

Передплатата на „ДВЛО“ и наложените се изплаќаат
најблизу у Львову.

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 32 гр.
на пів року . . . 8 гр. на пів року . . . 11 гр.

у Львові:
на цілий рік . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр.
на чверть року . 8-60 гр. на місяць . 1 гр. 20 пр.

Рекдація, Адміністрація та Експедиція підъ т. 24
ул. Ваторія. — Румоним звертають ся лише на по-
передше засереженне. — Ремнамація неоплатнай
збільш відь порта.

Неодиноке чиное коштує 6 гр. на пров. 7 гр.

Одешення змийл приймають се за доцуданъ 10 гр.
відь однок збройн ливераторов або ек живде а в
рубриці "Надобсание" по 25 пр. а. в.

Косени к нини докоески привизит тчеланиъ за е
16 пр. відь смилка.

Словеску під Дрогобичем забавляв ся селянин Василь Маршалок патроном карабіновим; патрон вистрільвав і випалив Семенову Парскову праве око. — Адміністратором лютерекон парохіи у Львові по смерті пастора Грабля вменований пастор Горюнов з Дорнфельда під Цирцем. — Розправа против Чайковського, убійника служивця Ілківної, визначена на день 9 мая с. р. 36 станицьовських арештов маістратських утїкли вчера три арештанты Шумскі, Остап и Данилюк.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Товариство гімнастичне „Сокил“ в місяці марті 1901. — Старшина від була два засідання, 7-ого і 28-ого марта.

1) На засіданні 7-ого марта рішено скласти надал. Загальні Збори на 17 марта с. р. а то в цілі докомплетована старшина. Зі старшини уступили други: Антін Крушельницький і Юрко Сематюк, оба з причини виїзду зі Львова, і други Ярослав Винковський і Євген Бурачницький з причини браку часу. На їх місце вибрано на надал. Заг. Зборах членами старшини други: Ярослав Винковський і Юсиф Доманица, урядників Двістра, дальше Володимира Хлопецького промисловця, і Гната Касія урядника залізничного у Львові.

2) Змінено регуляція старшини. На засіданні 28-ого марта прийнято до відомости справоздане справника Кучки в руху в Товаристві а іменно:

3) Членів вправляло ся пересічно 10, а учеників молодших і старших 16. Вправи для членів відбували ся ві вторник, четвер і суботу від годна 7—8 вечером. Вправи учеників відбували ся ві вторник і суботу від годна 3—5 пополудни.

4) Принято до відомости справоздане комісії задоволю в справі маючого урядити ся концерту в місяці мая.

5) Принято до відомости справоздане референсній комісії мундурові друга Мороза. [Брак умундурованих членів дав ся відчувати при кожній публічній виступі Соколів, для того старшина поручила комісії мундурові, щоби в як найкоротшій часі порозуміла ся з крамцем і з фабриких сукна. Комісія, виявляючи ся з вложеного на ню обов'язку, поробила зараз потрібні кроки, так що справа мундурів є вже майже на укінченню а уелія замовлена подасть ся незабаром до відомости другам. Хто би а другі бажав замовити собі мундур, най зголосить ся до другів Мороза або Кучки.]

6) Рішено вложити письменно щире подяку Хв. Товариству взаїмного кредиту „Дністер“ за уделення субвенції в квоті 50 корон.

7) Принято 5 нових членів.

8) Принято до відомости справоздане скарбника друга Чуми як слїдує: Приход: Позисталість касова з лютого 6210 К., висове членів 4 К., вкладки членів 71 К., вкладки учеників 780 К., субвенція „Дністра“ 50 К., разом 19490 К. — Розходи: Чаш 118 К., біжучі вдатки 1325 К., разом 13125 К. — Сальдо на цвітень 6365 К.

Вїсти зъ Аепархіи Львівскої.

Въ пропозиції на Струтинъ нижній умїщені оо. Левъ Авдикович, Ігн. Юхнович і Юсиф Годцій. — Канон. інституцію дїстали оо. Мих. Свѣтійній на Ладичині, Петро Шанковскій на Дулібѣ і Грин. Комарнянскій на Сернїх горішай. — О. Діон. Свистунъ зъ Олуща зрѣвїнувавъ зъ презенту на Чернихів. — Завідателства дїстали оо. Євст. Нижанковскій въ Голобутові, Ів. Рудницькій изъ Сернїх въ Бережанцї, Теод. Пивдусъ зъ Ладичани въ Дрищеві і Волод. Нижанковскій изъ Семинінова въ Фалаші. — Презенти дїстали оо. Александеръ Мійшій на Клїщіву, Левъ Свѣтійній на Раживѣ, Александеръ Любинецькій на Новошані, Мих. Ваврикъ на Підкам'ї, Волод. Кальба на Соколовку і Теод. Дьобя на Руду а конвенція вїднеслась до президіи намѣстниці о агоду на їх канон. інституцію. — О. Ілія Кузівъ зъ Кудобинѣ дїставъ друге сотрудицтво въ Бережанцях. — Новопоставлені пресвитери іменовані: Ник. Здерковскій завідателемъ въ Драганівцї, Стеф. Іванчикъ сотрудиномъ въ Острові дек. ходорівско, Ник. Стрїльбицькій сотр. въ Добростанцях, Євст. Хрущевскій сотр. въ Долбїм (дек. геревельського), Ювеналій Билинскій сотр. въ Брѣзѣ. — Правительство асигнувало на одинъ рікъ дотацію для прив. сотрудинокъ въ Луць малій і Козьовій. — Конвенція вїднеслась до намѣстництва въ справі въ Сорокахъ, Острові, Мбеткахъ, Лапшині і Борнахъ великихъ.

Посмертні — ☚ — оповѣстки.

О. Василь Сосновскій, сотрудинокъ въ Боршівцяхъ (дек. кудринського), упокоивъ ся по довшій і тяжкій недужі днѣ 5 цвітня въ 28 роцї житя, полишаючи вдову і трї лїтнього сына. Церковъ втратила ревного священника а народъ широго патріота. В. в. п.

Володимиръ Козшавич, контролоръ почты і телеграфу, членъ Ставропільського Інститута, упокоивъ ся днѣ 14 с. м. въ 65 роцї житя. В. в. п.

Выдавництва надїслани Редакци.

— X-Strahlen ч. 3 має дуже багатий і рїзко-бродний зміст. Перше мїсце що-до рїзкї і розміру займає стаття п. Романа Сембратовича „Panrussenthum im Kampfe mit Civilisation“. Авторъ высказує, що остаточно цїлєю славяно-фільской пропаганди теперїшнихъ російськихъ панславїстівъ є злука всѣхъ Славянъ підъ знакомъ царя півночі. Культурна єдність Славянъ має випередити їхъ політичну злуку. Робота веде ся підъ гасломъ: „Смерть західно-європейській культурі!“ Авторъ переходить коротку історію політичного життя Русь-України подає способъ, въ якій знищено єя політичну самостійність та прилучено до державного організму Росії і пліструє теперїшній національний гнѣтъ, котрий не позволяє розвивати ся культурно одному зъ найбільшихъ народівъ Європи — Русинамъ. Се насильне здержанє культурно го розвитку Русинівъ въ Росії авторъ уважає за борбу зъ цивілізацією. — Окрімъ того найновїше чїсло X-Strahlen має багато дрібнихъ статей, а се робить згаданий журналъ інтереснїшимъ вѣдъ вищихъ, въ котрихъ мїстять ся звичайно великі, та за те мало рїзкобродні і скучні статї.

Вїдєньского тижнедника „Die Zeit“ появилъ ся 341-ий зошитъ зъ такимъ змістомъ:

Die Bevölkerung. Von K. — Die galizische Schöpfungsgeschichte. Von Dr. Iwan Franko. — Ein neues Buch über die österreichische Frage. Von Emil v. Neuhoff. — Die Entstehung der österreichischen Eisenindustrie. — Volksbildungsbestrebungen in Oesterreich. Von Dr. Michael Hainisch. — Charakteristik Benedeks. Von Heinrich Friedjung. — Der Pedigree Spleen in den Vereinigten Staaten. Von E. Soenneck. — Leo Tolstoj und seine Weltanschauung. Von Prof. Dr. Leopold v. Schroeder. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Ein Ehrencompromiss. Von J. Zangwill.

Передплату на сей тижнедникъ чверть-рїчно 3 ар. приймають почта, всѣ книгарні і адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Чїсла на показъ даромъ і оплатно.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Цїна рогагом худоби на вїдєньскомъ торгѣ. На торгѣ д. 15 цвітня пригнано рогагом худоби призначено на зарѣзъ 4551 штукъ, мїжъ тїмъ зъ Галичини . . . 609 „ зъ Буковини . . . 52 „

Торгъ оживлений. Галицькї волы плачено: прїма 68 до 72 К.; секунда 62 до 67 К.; терція 56 до 61 К., вымкомво плачено по 73 до 76 К. — Підтучені бугаї і корови по 52 до 64 К.; — худий товаръ по 40 до 52 К. за метричний сотнаръ живою вагою.

Телеграмы.

Будапешт 17 цвітня. Pester Lloyd доносить, що австрійське правительство зажадає вѣдъ парламенту на будову воднихъ дорѣгъ 250 мільйонівъ коронъ.

Петербург 17 цвітня. Царскій указъ заряджує утворенє спеціальної комісії въ цїлі розв'язання справи будущего заряду на Сахалїні а нахождая ся тамъ каторги.

Царгород 17 цвітня. Султанъ казавъ вложити зъ уряду єкуменського патріарха, бо не хотївъ добровільно податись до дїмісії.

Гага 17 цвітня. Президентъ міжнародного полюбовного суду, котримъ є голандскій президентъ міністрівъ, повѣдомивъ держави, що сей судъ вже уконституувавъ ся.

Париж 17 цвітня. Конгресъ копальнянихъ робітниківъ въ Ленонъ ухваливъ резолюцію, аби до шести мїсяцівъ завело вѣдомо-годинний день праці. Коли-бъ се до того часу не наступило, конгресъ загрозивъ загальнимъ страйкомъ.

Париж 17 цвітня. Въ Камсі на Корсицї прийшло зъ незвѣстнихъ причинъ до кровавихъ розрухівъ. Убито трєхъ мешканцївъ і мєра мѣста, а кілька осібъ ранено.

Лондон 17 цвітня. Зъ Токіо доносить, що мїжъ Росією а Японією вѣдбувають ся переговори въ справѣ Корей.

Париж 17 цвітня. На мїсцѣ Агвінальда диктаторомъ Фаліпінцївъ вибраный генералъ Шавдіко.

Градецъ 17 цвітня. Мѣска рада ухвалила внести протестъ противъ заведеня надпріграмованыхъ релігійнихъ вправъ въ середнихъ школахъ. Намѣстництво завісило ухвалу, аєо переступаючи компетенцію ради.

Софія 17 цвітня. Зъ причини бюджетової ошадності, єнесено дїпломатичну репрезентацію у Вїднї. — Туреччина въ енергїчній нотѣ домагася ся, аби Болгарія радикально здала дїяльність македонського комїтету. Ув'язнені члєны македонського комїтету зажадали, аби їхъ выпущено на волю за кавцією. Судъ вѣдкїнувъ се жаданє. Говорять, що на Сарафовѣ, окрімъ закиду о участі въ убійствѣ професора Мігаїлєана і Фітовича, таїть ся єще закидъ співучастя въ лишихъ мордахъ въ Болгарію.

Мадридъ 17 цвітня. Въ мѣсцевості Аейто въ Португалію кілька осібъ хотїло підпалити монастирь Саунтѣвъ. Брама обляня смолою зачала вже горїти, але жандармерія надїбгла і агасяда огонь. Виновинокъ не зловлено.

Новый Юркъ 17 цвітня. Конституційна комісія въ Гаваннѣ вибрала п'ятьохъ делегатівъ, котрі мають поїхати до Вашингтону въ цїлі переговорівъ зъ президентомъ Мекс-Кінлімъ въ кубанскій справѣ.

Гаванна 17 цвітня. Въ конституційній конвенції делегатъ Хуанъ Гомецъ перекорсувавъ ухвалу, вѣдкїдаючи жадана Сполученихъ Державъ. Члєны конвенції заявили, що волять панованє испанське якъ американське і що вѣдновлять вѣдну о независимість. Кубанцї не можуть згодити ся на правительство, котре прирѣкає формально независимість, а въ дїйствїстї вѣдбирає Кубї всяку автономію.

Переписка Редакци и Администратии.

Вп. С. Са. въ Те. До кінца цвітня 9 к 60 с. — О. Ло. въ Ше. За цвітень зъ давнїшню залежність прийде намъ ще 3 к. 80 с. — І. Яс. въ По. За II кварталъ прийде ще 1 к. — А. Ме. въ Но. гн. За II кварталъ прийде ще 5 к 20 с.

Дирекция ц. к. залѣзницъ державныхъ.

Газета Львівська з днѣ 15 с. м. оповїшує розписанє ліцїтаційної продажі старихъ матеріалівъ, узнєсанихъ в окрузі ц. к. Дирекції залѣзницъ державнихъ у Львові. Оферти належить вносити найдальше до 12 години в полуднє днѣ 30 цвітня с. р. до виспе згаданий ц. к. Дирекції залѣзницъ державнихъ. Уелія продажі подані суть в Газеті Львівській, а можна їх одержати такожъ в бїрї для справ варєтатовихъ в підписаній ц. к. Дирекції.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На руску Бурсу въ Новѣмъ Санчи жертвували ласкаво въ мїсяці мартѣ Р. Т.: о. крил. Василь Гоповскій зъ Любачева 10 к., о. Марк. Шанковскій зъ Москальки 2 к., сов. Василь Яворскій посоль радѣ державнои 20 к., Товариство Дїстеръ у Львові 50 к., Тарновичева зъ Лѣщини 5 к., о. Ів. Титаръ зъ Ганчової 6 к., о. крил. д-ръ Іванъ Гробельскій зъ Станиславова 10 к.; на руки Ів. Вербаного зъ Львова зложили: Кордуба 2 к., Громницькій 20 с., Меховичъ, Юзичинскій, Костинишъ молодшій і Вербаній по 1 к., разомъ 6 к 20 с.; Волод. Гузаръ студентъ політехніки у Львові 1 к.; на руки Мих. Пекаря, жандарма въ Бѣску зложили: Коникъ ц. к. адьонетъ податковий, Луцкиъ юристъ і Мих. Пекаръ разомъ 3 к.; о. Алекс. Годцій сотрудинокъ въ Жужелі 1 к., Читальня „Провсвѣтъ“ въ Бракѣвъ пращачи о. Козловского 18 к 83 с., Редакція „Галичина“ оголошеній въ 29 і 47 числахъ (въ тѣмъ вѣдѣ о. Машака 2 к.) разомъ 23 к 12 с.; судья Пеленскій зъ Старого Санча 6 к 50 с., товар. „Добробытъ“ въ Самборѣ 20 к., Кучма урядникъ залѣзн. въ Н. Санчи 2 к., о. Стефановичъ зъ Мильна зъ вѣдобраної акції 2 к., Стетакъ зъ Ярославя 4 к., Ів. Котокотайло зъ Любачева 2 к., о. сов. Клим. Копистаньскій зъ Рететова 8 к., о. Петро Коцюба зъ Борщова 1 к., Читальня „Провсвѣтъ“ въ Бракѣвъ записъ довжний ч. 16 і 128 разомъ 20 к., секретаръ суду Мих. Яценю въ Станиславові записъ ч. 760 разомъ 10 к., Мадль. Дорожника пѣвъ акції ч. 1075 = 5 к.; Монастирь оо. Василіанъ въ Улашкѣвцяхъ пѣвъ запису ч. 1610 — 5 к. — Зъ кінцемъ марта 1901 має Бурса готовкою 8.379 к 70 с.

Зъ записівъ довжнихъ по виплатѣ вилосованихъ 6.576 к 53 с. зъ цеголоку до 31 марта заплаченихъ 885 к 42 с. Цїлою готовки до 31 марта 1901 року 28.464 к 70 с.

Всѣмъ Давелямъ вселого „Христосъ воскрес!“ За Видѣлъ „Литинскій“ предсѣдатель, Ів. Черкавскій секретарь.

На „Рускій Народный Домъ въ Сяноцѣ“ и на „Бурсу“ при нїмъ зложили дальше за часъ вѣдѣ 10/11 1900 до нинї жертвувати Р. Т.: о. Ів. Златоустъ Отто зъ Липиш 10 к., о. Павловскій зъ Сухой Волѣ 5 к., о. Никиф. Лещинакъ зъ Устрѣкъ гор. 80 с., д-ръ Орестъ Литвиновичъ зъ Товмача 5 к., д-ръ Ник. Малинякъ зъ Славинцѣ 3 к., о. Ів. Сенишинъ зъ Смолина 5 к., п. Нейдоръ Цибикъ зъ Монастирискъ 10 к., о. Мих. Шумило зъ Цикоза складу на весїлю п. Петра Подлуского въ Горниці 2 к., о. Ант. Ломницькій зъ Львова 10 к., п. Онуфрій Геїтцъ зъ Рашева 5 к., п. о. А. Марковъ зъ Львова жертвы вказаній въ чч. 113 і 162 „Галичина“ зъ 1900 року въ квоті 17 к 16 с., о. Теофілъ Калужнянскій зъ Загѣря (дальша жертва) 2 к., о. Орестъ Калужнянскій зъ Яблонцѣ рускои 2 к., о. Ів. Господаревскій зъ Галѣвси (другій разъ) 5 к.; о. Ів. Пастернакъ зъ Тяляви (другій разъ) 20 к., о. Єрон. Куновскій зъ Бильчи 5 к., о. Петро Тустановичъ зъ Улчуа 10 к., о. Ів. Палагичкій зъ Станиславова 4 к 50 с., о. Ємилъ Минковичъ зъ Мхави 10 к., д-ръ Валерій Яворскій зъ Бракѣва 10 к., о. Романъ Осмагъ зъ Турдировичъ 5 к., д-ръ Орестъ Литвиновичъ зъ Товмача (другій разъ) 5 к. — Крімъ того вилинули ще до каси Інститута слѣдуючї жертвы: Мих. Кувєвичъ зъ Вїднї вкладау члєна-основателя 100 к.; Деканатъ яселскій дальшу рату на вкладку члєна-основателя 14 к.; Екзекutory тестаменту бл. п. Анни Вилинськой записану нею на Інститутъ суму 400 к.; Каса задаткова въ Риманові (жертву на „Бурсу“) 50 к.

На вѣднїхъ учениковъ сянбичкоу „Гимназію“ оstarунихъ підъ оїжкою нашого Інститута зложили за той часи надбєлати Р. Т.: о. Ів. Калужнянскій въ Морехова 40 головокъ паусты, 1/4 метра каплї, 3 бохони хлѣба, 2 кусники солонины, 2 блюзки, 2 каміельки, 1 пару сно-

день, плащъ, чоботи, 2 парї черевикѣвъ і всѣ книжки до I-ои класи гімн.; о. Теофілъ Калужнянскій зъ Загѣря 36 бохоникѣвъ хлѣба; о. Орестъ Солтикевичъ зъ Ялина 4 к.; о. Ант. Лавровскій зъ Одрехової 2 к.; о. Грин. Пержило зъ Кѣньского 6 к.; о. Григорій Макарь зъ Угерєцъ 1 корєць бульбї і 6 горїцївъ кашї.

Завдяючи всѣмъ сїмъ великодушнымъ Добрѣдамъ ширѣ-руске снаєи Богъ пересїлаємо имъ при свѣтахъ сердечній желанїя і поздоровляємо ихъ грїмкимъ „Христосъ воскрес!“ а нашъ Інститутъ поручаємо й на дальше ласкавї ихъ памѣти якъ і ширшого круга Родимцївъ зъ просѣбою, щоби зложили своїми лєнтами допомогти намъ здвигнути на загрожєныхъ окраїнахъ св. Руси тєрдиню непоборимую, оїждѣвъ народного життя і мѣсце прибіжїща для бїдної а талантливої школьної молодєжи рускои.

Вѣдъ Видѣлу „Руского Народного Дому въ Сяноцѣ“ днѣ 10 н. ст. цвітня 1901, Іосифъ Москаликъ голова, Генрикъ Полянскій секретарь.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу рѣмїсничо-промыслову у Львові.

Цїна збїна и другихъ продуктовъ.

16 н. ст. цвітня 1901

[Цїна подана въ коронахъ за 50 кїлограмѣвъ]

Львовъ: Пшениця стара 7'60 до 7'80 пшениця нова 7'30 до 7'60, жито старє 6'60 до 6'80, жито новє 6'30 до 6'60, овесъ старій — до —, овесъ новий — до —, ячмѣнь пашинистий 5'50 до 6'—, ячмѣнь броварний 6'70 до 7'—, горохъ пашинистий 6'80 до 7'—, до варєня 7'60 до 12'—, вика 8'50 до 9'—, насїєне лїняне 12'90 до 13'15, насїєне конопне 8'65 до 9'— дѣбѣ — до —, бо-бикъ 6'50 до 6'70, грєчка 7'30 до 7'50, конюшина червова 45'— до 65'—, конюшина бїла 36'— до 70'— конюшина шведска 60'— до 85'— кукурудза стара 5'90 до 6'—, кукурудза нова — до —, рїпакъ 10'25 до 10'60, хмїль старій — до —, хмїль новий за 65 кїло — до —, оковита готова за 50 літрѣвъ 37'40 до 37'90, на термінъ — до —.

Надїслано

Штучні зуби поодинокі і цілі шокї в золоті, металю і кавуку, перероблюванє старихъ шок на нові і допасаюванє зє або невїдїмовно зроблєнихъ, виконує ся в технічній дентистичній ателї при ул. Копєрника ч. 4, vis-a-vis ателїа Мі-воїша. За технічній вїдїд — Вінкентій Шнайдар. 212 1—2

Спеціалїстъ хорѣвъ венеричныхъ і скѣрныхъ

Д-ръ Іосифъ Чачковскій

секундарій венерично-скѣрного вѣдїдлу Голєв-ного шпїталю ординує вѣдъ 1/9—1/10 і вѣдъ 3—5, ул. Копєрника ч. 7. 218 8—10

Дентистъ Д-ръ М. Зелєнзїб

по довголітній лікарській практиці і покїнченню спеціалїнихъ студій на королївській клініці в Берліні отворивъ дентистичній закладъ при ул. Галицькій ч. 1 (ріє ринку) і ординує вїдъ 9—6. 206 5—10

ЗО ЛѢТЬ

провадивъ я у Львові

торговлю гатовихъ убранъ і сукна, а теперъ

на ново

отворивъ я єи і поручаю ся зглядамъ ширѣ-кого круга мѣвхъ вѣдбїрателївъ і Р. Т. Цублика, бо, якъ давнїше,

рєтєльно і честно

буду вєсти свѣй інтерєсъ, виконуючи

замовленя

збъ званою точностію і дешєвоєтію

підъ фїрмою:

Давидъ Шварцвальдъ

Львовъ Капітульна, площа, ч. 3 169 8—9

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Г-льцича ч. 1., противъ Банку Гїпотєчного на плантаціяхъ площѣ Г-льцича

поручає въ великомъ выборѣ и по цїнахъ найдешевїшихъ окуляры, бїсєры, зьорєтє, двїсєлѣ, далєковиды, баромєтры, термомєтры, мїкрозоны, зьопы, зон-пєны, райѣкайтї, таєшны мѣрїчїя, пїєлє, зїбє-э мєномєтры и т. п. Урядженє давїсїкѣвъ електрїчнїхъ. Вѣсїй напразкє понагодуємъ єє якъ тѣ-окорше и найзопєвїє 4518

Купуйте

Стінний Календар

за 15 кр. і

Інформацийний Календар

за 30 кр. на рік 1901. Склад: Книгарня Шевченка і Ставропільського Інститута. Тїлькѣ тамъ можна дїстати уєї виданя Руского Педагогїчного Товариства.

ВОДОПРОВОДЫ!

Купелєві покої, кїзєветы, каналїзація, а такожъ всякій урядженя санїтарній виконує въ примѣненїмъ найновїшихъ ул. пшєнь підъ факѣвою управою авториз. инстал. В. Реклев-ского инжїнера зъ Варшавы.

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ

178 Львовъ, ул. Мїцкевича 8, н-рѣ тел. 669

GRAND CAFE въ Перемышли

улицы Мицкевича ч. 6.
Ся нова і зъ комфортабельно уряджена КАВАРНА близько двора зъдѣланого маю крѣпко поважного числа всякихъ газетъ такожъ чотирь рускѣхъ. Протомъ прѣмѣно ту запитати всякому Русиню, а заручно кождому постолюному гостевѣ.
Поручаючи свои услуги остаю зъ глубокимъ поважанемъ
Кароль Стиберъ
власитель каварни.

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW

На кавалочок цукру бере ся після потреби 20 до 40 капель внутрішньо або зъжвае ся зъ чимъ внишньо яко натирати і окладавати на болѣючі місця, щобъ сейчасъ нерви успокоились ділане досягнути, черезъ

Бальсаму А. Thierry's

в зеленую охоронную маркою (постать монахини) і зъ витисненою на корку фирмою: Allen echt треба зажити в потреби на кусинку цукру внутрішньо, або внишньо натерти і скропити нимъ болѣючі місця, щобъ сейчасъ нерви. ♦♦ Дѣстати можна в аптекахъ. ♦♦ Почтою оплати 12 мѣлахъ або 6 подвійнихъ еляконівъ 4 К. Фляконъ на пробу зъ проспектомъ і спискомъ складівъ вѣсьхъ краяхъ земъ і виславъ, одержавши 1-20 К. Apotheker A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Robertscher Sauerbrunn. Надеждити унакати наслідувати і вважати на зареєстровану вѣсьхъ культурнихъ державахъ зеленую охоронную марку (постать монахини.) 28 6

Книги св. Евангелія

поручає ся въ прекрасныхъ переплеткахъ по найнижшій цѣнѣ вѣдь зр. 40—300.

Старі Евангелія, Служебники,

прочі книги приймає ся до вѣдновленя по дуже умѣркованыхъ цѣнахъ. Однѣмъ на новѣйшія выробы

ЗАВЕДЕНЕ ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

у Львовѣ, ул. Руска число 1.

(Домъ „Просвѣты“).

101 18—10

Климентій Федунь

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. університету поручає

своє переплетниче і галлантерійне заведенє у Львовѣ ул. Академічна ч. 8.

866

Подоймає ся всякихъ робѣть, особливо переплету Служебниківъ, Евангелій, Молитовниківъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбомівъ, Манъ, Дипломівъ и т. ин. по умѣркованыхъ цѣнахъ.

Ч. В. кр. 20229/01.

Оголошенє конкурсу.

Зъ початкомъ календарного року 1902/1903 надані будуть пять мѣсѣ фондowychъ галлицкихъ в. ц. і к. заведеняхъ військовихъ вихованчихъ.

Услѣдя принята оголошує ся рѣвночасно в газетѣ львівській (урядовій) і за посредництвомъ заведенъ науковихъ вѣщихъ, середнихъ і высшихъ.

Речевецъ до вношеня поданъ до Вѣдлу краєвого кінчить ся зъ днемъ 15 н. ст. мая 1901.

3 Видлї краєвого

Королѣвства Галичини і Володимирїи зъ Вел. Княжествомъ Краківскимъ.

У Львовѣ дня 24 марта 1901.

202 3—3

GROTT.

Рѣкъ заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДИФТЕРА“

Львовѣ, Ринковъ ч. 10 (домъ „Просвѣты“).

однѣмъ руске товариство асекураційне, обезпечє будинокъ и всѣхъ предметовъ движимыхъ противъ шкодъ огневыхъ.

„Дифтера“ припорує членамъ Превосвщ. ординаріату Всєхъ Духовенствъ и вѣрнымъ всѣхъ трехъ Епархій.

Фонды гаранцій „Дифтера“ зъ днемъ 31 грудня 1900

Фондъ резервовый 311.540 к. 11 с. Ресерва премій 171.942 „ „ разомъ Ресерва спеціальна 6.000 „ „ 520.406 к. 65 с. Фондъ емеритальный 30.924 „ „

Тарифы „Дифтера“ умѣрковані. Надвыжка рѣчна роздѣляє ся міжъ членомъ въ формѣ воротовъ Зарѣкъ 1900 абстають члєны 8% звороту зъ преміи.

„Дифтеръ“ выплативъ до 31 г. удня 1900 вѣдшкодованъ 2.120.834 кор. Шкоды кидвудють ся безприволочно въ прѣжителюста Дѣлєтєтє и 2 члєновъ.

Полісы „Дифтера“ приймають при пожизненныхъ рѣшечныхъ: Банкъ краєвий і Каса ошадности у Львовѣ, Коломыя, Самборъ, Долинъ, Снятинъ, Городенцъ, Теревовицъ, Залѣщаньскъ, Городеу, Ярославъ и Богородчаньскъ.

НА ЖИТЕ треба обезпечити только черезъ „Дифтеръ“ въ Товариствѣ взаимн. обезпеч. въ Краковѣ; зъ такихъ обезпечєнь черезъ „Дифтеръ“ иде часть провізіи на рускій публичнй добродѣйный цѣмъ; полісы и киты выдає Краковскє Товариство рускє.

„Дифтеръ“ пошукє спєсєбныхъ агєнтѣвъ, особливо сєлянъ, господарѣвъ въ окрєстностяхъ, де єще нема близько агєнцій „Дифтера“. — Агєнты заробляѣ вѣе 274 964 кор. провізіи. — Зголошенє о агєнціи треба вносити до Дирекціи у Львовѣ.

Сєлянє! убѣгаѣте ся только о агєнціи „Дифтера“.

НОТАРЪ

въ Старой Соли
пошукє рутанованого въ справѣхъ табулярныхъ ванцєдїста.

Услѣдя: знанє въ мовѣ и писемъ языка руского и польского. Зголошенє зъ поданемъ оферты впрєстъ. 229 1—3

Испытованный пѣвецъ

церковный

знающій хоральне пѣніє, зъ тєнорновымъ голосомъ, хлопецъ глєдєвъ мѣсѣд. Ласкавъ зголошенє на адресу: П. Бучаньскій Скнилѣвъ, почта Красне.

230

1—3

Управительки дому.

учительки, господи-ни і т. п.

поручає бюро

„MERKUR“

Львів 220 2—52

ул. Хорущины ч. 6

якъ такожъ полагоджує всякі орудка для провинціи.

СВОБОДА

письмо политичное, просвѣтне и господарское для народа.

Выдає і за редакцію водповѣдає: Алексєи Борковскій.

Цѣлорѣчна передплата выноситъ 3 зр., на пѣвъ року 1 зр. Редакция і администрация: Львовѣ, ул. Баторія ч. 24.

Вѣдь 1 (18) сѣчня 1897. выходить у Львовѣ зъ четвергъ (на мѣсѣцъ популярныхъ газетокъ „Батьковщина“ и „Читальня“) тиждєвєя популярна газетка.

ОГЛОШЕНЕ.

„КРАЕВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“ выдає для рускыхъ товариствъ кредитовыхъ потребъный друки и продає ихъ по отсѣхъ цѣнахъ:

Книга довѣжниковъ арк. по 10 сот. Замѣнка мѣсячнй „ „ 5 „ Инвєнтаръ довѣжн. „ „ 5 „ „ вѣдѣжн. „ „ 5 „ „ удѣловъ „ „ 5 „

Книга головна „ „ 10 „ „ ліквідаційна „ „ 10 „ „ вѣдѣлокъ щєдн. „ „ 10 „ „ удѣловъ чєньск. „ „ 10 „

Купувати и замовляти належить въ „Краєвомъ Союзѣ Кредитовомъ“ у Львовѣ, Ринковъ ч. 10, І. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

1. поверхъ.

Epilepsi.

Хто терпѣть на пѣдвѣдѣ, корчѣ и иншй нервной хоробѣ, нехай зажаде о томъ брошурѣ. Достати можна даромъ и оплатно за посредництвомъ Schwaben-Apotheke, Frankfurt a/Main. 147 6—52

НОТАРЪ

въ Рожнѣтовѣ

пошукє заразъ

кандидата и рутинованого писаря. 227

Всесторонно і глубоко образована молода вдова,

поселєна в Станиславѣ, бажає уділяти лекцій мови нїмецької та французької і музика. Перебувала довгий час в Німеччині і Франції. Зголошенє: Станиславѣ, площа вистави дімъ п. Климовича. 2—3

Збирайте уживані

Листові марки всѣхъ

и сортѣвъ, навѣть найвысшійшій на вымѣркованє бѣдкихъ хлопцѣвъ до стану духовного. За те дає ся гарнй рѣшійшій памятникъ, головомъ рожанцѣ хрєстныхъ лицарѣвъ, медалѣ св. Антонія и св. Дитяти Ісуса зъ Праги. Запитаня и посылки проситъ ся высылати до бюро Вєлєлемъ Врегенъ (Vogelberg). 618 13—25

КОМАР

двогнѣдєвнїкъ гумористично сатиричний.

Одинокий гумористичнй ілюстрованнй органъ на Руск. Видє і за редакцію одичає: ван Нунцевичъ.

Цѣлорѣчна передплата 4 зр., на пѣвъ року 2 зр., чєртєрѣчно 1 зр. Редакция і администрация: Львів, ул. Куркова ч. 27.

„САМОУЧКА“

«методичный подручникъ» до науки сѣбѣ.

Получити можна бѣдъ адресою автора: о. М. Конко въ Перемышли.

Цѣна примѣрника (вразѣ зъ почт. перес.) 1 кор. — опрєвл. въ полотно 1 кор. 50 сот. 225 3—10

Огородовє, пашнє и полєвє

НАСѢНЄ

добѣрнѣи и випробованѣи якості продає

Народна Торговля

у всѣхъ своихъ складахъ

Насѣнє конюшины червонои

перепущєнє якъ настараннѣйше черезъ циліндєръ вѣдѣвляющій зєрнєтє перстѣвцѣ, продає ся по 130 до 140 сот. за 1 мѣль. 121 7—7

До Всєчєстнѣйшого Духовєнствѣ!

Прочъ зъ жидѣвскою блягою!

!!!Своей до своего!!!

Вѣробы ножѣвничъ, захвалюваннй шумными анонсами вѣдєвскихъ фирмъ, продаю о 10% дешєвше зъ гарантією на мѣсѣцъ.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна зъ єтїю 2 зр. 20 нр.

Бритвы англійскї, власнї, солдѣнскї и швайцарскї у велѣбномъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 нр. до 2 зр. 80 нр. Къ ждѣ бритву передъ выслєкою самъ випробовую а на случай, якъ не надає ся до водоса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або зєвєртаю гроши. Бритвы бєлєчєствѣ (скалѣченє выклєченє навѣтъ у не умѣющихъ голити ся) Геннєлєсъ зъ охоронниками, цѣна

Виходить у Львові ще один (пробні ходять і руські опати) о 5-годі годині по полудні. Літературний додаток „Віслюка“ найважливіших повістей виходить вівторок, п'ятницю і п'ятницю на перехідному разі з „Діло“.

Перехідні у Львові приймають: у Львівській Адміністрації „ДВЛ“ ул. Ватерія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газет ул. Карла Людвига 9, в А. Ольшеского ул. Книжарського 2; — в Явочному: Д. Крижановський; — у Вітні: М. Дука, І. Селлерстатте; Е. А. Біхтер, Нібелунгсгаузе 4; Н. Шалек І. Wollzeile 11; Наскерстайн 4; Vogler І. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт в Гамбурзі: Е. Хаасенштейн 4; Vogler.

Перехідні на „ДВЛ“ в наміщенні за інтересом платит у Львові.

ДВЛ

Перехідні на „ДВЛ“ з літер. додатком

в Австрії: на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 82 гр. на пів року . . . 8 гр. на пів року . . . 11 гр. у Львові: на цілий рік . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр. на чверть року . . . 350 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація в Експедиції під ч. 14 ул. Ватерія. — Рухомі зображення за літо на попередню застереження. — Редакція неоплачений відний від порт. Неодмінно чекати жовту 6 гр. на пров. 7 гр. Оголошення вийти приймають за поштом 10 гр. від одної сторони нагородою або за місяць в 25 гр. „Надбавка“ по 25 гр. в. в. Нові і інші доходи призначені тільки за 15 гр. від свідки.

Між молотом а ковалом

так можна сказати нині про польсько-галицьке „коло“. Справді, незвідне теперішнє його положення.

Покорна досі овекою покорою польська інтелігентна суспільність стала від якогось часу при всякій нагоді бутувати ся против політики кола і загальної против супрематії правлячої в краю шляхетської класи. Та такого загального „антиколового“ руху, який вийшов останніми часами за-д-ля тшвинської гімназії, наша Галичина ще не бачила.

Коли інші великі парламентарні сторони умиють своє парламентарне значення висловити для добра своїх виборців, для добра своєї нації, і в рідущій хвилі знають станути окунемь против правління та цілого парламенту, то у польського кола того не шукати. Першою і найважливішою справою, основним камнем в бігунюмь його політики є інтерес одної нації — польської шляхти. Сей інтерес є мірилом усього поступку та керманчем усеї політики коловців. Загальнонаціональний інтерес виступає для польського кола лише там і лише о стільки, о скільки він совпадає з кастовим інтересом шляхти. Що більше! загальнонаціональний польський тенденції умиє шляхта роздмухувати, розгортавати та підтримувати а опосередковувати для своїх цілей там, де се дівє ся з кривдою пригнобленої нації — всюдна Галичина! — а дає користний результат — шляхти. Де-ж інтерес польської національності не ідентичний з інтересом шляхти і де з того шляхетського інтересу треба дещо зложити на загальнонаціональну жертвенну, там горячий польонізм шляхти знає наче камфора, в коло польське ніяк не здобуде ся на рідущій крок.

Найбільшим примірком тут тшвинська польська приватна гімназія. Своєю силою і впливом польське коло й не думало ужити на удержання сєй гімназії. Та в тьм заштовх вельми знаменний інцидент. Польська суспільність зворотнобала ся. Опозиційна польська преса зручно використала національ-

ну амбіцію всіх Поляків, дала товчов до цілого ряду вів по містах Галичини і потягнула за своїми крайніми резолюціями польську інтелігентну й мещанську публіку.

Заяви погорди, обурення і нагани для польського кола і його політики поспалили ся — як в рога обильності; польських псевдодемократів вівзвано до виступлення з польського кола; посланим, членам польського кола, ухвалюють ся нагани та заяви недовіри. А все те при здвизі народоу, переважно з інтелігентних сфер, а все те при громких оплесках серед бурних окликів „ганьба“ на адресу польського кола. Проби загасити розбурханий пожеж не вдали ся. Віча, скликаний саме в тій цілі, опанували „вархольські елементи“ і переперли майже одностайно своїм остро против кола звернений резолюцій.

Бунт на цілій лінії затривожив не на жарть польське коло і хоч не-хоч мусить оно ту справу у Відні піднести. Та тут вирінає новий „камнь преткновенія“. Польське коло — то постійний інвентар в парламентарній більшості. Вправді тепер, коли правління кокетує з Чехами, більшість утворила бы ся і без польського кола, але здумати собі в без кола — годі! Однак ті союзники, так Чехи як і Німці, не приставуть по доброду на удержання тшвинської гімназії. Правління, знаючи се дуже добре та не думуючи наражати ся на Німців в Чехам, певно не буде форсувати сєй справу в парламент. Осталося бы польському колу одно: переходити в опозицію, показати кождоу зуби та вимусити удержання гімназії в тшвинській тшвинській робіт заспокоити зворотоблену польську суспільність. Та про таке говорити — прямо сміх!

Положене польського кола таке, як між молотом а ковалом. Щоб коло вибрило ціло з топ халепи, годі припускати. Тшвинська гімназія підорве решту его впливу серед польської суспільності...

Парламентарна ситуація в Австрії вів довшого часу перестала бути тьм, що в парламентарних державах називають парламентарною ситуацією.

Коли в таких державах збирає ся парламент а хтось хоче поінформуватися о парламентарній ситуації, то мусить поставити перше питання: „чи є парламентарна більшість і яка є програма?“ На другім місці ставити ся звичайно питання: „чи сєся більшість, сля ова вже вступає, годять ся на програму правління?“ Коли такої більшості ще нема, то питають: „чи вступоче правління програму для своєї програми, для оголошених вже, або есентуальних пропозицій, або хоч-бы для „державних конвенцій“ злізти більшість, коли не стаду, то відлучаю до сучасу?“

В Австрії о такій річї вже й не питають. Тут питання: „яка є парламентарна ситуація?“ значить тільки, що питає: „чи парламент буде мдіт взагалі радити і ухвалювати? чи буде обструкція, чи ні?“ Справа стала парламентарною більшістю давно вже відійшла у нас з порядку денного.

Коли-ж нині спитаємо: яка є парламентарна ситуація? очевидно в австрійській змисл, — то почуємо відповідь, що „дуже добра“... Австрійській парламентарній вступив в „золотий період свого розвитку“. Обструкція — бодай з тьм, два чи кілька тьм — не буде.

Др Кербер використав святочну перерву до переговорів з чеськими клубом і утихнув в дальшій, в тайній державній концесії так, що завішено оружжя продовжили на дальшу част сєсії. Впродовж Чехи, замахнувшись справою інвестицій, регуляцію чеських річ і податком від горьки, не дуже широко відгрозували обструкцією на сучасу не узгаднену в національних аспірацій. Однак для всякого безпеченства пороблено важкий об'єкт, що мають здійснити ся доперва в часі парламентарних ферій, коли по ухваленню правління пропозицій, а спеціально бюджету, палата буде відпочина. В часі гостини цєсаря в Пра-

зі в половині червня с. р. вижидають важких політичних подій. До тої пори правління не числить на безусловну підпорку від чеських послів.

А Німці? Порядок денний на найближшій парламентарній період дає Німцям поле до великих здобутків для в'їмських країв в економічній і культурній напругі. Так отже і зі сторони Німців не грозить ніяка поважніша небезпечність заколочена або здержана праця парламенту.

Трохи горюжить ся коло польське, котре захопивши вже виключне панованє над Галичиною і над Русинами, позує ще й надиктатора цілої Австрії. Та Німці і Чехи кажуть, що коло польське має досить, а правління потребує лише добре позрозити палець „колу“, а оно — як сказано в нашій сівваці — „агорблять ся, скулять ся як песь вудлатий“, бо оно знає, якимлайдацтвами оно зросло на „сі szlankow“.

Дефракція у ворменському банку.

В страстний рускій четверь подало „Діло“ в Новинах вставку, що ворменська капітула і в банк мало-що не осеротили ся в саму велику п'ятицю латинську через арештоване двох найважливіших фундаторів, та що один з них присяг, що має пів мільона коронь довгів.

Сєю справу розкажемо нині трохи ширше.

Против кс. Івана Мардиросевича, каноніка ворменської капітули і директора банку ворменського, і против другого ворменського ксєвдза, депозитаря сего банку в рбній екзекуції за-для великих довгів, котрих они не сплачують. Екзекуція на довжності зовсім не удала ся, для того наложено на обох довжників обов'язок зложити в львівський суд С. І. маніфестаційну присягу що-до стану свого майна. Коли довжники не хотїли зложити такої присяги, то на вєсенє ввртителя суд С. І. позволив арештувати об х ксєвдзів і відіорвати их до суду С. III, де мал-

Міжнародний конгрес против алькоголю.

(Дальше.)

В середу пополудня, дня 10 с. м., на третій засіданю конгресу говорив директор статистичного центрального бюро з Христіані Кізер про потребу анкети над звичаєм пити. Бєсідникь вказував, як недостаточне в обчислюванє випиваних напівків перестїнним числом після числа населеня; таким способом роздїляє ся випиваний напівки в суміш на дорослих і дїтей, мущин і жінок, пїяків і тверезих, мїських і сїльських мешканців без рбнниць становь. А важна річ є знати, як скільки випиваних напівків роздїляє ся після того, як тї, що пють, всїляко за-двляють ся на пїтє.

Одєля говорила д-р Софія Дашенська-Голіньська з Кракова про алькоголізм і суспільний відносини декотрих галицьких повітів. В Галичині, казала она, не пють ббльше ніж в інших австрійських краях. Горьки (числячи в тїй 80% алькоголю) випито в 1893 р. 974 літрів на голову, в 1899 р. 908 літрів; пива в 1893 р. 1397 літрів, в 1899 р. 1791 літрів. Справа тверезости є в Галичині тьм труднішою, що вироб горьки і пива є важним чинником в промислї краю, а головний дохід мїських громад пиве з пїтє алькоголю; до того справа пропінатїйна бодай в найближших десяти лїтах спанє всею обмежена консумція алькоголю. А знов до збблшеня тої консумції причинає ся те, що хлїборобське населєня чимь рвєть ббльше пе-

реходить в ряди промислових робітників, далше упадок ремїсничого стану, недостаточна, однастайна і негнївїчна пожива, пересвідченє о лїчничій силї алькоголю, торг і ярмарки, асєнтерунки, виборчі агітації, хвилей еміграції на роботи і т. в. За те против пїянства виступають духовні мїси, братства тверезости, кілька рблїнчик, котрі замість горьки продають вино, далше народий учитель, роздїл огородинства і молочарства.

Проф. Райніцер з Градця виступив против звичаю, якій водить ся по австрійських пивоварнях, що робітників в часті платять пивом; декуды дають робітникам до 6 літрів пива на день. Того пива не вббльно робітникам анї продає анї до дому вїзть; а коли вббн хоче его спожиткувати, то хбба сам мусить его випити так в броварі; вббльно єму не випити того пива зовсім, але за те відплати жаднон не дбстане. З у-ваги же на се, що те пивоварствє податкова уважає за дохідні накладе за него на робітників податок, чи вббн не чвєть, треба той звичай уважати просто за примус до пїянства.

Бувшій посол до державної ради д-р Ярославич говорив про галицький відносини. Управу пропінатїйного права має в Галичині пропінатїйна комісія, до котрої належить також намїстник. Намїстник, котрий є заравом начальником санітарної влади, є таким чинном тьм найвищим шинкарєм і мусить о те дбати, щоб люде пили як вбббльше, бо се є в інтерес пропінатїйного права, котре належить до краю, отже і в інтерес краю. Всяк спор між шинкарєм а арендатором пропінатїї мусить вббн рїшати на корист сего. Бувшій

президент міністрів гр. Бадені є, як кажуть, арендатором пропінатїйного права в кількох повітах. За аренду пропінатїї платить народ по більшій часті своєм здоров'ям. Кажуть, що самббського старосту, котрий остро пїдпунув закону против пїянства, поклягано до Львова до намїстництва і вибито єму з голови его ревність. Але надїяти ся, що в р. 1910 пропінатїйне право чєйже раз вже сквїнчить ся.

На закбченє засіданя промовляв між ними бесїдниками, що брали участь в дискусії, ше п. Польє і вказував бажанє, щоб публічний корпорація давали добрий приклад тверезости. А то навіть при нагоді закладана водопроводів уладжують управу мїст бємкєти, на котрих струама ле ся алькоголь.

Вечером того дня (в середу) приймав у себе учасників конгресу міністер просвіти д-р Гартель. Гостей було так багато, що були б не помітили ся в комнатах міністерства, призначених на прийня, а треба було відчинити ще і приватне мешканє міністра. Розумїє ся само собою, що крім учасників конгресу збрало ся також множество австрійських достойників. Були два буфети: одєн для тьх, що вєсім вббного не пють; там подавано лише чай; др гій для тверезих, але таких, що не погорджують склянкою вина чи пива, — там подавано вино і пиво. Гостей було в обох буфетах повно. Жива розмова про справу конгресу протягла ся до 11 год. ввчїноч.

(Дальше буде.)

Христос воскрес!

Сон у Великодну ніч.

А. Дорохові.

Притод у Великодну ніч на кладовище, подїй небжичкам радісу звістку про Воскрєсенє Христа і вона з-під землі відповідають тобі „Воїстну воскрес“.

Сильсько повірє.

Стародавня церква на селі, за нею кладовище, а далі стелить ся безкрая пустеля; степ, степ і степ окутий нічною темрявою; лишень безліч зірок з темного неба осяє сю величу пустелю... І серед неї одна вона, одна, забута смертю...

Перед нею і довкола могила, де сплять вкопаніми сном близькі її серцю. Вони неначе дивлять ся на неї з-за дерев'яних хрестів, що білять по могилах в нічний сїтї, вони, здаєть ся, всміхають ся до неї з під сїяжх тїльк що посаджених на могилах квітів і хоч не чуто розумови, але зрозуміло серцю промовляють до неї, нагадують їй минушнє — щастє, пераз зрешєне словами. Вони кличуть її, надить до себе, і бідна душа її, скочивши тілом, мудить сїтїом, страждає і рветь ся на волю...

Вона все втерала в життє, все, що було їй дороге і миле; вона стара, вже нікому не потрібна, — коли ж, на кінець, Господь згадає про неї і візьме у неї трішну душу?

Сьогодні, за годану до Великодні служби вона завітала сюди за тїм, щоб, як звичайно ведєть ся, привітати любих їй небжичків з радісним празником Великодних свєт, і має в серці тверду надїю почути а під землі відповідь „Воїстну воскрес!“ По смерті

Матерію вовняній, батисти, перкаль, зефіры }

порувають
199 7—10

КУЩАКЪ ЗУБКЪ
Львів, площа Галицька ч. 1.

Штучні зуби поодинокі і цілі шокі в золоті, металі і калачу, перероблюючи старі шокі на нові і допасовуючи або невідповідно зроблені, виконують у технічно-дентистичній ателіє при ул. Коперника ч. 4, vis-a-vis антика Міволяша. За технічний відділ — Вінцентий Шнайдер. 212 2-2

Заведене водолічницю і пенсонат КИСЕЛЬКА
в минулому році через вибудоване нового дому розширене, отворте цілий рік
Пояснені уділює управитель заведени
Д-р ЕДУНА КОВАЛЬСКИЙ
Львів, Підзамче „Киселька“.
236 1-10

До розпарцельованя
в обшарі двірській Стрільська старі, п. п. Стрільська нові, а то 350 моргів доброго орного поля, 170 моргів дуже добре утриманого лісу і 100 моргів сівозжати по дуже приступній ціні. Тамж можна рівно набути сьмі мешкальничих будинків разом з будинками господарськими. 224 3-5

ЗО ЛЬТЯ
провадять а у Львові
торговлю готових убранных и сукна, а теперь

на ново
отворять а би и поручаю ся зглядають широкого круга мовлях Водобрательств и Р. Т. Публіка, бо, як давнїше,

ретельно и честно
буду вести свій интерес, виконуючи замовленя
зб заною точностю и дешевостю подь фирмою:

Давид Шварцвальд
Львов Капітульна, площа, ч. 3 169 9-?

По поводу высокого курса рентъ австрийских и угорских поручаемъ вымѣну тыхъ-же на

Листы заставни Товариств. кредитов. земского краєвого банку
гипотечного банку.
Яко безпечну лѣокацію капіталу.

Та же облигація купуемо и продаемо дуже користо
СОКАЛЬ и ЛІЕНЬ
Банковий Дѣмъ и контора вымѣны у Львові.
Поручена зъ провінціи виконують ся вѣдворотною почтою. 71

Всякі купоны
и выльосовані паперы вартостній 874 [1]
выплачує безъ потрученя провізіи або коштовъ
КОНТОРА ВЫМѢНЫ
Д. к. уприв. Галицкогo акціонного
Банку гіпотечного.

КОПЕРНИЦКИЙ и СЫНЪ
Оптики и Механики у Львові площа Галицка ч. 1, противъ Банку Гипотечного на пдлнтаціяхъ площа Галицког
поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнѣтъ найдешевшихъ окуляры, цѣizers, дюрнети, бинокли, далековиды, барометры, термометры, микроскопы, лупы, компасы, районалы, таковы мѣрники, пиомы, лѣбелъ макометры и т. п.
Уряджонє дѣлѣнокъ электричкихъ.
Всѣмъ направижъ, полагожууть ся якъ найскорше и найдешевше. 418

100 пышныхъ картъ зъ видами сортованныхъ, артистичныхъ, жанровыхъ, пикантныхъ д. т. д. зр. 2. — (Cassa зъ торы) A. D. Müller, Budapest, Eötvös № 24. 233 1-1

Бюро вывѣдуноче И. Бірляе,
рынокъ ч. 36, поручає службу всякого рода а то: управительствъ, экономовъ, лѣсничихъ, подѣлсничихъ, камердинеровъ, лѣокавъ, бонъ, служницъ, кухарихъ и т. п. лѣше зъ добрыми свѣдоцтвами 0 численнй замовленя просить ся. 153

Вже нема кашлю!
Давно випробованымъ домашнимъ средствомъ суть только правдливый

Цибулевй Бонбонны ОСКАРА ТІЕТЗЕ

Дѣлають несподѣвано швидко противъ кашлю, хрипи, катару, застуды и т. д. Лѣше специалный складъ можъ бонбонновъ запасиновъ успѣхъ. Проте треба докладно уважати на имя Оскаръ Тіетзе и на цибулеву марку, бо находитъ ся безвартостній, а навѣтъ шкдливый наслѣдуваня.

Въ торбинкахъ по 40 и 80 с.
Склады въ наибольшой части антикъ и дрогерій Австро-Угорщины. До мѣсцевостей, де нема складу, розсылає за попереднимъ надосланемъ належитости головный складъ:

Е. Krizan, Krensiar
(МОРАВИЯ) 114 5-5

3 живого і мертвого
новелі Св. Мандичевского
мож дістати в рускихъ книгарняхъ і у автора: площа Академичка ч. 4. II. пов. Ціна брошурованої книжочки 1 кор. в оправі „сецесіон“ 1 к. 30 сот.

Подяка.

Діткнені тяжкимъ горемъ по страті нашого найдорожшого вітця Антона Волошиневича уважаемо нашимъ обовязкомъ подякувати всімъ тимъ, що пручинили ся до зменшеня нашого смутку а в день похорону віддали останню прислугу нашому покійному батькові. В першій раді дякуємо Свѣтлому Совѣтові „Народної Торговлі“ а спеціально его духовнимъ членамъ оо. Стефановичеві, Темницькому і Гузарові, якъ такожъ о. Давидовичеві і о. Д-рови Мишковскому. Дякуємо такожъ Свѣтлій Дирекції „Народної Торговлі“ а передовсімъ пп. Директорамъ Нагірному і Ничаєви за їхъ труды. Наконецъ дякуємо всімъ товаришамъ, приятелямъ і знакомимъ покійного, котрі своєю присутностю на похороні звеличили отсей сумний обрядъ.

У Львові, дня 12/IV 1901.
Юлія і Климентина Волошиневичі.

Стоячи въ купеческихъ зношеняхъ зъ первостепеннымъ российскимъ торговельнымъ домомъ, маємо честь поручати зъ нашихъ складѣвъ

ЧАЙ
правдивый китайскій

въ оригинальныхъ нашихъ 1/4 фунт. пачкахъ по: 80, 10, 120, 140, 160, 180, 200 и 310 сот. — въ 1/2 фунт. пачкахъ по: 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100 и 125 сот.

— Чай порошокъ —
по кор. 240, 280, 330 и 400 за фунтъ.

При замовленяхъ найменше 2 фунтовъ (при порошокѣ 3 фунтовъ) высылаемо франко; при закупкѣ 6 фунтовъ додаемо 5% въ товаръ

122
1-0 **„Народна Торговля“**

CZASOKRESY PRAWNICZE
we wszystkich ustawach cywilnych, karnych i administracyjnych.

Зібравъ **С. ВАЙНШТОКЪ**
у Львові, ул. Рѣзницка ч. 5.

Ціна 130 К. 228 2-5

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

Викторъ Хаєсъ и Спѣлка
у Львові ул. Сикстуса ч. 8.

купучи и продає ефекты, лѣсы и монеты. Лѣсы на раты зъ правомъ до выгранкы по зложеной першой раты. — Календарь банковый высылаетъ ся безплатно. 5-50

Першій рускій складъ машинъ до шитя!

Незрѣваномъ доброты машины до шитя и гафту Зінгера

Нѣжній вѣдъ 27 до 65 зр.
Ручной „26“ до 48 зр.

Всѣ. Священникамъ, пп. Урядникамъ продаю на раты Удѣлы сплаты пристоупий. Готовую о 10% дешевше. Наука шитя и гафту безплатно. Цѣны на жакеты даю даромъ. 33-104

ИВАНЪ ЛЯВРУНЪ механик

Львовъ, Галицка 6.

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зельзничныхъ важнйхъ вѣдъ 1 мая 1900.
пѣсля часу середно-европейского (пѣзничного о 36 минутъ вѣдъ часу лѣтнѣевого.)

посп.	особ.	приходить до Львова	посп.	особ.	вѣдхаютъ зъ Львова
День					
6:20	3	Зъ Черновѣцъ, Ицкань, Станиславова	6:25	до	Лавочного, Пешту, Борислава
7:45	3	Янова (гол. дворѣцъ)	6:30	„	Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
8:05	3	Лавочного Калуща, Хирова	6:35	„	Ицкань, Букарешту, Радѣвѣцъ
8:40	3	Тернополь, Бродѣвъ на Подзамчѣ	6:43	„	Пѣдволочискъ зъ Подзамча
8:00	3	„ гол. дворѣцъ	8:30	8:40	„
8:15	3	„ Сокала, Равы руской (гол. двор.)	8:40	8:40	„
8:50	3	„ Кракова, Вѣдны, Орлова	9:15	8:40	„
11:45	3	„ Ярославъ, Любачева	9:25	8:40	„
11:55	3	„ Ицкань, Станиславъ, Козовы	9:55	8:40	„
12:55	3	„ Янова на гол. дворѣцъ	9:42	8:40	„
1:35	1:15	„ Кракова, Вѣдны	—	—	„
1:45	1:15	„ Овельского, Хирова, Калуща	1:35	—	„
2:20	1:15	„ Ицкань, Станиславова, Гусятинъ	2:08	—	„
2:35	1:15	„ Пѣдволочискъ на Подзамчѣ	2:45	—	„
5:40	5:40	„ „ гол. дворѣцъ	2:55	—	„
5:17	5:40	„ „ Пѣдзамчѣ	—	—	„
6:00	5:40	„ „ гол. дворѣцъ	—	—	„
Ночь					
12:20	12:05	Зъ Стры, Калуща, Борислава	12:40	до	Кракова, Вѣдны, Берлина
2:31	12:05	„ Черновѣцъ, Букарешту	2:51	„	Ицкань, Констанцы, Букарешту
8:12	8:12	„ Кракова, Вѣдны, Орлова	4:15	„	„ Кракова, Хирова, Коросна
8:35	8:12	„ Пѣдволочискъ на Подзамчѣ	6:10	„	„ Станиславова
8:40	8:35	„ „ гол. дворѣцъ	6:30	„	„ Кракова, Вѣдны, Берлина, Варшава
9:45	8:40	„ Кракова, Вѣдны, Самбора, Сянока	6:50	„	„ Лавочного, Мункача, Хирова
10:—	9:45	„ Хирова	7:25	„	„ Сокала, Равы руской
—	10:—	„ Ицкань, Пѣдвоиского, Козовы	7:10	„	„ Тернополь зъ гол. дворѣцъ
—	10:—	„ Кракова, Вѣдны, Любачева	7:33	„	„ „ Пѣдзамчѣ
—	10:—	„ Кракова, Вѣдны, Пешту, Сянока	9:12	„	„ Янова 1/4 до 30/4 1900 включно
10:12	10:12	„ Ицкань, Козовы, Пѣдвоиского	10:50	„	„ Ицкань, Гусятинъ, Радѣвѣцъ
10:30	10:12	„ Пѣдволоч. Бродѣвъ, Конячяецъ	10:40	„	„ Кракова, Вѣдны, Ивонича
10:15	10:15	„ „ на гол. дворѣцъ	11:—	„	„ Пѣдволочискъ, Бродѣвъ г. дворѣцъ
ЗАМѢТА: Пѣра нѣчна чинитъ ся вѣдъ 6 години вѣчеромъ 5 години 59 минутъ рано. — Бюро жкѣи маѣйше ч. к. зельзничнѣ державной при ул. Краснѣхъ ч. 5.					

Найлучшій насѣня
рѣльній, яриний, цвѣтовй

поручає
Огородничій закладъ

М. ВОЛИНЬСКОГО

у Львові, Марійска площа число 3.

Цѣны на ласкаве жаданѣ. 162 13-18

Ч. В. кр. 20441/01.

Оголошенє конкурсу.

З початкомъ шкѣльного року 1901/1902 надані будуть девять мѣсцѣ фондѣхъ в ц. і к. заведеняхъ війсковыхъ а фондѣхъ під назвою: „Цѣсаря Франц Йосѣфа I. ювілейна фондѣхъ“.

Услѣвья пріянятя оголошує ся рѣвночасно в газеті Львівскій (урядовій) і за посередництвомъ всѣхъ заведень науковихъ внѣшихъ і середнихъ.

Реченєць до внѣшеня поданъ до Виділу краєвого кѣнчѣть ся з днем 15 н. ст. мая 1901.

З Виділу краєвого
Королѣвства Галичини і Володимиріи а Вел. Княжествомъ Краківскимъ.

У Львові дня 24 марта 1901.
203 3-3 **GROTT.**

Цѣ. верол. уприв.

Рациерія спиритусу, Фабрика рому, лѣкерѣвъ и огту

Юлія Миколая Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львові

поручає старій горѣлки польскій, розолісы, лѣкеры, румы правдивы зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Вол-“ на лавизы, такожъ правдивый огецъ спиритусовый. 866 103-?

Склады для мѣста: ул. Галицка ч. 1. — и ул. Коперника ч. 9.

ДОБОРНУ ОБУВЬ

поручає **Юліянъ Янчишинъ**
у Львові, Готель Жоржа 154

Выконує такожъ дуже елегантно пѣсля мѣры на найдразливѣйшій ноги.
Зъ провінціи выстане прислати оденъ чобѣтъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выконує такожъ дуже елегантно пѣсля мѣры на найдразливѣйшій ноги.

Зъ провінціи выстане прислати оденъ чобѣтъ.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдаєць и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белей.

Tylko prawdziwe w takich paczkach.

Quaker Oats

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

стотаришени зареєстрованє зъ ограниченомъ поручомъ у Львові, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякій працѣ зъ обєагу артистичного малярства, рѣзбартства и зодотарства пѣсля композицій своихъ членѣвъ, а именню: образы релігійні до иконостаѣвъ, олтарѣвъ, хорѣвъ, на тетрацѣхъ, плащаницѣхъ и пр. а такожъ образы до коммѣтъ; образы свѣтскі: историчній, портреты зъ натуры и фототрацій, краєвиды, побутові и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійні, сповѣдальницѣ и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рѣвножъ украшає внутрѣцерковъ, выготовляє планы церковъ, каплицъ и пр. и утримує на складѣ фототраційні репродукції образѣвъ рускихъ артистѣвъ.

Товариство ручить за стильовѣ, старанне и совѣтне выконанє.

Цѣлю Товариства є: пѣднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прѣсно се часто руске Товариство патріотичной опѣцѣ нашомъ П. Т. Публіка духовнои и свѣтскои надѣмо ся, що зводитъ Она пріяняти ся до осягненя сєи цѣли численными замовленями, котрі пріяняє выключно лишь Дирекція Товариства. 182 7-?

Зъ глубокимъ поважанємъ **ДИРЕКЦІЯ.**

Товариство не послугує ся агентами.

Chief-Office: 48, Brixton-Road. London, WS.

А. Тіерія правдива масть зъ центифолій

татне дуже сильно, чистить основно, лагодить болѣ, скоро гоить, розсѣкає и выдѣляє всякій чужій тѣло, попавшій въ тѣло. Масть ся конечно потрібна туристамъ, цимѣстамъ и вѣздамъ.

Дѣстати можна въ антикахъ.

Почтою франко два слонки 3 кор. 50 сот. Слонка на пробу по 1 кор. 80 сот. за попереднимъ надосланємъ цѣны высылає разомъ зъ проспектомъ и выказомъ складѣвъ у всѣхъ краяхъ на земли **Apotheker A. Thierig's Fabrik in Pregrada bei Roibitsch-Sauerbrunn.** — Стеречи ся треба наслѣдуванъ и уважати на повышєу марку, выпалєну на кождѣмъ слонку.

29 26-50

Передниката на „ДВМО“ и наложението се изобразяват
ясно у Львовъ.

[illegible]

Потому промовлявъ проф. Вавєвъ аз Швайцарин, а за нимъ ще кількохъ бесідниківъ, до котрыхъ навѣрнемо ся обізвѣще. По нихъ говоривъ студентъ медицины Грегоровичъ и завернувъ до вѣдшту ір. Смаржини.

РОВЕРИ „Пух“ і „Діркоп“
найліпші марки

говорию розпорядження правительства выдано на підставі §. 14. Комісія знайшла ся в примусовій ситуації в зв'язі з тим, що мушкетерська комісія прийняла компроміс. Бесідник підніс виставку зм'яну, якій комісія поробила в цесарському розпорядженні і спеціально звертає увагу на те, що інституція підлягає в оплаті, усунена цесарським розпорядженням, повинна бути на ново привернена бодай в області оборони новими перебудованими будівлями.

Ці Носке в центрі полеміки з референдумом в доказує, що комісія не була в примусовій ситуації і через прийняття нових інтересів мистецтва в цілому не поправляти ся. Ці. Ротер в підставі дати о будівлях в руху галицьких мистецтв з люті 1897 до 1900 доказує, що в наслідок видана цесарського розпорядження на підставі §. 14. унаслідок будівельних рухів і обороту домами змонтовані ся, а тим самим змінили ся доходи мистецтва і держави. Бесідник доказує, що саме саме дає ся замінити в інших мистецтвах, а спеціально чеських. Проект комісії вводити деякі покращення, але се не вистарчає і треба вернути до того стану, який існував перед 1899 роком.

По вибранню генеральних бесідників: Кайндлі і Леопольда Штайнера — президент змінює засідання. Слідуюче засідання німа.

Справа енуційції архієпископа Франца Фердинанда при прийнятті депутатів католицького товариства шкільного, може не користно відійти ся на політичній ситуації і захитати становище Кербера, котрий члери лише з великим трудом зміг на хвилину утихомирити палату. Справа обнята протекторату архієпископа над згаданим товариством дуже не мило вразила цілу лівницю, бо се товариство засновано до контр-агітації против німецького Schulverein'u. В правительствених кругах потерпають, що при дискусії над декларацією архієпископа справа буде засадничо відновлена в вызисках Шенерерянцями до агітації Los von Rom.

Справа прийнята палатою до відомості декларації архієпископа стоїть на четвертій мистецтв порядку денного. Більшість намірляла усунути сю точку за инший важний пропозиції, але се їй не повело ся, бо до сего часу записало ся вже багато соціалістичних і німецько-національних бесідників. Ті послідні вже заповіли в своїх дневниках, що абсолютно не дозволять на пересунені сего справи.

Дефракція у ворменському банку.

Найперше пару доповнень вчерашнього справозданя.

екого, здавалось би — каже — що Росія — то рай. Тимчасом коли гр. Толстой агітує за тверезістю і противь всен азави, полученом з північності, то сго виправляють до аго села. Коли молоді люди учать селян читати в писати, то їх засаджують до в'язниці мовля злочинцями. Але гр. Скаржинський таки шарить між селянами і робітниками брошури про шкідливість алкоголю, призначені хіба для Європи і для конгресу, бо російський народ читати їх не уміє. Бути може, що гр. Скаржинський не знає відносин Росії; се часто лучає ся людям з правительствених кругів. Бо в відношенні мають они що знати? В Росії про Росію писати не вольно. Оже в гр. Скаржинський може не знає, що в Росії муть люди з голоду. Раджу ему прочитати сего о том книжку; тут він в може сміло читати. Бесідник указав далше на Буковину, де урочисто записано в однім селі бочку горілки і поставлено хрест на пам'ятку, що весь народ зарік ся горілки, а порівняв з тим поведене російського правительства, котре апостолів тверезості замінює в віддає до війська. Бесідник закінчив записом до гр. Скаржинського, щоб в Росії не замкнуто студентів, коли учать селян читати в писати.

Гр. Скаржинський, замітив, що не гадає вдавати ся в політичні спори, а відповідав лише, що в одній частині заведення монополію в Росії чим раз менше пють горілки.

(Далше буде.)

Коли в ввторок (16 ого с. м.) з'явив ся кс. Мардиросевич в бюро заступника прокуратора Швайдера, сей, думаючи, що він приходить в який приватний інтерес, хотів з ним привітатися і простягнув до него руку. На се сказав кс. Мардиросевич: „Пане прокураторе, таким, як я, не подає порядний чоловік руки!“ Оповідючи про свою „господарку“ в банку, говорив між иншим: „Коли-б я не був священником, давно стрілив би-м собі в лоб, але з огляду на свою олжю не можу сего вчинити. Заліз я в бото через своє добре серце і через легкодущість. Совість грива мене, тож нехай тепер людська справедливість вимірить мені заслужену кару“. Жалував також, що своїм поступком вробив грізоту своему архієпископу.

Цілий вчерашній день мала роботу у ворменському банку шкентружна комісія під проводом п. Богдановича. Сеса робота відкрыла заслону з ошуканчою господарки кс. Мардиросевича. Найперше найдено багато карток на рвній неіснуючій заставі, на суму коло 217.000 К. З тими картками, накопиченими ще від 1892 року, вів кс. Мардиросевич таку маніпуляцію, що писав на них різні предмети на різні суми, гроші брав до своїх кишеней, а картки нешкентружній ніким, лежали собі спокійно. Друга маніпуляція кс. Мардиросевича була така, що він брав для себе банкові гроші, а замість них вложив до банкової каси безвартостний векселі на суму коло 12.000 К і фальшовану книжочку Каси ощадності на суму 24.000 К, про котру ми вчора згадували. Також заставу, складану у ворменському банку, заставляє кс. Мардиросевич в інших банках. Коли клієнт ворменського банку зголосять ся по заставі пося кс. Мардиросевич по тій заставі до иншого банку.

Часом заставу впровадил. Один пав мусів аж грозити судом, щоб вийдуть з ворменського банку свої біжутерії вартості коло 8.000 ар. Кс. Мардиросевич позичив ті гроші у якогось жиди, вкупив біжутерії в банку, в котрим був їх заставив, але золотий ланцюжок з-поміж них так десь пропав... Така спекуляція з заставами дійшла до 16.000 К.

Кс. Мардиросевич мав у своїй „господарці“ спільника в особі кс. Томашевського, депозитара ворменського банку. До маєтку обох сих ксєвдовів отворено конкурс, а конкурсова розправа відбудеться завтра (20-ого с. м.) в тутешньому цивільному суді. Та вврителі кс. Мардиросевича нічого мабуть не дістануть, бо цілий аго конкретний маєток — то всім моріям нафтових теренів в Бориславі, котрих він був сівласителем, або (як кажуть инші) мав право поборати з них 10% доходів. Але на тих теренах тя-

жить коло 280.000 К найбівородаїших догів. Яким чином дійшов кс. Мардиросевич до такого величезного кредиту, не зана; досить, що векселі з аго підписом прийнято вюды.

На підставі свого статута стоїть ворменський банк під безпосереднім надзором намістництва, котре мало ясный погляд на маєтків відносини кс. Мардиросевича ще й тому, що виплачувало ему канонічну пенсію, на котру находили ся в намістництві від довших лтв всякі кондикты. Не зана, з якої причини намістництво на ті кондикты не звало...

По місті ходять різні вѣсти про ратунову акцію зб сторони богатых Вормен. Говорять між иншим, що кс. Касиревич з Чернівців надбав на тую цілу чек на 300.000 К.

Слїдство в справі дефракції кс. Мардиросевича веде ся з великим поспіхом. Вчора перед полуднем вівзано кс. Мардиросевича до слїдчого суду Завадського, при чом відбув він також довшу нараду з своїм оборонцем д-ром Дверницьким. Пополудн був він знов у слїдчого суду. Мимо великого пригнобленя мав він висказати вдоволеня, що нарешті справа взяла такий оборот, та що він позбув ся тагару. Д-р Дверницький вів до палати радних спротивленя що-до арештована кс. Мардиросевича, жадаючи випущеня аго на волю. Також поробив він заходы, аби аго клієнт був перенесений до иншо казні і мав всякі выгоды. В справі спротивленя д-ра Дверницького зааде ині ухваля палати радних.

Письмо з Руси Сполуч. Державь.

Паше о. А. Бончевский.

[Наш парті.]

О партіях, в правдивом того слова значенні, у нас не може бути бесіды, хіба на підставі галицько-польовідки: де три Русини, там хор; де чотири Русини, там півчварта партія. З тяжкою бідю, сля вже можна натягнути се поняті до котроїсь з наших груп, то хіба до той, що згрупова на коло „Руско-народного Союзу“ в тижневника „Свобода“, бо ту справді вьде якусь працю, цілі і поступ. Проче — то або штучно поклевні групи або „авторитети“.

Нас можна різно ділити*), але я возму поділ більше натуральний. Наш внутрішній відносини поділили нас на: Гала-

*) Диві статі П. Тимкевича і Н. Дмитрова в „Свободі“, котрі були передруковані в „Ділі“. — Поділ Вєч. дописувателя „Галичанна“ (ч. 244—5 з 1900 р.) скопленій з воздуха, бо так може ділити лише чоловік, що має очі а не вьдять.

те в літі звичайний робучий день: в 28 повітах 12 годин, в 11-ох 13 годин, в 16-ох 14 годин а в 6-ох 15 годин. Та в живна роблять жєнці по 17, ба і більше годин. — Часто оплачуване робітника в злученє з лавхою, іменю при позачках на „відробку“. Подібно має ся річ і з так званою „спілкою“.

Всі дати, наведені в тій часті студії, взяті з урядових табель. Та дійсність є о много сумніша. Користуючи ся матеріалом із стрейкових поділівних процесів з 1900 року, наводять автор такі факти, що в живна при власнім харчі робітника плачено: мужчині по 20 кр. (косареві по 35 кр.), дівці по 18 кр. а хлопцям-підросткам по 10—13 кр.; в зимі (при власнім харчі) діставали: хлопці по 13—20 кр.; дівки по 10—13 кр. а хлопці по 6—10 кр. за роботу при машині від ранку до темної ночі. І так далше прямо до неба о мєсть зовучі числа пересувають ся перед нашим зором страшними рядами. При тім урядово ствердженими фактами сконстатовано ще крайне кривдене робітників через всякі недоплати, хабарі, привнос для економія, поспіваків і т. п.

Так і на роботі не може хадунник-пролетар заробити стілько, аби досягнути мінімум хоч-би лише звичаю (як каже автор) істнованя. На тім самім степені стоїть положення „власителів“ (вєс, що не має навіть 2 моргів землі). Крім того на-пів пролетарями а властиво більше пролетарями віж гадаєм а ще дальших 20-83% „власителів“ не маючих і 4 моргів землі.

Результат такий, що 88-36% наших хлопів — се пролетарі без праці, без средств до життя. Решта, себ-то 11-64% ратує ся еміграцією за море.

(Конець буде.)

чань в Угорчань або „польшавів“ і „уніарів“. Сей поділ принесений з старого краю, де уживають аго наш руські хлопці з обох сторін Карпат. Однак коли розгорілась борба о „парохія, штоты і доходи“ а опбєля коли повстав „Руско-Нар. Союз“, то слово „польшак“ прибрало згбдне значення, а тим самим і слово „уніар“. Для „уніара“ відій чорт не в такий страшний, як „польшак“, в на відворот, для „польшак“ нема нічого смішнішого та менше вартішого, як „уніар“. Се дві головні групи. Вихованє, культура і свідомість національна рвзнять галицького Русина від угорського Русина о ціле небо. Навіть наш простий Лемко, котрий бачив свою руськість виключно в приваженості до „русков“ церкви і говорять лихвм аццєнтом, тут в Америці розширив своє поняті національнє і тримає себе за лїпшого Русина від Угро-русина, котрий до него каже: „Taśak oni nie Rusnak, oni hutoria po polsku; ja spravedlivo Rusnak!“ А що до тих груп аходять люди рвзних поглядів і рвзного вихованя, то самі они розпадають ся на під-поділы.

Галацєа група розпадає ся на: центрум, правіцю і лівницю.

Центрум — се галицькі священники члєсом вєсїм. Се люди молоді, самотні і трудящі; се та жива маса, що всю Америку Русь пхає в перед і не дає їй дрїмат. У них свідомість національна і суспільного положеня асна а через те і робота не відорвана від реального ґрунту а приносить поволи користи. Тим то они страшні для всїх прочих груп і відтїней, котрі не годі сего арозуміти. Крім высше сказаного групу тих людей лучать не програми або якісь скриті цілі, — як собі деякі голосять, — але ще додатково привордне товаришуванє з лавок шкільних або з університету і вихованє того самого періоду часу. Коли назва „польшак“ показалась для сєй групи недорічною, то противники придумали другу: „пільско-вікраїнсько-франковско радикальні фантасти“), а коли і та назва пристарілась, то найновіше амя: „радикали, соціалісти, атенєты і белзєбуы“. — Правіцю творить оден „найстаршій і найрєвнїшій“ подвижник з своїми ампортowanymi дачками**), котрими не раз маневрує досить аручно. Се наш старєнкій татусь, котрий не годєть дождатись узнаня за сєвєн подвижні положєній для Американо-русин. Лівницю творить правотїрний Василіанєв, бувшій місіонарь в Канаді, чоловік не певного характеру і дуже поверхового образованя монастирско-богословського. Сей з жаждою групою не має нічого спільного, хіба ради личних цілей.

Унгарська група розпадає ся на такий під-поділ: махєрєв, мадєрєв і тихих, що знають лиш „подай Господи“.

Перші: „греко-кат. руські мадєрєви, що хотїли бы мати всю в своїх руках. — Другі: греко-кат. мадєри. — Треті вже з самою природою люди, котрих нічо в свѣті більше не обходить, як лиш аби животїти. Вєь они одной маєти, говорять по мадєрєски, хіба до хлопа заговорять словачиною або мїшанною з церковного і народного азыка, якого вивчили ся дома дїтьми а поспували в семинарії церковницю; з хлопом не мають нічого спільного; всю свою мудрость і повагу будують на „колар“; до праці народної цілком неспосібні. А коли возмемо на увагу ще интриги, яких між ними повно, і поділ на мункачівцїв і прашівцїв, на яких самі ділять ся, то вже край сїгта.

Між тими всіми маневрує редактор „Руско-Америк. Вѣстника“ зб своєю газетою наче та планета з довжєзним хвостом. Они взаємно не терплять ся, але г. редактори треба хлїба ради „духовників“, а духовники підтримують аго, бо треба часом брєхнути на „вікраїнців“, а того они самі не годі втяти.

Для новоты мушу згадати, що між угорськими священниками єсть пару людей, що хотїли бы чогось лїпшого, але власне тотя неясность і нерїшучість роблять их неспосібними, хіба що потайки симпатизують з Галичанам.

Такий стань був в році минувшїм. (Конець буде.)

*) Випиєную правопієною „Руско-Америк. Вѣстника“. А він взяв сї єнієты з „Галичанна“ і поклевєній приліпав до нас.

**) „Рус.-Америк. Вѣстник“ ч. 8. (з 1901 р.) зєв их „благочестивими юношама“.

Найновіший матеріал

на сукні дамській продає по цінах найнижших

Ф. Корнецький и Сп. у Львові

Пасааж Гавсмана.

НОВИНКИ.

Русины! Пам'ятайте на народний фонд.

— Зь Тернополя. Кругом жінчань Філіп Руского Товариства педагогічного в Тернополі уряджує для 21 н. ст. цвѣтня о 8 годинах вечеромъ въ комнатахъ „Руской Бесѣды“ спільне свячене. Влов. Павѣ проситъ ся о „свячене“. По свяченюмъ вѣдбудуть ся тацѣ. Пянове платять 2 К. ветулу. Особныхъ запрошень не розсылає ся. — За Комітетъ: Теодорія Стахевичева, Олимпія Ватошнянска, Марія Солтисова, Емилія Крушельницка.

— Вѣдѣль Читальнѣ „Просвѣты“ в Бережанахъ на засѣданю дня 10 цвѣтня 1901 р. укомітетувать ся въ сей спосѣбъ: о. Т. Кордуба деканъ и парохъ выбраний головою, п. А. Танякевичъ совѣтникъ суду заступникомъ головою, о. Ілля Кузѣвъ сотрудинъ мѣщенимъ секретаремъ, п. Мельникъ касіаромъ, п. Мидлякъ бібліотекаремъ и господаремъ. Рѣшенье на ввєсєне Впр. о. головоу ухвалєно одноголосно урядити спільне свячене в недѣлю Топину въ комнатахъ „Руской Бесѣды“.

— Переходъ на православіє. Польскій дневникъ доносить, що въ Сумахъ, каменецкого повѣту 40 селянъ зголосоли переходъ на православіє. Причини мають бути політичною натурою. Митрополита конвенторія поручила деканови, щобъ сейчасъ поѣхавъ до Сумна и полагавъ справу.

— Вь Рожновѣ (за рѣкою) вѣдбудеть ся недѣлю Топину 21-ого с. м. зь полудня отворєне читальнѣ „Просвѣты“. Тон-жъ дини о 6 годинахъ вечеромъ новостворєна читальня устроєно концертъ въ честь Т. Шевченка при сѣбучасті хоръ балетного пѣдъ дерентуру о. Барнича зѣ слѣдуючою програмою: 1) Вступне слово. 2) Вербигеого „Завѣщане“ собою барит. въ супр. двоухъ хорѣхъ. 3) „Христосъ воскресъ“ декламация. 4) Воробжевича „Огнѣ горять“ хоръ муж. — 5) Шевченка „До Озювненка“ декламация. 6) Лисєнка „Ой пушу я кониченька“ хоръ муж. 7) Шевченка „Тополя“ декламация. 8) Копка „Де Сянь плывє“ хоръ муж. 9) Шевченка „Менѣ тринадцатий минає“ декламация. 10) Лисєнка „Молитва“, дуєтъ на сопранъ и альтъ. 11) Колєсса „Ой мати“ и „Померъ рекрутъ“ хоръ мѣшанъ. 12) Забичєне. Вступі: сидѣче мѣсце 2 К, другорядне 1 К, для селянъ 20 сот.

— Педагогічний поцѣлуй. Професора женської учительской семинаріи въ Перемышлѣ Вильгельмъ Новіну Пшибыльського за цѣлованє ученицъ усунєно зь посади. Доносить о томъ Gazeta Przemyśla додаючи: „Нехай краєва рада шкільна, коли такъ добре розпочала, прислає ся ближе и уважйше вѣдосинамъ, а не сумнѣваемъ, що припустити до радикальнѣшої санації заведе-на“. — Чи-жъ бы такихъ педагогѣвъ було тамъ бѣльше?

— Змѣни въ руской парохіи у Вѣднѣ. „Русланъ“ довѣдуєсь, якъ каже, зь достовѣрного жєрєла, що сотрудинъ церкви св. Варвары у Вѣднѣ о. Вол. Садовскій, будє небавомъ имєлованымъ войсковымъ капеляномъ на мѣсце о. Свѣтєнького, котрий переходить на парохію въ Ладичинѣ. Такожъ парохъ церкви св. Варвары, о. д-ръ Теоф. Сембратовичъ нездоровъ, що можна дожидати ще въ сѣмъ роцѣ его переходу на емеритуру. О. д-ръ Сембратовичъ вже другій рѣкъ на воднотцѣ. — Подавши сѣ звѣстки „Русланъ“ такъ далѣше пише: „Вѣдєньска капеланка колонія и єв помѣшканіи у Львовѣ мѣстє вѣже дорогу на оба мѣсця своимъ сторонниками. Сотрудинкомъ мавъ бы стати о. Семенѣвъ, братъ о. катихиза Семенова, патого члена родини Литвинювичѣвъ, що обєѣла станиславскую конвенторію. На пароху форєують о. Романовского въ Перемышлѣ. Радуй ся Галиє! „Тверда“ Русь ростє! Кандидатуру о. Романовского попрають его сторонники сею надѣєю, що вѣнь бувъ бы въ силѣ удержати вѣдєньскій хоръ на той артистичай вѣсєтѣ, на яку довѣвъ его о. Вол. Садовскій. Та сѣ надѣвъ марнѣ, бо о. Романовскому бракъ сєи рутини и музичного талану, якимъ вѣдєнчає ся о. Садовскій“.

— Зь Яворова пишуть намъ: Дня 23 марца вѣдѣхавъ вѣдъ насъ до Махновѣ на адміністрацію по пѣвтора року побуту помѣжъ нами сотрудинъ о. Костѣ Миколаєвичѣ. Чоловѣкъ сє рѣдкихъ приємнѣхъ, перенятый вѣскрѣзь горячою любовію вѣтчєныи и народу, потрафивъ собѣ насъ такъ увати, що не можемо его вѣджалувати. На жалѣ перенєсєне о. К. Миколаєвича наступило такъ несподѣвано, що мы навѣтъ не могли зѣбратисѣ, щобъ хотѣ въ тѣснѣмъ кружку попрощати его и подякувати за заслуги якѣ положивъ коло розбудженя нашон „Читальнѣ вѣтчєнскої“. Дѣйствиє тая Читальня тратить въ о. Миколаєвичу иніціатора и великого робѣтника, що своимъ впливами и тактомъ дѣлавъ на тутєшнє мѣщанство такъ успѣшно, що Яворѣвъ зѣ вѣсѣхъ мѣстєчєхъ найбільше дававъ знаку житя. Зь его то иніціативы дала Читальня колька представлєнє аматорскихъ, двѣ вечерницѣ въ честь Шевченка, на котрѣй позбавѣвъ стальной оборотовой фондъ, одній вечерницѣ въ честь Маркіяна Шашкевича и колька поучающихъ вѣдчатѣвъ въ будынку Читальнѣ. Не могучи въ иній спосѣбъ вѣдѣчатисѣ о. Миколаєвичевѣ, шлемо сею дорогою ширє спасѣ-Богъ ему за труды и ширє пожертвованє для нашон Читальнѣ. Дай Го-

споди, щобъ Ваша праця и въ Махновѣ була такъ успѣшна якъ у насѣ! — Членъ Читальнѣ.

— Зь Єзуполя пишуть намъ: Зѣ вѣсѣдомъ передъ свѣтомъ мусимо признати, що у насъ молодѣжь здеморалізована, а черезъ тую деморалізацію стаєть ся рѣдкий випадки крадежи и убійства. Минувшого року въ осєни забилъ паробка сѣлєцѣй Івана Нарожняка, котрий, идучи зь вѣдпугу зь Крєпєсє, въ пѣнѣмъ станѣ зачєпѣвъ паробка, а тѣ такъ его побилъ, що по довгихъ мукахъ закончивъ житє. Сєго року на другій дєнь свѣтъ Великоднихъ зачєпили ся мѣжъ собою два паробка и побили ся до крови. Але одєвъ зь нихъ, Микола Матунѣ, не хотѣчи дарувати свого, вернувъ ся на мѣсєце бою и вынѣвши кишєчєный вѣжъ пхувъ нимъ свого противника Стефана Костюка въ само сєрдє, такъ що той по колькохъ минутахъ забѣхавъ житє. Вызовникъ вѣддавъ ся самъ судовѣй опѣцѣ. Вєсєму тому вина, що молодѣжь наша выховує ся бєзъ доброго догляду. Та й зєрхнѣсть громадєсє на зєрѣтє уваги на моральнє выхованє молодєжи, а такій на-пѣвъ дикій чоловѣкъ, навѣвшись горѣвки, убиває, мордує бєзъ наймєншої уваги...

— Такожъ „народовый жандармъ“ — шгєцѣ зь Нового Санча Стан. Домбровскій ставѣвъ вѣчера передъ тамошнимъ судомъ обжалованый о те, що на вѣзѣ тарновскихъ „жандармѣвъ народныхъ“ написавъ бѣвъ до дѣдѣча Дуницєского въ Лосєсѣй листѣ, жадаючи зложєня 1000 коронъ у вызначєнѣмъ мѣсєцѣ въ одній каплицѣ, бо инакшє згинуѣть его жѣнка и одиной сынѣ. Жандармерія высѣлѣла автора листу и тепєрь шєвичєно муситъ вѣдєдѣтѣ сѣмъ мѣсєцѣмъ вѣзаницѣ, бо на таку кару засудивъ его судъ, а грошей якъ не мавъ такъ не будє мати.

— Вь Снятинѣ ухвалєла рада громадєсєа отворити зь слѣдуючимъ шкѣльнимъ рокомъ першу класу гімназіи зь нѣмєцкимъ языкомъ выкладовымъ. Гімназія мавъ бути приватна и мати лѣше чотари нѣшій класѣ, повнѣ державѣ не перєймє ея на свой кошѣтъ. — Нєбавомъ мавъ тамъ розпочатисѣ будова третон мурованон церкви на мѣсєцѣ де тепєрь стоѣть деревяна, а такожъ мають будувати новий будынокъ для старєства.

— Операція за операцію. Вь одиѣмъ львѣвєскѣмъ шинку въ Ривну акієсѣ жидѣкъ взявъ зя оперувати рѣзникєви Николаєви Возєрови вѣстанимъ ножикомъ нагнѣтѣти итакъ „зѣопєрувавъ“ єму палець, що бѣдѣчєсєко рѣзникъ мусѣвъ чимъ скоршє бѣчи на стацію ратунокѣ, щобъ тамъ его выратували. Тымчасѣмъ знайшли ся въ шинку людє, котрѣ поставили заплатити операторови за єго операцію такожъ операцію — мабили его добре а вѣдѣтакъ выкинули зь шинку на улицю.

— Зь Самбора. Испыты на учительскон семинаріи найдалѣше до 5 мая 1901.

— Зь войсковыхъ кругѣхъ. Командантъ 19-го полку обороны краєвой у Львовѣ, полковникъ Емилъ Верєбѣхъ фонъ Гадамѣръ имєлованый генераломъ и командантомъ бригады въ Празѣ, куды сами дини герєносѣть ся.

— Гімназієсты астрономомъ. Ученикъ У. класѣ гімназіи въ Кієвѣ Андрій Борисєкъ вѣдкрывъ нову звѣзду Персея. Вѣдкрѣтє сє найшѣло подтвержденє звѣстєного петербургского астронома проф. Глазєнана, котрий прислѣвъ Борисєкова свою фотографію зь наисѣмъ: „Гімназієстѣ Андрієви Борисєковѣ, вѣдєрєшємоу нову звѣзду Персея, на памятку вѣдъ проф. С. Глазєнана, 8 лютого 1901 р.“

— Клопѣтъ шлюбной жѣнки. Вь одиѣмъ вѣмєчєскѣмъ сѣлѣ мѣсєцєвой пасторѣ, вѣнчаючи одну пару, выговѣвъ до молодон формулку, яку она мала повторити, а имено, що куда чоловікъ пѣйдє, туда и она за нимъ. Але молодѣ не повторила того а розплакавшєсѣ свѣзала до пастора: „Нѣ, сєєго я не можу любитувати, бо мой мужъ в листєносѣмъ и розносѣтъ цѣлый дєнь лѣсты, хто-жъ бы вѣривъ ѣтъ и провадивъ господарєство, коли-бъ я зь нимъ ходила?“

— Мордѣ австрійскои горожанки въ Парижі. Дня 18. с. м. застрѣливъ нѣмєцкій купєцъ Фердинандъ Ернєтъ жѣнку корреспондєнта бюра Райтера Фрїду Батлєндєрову. Вѣнь перєслѣдувавъ ея вѣдъ довгого часу своимъ любѣбамъ, а онєгда, скориставши зь того, що она була сама дома, зайшовъ до неѣ и почавъ ея напѣстувати. Она оборонялась, а вѣнь добувъ револьвєръ и положивъ ея трупѣмъ а вѣдѣвъ сєбє тяжко поранєвъ.

— Дрѣбні вѣсти. У Львовѣ вѣдъ рана падає мокрый свѣтъ. Воздухъ значєно осудувѣє ся. — Вь Дусановѣ, перємѣшлянского повѣтъ, при пожєжѣ хаты Лѣва Праймѣ агорѣла сємѣмѣсєчна дѣтина а чотарѣлѣтний хлопча въ тяжєко повѣвъ ся. — Конкурєтъ на посаду лѣкара розписує урядъ громадскій въ Кієвинѣмъ пѣдъ Станєславовымъ зь рєчєнємъ до 15 ого мая с. р. Платня 1000 кор. — Цѣсарєвичъ нѣмєцкій вернувъ вѣчера зь Вѣдѣва до Берлина. — Цѣсаръ выѣждѣє вѣчєромъ до Будапєсту. — Вь сєгорѣчєныхъ маєвєрахъ цѣсарєвичѣ возмуть участь 13 и 14 корпусы а такожъ часть 5-ого; зь галицкихъ отже жадевъ.

— Русины! Пам'ятайте на бурсу Філіп Руского Товариства педагогічного въ Станєславовѣ!

Посмертний — — оповѣстки.

Марія зь Леонтовичѣвъ Головацка, вдова по о. Стефанѣ, бувшіймъ пароху въ Крєпивнику коло Калуща, померла дня 18 с. м. по короткой а тяжкой недѣлѣ въ 67 роцѣ житя. Похѣйна вѣдєначалась благороднымъ приємѣтамъ душѣ, до остатѣнѣ хвилѣ слѣдила за рухомъ народнымъ и сєє тѣшлєсѣ поступомъ въ житю Руснаѣвъ. Сєлянамъ помагала доброю радою и, якъ треба було, то й лєнтою, хотѣ сама мала дробку. В. в. п.!

Малый фейлетонъ.

Голосъ польскій про „Гуцульщину“ проф. Вол. Шухевича.

Мы вже мали нагоду подавати про тую цѣкаву працю въ короткості колька рєцензій, якѣ появили ся въ мовахъ нѣмєцкѣй, чєсєкѣй, вєларускѣй, надѣто подали мы и власнє обширнє справоздавє про „Гуцульщину“; нѣмѣ мѣстѣмъ голосъ Поляка архієскѣа Моклєвского, цѣкавий не только зь огляду на самѣ звѣстѣ, але и тымъ, що сє перша и одинокѣ згадка, яка появила ся въ польскѣй прєсѣ, хочъ у насѣ, навѣтъ у Львовѣ, є „Towarzystwo ludoznawcze“, котрє мавъ свой органъ „Lud“, що вѣдѣ часу до часу мѣстѣтъ матеріалы єтнографічѣй дотыкаючи руского народу, а навѣтъ сєциально Гуцульщєны, и хочѣ до того товариства належѣть а мабуть и въ его вѣдѣлѣ засѣдають Русины.

Вь числѣ 12 (зѣ 24 марта с. р.) літературного тиждевику „Tydzień“ пише архієскѣа п. Казимѣръ Моклєвскій, такъ:

„Накладомъ Наукового Товариства им. Шевченка вышєвъ (уже передъ вѣствора року — Рєд.) першій томъ незвычайно интєреснон працѣ проф. Шухевича пѣдъ заголовкомъ „Гуцульщина“.

Гуцульщина, той прєгарный закутокъ, замкнєный горѣшными порѣчьями Прута, Черємоша и Тасы, є тымъ для галицѣн Русѣн, чимъ Татры для Польщѣ. Тамъ, посєрєдѣ горѣхъ, лѣсѣвъ и долинь, заховала ся у Гуцулѣвъ самостѣйна народна культура, тамъ у того людю, вѣльного вѣдѣ працѣ „на пѣвѣсѣмъ“, зєродила творѣсть артистичай, таєъ якъ вь Татрахъ, простѣй, первѣстѣя, однакѣ водрубѣй и характеристичай формѣ.

Вроцѣмъ и жѣтѣ и цѣла гуцульсєка душа иншѣй вѣдѣ жити мужикѣвъ на долахъ. Гуцуль становѣтъ собою высшій людѣвыи типъ, выхованый на свободѣ и любѣчѣй свободу, якъ рѣдну нєвѣку, наслѣдкомъ чого стає вѣнь для каждого артиста маларѣа чи поєта вѣдѣчнымъ а заразомъ и стилєвымъ вѣзрѣцємъ чоловіка.

Гуцульсєка любовь до свободы, яка пѣдѣрывала всякѣй „мандатарамъ“ назначуванѣй державно-войсковѣй обѣязкѣ, одушевѣла поєта Іосєфа Коржєньского до написанѣя гарнон драмы, звѣстныхъ „Karpackie góry“. Коржєньскѣй мешкавъ въ 1830 роцѣ въ самѣмъ сєрєцѣ Гуцульщєны коло Буркута, де взявъ зь правдивого случая тѣло для своего героя — Антєся Рєвизорчука.

Гуцульщиною завѣмѣвъ ся дужє такожъ любѣтель народнон штуки пок. Володимѣръ Тудушинскій, котрий при сѣбучасті проф. Шухевича зложивъ въ своймъ музею особѣный вѣдѣлѣ для гуцульскон штуки.

Книжка п. Шухевича обрѣблена совѣстно в, о скѣлько сє було можливє, добре иллюстрирована, розпадає ся на вѣсѣмъ роздѣлѣхъ.

Вь першѣмъ роздѣлѣ описує п. Шухевичъ гуцульскій край зь геологичного взгляду и складу росѣвъ та звѣратѣ, якѣ тамъ росѣуть, взглядно житю.

Вь другѣмъ описує авторъ подробно єтничай власнѣвѣстѣ гуцульскєго людю. Подробѣнѣй описѣ мѣвы, потѣмъ обѣчѣвѣхъ власнѣвѣстѣй мѣстѣтъ мѣло интєресныхъ подробѣхъ, особѣвно въ поглядахъ на родину и сѣпружєство... Супрѣтивъ свободѣйшѣхъ понятій на товарискѣй зносѣныи ширѣтъ ся мѣжъ гуцулами сѣилѣсь, прєиошєна урѣловнєвѣзѣ, дужє сєильно, особѣвно коло звѣзаньмъ, що многѣ Гуцулы мѣють лише лицє чѣдєнѣ а волосє только въ недѣлю, полизѣючи рєшту тѣла у вѣвѣнѣмъ брудѣ. Описѣмъ мѣстєчєныхъ водноєсѣтъ, якѣ що-разѣ погорѣшають ся, конѣчатъ ся той интєресной роздѣлѣ.

Третій роздѣлѣ, статистичный, мѣстѣтъ въ сѣбѣ прєимно цѣкавыхъ выказѣвъ. Вь чєтвєртѣмъ роздѣлѣ описує проф. Шухевичъ гуцульсє село, якє розложилось дужє широко. Пѣтый роздѣлѣ посвящєний загорѣдѣ и спосѣбѣвъ ея будованя.

Загорода, кладєва, якѣ майжє усєюды на пѣвнѣчѣй Словѣнщинѣ, въ первѣстѣй формѣ „на замкѣ“, цѣкава тымъ, що обѣры окрѣужѣють хату немѣвъ теплымъ кожухъ зь трєхъ стѣрѣбѣхъ, зѣдѣставляючи лише фронтъ вѣльнѣй.

Хатѣ самѣй посвящѣу Гуцуль мєнѣє уважєно, вѣтомѣсь украшѣє вѣнь дужє старѣноу нутро ея. Комната гуцульсєка пригадує дужє заповѣньску комнату, мѣстѣтъ однакѣ въ сѣбѣ прєдмѣтъ незванѣй въ Татрахъ, имено кашєлуу пѣчѣ, повну орієнальнѣхъ примѣтивѣно понѣтѣхъ и такъ выхованѣхъ образѣвъ зь житя и природы.

Окрасѣ, побѣчѣ найпримѣтивѣйшѣхъ простѣхъ и коловѣхъ лѣній та кѣдрѣбѣхъ рѣжєнєродно въ пасѣ укладанѣхъ (є навѣтъ грєцкѣй мєандєрѣ), пригадують многѣ визѣнтѣйскихъ мотивѣвъ, а навѣтъ, що незвычайно цѣкавє и характеристичнє, мають въ сѣбѣ вы-

тѣнѣвъ колѣсто-звѣзѣдѣстѣ мотивы нагадуючѣй заповѣньску и вѣстѣльно польско-народну орѣнаментѣку. Дужє старѣй столѣтъ, власнѣвѣтѣ мѣ-зєя имено Дѣдѣшинѣхъ, є лєнєвъ приєлѣдомъ приєнѣрѣлєна „gwiazdzistości“ заповѣньскихъ. Впрѣчѣмъ є въ хатѣ приєлѣдѣ, нагадуючѣй цѣлковѣй формѣю заповѣньскѣй лѣжѣнѣхъ [??], у Гуцулѣвъ звѣнѣй „грєдѣнѣ“, де въ полицѣяхъ прєхѣловують ся полизѣнѣй мѣски и деревѣнѣй рѣзѣблєнѣй лѣжки. [Н. Моклєвскій мавъ на думѣ „написѣвѣ“, бо „грєдѣнѣ“ — жєрдѣна, служѣтъ до вѣшанѣя убѣрѣя. — Рєд.]

Гуцульсєка церкѣвъ визѣна на звѣнѣхъ въ цѣлѣстѣ, навѣтъ на повѣлѣ, конѣчатъ сєя роздѣлѣ.

Богатѣй и вѣсѣмъ мѣльовѣнѣй гуцульскѣй стрѣй, повный викрєстовѣнон зѣрувъ, рємєнѣвъ пѣвѣнѣнѣхъ горѣхъ, кєнтѣрѣвъ ишиє-зѣнѣхъ рѣжѣблєнѣй шѣкѣроу и мѣрѣчѣхъ сѣбранѣхъ, становѣтъ зѣмѣтъ сѣмѣро роздѣлѣ. Осѣмѣй роздѣлѣ розписує подробѣй, чимъ живѣтъ Гуцуль сєбѣ и свою родину.

Слѣдуючѣй томъ будє посвящєный житю и свѣтѣлогляду Гуцулѣвъ и єннє пєвнѣе ще нєодно свѣтѣло на факты, якѣ мають вѣсѣлє значѣнє для порѣвнѣвѣнон єтнографіи. Кѣждѣй Русинѣ, котрому дорожѣй родной оставѣи народнон культуры, повнѣнѣтъ мати въ рукахъ книжку проф. Шухевича, а Польсѣмъ дѣють матеріалы, приєбѣравѣй проф. Шухєвъ чємѣ, не только нагоду познати одно зь вѣдѣчѣвѣйшѣхъ плємєнѣ братьєного выроду, але инаѣто позвѣляють дѣстерєчѣ тѣ рѣжѣй и євѣльнѣй цѣхъ, якѣ дѣлѣтъ, взглядно лучѣтъ прѣдѣи польскѣй и рускѣй.

Жалувати лѣшь трєба, що роздѣлѣ, посвящєный будѣвнѣцтѣву и гуцульскѣй штукѣ, зѣ малѣй и въ вѣлєстѣрацѣхъ зѣ побѣжѣмъ. Спрѣвѣзѣдавєцъ приєвѣсѣа, що гуцульсєка штука повнѣнна найѣти своего Матѣлєвского. Кѣтѣрый бы особѣно обрѣбѣвъ сѣкарѣвъ артистѣчѣныхъ народныхъ формѣхъ, замѣкнєный въ горѣхъ гуцульскєго Цукѣтъ.

Сє досѣлѣный прєкєладѣ справоздавѣи п. Моклєвского.

На замѣтку, зрѣблєну въ послѣднѣмъ уступѣ справоздавѣи п. Моклєвского, можємо заявити, що авторъ „Гуцульщинѣ“ не помѣнує гуцульскон штуки, але навѣсѣвъ обрѣбѣвъ ея дужє подробѣно, уважѣвѣючи при томъ не только технику, але и незвычайно богату народну термѣнєслѣвно, та що сєциєлѣно тѣлу дѣловѣи посѣмѣтъ п. Шухєвъ особѣный томъ (II-й), що въ обѣмѣ 12 аркушѣвъ вѣтъ звѣжѣ 150 иллюстрацѣмъ появѣтъ ся сє сєго мѣсєца.

Телеграммы.

Бѣлградѣ 10 цвѣтня. Зѣ компетєнтнон стороны заповѣняють, що въ справѣ конституцѣй мѣжъ прѣвѣдѣниками радикальнон партіи и либералами вѣже настѣпує порѣзуєнѣй. Нѣон сєрєсєка конституцѣя мѣвъ бути нѣмѣ цѣлѣчно въ корѣльскѣй пѣлатѣ оголошєна.

Сальоніка 19 цвѣтня. Турєцкѣй власнѣи арѣштѣвали вѣрменского єпископа Грєгорієса. При рєвизіи знайдєно у неєго компромѣтѣуючѣй папєры. Насєлєнє бурѣтъ сѣ. Грєгорієсъ мѣвъ бути вѣдѣставлєный до Царѣгороду.

Бєрлинѣ 19 цвѣтня. Зѣповѣдѣсѣе правѣтельствомъ въ цѣлѣ скрѣпѣлєня гермѣнизѣцѣи розѣловѣванє гарнизѣонѣвъ по дробѣхъ мѣстєчєкахъ Познанѣчѣныи и Шлєсѣка, въ парламєнтѣрныхъ кругѣхъ уважѣють за прѣиошѣванє мобилизѣции прѣусскихъ вѣсѣскѣ на рускѣйскѣй границѣ и постѣпєнєсѣ зѣбрѣнє вѣсѣнѣхъ силъ въ граничѣныхъ провинцѣяхъ. Въ той сѣнѣсѣбѣ позєнѣнѣтъ сѣбѣ такожъ зѣбѣрѣноу зѣсєсєнѣи крѣпѣстѣныхъ окопѣвъ въ Познанѣ.

Пєтєрбургѣ 19 цвѣтня. Студєнтскѣй розѣрухѣ выбухѣлъ такожъ въ Рязѣнон. Студєнты геологичного сєминари выдѣли вѣдѣзѣну прѣтивъ выклѣти гр. Толєтѣго. Сєминарь замѣкнєно.

Пєкинѣ 19 цвѣтня. Гр. Вѣльдєрєсє доносѣтъ: Найбѣльшѣ часть зѣмѣловѣи пѣлатѣ зѣбрѣла. Въ агарѣшѣхъ знайдєно єннємѣсѣ тѣло генєрѣла Шварѣгофа. Причѣнна поѣжѣки не выѣсєнѣна. Прѣшло всє майно колькохъ генєрѣлѣвъ и маѣорѣвъ, а такожъ мѣвъ.

Лондѣнѣ 19 цвѣтня. Зѣ Грєгорієи доносѣтъ: При вымаршѣ Кѣчєрєра зѣ Лѣдєнбурѣа Бурѣи высадили въ воздухъ „Тѣма вѣлєкѣна“. Полѣнєно 13 бурѣвъ. Въ битѣй при обєдѣжєноу Дѣльштѣрому генєралѣмъ Дуглєсомъ погѣбло 6 бурѣвъ. Окрѣмъ того полѣнєно колька канѣнѣцѣа бурѣвъ.

Пєтєрбургѣ 19 цвѣтня. „Нѣонѣ Врємѣя“ довѣдує ся зѣ столѣцѣй Корєѣ, що въ прѣцѣтѣ прѣтивъ корєєнѣскихъ дѣстѣйствѣнѣхъ, котрѣ хотѣли выклѣнѣти держѣвѣнѣй прєвѣрѣнѣтъ и выкѣрати цѣсарєвѣй любѣку, вѣже євѣнѣнѣтъ сѣлѣ Мѣнѣстра судѣбѣнѣцѣтѣва зѣсудѣнєна на шѣбєнѣцѣю, зѣго помѣшканѣка на 15 лѣтъ арѣмѣусѣвѣнѣхъ робѣтъ, а одиѣго генєрѣла на досѣртѣй прѣмѣусѣвѣй робѣты.

Лондѣнѣ 19 цвѣтня. Зѣ Пєкинѣи доносѣтъ, що кѣн. Гуѣнѣ не є арѣштѣовѣнѣй, але прѣбѣувѣє въ Монѣголіи, де старѣє сѣя выклѣнѣти бунѣтъ. Вѣльдєрєсє жадаєвъ вѣдѣть хѣвѣсѣнѣи цѣсарѣа, абы выѣсѣлѣвъ до Монѣголіи вѣбѣсєнѣтъ.

Йѣнагамѣ 19 цвѣтня. Въ наслѣдѣмъ вѣлѣкѣхъ вѣсѣновѣхъ выдѣтѣбѣтъ Янѣнѣи стѣнѣуиѣнѣ надѣ берегомъ руины. Въ наслѣдѣмъ того Янѣнѣи прєгѣворѣнѣе тепєрь зѣ Руссѣєю и компромѣсъ въ справѣ Корєѣи и Мѣндѣжурѣи.

— Русины! Пам'ятайте на Руску Бурсу рѣмєсничєно-промѣслоу у Львовѣ.

Подяка и відозва.

Саме маємо честь заявити з глибоким сердцем плывучу подяку: 1) Свѣтлому Комітету дяк. лютеріи фантовон за дарований для нашої церкви свѣтлий фелонъ вартості 200 К. 2) Достох. Товариству „Раваница“ въ Самборѣ за дарований для нашої церкви: зелений фелонъ и шашу въ принадлежностяхъ, 2 лхтарѣ напестольный и тацу въ амбулкахъ — все вартості по-надъ 120 К. 3) Свѣтлому Свѣтлому кред. Товариству „Днѣстеръ“ у Львовѣ за 100 К. жертвонаныхъ въ користи будовы аѣвцевон церкви. 4) Честнымъ парохіанамъ въ Тялявѣ и Тресцѣвѣ дек. дуклянського якъ такожъ Вир. о. І. Пастер-наковн и Веч. о. К. Коцилевскому, тамош-нымъ душпастирямъ, за зложеной жертвы въ користи будовы тутешнон церкви 75 К. 5) Свѣтлому Свѣтлому Ставропигійскому Инсти-туту за дарований „Октоихъ“. 6) Достохваль-ной Дружарни оо. Вас. въ Жовквѣ за дарове напечатаніа 1300 примѣрничковъ відозвы. За дарований фелонъ свѣт. Комітетомъ дяков-екон лютеріи фантовон дякуемо передовѣсьмъ Преосвященному Еп. Ординаріатови въ Пере-мышлѣ, що зволювъ предложилъ всемілостиво нашу церковь до уважливенія; потымъ же особливо Вир. о. Д. Тявчакевичеви, предѣ-дателю комітету, якъ рѣвножъ Высокодост. жертвователь того фелона на цѣль лю-теріанъ и П. Т. выгравшому той фелонъ и даруваншому въ розпорядицѣ Комітету. При сѣмъ заявляемо задуману подяку 192-омъ Вир. и Веч. Отцямъ, Ихъ парохі-анамъ и Братствамъ церк., котры вправдѣ меншій, однакъ надъ наше оживаніа подали значѣйшій жертвы въ користи будовы ту-тешнон церкви. Господь Богъ да воздасть и нагородить! Выказъ тыхъ-же великодушныхъ жертвователь оговорено по Великоднѣ.

Дякуючи великодушнымъ жертвовать-цямъ, оспівляемо ся звернути въ умилною просьбу въ прочіи Вир. и Веч. Отцямъ душпастирямъ, Ихъ парохіанамъ и Братствамъ церковнымъ, щобъ насъ помянули при тор-жествѣ торжествъ. Благословенна Небесного Сачарянна озоровишного азы душевнѣи и выбавишного рѣдъ людскій водъ смерти вѣч-

нов, подайте намъ рукою самаританьскою даръ любви и милости, щобъ мы могли вско-рѣ, такъ якъ передше и аѣзъ Вы и теперъ, обходити зъ принадлежною урочастію обрядъ выноса плащенця и утрени воскрес-нон. Христосъ воскрес!

Сушиця Рыкова дня 11 н. ст. 1901.
Почта: Старый Самборъ.
Іоанъ Федѣвъ сотрудничѣвъ въ имени всѣхъ своихъ парохіанъ.

Надослане.

въ реставраціи НАТУЛЫ ТЕПФЕРА, уліца Трѣбу-нальска 12 дѣмъ власникъ, можна достати щодѣн-но о годнѣ 8-ой рамо горькій охладѣ.

Цѣны минніе.

Печена вѣспра въ манулетоу	15 кр.
Сѣмъ лѣтѣ	12 „
Фізіка	12 „
Пѣсѣнъ топча въ хрѣмѣ	10 „
Корбаска въ хрѣмѣ	10 „
Каваръ	15 „
Обѣдъ въ аѣвцевонѣ	40 „

Вѣсѣи минніе въ манулетоу родѣхъ по най-ужѣрѣйшій цѣнѣ; для новості, що походятъ въ манулетоу, даю водѣржачіи маркѣ. — Найдѣйшій аѣзъ по найдѣйшій цѣнѣхъ почавши водъ 40 кр. літра.

По театрѣ все оживѣ, въ великій выхѣдъ естра-дѣ минніе аѣвцевонѣхъ.

Въ выхѣдѣхъ цѣнахъ НАТУЛЫ ТЕПФЕРА.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-лицка ч. 1., протѣвъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площа Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдѣйшійхъ окуляры, цѣкеры, лѣоретты, бинокль, дѣлѣковиды, бароме-тры, термометры, мі-кроскопы, лѣпы, ком-пасы, райсѣйты, тѣсныи маркѣи, піомы, пібѣт-мастеры и т. д.

Урядженя дѣлѣковидъ електричѣхъ.

Вѣсѣи направлѣна поагоджуютъ ся якъ най-скорше и найдѣйшѣ.

Вікт і мешкане

можна дістати при ул. Теа-тинській ч. 10 в партері. 239 1-2

Подяка.

Ювілейний 1901 рік постановила громада Дѣдильбъ привітати якогось пам'яткою ад нос справленою рѣчею. И отъ за намовою свого священника рѣшено замовити Гвангеліа, бо якъ-разъ въ томъ роцѣ припадає 20 столѣтѣ, водъ коли Гвангеліа голосить ся всѣй тварі. Въ протягу трѣхъ недѣль зобразо добровѣльними датками 300 коронъ. Замовлено у фірмы „Е. Спонарскій и Устенскій“ Львовѣ, ул. Руска ч. 1 ювілейне, пам'яткове Гвангеліа. Днес, коли вже загада на-га естѣ въ рукахъ нашихъ а кожѣму, хто лише мавъ наго-ду оглянути тоє, дуже а дуже вподобалося, протѣвъ радѣ-стію приходить ся намъ визнаѣти, що цѣла робота естѣ над-спѣдѣвано гарна, — тло се-бѣ-то окладивши ширѣ-срѣбній, прекраснѣ гравірованій, по краяхъ красує ся позолочувана орнаментка, а цѣлѣстѣ робить таке вражѣнѣ на око чо-ловѣка, що ажъ любо дивитися — однимъ словомъ правдивий „Meisterstück“. Вже сама робота около такого одного Гван-геліа може служити найкраснѣшій свѣдоцтвомъ помислу и здѣлѣности новихъ промисловцѣвъ и принести заслужену честь рускій фірмі Спонарскій. Навѣть цѣна, въ порівняннѣ до таного артистичного выхѣченя, не естѣ висока. Взявши на увагу, що батько молодого промисловца всегда выступавъ яко щирій Русинъ а надто частину своихъ ошадностей за-писавъ на фонды для бѣдныхъ синавъ свѣрѣтъ по священ-кахъ, пригадуючи собѣ, що батькамъ тыхъ синавъ завдячує своя матеріальне побѣдѣнѣ въ виду того можемо смѣло при-поручити наведену фірму землякамъ а водъ себе складаемо отенѣвъ прилюдну сердечну подяку за таку прекрасну, солід-ну и совѣтну роботу.

Дѣдильбъ дня 14 цѣвтія 1901.
О. М. Гинанъ священникъ, Михаилъ Гриньковъ вѣйтъ, Те-одоръ Еліасевичъ провізоръ. 237 1-1

До Всечестивѣйшого Ду-ховенства!

Прочъ зъ жидѣвскою блягою! !!!Свой до своего!!!

Вырѣбы можѣвничі, захвалюваній шумимий аѣвонѣми вѣдѣнѣхъ фірмъ, продаю а 10% дешѣ-ше а гарантію на мѣсѣцѣ.

Браты англійскі, власній, солі-тенскій и швейцарскій у вели-комъ выборѣ въ цѣнахъ водъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Къ-жду брату на-редѣ высалѣно самъ вырѣбовую а на случай, якъ не наѣде ся до во-лоды, вымѣнѣно охотно безъ доплатъ або звертаю грошѣ. Браты безпѣ-ченства [оказѣнѣе выхѣченѣе на-вѣтъ у не умѣючихъ голити ся] Генельса зъ охоронниками, цѣна зъ етѣи 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ножѣвничѣ
Львовѣ, ул. Галицка ч. 6.

Зарѣзомъ поручаю всякій вырѣ-лы можѣвничій въ моѣй работѣи выхѣченій.

Вытягъ зъ лиотѣвъ признанія:
Вѣповажный Пане!
Складаю сердечну подяку за надосланий 2 бритвы и ножичѣи, кот-ры мимо низкой цѣны а дуже до-бры и раджу совѣстно кожѣму у-дѣти ся до Васъ.

Дѣвятихъ 81 сѣрпня 1900.
488 40-104 Доротеушъ Конѣвъ

Испытованный пѣвецъ

церковный
знаючий хоральне пѣніе, зъ те-норонимъ голосомъ, хлопецъ глѣдавъ мѣсѣа. Ласкавій аѣго-шеня на адресу: П. Бучинскій Скнилѣвъ, почта Красне. 280 2-3

НОТАРЬ

въ Рожнѣтовѣ
пошукує заразъ кандидата и рутинова-ного писаря. 227

100 до 300 зр. мѣсячно
можуть заробити особы вся-кого стану въ кожѣи мѣсѣ-цѣ пѣвно и честно, безъ ка-піталу и рѣзка, черезъ про-дажѣ законно дозволеныхъ паперѣвъ державныхъ и збо-ровъ. Зголошеня на: LUDWIG GÖSTERREICHNER, VIII. Deutsch-asse 8, BUDAPEST. 96

„САМОУЧКА“

«методичный подручникъ»
до науки свѣту.
Получити можна подѣ адресою автора: о. М. Коппъ въ Пере-мышлѣ.

Цѣна примѣрника (вразѣ зъ почт. перес.) 1 кор. — опрѣвл. въ полотно 1 кор. 50 сот. 235 4-10

3 живого і мертвого

новелі Бег. Мандицкеского
мож дістати в рускѣхъ книгар-няхъ и у автора: площа Акаде-мичка ч. 4. П. пов. Цѣна бро-шурованѣи книжочки 1 кор. в опрѣви „сецессіонъ“ 1 к. 30 сот. 235

ЮЛІАН ПАНЬКЕВИЧ

артист-маляр
в Сѣльци, П. Сѣушлѣ
пріймає всякі замовленя а обѣагу церковной штуки, и виконувѣ ихъ або самъ (обрааи), або під своімъ проводомъ виключно лишъ рускѣми найдѣспѣбѣйшійми силами (декорація стѣи, рѣзба, золочѣнѣ) вѣсѣа власнихъ плянѣи відповідно понятямъ сучасной штуки. Выготовляє такожъ портрѣты зъ натури і фотографіи. Поручає рускѣи краєвиды і типи людѣи.

Цѣны вѣсѣми приступніи.
Від кожѣо замовленя будѣ складати 10% (по потру-ченю коштівъ админістраційныхъ) на фондъ публичній зъ цѣлю: запомагати старшихъ артистѣи або аѣлѣтѣи штуки, вѣзглядѣи заложити рускѣи вѣстау штуки.

Зъ такъ званімъ „Товариствомъ для розвоу руской штуки“ не маю абсолютно нічо спѣльного.

Повѣряючи ся на мою дотеперішню — всѣи впрѣчѣи відому — артистичну дѣяльність, вѣрю, що П. Т. Публичка зво-ляѣтѣи в будучімъ підѣспрати моѣи щирѣи аѣтаня у вѣдрѣженю нашої народной штуки. 192 8-2

В Книгарні Науков. Тов. ім. Шевченка

можна дістати:
Матеріали до Української Рускої Етнології т. III. ц. 4 к.
Історія України Руси М. Грушівського:
т. I. і II. неопр. на гіршімъ паперѣ по 4 к. на ліпш. 5 к.
т. III. неоправний „ „ „ 5 „ „ 6 „
Оправніи томи дорожшѣи „ „ „ 1 к. 40 сот.
Кобзаръ Тараса Шевченка комплетъ в 4 томахъ, цѣна 10 к.
Книгарня ім. Шевченка має такожъ на складѣ
музичні композиціи Лисенка.

Велику ошадність осягнуть купуючи,

за готѣвку цѣлыми штуками
позѣтѣва бавѣ-няній, лѣвній и накрѣты столовъ, бо дѣстануть товаръ впрѣстѣ зъ фабрикѣи по цѣнѣ фабрикацій. Такъ само свѣтло фабрика Apollo, вы-робы чисто срѣбній и платированій, наскѣи огнѣревалѣи и всѣ-лякого рода вина. Передѣи свѣтлѣи дрѣжджѣи, виключно для крамарѣвъ въ найменшѣи ошадности 10 к. о.

Ласкавій замовленя прошу подѣ адресою:
Михайло Петрицкій,
172 (19-?) заступникъ фабрикѣи, Львовѣ, Вѣрменська 2.

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

стѣваршѣнѣ зарѣстрованѣ зъ обмеженою порукою, Львовѣ, рынокъ ч. 10 (дѣмъ „Прѣсвѣтъ“.)

пріймає вѣкладки до опрѣцентованя на 4%
Позички удѣляють ся членамъ за оплатѣи 5 1/2% и 1% додатку на кошта админістрацій, почѣвши водъ 200 коронъ и выше, до половинны вартѣсти гіпотѣки на сплату въ рѣтахъ до 10 лѣтъ.

Позички надѣи 500 коронъ мѣсяѣи бутѣи инта-бульованѣи, а до 500 кор., або интабульованѣи, або зъ порукою 2 рѣчитѣлѣвъ водѣповідныхъ.

Священіи не посѣдаючіи гіпотѣки мѣсяѣи крѣмъ порука 2 рѣчитѣлѣвъ предложити полісу жи-тѣву; обезпѣчатѣи на житѣи требѣи тѣлько черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣи взаимныхъ обезпѣченѣи въ Краковѣ.

Удѣлъ членскій выносивъ 50 кр., вѣписѣи 2 кор.
Членомъ бутѣи може тѣлько членъ обезпѣченій въ „Днѣстерѣ“.

Зъ днѣмъ 31 грудня 1900 станѣи:

число членѣвъ	1857
фондъ резервовый	6.919 кор. 46 сот.
вѣплачѣи удѣлы	73.087 „
вѣклады щѣдливѣи	806.603 „
удѣленій позички	763.787 „
касовый оборѣтъ въ 1900 роцѣ	2.424.167 „

Информацию до позичѣвъ удѣлы Дирѣкціи лѣстовно або аѣтѣты Товариства взаимныхъ обезпѣченѣи „Днѣстеръ“.

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зѣлѣзничихъ важный водѣ 1 мая 1900.

посп. особ.		вѣхѣдѣтъ зѣ Львова	
Дѣнь			
Станиславѣа	6:25	до	Лавочного, Пѣшту, Борыслава
Хирѣа	6:30	„	Подѣволочѣскѣ, Одѣсѣи, Козѣвы, г. д.
на Подѣзамчѣ	6:35	„	Іцканѣ, Букѣрѣшту, Рѣдовѣцѣи
гол. дворѣцѣ	6:43	„	Подѣволочѣскѣ зѣ Подѣзамчѣ
(гол. двор.)	8:30	„	Краковѣ, Лѣбѣчѣа, Орѣлова, Вѣдня
Лѣбѣчѣа	8:40	„	Вѣдня, Хирѣа, Стружа
Козѣвы	9:15	„	Яновѣ
цѣ	9:25	„	Подѣволочѣскѣ зѣ гол. двѣрѣи
	9:55	„	Черновѣцѣ
	9:42	„	Подѣволочѣскѣ зѣ Подѣзамчѣ
	—	„	Вѣдѣа, Рѣвы, Лѣбѣчѣа
Лѣбѣчѣа	1:35	„	Подѣволочѣскѣ зѣ гол. двѣрѣи
Лѣбѣчѣа, Гусѣтина	2:08	„	Іцканѣ, Гусѣтина, Рѣдовѣцѣи
Подѣзамчѣ	3:45	„	Краковѣ, Вѣдня, Калѣбѣчѣа
гол. дворѣцѣ	2:58	„	Ярослава
Подѣзамчѣ	—		
гол. дворѣцѣ	—		
Лѣбѣчѣа	—		
Нѣчь			
12:40	до	Краковѣ, Вѣдня, Вѣрлина	
2:51	„	Іцканѣ, Констанціи, Букѣрѣшту	
	4:15	Краковѣ, Хирѣа, Корѣсна	
	6:10	Станиславѣа	
	6:30	Краковѣ, Вѣдня, Вѣрлина, Варшѣа	
	6:50	Лавочного, Мунѣча, Хирѣа	
	7:25	Сокаля, Рѣвы руской	
	7:10	Тѣрѣополя зѣ гол. двѣрѣи	
	7:33	Яновѣ 1/10 до 30% 1900 вѣзѣжѣи	
	9:12	Іцканѣ, Гусѣтина, Рѣдовѣцѣи	
	10:50	Краковѣ, Вѣдня, Іцканѣ	
	10:40	Подѣволочѣскѣ, Бродѣвъ г. двѣрѣи	
	11:—	Гримѣлова Подѣзамчѣ	
	11:23		
вѣдѣ 6 години вѣчерѣи до 5 години 59 минутъ рано. — Бѣро вѣсѣр-маѣиѣи ц. зѣлѣзничѣи державной при ул. Красѣцкѣи ч. 5.			

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

На кусникъ цукру треба зѣяти 20-40 капѣлѣ

БАЛЬСАМУ А. Thierry,

щѣбъ унякити перешѣкѣи въ травленіи, усунути ослабѣнѣи и осягнути лагодѣи прочищенѣи. Правдѣи-ный лѣше зъ зеленою охоронною маркою законній и вытѣсѣно на корѣи фірмою: Бѣино правдивій. Достѣти можна въ аптекахъ. Почтою оплатѣи 12 ма-лихъ або 6 подѣвѣйныхъ фляконѣвъ 4 корѣи 1 фля-конѣи а пробѣи разомъ зъ проспектомъ и спискомъ складѣвъ у всѣхъ краяхъ землѣи высѣлає за поперѣднимъ надѣсланіемъ 1-20 К. Apotheker A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Robitsch-Sauerbrunn. Треба унякити наслѣдуванѣи та уважѣти на зелену охоронну марку законницѣи, зарѣстровану въ усѣхъ культур-ныхъ державѣхъ 28 10

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШІИ

вѣдѣначѣи двѣи сѣрѣбными медалями

выконувѣ дзѣвѣи рѣзанѣи ваги и пріймаєи ушкодженѣи дзѣвѣи до передѣланя въ найкорѣтшѣи часѣи, а та-кожъ має на складѣи готовѣи дзѣвѣи рѣзанѣи ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. прихѣдникамъ и фундаторамъ за всѣ дѣтѣпершійи замовленя, прошу о ласкавій замовле-нѣи такъ на поодинокій новій дзѣвѣи якъ и на цѣлій групѣи. За трѣвалѣстѣи матеріалу и гармонійный звукъ мо-ихъ дзѣвѣи рѣзу и дялѣого оспѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публичѣи.

Зъ глибокимъ поважаніемъ
АНТОНІЙ СЕРАФІНЪ.

49 10-0

Передплатата на „ДЗМО“ и на нежнотство се иша: рави
главни у Дьвовѣ.

въ Австрій: **въ границама:**
на пълни ръка . . . 16 ар. на пълни ръка . . . 32 ар.
на поъв року . . . 8 ар. на поъв року . . . 11 ар

у Липова:

на пълни ръка . . . 14 ар. на поъв року . . . 20 ар.
на чверть року . . . 350 ар. на шестъ . . . 1 ар. 27 ар.

Редякия, Акивизетраия и Ексидиетия подъ в. 94
ум. Ватория — Ружикомъ свързатъ ся динце на по-
передию изсерезоше. — Ремхаммидъ неопознатый
волякъ вода порта.

Меедхине число кошуте 6 пр. на пров. 7 пр.

Огненеши змиий прилиняють въ пождѣти 10 ар
вбод околъ сиротци шваратовол аби си издаде а ки
ружикъ „Надебханасъ“ по 15 пр. а. в.

Нодили на кинди докошоно привржи чюдоди съ по
16 пр. водъ ступина.

Президентъ конгрессу заявивъ, що порядокъ дневный вычерпанный, а по звычайныхъ церемоніяхъ, поднявъ и т. п. закончивъ сѣосьмый конгрессъ противъ алькоголізму.

ся о заборону походу через місто, який мав відбутися в цей час сесія ради державних справ публічних походів, яку заборонено, також і сей похід не повинен відбутися. — Президент відповів, що в той справі не має ніякої перешкоди.

На той засідання закінчено. Слідуюче вівторок.

В справі протекторату архиву. Франц Фердинанд надзвичайно цікаво розглядає справу протекторату архиву. Франц Фердинанд обіймаючи протекторат підписав за рбавими підписами акцію, чорною камарилью або інших якихось осіб, можна ствердити на підставі докладних відомостей, що: ще перед кількома днями архивніз казав повідомити кат. тов. школяре, що має охоту обняти протекторат над сими товариствами і додає, що спонукало його до сего переконання, яке набуває довголітню левитують умишляних в Vaterland's справ, а діяльність сего товариства. Зв тов. причини центральної зарплати збавився на нараду і побудовив дотеперішного протектора епископа д-ра Реслера, котрий безпроблемно зложив свій протекторат, а центральної зарплати в офіційній формі предположив архивнізев просьбу о обняти протекторату. Сю просьбу безпроблемно ухвалено, а архивнізев запросив до себе президію товариства на аудієнцію. В своїй промові до голови товариства архивнізев виразно сказав, що обняти протекторат з власної ініціативи і що ніяке стоварищення або стоварищество не вплинуло на його чисто приватну постанову, на сей чисто приватний акт його волі, ні на його часті приватні слова. Зв всего того Reichspost заключає, що о якійсь небудь чужої вплив не може тут бути найменшою перешкодою.

Правительственне предложено в справі водних доріг опирає на підставі робіт на два періоди. В першому, десятилітнім періоді роботи будуть коштувати 250 мільйонів корон і будуть розділені так, що кожного року будуть виконані роботи за 25 мільйонів. Що до слідуючого періоду, буде в своїй часті предложений окремий закон. Правительство обстає при тому, аби краї взяли участь в коштах, але меншу, як їх участь при регуляції рік. Говорять, що правительство буде домагатися участі 20%, а есентуально згодитися на меншу. В кругах чеських послов мають навіть охоту до такої участі в коштах, але під умовою, що репрезентанти краї будуть мати рйшакуючий вплив на тарифи.

Письмо з Русі Сполуч. Держав.

Паше о. А. Бончевский.

[Наш партіи]

(Докладчик.)

Як довго галицькі центри працювали і старались завести якісь modus vivendi з всіма прочими, доти вони всі сиділи тихо, хоч не бракувало підпольної роботи з їх сторони. Коли ж центри, видячи безхосенність заходів для заведення ладу*, відмакувало їх фарисейство, тоді галицька лівниця і правниця та руський мадари греко-католики (прочі не цікавлять нас) алунали разом і воюють спільно. До тов їх злуки дали причину многи справи приватної натури, головною ж сильний рух в напрямі національного і суспільного освітлення руського загалу, а се підорвало ґрунт під ногами махерам рбного роду.

Днес на порозі XX ого віку наша Русь має два супротивні собі табори: з одного самі Галичане, а з другого спільно з одного галицького рутенця, одного Чеха і „русских“ мадарів. Перші — то жити в поспути, другі інтернаціональна гниль греко-католики. Вони стріляють часто, але перед слідами набоями нема страху. Найбільше має радости редактор „Русско-Америк. Вѣстника“, бо до-став сопомочника по першій особі Васильяна о. Полівки, а другі радують ся, що самі не потребують вже гавкати на „істобів“.

Коли приглянемо ся собі тих вбб партій, то побачимо, що много дорогого часу страчено не потрібні на відварювання старо-кравих блудів. Се завдяки незнанню людю та його потреб і незнанню обставин нового світа. Почавши від давних скандалів о. Обухевича з Андруховичем а скінчивши на нинішньому, бачимо: борбу о парохі та доходи; пробу заведення війни за ч, и, і за фонетаву; кладене перешкоди свідомості народній, а днес о. Полівка**) видвигнув радикалізм і соціалізм (який занюхав у „Свободі“ аж по викиненню его безцільного анонсу о васильянієвськ балсамі і о капучинських „капках“ его виробу) і воює в

*) В той час головач угро-руськ, щоб перед Мадарами водвернути від себе закид московізму, заявили в мадарськб американськб часописи Szabadsg 1899 року, що они чистоті крови Мадари, а лише греко-католики.

**) Давній его чесько-руськ писани в „Русско-Америк. Вѣстнику“: „Грозна зараза в Америк. Русі или русьско радикальний соціалізм в Америк“ (ч. 3. 1901); Дочого стремити напрямі декотрих людей Американськ Русі (ч. 7. 1901); „Дешо о Канаді, місисіях, місіонарах та и отверта відповідь до радикалів“ (ч. 8 и 9. 1901). Самі наголовки говорять вже досить.

„Русско-Америк. Вѣстнику“ наче з втракати на моду галицьких часописей: „Громадского Голосу“ и „Місіонаря“, хоч тут все те не потрібне и не має місця; але они, авторітети, принесли се з собою из старого краю, а не встигли ще навчитися нічого нового.

Може кого здивує, чому сей Васильянан, вихований в Галичані, так поступає. Отже розкажемо. Прибувши з Канади (куда бувъ высланный на місіонаря) до Сполученых Держав, зачав вбб грати ролю вбб якого-сь біскупа, убераючи подобою и подаючи ся за такого в англієських часописях. По-давав намъ пляны загалу на „дунгарбів“ и „цареславських“ а рбвночасно з ними яку-хав ся. Писавъ собі похвалы до „Свободы“, а коли тая не умістила, вбб посунувъ зъ тымъ до „Дѣла“ підписавши свого дячка [гляді: ч. 174 „Дѣла“ зъ 1900 р. „Вѣсти зъ канадійской Русі“]. Коли-ж мы вбб виду всего того зажадали відъ него ясности и отвер-тости в поступованію а рбвночасно „Свобода“ выкинула его анонсъ о балсаміях и посла-ла ему рахунокъ та и другій раху-нокъ за друковане „енископських“ гра-мотъ — тоді вбб показавъ тую ясность, перекнувши ся вбб таборъ намъ ворожій. Тоді в „Свобода“ выступила вже публично. Се я розкажу — не чтобы обидати когось болотою або прати американсько-руськб бруд, але тільки длатого, що той Чех, їдучи в Канаду, гравъ ролю великого приятеля Русинів и любителя сльзъ вського обряду, а — якъ показуєсь — вбб не мавъ и не має нічого спільного зъ Русинами.

Дуже часто закидають намъ вороги, що мы нічо не робимо и прийшли на готове, а они выбудували надъ сорокъ церковъ. Дуже красно; але чому они мовчать о тмъ, якъ мы працюємо в церквѣ и по-за церквою, а якъ они? Церквѣ будували люде, але чому они мовчать, що деякі зробили добрый „біз-несъ“ на такихъ будовахъ. Такъ, мы не набу-довували церковъ а иногда навіть выступали противъ легкомысленнаго, безпотрбнаго будова-ня церковъ, бо они часто обісели йшли на бу-бонь... І певний, що сльби молоді галицькі священики тільки занекали свою просвітло-культурну роботу и ограничили ся лише на „оконченію омш“, такъ якъ они, то скоро затерла бы ся рбвница партійности и замовкли бы ті глупі дзвоняки...

Ант. Бончевский.

Перегляд політичний.

Въ палатѣ сербского короля прокламо-вано вчера въ присутствіи корольовскои пары

нову сербську конституцію. Въ про-кламаціи умотивовано заведенне новон консти-туцій державною konieczностію и заповѣджено, що король на найближшіймъ засѣданіи націо-нального збору зложить на нову конституцію присягу. Король цѣлою своєю властію и по-вагою буде хоронити сю нову конституцію; всѣ свои силы посвятитъ внутрѣшній органи-заціи державы, уздоровленію нравныхъ відно-синъ и сповненію культурныхъ задачъ.

Зъ именованыхъ королей 30 сенаторовъ высшюи палаты, 11 належить до радикально-го сторонництва, 10 до поступового, 4 до лі-берального, а рѣшта в нейтральна.

Пожежа, котрою жертвою упала цѣсар-ска палата въ Пекинѣ, давъ европейскимъ дипломатамъ богато до думанья. Россійскіи дневники підозрѣвають, що катастрофа въ Пекинѣ стоить въ звязи зъ живѣйшимъ рево-люційнымъ рухомъ Хинѣвъ въ провинціи Пе-чили. Повторене такихъ мордовъ и жестоко-стей, якъ були передъ кількома місяцями, в дуже можливе. Знає ся, що Россія буде мусѣла выслати до Хинъ нові віддѣлы войскъ. „Петербургскій Вѣдомості“ радять, аби вбб цѣли усунення причинъ до спорівъ и забу-ренъ, звернути цѣсареві Пекинъ и покинути провинцію Печили, а бодай вбб той способъ направити давній блуды.

Зъ Шангаю доносять, що кн. Гуанъ и Тунафеіанъ знаходять ся въ Канчу, де суть вбб порозумѣніи зъ російскими урядниками. Хинскій генералъ Ма стоить зъ великою и добре вправленою армією въ Синаффу. На-жадане, аби зъ водтамъ дозволъ ся, відпо-вѣвъ, що якъ кому не подобає ся се, то вбб тамъ стоить, нехай его силою усуне. Зъ Тивтсину доносять, що до Синаффу організує ся експедиція міжнародныхъ войскъ. Лігунчанъ мавъ телеграфічно просити хинского цѣсаря, аби посприяти ся о выдѣланіи войскъ зъ про-винціи Чили.

Лондонскій дневники доносять, що Рос-сія заявила готовость зменшити своихъ жа-данъ до вынадгородженія до квоты 10 ми-ліонівъ фунтовъ штерлінговъ, наколи Хинъ підпишуть манджурску угоду и дадутъ Рос-сіи концесіи на желѣзницѣ, котрі лучили бы ся зъ транссиберійскою желѣзницею.

Зъ Вашингтону доносять, що Россія рѣ-шила відѣлкати своего амбасадора въ Ва-шингтонѣ, а то зъ причинъ, що російске пра-вительство в недоволене зъ переговорівъ зъ американськимъ правительствомъ въ справѣ Манджуріи.

— Русины! Памятайте на бурсу філіи Рус-ского Товариства педагогічного въ Станиславові!

Пиши: пропало!

Вячеслав Будзиновского.

„Тамтої суботи не було її; не знати, чи сьогодні прийде?“ — питає Жукович сам себе їдучи на вечерок до касина. На гадці мав малу льовдвичку з сивими, живими оче-нятами.

Хто вона? — не знає. Хоч її знає, як то кажуть, з видження вже кілька місяців, доперва перед двома тижнями перший раз почув її ім'я. Одна її товаришка, що стояла коло него, шепнула їй: „Зоню, не дурн сего хлопця, бо раба видре тобі очі.“

Зоня.. Се слово викликавало у него бо-гато приємних споминів, бо він в своїм житю любив уже не одну Зоню, не дві, але аж три. Тепер прийшла черга на четверту.

Отже се Зоня. Але рѣшта? Як її кли-чуть, хто її родичі, чи вона школярка, семі-наристка, — учителькою ще не могла бути, — чи по-просту звичайна панна на відданю? Чи вона вільна, чи може вже заручена? — нинішні дівчата, а також і хлопці, вічно за-ручені, що хвиля заручені.

„Цує! Сяк чи так звуть її, чия би вона донька була, що би вона була: школярка, чи панна на відданю, то вона все гарне дівча. Заручена чи вільна, то одна мей з неї ко-ристь — надати ся а-далека і кінець на-ті.“

„За скоро уродив ся!.. або — що на одно вийде — ти малій, білий чортку за-пізно прийшов на світ...“ думав далше, гду-боко зітхаючи, старий „соколик“.

На тім становищі, що за скоро родив ся, згадно она за пізно, стояв Жукович від хвилі, коли її перший раз побачив. Було се на однім з касинових вечерів.

Люде, що беруть участь в публичнім житю, в додатку старі кавалери без домаш-ного огня, без сварливої жінки і крикли-вих дітей, придержують ся засади: „всюда-але, а дома найгірше“. Як нетлі до світла так они тягнуть до людського товариства, в котрім — не виймаючи ночі — тратьте весь від фахового заняття вільний час. Жукович, один зі старих „соколиків“, мав також дуже вироблений громадський зміст і старає ся як найменше визнакувати своє мешканє, свою постіль. Де збирала ся найбільша громада, туди і его тягло.

Кождої суботи вся его „аушпанія“ була на вечерку в касні, тож і він, хоч не брав живої участі в забавах, правильно ставив ся перший „на плац“ і видержував до кінця — до рана.

— По що тут приходиш, коли не гу-ляєш? — питали его нераз.

— Економічно піддержую буфет — се про-за; пеню око видом дівчат — се поезія, — відповідав. — Ся поезія, то одинока річ, ко-тра в людськм житю має якусь реальну вар-тість. Все нинше: почести, аванси, гроші, ма-атки... ушасливають тільки дураків. Житє мужчини — казав — має так довго реальну вартість, як довго мала хвиля в товаристві гарної жінчини, один її усміх потрапить з его душі вигнати самоубійчі гадки, як довго се товариство вмітає з его голови всі нинші гадки, ламаючи одну: житє за одна твої по-цілуй! Коли ти вже так постарів ся, що на-віть дівчана не прискорять бігу крові в тво-їх жилах, тоді твоє житє, людськй сину, вже стратило всяку вартість, лізь на Замкову го-ру і стрілай собі в лоб, або йди в черці.

Вірний своїй засаді Жукович не пропу-стив ні одних вечеринок, ні одного балу. Бу-вав правильно на кожній забаві, але ролі са-

льонового льва не грав ніколи; не танцював ніколи або дуже мало, а головню асестував паням при буфеті. Сю послідну функцію сповняв не так з великого привязанія до різ-них напівів, як на те, аби за его приміром народ дав щось заробити буфетови, котрого чистей зиск ішов на добродійні цілі.

Можливе, що він в своїм житю — а мав він за собою шмат життя — бачив ліпші річі, і всі жіночі магнети в сім товаристві були на таку „уже пережиту“ штуку за слабі. Коли танцювала першого кадрилля, він ставав собі звичайно на якісь добрим обсерваційним ста-новищі, „перешконтрував“ весь зібраний тут жіночий капітал, махнув рукою, вертав до буфету і більше на салю не пхав ся. Жінки говорили, що він тому такий „пессиміст“, бо гризе его якась давня любов, очевидно не-щаслива... По думці жінок лише хлопці лю-блять ся нещасливо і збирають гарбузи.

Зачала ся шеста фігура кадрилля. Жуко-вич, як звичайно, станув на своїм становищі під дверми і оком заирсезаженного знатока при-дивав ся пливучій перед ним кольоні дів-чат... Нагло сипнув свого сусіда за рукав.

— Дави... яке любеньке котятко.

— Котра?

— Отся блондиночка в темній сукні. Та маленька... що так гарно вигинає ся... Она тут перший раз... ще ніколи не бачив її... Те-пер стоїть там... під третім вікном... сьміє ся. Не знаєш, що за одна?

— Ні, не знаю. Певно якась школярка... майже дитина.

— Пусте, що дитина... але як розвинена... Ні одна тут так гарно не збудована.

— Коли малі... безконечно малі.

— То возьми собі люпу, а буде велика, Що з того, що приміром отся така велика,

коли така машкара, якій вступ на салю по-винен бути поліційно зборонений.

Кольона знов переходила по-при него. Він глянув в її очі, великі, сині очі... як-глубока прозора твха вода, як усміхнене весняне небо.

Жукович прикувало до місця. Вже не вертав до буфету, а лишив ся на салі. Знай-шов ся магнет, що водив за собою его очі.

Хто вона, чия вона, не питав, бо яка ему з того користь? За скоро вродив ся, аби супротив неї мати які-небудь поважніші на-міри, а нз се, аби тільки попестити око і да-вити ся слиною, не треба знати націонала особи.

Жукович прийшов на вечерок з родиною адвоката А. Налезав разом з ним до заряду одної фінансової інституції і з того титулу бував дуже часто в его домі. Меценас нерадо тягав ся по вечерах і нинших таких „ока-зиях“, тож дуже часто свою жінку і дві ку-заники — а прилучувалась до них сусідка, приятелька меценасихи, троха вже старша панночка — віддавав під опіку Жуковича. Жуковича обовязком було завести товариство на вечерок, а відтак відставити назад до ха-ти. Сей обовязок сповняв він дуже радо, бо перше — се его нічо не коштувало а рбвин прислугу чоловікови, котрий маючи на своїй голові, окрім фахових занять, різні патріотичні справи, дорожив часом; друге — „на безлюдді й Хома чоловік“ — ниншого това-риства поки-що не мав, а панночки, хоч не в его густі, були дуже веселі і балакливі.

(Дальше буде.)

ВОДОПРОВОДЫ!

Купелеві покої, кльозети, каналізації, а також всякий уря-дження санітарні виконувє зъ примѣненіемъ найновѣйшихъ уль-пшенъ подъ фаховою управою авториз. инстал. В. Реклев-ского инжинера зъ Варшавы.

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ

178 Львівъ, ул. Міцкевича 8, н-рѣ тел. 669

Зъ друкариѣ Институту Ставропигійского подъ зарядомъ Іосифа Данилюка.

Субота 7 (20) червня.

— Дефракції у ворменському Банку. Кс. Мардаросевича уміщено вже в п'яній, про-судорб келі ч. 22 тільки в товаристві Но-віцького. Принесяв йому там брезер, кілька книжок історичного змісту і власну по-стель та й позволено йому курити. З огляду на оточення скинувши він також духовну одяг і перебрився на по сьвітці. Внесене д-ра Дверницького що-до випущення кс. Мардаросевича на волю вбрав радна палата до-перва нині під розвагу. Виправді Dziennik polski подав, що се внесене радна палата вже відкинула з огляду на те, що кс. Мардаросевич мав би на волі зносити ся з м'яродатними свідками а не лише замало-го б свідство, але Dziennik polski знав уже з того, що любить "бавити ся в прорек", як се було недавно з концертом "Lutnia", про котрий подав він цілу рецензію, а тимчасом концерту навіть не відбув ся... Вчора кс. Мардаросевич знов був два рази у свідного суду. В келі веде ся воя-завсім байдужо, а з товаришем по фа-ху Новіцьким веде живу розмову. — Архи-єпископ Ісакович засудив д-ра кс. Мардаросевича від сповізнання священних функцій. — Як звісно, архієп. Ісакович на висті о скандалі закорував і мусив покласти ся в лжко. Тепер йому вже думаше, але лжко ще не опускає. Слѣд-ством в справі дефракції дуже интере-суєся.

На основі шкентро банку виділя-вало намісництво факхов рахунковій силі, комі-сію під проводом радника Корженевско-го, зложено з рахункового радника Миль-нера і рахункового офіціала Круки. З ворменської капітули були до помочи той комісії кс. Давидович і Мейжесович. Ро-бота сей комісії, почата вчора, триває о-коло три тижнів, а як вислѣд буде пред-ложено прокураторі. — Товариш кс. Мардаросевича по банку і по довгах кс. Едвард Томашевскі, сотрудник ворме-нської капітули, був депозитарем банку, за-вѣдував магазином з фантами, приймав их і видавав сторонам, але — як до-носить польскі дзєнік — "не знав про господарку кс. Мардаросевича". Як сотруд-ник має воя невеличку пенсію, а не має нязкого маству, тож вяритель, в корасте котрих відбуває нині в суду конкурсо-ва розправа против кс. Мардаросевича і кс. Томашевського, не обляжте нязкого авч у одного авч у другого.

— Митрополит Шептицький виїхав вчора [з п'ятницю] до Станислава, прибув там о 6 годін ввечерю і заїхав до о. митра-ла Фадєєвича. На дворці позвала архієре-капітула, все станиславське духовенство і многи Русини из свѣтской интелігенції. Нині [з суботу] ввечерю митрополит вер-тає до Львова.

— Горше Ляха... свои Матрѣ розпинають. В тернопільській часописі Podolanie а за-ним з по всіх галицьких польських ча-сописах товче ся щось від тижня ось-така "Odezwą":

"Кружок людей доброй волі, двяла-чис на оушені і заведене великого числа дѣток жителів прастарого окоу Речи-по-сполитого, мѣста Збаража, і его найближш-околиць, порѣшив приступити до заложен-ня "Ochotniki", маючи дати им опѣку, заняті-их удержанем і вихованем в релігійно-моральних засадах, wszczepić рослице па-rodowe, словомъ, уратувати ті десятки ма-леньких, идучих рѣз-рѣзно марно для пагоды.

Наша Охоронка носить имя чоловіка, котрий воскресив в памяти народу славу Збаража, титанічній борби его хоробрих его оборонців против вѣдєк dziszy [Козаків — Ред.] і потанців, котрий пригадав, що побѣд Львова і Замостя Збараж був мѣ-сцемъ zmaganiem hainby Pilawieskiej, був тимъ передумом, о котре розбили воро-жій нашоу народну силу, тимъ полемъ борби, на котрімъ sława oręza polskiego по-хвила поражена зновъ водродила ся в героїчкій хоробрости Яреми Вишневецкого і его хоробрих лицарів.

Охоронку нашу назвали мы Ochotniki im. Henryka Sienkiewicza" за его згодою і дозволомъ, складаючи ему в сей спосѣбъ годѣ найближшій відчистити в 60 ювілей-номъ році.

Свѣдомі ваги той молоді институції, такъ в справу пагодowej, як і для самого мѣста Збаража, одержали мы дозвол від ц. к. намісництва збрати добровѣльній датки, і звертаючись отсею водою до наших Родимців у цѣлѣмъ краю з просьбою: по-перти матеріально наше підприємствє хоч-бы найдрібнѣйшими датками. Вѣсь, що надблють 2 корони и выше, будуть на вѣчу пазити записані до книги жертводавців и набу-вають права фундаторів институції, за ко-трих по вѣчній часи що року водправляти ся буде чотирі служби Божі.

З-окрема звертаємо ся з горячою просьбою до Всесвітнього Духовенства всіхъ трѣхъ обрядѣв, до нашого честного Обывательства, до Панѣв Начальників у-рядѣв и институцій, до Панѣв и Панѣв зверхників науковихъ заведєв, до Панѣв Начальників громадъ а такожъ Панѣв

промышленцевъ и купцевъ, чтобы звалили за-няти ся ласкаво збираниемъ хоч-бы найдрѣб-нѣйшихъ датковъ для нашого "Ochotniki" такъ-ж дуже потребоуючою помоцою!!!

Ласкаві датки просимо надсылати підъ адресою: Старостѣ Збараж, зъ допискою: для Охорони им. Генрика Сьєнкевича.

За комитетъ: Ks. Duklan Zajęz gwardyan OO. Bernardynów, Przewodniczący Adam Telichowski, sekretarz ks. Wilhelm Bełkot katecheta gr. kat. Protektorka Jadwiga Niemcowska wła-ścicielka Zbaraża".

Мы була бы о сѣй водою вже скорше заговорили, але выжидали, чи не появля-ть в тихъ дзєнікахъ який протєст що-до підписѣв. Б., якъ бачать нашъ пов. читате-лѣ, підъ тою водою, нахлукуючо до здвиженія "twierdzy" для зинародовлюван-ня руской дѣтвори, — підъ тою водою, де рускій борѣ за свободу свого народу назива-ють "dziszc" — бачимо підписъ двоохъ Русинѣв, котрихъ рускій кости обросла польськимъ ма-сомъ". Та "с. к. starosty" мы вже лишаємъ на боцѣ, але що думати о рускомъ ка-тихтѣ з Збаража о "Wilhelm's Bełkot's, sekretarz" комитє у, о чоловіцѣ намолод-шого поколѣня руского духовенства [родже-вий 1873 р., ординаваний 1893, жоватий]? Чи то не соромъ, не ганьба?!

— ВЪ Товариствѣ українськихъ дѣбачѣв відбудєся дня 22 с. м. о 4 годінъ по полуд-ни першій по свѣтахъ водчитъ тов. Ів. Ган-кевичевон "Характеристика творѣвъ Богдана Лепкого".

— Ордеры мѣста Львова. Замѣть дотеп-рѣшнихъ почетныхъ дипломѣв мѣста Льво-ва мають надавати ся в найближшій будуч-ности "медаль гонимой". Таа справа була недавно предметомъ нарядѣ "комісії медале-во", на котрій принято артистичній начеркъ медалю виготовленій артистомъ-рѣзбаремъ Юл. Марковскимъ. Принятій комісією медалъ представляє "Леополію", с. е. женщину о иде-альнѣйшій формѣ на піднесєню в столичій позѣ і тримаючи в правой руцѣ піднесєний у гору лавровій вѣвєцъ. На дальшій планѣ видѣють начерки мѣста Львова. По правой сторонѣ "Леополія" видѣє лѣвъ держачи в лавкахъ щитъ з гербомъ Львова. Наоколо гор-рѣшної части медалю помѣщено на всѣ: "До-бре заслуженому" [по польскі], а на водо-ротѣй сторонѣ буде выята дата наданія по-честного горожанства и имя та прѣзвище на-дѣленого. Говорять, що першій медалъ доса-нєсь п. Малаховскому в нагороду за gniebie-nie Rusi...

— Податокъ відъ сѣрниківъ. Ческа Боге-мія доносить, що министерство скарбу задумує наложити податокъ на сѣрники, котрий має служити на покритє великихъ выдатковъ на инвєстиції. Заведєно того податку принесло бы державѣ рѣзно три мільоны коронъ до-ходу.

— Огнѣ. Дня 15 с. м. в полудне выбухъ огонь в Лютинцѣ, сѣль належачомъ до римо-кат. парохіи в Журавнѣ. Згорѣло крімъ будинокѣв на фельварку римо-кат. приходства та школы це і 45 будинокѣв се-лянськихъ. В огнѣ згорѣло 16 штукъ худо-би а крімъ того погорѣли всѣ запаси зѣбжа, сѣна, соломы а навіть барабѣл. Обезпечєній були лише три господарства селянскі. За-гална необеспечєна шкода выносить о-коло 25,000 К. Зъ людей нѣхто не згинувъ. Два-цять шість родинъ зѣстало безъ стрѣхъ. — ВЪ Ясєновѣ, брѣдєского повѣту, згорѣло вночі на 17-ого с. м. 22 загородѣ селянскихъ. При гашєню огню водначивъ ся селянинъ изъ сусѣдного села Кадовискі Данило Чехутъ, вяртаювачи зъ наразєнемъ власного жити чотирі-лѣтню дѣвчину зъ огню. — ВЪ Бур-штинѣ згорѣло вночі на середѣ сєго тѣж-дня кількадесять домѣв.

— Чия бомба и на кого? Зъ Черновєцѣ до-носять про таку подѣю: Зъ одного изъ ту-тєшнихъ готельѣв щєзъ нразѣв який по-дорожній и лишивъ замкнений на влючѣ ку-ферокъ. Коли властєтель готєлю в присут-ствіи урядника поліційного велѣвъ отворити куферокъ, знайшовъ в ньмъ добре зладже-ну и приготєвлену до ужитку бомбу напов-нену динамитомъ. Поліція внаслѣдокъ того зантерєсувала ся подѣбно загадочнымъ по-дорожнимъ та розслала телеграмы на всѣ стороны свѣта, чтобы того чоловіка відшу-кати. Властєтель бомбъ записавъ ся бувъ у князь мєльдунковій яко Александръ Була зъ Штрасбурга. Пѣсла опису службъ готє-левон може той чоловікъ мата о-коло 25 лѣтъ. Бєть здогадъ, що то якийсь анархистъ, котрий угнѣвъ до Румуніи, бо в лѣтахъ анархистѣвъ має дѣйстви находити ся и имя Александръ Вулєра.

— Зъ Коломый пашуть намъ: Польскє ин-телігенція в Коломыи одушевляє ся велимъ характеристичнымъ тоаствомъ, який тепершній староста радникъ ц. к. намісництва, проворний п. Павліковскій [якъ здаєть ся, сироваджений до Коломыи для "розкритиєня Rusinów"] проголосивъ на сєгорѣчнѣмъ "zwie-sonem" устроєномъ торжєственнѣмъ в старо-стѣ: "Jest między nami unita, jedyny z duchow-ienstwa w powiecie, który tylko obrządkiem gózi się od nas Polaków. Niech żyje ksiądz ka-ponik Dobrowolski!" [греко-кат. парохъ вЪ Воскрєсєнцѣхъ коло Коломыи]. — И дѣйстви, Воскрєсєнцѣ то одна зъ найбільше запуще-ныхъ і піддупавшихъ громадъ, а о. парохъ спротивляєсь навіть заснованю читальнѣ, на що громадяне вже и вѣ часописяхъ жалували-сь. А треба знати, що о. Добровольского Вирєсовъ митрополитъ [ше яко єпископъ ста-

ниславѣвскій] именувавъ совѣтникомъ конси-сторскимъ, а вѣ послѣднѣмъ часѣ и мѣсто-деканомъ.

— Усунєне портрету гр. Льва Толстого. Зъ Петербурга доносить, що министерство справъ внутрѣшнихъ наказало усунути портретъ гр. Толстого выставленній славнымъ малярємъ профессоромъ Рѣшинымъ на выставѣ росєй-скихъ малярѣв, зъ той причини, що водѣв-дуюча выставка публіка украпувала портретъ Толстого цѣтми. Дзєнікамъ заборонєно вгадувати о якихъ-небудь зайкахъ симпатіи для Толстого.

— Страшна подѣя стала ся онєгда у Вѣднѣ вѣ однімъ домѣ на передмѣстїи Маргаретєв. Тамъ мешкала на третѣмъ поверѣ прачка Готвальдова зъ 8-лѣтнимъ сыномъ Адоль-фомъ. Рано побѣла она до якихъ ланства прати а хлопца лишила самого дома. Хло-пецъ пополудня положивъ ся спати, заснувши дєрѣв на засувку. Коли пробудивъ ся о го-динѣ 7 1/2, хотѣвъ чимъ скорше выйти зъ темной комнаты на улицю и тамъ выгляди-матрѣ. Але такъ бувъ заспаний, що забувъ, що то вінъ самъ заснувъ дєрѣ, отже ставъ гримати до дєрєй и торжєственнѣ ними, а коли не могъ отворити, взявъ его вѣ темной ком-натѣ такий страхъ, що выскочивъ крѣзь вѣлку стрѣмголовѣ на улицю. Вѣ той хвилѣ выстєпули зъ браны на улицю два такожъ осмилѣтній хлопцѣ. Адольфъ Рігамєрѣ и Генрихъ Міртєлѣ. Готвальдъ улавъ на обохъ тѣхъ хлопцѣв и вѣ одній хвилѣ всѣ три лежали тажко покальчені на землі. Рігамє-рєвон пукалъ кѣстѣ на голову и кровь за-текла ва мозокъ; его знайдєно безъ памяти и лєднѣ чѣ буде жити. Готвальдъ, що ско-чавъ зъ третого поверха, поломавъ собѣ ре-бра, зломивъ ногу выше колѣна и лѣву ру-ку та й дѣставъ дуже сильного розстро-нервового и такожъ лєднѣ чѣ буде жити. Третій хлопецъ Міртєлѣ лише зломивъ собѣ руку а трохи потовкѣ ся. Вѣ шпиталѣ роз-повѣвъ Готвальдъ, що вінъ умысле винувъ ся зъ вѣнка на улицю, бо боявъ ся вѣ тем-ной комнатѣ самъ сидѣти.

— Поличники на маданє. Берлинскій рѣ-внѣй Пахвѣкє обжалувавъ свого товариша пе-редъ судомъ о чинну зєвагу. Обжалованній признавъ ся, що ударивъ свого супєрника вѣ лице, але вчянивъ се на его власнє жаданє, а рѣчь була така: За дурницю посварилєсь а обжалованній заявивъ у сварѣ своему то-варишеви, що властиво повиненъ ему дати пару разѣвъ вѣ лице. На се Пахвѣкє відповѣвъ: "Пршу дуже! ау дай! чому не даєшь?" От-же здовольючи волю свого товариша, давъ ему щось два рази вѣ лице. Судъ не давъ ся обжалованному переконати и засудивъ его на 30 марокъ кары.

— Дрѣбні вѣсти. На шляху зєлѣзничѣмъ Станиславѣвъ Воронянка впади свѣги; у Во-рохтѣ нападавъ свѣгъ досєть грубо. — Аль-фредъ Ельзєрѣ, заступникъ директора зєлѣ-зничного у Львовѣ, дѣставъ титулъ радника правѣтєлєственнєго. — Вѣ львѣвскій палатѣ торговельной розпознали вчєра нарядѣ ан-єтєты надѣ правѣтєлєственнымъ проєктомъ що до помочи кразовому промисловіи черезъ полєкшѣ податковъ. — Министерствє просвѣты надало высшій школѣ торговельной в Кра-ковѣ право публічности. — Дня 27 мая с. р. вѣрѣде до Львова славний польскій музикъ Падєревскій и буде проводити послѣднимъ проєктамъ свои оперы "Манру". — Вѣ касар-ни при ул. Яблѣновскихъ у Львовѣ застрѣ-лєвъ ся воякѣ 15 п. п. Лєдничакъ. — Вѣ Тернополіи одинъ гузарѣ пробивъ шаблєю свого товариша вѣ супєрєцѣ о дѣвчину.

Наука, штука и литература.

— Выдаваний в Лисєку нѣмєцкій пѣвмъ-сичникъ для сучасноу чужостороннєй літєра-туры "Aus fremden Zungen" помѣтивъ вѣ 8-мѣмъ сєгорѣчнѣмъ выпускѣ двѣ рѣчи зъ-пѣдъ пера нашихъ письменників, а то: перекладъ одного зъ найкраснѣйшхъ оповѣданъ Василіа Стефанька "Камѣнный хрєстъ" (Das steinerne Kreuz) и д-ра Франка короткій поглядъ на у-країнськѣ руску літєратуру (Die ukrainische [ruthenische] Litteratur).

Стефанька знаменитій та до глубины потраєнний образъ пращанъ хлопсон ємі-грантєскон родины зъ рѣднимъ сєломъ, ро-дною хатою та сусѣдямъ-односельчанамъ вѣ гарнѣмъ перекладѣ п. І. Роздольского на-бравъ вѣ очахъ читача-Русина, що знає оргі-наль, якогось динного, скєзати-бѣ, загально-людєского характеру. Идєрай, простѣ та при-тѣмъ такъ богато высказуючі дѣялоги мужи-ковъ выходятъ вѣ нѣмєцкій мовѣ, вєзорованій п. Роздольскимъ на найновѣйшихъ нѣмєц-кихъ писатєляхъ "Сѣльскихъ оповѣданъ" (Dorfgeschichten), наче зъ каменя выгованій. За тимъ перекладомъ підуть и дальшій Сте-фаньковій оповѣданъ та дещо изъ начерковъ Мартовича рѣвно жѣ вѣ перекладѣ п. Ро-здольского. О сѣльскѣмъ назѣ відомо, п. Ро-здольскій — милоходомъ нажучи, знаменитій знавєць нѣмєцкон мовы, котроу володѣє на-чє рѣдною — наміряє познакомити тиришій свѣтъ, вѣ першѣмъ рядѣ Нѣмцѣв, зъ твора-ми нашихъ найближшихъ белєтристѣвъ те-першности и минушности, якъ и зъ плодами нашєй народноу творчєсти.

Оглядъ українськѣ-рускон літєратуры (д-ра Франка) — се вѣ своемъ рѣдѣ справдѣ шєсь знаменитого. Вѣ трєхъ неоновныхъ стѣп-цяхъ, що займають мало що по-надѣ одну сторону друку малого квартѣ, потраєнє д-рѣ Франко азувати чужинцямъ коротко, пре-

дзєно та єсно: що то є українськѣ-русскій вярѣдъ; яка его истєрична доля; який періодъ розвитку переходила наша літєратура; якъ вона розвиває ся відъ часу "Вєсєды" та який у насъ найновѣйшій єя предствєникъ. Сте-фаньковъ и Мартовичевъ, котрихъ оповѣданъ стали появляти ся самє тепєрь вѣ "Aus frem-den Zungen", посвячує д-рѣ Франко трохи бѣльше уваги.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ро-мѣсничо-промислову у Львовѣ.

Телеграммы.

Вѣдєнь 20 цѣтня. Словѣнськє центрумъ ухвалило вчєра зѣбрати ся зъ "Словѣнськѣ-Хорватєскимъ Союзомъ", бо зъ вѣдѣю выстє-пули либеральній членъ, котрѣ не хотѣли єди-дѣти разомъ зъ клєрикалами.

Софія 20 цѣтня. Македонскій конгрєссъ розпочавъ спокѣйно свои нарядѣ и євѣ пати-цѣю займає ся верификаціє дѣлѣтєматіи дє-лєгатѣв. Хочѣ прихлѣдникъ Сєрѣфѣва єсть вѣ бѣльшости, нека вєзвєнєнъ нѣтъ, що умір-кована партія буде торжє. — Говорѣть, що князѣ, пробуваючого вѣ той хвилѣ на Лѣвєрѣ, правѣтєлєство посылєло телеграфічє до по-вороту, бо вѣ краю занєвѣ ся на дуже важній подѣѣ.

Лондонъ 20 цѣтня. Зъ Кроушѣта до-ноєсь, що на зѣбрахъ 40 дѣлѣгєтѣв, котрѣ репрєзєнтували 40 командъ, зновѣ вѣбранѣ Штайна прєзидєнтомъ Ораніи.

Прєторія 20 цѣтня. Кічєрѣвъ доносѣть, що Бурѣ зєтягнули вѣ матию водѣлѣ вѣд-нѣвѣ. Погибли 3 воякѣ зъ єфєцїромъ а 5 вѣ ранєннихъ.

Новый Йоркъ 20 цѣтня. Изъ Питєрсѣнѣ выскрѣ заговорѣ на житѣ пѣвєчєского цєсєра, царя, италієску корѣлєвєску пару и грєфѣ Турину. Скѣнфєскованій писємъ гмєзєлѣтъ, що арєштованій вѣ Нѣмєччинѣ анархистъ Рома-нєоль одєржує вѣ Питєрсѣнѣ дїєти.

Русини! Памятайте на Домъ Товариства "ЗОРЯ" у Львовѣ.

Дирекція ц. к. зєлѣзничѣ державныхъ.

8 днєм 1 мая с. р. будє вѣдѣна дѣлава станиці "St. Egydi am Neuwalde" лєжачѣй на шляху Шайбмилѣ-Кєрнѣмъ вѣ "St. Egydi am Neuwalde". Лєжачи коло станиці порєстєнокъ "Markt St. Egydi am Neuwalde" у нѣмєцкѣмъ єя від тепєрь "Markt St. Egydi am Neuwalde".

Д-рѣ дєнтистѣ Вікторѣ

ордиує лєчно

Жопєрнїка ч. 4. 1-9

Дєнтистъ Д-р М. Зєдєнзїо

по доводѣній дїкарєскій прїятнї і поісѣченє спе-ціальнихъ студій на корѣлєвєскѣмъ клїнінѣ в Берлїнѣ отворивъ дєнтистичній закладъ при ул. Гєлєцїя ч. 1 (дѣ-ранку) і ордиує від 9-ї до 6-ї 3-10

Спеціалістѣ недугѣ шкѣрнихъ, по-ловыхъ

Д-рѣ Леонѣ Раннѣ

ордиує відъ год. 9-12 и 2-5 улєцѣ Мєдѣ-ловьска 13 — II поверха. 3-3-9

Спеціалістѣ хорѣбъ венєричєныхъ и снѣрнєныхъ

Д-рѣ Іосєфѣ Чачковскій

сєкундарій венєричєно снѣрнєно відѣлѣ Гєтѣ-ного шпиталю ордиує відъ 1-ї до 4-ї 10 и відъ 3-5, ул. Жопєрнїка ч. 7. 218 5-10

Завєдєтє водолітанчє і пєнєзо ат

КІСЄЛЬКА

и минушїмъ роїчѣмъ вѣдѣмъ новѣго дому розширєнє, отворѣтє илїній рѣ

Пояснєнє уділѣно управлєнємъ зєлєдєнѣ

Д-р Едмунд Кѣвалєскій

Лѣвѣ, Пїдзамчє "Кісєлькѣ". 2-10

Уважайтє

на

сєй

выдєлєний

КОРОКЪ!

!!!

КОНТОРА ВѢМѢНЫ

ц. в. упрѣв. гал. асц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купувє и продєвє

вєякій папєры цѣннїй и монєтєы

по найдєшєвшѣмъ курсѣ дєннѣмъ не чи-сєлєчи нѣякою прєвїзїи. 174 15

ДОБОРНУ ОБУВЬ

порукає ЮЛІАНЪ ЯНЧИШАНЪ

у Львовѣ, Готєль Жоржа

Выконує такожъ дуже єлєгантнѣ и єлєвѣ зѣбрѣ на найдрєзлившій погл. Зѣ провинції выстєпє прїєслати одєнѣ чѣбѣтѣ.

ЛІНІЯ
из реставрації ПАСТУЛЫ ТЕПФЕРА, улица Треху-
мачська ч. 12, дома власні, можна достати подорож-
ніж о годній 8-ой рази горачи ефидіє.

ЦѢНИКИ
Печена верхова зъ мапукою . . . 15 гр.
Смажак легки . . . 12 „
Фляжки . . . 15 „
Полка телача зъ хрѣномъ . . . 10 „
Ковбаса зъ хрѣномъ . . . 6 „
Каваръ . . . 16 „
Обѣдъ зъ ароматомъ . . . 40 „

Водки напикати зъ найкращихъ родихъ по на-
ушнѣйшій цѣнѣ; для пемости, що походить
зъ моєї реставрації, даю водоборонити марку. —
Найкращий видъ по найкращихъ цѣнахъ позашли
вѣдъ 40 гр. літра.

По театрѣ все сѣдѣти, зъ водоній виборѣ атракт
и напикати зъ ароматомъ марку.

79 278—7 82 зъ ароматомъ позашли

ПАСТУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ
Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1., протавъ Банку Гипотечного на
плянціахъ площа Глицковъ

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найкращихъ
окуляръ, цѣкеры,
лорнеты, бинокли,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
кроскопы, люпы, ком-
пасы, районажи, тасмы, мірничѣ, піомы, лібелъ,
мамометры и т. д.

Урадженье дѣлать ослѣдствіяхъ.
Вонѣй направи, подоготвлюють ся и въ най-
скорше и найкраще.

4818

НОТАРЪ
въ Старой Соли
пошукує рутинаного въ спра-
вахъ табулярныхъ канцеліста.
Условья: знане въ мовѣ и
писмѣ языка руского и поль-
ского. Зголошеня зъ поданемъ
оферты впрестъ. 229 2—8

Вікт і мешкане
можна дістати при ул. Теа-
тинській ч. 10 в партері.
239 2—2

Всесторонно і глибоко
образована молода вдова,
поселена в Станиславів, бажає
уділяти лекцій мови німецької
та французької і музики. Пе-
ребувала довгий час в Німеч-
чині і Франції. Зголошеня:
Станиславів, площа вистави дім
п. Климовича. 3—3

3 живого і мертвого
новелі Евг. Мандицького
мож дістати в руских книгар-
нях і у автора: площа Акаде-
мічна ч. 4, П. пов. Ціна бро-
шурованої книжочки 1 кор. в
оправі „сецессіон“ 1 к. 30 сот.

Найлучшій насѣня
рѣльний, яринний, цвѣтвий
поручає
Огородничій закладъ
М. ВОЛИНЬСКОГО
у Львовѣ, Марійска площа число 3.
Цѣнникъ на ласкаве жадає. 162 14—18

Вѣдъ року 1888
БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ
МЫЛО СМОЛЯНЕ
выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями
уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ
Нѣмеччинѣ, Франції, Россіи, на повостровѣ Балканскомъ, въ
Швейцаріи и т. д. на недуги шкурні, особливо противъ
Выкидѣвъ шкурныхъ рѣзного рода
въ найкращихъ успѣхахъ. Дѣлана Бергерова мыла смоля-
ного яко гігієнічного средства до усунення порпѣвъ, до чи-
щення и дезинфекції шкуръ есть рѣзкоже загално признане.
Бергера мыло смоляное має 40% смоли деревной
и рѣзняє ся значно вѣдъ всѣхъ иншихъ родѣвъ
мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣла охороня
передъ фальшиванемъ треба ждати виразно
Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ
помѣщеній знаєхъ охороня.
Въ упертыхъ недугахъ шкурныхъ уживає ся замѣсть
мыла смоляного успѣхомъ
Бергера лѣчинного мыла смоляно-сѣрчаного.
Яко лагодѣйше мыло смоляное до усунення всякого
нечистоты шкурны
на выкиды шкурны и на годовѣ у дѣтей, такожъ яко незрѣ-
ване мыло до мыта и купель для щоденного ужитку слу-
жить, обймає 35%, глицерину и пахуче
Бергера глицеринове мыло смоляное.
Ціна штуки рождого рода 35 гр. врозѣ зъ приписомъ уживанья.
Зъ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючій
заслугуючій на увагу: Мыло безсолое для чистѣности шкуръ;
мыло бораксове противъ прищѣвъ; мыло жарболове до вы-
глаженія шкуръ и знаєхъ по алобѣ и яко мыло дезинфе-
кційне; Бергера мыло до купель зъ ессенціями шипелью
и тако-же мыло тоалетное, Бергера мыло для дѣтей, для
маленькихъ дѣтей (25 гр.).
Бергера мыло петросульфальное
противъ вышнего лица, вышнего носа, вышнего и свер-
бѣжѣвъ на шкурѣ; мыло на вѣснѣхъ дуже успѣхне; мыло сѣр-
чаное молочное на нечистѣ лицѣ; мыло таниное на поченѣ и вы-
падѣ волосъ.
Бергера зубна паста въ тубахъ
найлучше средство до чищення зубѣвъ Нр. 1 на нормальній
зубы, Нр. 2 для курящихъ. Ціна 80 гр. Що до прочихъ мылъ
Бергера водослаємо до приписѣвъ ужити. Жадаєт все Бергера
мыла, бо в много безуспѣшныхъ наслѣдствѣхъ.
Мѣсяца продажи для Львова въ антикахъ: п. Г. Байзера,
Г. Влюменфельда, К. Миколыча, З. Рукера, К. Скленинського,
Венюроского, д-ра Заричкога и фирмахъ А. Ербара, Гайеима,
Куяка и А. Рапапорта. Дальше въ антикахъ въ Бродѣвъ Кри-
стофа, Ландберга; въ Борщѣвъ Ал. Пятровского; въ Береж-
нахъ А. Дурста, Л. Напѣка; въ Березѣвъ Галицкаго, Ербана;
въ Хирѣвъ Левашкога; въ Дрогобичѣ А. Клижановского, І.
Тобіашека; въ Ярославѣ І. Ангермана, І. Рона; въ Коломи-
нахъ Павловского, Штенца, Витославского; въ Кампнѣвъ Пеле-
вского; въ Леринѣвъ у всѣхъ 4 антикахъ; въ Ривѣвъ Кар-
пальского, Прона; въ Сколяхъ Леховского; въ Самборѣ І. А-
лещевца и Гердича наслѣдствѣхъ; въ Станиславѣ у всѣхъ
трехъ антикахъ; дальше въ антикахъ въ Стрию, Тернополѣ
и у всѣхъ антикахъ большахъ мѣстъ Галичины. 174 5—24

Chief-Office: 48, Brixton-Road. London, WS.
A. Тіерія правдива масть зъ центифолій
тагне дуже сильно, чистить основно, лаго-
дѣть бѣдѣ, скоро гоить, розмнѣчує и выдѣ-
ляє вонки чужий тѣла, пошавши въ тѣло.
Масть ея конечно потрібна туристамъ, ци-
кlistамъ и вѣдцямъ.
Дѣстати можна въ антикахъ.
Почтоу франко два слома 3 кор. 50 сот.
Слома на пробу по 1 кор. 50 сот. за попе-
реднимъ надѣланемъ цѣны выслає разомъ
зъ проспектомъ и выказомъ складѣвъ у всѣхъ краяхъ на земли
Apotheker A. Thiery's Fabrik in Pregrada bei Ro-
bitsch-Sauerbrunn. — Стерѣчь ся треба наслѣдувань и ува-
жати на повѣшчу марку, выпавену на кождѣмъ сломаку.
29 27—50

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА
І. ЛЬВОВСКО
Photo-Plasticon
(46 разѣвъ преміоване.)
Вѣдъ 21/4 до 27/4, до побаченя:
ЯМАЙКА англійско-вѣдѣнно-ни-
дѣйскаго острова великихъ Ан-
тилльвъ.
Вступъ 10 кр. 53

Ф. & Е. ЗАЙОНЧЕКЪ и ЛЯНКОШЪ
фабрика сукна въ Кентахъ
поручають свои силы
у Львовѣ, ул. Театральна, ч. 3.
въ Краковѣ, ул. Братска, ч. 5.
богата заосмотрѣнъ на весняній сезонъ въ сукна доставовій,
уніформовій и декорацийнѣ, корты и чесанія моднѣ, коцы,
фланель, фельцы дивановій и вовну до ватования — власного
выробу, а такожъ оригінальній англійскій.
Цѣны фабричній. — Прѣбни франко. 160 6-15

Охоронна марка: ЯКОРЪ.
LINIMENT. CAPSICI COMP.
зъ аптеки РІХТЕРА въ Прагѣ,
признане за знаменитѣ, утикомпріює бѣдѣ натиране; по
цѣнѣ 40 гр., 70 гр. и 1 гр. на складѣ у всѣхъ антикахъ.
Проміємъ жадаєт того
загално любимого средства домашнего
все лашъ въ оригінальныхъ флашкахъ зъ нашою маркою
яко охоронною „ЯКОРЪ“ зъ аптеки Ріхтера и для
осторожности приймаєт лашъ флашкахъ тою мар-
кою охоронною яко вырѣбъ оригінальній.
Ріхтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ
Въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 584 10—15

Фабрика капелюхѣвъ
подѣ фирмою
Антонъ Кафка
(передѣ тѣмъ А. Кожељушекъ)
у Львовѣ, ул. Галицка число 4.
побѣхъ катедры
Поручає на теперѣшній сезонъ ка-
пелюхи и цилинды власного вы-
робу въ наймодѣншихъ фасонахъ
и краскахъ по найприступнѣйшихъ
цѣнахъ. Капелюхи и цилинды зъ
фабрики П. Габіа въ Вѣднѣ, зо-
вѣмъ легкой цилинды по 9 гр., ка-
пелюхи въ рожиныхъ краскахъ по
6 гр. Капелюхи Loden зъ фабрики
А. Ціхлера въ Градѣ и шапоулки
атласовѣ по 5 и 6 гр. Цѣнникъ на
168 жадаєт франко. (6—8)

Обширну брошуру
про
Трускавецъ
вяслає ва жадає
В першій і третій сезоні о 30%
дешевше
В ТРУСКАВЦІ
лічить ся зъ надзвичайнимъ успѣхомъ
ревматизмъ, подагру, товстѣсть, недуги норвові і міхура, астму, іскіасъ, недуги
жіночі, недуги серцеві і жолудкові.
219 3—8

Машины и господарскіі знаряды
зъ перворядныхъ фабрикъ
можна купувати за посередництвомъ
„НАРОДНОЮ ТОРГОВЛѢ“
у Львовѣ
Сѣчкарнѣ ССХ зъ 2 ножами и 1 колесомъ по 54 кор.
Сѣчкарнѣ ТН зъ 3 ножами и 2 колесами „ 56 „
Сѣчкарнѣ ТН зъ 4 ножами и 2 колесами „ 59 „
Машинки до чищення збѣна системы Бакера „ 100 „
Машинки до чищення збѣна лекшій „ 64 „
Ручній молотѣльнѣ зъ колесомъ замаховымъ „ 186 „
Краячѣ до бурѣвъ „ 60 „
Тискачѣ [гнѣтѣзники] „ 230 „
Прасы до олій „ 230 „
Плуги ковальской работы зъ колѣсницами „ 32 „
Косы зъ старѣйской стали довгѣ: 60, 70, 80 см.
по кор. 1'00, 1'20, 1'40
[Косы можна набути по вѣсѣхъ складахъ „Народной
Торговлѣ. На 5-кілеву посылку зде 8—10 кѣбѣ.]
Кромѣ того можна купувати черезъ „Народну Торг-
овлю“ и иншіі машины и знаряды господарскіі по цѣ-
намъ фабричнымъ.
ПРИМѢТКА. Плуги и косы продаюць ся лише за готовку и безъ
опусту. При сѣчасовій уплатѣ за сѣчкарнѣ дає
ся 5% опусту а за всѣ прочіі машины 10% опусту.
Можна такожъ платати ратами (зъ выимкою плу-
говъ и кѣбѣ) за окремымъ договоромъ и поручою,
однакъ въ томъ случаю не признає ся ніякихъ
опустѣвъ.
Застерѣгає ся можлива пѣзнѣйша змѣна цѣнъ!
301 7—7 **Народна Торговля.**

Враду-ого
КАПЛЬ ЖОЛУДКОВІЙ
давнѣйше Маріацельскій капль жолудковій.
приспособленъ въ антицѣ „подѣ королемъ Угорчанъ“
Кароля Браді у Вѣднѣ І. Fleischmarkt 1.
загално досѣдѣне и знане средство лѣчинне зъ побуж-
ного дѣянна на жолудокъ при забурѣняхъ травленія и ин-
шихъ недомоганяхъ жолудка.
Ціна за флашку . . . 40 кр.
Подѣйна флашка . . . 70 кр.
Не могу не звернути ще разъ уваги на те, що мой капль жо-
лудковій часто бувають фальшиваніи. Тому при купнѣ треба уважа-
ти на повѣшчу охоронну марку зъ підписомъ С. Brady а вѣдѣ-
кути яко „справданий“ всѣхъ фабрикаты, котрі не заосмотрѣнъ тою
маркою охоронною и підписомъ С. Brady. 429 21—24
Капль жолудковій антикаря К. Браді
(давнѣйше Маріацельскій капль жолудковій)
опакованъ въ червонихъ складчатыхъ коробкахъ зъ обрамомъ св.
Матері Божѣ і зъ Маріацель (яко марки охоронною). Подѣ маркою
охоронною и, олтѣ находѣтсѣ стояча побѣхъ підписъ С. Brady.
Складѣвъ части поданъ.
Капль жолудковій правданий можна набути у всѣхъ антикахъ.

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.
Найближшій поѣздъ:
25 цвѣтня „Маасдамъ“ о год. 6 мин. 30 по пол., 2 мая „Роттер-
дамъ“ о год. 12 мин. 30 по пол., 9 мая „Амстердамъ“ о год. 5 по
полуноди, 16 мая „Статендамъ“ о год. 11 мин. 30 пер. пол.
Новіі паропловы зъ подѣйничимъ турѣмъ:
Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10.320 тоннъ, Лото-
дамъ 12.500 т.
Цѣны першихъ каютъ вѣдъ 264 кор. и выше) вѣдъ
другихъ каютъ 228 к. и выше) при-
III. класъ 197 к. 40 с. зъ Вѣднѣ.) стани.
Бюро у Вѣднѣ: Для каютъ: І. Kolerwating 10; для III. класъ:
IV. Weyringerasse 7 A.
Австрійскій вѣднѣ въ Бернѣ, Цисбрукъ и Триестѣ. 57

МУЖЕСКУ 344
Безсильность
вызликану именно страшны-
ми наслѣдками тайныхъ грѣ-
хѣвъ молодости и роуцѣствъ,
уоуне напѣвно ина довогъ оди-
нока, розширена въ многыхъ
выданыхъ иллюстрованахъ книгъ
Самоохорона д-ра Ретана
Россійско выдана: 1 гр.
Польско выдана: 1 гр.
Нѣмецко выдана: 2 гр.
Тысячѣ людей найшли въ
нѣй поконеня своихъ недуговъ
и направили своимъ мужескій
силы при помощи вказаного
въ книжцѣ способу лѣченя.
По одержаню франко наже-
стѣсти, высылка ся франко
книга въ кувертѣ маляномъ
выдаєтъ Р. Ф. Бірей въ
Липсукъ. (R. F. Bierley's Ver-
lagbuchhandlung in Leipzig.)

Розкладъ вѣдъ поѣздѣвъ желѣзничныхъ важний вѣдъ 1 мая 1900.
пѣдѣа часу середко-европейского [пѣдѣйшого о 36 минутъ вѣдъ часу ливаного.]

посп.	особ.	приходить до Львова	посп.	особ.	вѣдѣхъ зъ Львова
День					
6:20	3	Черновѣцъ, Ицѣанъ, Станиславѣвъ	6:25	до	Лавочного, Пешту, Ворыслава
7:45	3	Яновъ (гол. дворѣвъ)	6:30	„	Подѣволичскѣвъ, Одессъ, Козовъ, г. д.
8:05	3	Лавочного Калуса, Хирова	6:35	„	Ицѣанъ, Букарешту, Радѣвѣвъ
7:40	3	Тернопѣла, Бродѣвъ на Подѣамчѣ	6:43	„	Подѣволичскѣвъ зъ Подѣамчѣ
8:00	3	„ гол. дворѣвъ	„	„	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣднѣ
8:15	3	Сокала, Равы рукою (гол. двор.)	8:40	„	Яновъ
8:50	3	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	9:15	„	Подѣволичскѣвъ зъ Подѣамчѣ
11:45	3	Ярослава, Любачева	9:25	„	Черновѣцъ
11:55	3	Ицѣанъ, Станиславъ, Козовы	9:55	„	Подѣволичскѣвъ зъ Подѣамчѣ
12:55	3	Яновъ на гол. дворѣвъ	9:43	„	Вѣднѣ, Хирова, Стружа
1:35	1:15	Кракова, Вѣднѣ	1:35	1:35	Вѣднѣ, Равы, Любачева
1:45	1:45	Осолього, Хирова, Калуса	2:08	2:08	Подѣволичскѣвъ зъ гол. дворѣвъ
2:30	2:30	Ицѣанъ, Станиславѣвъ, Гусатина	2:45	2:45	Подѣамчѣ
2:55	2:55	Подѣволичскѣвъ на Подѣамчѣ	2:55	2:55	Ицѣанъ, Гусатина, Керезжера
5:40	5:40	„ гол. дворѣвъ	„	„	Кракова, Вѣднѣ, Хабѣж
5:17	5:17	„ Подѣамчѣ	„	„	Ярослава
6:00	6:00	„ гол. дворѣвъ	„	„	„
„	„	Сокала, Белѣца, Любачева	„	„	„
Ночь					
12:30	12:05	Зъ Стрия, Калуса, Ворыслава	12:40	до	Кракова, Вѣднѣ, Берлина
2:31	3:12	Черновѣцъ, Букарешту	2:51	„	Ицѣанъ, Констанца, Букарешту
8:12	8:35	Кракова, Вѣднѣ, Орлова	4:15	„	Кракова, Хирова, Коросна
8:40	9:45	Подѣволичскѣвъ на Подѣамчѣ	6:10	„	Станиславѣвъ
10:—	10:—	„ гол. дворѣвъ	6:30	„	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Варшава
„	„	Кракова, Вѣднѣ, Самбора, Сянока	6:50	„	Лавочного, Мункача, Хирова
„	„	Хирова	7:15	„	Сокала, Равы рукою
„	„	Ицѣанъ, Подѣамчѣ, Козовы	7:20	„	Тернопѣла зъ гол. дворѣвъ
„	„	Кракова, Вѣднѣ, Любачева	7:33	„	Яновъ 1/10 до 30/1 1900 вѣдѣжѣ
„	„	Кракова, Вѣднѣ, Пешту, Сянока	9:12	„	Ицѣанъ, Гусатина, Радѣвѣвъ
„	„	Ицѣанъ, Козовы, Подѣволичскѣвъ	10:40	„	Кракова, Вѣднѣ, Изомича
10:12	10:12	Подѣамчѣ, Бродѣвъ, Конячине	11:—	„	Подѣволичскѣвъ, Бродѣвъ г. дворѣвъ
10:30	10:30	„ гол. дворѣвъ	11:28	„	Грималова Подѣамчѣ
10:15	10:15	Лавочного, Хирова, Пешту	„	„	„

ЗАМѢТКА: Пѣра нѣчна чинитъ оя вѣдъ 6 години вѣчеремъ зъ 5 години 59 минутъ ранѣ, — Бюро ижеор-
мадѣеи д. ж. желѣзничѣ державной при ул. Краснѣхъ ч. 5.

Виходить у Львові ще два (крімъ жидівъ и рускихъ свѣтъ) о 5-тій годикъ по полудни. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ новістей“ виходить во второкъ, а во второкъ и п'ятницю на переміну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату къ иксератамъ приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ у. Карла Людвика 9. и А. Ольшевского у. Килицького 2; — въ Австрію: Л. Крижановскій; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenplatz 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. H. Stein & Fischer I. Wallfischgasse 10; въ Франкфуртѣ и Гамбурзі: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и напечатаніе на іксератіи главні у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрію: въ границахъ: на цілий рікъ . . 16 ар. на цілий рікъ . . 32 ар. на півъ року . . 8 ар. на півъ року . . 11 ар. у Львові: на цілий рікъ . . 14 ар. на півъ року . . 7 ар. на чверть року . . 3-50 ар. на місяць . . 1 ар. 20 пр. Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи вѣрстають ся лише на попереджѣ застероженіа. — Редакція неоплачує збільш збѣдъ порта. Неодержане чишло коштує 6 пр. на пров. 7 пр. Оголошенія замість приймають ся поціновані 10 ар. збѣдъ одноп. вѣрстакъ іксератовою або на збѣдѣ в 20 вѣрстакъ „Надбавка“ ко 25 пр. а. з. Коженъ и який документъ приваженъ чинити ся по 16 пр. збѣдъ чинити.

Борба зъ фискалізмомъ.

Відома річъ, якъ часто гнетуть нашъ народъ податки взагалі, а особливо щетимъ, що розложений она нерівномірно зъ кривдою найбільшійшихъ верствъ населенія, передовсімъ селянъ, котрі черезъ несправедливий ватастеръ ґрунтовий двігакъ значно більшу пайку татару ґрунтового податку, принадаючого на Галичину, ніжъ по справедливості належалося бы. Але при тій же більшій гнобій и кривдѣ нашихъ селянъ поведене скарбовихъ властей и ихъ органівъ. Однакъ признати треба, що фискалізмъ и те зарбівно податниківъ всѣхъ становъ; рбана заходить лише въ тій, що люде заможніші и інтелігентні знають и можуть бодай боронити ся передъ всѣлякими „неправильностями“ и „помылками“, якихъ скарбові власті люблять допускати ся; а бідний и темний селянинъ, не маючи тон спромогі, терпять кривду, доки може, поки не збідієна торбъ або зъ розпуки не забере ся въ свѣтъ за очі.

Отже и тымъ, що завдяки своему суопільному становиску зъ одной стороны взагалі меншій двігакъ татаръ податковий, ніжъ бы навѣть належало ся, зъ другою-жъ стороны більшу мають спроможність до оборони, — и тымъ навѣть надобъ уже той фискалізмъ такъ, що зривають ся до енергичнои зъ нимъ борби.

За починомъ ґр. Мицельского збрало ся дня 16 с. м. въ Рогатині вѣче, въ котромъ, якъ пишуть, взяло участь багато особъ зъ усіхъ становъ. Наряды тревали въ повабій згоді пять годинъ. Учасники оповѣдали про всѣлякі „неправильности“ и „помылки“ скарбовихъ властей. Для насъ тѣ неправильности и помылки мало цѣкаві, бо зъ тыхъ, які розказувано вже доси тільки въ саміхъ „Дѣлахъ“, могла бы зложити ся спора книга. Все-жъ таки наведемо дещо и зъ того, на що указувано въ Рогатині.

Одному селянинови велено платити податокъ водъ кувника ґрунту, котрий нале-

жавъ до кого иншого. Три роки плативъ водъ той податокъ, 16 разѣвъ ходивъ то до староства то до податкового уряду та до геометра; вѣднці повелось ему перекопати податковцѣвъ, що помылили ся. И признано вже, що черезъ ихъ „помылку“ плативъ чоловікъ податокъ за кого иншого але грошей ему не зверлено, лишъ велено ему упоминати ся у того „иншого“.

Нашій господаръ продає волю. Незадовго повѣдомляють его, що має заплатити податокъ водъ промислового кормленія волѣвъ. Вѣднці виказує, що не купувавъ нѣколи волѣвъ на опасъ, а лашъ тѣ, на власній оборѣ вихованій продавъ, бо потребувавъ. Не помогло нѣщо. Справа дѣйшла ажъ до адміністраційного трибуналу и тамъ рѣшено, що податковий урядъ хибно провѣривъ свои підозрѣн и неправно наложивъ на того господаря зарбівковий податокъ. Але податковий урядъ теперъ инакше провѣривъ тую справу и таки накладає той самъ податокъ.

Водъ одной жѣнки стягнуто 2 ар. податку. Она передъ шести роками ввасла рекурсе и доси не має водповѣди. Подала она була разъ ургенсъ, але и на те не дѣстала нѣякои водповѣди, лишъ кару за неостемпльоване поданъ. А иншій зновъ податникъ водъ пяти лѣтъ виѣвъ уже надъ 80 рекурсе въ податковихъ справахъ, але доси не полагоджено жадного.

Таки и тисячѣ иншихъ подібныхъ випадківъ годѣ вже пояснювати помылками, а треба скорійше добачати въ нихъ систему. На рогатиньскій вѣчу стверджено, що въ кождій повѣтѣ урядники инакше толкують законъ и неправъ льности мають иншій характеръ. Адвокаты, що були павѣзу, розказували зъ властною практикою про кривды, які дѣють ся селянамъ. Що ексекutory стягають зъ недужого селянина послѣдній коштує, котрымъ водъ накрыває ся, бо нѣчого иншого не має, — се річъ зовсімъ не рѣдка; а урядники упевнюють, що строго тримають ся закона и припадѣвъ.

На зборахъ водчитано такожъ листъ проф. Гломбиньского збъ Львова. Пише водъ мѣжъ иншимъ: Приклады фискалізму, хочъ

еуть гѣркимъ хлѣбомъ насущнымъ всѣхъ верствъ, такі найбільше огорченія, невдоволенія и грбаний хочъ тихон реакція викливають у тыхъ, що самі не умѣють або не можуть боронити ся, а особливо середъ сѣльського народу. Гадаю, що на разѣ важніша річъ усунути въ адміністраційній дорозѣ неправий практики фискальній, нѣжъ старати ся о реформу скарбовихъ законівъ, бо тамто е легше и залежить водъ насъ самихъ та водъ доброн волѣ начальної власті скарбовою. Проф. Гломбиньскій радить домагати ся зміни фискальній системи и усуненія надужитя, а особливо: 1) щоби кождій податникъ завчасу дѣставъ повѣдомлене водъ властивои власті скарбовою, що, коли, и на якій подѣставъ має платити, та щоби могъ користати зъ права рекурсе; 2) щоби власті здержувала ексекуюцію, коли зъ рекурсе покаже ся, що водъ не е цілкомъ безпѣдѣтаній; 3) щоби власті уже зъ уряду уважала при выѣтрѣ податківъ тѣ польги и опусты, які правно кому належать ся; такъ въ разѣ елементарныхъ нещастъ повинні бути всѣ ними навіщені, а передовсімъ селяне, вповни уважливій вже зъ уряду; 4) щоби ексекуюцій оплати стягано ажъ тогдѣ, коли ексекуюцію справдѣ выдано, а не вже тогдѣ, скоро хто податку не заплатити на часті 5) щоби при ексекуюціяхъ строго уважано на припекъ, котрі увѣлюють водъ ексекуюцій рѣчи конечній до домового зарбівковогос господарства; 6) щоби урядниківъ, котрі при выѣтрѣ и ексекуюціяхъ податківъ кривдять людей, не тримаючи ся слѣвъ и духа законівъ и розпоряджень, не нагороджувано а-вансами и реунараціями, а противно, щоби ихъ остро за те карано. До вильнованя выконаня тыхъ и такихъ иншихъ постулатівъ — кінчать проф. Гломбиньскій — треба бы покликати постѣйну комісію чи бюро або окреме товариство правнои охорони; а така поважна акція повинна зъєднати собі приапане не лишъ простого народу, але и начальнов власті скарбовою, покликаною до контролю скарбовихъ органівъ.

Вѣднці ухвалили збори такі резолюціи:

1) конечна е санація що-до выконуваня податковихъ законівъ; 2) комітетъ, выбранный зборами, має зобрати потрібні матеріалы, провѣрити и упорядкувати ихъ и на тѣй подѣставѣ выготувати внесенія, які бы старати ся о усуненія ствердженихъ несправильностей. До комітету выбрано: Алекс. Кшенуновича, Мавр. ґр. Мицельского, Мих. Тустановского, Жигм. Лавановского и Напол. Голашевского; — зъ правомъ кооптаціи.

Акція се безперечно важна. Ба але при тій же скажемо: коби она мала на оцѣ не лишъ интересъ більшой числѣности, котра и такъ не дѣлає великои кривды, скоро бувають випадки, що власті водчинують навѣть по кількадесять тысячъ залеглыхъ податківъ, подчасъ коли селянъ ліцтуютъ за кільканацять або кількадесять ар., але щоби справдѣ зглянула ся такожъ на тыхъ бѣднѣхъ, котрі бѣдла слѣвъ проф. Гломбиньского самі не умѣють або не можуть боронити ся.

Коби то не було передвыборѣ „хлополапство“.

Справы парламентарій.

На иншійномъ засѣданіи палаты пословъ шенереранцѣ мають поставити внесенє звычайное правительствомъ, абы предложило законъ, що вводить нѣмцкій языкъ яко державный и языкъ для зносинъ въ парламентѣ и войску. Заведена державного языка въ Австріи має бути такъ само закономъ обезпечена, якъ се зроблено на Угорщанѣ зъ угорскымъ языкомъ. Сей законъ має водчинити ся до всѣхъ коронныхъ краѣвъ, зъ выняткомъ Далмаціи, Галичины и Буковины. Подѣ формальнымъ взглядомъ внесокданцѣ жадають, абы внесенє водослано до окремой комісії для державного языка, зложенъ зъ 48 членівъ.

Зелѣзинча комісія радилъ вчера дальше надъ инвѣстиційнымъ предложєніємъ. Комісія буде радити такожъ въ среду и зъ той причини сего тижня будуть только три засѣданія палаты. На порядку

(2) Пиши: пропало!

Вячеслава Будзиновского.

(Дальше.)

Нині першій разъ не дуже бувъ вдоволений, коли меценасиха, ще далеко до кінца забави, заговорила:

— Пане Жукович, ми вже збираємо ся.

Коли вийшли на улицю, показало ся, що меценасиха, окрімъ него витягла за собою ще трохъ иншихъ хлопцівъ. Всі три „дуже тішили ся, що мають честь відпроваджувати паві“. Тішили ся — словами, але в душі кляла меценасиху, що відтягла їхъ від забави.

— Чого вона звернула ся до мене, коли має ажъ трохъ? — погадавъ собі Жукович и за-клавъ в душі.

Хотівъ подати рамя наймолодшій панночці, бо ся була найвеселіша, але хлопці — всі молодші від него — рушили ся скорше. Одна вхопивъ оду гусочку, другой другу, а для третого і для Жуковича лишили ся меценасиха и її приятелька, панна Агата. Жуковичъ звернувъ ся до меценасихи, але она, не надумуючысь, сама всунула руку підъ рамя третого студента — и Жуковичеви лишила ся панна Агата. Се до рѣшті попусувало его гуморъ.

В тій хвилі, коли Жуковичъ клавъ цѣлий свѣтъ, панна Агата спирала ся цѣлимъ своїмъ татаромъ до его рамя, тулила ся до него якъ курятко до квочки, зазирава в очі и що хвилія патала:

— Щось ви нині не в гуморі... чого ви такі сумні?

Жуковичъ не відповідав. Замість мовчати такъ якъ вінъ, або розпочати розмову на пашу ему, она заведно повторяла свои питанє.

— Не хочу брехати, а якъ сважу правду, то або не увірите, або скажете, що я гробіян.

— Ні одно, ві друге. Правда, хочъ би в незручній формі, ніколи не е гробіянствомъ, за се не можъ гнѣвати ся. Тимъ більше, що мусить бути якась дуже важна причина вашого лихого гумору. Я ніколи ще не бачила васъ в такімъ гробовімъ настрою.

Такъ говорила Агата, хочъ думала, що се не злий гуморъ, а повага, викликана тимъ, що Жуковичъ надумувъ ся надъ якимъсь дуже важнимъ крокомъ, на котрий ще не цілкомъ рѣшивъ ся.

— Цевно, що важна... і то не одна.

— То ажъ дві або й більше причинъ зійшло ся на вашу журу? Якъ жъ се?

— Одна дальша, друга безпосередна. Одна, та дальша, така, що мої літа вже минули и я вже стративъ право надѣятись на се, що повинно бути найбільшимъ частемъ людини.

— Розумію васъ, хочъ раціи не признаю. А друга, безпосередна?

— Не хочу заслужити собі на закидъ нечестности.

— Але-жъ пане! Я-жъ вамъ говорила, що розумні люде за правду не гнѣвають ся.

„Такъ, розумні“ — погадавъ собі Жуковичъ.

— Волю мовчати, панно Агато.

— Коли жъ бо я хочу знати правду. Не хочу, аби ви мене мали за дурну, котру правда гнѣває. Чому ви такі осердигі?

— Просто тому, що ви мене не лишили на забаві, що меценасова витягла мене и що мушу йти зъ вами.

— З нашимъ товариствомъ взагалі, чи спеціально зі мною?

— Специально зъ вами.

Хвиля мовчанки.

— А чѣ е звязъ міжъ обома причинами?

Чи якъ би не сей бракъ надії, то мое товариство не було бы причиною вашого лихого гумору?

— Предметової звязи міжъ обома причинами нема, т. е. перша причина не викликала другой, ані на відворот. Але що-до другої часті вашого питаня, то мушу відповісти: такъ. Якъ-би не одна річъ, котра у мене викликала такі песимістичні реакціи, не було бы мене з'иригувало се, що ви, або хто небудь вишій попусувавъ мені забаву.

— Ви правдивий свѣдѣць. Разъ говорите такъ ясно, що не треба домигати собі голови, аби васъ зрозуміти, а відтакъ всунете щось такого, що васъ и ваше поступованє робить найтемнішою загадкою.

— Я себе розумію.

— Але не розуміють васъ ті, зъ котрими говорите.

— Бо їмъ се не потрібне.

— А може они якъ-разъ потребують, хочуть се знати?

— На що? Яка їмъ зъ того користь... або мені?

— А може якъ-разъ було бы се для нихъ користне и для васъ, якъ би ви перестали бавити ся в свѣікѣ?

— Троха маєте рацію. І люде скорі-стали бы, бо сьміючи ся зъ старого дурня, забавили бы ся моїмъ коштомъ, и мені була бы зъ того користь, бо осьмішений отапанъ би ся, якъ чоловікъ у горячій, котрому вписано на голову коновку змійної води.

„Ані рушъ водбути що зъ него“ — міркувала собі панна Агата. — „Амбітна штука; не хоче зрадити ся, доки не має певности, що его справа мусить бути виграна... Але чому аразъ говоривъ такъ ясно, а відтакъ нагло скрутивъ, якъ-би мавъ цілкомъ що иншого на гадці? Може змркувавъ, що сказавъ за багато

и я можу догадати ся, який червасъ сверлує его душу?.. А може вінъ заздрівъ? Може причиною его іритаціи е докторъ Гланцъ, котрий нині такъ страшно асентувавъ мені?.. О, сей такожъ добре завернувъ собі мною голову!.. Можлива річъ, що черезъ те вінъ не має охоти відпроваджувати насъ... Ясне якъ сонце! Черезъ доктора Гланца вінъ стративъ віру в можливість осягненія найбільшого счастья. Стративши сю віру, уважає за безцѣльнимъ річъ крутити ся дальше коло мене; навѣть противно, мое товариство ділає на него ще більше деприму-ючо...

Агата заспівала цівголосомъ мелодію пісеньки:

Чи-жъ се тая кривиченька,
Що я воду бравъ —
Чи-жъ се тая дівчинонька,
Що я ї кохавъ?
Ой жалъ серцю буде,
Возьмуть чужі люде,
Моя вже не буде,
Недоле-жъ моя!

— Чи такъ? — спитала.

— Що чѣ такъ?

— Не маскуйте ся! Ви такий таємничий,

якъ для невченихъ кльинове письмо, але и васъ відцифрувала. Ваша миска не богато вамъ по-може; у вашій душі читає ся такъ легко, якъ въ книжці, и тамъ стоїть нависано:

Theurer Freund, du bist verliebt,
Und du willst es nicht bekennen,
Und ich seh' des Herzensglut
Schon durch deine Weste brennen.

— Богу дякувати, моя камізолка ще ціла, не перепалена и серце не горить... але...

— Але?

— Що одна дівчина мені дуже сподобала ся, мушу признати ся.
„Вже янже“ — погадала собі Агата.

Найновішій матерія на сукній дамскій продає по цѣнахъ найнижшихъ Ф. Корнецкій и Сп. у Львові Пасажъ Гавсмана.

дівцями вчорашню нараду комісія була справно другого зельзничного сполучення з Трієстом.

Міністер зельзниць заявив, що правителіство ще в сім'ї тижня пропонує закон в справі будови водних доріг. В зв'язі з сими пропозиціями буде давати ся в сліду ючому тижню внесення проєкту закону в справі забезпечення тилу зельзниць вантажних категорій, що до котрих вступили переговори вже так далеко поступили, що в той справі може буде палати предложити конкретні внесення.

По виснаженні міністра прийшло до дозволу дискусії над зельзницею до Трієсту. П. Калішер надів ся, що нова зельзниця абблизить рух до Трієсту в загальні піднесення експортної спосібності цілю Австрії. Разом з тою дорогою будовою австрійські контрабандисти приймуть на себе великий тягар, умотивований до певної степені лише тим, що держава повинна розпоряджати головною системою зельзниць, коли має провадити добру комунікаційну політику, а сторонництво бездіяльності може ризикнути ся прийняти се на себе за контрабандистів східних країв Австрії лише тоді, коли також бажана східних провінцій дотично потрібних там зельзниць будуть відповідно узагальнені. — П. Шустершиц заявив, що його сторонництво буде з загально державних аргументів за предложенням, хочь оно не відповідає локальним інтересам Країни. — П. Кастанья заявив, що Чехи будуть обставити при ініціативі предложення інвестиційного в будову водних доріг. — По обличчях дальших промовців послідовно міністер зельзниць стверджує, що против правительственного предложення нема ніякої засадничої опозиції, отже предложене в тому напрямі добре перейшло криву в зельзничній комісії. — По промові міністра дискусія замкнена в засіданні перервано.

Перегляд політичний.

„Таймс“ доносить з Преторія, що головна квартира Френча вже вернула до Йоганесбурга. Бурбів у східних Трансваля опанувала вже цілковита депресія так, що не мають ніяких надій на будучність. Сей его поворот могли викликати дві цілковиті причини. Френч, якь знаємо, мавь очистити східний Трансвал з партизанських вбодів. Коли вернув до Йоганесбурга, то лише тому, що вже сповняв свою задачу, або обідав, що ви не може виконати. Здає ся, що рішила тут ся друга причина, бо донесення говорять лише о „депресії“ Бурбів, а не о цілковитому знищенні, що було виключною ціллю експедиції Френча, підтриманої з великими накладами в величезною форсою.

Вісти з послідних днів була для

Англійців самі нещасливі. В кількох десяти мільйонах прийшло до дробних битв котрі для Англійців скінчили ся релятивно великими стратами. В наслідок цих вистей, поданих до того депешами з головної квартири в дуже осторожній і еластичній формі, зновь зачали бентежити публичну оцінку в Англії, бо поза тими вистеми публіка все втратила якийсь більший удачі англійського оружя. Звичайно в таких хвилях, коли в наслідок ліній вистей з театру війни оцінка звертає ся против правительства, надходить з головної квартири в полудневій Африці кілька депеш, котрі доносять о величезних успіхах англійського оружя і вичують кінець війни. Побітніше показує ся звичайно, що ті всти були або переборщені, або що рбнчасно промовчано погроми, супротив котрих бліднуть урядово оголошені подвиги.

Теперь правительство такожь знайшло ся в тяжкій ситуації, бо такі всти, як „покликані“ Мільнера до Лондона, випущені Метуена з військового шпиталю, мають того, що ніколи не було донесення, що вони занедажувать, бравь вистей о операціях Френча у східній часті Трансваля, що разь грбавша ситуація в Капленді зь причин чуми; до всего того додаймо недовдоволення англійської суспільності зь причини підвищення ціл, сильно захитало позицію міністрів, що спровокували війну. Зь тої причини дуже осторожно треба брати послідній телеграми зь театру війни, бо можлива річ, що вони мають виключно ратувати позицію Чемберлена в его кліва. Після сих найновіших вистей, Англійці взяли дня 16 с. м. в полові 101 Бурбів в забрали 100.000 фунтів амуніції в оружя, багато возів в т. н. Кіченерів телеграфів, що вбд часу послідного донесення полове 242 Бурбів, 248 карабінів в кілька возів. Велике число Бурбів добровільно капітулювало. Коло Мідельбурга мала піддати ся команда Бурбів аложен зь 106 людей зь оружьем в во-зами.

Лондонські диванники надіють ся, що по вбзд Мільнера зь Африки переговори будуть наново навязані за посередництва ланчності симпатичної для Бурбів.

В справі пожежі в Пекині пере ведене слідство не показало, щоби огонь бувь підложений свідомо рукою злочинця, а така причина буде здає ся цілкомь виключена. Огонь счавив ся зь одної кухні палати в дуже скоро розбійшов ся по цілій палаті.

Köln. Ztg. доносить, що переговори зь хінськими повновластниками поступають наперед зь способівь доволочій. Комісія для фінансових справ закінчила свои праці в іже на інструкції правительства. Хінський посоль в Вашингтоні працює надь меморіалом до свого правительства, в котрому

представляє правительству, що найкористішшою річю для Хінз було бы перевести якь найскорше реформи в консервативних дусі.

Вбддль виланний зь Шангайзвану против хінських розбійшавь стративь двоох убитих в богато ранених. Хінці були добре заосмотрені в оруж нових систем. Коло Паотінфу убито двоох німців вояків.

В справі „Народної Торговлі“.

(Стаття надіслана.)

Відомість, що заряд „Народної Торговлі“ у Львові думає в недалекім часі приступити до гуртового складу товарів у Рудні, напевне деякого з членів радістю, що ось-то наша головна торговельна інституція розвиває ся чим раз успішніше і обіймає чим раз ширші круги. Та з другого боку пильні члени не можуть затягти сумнію, чи той безперечний розвій Товариства іде власне в тім напрямі, як би повинен?

В році 1902 мине 20 літ від засновання „Народної Торговлі“. Ніхто не заперечить, що за той час товариство, навіть лишаючи на боці його внутрішній розвій, віддало немалі услуги нашому загалові, заохотивши своїм приміром богато людей до торговлі і крамарства, підучивши цілу генерацію молодих людей до веленя торговельних діл, даючи заробіток соткам Русинів зайнятих в його складах і філіях. Все се так і годить ся піднести з повним признанням.

Та з другого боку не слід забувати, що товариство досі не сповняло всего того, що по думці його основателів було найважливіше і що було висловлене в самій назві „Народна Торговля“. Отже треба пригадати, що по думці тих людей товариство не мало бути простою торговельною конволюційною і мішаним товарів, основаною і веденою на спільковий підставі. В §. 4 уступу б) і в) статута „Народної Торговлі“ читаємо: [метою товариства єсть] купувати, продавати і в коміє приймати всякого рода річи движимі, товари і плоди на свій або на рахунок осіб третих, і далі [уступ в)] посередничити в торговлі товарів, виробів промислу домашнього і фабричного, плодів гірництва і сільського господарства. — Прочитавши уважно ті уступи параграфу кожній зрозуміє, що той напрям, у яким досі розвивала ся „Народна Торговля“, зовсім не в рівнобіжний з тим, що зазначений у статуті.

Метою основателів було зробити з „Народної Торговлі“ не тільки доставника і продавця предметів консумції та домашнього ужитку. С була тільки одна — певно важна половина діла, але менше важна від другої половини. А та друга була: стати си підмогою краєвої продукції через удепшення відбуту руских виробів і здобування для них торговельних ринків. Тіль-

ко сповнявши сю другу половину задачі може „Народна Торговля“ стати ся справді народною інституцією і культурним чинником у нашій житті.

Чи роблено досі з боку заряду які проби в тім напрямі, не знаємо. Коли б роблено, то в усім разі були вони мало енергічні, доривочні і не довели до поважніших наслідків. А тамчасом обік нашої „Народної Торговлі“ повстають і розвивають ся польські базари краєвих виробів, польські продуційно-торговельні спілки (молочарські, поворожничі, столярські і інші), здобувають для себе краєві субвенції і витискають Русинів із поля заробкованія.

Засноване „Народною Торговлею“ гуртового складу товарів конволюційних у Рудні означає по наших думках дальший крок у розвою товариства в напрямі, від сеї мети. „Народна Торговля“ робить ся ще тяжшою машинною ніж була досі, підійде ще в більшій мірі під шаблон тих гуртківників, яких маємо вже тисячі в Галичині, віддалили ся ще більше від того ґрунту, на яким повинно бути її головне призначення. Її адміністрація робить ся ще більше скомплікованою і дорожшою, ніж була досі, та й ризик не мінуче при гуртовнім купуванні товарів та удержуваню їх на складі збільшить ся дуже значно, бо товариство сильніше віддаєтись флюктуаціям великого ринку, та й у себе дома буде наражене на можливість більших страт.

Відчитуючи уважно цитовані уступи §. 4. статута „Торговлі“ ми уявляємо собі трохи иншу форму здійснення мети товариства. Найбільше відповідною формою була би організація подібна до французьких різнаних синдикатів (не конче така сама, механічно копіювати не треба). Синдикати, як звісно, зорганізовані так, що члени, у яких є на продаж збіжжя, масло, яйця і т. п., зголошують ся в дирекції товариства, а дирекція оповіщає що день у своїм органі сумарично, подаючи також торгову ціну. Рівночасно до неї зголошують ся ті, що хотіли би купити якісь продукти, і дирекція поручає дотичному продавцеві вислати бажане на адрес покупця. При такій організації відпадає потреба спеціальних складів, то й адміністрація дуже дешева.

Певна річ, у нас, при слабо розвиненій індустрії, точності і солідності виробів ся організація вагала би деяких поправок, але все-таки нам здає ся, що сею дорогою зйдемо дальше, ніж дотеперішню, і що вона одинако потрібна в теперішніх важких обставинах. Нам повинно ходити не тільки о те, щоб увільнити наш нарід від внаслідок дрібних продавців. Двадцятилітній досвід з „Народною Торговлею“ показав, що при всіх зусиллях і та одна піль досягнена в дуже мінімальних розмірах, бо ж оіж нашої „Народної Торговлі“ ростуть собі і розвивають ся далі ті тисячі жидівських павок, які були давніше. Д

- Чи можна знати, котра?
- Сего ніхто не буде знати.
- Ніхто?... навіть она?
- Навіть она.

„Добре, що шло хоч тільки влізло в мішка, — тішила ся в душі Атата. — Решту витягну з тебе пізніше, паначу. Які ж ті старі кавалери тяжкі, скучні! З молодими легша справа: раз усміхнеш ся до него, а він вже на колінах. А з тими старими тяжко добати торгу. Кожний з них осторожна штука. Міркує, важить, ще раз важить і міркує і на тім кінчить ся справа. Які страшні поваги!.. болять ся компромітації... на змине дують.“

— Може она сама вже знає, або я їй скажу? — сказала Атата.

— Ва? Ви-ж самі не знаєте.

— Чому не знаю? Треба лиш мати очі і видіти, а я маю добрі очі.

— І що ж ви підглянули своїми добрими очима?

— От приміром се, що ви хотіли подати рами тім кузавці меценасові, що йде перед нами. Ви може хотіли подорожні освідчити ся їй, а тамчасом молодий студентик випередив вас. Залиш вно, осторожний старий кавалер, приступили до неї, подає їй рами і побіг наперед. Я розумію, що се може роздратувати найзвичайшу натуру.

— Ви на фальшивій, цілком фальшивій стежці. Ся, бачите, брунотка, а я густую в блю динках. Кілько я разів любив ся, то все лиш в блондинці.

(Далше буде.)

Коловатиця правописна твердаків.

В статті „Тверді етимологи“ в ч. 46 і 47. „Діла“ показано, якь то етимологісткують наші твердаки. „Галичанин“ мѣсто покорати ся правді і каати за свои великі і пошудні грѣхи в правописаню, спромбѣ ся на одатѣ: „Фонетика и собственныя имена“ (в ч. 61—64 „Галичанина“), де вѣкій Ф. И. старає ся виправдати поведене „Галичанина“ вѣ етимологісткуюваню. О скілько тог его виправдане має підставу, побачаємо.

Г. Ф. И. признає слушавсь виводамь нашамь, однакж замѣчає, що обяснене назвища „Курилович“ єсть „неосновательне“. Тожь подамо ему теперь вивбдъ основный.

Вбдъ пари - ти утворене слово паросткомъ - ло: парило, котре значить 1) чоловѣка, що парить (переносно такожь того, що бє); 2) середникъ, якимъ парить ся, пр. варъ аѣла, окрбѣз и пр.; 3) болотне мѣсце не замерзающе в зимѣ, опарѣ, парнице, опарище. Вбдъ парило паросткомъ-овъ и -нѣч утворено Париловачъ, якъ и пишуть по етимологічному народовцѣ; твердаки же голублять форму правопису „Парылович“ задля свои безмежної любови до и и тому: „або в метрицѣ должно стоять Paryłowicz“.

Вбдъ глади - ти утворене наросткомъ - ло: гладило, що значить: 1) чоловѣка, що гладить, а вѣ переноснімъ значеню такожь того, що підхлбляє; 2) оруде до гладженя. Вбдъ гладило наростками - овъ и -нѣч утворено Гладилловичъ; такъ и пишуть по етимологічному народовцѣ; у твердаківъ же и тутъ красує ся и во всѣмъ своїмъ

великоліпю „Гладиллович“ — „або в метрицѣ: Hadyłowicz“.

Подббмо вбдъ курн - ти утворено курн - ло, котре значить: 1) чоловѣка, що курить, Raucher; 2) знадобѣ до куреня, Rauchmaterial, Rauchmittel. Зь курило наростками - овъ и -нѣч утворено Куриловичъ. Тому виводови пбдъ зглядомъ граматичнымъ вѣчно не можъ заважати. Чи можливий вбдъ назвища „Куриловичъ вбдъ Курило = Кирило? Бай ба! чомъ бы вѣть? Грецьке Kyriolos зучать вѣ старослов. Кирилъ, а такожь Коурихъ, Коурихъ и Коурихъ. Перехбдъ грецького и на оу вѣ старосл. неразъ лучає ся. И такъ примѣромъ кирилица зове ся вѣ старослов. коуриловичъ; Гликерія вѣ старосл. Глюкерия. Можно про тоє „Куриловичъ“ виводати вбдъ Кирилъ - оовъ - нѣч. Та подумаймо, чи вбдъ такого вбду покрасає „Галичанину“? Чи приймемо першій вивбдъ, чи другій, все-жъ таки слѣдує писати двораменномъ и. Коли-жъ приймемо вѣ урбѣ „Галичанинъ“ другій способъ вбду, котрий, якъ замітали-сьмо, єсть можливый — вбдѣ для „Галичанина“ ще горше. Во тогдѣ „Куриловичъ“ було-бъ лишень одмѣнною формою назвища „Кириловичъ“. Якъ звѣсно, твердаки пишуть все: „Кириловичъ“ (вѣ метрицѣ: Kuryłowicz), але „Куриловичъ“ (вѣ метрицѣ: Kuryłowicz)... Incidit in Scyllam, qui vult vitare Charybdis.

Чудно послѣдовнымъ єсть такожь твердаківъ способъ писаня: Гавриловичъ (такъ має и бутъ; вѣ метрицѣ: Hawryłyszyn), але: Стецьшинъ, Яцѣшинъ, Петрышинъ (вѣ метр. Stecyszyn, Jacyszyn, Petryszyn), котрі то три послѣдні назвища утворені подобно якъ и першій: Стець+иша+ишъ=Стецьшинъ, Яцѣ+иша+ишъ=Яцѣшинъ, Петро+иша+ишъ=Петрышинъ).

Пустымъ єсть вбдѣлкъ на те, що бѣує вѣ именяхъ власныхъ ортографія рбжно-цѣтна а вбдѣ навѣть хибна, якъ се бачимо у другихъ народовцѣ, пр. Miller, Ziemia etc.

Вбдношена, вѣ якихъ мы Русины живемо, не можъ рбвнати зь вбдношенами другихъ народовцѣ. Коли-жъ примѣромъ Нѣмцѣ має вѣ свойй метрицѣ Miller, то зь причинъ правныхъ и практичныхъ годѣ му змѣнювати назвище самовластно на: Müller. Русины завдяки дуже скомплікованымъ обставинамъ не мають метрицъ по руски веденихъ; до того-жъ многі изъ „ведущихъ метрику“ по рецептѣ даній господиномъ Ф. И. — а радше далеко скорше, ніжъ тога рецепта була дана, такъ позмѣнювали рускѣ назвища, що прийшло бы намъ богато рускихъ назвищъ пбсла метрицъ писати хибно. Певно „ведущі метрику народовцѣ“ слѣдують єдино слушному и розумному способови писати назвища вѣ латинськихъ метрикахъ безъ змѣны; та єсть доля такожъ „ведущихъ метрику“ твердшого покроя. Вѣ такбмъ случаю, если называє ся хто Переволоцкѣй, такъ „ведущій метрику“ — „слѣдуя путемъ етимологическимъ“ — прѣтвомъ пише вѣ латинскбй метрицѣ: Przewłocki; подобно Кричевцкѣй змѣнено на Krzywiczski, Пристапескѣй на Przestaszewski, Свистунъ на Świstun або Świsłun (щб вѣ латинськомъ лекше выговорити, чи Świsłun, чи Świsłun, то вже най твердѣйше пояснати); — були навѣть и такі випадки, що Боднаръ змѣнено вѣ лат. метрицѣ на Bednarz, а Трѣска на Trzaska. Дуже-бъ мы зыскали на тобмъ, коли-бъ за радою г. Ф. И. всѣ тотѣ назвища

РОВЕРИ „Пух“ і „Діркоп“ найліпші марки

порукає

Тадей Густовичъ

212 Склад роверів і артикулів спортових. Львів, Академічна 12.

Убраня для циклістів. Робітня репараційна.

повного їх усунення сею дорогою не дійдемо ніколи. Пробуємо підложити підйому з другого боку: працювати над піднесенням і зорганізованим народною продукції. Са праця безмірно важливіша і обіцяє кращі результати. І коли статут не тільки дозволяє "Народній Торговлі", але навіть зобов'язує її до такої праці, то було би гріхом не взяти ся до неї.

Тож ві зваємо ся до загалу членів товариства з проською: хто годить ся з висловленими тут думками або має від себе деякі доповнення їх, авольта заявити се письмом на руки д-ра Ів. Франка (ул. Крижова 12), а ми на основі тих заяв предложимо відповідні внески Раді Надзорній "Народної Торговлі".

Львів дня 20 цвітня 1901,

І. Ф. і В. Ч.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

З Товариства "Клюб Русинок".

Життя товариство у кожній суспільності має не мале значіння, а там більше у нації слабі під впливом політичних та культурних чинників, які в українській нації. Особливо злучаючи у одно товариство є кончею, тому, що лиш в той спосіб життя яко такі можуть брати значнішу участь у нашій публічній життю. Кілько то справ, що дотикають життя наших жінок, а дуже важливі цілями тому не прийшли до здійснення, що не було відносно корпорації, яка б займалася доведенням їх до кінця. Годі рівно розбудити життєвий умовий рух серед нашого жіноцтва, як довго жінки не творять одного тіла, одного товариства, в яким вміня гадок безперечної причини са до піднесення умового рівня його членів.

Відчуваючи кончею потребу злучаючи наших жінок в році 1893 товариство "Клюб Русинок" у Львові. Товариство се під доброму управленню розвиває ся не але і з'єднало собі симпатію і поважання у цілої суспільності. З сего часу товариство брало участь у всіх народних акціях загального характеру, а в багатьох справах давало само ініціативу та займало ся введенням в життя проєктів, які само подавало. Найновішим ділом, яким займало ся наше товариство, є основане товариство "Труд", що має таку гарну та гуманну ціль.

Але до розвитку нашого як і всякого іншого товариства потрібне є як найбільше число членів. На жаль мусимо констатувати, що ледва 20% жінок Русинок у Львові належить до нашого товариства; решті не почувують ся до свого обов'язку, хоча б сьомішню: для форми ухвалити за Русинку (хоча для того, що ся гр. кат. обряд) а не вале жати до одного жіночого товариства, що цей же в обов'язку кожної свідомої Русинки.

Тому звертаємо ся до всіх жінок Русинок у Львові і по за Львовом, аби вписували ся як найчисленніше в члени нашого товариства. В той спосіб можемо показати, що нас інтересують спільні цілім народних справ і що ми годі зробити щось пожиточного для нашої суспільності, коли злучимо ся в одну цілість і спільно будемо працювати.

хотіли писати в перевертеному їх виді, так як "ведучий метрику" того з'являв.

І без того як тільки перевертеноми називали моряка, коли иде владити який акт нотаріальний, в суді н. пр. Однак редакція "Галичанина" має у себе зовсім свободну руку і може називати русик писати правильно не опасуючись в ч. к. старості н. пр. прокуратора. Того "Галичанин" мбг зділати тим більше, що "Діло", хоч не горлає про етимологію, та не допускає ся в писанню русиків називати такіх похиб, як "Галичанин" трублячий в кожнім майже числі про азбуку, передовсім же про е, й, ы. Та не даром то говорять ся в одній пам'ятині: *Русини сидра єсть, що значить тепершнє: "хитрий Малорос"*. І наш хитриваний "Галичанин" тожє "сидра єсть": для поратования своєї "етимологічної" слави оперь ся на Miller'ах і на Ziemba'х... До того-ж ще поостроє своїх прихильників писати в дальше авось по чистій совісті: Дудкевич, Луцький, Курилович... *Оно то справді знаменне, що проводирь партії етимологічно орфографічно пишуть свої назвища з похибкою в етимологічній ортографії...*

Рада дана "Галичанином", так собі, для перевертання. І сам "Галичанин" не держить ся цупко своєї постанови, бо ще давніше писав: Дзидзій (в метриці: Dziedzicki), а тепер пише: Шептицький (в метриці: Szepiucki).

(Дальше буде.)

Умовини, аби бути членом нашого товариства, є такі легкі, що товариство наше повинно числитися як не сотки, то певно велике число десятків членів. Влада до товариства знижена сьогорічними загальними Зборами на 30 сотків місячно, промовляє за тим, що всі Русини живучі у Львові можуть належати до свого товариства. (Замісцеві платять 2 кор. річно).

Сподіємо ся, що відклик наш не лишиться без наслідків і не буде ані одної жінки Русинки у Львові, яка б не належала до нашого товариства, бо кожда з нас є свого свідомою, що: Громада великий чоловік!

Гертма Шухвичева предсідателька.

Олена Гнатюкова секретарка.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фондъ.

— Аматорське представлення в Перемишлі "Соколиків", комедія в 4 д'ях Гр. Целіньського, яке мало відбути ся в Товаристві, відложено за-для технічних перешкод на неділю дня 5 мая с. р. Доходъ з представлення призначений на будову руского театру у Львові, тому зарад артистичної секції "Товариства ім. Котляревського" надіє ся, що саль "Сокола" в Перемишлі дня 5 мая с. р. буде биткомъ заповнена так перемисльми як і доволними Русинами. — *Зарядъ.*

— Крадіжка на почті. В Устрьках до-дільних украдено з бюро поштового листів грошей з сумою 1.600 кор. Другого дня підняв невідомий досі злодій до служби поштовий 1.200 кор. а решту 400 кор. задержав собі. При переводженні слідства виказало ся, що там є ціла банда, котра відбитувала марку з листів і для того сотки листів не доходили до місця призначення.

— Митрополит Шептицький виказав в п'ятницю [19] до Станислава для уложень в підписання акту дарування своєї цінної бібліотеки єпархії станиславської. При сьїй нагоді починав митрополит ще інші записи, а межи ними на удержання бібліотекара для тей бібліотеки в сумі 500 кор. річно; бібліотекарем став другий сотрудник катедральний о. Шмерковський.

— Річний збори членів Ставропільського інституту відбули ся, як що року, в Тмисну неділю. По справовданню сеніора д-ра Шараневича з діяльності в минувшій році, обрані вибори (через аклямацію) д-ра Шараневича новим сеніором, заступниками сеніора новим радників Герасимовича і Ямницького, а до управліючого совіта: радника Чачковського, Д. Глиньського, д-ра Т. Заца, М. Клементовича, Теоф. Коцовського, д-ра В. Лаголу, інж. Мійського, Ап. Янча, д-ра Павенцького, Н. Савуляка, д-ра Вол. Шараневича і д-ра Вол. Ісєнцького, а д-р Добрянський як свідать виступає входить до совіта без вибору. До контрольного комісії обрано Ор. Мегевича і Ів. Дуткевича.

— Підводи для війська. В цвітня м. р. відбувся сьмий четвертий вже раз правительств, щоб приступити до відповідного підвешення цін за підводи для війська, і просив о відповідь совітов на чотирьох разів его вбавана. Сима днями повідомило наместничество виділять кравей, що піделя міністра оборони правом загальній постанови о давню підводи для війська належать до обсягу діяння ради державної, для котрої прагнотує ся тепер проєкт закону, нормуючого новово справу підводи для війська.

— В справі переходу на православіє 40 селян із Сушна (коло Кам'янки струмкової) одержуємо з Кам'яничини таку звістку: "Донесення польських дневників єсть правдиве о стільки, що справді до митрополитів увійшло писмо із Сушна з підписами 40 селян, котрі загрозили, що перейдуть на православіє, коли консисторія не поладить їх наведений в той писем жалоби на парох о. М. Кордубу. По святах з'являв до Сушна з припоручення консисторії декан о. Сохадцій і перебів в той справі слідство. Оно виказало, що то котрийсь один з громадян виказав той писмо до консисторії, підписавши інших без їх відомости. Єсть здогад, що тут мали руку москвофілів...". В той справі появила ся вчора в "Руслані" два заперечення з Сушна: від війта і шістьох громадян "як мени всіх ложно підписаних на жалобу" в від о. Кордубу в той змысли, як то пише намь наш дописуватель. Рівночасно появила ся і в "Галичанині" допис в той д'ль. Дописуватель "Галичанина" так річ представляє: "О. Кордуба валежить до тей численної компанії брідко-намецевого поєвта, котра підписує вогутмь доктр п. Барвіньського і в "Руслані" клеєє ся разом з Барвіньським боротись за Рус-Україну... Яко такі о. Кордуба постарав ся против більшости свідомих просвічених селян-патріотів о виборі вибоців, що віддали свої голоси на п. Барвіньського; коли-ж селяне ругали за то вибоців а називали хуляками, о. Кордуба з вибоцями переслідував тих селян, обвинувачив їх в суді в кончею хотів видивити селян-патріотів доста-тків в арешт і тимь тероризувати всьму

противну собі гадку. Внаслідок того в селі стинилось вороговане, відказуване в неприязнь до священства, а результатомъ вбачи було писмо до консисторії". Далше дописуватель "Галичанина", згадуючи о слідстві декана о. Сохадцького, каже, що селяне виперли ся підписом "страха ради" (якого? — *Ред. Діло*), а вбачи каже, що тут москвофільсьон агітації не було, хоча о. Кордуба старав ся згодити з прочими "найсердечнішими" нашими друзями обвинити в той д'ль русофільську агітацію, яменно же членів "русько-народної" партії нашого поєвта. — Ну, москвофільство тут на всякій спосіб відіграло свою роль, а штука могла удати ся в парохів зав'язого барв'ячуща...

— Так... Поляки платять! В м'єточку Куляков, жовтєвого поєвта, має траєку жидъ Фейнел Штайн, славний махеръ виборчий, котрий при кожних виборах віддавав великі услуги польській "брасі" в поєвті і, будучи все виборцем, голосував по указу на "пародових" кандидатів, за що, розуміє ся, мав повне право надіятись відплати від тих, котрих при виборах невдільно слухав. Однак дуже завів ся! Сего року достала від ц. к. скарбових властей концесія на створеня другого траєки в м'єст якесь паві, вдова по малому уряднику. Хотів Штайн робити всякі можливі старання, щоб не допустити до отвореня другої траєки в м'єст, і хто знає, чи не покликував ся вів і на свої заслуги, однак дотична власть яко не хотіла тих заслуг узнати, коли дала концесію на другу траєку. Штайн потімвав ся ще тимь, що має за собою польську інтелігенцію в Кулякові і одного "dobrego Rusina", тож був певний, що она будуть далше купувати тютюну в его траєці і его піддержати, та і тут дуже ошукав ся. З двох отвореня католицького траєки, перестала купувати у Штайна тютюну вся інтелігенція куляковська, а навіть ті, котрі при послідних праввиборах так дуже форсували Штайна на виборця. Однє лиш "бурміше" Юркев лишав ся вірнимь своему дружю, але сумніваємо ся, чи вів зможе жидовську траєку піддержати. — Се нехай буде наукою для наших жидків, щоб не числили дуже на відданість Польків за услуги виборчі! — *Семенъ Кропива.*

— Примусові пашпорти. Виділять кравей віддає ся з представлєнням до наместничства о припорученні підвешенням органамъ а спеціально дирекції поліції у Львові і Кракові, експозитуръ поліції в Перемишлі і старостамъ, щоб до осіб, призначених на виділеня, прим'ювали шупасованє за пашпортим примусовим, а не шупас, т. є. відставлене під сторожю, бо в коштах таког шупасованя заходить таа рбаниця, що при шупас за пашпортим примусовим оплачуєсь оден білетъ відъ вельничю, а коли відставляєсь до сторожю, треба оплатити три білети, [за шупасованого а за стражника два туди і назад], заплата стражника за дорогу, а естація шупасові одержує пать разів більший фонд на оплату видатків.

— Скажений кіт. Остатними днями появили ся в Болішвиці скажений пес, але на щастє не покусала нікого. Однак мусіли они покусати kota, бо дня 17 с. м. скажений кіт достав ся до стайні одного господаря, де спали сьмь господарів в слуга, і обох их покусав в другого дня знов покусав ще патьох людей. Того кога удало ся вибачити убити, а покусаних вилано до Кракова на клініку д-ра Буїїда.

— Населєне Буковини. Після послідного спису населєня Буковина числїть 729.921 мешканців, коли в 1890 р. було 646.591. Цільний край поділений на 9 староств і 17 повітів судових, а громадъ вразъ в'є двох тисяч общарина єсть 523. В 145 128 мешканцях хатах сидить 158.897 партій. на одній мешкальній будинку припадає 5 мешканців. — Що до обсягу населєня, то на 1 кілометръ квадратний припадає 70 мешканців, се-б'є то м'єж краями австрійськими під сьмьм виглядомъ Буковина займає тепер сьме м'єце. — Ціла Буковина побільшалась о 12.9 процентъ мешканців, але деякі м'єсцевости виказали менше чело населєня і такъ н. пр. Садагута числїла в 1890 році 4.816 мешканців а тепер числїть лишє 4.512. Фундул-Молдовина числїть тепер 2.023 мешканців, коли в 1890 р. числїла 2.509; Валаєва 2.095 а 2.176 в 1890 р.; Кадобестіа 1.472 а 2.621 в 1890 р.; Вілька 2.292 а 2.784 в 1890 р.

— Малолітній підпаним. Перед львівськимъ судомъ прасяжнихъ стававъ вчора 16-літній Іванъ Кушнєр і его 67 літня бабуя Ксеня обжаловані о підпаним. Іванъ служив у свого стрька Михайла в Вишенці городецкого поєвта, а прогнаний нимъ за неохоту до роботи, підпанив за підмогою бабунь его обійсти і ово сподієтись. Стало ся се 18-ого падоліста м. р. При розправі обоє признали до вини, Іванъ до підпаним а Ксеня до підмови, отже Івана засуджено на два роки а Ксеню на два м'єсця.

— Бунт арештантів в Перемишлі. В арештахъ суду окружного в Перемишлі стинив ся бунт по полудни дня 19 с. м. бунт арештантів такъ грібний, що аж треба було сконєсигувати войско в жандармерію. А бунт той побунт ось в чого. Коли янісь арештант вертав з роботи до своєї казни, став такъ страшенно викикувати та кидати ся, що дозорец хотів его

за то замкнути до темниці. Коли арештант не давав ся і треба було ужити сили, бунт став кричати, що его хотів убити і вимавъ других арештантів на поміч. Тоды у всіх казнах зробив ся рух. Всі арештанти зачали гримати до дверей і б'яти ся их вимажувати та вилонювати крати у в'язнях такъ що в цілому кримінальній настав загальний переполох. Зб'єх келій чути було крики: "Не убивай!" Коли крикамъ не було кінця, заважано поліцію в війско, але і то не успокійло збунтованих. Наконєцъ заважано арештантів, щоб они вислали кількох з поміж себе, котрі бы перенесли ся, що в'хто не убивъ ані ге хоче убити на (мерть кримінального арештанта. Аж коли ті "депутати" вернули назад до келій і розповіли, що виділи в чули, виставили спосіб в війско та поліція могла відб'єти в мирі.

— Стрийскі педагогові. Кількох професорів гімназійських уділяло науку в IV. и V. класі школи жєвєскої в Бродях. Спостерігши ся, що за мало платять в'є в'є додєны, зажадали підвижєня, а коли власть школьній відмовили, перестали уділяти науку. Годины по нихъ обняли учителі тей школи.

— Дрбний в'єсти. Генералъ-поручикъ Кароль Моравецъ, командант дивізіи кінноты в Станиславові, перенесений в станъ сулчанку, а на его м'єце іменованъ командантомъ генералъ-поручикъ Іос. Ардгавєвє Фрайндт. — Намістникъ графъ Шиньєскій виказавъ нані до Будапешту взяти участь в церемонії врученя цєсарємъ бірету новименованому кардиналові кн. Пузєвє, що відбудєть дня 25 с. м. — В Перемишлі прийшло в шинку до сварки межє невислїдженымъ досі вокомъ а селян вомъ з Пракковєдъ Ів. Гірикомъ, котрого воєвъ враньємъ тажко шаблю в груди. — Стрийскій прокураторъ державній Червонєскій покликаєть до Відня на посаду інспектора суду воєного а его м'єце має зайняти оден з радників станиславського суду окружного. — Цєсарь іменовуєть сьохістєка перемисльскіхъ капітул кс. Ів. Федерєвєча деканомъ, а каноніка кс. Іос. Стахирєка сьохістєкомъ лат. капітулы катедральної в Перемишлі.

Телеграмы.

Лондонъ 23 цвітня. Birmingham Post віддає ся, що царь мавъ зв'язити ся передъ двома в'є Копенгага з проєктомъ, що при кінці л'єта або з початкомъ осєни запроєнт до Копенгаги в'єхъ європейськихъ монархівъ в цілі обговорєня найважнішихъ і найживнішихъ справъ міжнародної політики. Коли бы показало ся, що о той проєкт не пойдєть ся в'єхъ підурядова в'єстє.

Лісбона 23 цвітня. Дневники доносять, що правительств має замкнути 17 монастирєв і релігійнихъ інституцій.

Нансі 23 цвітня. Бувий міністеръ війны Кравєвъ виказавъ тутъ промову про в'є скорочєня чєсє службъ в войско. Заявивъ, що коли бы заведено давльну войскову службу, Франція не мала бы армії, лишє міліцію, а се було бы в'є згубою.

Софія 23 цвітня. Болгарська агенція заперечє донєсеня деякихъ дневниківъ, мовъ бы правительств вважало телеграфічно князя до безпривольного повороту.

Бруксєля 23 цвітня. Дневники доносять, що до берлінського уряду заграничнихъ справъ увійшовъ формальний протєстъ посла Лейдєа противъ того, що нїмєцкїй фавривъ заосмотрюєть Англіїцєвъ для війны в'є Африці в'є армії в вишій военній артикулі.

Ісогама 23 цвітня. Корєвськє правительствъ залягнуло у Франції позичку в'є квотъ 5 м'є іоньє в'єхъ на будову вельничєвъ в Теулъ до Вішу.

Каштадъ 23 цвітня. На чуму занедужало 456 осібъ, померло 185.

С'дней 23 цвітня. Тутъ убито двоєхъ англійськихъ міонєрєвъ.

Ц. к. австрійскі зв'язнуці державні. Експедиція дрібнихъ посилокъ посишнихъ і звичайнихъ черезъ сторону.

В іллі упрощєня маніпуляцій при наданню дрібнихъ посилокъ в руху лєгалітнимъ ц. к. австр. вельничєвъ держ. в Галичині і Буковині, запроваджує ся з дня 1 мая 1901 пробу: експедиція дрібнихъ посилокъ послішнихъ і звичайнихъ черезъ сторону, котра на тімъ полягає, що: 1) важєна посилка, 2) окартованє тихъ, 3) обчисленє належностий перєвозовихъ і побицнихъ, 4) закладєня документівъ ратунковихъ т. зв. картована посилокъ посишнихъ і звичайнихъ буде поєвєрєне після узнаня тей фірми, котрі висуєть одитє поданє до приваєжної ц. к. дирекції вельничєвъ держав, або ц. к. Управлєня руху в Чернівцях.

Правлєня, котрі мають бути прим'єнені при поладженню повєшихъ чинностєв, ятє кож одитє поучєня і услєв, під котримъ уділяє ся дозволу на таку експедицію, зам'єщені сьмь в "поєсєнє", котрє видаєть естації безплатно. — Друка потрібні до окартованя дрібнихъ посилокъ доставує фірма, в віру дієсної потреби, безплатно в естаціях.

Влизшихъ поєсєнє в тій справі уділяють в'єї естації вельничєвъ державнихъ в Галичині і на Буковині.

Краків, Львів, Станиславів, Чернівці в марці 1901.

агада за архикнязя Франца Фердинанда з мароду обняти протекторату над кат. товариством шкільним, буде безпроблемно аргументований за обиду маєстату. Бесідняк хоче мати в той намір висловити і домагаєся відповіди, відь кого именно вийшло таке зарядження. Протестує против такого поступовання і вимагає президента палати, аби спонукати президента до висловення. — Гр. Петерз відповідає, нехай Тшанз внесе письмову інтерпеляцію до Кербера.

Въ часі промови п. Вольмаєра, котрий полемізує з Фельєлем, приходять до страшенної сварки між ангісемітами а шенеріанцями, якъ за часів найострішшою обструкції. Промови бесідняки ніхто не чує.

Зъ черги приступлено до спеціальної дискусії надъ закономъ о оплатахъ. Ухвалено три перші параграфи.

Міністеръ оборони кравзон відповідає на рбні інтерпеляції, а міжъ ними також на інтерпеляцію въ справі побиття вояка Жіляка офіцеромъ въ Празі. Міністеръ заявляє, що звинувачення побитого (самоубійника) Жіляка стверджують, що офіцеръ не мавъ наміру ранити его, і се стало ся мимоходомъ. Свідки збавали, що рана не була тяжка і що въ хвили самоубійства Жілякъ бувъ вже цілкомъ здоровий. Вбій вважалъ живъ зъ крайними опозиціоністами і дававъ нимъ матеріали до статей неприхильнихъ армії. По его самоубійстві знайдено у него таку статтю въ одній крайній часописі. Далше слідство ще веде ся, а військової власті у власнихъ інтересахъ старають ся выступати противъ несправильностей у війську і готові якъ примірно покарати.

Зачали ся, якъ звичайно що дня, запятая до президента палати. Мажъ вишми п. Трайтгелль жалувъ ся, що въ стенографічнихъ протоколахъ зновъ надруковано інтерпеляцію шенеріанцівъ въ высочайшій степені зобиджачоу чувства католиківъ. Бесіднякъ зачитує президента, якъ довго вбій буде терпѣти нечуваний нападъ на католицьку церкву. На се забравъ голосъ шенеріанецъ п. Франко Штайнъ і дуже остро атакує архикнязя Франца Фердинанда. Бесіднякъ відносить, що архикнязь, обіймаючи протекторатъ надъ католицькимъ товариствомъ шкільнимъ, піддає ся впливамъ „der schwarzen Hintermänner“, котрі ему порадили обняти сей протекторатъ. Президентъ перерыває бесіднякови середъ оплесківъ центра. На се п. Штайнъ відповідає: Коли не хочете слухати того, що я говорю, маєте досыть дверей, можете вийти. Ударяючи на католицьке духовенство, бесіднякъ каже: „Історія Габсбургівъ найліпше доказує, кільки вже нещастя Гаунти спровадили на Габсбургівъ“. Звертає увагу на вигукъ Гаунтівъ зъ Португалії і зачитує, якъ правительство буде поводитись супротивъ не-

безпеченства нивазіи Гаунтівъ до Австрії. Віцепрезидентъ Зачекъ зновъ привілкує бесідняка до порядку, але коли сей далше ігнорує всѣ ухилення президія, відбирає ему голосъ. Се викликає острій протестъ шенеріанцівъ. До голосу зновъ записує ся кільки бесідняківъ і ще разъ Ф. Штайнъ, котрий протестує противъ називання его патріотомъ. Президентъ перерыває бучу замкненіємъ засідання.

Слѣдуюче засідання нині.

Яко відповідає на обняте архикняземъ Фр. Фердинандомъ протекторату надъ кат. товариствомъ шкільнимъ, соціалісти хочуть поставити наглі внесення, аби внесено §. 64 закона карного о обидѣ членівъ цесарської ріднини. Въ мотивахъ сказано, що коли архикнязь має право маніфестувати свои політичні переконання, то і горожане повинні мати право висказувати свою гадку о тыхъ маніфестаціяхъ. Нині внесення буде поставлене до підпертя, бо для наглости не має достаточного числа підписівъ. Шенеріанці не хочуть его підписати зъ причини підпису на явній жада Еленбогена. Людовцъ не хочуть внесення трактувати яко нагле, лишъ годить ся на відослане его до комісії.

Въ легітимацийній комісії д-р Косъ предложивъ внесення меншости въ справі вибору п. Блажовского і зажадавъ, аби въ справі вибору заряджено слідство і аби се слідство перевівъ урядникъ Нѣмець. Зъ той причини запанувало міжъ польськими і чеськими посланми велике обурення.

Въ рблїйній комісії п. Повше реферувавъ о правительственихъ предложеніяхъ въ справі утворення заводськихъ корпорацій рблїйниківъ. Референтъ поставивъ внесення, аби правительственный проектъ прийняти за підставу спеціальної дискусії.

Дієты посольскі.

Въ нѣмецькомъ райхстагу — не по разъ першій — зновъ порушено справу дієты посольськихъ. Посоль зъ центра Греберъ поставивъ внесення на змѣну 32 артікулу державної конституції, після котрого члени райхстагу не можуть побирати ані дієты ані відшкодованя. Внесення Гребера домагавъ ся, щобъ члени райхстагу доставали изъ средствъ державнихъ вблвну вѣду на зельвнцяхъ і за часъ своєї присутности на засіданняхъ райхстагу по 20 марокъ за день. Самъ внесенемъ займає ся вже окрема комісія, тільки не відомо, яке становище займуть союзні правительства, котрі доси були противні всякимъ внесеннямъ на заведення дієты, вказуючи міжъ иншимъ і на то, що не у всѣхъ

державахъ існує ремунерованя парламентарієвъ. Въ томъ дѣлѣ рѣчь представляє ся ось-якъ:

Въ класичнімъ краю парламентаризму, въ Англії, сповідуване посольськихъ обов'язківъ є безплатнимъ почетомъ урядомъ. Тамъ, якъ звѣстно, навѣть члени палати низшой мусать правильно дуже багато лажити на свій вибѣръ, навѣть по выданю закона Corrupt and Illegal Practices Prevention Act зъ 25 серпня 1883 р., котрий, аби запобѣгти перекупствамъ, постановляє урядову контролю й урядове унормованя виборчихъ выдатківъ. Про высоту тыхъ выдатківъ можна собі выпрохити нонате зъ того, що після агаданого закона т. зв. „allowable expenses“, т. є. найвысшій допускаямий выдатки на виборчі цѣли выносятся зъ сѣльськихъ (по графствахъ) виборчихъ округахъ при 2.000 выписаныхъ выборцахъ 650 фунтівъ штерлінговъ, при бблїше якъ 2.000 выборцахъ 710 ф. шт. і за кожду повну тысячу понадъ 2.000 ще 60 ф. шт., отже примѣромъ при 20.000 выборцахъ 1790 ф. шт. Приемный выдѣлокъ въ непобораню дієты становить президеатъ низшой палаты, котрий за свій справдѣ томлячий урядъ дбѣтає вблвнє мешканє въ парламентарієвмъ будинку и 4.000 ф. шт. рбчною плативъ; крѣмъ того, коли вбій уступає, поклянуєть его до вышшой палаты, а тогдѣ дбѣтає 4.000 ф. шт. плативъ. Его заступникъ дбѣтає 2.500 ф. шт. плативъ. Найновѣйшими часами, коли-то въ выборчу боротьбу вступили бблѣйшій веретвъ населєня, почалась і въ Англії жива аїтація за дієтами для членівъ низшой палаты.

Якъ члени аристократичного англїйского парламенту, такъ і горді Іспанцѣ не беруть вѣякихъ дієты. Такъ само і въ Італїї, де доси правительство все противилось повторюющимъ ся жадамъ, аби вже разъ сѣбѣняли ся „бездѣтій страшний часъ“.

Въ американьскихъ Сполучєныхъ Державахъ, де, якъ і въ Англії, выборчі выдатки бувають дуже значай, дбѣтають побѣдникъ въ выборчій боротьбѣ бодай якєсь відшкодованє, бо кождий сенаторъ або репрезентантъ побирає підчасъ свого выборчого періоду рбчну платню въ вѣвѣмъ приличній сумѣ 5.000 долларѣвъ. Въ 1873 р. підвищено тую платню на 7500 долларѣвъ, але дубльна опінія такъ рѣшучо высказала ся противъ того підвищеня, що конгрєсъ въ слѣдуючѣмъ роцѣ вивѣзъ его навадѣ. Президєнты сенату і репрезентацийной палаты дбѣтають вбдѣ 1873 р. по 8.000 долларѣвъ рбчно.

Въ Австрії дбѣтають члени палаты послѣвъ рады державной дієты по 10 гульдєнѣвъ денно; въ Угорщинѣ мають послѣ до сойму 2.400 гульдєнѣвъ рбчною почетомъ плативъ і крѣмъ того 800 зр. рбчно на мешканє.

Члєны швайцарской національной рады дбѣтають дієты 20 франківъ за кождий день участя въ засіданняхъ.

Финансово доволѣ приймєє а становище членѣвъ сенату і палаты послѣвъ у Франції. Они дбѣтають рбчне відшкодованє въ сумѣ 9.000 франківъ, зъ чого вбдѣтаєсь де-якій выдатки, н. пр. на буфетъ, де опѣсля панове бенкетують, не платячи за се особно. Президєнты обохъ палатъ дбѣтають крѣмъ того відшкодованя і вблвного мешканя службового ще по 72.000 франківъ рбчно на репрезентацию.

Въ Бельгії належить ся члєнамъ репрезентацийной палаты по 200 зр. місячного відшкодованя. Зновъ же въ Голландії дбѣтають члєны другой палаты 2.000 гульдєнѣвъ рбчного відшкодованя, а члєны першой палаты дієты 10 гульдєнѣвъ денно.

Въ скандинавскихъ краяхъ справа дієты унормована вѣвляко. Въ Данії дбѣтають члєны landthing'a і folkething'a, а въ Норвегії члєны storting'a дієты, котрі въ Данії выносятся 3 талары, а въ Норвегії 12 коронъ. Крѣмъ того члєны давньской рады державной мають вблвний вступъ до корольовского театру, а члєны норвежского стортінгу безплатну лѣкарську помѣчь і харчъ на случай занедужаня підчасъ сєсїї. Въ Швеції дбѣтають члєны другой палаты рады державной за кожду звичайну сєсїю павшале 12.000 коронъ, але зъ той сумы вбдѣтає ся по 10 коронъ за кождий день неоправданой неприємности на засіданю. Підчасъ надивичайныхъ сєсїї плативъ ся дієты по 10 коронъ.

Въ Греції дбѣтають послѣ за кожду звичайну сєсїю 2.000 (старыхъ) драхмъ. Въ Сербії платять члєнамъ скупштинъ дієты по 10 франківъ, але дієта пропадєє за тѣ дѣї, коли послѣ не було підчасъ вбдѣтування именъ, яке вбдѣтує ся на кождѣмъ засіданю. Лише стоять члєны болгарского собранія, котрі дбѣтають 20 франківъ дієты, і члєны обохъ палатъ въ Румунії, що побірають дієты по 25 франківъ.

Въ бблїшости наведєныхъ державъ мають послѣ крѣмъ дієты і т. н. ще і вблвну вѣду на зельвнцяхъ і відповѣдне відшкодованє коштѣвъ подорожи на сєсїю і зъ сєсїї рады державной.

Въ нѣмецькомъ райхстагу що-разъ бблїше число послѣвъ клонить ся до того, щобъ завести дієты посольскі, і нема сумнѣву, що якъ не теперъ то въ четвєрь до того прийде. Гарна то въ засадѣ рѣчь послушати „безнате-ресовно“, але оно можливе тільки богатимъ, а убогімъ не може підняти ся заступництвѣ народного, хочъ-бы і якъ бувъ способний на посла...

(3)

Пиши: пропало!

Вячеславъ Будвиновского.

(Далше)

— То ваш ідеал, ваша панночка блондинка?

— Блондинка... снігъ очі.

— Велика?

— Мені по рамя.

Атата зирнула боком і сконстатувала зъ вдоволенємъ, що она ему по рамя. Її лице засіяло вдоволенємъ. Була одною зъ найпильнѣйшихъ „бояїстокъ“, тожъ не даво, що дуже часто свої думки і свій настрій душі зраджувала мелодіями народнихъ пісень. Своєю думкою вивказала пісню:

„Не втайтъ ся се кохання,

Якъ у мішку шило,

Бо і зъ боку усімъ видно,

Що для кого мило“.

„Яке у него серйозне, глибоке чувство! — подивляла Атата Жуковича. — Правда любов, коли такъ завзято укриває тайну свого серця і не хоче зрадити ся. У кого чувство поверхове, той скорше виявить его, бо відмова не дуже заболѣла би его; але хто справу трактує поважно, хто рѣшивъ ся на таку річъ по докладній розвазі і аналізі своєї душі, той просто не має відваги вивеликувати розважу, бо слово „ні“ було би для него страшнимъ ударомъ. Не маючи абсолютної певности, вінъ протягєє остаточне рѣшенє, сондєє далше ситуацію, важить виглядъ, а коли міркує, що небезпеченство коша можливе, волять не вивеликувати вояка а ліса, лишає справу непорішеною в завішено, аби якъ найдовше дурити себе, що може кільки справа возьме для него ліпший оборотъ. Така надія, таке самодурство все певнѣйше, все приємнѣйше, якъ

певнѣйше, що справа вже остаточно програє, що зъ его віконце промѣнь сонця не засвітить вже ніколи...“

По тій медатації хотѣла щось заговорити, але було вже за пізно. Товариство стануло, аби попрощати ся. Тут була хата Агати.

Працюючи ся зъ Жуковичемъ Атата стисла его руку такъ сердечно, такъ сильно, якъ се буває лише міжъ старими, дуже добримъ приятелями. Її очі горіли утоплені в очі Жуковича і говорили: „Розумій твою муку, хлопче. За те жде тебе гідна заплата, бо я твоя, твоя — зъ душою і тіломъ!“

Жуковичъ не розумівъ сеї німої сповіді. Сеї мови її очей. Не розумівъ, бо й не бачивъ, Росіяниному, занятю своїмъ відкритимъ, своїмъ „котяткомъ“, навѣть не в голові було дивити ся своїй товаришці в очі або уважати, якъ она стискає его руку.

* * *

— Мамо, мамо! тїш ся!.. Тїш ся мамо, бо я така щаслива! Ахъ яка я щаслива! — кричала, то шептала, то співала, то зновъ кричала Атата бігаючи зъ кута в кутъ та при тїмъ що хвиля обіймала і цілувала свою стареньку маму. Навѣть двері забула заперти за собою, ванилюха ні рукавичокъ не скинула, такъ їй спїшно було поділитися ся новиною.

Сей нагний, нежданий і такий крикливий вибухъ радості бблїше налякав, якъ утїшавъ маму. Хотѣла спитати ся, чого властиво має такъ дуже тішити ся, але Атата не дала їй отворити уст.

— Ну! тїш же ся мамунечко, бо нарешті, нарешті — твоя донечка, твоя Атата іде за-мїжъ. Та ще й якъ! Бере її зъ любові; зъ любові, не зъ інтересу. А хто? Якъ би ти могла звала хто! Не якийсь старий, злампартований ревматикъ, а молодий хлопець; молодий

мамо, молодий може якъ она сама.

— Та який, хто такий?

— Та хто! Жуковичъ! Ви вже знаєте его зъ оповѣданя.

Лице матери, котре по першій переляку зачинало прояснювати ся, зновъ захмарилось і прийало свій звичайний, змучений, тупий виглядъ.

— Атата! Зъ молодими дай собі спокій. Не добромъ се пахне. Не говорять они того, що думають, що чують, але се, що вчули ся зъ книжокъ. Не зъ серця, не зъ душі плывуть солодкі їхъ слова, а зъ уст рѣзкихъ героївъ в повістяхъ. Хіба не знаєш, чимъ кінчать ся всі нинѣшні повісті? Не шлюбомъ, якъ давнѣйше, а розлукою! Навѣть кожда повість мусить кінчатися ся нещасливо, бо інакше сваяжуть, що не має літературної вартости, що се література кухарокъ і ніхто не возьме її до рукъ. Герой нової повісти має мід на устахъ, а в серцю отрую. Вінъ розлюблює дівчину на се, аби відтакъ ніби-то якась лиха доля розлучила їхъ. Іншихъ новістей ніхто навѣ не читає. Нинѣшня молодіжъ, адеморалїзована модерною белетристикою, вже не бачить в дівчані панни на відданю. Дівчину уважають нині за предметъ хвилюєвої розривки; кождого кортить пережити бодай пару пікантныхъ романсѣвъ вичитанихъ зъ книжокъ. Нинѣшня любов, то не давня, здорова і щира любов; теперъ в моді єуропатъ любови, котрий ніколи не доводить до шлюбу, ані навѣть до формальнихъ, явнихъ заручинъ. Правда любов заступлена нині елїтромъ — несвоєюмъ елїтромъ. Панич не числять ся зъ тимъ, що друга сторона, котра не пізнаєть фарбованого лїса і возьме справу серйозно, потерить поважно, зломать собі ціле житє... Хто якъ хто, але ти вже повинна мати розум! Чи мало тебе надурили? Бігали, завертали очима, вітхали. І яка тобі користь зъ того? Хі-

ба тава, що повідстрашували людей зъ поважними намірами, котрі не уміли чи не хотѣли виправляти такихъ любовнихъ дѣтливствъ, якъ всі ті, вѣба по уха залюблені. Кождий зъ тихъ комедіантівъ поромансувавъ якийсь часъ, а відтакъ ожєнавъ ся денняде і сѣмь ся зъ дурної... А ти сидиш, дівуєш, літа марнуєш. Потерпаю, аби черезъ него не пропавъ тобі Верховачъ. Вінъ хочъ старий, але певний. Ліпший такий, якъ жаден. Уважай дівчину, бо літа плывуть і не вертають, а тобі вже не вільно перебирати такъ, якъ передъ десяти роками. Твоїхъ літъ досить вже безповоротно уплило, а все черезъ твою наївність, черезъ те, що вірашъ в вітханя першого ліпшого вітрогона. Кілько їхъ тутъ бувало! Кілько ти декламаций і вітхань наслухала ся? Глазь до свого памятникъ... кільки тамъ заявъ любови і досмертної вірности... А ціла скриня листівъ, рожевихъ і нерожевихъ... кільки кільки! І що тобі зъ того? Хіба се, що позражувала собі соліднихъ, поважнихъ женихівъ, котрихъ ти була би певно дістала і була би-сь щаслива зъ ними, хочъ безъ любовнихъ римівъ і вітхань.

— Але-жъ мамо! Сей вітхавъ до мене, ві вірний, не пише, ні компліментівъ не говорить. Я відъ него не чула ще ні одного компліменту.

— А що-жъ? безъ вступнихъ компліментівъ оосвідчивъ ся?

— Ні, не оосвідчивъ ся; навѣть того не зробивъ. Вінъ — якъ бблїша часть поважно думающихъ мужчинъ — навѣть укриває передъ свѣтомъ і передъ мною свої наміри.

— І компліментівъ не говорить, і не оосвідчивъ ся... Того я вже цілкомъ не розумію. Зъ відка-жъ ти знаєш, що хоче зъ тобою женити ся?

— Ет... Се заразъ пізнати. Перше, крутитъ ся коло мене. Чого-жъ би крутивъ ся

Colosseum

Театръ всячини
подъ дирекцією 145 12-45
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно свѣтлє представлєна (въ недѣлю два предствлєна). — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ой годъ, вечеромъ. — Білєты до набутѣ въ бургъ давньковъ п. Пльона, ул. Карола Людвика ч. 19

2) Вахняний, "Живем" житнич хор в су-проводі фортеп'яно. 3) З Шевченка декламація мужеска. 4) Колесні, "На музич" муж. хор. 5) Матюся, "Сня-сохобл" мшаний хор в супроводі фортеп'яно. 6) З Шевченка декламація дівоча. 7) Нещинського, "Вечерниця": а) хор двачать, б) гадана. 8) Вахняний, "Урра у бб" хор мужеский. 9) Забичене, — Початок о годінні 5 вечером. Ціни мвєць: кресло 50 гел., для селян п мвчань вступ на салю 10 гелербє.

— Зь Академічної Громади. Надзвичайні загальні збори тов. "Академічна Громада" відбудуться на університеті дня 12 мая 1901 о 3 год. полуд. з оглядом порядком дня: 1) отворєня зборів, 2) відчитаня протоколу, 3) резолюція старого Виділу, 4) вибір нового Виділу, 5) внесення та інтерпеляцій. — Львів дня 14 цвітня 1901. За Виділ: Ол Гравовський голова, М. Волошин секретар.

— Зь Львівського Бояна. Перервані святами вправи мшавого хору Львівського Бояна розпочнуть ся завтра (в п'ятницю) о годінні 7½ вечером. Управшаю всіх Членів, щоби зводили збрати ся точно в компетет, а то зь огляду на близький ювілейний концерт. — Волод. Шухевич.

— Изь Станиславова. Друга нарада вкрамрвєв станицяльського округа відбуде ся д 6 мая с. р. вь комнатах Рускон Бєсєды о 3 годінні зь полудня. Просить ся всіх Р. Т. крамарів изь також водпучників чаталєнь ва той день до Станиславова коче прибути. — За Комітет: о. Бр. Варшів парох Угрннова, о. Куличий парох Підпечарь, Дригичи управитель Нар. Торговль.

— Зьзідь декановь и ординаріатских шибльныхь комисарьов. Вчера відбув ся у Львовь зьзідь декановь львівської єпархії скликаний митрополитомь Шептицькимь для обговорєня справь церковныхь, а на сегодня вызначено нарады ординаріатских шибльныхь комисарьов, вьзавшихь владикою для обговорєня справь шибльныхь.

— Першй загальний збори учительств и учительок австрійских шибль вправь відбудуть ся дня 26 мая с. р. вь ц. к. учительській семінарії жєвської у Вьдні (I. Negelgasse 14) зь слєдуючимь дневнимь порядком: 1) Наряди надь статутомь маючого заснувати ся державного звязу учительств и учительок австрійских учительскихь семінарий а зглядаю шибль вправь вь тихь заведеняхь. 2) Наряди надь правно-службовими и другими водноснами тихь учительств и учительок.

— Намєстництво надало опорожнені парохіи regiae collationis: вь Кобакахь о. Мих. Вальницькому дотепершньому пароху вь Братковцяхь, вь Солуковь о. Петрови Чекалюкови дотепершньому сотруднику вь Зборь, а вь Тростанцяхь о. Ів. Гургалєви, дотепершньому сотруднику вь Золочєв.

— Цькава історія о директорь почт Сефервичу. Підь тымь заголовкомь приносить краковскій Наргзбб таку новину: П. Сеферович хотєв бы перейти до 4-ой ранги, сего бажав собь и цяла найближша родина пана директора. Щоби здійснити плянь пана директора, выбрано ось таку дорогу: Передсьмь мав бы авансувати на директора відділу грошевого пань Пентакь, рбдвєвський брать С. Е. міністра Пентака, хотєй не має на се яькои кваліфікації. Рєчь була уложена и вь "полє" польськимь графь Адамь Голуховскій поставивь внесенє — уда-

путємь историческо-этимологическимь и "паврацкая" рускй назвища. Увы! улы! горе вамь твердакомь сущимь, "Руссинами" именующимь ся. Твердая этимология разбирает даже родственную связь, раздвужает семейственную жизнь. Увы! и паки реку: улы! покайте ся твердячи, покайте ся!

"Тверда" бачите "родственная связь", коли одна буква може би роздврати... Оно вь житю буває инакше, коли дбйство рбднє звязь почуває ся. И такь передь вблывавцєми лбтми прихвоє, було, до канцелярії гімназії вь Станиславовь жидь записати до першов клєсє двохь своихь сыновь: одинь мавь вь метрицѣ: Tirkeltaub а другий Turteltaub. Язє то може бути, рбдний братя а зовуть ся одиьвно? поспятавь директорь. Ну, аусь ісь? — водповвєв батко супокбйно — дусь ша деть гурь нїшє!

А такожь зєвєсьмь мєвь випадокь межь Руссинами. Одинь брать бувь священникомь, зєвєв ся: Лопушаньскій, другий, урядникь: Лопушаньскій, бо такь ихь записавь "ведущій метрику". О скблько мєвь вєвєно, оба братя — оба вже померши, земля надь ними перомь! — жили зь собою вь добрий злагодѣ а рбдниця бувь а тай ч не роздврала ихь "родственной связи".

При кбнци ще агадаю, що собь во Львовь податюць водь устѣ до устѣ зь поводь статіи г. Ф. И. Ого повдають, що г. Ф. И. разь проходжувавь ся ранкомь по своїмь подворю та учувь, язє запввавь когуть: кукуріку! Г. Ф. И. приостановивь ся, жалєво подививь ся на когута и такь до него промовавь: Алекторь! молю тебе Бога ради, не фонетичествуй и паки реку: улы! покайте ся твердячи у насє родственной связи! або не кукуріку должно бити, но кукуріку! Се non e vero, e ben trovato!

ти ся до міністра и зажадати, абы вь пана Сеферовича зробивь людину четвєртою ранги. Однакь на разь розбала ся цяла сувава о те, що трудно було вынайти розумного мотиву для авансу, бо заслугь не можна було навести. Пань Сеферовичь выїхавь до Вьднє вь справяхь урядовыхь.

— До Львова приїхавь радникь секційний міністерства судбництва д-р Альберт Рєшє вь справь дальшого будовь судбв. Манувшомь тыждєвь обьєднєв вбнь вь товариствь радника будбництва Шковрона вєв тї мвєдєвєв, де заходять конечна потреба ставлєня новыхь будынкв. Перенєсєня зь Львова заведєня карного [Бригидовь] поршєно вь корєсть Дрогобича; будова розпочнєть тамь на другий рбкь. Краєвий судь карный перенєсуть до перебудованого дотепершнього карного заведєня, а судь краєвий цивильный зь будынку позавиского до тепершнього будынку судового при ул. Баторин, котрий буде розширений. Поршєно новий будовь судбв вь Краковь, Червоновцяхь, Подгуржу, Мєльчу, Бєлбй, Мушань и Бббрцѣ.

— Гімназії вь Снятинѣ. Завєдєнємь сьнятиньскон приватнои гімназії зь польськимь язькомь выкладовымь займаєсь — язє пишуть польскій дневникь — особный комітеть підь проводомь сьнятиньского лат. пробоща кс. Фішєра. Комітеть той розписавь уже конкурєсь на посаду управителя и одного учителя для ведєня першов клєсє водь 1-ого верєсєня с. р. Плативь ихь будуть по 2.000 кор., а управитель крбмь того дбєтанє мешканє, опаль и о городѣ. Рєчєнєць вносить поданє до 25 в. ст. мая с. р.

— Польска школа народна вь Схбдницяхь Краєва рада шибльна выслала до комітету приватнои школы польской вь Схбдницяхь пєсьмо, вь котрымь грозить зьмєнєнємь школы, коли два учитель тамошнихь школ, Стан. Слонина и Жгм. Маєр, не будуть увольнєний водь обьязковь учительскихь. Причєною того ршєня рады шибльной мають бути — язє пишуть польскій газєты, такь обставинь. П. Слонина чє вь часѣ своихь службь припубличныхь школахь бравь живу участь вь руху сторонництва людового, підпиривь вь повѣсть мєслєницькомь кандидатуру п. Сьредєваского на посла и уряджувавь вьдчить, за що до тепєрь вєдєсь противь него доходженє дисциплінарнє. А п. Маєрь наразивь ся радѣ шибльній редагуючи вь Новбмь Санчє газєтку Szkolnictwo, вь котрій немало налязєв горячого сала за обивку п. Бббжаньскому. Комітеть шибльный намєрєвє выслати депутацию зь жалобою до міністра просвѣты.

— Зь нагоды послєднихь дефравдацій у вбрманьскбмь банку Kurjer lwowski застановєв ся надь причиною тои сумнои проавь, що галицка єсубльновєсть находить ся давно вжє вь станѣ невыплатности, и вбнь доходить до того кбнци, що не вывємо господарити. Робити довгь — отсє оданокь господарка тысячєвь рбднєв такь у Львовь якь и дєвєдє вь краю. Не вь господарка кредитова, продуктивна, бо грошѣ зичить ся на те, що бы ихь заравь пустити на жите и правмоєств. Такимь чиномь довгь ростуть безь надѣ и спроможности, щоби ихь коли можна сшлати; рбблять она зь жите пєкло, водбирають спокбй, ломлять характерь и честность та вькбнци вєдуть... до криміналу. Страшне таке жите, безь надѣ, безь уваги на завтра, що глядає забути хбба вь сьвѣдєнєхь, вь дымѣ шанковбмь, вь вбчныхь оргіяхь. Страшне таке жите, що поправь долѣ глядає вькбнци вь льотєрїи, вь грѣ, вь копальняхь наєты та вь спекуляціяхь. А такь чимь разь ббльше людей живе такимь ладомь, чимь разь мєнше находить дорогу выходу, и водь часу до часу якєсь ббблша фігура зачудовує свѣтѣ тымь, що вєдє до криміналу. Одинь безь власнои вини попадають вь нещастє; малый довгь на конечный потребь ростє обєсла и доводить до згубы. Иний за богато вымагають водь жите, а що не можуть заспокоити своихь бажань, то вькбнци пускають ся на злочинь. Але найббльша часть лєше припадков, черєзь бракь сильной водь паде у пропасть. Не агають водь, зєвєв ся зьвчєв "свѣдань", що неразь цблй рбднєи зводить на нужду. Бо хто правильно дєнь вь дєнь выдєв надь гульдєна на свѣданє зь склєпѣ, той певно зь кбнєцємь мѣсєца не зведє кбнєцѣв до кушы и мусить почитати на доковєний потреби. Або тї вєсєдѣ! Приїдє и зь сєго нѣ зь того чловѣкь легководушный и просить чємєнєво о подбєсє на вєсєлю. Не подбєсєти то загнѣвєв ся; а подбєсєти, тѣ вь дєсєти разь вєсє можна кбльєв разбѣв бути пєвнымь, що треба будє платити. И що-жє має вь такбмь разѣ двѣти урядникь, коли єму приїдє "по приязнѣ" платити триста або чєтырєстє ар., якь єму и безь того не сходить ся кбнєцѣ? Бували и такь, що подбєсєвши кбльєв такыхь вєсєлєв, обєсла не мали нишого выходу, якь скбнєчати самоубійствомь. Дальше зновь карти и жєвнє. Вь карты згравають ся найповажнѣйши люде, батки родинь; а жєвнє, звѣстна рѣчь, головно завєли кс. Мардирєсєвич до криміналу.

Отже той бракь гроша, тая гонитва за грошемь вєдє потому до махінацій, супєрєчнєхь зь карнымь закономь; а щоби ратувати ся, щоби виправдати ся передь власною совєстєю, лишєв ся льотєрїя або, що на одно выйдє, копальнє нафты и т. п. Житє и вєсєчє кс. Мардирєсєвичє в явнымь доказаомь, що злє дѣв ся, а то переважно вь кругахь, котрї прависують собѣ право до проводу вь народѣ, до якєвє вышєности, до котрой не давь нимь права ань характерь, а вжє зовєвємь нѣ — бездоганнєсть и совєстєвєсть. Жє вь надѣ станѣ виправлєв вь найнѣйшихь часахь оргіи чамь разь гбршѣ, а єсубль-

новєсть попадає чамь разь нєвєше вь станѣ невыплатности.

— Украшенє старои и будова новои церкви. Вь Рєлєховѣ, дочєрнбмь сєлѣ парохіи Бакбвцѣ бббрєцєкого деканату, будє водновлєна тамошна церковь. Роботы маларьскі обивєв львівскій маларь-декораторь Мих. Боярскій. Вь Трубубовцяхь, другбмь дочєрнбмь сєлѣ тон парохіи, нєма до тепєрь церкви, а тамошний парохь о. Лєвѣ Левидцїй старєв ся поставити тамь церковь, хотє громада числєть вєсєго 320 душь греко-кат. обряду.

— Зь Вьднє пишуть намь: Дня 24 с. м. о. Николай Семєновь, докторандь Августинєвєма одержавь завѣдєтельство прихода св. Варвары у Вьдні.

— Зєвєтєв ся увагу будуючихь новѣ церкви або водновляющихь старѣ, щоби вь новыхь и водновлєныхь церкахь постарались о вентиляторы, бо водь горяча, якь такожь водь свѣтла лампѣ, свѣчокь и т. п. пєсєвє маловєло по стѣнахь и иконахь. За примѣрѣ най послужить церковь св. Юра у Львовѣ, вь котрбй за-для браку вентиляторбв гєтѣ пооблєзало маловєло по стѣнахь.

— Памятникь гр. Агєнора Голуховского, буюшого намѣстника Галичины, гнобитєля Русинбв Русинбв, ставлений на розѣ улицѣ Трєтього Мая у Львовѣ, єсть вжє на укрбчєний. Памятникь, роботы артиста-рѣзбєрєя Гбдєбєского, прєдєставлєв сєбѣ-язє: На широкбй подставѣ зь чорного вь лєсий точкє мармору, єсть высокій цбкблѣ зь рожевого мармору; на нѣмь опирає ся жєвнєва зь бронзу прєдєставляюща Галичину вь горорѣзбѣ зь обшару и написи: и правую руку подбєсєти до статуѣ Голуховского лавровый вѣнєцѣ. На цбкблѣ стонѣ Голуховскій вь цблбй фігурѣ; черєзь лѣвє плєчє має закинєнє футро а вь правбй держить зьвитокь папєрбв. На прєдѣ по правбй сторбмь жєвнєныи выдѣвє золота навєсѣ: "Hr. Agenorowi Gołuchowskiemu Rodacy MDCCCCI". На бббчєхь стѣнахь цбкблє [?] на лѣвбй "MDCCCLIX—MDCCCLXV, а на правбй Dypiom 20 rozdzicznika MDCCCLX [по польскі]. На заднбй стѣнѣ: "Szkoly ludowe". Вбдєлєнє паматника має водбути ся вь часѣ сєсїи соймовои.

— Жидбвского "каноника" Бибринга вь Станиславовь судь, по прєвєдєнбй розпрєвѣ, увольнивь водь злочину обманьства, аде за судивь єго за прєстєпство обманьства и впрєвєдєнє вь будѣвє властєй на 14 днѣв арєшту. Оборонєць обжалованого д-рѣ Амєназы и прокураторь зголосили водѣлєни.

— Атєнтат на цѣсарскій орлы. Мєнушномь ночи якїєсь вбргѣ монархїи позамальовувєв чорною фарбю орлы цѣсарскій на євринкахь почтовыхь на площі Марїєскбй и на улиці Карола Людвїка у Львовѣ.

— Голосна справа жидє Гильзнєра, засуджєного вь Цєсєку вь Цєхахь за замордованє двохь дѣвчєтєв на кару смєрти, була онєдє зновь прєдметомь нарады вь найвышбмь трибуналѣ. Язє вьдомо, Гильзнєра вжє разь засуджєно за той мордѣ на кару смєрти, але вырєкь той унєважнєвєв бувь трибуналѣ касационный зь формальныхь причинь и такожь тому, що зь прєвєдєнбй розпрєвѣ не добавчєв, мовь-бѣ мордѣ той сповєсно вь цблѣхь ритуальныхь. Вь подолєствѣ м. р. водбулєсь друга розпрєва, котра зновь скбнєчилєсь засудомь Гильзнєра на смєрти. Вчера найвышбй трибуналѣ водєвнєвєв вєсєну жалобу нєважнєности и затвєрдивь засудѣ на смєрти.

— Краєва рада шибльна на засѣданю зь дня 22 с. м. ухвалєла именовати Мих. Пєско-зуба ассєнтентомь рєсункбмь вблноручныхь вь школѣ рєальной вь Станиславовѣ; затвєрдила именованє о. Стан. Новосада на духовного члєна греко-кат. обряду до окружныхь шибльнов вь Подгайцяхь а Петра Стєпєка, управителя школы вь Гачєвѣ, на прєдєставлєния учительского звєвє до рады окр. шибльной вь Бєрєзбв; — вынєсувала: Каролину Вбйтѣховську старшюу учителькою 4-кл. жєвнєской школы сполучєною зь выдѣловою вь Станиславовѣ; Рудольфа Оєтаповича учительмь 3-кл. школы выдѣловою мужєской вь Станиславовѣ; Марїяна Якимовского старшмь учитєлємь 4-кл. школы мужєской сполучєною зь выдѣловою вь Станиславовѣ; Вол. Бєлєв управитєлємь 4-кл. шк. вь Мєкулинцяхь; Кар. Балацєкого управитєлємь 2-кл. школы вь Вбднєвцяхь, Ємїлію Вильббвну вєдбщюу учителькою 4-кл. школы вь Наролѣ-мѣстѣ; — вькбнци именовула учителями и учительками одноклєсєвыхь шибль: Фєл. Бузугу вь Лятишинѣ, Ор. Козловского вь Боровбмь, Стан. Шишєвского вь Долгомєстєвєхь, Крєст. Кулинєчову вь Шарцѣ, Ол. Конєвєвичу вь Шинтєвцяхь, Ів. Рїжєвского вь Слободѣ золотбй, Ів. Ружєцкого вь Доротомишлѣ, Ігн. Вильє вь Жуковцяхь старыхь, Павл. Куликбвну вь Оєтаповцяхь, Мих. Цббубу вь Тарнавѣ, Стан. Кєспєровичє вь Пльєнєнахь; — зорганїзувала другу 1-класову школу вь Полєвѣ на прїєздку "Гута цєрєцєка" у львівскбмь окрузѣ замѣскбмь а прємѣнїти 1-класову школу вь Моголици старбй тєрєбєвєлєского округа на 2-класову.

— Вь Россїи обговорюєв ся тепєрь справа реформь правопєвєв руссїйскон. Одна частєна званого дневника "Новєє Врємє" вжє водь торбкѣ друкуєв сє безь "ч".

— Вь Бєлгїи парламенть 92 годєсамь прѣтєв 16 ухвалєв, що фламандскї посла могуть вносити внесенєв и мотивувати ихь вь фламандскбй мовѣ. Такь, по довбгѣ борбѣ, лєзєть фламандскій ставѣ тамь рбвноправный зь французькимь.

— Вь Нѣмїинѣ на Украинѣ влєати руссїйскї водѣржєв тєйну друкарню.

— Дрббний вѣсти. Загальнѣ збори товєрєства плєсєвєна дробу, голуббв и крблїбв водбудуть ся у Львовѣ дня 28 с. м. о 10 год. рано зь сєлє товариства музичного (ул. Чар-

нєцкого ч. 8). — Вь Лукавицѣ чєшєвбского повѣту поблїв дужє тяжко сєлєвє ского вбїтє Кєлєна и раднбго Вблєнєвє. — На стациі зєлѣзничбй вь Мартановѣ юдо Рогєтєвє прєвѣхавь повѣзѣ сєлєвєвє Івє. Кирє-ствѣлє зь Ячєнєв; Корєствѣлє навѣрєвєв рєрѣхати черєзь рампу, хотєй она була замєкєна, думаючи, що повѣздє вжє прєвѣхавь; но лєдєи отворєвєв рампу, навѣхавь на нєго повѣздє и вбнь погнбѣв на мѣсцѣ. — За нападѣмь на поручника уланбв Дббжєвєского и на єго жєвнє, що выїхали булѣ вь Сємббєра до Калиновє на прбходѣ, арєштувала жєвдєрмерїи сєлєвєвє Андрѣя Сорєву и Грїцѣ Турка зь Бабнєв, котрї жєдали водь поручника окупу 10 коронь. — У Львовѣ померѣ вь 48 рбцѣ житє Яковь Нєвєрцїй, управитєль сиблєкь выдєвєнєчон Słowia polskiego а влєастєво адмїнїстраторь того дневника; бувь вбвѣв такожь влєастєлєствємь дневника Wiek XX. — Івань Фрїдрїхь, прѣфєсєр IV. гімназїи у Львовѣ, померѣ вь 58 рбцѣ житє.

— Зь Львового Союзу кредитового. На водѣставѣ постановы III. загальныхь зборбв Краєвого Союзу кредитового у Львовѣ зь 28 в. ст. марта с. р. Дирєкція повѣдомлєла оієвємь вєвѣхь Вн. члєновь стоваришєвєв, що 5% дївїдєндєв зь чистого зєску заадмїнїєтрѣ, ббкь 1900 выплачуєв сє кожєного днѣ вь ариалє Краєвого Союзу кредитового (рїсєкь ч. 10 I. повєрхѣ) мєжє годиною 12 а 1-ю послєдуднїи окрбмь недѣлѣ вь руссїйскихь свѣтѣ. Рєвдѣлєнє дївїдєндєв наступєв вь той спбєбѣ, що цблѣ дївїдєнду одєржують члєны, котрыхь повный удѣлѣ черєзь цблѣй рбкь 1900 бувь вь стоваришєню; ¼ дївїдєндєв тѣ члєны, котрыхь повный удѣлѣ бувь зложєнымь вь прєрббмь чєвєртєрѣцѣ 1900 р.; ¼ дївїдєндєв тѣ члєны, котрыхь повный удѣлѣ бувь зложєнємь вь трєтбмь чєвєртєрѣцѣ 1900 р. Вбдѣ прббчєхь удѣлбвєв не будє вєв выплачуєвати нїякои дївїдєндєв сє рбкѣ 1900. Дївїдєнда выплачуєсь за прєдлбжєнємь книжкѣ удѣлов. Дївїдєндєв не подївѣт до кбнєцѣ 1901 року допашуть ся на удѣлбвєв дотычного члєна (§. 26 статута).

Бєлєсамь А. Тїєрє и цєнтіфблєвєв масть мовзуть бути на подѣставѣ дужє прѣхильною оцѣнкѣ Бєлєвє-рѣсєнтє до Рїспублїкѣ вь Парїжѣ зь 21 мая 1897 о-вєдєнїи у Францїи и пєсьмо ро сьлєпий прїятельмь особамь. Однакь не лишє тудѣ єкспєрїтуєв сє тѣ прїєрєкєтєв аде такожь до вѣвѣхь краєвєв змѣтѣ, а прїєрєкєтєв зєвєнуєвєв такожь вь Лондѣнѣ S. W. самосбббну фїлію, де такожь жєвєв рбдєвєтєв сє вѣвѣнїи єго фєлємїчїи вырббѣ. Вырббѣ подбєвєв сє вькбчєно вь Прѣградѣ.

Посмертнѣ — о пєвѣстїи.

Михайло Копровскій, ц. к. комисарь Дирєкції єкарбю померѣв дня 25 в. ст. цвїтєвєв тажкої и короткої недугѣ на ударѣ сєрдцѣ вь 42 рбцѣ житє. Побббний язє щитый Русинѣвєв вєлєжєвєв до вєвѣхь народно-русскихь товариствѣв и тѣвнєвєв сє сємїнатїю вєвѣхь Русинбв. В. в. п.!

— Русинь! Памятайте на Руску Буреу рємѣсничє-промыслову у Львовѣ.

Телеграммы.

Вьдєнѣ 25 цвїтєвєв. Коло польскє рббєвєчєло на ново прєговєрѣ зь прїятєлєствємь вь справѣ рєгулациі рѣкѣ и будовѣ зєдѣ-нєцѣ вь Галичєвѣ. Говорить, що прєговєрєв мєлѣ довести до успѣхныхь рєзулєтєтбв. — Бєзимєннєй комітеть студєнтбв євєлєкуєв на завтра вѣчє вь справѣ арєштбнєвєв студєнтбв вь Россїи.

Колонїя 25 цвїтєвєв. Вьдєнєвєнїи корєспондєнтѣ до Köln. Ztg. доносєть, що вєв днѣр пєвѣв кругахь записувєла конєстєрєнцїи зь архивнымь обивѣи архивизамь Франковѣ Фердинандѣмь протєкторату надь кат. товариствомь шибль-ныхь. Нагвѣрїють прїятєлѣв вєстїуєчѣ, аде забуту вєстїуєчѣ, що жєвнєвєв зь архивизамь вѣв вблнєво прїятєлѣмь протєкторатбв надь товариствомь бєзѣ дозволу цѣсарєв. Корєспондєнтѣ додєв, що лєкє бєсѣды, абы архивизамь, коли разь вжє обивєв протєкторатѣ, зложєть єго.

Бєрлїнѣ 25 цвїтєвєв. Пббурїдєвєв запрєв-чують вєствє, мовь-тѣ водѣрїтѣ зь рбббѣмь на жите цѣсарѣ Вильгєлмѣ, прїятєлєвєв вь Аргєнтїнѣ. Нїнѣ прєвєдєнє стрєну рємїєвє на кораблї Halle, котрий прїїхєвєв до Брѣмь, и арєштєвано вь єгоєв Італїи.

Парїжѣ 25 цвїтєвєв. Echo de Paris довѣ-дує ся, що вь часѣ побуту міністра Дєлєкєсє вь Сєтєрбурѣв будє такожь порушєна справа руссїйскон позвнчїи.

Рїмѣ 25 цвїтєвєв. Днєвєнїи доносєть, що зновь єв нєдѣлѣ скликаєвєв такь бажаню для Італїи мѣжєнароднои амїанархїїстїион кон-фєрєнцїи. Нѣмєчєвєв и Францїя вжє зббдїлєв сє на скликаєвєв таюи конєфєрєнцїи.

Пєтєрбурѣ 25 цвїтєвєв. Вь Мєвдєжурїи выбухли новї розрухѣ. Хїлѣвєв оєсєнєлє єв вь кбльєхь точєхь. Пбдѣ Мудєнєвємь єстѣнѣ вѣхь вблѣкєв тєчєвєв зь 30 гарматами пбдѣ командбю бббєрєкєного гєнєрєлє Лїтєвєсє. У вєхбдббй Мбнтблїи єстѣнѣ таюи вблѣкєв тєчєвєв людєв.

Пєкїнѣ 25 цвїтєвєв. Лїгуєчєвєв повѣдомлєв посблѣтѣ, що гєнєрєлѣ Лїо померувєв сє до Шанєї.

Переписка Редакції и Адмїнїстраціи.

Вн. К. М. вь Д. Згаданого меморїалу не маємо и не знаємо, чи бувь написаний; нє-будь нѣ.

Передплатата на „ДВМО“ и наложените са изпратени
всички у Львов.

Подани въ справозданю краевон рады шкѣльнѣи числа дѣтей, побирающихъ науку въ публичныхъ народныхъ школахъ теперѣ и передъ десяти роками, не дають властвои самъ про себе образу народнои просвѣты, подаванѣи школоу. Числа тѣ набирають значѣня ажъ въ прирѣвнованю въ числомъ дѣтей, обѣязанныхъ до шкѣльнѣи науки. Отже въ р. 1900 было въ дѣлѣи Галичинѣ дѣтей, обѣязанныхъ до шкѣльнѣи науки 919.236 Кѣлько ихъ было торѣкѣ, того не знати; але въ приблѣженю можна се обчислѣти. Остатный спѣсѣ населѣна выкаауе, що въ краю прибуло 687.722 душъ; пѣсля давного вѣдношенѣя треба числѣти, що больше-менше сѣма часть того прирѣсту принадае на дѣти въ шкѣльнѣи вѣщѣ. Такимъ чиномъ таа сѣма часть вынесе нѣтъ 98.000, а загалнѣи торѣчнѣ число дѣтей,

(Дальше буде.)

Конституційна комісія радила вчора надъ внесеннми домагаючимъ ся знесенъ §. 14. Соціалісты и п. Функе промовляли за зацѣлковатымъ знесенемъ сего параграфу. Молодо-чехъ Плячекъ зазивъ ся зацѣлковатымъ знесенемъ лише подъ условіемъ, що рѣшено буде придумане успѣшне средство на

Члены католических сторон-
нищвъ — вола польского, католического
центра, консервативной шляхты, славянского
центра и т. д. въѣхали вчера въ эту конфе-
ренцію, и радикалы надъ средствами, которъ у-
спѣеоживали бы дальшій противъ католичес-
кихъ сценъ въ палатѣ. Выбрано подкомитетъ, ко-
торый має перевести переговоры въ поваж-
нѣйшими сторонами и здати о томъ
справоздане.

На другому зборі студентів ректор університету повідомив їх, що міністер просив їх не pozwalати на відкриття семінара, в риночках азербайджанців, що в тому напрямі не може йти далі, як лише уважити тих студентів, котрі виклинуть ся достаточним оправданям своїм неприємностями. Супротив того студенти ухвалили 684 голосами против 649 не брати участі в н-

Поредната на „ДВЛО“ за интер. дожителни

из Австрия:	за границите:
на цинк руда . . . 16 гр.	на цинк руда . . . 22 гр.
на вода року . . . 8 гр.	на вода року . . . 11 гр.
у Либови:	
на цинк руда . . . 14 гр.	на вода року . . . 7 гр.
на черв руда . . . 350 гр.	на мазела . . . 1 гр. 20 гр.
Реданли, Административ и Експедиция под ч. 24	
ул. Виктори — Руденски изгради са диме на по-дережте засадуване. — Геманци неспешно!	
важни вода порта.	
Немандиски челе кетуге 6 гр. на пров. 7 гр.	
Изгледени зидки приемател ех под път 10 гр.	
вода одностични асфалтови або са миде в 20	
бурица „Набасано“ по 25 гр. в. в.	
Борани и шипи доведете припадни членове на 25	
15 гр. вода зидана.	

Въ Петербургѣ пробувавъ вѣдь коликъхъ днівъ французскій міністеръ заграничнхъ справъ. Гро подорожъ до столиці Россіи рѣпо собѣ толкують. Спеціально интересе ся сею справою праса Нѣмеччныи. Berliner Tagblatt въ телеграмѣ зъ Петербурга твердять, що конференціи Делькассого зъ Ланденорфомъ мають головнио на цѣли удержанє тѣснѣйшои солидарности обѣхъ сихъ державъ на будущѣсть не лишъ въ Хінахъ але такожъ на Веходѣ. Россійска дипломатія гадає, що Нѣмеччина нарочно выдѣлала аяколотъ въ Хінахъ, абы водвернути увагу державъ вѣдь веходнои Европы.

Русины! Памятайте на народный фондъ.

У вівторок, 23-гого с. м., відбувся в жєнє-
сїйї учат. семїнарїї вєчєрєк в чєстє Шєн-
чєнкє. Свєтє створїв дар. Зубчєвскїї, вїдпо-
сїлчї в красїйї рускїї прємїї значїв Шєн-
чєнкє для рускїх-українєскєго нарєдє і вказу-
єчє, щє кєдї давнїшє сумїївєсє щє дє-хтє
в єлєстїєнїї дєхувїї рєвнїї сєго нарєдє, тє
пєлєнє тєкєгєвїя мєсїлє вєлїкїї сумїївє рєзвїятї
— щє Шєнчєнкє тєлє бїльшєї вєгї, щє цїлє єг-
жїтє вїд кєлїєкї дє грєбє — сє єлєчє створє
нє мєртєпєлєтїє єго нарєдє, єкї і вїдбєвєє

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ
Ильовъ, ул. Мицкевича 8, н-ръ тел. 669

у всіх його творках. — Описи півноч концерт-
закладів з хорів, сольових співів, гри на фор-
тепіані та скрипках, і з декламацій. На всіх
тих полях показали учениці красну школу і
хороші таланти. — В другій часті відіграли
семінаристичні „Наталку Полтавку“, Сеся шту-
ка, відзначаючись живою акцією і перепліта-
нням красних співів, дуже добре надавалася
для молодих артисток. Гра їх (виконана в
більшій частині Польками) була віддана з та-
ким переконанням і так знаменито, що зібрані
гости придивлювалися їй з найбільшим дово-
ленням. На вечеру були, окрім молодих
виконавців, запрошені родичі і деякі особи ето-
чачі бачили заведено.

В школі сій відбувають ся не раз малі
концерти, на котрих учениці (маючи обов'яз-
кову науку музики і співу) можуть перед ро-
дичами показати своїми музичними посту-
пками; однак естетичного представлення про-
бою отсе перший раз. Ми бачили се, муси-
мо сказати, що такі естетичні проби були би
великою вагою для всіх ученицьких семіна-
ристичних, бо давала би будучим учителям і учителькам
якісь вказівки, як могли би в своїм будучім
заняті часом і на сій полі потрудитися. Розу-
міє ся, що вистави музичні би були невеличкі,
щоб не займали надто багато часу, а далі по-
винні би брати ся з життя людей або маломо-
щностей, серед котрих прийдє ся колись тій
молодежці працювати. Ми знаємо вже тепер
деяких учителів (на жаль один дуже ма-
ленький), що познайомившись денде трохи зі
сценою, творили в своїй місцевості чудя-
рарозованими представленнями, підносячи ними
рівень просвіти в народі і впливаючи на його
моральність і почуття свого достоїнства може
близько, як наукою книжковою. — Над сам
ділом повинні би педагоги, іменно заняті в у-
чительських семінариях, глибоше застановитися:
чи було би певно і для шкільної молодіж-
ки від часу до часу милою розвагою і прине-
сло би їй для будучого звана чималу ко-
ристь.

— Нововибраний управляючий совіть Ста-
вропольського Інститута ухвалив ухвалити
своєю постановою вибрати д-ра Л. Павленця
в Дим. Глиньський; домова інженер М. Мис-
кий і Глиньський; друкарів в
Літографії сов. Чачковський, д-р Заяць в Т.
Кодовський; бухгалтер Г. Герасимович; д-р
Лагола; кінгари в мазанові д-р А. Я-
нський і А. Ничай; каси, архіву в музею
проф. Сивуляк; референтами юридичних
справ вибраних: сов. Герасимович, сов.
Янський, д-р Павленць і д-р Вол.
Шараневич; прокуратором інститута д-р
Заяць; секретарем М. Клементович. Сын-
диком Інститута лишаєсь на далі д-р
Добрянський. Вибрано також анкету в
справі відновлення церкви в дванадцять та
реставрації евангеліально перебудови інсти-
тутських домов. В склад анкет входять
сов. Герасимович і Гавришків, няжівськ
Міський і адв. д-р Павленць.

— Побільшене етату в судовництві. Пе-
ребуваючий у Львові радник секційний в
міністерстві д-р Рень відбув вчера конфе-
ренцію з президентом д-ром Туржниць-
ким і порішили, що сего року має закін-
чатись почата перед чотирма роками органі-
зація в судовництві і послідній раз бу-
дуть установлені нові посади, котрих має
бути дванадцять, а то в службі констат-
цій від VI до IX рангів і в службі має
пудційної від IX до XI рангів.

— Доповняючий вибір одного члена ра-
ди повноважень в Дрогобичі з групи сіль-
ських громад розписала президія пам'я-
тиства на день 30 мая с. р.

— Процес за вибори. Дня 7 мая с. р.
відбудєсь перед бережанським трибуна-
лом звичайним карна розправа против п.
Зелюка Кузель, студента філософії, обжало-
ваного о підбурювання його мав допустити
ся на передвиборчих зборах в Бережан-
щині.

— Доходження в перемиській учительській
семінарії женьської ще не скінчили ся. Ра-
дник шкільний п. Давидчик виїхав знов
з Львова до Перемішля і в робить даліш
доходження в цілі викривля нездорових
відношень, які закріпились до того заведено.

— Кардиналь Ледоховський уступає напівно
в уряду префекта пропаганди. Ходить пого-
лодка, що наслідником його стане тебавський
архієпископ Залевський.

— Львівська дирекція пошти надіслала нам
до оголошення ось-такі оповіщення: Після ре-
скрипту ц. к. Міністерства торгівлі з дня 12
цвітня 1901 ч. 18861 мав бути, почавши від
дня 1 мая 1901, вартість грошових листів,
накупівлі пошти ввозової, призначених по-
за границі монархії Австро-Угорської, подавана
в валюті франків. Яко підставу при пере-
числюванню валюти коронної на франкову на-
лежить приймати норму: 96 сотників = 1 франк,
288 корон = 300 франків.

— За крадіжки худоби в селі Борусів
в Браньку, бобринського повіту, як також
за крадіжки коней на кількох тамтишніх
селян о сибувачстві в крадіжці заарешту-
вали вчера львівський суд Івана Костева на три
роки в'язниці.

— Комісія реамбуляційна ц. к. намістни-
ства для зельваниць Львів-Самбір відбуде
ся у Львові від дня 6 до 24 мая с. р. під

проводом старости д-ра Стан. Устиян-
ського.

— Дробні вѣсти. Архієпископ Євген при-
їхав до Чернівців взяти участь в ювілей-
ній торжественній 41 полку п'хоты, котрого
вбив в владислав. — В Чернівцях за-
стріляв ся фельдфебель 45 п. в. Влад. Го-
нець; причина самоубійства незвістна. — В
Львові старомісто коло Чепанова застрі-
ляв, в котрому мешкав жид Хавиц
Блаер. В огні загоріли три його дочки а
вбив самъ тяжко пошкодив ся. Огонь був ма-
ленький підпожогом, а хата, що становить вла-
дів тамтишнього селянина Гриняка Гиняка,
була обезпечена в „Флоріанці“ на 600
кор. — Засуджений на кару смерті в кра-
ківському суді селянин Галєць за убійство
лєсничого, вертачки по оголошенню вироку
до катів пробив ся в груди ножем, по-
давши йому жінку. По заасигнованню ран
відвезено его до шпиталю. Вбив зажадав
переслухання, заявляючи, що то лєсній его то-
варись Імешчовський (засуджений разом з
ним) на кару смерті застріляв лєсничого,
а він невинен. — Засіданє ради зельвани-
чної відложено з 8-ого на 15-ого мая с. р.

Наука, штука и література.

— Етнографічний праць про Русинів в ні-
мецьких часописах і книжках. Д-р Р. Ф.
Кайндль, професор черновецького універсе-
ту, звітний етнограф і автор багатьох
розвідок про життя-буття нашого простоду-
шного, видає знов кілька праць насв до-
тяжких, на котрі хочемо звернути увагу. І
так в ілюстрованій газеті для крайован-
ства в народознавстві „Globus“ томъ 79 і в
10 з 14 марта 1901 р. випечатав свою роз-
праву про вихідних Бойків надъ Быстри-
цею в Леманцію. Ту подає вірно життя і по-
буття, звичаї і вірування в селах Пороги,
Яблонка, Прислєп, Ясєль, Сливки в Пере-
гінсько. Згадує вкінці про монастирь Скита
манявського в переказі о его основанні. — В
той самій часописі в попередньому томъ з
20 жовтня 1900 р. розбрав самітативно „За-
писки Товариства ім. Шевченка“ у Львові,
наводючи праць М. Грушевського, В. Охримо-
вича, В. Гнатюка, В. Шухевича, Кордуби, Ів.
Франка в Верхоратського. Так само перехо-
дить „Етнографічний збірник“ і „Матері-
али до українсько-руської етнології“, видані
нашим товариством і відносять пра-
цю проф. Шухевича про Гуцулів, котру зо-
ве хорощим і першим наук-во обробле-
ним ділом того рода. — В німецькій
язичі появилася відъ 1893 р. численна, то-
вариство антропологічним у Відні суб-
венціонованій праць проф. Кайндля про Гуцу-
лів. — В монахійській „Allgemeine Zeitung“
(Beilage Nr. 79 з 6 цвітня с. р.) подає проф.
Кайндль інтересну статью „Das Osterfest in
der Bukovina“, що в малим вижимкам мо-
же становити вірний опис в галицько-ру-
ських Великодних звичаїв. Вижимка тька-
ють ся головну забобову, яких тут не
стрічає ся, прим. постъ у страшний вѣсто-
рок „на ворога“, купівль рѣзня у великій
четверть, щоб охоронитись передъ нашко-
дною слабостію, плетене чудотворного пояса
того дня підчасъ страстнихъ Євангелій, що
має помагати противъ розлятихъ слабостей,
палене огню у велику суботу в огородахъ,
по поляхъ і на цвинтарі церковнихъ, щоб
душъ померлихъ при нѣмъ грѣли ся, вѣднц
звѣчай, котрого у насъ не стрѣчаєсь, метати
шкаралущі зб сьвяченихъ яєць у рѣку, щоб
тимъ способомъ „Рахманъ“ довѣдались про
Христове Воскресєніє, котре сей мітний
народъ обходить в середу четвертого тиж-
дня по Воскресєнію. — Понадто випечатав
проф. Кайндль і инші праць до тяжкихъ Ру-
синів, а то: 1) „Bei den Rusnaken am Pruth
und Dniester“ (Allg. Ztg. Beilage Nr. 196). — 2)
„Ruthenische Märchen und Mythen aus der Bu-
kovina“ (Zeitschrift des Berliner Vereines für
Volkkunde. Band 9.) 3) „Zauberglaube bei den Huzu-
len“ (Globus Band 74). — 4) „Das Unterthans-
wesen in Bukovina. Ein Beitrag zur Geschichte des
Bauernstandes und seiner Befreiung“ (Wien). —
5) „Zur Geschichte der Bukovina im Jahre 1849“
(Pardini Czernowitz). — Песторъ Р.

Телеграмы.

Вѣдєнь 26 цвітня. Австрійські аграристи
зачинають робити труднощі в справі вод-
нихъ дорігъ. Аграристи дословно палати
ухвалили вѣзати правительством, аби сен-
справы не прискорювало, бо она вимагає до-
кладнѣйшихъ студій.

Прешбургъ 26 цвітня. Зъ причини у-
хвали мѣсєон репрезентація, на підставі
котрої задержано на даліше „мѣшані язьковій“
[мадарський в німецькій] представлення театраль-
ний, університетські студенти урядили на ули-
цахъ демонстрацію, обвинували поліцію яєця-
ми в кам'янихъ. Поліція виступила зъ бѣ-
льмихъ оружіємъ і зарядила численній ареш-
тована.

Лісна 26 цвітня. Демонструючи сту-
денти спалили на публичнихъ площахъ фі-
гури, що були власністю єзуїтів. Народна
товпа дивилася зъ задоволеннямъ на се діло
зничєня.

Мадридъ 26 цвітня. Трамвайна служба
розпочала страйк. Рухъ возівъ цілкомъ
задержаний.

Берлинъ 26 цвітня. Опозиційні дєвняки
оголошують подробиць о средствахъ осто-
рожности, заряджєнихъ властями в часъ побу-
ту цѣсаря Вільгельма в Бонн. В цѣлѣй о-
колиці арештовано вѣсьхъ чужахъ робѣт-
никѣхъ і передержано вхъ в вѣзницѣ ажъ до
відѣзду цѣсаря. По его відѣзді вѣсьхъ у-
вѣльєно.

Лондонъ 26 цвітня. Конгрєсъ копаль-
нихъ робѣтниківъ зъ цѣлою Англії ухваливъ
резолуцію вимагаючи правительство, аби по-
нувавъ предложєна в справѣ експортного
цѣна на уголь. Міністеръ фінансѣхъ відповѣвъ
депутату, що справу возьме підъ розвагу
але предложєна о експортныхъ цѣлахъ не-
гадає поспути.

Пекінъ 26 цвітня. Віддѣль зъ 800 мѣж-
народнихъ вѣсьхъ стрѣтивъ ся коло Тяньфу
зъ розбѣжкою ватагою. Убито 30 робѣт-
никѣхъ. По сторонѣ мѣжнародныхъ вѣсьхъ пе-
гнѣла; одинъ майоръ, 6 Англіїцѣхъ, 2 Япон-
цѣхъ і 1 Французъ.

Юкогама 26 цвітня. Бѣльше якъ 20 бан-
ківъ в рѣзнихъ провинціяхъ Япану завѣсь-
ло виплати. В наслѣдствѣ того запанувала
паніка.

Капштадъ 26 цвітня. Бурь, пробуваючи
вѣ більшою силѣ в німєцкій колоніи На-
маква, обсадили горы на цѣнѣхъ відъ Пеля.

Преторія 26 цвітня. Вѣ дорозѣ в Махад-
дорпу до Лінденбурга Бурь залягли вѣ матню
малый віддѣль Англіїцѣхъ підъ командою
майора. Майоръ погнѣб, а его люди по завѣ-
стѣй оборонѣ капітулювали. Власть зловили
кѣлькихъ шѣгунѣхъ, котрі трюли англійскій
ковѣ.

Надослане.

До розпарцельованя

в обшаръ двѣрскій Стрѣльска старѣ, п. п.
Стрѣльска новѣ, а то 350 моргѣхъ доброго
орного поля, 170 моргѣхъ дуже добре утри-
маного лѣса і 100 моргѣхъ сѣножатѣ по ду-
же приступній цѣвѣ. Тамъ можна рівно на-
бути сѣмъ мешкальнхъ будинокѣхъ разомъ зъ
будыками господарськими. 224 5-5

ЮЛІАН ПАНЬКЕВИЧ

артист-малар

в Сѣльці, п. Єзуїтѣхъ

прймає всякі замовленя з обсагу церковної штуки, і виконує
їхъ або самъ (образи), або під своїмъ проводомъ виключно лиш
руськими найспосібнѣйшими силами (декорація стѣн, різьба,
золочєнє) після власнихъ планівъ відповѣдно понятямъ сучасної
штуки. Виготовляє такожъ портрєти зъ натури і фотографієй.
Поручає руськіє краєвиди і типи людєвѣ.

Цѣни вельми приступні.

Від кожного замовленя буду складати 10% (по потру-
ченю коштівъ адміністраційнихъ) на фондъ публичний зъ цѣлю:
запомагати старшихъ артистівъ або адептѣхъ штуки, вѣглядно
заложити руську виставу штуки.

Зъ такъ званімъ „Товариствомъ для розвою рускої штуки“
не маю абсолютно нічо спѣльного.

Поклякучи ся на мою дотєперішню — вѣсьмъ впрочімъ
відому — артистичну діяльність, вірю, що П. Т. Публіка зво-
лить і в будучімъ підшпрати мої щирѣ змаганя у відродженю
нашої народної штуки. 192 10-2

Правдива рожавна мазь А. Тєрієго.

найсильнѣше витягаюча мазь, що задля
свого прочинного та скорого діянн я-
смирю бої, готъ та облегчує терпѣня зъ
причини загнаня неорганічнихъ предметѣхъ в
тѣло. — Конечно потрібна для туристѣхъ, ци-
листівъ та іздѣцѣхъ. Продає ся майже в усіхъ а-
птекахъ. Почтоу франко 2 слонки 3 корони 50
сот. Пробний слончокъ за прислѣжкою 1 кор.
60 сот. вразъ зъ проспектомъ і вѣзкомъ скла-
ди по цілѣй зєзаскій куцѣ. вѣзлає Аптекарь
А. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Rohitsch-Sauer-
brunn.
Треба стеречи ся підробѣхъ і вѣзжати на випечєн на вер-
ху кожного слонка охоронну марку. 29 1-2

БАЛЬСАМЪ

ментолово-камфорный до вѣшного нати-
раня на усмирєнє болю выробу Петра Цу-
кера аптекаря вѣ Обєртинѣ. Цѣна флакону 80 сот. Набути
его можна у вѣсьхъ аптекахъ. Головный складъ вѣ аптѣцѣ
підъ „Угорского короноу“ ЯКОВА ПІПЕСА-ПОРАТИНЬ-
СКОГО, Львѣвъ площа Бернадієвска.
Висєратъ належить витяти і сховати. 244 2-13

Ц. і К. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ
А. & Ц. ГАРДТМУТ
кафельні печи білі и кольорові, ванни, кухни и т. п.
по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.
Для Галичини виключний складъ філіяльний у
Львові в пассажи Гасємана 8. —
Телефон 596. 246 2-18

Д-р Теофіль Залевський

ордиує в хоробахъ ушей, носа, горла і гортан-
ни. Ліченє недугъ мови [гиканієть, белкотанє,
шепєлєнієть, мова черезъ нѣс і т. д.] ул. Ко-
247 стюшка ч. 8 відъ 3-5 по полудни. 1-10

Заведєне водолічницє і пенсіонат
КІСЕЛЬКА

в минувшімъ році черезъ виводанє нового дому
розширенє, отєрєте цілий рікъ
Пояснєнє удѣлює управитель заведеня

Д-р ЕДУНА КОВАЛЬСКИЙ

Львів, Підзамчє „Кіселька“.
286 8-10

ЛИНИМЕТЪ

вѣ реставраціи НАТУРЫ ТЕРФЕРЪ, улица Трибу-
сальска ч. 12 домъ власний, можна достати щодєнно
ажє о годѣхъ 8-61 рано горячіє сѣдѣнє.

Цѣни ниймѣхъ.

Печєня вєпрѣвъ зъ капустою	15 кр.
Сѣканий пєжєк	12 „
Флячикъ	24 „
Пѣжєка телєва зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаса зъ хрѣномъ	5 „
Каваръ	16 „
Обѣдъ зъ абакементѣхъ	40 „

Вєсьмъ напѣти вѣ найлѣпнѣйшихъ родѣхъ по най-
умѣрѣнѣйшихъ цѣнахъ; для повности, що походить
зъ мѣстъ реставраціи, дає відображєніє марєк. —
Найлѣпнѣйшє по найдєшевнѣйшихъ цѣнахъ почавши
зъдѣ 40 кр. пітєра.

По театрѣ вєсє озѣжа, вѣ вєсьмѣй вибѣрѣ отєравъ
і напѣтѣхъ зъсмотрєна куцѣ.

Зъ вѣсьмѣхъ позавѣжєнѣхъ
НАТУРА ТЕРФЕРЪ.
79 274-2

КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Га-
лицка ч. 1., противъ Банку Гіпотєчного на
плантаціяхъ площѣ Галицєон

поручає вѣ вѣсьмѣхъ
зѣборѣхъ і по цѣнахъ
найдєшевнѣйшихъ
окулярѣхъ, цѣпєрѣхъ,
ліорнетѣхъ, біноклѣхъ,
далєкозидѣхъ, баромє-
тєрѣхъ, термомєтєрѣхъ,
мієроскопѣхъ, лѣпѣхъ, ком-
пасѣхъ, райѣцѣхъ, таємѣхъ мѣрѣнѣхъ, піомѣхъ, лібєлѣхъ
макомєтєрѣхъ и т. п.

Урядженє дєлѣнѣхъ електєричєхъ.
Вєсьмъ напѣрѣжѣхъ полагождѣють ся ажъ най-
скорше і найдєшевнѣше. 4-18

Пѣвєць церковный,

зъ кѣлькѣхъ гнѣхъ практикомъ, умѣ-
лючій грати зъ нотѣхъ вѣстармоніи
або на органѣхъ, маючій тѣмъжє
свою вѣстармонію, шукає відповѣд-
ноу посаду. Адреса: Григорій Бо-
наръ, церк. пѣвєць вѣ Засѣвѣцѣхъ,
почта Голгоче коло Подгаєць.
242 2-3

Вікт і мешканє

можна дістати при ул. Теа-
тинській ч. 10 в партері.
239 2-2

„САМОУЧКА“

«методичный підручникъ»
до науки спѣву.

Получити можна підъ адресою
автора: о. М. Копко вѣ Пере-
мышляхъ.

Цѣна примѣрника (вразѣ зъ
почт. перес.) 1 кор. — оправд.
въ полотно 1 кор. 50 сот.
225 7-10

„КРАСВЫЙ
СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

отоварѣшенє зарєєстрованє зъ об-
мѣженою поручкою у Львові (ри-
нокъ ч. 10, 1. поверхъ вѣ домѣ
„Прєсвѣтѣхъ“) примѣє вѣкладѣ
дѣности вѣ доволнѣйшєй висѣтѣ і оп-
рєнтовує на 4%.

Одєнь удѣль членскій вѣ „Кра-
сєвѣй Союзѣ Кредитовѣхъ“ выно-
ситъ 50 коронъ; кождый членъ
можє мати бѣльше удѣловъ. При вѣ-
зѣвѣннє першого удѣлу належить
зложити такожъ вѣсєновѣ вѣ вѣдѣхъ.
2 корони на фондъ резервовѣй.
Вѣдѣ удѣловъ членскѣхъ вѣ вѣдѣхъ
„Красєвѣй Союзѣ Кредитовѣхъ“
за рѣкѣ 1899 дѣлѣдану вѣ висѣтѣ 5%.

Прѣзѣбранныхъ грошей уживає
„Красєвѣй Союзѣ Кредитовѣхъ“ на
зѣсмотрѣванє руськихъ товариствъ
кредитовѣхъ потребѣхъ зѣсѣбѣхъ
капіталу оборѣтѣхъ, ажъ такожъ
на прєвєдєнє користѣхъ парцѣлѣхъ.
Сѣлѣдѣймо руській грѣбъ вѣ сво-
й институтѣ.

Linimet. Capsici comp.

зъ аптєкѣ Ріхтерѣ вѣ Прагѣ.
При куплѣ сєго загально-
знаменитого, бѣль усми-
ряючого вѣтрѣнѣхъ, котрий
вѣ до набути у вѣсьхъ ап-
текахъ, трєба вѣсє уважа-
ти на марку: „Янѣрѣхъ“.

Colosseum Театръ всѣхъ чини
підъ дирекцію 145 12-45
ЕРНЕСТА ТОРНА
Щодєнно свѣтлє прєдєставлєнє (вѣ недѣлю дѣа прєдєста-
влєнѣхъ) — Вѣступѣхъ первѣрѣднѣхъ силъ артистичнѣхъ.
Початокъ о 8-й годѣ вѣчєромъ. — Бѣлєты до набути вѣ
бюрѣ дѣвнянѣхъ п. Цѣлона, ул. Карѣла Людвикѣ ч. 19

Поредната на „ДВЛО“ и наложението да ни даде
визата у Львов.

въ Австрійѣ; за гражданскіе:
на цѣлый рокъ . . . 16 вр. на цѣлый рокъ . . . 22 вр.
на полъ року . . . 8 вр. на полъ року . . . 11 вр
у Лионѣй:
на цѣлый рокъ . . . 14 вр. на полъ року . . . 7 вр.
на четверъ року . . . 3-50 вр. на мѣсяцъ . . . 1 вр. 20 вр.
Редикция, Администрація и Экспедиція подѣл. 24
ул. Батория. — Ружичино вернутся въ чинѣ по по-
ворочне заощереженя. — Ремизинаи монетарная
всѣхъ водъ порта.

Меджидже чине коншту 6 вр. на пром. 7 вр.
Отедешине зыный прихаживаетъ въ полѣнѣ 10 а-
варѣ охотъ зарбчинъ шеворотковъ або онъ ишеке вь
рубрикѣ "Наблещене" по 35 вр. а. в.

Людские и щипки докошене привозитъ чеканенъ сѣ по
16 вр. вода вышка,

👉 „Quäker Oats“ можна всюды дастати. 👈

— Катастрофа залізнична. Поїзд поспіш-
ний ч. 3, що виїхав передвечеря о год. 9½
зв'язався з Відня до Кракова, зударився
при виїзді на станцію Позь (на Мораві) о 2
год. зв'язався з поїздом товарним ч. 351,
котрий за скоро (поблизь дирекції Пів-
ночної залізничної Фердинанд) пущено зв'
руху. Внаслідок того вискочили з шинах
три вази поїзду поспішного і поїзд товар-
ний. Машиніст поїзду товарного Гер-
ман поїхав; зв'язався поїздом поспішного чотири
подорожні тяжко ранені а п'ять легко. Двох
ранених, а то поручника Камлера зв'язав 16 п.
обороны кравцов, котрий має рани на обох
руках, а кадета Іос. Долицкого, також по-
пареного, відвезено до шпиталю зв'язав морав-
ським Вайскірхен. Межа тяжко ранених
находять ся також один Російський і па-
лаць залізничний. Зв'язався в Моравек
Острави висладо сейчас особий поїзд ра-
тунковий зв'язав лярвами. Ранених відвезено,
поблизь бажана, або до Острави або до Пре-
рова. Поїзд поспішний приїхав до Кра-
кова спільно о дві години без почтового
воза, котрий розбив ся при катастрофі.

— Молодіжні золотісний гімназії устрою-
вала вчера (26 ого цвітня) в сали громад-
ської вечірниць в пам'ять 40-тих роковин
смерті Шевченка. В надісланій нам нині
програми бачимо: відчити Шевченка а У-
країну; декламувати: „До Основненка“ і
„Кавказ“ а третю „Думи мої“ зв'язав перекла-
д польським; хор, спів, солю, солю фор-
тепьянові і солю скрипкові зв'язав супровод фор-
тепьяна. На закінчення вечірниць поставлена
в програму промова проф. І. Р.

— Зв'язав тазариста ім. Котляревського у Льо-
вѣ. Засідане відбуде ся вв'торок
дня 30 с. м. о 7 год. вечером зв'язав
„Рускои Бесѣди“.

— Нові станції телеграфічні. Зв'язав 1
мая с. р. отворити ся при ц. к. урядові по-
чтових зв'язав Львѣ новіта богородчанського
і у Вязівниці поїзда ярославського
станції телеграфу зв'язав обмеженою службою
днемно.

— Львівський соціалісти (руські і польські
афішамі рускими в польськими) скликали на
завтра (неділю) до сали готелю Бель Ву зв'
для обговорення нинішніх відносин зв'
Росією. Однак зв'язав дирекція поліції на основі
§. 6. закону зв'язав 15 падолиста 1866 ч. 135. В.
з. д. заборонила се зв'язав „з огляду на добро
загалу“, бо публічне обговорення зв'язав спо-
соби негативні відносин і системи правля-
ня зв'язав держави може некористно
вплинути на міжнародні відносини австро-
угорської монархії а тим самим і на до-
бро загалу. Комітет, скликаючий зв'язав, зв'язав
відказав до намісництва.

— Зв'язав Бережань пашути нам: Послѣднє
народочисленє зв'язав Галичинѣ зв'язав 31. студня
1900 показало, що мѣсто наше (а друге Бро-
ди) що-до ароту числа мешканців зв'язав
условно підбуло. Бережань числять 11,748
душ, вчисливши вже і військо. Загална
нужда і еміграція жидів зв'язав Америку —
отз головні причини того явища. Нарѣд, не
маючи достаточного удержання, громаднє шу-
кає зарѣдку по великих мѣстах (як
Львѣ), а жиди, то компактнє населенє га-
лицьких мѣст і мѣстоток, вандрують пе-
реважно до Америки, і то так, що головні
родины вибирають ся зв'язав мѣста лярваючи
прочу родину зв'язав дѣтьми. Знов же спеціаль-
но наше руске мѣшанство, хоч не упало
на числѣ, грѣшит загальнѣ против гієіени,
а зв'язав того і велика смертність між дѣ-
твором. А обставини мѣста Бережань ко-
ростай для ароту числа мешканців, бо се
мѣсто можна зачислити до здорових мѣст.

— Рух будівляний зв'язав зимою розпо-
чав ся і у нас. Зв'язав руських будов —
церковь городку відновляють далше, наме-
нція адвоката Чайковського основно рестав-
рує ся, а матеріали будівляний зв'язав будову
дому руських служебників і каплиць зво-
зять ся.

— Ювілей 41 полку пѣхоти. Вчера відбудує
ся зв'язав Чернівцях ювілей 200-літнього істо-
вання буковинського 41 ого полку пѣхоти ім.
архиказпа Євгена. Рівночасно відбудує ся по-
свяченє нового прапора полкового, до котрого
лейти жертвувала архиказія Євгена, і по-
ложено угольний камінь зв'язав пам'ятник
для полегших зв'язав боюх воїаків того полку.
Вечером було мѣсто алюмінованє а у прези-
дента краю відбудує ся обѣд, на котрім
був і архиказія Євген.

— Нова залізниця. Доносать, що утворало
ся товариство для будови залізничї зв'язав Бо-
рислава до Трускавця. Довжина лінії вино-
сить 7 км. а кошть на перевезення суми
пѣв мільона корон. Будова тої залізничї
розпочнє ся сейчас по поладженю перед-
вступних формальностей.

— Завѣт славянського Союзу скликає
до „золотої“ Праги „Союзъ чешко-славян-
ського Союзу“ на двѣ 29 і 30 червня та
1 липня с. р. Відозва підносить вагу сла-
вянського братерства, запѣвдає гостинний
примѣ зв'язав Празѣ та кличє зв'язав Славян-
ським Союзом „На здат!“ Підписані д-р
Подліпний і д-р Шайнерт. — Безперечно і
наші Союли будуть репрезентовані на сѣм
злетѣ.

— Изъ Станиславова пишуть нам: Спро-
стованє тутешнього купця п. Гавсвальда про-
сто обурало всѣх зв'язав Станиславом. Мы до-
вѣдали ся на мѣсці і перевѣдили ся, що
всѣ допис про п. Гавсвальда була дозвѣ-
правднѣ. Дуже легка рѣчь написати до ре-
дакції на підставѣ 19 арти. закона пресо-
вого, що „допис помѣщенє зв'язав 70 „Дѣла“,
то дозвѣ водь початку до кѣнца“, хоч-б
аменно спростованє було дозвѣ. Вѣ такій
дозвѣ не направляє ся поганого поступку.

Що священники говорять до п. Гавсвальда по
руськи, то буває, але зв'язав священникамъ не
смы такыхъ абсурдѣхъ наговорити, якъ уче-
никова...

— „Chory Poluś“. Підъ такимъ заголов-
комъ кружять у Львѣ і по краю літгра-
фованій статокъ, характеризуючий ниніш-
ній настрѣ зв'язав польськимъ таборѣ:
Pan Poluś był chory i leżał w łóżeczku.
Przyszedł doktor Koerber: „Jak się masz Po-
leccku?“

„Źle bardzo“ — i łapkę wyciągnął do niego.
Wziął za puls pan Koerber poważnie chorego
I dziwi mu prawi: „Obstrukeya szkodliwa,
Trzeba niemieckiego dużo wypić piwa;
„Niestrawne gimnazjum w Cieszyńcu, Poleczku,
„Więć radzę Ci szczerze — pozostań w łó-
żeczku!“

„Na lekarstwo damy orderek — i basta!
„Cóż szkodzi, że krzykną i ze wsi i z miasta?“
— „A taryf nie można?... wyszeptał Poleczek,
„Trochę kontygentu... mały kanałeczek...“
„Broń Boże! Podatki — wypuść ich ścieśa,
„Od tego pomyślność państwowa zawisła!
„No — zresztą — kolejkę damy strategiczną,
„Tem uspokoiu opinie publiczną“.

Więc leżał Poleczek — i kręcił wąsiska,
Leopold wspomniała na piersiach mu błyska;
Orderem zwabiona deputacya Koła
Pospiesza hołd złożyć, chylić korne czoła.
I powstał Poleczek. Koerber wierzy szczerze,
Ze zawsze wyzdrowieje ten, kto order bierze!..

Patrzcie! jakie są skutki, jaką mam karę
Za to, że Rząd i Koło stanowią parę.
Za podatki, rekruta, budżet i tam dalej
Naszej biednej Galicji marną kolejkę dali,
Bo jakimż pożytek stał dla kraju bledzie,
Ze prezes na swem krześle z orderem zasię-
dził!..

Wdzięczna Galicya.

— Запобігливий батько. Вв'днѣмъ сѣлѣ, і
то галицькимъ, докорювавъ священникъ зели-
нинові, чому не посилає своїхъ синѣвъ, а-
нашихъ зв'язав ледачого життя, до церкви на бого-
служенє. — Та я ихъ самъ пильную пиль-
отче — відповѣвъ мужикъ, — щоби не хо-
дило до церкви, бо боюсь, аби тамъ чого не
підкрали...

— Дебѣстальні ювілей гімназій. Вв' осени
сего року буде обходити гімназії VIII го о-
круга у Відні ювілей 200 літнього істо-
вання. Сего школу заложили дня 15 падолиста 1701
р. монахи Піары, а зв'язав 1870 р. перенала єго
державна на сѣбѣ фондѣ.

— Бунт у війську англійськимъ. Якъ доно-
сить вѣдѣнський дзєвниці, лятый баталіонъ
стрѣльцівъ зв'язав фортъ Карлѣ коло портового
мѣста Cork зв'язав Ирландіи абунтувавъ ся. При-
чина бунту досѣ невѣдома; зв'язав лише
тільки, що воїакъ не хотѣвъ оставати ся зв'язав
своихъ баракахъ. Цѣлый баталіонъ роз-
зброєно.

— Страшний вибухъ. Вв' фабрицѣ хемі-
чної „Електронъ“ зв'язав Грісгаймъ коло Франк-
фурта лувѣв ся страшный вибухъ дня 25 с.
м. о год. 3½, по полудни зв'язав невѣдѣннихъ
до теперъ причинѣ. Вв' одній хвилі стала цѣ-
ла фабрика зв'язав огни, водъ котрого займались
і сусѣдній домѣ. Огні зачавъ ся водъ хати,
зв'язав котрій фабриковано порохъ бездимний.
Вв' фабрицѣ три котлы вилѣзли у воздухъ.
Число убитыхъ і раненихъ обчислюють на
сотки. На ратунокъ виславо сторожъ огневй,
вѣско і товариство ратункове. До теперъ до-
були пѣв агарищъ 80 тундрѣв, а багато ро-
ботниківъ досѣ не найдено. Більше яко ти-
сячъ робітниківъ лашлось безъ хлѣба.

— Дрѣбні вѣсти. Центральна комісія для
охорони стариннихъ штукъ і пам'ятниківъ
історичнихъ оповѣщує, що заступникомъ кон-
серватора на мѣсцѣ уступившого кс. д-ра
Вильчєвського на повѣсть Вѣборка, Долана,
Дрогобича, Рогатинѣ, Рудки, Самборѣ, Старий-
Самборѣ, Стрий, Турка і Жидачѣвѣ, имено-
ваний архіварь мѣсній у Львѣ д-р А.
Чоловскій. — Вв' Циганахъ, борщівського по-
вѣта, згорѣло мѣсто загородѣ селянськихъ.
Шкода 6,900 кор., а лише двѣ хати були о-
безпечені на 1200 кор. — Вв' Кавининѣ
підъ Станиславовамъ скалѣчавъ помічникъ
маларекій Андрусєвичъ ножемъ у груди дочку
власителя фінкря Гавчаковну, зв'язав котрій за-
любивъ ся, а дозвѣдавъ ся, що она єго ара-
джує. Андрусєвича арештовано. — Сегоднѣшній
зборъ краковскон академіи наукъ відбудує
ся 30-ого мая с. р. Відчитъ на зборахъ ви-
голосить проф. Кубала і. заг. „Становище
кѣйської церкви супротивъ Богдана Хмель-
ницького“. — Послѣдній спѣвъ населеня зв'язав
Румунія показавъ, що на мѣсто мільонѣвъ
мешканцівъ чотири мільони не знають зв'
читати зв'язав писати а мільонъ має ледєв се-
реднє образованє. — Зв'язав Перемышлѣ доно-
сить, що крѣмъ професора Пшавітського ще
вѣлькихъ професорѣвъ буде усуненихъ зв'
посадѣ або перенесенихъ до вишого заведе-
ня. — Пам'ятникъ для польського поета
Корнелія Уейського має вже незадовго станути
на скверѣ при ул. Академічній у Львѣ.
Рѣзбяръ Попель выдѣчавъ уже бюстъ зв'
гланѣ. Відслоненє пам'ятника відбуде ся нині-
вѣрно при кѣнци вересня сего року.

Проту дуже Вѣч. Отцѣвъ, котрий полу-
чили мон Страстній проповідѣ, о все-
лакавѣйше надѣсланє належитости зв'язав
1 кор. 50 сот., а на случай непринятя
о звѣрненє примѣрника. — Кипріанъ Хоти-
нєцкій зв'язав Ярославѣ.

Спеціальні антисептичні прикмети складовихъ ча-
стей Праської домашньої масти з апітки Б. Фратієра,
ц. к. дѣтського доставника в Празѣ, забезпечують
знаменитѣ діланє на скорѣ гоїна ранъ та скалѣчєвъ
усушконого роду. Сего мастъ надає ся особливо до по-
криваня ранъ, бо хоронить ихъ від усеякого занепаденя
і діланє на нихъ охолоджуючо та усмиряючо. Се зна-
менитѣ домашнє средство можна дістати і в тутеш-
нихъ аптекахъ.

Посмертний — * — оповѣстки.

Володимиръ Цєлевичъ, сьмѣтъ пароха зв'
Павелчи коло Станиславова, свого часу сту-
дентъ медицини, померъ зв'язав Павелчи підъ
Станиславовамъ, проживши 43 роки. В. с. п.
Антонъ Бабичъ урядникъ банку руского
померъ дня 26 н. ст. цвітня с. р. зв'язав 42 роцѣ
житя. В. с. п.

Вѣсти зв'язав Аепархії Львівської.

Парохіальний пѣсньє конкурсовый від-
буде ся зв'язав 7 і 8 н. ст. мая. — Завѣ-
дательства одержали оо. Мих. Гаврилюкъ зв'
Илова зв'язав Стѣльскѣ, Волод. Левицкій зв'
Стрийки зв'язав Чижиковъ і Мих. Олександръ зв'
Дроговижа зв'язав Суховолѣ. — О. Ник. Люб-
ведкій відзаванъ до канонічної виступити зв'
Чесники. — Презенту на парохію зв'язав Сухо-
волѣ одержавъ о. Мих. Олександръ а каноні-
сторія віднесла ся до президія намісництва о
згоду на єго канонічну виступити.

Наука, штука і література.

— X-Strahlen, вѣдѣнського тиждєвника, ви-
даного нашымъ землемѣромъ п. Романомъ
Сембратовичемъ, число 4 (другій накладъ по
конфіскації) мѣстять, поміжъ многими стаття-
ми а статейками: „Schlachzisen-Panama ohne
Ende“ Р. Сембратовича, „Eine Proletarier-Na-
tion“ д-ра Івана Франка і „Die Zuvorkom-
menkeit galizischer Behörden“ Р. Сембратовича.
Тѣ три статѣ зв'язав пера нашихъ письменниківъ
дотикають спрѣвъ нашого народу і краю.
Перша статя і Сембратовича говорять про
касову дефравдацію зв'язав Галичинѣ. Зобра-
тамъ цѣлу галерію галицькихъ дефравдантѣвъ.
Друга часть сего автора обговорює „чєм-
новѣсть“ львівськихъ прокураторськихъ вѣстей
агладомъ кс. Мардросєвича. Статя д-ра
Франка подає на основѣ працѣ п. В. Будан-
новського „Хлѣоска послѣднѣ“ высновки та
даты выказуючий спрѣдѣлѣванє нашого на-
роду. — Передлѣтата на „X-Strahlen“ выно-
сить: рѣчно 10 К, побрѣчно 5 К, четверрѣч-
но 250 К, поодиноке чѣско коштує зв'язав пере-
сылкою 24 сот. Адреса Редакції: Redaction
„X-Strahlen“, Wien XVIII/1, Währinger Gürtel
111.

— Літературно науковій бібліотеки“ издава-
ной „Українсько-руськомъ издавничомъ Спіл-
кою“ выйшли далѣ слѣдуючий выпускъ: ч. 10
Емѣля Золѣ „Нападъ на мѣстѣ“ в перекладѣ
д-ра Франка, цѣна 20 сот. — ч. 12. Грат.
Квіткѣ Основненка „Маруся“, цѣна 50 сот. —
ч. 13. Миколи Левитського „Спілкова умова
для хлѣборѣбськихъ спілокъ“, цѣна 20 сот. — ч.
14. П. Куліша: „Орисѣ“ ідилля, цѣна 6 сот. —
ч. 15. М. Філіппова „Іван Гусъ“ переповѣла М.
Кистаковська, цѣна 20 сот. — Олексѣ Сторо-
женка „Оповідання“ (1. Не в добрий час. 2.
Вусѣ) цѣна 20 сот.

— Самоучка, методичный підручникъ для
науки співу зв'язав нотѣ, о. М. Коппа, выйшла
вв' Перемышлѣ яко першій выпускъ теоретич-
ной части „Бібліотеки музикальної“ (сторѣвъ
92 шѣнаціятки); цѣна книжочка зв'язав пересыл-
кою: брошурованон 1 кор., зв'язав полотняний
окладцѣ 150 кор. Выкладъ ясный, але пра-
вописъ і мова „рутенська“.

Именованя, перенесеня, відзначеня і пр.

Міністеръ скарбу именовавъ контролѣра
зв'язав фабрицѣ тютюну зв'язав Ягольниці Жиги. Я-
клинського управителямъ уряду закупки тютю-
ну зв'язав Ворщевѣ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ре-
мѣсничо-промислову у Львѣ.

Телеграмы.

Будапешт 27 цвітня. Вчера оголошено
нагану сенату 72 студентамъ, котрі мимо
заборони заѣхали хресты зв'язав выкладовихъ
салахъ.

Париж 27 цвітня. Вв' Комантрі ареш-
товано зв'язав фабрицѣ стали чотирихъ робіт-
никівъ підъ заводомъ наміреного виданя фа-
брицѣ Крупаа Есєнѣ тайны виробу стали,
зв'язав котрой фабрикують ся арматы.

Вѣдѣн 27 цвітня. Депутация выѣрана
сталимъ видѣломъ адвокатского вѣча радла
вчера надѣ анкетѣю, котру намірѣвє склика-
ти міністерство судѣвничїна. Нарady бу-
дуть дуже оживлені, бо адвокаты дозвѣдали ся,
що міністерство працює надѣ провѣстити но-
вою адвокатскон тарифѣ, котра запѣвдає
далше уполѣвдженє адвокатѣвъ.

Лондонъ 27 цвітня. Зв'язав Монтевидео доно-
сать, що правительство республики Уругвай

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА
І. ЛЬВѢСКЕ
Photo-Plasticon
(46 разѣвъ преміованє.)

Вѣдѣ 28, до 1/5 до побаченя:

Петербургъ і цѣсарскій
замки Царске-Село і Пе-
тергофѣ.

Вступъ 10 кр. 63

заборонило вступъ на ураваєнську територію
Біуштамъ і вишлѣвъ прибываючыхъ зв'язав Евро-
пы членамъ духовныхъ консистій.

Пекінъ 27 цвітня. Підъ Шанхайнськимъ
знайдено 19 законныхъ хиньскихъ тармѣвъ
зв'язав амуницію. Вв' провинції Янчє прѣдѣлѣ
ся велика повстанє зв'язав недовольнихъ эле-
ментѣвъ.

Капштадъ 27 цвітня. Урадова доносать,
що зв'язав послѣднѣмъ тиждємъ 54 особѣ зв'язав
жалѣ на чуму а номерѣ 33. Вадевъ Понель
має одержати відпустку і верне до Англіи.

Русини! Пам'ятайте на Домъ Товариства
„ЗОРѣ“ у Львѣ.

Переписна Редакція і Адміністрація.

Ви. П. П. зв'язав Ур. До кѣнци цвітня при-
де ще 80 с. — С. Болѣ Ян. Теперъ дошло
на III кварт. 1 к. — П. Па. зв'язав До. Теперъ по
кѣнцѣ II кварталу. — К. Ро. зв'язав До. До кѣн-
ца року ще 13 к. 20 с. — В. Де. зв'язав До. До
кѣнцѣ червня приде ще 7 к. 40 с. — М. Пі.
зв'язав До. До кѣнцѣ цвітня приде ще 2 к. 50 с.
— М. Мо. зв'язав До. Теперъ вылазно за мѣртѣ зв'
не цвітѣнь. — А. Сѣ. зв'язав До. До кѣнцѣ червня
приде ще 40 с. — Ф. С. зв'язав До. Одержали. —
М. Ко. зв'язав До. До кѣнцѣ червня приде ще 1
кор. 20 с.

Надослав

Д-ръ дентистъ Вікторъ

орднує лѣченє

72 Коперника ч. 4. 23

Спеціалістъ хорѣвъ венеричныхъ і скорныхъ

Д-ръ Іосѣфъ Чачковскій

секундарій венерично-скорного віддѣлу Гєлѣв-
ного шпиталю орданує водѣ 1/2-1/10 і водѣ
3-5, ул. Коперника ч. 7. 218 8-10

Дентистъ Д-р М. Зєнензіо

по дозволѣній дѣкарскій прѣдсѣдѣ і означено спе-
ціальнихъ студій зв'язав королѣвськѣмъ клінікѣ в Бернѣ
отворивъ дентистичний закладъ при ул. Галицкій ч. 1. (прі-
рѣнку) і ординує від 8-9. 206 8-10

Спеціалістъ недугъ шкѣрнихъ, по-
ловыхъ

Д-ръ Леонъ Раппѣ

орданує водѣ год. 9-12 в 2-й улицѣ Ягай-
лоньска 13 — II поверхъ. 818 8-9

Найчистѣйша алькалічна

GIESSHUBLER

вода щавова.

81

Ц. к. уприв. галицькій акційный

Банкъ гіпотечный

Вѣдѣль депозитовый

принимаетъ вкладѣн і выплачує задатѣ на бѣ-
жучій рахунокъ, принимѣе до перерозваня
цѣный папєры і удѣла на нихъ задатѣ.

Окрѣмъ того заведено на взѣрѣ загра-
ничныхъ вистатунцій такъ званий

Депозита сховковій

(Safe Deposits.)

За оплатѣю 25 до 35 ар. а. в. рѣбн, де-
позитаръ одержує зв'язав сталевий панцирѣвъ кашѣ
сховокъ до выключного ужатѣ і водѣ влас-
нымъ ключемъ, де безпечно а дискретно мож-
на перерозувати своє майно або важній доку-
ментѣ.

Вв' томъ напрямѣ гіпотечный Банкъ по-
робѣвъ якъ надалѣше идучй зарѣдженя.

Принимѣ відносѣчѣ ся до того роду де-
позитѣвъ можна одержати безплатно зв'язав депо-
зитѣвъ водѣдѣвъ.

374 [2]

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ

і красній кольоровій тецѣ, в цѣнѣ 2 коронѣ
пабута можна
в Товариствѣ „Прєсвѣта“ Ринѣк ч. 10.

100 до 300 зр. мѣсячно
можуть зарѣбати особы всѣ-
кого стану зв'язав кождѣмъ мѣсе-
цѣ повно і честно, безъ ка-
піталу і рѣзика, черезъ про-
дажѣ законно дозволеныхъ
иперѣвъ державныхъ і до-
брыхъ. Зголосити до: LUDWIG
GESTERNEICHER, VIII. Deutsch-
gasse 8, BUDAPEST. 98

3 живого і мертвого

новелі Бєг. Мандичевського

мож дістати в руськихъ книгар-
няхъ і у автора: площа Акаде-
міцка ч. 4. II. пов. Цѣна бро-
шурованѣй книжочка 1 кор. в
оправѣ „сєссєсїон“ 1 к. 30 сот

Пѣвѣць церковный,

зв'язав колькальнѣмъ практикомъ, умі-
нѣний грати зв'язав нотѣ на фігармоніи
або на органѣ, малѣйшій тѣмъчасово
свою фігармонію, шуєвъ відновлен-
ня посяды. Адреса: Григорій Бод-
наръ, церк. вѣсѣвъ зв'язав Златѣвцяхъ,
почта Голгоче коло Підгаєць

8-3

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) по 6-тих годинах по полудні. Літературний додаток „Вісник літературних новин“ виходить по вторнику, а по вторнику і п'ятниці по чергові разом з „Ділом“.

Передплата і експерти приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, у Бюро газет у. Карла Людвіка 9, у А. Ольшанського у. Кидицького 2; — у Ярослав: Д. Крижановський; — у Відні: М. Duke, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hansenstein & Fegler I. Wallfischgasse 12; В. Франкфурт в Гамбург: H. Hansenstein & Fegler.

Передплата на „ДВЛО“ і на експерти по каталогах книжок у Львові.

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком:

в Австрії:	в Галичині:
на цілий рік . . . 16 зр.	на цілий рік . . . 22 зр.
на півріччя . . . 8 зр.	на півріччя . . . 11 зр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 зр.	на півріччя . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8 зр.	на місяць . . . 1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереження. — Рекламі записувати тільки зодь порт.

Неодержиме членство 6 зр. на проз. 7 зр.

Отже, коли якийсь приймає ся „ДВЛО“ 10 зр. відь одноп. експерти літературних або експерти в „ДВЛО“ по 25 зр. м. л.

Подати в якийсь день приймає ся тільки на 15 зр. відь експерти.

Письма з Відня.

[Парламентарний календар. — Сторонництво в палаті послів: Чехи, Поляки, Нмці. Сегорбна парламентарна кампанія. — Рускій Клюб і Мазури.]

В минулому тижні відбували ся два рази, з ініціати президента міністрів, нарада представителів клубів в палаті послів надь програмою парламентарних робіт. Бувший міністер Бернрайтер уложив, в порозумінні з д-ром Кербером, парламентарний календар, в котрім означив докладно, які справи в котрих днях мають поладити ся. Отже сесія парламенту мала бы тагнути ся до 15 червня, в том часі мало бы бути 30 засідань, а залогоди ти ся мала бы отей важнійшій справі (о-крім деяких менших): новела о належ-ності, податок горівчаний, інвестиції, водній дорозі, локальний зельвництв, провізорія бюджетова і перше читанє бюджету. Вей присутній клуби — на нарадѣ не було лише Всевімцв и чеських радикалів — за-певнювали о своїй охотѣ до праці и о готово-сти не робити ніяких перепонь виконаню сей програми, але ніхто не вврат, щоб о-на дала ся дійсно перепровадити. А небез-печенство грозить не такь водь великих парті в палатѣ послів, також не конче водь менших, екстраімних парті, ино цѣла атмосфера парламенту ще все така, що часто несподівано и неамірено вступав бблшій або меншій вибух, котрий, розумѣ-ся, спинає парламентарну роботу и псує вей обчислення. Такъ н. пр. на поладжене нове-ль о належностяхъ призначені були пер-вѣтні два засідання; однакъ минуло вже п'ять, а новела ще не поладжена. Виний сему інциденту в справѣ архієпископа Франца Фердинанда и недоволяюча відповѣдь міні-стра гр. Вельзергайма в справѣ самоу-бієтв у войску, котрі то справи виклика-ли поставленє нагляднихъ внесень. Отже вина не спадає на якусь охоту до обструкції у парламентарнихъ сторонництв.

Цікаве єсть поведєне поодинокихъ сто-

ронництв. Чехи пбсь-то все ще горюжать ся, удержують опозиційнікв, на конференції клубів не хотѣли на довшій часъ вважати ся, але в дійствості они, помямо несповнення ихъ національнихъ и політичнихъ жадань, приєднаній правительствомъ, дійствнихъ труд-ностей правительству не роблять а опозицій-лише маркують. Противно Поляки. Ті — на-око дуже лояльні, віддають лаше интере-самъ держави, але в дійствості дуже не-задоволені своїмъ зизольованємъ в парла-менті в утратою давнѣшого впливу — по-мимо ордеру п. Яворського и промови д-ра Кербера — також у правительстві. Они ра-ді бы отже дуже робити всякі трудності д-ру Керберови, але не власними руками, ино чужими. Замѣню, що водь якогось часу в палатѣ вь имени польского кола не промов-ляв же п. Яворскій, ино гр. Дѣдушицкій (мимоходомъ сказавши, не завжди щасливо), та й на конференції клубів приходив ино гр. Дѣдушицкій. Вь остатнихъ дняхъ запану-вала велика радість вь польскомъ колѣ: на-великій навізна, що Галичина зъ інвести-цій майже нічого не буде мати, міністеръ Віттев згоди в ся на будову зельвництв зб-львова на Перемишляни до Підгайцв. — Та-кожъ клерикалы и фєвдалы незадоволені зб-дра Кербера, майже такъ само християнскій соціалы. Найббльше задоволені суть нмцкій поступові сторонництв, навѣть Всевімцв. Межи сими сторонництвми и Чехами насту-пило вь остатнихъ часахъ певне зближенє: вже не ведуть ся межи ними такі сварив вь парламенті, якъ перше, Чехи перестали на-вѣть порушувати на кождімъ засіданю спра-ву чеськихъ інтерпелляцій, — а сварив ведуть ся межи соціалістами, Всевімцвми и деко-трими нмцкими поступовѣйшими нмцками зб-одной стороны а клерикалами и християн-скими соціалістами (сторонництвмъ Люстера) зб-другой стороны. Д-р Люстеръ, видачи за-взяті напасти противникв — часомъ и без-побдствий — та упадаючий своїмъ впливѣмъ, роз-почавъ наново агітаційну роботу вь Відні а-такожъ старає ся вь парламенті своє стано-вище боронити.

Що-до всей сегорбной кампанії парла-

ментарной та справа представляє ся такъ: Около 20 мая зберуть ся у Відні спблний делегация и радаи будуть до половини червня. Вразъ изъ ними радити буде и парламент и вразъ зъ ними скінчить свою сесію. Вь по-ловинѣ червня зберуть ся крайній сойми на коротку сесію. Д-р Керберъ заповѣсть, що-они мають ще радити вь осени, отже у ве-ресні, але до того може вже не прайде; по-томъ наступлять выборы соймові вь Галичи-ні и Чехахъ — десь вь жовтні — а вь па-долнствѣ збйшла бы ся зновъ рада державна. Здає ся, що зъ наміреннихъ бблшихъ справъ не будуть на весняній сесії поладжені: водній дорозі, локальний зельвництв и перше читанє бюджету, а може ще й що нмше. Про-візорія бюджетова має бути ухвалена на шість місяцівъ, се є до кінця року, такъ що она заступитъ на сей рікъ ухвалене бюджету. Все жь таки оббйде ся зовсѣмъ безъ §-у 14-ого.

Рускій Клубъ приготує вей внесє-ня и інтерпелляція вь важнійшихъ справахъ, котрі нмвѣрно вь послѣдуючомъ тижні будуть поставлені. Окрімъ своихъ тѣснѣй-шихъ нарадъ вбн має такожъ спблний нара-ды зъ польскими людоями и стояловцями вьдъ спблными галицкими або взагалъ важ-нійшими справами. Вь справѣ податку гор-івчаного постановивъ Клубъ, по довшій на-радѣ, голосувати за тымъ податкомъ (згбдно зб-становищемъ незалежнихъ рускихъ и-людовыхъ польскихъ послівъ вь галицкомъ соймѣ); однакжъ звблняє д-ра Коса водь солідарности вь тій справѣ. Вь имени Клу-бу має промовити д-р Король.

Нрд.

Перегляд політичний.

Обговорюючи нмвѣшню політичну си-туацію вь Австрії, Narodni Listy остерѣ-гають правительству передъ оптимізмомъ, бо-ббда не спить. Правительство не лишъ му-сить числяти ся зъ тымъ, що жадані Че-

хвѣя ще не суть заспокоєні, оно мусить такожъ числяти ся зъ підпольною роботою противъ него, яку ведуть — очевидно нѣхто нмшій, — якъ лишъ вѣдно нитруючий членъ кола польского. Вь тій справѣ Narodni Listy пишуть: „Президентъ міністрівъ, ино шефъ правительства мусить бороти ся зъ впливами, котрі на весняній сесії старають ся пова-ляти его. Вбнъ передовѣсть нмшавъ рахунки Поляковъ а такожъ нашъ фєвдалний власт-тезь великой нмвѣстости не дуже суть ему прихильні. Одній и другій очевидно не вра-джують ся, а ведуть борбу потайки. Д-р Керберъ не є чоловікомъ великихъ планівъ, вбнъ задоволеній тымъ, що парламентъ пра-цює. Симв, що ему повело ся переконувати выббръ делегаций и законъ о рекрутѣ, за-сказъ собі прихильність вь рѣшаючихъ кру-гахъ; зъ той причиною не експлуатують еще міни, підложені підъ нмъ Поляками и н-мшими его противниками. Поляки и чеські фєвдалний великі властители, котрі вей свои сили напружали, абы Чеховъ здержати водь обструкції, жалують того нмвѣ, цѣкують чеськихъ послівъ противъ правительства и ви-сылають ихъ всюды тамъ, де самі не мають водваги выступити. Зъ огбренємъ противъ Кербера, котрий не хоче сповинити польскихъ жадань, треба числяти ся тымъ ббльше, що Божественное уоблѣнено зб-его становища а-брата намѣстника Галичини, графа Пінін-ского такожъ усунено зб-его посады. Поляки ще не знають, до якої тактики они мають вэти ся, певною рѣчею є лишъ се, що вь тепершійшій політичній ситуації не чують ся щасливими“. — Коли вѣсть подана орга-номъ Молодочеховъ правдива, то вь парла-менті утворивъ ся формальний загвбръ Поляковъ и чеською фєвдалною шляхтою вь цѣли повалєня Кербера.

Sonn- u. Montagstg. доносєть, що реве-ляція Narodni List'овъ викликали мѣжъ членами польской репрезентаций велике зво-рушенє. Згаданий тижневникъ, нмспірова-ний здає ся членами кола польского, запов-няє, що вѣсть подана Narodni List'ами цѣлкомъ фальшива, тымъ ббльше, що від-носини мѣжъ коломъ польскимъ а фєвдал-

(6) Пиши: пропало!

Вячеслава Будвиновского.

(Дальше.)

Меценасяха на забаву не прийшла, ли-ше упросила Жуковича, аби по забаві відпро-вадив Агату. Вертали обов самі.

— В вашій душі зайшла якась переміна, ваше лице тепер вигодоило ся... і очі такъ вамъ гарно блищать, — говорила Агата за-зираючи ему в очі і притуюючи ся до него.

І її звичайно матові очі в тій хвилі та-кож горіли, кров закрасила лице а неди-скретні морщинки під очима і коло кутів уст виглядали ся і при допомозі світла ліхтаренъ зробили її о ців столія молодшою. В тій хвилі видавсь ему досить понадною.

— Зміну в вашім гуморі викликала адає ся зміна в погляді на вашу ситуацію. Гадаю, що за снмъ піде такожъ зміна вашої тактики і ви отверто простягнете руку по се, що до недавня уважали за неможливе до о-сягнення.

— Ні, пані. В тій справі моя думка ні троха не змінилась, а, противно, ще ббльше укріпилась.

— Якъ отже позенити собі се, що ви те-пер такі веселі?

— Причина одна і та сама.

— Та сама? Та, що викликала ваше прагнбленє? Яка у васъ лѣпка?

— Цілкомъ проста. Причина, котра до-водять нас до розпук, може бути такожъ причиною нашої веселости... „Гальєнгумору“.

— До розпук з вами потрібна велика доза терпеливости. Я вже рішучо мущу за-

чати сварку з вами. Я навѣть не можу при-пускати, що ви вірате в се, що говорите, бо-тяжко навѣть подумати, аби мужчина в ва-шихъ літахъ грѣшивъ таємъ бракомъ цивільної відваги.

— В моімъ клопоті відвага ві троха не-поможе мені. Она що-найббльше осмѣлила-би мене.

— А я вамъ кажу, що допоможе! — за-явила рішучо і, здержавши хід, енергично тупнула ногою.

— Панно Агато! Ви не маєте понятя, що мене гріє.

— Знаю, знаю! Слово чести даю вам, що знаю. Правда, що предмет вашихъ бажань дуже неприступний і вже не один, що хотівъ сей горіхъ згризати, поломивъ собі зуби, але ви маєте щастє, фєомєнальне щастє. Вистар-чить одно ваше слово, одна натак.

— Одно слога? вистарчить одно слово? — спитавъ Жукович здивований, гадаючи, що підглянула его. — З відки маєте такі інфор-мації?

— Панє Жукович! Будьте мужчиною, не бабою, а коша певно не дістанете.

— Можете за се ручити словомъ?

— Слово! — і витягла до него руку.

Хвѣлю вшлї мовчки. Жукович поспѣту-вавъ якусь веселу мѣлодїю.

— Чи ви вже задоволені? — спитала.

— Я все задоволені... нмнѣ чогось спе-ціальнѣ. Якъ би не такі рамена, то я з утіхи обнимавъ би цѣлу землю, цѣлувавъ би вей і вся, навѣть отей стовп ліхтарей.

— Дивний туст... цѣлувати стовп!

— Якъ вамъ кривдѣ, поцѣлюю і вас.

Обнявъ Агату і поцѣлувавъ в лице. Она не-

лишила ся довжникомъ і наставила лице ще раз.

— Лишмъ се... іде поліцай, — сказавъ Жукович.

Поліцай ставъ, глядѣв якийсь часъ за ни-ми, махнувъ рукою і цѣз в біжній улиці.

— Чому насъ коли не відвідаєте? — сп-итала Агата, коли станули під брамою.

— Не запрошений не йду навѣть до при-ятеля.

— Я васъ прошу. Прайдіть завтра. О шестій пополудні.

Ключ сторожа закрєговавъ в брамі і за-глушивъ поцѣлуй. Спѣла руку, що троха не зойкнув, і цѣзла в брамі.

В хаті Агати від досвѣта рух і фабрика. Паркетні гладі, вислєкують ся якъ шлѣфована мідь. Дивани, мѣлї, образи, кождий кусяч-ок в хаті повитираний, повитріпуваний такъ, що і скляни не знайшовъ би на нихъ порошинки. Приготованя такі, якъ би на приваті прица-зъ науучого дому. Мати, артистка в кузінар-ній штуді, вже і нігъ не чує, такъ танцює ко-ло кухлї, аби гість не вайшовъ незадоволеній, аби знав, що ві его віднебіє, ві жолудок ві-коли не пожадують т то крєку, який вінъ зро-бить беручи Агату.

Точно з ударомъ шестой години явивъ ся Жукович. Представлений матери ставъ під печєю і — витягнувъ папіроску. Хотівъ зискати на часі, бо першій разъ в житю знайшовъ ся в такій глупій ситуації; жолі другі своєю мончанкою не піддавали темі до розмови, незнав, від чого зачинати. Вінъ мавъ готовий ре-пертуар на всяку ситуацію, але тільки для му-жеского товариства або товариства дѣвчатами

та молодцями. Тутъ сивила его стара, котра гадала, що її випадє, бодай в першій хвилі, усѣсти проти гостя і окомъ знатока мірити его від стіи до голови, піддати не лишъ его нмнїну часті якъ найдокладнїшамъ огляданю, але і вдерти ся окомъ в найглубшій верстви его душі.

Жукович аж відітхнув, коли стара здох-мила з него свій недовірливий зір інквізитора, перепросила гостя, що мусить загланути на хвѣлю до кухлї, і відійшла.

— Чому не сїдаєте? Сїдайте! — сказа-ла Агата випрививши ся передъ нимъ і беручи его за руку. — Сїдайте! — повторила нах-ляючи голову такъ, що доносѣ було рушити устани, аби „украсти“ поцѣлуй.

Однакъ снмъ разомъ Жуковичъ бувъ прилич-нійшій, якъ в нощі на улиці при свѣтлї лі-хтарній і в очахъ поліцай. Агата при свѣтлї нафотной лямпи, по непереспаній нощі і цѣло-днєвій біганині, не подерживала ві одной н-точкы его нерви. Затуливъ уста рукою і по-іхнув, оправдуючи єю малу нечесність нм-танємъ:

— Чи і ви, панно Агато, не спали по-нмнїшіймъ балю?

По вечері мати зновъ пропала в кухні лишаючи пару саму. Мимо того Жукович в нїмъ не переступивъ границь саленової ста-кети, не керуєтасъ а того, що лице Агати ду-же часто було в сусѣдстві его уст.

На вескі питання Агати зредатовані і по-ставлені такъ зручно, що допускали однутї-ко відповідей, відповідає мимікою, зраджуючою, що вінъ не виспаний, що такі питання мучать его і вінъ своїхъ мислей не може зібрати на стѣл-ко до купи, аби питанє докладно зрозуміти і-ясно на него відповісти.

ВОДОПРОВОДЫ!

Купелєвй позоф, кльєзєты, каналізації, а такожъ великй уря-дження санітарний виконувє зъ примѣненємъ найновѣйшихъ улі-пшенъ підъ фаховою управою авториз. инстал. В. Реклєв-ского инжинєра зъ Варшавы.

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ
Львовъ, ул. Міцкевича 8, н-рѣ тел. 669

ною чеською шляхтою до певної степені напружений.

Щодо становнища самих Молодоцехів Narodni Listy зазначають, що мимо деяких приречень, що правда дуже цінних економічних концесій, не можуть забути всего того, що сталося ввч 17 жовтня 1899 року. Що тоді сталося, палить чеські серця і не перестає палити, як довго языкове питання не буде дефінітивно управлінне в напрямі цілковитого рівноправності. Однак усунення языкових кривд не мож так довго надіяти ся, як довго в кабінеті сидять тризначені протавини молодоческої партії, котрі стоять в сталій звязі з єн парламентарними ворогами. Як довго в міністерстві сидять Спенс, Бем і Віттек, так довго ситуація не поправит ся. Міністер Резек не може парализувати впливів тих міністрів. Програма парламентарної праці в просто провокацію чеської терпелювості. Чеським послам вже досить годів ся без протесту на се, що им диктують Вольф, Беррайтер і Спенс. Алі янез тих трех осіб в досить цінний і інтересно скінчить ся. Ситуація в критична. Чеські послы пильнують ся; вже бльше не позволять з собою поступати так, як досі.

Daily Telegraph доносить, що в добре поинформованих пєтербурєкєх кругах уважають за певну річ, що Делькасе переговорив з гр. Ламедорфом між ним шимт о сильну акцію Росії в Франції в Персії і надь переким заломом. Делькасе має бути тоя гадки, що лише тільки Росії в покликана, аби в имени цивілізації в світового мара розв'язати важку справу сполученя Європи з переким заломом в Індійським океаном. Союз Франції і Росії уможливити розв'язане сев справу.

Петербургська „Торгово-промышленная Газета“ подає подробиці закону о заведеню земств в типі амніонім за часів Александра III, в слдуючих губерніях: вильєнськєй, ковнєнськєй, грєднєнськєй, витебєкєй, мєнськєй, мєгєлєвськєй, волинськєй, вєвєнськєй, подєльськєй, архангєльськєй, астраханськєй, ставропольськєй і оренбургськєй. Ці сля проекту ті губернії мають одержати земскі губерніальні в повітові комітєти з губерніальними урядами і повітовими повномочниками яко виконуючою властію. Комітєти будуть складати ся з представитєльв власті і радних, котрих буде именувати міністер внутрішних справ з поміж мєсцевих поміщикєв і осєлєх в повітєх властєтєльв недвижимостєй і фабрик. На-

Атата бачучи, що розмова не клеїть ся, зачала розкладати перед ним ріжні трофеї з молодих лїт. Були там фотографії, памятки ки, вірші на ружевах листках, позасумувані цвітє і вїшні такі дїтєнаєтва. Коли переглянули сей музей старинностєй, Атата, нїбн від нехочу, зачала витягати і показувати вишнєвєні рушники. Вишнєвала їх вєще перед вісімнацять роками, бо тогдї „інтерєсуєва“ ся нею першїй її „адоратор“. Коли по році зачав інтерєсуєвати ся, але вєже цілком „сєрієзно“ другий, побільшила свою виправу гєтєми до подушок. Цілу сю виправу мусїв — хотїв, чи не хотїв — оглядати кожний новий „фальшивий арядник“ і через кожного з них Атата докладала до неї чєго нового. З її пояснєвєв треба було догадувати ся, що окрім рушникєв, подушок, до спяня і сальонових, диванникєв і вєсєких нїшєх дрібних прикрас хати власної роботи, мала ще великий магазин вїшєних потрібних жїнци річєй, але неуважала за відповіднє показувати їх чужому мужчєні.

— Ну що-ж? Не господарна я? — спитала ховаючи все те назад до кєфєра. — Все те, як бачу, неуживанє, хоч не новє. Такі засоби річєй, котрих не уживав ся, коли не сєть науковим музеєм, можуть лишє бути доказом негосподарностє.

— Бо я тїх річєй тепєр не уживаю. Громаджу на цївїнїшє... як віддам ся. Сє моя виправє.

— Тепєр розумію. Ви громадїте річї і маринувєте їх. На мїй погляд сє дуже непрактична економїя.

— Ва мужчина і на тїм не розумїєте ся. Лїше громадїти певолє, аби колєсь, як...

— Можє бути, що я в тїм не факховий. Однак, о скілько знаю, то громадїте ся за сєбє і маринати з артикулєв, котрих в певних порєх року не можє за нїяку ціну дієтати. Осїрки заквашує ся на зїму, бо нїякшє не дієтанєтє їх. Щє й в додатку перєстануть сє робити в приватних домах, бо в меншєм кє-

чалїника і члєновєх губерніальних урядєв будє також именувати міністер справ внутрішних.

Зь Пєкіну доносєть, що правїльнє хїньскє вїйскє підь командєю гєнєрала Лію тілько про око людскє цєфнуло ся зь підь Гуоїлю і що тепєр займає нїшїй цєзіці. Командантє сполучєних вїйскє домагають ся вїдь хїньскєх повномочникєв, аби хїньскї вїйскє цілком цєфнули ся. Вь ночі зь 26 на 27 цївїня появили ся вь Пєкіні на рогах зь улиць плакати, вєзвєжєч вїсїх патріотичєх хїнцєв, аби днє 15 мая абунтували ся і вигнали вїсїх чужинцєв.

Бюро Вольфа доносєть, що вь днєх 23 і 24 цївїня вїдбуло ся кєлькє бїтєв міжь хїньским вїйском гєнєрала Лію а 4 нїмєцкєми кєлькєшєми Кєтлєра. Пє завязєтєм о порєх вїдбуванє хїнцєв до Куану. Нїмєцкє стратїли 4 офіцєрєв ранєних, 3 воякєв убитєх а 32 ранєних. Англїйскї вїйскє вь бїтєх підь Кальшїном забрєли хїнцєм 16 армєтє і 67 вїзєв зь амуніцією. Хїнцє давали командантовєм двє вїзє наповнєні срьблом, якє не вїзємє армєтє і нїчєго не довєсє сєвоим властєям.

Один зь Шангаїєх днєвникєв оголошує подробиці о доходах і розходах хїнцєв, зь чєго виходїть, що рєчїй доходи хїнцє вивосєть 88 мїлієвєв тєлєвє, а вьдаткє 101 мїлієвєв. Дефіцит отжє вивосєть 13 мїлієвєв тєлєвє рєчєю.

До Вашингтєну надїйшла тєлєграма амєрїканьскєго посольствє вь Пєкіні, що цєсарєва вїдова передєла справу, котрї досє сама провадила, одному зь гєнєрєлєв. Вь Вашингтєнє уважають сє за знєть, що цєсарєва рєзїгнє зь сєвої дотєпєрїшнєй абєлєутнєй власті.

Прєзїдєнт Трансвалє Кріфєр, прїймаючи вь Амстєрдамє дєпутєціє стоваршєнєя підпарєючєго інтерєсє Бурьєв, заявїєть, що тепєр нєма бєсєдє о якїх нєбудє мїровєх переговорєх зь Англїйцєм і що вєсь цєголєскє о посєреднїцтєв пань Ботє сєть пустою спїєтнєю. Також доносєть, що жєвєка Ботє нє бєвїєтє ся вь нїякє посєреднїцтє і по сєвоїм повєротє вїдь чєловєка навєть нє вєступєла до Кїчєнєра.

„Таймєс“ доносєть, що Англїйцє завїєли мїсцєвєтє Рось-Сєнєгалє, дє до нєдавнєя пробувавє Шальє-Бургєр зь трансвалєським правїтєльством. Кїчєнєр доносєть зь Прєторїє, що вїдь єго послєднєй тєлєграмы полєновє 103 Бурьєв, 10 Бурьєв піддалиє до зрєвєльнє; забрєно 138 карєбїєв, 98 кєвєй, і двєнацєть фунтову армєту і 15 патрєнєв

потом можєна їх в кождїй хвїлї купити в склєпї.

— Як можєна рушникє або нїшї такі річї порівнувати з огірками!

— Нє рушник з огірком порівню, але рєчїю їх маринувє. Паннє на вїдданю — очєвїднє зі старєсвїтєким вихованєм — грємадєть гєрдєробу до ужїтєку аж за якїх з лїт. Колєсь сє малє рєчїю. Імєнно тогдї, коли нє було нї зєлїзницє нї навїтє гостїнїцє, коли нє було мїст, нї склєпїв на кождїй улицї, коли на блаватнїй товар трєба було ждєти лїтамє на купцїє зі Сходу. Розумїю, що тогдї трєба було забезпечити ся на довшїй час. Тогдї була рєчїю засновувєна в кождїй хатї магазин гєрдєробє, нє до бєзпєсєреднєго ужїтєку, а на пїзїїшє. Так робїли навїшї прадїдї і вєсїкі виправї дївчєт сєть рєштєкою нєкултєрностє навїх прєдєкєв. Нїнї — та щє у великїх мїстєх, дє що крєк мєамє склєп, в котрїм в кождїй хвїлї кожду річ можємо купити, і за готївку і на крєдїт — грємадєть гєрдєробу і лїтамє мацєрувати її в вуєрї, значїть тїлькє, що тратїти капїтал, а що-наїмєншє процєнт вїд капїталу на тє, аби зуб часу і молї мєлє що грїзєтє... До того щє мєнї адєє ся, що як бї я мєв жєнїтє ся, а довідєв ся, що моя дївчїна скуповє сорочєв і дєржїть їх нєварушєні аж до шлюбу, я бєз намїєду покнєув бї її.

— А то чєму?

— Бо коли она так на гвалт закупує бїлє, мєнї адєвалє бї ся, що она до сєї порї ходїла бєз сорочєв.

„Говорє сєбї що хочєш, — гєдалє сєбї Атата, — алє я нє злє зрєбєла, що тїлькє лїт грємадїла“. — Она нє могла зрєвємітє того, як дївчїна можє вїддавати ся бєз традїцїєннєй виправї. Збїранє сєї виправї, на радє цілої рєднїн, трєгї з купцєм, свєрєнї зї швачкєм і повнє хата окрєвїє — сє-ж прїнадїїшє річ, як сємо вєсїлє.

(Далїшє будє.)

малєго кєлїбру; убитє 12 Бурьєв. Коли, дє сє стало ся і чї ті стрєтє Бурьєв ажє можє була рєвє або двє оголошєні, Кїчєнєр нє подєє. Коло Гєльсєтїн „забрєно“ Бурєм анїшєну армєту Максїма і „досєть вєлїкє“ чїсєло вїзєв і худєб. По стрєтєх Англїйцєв одїєв воякє убитїй, одїєв офіцєр і 7 воякєв лєгкє ранєні.

Зь приватних жєрєлє доносєть, що пошєсєтє на кєнє забрєла Англїйцєм вєжє 75% кєнєй і сє нєйбєльшє спїєнєя опєрацїє Англїйцєв.

Осторога передь еміграцією до Канади.

Вь остєтнїм чїсєлє амєрїканьскєй „Свєбєдє“ вєходїмо двє цїкаві пїсьмє про долєу наших людєй вь Канадє. Вь тепєрїшнїй хвїлї еміграцїєннєй горєчєй у насє подєємо обє ті пїсьмє для остєрогї нашєго народу.

Івань Сєвєчук зь Стюартборнє (зь Манїтєбї) пїшє:

„Якє рускїй народ зєйшов вь остєтнє нуждє зь Гєлїчїнє та Б.ковнєв, то зь бїднєтє мусїєв ємігрувати за морє; бїднї ємігрували чєрєз нєдостєток, а дєсєк замєжнїй, котрї щє могли утрїматї ся, ємігрували зь нєгєрєдєлїєвостє, бо нє могли вїтрїматї прєсїдєванє, нєсправєдлїєвостє панєв, жїдовє і нїх хруїєвє лїзєувє, прєдєдїшєвє. Та сїпрєдєвали пєсєткє, трєрєлє за що могли і утїєкали, вїрєвалиє зь тої цауїнє та вїрєж, якє нїх прєсїдєдалє, і втїєкали за морє, шїшли на-сєльє, нє знєли на що там вїдїтї. Повїрєли на пїсьмє агєнтєв, котрї пїсєли нїм, що вь Канадє на вєрбєх грєшкї рєдєтє ся, якє то Карлєсбєрг і тепєр сїмєло зь Гєлїчїнє та Б.ковнєв лїстєм. Отжє 1900 року котрї шїшли на Карлєсбєрг, то кожєму давалє по куїл лїстєв друкєванєх і казєвє, щєбї посєлєлє до крєю до другїх, котрїх знєють, щєбї тїх зєохотїтї до Канадє і сїравлєтї на єго прєвєзє. Отжє тїх лїстєв прїнєсєлє мнєго до Канадє рускї ємігрантє і зь тїх лїстєв посєлєю одєє до рєдєкцїє „Свєбєдє“ і прошу єго надрукєвати, нєхай чїтають чїтєлєтє „Свєбєдє“ та нєхай глєдєють того добрє вь Канадє, що вь тїм лїстє єсть: якє то „Лєубєзнїй братє во Хрїстє“ пїшє нїз Пєлєєнтє Гомє чєрєз Карлєсбєрг.

Пєршє фальшїєвє: чєму на тїм лїстє нєма мїсєцєя і року, коли вїєв пїсєвнїй і друкєванїй. Можє єщє друкєванїй, якє бєбє дїєвоє була, а нє, коли вєжє бєбє постєрїєла ся; то можє прєдє 15 або 10 рокамє було вь Канадє, алє нїнї того нєма. Дє то єсть, щєбї давали жївєкам фармє вь Канадє, коли нє дєжє дають і чєловєкам! Мнєго єсть бєз фармєв, сїдєть по комбїнєм і крутєть ся за фармєм. А дє той зарєбєк 2 долєрє на дєнь лїтєм, а зїмнєю долєрє? Тамє тепєр лїтєм вь жївєна нїгдє нєма 2 долєрє вь цїлїй Канадє, а зїмнєю рєбєвє бї я з 50 цєнєгєв. А дє єсть мїшєкє мукє за долєрє? Тамє за пєвтора долєрє пєдлєв мукє зь грїсє, яку нашї людє купують, нє мїшєкє, алє торбє гєлєцєк. Нєодєнє чїтєє таку дурнїцїє зь старїєм крєю, зь Гєлїчїнє, та сєбї мєслїєть, що то мїшєкє такїй, якє вь Гєлїчїнє, рускїй, на 100 кїлє. А дє тепєр можє вола купити за 30 долєрєв, коли тепєр за добру парє волєвє трєба дєтї 130 або бльшє, за малї бїчкє 70 — 80 дол., а за добру корєву 35 і 40 долєрєв? А сїєна рускїй чєловєкє, якє на сєбї фармї нє мєє, нїгдє нє укєсєть, бо дє єсть на шєбїльнєх сєкцїєх, на компанїїнїх, то вєє Англїкє зь сєвої рєкї берєть. Манєвнєго лїтє, 1900, зь Стюартборнє рускї людє ходїли по 20 — 30 малї кєсїтє; та й далї нїмє кєсїтє, нєодєнє кєсїєвє кєлькє дєвє, алє дарм! Вїтїєхєлє Англїкє і то сїєно, що вєсїєлє рускї людє, Англїкє брали на фїрє і рєштє докєшувєлє, а рускєх людєй наганєлє. „Говань“, кажє Англїкє, я купїє то сїєно! Й що зрєбїть рускїй чєловєк зь Англїком?

Ой, богєто брєхнї пїшуть зь Канадє! Булї вь Гєлїчїнє такїй, що прєдєвали рускїй народ, прєдєвали сєвоє голєсє за сєлєнку пїєвє, за кєвбєсу, та вїбїрєли полєськєх пєвєв на послєбє, котрї сїєлєлє тїжєє армє на шїєно рускомє народєв, і прїїшїлє такїй до Канадє та й тїтє лакомєтє ся на парє долєрєв, що єму агєнтє втєкєувє, і пїшє брєхнє чєрєз друкєванїй лїстє агєнтєв. Вїдїєвє я на власнїй очї, якє то парє людєй дїєстєлє вєжє вь Канадє по кєлькє долєрєв, що сєвоє пїсєнєннєю покєлїєкєлє кєлькє рєднїє чєрєз тїх агєнтєв. Та нє кожєму смєкує Канада. Бїдє тамє вь старїєм крєю, кажєть, алє лїшє нє будє і вь Канадє Руснєамє на пустої зємлї та на лїтєвїх прїморєзках. Мнєго потєрєлє тамє: крєснїй грєуєтє, огорєдє зь крєснєм сєдєм, ово чємє, та пєсїєкє і мєлєнє. Нєодєнє жїєвє сєбї тамє зь пєсїєкє, трєгуєвє грєшєй за мєдєкє, за овоцє, зь мєлєна, а прїїшєть до Канадє та дєстєвє фармє таку, що 2 морєгєв нє мєє чїстєнє зємлї, лїшє камїє та пїсєкє. Та пєшєвє зь гєлїчєкєн бїдє, надїєєвє ся гарєздє вь Канадє, а тїтє Англїкє лїшє зарєкуєтє Русєнєв, якє зь Гєлїчїнє полєськє пєнє та жєдє. Вїдємо добрє якє то Англїкє мїлєсєрєдїй, богєто лєчїєтє якє гє-

лїчїє пєнє та жєдє. Подєтєкє вєжє вєлєжїлє рєчїє зь Англїкєм, бо зь сєвої фармє Англїкє мєє парє тїсєчє бїшєлєвє пїєнєцє, а Руснє нє мєє одїєго акрє оранєго і нємає що оратї, бо камїє. — Івань Сєвєчук.

Нє такє вєрєзнє, а такє остєрєжєкою пїшє самє уряднїк єміграцїєннєго бюрє ананїй Кїрїлє Гєєнїкє зь Вїнїпєгу. Вєжє пїшє:

„Вь рєцї 1900 прїбулє Руснєєвє зь Гєлїчїнє і Б.ковнєнє повнє чїсєло 7000, котрї рєамїтєлїєлє по осєадєх потєрєнєх вїдь рєку 1896. Пєнєжє дєжє малїй процєнтє Пєлєкєвє прїєдєтє, прєтє нє чїсєло нїх о-сєбєнє, а тїлькє скажє загєлєно, що мїжє 30 000 прїбувєшєм зь Гєлїчїнє і Б.ковнєнє Слєвєнєм, Пєлєкєвє будє пєтє процєнтє.

Рєкє мнєувшїй нє кєнєчє бєвє добрїй для новєпрїбувєшєх: посухє прєшєкєдїєла урожєвє, а чєрєз тє зарєбєк бєвє пєлїшїє, чїмє мнєувєшєх лїтє, і сє далє повєдє, що кєлькє сєтє, прїбувєшїх послєднєго і мнєувєшїх лїтє бєз рєднєв, повєртєлє ся до рєднєго крєю, і що, дємєю, будє повєдєм прїєздє вь євєм рєцї мєнєшєго чїсєла.

Нєрєдє оснєвнєє ся ужє вь Канадє і повнєнєє самє зєвєжєтї, чї я кєго єму клїєкєтє до сєбє зь рєднєго крєю. Я будє вєє стєєтї на євєм, що кєждїй, котрїй пїшє до рєднєго крєю, нєхай добрє засєанєвїєтє ся, чї клїєкєтє, чї вє. Нє трєба по злєбїтє, алє по власнєму ємїлїєню постєпєтї і вєє дємєтє, що лїшє другєму будє того жєвєтє, чєго сєбї хочє. Дємєю, що дєжє добрє казєтї, аби нєпрєдє прїєздїлє бєз рєднєв. Кєму тїтє сподєбєсь, рєдєву сїрєвєдєтє; кєму вє, вєрєнє сє нєзєдє до крєю. Нєвєрєжє послєднєго рєку, дємєю, трєхє повєтрїєнє єміграцїє, такє що дєєє вєлє 5 тїсєчє прїбудє сєго рєку. Вь пєршїх трєх мїсєцєх лїтєжє нїхтє нє прїєхєвє, а пєршїй бльшїй трєнє-портє опускєє Євєрєпу 10. цївїня 1901 зь наших ємігрантєм. — К. Гєєнїкє.

Письма зь краю.

36 Стрєя (Прє гостїну рускєго тєатру.)

Вїдїєхєвє нашє рускїй тєатр, давшї вь Стрєю 24 вїстєвє. Прє сїю гостїну нашєго рєдєко гєстє хочє кєлькє слєвєв нєпїсєтї. Зєвєзначу одєвє нєпрєдє, що бєзвїдєстєвнї похвалї, якїмє нєрєзє авторє допїсєє обєдєрєкуєтє нашє тєатр і єго арїєстєв, я уважєю дєжє шєбїлїєвїмє для нєстїтуцїє, дїєтєго я, хотїй нєлєжє до вєлїкїх прїє-єлєєвє нашєго тєатру, дєржє ся тої засєдє, що волю дєщє пєзєбутї похвалїтї, якє мєєтє бїмє пєзєбутї дєщє справєдлїєво зєвєнєтї.

Вь 24 вїстєвахє мє бєчїлї майжє цїлїй тепєрїшнїй рєпєртуєр нашєго народнєго сєєнє і трєба казєтї, що вїєв досєть убогїє амїєстєм. Вїєвємє вїстєвє було дєлє Стрєяєвє новостїю, імєнно штукї: Шєлєвїло, Влєстє тїмє, Жїдїбєкє вїхрєстєкє, Пєлєхєй-лє, Сєрбїнє, Сєкєпєнїй сєвїтє, Зєлєбєє сєвєтєм і опєрєтєкє Дєвє Цєзарє. Прєчїй рєпєртуєр старїй штукї, дєєкє, якє Вєрхєвїєвї, Пєдїбрєнє, Пєлєє бєжїй, Нєдє прєпєстїю навїтє дєжє старї, вїдновєнїє та по-трєхї чєрєрєблєвї, мїєло слухєють ся тоєму, що вїх амїєстє ужє прїєзєбуєтє ся; онї рєбєлєтє на вєє старшїх вїрєжїє „зєгєдєкє мєлєдєстє“, а на мєлєдїжє і на тую чєсть публїкє, котрє давнїшє до тєатру нє ходїла, вїрєжїє такє, якє на сєє колєєсє робїлє. Дїєтєго мє можємо упрєвє тєатру лїшє подєєувєтї, що тї штукї вїдновєлє. За тє „новєстє“ насє зєвєзвїєтє нє вєдєлєють. Мїємо рєзїєсуєвєнїх кєнєкурєвє нєма у насє новїх тєвєрєвє драмєтїчєх, котрї гєдїлєсь бї на сєєну і вїдновєдїлє новїмє вїмєгєамє штукї.

Одїєноє орієнєальнє новєтє, яку бєчїлї мє, сє „Жїдїбєкє-вїхрєстєкє“ Тєгєбєнєго, мїємо чїсєлєнїєх гарнїх сєєнєв мєєтє нє удєржїтє ся на сєєнє ужє зь прїчїнє мїємє-вєлїєно прїєвєнєчєнє сє нєпопулярнєю тєндєн-цїє, що „жїдє повнєнєє остєтє жїдєм“. Карпєнєковє драмє „Сєрбїнє“, зєвєнє зь дру-ку, мїємо гарнєго пєдєкєлєду вїсторїчєно єсть дєжє слєбємє тєвєрємє сєнєчїєнїєм. Зь прєкєлєдєв чужїх штукє на пєршїм мїсєдї стєєтє „Влєстє тїмє“ Толєстєго. Сє справдї найгарнїшїй тєвєрє, якїй бєчїлї мє на сєєнє. Чїтєтє єго у кнїжцї — нє хочє ся вї-рєтї, щєбї можєна вєє сїю поганє жїтє вї-дєржєтї дїєлєчїєсє на сєєну. А одєнєго тї стрєшнїє сєєнє (дїшєнє дїєтєнє і т. д.) нє нєрєжє чєловєкє, нє навєкуєтє тїдєю, нє „зє-трєкуєтє вєчєрє“, якє сєго бєєлєсь дєєкє вєрєвнїє пєновє і пєцї, алє вєдєчї дємєку у глєбїну жїтє людєкєго і показуючї їй тамє сєвїтєлє і тїєн дїшїє, учєть мєслїєтї і лєбї-тї, учєть прєстєпєкє і злєбу уважєтї нє-щєсєтєм, шукєтї за єго прїчїєно і за лї-кємє. Зь вїшнїх прєкєлєдєв пєдєбєлєсь: „Шєлєвїло“, „Мєлєкє“, „Пєлєхєйло“, зє тє нє пєдєбєлєсь „Сєкєпєнїй сєвїтє“ і „Зєлєбєє сєвєтєм“. Сє послєднє комєдїєнє Сєнєкєвїчє тєвє зєвєсїєтє нє нєдєє ся на нашє сєєну. Зь мєзїчєнїх тєвєрєв, що стєновєлєтє нєйбєль-шє „сєлє“ нашєго тєатру, пєршїй рєзє вї-стєвєлєно у насє дєжє гарнє опєрєтє „Дєвє Цєзарє“ і повєтєрєно пєтє давнїшє гарнїх опєрєтєкє. Вєє рєзємє — слєбєнїєй обї-дєдє.

Бльшє якє чєтїрє рєкє нє зєгєшувєла нашє дружїна до Стрєя; упрєвє тєатру бє-єлєсь нашєго мїєстє, бо давнїшє вїєдєлєлє

скоп у Львові. — Ректоръ черновецького університету проф. д-ръ Гавкс має бути покладаний на вродласкій університетъ. — На теренахъ нафтовихъ въ Криву коло Горлиць патронею на багаті жерела нафти. — Нову парохію протестантску засновано въ Книгинець-Колоніяхъ підъ Станиславомъ. — Пасторомъ іменований дотеперішній проповідникъ тамшній Цеклеръ. — Въ Курові новосадищеню покійну стрілила владетельна дружина Шкарадюка до членівъ комісії громадскої, що займалася на ньому, а одного зъ нихъ смертельно ранила. — Въ Сьу-полі перетягла залізниця робітників, що хотіли тайкомъ перевезтись і по дорожці уникати на шани. Тяжко покараленого водвезли до станиславського шпиталю.

Вісти зъ Еп. Перемишлян.

До канонічної інституції завовався оо.: Вас. Лаврецький на Варяжскій, Ром Кордасевич на Тучахъ, Сев. Добрянський на Монастирці. — Презенту на Сьлещъ белекій одержавъ о. Щаст. Раставецький. — Новопоставленій пресвитери дотала сотрудицтва: Леонт. Адриянович на Корманіяхъ а Богд. Поланський въ Олешахъ. — Ординарієтскими комісарями въ справахъ сервітугоныхъ іменований оо.: деканъ Кир. Селецький на деканатъ белекій, Ів. Шемердяк на деканатъ старобільській, Анд. Децю на деканатъ мокрянській, Ів. Бирецький на деканатъ львівській, Нев. Ивановський на деканатъ дрогбицькій, Левъ Сембратович на деканатъ сьвідькій. — Увольнені відъ пенсії конкурсового одержавъ о. Макс. Карлович. — Правительство продовжило дотацію на дальшій оденъ рікъ для сотрудицтва въ Курові а призвонило на таку дотацію для сотрудицтва пароху у Вадовичахъ.

Телеграмы.

Відень 29 цвітня. Въ четверть мало відбути ся вѣче студентівъ въ салі Ронахера въ цѣль обговорення теперішніхъ політичнихъ відносинъ въ Россіи. Поліція заборонила вѣче. Зъ тей причиною 150 студентівъ урядило демонстрацію; одного зъ нихъ арештовано.

Будапешт 29 цвітня. На засѣданю сейму гр. Зіхн інтерпелювавъ міністра провѣсти, що наміраєся зробити супротивъ двенадцятихъ вѣстей, що професоръ унів. святегу Піклеръ въ уми і серця молодіжи въ впливъ зъ катедры анархістичній теоріи. — Въ сеймѣ внесено законъ, на підставѣ которого правительство має купити 55,000 магазиннихъ карабінівъ для загального ополчення. Містеръ говядовъ має на сю цѣль одержати і едять въ высотѣ 6 мільйонівъ коронъ.

Прага 29 цвітня. Въ окрузѣ, въ котрому в Кльовачь арештувавъ, молодю Чези поставили кандидатуру Енгля. Енгель не приймавъ кандидатури. Мимо того Narodni Listy взымають виборцівъ, аби віддали ему свій голосъ.

Бѣлград 29 цвітня. Малий віддѣлъ турецкого вѣйска перейшовъ сербську границю підъ Куршумлею і убивъ сербского капітала.

Римъ 28 цвітня. Двенадцять Ратія доноять, що папскій секретаръ Рампола подавъ ся до димісії. Їмъ наслідникомъ має бути Ферата. Інші дванадцять заперечують сю вѣсть.

Альжиръ 29 цвітня. Племя Бенъ-ібнъ-ассенъ збунтувало ся і зрабувало одно село, при чомъ побило 10 Европейцівъ. Решту населеня въ числѣ 300 душъ вярзано, поранено, а въ часті побиено. Сей бунтъ не має політичного характеру, аго цѣлю бувъ виключно рабунгъ. Заряджено потрібній средства остоорожности, аби забезпечити инші села.

Берлинъ 29 цвітня. Въ першихъ дняхъ мая цесаръ Вильгельмъ правде до Штрасбур-

га і при той нагодѣ має бути внесений „парграфъ диктатури“. — Въ поважнихъ кругахъ говорять о кризѣ въ кабинетѣ. Правительство має заняты еверішніе становище супротивъ аграрствъ, ако партія, котра теперъ фрондує. Уступити мають міністеръ фінансѣвъ Микель і міністеръ рѣшництвъ Гаммерштайнъ. Дальше заповідують, що нагѣть канцлеръ Біловъ подасть ся до димісії. аго наслідникомъ бувъ бы амбасадоръ въ Царгородѣ бр. Маршалъ.

Петербургъ 29 цвітня. Публицистика і професоры університету уважають за конечну річь дати університетамъ автономичну організацію зъ ректоромъ на чолѣ. Такожъ треба бы призвати студентамъ до певнихъ границъ самоуправу въ ихъ власнихъ справахъ.

Царгородъ 25 цвітня. Въ філіяльній фабрицѣ пороку підъ Царгородомъ наступила експлозія, при котрій побило 15 воєвѣтъ, а кілька в раненыхъ.

Софія 29 цвітня. Македонське стрѣльце товариство запросило своихъ членівъ плякатами на воєсковій вправы. Плякаты викликали тутъ велику сензацію, бо такі вправы суть заборонені.

Надослане.

Д-р Теофілъ Залевский

орданує в хоробахъ ушей, носа, горла і гортани. Лічене недугъ мови (гикавистъ, белкотавъ, шепелівистъ, мова черезъ нѣс і т. д.) ул. Ко-247 стюшка ч. 8 відъ 3—5 по полудни. 2—10

Заведенє водолічничє і пенсіонатъ КИСЕЛЬКА

в минушій році черезъ вибудованє нового дому розширене, отверте цілий рікъ. Поясненє уділює управитель заведеня

Д-р ЕДМУНД НОВАЛЬСКИЙ

Львів, Підзамче „Киселька“. 286 4—10

30 ЛѢТЪ

провадивъ я у Львовѣ

торговлю готовыхъ убравъ и сукна, а теперъ

на ново

отвѣраю я еи и поручаю ся зглядать широкого круга мовѣхъ водбрателѣвъ и Р. Т. Пу-бллка, бо, якъ давнѣше,

ретельно и честно

буду вести свій интересъ, выконуючи замовленя збъ знанюю точностию и дешевоостию підъ фирмою:

Давидъ Шварцвальдъ

Львовѣ Капітульна, площа, ч. 3 16912—?

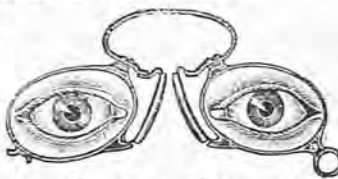
КОПЕРНИКІИ И СЫНЪ

Оптики и Металіки у Львовѣ площа Галицка ч. 1., протавъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площі Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ і по цѣнахъ найдешевѣшихъ окуляры, цѣпери, цѣрветы, бинокль, дальнозиди, барометры, термометры, мікрооскопы, пюны, компасы, рабѣцкія, таковыя мірничі, піомы, лібелъ, макометры і т. п.

Урядженє дѣлѣбѣхъ електричнхъ.

Великй напруга, полагоджують ся якъ най-скорше и найдешевше. 4818

Вольный мешканя умѣще ся на 25 табличкахъ и въ выказахъ за оплатою 30 кр. на часъ 7 днѣвъ.

Выказы вольныхъ мешканъ можъ набути по 25 кр.

Бюро Вынайму Мешканъ Львовѣ, Хоружина б. 220

Львовѣ, Хоружина б. 220

Артистично-Ритонично ЗАВЕДЕНЕ А. ЗІГМАНА у Львовѣ, ул. Синистуска ч. 14

доставляя и выконуя якъ найдешевше и найстараниѣше:

Стампиль металевъ и кавчуковъ, гербы, монограммы, стампильный марки, станцы, табличы лить и гравированъ и проче.

Цѣпники даромъ и франко. Замовленя зъ провинці полагоджують ся водворотною поштою. 252

Женщина интелі(ентна, а чесної рускої родина, розуміюча веденя домо-вого господарства і кухні, шукає місця. — Адрес: К. Ч. в Угерцахъ, Samбір poste restante. 1—3

Бюро вывѣдуюче И. Біркме, ринюкъ ч. 36, поручає службу всякого рода а то: управительствъ, експлуатаций, дѣленихъ, подѣленихъ, камердинерѣвъ, льокалѣвъ, бонъ, служницъ, кухарки и т. п. лише зъ добрыми свѣдѣтствами. О численій замовленя просить ся. 153

Epilepsi.

Хто терпѣть на падалицю, корчі и инші нервовы хоробы, нехай зажаде о томъ брошурѣ. Достати можна даромъ и оплатно за посередництвомъ Schwanen-Apothek, Frankfurt a/Main. 147 7—52

„САМОУЧКА“

методичный підручникъ до науки спѣву.

Получити можна підъ адресою автора: о. М. Копко въ Перемишлѣ.

Цѣна примѣрника (вразѣ зъ почт. перес.) 1 кор. — оправл. въ полотно 1 кор. 50 сот. 225 8—10

До Всечестнѣйшого Духовенства!

Прочъ зъ жидѣвскою блягою! !!!Свой до своего!!!

Выробы ножовничъ, захвалюваній шумными анонсами вѣдѣнскихъ фирмъ, продаю о 10% дешевше зъ гарантією на мѣсцѣ.

Бритвы англійскы, власны, со-дѣленскы і швейцарскы у великомъ выборѣ въ цѣнахъ відъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Къ жуду бритву передъ высылкою самъ выпробую а на случай, якъ не надає ся до во-доса, вымѣню охотно безъ доплаты або звертаю грошѣ Бритвы безпечности (скалѣчене выключене на-вѣтъ у не ужѣючихъ голити ся) Геннеальс зъ охорониками, цѣна зъ етій 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ножовничъ Львовѣ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всякы вы-робы ножовничъ въ мойя работни выконані.

Вытягъ зъ мѣстѣхъ признаня:

Въважаемый Пане!

Складаю сердечну подяку за надосланны 2 бритвы и ножички, котры мнѣ на-коп цѣны а дуже до-бры і раджу совѣстно каждому у-дати ся до Васъ.

Девятиникъ 81 септя 1900.

483 42—104 Доротеушъ Конѣвъ

СВОБОДА

письмо политичне, просвѣтне и господарске для народа.

Выдає и за редакцію водповѣдає: Алексан. Борковский.

Цѣлорѣчна передплата выносить 2 зр., на полъ року 1 зр. Редакция і администрація: Львовѣ, улица Бато-рія ч. 24.

Вѣдъ 1 (13) сѣчня 1897/ выходить у Львовѣ що четверга (на мѣсцѣ популярныхъ газетѣхъ „Батьковщина“ и „Чайка“) тиждева попу-лярна газетка.

Розкладъ вѣдъ поѣздѣвъ желѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1900.

пѣзда часу середно-европейского [пѣдѣжншого о 86 минутъ вѣдъ часу лѣтнѣвого.]

посп.	особ.	приходить до Львова	посп.	особ.	вѣдѣдѣтъ зъ Львова
День					
6:20	3ъ	Черновѣцъ, Іцкань, Станиславова	6:25	до	Лавочного, Пешту, Борыслава
7:45	„	Янова (гол. дворѣцъ)	6:30	„	Пѣдзлоческъ, Одесъ, Козовы, г. д.
8:05	„	Лавочного, Калуса, Хирова	6:35	„	Іцкань, Букарешту, Радовѣцъ
7:40	„	Тернополь, Бродѣвъ на Пѣдзамчѣ	6:43	„	Пѣдзлоческъ зъ Пѣдзамча
8:00	„	гол. дворѣцъ	„	„	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдѣя
8:15	„	Сокала, Равы рускоя (гол. двор.)	8:40	„	Вѣдѣя, Хирова, Стружа
8:60	„	Кракова, Вѣдѣя, Орлова	9:15	„	Янова
11:45	„	Ярослава, Любачева	9:25	„	Пѣдзлоческъ зъ гол. дѣрѣя
11:55	„	Іцкань, Станиславъ, Козовы	9:55	„	Черновѣцъ
12:55	„	Янова на гол. дворѣцъ	9:42	„	Пѣдзлоческъ зъ Пѣдзамча
1:35	„	Кракова, Вѣдѣя	„	„	Вѣдѣя, Равы, Любачева
1:45	1:15	„	1:35	„	Пѣдзлоческъ зъ гол. дворѣя
2:20	„	Скольного, Хирова, Калуса	2:08	„	Пѣдзамча
2:35	„	Іцкань, Станиславова, Гусятина	2:45	„	Пѣдзамча
„	„	Пѣдзлоческъ на Пѣдзамчѣ	3:55	„	Іцкань, Гусятина, Радовѣцъ
5:40	„	гол. дворѣцъ	„	„	Кракова, Вѣдѣя, Хирова
5:17	„	„	„	„	Ярослава
6:00	„	Сокала, Вѣдѣя, Любачева	„	„	„

Нѣчь					
12:30	12:05	3ъ	Стрия, Калуса, Борыслава	4:15	до
2:31	„	Черновѣцъ, Букарешту	„	„	Іцкань, Констанцы, Букарешту
„	8:12	„	Кракова, Вѣдѣя, Орлова	6:10	„
„	8:35	„	Пѣдзлоческъ на Пѣдзамчѣ	6:30	„
8:40	„	„	гол. дворѣцъ	6:50	„
„	9:45	„	Кракова, Вѣдѣя, Самбора, Сянока	7:10	„
„	10:—	„	Хирова	7:25	„
„	„	„	Іцкань, Пѣдзлоческъ, Козовы	7:33	„
„	„	„	Кракова, Вѣдѣя, Любачева	9:12	„
„	„	„	Кракова, Вѣдѣя, Пешту, Сянока	10:50	„
„	„	„	Іцкань, Козовы, Пѣдзлоческъ	10:40	„
10:12	„	„	Пѣдзлоческъ, Бродѣвъ, Количчѣвъ	11:—	„
10:30	„	„	на гол. дворѣцъ	11:23	„
10:15	„	„	Лавочного, Хирова, Пешту	„	„

ЗАМѢТНА: Пѣдъ нѣчна чимать оя вѣдъ 6 годины вѣчеремъ 5 годины 59 минутъ дана, — Бюро вѣнор-маціе ч. к. желѣзничъ державноя прѣя ул. Краснѣхъ ч. 5.

ЮЛІАН ПАНЬКЕВИЧ

артист-маляр

в Сѣльци, п. Сьуупіль

прймає всякі замовленя зъ осягу церковной штуки, і виконує ихъ або самъ (образы), або підъ своимъ проводомъ виключно лшъ руськими наиспособнѣйшими силами (декорация стѣн, різьба, золочене) після власнихъ планівъ відповідно понятямъ сучасної штуки. Выговляє такожъ портреты зъ натура і фотографій. Поручає руськіє кравиды і типи людѣвъ.

Цѣна вѣлыми приступній.

Відъ каждого замовленя буду складати 10% (по потру-ченю коштівъ адміністраційныхъ) на фондъ публичный зъ цѣлю: заамагати старшихъ артистівъ або адептівъ штуки, вѣглядею заложити руську выставу штуки.

Зъ такъ званымъ „Товариствомъ для розвою рускої штуки“ не маю абсолютно нічо спільного.

Пскликаючи ся на мою дотеперішню — всѣмъ впрочѣмъ відому — артистичну діяльність, вірю, що П. Т. Публика зва-лять і въ будучімъ підпрати мой цѣрї змаганя у відродженю нашої народной штуки. 192 11—?

GRAND CAFE въ Перемишлѣ

улиця Мицкевича ч. 6.

Ся нова і зъ комфортомъ уряджена КАВАРНЯ близько двѣр-ця желѣзничого має крѣпъ поважного члена всякихъ газетъ такожъ чотыри руськы. Протѣвъ прѣмью ту запитати вському Руськовѣ, а вѣручи кождому постононому гостеві.

Поручаючи свои услуги остаю зъ глубокимъ поважанемъ Кароль Стиберъ власитель каварни.

231 8—12

ЛІАРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШІ

вѣдѣна чєна двома сѣбѣными медалями

выконує дзвонъ рѣзонъ ваги и приймає ушкоджѣній дзвонъ до перелаваня въ найкорѣтѣмъ часѣ, а та-кожъ має на складѣ готовы дзвонъ рѣзонъ ваги.

Дакуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепершій замовленя, прошу о ласкавій замовле-ня такъ на поодинокій новій дзвонъ якъ и на цѣлій гру-пы. За трєвалѣсть матеріялу и гармонійный звукъ мо-ихъ дзвонѣвъ ручу и дѣлятого осмѣляю ся припоручати ихъ Ва. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

49 11—0

Ярославъ Пстракъ

артист-маляр

выконує артистично образы до вѣностаєа и приймає окрашеня цѣлыхъ церквей, малює портреты зъ натура та фотографій и кравиды по дуже прѣступныхъ цѣнахъ. За стальове, старанне и советее выуонане ручить.

Адреса: Львовѣ, ул. Личакѣвска ч. 15.

Цѣс. корол. уприс.

Раіонерія спиртусу, Фабрика руму, лінерѣвъ и огту

Юлія Миколаяша Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у ЛЬВОВѢ

поручає старій горѣвни польскій, розолісы, лікеры, румы правдивы зъ Ямайки, коняки, спиртусъ, „Вон-гоутъ“ на наливки, такожъ правдивый оцѣтъ спіри-тусовый. 866 106—?

Склады для мѣста: улица Галицка ч. 1. — и улица Колерника ч. 9.

БАЛЬСАМЪ ментолово-камфоровый до вѣншого натѣ-рѣня на усмирєня болю выробу Петра Чу-нера антикаря въ Обертинѣ. Цѣна флакону 80 сот. Набути его можна у всякхъ антикахъ. Головный складъ въ антицѣхъ підъ „Угорскію короною“ ЯКОВА ПИЕСА-ПОРАТИНЬ-СКОГО, Львовѣ площа Бернадиньска. Висератъ належить вытати и сховати. 214 4—13

Огородовє, нашіне и полеве НАСВНЄ доброй и выробованой якості продає ПАРОВІА ТОРГОВЛЯ у всѣхъ своихъ складахъ Насвнє конишаны червонои перепущєна якъ настараниѣше черезъ цаліндѣръ водѣляючий аеріята перетѣвъ, продає ся по 130 до 140 сот. за 1 кильо. 121 9—?

На кусникъ пукру бере сѣвъ по-трѣбі 20 до 40 капелъ.

Пегіого Бальсаму, зъ зелєною маркою охоронною (чер-вильцѣ) и записанною та зъ сѣтисною фирмою: „Allein echt“, щобъ вѣдѣмарила болю, побуты и кор-чѣвъ або скрѣпяти жѣлудокъ. Поодинокіє флашечки мож-на одержати майже въ усіхъ аптекахъ по 30 а 60 сот. Почтою флашко 12 махѣхъ або 6 подвійныхъ флашко 4 корони — Пробѣй флашечки зъ проспектомъ і выка-зомъ складѣ въ усіхъ краяхъ земной кулі за присланою 15 кор. Належить адресувати до „A. Thierry Schutz-engelapoth in Peggada bei Rohnsch-Sauerbrunn“.

Остерєгѣ ся передъ підробками і просить ся вѣзжати на зелєну охоронну марку червильцѣю рѣгистровану въ усіхъ краяхъ. Ватворѣцѣ діставъ безъ чєсла признаня і щодєно іхъ дістає. 1

При закупнѣ товаровъ просимо побликуватись на нашу часописъ

Выдаєць и одѣвѣчальный редакторъ Иванъ Бѣлей.

Папѣръ зъ фабр. Черданьскомъ.

Зъ друкарнѣ Институту Ставропільского підъ зарядомъ Іосифа Данилюка.

регуляція річок та будова каналів, залучити ріки.

Перед кількома днями міністерство внесло сконденсований проект відповідного закону в наш парламент. Після того проекту мають збудувати ся ось-які водні дороги: 1) сплавний канал від Дунаю до Одри; 2) сплавний канал від Дунаю до чеської Велтави а далі Велтавою до Праги; 3) сплавний канал від каналу Дунай-Одра до горішньої Лаби та сканалізоване Лаби до впаду Дунаю; 4) сплавне połączenie між каналами Дунай-Одра та Вислою та Дністром. Коли додати до сього, що Угорщина задумує повести канал з Дунаю від Прешбурга коло австрійської границі через Болотне озеро до Адриатики, то через ті великі водні будови залучено би чотири моря: Балтійське, Німечке, Адриатичне та Чорне — а то кількома сьтимами. Водна дорога йшла би тоді прямо з Німечкого або Балтійського моря Лабою та Велтавою (або в каналом Одрі-Дунай) та Дунаєм в Чорне море або знов Дунаєм в каналом через Болотне озеро в Адриатичне. Знов же з Балтійського моря Вислою або Одрою а опісля Вислою, далі Саном в каналом до Дністра можлива стане комунікація з Чорним морем. Канали Лаба-Одра та Одра Дунай та Одра-Висла і т. д. залучать знов наддунайській часті Австрії та судетській краї в Галичину.

Каналізація сего буде чималым технічым дѣлом. Годить ся не забувати, що канали побудуть переважно сильно піднесеними та сильно спадаючими теренами. Для того заходила квестія, якого добрати систему до їх будови: шлюзової чи журавлевої.

Шлюзова система полягає на тм, що ціла довжина каналу поділена шлюзами (запорами) на чим разь вище положені часті каналу, т. зв. комори. З найвищою точкою каналу, що становить особну в найвищу в двох боків запорами замкнену комору, яка закріплює ся водою зужитованих річок та потоків, збігає канал чим разь вище положеними коморами в два боки в напрям до більшх річок, звичайно в бігом їх допливів. Коли треба перевести нагужене судно з нижньої комори (приймим: першою найнижшою „А“) у вищу (слідуючу комору „В“), то через отворені шлюзи, відділяючи обі комори, рівень води в обох вирівнює ся і судно рівно перепливає з комори „А“ до комори „В“. Тепер замикає ся заpora між коморами „В“ та „А“ а натомість отирає ся заpora вищою слідуючою коморою „В“ і судно перепливає з комори „В“ в так далі аж до найвищої точки чи комори каналу. Доси було посуване в гору. З-відсе значна ся посуване в долі. Бо чим отворами по їх відчиненню уходит вода до суднової нижньої комори і рівень води в обох коморах вирівнює ся: в висхідній опадє а в ній і судно, — в нійшій підносять ся. По вирівнюванню рівня водична ся заpora і судно перепливає по рівній рівнині в ви-

ще положену комору. Так іде річ далі аж до кінця каналу.

Як в представленого виходить, така система має свої великі невыгоди. Комунікація може відбувати ся від разу тільки в одну сторону, в сторону виробування водного ровня, та до того посуване судна йде пияно в з чималым заходом праці людських рук чи машин.

Вигідніший в такім випадку систем журавлевої, що полягає на поділі цілого опад каналу на кілька дошх секцій (дошхх комор), котрі — розуміє ся — лежать доволі високо одна над другою. Переправы з одної секції до другої доконує ся величезними машинами-журавлями, що підносять ціле судно в набором в гору і переносять до вищої секції, де судно пливе далі по каналі аж до кінця секції. Саме той журавлевої систем має примінені ся до сильно спадистих австрійських каналів.

Що до Галичини — проект не поста новляє виразно сего, як зявляється тут сполучення Висли з Дністром. Стане ся се або через канал Сянь-Дністер або через канал Сянь-Львів-Дністер, що кльомом через допливи Сяну та Дністра повисше Городка доходить би під Львів, де сентуально устроєно би набором пристань, до котрої веда би з міста коротка льокальна залізниця. Сяса справа це не річ, а в обох способи сполучення в предмет розважування.

(Конець буде.)

Перегляд політичний.

Через намірене російським правительством заведення земських інституцій в 13 губерніях, котрі доси сен інституцій не посідають, земства мають одержати руські губернії Росії, литовські, білоруські та три російські. Для уложення дотичного проекту установлено комісію з представителів всіх міністерств. Перше засідане сен комісії має відбути ся дня 6 мая а в праці мають відбувати ся в прискорених темпах, аби в осени с. р. проект міг бути внесенний до ради державно. Самоуправа в дотичних губерніях, по мысли проекту зложеного в комісії міністерством внутрішніх справ, опирає ся на таких засадах: в кожній повіт мають бути утворені „повітові земські комітети“, зложений з представителів місцевих правительственной адміністрації і певного числа радників земських гласних, именованих міністром внутрішніх справ з поміж місцевих властителей и вищих осіб стало в повітх пробуваючих, посідаючих в його границях недвижимості, або торговельні промислові підприємства, оплачуючі ґрунтові податки. На чолі тих повітових комітетів має стояти з уряду повітовий маршалок шляхти.

Повітові комітети будуть підчинені „губерніальним земським комітетам“. в котрих преідууть губернатори. Як виводять органи губерніальних комітетів мають бути утворені „губерніальні зари, земські управи“, котрі будуть мати свої делеґації в повітах виконуючих поручення губерніального зари.

Як бачимо, в згаданих губерніях земської управи в властивім значеню не буде. По мысли проекту мають бути введені лише льокальні господарські інституції без права вибору членів, котру унаває ще давніший проект уложенний за міністерства Горемікіна. Устрої проектуванних земських інституцій в заходних губерніях в дуже подібний до устрою губерніальних і повітових кураторій тверезости і цілком рівнять ся від устрою тепер існуючих в центральній і полудневої Росії інституцій земської самоуправи, опертій на права вибору, без участі адміністрації.

Українські баптисти в Галичині.

Велику сензацію викликала вчора у Львові вість, що до Галичини, зявляючись з Львова прибула з України громада баптистів, утїкши через границю з Росії, аби улюблятися від переслідувань і протисти нашого цесаря, щоб у царя уняв ся за їх відновлення в Росії. В той справі одержуємо таку інформацію:

Перед кількома днями приватним листом з-над російського кордону доносено декому з львівських Русинів, що тамонних селами переходила громада українських баптистів, або — як вона сама себе звуть — „братняк-християн“, котрі втїкли з околиць Києва перед переслідуваннями російського уряду та йдуть до нашого цесаря просити ратунку від тяжких мук. Отже вчора по полудні зявил ся у Львові 12 люда баптистів: мужичин, жінок, дівчат та хлопців, що по даних через пограничних наших людей адресам доплати ся до деяких львівських Русинів, про яких їм говірено, що радо стануть їм в порадю та помічю. Змордований дорогою, збіджені та порохом припадлі люди стали оповідати, що прагнали їх тільки світ на півноч.

Біть наших братів увасильківським уезд, кївським губернію, яких 600 душ зявил, а погалим їм не знаємо. Та нам завдає тяжкий мук: саджають у замки, накладають „штрафи“ по 50, 100 а більше рублів, бють нас в мордують, жінок та дівчат нам ганьбять, годдом нас морять, морозом нас занепацають, тяжко нас за наше бже слово та бжу правду переслідують. Лише вже в світї та за очима, ніж так мук приймають. От нас в збрало ся 24 люда всякого віку пола і стану — мужичин жінок і подростків, холостів (нежонатих), дівчат та жонатих — а втїкли ми в „цесарщину“, може нам ту буде яка рада.

На запит, як дістали ся вони з-над Дніпра аж до границі та через границю, відказують:

Цїпши цілу дорогу. Йдемо уже шесту неділю та ми не чуємо, такий поморний. Люде добрий нас споміають, Бог їх за се наградить. Йшли ми манівцями та ль-

сами до границі, вночі потайки хїсом та мочарями в перебували, блукали та втїкати зявили, мало напад на російську варту не наскочили. Та Бог нас стеріть, бо Бог нас веде. У багатьох ми ночі переночували, а над зараном добули ся до першого нашого села в збараском повіт, де добрі люде нас прийняли. Там справлено нас до села Тарасовки, до молодого Остапчука, а він дав нам листи до вас до Львова. Тепер хочемо йти до самого Вїдья, до нашого цесаря, нехай він за нас уїме ся та випросить, аби нашими братам легше стало. Бог нас провадить і Бог нам допоможе!

З сумними людьми прислухувє оповіданню свого проводника громади „братів і сестричок“, потакує, часом дїти словодняне або зїти. Жаль серце тїсно дивити ся на той гурток гарних, лагідних та сумирних і надію незвичайно інтелігентних та своєю справою одушевлених людей, як вони розказують свої терпїня.

Деякі з них поліщали дома жінок або чоловіків та дрібних дїтей, полищали хати та землі — „бо годї було! врандї тїкати!“ Хто не хотів йти, того лишали. „Им Бог допоможе, бо Бог Всемогучий і Милосердий, все держить“ — кажуть вони в їх тїх розважаннях ся сумним, лагідним устїхом не то жалю не то свідомости власної невинности.

Вони майже всь Українцї, хоч є в Поляки і Великоросси. Говорять до „сурдотця“ з-разу мїшаючи більше або менше московську мову з українською, коли-ж розговорять ся або мїж собою бесїдують по українськи.

Та тих 12, що прийшли до Львова, се не всь. Патрох задержали жандарми коло Курович в перемишлянськом повіт, а сїмох, що за-для змучена прїстали в кравецьком лїстві, арештувала львівська поліційна патруля. Мїж ними є і головний проводир їх Іван Ласенко. Він був уже в „прошенні“ у губернатора і ходив два рази пїшки до самого царя у Петербург, та его не допустали.

Кількох людей з львівської громади зявало ся долею бідоласних утїкачів, аби дати їм на-раз притулок та хлїб. Більшість з них люде з ремеслом в руках, а звітно, що баптисти люде наскрїб совєстї, смирні та трудячі а прїтомі тверезі — не пїють, не курять, не лають ся. Щоби подати їм першу поміч, львівська руска громада занавгурувала мїж собою грошеву складку.

Завтра думают „християн“ просити о послуханє у намістника.

Смерть бл. п. архієп. Ісаковича

Видікала у Львові велике вражїне — раз за-для того, що покійний тїшав ся великою симпатією серед широкх кругів львівського населення, а по друге, що без сумніву покійному прискорила кїнну справу вірменського банку. По вкритю дефракції в тїм банку і по увязненю каноніка Мардаросевича покійний зявляв ся закорував, а хоч опісля подужав на стілько, що міг вставати з лїжка і походити по комнаті, то така терпїть тяжку душевну мук — кажут плакав і все говорив: „Боже, Боже! може і в тїм завинив? (як вїдомо, кождочасний вірменський архієпископ єсть председателем Надавраточ Раді банку Ріі Montia). Ще на пару годив перед смертю, коли відважав его намістник гр. Шінінський, покійник вповів до намістника послїдай свої слова: „Нехай Бог прости Мардаросевича, як я єму прщаю...“ Рівнож коротко перед смертю сказав: „Сума то річ... ціле жита був а честним чоловіком і вїкол не надїав ся, що перед смертю дожию такої грїш...“

Архієпископ Ісакович родив ся дня 6 червня 1824 р. в Лисці з батька Самуїла Гайбав-Ісаковича і матері Рипини зб Словацьких, яка потім вшла в шлюб з родом вірменським. В Лисці побирав першу науку, гімназію скінчав з відзначенєм (1844 р.) в Станіславові, а студію теологічну в львівській семінарії. В 1848 р. одержав з рук архієпископа Стефановича свяченє а дня 6 серпня 1848 відправив першу службу Богу в Лисці. Через 14 лїт був сотрїником у Тисмениці і Станіславові, в 1862 р. достав парохію в Сучаві. В 1865 р. вернув до Станіславова як парох і там перебував 17 лїт, именованний в середі того почесним каноніком львівської капітули. В сїчні 1882 р. вибрала его вірменська капітула одноголосно архієпископом, дня 19 марта 1882 цесарь именовав его архієпископом, дня 3 липня одержав папску преканоізацію а дня 27 серпня того року консекрацію з рук єп. Дунавського в асистенції тогдїшнього єпископа-суфранана Моравського в Салві. Сембратовича.

Покійний був від 1886 р. прлатом домовим св. Отця і асистентом его трону та графом римським; в 1890 р. именовав его цесарь тайним радником а в 1898 р. дня 31 липня надїлив его орденом зїзвон корони І класи; був доктором богословія honoris causa університету Гайдольського, почесним горожаном мїст Львова, Станіславова, Тернополя, Жовни, Дрогобича, Чорткова, Тясмениці, Снатина, Кутї; був членом союму і палати павїт. Був протектором „вулок рбїнничих“, почесним членом польських катол. товариств ремісничих, був членом

тров дїтей, Шварцова патеро, і то самі дїчата. Жуковича запрошено на одну годну скорше, аби, перед прибутєм прочих гостей, поговорити отверто о цілій справі і відбут церемонію заручин.

— Ви заручені? — спитав Жукович, побачивши перстєн у Аґати.

— Тепер заручу ся.

— Вже маєте жертву?

— Вам вічно жарт в голові! — воркнула Аґата — та це і в прїстности своєї...

— Панно Аґато! Наше жита таке гірке, що як би ми бодай не пожартували собі, не посміяли ся, як нема в кого, то хоч-би з себе самого, то не було би що робити на тїм скучнім свїті.

— Але я не хочу, аби ви жартували тут, в тїй справі... Се мене денервує. Через вїші жарти мені вічно адає ся, що ви бавитеся мною. Я вже довше не можу так... я хочу серіозно... заручім ся!

Лице Жуковича споважїло. Замість відповідати, відбув пушку в тютюном і зачав крутити папіроску.

— Може ви закурите? — спитав.

— Чи ви не чули, що я вам казала?

— Ага... чун. Ви казали, що вас жарти денервуют. І мене денервуют неомачні жарти.

— Що вас денервує? які жарти?

— От такі, що ви, цілком не мала вже дїтина, серіозно, з найповажїйшою в свїті мїною говорите о таких дїтїнствах, о таких непрактичних річах, як заручини.

— Говорїть яснїше, бо я вас не розумію.

— Хїба не хочете розуміти. Я кажу, що заручини дїтїнство. Мушу признатись, що і я не раз вже заручував ся, але коли то

було! Коли доперва під носом мав місце на вуса. Такі штубацтва вже не для мене вї для вас, панно Аґато. Окрім того се дуже непрактична і неспїдїна річ. Я хоч-би гадав женити ся, хоч-би завтра мав бути мій шлюб, не буду заручувати ся, бо чоловік до послїдньої дїтини, до послїдньої секунди не може знати, що єму до голови стрїлить. Можлива річ, що в послїдній хвилі нааєрає ся до мене яка давнїша моя люба і мені зробить ся жал з нею. Може також таке стати ся, що вже в хвилі, коли мене дружка а мою панну дружбу ведуть до шлюбу, мені нагло сподобав ся котра дружка і я в вїї на смерть залюблю ся. Я очевидно оспїдуюсь, а коли она, борони Боже, прайме оспїдчаня, а безпрочно мому вірвати а тою, а котрою мене ведуть до шлюбу. По формальних заручинах а перстєнями мусїло би наступити і вірване а всякими формальностями. Гадаєте, що се така привага річ брилявати якийсь час, імпонувати свїтові перстєнем, а відтак стїгати его в пальці і віддавати? Ще може й схочуть, аби я толкував ся, чому тав роблю! А так уже в у дерві скажу панї „мое почтенїє“, беру дружку під руку і йду давати на нові заповіді.

— Ви годї таке робити? Дурити дїчату, що оженате ся, а відтак — не знаю, як се можна — залюбувати ся в няшїй, покинути тамту в послїдній хвилі, навіть тогді, коли она вже в шлюбній сукні?

— О нї! В шлюбній сукні я би її не повинув, абсолютно нї, бо я взагалі в горя вніпросив би собі всякі шлюбні сукні. Шлюб, то не представленє в цирку, аби натягати на себе якісь спеціальні востюми. Се перша річ. Друга річ така, що я жадної дїчати не дурив, навіть тогди, коли штубаком був, і не

(Конець буде.)

Малый фейлетон.

Зі збірки пісень: „Розсіпані перли“.

I.

Вічно весни повертають,
В гаю май розцвітають,
Як заграє сонця луч —
Буває жито яре,
По-над небо, по-над хмари
Грає журавлиний ключ.

І кого весна цілує,
Лячко рожками малює,
Тому блиснуть перли з уст;
А кому весна минула,
З журавлями не вернула,
Тому ринуть слюзи з віч.

Та всім в серці грають струни,
Бо весна в ній гарцує труни,
Очи шлють ся у безкрай;
Всі з надією одною,
Всі з відвічною тугою,
Ждуть і ждуть на щасте-рай...

II.

Як зазули весну чує,
Сяде, паде та в акації —
Сльози ся сонце, вітріві!
З вишні пухля листя яре,
Рине дощик з тої хмари —
А веселка блисне в ній!

Стрілять цвітіння серед руни,
В нашій серці грають струни —
Сльози котять ся з-під вія!

III.

Моя поезія,
Моя легенька пташко,
Де тихі слези є,
Бо анов на серцю важко!

Глибокий серця сум
Міні ти відіймаєш,
Бо ти на крилах дум
В безкрає улетаєш!

Як чує я твій спів,
Всі болі забуваю,
Як спів твій зливів,
Я сонний засипляю...

Як заклинає в пісні
Мою високу душу,
Нема журби мені,
Я гіпнотизуюсь у мушу!

Як те мало дити,
Я у долоні силую,
Не жив я за життя
По смерті хоті воскресну!

Сльозю, поезію —
І плачу як дитинка —
То щастя слези є,
То щастя в хвилинка!

IV.

Моя Дюно, моя роже,
Ти забудеш мене може,
Ти забудеш, а я ні —
Хтось тебе візьме за живку
В ярім віску із барвінку,
Що-ж останеть ся мені?

Я полину у чужину,
На чужині марно згину
Як не згину — ще бодай
Дрібне листя про весілля
Чи він дасть, чи ні, дозвіля,
Шли мені в далекий край.

А я, Дюно, моя сонце,
Шлю тобі волоконце
З далекої сторони,
Волоконце золотом шите,
А сліз перлами покриті,
Не птай, чий вони!

А я, Дюно, мій ти раю,
Всохлі цвітіння позбираю,
Що їх дала ти мені,
Що ти дала, повязала
І до серденька припнула,
Ще колись там — на весні!

Розітру на мак поволі,
Понесу їх в чисте поле,
Понесу в широкий світ —
І по світі їх розсію,
З буйним вітром їх розвію,
Щастя най загине слід!

Моя Дюно, моя роже,
Моя щастя, моя роже,
Моя мрія на весні,
Я люблю тебе так певно,
Ти забудеш мене певно,
Ти забудеш, а я ні!

Василь Пачовський.

Веснянки.

I.

Пісень, пісень,
Де нас дити,
Сли у серцю
Жаль сидіти?

Чи вам щастя
Тамки мало
Из весною
Сонце дало?

Чи вам може
В груді нечисті
Стало серце
За вузеньке?

Чи то тільки
Так з весною
Бавите ся
Вы з мною?

Георгій Мандичевський.

Надослане.

Дентист Д-р М. Зенензіо

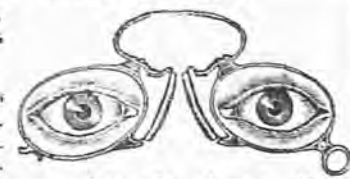
по довголітній лікарській практиці і покінченню спеціальних студій на королівській клініці в Вердуні отворив дентистичний кабінет при ул. Галицькій ч. 1. (ріг ринку) і ординує від 9—6. 206 9—10

Спеціаліст хвороб венеричних і скірних
Д-р Іосиф Чачковський
секундарій венерично-скірного відділу Головного шпиталю ординує від 1/2 9—1/2 10 в відділ 3—5, ул. Коперніка ч. 7. 218 9—10

КОПЕРНИКІЙ І СЫНЪ

Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1, противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площі Галицької

порукає вь величкій виборі і по цінахъ найдешевшій окулари, цукерки, дюрнети, бінокли, далековиди, барометри, термометри, мікроскопи, лупи, компаси, райоцалки, таємні шаринки, піометри, лібелі макометри і т. п.

Уряджене дюрнети електричній. Всякі направи постоюють ся як найшорше і найдешевше.

Курсъ Львовскій

зъ дня 30 ч. от. Цвѣтня 1901.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гіпот. галиц. по 200 ар. а. в.	110	620
Банку для торговлі і промислу 200 ар.	354	364
Банку кредит. галиц. по 200 ар. а. в.	—	—
Зеліт. галиц. Кар.-Люд. по 200 ар. м. к.	426	436
Зеліт. Львів.-Чернов.-Ясск. по 200 ар.	547	556
Листы заставні за 100 ар.		
Банку гіпот. галиц. 5% а. в. вьдѣл. вь 10% прем.	109 50	—
Банку гіпот. галиц. 4 1/2% а. в. вьдѣл. 60 л. по 200 кор.	98	98 70
4% 60 л. по 200 кор.	90	90 70
4% 60 л. по 200 кор.	99 80	100
4% 60 л. по 200 кор.	92	92 70
4% 60 л. по 200 кор.	92	92 70
Товариства кредит. 4% (І. емісія)	92	92 70
4% 60 л. по 200 кор.	98	98 70
4% 60 л. по 200 кор.	91	91 70
Облиги за 100 ар.		
Галиц. фонду промислов. 4% а. в.	96	96 70
Бук. фонду промислов. 5% а. в.	101 60	—
Комун. Банку кред. 5% (ІІ. емісія)	101 80	102
4 1/2% (ІІ. емісія)	98 70	99 40
Позички кред. зъ 1873 по 6% а. в.	100	—
Позички кред. зъ 1893 по 4% а. в.	92 80	93 50
Позичка м. Львова 4% по 200 кор.	87	87 70
4 1/2% 4-ом емісії	97 25	97 95
Льв. Мѣста Кракова по 20 ар. (40 п.)		
Мѣста Станислава	70	74
Монети:		
Дукати цесарскі	11 27	11 45
20 франків	19	19 25
100 Рублівъ срібнихъ	252	256
100 Рублівъ паперовихъ	252	256
100 марокъ нѣмцескихъ	117 40	117 90

„КРАСНЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

товариство зареєстроване зъ обмеженою поручкою у Львові (рінокъ ч. 10, І. поверхъ вь домѣ „Промисл.“) приймає вклади оцѣнки вь довільній висотѣ і вь процентує на 4 1/2%.

Однѣмъ удѣл членскій вь „Красный Союзъ Кредитовый“ вьносіть 60 коронъ; кождій членъ може мати больше удѣловъ. При виплатѣ першого удѣлу належить зложити такожъ вьписове вь квотѣ 2 корони на фондъ резервний. Водѣ удѣловъ членскіхъ вьплачує „Красный Союзъ Кредитовый“ за рѣшъ 18 9 дѣлѣнду вь вьсотѣ 5%. Призбиранихъ грошей уживає „Красный Союзъ Кредитовый“ на задовольненіє потребнихъ засобомъ капіталу оборотного, якъ такожъ на переїздѣ користувачівъ парціалцій. Складаймо рускій грѣхъ вь свѣтъ нислуги.

Женщина нителі(евтва, з чесної рускої родини, розуміюча веденє домогосподарства і кухні, шукає місця. — Адрес: К. Ч. в Угерцах, Самбір poste restante.

Вікт і мешканє

можна дістати при ул. Театинській ч. 10 в партері. 239 2—2

Кавалеръ

лѣтъ 39, вьдѣлитель реальності вь мѣстѣ, на посаждѣ, вь-разѣ не системізованій, бажавъ ожити вь Русинкою мѣщанкою вь вѣдѣ до 30 лѣтъ вь посагомъ надѣ 600 кор. Ласкаві зголошеня просить адресувати: „Dobryie“ poste rest. Бережаны 250 1—3

САЛОНЪ МОДЫ

К. ЛЕВИЦКОИ

Львів, ул. Хоружини 11
порукає вь панямъ свѣдѣ лий вибѣрѣ жѣночыхъ напелюховъ весняныхъ і лѣтнихъ (модель вьдѣнскій, англійскій, шпорты і пр. по дуже умѣрнихъ цѣнахъ. 233 1—5

Магазинъ новостей

Людмила Спожарскон

Львів Академічна 6
порукає на сезонъ весняний і лѣтній к пелюхъ дамскі і дѣтскі завсѣгда після найновішихъ модѣ вьдѣнскихъ і парижскихъ. 216 2—3

Вже нема кашлю!

Давно випробованимъ домашнімъ средствомъ суть тільки правдѣ

Цибулєвій Бонбонъ
ОСКАРА ТІЕТЗЕ

Дѣлають несподѣвано швидко противъ кашлю, хрипи, натару, зафлегменія і т. д. Лѣше спеціалітійскі складъ мохъ бонбонѣвъ запасномъ усилѣхъ. Проте треба докладно уважати на имя Оскаръ Тіетзе і на „Цибулєву марку“, бо находитъ ся безвартості, а навѣтъ шкѣдливі наслідуваня.

Вь торбинкахъ по 40 і 80 с.
Склады вь наибольшій части атакъ і дрогерій Австро-Угорщини. До мѣсцевості, де нема складу, розсилає за попереднімъ надосланемъ належитости головный складъ:

Г. Кгізан, Kresmsier
(МОРАВІЯ.) 114 7—20

СВОБОДА

письмо політичне, просѣтне і господарске для народу.

Видѣ і за редакцію вьдѣлѣдѣ: Алексан. Борковскій.

Цѣларѣчна передплата вьносіть 2 ар., на пѣвъ року і ар. Редакція і адміністрація: Львів, ул. Баторія ч. 24.

Водѣ 1 (18) сѣчня 1897 вьходять у Львові що четвѣргъ (ка мѣсяца популярныхъ газетѣхъ „Батьківщина“ і „Читальня“) тиждѣ два популярна газетѣхъ.

Вь цѣляхъ аітацій-ныхъ!

порукають ся до ширея масами слѣдуючъ брошурѣхъ „Парохіальна Библиотека“:

1. Закони людской суспільности где розправляє ся о суспільній нуждѣ, і о средствахъ якъ їй вь публичномъ житію зарадити. За 100 штукъ 8 кор.

2. Фалишый парламентаризмъ, где вьстѣлює асно чому дотеперішній посылъ не зробили і не могутъ зробити ничъ доброго для масъ народу. За 100 штукъ 8 кор.

3. Наша збруа, або якъ бороти ся противъ вороговъ нашего быту. За 100 штукъ 6 кор.

4. Наша організація, або куда ити чтобы было намъ дѣше. За 100 штукъ 8 кор.

5. Заука Антихристѣвъ, брошурѣхъ дуже на часъ поєднѣно: 100 штукъ 1 б. 20 с.; чотири статіи разомъ: 100 штукъ 4 кор.

6. Христѣвъ і его народъ, брошурѣхъ дуже побуджуюча до патристичной чинности. 100 штукъ 5 кор.

7. Не бойте ся постраху! брошурѣхъ на часъ виборчій знаменитѣ! За 100 штукъ 3 кор.

8. Релігія а панство. За 100 штукъ 2 кор.

9. Релігія а бѣдѣны. За 100 шт. 2 кор.

10. Хѣбѣ безъ релігіи не сытѣ. За 100 штукъ 2 кор.

Вь вѣмъ ково, ію на часъ виборчій, можна вѣтъ ти брошурѣхъ набути франко, єдино вь Редакціи Пресса, Перемышль, Побереже ч. 1. вь найменшій скѣлькості 100 штукъ зъ кождою.

Подбѣвъ свѣтъ.

Вѣ вѣхъ частяхъ свѣта находимо нинѣ „Quaker Oats“. Зѣвдають его рѣчно богато мѣлюновѣ пачокѣ, головно яко кашу на снѣданє, а такожъ яко зупу, пудінгъ і т. п.

Є се найлучшимъ доказомъ пожиточности і знаменитой якості сего продукту.

Продаєть тѣлько вь замкненихъ пачкахъ за-для збереженя доброты і охорони водѣ пороху.

Всѣ лѣкарѣ поручають

QUAKER OATS.

32 4—7

Велику ошаднѣсть осягнуть купуючій, за готѣвку цѣлыми штуками

позовѣ бавовняній, льняній і накрыта столовъ, бо достануть товаръ вьпростѣ зъ фабрикъ по цѣнѣ фабричій. Такъ само свѣтло фабрики Apollo, вь-робы чистѣ срібній і платерованій, касы огнетрѣвалі і вѣс-лякого рода вина. Передѣ свѣтлѣмъ дробѣжѣ, вьключно для крамарѣвъ вь найменшій скѣлькості 10 к о.

Ласкаві замовленя прошу вѣдѣ адресу:

Михайло Петричій,

172 (38—1) вѣстуніхъ фабрикѣ, Львів, Вѣрменська 2.

Ц і к. доставці НАДВОРНІ

А. & Ц. ГАРДТМУТ

кафельові печи білі і кольорові, ванни, кухні і т. п. по найприступнішихъ цѣнахъ.

Для Галичини вьключний складъ філіальний у Львові вь пасажі Гавсманъ 8. — Телефонъ 596. 246 2—18

БАЛЬСАМЪ ментолово-камѣоровый до вѣншнього натѣ-рѣня на усмирѣне болю вьробу Петра Цу-кѣра аптекаря вь Обертинѣ. Цѣна флакону 80 сот. Набути его можна у вѣхъ аптекахъ. Головный складъ вь апіцѣхъ пѣдѣ „Угорскою короною“ ЯКОВА ПІПЕСА-ПОРАТИНЬ-СКОГО, Львівъ площа Бернадіньска. Висѣратъ належить вьтѣти і сховати. 244 5—13

Ново перенесений магазинъ

на площі Марійску ч. 10.

давнійше Якубовскій & Япра

тепер

М. ЯКУБОВСКІЙ

порукає свої вьробы из срібла хіньского і знаряди церковні 249 1—10

Порукаємо наш головний

СКЛАД ВИН

угорскихъ, австрійскихъ і заграничныхъ оригінальных.

Особливо порукаємо дешеві а дуже добрі вина мол-давскі по 56 кр. за літру, вина Magyarader по 48 кр. за літру і старі сѣмьгородскі Riesling. — Висилка на провинцію в 5-и кілограмовихъ бѣчкахъ вѣдворотною почтою.

3 поважанемъ

МАКС ВІКСЕЛЬ і СИН

Львів, ул. Краківска 14 (ч. тел. 97.)

Крім того порукаємо оломуценке пиво з мѣщансько-го бровару і просимо, аби наші Р. Т. вѣдѣбачі зводили при закупнѣ вважати докладно на вѣтѣтку „з мѣщанского бровару“ і на охоронний знакъ „червоній орел на білімъ полѣ“. Висилка на провинцію в бѣчкахъ, почавши вѣдъ 25 лі-трів, і в бутелькахъ, почавши вѣдъ 25 бутелюк. 196 5—5

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

А. Тієра правдива масть зъ центифолій

тагнє дуже сильно, чистить основно, лаго-дѣть болю, скоро гоить, розмьгачує і вьдѣ-ляє вській чужій тѣла, полавши вь тѣло. Масть ся конечно потрібна туристамъ, чи-нистамъ і вѣдѣнямъ.

Достати можна вь аптекахъ.

Почтою франко два слонокі 3 кор. 50 сот. Слонокъ на пробу по 1 кор. 80 сот. за по-переднімъ надосланемъ цѣны вьсылка разомъ зъ проспектомъ і вьказомъ складѣвъ у вѣхъ краяхъ на землі Apotheker A. Thier's Fabrik in Peggada bei Ro-nisch-Sauerbrunn. — Стерѣгати треба наслідувати і ува-жати на повѣшчу марку, выпалену на кождомъ слонокѣ. 29 28—50

Заведене водолічничє

Д-ра Храпца

в Закопанім, в Татрахъ, стація залізнична. Отворене дѣлѣй рік. Кухня знаменита і здорова. Комнати уряджені зъ ком-фортомъ. Перв рідні урядженя лазнею, електризація, ку-целі електричній, масажі і гімнастика. Освітленє елек-тричне. Проспекта на жаданє gratis. 261 1—16

КАВЯРНЯ

Г. БРАЙФОГЛЯ, давнійше В. ВЕБЕРА, при улиці Гродзичській ч. 4 (рѣвъ Вѣрменської), отворена дня 26 надолѣста 1899.

Повѣдомляючи о тѣмъ Вл. Р. Т. Публику, прошу о ласкавє пошлѣти мого підприємства, а буду совѣстно старати ся заслужити на се. Зъ високимъ поважаніємъ 264 1—5

Г. Врайфогель.

При закупнѣ товарѣвъ просимо повѣликуватисѣ на нашу часопись

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крімъ жоднихъ и рускихъ свѣтъ) о 5-ти годкахъ по полудни. Літературний додатокъ „Вісникъ найважливішого нещастя“ виходить во второкъ, а во второкъ и п'ятницю на пережипу разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и експерти приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коopersка ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвига 3, и А. Ольшеского ул. Килинського 2; — у Бремені: Д. Крижакоскія; — у Відні: М. Діам, L. Seilerstätte; P. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek L. Wollzeile 11; H. K. Stein & Vogler 1, Wallischgasse 13; В. Франкфурт и Гамбург: H. K. Stein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатаніе за експерти платять у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:	въ границяхъ:
на п'яти річчя . . . 10 кр.	на п'яти річчя . . . 22 кр.
на п'ять років . . . 6 кр.	на п'ять років . . . 11 кр.
у Львові:	
на п'яти річчя . . . 10 кр.	на п'ять років . . . 7 кр.
на чотири роки . . . 8 кр.	на місяць . . . 1 кр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукониси звертають ся лише на попередке експертів. — Рекламція поспішайтесь відати до пера.

Місячний членъ коштує 5 кр. на проз. 7 кр.

Оголошенія виходять приймають ся по цѣнѣ 10 кр. за одинъ рядокъ експертів або експертів а в рубриці „Надбавка“ по 25 кр. а. в.

Подача и ший розповсюдження виходять ся по 5 кр. за одинъ рядокъ.

Польска гаката.

Якими дорогами йдуть шовіністичні польскі заходи коло деаналізація східної галичини Русинів, про се знає наша публіка ледва малу частину. Такъ незвѣстно доси було нашій суспільності, що середъ Поляківъ істнує справдішнє на взір прускон організована гаката, що веде потайну роботу въ тѣмъ напрямі. Про сю потайну гакатистичну роботу читавмо у вѣдєнськомъ тижневикѣ X-Strahlen, видаваномъ нашимъ землякомъ Р. Сембратовичемъ, въ статіи „Geheimer Runderlass“ [Тайний об'язникъ] такє:

„Въ послѣднихъ часахъ розширено міжъ польскими кльоромъ східної Галичини друкований на свѣтѣ концептовимъ паперѣ великого формату in quarto об'язникъ, якого змістъ всьодня мають подати своїмъ вѣрнимъ. Въ тѣмъ об'язнику мѣстять ся покликъ до польскихъ духовниківъ и до польскихъ женщинъ

Незвѣстні автори тайного об'язника — пмовѣрно якась корпорація — побоюють ся, що східна, руска частъ Галичини зверне ся противъ змаганъ водбудована „историчнон Польщѣ водъ моря до моря“, и тому вони жадають цѣлковитого спользована східної Галичини (!)

Об'язникъ мѣстять приписи, якихъ римокатолицькихъ духовниківъ мають строго придержувати ся. Польскій кльоръ має въ кождѣмъ зглядѣ терроризувати населєня. Ксьондзъ не смѣє терпѣти сего, щоби въ его окруженю говорено инакше, якъ тільки по польски (!) Слугу, що инакше а не по польски заговорить, валежить водправити; купця, що наваншон мови вживає, треба бойкотувати!

Параграфъ 6-ий сего патріотичного регуляміну заряджує, щоби въ східній Галичині спеціально польско-патріотичній пам'ятки обходжено зъ особливою торжественністю та демонстрацією по костелахъ и т. д. Польскій орелъ и загаломъ водзнаки польской корони мають зазнавати високои пошести. Щоби тымъ скорше та певнѣше перевести тѣ приписи, жадає ся въ об'язнику, аби ксьондзъ поважували въ кождѣмъ селѣ патріотично-польскій вужжя.

Дальше нагугає докладне та подрѣбне поученє, якъ має поступати польска патріотична пропаганда и якъ належить терроризувати и полонизувати непольске населєня.

Конецъ об'язника цитуємо дословно: „Въ

не смѣте уступити ні кроку передъ львовомъ [рускій гербъ — Прим. Ред. „ДѢЛО“], що реве зъ люти, бо ему не подобаєт ся се, що польскій, тажко прибитий орелъ хоче вирвати ся зъ его лабетъ — а всяка втрата рѣчь немилѣ. Але орелъ в птахомъ и має своє право: самому собі тільки принадлежати и збѣгати зъоб'язнимъ.“

А далѣ въ высокопарній апострофѣ звертають ся автори тайного об'язника до польскихъ дѣвчатъ и до жѣнокъ, що „польскому зародову позарували стѣлько мученикѣ та герої.“ Для польскихъ женщинъ сей патріотичний регулямінъ такъ само обов'язковий якъ и для кльора; — сей регулямінъ має бути для нихъ пробнимъ каменемъ при виборѣ мужѣвъ и женихѣвъ, що убѣвають ся о ихъ любовь (!) або, що „хотять випростати въ нихъ якихъ тамъ вищихъ ла къ“ (!)

„Поляки и Польки! бережіть свято по становъ сего покликъ, не пытаючи, хто его видавъ — бо Богъ, Костелъ и Вѣчнина жадають сего водъ васъ!“ — Се є концевий сего вузиченимъ цѣлкомъ царуваного, патріотичного об'язника.“

Подаємо вни сѣю статью зъ X Strahlen, застерѣгаючи собі ще неразъ про се заговорити.

На водходнобъ!

П. Бобжинскій, котрий не тільки въ приватнихъ розмовахъ але й въ соймѣ звыкъ класти ся на душу и тѣло, що зъ однаковъ-сенньо горячою любовію дбає про рускі школи якъ и про польскі, давъ еще на водходнобъ новий доказъ своєї дѣлами давно доказанон любови до Русинѣвъ.

Звѣстна рѣчь, що станиславѣвскій Русинъ внесли до сойму петицію о заложенє рускон гімназіи въ Станиславѣвѣ. Таку саму петицію внесли тажко товариства: Науковє им. Шевченка, Руске товариство педагогичне и станиславѣвска філія товариства „Провѣта“. Краєвий видѣлъ подає сѣю справу черезъ краєву раду школьну до міністерства просвѣты. Отже довѣдуємо ся, що се міністерство рескриптомъ зъ д. 26 марта с. р. ч. 608 повѣдомило сими двома краєвий видѣлъ, що на разъ за-дѣла брану учительѣвъ, способныхъ до руского викладу, не може приступити до заложеня рускон гімназіи въ Станиславѣвѣ;

однакъ заравномъ замѣчає міністерство просвѣты, що въ разѣ, коли соймъ узаваливъ за-ложити сѣю гімназію, то оно вѣзьме справу підъ прихильну розвагу.

Що жъ се за звѣсть? Водни міністерство просвѣты має звати, що нема учительѣвъ, способныхъ до руского викладу? Рѣчь неса, що краєва рада школьнѣ, котра справу мала въ своихъ рукахъ, поки єи переслала міністерству, таку видала офіцію и інформацію для міністерства. Чи се правда? Чи справді нема нахѣтѣ трѣхъ учительѣвъ, вѣдѣвшихъ для руского викладового языка? А бѣльше мабути для отворєня гімназіи на разѣ не треба. Нема тажко страху, щоби бракло ихъ опѣля; бо звѣстна рѣчь, що вьсоды лишє такъ довго буває бранъ кандидатѣвъ, поки нема выгладу достати мѣсце; але скоро отворити ся мѣсце, то и кандидатѣвъ буває на виборѣ, — неразъ бѣльше, нѣжъ потрібно. Що Русинъ може справді за мало горнущи ся до учительского стану, посягнуто єи якъ разъ школьною системою п. Бобжинского, такъ горачо прихильною до Русинѣвъ и до рускихъ школъ. Нехай разъ уступити таъ прихильності, то и учительѣвъ-Русинѣвъ не бракує. Буває-жъ часи, що міжъ учителями середнихъ школъ було бѣльше Русинѣвъ нѣжъ Поляківъ; але тогдѣ не вимѣзано ще Русинѣвъ на Мазури, не заснувано вьсхідної Галичини Мазурами, якъ єе теперъ робить ся гавѣть противъ ихъ волѣ, — взагалѣ, тогдѣ не було ще п. Бобжинского. Все-жъ такъ и теперъ не єе такъ але, щоби за-дѣла брану учительѣвъ-Русинѣвъ не можна отворити рускон гімназіи.

Але п. Бобжинскій до послѣднѣи хвилѣ остає вѣрний своїй програмѣ, котру такъ жѣ гарно висказавъ колись словами: „Привѣде ще хвилѣ, коли будемо повнѣканий до бѣльшого дѣла, и бажано горачо, щоби та хвилѣ застала насъ въ Галичинѣ народомъ не якъ тепе є, коликасоттисичнымъ, а шестиміліоннымъ, — щоби свѣдомѣсть польскон народности вѣбѣла въ широкѣ версты, котрі теперъ єо вѣно починають будити ся зъ довгои немочи.“ Оттажъ задовѣсть єи п. Бобжинскій десять лѣтъ, щоби розбудити „свѣдомѣсть польскон народности“ въ широкѣхъ верстахъ и сотворити въ Галичинѣ шестиміліонный народъ польскій! Та и до послѣднѣи хвилѣ, до свого водходу, не покидає тихъ побуждахъ заходѣвъ. Тільки одна въ сѣй справѣ бѣда и перешкода, п. Бобжин-

скій, трохи зъ пѣсно народивъ єи!

Вертаячи до справы рускон гімназіи въ Станиславѣвѣ, додати ще мусимо, що станиславѣвска рада повѣтова мимѣ ургєнєбѣвъ краєвого видѣлу доси не заявила ще своєи гаданъ що-до потреби заложеня другої гімназіи въ Станиславѣвѣ зъ викладовымъ языкомъ рускимъ. Русини, що суть членами повѣтової рады, повинні подбати о те, щоби разъ уже видано офіцію таку чи саку, бо одного цѣлого року було на те чейже ажъ надто доси.

Справы парламентарній.

На засѣданю палаты послѣдѣи днѣ 30. цвѣтня докончено дискусію надъ закономъ о олатахъ и принято єго въ другѣи и третѣи читаню. Довша дискусія выважала ся надъ §§. 12 и 20. П. Добошинскій въ довгої промовѣ выступивъ въ имени кола польского противъ редакції 12 параграфу. Силуване до манифєстаціон прєсїи вражало бы по думцѣ бесѣдника релігійнѣ чувства. Бесѣдникъ предложивъ зміну трѣхъ першихъ уступѣвъ сего параграфу. Параграфъ 12 принято зъ поправками Добошинского. При §. 20-омъ, котрий звучить, що зъ днѣмъ, коли увѣдѣ въ житѣ узавалєний законъ, трагити силу цѣсарскє розпорядженє въ тѣмъ предметѣ, Молодочєвъ п. Дакъ боронивъ міністра Кайца, котрий видавъ єе розпорядженє.

П. Пернерторферъ поставивъ внесенє, аби днѣ 1. мая не було засѣданя палаты. Се внесенє водкинєно и принято предложєнє президента, аби засѣданє водбуло ся о год. 11 передъ полуднемъ.

При концѣ засѣданя президентъ Фегеръ водновѣвъ на интерєляцію п. Трайновѣлєса въ справѣ интерєляція вєснѣмѣвъ, вражачихъ чувства католикѣвъ. Президентъ, якъ катричъ католикъ, вєснѣмѣвъ въ причины сѣихъ интерєляція зналъ, однакъ стєвердѣвъ, що регулямінъ не дає єму нѣякои інтерєнції на усноможилєнє такихъ интерєляція; зєверує єи отже въ зазвонѣ до доброй волѣ вѣсѣхъ послѣдѣ, аби старали ся обоєсторонню толєранцію вывинати вєсє, що могло бы водбуджувати єи небудѣ вѣтрисовѣданє и релігійнѣ чувства.

Передъ замиканємъ засѣданя передано

(8)

Пиши: пропало!

Вячеслава Будвиновского.

(Докончєнє.)

— Не казала я: будь осторожна! — сварила мати.

— Тебє вже жадна бѣда не научить розуму. Се єе байка, що гризєш ся, бо така вже здає ся твоя доля, цѣлє твоє житє то одєн ланцухъ розачарованъ, але грошей шкода, якъ в болото канув. Чого такъ квапяти ся зъ виправѣю! Ще не запевнити ся, а вже витягає гроші и купує, аби лежало. Вже и нема де складати. Хѣба наймєш спеціальний магазинъ? Що за сєнє викидати одного днѣ чотирьста гульдєнѣ на саме полотно! Гадаєш, що тобѣ хто вернє тѣ гроші? Его викладъ о заручивахъ говоривъ ясно, що вѣн цѣлої сѣй справы не берє серієзно и ти дурш єи. Вже навѣтъ приходити не хоче.

— Але-жъ мамѣ! вѣн може на правду не мѣгъ прийти. Читайте его водповідь. Вѣн вьразно пише: „Дакую за запросини, але прийти не можу, бо вже вчєра обѣдавъ ся до паньства Х.“

— А якъ мавъ написати? що не хоче прийти?

— Запрошу єго на завтра.

— А я єго за дєврѣ викину!

— Мамѣ, не робить того, бо ажъ єе понєсє справу. Якъ лишъ одно неправѣтєє слово скажете єму, то забєру ся відъ васъ...

— Про мєнє.

Агата сѣла и написала:

„Панє Жукович! Не розумію Вашого поступованє. Якъ єе назвати, скажу Вам, коли придєтє до нас. Будѣте ласкаві зайти до насъ в субѣту. Якъ зновъ „не будѣте могли прийти“, мѣжъ нами вєсє скінчати ся. Здоров'єлю Вас — Ваша Агата.“

Жуковичъ зновъ не мѣгъ прийти, бо зновъ сѣдѣвъ в товариствѣ гарної перепєлички и дававъ їй теорєтичній викладъ о интєцѣ флїрту. До Агати не пішовъ и навѣтъ не виправѣвъ єи.

Агата ждала годину, ждала двѣ, ждала три; загребла голову мѣжъ подушки и гірко-гірко плакала. Плакала не за першимъ „жрадъникомъ“... и єе надѣя, що не за послѣднимъ.

Жуковичъ бувъ такъ довго в добрімъ гуморѣ, якъ довго бувъ в товариствѣ перепєлички — се їмѣ вже пришло до єєї и такъ звали її вѣсі знакоми. Коли розійшовъ ся зъ нею, перемінювавъ ся нановѣ зъ знеохочєного житємъ пєснїста. Она не утїкала відъ него, бо в єго товариствѣ вѣсі мусѣли дуже добре бавити ся, и єе тїшило єго.

Але вєсє на свѣтѣ мавъ єєи кінєць. Шкільний рѣвъ кїчивъ ся и дѣвчина вєрнула на

сєло, до родини. Нинѣ на прогульцѣ побачити її послѣдній разъ передъ довгою, двѣмѣсячною перєрвою.

В великій вєрандѣ підъ лѣсомъ забава. Народъ танцєвъ, послѣдній разъ сєго лѣта.

Жуковичъ сидѣвъ за столомъ при склянцѣ пива и водѣть очима за перепєличкою.

„Добре, що вже придєш, бо вже за глѣбовѣмъ вѣдаєшъ ся в мою душу, погадаємъ собі. — Бою єи, що серієзно зачну дурити за тобою... Якъ би зазравъ у мою душу, коли писавъ єе, — сказавъ вѣсєлоєсомъ конєривши хвилю в своїй назвѣтѣ. — Мусу тобѣ єе писати.“

Витягнувъ почтову парту зъ гарнимъ ресункомъ и написавъ єтихъ Гайморѣ:

Habe mich mit Liebesreden
Festgelogen an Dein Herz,
Und, verstrickt in eignen Fäden,
Wird zum Ernste mir mein Scherz.

Wenn Du Dich mit vollem Rechte
Scherzend nun von mir entfernst,
Nahn sich mir die Höllemaächte
Und ich schiess mich tot im Ernst.

Підписавъ: „Вуйко“, заатресувавъ и вкинувъ до скриньки заміровѣ-ованѣи комѣтєю забави почти.

За хвилю одинъ зъ комѣтєовихъ, що вѣзъ на сєбє обов'язокъ рознесити картици, доручивъ перепєличцѣ карту відъ Жуковича. Прочитала и похвалила єи картоєю передъ товаришками.

По короткій павѣ розпочавъ ся мазєур.

— Навѣ и паньє вибратѣть! — гукнувъ вранжєр.

Жуковичъ схопивъ єи, бо перепєличка пу-стєла єи до него.

— Вуйку, прошу! — крикнула, з легка усмѣхаючи єи.

— Відъ кола и вѣмъ вуйко, паньє Зоню? Хочєтє, аби ми поєварили єи?

Дѣвчина главу за него бєномъ и усмѣхнула єи.

— Ви самѣ сєбє такъ називали. и то до-сѣи вѣрно.

— Ёѣ, паньє Зоню! Не зєдогадуйтє єи бѣдѣмъ, якъ треба. Не вѣмѣтє єи зъ приятєли!

Погідна, тиха вѣч. Зорѣ розсѣяні по небѣ присвѣчуютьъ товариству, що вєртає зъ прогульки до мѣста. Она їдє передъ нимъ и ємѣє єи зъ дєтєнѣи якогосъ голоуєсого гімназіста.

„Вуйко...“ буратѣвъ Жуковичъ підъ носѣмъ. — Я їдє для неї вуйко... Давъ би и тобѣ клєнєа за того вуйка, ти бѣлѣвий чортѣку! Не сєрдѣ єи чоловічє! — утихомирювавъ сєбє. — Ти-жъ самъ знаєшъ, що твоє вже мѣнуєтє... Паниа: пропало, бо ти зійшовъ уже на старого вуйка.“

ВОДОПРОВОДЫ!

Купельний позофъ, кльєзєты, каналізація, а тажко всякі урядєня санітарій виконувє въ примѣненємъ найновѣйшихъ уль-пшенъ підъ фаховою управою авториз. инстал. В. Реклєв-ского инжінєра зъ Варшавы.

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ

Львовъ, ул. Міцкевича 8, н-рѣ тел. 669

без першого читання до канцелярії комісії. Правительственне предложено в справі будови водних доріг. Між водчаними внесені знаходять ся внесені п. Доберніга в справі видання закону, котрий унормував би відвідальність сільного міністерства перед парламентом.

Вчорашнє засідання палати послів було виключно посвячене справі Штайн-Шустершиці. На одній з попередніх засідань п. Франко Штайн крикнув до Шустершиці, коли сей закладав воді него поменше з причини названі Шустершица „доктор Шліндра“: „З вами взагалі не хочу мати ніякого діла воді часу, коли ви не реагували на такі слова, як „шубриць“ і „пони“ прийдіть до Вас“. П. Штайн висловив походжене слова „шліндра“ і підняв, що рука Шустершиці єсть солемний аферою „Томас жукель“. Справа має ся так: Коли Шустершиці кандидувала в Люблянці против ліберального кандидата, казав оголосити в часописі Shvenec, що клерикальне товариство господарке постарало ся о се, що може спродавати названі „Томас жукель“ о 20% дешевше, як ліберальне господарке товариство. Рванцю обов'язав ся заплатити сам Шустершиці, що однак мало лишити ся в тайні. В наслідок того а пошу в часописях закінено ліберальному товариству, котре спродавало названі о 20% дорожше, лиху господарку в невластиве уживанні субвенцій. Комісія для наганы, розслідуючи справу, поставила тільки внесені уділення п. Штайнові наганы за слово „шліндра“. Палата відкинула внесені п. Дика о уділення наганы за слово лотрь, а відкинула також внесені комісії, так що замість Штайна, засуджено властиво Шустершица.

По кількох відповідах міністра з'явився на давнійшій інтерв'ю, засідання замінено. Слідуюче засідання нині.

Перегляд політичний.

Роздоріжжя чеських партій не так мимозаперечено консервативним прасою. Огоди Nat. Listy дуже остро ударили на феодальну шляхту, закидаючи їй різні витрати в цілі унеможливлення будови водних доріг. Чеські феодали симпатизували з чеськими аграріями і підпирали їх а навіть удержували тійсь зносинах з партією Клофача. Чеські шляхта хоче усунути з парламенту Молодочехів, а заступити їх Старочехами. Результатом витрат феодалів було також се, що чеські аграристи хотіли при помочі Клофача недопустити до того, аби закон о будові каналів відбавляв без першого читання до комісії. Скорим відарятим витрати, цілий сей плаває унеможливлено. Rozhledy доносять, що правительство прирешло Німцям перефорувати до чеського союму півмеду більшості. Се може наступити лише за згодою чеського феодального шляхти, котра перед 20 роками також старала ся допровадити до того, аби Чехи мали в чеській союмі меншості.

Французький міністер заграничних справ вже від'їхав з Петербурга. Опричнх його повдань а спеціально о евантуальних політичних наслідках його побуту в столиці Росії, дуже розписувала ся європейська, а спеціально німецька праса. В одних звітах в адогад, в інших напрямі суть лише здогадки, бо в „найпевнішій“ жерела не могли нічого певного про цілі в результаті сеп подорожі донести. До відвіданості днівників дійшло тільки се, що Делькасо на кождім кроці в міфродатий круж російській приймав дуже сердечно і з великими почестями і що царь віддаючи його великою декоратією. Брак позитивних звітів о предметі наради Делькасо з російськими міністрами, європейська праса зачала пояснювати тям, що Делькасо не мав ніякого політичного місця і що тут розходить ся о російську позицію у Франції. На се можна відповісти, що коли б Росія хотіла затигнути позичку у Франції, то не Делькасо в'їхав би до Петербурга, але російський міністер до Парижа; в такому случі царь не потребував би такої приймати гостя на двогдинної аудієнції.

Французький і російський диванні вагалі дуже вдоволені з побуту французького міністра заграничних справ в Росії. З нагоди його від'їзду „Нов. Время“ повторює надію, що останній його побут в Росії

сін розв'язав всі поголоски о непорозуміннях між Францією а Росією. Загранична праса дуже жваво займає ся такими поголосками, однак вони не захищають французько-російського союзу. Сей союз збудований не лиш на політичних засадах, але і на підставі економічної, бо Французи постбдають велику часті російських державних вальорів. Окрім того їх участь в промислових підприємствах в Росії дає ся обчислити на пів мільярда франків. Кріза, в якій хвилево знайшли ся ті підприємства, принесла французьким капіталістам великі шкоди, отже з їх сторони звернено ся до правительства з закликом, що оно не досить старає ся о удержанні добрих зносин з Росією а се довело до кризи. Треба надіятися, що подорож Делькасо буде в той намір мати пожадані наслідки. У Франції наберуть тепер переконання, що таке обжаловування правительства безосновне. Взагалі побут французького міністра в Петербурзі цілком цінно причинить ся до ще більшого гармонію між обома державами у всіх напрямках.

Caveant consules!

Під сьм заголовком містить „Буковина“ ось-таку зам'яну статью: „При читанні справдань в державній ради або статій наших часописів про життя на Русі, мабуть неодному Русини приходять на думку, як то всюди в Австрії мало вважать нас. Коли в Галичині нема якого польського повстання, або коли не заносить ся на війну з Росією, як н. пр. се було 1887 року, тоді віденське правительство або австрійське не знає Русинів, або коли й нагадає собі їх поменше, то махне рукою і жде до слушного часу, поки розбитого і ослабленого Русина прийде ся знов колес поставити против ворога держави.“

Були в XIX столітті хвилі в житті Австрії, коли правительство немов починало розуміти психологію маси руського народу і користало із сего розуміння. Так було 1848 року. Витворене протягом соток літ невдоволені Русинів з польського пановання визнакала Австрія на свій бік і тоді навіть дала деякі уступки Русинам. Коли різні інші народи поривали ся до волі, на Русина впадо підозріння, що він раб, що не доріє до висоти Польща або Мадара. Але він у своїм серці не був рабом; тільки довголітня неволя вго у Польщі і під полськими панамі в Австрії до 1848 р. і безвиглядність на всяку іншу опіку виробила у нього пересвідчене, що поміч треба йому глядати в австрійській цісарі. І коли тепершні „підпори Австрії“, Поляки, 1848 р. і 1863 р. зовсім не мали наміру підпирати Австрію, тоді Русин сьпівав: Ой волю я, пане брате, цісарю служити, віж маю я вражм Ляхам паншину робити.

„Революційна пропаганда не мала успіху у Русинів, бо 300 літ їх історії, їх віками наболілі серця мали надію найти собі полегшу і поміч у підпори австрійського цісарства. Інстинкт руського народу з елементарною силою звернувся в сей бік; був се сильний народний настрій, якого не мало вживати ніяке розумне монархічне правительство.“

Чи сей настрій проявляв ся відтак байдужністю до революцій, чи хоч-би таким наївним обманом, як сей, що наші селяне ходили пішки до Відня до цісаря, щоб він полагоджував ім процес, — чи сей настрій проявляв ся і таким способом, що навіть руска інтелігенція по різних політичних невдачах виспала депутатів до цісаря, — все те був незначайно важний, глибоко вкорінений в народі психічний момент, користний для австрійського цісарства. Се не дешевий патріотизм, а многоважна черта у психології нашого народу, — черта, на котру зложили ся цілі віки життя.

„Не сьпіваючи у далеку давнину, нагадаємо, що і запал по проголошенню звільної „нові ери“ в Галичині не був би обив тавих широких кругів, коли-б у душі народу не було до того підстави. Австрійське правительство немов знову почало числити ся з психологією маси руського народу, — почало числити ся і поглянуло для інших хвилевих політичних комбінацій. Тоді запал Русинів остиг; маловажаєм великої депутатції 1897 р. завдано ему тяжку рану; дальшим маловажаєм підкріплено лише відомий в історії нашого народу перший его обив невдоволені а свого побуту: еміграцію. Нарід тратить віру у справедливість і перестав любити свою батьківщину, де зріс. Наша історія дає нам багато доказів на те, що іменно тям самим способом усе заявляв себе протест народу.“

Ціле наше життя в Австрії у спокійних часах складає ся звичайно так, що політичні чинники не числять ся з психологією нашого народу. Не хочуть їй пізнати, а коли і хочуть часом дещо довідати ся про неї, то не з уст Русинів. Се був історичний факт, що австрійські Русини в другій половині XIX століття вірвали в справедливість а горні. Ся віра в ах як і тепер, але вона вже дуже захитана і то зовсім не з ані Русинів. Хто має очі, той нехай дивить ся, чи наше спостереження не вірне, чи загаль Русинів у глибокій своїй душі не переживає кризу. Ми уважаємо своїм обов'язком звернути

тепер на се увагу австрійського правительства; заняті усуненням тяжких обставин в державі австрійське правительство зовсім не тямить: що почата з Русинами, а маловажають жаждати Русинів. Воно опам'ятає ся знову аж тоді, коли йому воєнні сьєри (так як се було перед новою ерою) звернуть увагу на Русинів. Але-ж тимчасом Русини вже пережили багато нових розчарувань, втратили вже багато віри, — так чи не небезпечно така гра з нами? Чи не вода се на мліні московських наймитів і різних радикальних елементів, що зтирають руки із-за зростаючого між Русинами невдоволення?

„Наші учні, як Антонович, Драгоманів, Костомарів і інші, показали докладно у своїх працях, куди і як і через що звертала ся душа руського народу зі своїми „виплати-нями і антипатіями протягом соток літ. Наш нарід і досі ще не затратив своїх давних прирм і свого почуття справедливості, — і з сьм треба доконче числити ся на всякий випадок. Коли б так наше правительство знало докладно історію нашого народу і наше теперішнє положення, то може й воно не уважало би пустою фразою гадку, що історія се учительська життя. Історія нашого життя дала нам справді гірку науку; коли-б вона навчила дечого і наше правительство, то се певно не пошкодило би не лише Русинам але і Австрії.“

Spectator.*

Письма зь краю.

З Перемишля. (Про жмимих зачит-ників молодіж.)

В 4 числі сего річної „Молодої України“ читаємо ось-які справді сенсационні вісті з Перемишля:

„Цілий Перемишль обмотаний сіною шпінів, в мундурах і без мундурів, платнях і без платнях. Останніми часами до сьї „чесної кумпанії“ прилучив ся ще о. Савчан, катехит української гімназії та москвофіл проф. Будзиновський. Впадають нічною порою на станції гімназійські, перетрасяють книжки, постілі, кушетки... Шукають за „радикальними“ виданнями книжками, хоч віде таких досі не знайшли. Такі ревізії відбувають ся тільки у українців, у москвофілів ні. І в які цілі сї трусениці відбувають ся? Звісно, щоб опісля прогавати в гімназії та нащити, ломати молоді екзистенції...“ — Дописувач В. Миколайів кінчить строгим, компатичним дописом: „Чи не вьсо одно нам, коли уступити Божинській а наступити Ляковській чи навіть Цьвільській? Чи можемо мати надію на зміну теперішньої шпінівської системи, коли вона в'їлася в кров та зісхлила мозок наших педагогів?“

Хто прочитає сю вість, справді ажхне ся і подумав в першій хвилі: як же-ж ту молодіж життя, вчитись і думати вьбавідо серед такої шпінівської матні? А тота матня в дійсності ось яка:

Від трох літ видала ц. к. Рада шкільна краєва реґуламі, котрим управилывла вижадане від давен давна відоме надорів домашних, т. зв. станцій, до шкіль, визначила точно обов'язки, яких станцій має прадер-жуватись у веденю і вихованю молодіж під вьглядом реліґійним, моральним, педагогічним і гігієнічним. Тимчасом правила, хоч як гарні, кажуть своє, а несовість і захланність людська робить своє. Звісно, що студентів не приймає віхто а бодай рідко хто з сьмого замилування до вихованя молодіж, але прямо з інтересу, для зарібку; а у нас більша часті бідної суспільности живе такі а ученьки. Дялять кола лувать ся їй „добрі“, значить добре платні ученьки, то гаразд; і ученькам добре і стаєть добре; коли-ж не лувать ся добрі, приймає дешевих і тоді страту відбивав на мешканю, страві, т. в. прямо на здоровю ученька. Се все давня історія, знають її в і, а вадлучше родичі, що привезлені віддавати ученьків на станції. Лувать ся так, що господар, стараючись в Дирекції о реґуламі, т. е. о позволені тримати ученьків на станції, виказує ся зовсім добрим, і сухим і ясним мешканем, але в році, не діставши „добрих“ ученьків, змінє мешканє на дешеве і буквально пакує молодіж по норах вогких і темних, задурених і нездорових, аж важко приступити. О моральних впливах такого окруженя на молодіж вже не говорю. А родичі? — спитаєте, — де-ж родичі? не доглядаять своїх дітей? Родичі, убогі селяне та міщане, або живуть далеко, або в убожестві своїм раді, що дитину і так примістили за невеликі гроші.

Серед таких відносин, о котрих може мати понятє лиш той, хто їх власними очима бачив або власним організмом відчув, питаю ся: потрібна тут опіка і нагляд станцій зі сторони учителів, чи ні? І певно кождий посторонній і навіть подаль від життя молодіж сточайний чоловік відповість, що не тільки потрібна але і konieczна; що учителі, котрі піднімають ся сего труду, сповнають одну з найкрасших і найважніших задач педагогічних, бо хоронять свою молодіж від фізичного і морального занепаду, від передчасного каліцтва. І сего труду піднялись не тільки о. катехит Савчан і проф. Будзиновський, але всі учителі нашої гімназії. За се зустрінула їх звичайна сьвітлова подяка — така повторна клевета. Переведена приміром в місяці цвітня люстрація станцій привезли Дирекцію до дельожавання аж чотирох станцій і то сьчас. В одній станції застали учителі шістьох

ученьків, котрі свої ліжка постягали на сьредній кімнати, бо по стінах стікала вода; в другій замість трох застали збитих п'яток ученьків; в нійшій замість двох застала чотирох, а знова в нійшій невидно ся було сьред білого дня.

Отсе в дійсності тота шпінівська система, котру так сьміло і так неперемінливо в словах порікає дописувач В. Миколайів.

Але ж — скаже хто, — хто би на се уважав! який шубах написав се, щоб вилгати свою злість на немих йому професорів. — Ні, сего ученьки не міг написати, не міг вже і-за мьроти такої логіки, що учителі перетрасяли книжки, постілі, кушетки, бо сего зовсім не було; не міг вже і-за се ділясь за-для доносів, потім реліґійні і гімназійні та нащити і ломати молодих екзистенцій, бо сего не тільки тепер, але і передше ніколи в гімназії не було; — не міг кінци вже і-за такої гідкої клевети, що шпінівська система в'їлася в кров і мозок теперішніх педагогів, бо сего не чує ані молодіж, ані родичі, ані суспільність, хабя лишень ош-жевилыва та такими фантазмами пригосомлена уява дописувача. Се могла написати лишень така притворна крестура, що сама в'їшла з прямої дороги правди та праці і бажала-б молодіж туди потягнути; крестура, котрій солоно в оці довіре молодіж до щирости і запощадности своїх учителів; що тям фантазмата шпінівської системи бажала-б підорвати ту віру евантуально і застрашити невину душу, потім сама вкоріняється з своїми адушевними, каталізарськими думками.

Та сама неправдомовність знаменує дописувача В. Миколайів і в звісці о смерті ученька Г. Олександрів. Він прямо не знав покіненого ученька, хоч називав его радикалом, розводив ся сентиментально над его життям, наукою, працею; а сля так добре знав і его біді не запобіг, то всі его внішні заміти товаришам і зборива учительському — се часто елєґійні гиради на суху, заскорузлу власну совість. Ученьк Олександр не був лашений опіки і то не словної, як у дописувача, але дійсної від самої Дирекції і членів учительського збору. Директор дав ему сам дві лекції на 10 ар. місячно, пособляв ему оден тернопільський товариш місячними датами по 2 ар., крім того помагало тутешнє Товариство руських жінок навіть знатнішими жерівани. Але покійний ученьк, хоч старший віком, не умів життя: замість наймити собі станцію а харчем, він жив [як вже по смерті довідалось учителі] мішанною а хлібом, мимом перестороги товаришів жив сего суювеною характерно-уцямю, тям віссував собі жолудок і спичняні кичини. А Бурса, котру також порікає В. Миколайів, тут ні при чім. Бурса тримаєсь, після нашої думки зовсім раціональною засади: помагати перше всего най-молодшим ученькам, що самі собі ради віяє не дадуть, а вже старші ученьки особливо вьсших клас, най працють і зароблюють самі, тим більше і легше, що так директор як і збір учительський пособляють їм до того вагодами, рачою лекцій, писаня і т. н.

Ось такими опікунами логі і клевети, як той Миколайів, окружена молодіж наша має ще і вьшого рода опіку. Торік явив ся серед неї радикальний псевдо-патріот і порікаючи її за бездіяльність намовив до концерту в Ясї — як казав: на бурсу і на церков тамошну. Притворив ся лавит, що має на се дозвіл Дирекції. Легковірна молодіж послу-хала, але не вьїшла на час доми вернути і стра-вала цілий день школи. За сьїзз недовольний звід з побутового міста потерпіла на обичаах і мусіла платити шкільну оплату. А до-хід з концерту який був? Ні бурса ні церковні молодіж ані сьїзз не зискала, бо підприємць заявив, що дохід покрав лиш роз-ходи.

І не треба-ж тут опіки, та ще й якої вьбавилася і всесторонної? Жаль лишень, що „Молода Україна“, поставивши собі в меті такі гарні ідеї, пособляв їх такими ложнями і клеветними дописами. Тям чаном викладає себе сама а рує чесно і адовоно мислячої молодіж. А молодіж нашої хабя ськазати німецьку проповідку: „Боже, хорони мене від приателів, бо від ворогів збережує сама...“

Г. Г.

Смерть бл. п. архієп. Ісаковича.

Кс. Ісакович був одинацятим зь черги архієпископомь вірменської католицької церкви у Львові. Першим був 1662 р. Торошевський, опісля слідували: Гуаніанів, два Августинівчів, Туманович, Симонівч, Миколаєвич, Стефанович, Шимонівч в Ромашкань. Майно вірменського архієпископа складало ся давнійше зь земельної посьлости. Та 1836 р. вклучивсь тодішний архієп. Стефанович зь правительствомь угоду, в наслідокь котрої тая земельна посьлость перейшла на власність правительства, а за те оно зобов'язало ся давати архієпископові річний пенсії 6.000 ар., канонікамь 800 ар., а парохамь 600 ар.

Архієп. Ісакович лишив по собі у сего 150 ар. Всь свои доходи роздавав. На тую ціль поїхала навіть карита і дві пари коней, даровані ему перед кількома роками богатыми Вірженями, а вьнї в'їздив дає дорожками. Рухомости свои записавь вьнї ще перед трагичними роками своїй сестриниці п. Альбіні Розаводської, жваць зельзничного урядника.

Colosseum

Театръ Вєячии
підъ дирекцією
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно сьвітле представлєне (в неділю два предста-влєня.) — Вьступы перворядныхь силъ артистичныхь
Початокъ о 8-й год. вєчєромь. — Білєты до набута вь бургъ дьєвняківъ п. Пьлона, ул. Карола Людвика ч. 19

ДАВИДЪ ШВАРЦВАЛЬДЪ
Львовъ, Калітуйна, площа, н. 3 1891—9

и промислових палат обіймає постанову, що кожда зміна округу палати може поступити лише за законодавчої дорозі. Гадка о уряджуванні провінційних палат заслуговує на увагу і правительством наміряє в обидвох частях предложити парламенту відповідну новелу до закону о торговельних палатах. П. Сілань (Молодочех) промовляв против предложення і домагався створення окремих керівничих палат, аби також малому промислову забезпечити відповідне заступництво інтересів. По закінченню дискусії і промовах генеральних бесідників закон прийнято в другій і третій читанні в засіданні замкнено.

В справі водних доріг Чехи виступили з власним проектом, зредатованим у Кайцлем. Сей проект робить си воді правительственного типу, що домагався рівночасної будови каналів і регуляції рік аж дуже великим підвешенням, бо о кількадесят мільйонів, на часті воді р. 1903 до 1912. П. Кайцль скликав на засідання всіх послів з Чехії і Моравії. Чеський клуб предлагав уложення нового тексту предложення о водних дорогах, домагався каналізації на кошт держави Молдавії і середню Лаву, регуляції горішньої Лави, кількох інших рік в Чехії і Моравії і кількох галицьких рік, коштом 185 мільйонів корон. Окром того молодочеський клуб домагався на регуляції притоки і сполученні з нею меліоративної роботи 10 мільйонів для Чехії, 6 мільйонів для Галичини, а 4 для Моравії і Шітеска. Перший раз сталося так, що п. Вольф засів в згоді з Чехами. На проект Кайцля Вольф згодився, але застерігав, що мусить ще заждати на ухвалу свого клубу. Заявив далі, що не годять ся на будову водних доріг в Галичині, бо бачить, що в наслідок того російське аббже буде робити величезну конкуренцію. П. Падас в своїй промові доторкнувся також політичних справ, говорячи, що порозуміння на політичній полі, може також довести до порозуміння в інших напрямках.

Перед засіданням палати відбула ся вчора нарада вільного союзу аграристів, на котрій дуже широко обговорювано каналове предложення. Ухвалено резолюцію, в котрій аграристи заявляють ся рішучо против каналового предложення і заявляють, що не допустять до скорого побудованя каналів як правительство не дасть їм в вишій дорозі відповідної компенсації.

Зеленіча комісія прийняла 8 артинкулів інвестиційного предложення в справі робіт, які після інвестиційної програми мають виконати ся зарядом державних зельвничів аж до 1905 року включно. Комісія прийняла підвищення загального квоти 483,038.000 на 487,038.000 корон. Се підвищення в наслідком підвищення додатку на будову приватних зельвничів з 13 480.000 кор. на 17,480.000 кор.

На вчорашньому засіданні комісії для пошесті худоби п. Вельовейскій представив внесення, в котрому домагався, аби правительство зредатувало проект ветеринарний закон, котрий тільки відповідав би новим потребам. Перед тим однак треба безпосередньо зредувати перестарілий вже виконувачі приписи інструкції. Всі дотичні внесення і резолюції передано підкомітетові з 9 членів.

Справа покійного Жілака ще раз буде порушена в парламенті. Чеський національний соціалісти і аграристи наміряють поставити внесення, в котрому піднесуть, що Жілак не допускав ся самоубійства, але помер на зажаження крові викликано в наслідок того, що его за скоро випущено з шпиталю. Внесення буде домагати ся ексгумації тіла покійника.

Наші стипендійні справи.

[Стаття надбрана].

Рік-рочно роздає Виділь краєвий шкільній молодіжці сотки стипендій з фондів стовчат під його зарядом. Та тих стипендій під управу автономичної верховної влади єсть так багато, що лаше вглядом малювати часті прислуги право надбати ц. к. намісництва, деяким інституціям, товариствам та поодиноким особам.

Один з тих стипендій призначений для рідняків фондаторів, другий для потомків шляхти, то знов для синів певної класи суспільності, для уродженців певної місцевості, або знов для учеників певної категорії шкільної освіти і народності, але єсть і значне число без всякого близького означення обмеження. Из того послідного рода стипендій користає часом, о скільки то взагалі можливе, також і наша руска молодіж.

Не станемо тут розводитися надъ господаркою деяких фондів, з котрих доходи призначені именно на стипендії, а в надъ них більше або менше оправдані роздільно, а скажемо тільки, що закоренившись у насъ ославлена „польска господарка“ і тут взяла верх, та вже і терпеливими не стало терпачки, коли піднесли голос невдоволення. А стало ся то з нагоди сегоднішнього роздільного стипендій краєвими Видільом. Зараз бо на другій день по оповіщенню имені надблених стипендіями набраніх позивились такі в польських газетах замітки, що коротко сказавши, надблє був несправедливий. Виділь краєвий, видно, неприємно вражений, поспішив чим скорше зб спростованєм, котре, що правда, нікого не вдовольняло, бо оно по-при перше поданих именнах мѣстило ще число родня надбленого і стереотипну примітку, що вони самі добре учать ся. Меже бути, що в тому нічого не простуючому спростованю була додана і просьба, щоби о томъ невдовольстві факт більше не говорити та не роз-

валковувати неприемних справ, бо-ж і дѣястно ціла дальша дискусія умокля. В домі рѣч, школярі, ученики, студенти самі найлучше знають о заподѣяній їмъ учительській і настоятельській кривдѣ та несправедливості і они бувають для себе найбільшми судьями. Отже академія голосно говорила, що обдаровано ласкою Виділь краєвого такити, що гладко танцюють, добре фехтують ся, в білярд грають, но котрих рѣдко на прелестних видати, або — в звичайнімъ говорі — „панчиків“. Що з самого-ж спростованя виходило, що були то майже виключно сини державних та автономичних урядників, приватних офіціалів, но о мѣщанських та селянських дѣтях і помину не було. А чей-же не можна припустити, щоби таких не було по школах, щоби о стипендіях не подавали ся, не були аж гідні або їх не потребували. Ціле то шаблонне спростованя нічого не пояснило, а тимъ менше киненого підозрѣня о якійсь протекційній системі не опринуло. Образ був би лиш тоді вірний, коли-б інтересовані могли були довѣдатися о числі всіх компетентів та о їх рідняках і мѣстках водноєвнств; такъ же не можъ точно знати, скільки о скільки достойніших тут помину.

Для насъ та справа важна ще і з національної сторони. Вглядом насъ ніхто, ніде і ніколи не грѣшив великимъ збуктомъ добродѣтели та справедливості, до чого ми вже такъ привыкли, що часто-густо на все мовчимо. Водъ часу, якъ маємъ три повні гімназії, в котрих лиш руські ученики, то знаємъ, що коли яка тут стипендія припаде, то достає ся Русинови. Не такъ по другіх середних школах і академіях. Край, що правда, стараєсь піднести львівську політехніку, свѣтлущу давнійше пусткамъ, і єсть тепер в нѣй до 700 слухачів. Межи значельними ся до Поляків єсть поважне число заграничних, а межи краєвими уродженцями єсть що-найменше 40 слухачів рускою народності. В сѣмъ році надблено 18 слухачів львівської політехніки стипендіями, і то визначальними, а мѣж надбленими не стрѣчаємъ ні одного Русина. Та обставина мусить кожного зачудувати, бо-ж не можемо допустити, щоби руска молодіж але учалась, помочи не потребувала і о стипендіях не убаглась. І сля ми нѣв тую справу підносимо, то в дѣлаємъ того post festum, но противно, ante festum, заздалегідь, бо-ж то повтаряє ся рік-рочно, все стипендія роздають ся і все для насъ такою мѣрою мѣрять в Виділь краєвими.

Що о стипендіях, роздѣлюваних ц. к. намісництвомъ, а котрих, якъ сказано, єсть менше число, то тутъ вридержують ся звичайно пропозицій дотичнихъ шкільнихъ властей.

А вквѣда ще слѣще о стипендіяхъ чистоті рускихъ т. е. основанихъ Русинами для рускою молодіжці і надаванихъ самими Русинами. Всі они невеличкі, основані новітніми лѣтами, призначені пере-

важно для университетської молодіжці, та надѣляють ся тов. Просвѣтою, греко-кат. митрополітаріатомъ, Ставропігією і львівськимъ „Народнимъ Домомъ“. І о тихъ не можемо при сѣй нагодѣ перейти мовчимо.

Тавъ званою „святоюрською“ стипендією о річнихъ 300 К, основаною в 60-ихъ рокахъ протонгуменомъ Ем. Коссакомъ для синів і мѣщанъ дрогбичань, не знаємъ, о скільки користувались тамошній уродженцѣ, но знаємо напевно, що в побиралі в свої часѣ сини консисторського свѣтника-референта. В минулому році такъ неfortunно повели референтъ справу конкурсую, що нею зовсімъ ніхто, а сего року ще вѣщо не надѣлений. Вправдъ черезъ тое змѣнилось інтерсалаге, но намъ сегодня не о intersalage дбати, а підпомагати, спасати своїхъ, примѣняючись до сказанія, що bis dat, qui cito dat.

О другіхъ роздаванцяхъ — хіба тільки дасть ся сказати, що она вже а priori призначені для розличнихъ „Ивановичівъ“, „Андреевичівъ“, „Симеоновичівъ“ та „Василевичівъ“, хоча-б ті Ивановичі були одинаками, Симеоновичі батьки сидѣли на добрихъ парохіяхъ, а Андреевичі та Василевичі ледви перелазили класи. Всі другі кандидати, котрихъ батьки не суть членами „Ставропігіи“, „Русской Радѣ“, „Народного Дома“, куда їхъ правляща кліка сама не допустила, не можуть удостоити ся тої милости.

Найінтереснѣйшимъ являєсь тутъ львівській „Народний Домъ“, в рукахъ которого спочаєсь роздаванцтво кільканацяти стипендій і стипендіальнихъ заомогъ. В офіціальнімъ органі того інститута „Вѣстанку народного Дома“ читаємо, що в 1899 році не побрані: стипендія имени Франца Йосифа К. 360, имени Якова Геровського К. 200, Павла Черлинкавського К. 200; стипендія заомоги: Якова Геровського, Михаила Кузнецкого, Николая Васильковського, Льва Мадельнського — значить сѣмъ позивій. Ну, якъ на одинъ рікъ таке intersalage то грохъ за богато.

Мы не станемо слѣдити за тимъ, хто в попереднімъ році побиравъ ті стипендії, хоча-б намъ легко прийшлося то з річного „Отчета“ дѣяти, бо і такъ не наміряємъ имені стипендіатівъ публікувати, оні-ж бо можуть бути менше виноваті, що беруть, вѣжъ ті, що дають.

Мы гадаємъ, що люде, мавші благородній наміреня на гадцѣ, складавші грѣш, водняючи собі водъ устѣ, щоби колѣс помочи другімъ, хотѣ і мали на гадцѣ в першій лінії рідняківъ, все-жъ такі призначали „при рѣшнихъ даныхъ“, а не наміряли піддержувати нероббівъ; — далі, що в новітніхъ фундаціяхъ не вочевно бы піддержуватися клявулѣ „греко-кат. обряду“ [бо бувають Русини вже в другіхъ обрядахъ] якъ такожъ „хорошихъ устѣховъ“ азъ русского языка, бо-жъ неразъ бувають хороші рускі петенты не могучі, мимо найлучшої волѣ, відповідати тѣй точцѣ вимогъ. А вже-жъ передовсімъ владѣмъ на серце референтамъ руководити ся справедливоттю.

Перегляд політичний.

Політичний кругъ Нѣмеччини ждуть зъ великимъ напруженіємъ на розв'язаня кризи в мѣрдатнихъ прускихъ кругахъ. Вчора в палатѣ канцлера підъ проводомъ Більова відбула ся довѣрочна нарада прускихъ міністрівъ. Предметомъ сѣн тайноу кабінетовоу наради було розв'язаня пруского союму зъ причини справи каналівъ. Дневники висказують гадку, що на тѣй нарадѣ порѣшено такожъ судбу кількохъ міністрівъ, а именно міністра фінансівъ Мікеля, міністра торговлѣ Брефельда, зельвничѣ Тілена і рѣшничѣ Гаммерштайна. Та міністри мусять зъ найбільшми часѣ подати ся до димісії. Дневники сумѣвають ся, чи гр. Більовъ в тепершній хвилі буде мати вѣдугу розв'язати прускій соймъ, бо нові вибори могли бы дати для каналового предложеня ще гѣршії результати.

Вчора говорено, що Мікель вже подавъ ся до димісії. Наші кажуть, що соймови буде нѣвъ предложене цѣсарське розпоряджене о замѣненю сѣні, а вѣдтаєть міністри подадуть ся до димісії. Vossische Ztg. застерѣує вѣ тѣ вѣсти і запевняє, що Мікель лишиться на становищі і що Більовъ скорше уступить, якъ Мікель.

Сензаційну вѣсть про закінчене російско-сербської вѣйсковоу конвенцію доносять „Таймсъ“ в телеграмѣ зъ Петербурга. Переговори в тѣй справѣ ще не скінчили ся, але закінчене конвенція в тѣй хвилі не улагає ніякому сумнівови. На підставѣ сѣн угоди Сербія буде обов'язана одре-

Може оно і правдиве, хоть не учене, що верховані виводять назву села Гребенів від тої події, що ту люде погребли много в бою убитихъ ратниківъ. Так, чи ні, а довина не сліве безъ причини під тою назвою і потік не дармо зве ся „Святославчикъ“.

Напроти „днѣ“ видно й доси на тій порослій емерекою і вільшанкомъ долині кілька позавдавшихъ горбівъ, а робітники, що біля нихъ прокладали колію желѣзну, понаходили, кажуть, якісь бронзові і желѣзні дрібниці.

Тамъ може і розпочалась битва. Але погоня йшла даліше і кінчалась певно аж при япадѣ Святославчика в Олѣ. І богме! не далічко коліного, по тому потоці проложеного мосту видно щось якъ провалившу ся могилку, а шквиромъ вколо неї ще вісімъ заглубленихъ го бови.

Надлѣнничій п. Бедрих Шматера велѣв, в пристойності пров. Остапа Левацького, одну з нихъ розкопати, однак не найшов в нѣй нічого. Середну могилу розкривати совістно було Шматері і она стоить неушкоджена. Але на те, що в тому місці похоронено Святослава, указує традиція, передавана — від непам'ятнихъ часівъ — з роду на рід в гребенівській фамілії прізвищемъ Порохованихъ.

Один з нихъ і побережникомъ і той звернувъ увагу Шматери на слѣди могилы нещасного князя. На неї метал, бувало, Верховниці, старимъ звичаємъ рішчи, якъ йшли старою дорогою мимо.

— От тутки, панцю, убито Святослава; а се, ушті, его могила, — промовив Пороховникъ.

— І хто-жъ то такий бувъ той Святославъ? — звѣдувавъ Шматера.

— А Господь его знає... царь якийсь, ци хто.

— Та хто-жъ его убивъ? — Того уже ніхто не тямить. — З віднѣ-жъ вінъ ту завъ ся? — Утікав, переказувъ булѣ дід, утікав, ци збавъ бн, за Бескід.

— Сам, чи ізъ жінкою?

— А вже-жъ не сам, коли при ньому бувъ і ваш предокъ; але чєлѣдъ при ньому не було. — Ваш предокъ? Якъ же-жъ вінъ називавъ ся?

— А хто знає, якъ ему було на ймя і якъ пчєвавъ ся.

— Чимъ вінъ бувъ?... слугою?

— Ніт, не слугою, а такимъ, що фукавъ огнемъ на ворога, з цѣвки. З-за того і прозвали пороховникомъ.

— Що ти кажешъ!

— А що чувѣ. Мавъ таку цѣвку, що набивала ся порохомъ. З неї пакъ пускавъ огонь.

— Ти по чімъ знаєшъ?

— Якъ: по чімъ? Тадѣ она у діда була.

— І ти єї бачивъ?

— Авно, віт? і видѣвъ і в руки бравъ.

— Продай єї мені. Чей стокмамо ся.

— Та я і безъ тѣкма; лише не знаю, ци пакъ, найду. Дєсь заграли діти.

— Поглядай но добре. Але може то дуло відъ якої старої пушки.

— Не до пушки, панцю. З пушки ся стрѣлять, а з тої цѣвки годі було ушті стрѣляти.

— Такъ она не була довга, а коротка?

— Бѣ ци не куртѣ... куртѣ. Увидите пакъ, коли найду... З зельв і дуже ветха.

— Що-жъ еще розказувавъ дідъ твій про Святослава?

— А що. Наздогнали, каже, Святослава того дєсь понижъ нилі та й почали бити ся, а предокъ мій відганявъ тамъ огнемъ з цѣвки на-

пастъ відъ свого пана. Та який хосєв? Іхъ была сила велика, такъ і звершили они того Святослава та й перебили его слугъ, а мого предка зрубали зъ коня. Тотъ упавъ в хамникъ та й причѣвъ ся. Коли глип! — а мого Святославчика вже і закололи.

— А ту такъ легко винути ся в кѣви та й счєзати в лісовихъ темѣяхъ?

— Та пакъ що легкѣ... байловавъ вінъ сарака та глѣба діло... обєступили зо всіхъ боківъ та й не було вже ему путѣ, не було... закололи. У тогди ватажокъ збѣйниківъ підійшовъ ідъ Святославчикомъ і відрубавъ ему головушку та й сприявъ у тайстру. Тѣло пакъ привинули землю, а сами потекли ся назадъ долѣ Опоромъ.

— А твій предокъ що?

— Бѣ що. Лежавъ вінъ, врѣвѣ, лежавъ і не бѣзує встати... ажъ вѣде зъ верху, пішкомъ, скотарка. Пасучи маргу зазлѣрила, що ту счєвнѣло ся та й закортіло поспотрити. Она азчѣрла водниці і дала равеному напивтись; ба переважала ему равни — чѣмъяна і приязна та подібна была білавошка, що й казати! та й якось... ци сама вже, ци зъ ямєсь другимъ, бо тогди випасували товару много, завела предка нашого у свого хижку... та й тамъ вінъ лежавъ, пок не подужавъ; а далі завъ та й ожєнавъ ся зъ якою і приобрѣвъ собі в горахъ велику славу... Відъ того то Пороховника і походишѣ, панцю.

Більше не знавъ або й не тямивъ побєрежника, а „хитрої“ цѣвки такої не найшовъ. А шкода. По вѣдѣ і може-бъ архєологъ і ровнішали, чи она справді тає старєзна, чи радше принадлежить пізнійшимъ вікамъ.

(Конецъ буде.)

чорта, котрий буде ему через три роки служити і придбає ему велике майно. Хачинський згодився на купно тым більше, як довдає ся, що згінники Бориславський і Соболівський мають по чорткові куплено у неї і тому веде ся ним добре. По малом торгів стала між ними угода, що Міздалева за 100 ар. має ему дати „дорослого чорта“, котрого вінъ по трох роках мусить йи звернути, і се вінъ поручивъ словомъ чести. Через шість місяцівъ плативъ Хачинський рати на чорта а сплативши цілу ціну, одводивъ ся, що Міздалева яв разъ въ той часъ продала старого чорта, отже вбав мусить заплатити, аже молодий чортка підрустувъ; а для упевненія завела его до пивницъ і при рожнобарвнихъ світлахъ показувала ему маленькихъ чортків, що скакали по землі і (якъ оповідає Хачинський) подавали на молоді жаби. За приготування на прийняття чортка назвала собі Міздалева доплата ще 70 ар. а за те порадила ему, щоби сьмі днівъ у місяці ходивъ о півночі на цвинтар і бравъ грудку землі зъ кожного дев'ятого гробу; щоби не мивъ ся въ тымъ часъ а въ кождімъ чоботі носивъ срібного гульдена. Довго чекавъ Хачинський, поки чортківъ підросте, аже змркувавши, що Міздалева обдурила его, заборозивъ еи до суду о зворотъ 170 ар. Въ позвъ писавъ: „У Маріи Міздалевон купувъ і собі чорта на три роки за 170 ар., а позавъ до теперъ вь купленого чорта вь за роту ціну купна не одержавъ емо, то позываю“ і т. д. Справу віддану карному судови і позавчера розпочала ся передъ червоцкимъ трибуналомъ розправа противъ Міздалевон о обманство. По переведеній розправъ засуджено Міздалеву на шість місяцівъ вазницъ а крімъ того веде ся противъ неї нове слѣдство, бо показало ся при розправѣ, що она веде торгівлю чортами на великі розмѣри і выдурювала гроші відъ легковѣрнихъ.

— **Дроби вѣсти.** Віцепрезидентъ высшего суда краєвого д-р Далева вѣхавъ вчера на візитацію суду окружного въ Стрию. — Въ Чортковѣ вь тамошнімъ двірницкѣ млынѣ доставъ ся межъ колеса робітникъ Мартинъ Мѣрусъ і погибъ на мѣсці. — Мѣске бюро праці у Львові выслало вчера 280 робітниківъ до земель робіт вь повѣткахъ львівськѣмъ і жовківськѣмъ.

Выдавництва надѣслані Редакці.

— **X-Strahlen**, тижневника, издаваного у Відні нашимъ землякомъ Романомъ Сембратовичемъ, выйшовъ выпускъ 5-й и містить слѣдуючі мѣжъ нѣмъ статі: *Deutsche Vermittlungssprache von R. S.* (де говорить ся і про урядову мову въ Галичинѣ); *Eine Interpretation (Д-ра Коса і тожаришѣвъ въ справѣ конфіскації 4-ого числа X-Strahlen за статейку про выступъ престолонаслідника); Ein geheimer Runderlass (про польску гагату) von R. S.; Iwan Franko, ein literarisches Charakterbild, von Roman Sembratowycz.* Изъ змісту сего числа і всіхъ попередніхъ видно, що п. Р. Сембратовичъ редагує свою часопись для Нѣмцівъ старе ся познакомлювати ихъ зъ положеннѣмъ нашого народу та загально зъ галицкими відносинами. Тымъ способомъ X-Strahlen можуть вважати ся по-части руськимъ органомъ на нѣмецкій мовѣ і заслугоують на повну підпорку зъ боку нашихъ земляківъ, а то тымъ більше, що для нашихъ публіки чималый інтересъ повиний мати гарно оброблені статі про загальні справи, писані цілкомъ та зб справдливимъ публіцистичнимъ виробленнѣмъ. — Передилата: річно 10 К, піврочно 5 К, чвертьрочно 2-50 К. — Адреса Редакціи і Адміністрації: Wien XVIII/1, Währinger Gürtel 111.

— **„Комара“** ч. 8 і 9 выйшовъ по конфіскації другій накладъ. Въ теперішнімъ сезонѣ прокураторія полюбилъ „Комара“ найбільше зъ всіхъ газетъ і конфіскує число за числомъ, въ гасидюче чого издавничество сповнює ся і редакція мусить намагати подвійними числами. Огче число улягло конфіскації за стигъ Якова Кроха п. з. „Nierpawidlowosc“ і за замѣтки про дефравдацію кс. Мардиросевича въ фелетонѣ п. з. „Троха жарту, троха правди“. Въ сьмъ числѣ побѣвъ ілюстрацій і дробнихъ дотепівъ замѣтливий: вступний статъ п. з. „Оа горе сусіди!“ [про прокураторскі пустошини], продовжене сатиричнѣ поємы п. з. „край-Волынина“, „До відомости свѣтлои прокураторії“ і много іншихъ. Коли прокураторія такъ нищить „Комара“, то земляки повинні всіма силами підпомагати сю одиноку гумористично сатиричну часопись на Русь, тымъ більше, що она вповня на єз заслугу.

— **„Учителя“** ч. 8 містить оті статі: Про звыриваний рух (конецъ). — Збраве ростивъ яко средство до образования. — Дещо про шкільництво у Бурі. — Святкована Великодѣ. — Загальні збори товариства „Шкільна Поміч“ в Коломиї. — Весілана. — Цосмертна згада.

— **„Молодої України“** ч. 4 за цвітень с. р. містить: Проф. Никола Каревъ: Змачага російської молодіжи до самоосвітѣ (конецъ). — Василь Сильвестеръ Пачовський: Смуток. — Вечерня година. 3 пісень болю (піснѣ). — Прометей Ясенко: Картина в природнихъ наук. IV. Хемічні сполуки. — С. В.: Новей террор! — Хроніка з нашого життя (3 „Кружка українськихъ дѣчатъ“. Відозва „Кружка українськихъ дѣчатъ“. 3 Перемишля, В. Миколаїва). — 3 чу жого життя (Звістки про студентскі розрухи в Росії).

— **„Uciekiny“** въ російськѣмъ перекладѣ. Въ 1863 р. вышита була у Львові написана стихомъ брошура п. з. „Uciekiny“, въ котрій зъ комічного боку представлено тогочасне польске повстанє. Отсю брошуру,

теперъ бібліотечну рѣдкість, переведено на російську мову п. з. „Убѣжчи“. Вышла вона у Варшавѣ і коштує 10 копійокъ.

— **„Газети Господарской“** ч. 6 містить: Дещо про уярву картофелъ (конецъ буди). — Чимъ можна скріпнати слабу конюшину на неспѣ? — Рати і вказівки. — Новия економічні. — Від Адміністрації. — Авонс.

Именованя, перенесеня, відзначеня и пр.

Президентъ міністрѣвъ яко урядувать міністерства справъ внутрішніхъ покливавъ кмісаря повітового д-ра Рогера бар. Баталію до службъ въ міністерствѣ справъ внутрішніхъ.

Міністеръ просвітъ именувавъ заступника учителя муж. учит. семинарію у Львові Ю. Дайковського учителемъ школи виравъ учит. семинарію въ Рашевѣ.

Міністеръ судобництва перенѣсь адьюнтьовъ судовыхъ: І. Зедельмаєра зъ Вижницѣ до Кімпольонга, Конст. Шараневича зъ Буська до Богородчана, Стан. Дидущинського зъ Тисмениць до Снятина а Вавр. Заградника зъ Виньчича до Рудокъ — і именувавъ нотаріального кан. идата Ом. Лашенко адьюнтьомъ судовымъ въ Камѣницѣ.

Міністеръ судобництва именувавъ адьюнтьами авскультанта: д-ра Має. Тайбера для Кімпольонга, Ад. Ленчовского для Угнова, Ів. Капущинського, Іос. Крамера, Едм. Вальтера і Ром. Влодза для округу львівського высшего суду краєвого, Ад. Рильского для Тисмениць, Каз. Ангелічовского для Чорткова, Ів. Сковронського для Буська, Адама Смажеского, д-ра Стан. Батицкого, д-ра Людв. Смоленского, Андр. Пшесташевского, Алойс. Гірцлера і Генр. Садловского для округу львівського высшего суду краєвого, Норб. Лазарука для Вижницѣ, Людв. Козака для Борщова, Вит. Глявского для Виньчича, Богд. Мондзбояча для Лютовись, Бол. Шудяевича для Бортни, Ісаака Лютвага для Становиць, д-ра Беніаміна Ебнера для Гурагумори і Шмуля Пентнера для Дорна-Ватри.

— Руськи! Памятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислову у Львовѣ.

Вѣдѣзвѣ.

При выборахъ до рады державной въ р. 1897 побито въ Гнѣздовѣ, повѣта жидачивского, Бея Аксельрада, котрый хотѣвъ правы выборы повести въ некористъ громады. Побѣта було сильне і лѣкаръ закваліфікувала его яко также усюджено тѣла. Кто бувъ виновникомъ того побѣта, сего не оковстановано, однакъ Аксельрада і его сторонники подали Судови тыхъ, котрый нѣвъ очі попали яко участники більшого числа людей, які тогды при правы выборахъ находили ся і зъ тыхъ засудивъ Судъ двоухъ, а именно Семка Семичина і Івана Гнѣздовского, обоухъ зъ Гнѣздовѣ, за также усюджено тѣла на пару двоухъ місяцівъ вазницъ. Кару тую відбули они, однакъ крімъ того заповзавъ ихъ Бевъ Аксельрадъ до Суду цивильного о відшодованѣ. Перша инстанція засудила ихъ на заплату сумы 500 ар., друга і треті знизла тую суму до 280 ар. Тую суму 280 ар. обовязавъ они заплатити Аксельрадові, а позавъ еи не можуть заплатити, бо не мають, выставивъ Аксельрадъ ихъ реальности на ліцитацію.

Сконфісковано.

Д-ръ Богеній Ожстичій адвокатъ въ Стрию.

Вѣдѣзвѣ.

Белъ, колишня столица руськихъ князѣвъ і руськихъ епископѣвъ, мѣсце чудотворной иконы Матери Божой, перевезено вѣлазъ Опольскій до Ченстохови, нѣвъ столица жидѣвского славного чадина рація а тьмою жидѣвства, котре, выперши силице нѣмъ мѣщанъ християнъ на передѣлѣ, заволодѣло майже цѣлымъ мѣстомъ, пнмощить ся і темноту вымыслу. Щоби тому уладковати бодѣ въ части зановѣя і руске мѣщанство нѣвъ заупустѣня видвинута, основано послѣдними часами читальню для мѣщанъ въ Белѣ, але таа, не маючи відповѣдного помѣщеня, переносачи ся зъ мѣсця на мѣсце по заулкахъ, не може користо розвиватись і впливати на просвѣщенє і однесенє мѣщанства белзкого. Крѣмъ того жадне важнѣйше зображенє въ справѣ руськѣмъ не може въ Белѣ відбути ся зъ причинъ браку відповѣдного мѣсця, бо кѣлка верховодяча не хоче відступити на таку цѣль просторонъ салѣ. А щоби і тому алу зарадити і прийти до своєи хаты, де бы читальня і рѣбий товари тва могли мѣтатись і зображеня відбувати, оснувавъ кружокъ тусемныхъ руськихъ патріотѣвъ, „Товариство Народный Домъ въ Белѣ“ зъ обмеженою порукою, купивъ від повѣду площу при головній улиці, майже въ центрѣ мѣста, а дѣломъ патріотѣвъ Белзчины і Соціалычмынъ буде, щоби на той площі чимъ скорше станула руска хата, а въ своій хатѣ своя правда і сила і воля. Для того, дорогі Браты, вступайте въ члены „Товариства Народный Домъ въ Белѣ“ і прибувайте въ цѣлон охрестности, безъ рѣшницъ стану, вѣву і політичнѣхъ поглядѣвъ, на першій загальній зборъ въ Белѣ, котрый відбудеть ся 16 н. ст. мая с. р. о 2 годни въ полудни въ салі магистрату белзкого изъ сѣдуючымъ і рядкомъ дневнымъ: 1) Равѣ о 8 годни богослуженє въ церквѣ парохіальной. 2) Сп. авозданє Дирекціи. 3) Выбѣръ Радъ надзирающихъ. 4) Выбѣръ контрольный комітѣ. 5) Присутствє новыхъ членѣвъ. 6) Внесєна членѣвъ.

Телеграммы.

Петербургъ 4 мая. Съезъ студентѣвъ задержанныхъ на смертъ иа те, що не хотѣли зложити службовой присяги, коли ихъ віддали до вѣска, царъ помиловать і казавъ віддати ихъ до кариныхъ баталіонѣвъ, де мають служити ажъ до зложєня службовой присяги. Члєвъ вѣскавой службѣ будє члєсати ся до перва вѣдѣ дня зложєня присяги. — Члєсо відданѣвъ на протѣстѣ учєныхъ і літератѣвъ противъ теперѣшнѣмъ політичнѣмъ правительствѣ ростє зъ кождымъ днѣмъ. Протѣстѣ иде зъ рукъ до рукъ.

Софія 4 мая. Студенты ухвалили резолюцію въ котрій заявляютъ, що зъ огляду на становище Россіи въ македонской справѣ и на поступованє російского правительства супротивъ своихъ студентѣвъ — не возмущуть участі въ торжествахъ въ сагоды положєня угольного каменѣа подѣ памятникѣ царя Александрѣ II.

Опорто 4 мая. Атаковано тутъ свѣщницѣвъ на улицы. Епископа чинно задержано.

Барцельона 4 мая. Публіка бомбардувала і здохула монастырь Маристѣвъ. Обетанову пообливано нефтою і подпалено. Монахи боронили ся до крайности, відтакъ вдерли ся на дахи, здохи вырывать вѣвъ жандармерія.

Мадридъ 4 мая. На передѣлѣ Польша обвинєно каменѣвъ министръ Аугустинѣвъ.

Бѣлградъ 4 мая. Зъ урядовыхъ кружѣвъ заперечують вѣствѣ о російско-сербскѣмъ конвенціи.

Канеа 4 мая. При выборахъ до палаты вѣсѣвъ избѣдила оппозиція. Оппозиціонѣвъ выбрано 54, а правительственныхъ кандидѣтѣвъ лише 6. Магомеданѣвъ выбрано трѣхъ а 10 членѣвъ палаты именувавъ князь Юрій. Зъ причинъ такого результату князь має уступити.

Лондонъ 4 мая. Члєсний доносєна вѣскавой і лѣсты офіцѣрѣвъ представляють полѣженє въ Африцѣ яко дуже континєне. Въ шиталахъ лежить до 35,000 вѣскавъ. Въ палатѣ вѣсѣвъ министръ войны заявлявъ, що вѣвъ цѣлѣмъ положєно 1046 Бурѣвъ а 160 віддало ся. На чуму занедужало досѣ 519 вѣсѣвъ, а 217 померло.

Вашингтонъ 4 мая. Тоніо, по Агнѣвальдѣ вѣлѣвшій командантъ Фалинѣвъ, подѣвѣвъ ся Америкѣзцамъ зъ цѣлою своєю силою. — Кубаньскѣ конститунанта вѣже згодѣла ся на прѣскѣ Сполучєннѣхъ Державъ о автономіи Кубы, котрый зъ разу бува відкинуто.

Вѣдєнь 6 мая. Сербскє посольство въ вѣсѣмъ до N. fr. Presse категорично заперечєвъ подану „Таймѣсѣмъ“ вѣствѣ о російско-сербскѣмъ конвенціи. — Вѣвъ австрійскѣмъ архієписѣмъ вѣлѣ одержати за посередничтвомъ цѣвреского дому обѣщаніє, котрый нѣвъ прѣгладѣ постанови цѣсарского дому, що кождѣмъ члєвъ сего дому повинѣвъ передѣ обѣщанѣмъ якого-небудѣ протекторату одержати дозвѣль цѣсаря. — На подѣвѣвъ цѣсарского писѣма зъ дѣя 28 цѣлѣвъ, скликано сѣбѣлѣй дѣлѣгѣціи на дѣнь 20 с. м. Дѣлѣгѣціи будуть радити у Вѣдні рѣви часно зъ парламентарѣмъ.

Прага 6 мая. На вѣчу сѣлѣкампѣтъ члєснѣмъ національнѣмъ соціалѣстами п. д-ръ Костъ промовлявъ о своихъ відносєнахъ до п. Брайтера і до національнѣхъ соціалѣстѣвъ.

Софія 6 мая. Князь Фердинандъ выголѣсєвъ промовѣ, въ котрій повѣставъ зъ 1876 року називѣвъ героїстѣмъ Болгарѣвъ і выказѣвъ бажанє, абы дѣло освѣбѣдженѣа Болгаринъ вѣдєнѣ дальше. Відвѣдаючи на сю промову командантъ Ф. тѣсѣла підѣвѣвъ охлѣвъ въ члѣвъ князя, що будучѣмъ царѣмъ Македоніи і сполучєнѣмъ Балѣа іи.

Лондонъ 6 мая. Дневникъ доносєтъ, що головнымъ предметѣмъ переговоровъ Делькасо зъ російскимъ правительствомъ булѣ Хітѣ і Мирѣко. Зъ російскѣмъ министромъ фінансѣвъ вѣлѣ абѣртати ся вѣдѣ фінансѣвого положєня Россіи. Абы рѣшати зарожєну ситуацію французскихъ капиталѣстѣвъ заангажѣванныхъ въ російскихъ подѣрѣ мѣстѣвъ, Делькасо має улѣкнѣти Россіи затѣгнєна позѣмѣти у Франції вѣвъ высѣтѣ 500 миліонѣвъ франкѣвъ.

Брусєля 6 мая. Крієрѣ одержавъ вѣствѣ, що повѣстанѣ Голландіѣвъ въ полуднѣвѣмъ Канѣзѣмъ що разъ сильнѣйше. До повѣстанѣвъ прилучило ся 7000 Голландіѣвъ.

Конкурс.

Видѣтъ Товариства „Русѣа Вѣсѣда“ у Львові оголѣшує отѣмъ конкурсъ на дирекѣра руско-народного театру. П. данѣ вѣсѣтѣ треба від адресѣмъ: Товариства „Русѣа Вѣсѣда“ у Львові, Ринѣкъ ч. 10. найдалѣше до дѣня 30 н. ст. червѣа 1901.

КОНКУРС.

Дирекція Товариства Жіноча спілка промислова „Труд“, стоваришенє зарєстрѣ а обмеженою порукою, розписує сѣмъ конкурсъ на: Ф. хѣву управительку жіночої рѣбіліи пра-

ПОДЯКА

За лѣкавєне людинѣа а ємо ре злѣкѣдованѣ мои шѣдомъ о сѣлѣмъ складѣмъ сѣмъ Сѣлѣмъ Дирекціи нашего Товариства обезпечєтъ „Дѣбѣрѣтъ“ зъ найчѣрнѣйшого сѣрѣа илѣзучѣ стократнѣ „Спаєсѣ Богѣ!“

Антоніъ Стрѣнѣулякъ гѣзда въ Цыгачахъ повѣта борщѣвского.

Помѣщаніє дѣкѣвскій

З живого і мертвого
можѣ дѣстѣти в руськихъ пнгарѣхъ і у авторѣ: площѣ Академічѣа ч. 4. Н. нов. Ціна брѣа пнгарѣа і книжѣа 1 кор. в пнгарѣа „сѣдєсѣсѣ“ 1 з. 30 сѣт Frankfurt a/Main. 147 8-52

вѣдѣкѣ; 2) фѣхову школу до вѣдєня роіітѣа біла; 3) фѣхову управительку торговлѣа товарѣа блаватнѣхъ. — Рѣзалѣтѣмъ на ті посада мають вѣнести своѣ подѣа до Дирекціи Товариства у Львові (Ринѣкъ ч. 10) найпѣзніше до 31 мая 1901. До зголѣшеня треба долѣжати: метрику, свѣдѣцтво моральности, свѣдѣцтво фѣхового узѣдѣненѣа і заяву, на яку плату рѣфлєктують. — Кѣлѣмъ інформѣціи засѣгнѣти можѣмъ в Дирекціи Товариства кождѣмъ дѣня а вѣмѣкомъ недѣлѣ і сѣват в годинахъ від 4 до 6 по обѣдѣ.

Львів 2 мая 1901. 260 1-3
Дирекція Товариства: Жіноча спілка промислова „Труд“ у Львові (ринѣкъ ч. 10.)

Надѣсланѣ.

Д-р Теофілъ Залевскій

ординовъ в хѣрѣахъ ушей, носа, горла і гортѣа. Ліченє недугъ мѣви (спѣкѣвѣтъ, белѣкотѣа, шѣселѣвѣтъ, мѣва черѣа вѣсѣ і т. д.) ул. Ко-247 стѣшка ч. 8 від 3-5 по полудни. з-10

ПІЩАНИ

найизмѣнѣше уздѣровище сѣрѣано-мудѣа для рѣумѣмѣа в недугѣхъ сѣстѣвъ і костѣвъ, в чѣхѣтѣ сѣстѣвъ, по зѣмѣмѣахъ і зѣмѣнѣхъ в подѣрѣ, нерѣвѣбѣахъ а голѣвно в лѣхѣахъ

Урядѣна, такъ що до мѣшѣвъ якъ і купѣлѣвъ, пієтъ вѣсѣхъ вѣмѣгъ — від люкѣсѣвѣхъ ажъ до найдѣшѣвѣхъ. Тѣа басѣна чѣсто сѣрѣанѣ, тра сѣрѣано-мудѣа, одѣа порцѣлѣанѣвъ. Обѣбѣи басѣна для убогихъ а купѣлѣа по 1 кр. другѣй по 40 кр. Вѣмѣи порцѣлѣанѣвъ, мармѣровѣ і деревѣанѣ. Відпѣвідні купѣлѣа болѣтѣи льѣкальнѣ — нѣзрѣмѣнѣахъ усѣмъ а. Прѣсѣкѣтѣ розѣдѣає зарѣдъ. Околицѣа горѣста.

Лѣкаръ ординуючѣй: Др. Ал. Тѣаѣмѣа. від 15 мая: від 15 мая: Крѣків, Ринѣкъ гол. Піщѣа на Угорщѣнѣ. 1-5

Уважайте на сей выпаленый КОРОКЪ !!! 31 29-0

Завѣдѣе водѣмѣчнѣе і пенсіонѣзѣт КІСѢЛЬКА

в мнѣвшѣмъ році черѣзъ вѣбудѣванѣе нового дому розширєно, отѣрѣте цілѣй рік

Пѣясєнѣвъ удѣлѣе управитель завѣдєнѣа

Д-р ЕДМУНД КОВАЛЬСКИЙ
Львів, Піщѣмѣе „Кісѣлька“. 266 від 15 мая: від 15 мая: 5-10

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. в. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купѣе и проѣзѣ

вѣсѣкѣи паперѣы цѣннѣй и монѣты

по найдѣшевѣшѣмъ курсѣ деннѣмъ не чѣсѣа чѣи ѣмѣакомъ провѣзіи. 374 14

„NEW-YORK“

ТОВАРИСТВО ОБѢЗПЕЧѢНѢА НА ЖИТѢ.

Найтарѣше и наибѣльше в сѣвѣі міжѣнароднѣе товариство обезпечєнѣа на жите.

Заснованѣе в р. 1845. В Австрѣі від 1870.

Найновѣйша комбінація убѣзпечєнѣа „NEW-YORK-Y“ гаранѣтована

на сѣучай смертѣи выплата сумѣа, рѣвноі 4%-ому опрѣцентѣванѣу процѣнтѣи від процѣнтѣи выплѣченѣа преміи, однакъ ніякъ не выѣсѣнѣа чѣи мѣньше, якъ убѣзпечєнѣи капиталѣ;

на сѣучай дожити побѣа безплатнѣо охѣрѣи убѣзпечєнѣи одержуванѣа 4%-ого дожитѣннѣого рѣчного доходу.

ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКЦІЯ для Австрѣі:

ВІДЕНЬ. I. Graben 8 (im Palais der Gesellschaft.) 28

Генеральна Агѣнція для Галичини і Буковинѣи: Ф. НАТАНСОН. Львів, Сикѣстѣска ч. 38

ЛІНІЯ
 в реставрації НАФТУЛА ТЕНФЕР, у вулиці Трибу-
 нальській ч. 12, діють власні, можна додати щоденні
 або о годили 8-й раз горючі свічки.

ЦЕННИК

Печенка впрова з капусти	15 кр.
Смажені легки	12 "
Фішки	12 "
Піска теляча з хріню	10 "
Ковбаска з хріню	8 "
Кавіар	15 "
Обід з абонементу	10 "

Всякі картички з найкращих родок по най-
 ушербнішій ціні; для пенсіонерів, що походять
 з моєї реставрації, даю відображувати марки. —
 Найближчий банк по найкращій ціні печенки
 від 40 кр. ліра.

По театрі все свіжа, з великої виборки страви
 в паштетній закусочній кухні.

79 276—?

Зв'язок з поштом

НАФТУЛА ТЕНФЕР.

КОПЕРНИЦКИЙ и СЫН

Оптики и Механики у Львові площа Га-
 ллиця ч. 1., протилеж Банку Гипотечного на
 плантаціях площі Галицкой

поручає в величезній
 виборці з по цінах
 найдешевших
 окуляри, циліндри,
 лінзи, бінокли,
 далековиди, бароме-
 три, термометри, мі-
 крометри, лупи, ком-
 паси, райоцяті, та інші мікрометри, піски, лінійні
 макетри з т. к.

Урядове дозволення електричних.

Всякі направи, погоджують на най-
 шкороше і найдешевше

4618

„САМОУЧКА“

«методичний підручник»
 до науки співу.

Получити можна під адресу
 автора: о. М. Кошко в Пере-
 мшлі.

Ціна примірника (вразі з
 почт. перес.) 1 кор. — опр. в
 в. полотно 1 кор. 50 сот.
 225 9—10

XXXXXXXXXXXX

СВОБОДА

письмо політичне, просвітне и
 господарське для народу.

Выдає з редакції відповідно:
 Алексан. Борковський.

Цьогорічна передплата виноситься
 2 зр. на пів року 1 зр. Редакція в
 адміністрації: Львів, вулиця Бато-
 рія ч. 24.

Водя 1 (13) сьчня 1897 виходить
 у Львові що четверг. (на місяць
 популярних газеток. Батьківщина
 та „Читальня“) тиждєва попу-
 лярна газетка.

XXXXXXXXXXXX

ІІІАВНИЦЯ

Заведене жерельно-купелеве

Першорядна станція кліматична. Сезон від 20
 мая до 30 вересня. Поступові урядження. Дезінфек-
 ция мешкань старання. Вода зі звістних з успішно-
 го діла жерел Йосифини і Магдалини ві всіх знач-
 нійших торговлях і аптеках. Замовлення на мешка-
 ния приймає **ДИРЕКЦІЯ ЗАВЕДЕННЯ ГОРИШНОГО**
 Ф. Вісневський. 257 1—7

БАЛЬСАМЪ

ментолово-камфоровий до внутрішнього нати-
 рання на усмирєнє болю виробу Петра Цу-
 керера антикаря в Обертині. Ціна флакону 80 сот. Набути
 его можна у всіх аптеках. Головний склад в аптці
 під „Угорською короною“ ЯКОВА ПІПЕСА-ПОРАТИНЬ-
 СКОГО, Львів, площа Бернадинська.

Використати належить витати і сховати.

214 8—13

ІВОНІЧ

жерельно купелеве заведене в Галичині

Солоні йодово-бромові цави.

Гірське положення, 410 м. н. р. м. Кругомчотинні ліси.
 Солоно йодові, боровинні, четинні, зимні купелі. Гі-
 дроterapia, масаж, гімнастика. — Відвідні улаженя.
 — Електричне освітленє. — Чотирі лікарі уділяють
 лікарської поради. — Сезон від 20 мая до кінця ве-
 ресня. — Свідчення убожества узглядяє ся тільки
 в І і ІІІ сезоні, коли і мешкання тами о 30%.

Лікар і управитель заведеня **Др. Клим Дембіцький.**

Лінія Голандія-Америка Роттердам-Нью-Йорк.

Найближші відвіданя:

9 мая „Амстердам“ о 5 год. по пол., 16 мая „Статендам“ о год.
 11 мин. 30 пер. пол., 21 мая „Потсдам“ о год. 4 мин. 30 мин. ра-
 но; 30 мая „Маводам“ о год. 11 мин. 30 пер. пол.

Наші пароплуди з подвійними трубами:

Роттердам 8302 тонн, Статендам 10.320 тонн, Пото-
 дам 12.500 т.

Ціни перших кают вод 264 кор. и выше; вод
 других кают 228 к. и выше; вод
 III. класу 197 к. 40 с. з. Вдн.

Бюро у Відні: Для кают: I. Kolowratring 10; для III. класу:
 IV. Weyringerasse 7 A.

Австрійські елізи в Берлі, Нисбрук и Триєст. 57

УЧИТЕЛЬ

орган руского товариства педагогічного дво-
 тиждєвник педагогічно-науковий, виходить
 вод 1 червня 1897 у Львові ул. Борменська
 ч. 29. Предплата річна 3 зр., піврічна 1 60 зр.,
 чотирьохрічна 80 зр.

Охоронна марка: ЯКОРЬ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

зв'язок РІХТЕРА з Пращь,

призначє на знамените, утихомирєнє болю натиранє; по
 ціні 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складі у всіх аптеках.

Просимо жадати того

загальнолюбимого средства домового

все лашє в оригінальних флашках з нашою маркою
 яко гігієнічного средства до усмирєнє порпів, до ча-
 щєнє і десинфекції шкіри остє рівножє загально признає.

Ріхтера антика під Золотим Львомъ

В Пращь, Elisabethstrasse 5. 4 11—15

Вод року 1898

БЕРГЕРА ЛЪЧНИЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробованє на клініках и многими практичными лѣкарями
 уживає ся не лише в Австро-Угорщинѣ, але також и в
 Нѣмеччинѣ, Франції, Россіи, на півостровѣ Балканскомъ, в
 Швейцаріи и т. д. на недуги шкірні, особливо противъ

Выкидовъ шкірнихъ рѣзного рода

зв'язокъ успішномъ. Дѣланє Бергерова мыла смоля-
 ного як гігієнічного средства до усмирєнє порпів, до ча-
 щєнє і десинфекції шкіри остє рівножє загально признає.
 Бергєра мыло смоляне має 10% смоли деревної
 и рѣзняє ся значно водъ всѣхъ іншихъ родѣвъ
 мыла смоляного в торгѣви. — За для охорони
 передъ фальшованємъ треба жадати виразно
 Бергєра мыла смоляного и уважати на побѣчъ
 помѣщений знакъ охоронный.

В. упертихъ недугахъ шкірнихъ уживає ся замѣсть
 мыла смоляного успішно

Бергєра лѣчничного мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лѣгодѣйне мыло смоляне до усмирєнє вськог
 нечистоты шкіры
 на выкиды шкірні и на головѣ у дѣтей, такожъ як неврѣ-
 жанє мыло до мити и купельєвъ щоденного ужитку служ-
 ить, оббѣмлює 35% глицерину и пахучє

Бергєра глицериново мыло смоляне.

Цѣна штучки кождого рода 35 кр. вразі з приписомъ уживаня.
 Зъ вишихъ родѣвъ мыла Бергєра поручає ся слѣдующий
 заслугующий на увагу: Мыло бѣлоє для чистѣности шкіры;
 мыло бѣлоє противъ прищѣвъ; мыло жѣлоє до вы-
 гладженя шкіры и змѣкчєня по водѣ и як мыло десинфек-
 ційно; Бергєра мыло до купельєвъ зъ есенцевыхъ шипильжъ
 и таке-жє мыло туалетное, Бергєра мыло для дѣтей, для
 малянькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергєра мыло петросульфольное
 противъ вишневого лица, вишневого носа, высыпокъ и свер-
 бѣжѣвъ на шкірѣ; мыло на веснѣви дуже успішне; мыло сѣр-
 чанє молочне на нечистѣ лицѣ; мыло таниновє на почєнѣ и вы-
 падѣ волосєвъ.

Бергєра зубна паста в трубахъ
 найдучше средство до чистѣнє зубѣвъ. Нр. 1 на жорнальнй
 зубѣ, Нр. 2 для курцівъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ
 Бергєра водємъ до приписѣвъ ужити. Жадати все Бергєра
 мыла, бо в многѣ безупѣшнихъ наслѣдувань.

Мѣсяцъ продажъ для Львова в антиках: пп.: І. Байєра,
 Г. Блюменфельда, К. Мисолина, З. Рукера, К. Склепаньского,
 Веворского, д-ра Зарицкого и фирмъ А. Ербара, Гайсма,
 Кудика и А. Ганшпорта. Далѣше в антиках в Бродѣ Кри-
 зого, Лидберга; в Борщевѣ Ал. Пятровского; в Березѣ
 А. Дурета, Л. Нагліна; в Березѣ Галицкой, Ербара;
 в Хирѣ Леваньского; в Дрогобичѣ А. Кшижановского, І.
 Тобишеска; в Ярославѣ І. Ангера, І. Рона; в Коломиї
 Павловского, Штенцля, Витославского; в Каминьцѣ Пиле-
 ского; в Перемышлѣ у всѣхъ 4 антикарь; в Равнѣ Кар-
 пиньского, Проня; в Скольєві Леховского; в Самборѣ І. А-
 дєсєвичъ и Гердлички наслѣдниковъ; в Станиславѣ у всѣхъ
 трѣхъ антикарь; далѣше в антиках в Стрию, Тернополѣ
 и у всѣхъ антикахъ болѣшихъ мѣстъ Галичини. 174 7—24

ПАСАЖЪ ГАВМАНА

І. ЛЬВОВСКОЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ преміованє.)

Водъ 5/12 до 11/12 до побачєнє:

Жите подчасъ повнѣ сезо-
 ну в купеляхъ Пѣвнѣчно-
 го моря.

Вступъ 10 кр. 53

Женщина

интелігентна, з
 чесної рускої ро-
 дини, розуміюча ведєнє домо-
 вого господарства і кухні, шу-
 кає мѣста. — Адрес: К. Ч. в
 Угерцах, Самбір poste restante.

Фабрика капелюховъ

під фирмою

Антонъ Кафка

(переди тымъ А. Кожеложевъ)

у Львовѣ, ул. Галицка число 4.

побѣчъ катєдры

Поручає на тепершній сезонъ ка-
 пелюхи и циліндри власного ви-
 робу в наймодѣйшихъ фасонахъ
 и краскахъ по найпреступнѣйшихъ
 цѣнахъ. Капелюхи и циліндри зъ
 фєбрики П. Ц. Габіа в Віднѣ, зо-
 сѣмъ легкѣ циліндри по 9 зр., ка-
 пелюхи в рѣжнихъ краскахъ по
 6 зр., Капелюхи Loden зъ фєбрики
 А. Піхтера в Градѣ и шапокляки
 атласовѣ по 5 и 8 зр. Цѣники на
 168 жаданє franco. (8—8)

Пожелати номідой
 господини,

котра нѣзъ вигляду на ошадѣсть,
 здоровѣє и смакѣ уживає лише
 Катрайнера лавы солєдовон.

Обширну брошуру

про

Трускавецъ

вислєла на жаданє

В першій і третій сезоні о 30%
 дешевше

В ТРУСКАВЦІ

лічить ся з надзвичайним успіхом

ревматизм, подагру, товстість, недуги норвові і міхура, астму, іскіас, недуги
 жіночі, недуги серцеві і жолудкові.

219 5—8

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Выдаєсь в одѣлчальнй редакторъ Иванъ Белей.

Паштѣвъ зъ фабр. Черляньской.

Зъ друкарнѣ Иституту Ставропільського підъ зарядомъ Іосифа Данилюна.

Передплатата на „ДВАО“ и магазините се извършват
денежно у Львов.

[illegible]

опладали, як-би плач або сміх дуєв їх у нутрі. — Так, так... — пригдувала собі і прижмурила очи, аби більше споминів нагромадити. Коли розплющала очи, його не було. На сцені відігравав сн другий акт.

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ

«дино-трудящій» каменецко-брідський — sit venia verbo — посоль? Де-ж поділи ся его вилывы? Чому не набув до свого віця слави ще один «васлуги»? Ой, мабуть тому, що крові хваб деякого аванс батько руских «инкамерованців» не міг і не зможе вічого своим «вилывами»... Тож позволю собі на личіну параврау нелюбично бредити «Руслава» і пишемо: «Огсе робота того «роботашого» «Руско-народного [??] Ключа» и «го «школьного референта» и. Барвньско-го! Робота національних демократів се «гайдамацтво» — верзикають инкамеровані мамелюси, и в справях шкільних заступили вх в роблять вічого и ждуть, повишлять опозиційних послів не выможе на привітальстві знов одно уступив и не на буде тым спосібом ще одного чужого листка до віця самохвалбы и. Барвньского...»

Але переводім до других реплік — реплік з іншою бочкою.

Наша недавня стаття про «москвофільске хлоподанство» поцілила водко «искренно-русский» орган в Ахилеву пату, бо уважав відповідність зареагувати на ню статью п. а. «Нлополанство». Загалом вражінє сев статі дасть си скарактеризувати пословицею «крути верти, треба вмерти». Загалом на сій статі справджує ся ціла серія пріказок: «Sprechen ist Silber, Schweigen ist Gold» а ще обільше «si tacuisses, philosophus mansisses», «штири айшки, повий ськи» а вкінці «искренно-русский», яку писакать водь «Галичанна» належало бы вже разь вытервети на память, а то: «ври да знай мьру!» Та сев «мьру» там не шукати! Ме мочуа відповідити на зроблений нам закид дволичности и хлоподанства, закид підпертий наглядно вытисами з москвофільських органів, «Галичанна», розсипавши ся про все, а тільки не те, о чомь моча, цукає ся на крутість аки добре виправлений — уживемо улюбленого его терміну... «ходак».

Честный москвофільский орган, що безлично закидує нам «нечестно» промовчанє змісту статі «Обратная сторона эмиграционного вопроса», не загнув ся нї на хвилику, не згадавши нїже словечком про статью «Русского Слова» и про паралелю, яку мы повели між сєю статією а статією «Галичанна», але пригадавши собі свою основну заваду «calumniare audacter», обидув ає цілым градом лайки та низьких клевет. Ї там не всячина. Не думамо загноювати нашого органу выцвітами москвофільского «честного и приличного» полеміки. Все-ж так, для інформації наших читачів, щоби познакомити их з «честным» способом москвофільского воювання, наведемо з цілою потопи клевет, одну з «любших». «Они — наше «Галичанна» про нас — они стоят (беззастенливо или быть может безосознательно) на службе самых отвратительных врагов того же народа или просто сказавши представляются нам, может быть и безосознательными агентами эмиграционных бюро, стоящими в связи с различного рода Сфадель-

и никами, которые из великого демократизма и «народолюбия» сдѣлались простыми хлополопами и состоят сегодня на службе агентства Недари».

Правда — «какъ ловко»? И обидано болотом и забесечено себе одним малым «можетъ быть» водь евентуальной одвѣчальности!

Тільки бѣда в тѣмъ, що те болото до нас не прилипне; оно якесь таке дивне, що чїпая ся того хто нїмъ кїдає. Звѣстный Сфадельскі — се-жъ неповѣдає «общерусскихъ убѣждений», се «рыный» москвофіль, а нїякій демократ та й не «народолюбецъ», але кацанскій «народолонецъ». Та се не перешкодало «честному» писакowi зъ «Галичанна» пробрехати ся крайню лукаво та кинути на нас зъ цілымъ арсеналомъ клевет. Але нас се нї трохи не дивує, бо-жъ се ремісело «Галичанна», зъ якого вонъ хлѣбъ ѣсть...

Про науку та положене катихитів в школахъ народныхъ.

Нап. о. В. Дубицкий катихит в Тернополи.

Недавно тому донесли часопис, що наш Преосв. Митрополитъ скликає усьхъ шкільныхъ комисарівъ ординаріатскихъ, щоби поинформуватисъ та обговорити важайшія справы шкільнї свои дієцезї. Видко нашъ Архїєпископъ, якъ у всѣмъ, такъ и в тѣй в теперішнихъ часахъ найважйшій формѣ священнического душестаровництва в школахъ хоче мати реальний поглядъ на всѣ справы зъ нимъ злученї, щоби могли успішно дѣлати черезъ школу для релігійно морального движенія своихъ паствы.

Хотя в тѣй конференціи водпоручникъ находилось певно много свѣтлыхъ а зб сїрами шкільными оббанамихъ людей и обговорено та полагоджено неодну важну справу, то, здаєсь менѣ, тутъ в першій мѣрѣ повиннї забрати слово тотї, що цѣлымъ тягарѣ релігійного вихованія в школахъ несутъ на своихъ раменахъ та зъ власного досвѣду знають хибы та недостатѣ шкільного працѣ. Тому я хочу подати кѣлька увагъ про справы шкільнї; ме для того мовѣ-бы я себе уважавъ авторитетомъ в тѣмъ взглядѣ, але щоби заохотити другихъ старшихъ зб обльшимъ досвѣдомъ водъ мене, абы дорогою публичной дискусїи розсвѣтили справу та причинились до сего, щоби наша праця в школахъ сїравадъ привнесла такї користи, зъ якими жертвами она зъ нашої стороны сполучена.

Передовѣмъ що-до самой науки релігій треба на жалѣ признати, що зъ народныхъ та выдѣловыхъ шкѣль, якъ учить досвѣдъ, молодѣжъ не выноситъ такого засобу знанія та релігійно-морального вихованія, щоби она успѣшно могла опертисъ розличного рода деструктивными струями, що влихакъ ся насильно в сферу селаньского та мѣщаньского населенія. Причина сего адаєть ся лежить в недостатѣ

відповідно до сев працѣ подготованыхъ катихитѣвъ, а вслѣдъ за тымъ в злѣмъ способѣ научанія. Дуже часто можна почути, що наука релігій в народныхъ школахъ — се рѣчь зовсѣмъ легка. До сего не потрібно ані широкого знанія, ані великихъ збѣдностей. А однакъ вглянувши ближе в рѣчь увидимо, що оно цѣломъ такъ не єсть. Нѣхто не перечесть, що міжъ нашимъ духовенствомъ в много людей умныхъ та свѣтлыхъ. Але-жъ поставмо професора університету в школу народну, то увидимо, що вонъ тамъ не даєть собі ради. Вѣсть себе умучити а дѣтей не навчати. До науки в школахъ народныхъ треба, сїи не великого знанія, то певно відповідного подготовленія в рутинѣ. А чи священство наше выноситъ таке зъ університету або семинара? Здаєть ся все ниче а не то, що найпотрѣбнѣше в его душастирекбї праці. Ані університетъ а тымъ менше семинаръ не дає подѣ тымъ зглядомъ нічого. Я знаю зъ досвѣду, що коли по увѣченню богословія я вѣдшовъ в народну школу, то черезъ цѣль два або й три роки я в найвышшихъ классахъ не умѣвъ учити. Я знавъ богословіє, студювавъ нѣмецкїй підручникъ, а водчувавъ, що не такъ треба до дѣтей говорити, ажъ доки не навчивъ ся такї водъ самыхъ дѣтей, якимъ способомъ вѣщати в ихъ сердца высоку Христову правду. Отже побѣли мочи немѣротной гадки, щоби зарадити сему, належало бы насампередъ постаратисъ о сев, щоби питомцѣ в Львовѣ, що хотять в будуччѣмъ поднятисъ працѣ в школахъ, могли бѣдадъ черезъ рѣчь прислухувати ся в школахъ наудѣ одного зб способныхъ катихитѣвъ, чи то в учительской семинаріи в школахъ вправѣ, чи може в котрѣй зб шкѣль выдѣловыхъ, або за для брѣву мѣсяца можна бы в кѣлькихъ школахъ выробити позволене на водбыване практичныхъ лекцій, — и лише такихъ, що водбули курсъ практичный черезъ рѣчь по двѣ або що-и йменче по одной годинѣ тижневою, припускати до испыту. При испытахъ на катихитѣвъ до шкѣль выдѣловыхъ та народныхъ по-при загалые знанє теологїи головну увагу переводѣмъ звернути на знанє самыхъ підручникѣвъ шкѣльныхъ та на практичне переведенє трудѣвшихъ партій предмету на народнї школы.

Щоби мати водповіднїй підручникъ, належало бы дѣлати те, що дѣлає ц. к. Рада шкѣльна краєва зъ підручниками до наукъ мірекахъ в народныхъ школахъ. Она заряджує рѣчь рѣчно в цѣломъ краю конференціи учительскї, на котрыхъ учитель на подставѣ досвѣду вказують собі взаимно способъ научанія и зводѣсь вышыває сев великїй поступъ в методѣ. Кто лише стоить ближе школы, мусить признати мнѣмъ словамъ правду. Первѣнаймо только способъ научанія, хотя-бъ читанія або рахованія передъ двѣцати лѣтами зъ нынѣшнымъ, а найдѣмо величезный поступъ на лучше. Лише в наудѣ релігій у насъ дѣвня апатія и застой! А предѣвъ наука релігій, правдѣ абстрактныхъ для дѣтей в переважнѣй части мало умово

розвѣтыхъ — се рѣчь претрудна! Сего не признаєть хба той, хто школы або цѣломъ не знає, або ен собі легковажить. А що до теперъ адылаво на тѣмъ полї? Підручникъ для дѣтей початуючихъ у насъ такъ якъ бы цѣломъ не було, бо-жъ малого катихизма за таєй узвати не можна. Вѣнь не то для початуючихъ, але навѣть для высшихъ класѣ — не такъ що-до матеріалу, якъ радше що до своей формы цѣломъ не ужиточный. Підручникъ отже, якъ учить досвѣдъ для народныхъ шкѣль повиннї укладатисъ не при зеленѣмъ столїку однимъ чоловікомъ, але повиннї спочивати на реальнѣй основѣ — на практичнѣй науцѣ в школахъ. Яка велика шкода, що до теперъ мали мы много спосѣбныхъ катихитѣвъ, котрї певно и методомъ выробили собі добру, а зъ того для другихъ нема нїякомъ користи. Щоби на будуче сему зарадити, треба постаратисъ в ц. к. Радѣ шкѣльной краєвой, щоби она, коли дає учителямъ, дала в рѣвнѣй мѣрѣ и катихитамъ шкѣль народныхъ водповіднїй дієты на кошты подорожї, щоби они разъ в рѣкѣ зѣзѣдили ся у Львовѣ або деінде, де бы могли нарадѣти ся в справѣхъ науки релігій и тутъ удѣлѣти собі взаимно свои спостереженія. А зъ тыхъ конференцій выйшли бы и підручники для молодежи добрї и директивъ для молодшихъ, бажаючихъ працѣ, нашихъ со- братіи.

(Конецъ буде.)

Переглядъ політичний.

В справѣ будовы каналѣвъ и регуляціи рѣкъ водбула ся в министерствѣ внутрѣшнихъ справъ подѣ проведомъ Керберъ конференціи заступникѣвъ всѣхъ министерствъ и фаховыхъ департаментѣвъ интересованыхъ. Министерство рѣльництва предложило цѣломъ выключенный проектъ регуляціи рѣкъ, котрый уважляея такожъ проектъ регуляціи рѣкъ, предложенный Чехами. Зъ предложенія министерства рѣльництва видко, що яетупнїй работы для регуляціи ческихъ рѣкъ вже майже цѣломъ готовъ и що обльша часть тыхъ регуляцій є вже передвѣдженъ в бюджетовѣмъ меліораціонѣмъ фондѣ. Керберъ на подставѣ наредъ сев конференціи водбуде теперъ переговоры зб сторонництвима. В парламентарныхъ кругахъ твердятъ, що цѣла акція регуляціи рѣкъ выликана и. Кайцлемъ, була результатомъ впливу феодальной ческой шляхты.

Нѣмцѣ ще до теперъ не хочуть згодити ся на програму Чехѣвъ, однакъ здає ся, що до компромісу прайде, а якъ N. fr. Presse доносить, Нѣмцѣ ставлять слѣдуючї жадаия:

1) Регуляція рѣкъ має наступити лише в способѣ досѣ уживаныхъ, имено при спѣвучастї вѣрѣвъ. 2) Кредиты, передвѣдженї в правительствѣмъ предложенъ, для водныхъ дорѣгъ в высотѣ 250 миліонѣвъ коронъ, не повиннї бути значно обьрованѣ. 3) Регуляція рѣкъ, котра має бути обьята правительствен-

Комната. Молоді самі. Щасливі. Такі щасливі, що і не припускають, щоби міг хто їх щастє знищити. Належали до себе і любов приєнали собі.

Саме як вона колись щасливою була. Дуже щасливою. Нікого не мала, лишень його одного. Для него жила. Коли приїжджав, привітала на себе що найкрасшї шати і цвітати захищювалась. Там на лавочцї у садку говорила собі:

— Не буду нічимъ, лишень твоєю... до смерті. Тільки твоєю, Гвате!

І втікала від людей у садок, аби не чути на собі огню очей залюблених в вії молодців.

Часами такий жалъ її обгортав, що бігла в поле і блудила довго-довго. Змучена сідала на першій-лучшій межі. Нераз вітер розвівав її волосє, сонце падало білесеньке лице, а вона лежала задихана та гляділа у синій шмат неба або кавалок обірваної хмари, що перетворював ся в її улюбленого.

Така була її молодість. Минула вона борзо і почула себе дівчиною опущеною, цілком опущеною. А тепер?..

Тепер він біля неї... ту близьенько... цілком близьенько... Не боїть ся його, як тоді, коли перший раз визнав її свою любов.

Лице її викрасніло і похилилось на груди. Усміх перелетів... Се був спомин, дуже мийий спомин...

Смерком було. Небо золотилось ще послідніми лучами сонця, але в корчах і межи деревинок ставало вже темніти. Воздух був душавий і горів гарячим подувом вітру, що

віяв від сторони цвітів. Лишень від ріки часом подуло холодом.

Сиділа під яблінками і дивилась, як ластівки уганялись. Як чорні кулі літали у водусї, то у гору то в нїз, то вдовж то попере садку. Милї пташки так двірїнькотїли весело і безжурно, що жалъ робивсь їй, що можуть бути сотворїня щасливішї від неї. Тодї стрїпаула рученятами і побігла над ріку. Молодечою грудєю пила свіжість вечера і запах цвітів, і напувалася ними до безпам'ятї.

Саме в ту хвилину надбіє він.

Задержалась і стагала галузки двох супротивнихъ дерев. З очей її, з рожевого тіла било щастє, а по устах розхилених перебігав усміх задоволеня. Гляділа на ю і у серцю його зірвала ся нечаянно буря невисказанихъ чувств. Упав перед нею і клѣкає, як перед святощами грїшники. Розпустила галузки і похилилась над ним.

— Встаньте! — просила. — Не випадає влякати вам передо мною...

Підійє ся і станув біля неї.

— Люблю тя, найдорожша, люблю... люблю... — повтаряв без кінця, що-раз пристрастїйше і чим раз голоснїйше, як би хотїв тим однимъ словомъ заповняти незмірну пропасть межъ небом і землею.

Слухала його і, розгорнувши рожеві уста, повтаряла за ним:

— Люблю... люблю...

І стояли тихо, одно при другім, і слухали тих слів, котрими флюявала їх грудь, котрими шелестїли дерева і цвітє.

Посїдали над рікою. Близенько біля себє. Через зелені листки дерев, як каплї золотого дощу, падали на них послідні промінї западаючого сонця і ясеними цвѣтами прибралї їх одяги. Пересувала рукою по траві і зганяла золотї каплї роси.

— Любаш мене, любаш... — повтаряв заедно, як та дитина якесь чудне слово з казки, котрим викликають чуда.

— Люблю... — відповідала і як у байцї отвірїлась перед ним свѣтї дівочого серця.

Пригорнув її, а її лице облялось як зорїчєке небо і оперла голову на його раменї. Прижмурила очї.

— Що ти менї говориш, чула-м що-дня в вечірнім шумі дерев і епіві пташенят. То була пісьнь моя улюблена, котрої слів я не розуміла...

— То було перечесть нашої любови, — сказав, цілкуючи її чоло.

— Мене цілував подув вітру і цвітї дерев. Ах, то було щастє!

Споглянув у її очї.

— А нїчї?

— Люблю, то велика, велика туга. Дерева будуть менї від тепер твоє імя повтаряти і твої слова. А я буду тужити.

Тодї розходились...

Акт скінчив ся.

І знова перемінїло ся лице жєнщини. Як жалъ покидала молодість!

Музика грає тихо, дрібно, жалєсно... Від часу до часу нїби прорвєсь струна, а нїші плачуть. Плачуть, як діти по мамі, дрібнєськими, гарячими слезами. Слезь падають на

грїб і вибивають ямку, а в ямку паде зернятко і запускає корінчик аж до самої домовини... до самого слоуд.

І вона б уміла так заплакати. Але ї встад перед людьми...

Очи лишень блєску набрали і звернулись взад. Дивять ся на нього, а очї самї говорять:

— Пам'ятаєш?

Але повне лице мовчить. Тим супокєм змивним мовчить, що його тільки людє вдоволені собою мати можуть. Змученим поглядом прикладаєсь морщинам і білім швірі жєнщини і усміхаєсь на агадку молодечих присяг і обітницѣ.

— То кождей такий, то кождей такий, не лишень я один! — оправдуєсь в своїй совісті.

Жєнщина почула в голові заворот, як-би від сильного удару, почула гомін власнихъ думок, що, як ті комарї, стала брєнїти і крутитисъ. Мороз перейшов по її тілі. Хотїла вєстати і пійти до дому, але гадка, що виходячи мусїла би попрощатисъ, заговорити, приковувала її до сиджєня. Кождей його погляд болїв ю, по кавальчику забирає з її душі дорожїности, котрі собі зберегла на будучє, шматував її серце.

Зачав ся акт послідний. Ніч. На дворї буря. Мєтє снїгом. Дівчина сидить під вікном і плаче.

Нїколи була би ся по нїм того не надїяла. Прачала ся з ним послідний раз в покою в день хмурний, дощевий. Тяжкі хмари гнали по-над землею, а дощ був грубими стру-

нимъ предложеньемъ, не повинна вестіюнувати будови каналу Дунай-Одра.

Чехи, якъ пише п. Крамаржъ въ часописи Moravska Orlice, суть противниками цього каналового предложенья. Мѣжъ ними п. Крамаржъ пише: „Теперѣшня ситуація въ палатѣ е того рода, що я їй не вѣрю; парламентъ готовъ для себе и своихъ выборцівъ ухвалити цѣль мільярды на каналы и инвестиція, але абсолютно не е способный зробити що небудь для державы, спеціально, коли розходиться ся о се, аби щось жертвувати для загального добра. На цѣле каналове предложене дялю ся дуже скептично и въ мѣжнародныхъ каналахъ не добачую нѣякого частія для насъ, а навѣть бою ся, що будуюмо тѣ каналы для Нѣмеччины и улекшумо сѣй державѣ конкуренцію зъ нами на Балканѣ и въ Малой Азіи. За те я стою рѣшучо за каналізацію Ельбы и Лабы, однакъ безъ сполученія зъ Дунаємъ, дальше за регуляцію рѣкъ и меліорацію нашихъ меншихъ рѣкъ. Не гадаю, аби теперѣшня кооперація Чехівъ зъ Нѣмцями могла довести до остаточного мара, але она певно не лишиться ся безъ користного впливу, бо покаже, що Чехи и Нѣмці можуть щось зробити, коли вѣдуть разомъ. Фактъ, що ся згоду уважають въ мѣродавній чинники, має велику суцѣстную силу, однакъ миръ зависить теперъ вѣдь шенеряництвѣ, а не гадаю, чтобы они были за нимъ. Выгляды парламентарнои угоды суть можливе найгоршій, бѣдѣсть въ тѣй хвилі е немощлива. Одною можливою бѣдѣстю суть Чехи и Нѣмці.“

Нѣмецкій и чеській краевый комитетъ культурной рады заявили ся противъ правительственного предложенья о каналахъ. Всѣмцѣмъ высказують ся симпатично о чеськомъ проектѣ регуляцій рѣкъ и не будутъ также противити ся закону о горѣхъ. Въ тѣй справѣ вѣдбула ся конференція мѣжъ Кайцлемъ и Вольфомъ. Slav. Congress. доносить, що славянське и словѣнське-хорватське центрумъ піддируть чеські постулаты, а при тѣмъ спрещують власні жаданя.

VIII-ый рікъ „Днѣстра“.

(Дальше.)

Осьмий рікъ товариства взаимныхъ обезпеченъ „Днѣстра“ е зарозумѣлымъ админістраціоннымъ рокомъ Товариства взаимного кредиту той самои назвы.

Товариство се мало зъ концемъ 1900 р. 1857 членовъ зъ 1931 декларованымъ удѣлами на суму 96.550 кор., въ порівнанію зъ попереднимъ рокомъ о 130 членовъ и о 161 декларованыхъ удѣлахъ. Мѣжъ членами найбільше було господарствъ селянъ, бо товариство удѣляє кредиту переважно селянамъ. И такъ селянъ було 1.684, зъ свѣтской интелігенціи 77, священниковъ 71, ремесленниковъ 17, церковъ 4, институцій 3 и 1 властитель бѣдѣшної посѣлости. На удѣлы вичащено до кѣнца 1900 року 73 087 кор. 49 сот., азначитъ, 75-71% вѣдь декларованой сумы або 39 кор. 35 сот. пересячно на одного члена. Вся сума, собрана на удѣлы, зросла въ порівнанію до попередного року о 6 670 кор. 96 сот., а побрана въ самѣмъ лѣтѣ 1900 роцѣ уменьшила ся въ порівнанію до попередного року о

1.523 кор. 14 сот., а то зъ причины, що торѣкъ приступило новыхъ членовъ 328, а позаторѣкъ 477.

Резервовый фондъ выносивъ зъ концемъ 1900 року 6.919 кор. 46 сот., — о 1.680 кор. 42 сот. бѣдѣше, нѣжъ попередного року. Фондъ той уложкованый въ цѣнныхъ паперахъ номінальной вартости 7.000 кор.

Спеціална резерва на покритіе можливыхъ стратъ побѣдѣшила ся о 305 кор. 51 сот. и выносивъ 758 кор. 83 сот.

Цѣлый фондъ власный товариства (включеный удѣлы, резервовый фондъ и спеціална резерва) выносивъ 80.765 кор. 78 сот. чи то 8-87% капиталу оборотового. Въ порівнанію зъ попереднымъ рокомъ побѣдѣшивъ ся власный фондъ о 8.656 кор. 89 сот. Вклады до обороту выносили 806.803 кор. 70 сот., — о 126.673 кор. 82 сот. бѣдѣше, нѣжъ въ попередномъ роцѣ. Одна вкладка выносивъ пересячно 831 кор. 75 сот. Вѣдь 1 липня 1899 р. выплачувано товариство вѣдь вкладовъ 4%. Вѣдѣшное капиталъ чужого до власного було зъ концемъ 1900 р. якъ 8 : 1.

Зъ уваги на бѣдѣшу суму вкладовъ и на характеръ позичокъ, котрі удѣляютъ ся на скрипты, тримае товариство якусь часть оборотового фонду въ цѣнныхъ паперахъ и банковыхъ вкладкахъ, чтобы на випадокъ бѣдѣшого заповѣдованія вкладчиковъ мати все достаточну скѣбѣсть капиталовъ плынныхъ.

Позичокъ на довжній скрипты остало зъ концемъ 1900 р. на 731.624 кор. 57 сот. на 1.541 скриптахъ, азначитъ, пересячно на одинъ скриптъ по 474 кор. 77 сот. Найменша позичка, удѣлена въ р. 1900 выносивла 100 кор., найбільша 30.000 кор. Зъ повѣщенъ сумы е 1142 скриптовъ въ сумѣ 661.521 кор. 9 сот. натабулованыхъ въ способъ пупілярный, а 399 скриптовъ въ сумѣ 70.103 кор. 48 сот. неятабулованыхъ, але забезпеченыхъ на майнѣ довжниковъ и крѣмъ того вѣдѣшною порукою.

Позичокъ на векселъ было зъ концемъ 1900 року 32.112 кор. 88 сот. на 85 векселяхъ, пересячно по 377 кор. 54 сот. на одинѣмъ. Найменша векселева позичка выносила 40 кор., найбільша 5.000 кор.

(Конецъ буде)

НОВИНИ.

Русины! Помните на народный фондъ.

— Дирекція „Днѣстра“ пригадуе, що въ четверть 9-ого н. ст. мая зъ нагоды Загальныхъ Зборовъ товариства вѣдбуе ся о 8 год. рано сборное богослужение въ церквѣ Успенія Пресв. Дѣвы Маріи. Обѣсла о 10 год. передъ полуднемъ вѣдбудуть ся въ сали Народного Дому Загальні Зборы Товариства взаимныхъ обезпеченъ. Дирекція просить всѣхъ членовъ лѣвобискихъ, чтобы на тѣ зборы явили ся, а коли-бъ деякі члены не могли рано прибути за-для своихъ занятъ то нехай являть ся бодай въ полудне, коли якъ-разъ прийдѣ на порадохъ дневный зѣмна статута, бо до порѣшенія той точки потреба комплету 100 голосовъ. — Полудни о 4 год. вѣдбудуть ся Зборы Товариства взаимного кредиту на котрыхъ также есть порѣбный комплетъ 40 членовъ управленыхъ до голосованія для порѣшенія зѣмной статута и тому Дирекція просить особливо лѣвобискихъ членовъ до численнои участи въ Зборахъ, бо члены зъ провинціи не зможуть численно прибути за-для спѣзновенія весны. Вѣдѣща о год. 6½, вечеромъ вѣдбудѣ ся заѣдане Надзирающои Рады Товариства.

— Митрополитъ Шептицкий ще не выѣдорѣвѣвъ и тому не бравъ вчера участи въ хра-

Вона задержалась над річкою. Пристапула на улюбленіи місця, сперла голову о дерево и задумалась.

Річка шуміла, пінилась, вѣби злостилась, що тільки листя накидало вѣ часу воду. І листки мусіли відпокутувати. Летіли, перевертали, збивались купинами и знова їх філа забирала.

— Буду ждати, — потішала себе, — бо люблю тебе...!

І дотримала свою обітницю. Ждала... Терпеливо ждала, бо не навчили її ложнихъ чувствъ виявляти. Ждала до тепер...

Пробудилась. Оплески збудили її, привернули її до памяти. Встала и він коло неї вже був з годняникомъ в руці:

— Аби тільки не спізнитись. Дав-ем слово, що буду вже о десятихъ. Перепрашаю, що не можу довше служити...

Не відповіла йому нич. Мовчала и давчала на него, як-би на чоловіка, котрого перший разъ въ житю бачила.

— Давний. Щоби він ще мав передо мною оправдуватись.

Сама опорожнивалась. Гашено світла.

Вона все ще не збиралась. Чогось тяжко їй було запаанувати над собою.

— Прощу пані, вже замикаем салю. Всею погасло, — звернено їй увагу.

— Так, так. Правда. Всею погасло, — повторила послѣдні слова. — Всею погасло... Выходила послѣднѣ.

За нею погашено послѣднѣ світло. Лѣвъ, в мавчере св. Георгія 1901.

мовѣмъ торжествѣ въ архикафедральной церквѣ св. Георгія. Богослужение вѣдиривавъ о. митратъ Вѣлѣций въ сослуженію оо. кралошанъ при свѣѣхъ питомцѣхъ духовнои семинаріи. Церковь и плочу передъ катедрой заповнили мѣсцевъ и замѣсцевъ богомольцѣ, що прибули до Львова, зъ близшихъ сѣлъ зъ процесіями. — Вѣдь часу, якъ плочу передъ св. Юромъ сплятовано, не видати вже традиційного армару вѣдѣжъ мурѣвъ св. Юра; перенесено его на плочу за центральною станцією кѣнного трамвая.

— Нові послы до сойму. При вѣчерашныхъ доповѣдяхъ выборахъ до сойму зъ бѣдѣшихъ посѣдѣстей выбранихъ на послѣвъ: зъ бережанского округа, на 40 голосуныхъ одногласно Станиславъ Выбрановский, дѣдѣчь зъ Кимѣра, а зъ золочѣвского округа на 77 голосуныхъ Владиславъ Гвеновъ 76 голосами. — Въ окрузѣ золочѣвскомъ выбрано нового посла на мѣсце помершого Стецкого, а въ бережанскомъ на мѣсце помершого Емеля Торосевича.

— Зѣ Гусатинщины пашуть намъ: Въ Топину вѣдѣлю отворено читальню „Просвѣтъ“ въ Самолуковцѣхъ. Щастъ Боже! За те філія „Просвѣтъ“ вѣдь торчяныхъ зборѣвъ у Копичинцѣхъ спить своимъ блаженнымъ...

— Историка Мих. Грушевского, профессора львовского университета, выбрало (якъ доносить „Л.-Н. Вѣстникъ“ за май) одеске „Общество исторіи и древностей“ своимъ членомъ, а Волыньске церковно археологичне товариство въ Житомирѣ своимъ членомъ почеснымъ.

— Вѣдѣчь д-ра Франка на дохѣдъ украинскихъ эмигрантовъ-сестантовъ вѣдбуе ся вчера въ комнатахъ „Руской Бесѣды“ въ присутствіи чималого гурту слухачѣвъ, переважно чанъ и академичнои молодежи. Предлѣнтъ чанъ въ „молоду Ураину“ т. е. про генерацию нашихъ литераторѣвъ зъ послѣднихъ часѣвъ. Вѣдѣчь, знаменито обробленый, нагороджено оплесками. Зѣ добровѣльныхъ датѣвъ зббрано 32 К 26 с., що и передамо эмигрантамъ.

— Потреба гуртовныхъ складѣвъ для сѣльскихъ крамницъ. Зѣ Гусатинщины пашуть намъ: Невѣдѣлячною конечностью хвилѣ е, чтобы „Народна Торговля“ вѣдѣлась за отворѣванъ гуртовныхъ складѣвъ для сѣльскихъ крамницъ, бо доси нашѣ крамницѣ е только додатками до жадѣвскихъ торговельныхъ, а пробы, робленъ людьми наилучшихъ помисловъ и наилучшои волѣ, але не-фаховцями, прѣспорують только зневѣры и заводѣвъ. Се така печука конечность, що только дивувати ся, чому „Народна Торговля“ за се дѣло не бере ся. Черезъ те зѣ всѣхъ сторѣвъ дають ся чути наръканья, а се выходить только на вѣрату для неї. Коли жъ воца не въ силѣ подѣлѣти такѣ обширѣе дѣло, то нехай выступитъ зѣ фаховымъ внесениемъ до заснованія вѣдѣшногои новои инстатудіи.

— Польска ганата, о якѣй мы писали у вступной статѣ 86 числа „Дѣла“, починѣе проивляти ся фактами якъ-рами такими, якѣ приписуе звѣстный тайный друкованый обѣжнѣкъ розбланный мѣжъ польске духовенство на Русь. Осъ н. пр. о. Иванъ Машаць, парохъ зѣ Потурѣхъ въ Бережанщинѣ, описуе въ „Галичанщинѣ“ такую исторію:

„Дня 2 с. м. лат. вѣкарій зѣ Бережанъ кс. Янъ Войцѣховскій приѣхавъ першій разъ на науку религіи до школы въ Потурѣхахъ. Коли рускій дѣти хотѣли [якъ до теперъ бувало] выйти, супротивавъ ся тому кс. вѣкарій зѣ крикомъ, а схвативши одного ученика за плечѣ потрясъ нимъ изъ всеи силы. На такій аргументъ дѣти лашились въ клѣсъ. Опѣсла чепѣвъ ся кс. вѣкарій до одного школяря, Кучеры, мовѣ-то вѣнь Полякъ [се брехавъ], а коли ученикъ ставъ выпирати ся, закрывавъ кс. вѣкарій: Jeśli ci to mówić ksiądz ruski, że ty Rusin, to nieprawda; tego nie słuchaj. To prawda, co ja ci mówię, bo musicie wiedzieć [вѣдѣзавъ ся до всѣхъ], że wszystkich mądrych księży dają do miasta a głupich na wieś, a ja z Brzezin jestem, więc ja lepiej wiem, jak tu tejszy ruski ksiądz! Коли жъ кс. Войцѣховскій дѣвѣдѣвъ ся, що ученикъ має рускій моливтословъ, купленный у мене за 35 кр., сказавъ: Tę książkę oddaj księdzu napowrót i żądaj, by ci zwrócił pieniądze. Ja ci dam książeczkę ładną do modlenia za 6 kr. i dobrze na tem wujdziesz, bo jeszcze 29 ct. będziesz miał w kieszeni. Въ два дѣи опѣсла вѣдѣдѣвъ а школу и дѣти почали менѣ о всѣмъ розказувати. Примѣчаю, що а зѣ кс. Войцѣховскимъ не знавѣсь и не бачили мы, что одинъ другого. Я не допытывавъ ся дѣтѣй дальше, абы не вѣдѣдѣть еще чого бѣдѣше. И то чоловікъ называющій себе карпа'омъ католическимъ! то апостолъ Христа, проповѣдующій о любовни злѣжнѣного и о покорѣ за прикладомъ Спасителя! Чоловѣкъ сей, не могучи найти бѣдѣше вѣдѣдѣвшихъ доказѣвъ на зловѣние duszyski ruskiej, не вымѣючи повѣдержати свой шовинизмъ, послугуеъ такими низькими средствами, що мене, мѣсцевого пароха, старшого вѣкомъ и становичемъ, обиджавъ передъ дѣтми называючи мене głupim а себе mądrym, не кажучи вже о тѣмъ архимудрымъ математикѣмъ выводѣ про 29 крейцѣрѣвъ. Попередникъ кс. Войцѣховского вербувавъ рускій дѣти на польскій образки, а сему карпа'ови гордѣтъ помѣшала разумъ до того ступеня, що вѣнь обиджавъ своего брата-священника передъ невѣжными дѣтми, въ котрыхъ а старію ся вкоренити любовь ближнего и высоке поважане для священнического звѣния. Пока постарѣюся о сатисфакціи, де треба, прошу Васъ, всенже Янъ, прочитайте собѣ евангеліе св. Лука 18, 89 и стѣхъ Іова 4, 14. — Иванъ Машаць парохъ зѣ Потурѣхахъ.“

— Ювілей львовского годинника ратушевого. Дня 3 мая сего року припадала пятьдесятъ рѣчанъ „урядована“ львовского рату-

шевого годинника. О тѣмъ пематавъ мѣсѣи годинникаръ п. Іосифъ Вайсъ и прибрѣвъ дня 3 с. м. оба молоты, що выбиваютъ години и четверть въ мѣву вѣселѣ и кокарды, молотъ вѣдь годѣвъ кокардою въ польскѣй барвѣ а молотъ вѣдь четвертей въ рускѣй. Львовскій годинникъ спроваджено зѣ фабрики Вильгельма Штіле въ Швайнзінгъ вѣдь вѣдѣмъ и дня 3 мая 1851 року уставлено на ратушевой вѣжѣ и того дня зачавъ вѣнь першій разъ бѣти.

— Потопѣльники. Якъ намъ пашуть въ Станиславова, дня 2 с. м. найдено зѣ сѣлѣ Загѣбѣдѣ въ Солотвиньскѣй Быстриці гѣла пятеро людей, мабуть зѣ Пацанова, що потопили ся переходячи черезъ рѣку. Се не рѣдкѣй тутъ случаѣ. Быстриця робить то весны великѣ шкѣды примѣжнѣмъ господарямъ, забираючи имъ землю, людей и худобу яко жертвы нерегуляціи рѣкъ у схѣдѣи Галичинѣ. Додати треба, що на вѣй нема для пацѣвскихъ, загѣбѣдѣскихъ и рыбѣнскихъ селянъ не то моста, але навѣть кладки, а они вѣть часѣ повени мусѣть ити кѣльма разъ довшою дорогою на пасѣчиньскій мѣстѣ... Годѣлось бы тому зарадити!

— Дрѣбнѣ вѣсти. Намѣстництво надало опороженій стѣпѣдѣи зѣ перемысломъ фундаціи имени архиеп. Рудольфа; 280 кор. рѣчно Каз. Осѣньскому ученакови У. кл. школы реальнои въ Краковѣ а 240 кор. Николаевъ Осѣдѣ ученакови VIII. кл. гимназіи въ Перемышлѣ. — Испытъ зѣ купецкои рахуновѣсти и бухгалтеріи аложала у Львовѣ зѣ вѣдѣзавѣмъ п. Стефанія Левичка. — Буковиньскій митрополитъ Чуперковичъ обѣдѣвъ дня 27 цѣвѣня 78-й уродинѣ. — Обѣчанный правнѣкъ Олександръ Кобилянскій, бывшій членъ „Союза“, именованый концентровымъ практикантомъ при краевѣмъ правительствѣ въ Чернівцѣхъ. — Ассистента санитарного при старостѣи въ Серетѣ д-ра Кобриньского перенесено до Чернівцѣвъ. — Въ Краковѣ померъ сего понедѣлка въ 56 роцѣ жѣтя Гвунтъ кс. Маріанъ Моравскій, одинъ зѣ найвызначѣйшихъ польскихъ Гвунтовъ, профессоръ догматика, редакторъ мѣсячника Przegląd powszechny. — Зѣ причины шкарлатины пануючои въ Станиславова замѣнено тамъ женскѣю школу вѣдѣлову, бо зѣ той школы заведѣвало кѣльма ученицѣ. — Пѣсла послѣдной конекрипціи Лондонъ має 4,536.034 люднѣвъ; за остатѣе десятилѣтъ прибуло 308.717 душъ. — Маршалокъ краевый гр. Бадені выѣхавъ на три дѣи до Радехова. — Въ Краковѣ утопѣвъ ся у Вислѣ выслуженый капелянъ вѣйсковный кс. Шлягамеръ. — Зѣвѣдъ австрійскихъ учителей и учителькоу школъ вѣправъ вѣдѣдѣе въ вѣдѣлю 26-ого с. м. въ будинку женскѣи семинаріи у Вѣднѣ [I. Hegelgasse 14.] Предлѣнтѣмъ нарядѣ буде заложенѣ державного союза учителей и учителькоу школъ вѣправъ и обговорѣне положѣна и иншихъ справъ фаховыхъ учительства той категоріи.

Русины! Помните на Домъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Телеграммы.

Прага 7 мая. Намѣстникъ приймавъ рѣзанъ товариства для шутки и литературы, котрій на его руки складѣла подяку цѣсаревъ за засноване галеріи красныхъ шуткъ. Въ промовѣ намѣстникъ высказавъ переконане, що визначный розвѣй заснованой галеріи давъ бы ся наилучше осѣгнути черезъ подѣлъ на двѣ секціи зѣ окремѣмъ обѣсѣномъ дѣланя а вѣдь однимъ президентомъ.

Берлинъ 7 мая. Министромъ финансовъ именованый Райнагенъ, справѣ внутрѣшнихъ Подѣбальскій, а торговлѣ Мелеръ. Микѣла покликано до палаты санѣвъ. — Ухвалѣний комисією парламенту посольскій діѣты мають великого ворога въ мѣрѣдѣтѣхъ вѣругахъ. Цѣсаръ Вильгельмъ, вѣдѣдѣвшій о тѣй ухвалѣ, мавъ сказати: Diesen Kerls gebe ich keine Diäten.

Йоганесбургъ 6 мая. Коло Гербетсфѣнтену концентруе ся до 5000 Бурѣвъ вѣдѣ командѣю Деларѣя. Заняли такѣ сильнѣи становища, що Бабінтонови высѣлаю помѣчь вѣдѣ Метуеномъ. Зѣде ся, що супротивъ того Бурѣ не удержѣть ся въ своихъ позиціяхъ, а се тѣмъ бѣдѣше, що не мають гарматы.

Преторія 6 мая. Кіченеръ доносить, що въ послѣднихъ битвахъ убито 10 Бурѣвъ, до 100 положено. При тѣмъ зѣбрано 286.000 пакѣвъ зѣ набоями, 100 возѣвъ и поверхъ 2.000 коней.

Капштадъ 7 мая. Кружатъ поголоски, що Деларѣй побѣвъ Англіѣцѣвъ вѣдѣ Гербетсфѣнтеномъ.

Преторія 7 мая. Кіченеръ доносить, що въ послѣднихъ битвахъ зѣ Бурѣми, убито 4 Бурѣвъ, ранено 5, 118 положено, а 30 подѣдѣло ся. Окромъ того Англіѣцѣвъ зѣдобули богато амуниціи и 120 возѣвъ. Бурѣ зновъ зѣбрали шинѣи вѣдѣ Терайбошомъ.

Шангай 7 мая. Хіны звернули ся до державъ зѣ представлениемъ, абы Манджурію отворѣно для торговлѣ всѣхъ краѣвъ. Япанъ и Англія обѣщали Хінамъ підперти ихъ въ тѣй справѣ.

Надослане.

Спеціалістъ хворѣвъ венеричныхъ и скѣрпныхъ
Д-ръ Іосифъ Чачковскій
секундарій венерично-скѣрного вѣдѣдѣ Головного шпиталю ординувъ вѣдь 1/9—1/10 и вѣдь 3—5, ул. Коперніка ч. 7. 218 9—1

Заведене водолічниць і пенсіонат

КІСЕЛЬКА

в минулому році через вибудоване нового дому розширене, отворте цілий рік

Пояснені уділюю управитель заведеви

Д-р ЕДМУНД КОВАЛЬСКИЙ

Львів, Підзамче „Кіселька“.

236

6-10

КОПЕРНИКІН І СЫНЪ

Оптика и Металіки у Львові площа Галицка ч. 1, противъ Банку Гипотечного на плавтацихъ площа Галицка

порукає въ водолічницъ

выборъ и по цѣнахъ

майдешини

окуляръ, цѣпери,

пзоржотъ, бинокль,

дадковидъ, барометръ,

термометръ, мікрокопъ, дюны, ком-пасъ, рабодатъ, тасмъ,

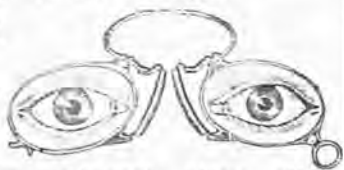
мѣрничъ, шюмъ, пібелъ,

макометръ и т. п.

Урядженъ дѣлѣнѣ ослѣдичи.

Вонкй напраща; поагоджуетъ ся якъ най

ошорѣ и нѣдѣлѣ

Д-р Теофіл Залевский

ординує в хоробах ушей, носа, горла і гортани. Ліченє недуг мови [гикавість, белкотанє, шепелівість, мовѣ через нѣс и т. д.] ул. Ко-247 стюшка ч. 8 від 3—5 по полудни. 4—20

30 ЛѢТЪ

провадѣвъ я у Львовѣ

торговлю готовыхъ убранныхъ и сукна, а теперъ

на ново

отворивъ я ви и поручаю ся зглядѣмъ широкого круга моихъ водобрательствъ и Р. Т. Публички, бо, якъ давнѣше,

ретельно и честно

буду вести свій интересъ, выконуючи

замовленя

збъ знанію точності и дешевостію

подѣ фирмою:

Давидъ Шварцвальдъ

Львовъ Капітульна, площа, ч. 3 16915—?

Вже нема кашлю!

Давно випробованимъ домашнімъ средствомъ суть только правды

Цибулевъ Бонбонны

ОСКАРА ТИЕТЪ

Дѣлають несподѣвано швидко противъ кашлю, хрипки, натару, застѣмленя и т. д. Дѣше спеціальный складъ моихъ бонбонновъ заповнює успіхъ. Проте треба докладно уважати на имя Оскаръ Тиетъ и на цибулеву марку, бо находитъ ся безвартостный, а навѣтъ шкодливый наслѣдуваня.

Въ торбинкахъ по 40 и 80 с.

Склады въ наибольшой части антикъ и дрогерій Австро-Угорщинъ. До мѣсцевостей, де нема складу, розсылає за попереднімъ надосланемъ наложитости головный складъ:

Г. Križan, Kramsier

(МОРАВІЯ) 114 8—20

САЛОНЪ МОДЫ

К. ЛЕВИЦКОИ

Львовъ, ул. Хорущины II

порукає Ви, Панямъ свой великій выборъ жіночыхъ наплюхъвъ весняныхъ и лѣтнихъ (модель вѣденскій, англійскій, шпорты и в.р. по дуже умѣренныхъ цѣнахъ. 253 3—5

Подбивъ свѣтъ.

Вбъ всѣхъ частяхъ свѣта находимо нинѣ „Quaker Oats“. Зѣдѣють его рѣчно багато міліонѣвъ пачокъ, головно яко кашу на снѣданє, а такожъ яко вупу, пудингъ и т. п.

Е се наилучшимъ доказомъ пожиточности и знаменитой якости сего продуку.

Продаєсь тѣлько въ замкненыхъ пачкахъ за-для збереженя доброты и охороня водѣ пороку.

Всѣ лѣкарѣ поручають

QUAKER OATS.

32 5—?

ЮЛІАН ПАНЬКЕВИЧ

артист-маляр

в Сѣльци, п. Сѣупиль

прймає всякі замовленя зъ обсягу церковной штуки, и виконує ихъ або самъ (образы), або під своимъ проводомъ виключно лишъ руськими наиспособнѣйшими силами (декорація стѣн, рѣзба, золоченє) після власныхъ планѣвъ відповідно понятямъ сучасной штуки. Виготовляє такожъ портреты зъ натуры и фотографій. Порукає руськіхъ кравивъ и типъ людоев.

Цѣни вѣлыми притутни.

Від кожного замовленя буду складати 10% (по потрученю коштівъ админістраційныхъ) на фондъ публичный зъ цілею: запомагати старшихъ артистѣвъ або адептѣвъ штуки, взглядно заложити руську выставу штуки.

Зъ такъ звачимъ „Товариствомъ для розвою руской штуки не маю абсолютно нічо спільного.“

Пекликуючи ся на мою дотелерію — всѣмъ впрочімъ відому — артистичну діяльність, вірю, що П. Т. Публика звольтъ и в будучімъ підпарати мої ширі змаганя у відродженю нашої народной штуки.

192 18—?

Огородовѣ, пашне и полеве

НАСѢВНЕ

доброй и випробованой якости продає

Народна Торговля

у всѣхъ своихъ складахъ

Насѣвне коньшини червонной

перепущене якъ настараннѣйше черезъ циліндръ воддѣлюющій аеріята перетѣнъ, продає ся по 130 до 140 сот. за 1 кіло. 121 10—?

Заведене водолічниць

Д-ра Храмыца

в Закепаніи, в Татрахъ, стація зелѣзнична. Отворене цілай рік. Кухня знаменита і здорова. Комнаты уряджені з комфортомъ. Перв рлдѣи урядженя лазенокъ, електризация, купели електричѣи, массажи і гимнастика. Освітленє електричне. Проспекты на жадає gratis. 251 2—13

Д-р Теофіл Залевский

ординує в хоробах ушей, носа, горла і гортани. Ліченє недуг мови [гикавість, белкотанє, шепелівість, мовѣ через нѣс и т. д.] ул. Ко-247 стюшка ч. 8 від 3—5 по полудни. 4—20

Ц. І. К. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ

А. & Ц. ГАРДТМУТ

кафельні печи білі и кольорові, ванни, кухні и т. п. по найприступнѣйшъ цѣнахъ.

Для Галичини винилючній склад оліяльний у Львові в пассажи Гавсмана 8. — Телефон 596. 246 5—18

GRAND CAFE въ Перемышлѣ

улицы Мицкевича ч. 6.

Ся нова и зъ комфортомъ урядженя КАВАРНЯ близько двѣрца зелѣзничного має крѣмъ поважного члена всякихъ газетъ такожъ чотиря рускѣи. Противъ приемоу ту запитатя всякому Русинювъ, а внаручно кождому посторонному гостевъ

Порукаючи свои услуги остаю зъ глубокимъ поважанемъ

Кароль Стиберъ

властитель каварни.

281 4—12

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ

надѣ Попродомъ

зѣлѣзнична, почта,

телеграфъ и мѣсци

Надѣлѣннѣйша шана зелѣзница. Купелева пора трѣває водѣ 20 мая до кѣнца вересня. Купельъ боровинной, зѣлѣзистѣи, гидронатичной и попрадовѣи.

Вода ЖЕГЕСТОВСКА

находитъ ся у всѣхъ великихъ складахъ мінеральныхъ водѣ.

Лѣкарѣ ординуючій: Д-ръ Володиславъ Мікуцкій,

б. асест. клѣв. гінек. унів. Ягяйл. 284 2—10

Цѣс. корол. упрѣи

Рабінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколая Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у ЛЬВОВѢ

порукає старѣи горѣвки польскѣи, розалисы, лікеры,

румы правдивѣи зъ Ямайки, коньяки, спиритусъ, „Вол-

gout“ на палвни, такожъ правдивѣи оцетъ спиритусовѣи.

366 108—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця

Коперника ч. 9.

Пошукую ся сейчасъ

инструктора на село для приготвленя хлопчика до испиту по ваканціяхъ до IV класа руской гимназіи. Адресъ: В Фидѣвъ парохъ въ Розлучи почта 263 Турка коло Хирова. 1—3

На кусникъ цукру треба взяти

в потреби 20—40 капель

Бальсаму А. Thierry's зъ зеленою охоронною маркою

(постать монахинѣи) и зъ вѣтисеною на корку фирмою:

Allein echt, аби прѣкорити процесъ травленя і ося-

гнути усунене едегма і про-ищенє. Поодиноки едегма

и можна дѣстати въ всѣхъ мѣйже антикахъ по 30 і 60

с. Почтою оплатно 12 малахъ або 6 подвійныхъ едегмо

4 к. роны. — Фляконъ на цѣбу зъ проспектомъ і спис-

сомъ складѣвъ въ всѣхъ краяхъ землі за попереднімъ наді-

сланемъ 120. Адресуваѣи: А. Thierry's Schutz-

engel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-

Sauerbrunn.

Наложитя уникати наслѣдуваня і уважати на зареєстровану въ

всѣхъ културныхъ державахъ зеленую охоронную марку (постать монахинѣи).

У продуцента находятъ безвѣсненні сѣдѣдѣтва прѣнянія і що

дня надходять нови.

28 [2]

Для високой шляхти, Р. Т. властителей дѣбръ земскихъ і державцѣвъ

порукає админістраторѣи дѣбръ, управителѣи, економѣи, контролѣи, горальничѣи, лізничѣи і т. п. „Merkur“ институтъ оголошенъ, Львів, Хорущина 6. 220 2—?

ЗАВЕДЕНЕ

у Львовѣ, ул. Сикстуса ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и наистараннѣйше:

Стамилѣи металевѣи и кавчуковѣи, гербы, монограммы, стамилѣи марки, станцы, табличѣи лѣтѣи и гравированѣи и проче.

Цѣнники даромъ и франко.

Замовленя зъ провинціи поагоджуютъ ся водворотною почтою.

252

Першій рускій складъ машинъ до шитя!

до шитя!

Зингера

Нѣжній водѣ 27 до 65 эр.

Ручий „ 25 до 48 эр.

Всѣ. Священникамъ, пп.

Урядникамъ продаю на раты

Усѣбѣи сплатѣи притутній. Гогбѣи о 10% дешевше. Наука шитя и гафту бѣсплатно. Цѣнники на жадає даромъ. 48—104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ металикъ

Львовъ, Галицка 6.

3 живого і мертвого

новелі Свѣд. Мандичевского

мож дѣстати в руськихъ кнѣгар-

няхъ і у автора: площа Акаде-

мича ч. 4. П. пов. Цѣна бро-

шурованой кнѣжечкѣи 1 кор. в

оправѣ „сецессіон“ 1 к. 30 сот

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

500

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зелѣзничныхъ, важнѣи водѣ 1 мая 1901.

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу середно европейского [цѣнѣишного о 36 минутъ водѣ часу львовского].

пѣсѣи часу серед

Виходить у Львові ще днѣ (крімъ недѣль і рушнихъ святъ) о 5-тій година по полуднѣ. Літературний дохотокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ поетівъ“ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Діло“.

Передплату і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ зъ Баторія ч. 24. Центральноє бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, і А. Ольжешового ул. Килинського 2; — въ Яссахъ: Д. Крижановскій; — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hasso-stein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбургъ: H. Hassenstein & Fogler.

Передплата на „ДВЛО“ і ксерати за ксерати дають у Львові.

ДІЛО

Передплата на „ДВЛО“ зъ літер. дохоткомъ

въ Австрій: за границею:
на цілий рікъ 16 зр. на цілий рікъ 22 зр.
на півріччя 8 зр. на півріччя 11 зр.
у Львові:
на цілий рікъ 14 зр. на півріччя 7 зр.
на чверть року 3 зр. на місяць 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 34
ул. Баторія. — Рухоміє вартують ся лише на по-
передке застерення. — Редакція неоплачує
вартість відъ порту.
Неоплачує членів комітету 4 зр. на проз. 7 зр.
Оголошення виходять приймають ся по ціні 10 зр.
за одинъ виходъ ілюстраціями або якъ вартість в
ручці „Нидерландів“ по 25 зр. а. в.
Можливо і інші демострації призначити ся по
15 зр. вартість експозиції.

Провінційальний шпиталь.

[Листъ зъ краю.]

Зъ конечности і въ Галичині стають провінційальні шпиталі стараніи чинити радъ певитовихъ чи людей доброї волі, бо видать ажъ надто страшно невбравий відносини са-
вітарній въ краю. Бѣда въ тѣмъ, що директо-
ри тихъ шпиталівъ дуже лихо платять за
свою працю; платя 1600 коронъ річно про-
сто смішна. Не дивна бувши стрейкъ се-
кундарній при шпиталі у Львові і Кра-
ківі, — дочекаємо ся ще і стрейку лікарівъ
при шпиталіхъ провінційальнихъ. Видѣль
краевий, підъ натискомъ угризи совѣ-
сти, старавсь улекшити тѣмъ лѣкарямъ ши-
тальнимъ въ той спосібъ, що позволяє имъ
приймаєи ще й інші зобовязанія — бути лѣ-
карями земланинами, лѣкарями при якихъ
фабрикахъ, у більшихъ мѣстностяхъ нашихъ
дѣдичівъ за рѣчною виногородою.

Такий шпиталь провінційальний обслу-
гує на сорокъ хорихъ вѣсѣ все заповне-
ний а найчастіше переповнений ажъ до по-
дбѣного числа. Не треба багато доказувати,
що директоръ-лѣкаръ такого шпитала надто
має зобовязань въ шпиталі, щобъ мѣгъ ще
приймаєи на себе другі зобовязанія. Коли-жъ
приймають, то тогдѣ мусить ся конечно при-
йти до заключенія, що зъ такимъ коштомъ
утримувати шпиталь не сповняють свого при-
значенія а стають ся просто лише заведеннямъ
для приймаєи хорихъ на шпитальну дієту.
Зважвши ще й се, що такі лѣкарі-дирек-
тори шпитала провінційального єсть такожъ
завѣдателями шпитала, то ясно якъ на до-
ло-
ни, кѣмъ часу той чоловікъ посвятили мо-
же своєю фахові въ шпиталі. Хоч-не-хочъ
мусить бути такъ тільки, про око. Зъ сего
виходить тая сума рѣчь, що нашъ шпиталь
провінційальний не тільки не доросли своему
званю, але стають ся і пострахомъ для хо-
рыхъ — а у насъ заповняє ихъ тільки край-
на нужда.

Певна рѣчь, годѣ спротивитись вській
приватній практиці лѣкарівъ шпитальнихъ,
але тая повинна конечно бути обмежена
тільки на само мѣсце осѣдку, а нѣжъ не мо-
жна згодитись на часті, ба і щоденні ви-
ѣзды лѣкарівъ шпитальнихъ.

А вже просто смішність, коли Видѣль
краевий позволяє, ба самъ до того руки при-
кладає, щобъ одиніи лѣкарі шпитальні
ѣздили щепити вѣсѣ до постороннихъ сѣлъ
— отже самъ Видѣль краевий водтагає тихъ
лѣкарівъ водъ пильнованія свого зобовязан-
ня. То чей-же не повинно дѣяти ся! На те є
лѣкаръ окружай, є лѣкаръ приватно практи-
куючі. Запомагати лѣкаря шпитального ко-
штомъ здоровля бѣдноты — не годить ся! Бу-
вѣ пр. случай, що лѣкарі шпитальніхъ ви-
ѣздили щепити вѣсѣ на два днѣ, а за той часъ
конала жінка привезена зъ обломаними но-
гами і сестри шпитальніхъ ледва въ ночи до-
просили ся другого лѣкаря. Щеплене вѣсѣ
шпитальними лѣкарями привносить ще й тую
недобудьбѣ, що щеплене треває до пѣсно
осени і малътретувє ся людей сѣльськихъ без-
успѣшнимъ складуваннямъ, бо „дохотокъ не
прихває“. Ба, знаю лѣкаря, котрий зъ со-
бою возить навіть сестру зъ шпитала до по-
мочи... ну, а що въ шпиталі?!

Зъ другої сторони мусимо звернутись до
панівъ лѣкарівъ, щобъ на стѣлко знавши
вѣдвані — солідарно відкликатись до Видѣ-
лу краєвого і нехай представляєи ему справу
ясно. А друге: Коли котрий зъ нихъ роздо-
бує собі свою працю і збѣдностями бо-
гату клієнтелю, що дає ему добре удержане, то
такий по совѣсти повиненъ зречи ся станови-
ща лѣкаря-директора шпитального зъ кривдою
інституції. Знаю одного лѣкаря — передъ
его збѣдностями вській респект! — доходи
его зъ приватної практики сягають сорокъ
тисячъ коронъ, а однакъ вѣсѣ держить ди-
ректору шпитальну. Чи сей чоловікъ при та-
кій розляглой практиці може воддатись ши-
тальн? чи шпиталь у него не мусить конеч-
но бути побѣчною рѣчею?

Не-лѣкарі.

Справи парламентарій.

На вчорашнімъ засѣданю палаты
послѣвъ міністеръ фінансовъ предложивъ
бюджетову провизію за часъ вѣдъ 1 липня до
31 грудня с. р.

П. Кляфачъ вѣсѣ інтерпеляцію въ
справѣ вояка Жіляка, въ котрій твердить
що Жілякъ не скінчивъ самоубійствомъ, але
водѣ затроєна крови, бо его за скоро выш-
тели зб шпитала. Інтерпеляціяи домагають-
ся, аби послати предложено протоколи въ
оригіналъ, котрі показані имъ лише въ водъ
пискахъ.

По інтерпеляціяхъ палата приступила до
дискусіи надъ декларацією архикнязя Франца
Фердинанда. Дискусія була релятивно дуже
спокійна. Гр. Італіи въ имени консерватив-
ной шляхты заявляє: Обговорювана справа
є внутрѣшню справою цѣсарского дому. На
той подставѣ не возмемо участі ані въ дис-
кусіи, ані въ голосованю. — П. Баяніні за-
являє, що Хорваты не мали бы вѣчого под-
нести противъ декларації, коли-бъ уважали
хорватское правительство яко рівноправний
чинякъ і коли-бъ заяву внесено такожъ въ
хорватскій комісії. Зъ огляду однакъ на се,
що поманено державній права Хорватія, хор-
ватскій послы не беруть участі въ голосованю
і не признають декларації. — П. Барайтеръ
називає внесенє комісії і его стабілізацію ві-
зантійскую. Водтакъ обговорює справу про-
тектурату архикнязя надъ католицкимъ то-
варствомъ школьнимъ. Замѣтка архикнязя про-
рухъ Los von Rom обуряє населенє. Обгово-
рюючи впливъ Риму на Австрію бесѣдникъ
каже, що дуже бѣдна та держава, котра не
може безъ Риму постувати. Римъ доведе Ав-
стрію до певної руины. Сторонництво бесѣд-
ника стремить до тѣсної звязи зъ Нѣмеччи-
ною і домагає ся нѣмецкого языка держав-
ного для одноцѣлности державної управы. Коли
се є державною зрадою, то вѣсѣ радо позво-
лять назвати себе зрадникомъ.

Водтакъ промовивъ д-ръ Керберъ: Тор-
жественна заява, зложена і записана ар-
хикняземъ, не може дати приваєи до законо-
датної діяльности, бо она не творить вѣ-
ликихъ новихъ правъ, ані не противить ся
давнимъ принципамъ; она є лише стверджен-
нямъ правного стану, безъ сумніву перед-
видженого въ правно-родиннихъ статутахъ
династіи. Родинний статутъ рѣшучо робить
рѣшницю мѣжъ рівно і нерівноуродженими.
Не можна отже сумнівати ся, що десцендентъ
матери некорольского походження не можуть
носити имени вѣсѣ, не мають его становища
ані титулу і не належать до цѣсарской ро-
дини. Тѣ постанови скріплені прагматичною
санкцією. Въ угорскій сеймъ мѣжъ було
выдати законъ, австрійска конституція сего
не вимагає. Справа протектурату архикнязя
надъ кат. товариствомъ школьнимъ не сто-
ить зъ предложеною заявою въ нѣжкій звязи.

По замкненю дискусіи промовили гене-
ральні бесѣдники.
П. Лехеръ, промовляючи противъ, дока-
зує, що правительство повинно було, тѣмъ якъ
на Угорщині, предложити проектъ закона.
Бесѣдникъ заявляє ся противъ жадані, аби
жінка архикнязя мусѣла бути що-до похо-
дження рівна. Се останокъ зъ середовищнихъ
чаєбъ і не повинно рѣшати ся о правахъ
дѣтей ще не уродженыхъ. Въ цивільній
життю установляє ся кураторъ для заступ-
ництва дѣтей ще неуродженыхъ. Бесѣдникъ
домагає ся предложена домашнього закона
Гагсбургівъ. Жінка архикнязя не зложила
ніякого присяги і не є виключеною рѣчею,
що она, уражена въ своій гідности, буде мо-
же старатись о сатисфакцію і въ той чинъ
аверє ся до ческого народу; тогды націо-
нальний миръ въ Австріи бувъ бы разъ на
вѣе страшний.

Другій генеральний бесѣдникъ п. Кра-
маржъ передовѣсть підносити, що рада дер-
жавна не є въ той справѣ компетентна. Чехи
уважають все те, що тутъ въ той справѣ дѣ-
ло ся, за небувше і необовязуюче Чехію.
Оббѣмлючи протектурату надъ католицкимъ
Schulverein'омъ, архикнязь не хотѣвъ зазна-

чити свого ворожого становища супротивъ
нишого віроповіданю але хотѣвъ тѣмъ
зазначити (що впрочомъ вѣсѣ, котримъ Австрія
є дорога, твердить), що Los von Rom значить
тільки, що Los von Oesterreich. Се безъ най-
меншого сумніву політичакій рухъ. Обгово-
рюючи справу вояка зъ Нѣмеччиною, Кра-
маржъ твердить, що не Австрія Нѣмеччині,
але Нѣмеччина Австрійі потребує. Було бы
конечно рѣчен, аби такожъ вѣсѣмъ прави-
тельствомъ висунуло противъ руху Los von
Rom, котрий звертає ся противъ истини
Австрійі і ані будучности. Въ Австрійі нема
міністеръ, котрий підносить бы независимість
Австрійі. Коли який міністеръ се зробить, то
загранична політика сѣчасъ его дезавує,
для того мусимо бути духикисевъ идний,
що парештѣ змизнигустувать ся зъ вѣсѣ, ані
сего вимагає збѣдѣти державу.

Промову референта д-ра Отаринишеского
перевѣдали сціалісти і вѣсѣмъ опланили:
„дѣвчати!“ По промовѣ референта присту-
пило до голосованя. Молодочесі і феодальна
шляхта вийшли зъ сѣль. Внесенє Кербер-
стофера, аби справу водѣблѣти назадъ до
комісії, і внесенє п. Оленера, аби деклара-
цію оголошувати въ давнину державныхъ за-
конѣвъ, відкинено. Принято внесенє комісії.

Міністеръ судобництва водноувѣвъ на ви-
терпеліцію въ адвокатскій справѣ. Заявляє,
що проектъ закона о адвокатскій тарифъ
треба уважати лише за вступну працю. Про-
ектъ розбѣлаєи судамъ, котрі мали высказати
о той справѣ свою гадку. Теперъ міні-
стеръ спитає о гаду адвокатами палаты і
допирьва тогдѣ предложити проектъ палатѣ
послѣвъ. Міністеръ высказує свої жалѣ зъ
приваєи неспокійно мѣжъ адвокатами і має
надѣю, що прийдє до цѣлѣвитого порозумѣн-
ня зъ адвокатскими палатами.

[Для поясненя сѣвъ водноувѣвъ міністра
судобництва скажемо:]

Міністерство судобництва виготовило
проектъ нової тарифы адвокатской і роз-
стало президіямъ судова, аби они высказали
свої судѣ. Сѣсє нову тарифу, инспіровану
шофомъ сѣсїи Кляйнема, узаконили адвокаты
зъ руйнующею ихъ матеріалію. Вже нова про-
цедура цивільна — кажуть они — обнизила
зависаний доходи, водвѣстувачи рівночасно
черезъ заведенє державныхъ етатистичъ дохо-
дѣ державі, а послє нової тарифы, коли-бъ
они утѣшили ся зъ ихъ доходи адвокаты були
бы смішно малі. Сѣсє тарифа не обниже
належноты за професійной функції адвоката,
лише за цивільной процесѣ або за неоднорѣ-
ного фазы загаломъ і водноувѣдо до варт-
ности сѣбрного предмету. Такъ за сѣбрній
предметъ вартості 100—2000 К тарифа на-
значує 26, 24 або 22 К належноты за пе-
реведенє цѣлого процесу, безъ огляду, чи
вѣсѣ буде менше чи більше залучаний. Уго-
ду зъ клієнтомъ можна робити тѣмъ же пе-
ридъ початкомъ процесу. Тая угода мусить
бути зроблена вѣсѣмъ, а судъ може ані
ще обанувати. Зъ той приваєи репрезентатив-
ній тѣла адвокатского стану розпочали дуже
остру казанію. Початкомъ до аніи противъ
уложеню правительствомъ нової тарифы да-
ли президіи адвокатского языка у Відні, кот-
ра зложила свої запитанія. Ойсєля записали
свою діяльність прѣдїи і видѣль адвокаты
сѣи палаты въ Долѣшній Австрійі. Про ад-
вокатску палату въ Празѣ і у Львові мѣ-
жє згадували, а ойсєля прилучили ся до
аіици і адвокатскі палаты въ Перемислѣ,
котри видѣль зрєспілувати і ухвалити въ
той справѣ скликати збѣр палаты]

Теперъ і д-ръ Міхейда піднієть свої
жалѣ, що на попередній засѣданю віцепре-
зидентъ Праде водѣбравъ ему голосъ, коли
вѣсѣ хотѣвъ зайняти президента; чи вплине
на міністра судобництва, аби зарядивъ сѣдѣ-
ство въ справѣ твердженъ воднесеныхъ въ
інтерпеляцію п. Девля, і видаючиъ подо-
зрѣне вѣсѣмъ на славянскихъ судовахъ
урядникѣвъ на Шлеску. — П. Демієль за-
являє, що его інтерпеляція була зєрєсна
до міністра судобництва а не до д-ра Міхей-
ды, а на се, що въ інтерпеляції наваєвъ,
має докази. — Президентъ заявляє, що вѣсѣ

приваєи реуляційнѣмъ об'єктивно до всѣхъ
сторонницѣвъ.

На внесенє п. Кіндермана палата ухва-
лила вибрати санітарію комісію, а на внесенє
п. Стогна лянбѣсть нарадѣ промисловихъ
комісій.

На тѣмъ засѣданю замкнено, а сѣдѣ-
нє назначено на чверть.

Говорять, що правительство приготувало
проектъ, котрий уважали за такъ будову
кавалѣвъ, ані і регуляцію рѣкъ
въ фінансовыхъ рамкахъ державы і має всь-
кій виглядъ на прийняє. Повинформувавъ о хо-
дѣ справы президіи клубѣвъ надѣють ся, що
справа не розбѣа ся. Проявляє ся се въ
еуниціи нѣмечкыхъ клубѣвъ оголошенихъ
въ Deutschnationale-Corresp. Въ той еуниціи
читаемо, що Чехи, Нѣмцѣ і правительство
старань ся выдѣлѣти изъ замотаного junctim.
Нѣмцѣ не годять ся на се, аби при инвести-
ціяхъ junctim було введено въ дорожъ закона.
При податку водѣ горілки не розходять ся
имъ о формальне junctim, лише о поруку,
що нѣмѣй предложена будуть легко полаго-
джені. Рефундація 18 міліонѣвъ є на добрій
дорожѣ, бо въ комісії заявила ся за сѣмъ
більшій членѣвъ. Deutschnationale-Corresp.
высказує надѣю, що вѣсѣ важнѣйшій предло-
жені будуть въ той сѣсїи або цѣлкомъ за-
лагоджені або обговорені.

Парцеляційный банкъ.

Банкъ сѣй, заложенный у Львові передъ
несновіа двома роками, мавъ въ сѣ суботу
першій загальний збѣръ, на котрыхъ здававъ
справу зъ своєї діяльности за часъ вѣдъ 1
серпня 1899 р. до кѣнца 1900 р. Членѣвъ
мавъ банкъ въ тѣмъ часѣ 76, а ихъ випла-
ченій удѣлы выносивъ 31.063 кор; въ той су-
мѣ мѣстять ся вже удѣлы красового банку
20.000 кор.

Въ недовѣмъ часѣ свого истнованія за-
няли ся банкъ парцеляційный чотирохъ бѣль-
шихъ вѣсѣлостей, а то Бабинка въ томаш-
ковѣмъ повѣтѣ, Браковецъ въ рѣшѣвскій,
Жарновца въ короснянскій і Волосова въ
надвѣрнянскій повѣтѣ. До парцеляцій об-
нивъ 1.750 моргѣвъ, а розпроданъ мѣжъ сѣ-
лянъ 1.213 моргѣвъ. Чистий зєвєкъ выносивъ
7.786 кор. 30 сѣт., а касовый оборѣтъ 617.945
кор. На сѣй рѣкъ обнивъ банкъ до парцеля-
цій 10 вѣсѣлостей, а въ справѣ вѣсѣмъ 6 ве-
де переговоровъ; загаломъ зєлосило ся 141
вѣсѣлостей зъ 41 повѣтѣвъ. Мѣжъ 10-ма по-
вѣсѣлостями, котрі парцеляційный банкъ пар-
цельє сего року, є: Русочинъ въ рогатинь-
скій повѣтѣ зъ обниръ 689 моргѣвъ,
Олеши въ томашковѣмъ зъ 1725 моргами,
Волосинъ въ сѣнитинскій зъ 320 моргами
(лише часть двѣрского обшару), Потиличъ въ
рѣшѣвскій повѣтѣ зъ 530 моргами (такожъ
лише часть двѣрского обшару), Радче въ ста-
нѣславовскій зъ 219 моргами (часть двѣр.
обш.), Камынка въ надвѣрнянскій зъ 700
моргами (часть двѣр. обш.) і Стремальче въ
бѣдѣвскій повѣтѣ зъ 112 моргами (часть дв.
обш.). Разомъ у всѣхъ 10 вѣсѣлостяхъ є до
резарцельєваня 5.087 моргѣвъ. Переговѣры
вѣсѣ банкъ о двѣ вѣсѣлості въ ар. кѣвскій
повѣтѣ, о двѣ въ короснянскій, одну въ
сѣвѣдѣвскій і одну въ буцацькій повѣтѣ.

При дискусіи надъ справоздаванѣмъ да-
вавъ директоръ банку д-ръ Декуръ устий
попеченя, зъ котрыхъ повтаряемо що найваж-
нѣйше, Бабинку въ томашковѣмъ повѣтѣ роз-
парцельєвали помѣжъ себе переважно мѣсѣ-
чєй сѣлянъ, докучуючи до своихъ грунтозъ по
1—9 моргѣвъ двѣрского обшару, чтобы за-
округлити свои вѣсѣлості. Лише одинъ Мауэръ
зъ вѣсѣмъ сторѣвъ набувъ 15 моргѣвъ і вѣсѣвъ
въ Бабиніи. Планою за моргѣ по 100—200
ар., переважно готовою.

Замѣтка є исторія парцеляцій Волосова.
Властители тамошней большой вѣсѣлості
спроводили 60 і кѣлькє мауэрскихъ родинъ
і побрали водѣмъ ихъ 15.000 зр. задатку; але
тѣ грошѣ розминулись имъ; они рать до гал.
Товариства кредитового не поплатили, і ихъ

майно выставлено на ліцензію. Наяканий Мазури не знали, що дбати; аж довідалися про парцеляційний банків та удалися до нього в поміч. Тоді банків переніс право власності Волооса на себе, парцелю дворську поспільби на разуючій властивості, а самі вдоволилися лише провізією. Досі розпарцелювали і продавали 431 моргів, а лишалося ще 150 моргів. З мисцевих селян лише 9 взяло участь в парцеляції, бо люди знали легководних властивостей і боялися заходити собі з ними. За моргів платили по 100—150 ар. Показалося, що Мазури не хотять купувати ґрунтів дорожчих, а платити ще найбільше по 150 ар. за моргів. Їм нічим було купувати, що платили готівкою, інші просили о короткій кредиті.

Браткович в власності галицької шадниці. Шадниця призначена на парцеляцію лише 533 моргів, а будинки, 100 моргів поля і 2,600 моргів ліса хоче продати разом одразу. Народ в селі в темний і недовірливий, вбрати жидів, котрі вго баламутять, бо банків не хотять нім продавати ґрунтів; через те мисцеві люди не купували ґрунтів, тільки з вищих повітів, а в часті також селяне з сусіднього села. Платили по 140—240 ар. за моргів. Гал. шадниця хотіла давати селянам вишкочку кредитів, але вони не користалися з того, а вийшли собі кредити в сиротинських касах.

В Жарибці купували ґрунти селяне, що були в Америці і там собі уклали гроші, або такі, що доробилися при копальнях нафти. Платили переважно готівкою і то навіть дуже дорого, по 500 ар. за моргів, а одні моргів продали за 600 ар.

Промовляв в дискусії також п. Повторює і говорив майже нічим: Минули вже часи, коли середня посілля в краю була протина парцеляції: тепер протина й хіба вигнати. Треба жалувати, що не забрано сядо парцеляції вже перед 20 або 30 роками. Тільки банків би треба, щоб банків не поступав сторонньо, бо не тільки селянам, але і властителям середньої посілля введе ся; банків повинні обняти свою акцію як найширший круг.

Д-р Тадей Соловй остергав, щоб парцеляційний банків не хотів перетворити ся в інституцію центральну, обіймаючи цілий край, бо тоді могла би і вся акція бути скраплена. Нехай і в інших частях краю повстануть подібні інституції.

Директор банку д-р Дескурт упевняв, що банків не має жадної політичної тенденції і хоче так само служити середній посілля як і селянам. А п. Стапінський, оден з членів надзираючої ради, упевняв, що парцеляційний банків не має ніякої цілі крім "народової".

Отже з уваги на тую "народову" цілі парцеляційного банків треба би бажати, щоб наш народний інституція кредитові взяли ся енергійніше ніж досі до справ парцеляційних.

Перегляд політичний.

З Петербурга доноситься, що в останніх днях здержано высылку студентів з кару до таких далекіх гарнізонів, як Порт-Артур, Талієв і інші. Причиною сев незвичайної ладбості російських властей є головне що-раз частіший самоубийства студентів, засуджених на військової службу. Російська інтелігенція, о скільки може, безперервно демонструє протів нішньої системи в Росії. З Саратова доноситься, що там відбуло ся богослуження на гробі гологого з 1860-х років російського писателя Чернишевського, збланого на тяжкій роботі в Сибірі, автора дуже популярного в Росії повісти "Что думать?" Его уважали за батька нігілізму. В богослуженню взяло участь дуже багато старших осіб з інтелігенції і студентів. — Дневникові "Росії" за те, що дуже ліберально висказував ся о konieczности реформ в російському школярстві, відібрано продаж поодиноких чисел.

З Петербурга доноситься, що комісія, котра має зредувати новий проєкт реформи середніх шкіл, уложила проєкт гімназій нового типу, в котрих науковим плянв лишало ся з старинних языків тільки латина, а новочасним языкам і природничим наукам дано перевагу над вищими предметами. Гімназії з грекою в загальнім плянв мають лишити ся лише в містах маючих по кілька гімназій. Рівночасно зредовано плянв наук для реальних гімназій, котрі будуть давати право вступу на університет. Матеріальні комісії має бути підставою наміреної реформи школярства в новий закон має

бути вже в осенній сесії предложений рах державній до затвердження, аби можна було его як найкорше ввести в життя.

Про науку та положення

Катихитів в школах народних.

Нап. о. В. Дубицький катихит в Тернополі (Конець.)

По-надь сказане люди, що мають вплив на наше школярство, повинні подбати, щоб в позичці катихитів в народних та видлових школах поправити а бодай не дозволити укорочувати тих прав, які ним загарує, та всякі недокладности в їх відношенню до шкіл і школярів властей урівноважити.

Кожний признає мусить, що всякому катихитові, як проводникові молодежи и духовному управителю цілого заведення, належить ся мати водрубну позичку майже учителями в школі. А вже в народній школі повинен він так само свого звання, як і образованні займати визначне місце. Вправді в переважній часті вислать або вплив зависати головою в діла самого чоловіка, в діл его постановляти и такту, то однак по-при те не повинно мати мисця в его відношенях до школи щось такого, що его в очачі кружка учительського або поодиноких его членів обиджало бы. Отже и під тим виглядом де як аномалію, котрі легко а однак конечно належало-б усунути.

Передовсім що-до самого назви або титулу катихитів ц. к. Рада школярів в своїх урядових актах та документах уживає завжди назви "parascioel religii". Видко, хоче нас священників поставити на рівні з рабанами жидівськими, дуже часто людьми вишого образовання. А прецінь сеса назва, сли вже не поставлена на те, щоб катихита понизити, то певно сама в собі не властива. Таж катихит не лише вчить релігії, се тільки частина его обовязку; головна его задача — релігійно-моральне вихованя и він єсть вишній душпастирем в своїх школі, — длячого отже одвітну, вважати о-свячену назву, маємо замінити на накиненим модну?

Друга річ — се контролю над катихитами та его акціяція. Справджує ся знана пословица: "де дві газдині, там хата не метена". Над катихитами в народних школах кождий хоче мати якусь власть. Управитель школи, ц. к. инспектор а вкінці доперва влади духовній. Вкінці — кажу не без причини, бо тоді, що понавий перші буті, самі тую честь спихають на себе. Що оно справді так, о том свідчать факти. Надзор над наукою релігії в школі мають власти духовній; они ся чиниють виконують через своих ординаріатських комісарів, котрі звичайно єуть и водіоручниками до окружних радь школярів. Розуміє ся, що може бути природний, як щоб катихити, що стараються о посади при школах, внесли свои подання на руки своих комісарів ординаріатських, котрі єдино компетентні видавати суд о его праці, поступі в науках та пильности и що єдино відповідає и священній гідности педента. Не перечу, що и власти школярів мусять мати вплив на обсаду, але-ж они и без того в окружній раді школярів мають нагоду представити педагогічну здібність та політичне успособленя стараючого ся о посаду. А вже-ж вваж не повинно ся дозволити, щоб ц. к. инспекторы, а навіть управители народних шкіл мали бути судьями в справах релігії, осуджували поступ та науку під виглядом предмету катихитів и то — часто може трапити ся — підля знаном рецепти "porządnego księdza". На том єдино справедливым становищі стоить Впр. о. пралав Бачинський в своем "Праві церковном", де [на сторони 317, 5.] сказано: "Яко завдячуюча власть посередничати консисторія в справах духовних (дотично науці релігії и обсади катихитів) межи державним и краєвим правительством, так як правительством всякі свои розпорядження и установи в справах духовних лише через консисторію подає духовству до відомости; також духовство має всі свои подання до державних и краєвих властей вносити лише посредством епископів (митрополитов) консисторій". — Тимчасом дотепершня практика наших властей цілком відмінна. У всіх майже консурах на народній або видловій школі в "Епархіальних Відомостях" читаємо: "Священники дієствующі в школах, як окремі катихити, мають вище сказаний подання вносити посредством своих властей школярів". И як же-ж? після сего ц. к. инспектор має бути одним з судьяв и давати акціяцію кождому катихитові? Ба після нового регуляміну, котрий укладає ся в ц. к. краєвій раді школярів, на будуче подання в більших школах школярів о сталі посади будуть ити на руки управителям школи, отже ті будуть нашими судьями в науці релігії, а мы им навпаки під виглядом науки свого предмету підчинені? Чи-ж се причини ся до удержання поваги та агаданой незалежности катихита? А з досвду знаю, що коли катихити в Т. минулого року вийшли подати на руки свого ординаріатського комісара, одержав за се "выговор"...

Здало-б ся еще поговорити й о матеріальном положенні катихитів. Річ певна, що сли-б бодай у видлових школах по більших містах получено поборы катихитів бодай в том степені, як платили учителям школи вправі при семінаріях учительських, в такім разі ті катихити не уважало бы за річ тимчасову, на дві три роки, але знайшли бы ся люди, котрі взяли бы се за своє стало занятє. В том разі скорстала бы школа и наука релігії, бо витворив бы ся стан практично образованих катихитів в народних школах, котрі могли бы принести велику прислугу виховуючи молодежь не лише для церкви, але и для краю та держави. Але о той річ нема що багато говорити, бо се не зависить від наших духовних властей, а лише від краєвого союзу. На сьмі місяці и під тим виглядом можна бы лиш одні злізати, а именно унормувати роздільованя підвищеної платні в видлових та народних школах.

Після уставы з минулого року половина учителей в видлових школах мисць II-он класу має річний платі 800 алр. а друга половина 900 алр. и 10%-вий додаток на мешканє. Першесиво до сего мають мати передовсім учителя жонаті та з родинами; розуміє ся, що и вищі студії мають на се також впливати. Тимчасом, позаяк ц. к. рада школярів сама тим підвищенням розпоряджає, то бувають случаи, де виходить, мов-б в роздільованю не було ніякої норми. Найновіший знаний мені случай ось-такій: Достают в одній и той самій мисцевості одного и того самого дня сталу посаду два катихити: польскій и рускій — польскій з підвищеною платнею 900 алр. а рускій, жонатий и з родиною, 800 алр. Єсть в той самій мисцевості також учитель жидівської релігії — и тому по повторюваній службі признано підвищенє, а рускій катихит, що має вже з провізорично третій рік служби, а понад се кількадесяті години річно більше науки, — годань не вчислених, бо-ж мусить що не дїл и свата мати екзорти для своих молодіж, в двох школах реклекції великоді, сповідь и т. т., чого жидівскій не має — він, що-до платні мов на глумь понижений до ряду молодшого учителя! Розуміє ся внесено представленє в том вигляді до краєвої ради школярів; як оно буде заложено, не знаємо. Се річ певна, що сли-б покликати до сего соєры и репрезентанти духовних властей в ц. к. раді школярів в том вигляді зробили представленє, то рада школярів зараз при именованю признавала бы рускому катихитові, так само як польському, справедливе для него підвищенє платні.

Отсех кілька уваг уважає ся за відповідне подати до публічної дискусії в той надї, що так пекуча для нас справа, як наука релігії в народних школах викличе ширшу дискусію та причини ся до усунення неодної аномалії, що стоить на перешкоді успішній праці катихита.

Письма з краю.

Из Самборщины. (Неладь в громаді Вільня мала)

Які не владь панувати по наших громадах в Самборщині, вказати може отхоть-б село Вільня мала, назване так не dlatego, щоб було мале, бо числится понад 200 осад а тисяч мешканців, але для водрубненя воді шляхотского села Вільня велико, до котрой, як філія принадлежить. Отже в том селі панувать воді семіліт, т. е. воді послідних громадских выборов кумпанія півця, котра громаду свою постанову господаркою, не лиш матеріально зружувала, але и крайню деморалізує, впровадивши в цілий сіль засаду: "чия елшка на столі, того правда у селі". Тож и облягають тут люди цілыми днями коршми серед села, залагоджують в тій вєй свои справы, гостять ся, пють, закускують... а начальники громады прибиває нераз на коршмі навіть урядові оголошеня та оповіштя тут свою волю громадску!

На чолі тої кумпанії стоить Юсиф Задорожний, котрий, як мовлять, був давній-

ше чоловіком порядним, тверезим, аж в 1894 році став вїтомом, зледавши до небажання, розив ся а владі за тим зачат допускати ся різних надужих в громаді, котрі при своих писарскій зручності (убивають коліс вїдай дві класи гімназійний) потрафляють укравати якісь часті сескарно. Доєрва коли раз зладив собі "свою" власну табелю податкову и після невзадає стаття податки, поймає его на том опуканстві радий Федь Задорожний, по чьм ціла рада громадська підняла ся протів него а ц. к. старство аложило его в уряд. Та не уступив ся "Юзуньо" з громады. Вадачи, що не може бути дальше вїтомом, старав ся перевести вибори Юсифа Гозіша, чоловіка неписьменного и крайню неопорядного, а сам став при вїм паса-рем громадским, хотів право забороняє, щоб оути писарем и радним громадским вь одній особі. Побачи него засьдають в раді и другі таві, що то лише чатують, да бы келюшок синув выпити дуранинкою та де-що заробити "на громаді". А при том така ще безвистий, що на все горло сміють ще горлати, мов то лиш они хочуть добра громаді, а хто выступає протів их кумпанії, той ворог цілої громады. Та межи господарями чим-раз менше такых, що их ще слухають и ввраті им, бо боді-щсть, вменю господарь молодий вже давно водвернувся від тої кумпанії, котра вже добре всьмі в пєчєни вїзла.

Першін наш отець духовній понавє ся на тих людях добре и старав ся их а цілу громаду назад на просгу звернути дозорою. Хотів заложити читальню и склеп громадскій, записувать своим коштом руску таєту до села, учив, просив, вакаував — та все даремно; зверність громады не хотіла дати дому громадского на склеп, хоті домі стояти пусто, а священник добрий давав гроші, не хотіла ань склепу ав читальні (певно кумпанія лїше, як люди будуть невїдуючі), бунтувала народ, а вкінці стала писати скарги та доноси на священника и тих, що з ним тримають. Та тут урвало ся обанков ух! Одну таку скаргу достав о. парох вь свои руки и поєлав сєчась до ц. к. прокуратори державной, щоб клєтників покарати; таж може незадовго стане кумпанія перед судом и, сподіватися, помандрує "під миль" в Самбор, що їй справедливе вже давно належить ся.

Але от и нові вибори громадскі! В селі зворушилось, а розумніший господарь урадили робити тую кумпанію, не вибрати ань одного старого радного до новой рады. Бо-ж, кажуть, в селі єсть 200 господарів, з того половина письменних, а в кумпанії вже и такі є радні, що по 18 лїт належать до рады; чи-ж не справедливо, щоб ті вже уступились а до рады вїшли анші, молодші, письменні, честивіші? Тож в страх впає на кумпанію, а "Юзуньо" став на спосіб братись. Перше, що зробив, то не вписав о. парох в листу виборців а рекламацию з кумпанією водіаувать. Друге: розписав борз вибори и став раду вибрати. Але що-ж! Зачало голосувати третє коло и самих нових радных ставити, а на давних вїхто не голосув! Тож користаючи з того, що оден виборець крикаув щось до другого, начальник Гозіш зрыває вибори та розганяє людей до дому, кажучи, що вибори відбудуть ся коліс поєвнїше, бо він "має ще досьть часу на то". Такє справа це не скінчалась; кумпанія чекає, надїєсь, що господарь внакше нагадають ся та знов виберуть єи до рады, щоб дальше руйнувала громаду. Та ви, панове громада, не дайте ся! Вибори мусять відбутись, а при них розвїйте ту кумпанію півця, як то ви загадали перше, виберіть у всіх колах честных, хоті а молодших радных, котрі бы щиро для нас працювали та направили коліс то, що кумпанія за-недбала. Инакше лиште ся позад и коліс жалувати будете змарнованого часу!

VIII-ий рік "Дієстра".

(Докличенє.)

Всїх позичок на скрипти и на векелі було торбє 2.004 на суму 954.332 кор. 27 сот.; з того сплачено в цілости 378 позичок и раты бїжучі в сумі 190.594 кор. 82 сот., а остале з вкінцем року 763.737 кор. 45 сот. на 1,626 позичках, — о 112.179 кор. 82 сот. більше, ніж з вкінцем попередного року. Процент воді позичок выносил 5 1/2 % и 1 % на кошти адміністрації.

Залєглости выносили з вкінцем 1900 р. у 195 довжників 14.564 кор. 53 сот., отже о 7 довжників менше, а о 1,513 кор. 17 сот. більше, ніж попередного року.

На дорогу судову віддано до справ з причини залагаючих 53 рат в сумі 2.614 кор. 98 сот.; а що тим довжникам выповіджено заразом и рещту капіталу, то запобавно их о суму 9.124 кор. 98 сот. Разом зб справам, що осталися з року 1899 було торбє 50 судових справ о суму 16.790 кор. 2 сот.; з того сплачено 13 претенсій в цілости, а 20 в часті, так що з вкінцем року остало 37 справ запобавних о суму 12.499 кор. 71 сот. В 10 справах веде ся екзекуція, в 18 дозволено дальш ратальні сплати, а в 9 ожидає ся правосильности выпроків.

Кошти адміністрації выносили 18.347 кор. 29 сот.; в тї сумі мїстять ся вже выдаток 2.000 кор. на добродїйний ціл п 500 кор., удїлених Краєвому Союзови кредитовому на кошти організації.

СПРАВОЗДАНИЕ ДИРЕКЦИИ „БАНКУ ЗВ'ЯЗКОВОГО" в СТАНИСЛАВОВІ, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою поручкою за час від 1 січня до 30 червня 1901.

А) Стань чинний.

	Станъ зъ вѣдомъ 1900	Въ протязу вѣдъ 1 січня 1901				Станъ зъ кѣнцемъ цѣтня 1901
		побрано		выдано		
		к.	с.	к.	с.	
Позички на експиты	178994 70	18563 84	39580		200011 00	
„ „ векселъ	16134	18391 55	17935 81		15688 26	
Кошты адміністраціи	176 69	520 05	1620 20		1276 75	
„ „ спору	444 30	70 61	60 01		433 67	
„ „ заснована	274 20				247 20	
Рахунокъ полицѣ	855 67	623 03	284 96		516 70	
Цѣний паперы	1590		20		1610	
Готівка	9037 23				13277 31	
Сума стану чинного	207489 70	38169 81	59500 98		233060 95	

Б) Стань довжний.

Удѣлы членскі	44912 47	4453 60 518 34	48847 73
Фондъ резервовый	10732 13	2920 31 20	13632 64
„ „ для кащъ позич.			
Вклады щадящій	132127 92	30698 94 14230 52	148890 34
Водосотки	708 34	5255 95 268 83	5786 24
Кредитъ банковый	12200	2 0 12000	
Обезпеченя членскі	450 17	950 20 783 48	646 90
Зыскъ зъ лѣтъ минулихъ	3938 47	2687 43	3251 02
Сума стану довжного	207489 70	44279 29 18708 04	233060 95
До того станъ чинный	207489 70	38109 81 59500 98	233060 95
Разомъ	414979 40	82449 10 78209 02	466121 90
Капіталъ обор.			
Оборотъ касов.			
		100038 к. 12 с.	

Загальний річний оборотъ касовый за 1900 рікъ 488.486 кор. 36 сѣт.

Въ часъ вѣдъ 1 січня до 30 червня 1901 прибуло 111 членівъ зъ декларованими удѣлами на 4.920 кор., виступило 13 членівъ зъ декларованими удѣлами на 500 к. остало отже въ кінцѣ червня 1901 р. 1197 членівъ зъ декларованими удѣлами на 54.840 кор.

Стопа процентова вѣдъ вкладовъ щадящихъ 4 1/2 %, стопа процентова вѣдъ удѣленихъ позичокъ 7 1/2 %, платни чвертьрічно або піврічно зъ гори.

На предложеніе Рады Надзирающей роздѣлили звичайніи Загальніи Збори зъ дня 25 червня 1901 чистый зыскъ зъ р. 1900 въ квотъ 3988 кор. 47 сѣт. икъ ельдуе:

2450 К. 65 с. на выплату 6% дивиденды вѣдъ удѣловъ.
2000 „ „ до фонду коренного.
379 „ 04 „ на ремунація для урядниківъ банку и служб.
59 „ 38 „ на кошты контролѣ краєвого Союза 1% чистого зыску.

200 „ „ на украшеня церкви катедр. въ Станиславовѣ.
150 „ „ Бурсу руску Товариства педагогическаго.
100 „ „ Товариства Школьного и мочи „
100 „ „ Бурсу св. О. Николая „
100 „ „ стипендію им. Андрея Ш. итцкаго „
100 „ „ Бурсу ремесленничу у Льв. вѣ. „
50 „ „ для Товариства рускаихъ женщинъ въ Станиславовѣ на институтъ ді очей.

50 „ „ на институтъ дѣвочій В. итцанокъ „
50 „ „ Бурсу въ Новомѣ Санчи „
50 „ „ церкву „ „ „
50 „ „ „ въ Яелѣ „ „ „
25 „ „ для Бонны въ Станиславовѣ „ „ „
10 „ „ для Товариства Дѣвочій Епархіи станиславов.

До Рады Надзирающей выбрано Р. Т.: Дра Мелітѣна Бучинського, о. сѣт. Ивана Пирайка, о. Бронима Баршча, Іосифа Гурка, Романа Заклинського, о. Евгения Филиповича, Стефана Гавриловича, Льва Гузара, Евгения Якубовича и Андрея Пивачука. — Въ зарядѣ позостаютъ наново выбравіи о. прил. Северинъ Торонський, Теодоръ Стахевичъ и Савинъ Левинцій.

Станиславовъ дня 30 червня 1901. 43 1—1

Банкъ звязковий въ Станиславовѣ, стоваришеня зареєстроване зъ обмеженою поручкою.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львівск. університету

своѣ переплетниче и глянтерійне заведење у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 866

Подоймае ся всякихъ работъ, особливо переплету Службенихъ, Евангелій, Мессанжировъ, Библіотечныхъ книгъ Альбумовъ, Матр., Дипломовъ и т. п. по умѣреннымъ цѣнахъ.

БАЛЬСАМЪ мѣстолово-самфорный до вишняго натпраня на усмирѣніе боли вырѣбу Петра Цукера антикаря въ Оберинѣ. Цѣна флакону 80 сѣт. Набути его можна у всѣхъ аптекаряхъ. Головный складъ въ аптецѣ подѣ „Угорского кориню“ ЯКОВА ПИЕСА-ПОРАТИНЬСКОГО, Львовъ площа Бернадинська.

Писать ижежить вытати в сѣловати. 244 9—13

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

стоваришеня зареєстроване зъ обмеженою поручкою у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26.

выконуе всякыи прайдъ зъ обекту артистическаго малярства, рѣзбарства и золотарства пѣла композицій своихъ членівъ, а именно: образы религіи до иконостаствъ, олтареивъ, хоругви, на тернополь, плащаницѣ и пр. и такіи образы до комматъ образы свѣтскі: историчніи, портреты зъ натуры и фотографіи, краєвиды, побутовіи и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтари, образы и кресты процесійніи, сповѣдальницѣ и т. д. и всякыи прайдъ золотарскі; равножъ украшае внутренне церкви, выгославляе панихы церковны, календари и пр. и утримуе на складѣ фотографіи репродукція образівъ рускихъ артистовъ.

Товариство рунитъ за стильове, старанне и совѣстне выконане.

Цѣлю Товариства е: поощрѣти нашу штуку и вытворяти руску школу штукъ рускихъ. Поручаючи протѣ се часто руске Товариство патрістичный оицѣи напѣи П. Т. Публички духовнои и свѣтскіи надѣю на, що зоведати Оны пріятели ся до оснаженя сѣи цѣли членскими завоженіями, котри пріятели выконуе лашъ Дирекція Товариства. 132 10—?

Зъ глубокимъ повожанемъ ДИРЕКЦІЯ.

Товариство не послугуе ся агентами.

!! Незвычайный случай!!

4 1/2 к. netto Кавы лучшего сорта

зъ случайного коренного закупа, въ почтовыхъ пакетахъ франко

въ цѣнѣ по 18 кор.

высылае — о сколько запасть старчать — „НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ у Львовѣ

малѣе же готовый

Мѣтъ питный, домашнего выпробованого вырѣбу и вѣдъ мал почашивъ высылае въ бочкахъ около 100, 50 и 25 літровъ въ цѣнѣ по 120, 124 и 128 сѣт. за літру разомъ зъ бочкою. 243 в—?

CZASOKRESY PRAWNICZE

we wszystkich ustawach cywilnych, karnych i administracyjnych.

Зобравъ С. ВАЙНШТОКЪ у Львовѣ, ул. Рівницка ч. 5.

Цѣна 1-30 К.

228 5—5

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, S.W.

A. Tiera правдива масть зъ центифолій

такие дуже сильно, чиститъ основно, лагодить болѣ, скоро готѣ, размягчуе и выдѣлае всякыи чужий тѣла, пошавши въ тѣло. Масть ся конечно потребна туристамъ, чистотамъ и бѣздцамъ.

Добати можна въ антикахъ.

Почтомъ франко два слоики 3 кор. 50 сѣт. Слоикъ на пробу по 1 кор. 80 сѣт. за поперѣднимъ издѣланемъ цѣны высылае разомъ зъ проспектомъ и выказомъ складѣ у всѣхъ краяхъ на земли Apotheker A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Roitsch-Sauerbrunn. — Стеречи ся треба наслѣдувати и уважати на повышчу марку, выпалену на кождомъ слоикѣ. 30—50

Головный склад всякого рода повозів

визків, тарантасів, поручає

М. НАСС у Львові

при ул. Шпитальній ч. 48

по конкуренційнихъ цѣнахъ, гарантуючи за добрый вирѣб.

117 1—3

„КРАСВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

стоваришеня зареєстроване зъ обмеженою поручкою у Львовѣ (ринокъ ч. 10, 1. поверхъ въ домѣ „Провѣтъ“) пріймае вкладыи ошадности въ довѣдливъ выхотѣ и опрочентуе на 4 1/2 %.

Одѣнь удѣлы членскіи въ „Красвый Союзъ Кредитовый“ выхотѣ 60 коронъ; кождый членъ може мати болѣе удѣловъ. При выплатѣ первого удѣлу належать зложити такожъ выхотѣ въ квотѣ 2 коронъ на фондъ резервовый. Вѣдъ удѣловъ членскіи въ вплатачу „Красвый Союзъ Кредитовый“ за рокъ 18-9 дивиденду въ высотѣ 5%. Привлеченныхъ грошей уживае „Красвый Союзъ Кредитовый“ на заоснаженіе рускихъ товариствъ кредитныхъ потребныхъ засобомъ капиталъ оборотного, якъ такожъ на передека користныи парцелляцій. Складаймо рускій грошъ въ свой институтъ.

Въ цѣляхъ аітаційныхъ!

поручаючи ся до ширеня масами слѣдуючій брошурки „Парохіальной Библіотеки“:

1. Законы людоной суспѣльности где розправляе ся о суспѣльной нуждѣ, и о средствахъ якъ дѣй въ публицизмъ жити зарядити. За 100 штукъ 8 кор.

2. Фашиный парламентаризмъ, где вытолковано ясно чому дотеперіишій послѣдъ не зробили и не могутъ зробити нинѣ доброго для масъ народу. За 100 штукъ 8 коронъ.

3. Наша збруа, або якъ бороти ся проти вороговъ нашего быту. За 100 штукъ 6 коронъ.

4. Наша організація, або кудати щобы було намъ дѣшнее. За 100 штукъ 8 коронъ.

5. Зауна Антихристѣвъ, брошурка дуже на часъ пошдично: 100 штукъ 1 к. 20 с.; чотыри статіи разомъ: 100 штукъ 4 коронъ.

6. Христѣвъ и его народъ, брошурка дуже побуждающая до патристичной чинности. 100 штукъ 5 коронъ.

7. Не бойте ся постраху! брошурка на часъ выборчий знаменитай! 100 штукъ 3 кор.

8. Реалія а панство. За 100 штукъ 2 кор.

9. Реалія а бѣдани. За 100 шт. 2 кор.

10. Халѣбъ безъ реаліи не быти. За 100 штукъ 2 коронъ.

Вышъково, яно на часъ выборчий, можна всѣ ти брошурки набути франко, единою въ Редакція Пратора, Перемышль, Побереже ч. 1. въ найменшій скѣльскости 100 штукъ зъ кождою.

Розкладъ фазы поѣздівъ зѣлѣзничихъ, важный вѣдъ 1 мая 1901.

пѣся часу середно европейского (пѣванъшого о 36 минутъ вѣдъ часу львовского).

посп. особ.	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	зъ Львова (головный дворецъ)
приходить о годикѣ		входятъ о годикѣ	
12 15	3ъ Черновѣцъ, Ицканѣ, Констанцы, Букарешту	12 45	До Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
2 31	Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Яела, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣднѣ	2 51	Ицканѣ, Черновѣцъ, Станиславовъ, Букарешту, Констанцы
3 35	Подоличскъ, Тернополя, Грималова, Кончинѣвъ	4 15	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
6 10	Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣднѣ, Тарнова, Рашева, Риманова, Сянока, Перемышля	5 45	Вруховичъ (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня; Станиславовъ, Подвискокого, Потурторъ)
6 20	Черновѣцъ, Ицканѣ, Станиславовъ, Гусятина	6 25	Подоличскъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
6 4	Вруховичъ (що дня вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, Янова	6 30	Лавочного, Мункача, Пешту, Борислава
7 45	Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)	6 35	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Берлина, Любачева, Розвадова
8 1	Лавочного, Стры, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	8 40	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Хирова, Шневорска, Розвадова, Стружа, Тарнова, а вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, до Сянока, Риманова, Ивонича и Я-ола
8 15	Сокала, Равы руской	9 15	Сколького Хирова, Калуща, (Лавочного вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2)
8 50	Кракова, Забѣра, Лушкова, Перемышля, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова, Рашева (Любачева, Ярославъ, Самбора, Перемышля)	9 25	Янова (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)
11 45	Станиславовъ, (Керешмезе, Потурторъ, Ходорова)	9 25	Подоличскъ, Вроцлава, Кончинѣвъ, Гусятина, Грималова, Козово
11 55	Янова	10 20	Сокала, Бѣзда, Любачева, Равы руской
12 55	Сколького, Стры, Калуща, Хирова (Лавочного вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2)	10 25	Черновѣцъ, Станиславовъ, Потурторъ
1 35	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Шневорска, Сянока	1 25	Янова (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)
1 45	Черновѣцъ, Ицканѣ, Букарешту, Галацу, Яелъ, Гусятина, Станиславовъ	1 55	Подоличскъ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ)
2 35	Подоличскъ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ	2 15	Вруховичъ (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)
3 14	Вруховичъ (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)	2 40	Черновѣцъ, Ицканѣ, Станиславовъ, Гусятина
4 40	Стры, Самбора, Борислава, Дрогобича	2 55	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
5 35	Подоличскъ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовъ, Бродѣвъ	3 05	Стры, Дрогобича, Борислава, Самбора и Хирова (Сколького вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2)
5 40	Черновѣцъ, Ицканѣ, Станиславовъ, Кракова	3 15	Янова (що дня вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2)
5 50	Сокала, Бѣзда, Любачева, Равы руской	3 26	Вруховичъ (що дня вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2)
6 03	Вруховичъ (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)	3 30	Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославъ
8 40	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля	6 10	Станиславовъ
8 50	Вруховичъ (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)	6 20	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
9 00	Янова (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)	6 30	Янова (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в будній днѣ а вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня)
9 20	Черновѣцъ, Ицканѣ, Букарешту, Гусятина, Потурторъ	6 35	Лавочного, Мункача, Пешту, Хирова, Калуща
9 41	Янова (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня)	7 10	Тернополя, Бродѣвъ
9 50	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Яела, Шневорска, Розвадова	7 25	Сокала, Равы руской
10 20	Подоличскъ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Кончинѣвъ	7 52	Вруховичъ (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣлѣ и свята)
10 50	Лавочного, Пешту, Хирова	9 30	Янова (вѣдъ 1 1/2 до 1 1/2)
3 12	На дворецъ Подоламче	10 30	Черновѣцъ, Ицканѣ
7 40	3ъ Подоличскъ, Грималова, Тернополя, Залѣщякъ и Кончинѣвъ	11—	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Перемышля, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарновъ
2 20	Тернополя, Бродѣвъ, Подоличскъ, Кіева, Одесы, Грималова и Бродѣвъ	11 1	Подоличскъ, Вроцлава, Кончинѣвъ, Грималова
5 11	3ъ Подоличскъ, Кіева Одесы, Залѣщякъ, Кончинѣвъ, Подвискокого и Бродѣвъ	11 3	Тернополя (26)
10 02	3ъ Подоличскъ, Кіева Одесы и Бродѣвъ		Подоличскъ, Бродѣвъ, Кончинѣвъ, Залѣщякъ, Подвискокого и Грималова

ЗАМѢТНА: Часъ середно-европейскій рѣзнятъ ся вѣдъ львовского о 36 минутъ. Нѣчна пора числитъ ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 минутъ зрана, подчеркнень въ минутѣхъ и въ рамкахъ Бюро информации ц. к. зѣлѣзницъ держ. ул. Красіиныхъ ч. 5 дае поясненіе, протѣ всякыи билета и розклады фазы.

При закупнѣ товаровъ просимо покліуватись на нашу часонисъ

Выдавецъ и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белой.

Пацѣръ зъ фабр. Черлянсьон.

Зъ друкарнѣ Иституту Ставропѣйского подѣ зарядомъ Іосифа Данилюка

Виходить у Львові ще два (крім кождь і русько-українськ) о 5-годи годикъ по полудни. Літературно-допомогъ „Вісникъ української преси“ виходить во вторникъ, а во вторникъ і п'ятницю на переміну разомъ із „Діломъ“.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Карла Людвика 9, і А. Ольшавського ул. Килиньского 2; — у Ягеллоні: Д. Крижановскій; — у Відні: М. Дука, І. Селлерстатте; — у Берліні: Н. Schalek І. Wollzeile 11; — у Франкфуртѣ: I. Wallfischgasse 10; — у Франкфуртѣ і Гамбурзі: М. Haasenstejn & Vogler.

Передплата на „Діло“ і напечатані за ксерати платити у Львові.

Діло

Передплата на „Діло“ із літер. додаткомъ

въ Австрій:	за границею:
на цілий рікъ . . . 16 гр.	на цілий рікъ . . . 22 гр.
на півъ року . . . 8 гр.	на півъ року . . . 11 гр.

у Львові:

на цілий рікъ . . . 14 гр.	на півъ року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 3 50 гр.	на місяць . . . 1 гр. 20 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на попереднє заохочення. — Редакція неоплачує вартість вѣдъ порта.

Можливо членъ коштує 5 кр. на пров. 7 кр.

Оголошення змѣстъ приймають ся „по цѣнѣ“ 10 кр. за одинъ вершокъ вѣсткованъ або за цѣною в 25 кр. за „Надбавку“ по 15 кр. в. з.

Можливо і інші доходи приймають ся по 15 кр. вѣдъ вѣстковъ.

Ренеґатскій оргіи.

Коли-бъ який чужинець приглянувъ ся зъ-близька нашому народному життю, поразило бы его нечуване въ цѣлѣмъ свѣтѣ толероване ренеґатства, зрады та всяков нашон публичной гнилі. Вонъ не мігъ бы вийти зъ дива глядачи, якъ наша суспільність терпить середъ себе банду запродавцѣвъ, — якъ тѣ, котрихъ чоло напатковане мерзеною печатю юдѣвъ, повертають ся свободно середъ кругѣвъ нашон суспільности, зъ якимъ безкрайнимъ цинізмомъ бривають они въ очі цѣлѣй суспільности, всему народови безмежною безстыдністю — і якъ ихъ трактують за рівно зъ честними патріотами та публичними діятелями, признає ся имъ право забирати въ справѣ нашого народу голосъ та робити безкарно всякѣ — даруйте за слово — свистѣва. И той обсервующій чужинець мусѣвъ бы прийти до переконаня хіба про крайню бездейність сѣи суспільности, що спокійно глядять на розпаношену ренеґатську гниль та не знаходять въ собі на стільки моральнои сили, абы мерзенникѣвъ по заслузѣ п'ятавати та елімінувати.

И сѣ, у нѣякого нашого народу не можлива, не мыслима поблажливість здоровон часті суспільности на ренеґатскій оргіи, — сѣ безкарність кльіи запродавцѣвъ додає имъ тілько ще бльшє смѣливости, ще бльшє цинічної безличности. Загально прецѣ звѣстно, якъ москвофільскій оргіи оплювукъ уже все, що тілько носять на собі п'ятно нашон національности, якъ они ганьблять і осмішуютъ та оклеветуютъ за порядкомъ нашихъ діятелѣвъ, якъ підкопують нашѣ, хочъ-бы й загально пожиточні інституції, зъ якимъ безличнимъ цинізмомъ глулять сѣ зъ нашихъ найвысшихъ идеалѣвъ, якъ москвофільскій матадори вѣдносять ся до нашихъ руськихъ гімназій, до науки руськои мовы по польскихъ гімназіяхъ, якъ ихъ головній оргіи наклякуе приймати радше польскій урядовій письма нѣжъ „русько-українскі“ — і т. д. і т. д.

Послѣднє число „Галичанина“ зновъ привнесло намъ статю, що в одному доказомъ бльшє, до чого доходить безличність московскои рептильи.

Голосъ буковинсько-німецкои преси въ справѣ языкового спору нѣжъ черновецкимъ

университетскимъ сенатомъ а львовскимъ Ставропільскимъ институтомъ дали привѣтъ якомусь „руському“ писакѣвъ зъ Черновѣцъ до написаня статѣ, яку „Галичанинъ“ підъ заголовкомъ „Черновецкій университетъ а жидовскіи германизаторы“ помѣстивъ на першѣмъ мѣсці. Хто по заголовку хотѣвъ бы судити про змістъ и провѣдну думку статѣ, той здорово ошукавъ бы сѣ. Е тамъ вправдѣ наведеный голосъ Bukowinaer Nachrichten въ справѣ згаданого языкового спору, але увага автора — крѣмъ коротков, доконечно обовязковон, полеміки зъ германизаторскими думками статѣ німецкои оргіи — розпльзають сѣ опсѣвъ въ радѣ енуційній, гдѣныхъ мерзенихъ ренеґатскихъ душъ, та въ потопѣ лайокъ на „українцѣвъ“ и на д-ра Стоцкого. Не будемо тутки наводити снхъ безомыслихъ насмѣшокъ та глупыхъ „вѣдѣвъ“, такожъ не будемо тутъ боронити д-ра Стоцкого, бо московска лайка до него не прилиппе. Та за те годѣ намъ мовчанемъ поминути повнои ренеґатства та цинізму енуційній черновецкои „руського“ въ справѣ принципіальнои ваги, бо въ справѣ нашон національнои культуры. Наводиню сѣ мерзѣсть дословно:

„Русскіи буковинцы довольны нѣмецкимъ университетомъ на-столько, что предпочитаютъ его польскому или даже „українсько-руському“ университету. Для насъ есть только двѣ разумныи возможности: нѣмецкій университетъ или русскій [то е. московскій — Прим. „Діло“] въ полномъ смыслѣ слова... Еще разъ повторяемъ: Нѣмецкимъ университетомъ русскіи буковинцы довольны“.

До сего, здасть ся, коментарѣвъ уже нѣякихъ нѣкому не потреба. Сказано ясно и недвозначно: „волимо нѣмецку школу нѣжъ малоруску, волимо германизацію нѣжъ ерѣплєне малорускости въ Австрій“. А далѣ, вѣдчи консеквентно — „волимо, абы русскій елементъ въ Галичинѣ загинѣвъ, нѣжъ щоби вѣнъ мавъ бути малорускимъ“.

Коли-бъ мы не знали, хто написавъ на веденій стрѣчки, коли-бъ мы не знали, хто ихъ помѣстивъ въ своймъ оргіи, то мусѣли бы мы припускати, що выпустили сѣ слова въ свѣтъ люде або крайно ограниченъ або божевѣльній фанатикъ. Та, на жалѣ, нѣ до одного, нѣ до другои категоріи не можемо снхъ людей причислити. Розуму и проворности, хочъ шибкихъ та безсердечныхъ, богато, а не то фанатизму, але й одушевленя годѣ жь шукати у „юрелтъникѣвъ“ — якъ ихъ называють

Стефанъ Качала. Та за те въ душахъ рабѣвъ запродавцѣвъ и юдѣвъ плодять сѣ и бують всѣ найнизшій агордній почуваня злочиннов, запродаван душѣ, всѣ проявы ренеґатскои психіки.

Имъ не треба малорускои университету — они вдоволені нѣмецкимъ. Имъ не треба малоруськихъ гімназій — они вдоволені польскими. Имъ не треба науки малорускои мовы и літературы — они вдоволені сѣ польскою и нѣмецкою. Имъ не треба нѣякого малорускои — бо оно малоруске, а они хотять „руського“, хотять тымъ смѣльшє, бо знають, що оно не можливе! И ту підъ тымъ покрываломъ розпаношену сѣ всяка моральна збрѣдь, що вѣдъ народнои обовязку заслонѣвъ сѣ прапоромъ „общерускости“.

Сю роботу, роботу юдѣвъ та геростратѣвъ роблять москвофільскіи „господиновъ“ зъ повною свѣдомостію свого злочинства словнозлого на народѣ, котрого врсавою працею выгодувались, а въ вѣдѣкѣ за хлѣбъ навѣтъ мову его называють мовою „пастуховъ и свинопасовъ“.

И горе! горе нашѣй суспільности, коли она не стане разъ смѣло проти ренеґатскои заказы, коли она не посмѣе назвати вже разъ по имени москвофільску зрадавцѣву роботу — просто падлюдствомъ.

Справы парламентарній.

Вчера черезъ цѣлый день вели ся переговоры нѣжъ правительствомъ а сторонництвѣми въ справѣ каналового предложєня. Д-ръ Керберъ конферувавъ не лишъ зъ молодочехами, але такожъ зъ чеською феодалною шляхтою и Поляками. Въ парламентарныхъ кругахъ высказуютъ переконаня, що прибѣдо компромісеу, котрый уможливити ще въ бѣжучѣй сѣсїи полагодити не лишъ инвестиційній, але в каналовый законъ.

Нарады нѣжъ сторонництвѣми а правительствомъ вели ся спеціально надъ двома компромісовыми проектами, зъ котрыхъ одинъ походить вѣдъ Чехѣвъ а другій вѣдъ правительства и бувъ уложенъ въ порозумѣнїю зъ Нѣмцями. Говорять, що вже прийшло до порозумѣнїя и компромісъ треба уважати за заключенный. Про его змістѣ знаємо лише тілько, що на підставѣ теперѣшнихъ нарядѣвъ буде аредатоване предложєне о регуляції рѣкъ

и меліораціяхъ. Чехи выдали вчера комунікатъ, въ котромъ протестуютъ противъ закиду, що они справу регуляції рѣкъ высунули доперва въ послѣдній хвилѣ, доказуючи, що на такѣмъ самѣмъ становищі стояли вже давнѣйше.

Депутація оппозиційныхъ галицкихъ послѣдовъ підъ проводомъ Романчука, а зложена зъ нп. Романчука, Бомбы и Фіанка, була вчера у президента міністрѣвъ въ справѣ регуляції рѣкъ. Президентъ міністрѣвъ признавъ konieczнѣсть урегульованя рѣкъ въ Галичинѣ и заповѣнивъ, що въ загальнои аніціи регуляції рѣкъ Галичина не буде поминена.

Зелѣзнична комісія радада вчера надъ послѣднимъ аргументомъ инвестиційного закона въ справѣ рефундації 80 міліонѣвъ коронъ за выдѣтин, які министерство зелѣзницѣ выдало зъ касовыхъ засѣбѣвъ въ рокахъ 1898—1900. Резервентъ д-ръ Колишеръ зазначивъ, що о потребѣ и наглости снхъ выдѣтковъ не можъ сумнѣвати сѣ, бо пороблено ихъ на инвестиційній цѣли, для удержаня правильности и безпечности руху. Босѣдинъъ уважѣе отже за умотивоване жадає, абы сѣ суму зъ загальнои инвестиційной позачки рефундовано касовыми засѣбѣми. — Рефундацію прийато, а тымъ самѣмъ полагоджено цѣлѣй инвестиційній законъ.

П. Кафтанъ поставивъ внесенє, абы ухваленій законъ увійшовъ въ житѣ рѣвночасно зъ закономъ о будовѣ водныхъ каналѣвъ. П. Мосталька заявивъ, що чеськіи нослы нѣколи не допустятъ до того, абы инвестиційне предложєне, котре обдаровує полудневій вѣвъ зелѣзницями, увійшло въ житѣ, коли рѣвночасно не буде полагоджено въ корастный для Чехѣвъ способъ предложєне о будовѣ водныхъ каналѣвъ. Жадає Молодо-Чехѣвъ, абы ухвалєно junctimъ нѣжъ обома предложєнями, вѣдкнєно и на тѣмъ законѣно нарядѣ надъ инвестиційнымъ предложєнемъ.

На засѣданїи комісії для посольскои цензурѣи ухвалєно вчера не прихилати сѣ до жадаєи краєвого суду въ Краковѣ о выданє и. Дашиньского, обжалованого о злочинѣ публичного насильства. Жадає повѣтового суду у Львовѣ, въ справѣ потягнєня до судовон водѣвѣальности и. Валєнско-го за переступленїю противъ безпечности чєсти, уважлєно. Комісія згодила сѣ такожъ на выконанє вырѣку выданого повѣтовымъ судомъ, котрымъ и. Вольфа засуджено на 100 коронъ кары.

Пуніиъ и Бабуриіиъ.

Оповѣданє Івана С. Тургєнева.

Теперь я и старый и немощный, та найчастѣйше роздумую о смерти, котра зъ кождымъ днемъ чимъ-разъ бльшє зближає ся; рѣдко коли думаю о минуломъ, рѣдко завертаю назадъ свѣй душевній збрѣ. Лишь де-коли — зминою сѣдачи передъ горячимъ каминкомъ, лѣтомъ прохожуючися тихою ходою по тѣнистой алеѣ — пригадую собі минушій лѣтъ, пригоды, лицѣ. Однакъ не на спѣлѣй порѣ мого житя, авъ на молодости застрагають мои думки. Она переносятъ мене, або въ ранній дѣтѣчій вѣкъ, або въ першій хлопчачій лѣтъ. Ось и теперь я виджу себе на сѣлѣ у мѣси суворон и гнѣвливон бабунѣ, — менѣ всего двѣнадцѣтъ лѣтъ, — и выривають въ мой уявѣ двѣ постатѣ...

Але я зачну оповѣдати пѣсля порядку и въ азачи.

I.

Рѣкъ 1830.

Старый любай Пуніиъ увѣдѣшовъ до кѣмнаты, якъ звичайно на палѣяхъ, въ краватцѣ завязанѣй въ видѣ розетки, зъ сильно затисненными устами — „щоби не завосило духомъ“, — зъ сивымъ чубкомъ на самѣй середнѣй лѣба; увѣдѣшовъ, поклонивъ ся и подавъ мойѣ бабунѣ на зелѣзномъ блюдѣ сѣ

мистый листъ зъ гербовою печаткою. Бабуна наложила окуляры, перечитала листъ.

— Чи самъ вѣнъ тутъ? — спытала она.

— Чого зволите? — несмѣливо промовивъ Пуніиъ.

— Безглузды! Той, що приймѣвъ письмо, тутъ?

— Тутечки, тутечки... Въ конторѣ сидѣть.

Бабуна забрѣщала своимъ бурштиновымъ четками...

— Скажи, най приѣде сюда... А ты, пуніиу, — обернулася она до мене — сиди тихо.

Я и безъ того не рухавъ ся въ своймъ кутку, на назначєномъ для мене стѣльчѣку.

Бабуна тримала мене въ зелѣзныхъ рукахъ.

Пять мінуть опсѣла вѣдѣшовъ до кѣмнаты чѣловѣкъ тридѣтъ пѣтъ лѣтъ, чорноволосый, смѣлавый, зъ рабымъ лицємъ, зъ широко выстаючими висками, зъ закривлєнными носомъ и зъ густыми бровами, въ подѣ котрыхъ спокійно и жалѣсно выгладили невеличкіи сѣрїи очі. Барва тѣхъ очей и ихъ выразѣ не вѣдѣповѣдали вѣдѣшову складови рѣшты лицѣ. Одагненый бувъ вѣнъ въ поважнѣй, довгопѣлѣй сурдѣтъ. Вѣнъ зупинивъ ся коло самыхъ дверей и поклонивъ ся — лише головою.

— Твоя фамилія Бабуриіиъ? — спытала

бабуна и заравъ дѣдала собі подѣ носомъ: „П а і' air d' un arménien“.

— Такъ есть, — вѣдѣшовъ глухимъ и рѣвнымъ голосомъ. При першѣмъ словѣ бабунѣ: „твоя“ — бровы у него легко здригнулися. Чи не сподѣваєс вѣнъ може, что она буде его „вы-ката“? — Ты русскій, православный?

— Такъ есть.

Бабуна здѣвѣняла окуляры и окинула Бабуриіиъ новѣлымъ поглядомъ вѣдъ голову до ногъ. Вѣнъ не спустивъ очей и лишь руки заложивъ за спину. Менє особливо заинѣла его борода: она була дуже гладко выголена, та такихъ сивыхъ щѣкъ и подборѣдка и зъ роду не видѣвъ.

— Яковъ Петровичъ — почала бабуна — въ своймъ листѣ велѣми рекомендує тебе нѣжъ чѣловѣка „тверезого“, иньшого; однакъ, чѣму-жъ ты вѣдъ него вѣдѣшовъ?

— Имѣ, ласкава панѣ, въ ихъ госнодарствѣ потрібній люде вѣншого рода.

— Нашого... рода? Сього я яковъ не розумѣю. — Бабуна зновъ забрѣщала четками. — Яковъ Петровичъ пише менѣ, що въ тебе есть два рода янхѣхъ двѣнадцѣтъ. Якіи сѣ двѣнадцѣтъ?

Бабуриіиъ легко здѣвѣнувъ плечима.

— Не можъ знати, що имѣ сподѣвало сѣ назвати двѣнадцѣтѣми. Хаба сѣ, що я... не до-

*) Подѣбѣе на Вѣрменина.

пускаю тѣлеснои кары.

Бабуна здѣвѣвала сѣ.

— Не вже-жъ Яковъ Петровичъ хотѣвъ тебе карати?

Темне лице Бабуриіиъ почервѣнѣло до самого носѣа.

— Не такъ вы зволити мене розумѣти, ласкава панѣ. У мене есть засада не уживати тѣлеснои кары... на мужикѣвъ.

Бабуна же бльшє здѣвѣвала сѣ, а навѣтъ руки підѣдала въ гору.

— А! — промовила она вѣдѣши и, нахиливши голову на бѣкъ, ще разъ уважно оглянула Бабуриіиъ. — Сѣ въ тебе засада? Ну, сѣ менѣ цѣлѣкомъ бѣдѣдує; я тебе не въ прикѣпѣни прошу, а въ конторѣчки, за писарѣ. Почеркѣ у тебе якіи?

— Я пишу красно, безъ похибокъ правѣиенныхъ.

— И сѣ менѣ бѣдѣдує. У мене головни рѣвъ, щоби було читко та безъ тѣхъ початковыхъ новыхъ буквъ зъ хвостами, якихъ я не можъ стерѣпти. А якого рода въ тебе другие двѣнадцѣтъ?

Бабуриіиъ зашмыгъ сѣ на мѣсцѣ, кашельнувѣ.

Може бутъ... панѣ помѣщикъ зволити на-такнути на сѣ, що и не самъ.

— Ты жонатый?

— Сѣ нѣ... але...

Бабуна нахмурилася.

— Зѣ мною живѣ одна особа... мужичина.

ВОДОПРОВОДЫ!

Купелевъ покоѣ, кльѣзеты, канализація, а такожъ великй урядженя санітарній выконує въ примѣненѣмъ найновѣйшихъ улѣпшєнѣвъ подѣ фаховою управою авториз. инстал. В. Реклевскои нижінерѣ зъ Варшавы.

ГЕНРИКЪ ЕБЕРЪ

Львовѣ, ул. Міцкевича 8, н-рѣ тел. 669

Перегляд політичний.

Конфлікт правительства з адвокатами починає лагодити ся. Вчора в полудне відбуло ся засідання бувшого відділу дольшаво-австрійської адвокатської палати, на котрій президент д-р Файстмантель адав справу з конференції, якій з справ адвоката тарифи відбув з президентом міністрів і з міністром судництва. По довшій дискусії ухвалено з огляду на покладну завау міністра в парламенті розпочати діяльність відділу на нову розписати нові вибори.

Репрезентанти держав в Царгороді, іменню амбасадори Австро-Угорщини, Німеччини, Англії і Франції, вислали до турецького правительства ноту з енергічним протестом против насильств, яких в неділю турецькі власти допустили ся на почтових пересылках. Нота робить Порту відповідальною за всі наслідки і шкоди, які з того можуть вийти. Попередня нота Порты, жадаючи знесення чужих поштових урядів, лишала ся без відповіди. Богато листів доперва по кількох днях доручено адресатам і — як переказано ся — турецькі власти отримали їх, а навіть конфіскували. Доручені посылки в листів відбуваю ся тепер згаданих в дуже великій кількості. Говорять, що також провінціальні власти одержали такі самі інструкції, як в Царгороді. Амбасадори грозять репресаліями, як не одержать сатисфакції.

Німецький парламент прийняв вчора в позначеному голосуванні 185 голосами против 40 внесені на заведені посольських дієт. В меншості лишали ся консервативні, часті правительственної партії в Бісмарку. Дискусія була дуже оживлена. Соціалістичні і Зінгер дуже остро критикували вискази цесаря Вільгельма, котрий, довадавши ся, що комісія ухвалала внесені о заведені посольських дієт, мав сказати: *Diezen Kerls, gebe ich keine Diäten*. Прийнятих вносина — мовив Зінгер — парламент мусить показати, що ті Керли мимо того не боять ся. — Державний секретар Посадовський, відповідаючи на се, висказав свій жал в причини, що в публічній оцінці по-раз частіше проявляе ся система оголошування слів цесаря, яких в дійсності не було. Слова, о котрих згадував п. Зінгер, також не були виповідажені.

Число військ Бурів, що досі ще стоять проти Англії, Крігер обчислює на 24,000 людей. В той числі в 9,000 Африкандерів. Війна веде ся з дуже змінячимися щастям. В одних місцях Англії б'ють Бурів, в других Бурі Англії. Світ очевидно не довідує ся цілком правди, бо почта і телеграф знаходять ся в руках англійської цензури.

З Штандертону [в полудневій Транс-

валі] вийшло онотди кілька англійських відділів, аби прилучити ся до колюмни, котра вийшла з Платранду. Колюмни цілий час манювала під огнем Бурів. Колюмни з Платранду дійшла сеп самою ночно до Вельтердену. Бурі ставили їм в туті перешкоди. Ся висте доказує, що донесення англійського штабу, о очищені полудневого Трансвалю, було брехнею. Коло Платранду забрано Бурам одну армату Максиміа і кілька возів з провіантом.

Коло Уїткіну англійська колюмна ударила на таборі Бурів, при чомі полонено трох равенів Бурів і забрано в'язів, 13 коней, 500 штук худоби і багато амуніції. Мрака унеможливила Англіїцям дальшу навілку за Бурами. Дня 5 мая Бурі ударили на англійський відділ але Англіїці оборонили свої становища, стративши 3 убитих і 2 ранених. Коло Ветрокофенту прайшло до битви з відділом Христіана Боты, з незв'язаними доси результатами.

Приватні кореспонденти доносять про світлу побіду Деларей над Бабінтоном. Деларей концентрував свої сили під Гартбесонтоном [на захід від Йоганесбурга і Преторії] і зібрав 4 5000 людей. Против него виступив Бабінтон, але що мав за мало війська вислано ему до помічя ше двох генералів: Метуена і Раблінсона. Англіїці були певні, що розженуть Бурів, бо Деларей не мав в'язів армату. Деларей не ждав на Метуена але дня 29 цвітня ударили на Бабінтона під Лейфонтеном і зібрав цілий його табор. Всі армату загвожжено, і полонено в руці Бурів, два батальйони капітулювали, а решта в найбільшій розпачі утіла в сторону Йоганесбурга, де стрітила ся з колюмою Метуена. Церусть [на півночі від Макінга] облягають Бурі.

Після справдання міністерства війни, полонено досі 23,980 Бурів. Між ними в 2746 мужчин, 6,083 жінок і 14,251 дітей. Ті цифри найліпше ілюструють подвиги Англіїців в Африці.

Письма з краю.

З Старосамбірського повіта. (Вибір нового бурмістра.)

Як звісно, п. Казимір Білянський, поштар в Турю, презес повітової ради в Старім Самборі і посол крайового сейму, зрік ся маршалкіства мабуть за-для напору урядових кругів, котрі хотіли ся достоїнством виходу чоловікові віддати. І дійсно, минулого року ввбрани повітової ради маршалком п. Маріана Владичинського, нотаря і бурмістра зі Старого Самбора. П. Владичинський зрік ся бурмістріства і на его місце треба було другого поставити. Урядові круги, т. в. пп. Річі і его ад'ютант Давида виявили такого чоловіка в особі п. Адама Рогоди, пенсіонера ц. к. поборця податкового а тепер члена повітової ради і в'їзду та й каснера при сій раді.

П. Рогода от-так собі чоловічок, вітєлий ві студентий, урядник з нього був собі досить келеский, старої дати, зі своїми уря-

довими орудками не міг собі дати ради. Для міста не зробив нічого доброго та видатного, бо на се не дав Бог таланту; в політиці шшов за сильними свого світа і хоті має лиш одну доньку, все був і в фінансових клопотах. Коли же був поборцем, дуже кувував ся, сля який священик відбрав кугру за два або три місяці; поїдав до нісання: «Ваш косяндз мусить бути дуже богатий, коли так довго не брав пенсії!»

Вибірний період громадської ради в Старім Самборі вічав ся 24 ого лютого с. р. Ц. к. староство, замість полатити управу часово заступникова бурмістра і розписати вибори нової ради, заперядило дня 30 сіня с. р. вибір бурмістра. Сього пам'ятного дня ходили пп. Владичинський і Рогода просити радних міщан і жидів, щоба голосували на Рогоду. Але мабуть не багато помогли їх заходи, бо ніхто не був за п. Рогодою. По полудні пустили гармати грубого калібру в рух — пп. Річі і Давида ходили до жидів і веліли голосувати на Рогоду. Радні жиди, хоть як не хотіли, піддалися, бо бояли ся староства; оно-ж торговцям і купцям може допече до живого, накладаючи високі податки або глудячи які ключики в промислових і торговельних припасах. Вечером відбув ся вибір бурмістра. Голосувало 30 радних; Рогода одержав 15 голосів, міщанин Адольф Глівковський, 14 голосів, а одна картка була порожня. Той картки, не почисляли; безглядна більшість 15 на 29 голосів — і п. Рогоду зараз затверджено на посаді бурмістра. За те хотів від вибору громадської ради в Старім Самборі і ві укомітатована минало 24 ого лютого с. р. поновити шість літ, ц. к. староство не розписує нових виборів і мабуть не зараз розпише, бо потерпає, що не введе до нової ради стільки відданих собі індуїдів, кілько ему треба до непряного маневрування.

Против переведеного дня 30. сіня вибору бурмістра в Старім Самборі внесли декотрі радні протест до ц. к. староства, а дня 26. марта с. р. ч. 1962 прийшла відповідь на імя Йосефа Преанера, муляра і радного-ассесора. Ц. к. староство відкинуло протест і так відповідало на заміти протестантів: Одні картки порожньої не числять ся; голосуючих було 29, п. Рогода одержав 15 голосів, отже абсолютну більшість. Виправді на одній картці було написано «Рогода», однак радний Арон Грейдінгер зараз при голосуванні заявив, що се писарська похибка. П. Давида яко виборчий комісар списав зараз протокол з Ароном Грейдінгером, що він дунав голосувати на Рогоду. [Тут треба додати, що комісари при виборі становили пп. Василь Волоснянський, заступник бурмістра яко провідника, Владичинський і Преанер. Послідній вніс був, щоба картку з написом «Рогода» уневажнили, Владичинський знов, щоба узяти її важною, а Волоснянський рішив в користь Рогоди.] Даліший закид, що п. Рогода є касиером повітової ради [бере 600 кор. річю] і за-для того не має пасивного права вибору, упадає, бо сей пан є радним повітовим і членом веділу та ему приділяв ся такому веденню каси; отже він не є урядником повітової ради розуміючи § 35 точка 2 виборчої ординації. Заміт, що Арон Грейдінгер неправдою покликаний голосувати на бурмістра яко заступника радного, бо одержав при виборі на заступника радного рівне число голосів з Николаєм Пінянським, віддає, бо § 27. виборчої ординації докладно приписує, коли і який заступник вступає на опорожену посаду радного; а коли они оба явили ся дня 30 сіня до вибору бурмістра, то виборча комісія, що би мати потрібний комплет, заперядила люсоване, котрий з двох має голосувати, по мислі § 26 виборчої ординації, і жереб упав

на Грейдінгера (хотів перед люсованем провідник не заявив его условії). Найцікавіший кінець: *Ponieważ zatem wszystkie zarzuty protestu nie są oparte na słuszności i wiele z nich tylko niezasadniona opozycja przeciw osobie ze wszech miar odpowiedniego pascelnika gminy jakim jest obrany dnia 30 stycznia br. p. Adam Rogoda, przeto c. k. Starostwo... do wniesionego z tego powodu przez pana protestu się nie przu-chyla. C. k. Starosta Rieci*. Референтом сего писма був Давида. Політична власть може о кімсь думати, що хтось в «ze wszech miar odpowiedni», але не має права місту накидувати немичного старця на бурмістра, бо се після конституції має бути вільний вибір.

Протестуючі внесли відклик до ц. к. намістництва.

Про господарку громадську в Старім Самборі поговоримо в другій статті.

НОВИНИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

— Навіть рано відбувають ся загальні збори «Дністра», перед полуднем Товариства взаємних забезпечень а з полудня Товариства взаємного кредиту. Рано перед зборами відправив ся містрат о. Туркевич службу Божу в заповненій Успенської церкви, в час котрон співав прекрасно хор дух. семінарії скривлений хором урядників «Дністра». О 10 год. почали ся збори в сали «Нар. Дому». До ам'яні статутів треба було присутності его членів, а явилось понад его. Збори в заступстві хорого президента Ради надзираючи сов. Кузьми отворив его заступник містрат о. Туркевич і почали ся наради після дневного порядку. Та о томь поамо докладно завтра.

— В Бобрці відбуде ся дня 16 с. м. політично-економічне віче. Мисде збору буде оголошене об'явлення. Порядком дневний віч: 1) реферат політично-економічний; 2) справа гуртовного складу товарів для крамниць в повітв; 3) справа заснована бурев в повітв для шкільної молодіж; 4) Внесення і заплата членів. Просить ся всіх Русинів з повітв о найчисленнішу участь в вічв віч! — За Комітет вічвний о. Іосиф Зацерковний.

— Вп. о. Агніло Танякевич оголошує: Щоб остаточно і як найкраще законити цілу акцію льотерійну і приступити до реалізації наміреної нею цілі, правдо ся з цілим напруженням, а іменно — по переведенні вислці виграних предметів так з головного люсованя як і з другого в користь убогих церковей — розсылають ся поламавши ся предметів виглядо образи до визначених патріотів по більшості містат. За тмь приготував ся в найближших днях масова висылка образів по селах. Для яких предметів — для цінніших шукає ся жертволюбних набувачів а для менше цінних урядити ся авкція. Кожний предмет мусить бути спожиткований. Рівночасно з тмь роблять ся стараня около скликання збору відпорування даків і за тмь зборів дієцезальних Товариств даківських. — За Комітет даківський льотерій о. А. Танякевич.

— Американський Русини пам'яті Шевченка. В Шамокіні, Па., заходом тамешного Товариства імени Шевченка відбуде ся дня 30 с. м. торжественний обід 40-вих роковин смерті Кобзаря. О 8½ год. рано відправити ся в церкві богослуження на інтенцію «Товариства ім. Шевченка» і панахида за душу Тараса, а о 7 год. вечеромь розпоч-

товариш, убогий чоловік, з котрих а не розлучаюсь вже либонь десяти рік.

— Вонь твої свояк?

— Нї, не свояк, товариш. Недогідности в'яз-за него в справах господарських не може бути ніяком, — посміхнувшись додати Бабурин, мови-би хотів випередити відмову відповіди. — Жив вонь на моїх харчи, мистить ся в одній з мною кімнат; скорше пожиток з него може бути, бо се чоловік, без обхлібства кажучи, досконало битий в пасменстві в обычаї вонь у нього прикладна.

Бабурин вислухала Бабуріна, жуячи губами і прижмурюючи очі.

— Вонь живе на твої кошти?

— На мой.

— Ты его утримуєшь з милосердя?

— По правді сказавши... так, як се и обов'язкомь бідного чоловіка помагати другому бідному.

— Ось як! Перший раз чую. Я до сего часу була той гадки, що се скорше обов'язок людей богатих.

— Для богатих, смію додати, се розривка... а для нашого брата...

— Ну, досить досить, краєно! — перебила Бабурин, подумавши трохи, промовила в ібіс, що було завжди алим знаком:

— А яких вонь л'їть, той твої сто-ловнич?

— Моїх л'їть.

— Твоїх? Я думала вонь твої вихо-ванок.

— Ціломь в'ї, вонь мой товариш... і при томь...

— Досить! — знову перебила Бабурин. — Значить, ты фанатроп. Яковъ Петрович паше ціломь слушно: в твоїмь стані се велике даваство. А тепер поговорім о д'їл. Я тоб'ю объясню, якй будуть твої занятя. Та ось, еще дотично плати... *Que faites vous ici?* — додала несподівано Бабурин, звернувши до мене свои сухе и жовте лице. — *Allez étudier votre devoir de mythologie.*

Я скочив, підбішов до Бабурини ручки і поїшов — не учинив мітологію, а просто в сад.

Сад в Бабурини мистности був великий старий і просторий і кичив ся з одної сторони ставком з пливучою водою, в котрім виводились не тільки карасі в ковбл, але навіть лучалась оструги, анеманті петруги, яких нині майже н'їде вже не видно. В горьшій часті того ставка розрослась густа дозна; ще вище, по обох боках узгорі росли густи кущі ліщини, баян, швидани, тернини, переросли в до-лані вересомь і любисткомь. Лаш де-не-де поміж кущами попадали маленькі прогалини з шматково-зеленою, шовковою, н'їжною травою, серед котрон забавно горіли ясними п'ятами золоті кульочки «журичон

*) Що ты туть робить?

*) Иди вчити ся свою лекцію з мітології.

сл'їпоты» і при самій землі пестрїли різнобарвнї цвіточки. Туть що весни співали солов'ї, світали дрозди, кували жуаулі; туть і в л'їтву спеку панувало холодок — а я любив забивати ся в ту гушавину, де в мене були улюблені, укриті місця, знай — бода я собі так уявляв — мені лиш одному. Вийшовши з Бабурини кімнати, я просто удав ся в одне з тих місць, котре я прозвав «Швайцарією». Одначе яке було мое здивованє, коли ще не дійшовши до «Швайцарії», я кр'їв густу огорожу на-пов засохлого прута і зеленіх галузок увидів, що хтось водерыв еи кр'їм мене! Яксь довга, довжезна стая, в жовтім, фризомь халаті і в високім кашкеті стояла на самій середині того улюбленого місця! Я підкрив ся ближше і побачив лице мені ціломь незнакоме, також предовге, м'яке, з невеличкими червоначими оцками і презабавнимь носом; той в'їс подібний до стручка достоту повис над водутими губами; і ті губи в'їс часу до часу здрогуючи в закурляючій, видавали тоненький свист, м'їж тмь як довгі палці костяних рук, поставлені напро-тив себе на висоті грудей, проворно вертілись колесотнимь рухом. В'їс часу до часу рух палців уставляв губи переставля свистати і здрогати, голова нахилалась в перед, як-би надолухуючи. Я присту-пив еще ближше, приглянувшись еще уважнїше. Незнакомий тримав в обох руках маленьку, плоску тар'їлочку, подібну до

тих, якими дразнять і заставляють співати канарків. Сучок хруснув у мене під ногою; незнакомий здрогнув ся, впалив свои гуски очі в гушавину і подав ся взад... наткнувшись на дерево, охнув і став спокійно.

Я вийшов на прогалину, незнакомий усміхнувшись.

— Здоровий бул, — промовив я.

— Здоровий бул, паничу!

Мені не сподобалось, що в'їс назвав мене паничем. Що за фаміліярність!

— Що вы туть робите? — спытав я остро.

— А ось, видите, — відповів в'їс не перестаючи усміхатись. — Пташечка вызиваю на «п'їні». — В'їс показав мені свои тар'їлочки. — Зяблиці знаменито відповідають. Вас, рада молодість л'їть «п'їні» пернатих дивно удовольствовати, се певно! Звольте послухати: я стану щебетати, а они за мною сейчас — як приймю!

В'їс став потерпати своими тар'їлочками. Справд зяблиця відбавалась на недалекій орабі. Незнакомий засміяв ся глухо і підморгнув до мене оком.

Той сміх і те підморгуванє, кожний рух незнакомого, его шепелявий і слабый голос, вигнуті кол'їна, худі руки, его кашкет, его довгі галаті — все в'їс дихало добродушністю, чимсь невнимним і смішним.

(Дальше буде.)

Colosseum

Театр всячини
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно світле представлення (в неділю два предста-влення.) — Виступи перворядних сил артистичних. Початок о 8-й год. вечеромь. — Вілети до набути в бур'ї давняків п. П'їона, ул. Кароля Людвика ч. 19

нута музикально-декламаторські вечорниці з такою програмою: 1) Вступне слово, вголосить голова товариства М. Колодзь; 2) „Завіщання“, слова Шевченка, музика Вербачкого на 8 голосів, в супроводі фортепіано відспівує мішаний хор; 3) Водяний о. А. Бончевського про Тараса; 4) „У Петровку“, слова в музику П. Воробкевича (Дан. Млаки), відспівує хор; 5) „У недільську святую“ Т. Шевченка, віддеклямує Марія Мурдза; 6) Variations concertantes pour le piano sur le motif national russe „Соловей мой соловей“ composées par Joseph Witwicki, відграє Г. Гала Констанцевич; 7) „Katheleen Matouneen“, ірландська балада, солю в супроводі фортепіано відспівує по англіїськи Антонія Лучковець; 8) „Перший аз, дь думь“ В. Матюка, відспівує хор; 9) „Цвітка дрібна“ Шашкевича Матюка, солю в супроводі фортепіано відспівує Марія Мурдза. — II. 1) „Кінчати ся день“ з „Підбурянь“ В. Матюка, на 8 голосів з фортепіано, відспівує хор; 2) „Швачка“ Т. Шевченка, віддеклямує Антонія Лучковець; 3) Скрипков солю з фортепіано, Михайло в Гала Констанцевич; 4) „Як бы-м знала“, слова в музику Ис. Воробкевича (Дан. Млаки), відспівує хор; 5) Fantasia brillante sur la Sonambula opera De pour piano par U. Leybach, відграє Г. Гала Констанцевич; 6) „Поворот майнера на родину“ Гр. Гр., віддеклямує Анна Мурдза; 7) „До Руса“ М. Конка, відспівує хор; 8) „Miss Virginia“, солю з фортепіано, відспівує М. Констанцевич; 9) „Ще не вмерла України“, відспівує хор. — Програма, як видно, дуже багата і цікава, і тому подіємо її в цілості. Вечірній комітет, подаючи її в американській „Свободі“, кінчає похвалою: „Запрашаємо всіх американських Русинів на це свято і сподіємося, що хто має и-корку любови до своєї невеликої Русії України і єи найближчого сина-світла, той певно прийде на цей вечір“, а ми приймемо його з відкритими руками і щирими серцями.

— Популярні виклади з науки господарства, пастбища, т. в. в. водбудує ся дня 13 н. ст. мая с. р. т. в. в. поведуть о 2 год. пополудні в с. Гумнишках коло Буська, пов'ята каменецького, в огороді м'ясового парку. Участь в тих викладах возьмуть члени господарського товариства „Сельскій Господарь в Олеську“. Реферати будуть слідує: о уярв'є снужаєт; о лєкано рогатой худобы; як ходити коло садів; як дати о паску. — Знає ся, що се чл. не першій такі виклади в околиці Буська, тож жателі сих сторін повинні бы живо ними заинтересовані і взяти в них як найбільшу участь.

— Огні. Два 7 с. м. погоріли в Уасю (пов'ята підгаєцького) з невідомої причини дві хати в одна стодола; об'ї хати, Мудрикського в Філіповича, обезпечені в Давстрів. — В Свльці підгаєцького повіту згоріли три необезпечені загороди селянські; огонь повстав через неосторожність семидітного дівчака Гув'ячака, що базив ся с'їрниками в стодолі і підпалив солому. — В Заболоті в згорів дім Зінгерів разом із забудованими господарськими а при тьм згоріло пара коней вартости 1.400 кор. в готівки 400 кор. в стодолу. — В Журівні згоріла стайня з 27 волами власність дідича Ант. Смишанського; стайня була обезпечена, воли в.

— Запало ся в землю на три стои около 20 акрів землі з десятима домами в рускою церквою та школою в Mayfield в Пенсильнії. Кореспондент американської „Свободи“ А. Ш. подає за причину сего западу копальню, котра находить ся в тьм м'яса під землею. Шкоди наразі не дуже велика.

— Руска церковь в Стурторн в Канаді вже на окличеню — як доносить американська „Свобода“ — а наші люде будуть шматро жадати свого священника.

— З В'їдні доносять: Міністерство в'їро-испов'їдань і просв'їты підвасило плати для священників і служб церковних при церкві св. Варвары в В'їдні в с'ї спосіб, що настоятель парохії уже в'їд 1-ого мая с. р. буде побирати 2400 ар., сотрудины 1.000 ар., два д'їки по 800 ар. а палмарь 600 ар. р'їчно кр'їм в'їльного мешкана.

— Ц'сарь позволяєть, абы в користь галлицкого фонду краєвого побирано далше провізорно додатки до податків безосередних (п'їсля вим'їру установленого ухвалю союму краєвого з дня 21 грудня 1900) в'їд 1-ого ц'їтня до 30-ого ц'їтня с. р. з застережень конституційного установлена бюджету краєвого. — В ч'їсь в'їд 1-ого ц'їтня доси не було законной підстави до плачєня краєвух податків в Галичині.

— Испыты ф'їзических знаний ветеринары: Бг. Терлецкий з Львова (з в'їдначєнь), П. Терлецкий з Лежайска (з в'їдначєнь), Гад. Срожайский з Борщєва, Бол. Воркевич з П'їсков з Краковом, Влад. Мецк'ї з М'їкулицє, Волод. Кодав з Бурштина, Як. Цитрон з Серету (Буковина), Берн. Ентель з Перемишля и Нос Гутенберг з Долины.

— Докторат на техник. Міністерство просв'їты выдаєть для ректоратів усьх высших технічних шк'їл инструкцію в справ'ї введення нового порядку риторозів, котрий має бути важний також для кандидатів на докторат. Вимаганнями до осагнення докторату доказами суть, кр'їм легітимацийних папєр'їв, опис перебігу высших студій і написана кандидатом розв'їдка на довільну наукову тему, котра м'їстити бути в'їзата з обсягу технічних наук. При тьм має кандидат сов'їстно подати жерела, якими кори-

стувать ся, и зам'їсть присяги аложити заяву, що в'їн тую розв'їдку написав самостійно. В раз'ї признаня розв'їдки недостаточною може кандидат подати нову розв'їдку найскорше по трох м'їсяцях, а на случай поновного невправнаты по роц'ї.

— Бунт в перемиській в'їзниці. По причин'ї недуги управителя арешт'їв при перемиській суд'ї окружн'їм Сенатовича [котра ск'їнчалась онгоды смерт'їю] об'їяв провізорно управу арешт'їв канцеляріє Нарасельович и взяв ся енергично р'їбити порядок, забороняючи в'їзням т'їюну, гор'ївки и инших улекшень. Се выклало невдоволенє між в'їзнями, они почали водгрозжувати ся, що выломать в'їкна и кр'їты, а коли новий управитель заглядав кр'їб в'їконце до однов казн'ї, один з арештант'їв хот'їв штурхнути его розалєным дротом в'ї око, але хибив. В'ї ц'їм успокоєня арештант'їв явив ся президент Силавский, та арештанты привратили его обиджающим выловами. Позаяк сторожа в'їзнична за мала до удержаня порядку на случай якых екцєс'їв, то с'їровождено в'їскою а оно етерєже будучи судогово. Се вже другій бунт сего року в'ї арештах перемиських.

— Клоп'їты з духоборцями в Канаді. Россійска секта духоборц'їв, як зв'їстно, терп'їла в Россіи великі перес'їдуваня гол'ївно через те, що не хот'їла поддати ся в'їйсковій служб'ї, котра п'їсля в'їруваня духоборц'їв в великіх гр'їхом. За с'їм не послух з'їсылано духоборц'їв у Сибір, аж в'їбнці російське правительство позволило им выемігровати з Россіи. При помочи американських ксєкр'їв почали духоборц'ї емігровати на Кипр, але коля там за-для горячого п'їдсона почали дуже мерти, переселєно их до Канады до провинції Манитобы и Ассінібой. Канад'їське правительство орнало духоборц'їв дуже прихильно, уволюило их — так само як ксєкр'їв и меконіг'їв — в'їд в'їйсковой служб'ї, алє тут настав для духоборц'їв новий клоп'їт. Заграничній часопис доносить, що они сопротивились, абы правительство м'їшало ся в их приватне житє. И так не хот'їли, абы над'їли земл'ї записувано на кождого з них окремо, бо они стоят за „общинным землевлад'їем“, т. в. що вся земля в сиб'їльнй власність громады; далше сопротивили ся ведєню метричк, поклякующих на те, що „Бог покарав царя Давида, коли той почав списувати народъ израельскій“, наконєц они в'їзгалі не хот'їли поддаться канад'їському закону про в'їнчаня, уродины, смерть и т. п. В'ї виду того канад'їське правительство поставило духоборц'їм альтернативу: або поддати ся краєвух законам, або забирати ся з краю. Прийдєть ся им мабуть шукати новои в'їтчизны, алє де прим'їстят их з такими их звичаями?.. Трудне пытанє.

— Убийиник в'їдта. Мартына Осєвича, паробка з Рясны польскон коло Львова, засудив вчера льв'ївскій суд присяжных за убийство тамошного в'їдта Войтовича на пять л'їт т'їжкою в'їзниц'ї.

— Др'їбнй в'їст. В'їстка о замкненю шк'їлы женской в Станислав'ї по причин'ї шарлатанскы показує неправдыво. — Болгарскій міністер просв'їты Славейков помер вчера скоростыжно, а в. президент министров Греков т'їжко занедужав. — Нин'ї розпочалась перед льв'ївским судом присяжных розправа против К. Чайковского о убийство служниц'ї Илюк'їной у Львов'ї.

Посмертний — ☞ — опов'їстки.

О. Иларіонъ Михалевичъ, тит. соз'їтникъ Еп. Консєсторія станислав'ївскон з в'їдначєнями кр'їлошанскими, парохъ в'ї Ланчин'ї деканата надб'їрянского, упоковъ ся дня 2 с. м. в'ї 71 роц'ї житя, а в'ї 47-омъ свяченослужєня. Пок'їбный був честного и правого характера, трудолюбивый жертволюбивый як р'їдко, тож полишив великій жалъ по соб'ї такъ у вс'їхъ знакомых, якъ и у парохіанъ. Похоронъ в'їдбув ся дня 4 с. м. В. в. п.

Телеграмы.

Париж 9 мая. Дневники доносят, что з'їягненє новон російской позички в Париж в'ї кв'їт 400 миліон'їв франків, в'їже р'їчею ц'їлком пор'їшеною.

Мадрид 9 мая. З'ї нагоды трамвайного страйку в Барселон'ї, прийшло там в'ї р'їзнихъ фабрикахъ до забурєня, в'ї котрыхъ брали участь анархистичні елементы. Горожанска гвардія и к'їнвота выступили з'ї б'їлымъ оружіємъ. Кабинетова рада ухвалила занєсенє конституцій для Барселонь, алє тымчасомъ страйкъ вже ск'їнч'ї ся.

Софія 9 мая. Міністеръ просв'їты Славейковъ померъ нагло.

Пекін 9 мая. Послы выслали до хін'їского правительства сиб'їльну ноту з'ї пов'їдомленємъ, що суму водшкодованя, яку Хіны мають заплатити, установлено на 450 миліон'їв т'їел'їв. Послы просят, абы Хіны пов'їдомили их, в'ї якій спосібъ ся сума буде заплачена. В'їдпов'їдь на ноту має прийти при к'їнци т'їждня. Хіны предлагують на покритє сумы водшкодованя подмысєне ц'їл.

Вашингтонъ 9 мая. М'їжъ Ватиканомъ а Америконъ прийшло до конфлікт'ї, бо в'їшингтонське правительство нам'їрєя сконфіскувати духовнй добра на Филиппинахъ. Папськихъ нунці'їв на Филиппинахъ и в'ї Вашингтон'ї поклякано до Риму на нараду в'ї т'їм справ'ї.

Переписка Редакції и Адміністраціи.

Вн. А. По. в'ї Ки. До к'їнца II. кварталу — 2 М. Ко. в'ї Вл. На с'їй роц'ї 8 Е. — О. Бе. в'ї Че. За с'їй м'їсяць прийде 1 к. 20 с. — В. Чл. в'ї Пе. До к'їнца червня прийде 1 к. 20 с. — Хв. Чл. Пр. в'ї Ск. се. До к'їнца сего кварталу належить ся намъ ще 2 к. 10 с. — Вн. I. Яв. в'ї Ст. Вашй грошей присылки ц'їлкомъ годять ся з'ї нашими записками, лише з'ї одержаныхъ 32 к. в'їдшибєно 1 к. на позв'їсталу залєг'їсть з'ї 1899 року. — I. Шу. в'ї Вр. Одержали и переділати на с'їй роц'ї выровнана ц'їлкомъ.

Господарство промыслъ и торговля.

— Справозданє з'ї д'їяльности „Краєвого Союзу кредитового“, стоваришена зарєєстрованого з'ї обмеженою порук'їю у Львов'ї, з'ї м'їсяць ц'їтень 1901.

I. Станъ довжний:

1. Уд'їлы член'їв	2.8478.95 кор.
2. Фондъ резервовый	929.82 "
3. Выклады: Станъ з'ї початк. м'їс. ц'їтня 322.091.01 кор.	
вложено	5.450.45 "
вынато	5.195.50 "
Станъ з'ї концємъ м'їсяця ц'їтня 1901 р.	322.345.96 "
4. Сальдо процент'їв	8.867.95 "
5. Специальная резерва	122.48 "
6. Дивиденда неубавята за 1900 р.	900.36 "
Сума	361.645.52 кор.

II. Станъ чинный:

1. Уд'їленй позички:	
Станъ з'ї початкомъ м'їсяця марта	326.279.64 кор.
сплачено в'ї ц'їтнй	2.725.78 "
уд'їлено	12.800. "
Станъ з'ї концємъ м'їсяця ц'їтня 1901	336.353.86 "
2. Дв'їжимости	728.70 "
3. Льокація	16.365.19 "
4. Папєри фонду резервового, спеціальной резервнй т. в.	908.81 "
5. Кошты адміністраційнй	1.435.94 "
6. Гот'ївка	1.399.02 "
7. Друки для товариствъ	738.49 "
8. Папєры ц'їннй Товариствъ	3.715.51 "
Сума:	361.645.52 кор.
Товариства	128.990.00
На скрипты	103.219.36
Вексєль	99.144.50
	336.353.86

Член'ївъ прибуло 3, убуло 1, оставало з'ї концємъ ц'їтня 1901 338 з'ї 748 декларованыхъ уд'їлами в'ї сум'ї 37.400 кор. — Стопа процентова в'їдъ вкладокъ 4 1/2%: в'їдъ позичокъ 5 1/2% — 7%.

Львовъ дня 1. мая 1901.

Дирекція.

— Ц'їна безрогъ. На в'їдєньскій торгъ дня 6 н. ст. мая с. р. пригнали загаломъ 13.022 з'ї того з'ї Галичины — 5.444 безрогъ. Платили за п'їдпасєй в'їдъ 79 81 с., за молодій в'їдъ 56 — 76 с. за к'їльограмъ живон вагн.

Малый фейлетонъ.

Не має шансів.

Присв'їаую Вн. Т. Яцишин'їч.

Пан Геню залюбив ся в пані Мані. А коли вона раз грала на фортеп'їні, розплакав ся він.

— Чого ви плачете?
— Я в вас залюбив ся.
— Бігме?
— Бігме, що люблю вас!
— А слово?
— Слово, панно Маню!
— Ну то добре, пишім до себе...

Пан Геню дістав у Львові двітку і пішов до Перемишля.

А тоді прийшов до него лист від товарища:

„Панна Маня в'їражує тебе“ — було там написано.

А пан Геню сів на коз'їю і поїхав до Львова.

— Панно Маню, ви в'їражуєте мене?

— А ви як гадали! Тамтого року були ви в п'їтій класі, сего року в п'їтій, а на другій рік будете знов у п'їтій... і що ж то за любов?!

Панна Галя

Панна Галя дістала нині карту з видом. А на карті намалювана панна, вправді грошъ п'їзата, але все така панна. А на долі написано: „Будь гарна, як та карта. — Академік“.

— Прошу пані, я дістала карту...

— Від кого?

— Та від кого! Від якогось пана, бо підписано „Академік“, а написано „Будь гар-

на, як та карта, Академік“. Правда, прошу пані, що гарна карта? Правда?

— Пане директоре, — мовила до свого інструктора, гімназієста, — я дістала карту. А може ви знаєте, ч'їе то писмо, бо то аж з Перемишля.

А він, із заздрости, удавав, що не бачить, що та : написано чорне на біл'їм „Академік“, а лиш обертав карту на всі боки. А описля промовив:

— Та то писав Ромко!

— Котрий?

— Та Ромко! мій колега, тепер приватист в Перемишля, той, що з вами був на станції.

Панна Галя ходить по поноі і числить на пальцях.

— Ромко? Ще три роки в гімназії, чотирь в теології, а я буду мати тоді вже двадцять л'їт... О його ласку не стоїт! А до того приватист! І як він с'їмив таку паскудну карту... — і подерла...

А увійшла пані:

— Академік, що мешкає за стіною, мовить, що він вислав на св'їтах ту карту...

— Та-а? — і панна Галя плакала, що подерла таку гарну карту.

В. Барчан.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

В'ї м'їсяць ц'їтнй с. р. пожертвовали ласкаво на руску церковь в'ї П. Св'їтл. Р. Т. в. Юанъ Русиняк з'ї Высочин 5 к., Мих. Конровскій ц. к. комісарь скарбу у Львов'ї 3 к., Ольга Тустановска в'ї Галич руской 4 к., на руса о. Конст. Константиновича парохъ з'ї Берх'їм'ї зложили парохіанє 30 к.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу рем'їсничо-промыслову у Львов'ї.

Конкурс.

Головний В'їд'їл Товариства „Просв'їта“ у Львові оголошує отрим на підставі акту фундаційного з дати: Стрий 27 серпня 1890 р. конкурс на премію з фундації имени Стефана Дубравского по 180 корон, за написанє популярныхъ розв'їдок в руск'їм язик'ї з отєх предметів:

- 1) Образ сучасного кооперативного руху, в'їс'їбна на області р'їзничого промыслу.
- 2) О р'їзничств'ї, то в в'ї роуминій уярв'ї р'їлі і добрі настія в прим'їєню до положєня землі і п'їдсона вашого краю
- 3) Борьба за самостійність національну.
- 4) О п'їдахъ природы і домашнихъ виробъ нашего краю.
- 5) Годівля риб і в'ї значіє для нашего краю.
- 6) Про люд'їв забави.

Праці належить надіслати до Головного В'їд'їлу Товариства „Просв'їта“ у Львові (р'їнок ч. 10, I. п.) надале до к'їнца з'їм'їця серпня 1901.

Преміювані праці переходять на власність Товариства „Просв'їта“ а праці не прийм'їт будуть звернені авторамъ.

За Головний В'їд'їл Товариства „Просв'їта“

У Львові дня 23 ц'їтня 1901.

Др. Костъ Левицкій, Григорій Врежонь.

Малодостатокъ

Д-р Теофіл Залевскій

ординує в хоробахъ ушей, носа, горла і гортани. Ліченє недугъ мови [гикав'їсть, безкотанє, шепєльн'їсть, м'їва через н'їс и т. д.] ул. Ко-247 стюшка ч. 8 в'їд 3—5 по полудни. 4—10

Спеціалістъ хоробъ венеричныхъ и сиб'їрныхъ

Д-ръ Юсифъ Чачковскій

секундарій венерично-с'їбрного в'їд'їлу Головного шпиталю ординує в'їдъ 1/2—1/2 по в'їдъ 3—5, ул. Копєрника ч. 7. 215 9—10

Отвертій лист до Высочинянина Пана

М. Фрейліха

ц. к. уприв. бандажиста у Львові, Гарлиця 36. Отєм стверджує, що М. ФРЕЙЛІХ, спеціаліст бандажнй, в'їдичив мене через уміє закладанє бандажнй, свого винаходу в'ї в'їстаріє і проуктовані в'ї віці 70 л'їт, що нехай єму Господь Бог в'їгородить.

27 1-3

Львів, 8 лютого 1901.

Валерій Рогачикъ, антикар в Гарлицяхъ.

КОПЕРНИЦКІИ и СЫНЪ

Оптики и Механіки у Львові наошл Г'їадицка ч. I., противъ Банку Г'їиштин'їч в'ї плантаціяхъ в'їлоши Г'їаликовъ

порукає в'ї великімъ в'їбор'ї а по ц'їнахъ малодешныхъ окуляры, ц'їжеры, д'їорскы, биноклы, далєковиды, барометры, термометры, м'їкрокопы, лупы, зомпсы, р'їзач'їтка, т'їоны ш'їрєно, ш'їоны, в'їс'їлы, макетры и т. в.

Уряджєє д'їяльн'їє електреческє. Вс'їмъ напрямкъ помагають ся имъ най-жорще и найдешн'їе.

По поводу высокого курсу ренты ав-
стрійських и угорських поручаємъ вы-
мѣну тыхъ-же на

Листы заставный Тонарист, кредитов, земского
кредитного банка
Листы заставный Тонарист, кредитов, земского
кредитного банка
Листы заставный Тонарист, кредитов, земского
кредитного банка

Яко безпечну лѣкацію капіталу.

Та же облигація купуємо и продаємо ду-
же користо

СОКАЛЬ и ЛІЕНЬ

Банковий Дѣмъ и контора вимѣны у Львовѣ.
Порученія зъ провинціи выконують ся
вѣдворотною почтою.

Яко добру и певну лѣкацію

поручаємо:
4 1/2% Листы гіпотечный,
4% Листы гіпотечный коронової,
5% Листы гіпотечный преміюваный,
4% Листы Тон. кред. земского,
4 1/2% Листы Банку правого,
5% Облігація Банку правого,
4% Позичку праву,
4% Облігація провінціалій и всякій ре-
ты державній.

Паперы тѣ продаємо и купуємо по най-
точнѣйшій курсъ денно.

КОНТОРА ВИМѢНЫ

ц. к. упр. анц. Банку галиц. гіпотечного.

Заведене водолічнице і пенсіонат

КІСЕЛЬКА

в минулѣмъ році черезъ вибудованя нового дому
розширене, отверте цілий рік

Поясненіи улітку управитель заведеня

Д-р ЕДУНА КОВАЛЬСКИЙ

Львів, Підзамче „Кіселька“.

286 7-10

30 ЛѢТЪ

провадивъ я у Львовѣ

торговлю готовыхъ убранныхъ и сукна,
а теперъ

на ново

отверивъ я ви и поручаю ся зглядомъ широ-
кого круга моихъ Вѣдбарательствъ и Р. Т. Пу-
блики, бо, якъ давнѣйше,

ретельно и честно

буду вести своѣй интересъ, выконуючи
замоуленія

зѣ знанію точностію и дешевоістю

підъ єіромоу:

Давидъ Шварцвальдъ

Львовѣ Капітульна, площа, ч. 3 169 16-7

Глядаю куховарки

середнихъ лѣтъ, енергичной,
котра бы вызнавала ся на хо-
зяйствѣ и умѣла нямъ занятися.
Староючихъ ся упршаю въ тѣхъ
справѣхъ порозумѣтисъ зѣ мною
листоваю. — Т. Бачинский па-
рохъ въ Ромашовѣ почта Джу-
ринъ 265 1-2

Дѣмъ банковый и Кон- тора вимѣны

Викторъ Хаєсъ и Спѣлка

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 8.
Купуємо и продаємо ефекты, лѣсы и мо-
неты. Лѣсы на раты зѣ правомъ
до выграванъ по зложеному першомъ
раты. — Календаръ банковый вы-
181 сылає ся безплатно. 9-50

САЛОНЪ МОДЫ

К. ЛЕВИЦКОИ

Львовѣ, ул. Хорущины 11
Коручає Ви. Панямъ своѣй ве-
ликой выборъ жѣночыхъ напе-
люховъ весняныхъ и лѣтнихъ
(модель вѣденскій, англійскій,
шпорты и пр. по дуже умѣре-
ныхъ цѣнахъ. 253 4-5

Испитованій півецъ цер-

ковий, котрий веде хораль-
ный спів і добре грає на орга-
нахъ з нот, шукає посади. Зго-
лошене під адресою: Т. III. Су-
265 жотмає, poste restante 1-8

Траба все мати на увазі, що

Бальсаму А. Thierry's

можно уживати не лише вѣ всіхъ майже случаяхъ и по-
требѣхъ внутрішнихъ, але такожъ в безчисленнихъ случа-
хъ зѣннихъ, аби вѣтхъ-жирати й успокоити білізъ, та-
кожъ вѣ всіхъ пригодахъ при пожарахъ для швидко про-
хожденя. — Поодинокі еляшки можна дістати вѣ всіхъ
заткахъ по 30 і 60 с. Почтою оплатно 12 малыхъ або 6
подвійныхъ еляшокъ 4 К. — Еляжокъ на пробу з про-
ектомъ і спискомъ складівъ вѣ всіхъ краяхъ землі за по-
переднимъ надісланіемъ 1/20 К. Адресувати треба до:
A. Thierry's Schutzengel-Apotheke in Pre-
grad bei Rohitsch-Sauerbrunn. 23 12

Все вѣзжати треба на зареєстровану вѣ всіхъ культурнихъ держа-
вахъ зелену охоронну марку (постать монахині) і на вѣтиснену на кор-
ку фірму: Allein echt, яко на признаки правдивости. У продуктахъ
находитъ ся безчисленні свѣдоцтва признаія і що дня надходять нові.

Кавалеръ

лѣтъ 39, властивѣй реальности
въ мѣстѣ, на посадѣ, на-разѣ
не системізованій, бажає оже-
нитисъ зъ Русинкою мѣщанкою
въ вѣтъ до 30 лѣтъ зъ поса-
гомъ надъ 600 кор. Ласкавий
зголошеня просить адресувати:
„Dovrpić“ poste rest. Бережаны
250 3-3

До Всечестіиѣного Ду- ховенства!

Прочъ зъ жидѣвскою блягою!
!!!Своѣй до своего!!!

Выробы ножовничій, захвалюваній
шумными анонсами вѣденскихъ
фірмъ, продаю о 10% деше-
ше зъ гарантією на мѣсяцъ.

Братъ англійскій, власній, со-
дѣлительскій и швейцарскій у ве-
ликомъ выборѣ въ цѣнахъ вѣтъ 80
до 2 зр. 80 кр. Кождому брату пе-
редъ выслакою самъ випробуюю а
на случай, якъ не наведе ся до по-
доса, вымѣною охотно безъ доплатъ
або звертаю гроші Братъ безпе-
ченства [скалѣчене выключене на-
вѣтъ у не умѣняющихъ голати ся]
Генеральскія зѣ охороняющихъ, цѣна зѣ
етой 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ножовничій
Львовѣ, ул. Галицка ч. 6.
Заразомъ поручаю всякій выро-
лы ножовничій въ моѣй работни
выконаній.

Вытѣгъ зъ лиотѣвъ признаія:
ВПоважаній Пане!

Складаю сердечну подяку за
надісланій 2 бритвы и ножички, ко-
трі мнѣ низкою цѣны є дуже до-
брой и раджу совѣтено кождому у-
дати ся до Васъ.

Девятиникъ 81 септіа 1900.

488 44-104 Доротеушъ Кондъ

„КРАСВЫИ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫИ“

отаваришене зареєстроване зѣ об-
меженою поручкою у Львовѣ (ри-
нокъ ч. 10, і. поверхъ въ домѣ
„Провѣтъ“) примѣє вклады оша-
дності вѣ довольній высотѣ и опро-
центує на 4 1/2%.

Одѣнь уды членскій въ „Кра-
свѣи Союзъ Кредитовѣи“ выно-
ситъ 50 коронъ; кождый членъ мо-
же мати больше удѣловъ. При впа-
дуци першого удѣлу належить
зложити такожъ выисове въ кротѣ.
2 короны на фондъ резервовый.
Водъ удѣловъ членскыхъ вѣ пла-
тує „Красвѣи Союзъ Кредитовѣи“
за рокъ 1839 дівіденду въ высотѣ 5%.
Приобрѣтѣныхъ грошей уживає
„Красвѣи Союзъ Кредитовѣи“ на
заосмотрѣваня рускиихъ товариствъ
кредитовыхъ потребныхъ заосмо-
вѣи оборотного, якъ такожъ
на передеданя користныхъ парцелій.
Складаймо рускій грѣшь въ сво-
ѣй ниситудіи.

Не ВСѢ

роды „Oats“ суть загально звѣстнымъ „Quä-
ker Oats“. — „Quäker“ є охороннымъ на-
звичемъ знаменитого роду вѣснано кашѣ.

„Quäker Oats“ продає ся, задля захова-
ня доброты, смаку и чистоты, лише въ зам-
кненыхъ жовтыхъ пачкахъ, заосмотреный въ
охоронный знакъ фігуры „Quäker“.

Лишь таѣй пачки мѣстятъ въ собѣ прав-
дивый

Quäker Oats.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКИЙ

артность-халаръ

мѣшка 20 лѣтъ у Львовѣ, приймає загально, що входить
въ украсу церковну и просить удыбно Вис. Пр. Духовен-
ство о занотованя адресы до дальшихъ услугъ въ искусствѣ

Львовѣ, улица Краковска число 20.

205

Фабрика парова

Райха и Спѣлки въ Знесѣнью

почта Львовѣ

поручає свои выробы:

шварцъ и вазелину до чобѣтъ а такожъ вѣро-
хмалъ до натирания бѣды.

На жадає цѣнавы даромъ.

113 2-50

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зельзничныхъ, важный вѣтъ 1 мая 1901.

пѣсля часу середно европейского [пѣзвѣишого о 36 минутъ вѣтъ часу львовского].

посп. особ.	приходить о годнѣ	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	вѣдходить о годнѣ	зѣ Львова (головный дворецъ)
12 15	2 31	3 зъ Черновѣцъ, Циканъ, Констанцы, Букарешту	12 45	2 51	До Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
2 31	3 35	Кракова, Орлова, Н. Санча, Тар- нова, Ясла, Рѣшова, Берлина, Вро- цлава, Варшавы, Вѣднѣ	4 15	4 25	Ицканъ, Черновѣцъ, Станиславова, Букарешту, Констанцы
6 10	6 20	Подолючскъ, Тернополя, Грима- лова, Кончинѣцъ	5 45	6 25	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Бер- лина, Хирова, Самбора
6 20	6 30	Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣднѣ, Тарнова, Рѣшова, Риманова, Са- нока, Перемышля	6 30	6 35	Бруховичъ (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня, Станиславова, Подвисокого, Поту- торъ
6 40	6 45	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславова, Гусятина	6 35	6 35	Лавочного, Мункача, Пешту, Во- ронежа
7 45	8 00	Бруховичъ (що дня вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2)	8 30	8 40	Краковъ, Вѣднѣ, Варшавы, Берли- на, Любачева, Розвадова
8 00	8 10	Янова	8 40	8 40	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Хиро- ва, Пшеворска, Розвадова, Стружа, Тарнова, а вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, до Санокъ, Риманова, Ивонича и Я- сла
8 10	8 15	Тернополя, (Красного, Вродѣвъ)	9 00	9 15	Сколького Хирова, Калуща, (Ла- вочного вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2)
8 15	8 20	Лавочного, Стры, Хирова, Санокъ, Калуща, Пешту	9 15	9 25	Янова
8 20	8 25	Сокала, Равы руской	9 25	10 20	Подолючскъ, Вродѣвъ, Кончинѣ- цъ, Гусятина, Грималова, Козови- ца, Сокала Вѣднѣ, Любачева, Равы, руской
8 25	8 30	Кракова, Загора, Луцкова, Пере- мышля, Вѣднѣ, Берлина, Вроцла- ва, Варшавы, Орлова, Тарнова	10 20	10 25	Черновѣцъ, (Станиславова, Поту- торъ
8 30	8 35	Рѣшова (Любачева, Ярославъ, Сам- бора, Перемышля)	10 25	1 25	Янова (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, в недѣль и святѣ)
8 35	8 40	Станиславова, (Керешмеже, Поту- торъ, Ходорова)	1 25	1 55	Подолючскъ, (Кіева, Одесы, Бро- дѣвъ
8 40	8 45	Янова	1 55	2 15	Бруховичъ (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, въ не- дѣль и святѣ)
8 45	8 50	Сколького, Стры, Калуща, Хирова (Лавочного вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2)	2 15	2 40	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславова, Гусятина
8 50	8 55	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Бер- лина, Тарнова, Рѣшова, Розвадова, Пшеворска, Санокъ	2 40	2 55	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Бер- лина
8 55	9 00	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Галацу, Ясѣ, Гусятина, Станисл.	3 05	3 15	Стры, Дрогобича, Борислава, Самбора и Хирова (Сколького вѣтъ 1 1/2 до 2 1/2)
9 00	9 05	Подолючскъ (Кіева, Одесы) Грима- лова, Гусятина, Тернополя, Бро- дѣвъ	3 15	3 26	Янова (що дня вѣтъ 1 1/2 до 2 1/2)
9 05	9 10	Бруховичъ (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, въ не- дѣль и святѣ)	3 26	3 30	Бруховичъ (що дня вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, Рѣшова, Хирова, Перемышля, Лю- бачева, Ярославъ
9 10	9 15	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцла- ва, Тарнова, Любачева, Санокъ, Пешту, Перемышля	3 30	6 10	Станиславова
9 15	9 20	Бруховичъ (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2)	6 10	6 20	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берли- на, Варшавы, Орлова, Тарнова
9 20	9 25	Янова (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, въ недѣль и святѣ)	6 20	6 30	Янова (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, въ будній дѣнь а вѣтъ 1 1/2 до 2 1/2, що дня)
9 25	9 30	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потугоръ	6 30	6 35	Лавочного, Мункача, Пешту, Хи- рова, Калуща
9 30	9 35	Янова (вѣтъ 1 1/2 до 2 1/2, що дня)	6 35	7 10	Тернополя, Вродѣвъ
9 35	9 40	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцла- ва, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова	7 10	7 25	Сокала, Равы руской
9 40	9 45	Подолючскъ, Кіева, Одесы, Бро- дѣвъ, Кончинѣцъ	7 25	7 52	Бруховичъ (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2, въ не- дѣль и святѣ)
9 45	9 50	Лавочного, Пешту, Хирова	7 52	9 30	Янова (вѣтъ 1 1/2 до 1 1/2)
9 50	10 20	На дворецъ Подзамче	9 30	10 30	Черновѣцъ, Ицканъ
10 20	10 50	3 зъ Подолючскъ, Грималова, Терно- поля, Залѣщикъ и Кончинѣцъ	10 30	11 00	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Пере- ворска, Розвадова, Рѣшова, Орла- ва, Тарновъ
10 50	11 10	Тернополя, Вродѣвъ, Подолючскъ, Кіева, Одесы, Грима- лова и Вродѣвъ	11 00	11 10	Подолючскъ, Вродѣвъ, Кончинѣ- цъ, Залѣщикъ, Подвисокого и Грималова
11 10	11 20	3 зъ Подолючскъ, Кіева Одесы, За- лѣщикъ, Кончинѣцъ, Подвисоко- го и Вродѣвъ	11 10	11 20	Тернополя
11 20	11 30	3 зъ Подолючскъ, Кіева Одесы и Бро- дѣвъ	11 20	11 30	Подолючскъ, Вродѣвъ, Кончинѣ- цъ, Залѣщикъ, Подвисокого и Грималова

ЗАМѢТКА: Часъ середно-европейскій рѣзнятъ ся вѣтъ львовского о 36 минутъ. Почна пора числитъ ся вѣтъ
6 годины вечеромъ до 5 годины 59 минутъ зрана, подчеркней въ минутѣхъ и въ рамкахъ Бюро инфор-
маціи ц. к. зельзничнѣ держ. ул. Краковскихъ ч. 5 дає поясненіи, продає всякія білѣты и розклады ѣзды.

Ново перенесенный магазин

на площу Марійську ч. 10,

давнѣйше Якубовский & Япра

теперъ

М. ЯКУБОВСКИЙ

поручає свои выробы изъ срібла хиньского і
зѣнряди церковні

249 3-10

Дня 15 мая с. р. вѣиде першій накладъ вѣдѣицтва п. з.
„Wykaz dóbr ziemskich i realności, znajdujących się
w Galicyi i Bukowinie, celem sprzedaży, dzierżawy lub
zamiany“.

Имена вѣдѣицѣвъ, якъ такожъ назвы земскихъ дѣбръ, не
будутъ поданы вѣ выказахъ, але на жѣ данѣ подаетъ ся ихъ осо-
бисто або листовно.

Проте оскѣляємо ся удатисъ до П. Т. интересованыхъ зпрось-
бою о надіслане зголошеня своѣхъ зѣсѣхъ мастѣвъ и реально-
стей, щобъ ихъ умістити вѣ выказахъ, якъ такожъ до зѣнрыхъ охоту
куна, наѣму або замѣни.

„MERKUR“, институтъ оголошеній і бюро уміщеній, Львів,
Хорущина 6.

Заведене водолічнице

Д-ра Храмыца

в Закарпатіи, в Татрахъ, етатія зельнична. Отворене цілий
рік. Кухня знаменита і здорова. Комнаты уряджені зъ ком-
фортомъ. Першъ рідні урядженія лазенокъ, електризація, ку-
пелі електричній, масажі і гимнастика. Освѣтлене эле-
ктричне. Проспекты на жадає gratis. 251 7-13

Ц. к. упривілейована Assicurazioni Generali в Триесті.

(Загальна Ассекюрація) Заложена 1831 року.

Основный капитал і фондъ поручи зъ кінцемъ 1900 року
173,458,451 60 К

Товариство приймає обезпеченія на людске житѣ, вѣправу
для дѣтей і рентовъ обезпеченія вѣ всіхъ можливыхъ комбинаціяхъ
по найдешевшихъ преміяхъ і підъ найдогіднѣйшими услѣииями.

Обі найновѣйшій комбинаціи обнѣтъ: табелю 5: обезпечене
капіталу і табелю 15 А.: обезпечене посагу дѣтей, обі зъ загаран-
тованіемъ 3%-вою вынатородою процентівъ.

Докладні проспекты і оферты даромъ і franco. Зъ наибольшою
готовностію удыляє інформацій і приймає оферты агенцій

Генеральна Агенція для Галичини і Буковини
у Львовѣ ул. Словацкого ч. 6. 258 2-7

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

просто зъ фабрики въ скринкахъ вѣтъ 30 нѣльбо по-
чавши по цѣнѣ фабричной а именню:

1-а по 156 кор. за 100 нѣльбо

11-а по 136 кор. за 100 нѣльбо

еромъ транспорту выносающего около 6 коронъ за 100 К.

замавлѣиати просимо черезъ

Народну Торговлю у Львовѣ

Скринки и упаковане даромъ. 123 10-7

Цѣв. корол. упр.

Рафинерія спиртуса, Фабрика рому, лікерѣвъ и одту

Юлія Миколаяша Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає стар

Виходить у Львові ще два (крім жовтій і рушій) свѣтъ о 6-й годик по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ поетівъ“ виходить зъ второго, а зъ второго зъ п'ятнадцятого серія разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплата і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Карла Людвига 9, і А. Ольшевского ул. Кадетського 3; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Станіславі: М. Дука, І. Seilerstätte, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Sehalak I. Wollzeile 11; H. Kasperstein і Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфурті і Гамбурзі: M. Haasensteins & Fogler.

Передплата на „Дѣло“ і наложеніємъ за вистрѣломъ гонимъ у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: за грошомъ:
на цілий рікъ... 16 гр. на цілий рікъ... 22 гр.
на пів рікъ... 8 гр. на пів рікъ... 11 гр.
у Львові:
на цілий рікъ... 14 гр. на пів рікъ... 7 гр.
на чверть року... 3-50 гр. на місяць... 1 гр. 20 гр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 34
ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише на по-
переднє застереженнє. — Рекламіція неоплачується
крімъ вѣдъ порта.
Масштабъ членівъ поштує 6 гр. на пров. 7 гр.
Оголошенія виходять приймають ся поціновані 10 гр.
вѣдъ одної сторони вистрѣломъ або за вѣдъ і въ
рубриці „Надобавки“ по 25 гр. а. в.
Можливі і інші домовленія правили членівъ за по-
вѣдъ вѣдъ вистрѣла.

Галицькій середній школи въ р. 1900.

I.

Въ шкільному році 1900 було въ Галичині 37 середніхъ шкілъ, а то 31 гімназія і 6 реальнихъ шкілъ. Крімъ гімназій заупитовъ въ Бонковцяхъ підъ Харовомъ всѣ школи середній є державні. Неповні школи були отой: буцадка гімназія мала 6 класъ (сего року отворено сему), тернопільська руска гімназія мала двѣ класи (сего року отворено третю), реальна школа въ Ярославі мала двѣ класи (сего року має три), реальна школа въ Тарнові мала три класи (сего року має чотири). Сего року отворено крімъ того першу класу гімназію въ Дембці і въ реальній школі въ Коросні. Викладовий я языкъ рускій мають гімназії: академічна у Львові, II-га въ Перемислі, II-га въ Коломиї і гімназія Фр. Іосифа въ Тернополі; німецькій языкъ викладовий є въ II-й гімназії у Львові і въ гімназії въ Бродяхъ; у всѣхъ іншихъ школахъ середніхъ въ Галичині є викладовий языкъ польскій. Рівнорядній відділъ підъ окремою управою мають: гімназія IV-та у Львові (I—VIII кл.), гімназія Фр. Іосифа у Львові (I—IV кл.), реальна школа у Львові (I—IV кл.) і гімназія св. Анни въ Кракові (I—V кл.); реальна школа въ Кракові достала ажъ сего року такий окремий відділъ, зложенъ зъ усьохъ семохъ класъ.

До всѣхъ середніхъ шкілъ записало ся торікъ 20,263 учениківъ, а то 17,505 до гімназій, 2,758 до шкілъ реальнихъ. Приростъ въ порівнянню до попереднього року выносилъ 1371 учениківъ. Відъ черги лѣтъ збільшує ся приростъ молодіжи въ середніхъ школахъ постійно і то чимъ разъ більше; ажъ на сей рікъ упавъ вінъ зновъ троха въ порівнянню зъ рокомъ минулимъ, бо выносилъ теперъ лише 1130. Краєва рада шкільна въ своїмъ справозданні припускає на той підставі, що се може першій крокъ до утримання числа въ нашихъ школахъ. На сей рікъ показують найбільшій приростъ гімназій на провінції, межі ними рускій гімназій въ Перемислі (о 62 учениківъ) і въ Коломиї (о 50 уч.).

Є въ Галичині такожъ приватні гімназії женскія, а то: у Львові п-ѣ Сталковской, уладжена такъ, що двѣ найнижшій класи перероблюють науку назвою гімназій, а дальші 4 класи ведуть науку высшю гімназію; шестикласова гімназія п-ѣ Камерлінгової у Львові, п-ѣ Гильдован въ Перемислі і п-ѣ Гру-

севичової въ Станіславові. Всѣ ті школи досі не є ще повні. Крімъ нихъ є въ Кракові приватна женська гімназія п'ятикласова повна, мала торікъ 75 учениць і доставила вже 22 абітурієнтівъ, зъ котрихъ 6 здало испытъ зрѣлості зъ відзначеннємъ, 14 зъ добримъ успѣхомъ, а 2 репробовано на рікъ. Жінки, що адали испытъ зрѣлості, мають у насъ вже вступъ на видѣль лікарскій і філософскій.

Зъ кінцемъ 1900 р. класифіковано въ гімназіяхъ 16,117 учениківъ публичнихъ і 361 приватнихъ. Зъ тихъ, що записали ся зъ початкомъ року, убуло середъ року 1,027 чи то 5-8% (передъ рокомъ убуло 6%, передъ двома роками 7-69%). Въ реальнихъ школахъ класифіковано 2,525 учениківъ публичнихъ і 28 приватнихъ; середъ року убуло 195 учениківъ чи то 7-07%. Зъ класифікованихъ учениківъ гімназіальнихъ 85-93% достало добре свідцтво, а въ реальнихъ школахъ 81-62%.

Испитъ зрѣлості здавало въ гімназіяхъ 1,164 абітурієнтівъ (попереднього року 977); міжъ ними було публичнихъ 1,015, а екстерністівъ 149. Зъ відзначеннємъ здало 151 учениківъ публичнихъ і 7 екстерністівъ (міжъ ними 6 жінокъ); зъ добримъ успѣхомъ здало 777 учениківъ публичнихъ і 98 екстерністівъ (міжъ ними 18 жінокъ); репробовано 87 учениківъ публичнихъ і 44 екстерністівъ (міжъ ними 7 жінокъ).

Въ реальнихъ школахъ здало испытъ зрѣлості 120 учениківъ публичнихъ і 20 екстерністівъ, а репробовано 22 публичнихъ і 11 екстерністівъ. Жадного ученика публичного не репробовано въ гімназіяхъ въ Бохні, Харові, II-й въ Коломиї, въ Станіславові і въ Золочеві.

На надобовизкову науку руского языка ходять въ польскихъ школахъ середніхъ після справозданія краєвої ради шкільної „2339 учениківъ польскої народности“. Що се є въ найбільшій разъ похибка о дробне число 2000 (!), се выказала мы вже давнѣше; учениківъ польскої народности (разомъ вже зъ жидами) вчить ся руского языка не більше якъ около 300. Зате польского языка въ рускихъ гімназіяхъ учить ся надобовизково 1111 чи то 68-8%.

Справи парламентарій.

На початку вчерашнього засѣданія палаты пославъ зголошувано внесення і на-

терпеліяція. П. Вількѣ інтерпелює въ справі судовихъ надужитъ въ Галичині. — П. Дашинскій зголошує внесення о увольненні відъ порторій почтовихъ посылковъ зъ платною учительствъ. — П. Брайтѣрѣ виносъ інтерпеліяцію до президента міністрівъ, въ котрій вимагає его, аби выяснивъ суцєречности міжъ відповѣддю, яку давъ намѣстникъ гр. Пінінскій депутатамъ львовськихъ робітниківъ а донесеннями Slow'a polsk'ogo і Narzodu о розмові президента міністрівъ зъ п. Дашинськимъ въ той справі. — П. Хоць жалувъ ся що его правдодержавного застереженнє, выголошеного по ческѣ, не втягнуто до стенографічного протоколу.

По інтерпеліяціяхъ і кількохъ відновдѣхъ міністрівъ на давнѣшій інтерпеліяції, палата приступила до дискусії надъ податкомъ відъ горѣвки. Референтомъ є п. Давидъ Абрагамовичъ. До голосу въ той справі записало ся 30 бесѣдниківъ „за“ а 21 „проти“.

Італійскій посолъ Тамбосі представляє жалъ тірольскій Італійцѣвъ противъ Нѣмцѣвъ, говорить о мамкахъ, а противъ податку відъ горѣвки выступає тому, бо горѣвка є не лише люксовимъ артикуломъ, але такожъ konieczнимъ до звичайнихъ потребъ. Бесѣдникъ критикує такожъ роздѣлъ податку і заявляє, що краєвій финансъ треба регулювати після потребъ, а не після высоты консумції горѣвки. — Хорватъ Івсевичъ заявляє, що при спеціальной дискусії поставитъ внесення о роздѣлъ податку після числа населення. — Хорватъ Борцичъ хвалить ся, що вінъ зъ товаришами поваливъ предложєня въ дальматинськомъ соборі, бо обовязкомъ кожного репрезентанта народу є старати ся о интересы власного краю і народу.

П. д-ръ Вилькѣ не розумѣє, чому палата займає ся виключно податкомъ відъ горѣвки, коли мало наступити підвищеннє податку відъ алкогольничихъ напийківъ вѣзгалъ. Чому законъ не обіймає такожъ податку відъ пива? Чи може пиву тому тїмъ ся протекція, що є предметомъ більшої продукції въ магійськихъ краяхъ і магійськихъ кругахъ? Бесѣдникъ поєднує відтѣвъ зъ промовою д-ра Коса, выголошеною при першомъ читанні сего закона. Д-ръ Косъ все бачить въ Галичині чорно, і такъ тутъ опісує (Д-ръ Косъ: Се не моя вина, що въ Галичині дѣє ся тільки лабидать!) Галичина є підъ многими впливами до певної степеня заоста, але се є результатомъ відноспитъ і историчної минаюшости. Треба гля-

дати за глибокими причинами сего стану і зъ більшою любовію звертати ся до справъ власного краю. П. Косъ загинає ся въ своїй невинности такъ далеко, що домагає ся, аби, коли сей законъ не буде цілкомъ залишений, виключити зъ него Галичину. Здає ся, що д-ръ Косъ вступивъ до сей палаты зъ програмою: Ceterum censeo Galiciam et Poloniam delendam esse.

По промові пп. Фелькля і Гібеша противъ предложєня выбрано генеральныхъ бесѣдниківъ: про гр. Дейму, contra д-ра Коса

Міністеръ правнои обороны відповѣдає на інтерпеліяцію Кльофача въ справі поголовствъ, що воля въ Жілаці не умеръ самоубійчою смертю, але на зажаженнє крови, і въ справі численности самоубійствъ въ війску. Міністеръ на подѣставі авторъ стверджує, що Жілаці дѣйстно допустивъ ся самоубійства. Бувъ се порядний і пильний чоловікъ, але унавъ жертвою агітації. Відповѣдає собі жите зъ жалю і зъ страху передъ відвѣчалностю. Коли въ послѣднѣмъ часѣ більше є самоубійствъ воиновъ, то се такожъ посясноє ся агітаціою, котра вже багато екзистенцій знищила. Міністеръ просить палату, аби війсковий організмъ судила справедливо і хоронила его передъ незаслуженими звенами.

П. Кльофачъ не є вдоволенъ зъ відновдѣ министра і ставить внесення, аби надъ нею отворено дискусію. По поставленню внесення, промовляє дальше по ческѣ. Президентъ упирає ся, аби говоривъ коротко, а коли се убутиє не помогло, відбирає ему голосъ і заряджує голосованнє надъ внесеннємъ. Кльофачъ мимо того промовляє дальше, въ часѣ голосованія і по оголошенню результату голосованія, що его внесення відкинєно. Міжъ ческими соціалістами крикѣ. П. Фрельсъ: „Пане президенте, поступайте зъ нами такъ, якъ бы мы были війсковимъ швадрономъ!“ Тимчасомъ Кльофачъ кончить, — записує ся зновъ до голосу і заявляє: „Супротивъ того, що моя внесення відкинєно, предложю завтра нагле внесення, а оно певно більше часу забере“. Кльофачъ поставивъ відтѣвъ ще кілька шпалъ до президента. Середъ загального гамору і крику промовляє ще п. Заворка і закладає президентови сторонничѣсть въ поступованні зъ ческими радикалами. П. Фрельсъ кричить: „Кожный президентъ є невольникомъ правительства“. Коли утихомирилось, президентъ замикає засѣданнє. — Слѣдуюче засѣданнє инѣ.

(2)

Пунінь і Бабурінь.

Оповіданє Івана С. Тургенева.

(Дальше.)

— Вы давно сюды приѣхали? — спытавъ я.

— А сьогодні.

— Та чи не той вы, що про него...

— Павѣ Бабурінь говоривъ зъ панєю? Той самъ, той самъ.

— Вашѣ товаришѣ называє ся Бабурінь, а вы?

— А я Пунінь... Пунінь мое прѣзвище, Пунінь. А вінъ Бабурінь, а я Пунінь. — Вінъ знову задержавъ гарьлочками. — Чуете, чуете зяблицю... Якъ заливаєсь!

Менѣ той дивакъ „страшно“ подобавъ ся. Якъ всѣ дѣти, а або бувъ несмѣливый до чужихъ, або горюхавъ ся, а зъ тымъ я відъ разу мовѣ не знавъ відъ якъ давня бувъ знакомый.

— Ходить зб мною, — сказавъ я ему, — а знаю одно мѣсце ще лучше відъ сего; тамъ є лавочка: мы можемо сѣсти і рѣчку зводъ тамъ видно.

— Добре, ходѣмъ, — відповѣвъ весело мѣй новий приятель.

Я пустивъ его впередъ себе. Вінъ въ ходѣ перехиливъ ся то въ сей, то въ той бѣкъ, сунувъ ногами і закидавъ взадъ потылицю. Я завважавъ, що у него ззаду на халатѣ підъ кофатромъ тѣлѣнавъ ся невеличкій вутаєсь. — Що се у васъ висить? — спытавъ я.

— Де? — відказавъ вінъ і помацавъ кофатръ рукою. — А! сей кутасикъ? Найтамъ! вінъ для окрасы пришивтъ. Не перешкадає.

Я привѣвъ его до лавочки і сѣвъ; вінъ примѣтивъ ся побѣвъ мене. — Тутъ красно! — промовивъ і тяжко зѣхнувъ. — Охъ, красенчикъ! Знаменитый у васъ садъ! Охъ-охъ-охъ!

Я глянувъ на него зъ боку. — Який у васъ кашкетъ! — кивнувъ я поневолено. — Ану покажѣть!

— Прощу, паничу, прощу. — Вінъ здойнявъ кашкетъ, я вытягнувъ уже руку, та побѣвавъ очі і выбухнувъ смѣхомъ. Пунінь бувъ цілкомъ лысый; нѣ одного волосочка не було видно на его заостренѣмъ череві, покритѣмъ гладкою і бѣлою шкурою.

Вінъ повѣвъ рукою по своїй голові і такожъ засмѣявъ ся. Коли вінъ смѣявъ ся, тогдѣ нѣбѣ заливавъ ся, отворявъ шаровій ротъ, жмуривъ очі, а по лобѣ перебѣгали зморщкы зъ долины до горы въ три ряди, мовѣ вѣлѣ. — Що? — сказавъ вінъ выдици. — Не правда-жъ, справжнє яйце?

— Справжнє, справжнє яйце! — відповѣвъ я зъ запаломъ. — И давно вы такі?

— Давно; а яке було волосъ! Золоте руно, подбѣно до того, що за нимъ аргонавты переплывали мореку пучину.

Хочъ менѣ було всего дванадцять лѣтъ, однакъ я завдяки моимъ мітологичнымъ студіямъ знавъ, хто були аргонавты; тымъ болѣше здивувавъ ся я, коли почувъ се слово зъ

устъ чоловіка одиначеного мало що не въ лахманяхъ.

— Вы мабуть учились мітологій? — спытавъ я обертаючи въ рукахъ кашкетъ, котрий, якъ показалося, бувъ на нѣтъ, зб шварбяно облязлого обвѣдою і зъ картоновымъ надломанымъ дашкомъ.

— Учили ся і того предмету, наинчельку мѣй милентій; въ житю мѣбавъ всего було доволѣ! А теперъ зверивъ менѣ покрывало „ниже защищается нагота главы моя“.

Вінъ насунувъ кашкетъ на голову, а відтѣвъ підбѣвъ до горы свои бѣлыя бровы і спытавъ мене: що я еластиво за оденъ і хто менъ родивъ?

— Я виукъ тутешной помѣщици. — відповѣвъ я. — Я у неѣ оденъ. Тато і мама померли.

Пунінь перехрестивъ ся. — Царство выѣ небесное! Значить: сирота; ну і наслѣдникъ. Дворянська ось кровь заразъ видна; такъ въ очкахъ і бѣгає, такъ і грає... ж-ж-ж... Вінъ показавъ пальцями, якъ грає кровь. — Ну, а не знаете, ваше благородіє, чи згодивъ ся мѣй товаришъ зъ ватюю бабунею, чи доставъ мѣсце, яке ему обѣщали?

— Того я не знаю.

Пунінь цмокнувъ. — Ехъ, кобы тутъ примѣтити ся! хочъ на часочекъ! А то тагають, ся тягачь ся, пригута пѣгдѣ не знаходьши, тревоги житейскіє не вкорочають ся, душа смущаєт ся...

— Скажѣть, — перебивъ я его, — чи вы зъ духовного стану?

Пунінь обернувъ ся до мене і прижму-

ривъ очі. — А яка причина сего пытанія, отроче мѣй любезный?

— Бо мы такъ ось говорите, якъ въ церквѣ читають.

— Що словянскій словеса важиваю? Та се не повинно васъ дивувати. Припустѣмъ, въ звичайной бесѣдѣ подобні слова не завсѣгды уместны, але якъ чоловікъ піднесе ся духомъ, сейчасъ і складає приходить возвышенный. Не вже-жъ вашъ учитель російского словесности — либѣнь васъ ви учать? — не вже-жъ вінъ сего вамъ не поясняє?

— Нѣ, не поясняє, — відповѣвъ я. — Коли мы живемо на селѣ, то у мене нѣ учителя нема. Въ Москвѣ, то у мене повно учителей.

— А довго вы на селѣ перебуваєте? Два мѣсѣцѣ, не болѣше. Бабуня каже, що я на селѣ пустую. Гувернантка есть зб мною і тутъ.

— Французка?

— Французка.

Пунінь поспробавъ себе за ухомъ. — Спрѣчь мамзель?

— Такъ, ви кличуть мадмузель Фріке. — Менѣ наразъ стало соромно, що у мене, дванадцятилѣтнього хлопця, не гувернеръ, а гувернантка неважє у дѣвчынѣ! — Та я ви не слушаю! — додавъ я зъ погордою. — Менѣ що!

Пунінь покрутивъ головою. — Охъ, панове, панове! полюбились вамъ чужі богоче! Відъ російского відклонили ся, на чуже перехилили ся, до чужинцевъ похилили ся... — Що се? вы стихами говорите?

Справозданнє зельзничон комісії о інвестиційномъ предложеніи вже готове и въ короткомъ часѣ буде предложено палатѣ послѣднѣ. Пбела того предложена принадає на Чехію 92,638 678 кор., на Галичину 77,125 939 кор., на Горицію и Поберже 48,903 433 кор.

Конференція президіи клялобъвъ що-до програми праць и компромісу въ справѣ воднихъ дорігъ, яка вчера мала вѣдбути ся, не вѣдбула ся. Мимо того уважають компромісъ за заключеный. Въ правительствѣмъ предложено рѣки будуть подѣлені на двѣ категоріи. До першої категоріи будуть належати ті, котрыхъ урегулювання стоить въ безпосередній зв'язи зъ будовою каналівъ и рѣкъ, котрі мають каналами доносити воду. Для регуляції тихъ рѣкъ въ Чехію, на Мораві, на Галичину и на Шлеску правительство готово дати державні средства, а пачею въ кредитъ жалючого въ предложенію о воднихъ дорігахъ въ вибѣлшій висотѣ 75 міліонѣвъ проритъ, а для регуляції нижніхъ рѣкъ правительство хоче підвѣстити меліораційный фондъ до висоты 4 міліонѣвъ корунт. Що-до участі продиновихъ краївъ въ меліорацій рѣкъ ще вѣдуть ся переговори.

На 41 засѣданні парламенту д. 3 с. м. вѣдбув посѣдъ Никола Васильки в товариствѣ сѣдуючю интерпретацію до міністра судоправства бар. Спенс-Бодена въ справѣ вменення при ц. к. державній прокуратурі въ Червоначьхъ субетатутѣвъ, не знаючихъ рускою мови:

„На Буковинѣ, якъ вѣдомо, уважають ся правними мовами руска, румунська и нѣмецка в судові розправи мають переводити ся въ одній зъ тихъ мовъ, вѣдповѣдно до матеріи мови дотычнихъ сторінъ. Проте, рѣчь припадає, пекучою konieczністю, а, щобъ такоуж руску мову знали що-найменше два функціонарі ц. к. державной прокуратури въ Червоначьхъ, котронъ кругъ дѣлана розтагавъ на частину Буковини, заселену переважно Русинами.

Въ наслідокъ найновѣйшого вменення субетатутами прокуратури двохъ Румунѣвъ не має тѣхъ властѣ, крімъ самого прокуратора, знаючого всѣ три краєві мови, ані одного функціонаря, котрий знавъ бы руску мову, бо вѣд чотирь субетатутѣвъ прокуратури знають тільки румунську та нѣмецку мову! Підписані бачать въ томъ не тільки вѣдвѣтъ непонятне поновлене законно признаній правної мови, котра в матеріи мовою майже двохъ третинъ буковинського населення, але такожъ поважне небезпеченство для судового орбкану в выповнюваня обов'язуючюй правовой цензури въ томъ коронніймъ краю, в тому запанують Его Ексцелленція и міністра справедливости:

1) Чому при найновѣйшіймъ обсажденію двохъ мѣстѣ субетатутѣвъ прокуратури не задержано дотеперішного звичаю, аби бодай два функціонарі прокуратури володѣли вповнѣ рускою мовою?

2) Що задумує Его Ексцелленція зарядити, аби якъ найскорше усунути сей станъ въ найвысшіймъ степені обиджаючий руске населеня Буковини и грозячий ему небезпеченствомъ?

— А вы що думаете? Я могу завсѣгда, нѣлько завсѣгда, тому що се менѣ природно... Та въ той самій хвилѣ мене ся чути въ садѣ за вами сильний и рѣзкій свѣтъ. Мій сѣдѣсѣдникъ проворно піднявъ ся зъ лавки — Выбачайте, панічу, се товаришъ кличе мене, шукає за мною... Що-то вѣдъ менѣ свѣже? Выбачайте, будьте здорові!

Вѣдъ юрнувъ у кушъ и зникъ, а я посидѣвъ еще на лавочцѣ. Я вѣдчувавъ въ той хвилѣ піднявъ и ще акесь друге, досыть приємне почуваннє... Я нѣколи ще не стрѣчавъ ся и не говоривъ съ такимъ чоловікомъ. Я трохи понавъ у мрѣв, однакъ пригадавъ на мѣ толюцію и поішовъ до дому.

Дума я дѣзнавъ ся, що бабуня агодила ся зъ Бабуріномъ: ему визначили невеличку комнату въ челядніймъ кралѣ въ офіцантѣ. Вѣдъ заразъ спровадивъ ся до нея зъ своимъ товаришемъ.

На другій день рано я, скоро лише выпивъ чай, и безъ вѣдустки вѣдъ надмузавъ Фрике удавъ ся до челядніймъ офіцантѣ. Менѣ забачалося знову побалакати зъ вчерашніймъ двикомъ. Не зачукавши до дверей — того звичаю у насъ вѣдвѣдѣтъ службѣ не було — я просто вѣдвѣдѣтъ въ комнату. Заставъ я тамъ не того, кого шукавъ, не Пуніна, а его покровителя-міністрина Бабуріна. Вѣдъ стоявъ напроли вѣдвѣтъ безъ верхньої одежѣ и, широко розставивши ноги, пильно вытиравъ собѣ голову и шню донгимъ ручникомъ.

— Вы чего багаете? — промовивъ вѣдъ, не опускаючи рукъ и наморщивши чоло.

Загальні збори „Дѣвстра“.

Вчера мы вже подали коротко про збори Товариства обезпеченя „Дѣвстра“. По богослуженію въ Успенскій церквѣ отворивъ збори гѣнпрезидентъ Надзирачюй Рады митратъ о. Левъ Туркесвичъ, зазначивши значній зрѣстъ Товариства въ минулому році, а скомстатувавши присутність потрібного до нарады числа (100) членѣвъ, покликавъ до президіи д-ра Савчака, д-ра Федака и д-ра Кулачковского, до комісії верифікаційной п. Пв. Вертинороха зъ Ляшювъ и Ант. Хойнацко зъ Львова, а на секретаря п. Пв. Бачиньского касіра „Дѣвстра“.

По представленію зборамъ правительствѣмъ комисаря радника двору Гута приступлено до порядку дневного.

Д-ръ Ст. Федакъ вѣдчитавъ протоколъ зъ послѣдніхъ загальнихъ зборѣвъ. Передъ приступленіемъ до другої точки порядку дневного зажадавъ слова въ справѣ формальній вѣдъ д-ръ Бгв. Олесницькій и предложивъ, щобъ вѣдти підъ парадъ 6-ту точку дневного порядку т. е. справу звѣтны статута, до котрой треба присутности що-найменше 100 членѣвъ, бо теперъ дѣвстрѣно в таке числѣ членѣвъ, а пѣдвѣдѣтъ можуть розбѣйтися и хибне комплѣту. — Д-ръ Федакъ попросивъ именемъ Дирекціи о вѣдложеномъ справѣ звѣтны статута до 12-ой години, бо декотрі членѣвъ спеціально заповѣли, що на той часъ прибудуть. — Такъ и ухвалено.

Приступлено до вѣдчитаня справозданія Дирекціи за VIII рікъ адмін., але на внесенє д-ра Олесницького увѣдлено д-ра Федака вѣдъ вѣдчитаня того [друкованого] справозданія, а вѣдчитано справозданнє комісії ревизійной, котре збори признали безъ дискусіи до вѣдомости.

О. Гординьскій попросивъ о поясненє позиціи рахунку що-до залеглостей у агентахъ выказаныхъ въ справозданіи въ сумѣ 98.165 кр. 23 сот., высказуючи свой поглядъ, що сума се за висока, и запанавъ: якій кавціи мають ті агенти въ Товариствѣ? Въ справѣ тѣдъ забирали ще голосъ п. Лука Пилипшинъ и д-ръ Кормошъ, пояснюючи, въ якій способъ повстанють такі залеглости. Потѣмъ забравъ слово директоръ д-ръ Кулачковскій и пояснивъ: Не всѣ агенти мають кавціи, бо агенти сами с переважно господарѣ, котрі мають свое господарство и котрыхъ припоручити на агентахъ мѣсцевий парохъ. Лише тогда, коли агентъ не має своего господарства, жадаєсь вѣдъ него кавціи въ висотѣ 300—100 ар. Кавціонованыхъ агентѣвъ вѣдъ всего 120 (на 860 вѣдѣтъ агентахъ) въ кавцію 51.982 кор., а залеглости выказані въ рахунку не вѣдносять ся лѣше до кавціонованыхъ агентѣвъ, але до всѣхъ, у котрыхъ покритѣ в певне; впрочѣмъ ті залеглости то не довѣт самого агента, але претенсіи Товариства до членѣвъ, котрі агентъ має статисти, и тому зараховує ся ему ті суми яко залеглостѣ агента. То переважно залагаючи за послѣдній кварталъ преміи асе курційной, котрій пбела дотеперішной практикѣ будуть въ болѣшій части сплаченій або полисъ увѣдвѣдѣтъ. — О. Гординьскій вѣдвѣдѣтъ ся поясненіемъ Дирекціи, заявляючи, що вѣдъ уважавъ ті залеглости яко раты силачей агентами сторонами залагаючи у нихъ, и попросивъ, щобъ въ слѣдуючіймъ справозданіи сю рѣчь пояснено.

На внесенє д-ра Олесницького почато дискусію надъ звѣтною статутѣвъ. По рефератѣ д-ра Федака, котрий пояснивъ всѣ маючий ся переклѣсти звѣтны, приступлено до дискусіи. Д-ръ Кормошъ вѣдѣтъ, щобъ вѣдъ дискусію приходили лѣше ті параграфы, до котрыхъ будуть поставлені членами якѣсь поправки, а решту звѣтны прийняти en bloc. Тон самон гадка бувъ в проф. В. Шухевича и ще попросивъ, щобъ пояснити: котрі параграфы статута мають бути звѣднені на жадає міністерства.

Пуніна дома нема? — спытавъ я якъ найсвобѣднѣйшіймъ тономъ в зъ шапкою на головѣ.

— Пана Пуніна, Никандра Вавилича, въ сѣдѣ хвѣля якъ-разъ нема дома. — Але позовѣдѣтъ авернути вашу увагу, молодой чоловіче: чи се прилично такъ безъ дозволу вхѣдѣтъ въ чужу комнату?

Я! молодой чоловіче! Якъ вѣдъ смѣл... Я спалхнувавъ вѣдъ гнѣву.

— Вы певно мене не знаете, — промовивъ я не свободно вже, а гордо: — я тутешнонъ панъ вѣдѣтъ.

— То менѣ вѣдъ одно! — кланувъ Бабуріна, знову беручи за ручникъ. — Хочъ вы в паньскій вѣдѣтъ, а не маєте права вхѣдѣтъ въ чужу комнату.

— Яка она чужа? Що вы? Я тутъ всюды дома.

— Нѣ, даруйте, тутъ дома — я, бо ся комната призначена для мене, пбсла умовы, за мою працѣ.

— Не учѣтъ мене, будьте ласкаві, — перебивъ я его, — я лучше вѣдъ васъ знаю, шо...

— Васъ треба учати, — перебивъ вѣдъ мене зъ черги, — тому що вы якъ-разъ въ томъ вѣдѣтъ... Я знаю свои обов'язки, але и права свои такожъ дуже добре знаю и коли вы дѣдѣтъ будете зъ мною въ той способъ бесѣдувати, то я буду зневоленій попросити васъ вынести ся звѣдѣтъ.

Не аяти, якъ була бы скѣпчила ся на-на перепадка, коли-бъ въ той хвилѣ, плачаючи и перехиливаючись, не вѣдвѣдѣтъ Пуніна.

Д-ръ Кулачковскій пояснивъ докладно всякій маючий ся ухвалити звѣтны статута, знаій вже нашымъ читателѣмъ зъ „Дѣла“.

О. Гординьскій поставивъ поправку до §. 3 статута, щобъ „Дѣвстра“ вѣдѣтъ було розшарати свою дѣяльність и в вышій державѣ; дѣдѣтъ попросивъ о пояснені: хто буде повѣдѣтъ кошты заснованя вѣдѣтъ, о якихъ говорять ся въ концѣмъ устугъ того §-у: такожъ що-до §. 25 статута, де говорять ся, що аби внесенє члена прийшло підъ нарады на заг. зборахъ, мусѣтъ бута подвѣдѣтъ 10 членами; се о. Гординьскій уважавъ за обмеженє волѣ членѣвъ въ ставленіи внесенъ. По поясненію д-ра Кулачковского вѣдѣтъ свою попередню поправку, нѣдѣтъ поставивъ до §. 23 поправку: щобъ до правосильности рѣшенъ заг. зборѣвъ потрібнѣ було 30 членѣвъ крімъ Рады надзираючюй, а не [якъ промонува вѣдѣтъ статута] 30 членѣвъ загально. — Д-ръ Кормошъ обставъ за внесеніемъ Дирекціи. — П. В. Шухевичъ пригадавъ, що вже запала ухвала, аби дискусію переводити лише надъ новыми параграфами а не надъ вѣдѣтъ, тожъ просивъ о рескриптовані тои ухвалы, бо коли-бъ дискусію вѣдѣтъ вѣдѣтъ параграфами, готово хѣдѣтъ комплѣту. Вѣдѣтъ збори признали §§ статута вѣдѣтъ 1 до 22 пбсла проекту Дирекціи. — При §. 23 промовлявъ крімъ о. Гординьского ще о. Бородавченко, жадаючи, щобъ до правосильности рѣшенъ загальнихъ зборѣвъ потрібнѣ було 50 членѣвъ, а коли-бъ не вѣдѣтъ таке числѣ, складала другі збори зъ важностию ухвалъ при якѣмъ-небудь числѣ членѣвъ. При голосуваніи прийнято §. 23 пбсла внесеня Дирекціи начною болѣшности голосѣвъ. — Дѣдѣтъ ухвалили збори безъ дискусіи такъжъ §. 24—108.

Приступлено до дальшого точки програмы — до роздѣлу надвѣдѣтъ. Реферувавъ д-ръ Кулачковскій. — Въ дискусіи п. Иванъ Фещинъ зъ Брѣговцѣвъ жалювався ся, що на звороты призначено за малу квоту. — На те п. Іос. Гурникъ представивъ, що членѣвъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ хочъ-бы и меншымъ на разѣ зворотомъ; за те „Дѣвстра“ всякій шкоды ліквідує скоро и вѣдѣтъ до вѣдѣтъ вымачува (оплески). — Потѣмъ промовивъ о. Д. Танякевичъ. Заявивъ, що — не яло ся вѣдѣтъ розводити надъ подробицями. Фактомъ вѣдѣтъ, що Товариство богатѣє, позбуло ся довгѣвъ, сотки людей має занятѣ. Все то заслуга директора д-ра Кулачковского, котрому належить ся щере признає (грімъ оплески). — Внесенє Дирекціи що-до роздѣлу надвѣдѣтъ збори признали. — Потѣмъ забравъ слово д-ръ Кулачковскій. Подякувавши за слова признає, зазначивъ, що розвѣдѣтъ Товариства се не лишъ его заслуга, але заслуга патріотичного загалу Русинѣвъ. Въ першіймъ рядѣ до розвѣдѣтъ Товариства причынають ся духовенство и агенти, котрі майже безплатно трудять ся для добра Товариства.

Вѣдѣтъ на внесенє д-ра Федака вменували заг. збори односторонно Пресв. митрополита Андрея Шенгвѣдѣтъ почесніймъ президентомъ Товариства, въ мѣсцѣ бл. п. кардинала Семѣрѣвѣдѣтъ.

Опбсла приступлено до выбора шѣдѣтъ членѣвъ Рады надзираючюй на мѣсцѣ устугаючѣ (по мысли §. 92. статута), пѣдѣтъ заступникѣвъ членѣвъ Рады надзираючюй и троихъ членѣвъ комісії ревизійной. Голосованє вѣдѣтъ картами. До Рады надзираючюй выбранъ [на 65 голосуючихъ] вѣдѣтъ голоса ми: д-ръ Теоф. Кормошъ адвокатъ зъ Черемшля, д-ръ Костъ Левецкій адвокатъ зъ Львова, Лог. Рожанковскій выслуж. совѣтникъ суду изъ Золочева, д-ръ Дам. Савчакъ членъ вѣдѣтъ краєвого, Титъ Ревачовичъ и Ант. Дольницькій радники суду зъ Львова. Заступниками членѣвъ Рады надзираючюй выбранъ [на 92 голосуючихъ]: Грин. Вредьона директоръ Краєвого Союза кредитного, Іос. Гавничакъ инжѣнеръ зельзничѣвъ держ. у Льво-

Вѣдѣтъ правдоподобно догадавъ ся по выразѣ нашихъ лицѣ, что мѣжъ нами зайшло щось неладного, бо сейчѣ обернувъ ся до мене зъ самымъ любезнымъ заявленіемъ радости.

— А, панічу! панічу! — закликавъ вѣдѣтъ безъ ладу, махаючи руками и заливаючись своимъ беззвучнымъ смѣхомъ, — миленькій! прийшовъ вѣдѣдати мене! прийшовъ миленькій! (Що еє? подумавъ я: не вже вѣдѣтъ хоче менѣ „ты“ говорити?) Ну, ходѣтъ, ходѣтъ у садъ. Я тамъ щось таке знайшовъ... Чого вѣдѣтъ сѣдѣтъ? Ходѣтъ!

Я поішовъ за Пуніномъ, однакъ на порозѣ дверей уважавъ за потрібне обернутися и кинути вымываючий поглядъ на Бабуріна. Я, мовлявъ, не боюсь тебе!

Вѣдѣтъ вѣдѣтъ менѣ такъ само и навѣдѣтъ дмухнувъ у ручникъ — очевидно въ той цѣлѣ, щобъ дати менѣ красеннее почути, до якого степеня вѣдѣтъ мене легковажить.

— Що за неотеса той вашъ товаришъ! — сказавъ я до Пуніна, якъ тільки дверѣ зачинали ся за мною.

Пуніна звернувъ до мене мало що не зъ перелякомъ свое набрѣскле лице.

— Се вы про кого такъ высказуетесь? — спытавъ вѣдѣтъ вытрѣщаючи очи.

— Та розумѣєсь про него... якъ вы его называете... про сего... Бабуріна.

— Про Парамонѣвъ Семеновича?

— Ну такъ, про сего... чорнопокого.

— Гел... гел... гел...! — закликавъ зъ ласкавымъ докоромъ Пуніна. — Якъ се вы можете такъ говорити, панічу, панічу! Тажъ Парамонѣвъ Семеновичъ знаменитый чоловікъ,

въ о. Бгв. Гузарѣ катихизъ учит. семинаріи у Львова, Костъ Паньковскій директоръ Краєвого Союза кредитного и д-ръ Ом. Кали-товскій управитель руской гімназіи въ Тернополі. До комісії ревизійной [на 105 голосуючихъ] выбранъ односторонно: Юліанъ Сѣчынскій радникъ Дирекціи домѣвъ у Львова, Ом. Кунацькій офіціалъ рахунковый Дирекціи скарбу и Ник. Мельникъ ассистентъ рахунковый Дирекціи домѣвъ, а заступникомъ Грин. Шарба, директоръ товариства задаткового въ Яворѣвъ.

По оголошенію результату выборовъ приступлено до послѣдній точки порядку дневного: „Внесенє и интерпретація членѣвъ“. П. Сим. Гривенко зъ Грушова (добромилського повѣта) жалювався ся, що въ его сѣдѣтъ вѣдѣтъ преміи по причинѣ частыхъ пожарѣвъ: п. Андрий Максимѣвъ поставивъ внесенє, щобъ Товариство розширило свой кругъ дѣлана на обезпеченє худобы вѣдѣтъ випадкѣвъ, а п. Дмитро Керста зъ Петрилова просивъ, щобъ Товариство давало въ тихъ сѣдѣтъ, де вѣдѣтъ болѣше члѣво обезпеченыхъ членѣвъ, за-помогти на закупку зварѣдѣтъ до гашеня огню и причыналось датами грошевыми до заснѣвѣтъ сторожей огневыхъ. — По вѣдѣтъ членѣвъ пояснившихъ директорѣвъ д-ра Кулачковского и д-ра Федака забравъ слово нотаръ зъ Рожанѣтъ п. Павлѣвъ и вкауючи на гѣдѣтъ розвѣдѣтъ Товариства, заявивъ, что вѣдѣтъ се заслугѣ Дирекціи а головнѣ д-ра Кулачковского [грімъ оплески], котрому належить ся за се повне признає [оплески]. При вѣдѣтъ забравъ ще голосъ п. Оаншкеничъ зъ Угнова зъ вѣдѣтъ и мѣдѣтъ тамъшнихъ ктрымъ Товариство выпѣдѣтъ обезпеченя по причинѣ частыхъ огнѣвъ, и просивъ о признані ихъ назадъ до обезпеченя, „бо се давъ почвѣтъ до поглотѣвъ въ околицѣ, что Товариство упадѣтъ. — Д-ръ Кулачковскій пояснивъ, что вѣдѣтъ часті огнѣвъ, котрі въ Угновѣ наражували Товариство на величіймъ страты, спонукали Товариство до выпѣдѣтъ обезпеченя декотрымъ членамъ угновскимъ, але тога обставина, що при кожѣдѣтъ случаетъ шкоды причина огню була тамъ „невѣдѣтъ“. А положенє будинокѣвъ въ Угновѣ таке некористне, что огонь дуже розширивъ ся, а се наражує Товариство на страты, ва чѣмъ терять и инші членѣвъ.

По вычерпаніи порядку дневного замкнувъ президентъ збори короткою промовою о год. 21½ зъ полудня.

Загальні збори Товариства взаимного кредиту „Дѣвстра“ за V. рікъ адміністраційной отворивъ о. митратъ Туркесвичъ въ присутности достаточного числа членѣвъ о год. 4½ по полудня. По вѣдѣтъ протоколу Загальнихъ зборѣвъ зъ мѣдѣтъ року вѣдѣтъ справозданія Дирекціи и комісії ревизійной за V. рікъ адміністраційной, а збори признали до вѣдомости и удѣлили Дирекціи абсолютію.

Приступлено до дальшого точки програмы „Роздѣлъ надвѣдѣтъ бѣдѣтъ“. По поясненію д-ромъ Кулачковскимъ кожѣдѣтъ позиціи прийнято внесенє Рады надзираючюй що-до роздѣлу чистого зыску.

Опбсла приступлено до звѣтны статутѣвъ, а то §§ 9, 17, 25, 29. Д-ръ Кормошъ протививъ ся звѣтнѣ § 17 що-до непѣдѣтъ дивиденды и вѣдѣтъ, щобъ не подѣдѣтъ въ означѣмъ часѣ дивиденды пропадали въ корнѣтъ фонду резервового. Тому спротививъ ся д-ръ Бгв. Олесницькій вкауючи, что годѣ членами, особливо сѣдѣтъ, памятити на речѣдѣтъ фондъ резервовый тымъ добутокѣвъ не збогачѣтъ ся, а поодиновіймъ членамъ стала бы ся кривда. — Всѣ звѣтны статута прийнято пбсла пропозиціи Рады надзираючюй.

При послѣдніймъ тоцѣ порядку дневного „Внесенє и интерпретація“ зажадавъ п. Ольховый зъ Комарна поясненє, въ якій способъ повстала выказана въ рахунку страта у одного члена въ сумѣ 249 кор. 88 сот., а по вѣдѣтъ

наистрогѣйшихъ засадѣвъ, цѣлкомъ невѣдѣтъ члѣво! Ну, розумѣєсь, собѣ вѣдѣтъ кривды не дастъ зробити, бо знає свою цѣлу. Великимъ знаємъ молодѣтъ сей чоловікъ — и не таке-бъ ему займати становище. Въ нимъ, мой миленькій, треба обходити ся дуже чѣм-ненько, бо вѣдѣтъ — тутъ Пуніна нахлѣвъ ся менѣ до самого уха — републиканецѣ!

Я выдѣдѣтъ на Пуніна. Сего я цѣлкомъ не спѣдѣтъ ся. Зъ подручника Кайданова и другихъ историчныхъ творѣвъ я вычитавъ, что колѣсь въ старину истнували републиканцѣ, Греки и Римляне, и навѣтъ, не знаю вже дѣдѣтъ, а уважавъ собѣ ихъ въ шоломахъ, зъ круглыми щитами въ рукахъ та зъ великими голыми ногами; однакъ щѣвъ въ дѣдѣтъности, въ теперѣшнихъ часахъ, особливо въ Россіи вѣдѣтъ губерніи могли находѣтъсь републиканцѣ, сего я цѣлкомъ не мѣдѣтъ арозумѣтъ.

— Аяже, мой миленькій, аяже, Парамонѣвъ Семеновичъ републиканецѣ, — повторивъ Пуніна. — Ось вы и знайте на будуче, якъ про такого чоловіка выражати ся!.. А теперъ ходѣтъ въ садъ. Подумайте, що я тамъ знайшовъ! Зозулине яйце въ гнѣдѣтъ блѣскѣ! Чудеса!

Я пустивъ ся въ садъ разомъ зъ Пуніномъ, а въ думѣвъ все повтарявъ: републиканецѣ! ре...пу...бликанецѣ!

„Тому-то — рѣдѣтъ я вѣдѣтъ — у него така сѣдѣтъ борода!“

(Дальше буде.)

Австро-угорско-русинских землицъ рус-
скаго вѣдѣнія. — 3 днѣя 1. мая 1901 года вѣдѣ-
нія до пограничныхъ до пограничныхъ тарифъ для по-
граничныхъ до пограничныхъ тарифъ для по-
граничныхъ до пограничныхъ тарифъ для по-

„Quäker Oats“ всегда можно достать.

на 160 репробовано 34; в гімназії в Тернополі на 145 репробовано 16, в Бучачі 49 на 147; в гімназії св. Анни в Кракові 43 на 248, в Рашеві 63 на 246; в гімназії У. у Львові 5 на 107, в ІУ-бн 45 на 214; в школі реальній в Кракові 11 на 137, в Коросіві 14 на 50; в гімназії в Божих 7 на 111, в Дембці 7 на 49. А вже в руських гімназіях не жалувано дітей при вступних іспитах; у Львові репробовано 41 на 156 (над 26%, отже над 6% понад пере-сичну), в Перемишлі репробовано 25 на 82 (30-5%, отже 10% понад пере-сичну), в Коломиї 17 на 67 (25-37%, отже також над 5% понад пере-сичну). Чи не за багато-го речності? Хоча б навіть вжити на увагу рбнці, яка справді може заходити поміж підготовленим дітям в народних школах пр. в Кракові або Божих а в Бучачі або Перемишлі, поміж підготовленим дітям польським а руським або жидівським, то все таки рбнці у висхідних іспитах вступних не дасть ся ніякше вияснити, як ли-ше незвичайно рбною мірою, яку при офі-ціальній відповіді прикладає ся в рбнних шко-лах мимо того, що принаєм є для всіх шкіл ті самі.

Поміняючи інші статистичні таблиці справозданя краєвої ради школярів, як про-учительські збори, видатки на школи в т. я., переведемо припомочі справозданя з-перед десяти лѣт порівняне теперішнього стану середніх шкіл в Галичині в тогдш-ним в справі, котрі нас найбільше обходять.

Перед десяти роками було в Галичи-ні всіх середніх шкіл 32, а то 24 гімна-зій державних, 1 державна гімназія реаль-на (в Бродах), дві приватні нашій гімна-зії (в Бучачі і в Харкові) і 5 державних шкіл реальних, в котрих одна (в Тер-нополі) була низша. У всіх гімназіях було учеників р. кат. обряду 7.157 чи то 61-58% (тепер в 10.096 чи то 61-27%), в реальних 738 чи то 77-13% (тепер их 1653 чи то 61-49%), — разом 7.895 чи то 62-72% (те-пер 11.749 чи то 61-77%). Руського обряду було в гімназіях 2151 учеників чи то 18-51% (тепер 3289 чи то 19-96%), в ре-альних школах 41 чи то 4-23% (тепер 212 чи то 8-27%), — разом 2192 чи то 17-41% (тепер 3.501 чи то 18-39%). Жидів було в гімназіях 2185 = 18-8%, в реаль-них школах 154 = 16-11%, разом 2339 = 18-67%; тепер в их в гімназіях 2971 = 18-03%, в реальних школах 655 = 25-56%, разом 3626 = 19-04%.

Щебля народності було Поляків в гім-назіях 8.928 = 76-83%, в реальних шко-лах 887 = 52-68%, разом 9.815 = 78-04%; тепер их в в гімназіях 12.919 = 78-4%, в реальних школах 2.629 = 90-87%, ра-зом 15.548 = 80-08%. Русинів було в гім-назіях 2.033 = 17-43%, в реальних шко-лах 36 = 3-76%, разом 2.069 = 16-46%, тепер их в в гімназіях 3.164 = 19-2%, в реальних школах 199 = 7-77%, разом 3.363 = 17-66%.

Учеників руського обряду, що віддуря-лись руської народності, було перед десяти

особливо впріш російській царює цілком не-приличним і пустим; бабуня ніх навіть не називала впрішми, а „кантами“; кожний творець кантів був на єм думку або чор-ний пивниця або кругом дурак. Вихованні в подібних поглядах а або рбнучо помин-ень був відвернути ся з обрядженем від Пушніна, — він навіть був при томі брудний і неопратний, що також образало мон паньскій привички, — або дати ся єму увести в побідити та йти за єго прикладом, заразити єго запалом до впрішів... Оно так і стало ся. Я також став читати впріш-ні або, як бабуня виражала ся, сівати канты... а навіть пробував сам де-що удо-жити на власну руку, а именно описи кате-ринки, в котрих находили ся такі дві впріш:

Ось грубенний валъ кружить
И зубцами скреготить...

Пуніш похвалив в тім описі певно-го рода наслідуюче звукові, однак самъ предметъ зганий яко низькій і негідний „літнього брадана“.

Та о горе! всі ті проби і радощі і зворушеня, наші самотні чуття, наше життя в двійку, наша поезія — все наразі скін-чало ся. Наче ударъ грому впало на нас в одній хвилі нещасте.

(Даліше буде.)

роками 193 на 2192, отже 5-61%, а тепер их в 138 на 3501, отже несповна 4%. При-чинились до сего безперечно руські гімназії, котрих є тепер чотирі, а перед 10 роками була лише одна.

В руській гімназії у Львові було пе-ред 10 роками 400 учеників (між ними 6 латинських), а торбіз було их 569. В перемишльській гімназії (польській) було на 756 учеників 242 руського обряду, а між ними 228 Русинів; а торбіз на 580 учеників було там 62 руського обряду, між ними 46 Русинів; за те в руській гімназії було то-рбіз 386 учеників. Виходить, що через заложеня руської гімназії в Перемишлі чи-сло учеників Русинів в тім місті зро-сло в 228 на 432, чи то майже подвоило ся, хоч число Поляків зросло майже незначно, бо в 522 на 527 (в тім числі жидів в 116 на 139). Не так світло показує ся впрі-рбств руської молодіж в Коломиї. Перед 10 роками в коломиїській польській гімназії було Русинів 188 на 428 учеників, отже 39-25%; торбіз в руській гімназії 271 Рус-инів, а в польській 13, разом 284 на за-галне число учеників обох гімназій 676, отже 41-8%. За те зрбств руської молодіж в Тернополі є значний. Перед 10 роками в тамшній гімназії було Русинів 97 на загальне число учеників 484, отже 20%; тепер в руській гімназії в 145 учеників, в польській 151 Русинів, разом в обох гімназіях на загальне число учеників 797 в Русинів 296 чи то 37-17%. Ще краше в реальній школі тернопільській. Перед 10 роками було там на 50 учеників 5 Рус-инів, чи то 10%, а торбіз на 456 учеників було Русинів 94, чи то 20-61%. Є се най-ліпшим доказом, що ученики будуть, скоро-ліше буде школа. Дялятого без потреби кло-почуть ся наші опікуни, що пр. в Стани-славській руській гімназії стояла бм без уч-еників.

На закінченя порівняємо ще число уче-ників руської народності в не руських гім-назіях у Львові теперішні в часами пе-ред 10 роками. Торбіз у всіх неруських гімназіях у Львові було учеників руського обряду 271, а в них правило ся до руської народності 251; перед 10 роками ходило 298 учеників руського обряду до неруських гімназій у Львові, а признало ся в них до руської народності 172. Значить: в одній стороні зменшило ся число тих, що відду-рали ся руської народності, в другій збіль-шило ся тих, що маючи в місяці руську гімназію, волять ходити до польських або до німецької. Яка бм то поважна могла бути ту-тешня руська гімназія, коли бм до 569 учени-ків, котрі торбіз побирали в ній науку, причинилося було ще тих 251, що розбрел-лись по неруських гімназіях. Чи ми потре-бували бм аж просити о отвореня нової гім-назії руської? Чи не мусіли бм отворити нам нову без нашого просби? Але ті 251, що волять учти ся по польськи або по ні-мецьки, ніж по руськи, се перелажно тверді патріоти, для котрих розумний змісль має наука лише в „руськомъ языкѣ“, а нѣ, то — в польськомъ або німецькомъ! Видно, що і число „патріотів“ у нас зростає!

Справи парламентарій.

Вчорашнє засіданє палати послів в-ывопила дискусію надъ податкомъ відъ го-рѣвки. На початку засіданя оголошено в-терпеліацію в внесеня. Інтерпеліація п. Да-шинського займає ся діяльністю галицької ради школярів краєвої і закіндає той радѣ тенденці ворожій просвітѣ. Братеръ интер-пеліа в справѣ зневаги якогось студента офіцеромъ 90-ого полку в Ярославѣ.

Яко генеральний бесѣдникъ протівъ предложеня о підвищеню податку відъ го-рѣвки, виступив д-р Косъ і говорив три години. Заявивши, що через збільшеня краєвих інституцій кредитових відъ ре-гового податку зробило ся дарунокъ богачамъ, а тепер знов має бути наложений податокъ на бѣднѣйшій клас населеня. Державний ескарбъ хоче прияти в поміч краєвий фінан-самъ, рабучи голодних. Бесѣдникъ зна-вує на великій зрбств посередних податків в послѣдних лѣтах і виступає протівъ тенденці обтяжуваня бѣдних класъ населе-ня що-разъ новими податками. Замість обго-ворюваного закона, бесѣдникъ волив бм мати підвищеня податку особисто-доходового. Був бм се найліпшій спосбъ уздоровленя кра-євих фінансів, коли-бм при томъ податку позволено стягати краєвій додатки. В пред-

ложеню є лише одна похвальна рбч, німенно се, що при податку відъ горѣвки знесено кра-євій додатки. Краєвій додатки стягають ся в Галичинѣ так, що половина лашає ся в ру-кахъ приватних осіб. Галицькі пропінатори завели в господарствѣ систему здривства. Чи-стою горѣвкою в Галичинѣ взагалѣ не доста-нєть; хто хоче мати часту горѣвку, мусить єи спроваджувати з Відня, з Чехії або навіть з Франції. Пропінацію в Галичинѣ бере шляхта за низьку цѣну і відтакъ від-арендовує єи жидамъ. Пани-шляхта суть спільниками жидів; польскій князь церкви, каноніки, великі пани суть приятелями жу-бравихъ жидів [Вольфъ: Koschajmy się!]. Жиди на пропінатию мають обовязокъ відда-чувати ся шляхті при виборахъ. Бесѣдникъ заявив, що такъ нѣ загального становища, як і спеціально галицького буде голосувати протівъ предложеня. Тимъ єго се, що іта-лійскі послы також будуть голосувати протівъ закона, хоч они мають вино, пивов. в. Галичина засуджена виключно на горѣвку, бо инші напѣтки дорогі. В Галичинѣ і на Буковинѣ горѣвка не повинна бути оподато-вана, бо она є конечнимъ консумційнимъ ар-тикуломъ найширшихъ масъ населеня. Га-лицькій пропінатійний фондъ лише шкоду приносить краєви, він олужить виключно шляхті. Якъ бм я мавъ таку салу, я бм зни-щивъ цѣлу, павуючу в Галичинѣ партію. П. Давидъ Абрагамовичъ боронить пропінатійний фондъ і на доказъ раціональності господаря в тімъ фондѣ наводить, що фондъ сей має вже десять мліонівъ. [П. Дашинський: „Тамъ панує протекціяна господарка!“] Черезъ про-текцію цѣлій родини шляхти достають цѣлій округи в аренду. Примѣромъ князь Чарто-рьскій арендує в своїхъ округахъ всѣ про-пінати і знаю, що рбчно до сего докладає 2000 ар.

Внесенє д ра Коса, аби надъ предложе-немъ перейти до порядку денного, відкинено і ухвалено перейти до спеціального дискусіи.

До § 1. забирає голосъ д-р Король. Промовляє протівъ, хочъ знає конечностъ скрѣпленя краєвихъ фінансів, а навіть по-жатоचितь податку відъ горѣвки, бо вінъ причиняє ся до зменшеня консумції. Русини в Галичинѣ займають найбѣрше становище в Австрії. Нѣ одинъ нарбдъ не має такъ мало конститутційнихъ правъ якъ Русини. Бе-сѣдникъ обговорювавъ відтакъ справу від-арендовуваня пропінатию шляхтою жидамъ, найліпшимъ приятелями шляхти. Жалує ся на упадокъ моральності є причини пав-ства. Выборы в Галичинѣ переводять по най-бѣднѣйшій часті при помочи горѣвки або гро-шей. Богато послівъ не сидѣло бм в єй палатѣ, коли-бм не було горѣвки. Власть в Галичинѣ а спеціально старости підпирють шляхту в єи змаганняхъ, аби якъ найбільше горѣвки консумовано. Ті старости навіть не єоромлять ся звертатися до руськихъ свяще-никівъ зъ просбою і представленнями, що не є користною рбчею ані навіть патріотичною — почувати хлопців о лихихъ наслідкахъ алкоголізму. Імена тихъ ц. к. апостолівъ алкоголізму були наведені в руськихъ часо-писяхъ, а ті старости не заперечили сего отже видно, що се правда. Однакъ мимо всіхъ тихъ перепонъ руській священникъ бу-дуть далше почувати нарбдъ о згубнихъ наслідкахъ алкоголізму.

По відповѣди Абрагамовича дискусію перервано. Слѣдуюче засѣданє в понедѣлокъ.

П. Міхейда вивѣз інтерпеліацію підпи-сану всіми членами Кола польського в справѣ невиконуваня судами і иншими властями розпоряджень, виданихъ в користь поль-ського языка на Шлеску.

П. Романовичеві Коло польське не дозволило внести інтерпеліацію в справѣ кон-фіскації статей в „Slowik polski“, в котрѣй була подана розмова п. Дашинського зъ Керберомъ о намістнику Цинієвськомъ в звязи зъ фондами запомоговими даними Галичинѣ.

Вчера абрали ся всі в німецькій по-слы зъ Чехії зъ виняткомъ Всенітцѣвъ у віцепрезидента Прадого, для спрєціюваня своїхъ жаданъ до правительства. Порозумѣня наступило що-до слѣдуючихъ постулатівъ: Переведенє двоязыковості системи в Празѣ, подѣлъ академії і галерій штукъ на чеській і німецькій віддѣл, подѣлъ заведена обезпе-ченъ відъ нещастя, утвореня трьохъ почтовихъ дирекцій: чеської, німецької і мішаної, утво-ренє нової дирекції фінансівъ в Райхенбер-гѣ, заснованє школи для артистичного про-мислу в німецькій Чехії, заснованє для сен-чати краю окружної дирекції зѣлѣничого руху, німецькою політехніки в Празѣ, окруж-

ного суду в Трутновѣ, німецькою рблничом школи і вблвхъ промисловихъ і торго-вельнихъ шкілъ в німецькихъ округахъ Че-хії. Выбрано підкомітетѣ для зредатованя подрбнов програми, котра буде предложена загальному збору німецькихъ послівъ зъ Чехії.

Перегляд політичний.

Німецькій парламентъ ухваливъ дієти для членівъ німецької палати послівъ. Пятанє тепер, чи єю ухвалу затвердити званова рада, бо разъ була вже відмовила євою апробату такій самѣй ухвалѣ палати послівъ. Говорять, що спеціально баварське правительство хоче протівити ся заведеню дієти. Кольпортований соціальними демокра-тами і оногды в парламентѣ цатований ви-сказъ цсаря Вільгельма: „Was, den Kerls auch noch Diäten?, Ich gebe den Kerls keine Diäten“, державний секретарь Посадовскій називає выдумкою. Однакъ „Швабскій Мер-куръ“ доносить, що цсарь в розмовѣ зъ великимъ княземъ Ваймару мавъ сказати: „На признає дієтъ посламъ парламенту зго-джу ся не скорше, ажъ виборчіи законъ до парламенту буде відповѣдно зміненій що до виборчого права. Опозиційнихъ послівъ ма-ємо вже більше якъ досить а результати праці платнихъ послівъ соймовыхъ, бодай в Прускахъ, такожъ не найліпшій“.

Розрухи в Россії вибухають в що-разъ новихъ місцевостяхъ. Тяфліскій дневникъ „Кавказъ“ доносить, що і тамъ пришло до грбннихъ розрухъ. Товпа, зло-жена головою зъ робѣтниківъ, збрала ся на „вблсковій площі“, розвинула червону хору-говъ, а коли поліція вбвала збранныхъ, аби розійшли ся, товпа ударила на поліцію. Мимо того, що поліція по короткій борбѣ з-брала хуриговъ, білка не скінчила ся, бо бо-гато горожанъ, а навіть воєки прилучили ся до демонстрантівъ. В бѣдѣ поранено багато осібъ стрѣлами зъ револьверівъ і штгелета-ми. На місцѣ прѣвѣвавъ самъ губернаторъ в окруженю жандармівъ і провадивъ цѣлу ак-цію. Арештовано 41 осібъ, а міжъ ними од-ного студента зъ харківського університету і три студентки вигнані зъ Петербурга за по-слѣдній студентскій розрух.

Російська телеграфічна агенція доносить: До Москви прѣвѣвъ міністеръ просвітѣ Ванновскій, візитувавъ університетъ і політехніку. Высказавъ професорамъ признає зъ причини павуючихъ міжъ ними а студен-тами відносинъ. Студентами університету міністеръ сказавъ, що кождий університетъ, будучи опаніємъ науки, є вѣчний і зъ тої причини не може бути замкнений. В полі-техніцѣ на промову студентівъ сказавъ, що ся школа дасть студентамъ всѣ средства спо-кбного закінченя студій. Міністеръ вбзавъ нарешті директорівъ, аби предложили міні-стерству меморіалъ зъ жаданнями і бажаннями снхъ інституцій, котрі радо будуть узвглад-нені.

Köln. Ztg. доносить, що в часѣ побуту Делькасаго в Петербурзі заключе-но угоду, на підставѣ котрої Франція буде обдирати змагана Россії в Манджурії. Россія приготує ся на всяку євентуа-льність. Зъ великимъ поспѣхомъ вбнчить будо-ву манджурської зѣлѣничѣ, скуповує льоко-мотиви, спроваджує персоналъ і т. д. такъ, аби могла вблєка корпусѣвъ армії в корот-комъ часѣ перекинути до вблдної Азії.

Турецьке правительство высало до амбасадорівъ державъ ноты зъ відповѣ-дею на ихъ протестъ протівъ самовблвною конфіскаціѣ прибавшихъ в недѣлю загранич-нихъ почтовихъ посильокъ. Турецьке прави-тельство запевняє, що до згадагого насиль-ства мало право на підставѣ закона, котрий уповаживає єго слѣдати за артикулами кон-трабанды. Турецька нота твердить, що в поч-товихъ мішкахъ знайдено багато ціннихъ предметівъ, револьверъ і ворожій Турецькій писма. Директора чужихъ поchtъ закладає ся, що они улекнуть контрабанду на шко-ду турецької поchtы і турецького фискуса. Порта стоить остаточно при томъ, що она має право до зарадженъ поробленихъ протівъ заграничнихъ посильокъ. Выслала поchtы до Европы при помочи зѣлѣничъ ще досе не-перва, експедиція виконує ся спеціальними курієрами, котрі послугують ся „Орієнтъ-евспресомъ“. Зъ Салоніки експедиція поchtы до Европы англійскій консулянтъ. Директоръ французької поchtы намітрає задержати ту-

реції посилля, котрі мають відійти турецьким кораблем в море. Борбу против заграничних поштових посильців мав викликати другий секретар султана Ісмет Бей. Амбасадори не прийняли ноту. Порту в поштовій справі в відомстві не вдовольняло увагою, що в ній знаходяться аневизивні заводи против держав і тому она не може бути прийнята.

Як бруксельська телеграма Standard-у зазначає, приятель Крігера єсть переконаний, що Кіченер не намагає по відвіді Мільнера відновлювати мирових переговорів, бо Кіченер дуже добре знає гадки міноритарних між Бурами кругів. З послідних переговорів в Ботоку він знає дуже добре, що заступник президента Шальк-Буртєр дуже остро наказав командантові Бурбас відвідати всі умови, котрі не мали б за основу повної незалежності обох республік. Відновлення мирових переговорів треба отже уважати за цілком безнадійне.

З Брукселя доноситься також, що через полуднево-західну німечку Африку перейшло в прилучилося до Бурбас більше як 2500 голандських, німечких і французьких охочників.

З Клердорпу доноситься, що ген. Меттенс відобразив Бурам здобуту ними англійську гармату, при чом 4 Бурбас убито, а 7 полонено. Військ Бабінгтона викопало одну гармату в 9 гранатів. Йогансбург відомству поволи свій нормальний вигляд. В одній копальні розпочалися офіційно роботи а в 4 інших приготування поступили так, що роботи можуть зачинатися. Бурбас поробила страшний занащен на сельвничій лінії коло Крадок в центр Капланду. Зельвничий рух цілком зав'язаний.

Відповідь москвофілам на станиславівську допис п. з. „Робота національно-демократів“.

[Письмо із Станиславова.]

В 87 ч. „Галичанана“ поміщено зі Станиславова допис, що спонукала нас до відповіді. Автор загадані статі салує ся величати в чатах погороду до українців і в ті цілі, за для недостачі матеріалу; пускає ся на злобу клевету, сходять на вибори і видає на „Бесіду“ (що, розуміє ся, не належить до річ). В імені правди подаємо зміст річ цілком безсторонно і простуємо брехні. Розходять ся о Банк звязаний. Осю фінансову інституцію заложено 1895 р. Гадка заснована єй вийшла від філії „Прогресу“, отже від українців (як: д-р Коцюба, В. Лукча, Л. Гузара, Гурика, Кокорудза, Стасевича, Якубовича, Бучинського, Мандичевського, Бораса і других). Першим директором Банку був проф. Кокорудза, синдиком був др. Мандичевський, в нім трудилася Ром. Закланський, проф. Мостовий. Молодий Банк став поволи розвиватися і підноситися. Саме тоді заснували репрезентанти твердої партії на перебір українців товариство „Клуб“. Клуби згодилися на приміщення Банку в одній своїй комнаті вразі за дармо (потому за малою оплатою, а тепер мусять Банк платити половину за локаль „Клубу“); а те сторонники т. зв. „консолідації“ згодилися, аби в управі Банку були заступлені обі партії. Загальне добро вимагало спільної роботи і згоди; вибрано однах і других. Не можемо відказати заслуги давнішим директорам з твердої партії ш. Ткачківачеві і Долінському, що ревно замишляли ся справами Банку, даючи про его розвиток; за се дакував ім горячо не раз п. Гурик в імені селян. Але згодом москвофіли постановили взяти Банк виключно в свої руки — і хатро вела діло в тім напрямі. Та на своє лихо не були щасливі в виборі директорів, приміром Іва Ткачунка, що поводи ся зі сторонами грубо, мужиків прозивав і трактував їх не по людськи. Другим нещасливим для москвофілів директором був Ліскавацький. Там москвофіли едскредитувалися і вже в минулм році мусіли повернути ся українцям. Вони недоволені своєю до українців показали сейчас в такий спосіб, що оден по другим почали виймати свої капітали і пожитувати в польських банках; до вибирання грошей і перенесення в інші банки загочували самі директори москвофілів.

Пановане москвофілів в Банку чисте народовецьке мало рішати ся на сегорішніх загальних зборах дня 12 (25) двігня. Вони неписували кільканайцятьох людей недовго перед зборами і в сам день зборів потривожили до „Клубу“ вгінніки Поляки, щоб ті, конкurreнта „Підгірської Спільноти“, помогли їм своїми голосами до переваги. Другим доказом їх хитрої роботи було виготовлене двома виписані самі тверді на слух, коли-б на зборах була їх більшість, а на других була половина народовець. Але селяне стояли солідарно зі своїми картками, на котрих було і двох твердих. Довідавшись на зборах о тім листі через катихна Семенова, москвофіли стали вимкувати перешкоди, аби селян не допустити до голосування. Директор Ліскавацький (голосний з ордеру, згубленого по дорозі в Ямму) почав тих селян, котрі не взяли з собою касових книжочок, випрошувати за

двері. За те зібрав его в гори п. Гурик, взяв в оборону селян і поради єму сконстатувати в головної книги, чистоту, не маючи книжки в собою, належить до Банку чи ні. По таких і других спекуляціях москвофілів зачали ся збори. По справозданню уступного виділу виступив на підписи д-р Алексевич, найтвердша твердість в Станиславові, намагає ся на п. Гурика і на „Підгірську Спільноту“. Селяне обурилися і заперестували, та аж по довгій гаморі, завдяки п. Гурику втахомирилися а д-р Алексевич закінчив свою річ плаксивим голосом ось-як: „В імені 40 членів нашої партії...“ — оставляєм вам свободні руки і оставляємо собі лише те, чого ви хочете, а ми не маємо нічого проти вас. —

Тепер випадіє замаркувати брехливі місця допису і спростувати. Іменно: 1) Неправдою є, мов-то засноване Банку було ділом москвофілів; се було діло українців. — 2) Неправдою є, що він, прийшовши до хатлевої переваги в Банку, „радушно“ прийняв українців; бо ось не хотіла згодитися на приватне бл. п. Авдія: Шаховича, великого патріота, дарма що він просив кілька разів о приваті. — 3) Неправдою є, що українці були причиною роздору в фінансовій справі, бо він був за вибором однах і других, оказували симпатію і відчистість для чесних людей з іншої партії (як Ткачківачеві і Долінському), але москвофіли лхям-трактованем селян, тенденцією загарабав в свої руки народовецьку інституцію, перенесенням своїх капіталів до польських банків і агітацією за тим викликаючи загальне огорчене. — 4) Неправдою є, мов-би українці відтігали ся від праці для добра Банку, бо він не то що все мають сесю інституцію на оці, але навіть грошей своїх не жували на розробку; а правдою є, що банкові гроші „не давали спати“ москвофілам. — 5) Клеветою є, що „триїца“ („радикал“) Гурик, Баршів і Гузар за для інтересу замишляли ся Банком, бо то люди ідейної праці. — 6) Неправдою є, що „Руска Бесіда“ за-для „личних цілей“ звернула більшу увагу на Банк; таку цілі мають іменно москвофіли, контрафактно звязані з Банком на цілий рік, аби Банк платив чи не більшу половину за їх хату. — 7) Неправдою є, що москвофіли було на зборах 40; навіть не вчисляючи згінників Поляків було їх значно менше. — 8) Неправдою є, що по нещортунній бесіді Алексевича вслід за сесією москвофілівського штабу вийшло 80—70 селян, бо вийшло всего двоє (Варабаш і Іванюлюк). — 9) Неправдою є, що москвофіли виймуть з банку свої капітали, бо він вже тамтого року все вибрали, а решта наша!

Віанди — поки не появлять ся довша відповідь на підлі клевети в москвофілівській органі на бущого посла Гурика — підносимо гримний протест против москвофілівських злобних, клеветливих нападів на п. Гурика, котрий своєю діяльністю в ім'є сільо в оці і тому хотіли би его „живцем з'їсти“...

Українці.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народний фонд.

Дирекція Товариства взаимних забезпечень „Дністер“ подає до відомості властей листів у відомості фонду основного „Дністер“, що в наслідок ухвали Загальної Зборів Товариства з дня 9 мая с. р. будуть в надвжжю річний сплатені остальні листи у відомості. За рік 1900 признали Збори 12 коронів дивіденди, що буде виплачена за купон ч. 8 по струнцю стемплі і податку квот 38 сот. Властитель листів у відомості згодять протє прислати свої листи до Дирекції, по чом одержать належну голівку. З об'язувим роком перестав даліше опроцентуванє листів у відомості. — Заразом пригадує Дирекція, що з листів вилісовувалися в 1900 році не предложено до виплати 15 листів в і властитель їх згодять предложити їх чим скорше, вразі з купонами, бо листи ті вже в одній хвилі вилісовувати т. в. в одній 1900 року не опроцентувати ся в послідній купон платний єсть ч. 7.

Займьмь ся нашими крамницями! Нещадно піднісь пов. дописувальці з Гусятинщини наглаго потребу гуртових складів для сільських крамниць, бо „доен нашій крамниці“ є тільки додатками до жидівських торговельників. Сей правдивий висказ нехай залюструє такий комічний трюк, кобы не сумний примір. В м'єстечку З. підгаєцького повста в одній довшого часу удержує крамниця при чистильні та дуже цікаво заосмотріть ся потрібні товари. Она по-просту відкуповує їх в одній жидівської, трох більшого в одній неї, а на кілька кроків віддаленого склепнику і водтак те продає. Прому собі представити, в одній така крамниця може заробити, коли з конкуренційних зглядів не може жадати вищих цін, як їх бере жид в одній купуючих; а далі: чамь она може мужиків в одній жиди стягнути до себе, не кажучи вже, аби жидови що робити конкуренцію в его „выкурити“ з села. А таких славних крамниць в нашій Галичані певно не треба зб'єжкою шукати. Тому конче треба якоюсь раду: або нехай Народна Торговля потворить при своїх філіях склади спеціально для крамниць, отже з товарів гіршого сорта а дешевших (як се впробувало в загальних зборах свого часу підносено), або зорганізуємо добре чи повтовити оден крамний Союз крамарецький, або вдумаймо що якийсь нашій проект, але лише

не садимь зь заложеними руками, бо справа не терпить проволочи. — р. з.

Крадіж на пошту в Долині. Пашуть намь зводтати. Вночі з середь на четвер с. т. (з 8 на 9 го го ма) обокрали невислужені дотерев злочинці пошту в Долині. Уряд поштовий м'єстє ся в приватному будинку в середині м'єста близько стражниць поліційної. О годнів 11¹/₂ вночі вийшли поштіонці з одним листом, котрий на дворі до пошту, що приходив до Львова, а коли о годнів 12¹/₂ вернули, застали двері в одній поштіонці в століки порозбиті. В добу в маркам забрано около 2.000 корон, між тым лист грошей до уряду податкового з 600 коронами; крім того украдено приватну власність тамошної експедиторки: годяниці золотий перстень і голівку. Домі, де знаходиться пошта, замешує поштіонтер з численною родиною, однак ніхто нічого не чує. Злодій двері входовими через сідні деставляє до середини а зь поштом пошляв долого зельвєтє в втрах. Нещовна рік тому зазавь опрадено будь тутешній, а злочинців не вкрито. В зм'єтє року зловлено на крадіж якогось Швайцара, що двічі в одній вкрито в криміналь, в его то посуджувано о крадіж суду. Однак вонь не признавав ся до той крадіж, а перед м'єсцем помер в шпиталі слідоч в'язниці в Стрию — після ореченя лікарів в зовань его — через побитє поліційними долинськими. Прокураторія зарядила в той справі слідство в вже доручено трем поліційнтам акт обжалована а розправа відбудеть ся в м'єсці в Стрию.

Из Станиславова пишуть намь: Меж станиславівськими Русинами тепер тільки й й говорять, що про анагизаційний вечер в м'єстечку „Русьон Бельді“ в дан 16. н. ст. мая. Вечер заповняв ся світлом, програма концертної часті дуже добора, возмуть в одній участі перворядні сили музичні з Львова. Рівнож великі приготування дють ся до части забавної; до аранжирів уприсав Комітет з в'єстного аранжера п. Осипа Шухевича з Львова, а комітетовий подбавить, щоб в люди зь провинції, не маючі знакомых, вийшли зь вечера вповні вдоволені. Карты вступу по 2 К будуть продаватися лаше при касі перед самим вечером. Запрошена вже розбелав, зь рекламациями треба звертатися до „Русьон Бельді“ в Станиславові, ул. Собського ч. 28, але мусимо заважати, що для людей на становищах (прим. священників, урядників, учительів в т. д.) запрошена зовсім злишній, бо „Русьон Бельді“ ввєхь свєхь гостей радо и сердечно позатає.

Посол Василь Яворський в'єсть на одній зь остатних засідав палати послов наглый внесок о уділенє підмоги погорільцям в Бурштін. Дан 17 двігня с. р. около півночі нав'єстив пожеар м'єстечку Бурштін і в в'єльких годнах спопелєло 30 хат враз зь приваєжними забудованими а много родивь попало в нужду. Нещастє тымь більше, що дотмає нав'єдн'єшу часті населєня м'єстечка. Без даху оставші родини мусять тепер покладати на милосердє и такт на-сирьб зубожлого населєня Бурштін и годь припустити, аби ставші жебраками погорільці змогли як-небудь піддержати свєє истнованє без вичачної помочи в одній держави и краю. Тільки значна помідь державна може злагодити велику нужду нещасних и дати їм можливість відбудовати домівки. По сьмь представлено справу підписані внесли, щоб зь державних фондів дано що-найменше 30.000 коронь за помочи погорільцям Бурштін.

Зь товариства им. Котляревського. Засіданє відбуло відбудеть ся в четвер 14-ого с. м. о 7¹/₂ год. вечером в локалі „Русьон Бельді“.

Доповняючий вибір одного члена ради пов'єтовий зь Золочев зь групи громад сільських розпасаля прєдія нам'єстництва на 17-ого н. ст. червня а одного члена зь групи громад м'єстких на 18-ого червня сего року.

О самоубійстві в'єстного посла до сейму Казимира Баранського, д'їдича зь Радловицяхь коло Самбора, пишуть до Kurjer'a lwowskiego: Причиною самоубійства були п'євотр'єно непорядки вь самборській касі ошадности, котрі стверджено вже давно а перед м'єсцем писано о томь публично. Баранський для ратованя славы обшарпиків и в'єльких політичних спекуляцій зьобов'язав ся покрити есентуальний дефіцит до висоты 180.000 зр., а не могучи дати собі зь тымь ради, скінчив самоубійчо. Поганов го подарки в той касі мабуть годь буде довше удержувати вь тайн. Зь „dignitatem“ має бути замотаний вь ть справу касову та-кожє посол Гіжовський, котрий при помочи пов'єтовий каси щадничо в'єль розній спекуляцій купець.

Дробні в'єсти. Директор львівської поліції радникь двору п. Кішачковський має перейти незабаром зь стань супочинку, вь службисті 42 л'єт, а его м'єсце займе п'євотр'єно дотеревний радникь львівської поліції п. Шехтель. — У Львові помер вь купець Важний вь 68 роцх житя. — Третьа каденція судьбь присяжних зь Церемонії розпочнаєть ся дня 13 с. м. — Розправа карна против Тумєна, б. управителя товариства забезпечєнь Unio Catholica, відбудеть ся вь в'єдні с. м. Прокураторія обжалувала его лишь о пофалшованє поліс аскураційних. — Російське правительство позичило в капіталістєв французьких 435 мільонів франків.

Увага. При гоєнн ріжних ран на те звернути треба найбільше уваги, що цілкомєтє загана годь доперва наступити, коли усуне ся а рани єє нездорові частини. Коротко кажучи, треба рану а самого початку хоронити перед усімь зачещенєм і ушати холодною, усмиряючою білою водою, щоб заво-біти запалєню. Давати, добрим, спеціально до сєї цілі надаючи ся домашнім средством в найлучше занає прєска домашня м'єсть з аптеки Б. Фрейліха, ц. к. надворного достачи в Празі, котру можна дістати і в тутешніх аптеках. — Гляди інсерт.

Посмертний — ☞ — оповістки.

Єфрем Глинський священник-новілат, сов'єтник митрополитичої капітулы и настоятель приходу вь Оброшні, щирецкого деканата, упокоив ся вь 85 роцх житя а вь 58 л'єт священства. В. с. п. 1

Телеграми.

В'єднь 11 мая. Чеський радникь загрозив президентови Фереру обструкцією, а вь дальшє буде поступати зь нимь менше в'єгладно, як зь в'єшими сторонниками вь парламенті.

Б'єлград 11 мая. Корольвський указь зааряджує введєню науки російської мови на в'єших и в'єших курсь в'єськовий академії.

Париж 11 мая. Папєскі пунції, котрий посла донесєть націоналістичнихь дивєн-ков зь м'єстечку, вернуєть до Парижа. В'єсть, що між Ватиканомь а Францією в'єдуть ся переговори вь цілі злагодженя вь сенаті закона о конгрегаціях, вь несправдливих.

Лисбона 11 мая. Епископ зь Оперта заборонивь одному ліберальному священников вступити до церкви. Священник хотівь виголосити проповідь, подь голымь небомь, що викликало інтервенцію поліції. Результатомь того було величєсьне зб'єв'єнє и товня кричала: „Нехай жєє євобода! Прочє зь в'єлькими!“ Остаточю поліцію відохано и священник докінчивь свою проповідь.

Мадрид 11 мая. Міністерство судобництва займьє ся приготуванємь реформы конкордату.

Барцельона 11 мая. Арештовані трєвають дальше. Головними в'євонниками розрухь єуть тепер жєєні и д'єти. Вь більшихь фабрикахь вже працюють, рухь трамвайвь нормальний. Вь околиці Б'єлбао мають виступити анархисти.

Москва 11 мая. Генераль-губернаторь в'єдав оповіщенє, котрымь заборонивь мешканцямь Москвы посити в'єж. Заборона не відносить ся лишь до тых, котрі через свєє занятє мусять носити в'єж. Переступство єє буде каранє гравнемь до 500 рублівь або арештомь до трєхь м'єсцяцв.

Йоногана 11 мая. 300 х'єських повстанцівь в'єдрло ся півночно-в'єх'єдною границєю до Кореї.

Пекін 11 мая. Америкєньське в'єсько в'єдфало ся зь д'єльниць, котрі були подь їхь контролею, зь в'єн'єткомь „забороненого м'єста“. Ошоронений Америкєнцями д'єльниць вь часті віддано подь англійську контролю, вь часті подь німєцку.

Надослав

Д-р Теофіл Залевский

орданує в хоромах ушей, носа, горла і гортани. Лічне надуг мови [ісканість, белкитин, шенелівість, мова через ніс в т. д.] ул. Ко-247 стюшка ч. 8 від 3—5 по полудни. а—80

Спеціаліст хоробь венеричнихь и сирьныхь

Д-р Іосиф Чачковскій

секундарій в'єперачо-сирьного відд'єлу Головного шпиталю орданує в'єд 7¹/₂—10¹/₂ и в'єд 3—5, ул. Копєрника ч. 7. з'єт 10—10

Заведєне водолічничє і пенсіонат

КІСЕЛЬКА

в минулм році через в'єбудованє нового дому розширенє, отвертє цілий рік

Поясєнь уділює управитель заведєня

Д-р ЕДУАД КОВАЛЬСКИЙ

Л'євів, Підзамчє „Кіселька“.

Отвертій лист до Високопаванькоу Пана

М. Фрейліха

ц. к. уприв. бандажиста у Львові, Горлицька 35. Отсам стверджує, що М. ФРЕЙЛІХ, спеціаліст бандажів, вилічив мене через уміле закладанє бандажів, свого винаходу і в'єстарілі пропущення в віці 70 літ, що нехай єму Господь Бог нагородить.

Л'євів, 8 лютого 1901.

Валерій Рогачкий, антикар в Горлицях.

ПІЩАНИ

найзачинишє уадровишє сир'єзно-мудєє для реу-матиків в недугахь сугубихь і в'єстєх, а в'єстєх сугубихь, по зломаняхь і з'єжненяхь в под'єрї, первоцихь а голівно в їхь

Урядженє, так що до м'єстєхь як і курелів, після в'єснихь виліг — від люкєсовихь аж до найдешевшихь. Три басєни чистє сир'єні, три сир'єзно-мудєє, оден порцєлановий. Осібний басєн для в'єснихь в купільми по 10 кр. другий по 40 кр. В'єнни парцєланові, марморіві і дерев'єні. Відповідні купелі б'єлоти л'єв'єльни в неар'єнимь успіхом. Прєспєкти розсидєє заряд. Ошадність гориста.

Лікар ординуючий: Др. Ал. Т'єйман. до 15 мая: від 15 мая: Крамів, Ринок гол. Піщани на Угорщині.

Виходить у Львові ще два (пробіж мѣсяць і рух-
лихъ свѣтъ) о 5-тій годикъ по полудні. Літератур-
ний додатокъ „Вісникъ найвищихъ наукъ“ виходить
звѣдують до второго, а до второго і пачають
на переміну разомъ зъ Ділою.

Передплата і ксерати приймають: у Львові
Адміністрація „ДВЛО“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне
бюро „Оголосенъ“ ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ
ул. Кароля Людвика 9, і А. Ольшавського ул. Кидан-
ського 2; — у Яссахъ: Д. Крижановскій; — у Бѣ-
лграді: М. Дука, I. Seiderstätt; F. A. Richter, Nibelun-
genstrasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Hassenstein &
Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфуртъ і Гамбургъ:
H. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і календарі за 1901 р. і
книжки у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ і літер. додаткомъ

в Австрій:		за границею:	
на цілий рікъ . . . 16 ар.	на цілий рікъ . . . 22 ар.	на півъ року . . . 8 ар.	на півъ року . . . 11 ар.
у Львові:			
на цілий рікъ . . . 14 ар.	на півъ року . . . 7 ар.	на чверть року . . . 3-50 ар.	на місяць . . . 1 ар. 20 ар.

Реклама, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24
ул. Ваторія. — Румокосъ зворотять са лише на по-
переднє зворотеннє. — Рекламція неоплачена
вільно вѣдъ порта.
Неодмінне членъ коштує 6 ар. на пров. 7 ар.
Оголошеня звычай приймають ся пош. ч. 10 ар.
вѣдъ одної вѣстки ксератовою або са мѣсяць а за
рубрику „Надобаче“ по 15 ар. а. з.
Нодати і книжки доносити признач. тишакъ за 10
15 ар. вѣдъ членика.

Вісникъ.

Від числа і якості інтелігенції залежить
в значній мірі доля народу. Інтелігенцію ви-
творюють школи, тому треба нам о то дбати,
щоби ми мали як найбільше шкіл, а в них
як найбільше молодіж.

В народних школах існує примус, а до
найвищихъ шкіл не треба заохочувати нікого
з тих, хто має до них правний приступ. Для
супільності лишається отже обовязок подбати
лиш о достаточне число здібної молодіж
в школах середних і відповідне до потреб ча-
су розділене єї на школи гімназійні, реаль-
ні, промислові та торговельні.

Одною з причин зuboжіння Галичини єсть
переповнення (до певного степеня) гімназій,
котрі продукують інтелігенцію, що відтакъ, за
нашими урядові становища, матеріально ніщо
або майже ніщо не продукує, а ріночасно
з тим реальні і промислові школи, хо-
тай нечисленні, мають мале число учеників
взагалі, а Русинів в особенности в тих шко-
лах так мало, що в деяких класах їх або зо-
всім нема або лиш по двоє, троє.

В наслідок сего браку нам техніків і про-
мисловців та купців на кожнім кроці, а без
них нарід не може розвивати ся економічно.
Колиж без економічної сили не може нарід
розвивати ся культурно, тому вже крайна по-
ра подумати Русинам про основне усунення
запори в нашій розвою і подбати зараз від
початку ХХ. століття, щоби ми мали в серед-
них школах таке число молодіж, яке-б від-
повідало загальному числу населення нашого
краю, та щоби до 1910 року не було в нас
браку інтелігенції на жаднім полі культур-
нім і промисловім.

Сю ціль досягнемо легко, сли що року
вишлемо до школи: 10.000 гімназистів, 10.000
реалістів і бодай 5.000 промисловців та тор-
говельників. (З вісником року 1899/900 було
в гімназіях Русинів 3.164, в школах реаль-
них 199 (1), з торговельних і промислових
шкіл дат після народности не оголошуєсь.) —
Чей годен руский нарід спромочи ся на 25.000
школярів в середних школах! В такім разі
мала-б ми за десять літ чверть мільона інте-
лігенції, то вже чей було би кому попрацю-
вати над нашою долею.

Вишуканем і висланем до школи як най-
більшого числа здібної молодіж повинні
заявити ся передовсім ті, що з народом най-
ближше стикають ся, т. є. священники і учи-
телі, а по часті також читальні. Учителі по-

винні також подбати, о скільки се в їх силі,
щоби молодіж приходила до середних шкіл
належито підготовлена, бо в противнім разі
мусить значна часть учеників покидати школу
серед року, а се дуже знеохочує до школи
їх родичів-селян.

Щобимъ учителі знали докладно, які єсть
вимоги при вступних іспитах до середних
шкіл, то подаєм їх так, як они оповіщені в
урядових справозданнях.

При вступних іспитах до гімназій і
шкіл реальних вимагаєсь:

1) знаннє релігії: відомостній, які
ученик може собі придбати в перших чотирох
літахъ обовязкової шкільної науки в 4-класових
школах народних.

2) з викладового язика. Плавне та
вправне читанє, повсненє річєвє прочитаного
з поданем мисли, оловіданє уступу ширшимъ
відступами; знанє частай мови, відміна імен
і дієслів; знанє речєвє простого, розширено-
го і розбір складових его частий (що-до зго-
ди підмета з присудкомъ і складній відмінків);
поправне написанє диктату з круга новіт-
звістнихъ ученикови і письмєнна аналіза одного
довільного речєвє з диктату. Ученики мають
означити часті мови і їх форми, а також ча-
сти речєвє.

3) з німецького язика. Плавне і зро-
зуміле читанє, відміна родівника, іменників,
прикметників та займенників (особових, при-
своєючихъ, вказуючихъ, відноснихъ), відміна діє-
слів помічних і слабих у всіх формах дієль-
ного і страдального рода. Відтакъ відміна най-
звичайнішихъ дієслів сильнихъ, засіб слів від-
повідній понятямъ ученика; правильне писанє
легкого диктату, котрого зміст подастъ ся
ученикамъ в викладовій мові перед дикто-
ванємъ.

4) з рахунків. Писанє чисел до мільо-
на включно; вправність в чотирох головних
діянняхъ рахунковихъ цілими числами; певність
в таблиці множення і знанє важайшихъ ме-
тричнихъ мір.

Того самого вимагає ся від ученика, що
здає іспит до приватноучащої класи учи-
тельської семінарії; від ученика, що
здає іспит на перший рік вимагаєсь основній-
шого знаннє рускої і польської граматикі і
більшої вправи, так в слові як і в письмі, з
язика німецького. Крім того вимагає ся знаннє
елементарнихъ відомостей з історії, географії і
натуральної, котрі повинен ученик присвоїти
по скінченню 5-класової школи.

До заводовихъ шкіл промисловихъ, як
в Коломиї, Глинянахъ, Кам'янці, Косєві, Тов-
стємі, Станиславіві [докладний спис всіх шкіл
в Галичині, услівя правитъ до них і всі інші
подробіції виходять ся в Інформаційнімъ ка-
лендарю Руского Товариства педагогічного
на рік 1901 на стор. 82-92] вимагає ся скін-
ченого 4-ого степеня школа сільської, а до
(висшої) промислової школи у Львові скінче-
ної 2 класи гімназії або 6 класи шкіл висшо-
го типу.

Всякихъ близькихъ поясненъ уділитъ підпи-
саний Виділ.

За Виділ вілії Руского Товариства педа-
гогічного в Тернополі:

П. Мостисич, Як. Миколаевич.

Справи парламентарій.

На 43 засіданню палати послівъ зъ дня
9 с. м. вибѣс п. Брайтеръ до міністра
внутрішнихъ справъ інтерпеля-
цію, зъ справъ розрухъ у Львові, підпи-
сану такожъ рускимъ посламъ. Інтерпеляція
опикує коротко розрухъ у Львові в дняхъ
29 и 30 цвѣтня и їхъ причини, а відтакъ
мовить даліше:

Дня 29 цвѣтня явилась була у намѣст-
ника гр. Пініньского депутація робітниківъ
безъ занятя зъ просьбою, абы розпочато пу-
бличній будови, які вѣдъ давна вже в вѣ-
плані, бо дяючи єть той спосібъ бѣднимъ
людямъ роботу, унеможливлено бы далішій
голодовій екоцєсє. Намѣстникъ мавъ депутацію
заявити, що зробить все, що вѣ его силі, и
представить справу правительству; надѣє ся
такожъ, що єму се поведе ся, хочъ єсть дотѣ-
першій єго заходы, абы президента міністрѣвъ
спонукати до зарядженія державнихъ работъ,
були безуспѣшній. Цѣлу вину поносить прави-
тельство и т. д.

Въ яркѣй, доси невыясненѣй суче-
рчєности зъ сєю заявою галицького на-
мѣстника стоить заява п. президента
міністрѣвъ. Краковскій Naprzód такъ
рѣчь представляє: „П. Дашинскій бувъ д. 2
мая у президента міністрѣвъ и пытавъ: що
правительство гадає зарядити противъ напу-
ючого у Львові браку работъ. На се д-р
Керберъ заявивъ, що вѣнъ вже вѣ мартѣ с.
р- дуже виразно наказавъ галицькому намѣст-
ництву безпротєжно зачати будову дорѣгъ и
водній работи. Окрѣмъ того вѣнъ зарядивъ
можливо найскорішу будову университетскої бі-
бліотеки“.

Сю, оголошену въ Naprzód'ѣ заяву міні-
стра, котрої ц. к. прокураторія въ Крако-
вѣ не економізувала, економізувала ц. к. про-
кураторія столичного мѣста повторєну у
Słowa polsk'омъ.

Коли порѣвнати заяву президента міні-
стрѣвъ зъ заявою намѣстника Пініньского,
то покаже ся цѣломъ ясно, що міністрѣвъ на-
мѣстника бєспотѣжно єдемаскувавъ! Зъ огля-
ду на се, що такі подѣї, коли они стали за-
гально вѣдомими, цѣломъ не причиняють ся
до скрѣпленія поваги найвищихъ краєвыхъ

властїй, підписанї уважають за konieczну рѣчь
поставити питання: 1) абы п. президентъ міні-
стрѣвъ може виправдати свою заяву, суче-
рчєну зъ заявою галицького намѣстника? —
2) що ексцєлєнція гадає зробити, абы не по-
вторили ся такі, повагу найвищихъ властїй
сильно підкопуючі факты!

На томъ самѣмъ засіданню палати вибѣс
посолъ Вількѣ (и товаришѣ) інтерпеля-
цію до міністра судѣвництва зъ
справъ пануючихъ вѣ галицькихъ судахъ над-
ужитъ, злого трактованія сторѣнъ судьями,
уживанія арештантѣвъ до приватныхъ домаш-
нихъ послугъ в негарности по арештахъ. Про
арешты говорять ся вѣ інтерпеляціи, що „у
заложившого газды тримає ся вѣ львѣмъ
порядку хлѣвъ на безрогѣ, абы галицькій ареш-
тѣвъ“. Далѣ наводять інтерпеляція, що вѣ мѣ-
стечку Сѣня вѣ вѣ, ярославского повіта, рад-
никъ краєвого суду Бентковскій уживає се-
лянъ, засуджєнихъ на арештѣ, до домашнихъ
послугъ, якъ шурованє підлоги, мыть начиня,
рубанє дровъ, годованє пѣсѣвъ, а селяноки до
обрання барабѣлѣ и прани. До того жѣнакъ,
дѣти и слуги судѣвъ збытують ся надъ ними.
А при сѣмъ дивне те, що до такихъ послугъ
не вживає ся радникъ жидѣвъ и жидѣвѣвъ.
Вибѣни підносятъ інтерпеляція, що судѣвъ
ганьблять селянъ вѣ судѣ, гулюють на
нихъ, грозять имъ и т. д., черезъ що и безъ
того зєстрашенїй селянѣвъ тратять до рѣшты
голову и не знає, що говорити, а вѣ наслѣ-
докъ того западає несправедливий вирѣкъ, на
користь мудрѣйшого, т. є. пана або жидѣ. От-
же що до двѣхъ послѣднихъ точокъ интерпе-
ляціи пытають інтерпелянты міністра: 1) чи
єхоче вѣнъ спеціальною циркуларѣмъ, выда-
нимъ до всѣхъ судѣвъ, заборонити уживанє
до описаныхъ работъ арештантѣвъ, засудже-
ныхъ на коротку кару? 2) чи єхоче вѣнъ
приказати судьямъ, абы зѣ сторонами, заво-
заними до суду, обходились чємпо и по
людємъ?

Переглядъ політичний.

Въ угорекѣмъ соймѣ поставлено
на порядку денномъ проектъ закона о не-
можливости злука посольского мандату зъ
рѣшєннми урядами и приватными занятїи
[incompatibilitas]. На вѣчерашній конференціи
ліберального сторѣнництва п. Сілігї обгово-
рювавъ становище сторѣнництва до сего пред-
ложенія и радѣвъ приняти законъ. Президентъ

(4)

Пунінь и Бабурінь.

Оповіданє Івана С. Тургєнєва.

(Далѣше.)

Бабуня любила у-вѣ всѣмъ порядкомъ,
точь-въ-точь, якъ тогдѣшній генералъ-урядов-
цѣ; вѣ чистотѣ и вѣ порядку мавъ такожъ утри-
мувати ся нашъ садъ. И по тѣй причинѣ „нага-
няла“ вѣ него вѣдъ часу до часу непрацюючихъ
на панщинѣ мужикѣвъ-бурлакѣвъ, беззахист-
ныхъ и прогнанихъ добросихъ людей, и каза-
ла имъ чєстити дорѣжжя, полоти грядєвѣ, пе-
ресѣвати и розсыпувати землю підъ кльомѣ
и т. п. Осѣ одного разу вѣ самий розгаръ
такої работи бабуня вийшла вѣ садъ и мене
взяла зъ собою. Всюды межі деревами и по
муравинкахъ мигтѣли бѣлі, червоны и сѣры
сорочки, всюды дававъ ся чути скрипъ и
брязкѣ скрѣбаючихъ лопатѣ, глухий стукъ
грудокъ землѣ о на зувѣсѣ поставленїй решѣ-
та. Переходячи мимо робѣтниківъ, бабуня сѣ-
часъ замѣтила своимъ быстрымъ окомъ, що
одѣнъ зъ нихъ и напружавъ ся менше вѣдъ
другихъ и шапку зѣдѣнявъ итѣмъ вѣдъ нехо-
чу. Се бувъ ще дуже молодий парубокъ зъ
охляпимъ лицємъ и зъ запальми, мутными
очима. Нанкиновий каштанъ цѣлий подертый
и полатаний лєдвѣ тримавъ ся на єго вузкихъ
плечачѣхъ.

— Хто се? — спытала бабуня Пилипа,
що на палцахъ слѣдувавъ за нею.

— Вы... про кого... звалили...? — проле-
петавъ Пилипъ.

— О, дуракъ! Я про сього говорю, що
вовкомъ дивить ся на мене. Онъ, стоить, не
працює.

— Той! Ага... се... Брмилъ, сынокъ не-
бѣшника Павла Афанасєвича.

Той Павло Афанасєвичъ бувъ лѣтъ тому
десять головнимъ сторожемъ бабунѣ и тѣ-
шивъ ся особливими єи ласками; однакъ на-
рѣзъ попавъ вѣ неласку и ставъ нежданѣ на-
стухомъ; але и вѣ пастухахъ не втримавъ ся
и клубкомъ покотивъ ся даліше вѣ долину,
такъ що вѣнѣца опинивъ ся на поселєннѣ вѣ
курабѣ хатѣ якогось глухого села, побирючи
на прожитокъ одѣнъ пудъ муки на мѣсяць, и
вмеръ на паралижѣ, полишивши родину вѣ
крайній нуждѣ.

— Ага! — закликала бабуня, — видно
дѣлуко недалеко відкотилось вѣдъ яблунѣ.
Ну, треба буде и зъ тымъ розпорядити ся.
Менѣ такъ вѣ не потрібно, що зъ-підъ лѣба
дивлять ся.

Бабуня вернула до хаты — и розпо-
рядилась. Вѣ три години пѣдѣйніше привели
Брмила цѣломъ „выраженѣмъ“ підъ вѣкно
єи кабинету. Бѣдного хлопця виправляли на
заточєнє вѣ Сибѣрь; по другѣй сторѣнѣ шта-
хєть, на кѣлькѣ вѣрѣвѣ вѣдъ него, було
видно мужицьку тѣлѣжку наладовану єго у-
богимъ майномъ. Такъ були тогдѣ часи! —
Брмилъ стоявъ безъ шапки, звѣсивши голову,
босый, на плечачѣхъ висѣли у него звязанїй
верѣвочкою чѣботы; на єго лицѣ, зверненѣмъ

до панського дому, не було видно ні розпу-
ка, ні смутку, ані навіть зѣдѣваня; тупа
уємѣшка застигла на безбарвнихъ губахъ;
єго сухі, запалі очі глядѣли уперто вѣ зем-
лю. Бабунѣ дали знати про него. Она встала
зъ софы, підійшла, лєдвѣ шелестячи шовко-
вою сукнею, до вѣкна кабинету, приложила
до носа золоту подѣбину лѣорнетку, подиви-
лась на нового заточєнця. Вѣ кабинетѣ кромѣ
неє находилось вѣ тѣй хвилѣ чєтверѣ лю-
дѣй: ключникъ, Бабурінь, червоный коза-
чокъ и я.

Бабуня кивнула головою зъ горы вѣ
долину.

— Панѣ! — давъ ся чути нагло захрип-
лий, майже здушений голосъ. Я оглянувъ ся.
Лице у Бабуріна почервонѣло... почервонѣло
до темнѣсти; підъ наморщєними бровами
появились маленькій, єсєй, острїй точки... Не
було сумніву: се вѣнъ, се Бабурінь вымо-
влявъ слово „Панѣ!“

Бабуня такожъ оглянувшись и перевєла
лѣорнетку зъ Брмила на Бабуріна.

— Хто тутъ... говорять? — промовила
она повѣльно вѣ нѣсь.

Бабурінь зъ-лєгка выступивъ на передѣ.
— Панѣ! — почавъ вѣнъ — то я... рѣ-
шивъ ся. Я думаю... Я осмѣлюсь заявити
вамъ, що вы за остро звалили поступити
такъ... якъ вы вѣ тѣй хвилѣ звалили посту-
пити.

— То єсть? — повторила бабуня тымъ
самымъ тономъ не відводячи лѣорнетки.

— Я маю частъ... — мовивъ даліше Ба-
бурінь виразно, хочъ зъ очевиднимъ трудомъ
вымовляючи кожє слово — я говорю вѣ спра-
вѣ того парубка, котрого выслають на за-
точєнє... безъ всякого єго провини. Такъ роз-
поряджєнє, осмѣлюсь додати, приводять
лишь до недовѣленя та й до ништыхъ — най
Богъ заступить! — наслѣдокъ и не вѣни-
чимъ ништыхъ, якъ надужитємъ данѣмъ па-
намъ помѣщикамъ властї.

— Ты... де учивъ ся? — спытала бабу-
ня після короткого мовчаня и опустила лѣор-
нетку.

Бабурінь зѣдѣнувавъ ся.

— Чого зволите? — пробормотавъ вѣнъ.

— Я пытаю тебе, де ты учивъ ся? Ты
уживаєшь такихъ разумныхъ слѣвъ.

— Я... выхованє мѣ... — почавъ Ба-
бурінь.

Бабуня зѣбрѣдно зѣдѣгнула плечима.

— Досить! — перебила она — тобѣ мѣ
розпоряджєнє не подобають ся. Се менѣ цѣл-
комъ байдужє... я панѣ надѣ своїми подѣа-
ними и передъ вѣнѣмъ за нихъ не відповѣ-
даю... лишь я не привыкла до того, щоби вѣ
моѣй притѣмности судили мои поступки и не
вѣ євѣ рѣчи зѣмчали ся. Менѣ учєній фѣлан-
тровъ зъ чєлѣдѣи не потрібѣи; менѣ по-
трѣбѣи слуги покорѣи. Такъ я жила до тѣго
приходу и після тебе такъ жити-му. Ты ме-
нѣ не прагѣи; ты вѣдѣи... Микѣло Анто-
новъ! — зєрнула бабуня до ключника, —
обрахуй того чоловѣка; щоби вѣнъ наѣ
обѣдъ єго тутъ не було! Чувѣи! Не доводѣ

кабінету заявив, що головною ціллю проекту є утримання і забезпечення незалежності палати. В народі закоренив ся сильно дух недовірливості і його треба доконче викоренити. По промові Стефана Тіси прийнято загальний дискусія проект закону і приступлено до спеціальної дискусії.

В Росії знов заново ся на внутрішню війну. Після донесення копенгагенського кореспондента до „Daily News“, міністер просвіти Ванновскій знов предложив цареві безпородковий знесення університетських статутів в 80-х роках, котрі студентів ставлять під поліційний надзор. Ванновскій має бути твердо переконаний, що хронічний неспокій на всіх російських університетах єсть коначним наслідком знесення статутів. Цар має велику охоту послухати Ванновського, але Побідоносцев енергійно відраджує йому се. Говорить, що коли Ванновскій довідає ся, що Побідоносцев йому систематично опонує, просив царя о звільненні його від служб. Уважають за певну річ, що в короткім часі уступити або Ванновскій, або Побідоносцев.

Товариство забезпечення „Дієтер“.

В останніх часах в нагоди загальних виборів „Дієстра“ займались ми дати статистичний нагляд справданого Товариства в нашій Ві. Читателі могли на підставі тих даних переконатися в красноту розвою сесі інституції.

В тих даних показується, що „Дієстер“ тішить ся довірою і симпатією всіх кругів нашої суспільності, так посеред селянства як і інтелігенції духовної і світської, бо всі ті верстви суспільності згорнули ся численно до свого товариства. Однак мило того лучають ся громади, котрі або аскурують церкви і будинки парохіальні в інших Товариствах або, що гірше, зовсім виводять їх з безпеки.

Сей не відрадий об'яв дав почин, що Пресв. Еп. Ординаріат в Перемишлі звернувся до всіх Урядів деканальних, в котріх пригадав обов'язок забезпечення церков і будинків парохіальних а заразом поручив тепло Товариству „Дієстер“.

Завдяки приватній кресності ми можемо навести сесі об'єктивні дані:

Ч. 1238. Многочисними тутешніми розпорядженнями поручало ся Вс. Духовенству Нашої єпархії, щоб всі церкви і будинки парохіальні були завжди від огня забезпечені. В теперішніх, прикрих часах, коли прийдє ся поставити нову церкву чи будинок парохіальний по причині, що давній згнив, зоб'являють зубом часу, де громада чи дотичний о. парох через кілька літ пригрозять потреби від того фонду, треба не раз тяжко поборювати труднощі, щоб намірене діло довершити; що ж доперва дів ся згоди, коли нечаяно згорить церква або будинок парохіальний, а то не забезпечені! Повесяти нарікання з боку парохіан на дотичного душпастиря, несподівано, в положенні стає ся не раз розпучливе. При тій обставині прагадують Вс. Духовенству розпорядженні видані через бл. п. Єпископа Іоана Ступицького, що священник, в котрого парохію згоріла церква а огонь повстав в середині церкви, не може погасити в ній парохію, допоки нову церкву не поставлять.

мене до гніву... Та й тамтого другого... дурака комбрига відправити з ним. — Чого ж Ермилко чекає? — додала она, знову глинувши в вікно. — Я его оглянула. Ну, чого-ж еще? — Бабуна махнула хустинкою в напирні вікна, мов проганяючи дукучий муху. Потім сїла на кріслі і звернувшись до нас, заклала голосно: — Скупайте всі прочі!

Ми всі вийшли, всі, крім чергового козачка, до котрого бабунині слова не відносили ся, тому, що він не належав до „людей“.

Розпорядження бабуні виконано як найточніше. Ще до обїду в Бабурині в мій приятель Пуїнів вїхав з нашого дворища. Не хочу описувати мого горя, мого сердечного, цілком дитинячого розуму. Она була так сильна, що заглушила навіть се почування побожного подиву, який викликав у мене сміливий виступ републиканки Бабуріна. Після розмови з бабунею він зараз вийшов до своєї кімнати і почав збирати ся. Мене він не удостоїв вї словом ані поглядом, хоч я цілий час крутив ся коло него, то єсть, по правді сказавши, коло Пуїніна. Той цілком вївав на дусі а хоч нічого не говорив до мене, за те без перестанку на мене споглядав а в його очах стояли слюзи... все один і ті самі слюзи: він не проливавсь, ані не висыхав. Він не змінив серця свого „доброї“, — Парамон Семенач не міг вї в чомь помилити, — однак дуже йому було тяжко і жалко. Ми з Пуїніном сиробували ще на про-

вані; розпоряджені тоє дотепер не встало знесені.

Помимо того зайшли в останніх роках на жалі досить часті случаи, що погоріли церкви або будинки парохіальні, котрі не були забезпечені, що потягнуло за собою дуже сумні наслідки. Для того Еп. Ординаріат виділяє ся споводованим поновно пригадати Вс. Духовенству обов'язок, щоб церкви, так матерій як дочерей завжди від огня забезпечали а Вс. Настоятелям дек. викладали обов'язок, щоб при візитаціях деканальних о тій пересвідчували ся, залишавши же тое священників приневолювали, остаточно до відомости Еп. Ординаріата подавали. Скоблю церквей і будинків парохіальних в тутешній єпархії не всі аскурувані, Еп. Ординаріат дотепер невідомо; протв Вс. о. Настоятель деканатів при справданні в візитації деканальних зволить долучити спис всіх в кожній деканаті не аскуруваніх церков і будинків парохіальних.

Очевидно, що Еп. Ординаріат не думає обмежити свободи Вс. о. парохів щодо вибору товариства аскураційного, в котрім церква і будинок парохіальний обезпечати хотять: не може однак поминути тей случайності, щоб вище згадане Товариство Дієстер поновно не поручити Вс. Духовенству. Товариство тое, засноване на наших грішних, опере на взаємності і взагалі дуже точно, розвиває ся дуже красно і для того не лише тутешнім Еп. Ординаріатом, але і обом прочим Вс. Ординаріатами руського нашого краю було гарячо поручене Вс. Духовенству. И Товариство тое на порученні таке знов заслугу.

В минулому році узяв ся оно з премії квоту 771.887 кор. 46 сот. т. в. о 91.183 к. більше як в попередньому році; видано поліс 84.765 (о 9.392 більше) на забезпеченні в 3247 громадах, а хотів швиді було також більше, бо 865 в сумі 457.228 к. 83 с., то однак по заплачено шкід, шкідів адміністрації, провізів агенції, премій за реаскурацію і взагалі всіх видатків, остала надвишка в сумі 96.996 к., котра уможливила платити ретну фонду основного 16.000 кор. в звороту суму 61.735 забезпеченим членам, так що кождому забезпеченому члену припаде 8% від чистої премії вибленої і оплаченої в 1900 р.

Товариство тое виплатило вже церквам 67.801 кор. приходствам 114.075 к. за шкід від пожарів, а взагалі за всі шкід 2.120.834 кор., так отже товариство тое єсть цілком певне, розвиває ся дуже красно, дає своїм членам значні звороти. А предінь пам'ятати мусимо, що то єсть товариство наше руське, котре дає хліб нашім Русинам, в котре кожного року дає жертви на наш добродійний ціл, а в мїру розвою по раз більше персоналу буде удержувати в більш на добродійний ціл давати.

Тож єсть в найбільш інтересі товариство тое до як найкращого розвою привести, а приведемо его до того в той спосіб, сля всі в нїм забезпечити ся будемо. Протв Вс. Ваша зволює на найбільшій соборнику справу тую, дотикаючу церков, обговорити, Вс. Собораті до забезпечування (в Дієстрі) зложити, а в сліді дискусії, заглядати ухвалу в дотичаєм протоків занотувати.

Від г. кат. Еп. Ординаріата. Перемишль дня 26 марта 1901. Константин Епископ.

Остан нам висказати ще неохотну надію, що сей голос Пресв. Владика найде всюди синівській послух і що всі громади без винятку забезпечать церковні і приходські будинки в Дієстрі зараз, сля они оні нїгде не забезпечені, або по скінченню

шане прочитати де-що з „Російд“; ми навіть замінили ся в той цілі до комори, бо йти в сад не було часу; однак на першій вїршу оба зупинились і я розривав ся як теля, не вагаючи на моїх давняцях літ і на претенсії, що я вже великий. А Бабурин, аж вже як сидів на возі, звернувшись вкінці до мене і зм'ягчавши трохи звичайну сувороість свого лиця, промовив: „Лекція для вас, молодий пане: не забудьте нинішню пригоду і коли прийдете до літ, постарайте ся зробити кінцею такій несправедливостям. Серце у вас добре, характер поки-що не збоцований... Уважайте, стережіть ся: так любов не можна!“ Кров слюзи, що лилась мов потоком по носі, по губах, по підборідку, а вилепетав, що буду... буду пам'ятати, що обіцяю... зроблю... напевно... напевно...

Та втім на Пуїніна, з котрим ми перед тим з двадцять разів обияли ся (моніа горіла від дотуку его неголеного бороды і в цілий пересяк его знахом) — втім на Пуїніна нашло нечаяно одушевлення! Він скончив на сидженні таратаса, підняв обі руки в гору і почав громовити голосом (зводив у него зяв ся такий голос!) декламувати псалом царя Давида в відомій перекладі Державина, котрий на той раз оказав ся справдішним поетом, а не дворяном:

Ветав могучий Бог судити Земських богів на радї нїх!... Доки ви, ректе, доки щадити Будете несправедливих і злих? Ваш довг єсть берегти закон!...

обезпечені в нїшній товаристві, а також доложати заходів, щоб в нїшній будинки їх парохіан була забезпечені в Дієстрі. Висказуємо також надію, що а настоятель приходів в другіх Єпархїях, котрі до тепер не забезпечують ще в Дієстрі, приймуть се радо до відомости і без окремого зазвну Урядів деканальних сповнять охотно народне діло і постарають ся як найскорше о доконанні забезпечення церков і приходства в своїх руських Товариств.

З судовой салі.

(Процес Корнилі Чайковського, убійника Мадалини Ілківної).

Від четверга (9 ого с. м.) переводила ся перед львівським трибуналом присяжних отся „сензаційна“, як кажуть люди, розправа. Вїв єй радник Шамонович, як зотант засідав радник Адамчик в Яснєвскій, обжалована вносил заступник прокуратора Лєжаньскій, боронив д-р Райтер, а судовой анатоні засідав лїкар д-р Ляхович і д-р Хомяк.

„Любов, се шнурок, котрим чорт чолвіка до пекла тягне“ сказав у своїй драмі „Золоте руно“ Пшибишевскій, і сї слова, хоч сказані при інших обставинах, можна приложити до Чайковського. Яє страшне пекло у своїй груді мусів пережити сей убійник, коли по убійстві (11 сїчня 1900 р.) мов левеній зварі утїкав перед погоню жандармів і перед власною совістю, аж нарешті змучений віддав ся 2 мая мін. року сам в руки справедливості, а відтак, коли скатав ся по сїбі, утїкати раз вїзавиці (11 сїчня 1900 р.) а другий раз вїзавиці для божевільних на Кульпарков (8 падолиста 1900 р.)!

Підроблю оповідати ходу розправи не будемо. Чайковскій любив Ілківну, она его любила і ходила слухи, що мають побратися. Тимчасом він єя забув! Говорить, що она сама его о те просила, боєсь неслави, та що він забув єя ударами пальців і душевних. Лїкар догадує ся, що він скорше убив єя вї сїнь, коли она не могла боронити ся, і то забув чимє тяжшим від пальців, пр. обухом сокири, котру найдено при жертві.

Розправа крутила ся головнїю околї питання: чи Чайковскій сповняє злочин в нормальнім стані. Заходив уже перше сумнів що-до сего питання і тому віддали его в Кульпарков. Лїкарскій видіть львівського університету орїя, що він не позбавлений уживаня розуму ані не сповняє злочину в божевілью, а тільки має підклад до повстання умовою недуги, будучи трохи слабим на умі. Ся обставина по закону лише владжує вину, а не усуває єя. Поведенє Чайковського робить вражінє відіота. Чим він міг замислювати Ілківну, не знати; хіба викладами на посаду трамвайного кондуктора, о котру старав ся для него, хоч без успіху, его бувший хлїбодавець. Акт обжалована підносити, що він не міг бы так сирито укрити ся, коли-б був слабій на умі, і притому сей сирит власне вродженій інтелігенції; але чи не був се звїрній інстинкт, інстинкт самооборони? Вирокі „выкаже розправа“... На дїл виказала она дуже мало, бо хто збагне людську душу? А може там і не було нічого крім морального знання та отупія.

Убійник признав ся до вини, представлючи єя так, мов-б сповняв єя в аномальнім стані. Свідєв збавала що він був нервовий, терпів колї на падачку і т. п. Про Ілківну кажуть, що се була добра, статочна дівчина. Чайковскій, признаючи, міг вїти єя з задрости,

— Сяді! — крикнув до него Бабурин. Пуїнів сів, однак продовжав: Ваш довг єсть вїдбїть бід невинних, нещасним дати захист і приют, Відбїть сильних берегти безсильних...

Пуїнів при слові „сильних“ показав пальцем на паньскій дїм, а потім тицьнув нїм в плечі вїзника на козлі — Звільнити бїдаков від пут!

Не чують! Вадать і не знають...

Втім вадбїть з паньского дому Микола Антонов і крикнув на вїзника на цілє горло: „Поганай! вороно! гони, не по-зїхай!“ а таратаса покотав ся. Лаше здалека було чути:

Воскресни, Боже, Боже правий!

Привиди, суди, карай лукавих! —

И буди Ты самъ царемъ землі!

— Що за паві! — заважав Микола Антонов.

— Не досить перїчили вї молодости, — додав діакон, мов той хвилі поавив ся на танку. Він прийшов довідати ся, на котру годину загодно буде пані визначити все-ночє.

Того самого дня, дїзнавшись, що Ермилі ще в сїлі а аж на другий день рано повезуть его до мїста для виконання відомих законних формальностей, котрі, маючи на цілі обмежити довільність помішків, були лише жерелом побочних доходів для дотичних урядників, — того самого дня я вшунув єго, а що не було у мене своїх грошей, то я вшунув єму до руки вуалі, в котрій завязав дві хусточки до

що, не маючи служб, не може оженити ся з єю.

Нетерпеливо ждано вироку. Чи Чайковскі засудять, чи нї, се байдуже для Ілківної, що вї весь житя таким страшним способом зїшла ад сївта; байдуже оно мабути і для самого убійника, бо яє его житє по тїм утїм; байдуже і тим людям, що товпами ходили на „сензаційну“ розправу, бо оні найдуть собі нову „сензацію“; лиш не байдуже тим, котрі радї бн, аби всі людські вїста жили для добра людскости, урямували до правди, до світла...

В суботу (11 с. м.) пїзно вночі заправ вироку. Суд присяжний подтвердил одностолно оба питання головні (що до злочину убійства Ілківної і що до крадежї годниїка), а заперечили оба питання додаткові, чи Чайковскій тї злочини сповняв в хвилі, коли находив ся в стані перемінного божевілля. Додаткове питання ще до злочину убійства заперечено 5 голосами против 7, а що-до крадежї годниїка одностолно. На основі того вердикту трибунал засудив Чайковського на кару смерті через повїшенє. Чайковскій прийав вирок зовсім байдужно. На питання предсїдателя: чи приймає вирок, не відповів нічого. Оборонець д-р Райтер вїв жалобу неважності. Трибунал нараджуєв ся, чи предсїдати засудженого цїсарєв до помилування.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

— Шалена галатя польська в столиці Галицької Руси. До заряду каси хорьх мїста Львова внесли роботодавці руської народности поданє з жадаєм введєня також руської мови в зовнішнє урядованє каси і виготовленє до сего відповідних двомовних друков (платячих ліст, вїтїв і т. п.) і загалом рівноуправленє обох мов в зносинах з сторонями. Заряд каси хорьх, узяв ся се жадає управлєнєм, ухвалєв виготовити відповідні друка, а се потягнуло бн за собою кошт усього 400 копирь. И здавало бн ся, що річ поїде по людски. Та бн! вїтївав ся тутєй славетний маїстрат мїста Львова і радник маїстрату д-р Фішер засиствуєв (11) на послїднім засіданню заряду каси хорьх вгадану ухвалу. Против того ухвалєв заряд каси хорьх внести представленє до маїстрату, а коли-б се не помогло, шукати права аж до послїдніх інстанцій.

— Звичайне засіданє Головного Віділу Товариства „Просвіта“ відбудє ся вївторок дня 14 н. ст. мая, о годині 7 вечером.

— Вечерниця в честь Маркіана Шашкевича і Тараса Шевченка устроєв Читальня „Просвіта“ в Милатині старім при спільности трох хорів селянських з Рїшєва, з Новоселець і Милатина ст. (100 сївєвєв), а відбудуть ся она в Милатині ст. вї stodolї п. Івана Войтовича в четвер 3 (16) мая 1901 р. о 3 годині пополуноч. Порадок: 1) Повтанє, о. С. Зельскій. 2) „Марь вамь брат“ хор. 3) Промова про М. Шашкевича, п. И. Миськов з Рїшєва. 4) „Не згаїте жєй зор“ хор. 5) „Погоня“ М. Шашкевича, деклам. селянина з Новоселець. 6) а) Ой вербо, б) А під мостом, в) Дошкє падє, хор. 7) „Гамалія“ Т. Шевченка, декл. дівчини з Рїшєва. 8) а) Взяв я бандуру, б) Ой під гавіт, в) Ой Чабанє, хор. 9) Промова селянина з Купча про Тараса Шевченка. 10) а) Ой морозе, б) Де ти вїдєш, в) Ой на ставу, хор. 11) Посланіє Т. Шевченка, віддекламує Олекса Бїлоуст. 12) а) Верховно, б) Бєть у мене топорь, в) Де

носа, пару виходженє черевиків, гребань, стару нїчну сорочку і цілком нову шовкову хустину на шию. Ермил, котрого я мусів розбудити, — він лежав на задріку біля тїлги на вязанцї солом — прийав досить рівнодушно, навіть з якимсь ваганєм мій дарунок, не подякував мені, але зараз назад захав голову в соломі і знов заснув. Я відійшов від него досить розчарований. Я думаю собі, що він здивуєв я утїшити ся, коли я его відбїдаю, та уважати-ме сей вирок мій завдатком моїх будучих великодушних замїрїв — а замїсть того... Тї люде, що нї говорі, без чута — думаєв я, вертаючи до дому.

Моя бабуна, котра чомусь лишила мене в спокою через цілий той пам'ятний для мене день, окинула мене недовірчивим поглядом, коли я після вечірї став з нею прощати ся.

— У вас червоні очі, — замїтила она по французки, — і від вас заносить челядаю кімнатою. Не хочу виходити в подробности ваших почувань і ваших знань — я не бажала бн бути змушеною вас укарати — але надїюсь, що ви закнете вї ваші дурниці і будете провадити себе як слїд благородному хлопцеві. Впрочім ми незадовго вернемо до Москви і я возиму для вас гувернера, бо виджу, що тут треба мужескою руки, щоб вамь дати раду. Забєраїтеся...

Ми справді невдовзі вернули до Москви. (Даліє будє.)

Надослане.

КОПЕРНИКІЙ І СИНЪ

Оптики і Механіки у Львові площа Галицька ч. 1, протина Банку Гіпотечного на плантаційній площі Галицької

поручає в великому виборі в по цінах найдешевше окуляри, цукерки, порцеляни, біжутерія, фарфорові, термометри, мікрометри, лупи, компаси, райони, та інші вироби, піюми, лібелі, макетери і т. д.

Уряджене диважов електричних. Великі напруги, позитивні, одні з них корисні в найдешевше

30 ЛІТЪ

провадив я у Львові

торговлю готових убранных и сукна, а тепер

НА НОВО

отворив я в и поручаю ся глядаю широким кругом моимъ Водбрателъвъ и Р. Т. Публички, бо, якъ давнѣше,

РЕТЕЛЬНО І ЧЕСТНО

буду вести свій інтересъ, виконуючи замовлення

зб зманою точністю и дешевою ценою

підъ фирмою:

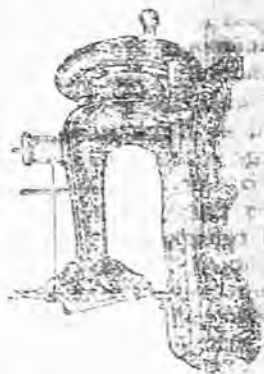
Давидъ Шварцвальдъ

Львовъ Капітульна, площа, ч. 3 16917-?

ПОСИФ ІВАНИЦКИЙ

Торговля машин до шити

Львів, Готель Жоржа.

Рік заочення 1872.

Рік заочення 750 машин.

ЮЛІАН ПАНЬКЕВИЧ

артист-малар

в Сільці, п. Сесуілі

прямые всаки замовлення з обсягу церковної штуки, і в якійсь або сам (образ), або під своїм проводом виключно лиш руськими найкращими силами (декорация стін, рісунки, золочення) після власних планів відповідно поглядам сучасної штуки. Виготовляє також портрети з натури і фотографій. Поручає руські кравдизні і типи людей.

Ціни вельми приступні.

Від кожного замовлення буду складати 10% (по повному ченю коштів адміністраційних) на фонд публічний з ціною: замовляти старших артистів або адептів штуки, вгдливо заложити руську виставу штуки.

З так званим "Товариством для розвитку руської штуки" не маю абсолютно нічого спільного.

Покликаючи ся на мою дотеперішню — всім відому — артистичну діяльність, вірю, що П. Т. Публичка зможеть і в будучім підняти мої щирі змагання у відношенні нашої народної штуки.

192 15-?

КОСЫ

зъ найліпшою стирійскою сталі,

окремо и водновидно до всіх вимогъ нашихъ господарствъ зъ найбільшою старанністю виготовлені, середній гартований

Серпы ковальскі

ручній, не фабричної роботи

продаж

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

по слѣдуючихъ цінахъ:

Косы довгі (въ хребті) цм. 60, 70, 80

по сотикахъ 100, 120, 140.

СЕРПЫ по 60 сот. за штуку.

271 1-?

УВАГА: На 1-кілеву поштову посылку косъ иде 8-10 штукъ.

На кусник цукру треба взяти в потребі 20 до 40 капель

бальзаму А. Тієрріго з зеленою охоронною маркою (постать монахині) і з витисненою на корку фирмою: "A. Thierri". Треба дати першештво тому бальзаму, бо може він наїти многократне примінені і найліпше служить не тільки вишню, але і в інших випадках внутрішню. Поодинокі флашки можна дістати майже в всіх аптеках по 80 и 60 сот. Поштою оплати 12 малах або 6 поодиноких флашок 4 корони. Флакони на пробу з проспектом і списком складів в всіх краях землі за попереднім надісланням 12 кор. Адресувати треба до: "A. Thierri's Schutzengel-Apotheken in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn".

Надешити уникати наслідівати і вникати на зареєстровану в всіх кудтурних державах охоронну марку (постать монахині). У проценту знаходять ся безціснен докази признав і що-дня надходять.

Заведене водо-лічнице

Д-ра Жраліца

в Закопанім, в Татрах, стація залізнична. Отворене цілий рік. Кухня знаменита і здорова. Комати уряджені з комфортом. Першорядні урядженя лазені, електризація, купелі електричні, масажі і імітація. Освітлене електрично. Проспекти на жадане gratis. 251 8-1

Ново перенесений магазин на площу Марійську ч. 10, давніше Якубовскій & Яра тепер

М. ЯКУБОВСКИЙ

поручає свої виробы из срібла хінського і знаряди церковні 219 4-10

Ц. н. упривілейована Assicurazioni Generali в Триесті. (Засадна Ассекрація) Заложена 1831 року. Основний капітал і фонд поручи з кінцем 1900 року 173,458,451,60 К.

Товариство прийняв забезпечення на людське життя, в праву для дітей і ренту забезпечення в всіх можливих комбінаціях по найдешевших преміях і під найкорисливішими умовинами. Оби найкращі комбінації обняті: таблицею "Б": забезпечення капіталу і таблицею "А": забезпечення посягу дітей, оби з гарантованим 8%-вою вигадорною процентів.

Докладні проспекти і оферти даром і franco. З найбільшою готовістю уділяти інформацій і приймати оферти агенцій

Генеральна Агенція для Галичини і Буковини у Львові ул. Словацького ч. 6. 258 4-?

Цяс. корол. уприт.

Радієрія спиритусу, Фабрика руму, лікерів и оцту

Юлія Миколая Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старі горілки польскі, розалисы, лікери, руми правдиві з Ямайки, коняки, спиритусъ, "Vopout" на наливки, також правдивий оцетъ спиритусовий. 366 110-?

Складъ для міста: уліця Галицька ч. 1. — уліця Коперникъ ч. 9.

УЧИТЕЛЬ

органъ руського товариства педагогічного двотимединнѣ педагогічно-науковий, виходить вѣдъ 1 червня 1893 у Львові ул. Вормієвська ч. 29. Предплата річна 3 зл., піврічна 60 зр., чвертьрічна 30 зр.

Фортеция короткий, до-тавовий, продаж дешево. Уліця Кокановского 8. партер. 270 1-1

Посифа Шустера ковдри і матраци признані всюди найліпшими і найдешевшими. Робітня і склад: Львів, 272 ул. Коперника 5. 1-30

Глядаю куховарки середнихъ лѣтъ, енергичной, котра бы вызнавалася на хозяйствѣ и умѣла нимъ занятися. Старяющихъ ся упрощаю въ той справѣ порозумѣтисъ зъ мною лѣстовно. — Т. Бачинскій парохъ въ Ромашовцѣ пошта Джуринъ. 266 2-2

Подяка.

Отсѣмъ складаю прилюдно подяку Вповажаной Торговлѣ "Мих. Димета и Конст. Урбана" въ Львовѣ за солідне и дуже дешево зладжене чотирохъ гарнихъ фелонѣвъ зъ всіма приборами до Богослуженя. Крімъ того заявляю, що ся торговля збъ вгладу на бѣдноту Церкви и моихъ парохіянъ завсѣгда продавала дуже дешево церковні рѣчи.

о. Іосифъ Аякобъ парохъ Выпаскѣ п. п. Перемышлянъ. 265 1-6

Вольный мешканя умѣщує ся на 25 таблицахъ и въ выказахъ за оплатою 30 кр. на часъ 7 днѣвъ.

Выказы вольныхъ мешканъ можъ набути по 25 кр.

Бюро Вынаиму Мешканъ Львовъ, Хоружина 6. 220

Вже нема кашлю!

Давно випробованымъ домашнимъ средствомъ суть только правды

Цибулевій Бонбонъ ОСКАРА ТІЕТЪ

Дѣлають несподѣвано швидко противъ кашлю, хрипки, катару, застѣгленія и т. д. Лѣше спеціальный складъ мохъ бомбонѣвъ запевнює успѣхъ. Проте треба докладно уважати на имя Оскаръ Тіетъ и на "цибулеву марку", бо находитъ ся безвартостны, а нахвѣт шкдливый наслѣдуваня.

Въ торбинкахъ по 40 и 80 с.

Склады въ наибольшій части антикъ и дрогерій Австро-Угорщны. До мѣсцевостей, до нема складу, розсылає за попереднимъ надісланнямъ наложитості головныя складъ:

Ф. Krizan, Kremsier (МОРАВІЯ) 114 9-20

До Всечестнѣйшого Духоуственности!

Прочъ зъ жидѣвскою блягою!

!!!Свой до своего!!!

Виробы жидѣвскі, захвалювані шумными анонимами видѣвскихъ фирмъ, продаю о 10% дешевше въ гарантію на мѣсць.

Бритвы англійскі, власні, соліднѣйшій и швайцарскі у великомъ виборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Кожду бритву передъ выскокою самъ випробовую а на случай, якъ не надыє ся до водоса, вымѣню охотно безъ доплати або звертаю гроші. Бритвы безвѣстныя (скажѣне выключено нахвѣт у не умѣющихъ голѣти ся) Генеральсь зъ охоронниками, цѣна зъ етій 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ ножовникъ

Львовъ, ул. Галицька ч. 6.

Заръзъ поручаю всякі вырѣлы ножовникъ въ мой роботни выконанъ.

Вытѣ зъ лиотѣвъ признав:

Вповажаній Пакъ!

Складаю сердечну подяку за надіслані 2 бритвы и ножовникъ, котрі мнѣ нѣзкомъ цѣны а дуже до брой и раджу советую каждому у дати ся до Васъ.

Девятиннѣ 31 септія 1900. 483 45-104 Доротеушъ Конѣвъ

Розкладъ вѣзды поѣздѣвъ залѣзничныхъ, важный вѣдъ 1 мая 1901.

посля часу середно европейского (побѣдѣшого о 34 минутъ вѣдъ часу львовского).

посп. особ.	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	зб Львова (головный дворецъ)
приходить о годнѣ		вѣдхотъ о годнѣ	
12 15	3ъ Черновѣцъ, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	12 45	До Кракова, Вѣдны, Вроцлава, Бертака
2 21	Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарнова, Ясѣ, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдны	2 51	Ицканъ, Черновѣцъ, Станиславъ, Букарешту, Констанцы
3 35	Подволочискъ, Тернополя, Грималова, Копичинецъ	4 15	Кракова, Вѣдны, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
6 11	Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣдны, Тарнова, Рашева, Риманова, Сянока, Перемышля	5 45	Бруховичъ (вѣдъ 1/2 до 1/2, що дня)
6 20	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславовъ, Густыня	6 25	Станиславовъ, Подвысокого, Потурторъ
6 44	Бруховичъ (що дня вѣдъ 1/2 до 1/2, что дня)	6 30	Подволочискъ, Кієва, Одесъ, Бродѣвъ
7 45	Янова	6 35	Лавочного, Мункача, Пешту, Дрогобыча
8 10	Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)	8 30	Кракова, Вѣдны, Варшавы, Берлина, Любачева, Розвадова
8 15	Лавочного, Стры, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	8 40	Кракова, Вѣдны, Варшавы, Берлина, Пшеворска, Розвадова, Стры, Тарнова, а вѣдъ 1/2 до 1/2, что дня
8 50	Сокаля, Равы руской	9 15	Сянока, Риманова, Ивонича, а вѣдъ 1/2 до 1/2, что дня
11 45	Кракова, Забѣра, Луцкова, Перемышля, Вѣдны, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова	9 25	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичинецъ, Густыня, Грималова, Розвадова
11 55	Рашева (Любачева, Ярославъ, Самбора, Перемышля)	10 20	Сокаля, Вѣдны, Густыня, Грималова, Копичинецъ
12 55	Станиславовъ, (Керашмезе, Потурторъ, Ходорова)	10 25	Черновѣцъ, Станиславовъ, Потурторъ
1 10	Янова	1 25	Янова (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)
1 35	Сколького, Стры, Калуща, Хирова (Лавочного вѣдъ 1/2 до 1/2, что дня)	1 55	Подволочискъ, (Кієва, Одесъ, Бродѣвъ)
1 45	Кракова, Вѣдны, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Сянока	2 15	Бруховичъ (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)
2 35	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Галаци, Ясѣ, Густыня, Станиславовъ	2 40	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславовъ, Густыня
3 14	Подволочискъ (Кієва, Одесъ) Грималова, Густыня, Тернополя, Бродѣвъ	2 55	Кракова, Вѣдны, Вроцлава, Берлина
4 40	Бруховичъ (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)	3 05	Стры, Дрогобыча, Берлина, Самбора, Хирова (Сколького вѣдъ 1/2 до 1/2, что дня)
5 35	Стры, Самбора, Борислава, Дрогобыча	3 15	Янова (що дня вѣдъ 1/2 до 30/2)
5 40	Подволочискъ (Кієва, Одесъ), Грималова, Козовъ, Бродѣвъ	3 26	Бруховичъ (що дня вѣдъ 1/2 до 1/2, что дня)
5 50	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславовъ	3 30	Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославъ
6 00	Кракова	6 10	Станиславовъ
6 00	Сокаля, Вѣдны, Любачева, Равы руской	6 20	Кракова, Вѣдны, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарновъ
8 40	Бруховичъ (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)	6 30	Янова (вѣдъ 1/2 до 1/2, в будній дѣнь а вѣдъ 1/2 до 30/2, что дня)
8 50	Кракова, Вѣдны, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля	6 35	Лавочного, Мункача, Пешту, Дрогобыча
9 00	Бруховичъ (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)	7 10	Тернополя, Бродѣвъ
9 20	Янова (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)	7 20	Сокаля, Равы руской
9 41	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Густыня, Потурторъ	7 52	Бруховичъ (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)
9 50	Янова (вѣдъ 1/2 до 30/2, что дня)	9 30	Янова (вѣдъ 1/2 до 1/2, в мѣсць и ояты)
10 20	Кракова, Вѣдны, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясѣ, Пшеворска, Розвадова	10 30	Черновѣцъ, Ицканъ
10 50	Подволочискъ, Кієва, Одесъ, Бродѣвъ, Копичинецъ	11 10	Кракова, Вѣдны, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рашева, Сянока, Тарновъ
	Лавочного, Пешту, Хирова		Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичинецъ, Грималова
	На дворецъ Подзамче		Зб Подзамча
8 12	3ъ Подволочискъ, Грималова, Тернополя, Залѣцкѣ и Копичинецъ	6 48	До Подволочискъ, Кієва, Бродѣвъ
7 40	Тернополя, Бродѣвъ, Подволочискъ, Кієва, Одесъ, Грималова и Бродѣвъ	9 42	Подволочискъ, Копичинецъ в Залѣцкѣ
2 20	3ъ Подволочискъ, Кієва, Одесъ, Залѣцкѣ, Копичинецъ, Подвысокого и Бродѣвъ	2 08	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичинецъ, Залѣцкѣ, Грималова, Ивонича, Одесъ
5 11	3ъ Подволочискъ, Кієва, Одесъ, Залѣцкѣ, Копичинецъ, Подвысокого и Бродѣвъ	7 32	Тернополя
10 02	3ъ Подволочискъ, Кієва, Одесъ и Бродѣвъ	11 8	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичинецъ, Залѣцкѣ, Подвысокого и Грималова

ЗАМѢТКА: Часъ середно-европейскій рѣзнять ся вѣдъ львовского о 34 минутъ. Ночна пора числѣть ся вѣдъ 6 годнѣвъ вѣчеромъ до 5 годнѣвъ 59 минутъ зрѣна, подчеркнѣный въ минутѣхъ а въ рамкахъ Бюро информации ц. н. залѣзничнѣ держ. ул. Краснѣйшѣ ч. 5 дає поясненіе, продає всякі билѣты и розклады вѣзды.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часопись

Поредната на „ДВМО“ и капацитетот на нив. За да се
издаде у ДВМО.

Головна акція вчора минулої тижня вела ся не в сали парламенту, але по-за салею, на конференціях меж сторонництвами і правительством; там заходять трудно-сти, котрых доси не удало ся побороти. Ті трудно-сти — се справа регуляції рѣкъ. Чехи заперечили виправдѣ, щобы ними при поруше-нню тей справи руководили мотиваи політичні, але на всякій способъ они выкористують те-першню доброду для них ситуацію, щобы якъ найбільше выдобути. Переговори ведуть ся вменно в Чехами і Нѣмцями; о поль-скабѣ волѣ та о уваженю Галичини дуж-же мало було чутя. Отже опозиційні послы

— Въ твою музою! Ябъ ты дивно вы-

Зъ Руского Ключу промовляли, якъ се було ще давнѣйше постановлено, въ дискусію о податку вѣдъ горѣвни пп. Косъ и Король, першій зъ нихъ въ своѣмъ имени, другій въ имени Ключу. Та хотъ ихъ конклюдзіа були рѣжній, однакъ премієс сходили ся зъ собою аозвѣмъ. Обѣ бесѣды освѣтлювали и польско-шляхотску господарку въ Галичѣвѣ. Референтъ п. Давидъ Абрагамовичъ, вѣдповѣдаючи дру Косови, загрозивъ ему, що больше не буде выбраний посломъ!.. Та чей-же се не буде вѣдъ волъ п. Абрагамовича завистъ?! — Найнаблизшѣмъ засѣданю д-ръ Косъ буде ще разъ промовляти, яко референтъ меншости. Остатнимъ разомъ пп. Косъ и Король лише въ той способѣ дѣстали ся до слова, що выбраний були генеральными бесѣдниками; першій именно голосами соціалістѣвъ и чеськихъ та вѣмцнхъ радикалѣвъ, другій голосами оппозиційныхъ рускихъ и польскихъ послѣвъ, котрі умысно въ той цѣли вписали ся. Розумѣе ся, така штука не завсѣгды удасть ся, отже не треба даувати ся, що рускій послы не промовляють дуже часто. Однакожь вѣ

Я знову вклонивъ ся доброй знакомой

$$H_{p\partial},$$

На вчерашнемъ засѣданіи палаты по-
слѣ въ прійшло дѣла дуже довгон и сварливон дис-
кусіи надъ предметомъ, надъ когрымъ авчай-
но дискутують вайдовше десять мінуть пѣз най-
большимъ спокоемъ. Сю дискусію, котра вы-
повнила вайже цѣле засѣданя, выкликала дуже
пристрастна промова п. Дашинскійхъ при
рефератъ запомоговон комисіи о петичіяхъ и
запомоговыхъ справахъ. Дашинскійхъ не ща-

ла моего руху; съѣла на кресло, потрепѣла Тар-
ховъ подсуновъ, але канделюха и занитильни
не адбѣмала. Бѣ очевидно було итакъно
моя присутствѣе ви бентежила. Она дыхала
червѣно и протяжно, мовѣ набираючи въ себе
воздуха.

[illegible]

Вы, въ своихъ колѣ польскомъ, мает
тень еще одного члена, выбраного великом

— Але мабуть и Юрій Милославський в

Щоденно єв'ягле представлення (въ недѣлю два предств-
плєня.) — Выступы первоярядныхъ силъ артістичныхъ
Початокъ в 8-ой год. ввчоромъ. — Бѣлеты до избуты в
боръ двєвникозъ п. Шьона, ул. Карола Людвика ч. 13

пошлюстю, ему на имя Вельовейскій. Вонъ в основателемъ и директоромъ сибілки галиц кихъ годовцѣвъ худобы. Сеся сибілка недавно обанкрутила на 200.000 вр. Сей шляхтичъ панъ Вельовейскій допускать ся обманывае разомъ зъ найбруднѣйшими жидовскими обманцами. Вонъ прислухавъ адвоката Маевскаго урядити разомъ зъ нимъ Raubzug противъ старого, недужого Адама Сапѣги. Дѣйшло до того, що сынъ Сапѣги, засѣдающій въ колѣ польскаго, Вельовейскому рука не подас. Маевскій розпочавъ акцію въ часописахъ, ажъ справа опинила ся въ судѣ. Судъ краевый выдавъ ореченіе, що хочъ въ викрѣмнѣно-звичайній статѣ Маевскаго несутуть всѣ признаки вымущенія, але Маевскій и Вельовейскій не въ силѣ настрашити такъ высокою личности, якъ ви, Сапѣга. Зъ той причини актъ обжалована уважено. Якъ же маєте акці сумнѣны, то спитайте свого товариша зъ кола — д-ра Грека, котрый бувъ заступникомъ кн. Сапѣги и причинивъ ся до того, що сего лабдака (Lump) въ колѣ польскаго зде-масковано.

Тыхъ величезныхъ обманствъ — мовивъ дальше Дашинскій — лишъ тому не карають, бо дотычній особы стоять підъ охороною найвысшихъ особъ въ краю. Тѣ крадучи и шахруючи шляхотній лабдака (Nobellumpen), якъ гр. Потоцкій, бар. Брунцкій и инші, спасають ся звычайно безкарно зъ руки справедливости. Все те підкопуе кредитъ и відчувають се тяжко робити и мѣщанство, бо такъ багато людей веде життя паразитѣвъ заграницею а навѣть у Вѣдн, де такій гр. Потоцкій програвъ одну ночь кѣлькисотъ тысячѣвъ въ дожекѣ-иллобѣ. При такихъ відносинахъ не можна дивувати ся, що въ краю пануе велике невдоволеніе, що рѣчно тысячѣ людей емігруе до Америки. А тѣ, що тому завняли, ухадять кары. [Гневомъ: Але що ми сему виний?] Чого ви, пане Гневомъ, мѣняете ся до сего справы? Вы честный чоловікъ, а не вамъ се говорю, але чи се не правда, що цѣлый рядъ такихъ скрахованныхъ обманцѣвъ у Львовѣ має посады въ автономныхъ инсти-туціяхъ и берутъ дѣурна по 5 до 10 гульдѣновъ на день? Графъ Сціпію, звѣстный обманецъ, бере теперъ при краевой політичній власти по 10 гульдѣновъ на день за те, що въ своемъ бюрѣ курить цигареты. Каждѣ сказаніе мною тутъ слово можю доказати.

Потѣмъ п. Дашинскій переходить на причины разорухѣвъ у Львовѣ. Коли-бъ мы — каже — мали енергичне и разумне краеве правительство, котре скоро интервеніовало бы, рѣчь выглядала бы иначе. Але мы имѣмо дѣло або зъ бюрократизмомъ, або зъ якоюсь надзвычайною выгодною, або зъ грою интригъ мѣжъ центральною властію и наместниками, котрый не е именованный зъ ласки цѣсара, але зъ ласки и бажаня кола польскаго. Тамъ, де гр. Пиніевскій зъ д-ромъ Керберомъ не можуть погодити ся, тамъ голодуючі робѣтники и хлопцы але на тѣмъ выходятъ. Въ тѣмъ напрямѣ треба разъ почути правду. Мусимо знати, чи правда по сторонѣ Пиніевскаго, коли депутаціи робѣтниковъ сказавъ, абы авернула ся до президента министровъ и

старала ся о се, абы центральне правитель-ство підперло его провѣтъ, чи може д-ръ Керберъ говоривъ правду, коли менѣ заявлявъ, що до львовскаго наместництва выдавъ розпорядженіе, на подставѣ котораго наместникъ може на публичній роботѣ ужити кредитѣвъ, якій має до розпорядимости. Окрѣмъ того президентъ министровъ сказавъ менѣ, що зъ запомогового фонду лишавъ ся ще одевъ мѣлѣнь. Коли-бъ се було правдою, що наместникъ або его урядникъ се розпорядженіе президента министровъ черезъ кѣлька тяжкихъ передержали на бюрѣ, не уважляючи на него, то мамо тутъ дѣло зъ лѣнствомъ арестикрата, котре побѣйше мѣстит ся на населеніи и заслугѣ на рѣшучу натуру.

Збѣшовши на поступованіе обшарнябѣвъ зъ робѣтниками, п. Дашинскій вказавъ, що Абгаровичъ Солтанъ, звѣстный літератъ, выплачуе въ своихъ посылкахъ робѣтникамъ не готбакою, а карточками, котры лише въ корымъ можна ареаізувати. Такъ само посоль Тишковскій платять робѣтникамъ квітками. Тишковскій кравъ и обманювавъ, коли въ такий способъ поступавъ зъ своими робѣтниками. Таке поступованіе е нечестіе. (П. Гневомъ: Тишковскій честный чоловікъ!) На законченіе Дашинскій ударивъ на коло польске, котре підъ гасломъ солидарности кнеблюе уста навѣть честнымъ своимъ членамъ.

Навязуючи до промовы Дашинскаго, президентъ министровъ д-ръ Керберъ заявилъ, що передъ кѣлькома мѣсяцами була у него депутація зъ Галичины и просила, абы вонъ постаравъ ся о усуненіи небезпеченства громадогъ зъ причини браку роботы. Вонъ повѣдомивъ наместництва, що можна безпроточно приступати до зужиткованія кредитѣвъ, якій суть до розпорядимости, на цѣли водныхъ и дорожныхъ робѣтъ, коли-бъ тымъ способомъ дало ся зарѣшити бракуи праці (Слу-жайте! слушайте!). Окрѣмъ того заповѣдженно, що будова университетской бібліотеки, котрой планъ вже бувъ готовый и кредитъ вызначеный, значе ся зъ хвилею, коли пора року на се позволить. Огже дѣйствию ею будову розпочато по Великоднихъ свѣтахъ [Дашинскій: Нѣ, доперва по розрухахъ!]. Окрѣмъ того правительство постарало ся, абы черезъ вызначеніе безпроточно квоты на земній роботѣ на двѣрца у Львовѣ зновъ якесь число робѣтниковъ знайшло занятя. По тыхъ своихъ, дуже выразныхъ, закидахъ проволочи подѣ адресою наместництва д-ръ Керберъ бере галицке наместничество въ оборону и каже, що наместникъ енергично старавъ ся о поправу відносинъ въ краю и всюды бѣжитъ зъ помощію, де се лишъ можливе. За донесенія дневниковъ, котры нарочно вытворюють конфлікты мѣжъ нами и наместникомъ, вонъ не відповѣдає и не може відповѣдати зъ-окрема на кождѣ таке донесеніе.

Противъ Дашинскаго коло польске відкомандувало п. Гневомъ. Гневомъ заявляе Дашинскому, що вонъ передъ чужими людьми пере галицкій брудъ. Каже, що не лишъ въ Галичинѣ, але и дѣжде крадуть. [П. Коєъ: Такожъ льотіка! Абы у насъ вѣльно було

крадуть, бо дѣжде крадуть.] Въ оборонѣ Вельовейскаго п. Гневомъ сказавъ, що мѣжъ Вельовейскимъ и Сапѣгоу прайшло до угоды [п. Грекъ: Не прайшло до вѣскои угоды!] Бесѣдникъ закончивъ протестомъ противъ новыхъ „напасти“ на цѣлый край и цѣлу шляху.

П. Вельовейскій обмеживъ свою оборону на короткій заявъ, що „уважае низше своихъ гѣдностей“ полемізувати зъ Дашинскимъ и ему відповѣдати. Безосновность закидѣвъ Дашинскаго такъ ясна, що сатисфакція не може відъ него жадати.

Зъ Дашинскимъ полемізувавъ ще п. Чайковский, але закидѣвъ его не ослабѣвъ. Вонъ потѣху бачить въ тѣмъ, що въ Нѣмеччинѣ було банкротство гіпотечныхъ банкобѣвъ.

Внесеня запомоговой комісії принято и доперва о годивѣ 7½ приступлено до дальшѣй дискусіи надъ податкомъ відъ горѣвѣи. По промовахъ кѣлькохъ бесѣдниковъ до артикулу П. дискусію перервано и відложено на нинѣ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Справозданѣ зъ дѣяльности Головного Видѣлу Товариства „Просвѣта“ за мѣсяць цѣвѣня 1901 р.

Въ мѣсяцѣ цѣвѣня с. р. відбувъ Головный Видѣлъ чотыри завіданія в днѣхъ 2, 9, 23 и 30 цѣвѣня, на якихъ поладжено оті справы:

1) Принято до відомости, що за мѣсяць цѣвѣня и май выйшла книжочка Л. Цегельскаго підъ заг. „Русь Украина и Московщина“, преміювана зъ фундаціи ім. Стеф. Дубравскаго, и рѣшено поладити о тѣмъ фундаціи.

2) Ухвалено розписати конкурсе на дальші преміи зъ тѣмъ фундаціи на сѣ темѣ: 1) Образъ сучасного кооперативного руху в Европѣ и спеціально на полѣ рѣльництва и рѣльничого промыслу; 2) Вирѣтба за самостійность недержавныхъ народѣвъ; 3) Людовѣ забавы; 4) Голѣвля рыбъ та долучати до того темѣ зъ попередного конкурсу, на які ще праці не владнули.

3) Принято до відомости: 1) що філія на повіт Рудецкій в Комарні прислала 66 корѣвъ зъ членскихъ вкладѣвъ; 2) що ввасено поданѣ о основаніи нової філіи в Старѣмъ-Самборѣ, та рѣшено на I. заг. зборѣ тої філіи выслати п. Вас. Короля зъ відчитомъ про штучні навоны.

4) Принято до відомости, що в мѣсяцѣ марті с. р. основано 20 новыхъ читальнѣвъ.

5) Відчитано писмо о. Пристаа про читальню „Просвѣта“ и крамницю в Григоровѣ (п. Рогатинѣ), в котромъ рѣшучо перечить вісти про занепадъ читальнѣ та крамницѣ, а противно, констатувъ успѣшный розвѣвъ читальнѣ и крамницѣ.

6) Принято до відомости справозданѣ п. Костя Паньківскаго зъ люстраціи крамницѣ в Хотинѣ (п. Калущѣ), котораго выдѣлювавъ Головный Видѣлъ „Просвѣта“ для провѣренія стану на мѣсці в наслідокъ писма Видѣлу краевского; рѣшено поладити Видѣлу краевый о поладженю тої справы и п. Паньківскому зложено подѣку.

7) На просьбу вдови по письменнику Ксенофонѣ Климковичу уділено їй одноразову підмогу в квотѣ 25 корѣвъ.

8) О. Ал. Темницкій подавъ остаточне замѣчаніе рахункѣвъ Шевченковскаго концерту, після якихъ чистого доходу було 212 корѣвъ и 18 сот. Прихѣдъ роздѣлено в той спѣсѣ, що квоту 106 корѣвъ и 9 сот. відступлено товариству „Русский Боянъ“ у Львовѣ, а 106 корѣвъ

и 9 сот. зложено на фондъ стипендіи ім. Шевченка.

9) На конкурсе стипендіи ім. Теодора Качали вплинуло сімъ подавъ, які зъ всіма прилогами відослано до о. Андрея Качали.

10) На предложеніи д-ра Т. Галіпа зъ Черновѣдъ рѣшено вѣйти в комісову розпродажъ 50 примѣрникѣвъ его „Домашняго писарѣ“.

11) На запрошеніи Наукового Тов. а ім. Шевченка, щобъ Тов. о „Просвѣта“ взяло участь в акціи всіхъ рускихъ товариствъ в справѣ реформы науки рускаго языка в галицкихъ школахъ, рѣшено пръступити до сѣй акції и вѣдѣлювати п. д-ра К. Левичкаго и К. Паниківскаго яко заступникѣвъ „Просвѣти“ на нараду в сѣй справѣ.

Принято 79 новыхъ членѣвъ; відъ початку року 538.

1 ефлексіи зъ судової салі.

(По причинѣ відбувшої ся у Львовѣ розправи противъ убійци Чайковскаго).

Велика салія, виглядомъ похожа на театральну, баткомъ наповнена людьми. Людямъ зъ рѣжныхъ верствъ суспѣльных, найбільше зъ тої, що то становить границу міжъ такъ званую класою середною а нашою — то спеціально класѣ населенія великихъ містъ — півѣстеліи. Не бракъ однако и иншихъ. Богато жеищанъ причисленихъ, пристроившихъ, всякого віку.

На передѣ, на підвищенію, в довгихъ, торжественныхъ тогахъ, зъ такимъ же торжественно звуженнымъ виглядомъ, сидѣтъ судъ; по правѣй его руці двѣ довгі лавки заповненѣ присяжными судьями; по лѣвѣй в тої, обрамованій оксамітомъ барнѣ крова, прокураторъ; дальше оборонецъ.

На середній просторѣ вѣдѣе мѣсце. Середъ него проста звичайна лавка а на нѣй звичайный молодой чоловікъ, зъ правильными чертами лица, пригорблений трохи, рука зложена все акъ до молитви, а мусу зложено. На лицѣ у него не видно зворушенія, не видно якогось виразного жалю, а прѣцѣвъ робить оно якесь дивне, не до описанія, вражінє. Нѣтъ то якась ривновѣдність, аніація, вѣдѣ цѣлковите затемненіе всіхъ интеллектуальныхъ властей, крайне отуманеніе, ідіотизмъ. І такъ обсервувати тоту людину не черѣзъ кѣлька хвилѣ, годячу, але довше, черезъ кѣлька тѣхъ довгихъ дѣвъ, що тагнѣ ся процесъ, ані на волосъ навѣть ані черезъ одну хвилину не змінѣтъ ся той виразъ, не змінѣтъ ся оца, що здвѣляють ся в кождого, хто промовляе, чи то прокураторъ, чи оборонецъ, чи свидѣль, уперто, неастанно, широко, але вразъ и безъ мысли якогось, блудно, немовби адовоаніи пѣтали: що се все, по що і длачого? Відчитати в нихъ хіба можна якусь жалкѣсть, страхъ, і то недолѣй, але такі, якъ у безрозумной звѣрнѣ, сійманѣй, оточеної доокола псами и людьми. І тутъ середъ тої салі, середъ тої численної товпи робить той чоловікъ вражінє такої звѣрнѣ. І хвилями все те, цѣлий той вміръ справедливости, цѣла церемонія, формальности зъ нимъ сполучені роблять такожъ таке дивне вражінє — нагінка за слабобю звѣрнѣю, що окружена зі всіхъ сторѣвъ, вже й не утѣкае, не пручае ся бѣльше, але чекае, якъ по всѣй формальности зближать ся до неї... і кати.

А та публика — до чого і по що ходить она дивѣтась тамъ якъ на яке публичне зрѣлище, на публичну забаву? Закомъ постановляе, що вміръ справедливости має бути явний. Добре, нехай буде, але явний не для людей, що прихадять тутъ свою цѣкавість чимъсь незвичайнымъ заспокоити, що прихадять якъ на зрѣлище, безъ крихітки якогось-небудь не вже арозумінія для гора і долѣ людскої, для гѣркого призначенія, що стручуе одиниці геть тамъ на дно, але взагалі безъ найменшого чувства, безъ по-

пара Цыганамъ Пушкина? Що? Музо Павловна? — перебивъ въ Тарховѣ усмѣхающася.

— Еще-бъ! Цыганы... промовила она зъ намысломъ. — Ага, осьъ еще что, Володимирѣ Миколаевичу; завтра не приходѣтъ... тамъ, де знаете...

— Чому-жъ то? — Не можна. — Та чомъ же?

Дѣвчина здвинула плечима и наразѣ, наче-бъ въ шо выскочила, встала зъ крѣсла.

— Куды-жъ вы, Муза, Музочко? — закликавъ зъ жалемъ Тарховъ. — Посидѣте же! — Нѣ, нѣ, не можна! — Она проворно набыла ся до дверей и вѣшла за клямку.

— Ну, то хочъ книжку возьмете? — На другій разѣ.

Тарховъ кинувъ ся до дѣвчины, але она мигломъ юрнула зъ комнаты. Вонъ мало що не вдаривъ ся носомъ о дѣверъ. — Ось она яка! справдѣйна шѣрка! — промовивъ вонъ не безъ досады, а потѣмъ задумавъ ся.

Я лишъ си у Тархова. Треба-жъ було дѣвчати ся, що се всего значить. Тарховъ не укрѣпавъ ся. Вонъ оповѣвъ менѣ, що сѣ дѣвчина — мѣшачка, швала; що три недѣли тому навадѣ вонъ першій разъ увидѣвъ въ магазинѣ модѣ. Куды вонъ ибѣшовъ замовити кацелюхъ для сестры, що живе на провинціи; що вонъ на першій поглядъ залюбивъ ся въ нѣй та що заравъ на другій день удалось ему заговорити до неѣ; що она сама, адавѣ, взглядомъ него не ривновѣдна.

— Лишень ты, будь ласкавъ, не думай — додавъ вонъ зъ запаломъ — про неѣ что-небудь злого. Бодай до сего часу не прийшло межѣ нами до чогось подобнаго...

— То вѣтъ злого, — подхопивъ я. — Не сумѣваюсь, не сумѣваюсь и въ тѣмъ, что се для тебе дуже доймающе, друзья! Почекай — всею уложитъ ся.

— Сподѣюсь! — промовивъ Тарховъ, усмѣхающася, якось крѣзь зубы. — Але справдѣ, брате, сѣ дѣвчина... Я тобѣ кажу — се типъ, знаешь, зъ тѣхъ новыхъ. Ты не всѣхъ гараздѣ їй приглянувшись. Она дичка; ухъ! яка дичка! И норовиста! Та ще и якъ! Впрѣчѣмъ власне сѣ дѣвчѣ менѣ въ нѣй подобавъ. Ознака самостійности! Я, однимъ словомъ, брате, вѣрѣвавъ ся въ неѣ по самѣй ушѣ!

Тарховъ ставъ розпавляти о своихъ „предметѣхъ“ и навѣть перечитавъ менѣ початокъ поезіи затитулованой: „Моя Муза“. Его сердечный выливы не прійшли менѣ до смаку. Я вишкомъ завидувавъ ему. Невдоволя зъ нимъ поащавъ ся.

Въ кѣлька дѣвъ опѣсѣя менѣ пришлося переходити по при одѣвъ рядѣ крамницѣ. Була субота; покупивъ набралось пропасть; зъ всѣхъ сторѣвъ середъ глоты и стѣску раздавались запрошующій крики продавцѣвъ. Я купивъ, що менѣ було треба, и думавъ лишъ о тѣмъ, якъ бы чимъ скорше освободити ся відъ ихъ вѣдѣльныхъ нахабности, коли втѣмъ я зупинивъ ся... поневоли: въ одномъ корѣнѣмъ склепѣ я увидѣвъ знакому мого приятеля — Музу Павловну! Она стояла до мене бокомъ и, якъ здавалось, на когось чекала. Завважавъ хвильку, я рѣшивъ ся побѣйти и заговорити до неѣ. Та неспѣвъ я переступить порѣгъ склепу и здѣвѣти кацелюхъ, коли она зъ острахомъ подалась на бѣкъ и проворно обернулася до старика въ френчѣмъ плащи, котрому купецъ вѣдѣ-

жувавъ фуѣтъ розникѣвъ, — вхопился его за руку, мовъ прибѣгаючи підъ его охорону. Той своєю чергою обернувъ ся до неѣ лицѣмъ — и узявъ собѣ мовъ здивованіе! Кого я побавъ въ нѣмю? Пуніна!

Такъ, се бувъ вонъ, се були его червоная оца, его опухлі губы, его обвислый, мягкій нѣстъ. Вонъ навѣть мало змѣнивъ ся за тѣхъ сѣмъ лѣтъ, хіба що трохи обрѣсѣвъ.

— Никандръ Вавилъчъ! — закликавъ я. — Вы мене не пѣзнаете?

— Пунівъ здѣрнувъ ся, роззявивъ ротъ, выдѣвѣвъ ся на мене.

— Не маю чести, — почавъ вонъ и нагло запищавъ: — тронцкій павичъ! (мавѣть мови бабунѣ называлась Тронцко). Не вже-жъ такі тронцкіи павичѣ? — Фуѣтъ розникѣвъ выпавъ ему зъ рукъ.

— Якъ-разъ такъ само, — відповѣвъ я и, побѣвѣвъ зъ долѣвъ Пуніновѣ розникѣвъ, поцѣлувавъ ся зъ нимъ.

Вонъ задыхавъ ся зъ радости и зъ зворушенія; мало що не заплкавъ, збѣймавъ шапку, — при чѣмъ я мѣгъ перекопати ся, що послѣдній слѣдъ волосѣвъ щеѣли зъ его „яйца“, — вытягивъ зъ сѣ двѣ хустину, высакавъ нѣсъ, вихнувъ шапку за пазуху разомъ зъ розникѣвами, зновъ ѣп насадивъ на голову, знову выпустивъ розникѣвы... Не знаю, якъ за цѣлый той часъ поводи́ла ся Муза: я старавъ ся на неѣ не двѣгнѣтъ. Не думаю, щобъ зворушеніе Пуніна походило зъ надѣвѣрного признаванія до моихъ особѣвъ: по-просту его натура не могла вытѣматѣ нѣякого неспѣданого товѣча. — Нервовѣсть бѣдолаха!..

— Ходѣтъ до насъ, до насъ, голубчику, — залепетавъ вонъ вѣдѣнцѣ, — мабуть вы не

погордите відѣдѣвати наше скромне гнѣдочко? Вы, якъ виджу, студентъ...

— Але-жъ прошу, я противно, буду дуже радий.

— Вы теперъ свободный?

— Цѣлкомъ свободный.

— Ну, то прекрасно! Якъ Парамонъ Семенчъ утѣшитъ ся! Сьогодні и вѣтъ скорше, якъ звичайно, приходѣтъ до дому, и отъ ѣзъ мадамъ що суботы увольняе. Але, чекайте, выбачте, а цѣлкомъ збѣвъ ся зъ пантелику. Вы любѣте не знакомѣй зъ нашою своячкою?

Я поспѣшно докинувъ, что не маѣтъ же приятности...

— Само собою разумѣе ся! Де вы могли зъ нею стрѣтати ся! Музочка... Уважайте, ласкавъ пане: таѣ дѣвчѣ зовѣсь Муза — и то не прѣвѣще, а справдѣшне ѣи имя. Музочко, представляю тебе пановѣ... пановѣ...

— Б..у, — подказавъ я.

— Б..у, — повторивъ вонъ. — Музочко!

Уважай! Найзнаменитѣшого, найпорядѣйшого молодѣя видѣтъ передъ собою. Мене зъ нимъ звѣла судьба, коли онъ ще цѣлкомъ въ колѣдѣхъ лѣтахъ була. Прощу любить и жалувати!

Я віддавъ нѣзакій поклѣвъ. Муза, червона, якъ мабѣвъ цвѣтъ, глянула на мене зъ-пѣдъ лѣвъ и сейчасъ спустила очи.

„А! — подумавъ я, — ты зъ тѣхъ, що въ трудныхъ обставинахъ не бѣдѣють а червѣють: се варто прийняти до відомости.“

— Не робѣтъ церемоніи, она звичайна собѣ панночка, — замѣтивъ Пунівъ и вышовъ збѣ склепу на улицу; мы зъ Музою пойдѣли въ слѣдъ за нимъ.

(Дальше буде.)

чуття, що се також чоловік. Нехай буде явний той вимір, але не для тих бездушних жінок різного віку, що як-би в театральній ложі придивляються до фарсу, в котрій іде о життя або смерть чоловіка, двох людей, в котрій порушують, викривляють діла недолі, який через наш хоробак, різними впливами підлягаючий і відлягає все коначею маючий організм ми всі люди піддані, бо ж всі ми тільки і лише люди. І дивно мені власно і передовсім тоє, що скорше у мужчань видно там було якийсь проблеск реалістичної, чуттєвої, як у жінок, і дивлячись на тоє мимохіть насуваєсь порівняння не в користь жіночого роду...

Три цілі дні відбувалось представлення в тини самими акцесоріями. Другий рік уже від того часу, як предмет того всього, винював, позбавляв життя свою коханку. Від того часу мандрував в язвниці до закладу божественних, відтам назад до язвниці, то знов сам зумів відбутися на свободу і вертав назад до язвниці, аж врешті по трех довгих днях розправив пізно нічю проголошено „за смерть винен єсть смерта“. Чи порозумів тоє добре? Чи відчув цілу гірську вагу і лють тих слів, як в відчутті би мусів кожний нормальний чоловік, не знати; не ворухився а очі давались далше тим самим блудним, широким поглядом тривалого звірята.

А тепер остатня рефлексія з юридичного боку:

За розписне забите, за морд закон постановляє кару смерті. Чи слушно, чи чоловік має право взагалі до такого карана чоловіка, і такі наші квестії поважаю на боці, бо не місце тут на таку правну дисертацію. В сїм случаю забієтно стверджено самим навіть признанем явновника — кара мусїла бути вимірена після закону. А однак, однак насувалися всі сумніви. Сумніви ті були немаловажні, коли зраз по уявленню віддано убійника під обсервацію лікарську, коли на решті справа оперлася аж о медичний факультет. Батько засудженого терпів на епілепсію а він сам мав мати часом подібні напади і здавсь страшна та слабкість павувала в їх родні. При розправі показався з одної сторони факти і обставини вказуючі на те, що винюваний, страшний надїю на подругу зі своєю судженою, задумував щось недоброго; з другої сторони знов страшна хороба родина, цілий вигляд його вказував на ненормальний, хто знає, чи не ненормального чоловіка.

І який вихід з того після закону? Судї могли сказати „винен“ і тоді наступити мусить заюд смерті; або прийняти непочатність, то винюваний виходить на волю. Вже не теорія карна, але сам здоровий розум каже, що то друге було би для суспільности з двоєм виглядів шкідливим: наперед безкарність злочину має для загалу шкідливий вплив, а по друге суспільність повинна бути забезпечена перед есентуальним повторенням такого вибуху хороби чи непочатности. З другої сторони ціле наше чутство, наш розум навіть відвертаєсь від того, щоб чоловіка слабого, чоловіка з природи вже унослідженого провадити під шибеницю. Се видаєсь чимсь жостоким надто.

І тут власно лежить хіба законодавства. Для людей того рода, для людей психічно хорих повинні існувати в державі шпиталі язвниці, зовсім окремі від заведень варних, де замкнути таких винюванків, забезпечувєсь передовсім суспільности перед ними; відтак старає ся, сля се можливо, лічити їх фізично духово, а навіть вноді, по якімсь протягу часу, по літах заробити з них ще здатних членів суспільности.

Таку гадку подають в новіших проектах реформи права карного італійські криміналісти, — суть се т. зв. manicomi criminali. Засуджені на замкненє в того рода шпиталі чи язвниці наступало би не лиш на підставі оречення суду, але і лікарів-психіатрів; мало би бути на неозначений час, аж до есентуального цілковитого фізичного і морального впадовлення переступника. Язвниці не сповняє свої задачі, бо-ж язвниці, особливо у нас сля взагалі они придатні, то хіба для здорових, нормальних людей. Для хорих, для уносліджених вже з природи і тим до злочину нахилних — шпиталі, шпиталі-язвниці, сля хто хоче. Там способом уникнулось би такої прихри есентуальности, яка не лише в сїм случаю, але в багато інших має місце, де очікує ся по вирокі судів таких двох протилежних собі результатів: або пушення зовсім на волю або засудження на смерть. Я переконалий, що в сїм случаю, сля-би в законі було передвиджене згадане мною средство карне, судї були би его на певно прийняли.

Львів 12 мая 1901. Д-р Ярослав Олександрович.

Письма з краю.

З Бобрка. [Вручене похвальною грамотою учителю.]

В неділю д. 28 цвітня с. р. відбуло ся в селі Личків незвичайне торжество: о. декан Кмицикевич вручав емер. учительні п. Стефанови Квасинському похвальну грамоту, якою навідував его преосв. митрополит Андрей Шептицький за 40-літнє виховування дітей в релігійно-моральнім дусі. Мсцевий селяне битком наповнили церковь, а прибуло також і околишнє учительство. По вечірні появивсь о. декан в гарній промові се радке торжество в указав на заслуги ювлата, котрий 40 літ працював ревно в громадї та виховав за той час кілька поколінь, так що майже всь зібраний в церкві вийшли з его школи, — на его голову втру в любовь до свого обряду та на его примірне житє; опісля перечитав і вручив

ювлатови похвальну грамоту, а уділявши ему іменем Архієрея благословенє, закінчив желанєм, щоби п. Квасинський довго ще мбгь тішити ся овочами своєю праці в проживанні серед честних громадян лїшнєшнєшнє. Коли хорь відспівав „многая лїта“, о. декань звернувшись ще раз до зібраних селян і вказав на них, щоби за прикладом духовної власті, котра такимъ признанєм нагороджує заслуги учителя, а они поважали та любили учителя, котрий всю свою працю посвячує для добра народу, та щоби вы за нх працю не відлячували невдячностію.

Вийшовши з церкви обступили люде свого учителя, а оден господар подякував ему іменем всьх за его довголітній труд. Зворушений до слезь старець ледво мбгь здобути ся на кілька слівь відповіди, дякуючи всьм, а особливо мсцевому парохю о. Фаціничеву, своему — якь сказав — найблишому добродїєви, за котрого свою учительську службу розпочав і скінчив. И зновь задував „многая лїта“, а оба священики, сивий якь голубь парохь і о. декань, з відкритими головами відводили ювлата, котрий нав зворушеня не мбгь стримати слезь, до близької хати.

Радке се свято довго остане в памяти всьх, що взяли в нх участь, а може служити також за доказ, що щира праця учителя найде признанє у всьх, и у народу и у властей. А вже найбільше заслугоє на увагу, що наш нозий митрополит памятає и о тхх, що серед прикрх обставинь працюють для добра народу ревно и в згодї з духовенством, та благословить их працю и прилюдно признає их заслуги.

Прадча, що в Личків и учитель має легшу задачу, бо так и в згодї всьх мсцевих чинивсь, що мають вплив на школу дає Боже всьди! Мсцевий священик о. Фаціничев се найревнїший в прихильності школи. Вонь заложив школу в своїй громаді ще тогдї, коли в цїлій околиці и не чути було за школу, бо знав, що через школу хоч може не найборше але найпевнїше поборє темноту. Від самого початку не пропускаяв жадної вагоди, щоби не заохочувати людей до пославня дітей до школи. Самь завжди якь найревнїше учив в школі релігїю та переконував ся о поступках дітей в науцї. Цїлий ряд дітей нагороджував, явних заохочував; для учителя був все щирим дорадником, приїтелем и оборонцем. И такимъ є доси мнє своєю старости, а має в своїй парохї три школи и о всь рівно добає Також и оба попереднї дїдчї, пок. Рудавський и д-р Ром. Барташевський, все дбали о школу. Менш видати на школу самї покравали, в більшій потребї першї спїшали з помічю; а при кождім неспїтї шедро обдїляли дітей всьлякими дарунками. При такім ставї рвєнь и праця учителя є прямиїша та успішнїша. Коби такь всьди у нась було!

Участники.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

Торжество отворення нового льоналю „Руски Бєстї“ в Станиславові відбуде ся вже позавтра, 16-ого н. ст. мая в балевої сали в примєжних пати комнатахь станиславовських товариств. На часті навігураційну складають ся: 1) Привітне слово голови товариства радника судового Карановича; 2) Ваканція „Наша жива“, хорь мужескїй; 3) Лесенка увертура в „Родзанаю ночі“, фортепьян акад. Всеволодъ Гузарь; 4) Франка „Каменяр“, декламация акад. Іванця; 5) Лесенка „Зацїла вь долині червона калїна“ и 6) Лесенка „О вь, я хороша...“ з опери „Родзанаю ночі“, відспівують п. на Ориса Шухевичьна и акад. Волешиць; 7) Мендельсона „Кругомь зеленїй дерев“, хорь мїшаний. Дарїєнт а. Денасъ Свчнєвський. — Початокь тогчю о 8 год. вечеромь; по часті концертній танцї під управно акад. Осипа Шухевича. Музика войскова 95 полку пїхотного. Вступь відь особи 2 К. Стрїбля павь візтовий або народний, для павь лашь балевої.

В справі еміграції до Босни. Кс. д-р Т. Відацький з Дунаєва доносить до польських денників, що удає ся до боснійського правительства по інформацію, чи є тамь які грунти для емігрантів, а одержавши відповідь печатає вь вь оригінальнім (нїмецькїм) тексті, що: „правительство краєвє вь Босні не розпоряджає теперь нїякими грунтами, які би надавали ся на колонізацію“. — З огляду на се треба здержувати еміграцію нашихь селян до Босни.

Обдирає церква. Вь Чорній коло У-стрїжє закаралась вь нощі з 7 на 8-ого с. м. невєслїдженї дотеперь злодїв вькомь до церкви и забрали всю готівку зб скарбови, котру розбили, а також 14 ар. зложених послїдній недїлї яко жертви. Злодїв посу нувсь аж до такої безличности, що зь украденою суми помыслили старї монети, які вийшли вже з обїгу, и порозмїтували по церкві.

Загальне вчє учительськїхь шкіль народнихь відбуде ся сего року вь Перемьшля, дия 17 лїсна.

В справі аренди пропінційного фонду відбуло ся вь суботу 11 ого с. м. вь президїї намістництва засїданє спеціальної комісії під проводомь самого намістника графа Пінїєвського. Вислїд рїшенє комісії, обираючихь цїлу Галичину, буде высланий на писемь всьмь старостамь. Підчась засїдань

пропінційної комісії товпи жидівь облягали будинокь намістництва, немовь дожидаючи якого вирєку, рїшаючого для нихь пытань: „бути або не бути“. Гр. Пінїєвський уважавь засїданє пропінційної комісії такимъ важнимъ, що за-для него не влявь участі вь торжествї отвореня палати красныхь штук вь Краковї. Польскє пословцє не дармо каже: „nier świat, goropiasa grunt!“ для обшарпковь и жидівь.

Повідомляємо интересованыхь, що всякій писема до „Народного Гостиницї“ належать адресувати: Львовь, Ринокъ ч. 36.

Нова руска церковь вь Америцї. На посвяченє угольного каменя підь нову руску гр. кат. церковь вь Джерзі Сіті, котре має відбутися вь недїлю, 19-ого с. м., запрошує тамшнє „Церковна рада“ оповїщенємь вь американськїхь „Свободї“ вєсь рускї братєв и прочихь американськхь Русинів. Се и церковь вразь зб школоу буде мурована, з пятама купулами, и — якь вказує плань — буде одною зь найкраснїхь рускихь храмівь вь Америцї.

Зь Старо-Самбїрського пишуть намь: Дия 11 с. м. о год. 1½ рано згорїло вь Грозовї, старосамбїрського повїта сїмь хижь. Огонь почавь ся відь хижї жиди Іосєка Барта. Притовню огню були мабуть кепськїй печи и поносиванїй комина. Тамь вже два разь їмало ся ще давнїше, та огонь прадувєв. Жиди ледвє зь житємь утїкли зь горючого будинку лїше вь сорочкахь. Згорїло пати штукь худоби: три корови и двї ялівки. Грозовському войтові Андрїю в Стефанчєвич уратували шнхлєр. Згорїло досить шматя, а одному чоловікови цїлий сукєвї (велика скрина вь коморї) збжжа. Той нощь потагавь відь полудня сильний втерь, то на другїй день находили снїгив и вуглє аж вь Мшанцї, на добру малю далеко, а такь гучало сильно у воздучї, що аж підь Лавровомь чули гукь. Грозовскїй люде мало ратували; деякї закурили лїньємь пригладивсь огнєв, поблизкїй сукєвї аж рано довїдала ся про огонь. Та може черезь цїлоденну працю помученї твердо заслє. Іосєко Барта заасєкурувавь ся вь осєнї щось на 1000 вор., такожь три газди були обезпечєні. Жидь поставивь давнїше за сєломь нозий будинокь, то и гадки не має; не такь газди, що черезь него прийшли на ценю.

Масевий снїгь. Вь цїлїмь снїгї тепло та, мало що не лїтня спека, а зь цїлою Швайцарїї, именно-ж зь полудневон, несе вєсь, що тамь упали великї снїгї. Вь Монтрє уявє бувь снїмь двамь такїмь снїгї, що поїздь, котрымь вїхало багато люде зь загравнїц, застрєгь, и треба було его витягати. Такї снїгї вєсь наспєли и зь тєснє-сєкого кантону. Такь само заснєвали снїгї вь зєлєвцїю Брієг. Люде не памятають, щоби коли вь тххь сторонахь такь пїбно снїгь падавь.

Інтронїзація тарновського єпископа кс. д-ра Валєнті відбулась позавчера при участі намістника, маршалка краєвого, кардинала Пузини, єєп. Бїльчєвського и Вебера, єєп. Пельчара и Новака. По интронїзації промовивь новонаименований єпископ и патронко дієцєзія выбравь єв. Куєвєгунду, котрої мочь спочивають вь окупї тарновської дієцєзі.

Фабрику мїхївь ютовихь намірєнє за снувати вь Галичинї вужько интересованыхь. Оногдї відбула ся вь той справї нарада вь львовськїхь палатї торговельнїх. Реферувавь п. Кругь, управитель мляна „Марїя Гєлєна“ у Львовї, дказуючи, що мляна, цукроварнї, фабрикї гіпсоу, цементу, соли и п. спроваджують рїчно мїхївь за 6 мїліонівь ар., отже фабрика така виплатить ся.

Зь Півночної Америки пишуть намь: Дия 22 цвітня с. р. частє нашон рускон кльонї вь Mayfield, Ра. разомь зь церковю, школоу и домомь приходскимь запалась на три стони нїзме. Страхь запанувавь великї и люде втїкали зь домівь. Причиною сего було те, що завадилась першї старї „маїнь“ (копальнї), що були високї на 7 стїп. Шкідко великон нема, вынавивь дробнїй ушкодження, а то тому, що повалу маїновь творила скала на 5 7 стїпівь груба. Тота скала осєла, а зь нею земля и всь на землї. Запанавь просторонь обнимавь майже одєнь квадратный кїлометр, але сего зо вїт не познати. Таки то самого тиждїя, будучи вь Mayfield, я оглядавь запалашу околицю. Незначно покравєлий деякї домї, покравий водопровод и покравєлий зєлєвнїчї шнїв — тільки всьго, по чьмь познати можливе нещастє. — Ант. Бомчєвський.

Дурний Ясєо одбєнає новий одягь. Звєстний Львовчань дурний Ясєо, великїй любовникь музики и великихь походівь, безь котрого вбодєть похоронь не обїдєсь, одстане на Зелєній сватє новий одягь, який має сь єму закупути зб складомь тучєвнїхь купцєв. А найвысшїй бувь уже чєсь погадати надь упорядкованємь его гардеробы, на котрї немалосєрєнь зудь часу витасуєть свои — дїрї.

Дробнїй вїсти. Маршалокь краєвий гр. Бадєнєв вернуєть до Львовя и обнимє урядованє. — Віцєпрезиденть вышнього суду краєвого д-р Дилєв кїд вернуєть зь візитація суду вь Стрыку и обнимє урядованє. — Інспекторь Ів. Левинцїй вїзхавь на візитацію їм-назія вь Перемьшля. — Чортковськимь лат. деканомь по рєзїгнація кс. Ст. Громицького зь Бучача именованїй кс. Леонардь Мочаровскїй, пробощь вь Хомїковцї. — Вь Перемьшля померь дия 8 с. м. вь 74 роцї житя Воньфатїй Розалцїй, выслужь учитель реальнїхь школи и агєнтъ „Славїя“. — Вь сєлї Гаркєлєвї коло Яєла при засаджуваню тїсна на грунтахь опїлка копальнї наф-ї водкопанно глянїний горнєць вь дуже добре захованнїхь сєрбїнскими монєтамь зь часівь Жїсємо

та III. и Фердинанда III. — Станиславськє староство розписало конкурсь зь рєчєнїємь до 12-ого червня с. р. на четвєрту антоку вь Станиславовї при улицї Заболотонськїй. — Конєсєрація лат. єпископа єєфратана Фїшєра вь Перемьшля відбуде ся вь недїлю 19 ого с. м.

Поправка похибокь печатныхь. Вь фєд-лєтовї „Святославї“, уміщенїмь вь 87 и 88 ч. „Дїла“ зашло кльєка похибокь, котрї на жаданє Автора радо поправляють. Вь ч. 87 вь 1 строчцї 4 стовпця зложєно „стрїя єєпї Святослава“ а має бути „стрїя єєпї Святослава“; вь ч. 87 вь 10 строчцї 7 стовпця замєсть „гльба дїло“ має бути „гльба дїла“; вь ч. 88 вь 12 строчцї замєсть „Sagayos“ має бути „Sagayos“.

Зб Станиславовя:

Зь дїємь 1 ст. ст. мая отворєв Єв. Капїтула вь Станиславовї виконавчїй дїловїй институть підь проводомь опытныхь Сєєстєр Вєспїанокь вь рєальностї на Заболотонськїй на ту цїль бл. п. Осєтовичємь дарованїй. Гарно цїлєя вымбодь санїтарнїхь вырєстєв-рєваннїхь дїомь о 9 комнатахь и кухнї, зь е-фіцієннїю о 4 комнатахь, кухнї и прачкарнї. 2 морговий хоршїй сядь, матернєскє мїлка бєсплатныхь зь пожертвованємь трудєцєв сє Сєєстєр Вєспїанокь двє повнї поруку, що павночє вь тїмь институтї знайдуть мор-рєдєчїй прїють, здоровїй євєскїй вїздухь, родитєльську опїку и рєлігїйно-мєрєтєчє вї-хованє. Пєтїшамь єв милою надїєю, що Вї-сєкопєважанї Роднєцї дїло то патрїотчє по сїламь такь морально якь и матєрі лїтєо подпрати не заличить.

1-3

Русини! Пам'ятайте на бугєу фїлії Руського Товариства педагогїчного вь Станиславовї!

Іменованя, перенєсєня, вбдзначєня и пр.

Цєсарь именовувать надзвичайного профєсє-ра краєвського унїєрситєту д-ра Фрїдр. Коля (молодшого) звичайнимь профєсєромь аєстрїй-ского права цивїльного. — Міністерь прєсїи именовувать учительку жєньскєї семїнарії учи-тєльскєї у Львовї паню Новицьку старшою учи-тєльскою при тїмь заведеню.

Русини! Пам'ятайте на Домь Товариства „ЗОРЯ“ у Львовї.

Телеграмы.

Вїдємь 14 мая. На прєзидєнта авєстрїй-скєї дєлєгації дєєгнованїй єв. Фєрд Лїб-ковїцї, на віцєпрєзидєнта п. Яворєкї.

Прага 14 мая. Чєскїй соймь має бути скликаний на дєнь 18 червня.

Бєлградь 14 мая. Оногдї 18 Арнавѣвь прєрєйшло сєрбськєу границю, равнїли одного сєрбського хлопа, а коли надїшла границя сторожа углї и.

Царгородь 14 мая. Порта зажадала вь рїшучомь тонї знесєня чужихь почт. По вбдповідї порта до амбєсєдорѣв, амбєсєдорь вїзавь підь розказу урядєнє дємонстра-ція флєтє. Россїя зємляла тактїку; забирає на свон кораблї турєцкїй посилки и на в-дворѣтї, вбддає посилки турєцкимь почтамь.

Барцєлєона 14 мая. Арєштованю туз 22 лаврїхїєвѣв за участє вь послєднїхь розру-кахь.

Лондонь 14 мая. Мнєпогрозмїв вь стратї сїлє Бурѣ вь выносєть єнє 16 400 люде. Ма-ють кльєка армїя и багато амунїцій. Дєєтє зновь розпочавь вєєннїй операциї. Зь двомь тїсячамь прєрєйшовь рїку Вьль и вєдрє ся до Транєвалю.

Ц. к. Дирєнция зєлєзницєв державнихь.

В сєзонї лїтїмь будуть прєхєдїти поїздь Львовомь а Брюковичамь поїздь львованї. а іменово: від 16 мая до 15 верєсєня вєєчєнїю щодєннє поїзд ч. 2255 (відїзд зь Львовя о год. 5 мін. 45 рано), ч. 2256 (прїїзд до Львовя о год. 6 мін. 46 рано), ч. 2259 (відїзд зь Львовя о год. 3 мін. 26 понол.), ч. 2262 (прїїзд до Львовя о год. 8 мін. 50 вєчєромь); — від 16 мая до 15 верєсєня тїлькє вь недїлї і єєкєнїї поїздє: ч. 2257 (відїзд зь Львовя о год. 2 мін. 15 понол.), ч. 2258 (прїїзд до Львовя о год. 3 мін. 14 понол.), ч. 2260 (прїїзд до Львовя о год. 7 мін. 36 вєчєромь), ч. 2261 (відїзд зь Львовя о год. 7 мін. 32 вєчєр м.). — Відїзд и прїїзд новїхєхь поїздїв поїзднїхь пїєлє часу сєрєднєєвєрєсєйского; подрїбнїй рєзкєлд їздя оголошєно аєїшамь.

Бїлєтє до тїх поїздїв львованїхь можєвє купувати також вь бюрї інформаційнїмь ц. к. зєлєвнїчєв державнихь (улиця Краєвїчєв ч. 5 будинокь дирекційнїй) вь годовахь урядєнє вь бїлєтї дїї від 8 рано до 3 понол. а вь недїлї і єєкєнїї від 9 рано до 12 вь полуднє, и тамь вь мїєсїмь бюрї продажє (Бїлєтї зєлєвнїчєв вь львовї агєнцїї часовїсєпє Ст. І. Сєєлєв-єского, єєсєжє Гавєманя ч. 9 від год. 8 рано до 8 вєчєромь).

При сїмь нагодї зєвєртає ся увагу, що до свх поїздїв львованїхь продажє єв такємь бїлєтї поворотнї: для дорєсєлїхь вь 88 єєтїєкє ає 2 гу і 48 єєт. за 3-тє клєсє, а для дїтїй по 48 єєт. за 2-гу а 26 єєт. за 3-тє клєсє. — Крїмь того заведєно для вїгдєв подорєжнїхь і Львовя до Брюковичь і назад бїлєтї по цїнї 26 єєт. за 2-гу і 14 єєт. за 3-тє клєсє. Бїлєтї такї мають єєсїєнїєть на одєн мїсєць, чєлєчє від дїя їзї вїєтєвєнє, і управнїють до довїтнїї їзди поїмь поїздї-мь. Дїєтєя їхь можєвє вь бюрї інформаційнїмь ц. к. зєлєвнїчєв держ. за поєрєднїмь зємонїє-вємь на 48 годїя.

Передплатата на „ДВМО“ и наложенията за извършване на работи у Държавата.

Тыся пережыло дзв' годныя... не дуж
ажывлена, гэтай Пушын в рожны в спосб
стары в с дзаныт чыну кумавію". Мав
авышны вбш прыкучны в перед клятк
одного пав свых канарыб, вбдчыны
двеч в в законмандуват: Ва баню! Ва

Въ краківській школі промисловій було торбків 460 учеників, у львівській 510, въ Закопаньській 109, въ Коломиї 58, въ Сяночній 64, въ Суляковській 25, а въ торговельній школі у Львові 98. Висказується народності справоздане кр. ради шкільної не подає.

Коломиїську школу скінчили торбків 10 учеників, 5 столарів і 5 різьбярів, въ котрих два вчили ся також і столарства. Запомага для учеників той школи вносили торбків 5.342 кор., а то 1.000 кор. въ державного фонду, 1.682 въ краєвого, 200 кор. від міста Коломиї, 1.800 кор. від приватних рад, 600 кор. въ приватній фундації, а решта въ принагідних жерель.

У всіх тих школах разом було 104 учителів разом уже з директорами; крім того було 29 вермайтстрів і помічників.

Доповнюючих шкіл промислових субвенційованих з фонду державного і краєвого, було въ краю 49. Учеників було въ них 6.491 записаних, а 4.847 власнорікованих; учителів 420.

Державні школи промислові коштували въ мин. році 454.196 кор., — а 101.362 кор. більше, ніж попереднього року.

В імені правди.

„Молода Україна“ помістила в 2 ч. за рік 1901 анонімну дописку з Тернополя про педагогічну діяльність катехиза о. Бог. Громадського, проф. Вол. Левацького і мою. Про о. Громадського сказано, що „немає причини ся до винищення ідейного закладу гімназійальної молодіж“; про проф. Левацького, що він був „рівнодушний як автомат“ — хоч дай Боже нашій молодіж як вибачити таку увагу, як о. Громадський і проф. В. Левацький. Я вийшов найгірше. Про мене сказано дословно: „Вілля д. Копача зовсім відомий, коли не деморалізує. Можна собі мати за ідеал високе становиско і гроші, але вцілювати ті ідеали в молодіж, свого навіть за ціну покрити власного неробства не вільно нікому. Проповідати молодіж у гнітатиру політику, обдарити її з яких-таких ідеалів — се ризикати ся розбавити на власній народі“ (стор. 76). Анонімний автор кімчить: „Можу впевнати тих професорів, що багато приємніше було би писати похвали і призначення... но до цього треба, щоб вони звернули на нашу сторону. Отже гаряче бажає цілої української молодіж тернопільської гімназії... її до вас, панове, просьба!“

Я вже жалував, що автор допису не підписав ся, бо хотів я ему за мудру і щару науку бодати лютково подакувати, аж ту в якийсь час по пошті допису дістаю у Відні зі Львова від одного бузного мого ученика, п. Т. Галушницького, такий лист:

„Високоповажаний Пане Доктор! Сей лист осмислюю ся написати з нагоди знайомих вже Вам, П. Д-р, статі в „Молодій Україні“. Справді, коли прочитав ем ту статю, не міг ем вірити, що знайшов ся так безцельний, котрий написав то, а ще більше даваю ся славіти редакції „Молодої України“, котра могла таку підлу брехню прийняти. Я то пишу не для спеціально з своєї сторони, але й інших, як Маріяна, Герасимовича, Бекаровича, котрі вийшовши з під рука Вашої, П. Д-р, захищали відчужити на ціле життя за Ваші труд і старання, щоб з нас зробити щонайменше чесних людей, а котрі подібно як я обурили ся на агадану статю“ — і т. д.

Кого-ж ту слухати? — Вже-ж не аноніма, — подумав я собі, — котрий, не належачи ніколи до моїх учеників, підписав ся під ім'я, щоб мою честь і працю поганяти. Що правда, такого „ідейного“ а своїх учеників ніколи не учив і мабуть ніколи учати не буду. Проте, я а ними не раз говорив на тему отсих слів великого мислителя, чоловіка і учителя Фр. Паульєна: „Der Betrüger, der Schmeichler, der Verleumder will durch Täuschung sich auf Kosten des anderen einen Vortheil verschaffen. So dient die Lüge der Ungerechtigkeit als Mittel und hat darum an den Urtheil über diese Theil. Ausserdem hat aber die Lüge als solche noch eine spezifische Wirkung, es ist die, dass sie, soviel an ihr ist, Glauben und Vertrauen unter Menschen zerstört und damit menschliche Lebensgemeinschaft, die Grundlage alles eigentlichen menschlichen, alles geistig-geschichtlichen Lebens, untergräbt. Und darauf beruht ihr besondere Verwerflichkeit. — Für die Beurtheilung der Lüge kommt noch ein erschwerender Umstand hinzu: sie ist ein Anzeichen von Feigheit. Sie beschleicht ihr Opfer, statt es im offenen Kampfe zu bewältigen. Ein tapferer Mann lügt nicht. In dem Vorwurf der Lüge ist der Vorwurf der Feigheit immer eingeschlossen, deshalb trifft er den Mann härter, als fast jeder andere Vorwurf. Du lügst, das heisst zugleich: du bist ein feiger Schurke“ (System der Ethik 1900 II, 189 і 191).

А що а жбратства ча там — по ученюму — пролетарства не уважаю ідеалом не для нинішньої, але й майбутньої Русі; — що а все радів і раджу своїм ученикам, і то я крає в імя патріотизму, чесною і витривалою працею (хто чув коли а моїх уст оспівував кривди або соблазні другого за-для власної користі? Прому!) чим скорше добивати ся хліба і становиска, бо лише чоловік, що сам щось має, може й другому допомогти; — що а при тім остерігаю їх, щоб не давали ся втягати нікому (чи не інде ігає?) до таких маніфестацій, хоч би навіть на ово патріотичних, котрі-б давали власті законну притоку до

включування і прослідювання, бо на університеті і в житті дозріють будуть аж надто мати свободу, знання і часу — коли лиш охота була — до таких подвигів: то се чей-же таке не всі мені здорові і правдолюбні люди возмуть за але. Правда, а не маю претенсії на непомилувність абсолютну, так само як і нікому другому її тут на землі не признаю. Я без застереження підписую слова Шіллера: „Recht hat jeder eigene Charakter, der übereinstimmt mit sich selbst“ (т. з. в совісті, словах і ділах); es gibt kein anderes Unrecht als den Widerspruch“. Але жадаю абсолютного від противника, щоб він там, де нападає на когось по імені заклада деморалізації і розбою, також своє „чесне“ імя підписав. Інакше він є — та нехай ему його власна совість радше скаже, чам.

Берлін 9 мая 1901.

Іван Копач.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фонд.

— Руский народный театръ выехать изъ Черновца до Серета а водтакъ до Радвизь.

— Въ справѣ погорѣльцѣвъ зъ Олешинъ вѣсь вчера въ палатѣ пословъ рады державной пос. Брантеръ выглаголе внесене, чтобы погорѣльцѣвъ чымъ скорше прийти въ помощь грѣшны зъ фондѣвъ державныхъ.

— Дирекція Товариства для развою руском штуки у Львовѣ подає свѣд до прилюдно зводомъ, що зъ днемъ 15 н. ст. мая с. р., канцелярія Товариства перенесена до Ринку ч. 34 II. поверхъ. Годны урядовъ въ Товариствѣ щоденно водъ 4 до 6 пополудня, кромѣ недѣль и рускихъ святъ. Всѣхъ интересованихъ просить Дирекція, чтобы водъ теперь на будуче подѣ поданою адресою водносили ся до Товариства. — Дирекція.

— Вілєгіатура „Народной Гостиницы“ въ Микучинѣ. Якъ то вже було доложено въ нашій часописѣ, молоде а рухливое товариство „Народна Гостиница“ взяло ся до заложеня власной, першої руском вілєгіатури. Выбрано до сего мѣщевствѣ, яку доси я такъ лѣтною порою навѣдували членны родины зъ-мѣжъ руском интелігенціи, то есть Микучинѣ. Се горьке гуцульское село, положене въ долині горьшого Прута, а одну зѣлѣзничу стацию повисше Яремча, вознесене на 625 метрѣвъ по надъ рівень моряку а окружене усьхъ бокѣвъ четинными борами, має тую перевагу надъ Яремчѣмъ, що коли Яремчѣ тягне ся только одною поведомною а доволъ вузкою долиною вздовжъ Прута, то Микучинѣ розкинувшись въ чудовій і просторнійшій долині трѣхъ Прутовъ, що збѣгають ся тутъ въ одно русло. За-для того а догоднійшій Микучинѣ для особѣ, що бажали бы не томлячи ихъ проходѣвъ. Зъ другого боку зъ Микучинѣ а много лѣпш до выконаны туристичной прогулки на верхи Черногоры, на Хомякъ и т. д. та на угорско-руську сторону, де въ Буркутъ такожъ збѣраєсь лѣтомъ невеличка руска колонія. — За-для выгоды вашой публики вынавила „Народна Гостиница“ водѣ о. Галайчука простору виладу, де уряджено для прѣѣзжихъ на сезонъ гостей готель а рестаурацію, все у власномъ зарядѣ „Народной Гостиницы“. Вілла въ незвычайно выгѣднѣмъ положеніи, при гостиници, всего 150 кроковъ водъ зѣлѣзничного дворѣ а 200 кроковъ водъ кучного по отесахъ Прута, подѣ якимъ зарядѣ „Народной Гостиницы“ буде власнй купельей будка. — Зарядѣ вілєгіатури, до котрого треба водносеи ся на руки директора п. Миколы Зайчѣвского [адреса теперь: Львовъ, ул. Сербска ч. 17, а водъ 1-ого червня въ Микучинѣ, почта а телеграфъ тамже], буде приймати купельей гостей на сезонъ, що тревати ме водъ 15 червня до конца вересня сего року, а то на мешкане, на харчъ (кухня и пивница у власномъ зарядѣ) або на одно в друге разомъ. Сезонній домбонъ у власномъ готелѣ по 2—3 покои по дуже утрѣннихъ цѣнахъ. Можна вынамати и на мѣсцѣ. — Зарядѣ докладає усьхъ заходѣвъ, абы перша руска вілєгіатура удоволила публику въ цѣлости, буде удержувати для своихъ гостей часописну читальню, знамениту пивницу, для якой вырядженя — якъ зачуваємо — п. Зайчѣвскій выбѣрає ся на Угорщину. — Всякихъ близшихъ информаций удѣляє п. Зайчѣвскій. — Розумѣє ся, що зачатѣ побдиремство wymagaє чималыхъ вѣлѣдѣвъ, тому наша публика повинна подѣржати жывий змаганя молодон институціи зъ одного боку аголошеняи на вілєгіатуру, зъ другого боку зновъ членными вступуваніемъ въ члены „Народной Гостиницы“ и складаніемъ удѣловъ (по 10 ар.) на руку директора п. Василя Нагбного у Львовѣ.

— Вѣсть розголошена позавчера Slowomъ polskamъ, мовѣ-бмъ д-ръ Исидоръ Шараневичъ смертельно занедужавъ на запалене нрпекъ, а неправда. Д-ра Шараневича можна щодня бачити на прогульцѣхъ на Высокомъ замку. Для скрѣпленя, що правда, подѣулавшихъ сѣль выбѣраєсь водъ зъ кѣльма дѣвъ — зъ порады лѣкарѣвъ — до Марієбаду.

— Роботы коло будовы епархіальной семинаріи духовной въ Станиславѣвъ на мѣсцѣ давного руском приходства, почали ся дня 9 с. м. Въ семинаріи буде лише домашня каплиця. На сусѣдній реальности, дарованій митрополитомъ Шептицькимъ на церковь, не будутъ нѣчого будувати.

— Крадѣжъ въ „Академічній Громадѣ“ у Львовѣ. Не минувъ ще мѣсяцъ, якъ якась злобна рука розбила шафу, въ якій мѣстивъ ся магазинъ товариства „Акад. Громады“ и забрала авѣтамъ около 40 коронъ готѣвки. Въ кѣльма день опѣсѣла пропали зъ той самои шафы книжки вѣртости кѣльма коронъ. Вчера зновъ дѣсь около другои годины пополудня, коли нѣкого зъ членѣвъ не було въ товариствѣ, вѣлъ злодѣй до середины и за помѣщю долота отворивъ шуєладу бѣрка, де мѣстивъ ся подручна касса оборотного фонду. На щастѣ було тамъ лише около 25 коронъ готѣвки и они стали ся добычею злодѣя. Кѣльмѣ въ нѣмшихъ паперѣвъ злодѣй не рущавъ.

— Трибѣсть львовскихъ водопроводѣвъ. Въ повѣдѣловъ рано пукла головна рура водопроводова въ мѣсцѣ воддаленіи три км. водъ Добротанъ. Повѣдомленій телефонично львовскій магистратъ выславъ сейчасъ на мѣсцѣ инженеръ зъ кѣльмама машиністами и они цѣлый день и цѣлу нѣчь працювали надъ направою. Черезъ те у Львовѣ хѣло вчера рано воды, ажъ около 11 годины водопроводы почали функционувати правильно.

— Огнѣ. Въ Делехѣвъ коло Яновазгорѣвъ таргавъ водный. — Въ Глѣбовѣ коло Грамалова згорѣла горальня гр. Ольги Козьбродской. — Въ Бродѣхъ згорѣло дня 12 с. м. на ул. Зѣлѣзничій десять хатъ.

— О гѣмназіи въ Яворѣвъ. Оногда депутация яворьской рады мѣской була у намѣстника зъ представлѣнемъ потребы основаня гѣмназіи въ Яворѣвъ. Намѣстникъ признавъ депутацию, що Яворѣвъ дѣйстно потребує гѣмназіи.

— Для сѣлянъ Семка Семчишиного и Ивана Гибздовского зъ Гибздицева зложили въ нашій редакції: Ал. Борковскій 1 кор., Ив. Белей 2 кор., Вяч. Будавновскій 1 кор., Л. Цегельскій 1 кор., Ив. Зарачскій 1 кор., о. Левъ Горалевичъ зъ Угерска 50 сот., М. Лозинскій 50 сот., В. Демянчукъ 10 сот., Іосифъ Игнатѣвна 50 сот. — разомъ 7 коронъ 60 сотѣковъ.

— Кандидаты муж. учительском семинаріи у Львовѣ зложили на памятникъ Тараса Шевченка у Львовѣ 35 коронъ 16 сот. зъ нагоды сегоднѣшнихъ роковинъ смерти Тараса, бо вечерни въ его честь она, зъ причинъ водъ нихъ не ависаємъ, не могли сего року устроить.

— Станиславскій выборы до кагалу, перевѣдѣвъ въ лѣтъ минувшого року, уважительно тамошне старостѣ и зарядило новѣ. Вымыло ся, что урна, де складано картки голосованя, мала подѣвѣне даю и се дво вытягало ся.

— Убийство войта. Въ Худивѣцахъ, борщѣвского повѣту, нападъ сѣляннѣхъ Василья Прокопчука на тамошного войта Михайла Гудѣа за те, что войтъ робивъ ему докору за ледаче житѣ, и пхувъ его ножѣмъ въ околѣи сердца и въ живѣтъ. Раненый сейчасъ померъ а Прокопчука арештовано и вѣддано до суду.

— Дивне свѣдѣство. На Шлѣску утворило ся давне свѣдѣство зъ родины горняка Гвоздка. Ото сынъ его оженъвъ ся недавно зъ вдовою, котра мала 22-лѣтну дочку, зъ котрою зновъ оженъвъ ся старый Гвоздекъ, черезъ что ставъ зятѣмъ своего сына а той зновъ тестѣмъ своего вѣтца а вѣтчимѣмъ своихъ мачохъ. Що-жъ то доперва буде за мѣшанина, коли обѣ родины дѣждутъ ся потомства?!

— Чимъ хто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Арбѣний вѣсти. Вычана скарбового радника и бѣшого посла Ивана Тимѣнского зъ учительскою Семѣвскою водбуло ся вчера въ Черновцахъ. — У та краєва учительска конференція на Буковинѣ розпочѣна ся дня 21 н. ст. серпня с. р. въ Черѣвацахъ. — Архѣвскопъ Гриневскій тяжко занедужавъ; нинѣ має водбути ся операція. — Въ Богданѣвъ (з-лѣчѣвского повѣту) повѣсилась 57-лѣтня Марія Дачѣвъ, что терпѣла на збочене ума. — Въ Добрѣвѣвѣ (добрѣмльського повѣта) ударивъ конь копытомъ сѣляннѣхъ Петра Демковича такъ сильно въ голову, что убавъ его на мѣсцѣ; конь наудувъ ся бувъ вѣта, якъ той скакавъ зъ даху. — Въ Яленковѣмъ коло Скольного повѣли ся зъ угорскѣи стороны воики и роздерли оногда чотѣри вѣдѣ; одну же живу дорѣзано. — Въ Дрогобѣчѣ застрѣлявъ ся зъ фѣльберта 18-лѣтній Жиганѣвъ Петшакѣвскій зъ причинъ нещасливѣи любви.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Арбѣний вѣсти. Вычана скарбового радника и бѣшого посла Ивана Тимѣнского зъ учительскою Семѣвскою водбуло ся вчера въ Черновцахъ. — У та краєва учительска конференція на Буковинѣ розпочѣна ся дня 21 н. ст. серпня с. р. въ Черѣвацахъ. — Архѣвскопъ Гриневскій тяжко занедужавъ; нинѣ має водбути ся операція. — Въ Богданѣвъ (з-лѣчѣвского повѣту) повѣсилась 57-лѣтня Марія Дачѣвъ, что терпѣла на збочене ума. — Въ Добрѣвѣвѣ (добрѣмльського повѣта) ударивъ конь копытомъ сѣляннѣхъ Петра Демковича такъ сильно въ голову, что убавъ его на мѣсцѣ; конь наудувъ ся бувъ вѣта, якъ той скакавъ зъ даху. — Въ Яленковѣмъ коло Скольного повѣли ся зъ угорскѣи стороны воики и роздерли оногда чотѣри вѣдѣ; одну же живу дорѣзано. — Въ Дрогобѣчѣ застрѣлявъ ся зъ фѣльберта 18-лѣтній Жиганѣвъ Петшакѣвскій зъ причинъ нещасливѣи любви.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

— Чимъ кто воює, водъ того и гине — можна бы сказати о голарѣ Стефанѣ Балькѣ въ Терѣковѣ на Угорщинѣ. Балько подѣлаує, что мѣсцевый цѣсаръ громадскій сходитъ ся зъ его жѣнкою, отже постановѣвъ адмѣстѣи ся. Коли цѣсаръ Адриѣ Коъ прѣйшовъ оногда до голарѣ обоглѣти ся, Балько подѣржавъ ему горло подѣчасъ голѣня. Того самому бритвою подѣржавъ потому горло своего жывѣа а акѣнци и собѣ самому.

Виходить у Львові ще два (приміть кождий і руських свят) о 5-гої година по полудні. Літературний дохотомъ, Вібіліотека найменштиннихъ новістей виходить во второні, і во второні і п'ятницю на поремішу разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „Дѣла“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ у. Кароля Людвика 9, і А. Ольшанського у. Килиньского 3; — у Яворіані: Д. Крижановскій; — у Відні: М. Дука, І. Селлерстатте; — у Бремені: H. Schalek I. Wollzeile 11; — у Гамбурзі: I. Wallfischgasse 10; — у Франкфурті: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і на додатковий записокъ приймають у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: за границею:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на цілий рікъ . . . 32 ар.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 11 ар.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 ар. на півъ року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 3 ар. 50 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 ар.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженіе. — Рекламація неопечатаній збірокъ вѣдъ порта.
Неоджжене число копій 6 ар. на пров. 7 ар.
Одложеніе збірокъ приймають ся по 10 ар. вѣдъ одної сторінки ксератокъ або еп. вѣдъ а в рубриці „Надоба“ по 25 ар. в. в.
Копія і інші дописи приймають ся по 15 ар. вѣдъ сторінки.

Русины въ столиці галицкой Руси.

Столиця галицкой Руси, колишній городъ князя Льва, не мавъ виправдѣти ніколи характеру чисто-русского, але не мавъ и чисто-польского. Поселяли ся въ нѣмъ пришельці-чужинці зъ далекого заходу, сходу и полудня: Нѣмці, Жиды, Вѣрмені, Поляки, Греки, Сербы, Волохи та Італійці. Підъ польськимъ правліннямъ Львівъ мавъ характеръ міста нѣмецкого довгий часъ, ажъ поблизше бере перевагу елементъ польскій та спольщеній. Австрійська окупация наново скрѣпила нѣмечину въ галицкій столиці, такъ що зъ початкомъ XIX-ого вѣку можна було уважати Львівъ скорше нѣмечинимъ нѣжъ польськимъ містомъ, а то тымъ болше, що велику часть населеня творили нѣмечко-жаргонові жиды.

Розуміє ся, що будучи найбільшимъ містомъ на галицкій Русі, мусѣвъ Львівъ уже вѣдъ першихъ початківъ мати середъ свого населеня чималый процентъ Русинівъ, а хочъ въ польськихъ часахъ руске (греко-православне) міщанство мусѣло багато терпѣти вѣдъ всякихъ обмежень зъ боку польского права, однакъ саме тогді Львівъ ставъ однимъ зъ осередківъ руского духового життя а руске львівське міщанство, згуртоване довкола до-стопамятного братства Ставропігійского, вѣдо-грало въ исторію борби культуръ польской и руской чималу роль.

Рівноправність руского, польского та нѣмецкого елементу удержувала ся ще й підъ австрійськимъ правліннямъ, доки воно було централізоване въ рукахъ нѣмецкой бюрократіи. Ажъ послѣднє пбвстолѣтя принесло наглу та подавляющую полонізацію Львова, до чого головну причину ся накопило у Львові въ всякихъ центральнихъ урядовъ зъ цілою армією польской бюрократіи.

Мѣска ординація виборча, що въ управѣ міста дає перевагу бюрократіи та богатшій феерѣ міщанства, усунула вѣдъ впливу на зарядъ столиці краю убожшій версты руского міщанства а властиво передміщанства

і переважну часть жидовъ и тымъ способомъ репрезентація міста Львова прибрала на-скрѣзь польскій характеръ, за чимъ пошла и полонізація цілого Львова. Значало ся вѣдъ надаваня Львову зверхного польского вигляду: давній табличъ зъ назвами улицъ замѣ-нено на виключно польскі; улиці, що вѣ да-внѣ-давня носили традиційні назви, пере-хрещено іменами всякихъ польскихъ націо-нальнихъ дѣячівъ, публичній площі заповню-ся пам'ятниками польскихъ королівъ, вождівъ, поетівъ и т. п. Кульмінаційною точкою дѣйшла отся полонізація струя підчасъ „Ко-стюшковскою“ выставки зъ 1894 року. А все-таки, мимо всѣхъ зверхнихъ позорівъ поль-скости, Львівъ ще й до нинѣ не може на-звати ся „польськимъ“ містомъ, — вѣдъ в руско-нѣмечко [взглядно жидовско]-поль-скимъ.

Хочъ якъ підрядне становивъ займали Русини послѣдніми часами въ престолѣ мі-стѣ галицкой Руси, однакъ до остатнихъ роківъ не можна було такъ дуже нарікати на нетолеранцію зъ боку львівской мѣско-управы, львівского магістрату. Ажъ вѣдъ ко-ли президентомъ міста Львова ставъ ставет-ний панскій демократъ Годзіміръ [Холесъ Малуя] Малаховскій, вѣдъ тогді у львів-скимъ магістратѣ повѣяло крайню шовіністич-нимъ, русифікаційнимъ духомъ.

Іменемъ Шевченка названо заулочъ де-сь на кінці Львова — зъ тымъ злымъ ви-рахованіемъ, що коли ся, якъ Русини жа-дають, аби которусъ нѣзъ большіхъ улицъ на-звано іменемъ нашого генія, — буде знаме-нитий викрутъ супротивъ того жаданя, бо-сь то вѣ же „улиця“ Шевченкова імені. Що оно такъ дѣйстно є, потверджує фактъ, що передъ двома роками на просьбу Товари-ства імені Шевченка, аби невелику площу передъ реальністю сего Товариства назвати „площею імені Шевченка“, магістратъ вѣд-повѣвъ вѣдмовно, мотивуючи се тымъ, що „єсть вѣ же у Львові улица названа іменемъ сего поета“. Рівночасно вѣдмовивъ магістратъ сему Товариству на его просьбу о дозволѣ поставити на тій площі пам'ятникъ Тарасу Шевченкови. Се були перші ластівки шові-

ністичнон загорѣлости магістрату підъ про-водомъ Малаховского.

Вѣдтакъ зачинає ся зъ боку магістрату систематичне та безлічне ворогованя противъ Русинівъ и русини. Почато Русинівъ оста-нихъ вѣ службѣ мѣскоій переслѣдувати за мову руску, зъ явную тенденцією: усувати Русинівъ зъ мѣскоі службѣ. Давнѣйше магі-стратъ вѣ зноснахъ зъ рускими сторонами уживавъ русини (хочъ польськимъ абе-цадломъ); теперъ зачинає шнорувати мову рускихъ сторінъ та жививає консеквентно тільки польскую и грозить неприйманіемъ рускихъ подань, а навѣть комісаріаты дѣл-ницъ повзвають собѣ всякихъ шikanъ супро-тивъ рускихъ сторінъ.

Але се, що зайшло теперъ міжъ львів-скою Касою хорыхъ а львівськимъ магістра-томъ, доказує, що русифікація въ тутешнімъ магістратѣ зачало справдѣшій оргіи.

Якъ зъ повнимъ признаніемъ мусимо вѣднести ся до справедливого поступку за-ряду Касы хорыхъ, такъ зъ другого боку годѣ найти слѣвъ для нап'ятованя рознузданого шовінізму псевдо-демократичного магі-страту. Фактомъ отже єсть, що львівскій ма-гістратъ у вѣдношенію до руского населеня вступивъ на дорогу крайню шовінізму. Та нап'ятоване такого звороту у львівськомъ магістратѣ не може насъ повдержати вѣдъ слѣвъ критики супротивъ руской львівской громады.

Русини у Львові не такъ слабѣ. Урядо-ва статистика выказує насъ до 30,000 греко-католиківъ а до 16,000 такыхъ, що выразно вписали ся за Русинівъ. Прочі греко-католи-ки, менше свѣдомі и зависимі вѣдъ поль-скихъ хлѣбодавцівъ (сторжѣ, слуги, робѣт-ничій персоналъ) записані своїми хлѣбодав-цями за Поляківъ. Та хочъ що до свѣдѣль-ности у Львові не дорівнуєть Полякамъ ба й жидамъ, то що до якості мы сильнѣйшій, нѣжъ бы наше число се показувало. Додати належить, що процентъ Русинівъ, маючихъ виборчі мѣскі права, є досить значний. То-му и при мѣснихъ выборахъ Русини розпо-ряджуютъ доволѣ значнимъ числомъ голо-сѣвъ. Однакъ дося загаль Русинівъ не по-

пробувавъ ще й разу повести серіознон та е-нергічнон акцій, хочъ досвѣдъ показує, що мѣгъ бы вѣдограти чималу роль середъ бор-бы двохъ польскихъ таборівъ. Те саме, що тутъ кажемо про мѣскі выборы, вѣдносить ся и до виборівъ соймовыхъ та парламентар-ныхъ зъ міста Львова.

И коли вся провінція бере горячу участь въ виборчій борбѣ, то львівскій Русини, въ бо-гато лекшихъ обставинахъ, не заходять ся якъ слѣдъ коло виборівъ. Черезъ те рускій голосъ скрѣпляють тільки всякій польскій лі-сты безъ асного зазначеня своєї сили. Зана-дбане всякою політичною організаціою у Львові — се одна хіба львівской руской громады.

А друге те, що самі львівскі Русини не шануютъ своєї мовы и не жадають для неї пошань. Русини промисловці, що живуть майже виключно зъ Русинівъ, зъ руского ду-ховенства, зъ рускихъ церквей, зъ рускихъ товариствъ и т. п., не почуваютъ ся — зъ ма-лыми винками — до обовязку пошанувати свою мову и мову своїхъ клієнтівъ навѣть у себе дома и зъ своїмъ вѣрстатѣмъ та своїмъ кон-торѣ. Въ ихъ робѣтняхъ и домахъ гомонить польська мова, ихъ книги ведуть ся по поль-ски. А що жъ доперва говорити о тѣмъ, аби ті Русини-промисловці шанували свою мову и жадали ен пошанувку въ вѣдношенію до властей и т. п. Се имѣ и не приенить ся!

Намъ звѣстні факты, що и Русини-під-приємці и Русини властители реальностей, люде свѣдомі своєї народности, навѣть члены рускихъ товариствъ вносили поданя до магі-страту по польськи. Тымъ способомъ самі Русини дають магістратові привѣдъ до легко-важеня и нешанованя руской мовы. Не диво отже, коли супротивъ такого поступованя са-михъ Русинівъ наша національність у Льво-ві нехтує ся и не має належон пошань.

Та гадаємо, що послѣдній подѣвъ викли-чуть середъ львівскихъ Русинівъ реакцію та пробудженя изъ досегочасного отупѣня. А ду-маємо, що пробудженя політичного життя се-редъ львівскихъ Русинівъ, ихъ політична ор-ганізація дасть найближшій та найвѣршій товчокъ до дальшої організаційнон праці.

И коли кому, то „Народному Комітету-

(7)

Пунінь и Бабуринь.

Оповіданє Івана С. Тургенева.
(Дальше.)

Коли на другій день въ чверть години передъ визначенимъ часомъ я підходивъ до вежѣ Кутаєвѣ (се було на початку цѣдня, пупляшки наливались, трава зеленѣла, а го-ребці шумно цвѣрѣвали и дерлись въ об-наженыхъ куцахъ бзны), я не мало адиву-вавъ ся, увидѣвши на боцѣ, недалеко огоро-жѣ Музу. Она випередила мене. Я звернувъ свои кроки до неї, але она сама вийшла на-противъ мене.

— Ходімъ до Кремльської стѣны, — шеп-нула зъ посѣхомъ, бѣгаючи по землі опу-щеними очима, — бо тутъ люде навкола.

Мы пустились по доржжѣ въ гору.

— Музо Павловно, — ставъ я говорити.. Та она мене заразъ перебила.

— Просту васъ, — заговорила тымъ са-мымъ порывистимъ и тихимъ голосомъ, — не судѣть мене, ає думайте нѣчого злого. Я на-пасала вамъ карточку, визначила стрѣчу.. длятого.. я боялась.. Менѣ вчера выдалось, мовъ бы вы все підсѣхували ся.. Послу-хайте, додала она зъ наглымъ порывомъ и зу-пнилась. — Послухайте, и обернулась до мене, — послушайте: коли вы скажете, зъ кимъ.. коли визнаете, у кого мы стрѣти-лись, тогді я кинуся у воду, я утоплю ся, я руки на себе наложу!

Она тутъ першій разъ глянула на мене тымъ уже менѣ знакомимъ допытливимъ и остримъ поглядомъ.

„А може она и справдѣ.. готова се зро-бяти?“ майнула менѣ думка черезъ голову.

— Але-жъ змилюйтесь, Музо Павловно, —

— промовивъ я зъ посѣхомъ, — якъ може-ть вы такъ эле думати про мене? Не вѣже-жъ бы я бувъ способний зрадити приятеля и вамъ пошкодити? А вѣднѣ въ вашихъ вѣд-ношеняхъ, о свѣдѣль менѣ вѣдомо, нема нѣ-чого доганного.. Ради Бога, успокойтесь.

Муза выслушала мене, не рухаючи ся зъ мѣсця и не дивлячись болше на мене.

— А я ось еще що мушу сказати, — по-чала она зновъ, ступаючи впередъ по дорж-жѣ, — а то вы можете подумати: та она бо-же-вѣльна! Я вамъ мушу сказати, що той ста-рикъ хоче зо мною женити ся!

— Котрий старикъ? Лисей? Пунінь?

— Нѣ, не той! другій.. Парамонъ Се-меничъ.

— Бабуринь?

— Той самъ.

— Не вѣже-жъ? Вѣднѣ вамъ освѣдчавъ ся?

— Такъ.

— А вы, розумѣсь, не пристали?

— Нѣ, пристала.. тому що я тогді нѣ-чого не розумѣла. Теперъ що вѣшого.

Я силеснувъ руками.

— Бабуринь — и вы! Та ему либонъ підъ пятьдесятъ лѣтъ!

— Вѣднѣ кажє: сорокъ три. Але то все-одно. Щобъ ему було и двайцять пять лѣтъ, а я за него все-таки не выйду. Що за при-емнѣсть! Цѣлый тыждень переїде, а вѣднѣ и не усміхнеть ся нѣ разу. Парамонъ Семеничъ для мене добродѣй, я ему дуже вдячна, вѣднѣ мене пригорнувъ, выховавъ, безъ него я була бы пропала, я повинна шанувати его, якъ батька.. Але бути ему жѣнкою! Лучше вмер-ти! Лучше зъ моста та въ воду!

— Що се вы про смерть згадуєте, Музо Павловно!

Муза зновъ зупинилась.

— Та чи-жъ красне таке-жѣ? Я и зна-когого вашого, Володиміра Миколаевича, мо-жна сказати, зъ туги та зъ жалю полюбила, а тутъ Парамонъ Семеничъ зъ своимъ освѣд-ченіемъ.. Пунінь, той хочъ стихами надоѣдає, однакъ не лякає до остаточности, не каже Карамзина вечѣрами читати, коли у мене вѣдъ утоми голова зъ плечей клонить ся! И на що менѣ ті старики? И ще холодною мене про-зываетъ. Зъ ними — та бутя горячою? Коли стануть силувати — вѣтчу. Тажъ Парамонъ Семеничъ все торочить: свобода! свобода! Ну, ось менѣ и захотѣло ся свободи. А то — що се таке? Вѣсімъ воля, а мене въ тюрмі три-мати? Я ему сама скажу. А коли вы мене зрадите або хочъ свѣдцемъ писнете — памя-тайте: тільки мене и видѣли!

Муза стала посередъ дорogi.

— Тільки мене и видѣли! — повторила рѣзко. Она й смѣхъ разомъ не піднесла очей, немов знала, що конечно зрадить себе, пока-же, що у неї на душі, коли й хто подивить ся просто въ очи. И власне длятого она не вичає, якъ зъ досады піднимала збръ — и тогді вже прямо дивилась на чоловіка, зъ котримъ розмовляла.. Але єи невеличке, ро-жеве, миле лице дыхало невѣдклиною рѣшу-чістю.

„Ну, — подумавъ я собѣ, — Тарховъ має правду. Та дѣвчина — то новый типъ.“

— Мене вамъ цѣлкомъ не бояти ся, — промовивъ я вѣднѣ.

— Справдѣ? Навѣть, коли бѣ.. Ось вы-щєсь такого сказали о нашихъ вѣдношеняхъ.. Такъ навѣть въ випадку.. — Она замовкла..

— И въ тѣмъ випадку нѣчого вамъ бо-яти ся, Музо Павловно. Я вамъ не судья. А

тайна ваша похована — ось тутъ. — Я по-казавъ на груди. — Вѣрте менѣ, я умѣю цѣнити..

— Мою карточку маєте? — нагло spy-тала.

— Маю.

— Де?

— Въ кишені.

— Вѣддайте менѣ.. скорше, скорше!

Я вийнявъ вѣчерашну писульку. Муза вхопила єи своєю звичною ручкою, постояла хвилику передо мною, нѣбѣ надумуючись, чи не подакувати бѣ менѣ; вѣднѣ нагло здрѣгну-ла, оглянувшись и, навѣть не вкланявшись, пре-ворно спустила ся въ долину.

Я глянувъ въ ту сторону, куды она вѣд-далась. Недалеко вежѣ показалась постать загорнена въ алымавіу — алымавіу були тогді въ великій модѣ, — и я заразъ пѣ-навѣ Тархова.

„А, братчику, — подумавъ я собѣ, — тебе либонъ повѣдомили, коли ты стоишь на сторожі..“

И повсипуючи підъ носомъ пустивъ ся я до дому.

На другій день рано, ледво я вспѣвъ нап'ити ся чаю, прийшовъ до мене Пунінь. Прийшовъ до мене зъ досить сумнымъ ли-цемъ, ставъ кланятися, розглядався по ком-натѣ, перепрашати за свою нѣбѣ нескром-ність. Я посипивъ успокоити его. Я, грѣш-ный чоловікъ, думавъ собѣ зъ початку, що Пунінь прийшовъ зъ намѣромъ позичити гро-шей. Але вѣднѣ обмеживъ ся лишь на тѣмъ, що попросивъ чарку чаю зъ румомъ; добре що самовара ще не сирятали.

— Не безъ трепету сердца и трѣвоги

Colosseum

Театръ всѣчнин
підъ дирекцію 145 18-45
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно свѣтле представленє (въ недѣлю два предста-вленя). — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ой год. вечеромъ. — Білєты до набути зъ бурѣ двеницѣвъ п. Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 19

рівня в полудневних краях не є, так сказати, так констатують споживачі артикулом, як в цілених краях монархії. Де більше являю, там і робітників не горілку, а се признають їй сторонництва і навіть найвищі аристократи.

У нас в Галичині і на Буковині в горілку констатують споживачі артикулом для робітників, для хліба, тим більше, що ті люди, найзачайша часта населення, не мають що вишого до пята. Їх наслідки пропавшого права, що не дістане там доброго пана, а лише са тільки горілка, коїра в такій і найдешевшій напійком. Отже коли би навіть бути тої гадки, що в наших краях коронних можна підвешати податок від горілки, то не можливе се в Галичині і на Буковині.

Не буду над сею справою даліше розводити ся; п. Гибен так добре виложив значення консулційного податку взагалі а з окрема від горілки, що я не маю до того що додати. Розуміючи, що податки повинні платити ті, котрі платити можуть, а не ті, що терплять голод, беру управу скарбовий за але, що взагалі внесла сюди сей проєкт.

Кажуть, що ходять тутні о ратованні краєвих фінансів. Лада! Але запитаймо ся: хто наві не потребує грошей? Тількиж не о те ходять, щоб кому дати гроші, але треба поспитати ся: чи відки взяти грошей, і чи той, кому їх має давати, варта того?

Признаю, що всюди в Австрії краєві фінанси в дикі і потребують помочі. Не винен сему ніхто, лише мабуть ціла конституція, що ті краї по більшій часті не можуть собі помочі. Алеж треба зважати, відки взяти поміч. Боже гіді звернути ся до першого ліпшого: Давай гроші, бо там пана погребуть! Треба поспитати справедливо, Отже сама ціла сего проєкт, не має о суді сеї справи нікого до ріш.

Що до Галичини, то фінанси того краю дуже добре можна би поправити без податку від горілки, і я о тім ще буду говорити. О два річ заслугу в проєкті на позвалу, що він знісєть краєвий податок від горілки; бо ті краєві податки вибирають в Галичині так, що половина лишає ся в приватних руках. Їх се середно-вічний спосіб вибирання податків через аренду. Отже бідний володіє платять, а гроші ті не йдуть на публичні цілі, тільки лишають ся в приватних кишенях. Може воно так і повинно бути; але щоб длатого підняти ще податок від горілки, то не уходить.

Питаюся тепер, коли так багато над тим радженю, як помочі краєвим фінансам: для чого не ймати ся особитого доходного податку? Се-ж, річ признана, найсправедливішій податок! Таж можна би підняти сей податок. Можна би вложити на сего краєвий податок; хоч закон сего не дозволяє, але закон можна змінити нашим законом. Тоді податок став би також на багатих. Чому-ж не ймати ся сего способу? Чому? Бо се не влад панам, бо вони весь тягар хотять звалити на бідних, а самі хотять лише господарувати грішми, добутими з кишені бідних!

Ою справу вже обговорено і в галицькій сойм; референтом її був п. Давид Абрагмович. Отже в справозданю соймової комісії знаходять ся коротко замітки, що доторкає ся раз гадан, мною тут порушеної. Сказано там, що у високої палаті — значить в сойм — не може бути двох гадок о тім, чи треба підвищити податки до безпосередних податків чи податків від горілки. Розуміє ся, що там, де пани шляхтичі в у себе самі, там не може бути двох гадок. Бо коли би підвищено податки, то мусів би більше платити бідний хліп, але й дідич платив би більше; а при підвищеному податку від горілки як раз хоче ся того, щоб платив лише хліп, лише бідний. Отже річ ясна, що в галицькій сойм не може бути о тім двох гадок. Треба-ж ще зважати при тім, що трупний податок від року 1880 в цілій Австрії таки обняв ся о лях 14 мільонів кор., а ціла податкова реформа з 1896 імовірно що обняв ся.

Запитувано, чому сей горічаний проєкт так спішно внесено сюди, та ще й гаять собі, чому п. міністер скарбу не вів сюди за раз цілого ратунокного плану для краєвих фінансів. А і в податковій комісії п. міністер скарбу не пояснив більше, як він гадає помочі краєвим фінансам. Мабуть він сам ще сего не знає. А длатого так було а тим спішно, то я вам, мої панове, скажу: бо галицькі пани нильно потребують грошей. Справа має ся так: або жити — або горіти! І ще другий раз буду тут говорити, коли пояснити буду мое внесенє меншости; тоді також скажу більше про краєвий бюджет. Тоді і удасть ся мені чейже вказати, як то пильно галицьким панам треба грошей. А що вони тут на мій жалі і мабуть також на жалі Австрії грають першу роль, то всі мусять їх слухати; і длатого сю справу так спішно внесено сюди, так спішно податковано і в комісії і так спішно мусять ся її тутні узводити.

Польське коло, взагалі всі шляхтичі в патентовані автономісти. Їх експедиція гр. Войтїх Дідушицький виробив навіть начерк адреси, що уходить за ідеал автономістів. Отже ті патентовані автономісти в справді тої гадки, що ся справа належить властиво до соймів. Отже чудуватись треба, як ті пани, що тут реї водять — жалую дуже п. Німців і Чехів, що мущу се казати, — як можуть ті пани допустити, щоб ся справу тутні полагдуювано, а не в соймів. І я так гадаю, що вона належить до соймів; бо коли мені треба грошей, то я повзаю їх собі сам, а не жадаю, щоб другий за мене зичив їх для мене. Колиж край потребує грошей, то нехай же також край старає ся їх дістати, а не державна рада; але тут державна рада має для соймів дати гроші так, як дає ся гроші жєбравам.

Кождий коронний край в своїм круї

ділани так само суверенний, як парламент, і повинен старатись покривати свої потреби, а не йти жєбрати гроші до парламенту. Се також моя пересвідченє. І ті панове в автономісти, і ті патентовані автономісти. Але коли ходять о те, аби взяти гроші, то забувають про свої високі принципи і беруть гроші звідк, звідки можна. І показує ся, що та їх автономія, що стоїть в їх адресі, не в нічям вишійм, тільки лицемірством і обманством.

Але в себе дома ті панове в соймів нильш, тільки не автономістами. Там они центральні, що лиш самі одні хотять мати ачаїне. Там промі Польки, Русини, польські демократи не значать нічого, а панує тільки шляхта; там шляхтичі мають голос в громаді, в повіті, в краю, одним словом — всюди. За те тут, в палаті, пишсують ся они адреси, в котрій показують себе автономістами. Тому-то зовсім природно, що они автономію видають в кут і хотять брати гроші, звідки тільки вдасть ся.

Мій внесок меншости відпер п. справоздавець в мотивованем, що він грить проти високіх автономістическ ідей п. справоздавеця. Я се припускаю, але я бодай консеквентний в логіці. Коли вже приймемо, що палата має підвешати для краєв податок від горілки, тоді річ природна, що рада державна, даючи гроші, має приказувати, на що їх оберувати.

Коли я кажу, що на мою думку ціла справа належить до соймів, то я не неомальний, а ж не пана, як сказав би католик-Польак. (Пос. Пастор: Не вїздіть в такую бесідку!) Прощу, таж неомальний в тільки пана. Я отже можу милити ся, коли кажу, що справа належить до соймів. Повстараю: коли палата постановить, що ся справа належить тави до рідн державно, то я вигагаю а сего логічну консеквенцію, що рада державна має приказувати, на що оберувати гроші.

Так показує ся, що екстра-автономіст п. Давид ридарь воп Абрагмович показав автономію. Де ходять о взяті грошей, там ему автономії не треба. Але коли ті панове мають вже гроші в кишені, то тоді они знов автономісти, тоді кажуть: не вільно нарушати принцип аутономії. Бо ми, шляхтичі, будемо могли газдувати, як хочемо, в високім галицькій сойм ніхто не має нам приказувати.

О тім, що ті панове в Галичині хотять зробити в грішми, згадаю, що они вже зробили, хоч еще не мають їх в кишені, розповіді докладніше при спеціальній дебаті. При мотивованю мого внеску меншости показував, де діли ся всі гроші, і ви тоді арозумієте, чому ті панове в Галичині так противні мому внеску, хоч він ангельски невинний (сміх) і стремить до найкрасшого. (Знов сміх. Др Кос до посла кс. Пастора:) Так, ваша всечестності, до найкрасшого після християнської і католицкої любови. Ви арозумієте, чому панове в Галичині боять ся мого внеску. Але на се, як сказано, маю ще час.

(Дальше буде.)

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ.

— Для погорьльцевъ въ Олешичахъ жертвувать цѣсаръ съ своен приватнон касы 8.000 кор., а наместникъ выснагувавъ 10.000 коронъ съ державныхъ грошей. Команда Х. корпуса въ Перемишлѣ зобовязалась доставляти погорьльцамъ въ Олешичахъ денно по 700 бухонцѣв хлѣба за зворотомъ вѣнцѣвъ продукція, котрій наместникъ наказавъ покрывати съ фонду заповогово.

— Въ Карловѣ святинського повѣта вѣдбувъ ся дня 12 с. м. вечерокъ въ честь памяти Тараса Шевченка, устроений мѣсцевю читальнею, котроу головою естъ о. І. Курпакъ. Вже другій сего року вечерокъ въ сѣмъ селѣ свѣдчить о правдиво патріотичной праці о. Курпакъ, котрий не лише запинає ся справою читальнѣ, але в провадитъ дуже хорошо хоръ мужескій.

— Зъ львівського Бояна. Передконцертнѣй вправы мѣшаного хору вѣдбудуть ся завтра, въ пятницю, о год. 7½. веч. Прощу точно в ѣмъ комплектъ збѣрати ся. — В. III.

— До Канады. Зъ Борщова памуть намъ: Дня 11 с. м. выемігувало зъ нашего повѣтннго мѣста дванадцять роднявъ а около 70 душъ до Канады. Емігрантѣвъ супроводили майже всѣ мешканцѣ Борщова, отцѣ духовній и дуже много свѣтлоскоп интелігенці, супроводили тысячі. Глянувши на емігрантѣвъ, нѣмто зъ нихъ не емігрувавъ за для недостатку, а мовлять: „нема правди, побідемо въ свѣтѣ, ажъ далеко за жорже ви шукати“. На дворцѣ Русинъ зъ найбільшымъ жалемъ працюла Теодора Кинара и Николая Камѣнецкого, котрі були борцями въ народно-рускавъ справахъ въ повѣтѣ; за те неоднѣй ворогъ Русинѣвъ гѣшувъ ся зъ ихъ вѣдуду. Нехай тымъ патриотамъ Г. Богъ продовжить вѣку зъ ихъ родинами и нехай въ новѣмъ свѣтѣ знайдуть добру долю! — Членъ читальнѣ „Прогрѣсъ“

— Зъ Украини достала американська „Свобода“ и напечатала въ 18 ч. зъ 2 с. м. таку цѣкаву дописъ про еміграцію украинського народу на Сибірѣ:

„Тільки весна, то нарид наш вже і сунеть ся, утікаючи від свого рідного лиха до далекого, там десть, до чужого. А проте то й хто його знає: чи воно і справді отте там далече лихъ „чуже“ нам? Я кажу про щорічне невинне переселенє нашихъ хлѣборобѣ до сибірськихъ країв.

„Ті що бузали в Корей, аж до ілюзій доходить, так там все нагадує Україну: такі-ж, кажуть, білесенькі під стріхоу хатявъ зъ вѣтками перед ними, огороди з соняшниками,

сади, садки зелені за хатками; сині широкі з матією штани, корейськихъ чоловіків, білі сорочки їх, брѣлі і таке інше. Не дармо-ж наука доводить намъ певно, що всі европейскі народи, між ними і ми, походилили котесь зъ Азії. Тепер-же, черезъ кілька тамъ тисячъ літ, починають ся оборотне посунути на старе місце майже всѣхъ народівъ, а нашого найбільше. Буцимъ то Европа, колись пустельна, заборогувала ся у колѣсь багатой людомъ Азії, а тепер ще і віддає свій боргъ, та ще певно і зъ нечисленними відсотками. В сѣмъ фактѣ в щось таємничє... За те кілька десятківъ літъ мине і Сибіръ майже все буде тією жъ Україною! Вже й теперъ людина в Украинѣ в Сибірі не почуваетъ себе, щобъ зовсімъ на чужинѣ, бо-жъ великі сотки тисячѣв людности нашої тамъ вже є, а скільки-жъ то їхъ буде ще черезъ 10—20—30 або і пів сотні літ? Тоді ми будемо тамъ лічити ся численними мільонами!

„В сѣмъ фактѣ а тежъ щось таємничє... Охочі прибувши до Сибіру, роблять ся козаками. Правительство російське до того навѣть всею силою намагаєть ся і всѣхъ переселенцѣвъ до козакуюваня тамъ ажъ упрощує. Треба-жъ берегти комусьъ пустельну ще поки що російську границю від народівъ на-півъ дикихъ, а то і зовсімъ дикихъ які мешкають в Хінахъ. Такимъ робомъ для Украинцівъ в Сибірі де в чому відроджують ся старі дідівскі часи.

„Щасті імъ Боже всѣмъ тамъ у всьому на їхъ користь, а може, хто знає, колись і на спільне добро всѣй Русіи Украини...“

— Сими днями вышло третє пастирське посланіє Преосв. Андрія Шептицького, а именю „до интелігенціи руской“. (Перше посланіє було до духовенства, друге до народу чн то люду.) Посланіє до интелігенціи руской обширне — займає сѣмь печатныхъ картъ in quarto. Написанє оно у Відні въ день св. Іоана Златоустого (27. I., 2. II.) 1901.

— Архієп. Гриневецкій піддавъ ся вчера операціи, котру виконавъ проф. Рідігеръ въ асистенціи д-рѣвъ Гостаньского и Германа. Операція була дуже болюча: вырѣзано абсцесъ въ легкѣхъ, котрій вытворивъ ся наслідкомъ заропленя. Операція трвала майже двѣ години безъ усыплюваня. По операціи настали обяви горячки, котра не уступала до позного вечера. Дѣкаръ заборонили хороми реановлати и, кромѣ д-ра Гостаньского, що доглядає его, нікого не допускають до хорого.

— Зъ Бобрєцкогн пишуть намъ: Дня 13 с. м. пострѣльивъ Людвикъ Пафировскій, вѣтъ зъ Выбранѣви, Олексу Пришляка, господаря зъ Бриецѣ церковныхъ. Пафировскій мавъ стрѣляти до скаженого пса а при тѣмъ бути сильно обдѣнтимъ. Пафировскій — то тапъ галицького вѣйта маломѣсточкового, а позаятъ тримає сторожу сильныхъ сего свѣта, то неоднѣй безварно ему уходить. Здаєсь, що в теперъ на се заносить ся, бо коли бѣдѣчно Пришлякъ жалувавъ ся жандармеріи въ Выбранѣвѣ, то она вѣдповѣла ему такъ, якъ колись „рапи naselnikowi“ всьо було „wolno“...

— Огнѣ. Въ Нагбриянцѣ буцацкогн повѣта баявъ ся 10-лѣтній сынъ тамошного селянина Гринѣ Легкій сѣрниками и підпаливъ хату свого батька, вѣдъ котрон займилєсь сусѣдѣй хаты и до годины згорѣло 21 загородъ селянськихъ; обезпеченныхъ вѣдъ огню було 11 господарствъ. — Въ понедѣлокъ выбуѣть огонь въ Рогатинѣ на передмѣстѣ „Нове мѣсто“, найгустьйше замешканѣмъ. Огонь розширивъ ся скоро на сусѣдѣй будинку по причинѣ неадности мѣсцевой сторожи огиевой и браку зарядѣвъ до гашеня огню. Лаше завдяки енергіи в притомности вѣдѣльчѣвъ особѣ зъ интелігенціи цѣле мѣсто не спопелѣло. Згорѣло вѣдѣльчѣвъ будинковѣ, а шкода досить значна.

— Убивъ тещу. Въ Скварѣвѣ, золотѣвского повѣта, посваривъ ся селянинъ Семко Литвакъ зъ своєю тещою Марією Тарнавскою. Въ сварцѣ, побравши тещу за волосє, ударивъ нею кілька разѣвъ о дѣрѣ такъ сильно, що убивъ я на мѣсцѣ. Литвака арештовано и вѣдставлено до вѣднѣвъ въ Золочевѣ.

— Палєне мерцѣвъ въ Австрії. Архітектъ вѣдѣнскій Ферстеръ одержавъ повѣдомленє вѣдъ президія рады мѣста Градца, що тамошня рада громадска згодилась на урядженє крематоріи и вѣдступила подѣ будувъ того заведеня 30 мѣртѣвъ тругу. Надѣють ся, що властн не будуть ставляти перепонъ, а буде се перша крематорія въ Австрії.

— Чи се може уйти безварно? Зъ залѣ щипцкогн повѣта, зъ Івана золотого, пишуть до „Свободы“ таке: Разомъ зъ ексекуторомъ ходять або и вѣдять тапъ, що забирають грабѣжи. Начальникъ громады подає обѣсда до податкового уряду выказъ тыхъ людей, що завозили чн зносили грабѣжи, а податковий урядъ присылає до уряду громадского для кождого зъ нихъ окремий квітѣ, зъ котрымъ кождий вѣде до касы и бере собѣ грошѣ, які ему на квітѣ признано. У насъ такъ дѣяло ся роками, але грошей не вѣдѣвъ ніхто зъ тыхъ, що услужували при ексекуціяхъ, бо громадскій урядъ тыхъ квітѣвъ имъ не доручувавъ. Отже показало ся, що въ касѣ податковѣй квітѣ в и що грошѣ, признанчѣ тымъ людямъ, тапъ хтось забиравъ, підни суючи на квітѣхъ имена тыхъ, що возили и зносили грабѣжи. Отже донесено о тѣмъ до суду и судъ зробивъ слѣдствє, переслухавъ свѣдѣвъ и вѣдославъ справу до тернопольского прокураторіи дѣжаньон. Але прокураторія звернула справу навадъ до Залѣщанъ, справляючи пошведованыхъ на дорогу цѣльну. Самон-жъ справу має дальше доводити повѣтннй вѣдѣль. Отже насъ дуже дивує, що виновныхъ тутні палцемъ показують, та такъ тяжко напѣти, що ажъ комусь повѣтннй вѣдѣль має справу дальше доводити. — Членъ читальнѣ.

— Арбѣний вѣсти. Засѣданє Краєвой комісії для справъ рѣльничихъ вѣдбуєть ся суботу 18-ого с. м. въ будинку соймовѣвъ. На порядку денномъ естъ проєктъ нормального статута для спѣлѣвъ молочарськихъ, програма акція въ цѣли забезпеченя обѣрѣ зародковѣхъ и приватныхъ вѣдѣв недугъ ту ереуличныхъ по щепленю, вибѣчи внесєня членѣвъ. — Міністерство судѣвництва згодило ся на перенєсенє Бригѣдовъ зъ Львова до Дрогобича: заты тои справы выслано вже до Львова. — Недалєко Станиславова переѣхавъ повадъ зѣдѣланчѣй сей ночи дорожника Войтѣха Кайшу и той погнѣвъ на мѣсцѣ.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремѣснично-промыслову у Львовѣ.

Выдавничтва надѣслани Редакціи.

— „Українсько-руска Выдавничя Спільна“ в своїй серіи „Белетристична бібліотекѣтъ вѣдала отсі нові книжки:

Федір Заревнъ: Твори. Том. I. Хлопська дитина. Книжка. Стор. 150. Ціна 1-80 К.

Іван Франко: Ковалѣ Басіимъ. Арабська казка. Стор. 139. Ціна 1-60 К.

Віліамъ Шекспір: Антоній і Клеопатра.

Переклад П. А. Куліша, виданий зъ передмовою и поясненямъ д-ра Ів. Франка. Стор. IV +180. Ціна 2-00 К.

Телеграмы.

Вѣдѣнь 16 мая. Вчера прийшло до крѣпавон бікѣвъ мѣжѣ католицкими студентами а вѣдѣльчѣми націоналами. При тѣмъ тяжко ранєно сына вѣдѣбурмістра Вѣдѣна, Штрѣмѣха.

Царгородѣ 16 мая. Французскіи послѣдъ предложили своему правительству, абы урядило демонстрацію флоту, абы приєслувати. Туречяну до уступокъ въ конфліктѣ о почты. Послы вѣнскихъ державъ такожъ прихвѣляють ся до тѣхъ гадѣвъ. Султанаъ просивъ Россію, абы позволила перевозити на своихъ корабляхъ турецку почту по Чорнѣмъ морю.

Берлинѣ 16 мая. Гр. Вальдерсе доносить, що хѣвскій вѣйска підѣ командою генерала Ліу ударила на вѣдѣльчѣвъ зложенъ зъ 1.000 Боксерѣвъ на полудневѣй сторонѣ Чжѣнѣчу и разбѣжала.

Бѣлградѣ 16 мая. Мѣжѣ королевѣ Александрѣ а королевѣю Драгою прийшло до острого конфліктѣ. Населєня Бѣлграду має бути зъ королевѣвъ дуже невдоволенє, бо розабѣла ся поголовка, що побѣла оречєна дѣкарѣ королевѣвъ вже не може мати дѣтєвъ.

Лондонѣ 16 мая. Жѣвѣка Ботѣ вѣде до Европы. Англіскій дневникъ пишуть, що она вѣде за дозволомъ Кіченєра до Крѣпера, абы перековати его о безвагдѣности дальнѣй вѣйны и намовити до признатя англіскыхъ условій мира. Однѣй лондонскій дневникъ доносить, що цѣльковитѣй унадокъ Бурѣвъ близѣльчѣ. Вѣльчѣвъ мавъ заповѣсти свою вѣнгу-ляцію.

Брукселѣ 16 мая. Тутъ заперечують англіскій донесєня в твердыть, що Бурѣ держѣть ся добре. Бѣта має еще 9.000, Девєтъ 5.000, Деларей 1.500, а пншій команданты 3.500 людей.

Переписка Редакціи и Администрации.

Вп. А. Яв. въ Мн. До кѣнцѣ цѣвтѣня. — В. Ку. въ Ус. до. Теперъ за цѣвтѣнь а не май. — І. Ку. въ Сн. к. Бо. Такъ, але зъ сего вѣднѣнєно 4 К. на залєгѣсть за 1900. — С. Ов. въ За. к. Мн. Теперъ за цѣвтѣнь. — А. Го. въ Уг. До кѣнцѣ III. кварталу приѣде намъ ще 4 К. — А. Дм. въ Мн. Теперъ до кѣнцѣ червня.

Оповіщення залізничне.

Завєдєна зниженєя білетѣвъ поворотниѣхъ зъ триднєвого важности до стаціи на шляху Сколя-Львовчє.

В цілі огнєвленя руху прогульковѣго до вѣсхідного Бєсєкѣду будє виданати ся від дня 15 мая ажъ до 30 верєсєня 1901 ві Львова до Скольѣго, Грєбєвова, Тухѣлѣ, Олѣвска і Лѣвѣчѣгого о 50% знижені білетѣвъ поворотні II. і III. класѣ зъ 3-днєвѣй важности в слѣдуючі днѣ и до слѣдуючихъ нѣдѣдѣ: що субѣти и кождѣго дня поперєдѣжѣковѣго римско- або грецко кат. свѣтѣвъ: до поїзду 1713 (відѣдъ о 6-35 вечеромъ), до поїзду 1715 (відѣдъ о 3-05 пополудни — переходить тільки до Скольѣго); в нѣдѣлі и у нѣдѣ свѣтѣвъ римско- або грецко кат. обрядѣ: до поїзду 1711 (відѣдъ о 6-35 рано), до поїзду 1717 (відѣдъ о 9-00 рано — переходить на шляху Сколя-Львовчє від 1 червня до 15 верєсєня арештоу тільки до Скольѣго).

Повертати можна кождимъ поїздомъ особѣльмъ, а їзѣда поворотнѣа мусить рѣзнѣчати ся передъ пнвночєю третѣго дня важности білетѣвъ.

Для прогульѣвъ більшого тонариєтѣа або заведєня науковѣго, складаючѣго ся що найменше а 20 осіб, котрі выказуѣть ся однімъ легітимизацію, будє видавати ся згадані білетѣвъ такожъ в нѣмші днѣ за експрєснѣй дозволомъ. Дѣтнчнѣ поданѣя належѣть аносити що найменше на 8 днѣвъ передъ заміреноу прогулькѣю до ц. К. Дирекціи залѣзницѣвъ державнихъ у Львовѣ.

Надѣсланє.

Д-р Теофіл Залєвскій

орудує в хоробахъ ушей, носа, горла і гортані. Ліченє недугъ мови [гикавѣсть, белготанѣ, шепєлявѣсть, мѣва черєзъ нѣс и т. д.] ул. Ко- 247 стѣшка ч. 8 від 3—5 по полудни. 7—39

Предпиката на „ДЪМО“ и канониките са покарани
свободно у Львов.

ДЪЛО

Поедине число контуз 6 пр. на пров. 7 пр.
Одеждение вышней прикнижнотъ въ поѣдѣ 10 пр.
въдъ удѣлъ стрѣльнъ пскероватомъ або въ мѣсцѣ въ
рѣдѣцѣ „Надѣснине“ по 25 пр. а. в. в.
Поединъ въ вышней домоснѣ прикнижнотъ чеканѣ въ по
6 пр. въ вѣдъ вышней.

— Ты такой взволнованный... почая я.
— Взволнованный? я? — Тарховъ засмѣявъся, вѣдъ сейчасъ подавать ся. — Такъ!

цф сильнйшій не пытав о право, а поступав так, як йому каже его власний інтерес. Слабшій коли в спорі з сильнйшим по-кликує ся на право, апелює до него в имя справедливости, лише оемьшує ся и вьско- не виграє.

Хінська нота в справі водшкодо- вання просить держави о анжжене жаданого водшкодовання на 40 мільонів фунтів стер- лінгів. Вь ноті держави не було згадки о плаченні процентів. Хінський проєкт вь справі силлять тон квоти вь 30 річних ра- тах виходить вь наслідок того, ало- жени, що має заплатити ся лише капітал безь процентів. Хінська нота подає першій разь французький переклад побочь хінського тексту. — Зь Пекіну доносять, що послы державь уважають хінську ноту зь відпові- дею на жадане водшкодоване, за неможливу до прийняті.

Зь дебати горьвчанон.

Промова посла д-ра Коса
при дебаті генеральній.

(Дальше.)

Мої теперішні замітки о проєкті закона в лиш загальної натури і кожний з вьшого коронного краю міг би їх зробити. Тому прошу тих панів, що вьступають тут біднійшій класі і хотіли би для них щось доброго зро- бити, або, виходячи вже з того загального становища, голосували против проєкту.

Та вьступати як вайрішучіше против того проєкту спонукують мене ще спеціальні відношення в Галичині й на Буковині. Коли б навіть ті замітки, які я підніс і загального становища, не були слушні; коли-б навіть прийняли, що горівка добрий предмет до оподаткованя, то зь становища Галичини й Бу- ковини мусьть ся вайрішучіше протестувати против підвищення податку від горівки в тих двох краях. В Галичині панують спеціальні горьвчані відношення, — про політичні та вьш- ші відношення не хочу тут говорити, — що кожного, хто справедливо судить, мусьть спо- нукувати голосувати против підвищення.

В тих двох краях існує т. зв. право пропінатції. Ся назва мабути незрозуміла для деяких панів з вьшших країв, тож хочу її пояснити.

Право пропінатції — го виключне право для якоїсь упивілейованої особи: продуку- вати і продавати на якійсь території горячі напінки, до яких в Галичині належать: го- рівка, пиво, мід, сьпіртус і оковита. Буковина ще щасливіша від Галичини, бо там після розпорядження кн. Хіви з 1766 р. належить до прав пропінатції і вино. Те право прислу- гувало від найдавніших часів дідачам, шлях- ті в Галичині. А таке право чей-же щось варта!

Коли-б я приміром мав право: виключно продавати у Відні цигаретові дутки, то з часом став би я малим мільонером. Тож варта щось і право виключного продукування і про- давання тих напінків на якійсь території. Се належить очевидно до публичного права, не до приватного. Говорять, що радикали нази- ваютъ се рабованем народу.

Се дійсно привілей публичного права, котрий, так скажемо, має на цілі рабоване народу. Привілей сей має ще трохи рації істнованя тоді, коли дідачі мали пенні обо- вязки, коли займались судівництвом, бо до сповнюваня обовязків треба мати средства. Але коли 1848 р. поставлено засаду рівно-

правности і знесено домінії в їх правами та обовязками, тоді — зрозуміть кожний — і право пропінатції стратило рацію істнованя. І се не я кажу, радикал, так зневажливей галицькими аристократами, ні!

Коли се читавя обговорювано в газетах, то високо-консервативний кравієвскій Сзас в числі з 13 мая 1871 р. вьводив широко, що право пропінатції стратило свою важність, свою правну основу, підставу до дальшого істнова- ня, і я свої вьводи, які вам тут подаю, не беру з радикальних, нігілістичних або соці- алістичних газет чи книжок, тільки з того ви- сокого-консервативного Сзазу. То знайшов ся мабути якийсь пан, ознакомлений трохи з історією пропінатції і правом пропінатції, що читав і писав дещо про ту справу, і він вла- сне доказав, що право пропінатції в істну- щую не приватною, а публичного права, та що оно повинно бути знесене безь відшко- дованя.

Коли в 1866 і 1867 рр. надано в Австрії конституцію, то панове в Галичині настрапи- лись мабути, що можуть прийти нові люди і відібрати їм право пропінатції безь всякого відшкодованя, і тому старали ся подоготити справу як найкоршє і взяти гроші. Бо гро- ший панове в Галичині все потребують та й тоді потребували. Ходило отже о те, аби по- лагодити справу, бо ж не знати, що принесе завтра. Може я прийду сюди з партією в силі 60 мужа? Правда? (Сьміх.) І так від 1866 р. обговорювали ті панове приватно між со- бою і публично в дзєвниках, що право пропін- атції треба як найкоршє продати, аби лиш дістали гроші.

Бо пропінатція в Галичині, мої панове, то дуже добрий, рентоний інтерес, може оди- нокий інтерес, що процвітає в Галичині, — хіба ще також галицькі вибори, що також знаменито процвітають... Не правда, пане гра- фе Дідушицький зі Сгрия? (Сьміх.) Так ті панове люблять пропінатцію, скажемо-б, пер- шою любовію, она не могла-б а вєю розлучи- тись, бо она несе їм гроші за дурно — се ж чужа праця, з чужої кишені, і так можуть они дуже добре жити чужими грошми.

Ходило отже о продаж пропінатції. Спра- ву внесено 1875 р. перед сойм. Не щоби па- ни хотіли продати пропінатцію і вже не мав а неї нічого, ні! Пани хотіли продати пропін- атцію, а дістали гроші, такі єї задержати пра собі. (Притакненє.) Не в се гокус-покус, на те в закон з 1875 р., опублікований 1877 р. Ви, панове, чей-же се знаєте; впрочім я можу подати дату опублікованя. Коли я про- дам коня, візьму за него гроші і таки заде- ржу собі коня, то се буде дійсна штука. Та- ку штуку вчинили і ті пани. Той закон з 1875 р. зносить пропінатцію за дармо; пани хотят також зречи ся дечого за дармо, іменно про- дукції. Отже продукованє горячих напінків стало свободним. Розуміє ся, пани в нийшій парграфі зараз додали, що заложенє гораль- нї, бровару або медосвітї, підлягає оподатко- ванню в корньє пропінатційного фонду, а імен- но заложенє горальнї або бровару оподатко- ванню в сумі 2000 ар. а медосвітні 100 ар. Ро- зуває ся, самих себе пани вьняли з-від того оподаткованя, бо они не потребують платити, она-ж пани в краю, що мають лише прика- зувати. Отже пани-шляхтичі дозволили за- кладати за дармо нові горальні, але право продукованя горячих напінків обложили та- ким податком. В практиці очевидно значить се, що ніхто не заложить горальнї, хіба ве- лику фабрику, де тих 2000 ар. рентувало-б ся, бо те оподаткованє при меншій продукції, а великим числї горальнє не рентувало-б ся. Дальше знали ті панове зовсім добре, що го- ральні не побудує хто небудь не лише задля того оподаткованя, але також тому, що не було дозволенє право вишину і продаж. Так делікатно дозволили пани продукованє за дар- мо, — за дармо, бо великі пани виразно під-

пили в соймї, що они були ласкаві відсту- пити те право для краю і для загального добра.

Що відтак стало ся а правом вишину? Пани сказали собі так: Устаavimo оціночну комісію, зложєну з нас самих, а не таку, до котрої входив би Німець або урядник. Оці- ночна комісія складає ся з семи членів: з намісника, двох політичних урядників імено- ваних намісником. А хто є намісником? Їм самим, кого хоче польське коло! (П. Абрага- мович кричить.) Прощу, не лицемірте, ексце- лєнцїє! Дальше комісія складає ся з двох членів іменованих виділом кравим; а хто є виділом кравим? прецінь шляхтичі! Не прав- да-ж? Комісія складає ся дальше з радника вьшого суду кравного, іменованого презідєн- том сего суду, і з одного пана з-між управ- лєнних до пропінатції, т. є. зі шляхтича, котро- го іменує намісник в порозумію з виділом кравим. Отже на підставі закона сидят лиш один управлєний до пропінатції, але ціла ко- мпанія є одного духа. (Потакуванє.)

Отже ті пани мають такувати право пропінатції. На диво, допущєно рекурє протав тої комісії. По 26 літах, коли оціночні опе- рати стають правосильні, право шикования буде цілком знесене.

Очевидно, як би я розповів лиш се, що доси оповідав, ви могли-б погадати: ті пани чє мають честь, безплатно зносить пропінат- цію. Але ні, я виразно кажу: пани знесла пропінатцію, они хотіли взяти гроші, а пропін- атції не віддали, іменно по 26 роках, по тій неозначєній періоді. Бо коли іменно ті оці- ночні операти мають бути правосильні, се за- вьсєть виключно від сеї оціночної операції, отже від панив шляхтичів. По 26 роках мають отже пани дістати гроші, котрі пливуть а ріжних, самим законом означєних жерел. Хо- чу лишє зазначити — бланше в річ не вхо- джу — що з вьнєм 1889 року тих грошей було кругло 3,811,000 ар. Мої панове! Обч- нєть, а побачите, що сей грїш по 26 роках буде дуже поважною сумою. Пани правдопо- дібно дістали би більше, як дістали на під- ставі вьшого закона з 1889 року, коли то одержали 62 мільонів гульденів. Добре! Па- ни дістануть досерва пізнїше гроші. І може гадаєте, що они пропінатцію комує віддали? Ні, она є в кишені кожного шляхтича. Там є малєнька лостанова — і кожний вьстїтель пропінатції лашає ся на вічні часи в посїдаву шанку в громадї. (Слухайте! слухайте!)

Що се значить? Коли шляхтич має гораль- ню і право шикования, то чи може там бути заложенє друга горальня? Хто буде мї з ним конкурувати? Отже пани мали дістати гроші, але права пропінатції не хотіли ви- пустити з рук! Се дуже штурдерне право; треба там панам признати, що они в тім майєрє.

Граф Ласоцький заявив в соймї виразно: „Боронїм пропінатцію, сьвятую коршму!“ отже се сьвято у тих католиків! Бо ті панове грають іменно роль католиків, хоч сидят разом з жидом; они навіт патентованї ка- толики. Для графа Ласоцького коршма була отже сьвятою! Сей пан вьговорив ся; бо що всі пани так думають, се фактом, лише другі розумніші і не говорять сего.

Так зроблено з пропінатцією в 1875 ро- ці; не минуло отже навіть десяти літ від за- ведєня конституції в Австрії, коли-то побо- ювали ся, що пропінатцію знесуть за дурно, як се і повинно було стати ся! Пани побачи- ли, що знесли пропінатцію і дістануть гро- шї, але коли? „До сеї пори ми вже може помремо, наші добра будуть вже може в ру- ках жидів, а вам гроші потрібні.“ Панам грїш усе потрібний. На се прийшов великий польський Бїсмарк, Бадєні, котрого панове тут, Богу дякувати, пізнали. Сей впає на ори- гінальну і генїальну ідею. Він зробив так: „Грїш зараз, бо він нам потрібний, а пропін-

натція дальше лишить ся при нас, нею буд- мо могли народ, хлопів дальше рабувати!“

Мавмо знов закон з 22 цьвїтня 1899 Д. а. к. ч. 30. Там обчислено вартість пропінат- ції на 62,200,000 ар. і на сю квоту затыаєтє пошчыку. Ся квота мала бути бозпроводочно позичку. Виплачена галицьким шляхтичм, але не всім, — бо тепер між шляхтичами є вже дуже бо- гатє жадї, — і зі виплачено, гроші були. Тепер установленє ц. к. дирекції галицько- го пропінатційного фонду для цілої адміні- страції, котра мала перевести сплату і в по- одиноках случаях також такувати пропінатцію. Прядївїть ся, як ті панове знов урядили ся. Міщанин, або радикал, або хло- п, є відповідним товариством для аристокра- тів; пани отже самі між собою: намісник, два дєлєгати виділу кравного, — знаєтє, що се за пани, — два іменовані намісником а-між управлєнних до пропінатції на предло- жєнє виділу кравного.

Мої панове! Мавмо також міста управ- лєні до пропінатції, отже мїг би прийти „смердачї“ міщанин; тому сказано: управ- лєний до пропінатції „вьстїтель посїстої“, ним мусьть бути шляхтич, два іменовані на- місниками і один радник вьшого суду кра- вного, іменований презідєнтом вьшого суду кравного. Тут пани знов між собою і можуть а пропінатцією робити, що хочуть.

Мої панове! Коли в часонїсї читаю о процесї, де перед судом стоїть якийсь обма- нець, то з більшам вдоволенєм читаю о про- цесї „гохштапплера“ — він так гарно швидлює [Весєлість], а не о якімсь незручнім швін- длерї.

Прощу, панове, лиш троха уважати, як по майєрєськи наші пани, що так скажу, дуплять шкуру, обрабовують бідний нарід; при тім можна чогось навчати ся. Граф Ба- дєні, великий польський Бїсмарк, був тоді намісником; він дуже добре змїркував, що пани потребують грошей, і справу дійсно перевєдено а посїхом, якої в Австрії адає ся ще не було.

Нєсповна в однім році виплачено панам чотирі п'ятї грошей. Розуміє ся, справа му- сіла перейти череа суди і т. д. Суди мали а тим багато клопотів і роботи; але скоро хо- дить о польського шляхтича, то суд зробить все, — мусьть все зробити, бо ж великий польський Бїсмарк стояв на чолї управн. Отже пани таки справді дістали гроші; мабути не мають їх уже.

Тепер розходило ся о таке: Ц. к. ди- рекція галицького пропінатційного фонду є те- пер одним паном, а пани хотят таки жити а пропінатції; як же се зробити? Та Бадєні і галицькі шляхтичі уладили се дуже спритно: пани арендують пропінатцію самим собі, і ні- хто вийши не дістане її; тільки, очевидно, вони занадто великі пани, щоби мали самі шикувати, хоч колєсь може й до сего прий- де. Отже пани з дирекції дають пропінатцію в аренду собі самим, значить, шляхтичам, і то за таку ціну, як самі хотят, а потому даль- ше відарєндовують її жидам. Бо пани а жи- дами — се одна рука. Тутєй сего не вадно; але коли би Ви раз прийшли до нас на ви- бори, то побачили би, як там пани, ба навіть католики достойники церковні люблять ся а жидами. [Весєлість]. Отже пани відарєндо- вують пропінатцію жидам; се буває так: жид влатить шляхтичеві пр. 2000 ар., а шляхтич платить до пропінатційного фонду 1000 ар., друга тисяча лашаєсь єму в кишені. Так діє ся в цілім краю.

Статистик у тих арендаторів пропінатції мїг би Вам може подати ексц. п. Давид А- брагамович; а її не подам, бо в дирекції пропінатції не допустят мене до неї. [П. Абра- гамович заперечує руком.] П. Абрагамович ха- тає там головою, то мушу Вам сказати, що мєв в комісії признав п. Ігєнов правду, що вся пропінатція є внарендована шляхтичам

розумьєсь. Як же виче? Ты самъ важєсь: то не жаргт. Аякже, о томъ треба подума- ти.. на самотѣ. — Вонъ дальше стискавъ ме- не за руку. — Прощай братчику, прощай!

— Прощай! — повторивъ я. — Прощай, брате! — На водходѣ я ще разъ глянувъ на Тархова. Вонъ здававсь ся вдоволенымъ. Зъ чого? Чи зъ того, що я, якъ вѣрный другъ и товаришъ показавъ єму небезпечность до- роги, изъ котрой вонъ поставивъ ногу, чи мо- же зъ того, що я водходивъ? Рѣжнородный думки кружили у мене въ головѣ цѣлый день до самого вечера — ажъ до тон хвѣлѣ, коли я вступивъ въ дѣмъ, де мешкала Пу- нинѣ в Бабуринѣ, бо я поїшовъ до нихъ того самого дня. Мушу признатись, що деякі вы- сказаня Тархова запади менѣ въ душу... зве- нѣли у мене въ ушакѣ... И въ самой рѣчи, не вѣж-жѣ Бабуринѣ... не вѣж-жѣ вонъ не вѣ- дить, що она єму не пара? Ну, але якъ же зновъ такъ можна? Бабуринѣ чоловікѣ зъ самовбдречєнємъ, Бабуринѣ — волюнъ!!

Пунинѣ говоривъ менѣ въ часѣ своєї ви- аити, що мене у нихъ вчерашного дня дож- дали. Може бути; але сьогодні зъ невѣстїю нѣхто не виглядавъ мене... Я заставъ усьєхъ дома и вѣсь здивувалсь моею появою. Бабу- ринѣ и Пунинѣ оба були нездорові. У Пунина болѣла голова; вонъ обвязавъ собѣ лобъ пе- строю хустаною, приложивъ до високѣ по розрѣзаному обѣркови и лежавъ такъ на по- стели, закутавшись въ колачъ. Бабуринѣ тер- пѣвъ на розлитѣ жовчї: цѣлый жовтїй, май- же бурый, зъ темными обидками докола

очей, зъ наморщенымъ чоломъ и неголоеною бородою вѣнъ мало виглядавъ на жениха! Я хотѣвъ водбѣгнѣ... Однакъ мене не пустили и вѣвѣть напоили чаємъ. У Музы, правда, нѣчого не болѣло, она навѣть не такъ сторо- няла водъ мене, якъ звичайно, але очеви- дачи сердилась и злилась... Вѣбца она не втерпѣла и, подаючи менѣ чарку чаю, по- сѣбно вышентала: „Вы собѣ говорѣть, що хочете, и заходѣтєсь, якъ хочете, а таки нѣ- чого не вдѣтє... Такъ, такъ!“... Я глянувъ на неї здивований и влучивши догднудъ хвѣ- лѣ спытавъ єи такожъ вѣ пѣвъ голосу: — Що значать ваші слова? — Ёи чорный очі блыснули злѣсно зъ пѣвъ наморщеныхъ брѣвъ, впавсь въ мое лице и сейчасъ зєвр- нувшись на бѣкъ: „А те значить“ водповѣла она „що я вѣсь чула, що вы пинѣ тамъ го- ворили, и нема вамъ за що сказати спасє- бѣнь, а буде все таки не по вашому!“ — Вы тамъ були? — мимовольъ вырвалось у мене... Та вѣбѣмъ Бабуринѣ уважно глянувъ въ на- шу сторону. Муза водбѣшла водъ мене.

Може въ десять минутъ вѣи зновъ удалось зблизити ся до мене. Вѣи якъ-разъ нѣбѣй при- ємно було говорити смѣлї и небезпечнї рѣчи и говорити ихъ въ притомности своего опѣку- на, подѣ его наглядомъ, якъ-разъ на стѣлоу скрывавшись, на скѣлоу було потрібно, щобъ не выкликати у него подозрѣнія. Вѣдома рѣчи; ходити край берега пробасти — любные жѣ- ноче дѣло. — „Такъ, я была тамъ“ шептала Муза, не зѣняючись на лиці, лишь побѣдрѣ у неї зъ-легка дрожала и губы глумливо вы- кривлялись. „А-якже, и коли Парамонъ Семеничъ мене спытає, о чѣмъ зъ вѣ-

ми теперъ перешептукєсь, я заразъ єму ска- жу. Що менѣ!“

— Будѣте осторожнѣйшїй, — говоривъ я, — справдѣ, здаєсь, вонъ щось кмѣтитѣ.

— Я-жѣ вамъ кажу, що я готова вѣсьо сказати. Та й хто тутъ кмѣтитѣ? Одєнь зъ постелѣ вытатєа шню мовѣ хорє качєния и не чувъ нѣчого; а другїй о фѣлософїи раздумує. Вы не бѣйтєсь! — Голосъ у Музы зъ-легка подѣсєвѣ ся и щѣи у неї зѣблѣва червоноѣ- ли якоєсь злѣсною, тусклою краскою и се на причудѣ подхѣлодо до неї и нѣколи она не была такъ красна. Пратаючи зѣ стола, ро- ставляючи на свои мѣсця чарки и тарѣлки, она скоро рухалась по кѣмнатѣ; було щось вызывающее въ єи свободнѣй и легкѣй ходѣ. „Судѣть, мовлявъ, мене, якъ знаєтє, менѣ вѣсьо одно и я вѣсь не бою ся“.

Не можу замовчати, що Муза выдалась менѣ чудєсною якъ-разъ того вечера. Аякже, думавъ я, се злѣбєнца — се новыи типъ... Се — самъ чарѣ. Сѣи рузан, стережєсь, можуть ударити... Що-жѣ? Не велика бѣда!

— Парамоне Семенчу! — заклїкала она несподѣвано, — реубѣлка се така дер- жава, де каждый робить, що єму завѣдно?

— Реубѣлка не є держава, — водпо- вѣвъ Бабуринѣ, подѣнявши голову и насунувши бровы, — се такий устрѣй, въ котромъ вѣсьо основанє на законѣ и справедливости.

— Добре, — промѣвила Муза, — въ ре- публицѣ нѣхто не може другого силувати?

— Нѣхто не може.

— И каждому свободнѣо собою распоря- джати?

— Свободнѣо.

— А! только те я и знати хотѣла.

— А тобѣ се — на що?

— А такъ, треба. Менѣ треба було щобъ вы се сказали.

— Цѣкава у насъ панна! — замѣтивъ зъ постелѣ Пунинѣ.

Коли я вийшовъ до передпокою, Муза про- водила мене, розумьєсь, не зъ чємности, а все зъ тон самон злорадности. Я спытавъ єи на водходѣ:

— Не вѣж-жѣ вы єго такъ страшно лю- бите?

— Люблю чи не люблю, се моя рѣчь, — водповѣла она, — а тѣлько чѣму бути, тому не минути.

— Уважайте, не бавтєсь зъ огнемъ... згорите.

— Лучше згорѣть, якъ замерзнути. А вы... зъ вашими радами! И зѣбдѣи вы знаєтє, що вѣнъ не ожєнать ся зѣ мною? Зѣбдѣи вы знаєтє, що докончє хочу выѣйти за-мужъ? Ну, а пропаду... А вамъ що до того?

Она затраснула за мною дѣрѣ.

Пригадує собѣ: въ часѣ поворѣту до дому, менѣ було правнѣмо думати, що мому приятелєви Володимѣру Тархову може при- нѣсь — ой-ой-ой якъ солодко водѣ „нового типу“... Треба-жѣ єму такожъ чинѣ-небудѣ заплатити за свое щастє!

О томъ, що вѣнъ буде щасливый, я, на жалѣ, не мѣгъ сумѣнѣвати ся.

(Дальше буде.)

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (три) видання і рушійні о 5-ти годинах по полудні. Літературний додаток „Вісникъ" найменшійшихъ новітніхъ виходить во второкъ, і во второкъ і п'ятницю за першимъ разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату і літературу приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО" ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Карла Людвіка 9, і А. Ольшавського ул. Килинського 2; — у Ягеллоні: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Kassestein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: H. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" і наложеність за кордономъ платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею: на цілий рікъ . . . 16 ар. на цілий рікъ . . . 22 ар. на пів рікъ . . . 8 ар. на пів рікъ . . . 11 ар.

у Львові: на цілий рікъ . . . 14 ар. на пів рікъ . . . 7 ар. на чотирьохъ рокахъ . . . 350 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 пр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Редакція неоплачує вільної вѣсти.

Месдине членъ коштує 6 ар. на проз. 7 ар. Оголошення вийшли приймають ся по ціні 10 ар. вѣдъ одної сторони писарського або си мѣсця а за рубрику „Надоба" по 25 ар. а. в. і.

Новаки і інші дописи, приватні, членські ся по 15 ар. вѣдъ списку.

Бодай то паномъ бути!

Изъ Жовквы пишуть памъ:

Недавно доносили галицькі газети, що рафінерія цукру одного великого пана збѣстала увблѣнена вѣдъ краєвихъ и повѣтовихъ додатковъ, — дальше, що правительство опустило другому великому панови залеглыхъ податковъ на 600.000 злр. — а теперъ доношу вамъ неможливу новину, що бѣдне мѣсто Жовквы дарувало своему послови зъ V. курін князеві Павлові Сапѣгъ не менше не бѣльше якъ 100.000 злр.!

Рѣчь має ся такъ:

Князь Павло Сапѣга арендує въ Жовквѣ вѣдъ року 1896 право пропінанія за 35.000 злр. рѣчно; аренда его кончить ся зъ концемъ 1901 року. Въ цѣлѣмъ свѣтѣ дѣ ся звичайно такъ, що коли реченець аренды має кончити ся, розписують завчасу ліценцію на дальшій періодъ и при арендѣ удержує ся звичайно той, хто оферує властители найльпшій услѣва. Тимчасомъ князь Сапѣга вѣдъ чого вѣсть графомъ и посломъ?.. Вѣдъ вѣсть до рады мѣської подана, що аренда тая приносить ему страту, и въ виду того просить, чтобы ему вѣддати тую аренду на слѣдующихъ девять лѣтъ, т. е. до року 1910 зъ вѣльнов руки т. е. безъ ліценціи за чиншъ по 25.000 злр. рѣчно. И ото великодушна рада мѣська на засѣданіи дня 13 мая 1901 не тільки приймає тую графскую оферту майже односторонно, але надто опускає ему навѣть за бѣжучій рікъ 1901 чиншъ о 10.000 злр., такъ що разомъ за десять лѣтъ припадає опусту 100.000 злр.!

Князь Павло Сапѣга, котрий на се засѣданє рады мѣської нарочно зъ Відня до Жовквы приїхавъ, обѣцявъ за тое панамъ раднымъ, що яко посолъ буде все интереси мѣста у Відні піддирати. Кажуть, що підчасъ засѣданія самі радні жиды оферували по 30.000 злр. рѣчно, а мимо того выгравъ князь, бо за нимъ, якъ кажуть, стояли, промовляли и агітували урядники розличныхъ династєрій.

Справа тая має прийти ще до затвердження до выдѣлу повѣтового, евентуально до выдѣлу краєвого, и мы дуже цікави, чи тѣмъ власти, котрыхъ обовязкомъ єсть сторожити надъ добромъ громадъ, затвердять зъ такъ

легкимъ сердцемъ тую легководушность мѣської рады.

Такъ само подаємо тое до вѣдомости жовківського посла IV. курінъ д-ра Короля, чтобы зволѣвъ вывѣдати ся, о скільки правды въ тѣмъ, що голову ролю при сѣмъ питанні сѣ грали урядові фігуры, и чтобы евентуально зробивъ зъ того прилюдный ужитокъ.

Зъ дебаты горьвчаной.

Промова посла д-ра Коса

при дебать генеральной.

(Конецъ.)

Ще в комісії був я тої гадки, що — пани нарушили законъ. Бо в §. 24) с) сказано, що пропінанцію має ся випускати в аренду черезъ ліценцію. Отже я гадав, що той догетный пан, що стоїть на чолѣ дирекції пропінанційной, п. радникъ двору Германъ, нарушивъ законъ. Але ні! Тѣ панове забезпечили ся на всякій випадокъ; вони не потребують нарушати законъ. Вони можуть діставати пропінанцію, не потребуючи звати ся „арендарями". В тѣмъ §. 24-імъ — а его передъ тѣмъ не зауважавъ або не зрозумѣвъ — каже ся, що управа пропінанцій установляє и вибирає оплату за удѣленє дозволу на виключне право вишнунку пропінанційныхъ напѣтків на территорияхъ поодинокихъ управленнхъ до пропінанції. Се значить: пропінанційна дирекція має право давнимъ властителямъ пропінанції зъ вѣльнов руки віддавати пропінанцію и за те установляти и вибирати оплату. Вона дає шляхтичеві пропінанційну ліценцію, але він не називає ся „арендаремъ", тільки бере гроші зъ чужихъ кишень.

Коли би пропінанцією такъ управляло, якъ в іншихъ, хотъ такожъ не дуже культурныхъ краяхъ, але такихъ, де правлять не після розвѣдочної системи, то розписувано би ліценцію, до котрої кожний мігъ би ставати. Тоді можъ а би мати грошей досить, такъ що і 62 мільони позички можна би скоріше сплатити і ще лишалося би. Але на жалъ в Галичинѣ такъ не діє ся. Тамъ пани 62 міль. вже дістали и дальше живуть зъ пропінанції коштомъ бѣдного хлопа і робітника.

Маємо в Галичинѣ, славить Бога і завдяки шляхтичамъ, досить жидів; а коли би їхъ допущено до ліценціи, то оден надъ другого дававъ би більше. А такъ жидъ не дістане пропінанції; за те дістане її графиня в першій рукѣ, а жидъ зъ другої, і вона возьме за те 12.000 ар.

Якъ веде ся у насъ управу пропінанції, можна бачити зъ деякихъ чиселъ. В р. 1890 перейшла пропінанція на край; тоді бувъ гр.

Бадені при кермі. Він випустивъ її, і тоді аренда принесла 3,438.000 ар. В р. 1898 принесла тая аренда 3,812.000 ар., такъ що за 8 лѣтъ піднесла ся о якихъ 400.000 ар. Аренда теперъ всюди йдуть вѣстийно в гору; отже дивна річъ, що такий добрий интересъ, якъ пропінанція, за 8 лѣтъ такъ мало пішовъ в гору. Але починає ся тѣмъ, що галицькі пани, котрі в Галичинѣ все мають у своїхъ рукахъ, не мають охоты підносити пропінанційной аренды, бо самі але на тѣмъ вийшли би.

Можу Вамъ, мої панове, розказати такий забавний випадокъ, який мені оповѣдавъ оден шляхтичъ, ц. к. шамбелянъ: „Мій отецъ — каже — мавъ пропінанцію, а мавъ пропінанцію, і все той самъ жидъ свѣдѣвъ на пропінанції. Коли настала пропінанційна дирекція, взявъ я, розумѣє ся, пропінанцію і випустивъ її тому жидови. Наразъ, коли вийшовъ часъ аренды, — дивѣть ся! — той шубравий жидъ такий безстыдний, що самъ звернувъ ся до пропінанційной дирекції і хотѣвъ аренду взяти самъ на власне імѣ! Розумѣє ся, заразъ мені затѣлеграфовано зъ заштатомъ, чи я не хочу дальше тримати пропінанції. А я хочу, я мушу її тримати! Очевидно я її затримавъ, і лишивъ ся, якъ було. Плачу до фонду тільки а тільки, а жидъ платить мені тільки а тільки" — розумѣє ся, значно більше. Отже ему лишає ся в кишенѣ тільки а тільки чужого, видертого, вишхараєного гроша. Мушу того пана оправдати: вінъ бувъ щиро обурений на того жидка. Вінъ навѣть не розумѣє, що справа, котру мені оповѣдавъ, є вѣзвичайно неморальна.

Якъ роблять зъ пропінанційнымъ фондомъ, те буде п. д-р Бикъ, адвокатъ зъ Львова, лѣпше знати; такъ само і панове зъ польського кола. Вони можуть розказати, якъ то тамъ робить ся, чтобы дістати пропінанцію. Було у Львові кілька адвокатівъ, що тою справою занимали ся. Досить було, чтобы котрий зъ нихъ написавъ просьбу: „Я даю тільки а тільки за пропінанцію" — і чтобы підписавъ ся; а клієнтъ мігъ бути певний, що пропінанцію дістане. Адвокатъ не потребує ані кроку зробити, лише свій підписъ покласти на просьбі. А якъ се робить ся, заразъ розкажу. Приходять жидъ до адвоката і каже: „Хочу дістати тую чи сю пропінанцію". Адвокатъ чи его конципіентъ каже на те: „Поки ставемо говорити, 5.000 ар. на стѣл!" Жидъ очевидно заведи́ть має гроші, бо безъ грошей вінъ нічого не значить. І д-р Бикъ, якъ би не мавъ грошей, не свѣдѣвъ би в польськихъ колахъ. [Веселість.] Отже жидъ кладе заразъ 5.000 ар. на стѣл. Адвоката подана візочка не коштує; вінъ покладе своє імѣ, а жидъ дістає пропінанцію. Такихъ канцелярій було кілька у Львові; не знаю вѣкъ, але двоохъ властителейъ такихъ канцелярій євначало самоубійствомъ, а оден є в Америці — імовірно ще здоровъ. Я мігъ би подати і імѣна, але сего не потрібно. Дивна лише річъ а тѣмъ пропінанційнымъ

фондомъ, що тамъ нема залеглостей. Пани в Галичинѣ не люблять платити податків; а до пропінанційного фонду такъ точно платять аренду. Що в тѣмъ є? Отже вся тайна в тѣмъ, що пани відаредовують пропінанцію жидамъ, а ті жиды платять уже за нихъ аренду до фонду. Жидъ платить точно, бо внаше викинули би его; вінъ заплатить насампередъ рату за пана до пропінанційного фонду, а потому рату панови. Дялятого то нема у фондѣ залеглостей, а резервний фондъ росте.

Зъ кінемъ 1898 ого року виносивъ резервовий фондъ надъ 10 мільонівъ ар.

Я мавъ уже нагоду говорити в сѣй високій палатѣ о іншихъ резервовихъ фондахъ, якъ о фондѣ галицького кредитового товариства, котрий, хочъ товариство заложено ще в р. 1841, не виносить мабуть більше якъ 4 мільони кор. А резервовий фондъ пропінанційний виносить вже теперъ надъ 10 міль. ар. Пропінанційне право знесено в р. 1878, законъ а р. 1875 діставъ санкцію в р. 1877 і ввійшовъ в життя д. 1 цвѣтня 1878. Отже за той короткий часъ зібрано вже такий гарний резервовий фондъ.

Не знаю, що стане ся зъ тими грошми. Аренда пропінанції приносить такий дѣдѣ, що можна і річні рати 62-мільонові позички сплачувати і при лѣпшій управѣ гарні гроші мати на потреби краю. Шляхтичѣ і жиды мали би імовірно менше або й ніщо — бо й не повинні ніщо мати, — але за те край мавъ би якусь користь. Отже що почнуть зъ тими 10 мільонами в р. 1910 або 1916 — бо в тѣмъ році позичка має бути сплачена, — сего не знаю. Гроші мають припасти краєви; але я бою ся, що пани возьмуть їхъ собі. Такъ цілкомъ попросту воно не стане ся, але при помочи якогось спиртного закону, отакого Баденівського якъ з р. 1899, то якось воно вже шде. Мають же пани ще право патронату на продаж. А я маю ще оден помисл. Богато теперъ говорять ся про парцеляцію. Пани сидять в довахъ, не можуть уже остоати ся, то хотять парцелювати і ґрунти продавати хлопцямъ. Вони вѣдѣють хотять давнати хлѣбський станъ, але властиво радѣ би зробити добрий интересъ на продажі своїхъ посѣлостей; а коли не будуть уже мати землі, то продадутъ може першу курню, може й галицькі вибори. Подібнимъ спиртнымъ закономъ, якъ той з р. 1899, можуть продати і галицькі вибори та взяти собі гроші, що лежать в пропінанційнімъ фондѣ.

Панове скажуть: То наші гроші за наше святе право, за нашу „świętą karczmę". Тожъ будемо домагати ся для себе тѣхъ 15 або 20 мільонівъ, чи кілька тамъ оно винесе. Панове діди в Галичинѣ — се мушу признати — бѣдні, забанкротовані. Они потребують грошей і все будуть потребувати, бо хочъ нічого не роблять, то хотѣли б добре жити, а довгий часъ такъ годѣ. Отже треба імъ грошей. Они про-

(9)

Пунінь и Бабуринь.

Оповіданє Івана С. Тургенева.

(Дальше.)

Минуло три днѣ. Я сидѣвъ у себе въ кѣмнатѣ передъ столикомъ до писаня и не такъ працювавъ, якъ радше забиравъ ся до свѣдѣванъ... вѣдѣвъ давъ ся чути шелестъ, а піднявъ голову и остоявъ. Передо мною — непорушній, страшний, бѣлий якъ крейда, нѣбѣмъ привидѣвъ... стоявъ Пунінь. Повбѣдно кѣпачуки давили на мене его прижмуреніи очка; она виражала безглуздый заячій перелякъ и руки висѣли якъ багачи.

— Никандрѣ Вавилу! Що зъ вами? Якъ ви скды прийшли? Нѣхто васъ не вѣдѣвъ? Що стало ся? Та говорѣть же!

— Вѣкла, — промовивъ Пунінь ледви чутливымъ захриплимъ шепотомъ.

— Що ви кажете?

— Вѣкла, — повторивъ вѣдъ.

— Хто?

— Муза. Вѣкла въ ночи и записку лишила.

— Записку?

— Такъ. Дякую, каже, та вже бѣльше не верну ся. Не глядѣть... Мы сюды туды; питаємо кухарки, она нѣчого не знає... Я не можу голосно говорити, даруйте. Голосъ обрѣвавъ ся.

— Муза Павловна вѣкла! закликавъ я. — Не може бути! Панъ Бабуринь певно въ

розпущѣ. Що-жъ вѣдъ гадає теперъ робити?

— Нѣчого не думає робити. Я хотѣвъ побѣчи до генераль-губернатора, не казавъ. Я хотѣвъ донести до поліції, не казавъ и на вѣдѣ погнѣвавъ ся. Кажє: ен воля. Кажє: силувати не хочу. Навѣть на службу поїшовъ до конторы. Даше, розумѣє ся, лица людского на нѣмому вже не видно. Видко, дуже вѣдъ ен любивъ... Охъ, охъ, дуже мы ен оба любили!

Тутъ Пунінь першій разъ показавъ, що вѣдъ не бовванъ а живий чоловікъ: оба кулаки подѣвъ въ гору и опустивъ ихъ собі на тѣмъ, що блищало якъ слоновя кість.

— Невдачна! — простогнавъ вѣдъ, — хто тебе годувавъ, понавъ, выратувавъ, обувъ, выховавъ? хто журивъ ся тобою, хто цѣле житє, всю душу... А ты все забула! Мене покинути, розумѣє ся, не штука, але Парамона Семенича, Парамона..

Я попросивъ его єбѣти, вѣдѣтнути.

Пунінь покрывъ головою.

— Нѣ, не треба. Я и прийшовъ до васъ... самъ не знаю за чимъ. Я наче одурѣвъ; лишилась дома самому — смутно; де подѣтись? Стану середъ кѣмнаты, закрою очі тай кличу: Музо! Музочко! Мало що зъ розуму не збѣдишь. Та нѣ, що а брешу? Я знаю, за чимъ я до васъ прийшовъ. Вы ось недавно перечитали менѣ тую прокляту пѣсеньку, пригадѣте собі, де бесѣда про старого мужа? Чому вы се зробили? Чи може вы знали вже що тогдѣ... або догадували ся? — Пунінь глянувъ на мене. — Батечку, Петре Пе-

тровичу! — закликавъ вѣдъ нагло и цѣлымъ задрожавъ, — вамъ може вѣдомо, де она находитъ ся? Батечку, до кого она вѣкла?

Я змѣшавъ ся и мимохѣть спустивъ очі въ долину..

— Адже она въ своѣй записцѣ мусѣла вамъ сказати, — почавъ я..

— Она сказала, що утѣкає вѣдъ насъ тому, що другого любить! Батечку, голубячу, вы певно знаєте, де она? Рагуйте ен, ходѣть до неѣ; мы ен вговоримо. Змалуйте ся, подумайте, кого она убила? — Пунінь нагло почервонѣвъ, вся кровь поїшла ему въ голову, вѣдъ тяжко бухнувъ на колѣна. — Рагуйте, батку! ходѣть до неѣ!

Мѣй послухачъ вказавъ ся на порогахъ и зупинивъ ся здивований.

Не мало труда коштувало мене піднести Пуніна на ноги и розяснити ему, що хочъ а дещо й підозрѣваю, то все-таки годѣ робити такъ нагло, особливо въ двѣйку; що въ той способѣ цѣлу справу можна покусувати; що а готовъ попробувати, та нѣ за що не вѣдповѣдаю. Пунінь не перечивъ менѣ, але й не слухавъ мене и лише зъ-рѣдка повторявъ своимъ подорваннымъ голосомъ:

— Спасѣть, спасѣть ен и Парамона Семенича! — Вѣбниці заплакавъ. — Скажѣть бодай одно, — спытавъ Пунінь, — чи.. вѣдъ на видѣ хороший, молодой?

— Молодий, — вѣдповѣвъ я.

— Молодий, — повторивъ Пунінь, розвѣдаючи по цѣлѣмъ словѣмъ. — И она молодѣ.. Ось въ чѣмъ цѣла бѣда!

Той римъ прийшовъ ему цѣлкомъ случайно: бѣдному Пунінові було въ тѣй хвилѣ не до поезіи. Я-бъ дорого давъ, чтобы почути вѣдъ него знову краснорѣчливѣ бесѣды або глухій смѣхъ.. Горѣ! Тѣ рѣчи щезли на за-вѣдѣдѣ, а не чувъ бѣльше его смѣху.

Я обѣцявъ навѣдѣтись до него, якъ тільки дѣбанаюсь про що-небудь певного.. Але Тархова я не назвавъ. Та въ тѣмъ Пунінь нагло цѣлымъ впавъ на душѣ. — Красно, красно дякую, — замітивъ вѣдъ зъ убогого усмѣшкою, — даше, знаєте, Парамону Семеничу не говорѣть нѣчого.. бо вѣдъ розгнѣває ся. Однимъ словомъ: заборонивъ! Прощайте, пане!

Коли Пунінь при вѣдходѣ обернувъ ся до мене плечима, выдавъ ся менѣ такъ мізернымъ, що а ажъ здивувавъ ся: налягавъ на обѣ ноги и присѣдавъ на кождѣмъ кроцѣ.. „Бѣда! Finis, що й назывався!" — подумавъ я.

Хочъ я и обѣцявъ Пуніну розвѣдѣтись про Музу, однакъ удаючись таки того самого дня до Тархова, а цѣлкомъ не сподѣвавъ ся чого будь дѣзнатись, припускаючи зъ цѣлою певностію, що або не застану его дома, або що вѣдъ мене не прийме. Мѣй здогадъ показавъ ся хибнымъ. Я заставъ Тархова дома, вѣдъ мене прийнявъ и я навѣть дѣбнавъ ся всего, чого хотѣвъ дѣзнатись, та пожитку зъ того не було жадного. Тарховъ, скоро я лашъ переступивъ порогъ его дверей, підбѣшовъ до мене рѣшучо, быстро и зъ блиску-

придає ся на досконалі зупы, сосы, мучній стравы, пудинги и т. д.

Вѣтъ лѣкарѣ дуже захвалюють.

„QUAKER OATS" можна всюды достати.

Quaker Oats

дадуть право патронату, може і першу курію, але може радикали відберуть їм першу курію за даром!

Говорить ся тут, що краєві податки повинні бути внесені. Ці справоздаєць нарікає в своїм справозданні, що краєві податки несуть дуже мало, іменню замість 1,500.000 злр. з краєвого оподаткування пива і горівки тільки по-над 800.000 злр. Винна сему, розуміється, галицька, шляхотська управа; винен сему також винам сторонам, але при сих винаймах винагороджує галицькі вибори; річ природна, що за галицькі вибори треба жидам дещо заплатити, бо-ж за дурно не будуть они помагати. (Переченя з лав польських.) Се діє ся так: Винаймає ся краєве оподаткування жидови, що заслужив ся при виборах. Такого пана так дуже люблять, що відступають ему се й те, бо інакше не був би він дурний на рахуватись на многі неприємности при виборах.

Щоб не розводити ся, наведу лиш один такий випадок, і то з міста Калуща, де я в адвокатстві, тож знаю відносини з власного нагляді. Се місто одержало додаток на горіжні напівки і йшло о винам того додатку. Громада винайняла его фірмі Мільштайн Шнін-дель Вайсман — се ж приятелі „кола польського“ — за 3.000 злр. В наслідок рекурсу повітовий виділ зніс сей винам. По многих коровадах поладжено описати справу так, що повітовий маршалок в порозумінні зі старостою мав винам віддати комусь з вільної руки. На ділі відступлено винам тим самим жидом — не знаю, чи яко фірмі, чи кождому про ретсона — знов за 3000 злр.

Я сам ніби був оферту — не в своїм імені, а в імені фірми Сераян; в тій фірмі були також: жид Влайберг, купець Коритовський і Водарчук — фірма, що представляла 100.000 злр. майна. Її оферта давала за той винам 5000 злр. річно. Справа пішла до краєвого виділу, але винам дістали не мої оференти, а згадані жиди, і то за 3000 злр. Розуміє ся, ті жиди варта того, бо коли прийдуть галицькі вибори, мусять они платити. Панове шляхта звичайно не мають „дрібних“, то жиди мусять їм дати. Описали мусять панове в той особі реванжуватись. Коли ви отже зі справоздання комісії чуєте жалі, що дуже много з краєвого оподаткування не впливає до краєвого скарбу, то се як-раз вина галицької, шляхотської господарки.

Мої панове! Я навів Вам тут випадок, з которого можете пізнати, що галицька проінація дуже тісно звязана з виборами, що она в нас так споріднена, як два рідні брати або ще й ближше. Бо пан або жид, що не списає ся добре при виборах, не дістане проінації. Коли-ж списав ся добре, то має протекцію і дістає проінацію. А в Галичині нема нішого доброго інтересу, як лиш проінація, а жиди прецінь і в Галичині не дурні. Они видають ся до того інтересу а потому при виборах роблять все, що їм панове позволяють; роблять очевидно для власного інтересу, аби дістали проінацію, аби зробити інтерес.

Коли ви все те обрахуєте, що коштує галицького селянина проінація, — а аж страшно все те обрахувати, — то прийдете до заключення, що в Галичині годі підвештати податок від горівки. В інших коронних краях, де нема „св'ятої коршми“, тогара робованя народу шляхтичами, платять ся за горівку лише те, що фабрика коштує продукт, а крім того відповідний заробок і працю шинкаря. Они-ж або ретельно заробляють. В Галичині ніше діло. Тут з грішми за горівку мусить платити і позичку 62 мільонів зр, а се чи-

нить річно до 10 мільонів корон. Дальше мусить ся платити панам, котрі продали проінацію так гарно, щоб їм дали мають т. зв. проінаційну ліценцію, а се чинить що-найменше також 10 мільонів корон, бо панове мабуть не вдоводили-б ся меншою сумою. Дальше мусить ся платити жидам підарендарям, котрі також хотять заробити і мусять заробити, бо інакше не йшов би їм інтерес. Порахуємо на се також 10 мільонів корон то в такім разі платити галицький селянин 30 мільонів корон річно за даром, сі гроші формально рабуєть у него. В інших краях того нема.

З цілої суми, яку бере держава з податку від горівки, а тих 68 мільонів корон припадає на саму Галичину 20 мільонів корон. Коли отже обчислите, що там мусить ся заплатити 20 мільонів корон податку і 30 мільонів корон на обманства, потім кошті і зиск фабриканта і зиск шинкаря, який ему належить ся за труд, то зрозумієте, який тягар тяжить на біднім галицьким селянині. А що іменню горівка така дорога, мусить бути така дорога, то там не продаєть доброї, чистої горівки, тільки отруу і фузлі. (До посла г. Кароля Дідушацького): Призначте, пане графе, що в селі в коршмі не дістане чистої горівки, лиш отруу і фузлі, а в повітовім місті так само. Часту горівку треба спроваджувати з Франції, з Відня або з Чех; у нас жиди мусять давати кеуский напій, бо він мусить вийти на своє, мусить удержати себе, жінку і діти.

А в се деякі побічні впливи „св'ятої коршми“. За-для неї голубить ся жиди; у кождім селі в одна або більше жидівських родин, котрі, хоча-ж жиди а не можуть вижити з шинкарева, шахрують, займають ся лхвою, переходять злодіїв і т. д. Так в тім краю, опанованім і правленім шляхтою, ті жиди арендарі проінації, ті союзники панів шляхти при виборах — то найнужденіші індівіду, правдива язва краю. Так і ваші союзники, пан отче Насторе, з тою ганьбою краю, союзники тих свесетних отців, що відуть в колом польським (Переченя). Але-ж прошу, панове з кола польського признають цей же, що ті індівіду, котрі переходять злодіїв, шахрують і т. п., помагали їм при виборах. Я не сказав нічого неправдивого.

Дальше вина „св'ята коршма“, що прибувши до малого містечка або повітового міста, не можна дістати горівки, ані бодай як-такі можливості гостиниці, ані порядного крісла і стола, при котрім можна би сісти. А чому? Бо се залежить від арендаря проінації, чи він позволяє шинкувати пивом і горівкою. Тож коли ему шинкар немилый, коли він пр. в різнородних публичних справах, в справах громадських, повітових і краєвих, які дучають ся в громаді що року або що другий рік, відважив ся зробити щось против всемогучих у Галичині арендарів проінації, н. пр. голосувати против них, то він пропає. Відберуть ему шинок, і він зруйнований. Бо-ж він урядває ся до шинкування пива і горівки, наймив льокаль, справив столи, крісла, сервети і т. п., а тут нема чим шинкувати. Аби-ж Ви не думали, що я говорю на вітер, то оповім вам конкретний випадок, який став ся 1897 р., отже підчас Вадевівських галицьких виборів, коли то, як звісно, мурдовано людей.

Діло ся се в місті Калущі, в містечку мого осідку, дня 1 лютого 1897 р. Там живе від 20 літ або й довше купець Коритовський, мій сторонник. Того дня була власне виставлені в громадським уряді листи правоборців. Щоб его стерарозувати, прийшов, до него арендар проінації, властиво его посіпани

жиди, з поліцаєм і обрабували ему склеп: забрали вино, портер, коньяк, французські лікери, що лежала у него від 20 літ, одним словом — цілий склеп ему обрабували. (Слухайте!) Пани учинили се в тій цілі, аби его застрашити перед виборами. Коли п. Коритовський прийшов до жидів і до арендарів та й просив їх, щоб ему дали спокій, они осправдувались і говорили: „Що-ж ми можемо аргументувати? се політика. Ми дістали такий приказ. По виборах відамо вам ваші річі“. І дійсно по виборах пани просили его погодити ся — се потягнулось якийсь час — і угода настала доперва по вісьмох місяцях при моїм інтервенції. П. Коритовський мусів ждати вісім місяців, хоч він бідний чоловік і мусить годувати жінку і діти. Писав він і телеграфував до намістника Сангушка — то князь і правдивий шляхтич, — що его обрабовано, що чинив се староста. Але панове там не чують, як пише в телеграфу бідний чоловік. Можна їм говорити найбільшій простацтва і закидати найгірші звинувачення, а они не рушають ся, коли се правда і коли їм можна се доказати. Пани не знають милосердя для бідного. Того проето обрабовує ся і все те робить ся за-для виборів. Коли арендар проінації так поступає і може так поступати, то не давайте ся, що серед таких обставин не може остатись прилична гостиниця. Коли-б ви приміром прибули до мене до Калуща а я хотів би вас завести до гостиниці, то не міг би-м, хоч в тім місті знаходиться старостів і копаньня сола. Коли там нема приличної гостиниці і не можна дістати порядного пива ані горівки, то вина сему „св'ята коршма“, котра існує на те аби пани могли жити з чужої праці і з чужого гроша.

Я вже кінчу, бо се раз прийду до слова в сій дебаті, аби умотувати своє внесення меншости. Мабуть на Буковині річ маєє так само. Я віражді не знаю тамошніх відносин, але коли там в проінація, то і відносини, думаю, там такі самі. Хоч-би загальне становище і не премовляло против того підвешення, то спеціальні відносини Галичині відносять против того підвешення голосний протест. І я тому прошу вас, панове звольте голосувати против того підвешення податку від горівки. (Оплески.)

Справи парламентарній.

Бюджетова комісія радила вчера надъ бюджетовою провізорією. П. Сграскій заявляє, що Чехи ще не переболіли і не можуть переболіти знесення азыкових розпоряджень. Заявте тепер Чехами становище не значить, що Чехи мають довѣру до правительства і що хочуть его підпирати; противно — они стоять до него в опозиція а будуть голосувати противъ бюджетовою провізорію. Нос. Бернрайтеръ заявляє, що выводы Сграского не відповідають нинішній ситуації і стоять в яркій суперечности з становищемъ его клябовихъ товаришівъ в нинішніх місяцях. П. Робіць заявляє, що Слов'яни, зъ причини недостаточного увагленія нхъ культурнихъ і економічнихъ інтересівъ не можуть мати до правительства довѣру.

Президентъ міністрівъ заявляє, що правительство в щиримъ відволенямъ привітало

змінене становище заступниківъ чеського намісника в томъ напрямі аби довести до успішного поладження цілого ряду великихъ і дуже важнихъ економічнихъ справъ. Я вповоду свідомий того, що се наступить не в оладу на правительстві, але в наслідокъ добре арозумілого увагленія репрезентативнихъ послами народівъ. Хоч чеські послы ще не можуть стати до сторони правительства, то повинні признати теперішню провізорію бюджетовою уважати не за політичну, а за економічну справу.

П. Шалікъ заявляє, що акт довго правительстві не зміє в парламентарній доповіді противконституційнихъ надужитъ. Всевімці не будуть мати до правительства довѣру; будуть голосувати противъ бюджетовою провізорію.

П. Романчукъ заявляє в імені Русинівъ, що буде голосувати противъ бюджетовою провізорію. П. Барвінський заявляє ся за провізорією.

По промові Менгера ухвалено провізорію безъ дальшого дискусію.

Комісія для будови воднихъ дорігъ радає вчера цілий день. По загальній дискусії вибрано підкомітетъ, котрий безпосередно забравъ ся до діла і ухвалив поправки до деякихъ параграфівъ правительственного предложенія. Найважливішою зміною в, що втягнено до §. 6. закона регуляцію рікъ і меліорації. Зміненний підкомітетомъ §. 6. звучить теперъ: „Въ цілі забезпечення регуляції, а після обставинъ і каналізації тихъ рікъ в Чехії, на Мораві, Шлеску, в Галичині, Долішній і Горішній Австрії, котрі зъ вычисленямъ в §. 1. каналами творять одноцїлу сѣть воднихъ дорігъ, треба безпосередно розпочати переговори зъ нинішніми королѣвствами і краями, при чомъ що-до фінансовою участі королѣвствъ і краївъ мають бути примѣнені засади, примѣнювані до сев пори при такихъ підприємствахъ. Регуляція [каналізація] тихъ рікъ має найблизьше наступити рівночасно зъ будовою каналівъ; що-до вистахъ притокъ [рікъ і потоківъ], котрихъ регуляція в коначна, треба ви можливо скоро приготувати, а коли вступив праці будуть скінчені, якъ найскорше взяти ся до ви виконання. Потрібне підвищення рівнои державнои субвенції для меліораційного фонду має установити окремай законъ. — Вставлене дотації на водні будови в кождочасній державній бюджеті уміщуєть потрібні позички.“

Въ той спосібъ змінений параграфъ правительственного предложенія заряджує, аби регуляція рікъ, котрі зъ каналами творять одну сѣть воднихъ дорігъ, розпочала ся рівночасно зъ будовою каналівъ, отже найблизьше в 1904 році.

Підкомітетъ змінивъ §. 7. о стільки, що теперъ уповажняє правительстві на покрити видатківъ, о скільки они не будуть покриті участію краївъ вь коштахъ, затагнуті 250 мільонівъ коронъ позички на періодъ відъ

чини, горячимъ очима на порумянілості і розясненості лиця, твердо і жваво промовивъ:

— Слухай, брате, Петрусю! Я догадуєсь, чого ти до мене прийшовъ і о чомъ задумуєшъ говорити зъ мною; але упереджаю тебе, що коли ти лиш однимъ словомъ згадаєшъ про неа, або про ви поступокъ, або про се, що після твого погляду приказує мені розсудокъ — ми більш не приятелі, ми назвѣть не знакомі і я буду просити тебе бути зъ мною якъ чужий.

Я глянувъ на Тархова: вінъ цілий дрожавъ у внутрі, мовъ напружена струна, ледво стримувавъ порыви бурхачою молодон крові; силъне, радістне щастє наповняло его душу і нимъ заволодѣло, такъ само, якъ вінъ заволодѣвъ тымъ своїмъ щастємъ.

— Се твоя невдовільна постановка? — спытавъ я смутно.

— Такъ, брате Петрусю, невдовільна.

— Въ такімъ разі мені лишає ся сказати тобі: бувай здорові!

Тарховъ зъ-легка прижмуривъ очі... Вже то ему було дуже добре.

— Прощай, брате Петрусю! — промовивъ вінъ трохи вь нѣсть, зъ відволеною усмішкою і весело мигнувъ всіма своїми блякими зубами.

Що мені було робити? Я лишивъ его зъ его „щастємъ“.

Коли я, відходячи, рпнувъ дверми, другі двері вь кімнаті, чувъ я виразно, рпнули такожъ.

Недегко мені було на серці в другого дня, коли я поплѣвъ ся до своїхъ бѣдлашнихъ знакомыхъ. Я вишкѣмъ сподѣвавъ ся — така вже слабѣсть людська! — що не застану ихъ дома, та знову помысливъ ся. Оба були дома. Перемѣна, яка зайшла зъ ними вь послѣднихъ трохъ дняхъ, поразала мене невычайно. Пуниъ цілий поблѣвъ і набрекєвъ. Де подѣлась его балабучѣсть? Вінъ говоривъ мляво, слабо, все тымъ самимъ захриплимъ голосомъ и виглядавъ мовъ перелаканий, пригноблений. Зновъ же Бабуриъ скорчивъ ся та почорнѣвъ; і давнѣйше до розмови не охотѣй, вінъ теперъ ледво выдававъ зъ себе відорвані звуки; виразъ окаменѣлои сувороости такъ и замеръ на его лиці.

Я відчувавъ, що мовчати було неможливо, та що було говорити? Я ограничивъ ся тѣмъ, що шепнувъ Пуниу: „Нѣчого не довѣдає ся в моя рада така, що киньте всю надѣю.“ Пуниъ глянувъ на мене підпухлими, червоними очками — тільки й лишилось у него червоного на цѣлому лиці — проворкотѣвъ щось неарозумѣле і подавъ на бѣкъ. Бабуриъ мавъ догадавъ ся, про що мѣжъ нами зъ Пуниомъ шла бесѣда, і отворивши затиснені, мовъ склепавъ до кули уста, вымѣнявъ посѣпшнимъ голосомъ: — „Ласкавий пане! відъ часу вашої послѣдної у насъ гостини, приключилась намъ непрямая пригода: выхованка наша, Муза Павловна Виноградова, не уважаючи більшє за відповідне мешкати зъ нами, рѣшила покинути насъ, и о тѣмъ лишала намъ писемную заяву. Не вважаючи себе вь праві ставити йй перешкоди, мы полишали йй поступати після

своєї волі. Бажаємо, щобъ йй було добре, — додавъ вінъ не безъ труда, а весь покѣрно просивъ не згадувати про сю справу, тымъ плаче, що подібній річї безпожиточній, а навѣть прикрій.“

„Ось в тѣй, подібно якъ Тарховъ, зборона мені говорити про Музу“ — подумавъ я и не мігъ вь внутрі не адавувати ся. Не даромъ же відъ такъ високо цѣнявъ Зенона. Я хотѣвъ де-що сказати ему про сего мудреця, та языкъ у мене не порушивъ ся и добре зробивъ.

Я невдовзі поїшовъ до дому. Розстаючись зъ мною, йй Пуниъ и Бабуриъ не сказали: „до побачення!“ — оба вь оденъ голосъ промовили: „будьте здорові!“ Пуниъ авернувъ мені книжку „Телеграфъ“, котру я ему принѣсъ. „Теперъ, мовлявъ, мені того більшє не треба.“

Въ тѣждень поблѣйше лучилась мені дивна стрѣча. Весна наступила вчасна и тепла; вь полудень спека доходила до вѣсѣмнайцятъ степенівъ. Всьо зеленѣло и вылѣзало зъ сирон, зъ розмірадои землѣ. Я навнявъ собѣ вь увѣдженія верхового коня и выбравъ ся за мѣсто на Воробієвій горі. На дорозѣ стрѣтивъ ся зъ мною вѣзокъ, запряжений вь пару быстрихъ, по самі уха забризканихъ коней, зъ зплетеними хвостами, зъ червоними биндами вь начолѣхъ и вь гривахъ. Упряжъ на коняхъ була мислывська, зъ мѣдяними бляхами и кутасами, а правивъ ними молодий, хвацкій вѣзникъ, вь синій курточѣ безъ рукавівъ и вь жовтѣй, льняній сорочцѣ, вь низькій баранковій шапцѣ зъ павачимъ перомъ. Поручъ зъ нимъ

сидѣла дѣвчина зъ мѣщанського або купецкого стану вь пестрої парчевѣй кадабайцѣ, у великій синій хустцѣ на голові — и ажъ заходилась відъ реготу. Відзнявъ усміхавъ ся такожъ. Я подавъ ся зъ своїмъ конемъ на бѣкъ, а впрочѣмъ не звертавъ особливон уваги на быстро промайнувшу веселу пару, — коли вѣмъ паробокъ крикнувъ на коней... Та се голосъ Тархова! Я оглянувъ ся... Справдѣ: вінъ, безъ сумнѣву вінъ, перебраний за вѣзника, а побѣвъ него — не вже-жъ чи не Муза?

Але вь тѣй хвили коні рванули вьпередъ и тільки я ихъ видѣвъ. Я пустивъ свого коня навѣть вь чвалъ у погоню за ними, однакъ се бувъ старий манежній трабантъ, зъ такъ званою генеральскою ходою вь скокѣ; вь чвалѣ вінъ ишовъ ще поволѣйше, якъ тукномъ.

„Гуляйте здорові!“ — проворчавъ зъ крѣзь зуби. Треба замѣтити, що я Тархова не видѣвъ протягомъ цѣлого тѣждя, хочъ три рази заходивъ до него. Его нѣколи не було дома. Бабуриъ и Пуниъ а такожъ не видѣвъ... До нихъ я и не ходивъ.

Я перестудивъ ся на тѣй пругулцѣ: хочъ було й дуже гарно, але вѣтеръ вѣявъ проймаючіи. Я захорувавъ досить небезпечно а коли подужавъ, мы зъ бабунко выбрались, за порадою лѣкаря, на село — „на зелену пашу“. До Москви я більшє не вертавъ: вь осени я перейшовъ на петербургскій университетъ.

(Далѣше буде.)

Colosseum

Teatrъ Всячини
підъ дирекцією
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно свѣтле представлене (въ недѣлю два представленія). — Выступы перворядныхъ силъ артистичныхъ Початокъ о 8-ой год. вечеромъ. — Билеты до набута въ бюрѣ дневникова ц. Пльона, ул. Карола Людвика ч. 19

1904 до 1912 року. Зъ того 75 мільонівъ ко-
ронъ має правительство дати на регуляцію
рѣвъ.

Що до участі краївъ въ коштахъ, не-
має ще порозуміння. Правительство хоче, щобъ
край взяв на себе 25% коштівъ, послы хо-
чуть аредувувати участь краївъ на 10%, а
когда польске на 7-8%. Зъ тѣхъ причинъ пара-
графъ о участі краївъ въ коштахъ не выска-
зує ще, якимъ процентомъ край має при-
чинити ся до будови.

Підкомітетъ установивъ окрімъ того, що
половина членівъ ради, котра въ часъ будо-
ви воднихъ дорігъ має фундувати при-
боцъ правительства, мають именувати видѣлы
краєвъ краївъ, що беруть участь въ выдат-
кахъ.

Переглядъ політичний.

На сербськѣмъ дворѣ мала аванту-
ра. Бѣлградскѣ дипломати тѣло одержали
урядове повѣдомлене, що королева буде
мати дитину. До Вѣдѣй надійшло такожъ у-
рядове потвердження того фатального для серб-
ской династїи стану рѣчи. Супротивъ давнѣй-
шихъ поголосокъ, пѣ-части називъ компромі-
туючыхъ королеву, посла котрыхъ Сербїя ма-
ла дѣстати наслѣдника, згладно наслѣдницю
престола скорше, якъ се буває, коли рѣчи
йдуть нормальнимъ, звичаємъ освѣченихъ
ходомъ, найновѣйша вѣсть выдѣсть ся дуже
давною.

Сербскій народъ, котрий вже лагодивъ
ся наслѣдникови престола справити торже-
ственнѣ хрестини, довѣдає ся, що вѣдъ те
першій королеви не лишъ те-
перъ, але въ загалѣ нѣколи наслѣд-
ника не дѣстане. Що жъ отже стало ся,
когда для нѣкого не було тайною, що король
уважавъ за своѣ моральнѣ обов'язокъ же-
нити ся зъ Драгою, а то нагло женити ся, не
зволѣвати нѣ хвилѣ, аби не компромітувати
своєи любви, не компромітувати себе са-
мого?

Теперь справа выяснилась ся. Показало
ся, що Драга надула короля. Передъ
вѣлкомъ роками Драгу оперували у Вѣдѣй,
а по такій операції [оvагіоbотіа] можливість
дѣтей въ загалѣ виключена. Користаючи зъ
того, що король любивъ ся зъ нѣю, вмовляв
въ него, що любовъ не лашла ся безъ по-
важнихъ наслѣдствъ. Король, урадованъ,
що такъ скоро зможе Сербїю ушаславити на-
слѣдникомъ престола, оженивъ ся зъ нею.
По вѣчанню королева удавала дальше и хо-
тѣла підсунути дитину сестри.

Здемакувавъ королеву претендентъ до
сербского престола Караджорджевичъ. Вѣдъ
довѣдає ся о тѣй операції и повѣдомивъ о
тѣмъ безпородочно всѣхъ дипломатівъ. Ди-
пломати розвинули тавіи надѣржъ надъ ко-
накомъ, що обманства не можъ було вы-
конати.

Коли царъ довѣдає ся о тѣмъ, выславъ
до Бѣлграду профессора московского универ-
ситету д-ра Снегирева; ролю асистента Снегире-
ва гравъ урядникъ III-ого отдѣлення [поліція].
Показало ся, що королева дѣтей не може ма-
ти. Покликанъ до королеви французскій лѣ-
карь бувъ давнимъ ея знакомимъ зъ Пара-
жа, знавъ о всѣмъ и згодивъ ся на підсунене
даванъ сестри королеви. Снегиревъ не ро-
бивъ зб свого відкрити тайни и въ наслѣдокъ
того такожъ сербске правительство було спо-
нукане довести о тѣмъ урядово дипломат-
тамъ.

Ся вѣсть зробила велике вражѣне. Дуже
можливъ теперь заколотъ въ Сербїи, а се-
тимъ болѣе, що народъ не любивъ Драги,
а не протестувавъ противъ подружжя лише въ
тѣй надѣй, що она дасть державѣ наслѣдника
престола. Въ двірскихъ кругахъ говорить, що
мѣжъ королевъ а королевю пришло до
острого конфлікту и що король розведе ся.
Зъ тѣхъ причинъ выбухла и кабинетова криза.
Говорять такожъ, що коли король розведе ся,
Драгу выженуть изъ Сербїи.

Письма зъ краю.

Зъ Борщева пишуть намъ:
Kurjer lwowski въ ч. 134 зъ 15 мая с. р.
въ рубрицѣ „Вѣсти зъ краю“ подає вѣсть,
що въ селѣ Худивцяхъ борщевского повіту
селянинъ Василь Прокіпчукъ „заорудувавъ“
пожежъ вѣйти Михайла Гудза; що злочинца
вѣдѣдали до суду жандармерїи; вѣдѣци що
причиною того „морду“ мала бути обставина,
мѣжъ-то Михайло Гудзъ аганьбивъ Прокіпчука
за неморальне поведѣне. (Сю вѣсть за Кур-
жеромъ занотувало було и „Дѣло“.)

Що въ Худивцяхъ лучишъ ся справдѣ
сумный фактъ убійства чоловіка, та ще до
того начальника громады, сего ми перечити
мѣжъ боронати не станемо, якъ рѣвкожъ не
беремо ся судити о тѣмъ, чи се бувъ „мордъ“,

бо о тѣмъ рѣшити судъ, до которого Василь
Прокіпчукъ самъ добровѣльно ставивъ ся (от-
же не черезъ жандармерїю, якъ хоче корес-
пондентъ); але спростованя вымагає дивне о-
свѣтлене, въ якомъ той фактъ представивъ
кореспондентъ Kurjer'a, очевидно якийсь шлях-
татъ а бѣдай пунилъ шляхотскій, бо лише
въ очакъ такого кореспондента мѣжъ небу-
дьякъ Гудзъ вирости ажъ на цитрова и сто-
рожа „публичнои моральности“. Тимчасомъ
ошівія публична, а особливо селянство, межи
котрымъ насильна смерть Гудза выликала
справдѣ немалу сензацію, гурторъ о тѣмъ
щось зовѣмъ низького, а якъ той гурторъ
прислухати ся ближай, то прийдемо до пере-
конавья, що сумный той фактъ вирѣс на тѣхъ
тонъ сусѣльновъ равнъ, яка вѣдъ давня тоять
организмъ нашего нещастного краю и такъ
довго буде точати, донѣ въ нѣмъ будувъ
укувати дотепершій страшний порядокъ и безо-
глядная котерія!

Всѣмъ людямъ въ повѣтъ знане, що Ми-
хайло Гудзъ яко начальникъ громады нале-
жавъ до т. зв. „wójtów porządnych“, т. е. при
всѣкихъ выборахъ усе тримавъ „зъ панамъ“
и бувъ для нихъ готовый на всякій услугу.
Що правда, за те любилъ его въ старостѣ и
„выдѣлялъ поватовомъ“, въ громадѣ мавъ у всѣхъ
вольну руку, на рѣбѣй его „nieprawidłowości“
прижмурюване очі, а прийшли нові громад-
скі выборы, то „партия“ Гудза, хотъ противъ
волѣ цѣлон громады, все брала верхъ, бо по-
дасть рекурсъ Гудзъ — все выигравъ, а подасть
громада противъ Гудза, то якъ кажи въ во-
ду! Тавимъ способомъ — зъ выбору чи безъ
выбору — тримавъ Гудзъ „берло вѣтѣвске“
въ Худивцяхъ щось чи не чотари каденціи,
т. е. цѣлыхъ 24 лѣтъ, а той часъ его „панов-
авъ“ зазначивъ ся въ громадѣ сумнымъ на-
слѣдкомъ.

Вѣдѣй неспорядки въ касѣ громадскѣй,
неправне позбавлене громадскихъ грунтовъ,
самовѣлля розрѣзати маетку громадского,
вѣдѣй сварѣи и колотевчѣ та й термѣи су-
дѣи межи начальникомъ а членами громады
— отсе бувъ нормальный станъ громады за
вѣтѣвска Гудза. Та й „моральности“ великои,
якъ то хоче кореспондентъ Kurjer'a, Гудзъ въ
Худивцяхъ не заповѣдивъ; противъ, одержавъ
зъ горы папшортъ на „вѣдѣ, пѣй, ве-
селъ ся, нѣчимъ не журѣ ся!“ — вѣдѣ и корш-
мы-маны и худивцскихъ молодѣцѣ не ми-
навъ, а въ Худивцяхъ кожда дѣтина та й
сама вѣдѣтихъ може цѣкавому поваати тогъ
вѣдѣ, куды панъ начальникъ — прихопленъ
на горячѣмъ — ножею вѣдѣ чужихъ жѣнокъ
вылазилъ, а и домашній наймичка пана началь-
ника не выдѣлялъ вѣдѣ него нѣколи „въ по-
рожѣ“. Словомъ — Гудзъ в самъ и зъ собѣ
рѣвнымъ шаривъ въ громадѣ просто розпусту!
Дѣйшло до того, що послѣдними лѣтми, коли
нѣдѣй жалобѣ анъ рекурсъ нѣчого не пома-
гали, можна було що кожна тиждѣнъ ба-
чати въ Борщевѣ майже цѣле село Худивцѣ,
якѣ облагали старостѣ и выдѣлѣ повѣтѣвскѣй,
абы громада вѣдѣ вѣтѣвска Гудза улюбля-
ли; але нѣхто зъ „мѣродатныхъ сѣеръ“ на-
вѣтъ палцемъ не рушивъ, ще ихъ прозвано
„бунтовниками“. Тавіи ставъ мусѣвъ вѣдѣци
довести до катастрофы и злочину, бо середъ
такои атмосферы нѣчо иншого не могло выйти.

Гудзъ, душой въ свою силу и станови-
ско, не заиваючи въ селѣ вѣдѣ нѣкого нѣвъ и
правной тамъ, постановивъ безъ интервенції
суду зробити справу аномусъ своему свояковъ
и Василя Прокіпчука збѣгати зъ поля, котре
собѣ Прокіпчукъ купивъ и обявъ въ поствѣ-
дѣ, а то вѣдѣ претекстомъ, що той своѣвъ
мавъ тоє поле сторгувати вже давнѣйше и зъ
вѣлкомъ прибранымъ людьми вышловъ отже
Гудзъ на тоє поле, де якъ-разъ оравъ Про-
кіпчукъ, и вѣзавъ ся Прокіпчука гвалтомъ
аганяти; зъ того счинила ся рукопашная бійка,
середъ котрой Прокіпчукъ, [якъ кажуть
свѣдѣи] схваченъ Гудзомъ у болѣе мѣсце,
у власній оборонѣ добувъ ножина и пхнувъ
нимъ Гудза въ грудь, вѣдѣ чого Гудзъ черезъ
день померъ. Отсе в тѣмъ „ганьба за немо-
ральне поведѣне“, про котру пише корес-
пондентъ Kurjer'a, а за нимъ и другі польскі
часописи.

Мы-жъ въ правѣ запытати: хто є мо-
ральнымъ виновникомъ тои сумной подѣи? чи
лише убійникъ Прокіпчукъ, що за выше опи-
сане „моральне поставлене“ пхнувъ ще чоло-
вѣка ножемъ въ грудь, чи може такожъ хто
другій, хто мавъ обов'язокъ и власть — „мо-
ральнай господарцѣ“ Гудза завчасу положити
таму?...

Ож.

НОВИНКИ.

Русины! Памятайте на народный фондъ.

— До посѣвъ Руского Клябу у Вѣдѣи. Не-
давно тому вѣсть въ радѣ державной посѣлы
п. Никола Василько интерпелляцію, въ котрѣй
жалувавъ ся, що при черновѣдскѣй прокурату-
рѣ именовано двоихъ новыхъ субститутѣвъ
прокураторскѣхъ, зъ котрыхъ жадѣне не во-
дѣвъ рускою мовою. — За подобнымъ при-
мѣрами не треба далеко шукати. — Подѣ-
тѣмъ згладомъ дѣвѣ не лучше и въ Галичи-
нѣ, а хто знає, чи и не горше. Мы примѣ-
ромъ знаємо, що навѣтъ у Львовѣ при ц. и.
прокуратурѣ державной на десять урядни-
кѣвъ, котрі, мають право заступати ц. и.
прокураторію державну при розправахъ,
нема нѣ одного такого, котрый роздѣвъ бы
рускою мовою. Подобно буває и въ судахъ,
хочъ може трохи въ меншій мѣрѣ. — А се є
не лишъ великимъ покривденемъ руского на-
роду, але ще и злучене зъ великою недого-
дою для рускаихъ сторѣи а навѣтъ для са-
мыхъ урядниківъ, бо лучає ся часто, що та-
кій урядникъ, котрый послугуєсь выключно

польскою мовою, мусѣтъ неразъ колька ра-
зѣвъ повторяти вытане, заки его зрозумѣе се-
ляннѣ, котрий выключно вѣзвѣе рускомъ мо-
въ а польскѣи и не розумѣе. — Се подаємо
до прѣдлоннои вѣдомости и просимо нашихъ
посѣвъ у Вѣдѣи, щобъ они звернули свою
увагу на сѣю аномалію въ галицѣмъ судѣ-
ництвѣ и щобъ выступили, якъ найострѣйше
противъ нихъ въ парламентѣ та домагались,
щобы министерство судѣвництва сѣю справу якъ
найскорше полагати.

— Вѣдѣ Вл. д-ра Дамьяна Савчана одержу-
ємо зъ просьбою о умѣщенѣ въ „Дѣлѣ“ отсе-
писемо: Въ цѣлѣ выслушаня справозданя зъ
мѣи дѣяльностѣ посольского и въ цѣлѣ на-
раженя надъ дѣяками важнымъ справамъ
громадскимъ, запрашаю Свою. Выбѣрѣвъ на
зѣ ры, котрі вѣдѣдутъ ся: I) зъ Горожанцѣвъ
на рускомъ приходствѣ дѣи 25 н. ст. мая о
годѣи 3 пополудни для громадянъ зъ Вышо-
ва, Дришова, Гнильча, Горожаня, Пановичъ
и Товстобабѣ; — II) зъ Заваловѣ на рускомъ
приходствѣ въ недѣлю 26-ого мая о годѣи
4 пополудни для громадянъ зъ Бокова, Ябло-
новки, Камѣнной горы, Коржово, Лысовъ,
Марковичъ, Носова, Середного, Славутина,
Шумляны, Заставецъ зав., Затуриня, Зава-
дѣи и Завалова; III) зъ Підгайцѣхъ въ сѣли
Рады повѣтѣи во второкъ дѣи 28 ого мая
о годѣи 10 рано для громадянъ зъ Бекер-
дорѣ, Бѣлокерницѣ, Вожинова, Добровѣдѣ,
Гниловѣдѣ, Галича, Голѣбѣ, Юстинѣи, Ма-
ловѣдѣ, Литвинова, Мовѣи, Мужилова,
Новѣи, Підгайцѣ, Рудяны, Сѣлка, Старо-
го мѣста, Телячого, Щепанова, Швейкова,
Уринова, Вѣса, Вѣрбова, Волѣи, Волошиновъ,
Загаецъ и Заставецъ гол.; — IV) зъ Вишнѣ-
вику на рускомъ приходствѣ въ среду 29 го
мая о годѣи 4 пополудни для громадянъ зъ
Гайвороня, Котузова, Михайловки, Салово, Ва-
шѣвѣи и Зарѣвѣи; — V) зъ Золотни-
кахъ на рускомъ приходствѣ въ четверъ
30 ого мая о годѣи 10 рано для громадянъ
зъ Бурканова, Хатокъ, Собѣи, Сѣколо-
ва и Золотникѣ; — VI) зъ Бенѣи въ домѣ
п. Теодора Содомери въ пятницю 31-ого мая
о годѣи 10 рано для громадянъ зъ Бенѣи,
Богатковѣи, Цикова, Раковѣи, Росоховатѣи,
Семѣи и в Соснова. — Впрел. и Всеч. ОО.
духовныхъ и III. Начальникѣвъ громадѣ про-
шу, щобы звѣдали на тѣ зборы ласкаво при-
бути и своихъ парохіианъ згладно громадянъ
до наибѣльшой участі въ нихъ заирисати, а
то до одної зъ повѣсѣи мѣсцевостѣй най-
ближѣи и въ часѣ для нихъ найдѣгоднѣйшѣмъ.
— Д-ръ Дамьянъ Савчакъ посѣлы підгайцѣи.

— Про п. Ярослава Коритовского, купца зъ
Калуша, заслуженого дѣятеля и организатора
зъ калускѣи повѣтъ, почали польскі а за-
нимъ и москвофильскі газеты ширити вѣсти,
маючи на цѣли эдиредитувати его. Отже и
тѣи справѣ одержали мы вѣдѣ писемо. За-
дѣи мѣста въ нѣмѣишѣи чѣстѣ помѣстѣи
его въ слѣдуючѣи. Теперь лише скажемо,
що вѣсти, мѣи-бы п. Коритовского вытѣчено
слѣдство карне а навѣтъ мѣи-бы вѣдѣ доставъ
актъ обжалованя сѣи неправдѣи. Правдою
єсть лише то, що дѣи 23 цѣтѣи с. р. вѣдѣ-
ла ся розправа противъ эванаря п. Серафима,
обжалованого п. Коритовскимъ о клеветѣ та
що судѣи вѣдѣступивъ справу прокураторѣи.
П. Коритовскій не бувъ досѣ ще навѣтъ не-
решуванымъ.

— Звычайный загалный збѣръ повѣтѣового
політичного Товариства „Сѣлянскѣи Рада“ у
Львовѣ вѣдѣдѣ ся во второкъ 21-ого н. ст.
мая с. р. о 12 год. въ полудне въ сѣли То-
варѣства рускаихъ ремѣсникѣвъ „Зора“ при
улицѣ Краковскѣй ч. 17 на долѣи.

— 3 товариства ім. Котляревского у Львовѣ.
Вѣдѣл товариства просѣтъ всѣхъ членѣи літе-
ратурной секції і тихъ членѣи товариства, що
мають охоту до неї належати, на засѣданѣ,
якѣ вѣдѣдѣ ся въ второкъ 21-ого с. м. о 7 1/2
год. вечеромъ в львовѣи товариства „Руска
Бесѣда“. — За Вѣдѣл: Г. Огановскій голова,
С. Гуржъ заст. секретаря.

— Концертъ въ честь Шевченка въ Калуши
вѣдѣдѣ ся въ польскѣй Зелѣи свѣа — въ
недѣлю, 26-ого н. ст. мая при спѣвучастіи
мѣшаного хору Стрийского Вояна. По концер-
тѣ забава зъ танцѣи.

— Прогулѣна. Товариство тімчасѣи „Со-
коль“ уряджує дѣи 23 мая въ четверъ (на
Вознесенѣ Христовѣ) прогулку до Лисеня
„Броварѣи Грунда“. Въ програму забавъ вхо-
дѣтъ такожъ танѣвъ при звукахъ вѣисковѣи
музѣи 80 н. п. Сподѣваємо ся, що земляки
не залишатъ нагоды скористати зъ першѣи
сегорѣиной рускомъ прогулкѣи и возмѣуть
въ нѣи членѣиу участі. Цѣны вступу подѣсть ся
въ слѣдуючѣи тиждѣи до вѣдомости.

— III зѣздъ чѣскаихъ лѣкарѣвъ и природо-
писѣвъ въ Празѣ. На зѣздѣ тѣмъ будутъ
репрезентованѣ всѣ Славяне а до выголосѣи
промовъ и вѣдѣитѣвъ будутъ допущенѣ всѣ
славянскі мѣи. — Въ секції біологічѣи
аголосѣвъ д-ръ Бѣзекъ Озаркевичъ зъ Львова
вѣдѣитѣ. „Про туберкулозу въ Галичинѣ и
способы поборѣиыи еѣ“, котрий выголосѣтъ
зъ руско-украинскѣи мѣи. — При сѣи на-
годѣ подѣвъ ся до вѣдомости, що судѣиной
вѣдѣзѣдъ участниківъ наступѣтъ зъ Львова
въ четверъ 23-ого мая о год. 6-20 вечеромъ
зъ годовоной дѣири. Хто бы ще теперь хо-
тѣвъ прилучити ся, най аголосѣтъ ся до Dr.
Antonin Vesely, Praha II, Na Březí 14, вѣдѣ-
лачѣи рѣвночасно 10 коронъ яко вкладку на
ручѣи Dr. Karel Petr Kheil, Praha II, Myslíkova
ul. 3.

— Вѣдѣ п. Юрна Дѣдохѣва изъ Струтина
нижнего въ Долѣицинѣ одержуємо отсе пис-
мо: Свѣтла Редаціи! Прошу помѣстити въ
„Дѣлѣ“ отсе мое заявлене: Пересылаю запро-
шене, котре я доставъ зъ Долѣицинѣ бытъ а
запрошуу мужѣвъ довѣри на варады на дѣи
23 мая с. р. Позаякъ п. Крумѣловѣи наду-
жавъ моего подѣиу, безъ моего вѣдомости под-
писавъ мене на тѣмъ запрошеніи, тогу вѣдѣ-

вѣику той мѣи подѣиу на эдѣданѣи запро-
шеніи и освѣдѣиу прилюдно, що зъ п. Крум-
гольцомъ не зѣстаю въ жадѣи зѣи. Проу
такожъ нашѣи газетѣи повторѣи се мое заявле-
не. — Струтинѣ Нижній 17 мая 1901. —
Юрно Дѣдохѣвъ начальникъ громады.

— Першій збѣръ членѣи „Народного Дому“
въ Бѣзѣи вѣдѣдѣ ся позѣвѣра подѣи прови-
домѣи п. Вол. Литвинского, секретаря соколь-
ского суду. (На сѣи збѣры выѣзали запроше-
нѣи зъ Львова и промѣвали пр. Марковѣи и
д-ръ Завѣи.) По збѣрахъ вѣдѣдѣ ся въ до-
мѣи нотаря Савчинского — якъ пише „Гали-
чанѣи“ — „довѣрѣиыи совѣщаніи“ о вы-
бѣрахъ до союму и збѣранѣи постѣиовили
эклипати на 27 н. ст. мая до Сокала пред-
ставѣиельѣи уѣхѣи громадѣи сокольского по-
літичного повѣа и предложѣити имъ на со-
кольского кандидата суд секретаря п. Вол.
Литвинского.

Посмертнѣи — ☞ — оповѣстѣи.

Марїа Гогдѣвска упокоилъ ся въ 20 ве-
нѣи жѣи по короткѣи и тяжкѣи болѣици въ
Підгайцѣхъ. Похорѣиыи вѣдѣдѣ ся дѣи 15 мая
о 4 годѣи пополудни зъ дому до церкви и
вѣдѣдѣ дѣи 16 с. м. въ сѣлѣ Кальновѣи. —
В. в. п.

Телеграммы.

Петербургъ 18 мая. Генералъ Гродековъ
донѣстъ, що въ вѣлѣишѣи окрѣгахъ азербайжан-
ской территорїи оголошено военный станъ.

Берлинъ 18 мая. Россійскіи власти зам-
кнули границу для всѣхъ нѣмѣицихъ и ав-
стрійскѣхъ жидѣвъ зъ перенесѣиными и дома-
гають ся вѣдѣ нихъ вѣзѣиныхъ папшортѣи.
Россійскіи жидѣи такожъ не могутъ выѣдѣи
за границу безъ рѣчного папшорту. Се за-
ряджене генералъ-губернатора Варшавы Чер-
кова мѣи на цѣли поборѣиыи контрабандѣи.
Нѣмѣицке правительство уже мало порѣиити
крокѣи противъ того зарядженя, котре може
элициати богато нѣмѣицихъ подданыхъ, а про-
тивѣити ся обявляющимъ досѣи торговельнымъ
договорамъ.

Царгородъ 18 мая. Шерифъ зъ Превозы
уважѣиъ грецкого епископа подѣи закѣиомъ
великогрѣицкихъ конспирацій. Россійскіи ам-
басадѣи в грецїи посѣлы въ Царгородѣ ин-
тервѣиуютъ въ его користѣ.

Лондонъ 18 мая. Палата посѣлы ухва-
дила 301 голосѣии противъ 163 правѣиель-
ственное предложѣие, котре мѣи на цѣли таку
организацию вѣиска, абы Англія одержала
сталу армію на зѣбрѣи вышнихъ европейскѣихъ
державъ.

Дурбанъ 18 мая. Членъ законодѣиного
тѣла Наталю Брунеръ оголѣиує писемо, въ
котромъ заявляє, що вѣисковѣи власти стара-
ли ся выпѣиути деморализуючо на краѣи
населена. Именѣио позволено имъ рабувати,
Офицѣиры позволяли Зуламѣи власти до Вѣи-
гейду, де они дѣиствѣио зѣирували 1000 штукъ
холобѣи, зъ чого позволено имъ задержати
10%. При тѣмъ ранено одного Бура.

Преторїа 18 мая. Вчера оголошено про-
кламацію, котра заивѣдѣи проізорѣиный за-
рядъ громады. Сей зарядъ, безпородочно по
заявленюванѣи губернаторомъ мае розпочати
свою дѣяльнѣи.

Пѣкинъ 18 мая. Въ Паотѣиу и Чѣицѣиу
выбухла розруха. Ся территорїа была досѣи
подѣи сторожею французскѣи вѣисѣи. а по
нихъ вѣдѣдѣи вѣдѣдѣи еи Хинѣи. Выѣлаиу
тамъ батальѣии пѣхѣиыи. Вальдѣиєи мѣи въ
червни вѣдѣдѣи зъ Хинѣи. Подѣи насиль-
редѣи до Явану, зъ вѣдѣтамъ до Америкѣи и
вѣдѣтѣи дочѣиєи верне до Нѣмѣицины.

Надбоянѣи.

Д-р Теофіл Залевский

ординує в коробахъ ушей, носа, горла и горѣи-
ни. Лічене недуговъ мѣи [вѣисѣи, вѣисѣи,
шпелѣи, мѣи] черезъ нѣи и т. д.] ул. На-
247 стѣишка ч. 8 відъ 3—5 по полудни. зъ 3—5

Спеціалістъ недуговъ шѣирихъ, по-
ловыхъ

Д-ръ Леонъ Рангъ

ординує вѣдѣи год. 9—12 п 2—5 улѣи Янѣи-
льска 13 — II поверхѣи. зъ 3—5

Штучніи зуби поодиноки і ціліи шѣиыи зъ золѣи,
металѣи і каучуку, неперѣиолюва-
ни старѣи шѣиыи на мѣи і допѣиовувани але або неперѣи-
олюваи зѣирихъ, виконує ся в технічѣии дѣиствѣи
німъ атели при ул. Коперника ч. 4, у вѣи-ишѣи апѣи
Міколая. За технічѣии вѣдѣи — Віиѣицій Швайдеръ.

Уважаєте на сей выпаленный КОРОКЪ!

Отвертій лист до Високочайшого Пана
М. Фрейліха

ц. к. урѣи. бандѣииста у Львовѣ, Городецка 35.
Отсеи утвердѣиу, що М. ФРЕЙЛІХЪ,
спеціалістъ бандѣиизмѣи, вѣицимъ мене черезъ умѣи-
ле закладѣи бандѣиизмѣи, своего выпѣиходу ізъ за-
старѣиіи пропущѣиыи вѣиці 70 лѣи, шо нехай
ему Господѣи Богъ нагородѣи.

Львів, 8 лютого 1901. 27 3—3
Валѣирий Рѣицкѣи, аиѣикаръ и Городеицѣи.

даючи ся швидко приправити, практичні, вигідні і дешеві суть слідуєчі продукти, пущені в оборот фірмою Julius Maggi et Comp. Bregenz; ix не повинно бракувати в жаднім домашнім господарстві.

М'ясо до приправи
зуп, буйльону, сосів і ярини, в
фляшочках по 50 с.
Виетане кілька канель.
Фляшочка на пробу 30 с.

коробочки consomme і буйльонові Maggi
1 коробочка consomme на 2 порції найделі-
катнішої поживної зупи 20 с.
1 коробочка буйльонна на 2 порції пожив-
ної м'ясної зупи 15 с.
Приладжуєсь сейчас тільки через переливане з кипя-
чою водою, без жадних додатків.

ЗУПИ MAGGI.
Одна табличка на 2 порції 15 с. — Зупи
Maggi в табличках уможливають скоро,
тільки з додатком води, приправлювати по-
живні і легко стравні, здорові зупи.
19 різних сортів.

Спеціаліст хоробь венеричных і скірныхъ
Д-ръ Іосифъ Чачковскій
секундарій венерично-скірного вѣдѣлу Голов-
ного шпиталю ординує водѣ 1/4—1/2 10 и водѣ
3—5, ул. Коперника ч. 7. 218 10—10

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. и кц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купе и продаж
всякіх паперы цѣний и монеты
по найдешевшій курсѣ деннои не чи-
слячи нѣякои провизіи. 374 [4]

ПІЩАНИ
найзнаменитіше уродовище сірчано-мудове для реу-
матиків в недугахъ сугавів і костей, в чахотці суга-
вів, по зломанях і звихненяхъ в подагри, ревматизмъ а
головно в ісхіасі.
Уряджена, так що до мешкань як і купелів,
після всякихъ вимогъ — від людоуговихъ аж до найде-
шевшихъ. Три басени чисто сірчані, три сірчано-му-
дові, один порцеляновий. Осібний басен для убогихъ
з купілями по 10 кр., другий по 40 кр. Ванни пор-
целянові, мармурові і дерев'яні. Відповідні купелі бо-
лотні і локальні в незрівняннихъ успіхахъ. Проспекти
розсилає зарід. Околиця гориста.
Лікар ординуючий: Др. Ал. Тайхман.
до 15 мая: від 15 мая:
Краків, Ринок год. Піщани на Угорщині.
2—52

ЛИПНІЙ
въ реставраціи ПАСТУЛЫ ТЕНФЕРА, ул.ца Трѣбу
набѣека ч. 12 домъ власный, можна достати цюдоки
ажо о годіи 8-ой разо горачіи охладити.
цѣ нимийъ.
Печеня вѣпрона въ капустоу . . . 15 кр.
Смакый легки . . . 12
Фляшечки . . . 10
Нѣмкая телача въ хрѣмѣ . . . 10
Ковбаска въ хрѣмѣ . . . 5
Кавяръ . . . 15
Обѣдъ въ абораментахъ . . . 40
Всѣмъ канити въ жаднѣйшихъ родѣхъ по най-
ушѣренѣйшихъ цѣнахъ; для нежности, що походить
въ мѣся реставраціи, даю водѣбравочныи марку.
Найбѣйшии зина по жаднѣйшихъ цѣнахъ почашы
водѣ 40 кр. літра.
По театрѣ все охажы, въ великій выборъ стравъ
и напитки въ абораментахъ.
79 280—? 32 высочайшъ повѣжаніи
ПАСТУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИКІИ И СЫНЪ
Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1, протѣвъ Банку Ипотечного на
плѣнатицѣхъ площа Галицкой
поручає въ водѣбравоч-
ный выборъ и по дѣнахъ
жаднѣйшихъ
окуляры, цѣкоры,
зорноты, биноклы,
далековиды, окрѣме-
тры, термометры, мі-
крооскопы, лѣны, ком-
пасы, райсачы, тасѣмъ мѣрничѣ, шюмы, дѣбѣлѣ
мамометры и т. х.
Уряджене жаднѣйшѣхъ ослѣдствыи.
Всѣмъ направкѣ полагодуеиъ ся ажъ жад-
нѣйшѣхъ и жаднѣйшѣхъ.
418

Ф. & Е. ЗАЙОНЧЕКЪ и ЛЯНКОШЪ
фабрика сукна въ Кентахъ
поручають свои склады
у Львовѣ, ул. Театральна, ч. 3.
въ Краковѣ, ул. Братска, ч. 5.
богата заосмотрѣн на весняний сезонъ въ сукна доставові,
уніформові и декорацийнѣ, корты и чесанки модны, коцы,
флянетѣ, фѣлцы диванові и вонну до ватована — власного
выробу, а такожъ оригінальній англійскій.
Цѣны фабричны. — Пробки franco. 180 10—15

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ
надъ Поградемъ
сѣлѣница, почта
телеграфъ въ мѣсяці
Найсильнѣйша щава сѣлѣнста. Купелева пора трѣває
водѣ 20 мая до кѣнца вересня. Купелѣ боровинной
сѣлѣнстѣ, гідропатичній и попрадові.
ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА
находять ся у всѣхъ великихъ складахъ минераль-
ныхъ водѣ.
Лѣкаръ ординуючий: Д-ръ Володиславъ Мікуцкій,
б. асвст. клѣн. гѣнек. унів. Ягайл. 284 4—10

Ц. к. упривілейована Assicurazioni Generali в Триесті.
(Заслужена Ассекурация) Заложена 1831 року.
Основний капітал і фонд поруки з кінцем 1900 року
173,458,451 60 К.
Товариство приймає обезпеченія на людѣхъ житѣ, викираву
для дѣтей і ремові обезпеченія на всѣхъ можливихъ комбѣнаціяхъ
по найдешевшихъ преміяхъ і під найбѣгиднѣйшими услѣвими.
Обі найновѣйшій комбѣнаціи обнати: табелю '5: обезпечене
капіталу і табелю 15 А.: обезпечене посагу дѣтей, обі а загара-
тованіи 8%-вою анигарородною процентіи.
Докладні проспекти і оферти даром і franco. З найбѣльшою
готовоюстю удѣляє інформаций і приймає оферти агенцій
Генеральна Агенція для Галичини і Буковини
у Львові ул. Савацкаго ч. 6. 258 9—?

Охоронна марка: ЯКОРЪ.
LINIMENT. CAPSICI COMP.
въ аптеки РИХТЕРА въ Празѣ,
признає за знамените, утихомиряюще бѣлы натиране; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у всѣхъ аптекахъ.
Просимо жадати того
загальнолюбимого средства домашнего
все дѣлѣ въ оригінальныхъ фляшкахъ въ нашою маркою
жою охоронною "ЯКОРЪ" въ аптеки Рихтера і для
осторожности приймаѣ дѣлѣ фляшкѣхъ тою мар-
кою охоронною ако выробѣ оригінальній.
Рихтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ
въ Празѣ, Elisabethstrasse 5. 584 12—15

БРИДЗЯ
мѣзва, знаменита, овеча, гір-
ска дешевше якъ всѣдои. Пачка
5-нѣлограмова 2 зр. 15 кр.
БУЛІОН по 5 зр., 6 зр., 7-50
10 зр.
Двѣр Лапшин, п. Бережани.
278 3 10

ПАСАЖЪ ГАВМАНА
І. ЛЬВОВСКЕ
Photo-Plasticon
(46 раздѣвъ преміоване.)
Водѣ 15 до 25 до побаченія:
7-ый циклъ свѣтлои вы-
ставы въ Парижѣ зъ 1900.
Вступѣ 10 кр. 53

КОМАР
двотѣднѣвникъ гумористич-
но сатиричний.
Одинокий гумористичный
иллюстрованный орган на Руск. Ви-
дѣ і за редакцію одѣчає: ван
Кунцевичъ.
Цѣлорѣчна передплата 4 зр.,
на пів року 2 зр., чвертьрѣчно
1 зр. Редакция і администрация:
Львѣ, ул. Куркова ч. 27.

СВОБОДА
письмо политичне, просвѣтне и
господарске для народа.
Выдає і за редакцію одѣчває:
Александръ Борзовскій.
Цѣлорѣчна передплата выноситъ
2 зр., на пів року 1 зр. Редакция і
администрация: Львѣ, ул.ца Бато-
рія ч. 24.
Водѣ 1 (18) сѣня 1897 выхѣдѣтъ
у Львовѣ шо жетверга (на мѣсяці
популярныхъ газетѣхъ "Вѣсѣльни-
ка" и "Читальни") жетверга попу-
лярна газетка.

Ц. і к. доставці НАДВОРНІ
А. & Ц. ГАРДТМУТ
кафельові печи білі и кольорові, ванны, кухни и т. п.
по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.
Для Галичини виключний склад офіціальний у
Львові в пассажи Гавсмана 8. —
Телефон 596. 246 8—18

Обширную брошюру
про
Трускавецъ
высилає на жадане
В першій і третій сезоні о 30%
дешевше
В ТРУСКАВЦІИ
лічить ся з надѣвичайнимъ успѣхомъ
ревматизмъ, подагру, товстѣсть, недуги норвові і міхура, астму, ісхіасъ, недуги
жіночі, недуги серцеві і жолудкові.
219 7—8

Женщина въ сѣреднѣмъ
вѣдѣ пошукує
мѣста до заряду дому (у сва-
щенника); умѣє добре варити и
шити. — Марія Клодзінска,
Львѣ, ул. Яхонца, 20, оѣ-
278 цѣны, II. поверхъ. 1—4

Вже нема кашлю!
Давно випробованіиъ домаш-
нимъ средствомъ суть только прав-
дливый
Цибулевъ Бонбонъ
ОСКАРА ТІЕТЗЕ
Дѣлають несподѣвано швидко про-
тивъ кашлю, хрипи, натару, застѣ-
мленія и т. д. Лише оспеціальный
складъ моихъ бомбѣновъ записки
успѣхъ. Проте трѣба докладно ува-
жати на имя Оскаръ Тіетзе и на
цибулеву марку, а бѣ находѣть ся
безвартостній, а навѣтъ шкодливый
наслідуваня.
Въ торбинкахъ по 40 и 80 с.
Склады въ наибѣльшой части
аптеки и дрогеріи Австро-Угорщи-
ны. До жѣдѣностей, де нема скла-
ду, розсылає за попереднімъ на-
дѣсланіиъ надѣжностіи головный
складъ:
Е. Križan, Kremsier
(МОРАВІЯ) 114 10—20

ЗАВЕДЕНЕ
А. ЗІМАН
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14
доставляє и выконує ажъ найде-
шевше и жаднѣйшѣхъ:
Стампѣлѣ металеві и кавчу-
кові, гербы, монограмы,
стампѣлѣй марку, станцы,
таблицѣ литы и гравированіи
и проче.
Цѣнники даромъ и франко
Замовленія въ провинціи
полагодуеиъ ся
водѣбравочною
почтою.
252

Першій рускій складъ машинъ
до шитя!
**Незрѣванной доброты ма-
шины до шитя и гафту**
Зингера
Нѣжній водѣ 27 до 65 зр.
Ручній " 25 до 48 зр.
Всѣ. Священникамъ, пц.
Урядникамъ продаю на раты
Условія сплаты приступий. Рого-
вою о 10% дешевше. Наука шити
и гафту безплатно. Цѣнники на жа-
488 дане даромъ. 46—104
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ
Львовѣ, Галицка 6.

БАЛЬСАМЪ ментолово-камфорный до внѣшного нати-
раня на усмирѣнѣ болю выробѣ Петра Цу-
кѣра аптекаря въ Обертинѣ. Цѣна флякону 80 сот. Набути
его можна у всѣхъ аптекахъ. Головный складъ въ аугѣдѣ
пѣдъ "Угорскою короною" ЯКОВА ШПЕСА-ПОРАТИНѣ.
СКОГО, Львѣ, площа Бернадивска.
Нисерать належитъ вытати и сховати. 244 12—13

ЩАВНИЦЯ
Заведене жерельно-купелеве
Першорядна стація кліматична. Сезон від 20
мая до 30 вересня. Поступові урядженя. Дезинфек-
ція мешкань старанна. Водѣ зъ звѣстныхъ зъ успѣшно
го діланя жерелъ Іосифини і М. гдальни вѣ всѣхъ знач-
аїйшихъ торговляхъ і аптекахъ. Замовленія на мешка-
ня приймає
ДИРЕКЦІЯ ЗАВЕДЕНА ГОРІШНОГО
Ф. Вісневскій. 257 8—7

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.
Найбѣльшій водѣбѣдъ:
23 мая "Потодамъ" о год. 4 мін. 30 мін. рано; 30 мая "Маас-
дамъ" о год. 11 мін. 30 пер. пол.; 6 червня "Роттердамъ" о 4 год.
по пол. 12 червня "Амстердамъ" о год. 10 пер. пол.
Нѣшій паросуды въ подѣбѣйшими шрубами:
Роттердамъ 8302 тонн. Статендамъ 10,320 тонн, Пото-
дамъ 12,500 т.
Цѣны першихъ каютъ водѣ 264 кор. и выше (вѣдѣ
другихъ каютъ 228 к. и выше
III. класъ 185 к. 40 с. въ Едѣня.)
Бюро у Вѣдѣ: Для каютъ: I. Kolowratring 10: для III. класъ:
IV. Weyringergasse 7 A.
Австрійскій еліні въ Бернѣ, Інсбрукъ и Триестѣ. 17

Водѣ року 1898
БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ
МЫЛО СМОЛЯНЕ
выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями
уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ
Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пѣвостровѣ Балканскомъ, въ
Швейцаріи и т. д. на недуги шкурныи, особливо противъ
Выкидѣвъ шкурныхъ рѣзнои рода
въ жаднѣйшихъ успѣхахъ. Дѣлане Бергерового мыла смоля-
ного ако гігієнічний средства до усунѣня порпѣвъ, до ча-
щеня и десниевѣиъ шкуръ есть равнѣжъ загально признає.
Бергера мыло смоляное має 40% смолы деревной
и рознѣтъ ся значно водѣ всѣхъ иншихъ родѣвъ
мыла смоляного въ торговлі. — За дѣла охоронны
перѣдъ фальшованийѣмъ трѣба жадати выразно
Бергера мыла смоляного и уважати на побѣчъ
помѣщеній знаєхъ охоронныхъ.
Въ упертыхъ недугахъ шкурныхъ жыває ся замѣтъ
мыла смоляного успѣшно
Бергера лѣчничного мыла смоляно-сѣрчаного.
Ако жаднѣйшѣе мыло смоляное до усунѣня всякой
нечистоты шкурны
на выкиды шкурны и на головѣ у дѣтей, такожъ ако незрѣ-
ване мыло до мыти и купѣлѣвъ жѣдѣиъ жѣдѣиъ служ-
жить, обймающе 35%, глицеринъ и пахуче
Бергера глицериново мыло смоляное.
Цѣна штуки жѣдѣиъ рода 35 кр. врозѣ зъ приписомъ жываня.
Зъ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючий
заслужуючий на увагу: Мыло безвонное для жѣдѣиъ шкурны;
мыло бораксовое противъ прыщѣвъ; мыло варболове до вы-
глаженія шкурны и знаєхъ по водѣ и ако мыло десниевѣ-
иъ; Бергера мыло до купѣлѣ въ смѣрковѣхъ шнѣльжѣхъ
и также жѣ мыло тоалетное, Бергера мыло для дѣтей, для
малѣнкихъ дѣтей (25 кр.).
Бергера мыло петросульфольное
противъ вышнѣного лица, вышнѣного носа, вышнѣиъ и свер-
бѣжѣвъ на шкурѣ; мыло на всѣнѣиъ дѣлѣхъ успѣиъ; мыло сѣр-
чано молочное на нечистѣ лицѣ; мыло таніновое на почѣна и вы-
падѣ волосъ.
Бергера зубна паста въ тубахъ
найлучше средство до чищенія зубѣвъ Нр. 1 на нормальный
зубы, Нр. 2 для курѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ
Бергера водѣбравочо до приписѣвъ жывати. Жадати все Бергера
мыла, бо є много безуспѣшныхъ наслідуванъ.
Мѣся продажы для Львова въ аптекахъ пц.: І. Байзера,
Венжурского, Д-ра Заринского и жѣрмахъ А. Ербара, Гайсима,
Кулака и А. Гаппарта. Дальше въ аптекахъ въ Бродѣхъ Крѣ-
мого, Ландберга; въ Берѣцѣ Ал. Пѣотровского; въ Берѣжѣхъ
А. Дурста, Л. Нагѣлка; въ Берѣжѣхъ Галицкихъ, Ербена;
въ Хирѣхъ Левитского; въ Дрогобичѣ А. Книжановского, І.
Тобіашека; въ Просѣхъ І. Ангермана, І. Рона; въ Коломы-
и; въ Перѣмѣхъ у всѣхъ 4 аптекахъ; въ Камнѣхъ Пѣль-
и; въ Прѣмѣхъ у всѣхъ 4 аптекахъ; въ Рѣхъ Кар-
и; въ Галичинѣ наслідуванѣхъ; въ Самборѣ І. А-
трѣхъ аптекахъ; дальше въ аптекахъ въ Стрию, Тернополѣ
и у всѣхъ аптекахъ болѣеиъхъ мѣстъ Галичины. 174 9—24

Передплата на „ДВМО“ и членство въ нѣзависимы
платни у Львовѣ.

Она первая подошла до мене, сытала, чѣмъ
побѣнаеи? Она цѣлкомъ не тратила рѣчи
вати, и не далаго, чтобъ она потеряла вѣсти
але назвать на винуи ята, але просто дла
того, що суета еи опустела. Муза говорила
богато про полюбного Пушину, говорила рѣчи
нымъ, такою оживажилима голосомъ. Я
не дождавъ ся, що вѣтъ въ послѣднихъ лѣ
тахъ ставъ цѣлкомъ немощнымъ, вставъ майже
въ дѣтство, такъ що навѣтъ скучавъ безъ
забавокъ; Правда, въ него вносили, що вѣтъ
вѣтъ лѣтъ въ якомъ на продажкѣ... однакъ
вѣтъ самъ забавлявъ ся ними. Лешенъ про
страсть до вѣривъ не опустела его и на

свои товары, и зарать міг бы ановъ за посередничствомъ крамницъ заняты скупованіемъ домашнихъ продуктовъ, якъ покладавъ або дробъ, та вывоженемъ за границу, на чомъ нині чужі люди роблять інтересъ. При томъ усунуло бы ся хоть въ части не-потребныхъ перекупницъ.

Засноване нового спеціального товариства для крамницъ здасть мені тому неконче добримъ, що нове товариство не буде могло розпоряджати ані таврами капіталами, ані повагою, яку вносила собі виробити Народна Торговля.

Ось в способъ, въ якій на мою гадку слѣдъ бы повести тую організацію. А чи вонъ добрий и можливый, о томъ пай рѣшають комитетничій вѣдъ мене.

Вирѣшати якъ бы оно тамъ и було, треба киче заразъ взяти ся до дѣла та використати живе зацікавлення до крамницъ, яке розбудило ся середъ народу, щоби колись не було за півно...

Трагікомедія въ сербскомъ конаку.

Сербія — край корольськихъ скандалівъ. Справдйше позорище мала Еуропа, приглядаючи ся розводной исторіи Мілана зъ Наталією, торгавъ Мілана зъ репрезентантами народу за улюблене Сербію вѣдъ своихъ особы, рядови державныхъ замахівъ, виконавхъ головусымъ королемъ, та вибца его подружжю и збравню зносинъ въ батькомъ. Все те мусѣвъ бѣдний сербскій народъ оплачувати коштомъ свого добра, спокою и щастя. Однакъ найновѣйшій скандалъ в завершеномъ усого, чого свѣдомъ бувъ доси сербскій конакъ. Королева Драга чи въ розмысловъ чи мимоволѣ ошукала короля и не привела ему престолонаслѣдника на свѣтъ, а лѣкарскій авторитетъ навѣсть ствердили, що она и нѣколи вже не може стати матерію. Можна собі теперъ узвати положене „последнього зъ Обреновичевъ“.

Колько то король Александеръ не заранкувавъ, коли тільки всѣхнула ся ему обманчива надѣя продовжити свою династію и дати Сербію наслѣдника престола! Протавъ волѣ батька и противъ становихъ упереджень — вѣтъ, король, взявъ за подругу звичайну сербску горожанку, значно старшу вѣкомъ вѣдъ него, колишню дворску даму королевон Наталію, вдову по пнжіерѣ Машинѣ, нелюблену Сербамъ. Збравъ изъ батькомъ, нараивъ ся на агітацію Караджорджевичевъ — родинныхъ ворогівъ дому Обреновичевъ и претендентівъ до сербского престола — нараивъ ся на неохоту всего народу, а все въ той надѣѣ, що дастъ Сербію престолонаслѣдника — Обреновича.

На томъ не конецъ. Молодой король хотѣвъ забезпечити ся и на ту евентуальность, коли-бъ его сподѣвана дитина була живного пола. Адъ досъ звинѣвъ вѣтъ конституцію и постановивъ при той нагодѣ, що сербскій престолъ дѣдичный въ родѣ Обреновичевъ не тільки въ мужеской, але и въ жіночій ліній. А зъ якою то голоною радостію король заповѣдавъ своему народови — важну для него

мать заховалась тільки на одинъ вѣршѣ: ще кілька днівъ передъ смертію декламувавъ зъ Россіи; за те Пупкина боявъ ся, якъ дѣти боать ся вогня. Его привязане до Бабурина такожъ не зменшалось: вѣтъ застѣгды однаково шанувавъ его и вже обнятый туманомъ та ходомъ смерти же лепетавъ деревячущимъ языкомъ: „добродѣ!“ Я довѣдавъ ся вѣдъ Музы, що вскорѣ після московской исторіи Бабурина доведеть ся зновъ покружити по Россіи, переходячи зъ одного приватного обовазку въ другій; и въ Петербургѣ вѣтъ прийшовъ такожъ на приватну службу, котру виробивъ амушений бувъ въ послѣднихъ дняхъ покинути по причинѣ несприятности зъ господаремъ! Бабурина забажало ся стати въ оборонѣ робітничковъ... Усмішка Музы, що не сходила зъ би устѣ підчасъ нашон розмовы, викликала у мене сумну задуму; она доповняла вражене, яке робила въ мене поверховность ки мужа. Тяжко достававъ ся вѣтъ обонимъ насущный хлѣбъ — въ сѣмъ не було сумниву. Вѣтъ самъ мало мѣшавъ ся до нашон розмовы: вѣтъ виглядавъ же больше жажуреннымъ, якъ огорченымъ... Щось очевидна грѣшло его.

— Парамове Семенчу, прошу, — закликала кухарка, що нечаяно зъявилась на порозѣ дверей.

— Що таке? Чого треба? — спытавъ вѣтъ змѣшанный.

— Прошу, — значучо и уперто повторала кухарка, Бабурина застѣбувавъ ся и вийшовъ.

(Далше буде.)

и для державы подѣю: народжена престолонаслѣдника. „Не хочу, абы моя дитина побачила свѣтъ по-за моимъ ковакомъ“ — говоривъ вѣтъ тому майже вже рѣкъ до депутаци скупштвины, обявляючи тѣ намерѣ же нитьбъ зъ Драгою. И ще недавно — подчасъ торжества оголошеня новой конституции вѣтъ наново заповѣвъ народови ось-ось вже маючу вступити рабствоу подѣю. И по такихъ жертвахъ, по такихъ рѣшучихъ крокахъ та головныхъ завазахъ, по такъ живомъ выжиданю — довѣдавъ ся свѣтъ, довѣдали ся Сербъ, що все те глумбуть, що вѣтъ надѣвъ короля и народу кичать ся скандальнымъ фактомъ.

Цѣла повнѣ верай и вѣстокъ облетѣла европейску прасу що-до сути цѣлого скандалу. Однакъ жуть, що королева свѣдомо ошуквала короля-мужа, ошуквала Сербію и весь свѣтъ, бо ще передъ кількома лѣтами дала виконати на собі операцію выключачу велике материнство. Кажуть, що Драга думала підсунути дитину, якоу якъ-разъ сподѣвала ся вѣтъ сестра, и тымъ способомъ відограти цѣлу комедію материнства. Та дитина сестры при породѣ померла и тутъ Драга опиняла ся на леду. Се верай найперша та найголоснѣйша. — Другі втягають въ ошуканство и короля, кажучи, що вѣтъ, не маючи надѣвъ на вѣакого потомка, бажавъ вразъ изъ Драгою дати Сербамъ фекційного Обреновича. — Третя версія, и не найбѣзпѣйша та урядова, каже, що вѣтъ король иъ королева не мали нѣакого намерѣ ошуканства, але що зайшовъ тутъ случай т. зв. „истеричной або нервової бременности“, що в тільки позоромъ благословенного стану, и що сей станъ виводивъ королеву и короля у важку помылку. Однакъ сея послѣдняя версія урядова не находить въ Европѣ вѣрѣ.

Будь-що-будь, якъ тамъ и має ся справа, скандалъ в скандальомъ и король Александеръ находить ся прямо въ безвыходномъ положеню. Нема вже надѣвъ, щоби Драга могла дати Сербію наслѣдника престола а тымъ самымъ и король черезъ свое подружжя зъ Драгою запутавъ ся неспотрѣбно та звязавъ собі руки. А ще прикрьйта исторія, коли крѣмъ того Драга справдѣ ошукала короля и ошуканствомъ привела до подружжя.

Якъ выбреде король Александеръ зъ той ситуації, не знати. Лишають ся ему двѣ дороги: або зреча ся престола, або розвестися зъ Драгою. Се ему вѣтъ и перевѣтъ.

Справы парламентарій.

Въ субботу відбула ся нарада воднов комисіи надѣ §. 1 предложена.

П. Люгеръ подавъ до вѣдомости результатъ переговоровъ зъ правительствомъ въ справѣ участя крѣвѣвъ. Проектованъ въ §. 1. каналы мають бути виконанъ державою подѣ условямъ, що край, черезъ котрый буде переведеный каналъ або регуляція, причинять ся 1/4 частею до опроцентована облигацій, выдавхъ на кошта будовы каналівъ, регуляцій, або канализацій. Выплата крѣвѣвъ мала бы відбувати ся рѣчными ратами. Край переостаютъ доплачувати, коли черезъ 2 роки доходы каналівъ по відтягненю коштівъ руху, вистануть на покритѣ амортизацій и опроцентоване вложенныхъ капіталівъ. — П. Дашинскій домагавъ ся, абы при бѣвѣй радѣ для будовы водныхъ дорѣгъ и меліорацій были такожъ заступлені робѣтняки. — П. Кошіеръ зъ полеміцѣ зъ д-ромъ Кайцлемъ заявивъ, що треба старати ся о будову каналівъ также для конкurreнціи зъ сельницями, бо въ Австріи можуть прийти часы, що сельницѣ будуть выискувати въ цѣлѣхъ фекаліямъ. Галицкій каналы будутъ также мати велике значене для каналу Дунай-Одра. Сторонництво бѣсѣдника в за будовою каналівъ ажъ до Бродівъ. — §. 1. принато збъ змѣною о участи крѣвѣвъ. §. 2. ухвалено безъ змѣнъ, а §. 3. въ слѣдуючій редакціи: „Для одноцѣлого веденя робѣтъ означеныхъ въ §. 1. має бути утворена рада зложена зъ фаховыхъ и заступничковъ интересованыхъ сторѣвъ. Половинну ки членівъ именуе правительство, другу половинну выдѣлы крѣвѣвъ интересованыхъ корольствъ и крѣвѣвъ. Ближшій постановы що-до числа членівъ рады и що до ки регуляміну будутъ выдані въ дорѣзъ розпоряджениа. При складѣ рады мають бути такожъ уваженіи интересы торговлѣ, промыслу, рѣльництва, лѣсництва и робѣтничковъ“.

По довѣдѣй дискусіи ухвалено такожъ три дальшій параграфы и нараду перервано.

Зъ дебаты горѣвчанон.

Промова посла д-ра Мих. Короля при дебѣтъ спеціальной.

Жалую, що не повелось менѣ прийти до слова зъ генеральной дебѣтъ, де я мавъ бы нагоду точнѣйше означити наше становище до обговорюваного пытаня и представити розпорядный причины, дотыкающі такъ сен сиравы, якъ и политичного характеру, котрй мы мусѣли взяти подѣ розвагу, ака рѣшили ся: чи голосувати намъ за подѣвышенемъ податку вѣдъ горѣвкы, чи протавъ того. Тому я обовязаний оправдати передъ высочою палатою, що въ спеціальной дебѣтъ позволю собі навести де що, що по своей сути належить больше до генеральной дебѣты. Роблю се единого длатого, щоби выяснити нашу точку погляду въ сѣмъ справѣ, а также длатого, абы нась не арозумѣли але нашъ выборъ и нашъ народъ. Въ сѣмъ справѣ выскажу ся коротко, щоби не надужавати терпѣливости высочой палаты.

Политичный обставины промавлиють безусловно за тымъ, що мы повинні голосувати протавъ проектъ закона — мы, представителѣ руского народу, котрый зъ дуже нечисленны ки выимками стоить въ сильной оппозиці до правительства а особливо до науучоной вѣ паномъ краю и зненавѣженюй въ наширшихъ кругахъ населена польской партіи. Также се загально-звѣстный фактъ, що рускій народъ въ Галичинѣ займае середѣ народѣвъ Австріи найбѣзпѣйшѣе мѣсце; що жаденъ другій народъ, хотия що-до числа далеко меншій, не користуецъ такою незначною сумою конституційныхъ правъ, якъ рускій; що жадного другого народу не легковажить и не трактуе правительство такъ по мачошному, якъ „Гарольдъ въ Выходѣ“. Коли бъ мы, мои панове, хотѣли зайняти въ сѣмъ справѣ становище, відповѣдне до всей массы крѣвѣвъ, якій перевѣтъ и все ще перевѣтъ нашъ народъ, и коли-бъ мы звертали увагу лашъ на те политичне положене нашего народу, тогдѣ повинні мы голосувати протавъ первого уступу сего проекта, абы такимъ чыномъ показати наше невѣрѣ до нынѣшного правительства, котре, якъ и всѣ дотепершій правительства, йде на руку науучоій и Галичинѣ польской партіи а навѣтъ поддерживаетъ тую партію, а въ сѣмъ способѣ, хочъ только посередню, гнетъ нашъ бѣдний народъ. Але мы зрѣло розглянули такожъ дотыкающі сен сиравы рѣчевіи моменты, ака рѣшили ся на наше, ако представителѣ руского народу, становище въ обговорюваной справѣ, и я маю заявити, що тутъ мы стоимъ на нышѣй точцѣ погляду, якъ нашъ пов. товаришъ д-ръ Коесъ.

Не дасть ся заперечити, що фінансове положене нашего краю, Галичинѣ, дуже ауждене та що въ томъ зглядѣ конечно в помѣчъ, коли край не має арунувати ся въ наслѣдокъ фінансовою господарки, не могучої розпоряджати відповѣдными средствами. Не можна заперечити, що значну часть вынъ за сѣмъ сумный фінансовый станъ Галичинѣ мусить безусловно приняти на себе наууча въ краю польская партія, котра и въ галицкомъ соймѣ и въ галицкомъ краевѣмъ выдѣлѣ господарѣ зовѣтъ по своей воли, не звертаючи уваги на осторогу дѣйсныхъ представителѣвъ такъ руского якъ и польского народу, держя уся власть въ своихъ рукахъ и дуже часто робить выдатки зовѣмъ неспотрѣбны, непродуктивны и навѣтъ люксовый, въ наслѣдокъ чого, рѣвъ природна, розходъ въ краевѣмъ бюджетѣ що року мусѣтъ зростати.

Але лишаючи на боцѣ те, що наше фінансове положене въ Галичинѣ въ наслѣдокъ не зовѣмъ коректноу въ кождѣмъ напрямѣ господарки представлѣтъ такъ сумно, я по правдѣ мущу признати, що нашъ краевѣй бюджетъ мусить що року зростати ще и тому, що рѣвъ-въ-рѣвъ ставитъ ся до краю чинитъ разъ большій вымотъ, котрымъ не можна відмовити, бо у насъ и безъ того много важній задачѣ, повѣренъ крайамъ, якъ краева культура, школьництво, санітарій справы и т. п., страшно запущені. Треба конечно найти нове жерело дохѣдовъ на покритѣ недобору краевого, и ось мы стоимъ передъ тою твердою конечностью, котроу нѣаки усунути.

Покрѣты недобору може наступити въ те-перѣшнихъ обставинахъ въ двоякій способѣ: або черезъ подѣвышене краевыхъ додатковъ до безпосередныхъ податковъ, або черезъ подѣвышене податку вѣдъ горѣвкы, до чого власне стремитъ первый уступъ проекту. Не хочу перечити, що такъ одинъ, якъ и другой способъ саванія дуже прикрый и непопулярный, бо на всякій случай звалоуе на населене новый тягаръ. Коли однакъ избѣрати между двома злами, то звичайно выберасъ те, котре народъ массы легче можугъ знести и менше болѣчо почути.

Краевѣй додатки въ Галичинѣ дѣйшли вже до такой высоты, що дальше подѣвышене ихъ рѣшучо невозможно и зовѣмъ выключоче, коли хлопске господарство має далѣ иснувати, коли малі хлопскі екзистенціи не мають арунуватися. Не можна при томъ поминути и того, що безпосередній податки у насъ не роздѣленъ рѣвномерно; що спеціально въ Галичинѣ, въ наслѣдокъ несправедливой вѣлксификацій, полагаючої на протѣгованю большою посѣлости, грунтовой податѣ страшно обтяжуе рустельскій землѣ на користѣ домінікальныхъ, отже черезъ те тая крѣвѣда при значномъ подѣвышеню краевыхъ додатковъ ще збольшилась бы. Коли въ Галичинѣ на покритѣ недобору треба бы подѣвышати краевѣй додатки, то се подѣвышене безусловно відбилось бы на найбѣднѣйшихъ верствѣхъ, т. е. на нашихъ сельникахъ. При томъ треба замѣтити, що заплата безпосередного податку не залежить вѣдъ волѣ податника. Сей податокъ, якъ и всѣ додатки до него,

мусѣтъ бути безусловно заплаченъ. И се власне сумне — таа примусовость, викликаюча при кождѣмъ безпосередномъ податку ще больше огорчене, яке буває не при всѣхъ посередныхъ податкахъ.

Треба ще рѣшити пытане: чи податокъ вѣдъ горѣвкы годѣтъ ся подѣвышати и чи таке подѣвышене в звязане супротивѣ населена загальноу, чи не принесе оно шкоды, але можливо и користи галицкому а спеціально рускому сельнеству, котрого интересы мы въ первый мѣрѣ обовязані заступати въ сѣмъ высочой палатѣ.

Не хочу того перечити и навѣтъ стою на той точцѣ и глѣду, що консумційный податки загальноу не годѣтъ ся зъ высочою моральностью та що средства пожывы въ тѣснѣйшѣмъ амыслѣ повинні бути свободны вѣдъ усякого оподаткованя; однакъ на мою думку сей принципъ не дасть ся примѣняти до всѣхъ предметѣвъ консумціи, а спеціально до тѣхъ, що для истованя човѣка не только не в необходимѣй, але навѣтъ шкодливѣй. До тѣхъ належать въ первый рядѣ горѣвкы. Въ сѣмъ дѣлѣ, на мою думку, мы всѣ годѣмы ся, що горѣвкѣ не только не належить уважати предметомъ консумціи, але навѣтъ налоговѣ уважана горѣвкы выкликуе якъ найбѣршій для здоровля наслѣдѣвъ. Се фактъ, доказанный такъ въ теоріи якъ и въ практицѣ, що алькоголизмъ не только дуже збольшуе смертность, але веде такожъ до вырожденя расы, упадку моральности и доброты, а въ сѣмъ справѣ ярымъ примѣромъ служатъ рускій народъ, котрый подѣ егідоу и проводомъ вѣлстателѣвъ пропѣацій доуваъ цѣанство до кульминаційной точкы.

(Конецъ буде.)

Писъма зъ краю.

Зъ Калужа. (Писъмо п. Я. Коритовского.)

Не могучи вже довше мовчати на тенденціи або брехливѣ вѣсти ширені протавъ мои особы въ польскихъ дневникахъ, прошу дати мѣсце моему поясненю въ мой справѣ зъ дозаваремъ п. Серафинѣмъ зъ Калужа. Рѣчь має ся такъ:

Въ роцѣ 1898 стояла въ калужѣ радѣ повѣтовѣвъ на порядку дневной справы будовы повѣтового шпиталѣ въ Калужѣ. Шпитальна комисіа рады повѣтовѣвъ угодила була (безъ моего участя, хочъ я належавъ до сен комисіи) пляцъ на шпиталь у секретаря рады повѣтовѣвъ по 1.500 ар. за морѣ; а що треба було найменше два морѣ, то за дво-морговый пляцъ выдано бы 3.000 ар. а до того той пляцѣ, на горбистѣмъ терѣвъ, находѣтъ ся коло млына. Коли справа прийшла на засѣдане повной рады повѣтовѣвъ, она, на мое ввесеие, відкынула той проектъ комисіи и поручила комисіи пытати за иншымъ мѣсцемъ подѣ шпиталь.

Потѣмъ (всѣ въ 1898 роцѣ) председателъ шпитальной комисіи п. Ройовскій попросивъ мене, щоби я оглянувъ ся за якимъ відповѣднымъ мѣсцемъ. Я и почавъ розпытуватися. Мѣжъ иншыми п. Гарасимѣвъ, кандидатъ адвокатскій въ Калужѣ, звернувъ менѣ увагу на одно мѣсце яко відповѣдне на шпиталь, именно на грунтъ п. Ант. Серафина — справдѣ дуже відповѣдний на назначену цѣлу. Я спытавъ п. Серафина, а вѣтъ заявивъ, що готовъ продати. Тогдѣ я порадивъ ему, щоби подавъ по змовѣ найнижшу оферту, и вѣтъ такъ вчинивъ: за около пять морѣвъ грунту зажадавъ 1.200 ар. А позаявъ той грунтъ яшовъ въ довжину а здало бы ся було больше ширины, то постановлено докупити междукою зъ грунтомъ п. Серафина парцелю п. Иларія Коломийця — и куплено ки (одинъ морѣ в 200 сажывѣвъ) за 700 ар. Такъ отже весь пляцъ на шпиталь, около шѣтъ морѣвъ простору, набуто за 1900 ар. (а за два морѣ секретаря повѣтового давано 3.000 ар.) Передъ купномъ шпитальна комисіа (маршалокъ п. Комарницкій, вице-маршалокъ п. Собога, пп. Ройовскій и Кузашевскій) оглянула грунтъ на шпиталь, пп. архітектъ Камьяновъ-бродскій и пнжіеръ Маслянка збъ Львова узнали грунтъ зовѣмъ відповѣднымъ на шпиталь и всѣ признали, що набуто его дуже дешево. Потѣмъ шпитальна комисіа поручила выдѣловъ повѣтовому прѣнати оферту пп. Серафина и Коломийця, а выдѣлъ прѣнать одногласно, нѣхто не подѣвѣвъ нѣакого замѣту.

Майже по трехъ лѣтахъ — коли непорузѣния (не прѣнатию а публичною натурѣ) мѣжъ мною а п. Серафинѣмъ дѣйшли до найвысшого степеня — п. Серафинъ почавъ голосити, що вѣтъ за продажъ своего грунту на шпиталь давъ менѣ 200 ар. барышногого. (Въ Monitor'ѣ а за тымъ въ „Галичанинѣ“ и польскихъ дневникахъ читано, що близько пять морѣвъ Серафинского грунту „вартѣ были 500 ар.“ а що п. Серафинъ узавъ 1.200 ар., то свой грѣвъ вѣтъ оговѣтувавъ „хорошымъ колоколомъ“ для шпитального капличка — а по правдѣ сигнатуркою, о яку его при купнѣ грунту попросивъ п. Ройовскій, кажучи: „odlej pan dzwonek w przyczynku, to będzie ofiara dla ubogich“.)

Я забававъ п. Серафина до суду за клевету. Розправа въ калужѣмъ судѣ відбула ся дня 23 цѣвтя с. р. Заступавъ мене адвокатъ (бо я тогдѣ лежавъ хорь), але судья (адъюнктъ п. Краттеръ) не довѣвъ справы до вѣнца; бо коли обжалованый подѣ держувавъ свой высказъ и подѣвывавъ ся на свѣдѣвъ (на п. Гарасимѣва и Коломийця), передъ котрыма а нѣбы мавъ признати ся, що взавъ-сь барышныи, судья — не розумѣю, длатого — заявивъ, що передѣ акты прокураторіи въ Станиславѣвъ. Прокураторіа очевидно веде явесь вступне дохѣджене, однакъ доси ані а ані покликаны

п. Серафимом свідки не були переслухувани.

Ця тая історія асть діломъ моимъ „приятель“ — а маю ить, хвала Богу, чияло — якъ се видко и зъ польскихъ дневниківъ и зъ „Галичанина“. Та перебувъ я вже неодну напастъ, перебуду й сего...

Ярослав Коритовский.

Справи церковні.

Зъ Перемисля пашуть намъ:

Після оголошеня розпочавъ ся рік святый ювілейний у нас Русинів в Перемисля дня 11 мая торжественною вечернею і півночними дзвонами в катедр. храмі. В неділю 12 ого мая відспівано торжеств. службу Б. жу, потім ювілейний молебен і т. д., а по полудні відбув ся перший похід процесіональний до приписаних церковей. Похід відбув ся дуже торжественно і величаво під проводом самого Архієрея Константина при красній погоді, при здвигі кількох тисяч побожного народу, при участі цілої капітули і всього священицтва та при красній співі наших патомців і хору катедрального. Всі братства церковні, цілий дівочий Інститут і багато інтелігенції поспішали спільно з народом до домів Божих.

Таких спільних походів відбуде ся ще п'ять. Мають оні і велике значіння релігійне для вірних, і суть маніфестацією народною. Тож не сумнівайтесь, що і в слідуючих походах возмуть участь всі Русини без різниці, члени руских товариств, мужики і жінки, будемо ми все і всі разом, в церкві на молитві, на раді і на забаві, а Бог не опустить дітей своїх і поблагословить з тим ювілейним роком і новим століттем наші змагання, дивне наш бідний нарід і дасть нам красну, світлу долю!

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

— Заичайне засідане Головного Відділу Товариства „Прогрес“ відбув ся вівторок дня 21 н. ст. маа, о годині 7 вечером.

— Зъ Руского Товариства педагогічного. Засідане Відділу відбувсь в суботу 25-ого мая о 6 годині де звичайно. Мійж нашими справами на порядку деннімъ „Регуляція для Головного Відділу“.

— 3 Наукового Товариства імени Шевченка В середу 22-ого мая буде о 5 годині полудня засідане археографічної комісії. Того самого дня о 8 годині буде засідане історико-філологічної секції. На оба засідання просить ся Вп. членів прийти як найчисленніше.

— Комісія лекційна студентів філософічного відділу на львівськ. університеті, підъ зверхнимъ проводомъ проф. д-ра Твардовського, поручає владіюваннямъ інструкторів та домовихъ учителів. — Зголошеня що-дня в бурі комісії о год. 12—1 в Університеті: сая VIII, першій поверх. Адреса: Комісія лекційна студентів філософії, Львів, Університет.

— Новий консулянт у Львові Gazeta handlowa географічна доносить, що призначено Сполученихъ Державъ півночнихъ Америки має намір утворити у Львові консулянт.

— Огонь у львівськ. театрі. В суботу около 12 години в полудні клуби чорного диму почали добувати ся изъ сценічного театрального будинку в ділі уллиці Карла-Людвіка. То горіла набадіт освітлена електричного, обведені кількома верстами юти і смоли, і власне тая юта і смола горіла в димі. Причина огню була така: Робітники міксен газівъ вертівъ землю на розі уллиці Сикстусової коло опіки Зильберштайна, шукаючи за рухою газів, а натрапивши на кабель електричний передбавивъ его. Внаслідок сего почала електричність сильно виладоуватися і кабель почавъ топтати ся. В першій хвилі відлучено провідъ в театр в ділі кабля і в сей спосібъ здушено огонь, що почавъ тамъ вибухати. Але електричність таки при помочи зельва, зъ котрого зроблені машини, дотрала се до театру в ділі головної коморы вибухла. Відъ того воцалі горіти ізолятори. Шкода має бути досить значна, а найгірше то, що представлення в театр в ділі днівъ завішено, а місто мусить директорів театру зашлати водкодопане.

— Вибір новог архієпископа ворменского не відбуде ся дня 29 с. м. — якъ то було заповіджено, — але значно позніше. Зъ акон причини виборъ відложено, се держать ся в тайні. Чи може здійснити ся вшчоване польского часопису Край (в Петербурзі), що пок. Ісаковичъ бувъ посліднимъ ворменскимъ архієпископомъ в Галичані.

— Зъ львівської політехніки. Міністеръ торговлі згодивъ ся на допущення асистента Вікт. Сивявського до приватно доцентури технології при політехніці у Львові.

— Жертва знана. В Тернополі померъ дідракъ зельвничій д-р Штайн на тафъ п'ятидесяти, якого набравъ ся відъ хорго.

— Нова єзуїтська гімназія. Зъ початкомъ найближшого року школьного закладають в Буковині гімназію в Закопанімъ, що буде організована яко філія харківської гімназії і буде поміщена в тамошній резиденції Гаутовъ „на Gorce“.

— Процесъ вь Єзуїтизмъ. Вь самбірськ. суді цивільн. відбуде ся процесъ о 80.000

кор. противъ провінціала харківських Гаутовъ. Вь 1898 р. померъ у Гаутовъ вь Харкові дідракъ вь Волянъ Бейнмъ, а вь его наператъ найдено, що вінъ позичавъ Гаутовимъ 50.000 ар., зъ котрихъ каже 10.000 звернути своему сыновъ а 40.000 полатити провінціалови Гаутовъ. Родина Бейнма, дозвучуючи, що небишкъ бувъ слабого ума, не узнавъ того запаву в жадав звороту суми 40.000 ар.

— Вь справі пригоди на зельвничі, яка стрітала панну Ірену Войтовичову, дочку директора табуль вь Бережані, доносить: Войтовичівна вертала до дому вь середу 16-ого с. м. вь ночі повозомъ II. класу вь Копачинцях, де перебувала вь гостяхъ у пп. Билинських. Вь той же місці, де вь найдено около 6 год. рано, мігъ переїхати повозъ около 10 год. вь ночі, отже перележала на шиняхъ цілу ночі. Рано машинистъ повозу, що йшовъ вь Тернополі до Копачинцях, постерігъ на побіж. відъ стації Прошової представивъ ся страшній видъ. Коло шинъ лежала молода, гарна, елегантно одіта брунетка вь чорній сукні, страшно покалічена. Ноги відтаті, кости поламані, частъ черевина вь пальцяхъ лежала на шиняхъ, сукня обкравлена, буйний чорний волосъ рознушений вь неладі а на голові велика рана. Ще відтатала слабо, а коли вь аложено на мішки вь пакунокъ вьозъ, зажадала слабимъ голосомъ води і се було вь послідне слово. На всякі запитання не давала відповіди, а на стації вь Тернополі померла. Здасть, що Войтовичівна, виїзючи вьночю вь повозу, спертая на незамкненій двері вьлетіла вь повозу, а зачепивши сукню о порігъ дотрала вь колеса повозу. Додати треба, що вь той же просторі курсують ще старі вози о бочнихъ дверехъ.

— Голосна справа Гумінського по разі третій. Передъ трибуналомъ касаційнимъ відбуде ся оспоро розправа вь справі Гумінського, буюшого управителя пошлостей гоммадань. По переведеній розправі трибуналъ уважавъ винуватимъ вьрогъ суду присяжнихъ у Львові і приказавъ перевести нову розправу, але вже не передъ судомъ присяжнихъ (якъ даъ попереді), але передъ звичайнимъ трибуналомъ о спроне вьроне. Справа Гумінського ведеть ся вже відъ чотирохъ днівъ.

— Ув'язнене писаря громадского. Вь селі Турю вь присілкахъ, на західі відъ Бродів, бувъ відъ двохъ лѣтъ пасаремъ громадскимъ Влад. Зайончковскій, котрий такъ писарювавъ, що дня 21 цвѣтня опинивъ ся у в'язниці вь Золочеві.

— Самоубійство. Вь п'ятницю около 5 ои год. по полудні зустріли ся у Львові вь парку Кіліні вь гущавині коло головнохъ хдівка Кароль Шамоцій, практиканти податковий вь Грималові. Коло него найдено лѣтъ, вь котрбъ пале, що відбравъ собі життя добровільно тому, що не одержавъ належного са ему ад'ютуму, а поліцей вь готелі рѣчи і найдено коло него годинку 6 рр. 18 1/2, кр., годинникъ і т. н. просить передати Товариству братній помочи урядників вь практиканти вь Жовкві. Тѣло его перенесено до трупарівъ судової медицини.

— Огні. Вь Новімъ-сєлі коло Любачева вибухъ огню вь хаті селянина Стан. Длугошовського і згоріло девять загородъ селянських. Шкода до 12.000 кор., а лѣтъ три хаті були обезцєнені.

— Остерга. Піска донесена Всч. о. Яремківча зъ Вовчого волочить ся якісь чоловікы, що підійшли ся підъ мовіма, по Вовчій і по сусіднихъ сєлахъ за заломогомъ яко погорѣлецъ; за-для того остерігати публично, що то якісь обманеці, бо а вінъ не погорѣвъ, дякувати Богу, ані за заломогомъ нѣде не ходжу. Прошу ласкаво для перестороги людей помѣстити се вь „Дѣль“. — Де нѣсть Костѣвъ дакъ і агєнтъ „Дѣльстра“ вь Додові.

— Стипендію зъ фундації бл. н. Теодора Блаженчака 160 кор. річно надавъ управліннямъ львівского Народного Дому Адриана Копицького, ученикови VII класу гімназії ім. Франца Йосифа у Львові.

— Статистика Вѣдн. Вь столиці австро-угорської монархії живе 1,674.957 осібъ, зъ чого 26.622 треба водчисли на війско. Відъ 1890 р. зросло цѣле населєня Вѣдн о 310.409 т. е. о 22-8%. Приналежнихъ до громади Вѣдн находитъ ся у Вѣдн только 303.701 осібъ, отже лєдн одна пята всего населєня; прочі чотирі пяті наплывовий елементъ. Гомжанъ австрійской половини держави находитъ ся вь Вѣдн 1.497.282, угорской половини держави 140.280, Босанцѣвъ і Герцєговинцѣвъ 2.240, горожанъ чужихъ державъ 35.133, 36 Славянъ живе у Вѣдн: 102.974 Чехѣвъ, 4346 Полякѣвъ (вєчєслєчє Полякѣвъ вь Россіи і Нѣмєчєчині), 1329 Стовнцѣвъ, 805 Русинѣвъ. Найбільшимъ славянскимъ елементомъ у Вѣдн є Чехи; оні становлять 6-1% всего населєня, а ихъ число збільшило ся за послѣднє десятилѣтє о 39.140. По вѣроисповѣданіямъ находитъ ся у Вѣдн: 1.461.891 римо-католикѣвъ, 2.521 греко-католикѣвъ, 85 вормєно-католикѣвъ, 3.674 греко-орієнтальнихъ, 98 вормєно-орієнтальнихъ, 975 старо-католикѣвъ, 48.213 протєстантѣвъ-лютеранѣвъ, 6.151 протєстантѣвъ-кальвінѣвъ, 146.926 жидѣвъ, 889 магомєданъ (вєсь майже зъ босанцєвского полу), 5 герренгутѣвъ, 7 менонитѣвъ, 6 лицованѣвъ. Читати і писати вѣмє 1.423.492 Вѣдєнцѣвъ, лєше читати 10.858, аналѣфабєтѣвъ (разомъ вь малыхъ дѣтияхъ) вь 240.607. Мушанъ живе у Вѣдн 809.097, жєнщинъ 865.860. Зрѣсть мужчинъ за послѣднє десятилѣтє вьносить 147.146, жєнщинъ 163.263, аналѣфабєтѣвъ, рѣжнєнцѣвъ ко-разъ бѣльшихъ.

— Зручний обманецъ. 36 Станиславова доносить, що загадочне надідууємъ („двадцать

три“), приарештованє свого часу і держанє досі вь шпиталі в'язничимъ, дѣйствію зовє ся Гаскєль (жидъ) і сєть простимъ обманцемъ, за що бувъ кілька разѣвъ судово караний. Передъ кількома днями вигравєло его (на власнє бажанє) до Будапєшту і вь сєй спосібъ позбуто ся его зъ шпиталє.

— Нові уряди почові зъ звичайнимъ кругомъ дѣланя увѣдуть вь житє зъ днємъ 20 мая с. р.: вь Ісѣвѣ масовѣй повѣта турчаньского (будє получєний зъ урядомъ почтовимъ вь Турѣ коло Харова щодєннымъ одноразовимъ курсомъ пѣшанъ). До сєго урядъ належєть громады: Голоско зъ Зубраєцє, Ісѣвъ, Ісѣвєка стєцєва, Кєндратѣвъ, Ластѣвка і Свєднєвъ.

— 30.000 Коронъ вьносить головна wygrana Лєтерімъ Socpordia. Звертаємо увагу нашихъ почитаныхъ Читатєлѣвъ, що тягєня нєвѣдєлєчно дня 25 цєвнєя 1901.

— Арбѣн вѣсти. Вь Станиславѣ померъ профєсоръ тамошнєй гімназії Вікєнтій Місьєлєкъ по короткѣй недугѣ вь 43 роцѣ житєя. — Слѣдствіє вь справѣ арештованыхъ вь часѣ розрухѣвъ голодовихъ у Львовѣ переводить судія д-ръ Васунѣвъ; загаломъ вь вь тѣй справѣ ув'язнєнихъ 22 осібъ. — Вь Любачєвѣ упавъ дня 16 с. м. градъ величєйшє голубичого ядѣя і повнѣнєвъ вєсь засѣвъ вь мѣстѣ і вь околєцѣ. — Вєтеринарємъ мѣськимъ при новѣй рѣзанні у Львовѣ именувєла рада мѣсєка на вєчєрній тайнѣмъ засѣданю Адама Кришталовича. — Весєлий переглядъ залєги вѣйсковєй відбудєтє ся у Львовѣ вь суботу пєрєдъ полуднємъ на обєдєнєхъ Яновскихъ. Перегляду доконавъ комєдантѣвъ корпуса гєн. Фидєльєръ і пєрєдъ нимъ відбудєлєсь обєсла дѣлєядє. — Пісєла урядовихъ доходѣвъ вьбито у Львовѣ вь часѣ розрухѣвъ робѣтничихъ дня 29 цѣвтєя с. р. 454 мѣбъ, загалєно вартѣстє 7.858 коронъ 60 сот.

Именованя, перенесєня, відзначєня і пр.

Цѣсаръ позволивъ на перенєсєня радника вѣшого суду краєвого при судѣ краєвѣмъ у Львовѣ Волод. Вѣльє, на его прошенє, до вѣшого суду краєвого у Львовѣ; — именувєвъ радникѣвъ суду краєвого: Ад. Сіхєрєвъ зъ Коломиѣ і Стан. Темплє зъ Стрия радникєми вѣшого суду краєвого при вѣшѣмъ судѣ краєвѣмъ у Львовѣ, а радника суду краєвого Бєл. Абрагамовича зъ Стрия радникѣмъ вѣшого суду краєвого вь судѣ краєвѣмъ у Львовѣ. — Львовскій вѣшій судъ краєвий именувєвъ старшого офіціала канцєларіи вь Чортєвѣвѣ Бѣд. Амана і начальника канцєларіи у Львовѣ, Пєл. Рєзєрєвского вєдучимъ книги грунтовъ у Львовѣ, а офіціала канцєларійного Тєод. Грончєковського у Львовѣ старшимъ офіціаломъ канцєларійнимъ у Львовѣ.

Цѣсаръ именувєвъ радника почтового Іос. Штєгєвєра у Львовѣ старшимъ радникѣмъ почтовимъ.

Телеграмы.

Вѣдєнь 20 мая. Австрійскє і угорскє правитєльство прєдложилъ обѣмъ парламєнтамъ законѣ о будѣв зєльвничі: зъ Сараєва до Санджаку, зъ Вѣскєграду ажъ до сєрбєскєй границѣ коло Вардїстє, зъ Салаку до Добою і зъ Бугойна до Аркана. — Міністерство судѣбнѣвъ выдало до всѣхъ судѣвъ і прокураторіи обѣжнєвъ вь справѣ законѣн опѣвъ надъ дѣтиамъ, котрѣ, якъ се вь послѣднихъ часахъ числєний процєсы выказєлє, сѣтъ дѣже часто жєртѣю нєлюдєского тортурованя нє лишъ зъ сторєны нє поклонныхъ опѣкѣвъ, але такожѣ адеморализованыхъ родѣчєй.

Бѣлградъ 20 мая. Сєрбєскє міністерство мало податє ся до дѣмїсїи зъ причинъ, що король нє згодивъ ся на его жєданє, абы король бєзпрєволично рѣшѣвъ ся зъ жѣнкою і антернувавъ єн вь монастѣрѣ. Король дѣмїсїи нє прїнявъ. Караджѣрджєвичъ, котрий першій адемаскувавъ королєву, розвивєвъ вь Сєрбїи горячєву дѣяльнѣсть. — Король помилувєвъ одного зъ прѣвѣдникѣвъ радикального сторєнничєства Ранка Таїсѣча, котрого вь процєсѣ прѣтивъ участнѣкѣвъ атєнтату на Мілана за-суджєно заочно на смєртъ. Таїсѣчъ пробувєвъ вь Цєтїніи.

Парижъ 20 мая. Вь парламєнтарнихъ кругахъ говорять, що правитєльство нє бажєвъ сєлєканє державного трибуналу вь справѣ гр. Лїрѣ Салїса. Прѣтивъ него будє лѣше зарєдкєнє новє слѣдствіє, котрє однакъ будє застановлєнє.

Бєрлїнъ 20 мая. Канцєлєрѣ Вѣльєвъ бунѣ оногодѣ у цѣсаря пробувєваючє вь Мєлу, абы зложити рапортъ о подѣяхъ вь Хїнахъ. Говорять, що порѣшено постєпенно выдѣловувати вѣмєдєй вѣйсєка зъ Хїнъ. Сєя акція має розпочатї ся вже вь найблїзшихъ дняхъ.

Мадридъ 20 мая. Зъ насѣды выбѣрѣвъ прїйшли вь Бїльбао до бїки мїжъ соціалїстєми а прїхильниками правитєльствєнного кандидата. Однѣмъ соціалїстѣмъ убитъ.

Штатєрѣмъ 20 мая. Мїжъ Ермєльємъ а Америкємъ вь полуднєво вєхѣднѣмъ Трансєвалї Бурѣ три разѣ ударили на англїйскє коломѣну. Бурѣ малѣ зъ собою 4 арматѣ, котрихъ нє можє було нѣмъ відбѣрати. Бурѣ дофєнулєсь чєрєзъ Ермєльє на побѣжѣ до Каролїны, але колѣ зъ Ермєльє відбѣшло англїйскє вѣйскє, онѣ назадъ верчули.

Тонїо 20 мая. Говорять, що россїйскїй посѣлъ зєвєрнувъ ся до Лігунчєна зъ прѣвѣтомъ, абы Хїны далѣ Россїи рѣзні концєсїи, а за тє Россїя вѣзємє на сєбє сїлату сумѣ, яку Хїны мають заплатити державамъ. Лігунчєвъ нє згодивъ ся на сєй прѣвѣтъ.

Надѣсланє.

В обороні власній.

Колѣ передъ кількома днями помістивъ вь „Дѣль“ новєлку п. з. „В театрі“, дѣставивъ нєзабарѣмъ картку, писану по польскіи вїмєни нєвѣстѣного мєнї п. І. Глєвїча, зъ завідѣмъ, будѣть бѣмъ дословно прєвѣвъ його оповѣданє і підписєвъ сєбє. Поминувши нєпарламентєрно стєлєзовану картку, котра дає мнѣ акє-такє понєтє, якъ дєлєкі круги „руссїкї“ бавлять ся і то вь товариствѣ жєнщинъ, зєвєртає мою увагу та обєставїна, що та сама особа, котра вигєтовилє сѣю картку, вислєла щє того самѣсєнє-кого дня і лѣст ановїний до мєнє, вь котрїмъ „прєдпрєтєвъ мєнє щєро за нєпрїємнѣсть, котрой вѣнѣ нєзавѣстїи“ і заявлєвъ, що „дѣмѣгѣ зєдєржєвє сєй справѣ вь тайнѣ“. Щѣ за куртузєвїя і прїязнѣ Чоловїк прѣсто вїри нє можє дєтѣ, що має посєрєдъ нєзаконныхъ собѣ оєбѣ тємѣхъ сєрдєчєныхъ опїкѣну.

Всє тє помїнаю однакъ, бо уважєю такє писанє до людѣй, котрѣ стєдєють сє підъ свѣмъ пѣсьмѣю імєя свѣя повлєстѣ, бєзкористнѣмъ і спѣлєчанємъ зі стратѣю часу і щє дєчєго вартѣйшого.

Пєрєйду до напєстї, поданѣй вь 169. ч. Dziennika polskiego, того славного патрієта, що хотѣвъ однѣмъ замахомъ пєра всѣхъ Гайдємаків винїщити.

Мабуть та сама особа, що писєла до мєнє ановїний писємє, подєла сєй артїкулъ, або бѣдѣй прїчинилє са до його оголошєня вь „Дѣль“ вь тѣхъ мѣстѣхъ, щѣбѣ бѣдѣ вь частинѣ показєти свѣтові, що і Русини нє такі то свѣтї і нєвинні людє, за якихъ їхъ вїн держить. Але вѣжє то тї наші опїкѣвчє такі є, що бачєть вь нашихъ оцї трїсєчку, а вь свѣмъ володѣ нє можуть доглядувати.

На мѣю оправдєвє сїажу, що такожъ подєю і вь Dzienniku polskim, що такъ авторъ, якъ і прѣца його, котру мавѣмъ прєдєложити і підписєти нєавнєскимъ імєномъ свѣмъ, сѣтъ мнѣ цѣлѣкомъ нєвѣстїи. Зєкадъ сєй уважєю за цѣлѣкомъ нєоправданѣй, позаякъ вь засєдѣ цѣлѣкомъ нє прїєрєсєю сє выдєвѣнєцємъ живѣчѣй часѣмъ „Блєку“, дє подѣбна, чї така сама новєла малє бутї поміщєна. Нє можѣ прѣтѣ понєтѣ, якъ могла така єдєнакѣвѣсть чї подѣбнѣсть зєйтї, тѣмъ бїльшє, що вь мѣй новєлѣ стєравѣмъ сє відтворити на підкладѣ нашихъ відноснї, т. є. чїстѣ рускихъ, парѣ хвѣлѣ житєя власної душі і зѣобразити а прѣтєставлєню до нєдавнѣ прєдѣтѣмъ вь „Дѣль“ друкованого оповѣданя стєлу любовѣ жєнщини і краснї прїкметѣ вї сєрєцѣ. Слѣбѣ однакѣ дѣйствѣ заходїла подѣбнѣсть така сїлєна, що тої наповє вь грѣхѣ народѣ нашого хочє мою мнѣму вїну почитє слѣти, то заявлєвъ, що цѣлѣкомъ нє мавѣмъ наміру чужимъ пєрамі прїєкрєпѣтєсь, і трїхъ вєсєлє на жалѣ на разї стєвѣрдити нє можѣ, бо помїно вѣлєкихъ старєвъ повнєшого пѣсьмєка нє годєн бєвѣмъ дѣтєтамъ.

Тє товариствѣ людѣй, що такъ гонѣть за вѣшчєкуванємъ платїєвъ і підѣпанємъ слави нашого народу, прошѣ, щѣбѣ мали на вєглядѣ вєсєкази Фєвєста і рабїна вь Урїєлѣ Акєстї, що всє тє, що вїмъ вїдєдєсь новимъ, вѣжє дєсь колѣсь було і прѣтє вїчѣ підъ сонцємъ нєма цѣлѣкомъ новогѣ, свѣжогѣ, нєбувалогѣ. Прѣшу нєвѣкєцѣмъ такожъ, щѣбѣ людѣ тї зєвлєли докладнїйшє прєстудїєкувати мою новєлу і сєй мнѣмъ прєвѣзєвѣр, а нє сумнївєюсь, що чєйшє прѣцѣвъ удєсть сє нє вївайтї рїжнїцї пєра, а слѣбѣ нї, то пошукєю їхъ на нєкѣчєє малїй дѣрогѣй правє...
Євєн Мандїчєвскїй.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислову у Львові.

Ц. к. Дирекция зєльвничїхъ державнихъ. Назву станції Мѣхѣвїч-Странцїчъ на лінахъ Гмїнд-Прага вь окурѣі п. з. дирекції зєльвничїхъ державнихъ вь Празї змїнєно зъ днємъ 1. мая с. р. на „Странцїч“.

Надѣсланє.

30 лѣтъ

прѣвѣдѣвъ я у Львовѣ торговлю готовыхъ убранныхъ вь сукна, а тепєрь

на ново

отворѣвъ я єн і поручєю сє зєлєдєтѣ ширѣкого круга моѣхъ вѣдѣратєлѣвъ і Р. Т. Публїкѣ, бо, якъ давнѣйшє.

рєтєлѣно і чєстнѣо

будѣ вєстѣ свѣй прїєрєсѣ, выконувєннє замѣвлєнїя

зъ зєнанѣю точнѣстїю і дєшєвєстїю подѣ «Ірѣмѣ»:

Давїдъ Шварцвальдъ

Львѣвъ Капітулѣна, площєа, ч. 3 18920-7

КОПЕРНИЦКІЙ І СЫНЪ

Оптика і Мєханїкѣ у Львовѣ площєа Глєдїцєка ч. 1., прѣтивъ Банку Гїпотєчного на плєнѣтїяхъ площєи Гєлєнєво

поручєвъ вь зєлєкомъ выбѣрѣ і по цѣнахъ найдєшєвѣшихъ окулєарѣ, цїєкєры, лѣнєрѣтѣ, бїоклєтѣ, далєковїдѣ, барѣмєтѣ, термомєтѣ, мїкрѣоскопѣ, лѣнѣ, жѣмъ, райѣцѣй, тємѣхъ мѣрѣнѣвъ, пієкѣ, лѣбѣтѣ малѣшєхъ і т. н.

Уряджєтє двѣдѣлѣвъ елєктрїчнѣхъ. Вѣснѣй напѣржєкѣ показѣжѣмъ сє нѣмъ жєлѣзѣмъ і найдєшєвѣше. 4516

артист-малар
в СІЛЬЦІ, П. ОЗУПІЛІ
привітає всілякі замовлення з обсягу церковної штуки, і вважатиме їх або сам (образ), або під своїм проводом виключно лаші, руськими найспосібнішими свідомі (декорація стін, рісба, золочене) після власних плянів відповідно поняттям сучасної штуки. Виготовляє також портрети з натури і фотографії. Поручає руські кравиди і типи людські.

Ціни вельми приступні.
Від кожного замовлення буду складати 10% (по пот. у. ченою коштів адміністраційних) на фонд публічний з цією: замовляти старших артистів або адептів штуки, варт. одно заложити руську виставу штуки.

З так званим „Товариством для розвитку руської штуки“ не маю абсолютного нічого спільного.
Покликаючи ся на мою дотеперішню — всім впрочім відому — артистичну діяльність, вірю, що П. Т. Публіка зголять і в будучім підтримати мої щирі змагання у відродженню нашої народної штуки.

192 17 ?

КОСЫ
з найліпшою стирійскою сталі,
окремо і відповідно до всіх вимог наших господарств
з найбільшою старанністю виготовлені, середній ґартований і
Серпи ковальські
ручною, не фабричною роботи
продає
НАРОДНАТОРГОВЛЯ
по сльодуючих цінах:
довгі (в хребті) цм. 60, 70, 80
по сотиків 100, 120, 140.
Косы по сотиків 271 2-?
СЕРПИ по 60 сот. за штуку.
УВАГА: На 8-мілеву поштову посилку кось їде 8-10 штук.

Ново перенесений майазин
на площу Марійську ч. 10.
давнійше Якубовський & Ярра
тепер
М. ЯКУБОВСКИЙ
поручає свої вироби из срібла хінського і
знаряди церковні 249 5-10

Треба тільки наляти дещо
Бальсаму А. Thierry-ого
на горячу піч або на розпалену лопатку, щоб чорез спалені та паровані бальсамічні живиці виклекати основне прожиттє і поправу комнатного воздуха, особливо у хорих — та приємний запах, чим і осягає ся дуже добродійний вплив на віддіхові знаряди та на нерви. Поодинокі едашки можна дістати в усіх майже аптеках по 30 до 40 сотиків. Почтою franco 12 малах або 6 подвійних флашок 4 К. — Флакони на пробу з проспектом і списком складів в усіх краях землі за попереднім надісланем 1 20 К. Адресувати треба: **A. Thierry's Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.** 25 [17].
Треба уникати підробок та вважати на зареєстровану в усіх културних державах зелену охоронну марку (постать монахині) і на витиснену на корку фірму: **Allein echt.** У витвірці є безчисленні свідчення призначення і що для напаявають нові.

GRAND CAFE в Перемішлі
улиця Мицкевича ч. 6.
Ся нова і з комфортом уряджена КАВАРНЯ близько дворца зельтзничного має крім поважного числа всяких газет також чотири руські. Протів приємно ту завітати всякому Русини, а ввручці кождому посторонньому гостеві.
Поручаючи свої услуги остаю з глибоким поважанєм
Кароль Стиберт
власитель каварні.

Epilepsi.
Хто терить на падалицю, корчі і інші нервові хороби, нехай зажаде о том брошури. Достати можна даром і оплатно за посередництвом **Schwaben-Apotheke, Frankfurt a/Main.** 147 9-52

Йосифа Шустера
ковдри і матеріаці признані вроді найліпшими і найдешевшими. Робітня і склад: Львів, 272 ул. Коперніка 5. 4-30

Вільні мешканя уміщую ся на 25 таблицях і вь выказях за оплатою 30 кр. на час 7 днів.
Выказы вільных мешкань може набути по 25 кр.

Бюро Вынайма Мешкань
Львів, Хоружина 6. 220

До Всечестнїйшого Духоуєнства!
Прочь зь жидівською блягою!
!!!Свой до своего!!!
Виробы кожовничї, захвалюваний шумними анонсами вїденських фірм, продаю о 10% дешевше зь гарантією на місяці.

Бритвы англійські, власні, солітєнські і швейцарські у великомь виборі вь цінах вбд 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Кожду бритву передь высылкою самь випробовую а на случай, якь не нады ся до волюса, вымѣною охотно безь доплати або звертаю гроші. Бритвы безьчестности [скажіть мене выключене на вѣть у не умѣючихь голити ся] Генкевськє зь охоронниками, цѣна зь етой 2 зр. 20 кр.

Иванъ Лаврукъ
ножовникъ
Львів, ул. Галицка ч. 6.
Заразомъ поручаю всякі выробы ножовничї вь мойі работни выконанї.
Вытїг зь мѣтодъ признаня:
Віповажаний Пане!
Складаю сердечну подяку за надіслані 2 бритвы і ножички, котрі мнѣ нїзкою цѣны і дуже добрі і раджу совѣсно кождому удати ся до Васъ.
Девятиникъ 81 серпня 1900.
483 47-104 Дорошеушъ Конѣвъ

МУЖЕСКУ
344
Безсильность
вызликаны именомъ страшныхъ наследствъ тайныхъ грѣховъ молодости і разпутности, усуне наивно на долго однокка, розширена вь многихъ выданныхъ иллюстрированныхъ Самоохорона д-ра Ретана
Россійске выдана: 1 зр.
Польске выдана: 1 зр.
Нѣмецке выдана: 2 зр.
Тисячъ людей найшли вь нѣй поспѣшеніе своихъ недуговъ і направили свои мужескіе силы при помощи вказанного вь книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко едажки книга вь нувертѣ магазинъ выдана вь Р. Ф. Бирей вь Липску. (R. F. Birey's Verlagbuchhandlung in Leipzig.)

Тягненє невідклично
25 червня 1901.
Головна wygrana
коронь **30.000** вартости
Льосы CONCORDIA по 1 коронѣ
М. Йонашъ, Кіць і Штофъ, М. Кларфелдъ, Корманъ і Файгенманъ.
поручають: Самуелі і Ландавъ, Вікторъ Хасъ і С-ка, Авг. Шейленбергъ, Со-наль і Міленъ. 280 1-?

Розкладъ вѣзды поѣздѣвъ зельтзничнихъ, важный вбдъ 1 мая 1901.
посля часу середно европейского [побажаного о 38 минутъ вбдъ часу львовского].

посп. особ.	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	зб Львова (головный дворецъ)
приходить о годнѣ		вбдходить о годнѣ	
12 15	3ъ Черновѣцъ, Іцканъ, Констанцы, Букарешту	12 45	До Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
2 31	Кракова, Орлова, П. Санча, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣднѣ	2 51	Букарешту, Констанцы
3 35	Подолючицкѣ, Тернополь, Грималова, Копичицѣ	4 15	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
6 15	Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣднѣ, Тарнова, Рашева, Римадова, Сянока, Перемішля	5 45	Бруховичъ (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня)
6 30	Черновѣцъ, Іцканъ, Станиславова, Гусятина	6 25	Станиславова, Подѣясского, Потурторъ
6 45	Бруховичъ (що дня вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)	6 35	Лавочного, Муняча, Пешту, Гирислава
7 45	Янова	8 30	Краковъ, Вѣднѣ, Варшавы, Берлина, Любачева, Розвадова
8 10	Тернополь, (Красного, Бродѣвъ)	8 40	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Остружъ, Тарнова, а вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, до Сянока, Римадова, Ізюниці і Ясла
8 15	Лавочного, Стры, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	9 15	Сколько Хирова, Калуща, (а вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)
8 50	Сокала, Равы рускоу	9 25	Янова
11 45	Кракова, Заторѣ, Лупкова, Перемішля, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова, Рашева (Любачева, Ярославъ, Самбора, Перемішля)	9 35	Подолючицкѣ, Бродѣвъ, Копичицѣ, Гусятина, Грималова, Козовъ
11 55	Станиславова, (Керешмезе, Потурторъ, Ходорова)	10 20	Сокала, Белѣца, Любачева, Равы рускоу
12 55	Янова	10 25	Черновѣцъ, (Станиславова, Потурторъ)
1 10	Сколько, Стры, Калуща, Хирова (Лавочного вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)	1 25	Янова (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣзъ і свѣта)
1 35	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Сянока	2 15	Бруховичъ (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣзъ і свѣта)
1 45	Черновѣцъ, Іцканъ, Букарешту, Галицу, Ясъ, Гусятина, Станиславова	2 40	Черновѣцъ, Іцканъ, Станиславова, Гусятина
2 35	Подолючицкѣ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополь, Бродѣвъ	2 55	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
3 14	Бруховичъ (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣзъ і свѣта)	3 05	Стры, Дрогобича, Борислава, Самбора і Хирова (Сколько вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)
4 45	Стры, Самбора, Борислава, Дрогобича	3 15	Янова (що дня вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)
5 35	Подолючицкѣ (Кіева, Одессы), Грималова, Козовъ, Бродѣвъ	3 25	Бруховичъ (що дня вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)
5 40	Черновѣцъ, Іцканъ, Станиславова	3 30	Рашева, Хирова, Перемішля, Любачева, Ярославъ
5 50	Кракова	6 10	Станиславова
6 0	Сокала, Белѣца, Любачева, Равы рускоу	6 20	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина, Варшавы, Орлова, Тарнова
6 30	Бруховичъ (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣзъ і свѣта)	6 30	Янова (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в будній день, а вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня)
8 40	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемішля	6 35	Лавочного, Муняча, Пешту, Хирова, Калуща
8 50	Бруховичъ (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)	7 10	Тернополь, Бродѣвъ
9 00	Янова (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣзъ і свѣта)	7 25	Сокала, Равы рускоу
9 20	Черновѣцъ, Іцканъ, Букарешту, Гусятина, Потурторъ	7 52	Бруховичъ (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, в медѣзъ і свѣта)
9 40	Янова (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2, що дня)	8 30	Янова (вбдъ 1 1/2 до 1 1/2)
9 50	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пшеворска, Розвадова	10 30	Черновѣцъ, Іцканъ
10 20	Подолючицкѣ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Копичицѣ, Подѣясского і Бродѣвъ	11 1	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Перемішля, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарнова
10 50	Подолючицкѣ, Кіева Одесы і Бродѣвъ	11 1	Подолючицкѣ, Бродѣвъ, Копичицѣ, Грималова
3 12	На дворецъ Подѣясмаче	6 43	Зб Подѣясмача
7 40	3ъ Подолючицкѣ, Грималова, Тернополь, Зальшицъ і Копичицѣ	9 42	До Подолючицкѣ, Кіева, Бродѣвъ
5 11	Тернополь, Бродѣвъ, Подолючицкѣ, Кіева, Одесы, Грималова і Бродѣвъ	2 08	Подолючицкѣ, Копичицѣ і Зальшицъ
10 02	3ъ Подолючицкѣ, Кіева Одесы, Зальшицъ, Копичицѣ, Подѣясского і Бродѣвъ	7 32	Подолючицкѣ, Бродѣвъ, Копичицѣ, Зальшицъ, Грималова, Кіева, Одесы
	3ъ Подолючицкѣ, Кіева Одесы і Бродѣвъ	11 3	Тернополь (26)

ЗАМѢТКА: Часъ середно-европейскій рѣзнять ся вбдъ львовского о 38 минутъ. Нѣчна пора числитъ ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 6 годины 59 минутъ зраня, подчеркнений вь мѣнулахъ і вь рамкахъ Бюро кнѣжор-машинѣ п. к. зельтзничъ держ. ул. Краснѣнскѣ ч. 6 давъ поясненя, продає всякі билети і розкладъ вѣзды.

Заведене водолічничє
Д-ра Храмаца
в Закопанім, в Татрах, стація зельзнична. Отворене цілий рік. Кухня анемента і одрова. Комната уряджені з комфортом. Перевірді урядженя лазенок, електризація, купелі електричні, масажі і гімнастика. Освітленє електричне. Пропекти на жадање gratis. 251 10-18

Подяка.
Отримъ складаю прилюдну подяку Вповажаной Торговлѣ „Мих. Дымета і Конст. Урбана“ вбд Львовѣ за солідне і дуже дешеве аладженє чотирохъ гарныхъ феловѣвъ зь всімъ приброрамъ до Богослуженя. Крѣмъ того заваляю, що ся торговля зь встляду на обдіну Церквы і моухъ парохіанъ завсѣгда продавала дуже дешеве церковній рѣчи.
о. Іосифъ Дяковъ парохъ Вышнєкъ п. п. Перемішляны. 255 5-6

Ц. і к. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ
А. & Ц. ГАРДТМУТ
кафльові печи білі і кольорові, ванни, кухні і т. п. по найприступнійшихъ цінахъ.
Для Галичини виключний склад філіальний у Львові в пасажі Гасмана 8. — Телефонъ 596. 246 7-18

Brady-ого
КАПЛЬ ЖОЛУДКОВІЙ
давнійше Маріацельскій капль жолудковий. арспосібний вь антици „подъ королеми Угорчань“ Кароля Браді у Вѣднѣ I. Fleischmarkt 1.
загадно досвідне і знанє средство лѣчище зь побудуючого дѣянія на жолудокъ при забуреняхъ травленя і іншихъ недомоганяхъ жолудка.
Цѣна за флашку 40 кр.
Подвійна флашка 70 кр.
Не можу не звернути ще разъ увагу на те, що моя капль жолудковъ часто бувають фальшований. Тому при купнѣ треба уважати на повѣрену охоронну марку зь підписомъ **C. Brady** а водкнати яко неправдливъ всякі фальшикаті, і тїмъ не засмострѣти товмарку охоронную і підписомъ **C. Brady**. 429 24-24
Каплѣ жолудковій антикаря **К. Браді** (давнійше Маріацельскій капль жолудковий) опакований вь червонихъ складистихъ коробкахъ зь образомъ св. Матері Божої зь Маріацель (яко марка охоронною). Подъ маркою охоронною мусять находитись стонка побѣдъ підписъ **C. Brady**. Складові части подані.
Каплѣ жолудковій правдливъ можна набути у всіхъ аптекахъ.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
вЪ КАЛУШІ
вѣднана чєна двѣма сѣбѣными медалями
выконує дзвонѣвъ рѣзною ваги і приймає ушкоджені дзвонѣвъ до переливаня вь найкорѣтшѣмъ часѣ, а такожъ має на складѣ готові дзвонѣвъ рѣзною ваги.
Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ і фундаторамъ за всѣ дотепершні замовленя, прошу о ласкавій замовленя такъ на поодинокій нові дзвонѣвъ якъ і на цілій групы. За тревалѣсть матеріалу і гармонійный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу і ддятого осмѣляю ся припоручати ихъ Ви. П. Т. Публіцѣ.
Зь глибокимъ поважанємъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.
49 13-0

Цѣс. корол. уприв.
Ратіонерія спиритусу, фабрика рому, лікерѣвъ і оцту
Юлія Миколаяша Наслѣдникѣвъ
Якова Шпрехера и С-ки
у ЛЬВОВѢ
поручає старі горѣвки польскіе, розолісы, лікеры, румы правдиві зь Ямайки, коньяки, спиритусъ, „Vogel“ на паливни, такожъ правдивий оцетъ спиритусовый. 366 112-?
Склады для мѣста: ул. Галицка ч. 1. — і ул. Коперніка ч. 9.

Ц. к. упривілейована Assicurazioni Generali в Триесті.
(Загална Ассекурація) Заложена 1831 року.
Основный капитал і фонд поруки з кінцем 1900 року 173,458,451/60 К.
Товариство приймає обезпеченя на людске жите, виправу для дітѣй і ретгові обезпеченя вь всіхъ можливихъ комбинаціяхъ по найдешевшихъ преміяхъ і підъ надійливішими услуженнями.
Обі найповнішї комбинанці ознаці: табелею 15: обезпечене капіталу і табелею 16 А: обезпечене посягу дітѣй, обі зь застрахованямъ 8%—ною вижгородною процентів.
Докладні проспекти і оверти даромъ і franco. Зь найбільшою готовістю уділяє інформація і приймає оверти агенцій
Генеральна Агенція для Галичини і Буковини
у Львові ул. Сяноцкаго ч. 6. 253 10-2

УЧИТЕЛЬ
органъ руского товариства педагогического двотмѣсичникова педагогично-научного. выходить вбдъ 1 червня 1889 у Львові ул. Бѣрманьска ч. 29. Предплата рѣчна 3 зр., пѣрвоначалъ 60 зр., четвертьрѣчна 80 зр.

При закупнѣ товаровъ просимо повѣликуватись на нашу часопись

Поредната на „ДВНО“ и нашествията на нискоградни
главни у Львови.

Поденно свѣтле представлено (въ недѣлю два предст-
влено.) — Выступы первородныхъ силъ артистичн^х
Початокъ о 8-й год. вечеромъ. — Бѣгъ до набузя въ
бурѣ двенишкѣ п. Пльона, уд. Кароля Лютикава ч. 19

довести до того, аби наш селянський зовсім перестав пити горілку, аби алкогольізм зовсім щез з-поміж нашого народу; бо лише тоді можна буде піднести наш народ на вишній ступінь просвіти. (Ойлески.) А ми переконали, що лише просвічений, на високому ступені цивілізації і культури стоїть народ, буде в силі вибороти собі належний політичний і національний права. (Ойлески.)

З огляду на всі ці моменти, що відносять ся до сепарату і які я тут маю честь коротко навести, ми ризикуємо голосувати за проєкт.

Однак же наше становище супротив сего проєкту не може ще бути доказом і не повинно бути хибно толковане в тій мірі, мовби-то ми нашим голосуванням хотіли висловити наше довіря до правителства, мовби-то політичне положення нашого народу поліпшило ся, мовби-то теперішнє правителство знало супротив нас більше приязне становище, мовби-то наступило яке зближення між нами і правителством, мовби-то нинішнє правителство признало, що оно досі обходило ся з руським народом несправедливо і протизаконно і хотіло нам надолжити за вчинені нам до сего часу кривди. Ні, панове, все осталося по старому! Нам Русинам зовсім байдуже, чи се або ніше правителство згодить при кермі Австрії, чи в Галичині урядуватиме той або инший міністр. У нас та влада в руках ворожо супротив нас настроєна польська партія, котра не бовіє ся уживати великих, навіть супротивакопних м'ячів, аби лише ту власть задержати при собі.

Коли-ж ми без огляду на все сказане ризикуємо голосувати за закон, то хочемо також показати, що хоч ми вибрані під великим опозицій в якій опозицій руський посол вступив в сию палату, то не хочемо нести опозицію до опозиції, але згодом з нашими звичаєм, з нашою програмою, будемо піддержувати всі такі проєкти, котрі на наш погляд кінцеві і для нашого народу корисні.

Наконець позволю собі зробити на адресу високого правителства малу замітку: Була б вже крайня пора подумати про основну реформу нашої несправедливої податкової системи, бо дотепершня система податків, особливо ґрунтовий і домовий податок — страшно гніте наше селянське населення. Ми Русини заступаємо в сьмі питання точку погляду, що нову податкову реформу треба повести в тій напрям, аби всі дотепершні безпосередні податки скасувати, а на їх місце ввести прогресивний особистий дохідовий податок вартості доходу з узагальненням мінімуму встановлення. (Ойлески.) Я думаю, що прийдє час, де також для селянського стану зробити ся де-що. А не треба нам забувати, що селянський стан в Австрії — то головна опора держави. Сміє і кінчу. (Ойлески.)

«Обратная сторона эмиграционного вопроса» в свѣтлѣ нагон правды.

Последна голосна промова посла Дашиньского, звернена против польской шляхты, мѣстѣ мѣж нимъ также довшій вступ, що дотикає робочихъ водносивъ по сѣлахъ руской части Галичины та справу емиграції.

За-для справдішної стійности сльва п. Дашиньского наводимо сю часть промовы въ стенограмму. Зазначуємо при томъ, що на тему сѣльскихъ робочихъ водносивъ збѣшовъ п. Дашиньский, водповѣдаючи на закладъ, пробле-

чинились и показала ся голова. Але не голова кухаря, а розвѣтрена, переливана голова якогось молодого чоловіка.

— Бѣда, Бабуринъ, бѣда! — пролетѣла вѣсть поспѣшно, та заразъ и сховавъ ся на видѣ незнакомой мѣнѣ фігуры.

Бабуринъ винувъ ся въ сльвѣ за молодимъ чоловікомъ. Я відносно стѣнувавъ руку Музы и вѣддаливъ ся збѣ злымъ прочутѣмъ въ серці.

— Приходѣть завтра, — шепнула она тревожно.

— Прийду въ пѣнаостію, — водповѣвъ я.

На другій день я лежавъ еще въ постѣли, коли мѣнѣ служачій подавъ мѣнѣ листъ вѣдъ Музы.

«Поважаний Паве, Петре Петровичу! — писала она, — Парамона Семеновъ арештували сепъ вѣчѣ жандармы и повели въ крѣпость, або сама не знаю куды; они не сказали. Вѣдъ намъ наперы перетрусили, багато запечатували и въ собою забрали. Такъ само книжки и листы. Оповѣдають, у мѣстѣ арештували пропасть вараду. Можете собі уявити моя положеня. Добре, що Никандръ Вавилич сього не дочекавъ! Въ самъ часъ вѣдъ забравъ ся. Порадѣть, що мѣнѣ робити. За себе я не бою ся — збѣ голоду не агину — але думка про Парамона Семеновъ не дає мѣнѣ спокою. Прийдѣть, будьте ласкави, коли тільки не бовте ся зближити до людей въ нашѣмъ положеню.

Готова на услуги — Муза Бабуринъ.» (Конецъ будѣ.)

ний мѣсцемъ робѣтниками, чому они не хотѣть вти робѣти на село. П. Дашиньский толкує се ось-якъ:

«Теперь я, мои панове, хочу вамъ позитивно ад оселосъ дати доказъ (показує кѣткою) и прошу подати его въ руки до рукъ. Ото маю въ рукахъ — нехай се занотує со бѣ министеръ финансовъ — специальный галицийскій грѣш, наперовый грѣш, що має двѣмъ способомъ повне право обѣсове и навѣть обѣговый примусъ въ царствѣ п. д-ра Бемъ-Баверка! (Слухайте! слухайте!) Не хоче ся тому вѣрити, однакъ се сама дѣйствителна прѣсудна правда, я думаю, що навѣть панове Абрагамовичъ и радѣръ Гневошъ не поважати ся заперечити ея. Маю отже тутъ грѣшъ: на картоновѣмъ куснаку — картонъ вѣрному туйлі! — и на сѣмъ зеленаво-жовтѣмъ куснаку картонъ стоить выпавено «Ob szar dworski, Dominium Dubienko 15 kr.» — се плата робѣта!

«Мои панове! Въ томъ селѣ, Дубенку — оно лежить коло Мавастирскѣ въ повѣтъ бучацѣмъ (звертаючи ся до радѣря Гневоша): тамъ вы, пане, у себе, дома; неправда-жъ? (сильно). Отже, панове, я называю мѣсцевѣсть и показываю вамъ corpus delicti (подаетъ значокъ посланъ до огляданя) а теперь нехай вѣнѣ обѣдѣ цѣлу палату, тільки прошу обѣдѣ завернути его! (Весело.)»

Въ томъ то селѣ господарѣтъ у власной особѣ литератъ, романописецъ, панъ Кастанъ Солтанъ Абгаровичъ. (Тутъ зайшла дошка перепалка мѣжъ бесѣдникомъ а п. Колишомъ и Гневошомъ. Дашиньский говоритъ далѣ:) Той панъ Абгаровичъ арендує село вѣдъ Людвика Павловского. Теперь, при весняныхъ робѣтахъ, платитъ сѣмъ панъ Абгаровичъ своимъ робѣтникамъ выключно такими марками. За одѣнь день одержує молодшій робѣтникъ одну 12-кранцарову (Слухайте!), старшій одну 15-кранцарову марку, — такую саму, яку панове маєте въ рукахъ. (Окликъ: Якъ то?!) Се за день робѣты? Такъ! за цѣлый день робѣты! Що вечера выплачує ся оттакими марками; а зрѣализувати можна ахъ ахъ въ недѣлю, въ горѣвчанѣмъ шляку, въ жидѣвскѣмъ коршмѣ, у арендѣра Мошеа Кішлера. Се, що я тутъ кажу, в дословномъ перекладомъ нашего мужа доверѣя, що донѣсь мѣнѣ се все послѣ наочного пересвѣдѣ. Коли-жъ хто хоче зрѣализувати сю марку середъ гѣждия, то жидѣть ему каже: «Нѣ! мѣнѣ теперь не хоче ся! Я обовязаныи вымѣнивати тільки въ недѣль, але не у будѣть!» Отже робѣтникамъ збѣ конечности купує со бѣ горѣвки, цигары, павѣроса або що — и тымъ способомъ выплачує ся ему вартѣсть марки. Та сѣмъ вартѣсть хитає ся! Чымъ далѣше вѣдъ недѣль, тымъ менша вартѣсть марен. Курѣвъ хитає ся тутъ такъ само, якъ у кождого гроша або ноты.

Мои панове! Прийшовъ тамъ до того села ремѣсникъ назъ мѣстечка. Вѣнѣ зрозумѣвъ ся, не працювавъ уже за 15 кр. поденно, але коли припустѣмъ вѣнѣ робѣтъ за 1 ар. 50 кр., то замѣсть гроша дѣставъ 10 такихъ марокъ. Розумѣвъ ся, що збѣ тымъ марками вѣнѣ пойдѣтъ до коршмы и мусѣвъ продати ихъ по цѣнѣ курсу. То такъ самѣмъ, якъ бѣ въ вашѣмъ акціямъ. Коли примѣромъ вашъ сынокъ, або зять, або хто-небудь програвъ ся въ карты, то вы мусѣте доконче свои наперы продавати, хочъ-бѣ и въ наше курсу. Сего я вамъ не бажаю! Але мои панове, что то за безмѣжне обманѣство, коли галицийскій мужикъ зарѣбѣтъ за цѣлѣвѣй день у галицкого дѣлѣна кровавыхъ 15 кранцарѣвъ и не дѣстане ахъ навѣть въ гѣтовѣцѣ, але его працю вынагороджує ся шакраѣвскимъ, иѣмчемнымъ та протизаконнымъ способомъ. (Окликъ.)

Мои панове! Чи думаете, что такі рѣчи дѣють ся только въ томъ Дубенку? Нѣ! въ польскомъ клубѣ сидѣтъ прѣславѣный радѣръ Тимковскій, що перепхавъ ся сюды только черезъ найдикшій насильства. Сѣмъ панъ въ своихъ повѣстѣяхъ — ахъ въ 22 сѣлахъ — ошукує та обдѣрає тысячѣ и тысячѣ людей — ще разъ повтаряю, ошукує и обдѣрає! Такъ, пане радѣръ Гневош! Кто мѣнѣ поважати ся сказати, что се честное поступованѣ, тому я прямо водкажу имена честного чоловіка, бо коли вы (до шакраѣвскѣмъ) шѣсь такого можете брати въ оборону, то вы такъ само заслужили на напѣтованѣ. [По новѣй перепалцѣ збѣ Гневошемъ и Дубошнскимъ бесѣдникъ говоритъ далѣше такъ:]

Мои панове! Теперь зрозумѣте, чому тѣ бѣдаки збѣ мѣста, що зарѣбѣють тамъ по 60, 80 и 90 кр., не мають охоты йти робѣти на села за 15 кр. Теперь стане вамъ ясно, чому такі мѣстѣкѣ пролетарѣ смѣе «бунтувати ся» противъ такого напѣтреного гроша такихъ Абгаровичѣвъ, Тимковскѣвъ и нашихъ благородныхъ панѣвъ... Каждый до зрозумѣвъ, что такі пролетарѣ збѣ 15 кр. парѣтреного вѣбѣ-гроша на день не може выжѣти; что вѣнѣ скорше зважѣть ся тѣкати гѣтъ за море до Америки та что вѣнѣ мѣнає шляхѣтѣча вѣче хѣробу або смерть, сѣмъ только може. Передъ нашимъ зорѣмъ нересуєвъ ся масова, величѣзна «вандѣрѣвка народѣвъ» найнѣшнихъ людѣвъхъ верствѣвъ, что вѣче старинѣй хрѣстовѣцѣ або поначосѣй свѣтопоборники вандѣрують въ далеку Америку, певно не збѣ думкою знѣйти тамъ якийсь рай, але збѣ думкою — за своєю кроваву працю напѣти бѣдай кусенъ хлѣба.

Колѣ-жъ сѣмъ пойдѣтъ такъ переражѣацій, коли на пути лишає ся только трупѣвъ, коли сего бѣдного хлѣба вѣсь, вѣсь, починають вѣдѣ старѣсты и скѣбѣнѣши на послѣдѣмъ агѣнтѣ або торговцѣ невѣдѣльнякъ въ Аргентинѣ чи Бразиліи — коли, повтаряю, вѣсь его тѣснѣтъ, вѣсь его вызѣсуютъ, вѣсь загарѣбуютъ его грѣшъ, — то се ваша тяжка вина!

Мои панове! Коли мы схѣчемо писати истѣрію нашего народу протягомъ послѣднихъ десятиѣвъ лѣтъ — не истѣрію кровавыхъ маршѣлѣвъ, благородныхъ панѣвъ и министѣръ,

что ось тутѣ порошѣрали ся, але истѣрію великихъ масъ народу, то збѣ безмѣжнимъ эдѣнованѣмъ сльѣдѣти мѣмо сѣмъ похѣдъ тую утечу передъ голодомъ, передъ панованѣмъ шляхты и австрійскѣмъ бюрократіѣ, что въ Галичинѣ стала на службу шляхѣтѣ...

Мои панове! И що-жъ вы зробили супротивъ тѣхъ истѣрическихъ фактѣвъ, супротивъ сѣмъ энциклопедическѣмъ людѣскому тѣла, что — такъ скавати-бѣ — в добромъ, в майномъ націи, что вы зробили? Вы кончили шляку за шляку, вы вѣдѣ сорока лѣтъ, ахъ сидѣте въ сѣмѣ, не перевѣли вѣ одно поважное реформѣ, а и реформѣ и проєкты реформѣ, что ось въ послѣднихъ рокахъ вырѣнають, розѣвѣвають ся о нехѣтъ и обуреѣна цѣлого населѣна. Вы не вѣ сѣмъ сказати и одного слова правды про тѣ сумнѣй водносивы, а ще дѣвуєте ся, что тутъ Русинѣ, что тутъ все, что вышло вѣдѣ народу, чи оно клѣркальѣе чи соціально-демократичѣе, чи ахъ тамъ выше — бо-жъ все-таки цѣла опозиція вышла вѣдѣ народу, — дѣвуєте ся, что та опозиція не навѣдитъ васъ, что она вами гордѣтъ, ахъ нищѣтелямъ народу, ахъ клѣсоу, что въ своихъ сѣмѣмъ такъ загнала ся, что не вѣ сѣмъ вѣже ратувати самого бѣдай истѣновѣна людѣвыхъ масъ, не вѣ сѣмъ вѣже спѣвѣти того и дѣвѣти ся безрадѣно, ахъ вѣтѣкає збѣ отворѣнѣхъ жѣтъ народу вѣ дорога кровь, что тысячѣ и тысячѣ хлѣбѣвъ, найнѣтовѣвъ и дѣвокъ вандѣрує въ чужѣй свѣтъ, а край землѣ та что они дѣя вѣтѣнѣмъ маюгъ только одно пращѣне: про-клять!»

Се не конецъ ще поражающего, прямо страшного акту обжалованя, выголошеного посломъ Дашиньскимъ. Та нашимъ намѣромъ было подати только сѣмъ часть той промовы, ахъ обговорѣе тую саму тему, яку такъ лиценѣрскимъ та ругѣнскимъ способомъ порушѣвъ «Галичинѣ» вѣ вѣстѣйшѣй статьѣ «Обратная сторона эмиграционного вопроса» и вѣ нашихъ статьѣхъ, ахъ мали бути вѣмъ-водѣ-вѣдѣно на нашу статью «Дѣвъ мѣрки або москѣвоѣльскѣ хлопѣластво». Промова посла Дашиньского и факты вѣ вѣмъ наведенѣ в знаменитѣмъ водѣвѣдѣно на выводы органу москѣвоѣльскѣмъ консервы, что нѣ грохи не водѣскочила вѣдѣ думѣмъ органѣвъ польскѣмъ шляхѣтскѣмъ консервы.

Факты, наводѣнѣй посломъ Дашиньскимъ вѣ у насъ звычайною появою. Та наша публика вѣдѣко такъ привыкла до того аномального стану, что приймає его безъ рефлексіи... Годилося бѣ, чтобы нашъ дописуватѣль не замѣчѣвали такихъ фактѣвъ, бо-жъ они заслужѣють на публикаване може и больше ахъ не одно выше...

Справы парламентарній.

На вѣчерашнѣмъ засѣданѣи палаты послѣвъ мѣжъ ними внесенѣми, Шенеръ поставѣвъ внесенѣе, домагающе ся злуки Австрії зъ Нѣмецкою державою, однакъ зъ выключѣнѣмъ Галичины, Буковины и Далматіи. Правителство предѣложило законъ о будѣвъ босаньскихъ зѣлѣнѣцѣхъ. Министѣръ финансовъ предѣложилъ проєктъ заведеня податку вѣдѣ зѣлѣнѣцѣмъ бѣлѣтѣвъ. Сѣмъ податокъ має выносѣти: 12% цѣны вѣды на годовныхъ лѣнѣяхъ, при чѣмъ однакъ дотеперѣшня оплата 2% за кождѣй бѣлѣтъ має водѣнѣти; 6% для льѣкальнѣхъ зѣлѣнѣцѣвъ и 3% для малѣхъ зѣлѣнѣцѣвъ. Въ правителствѣнѣмъ проєктѣ зазначѣно, что навѣрѣне оподаткованѣе вѣ наше, ахъ при зѣлѣнѣцѣхъ нѣшнихъ державѣ, де такі податокъ выносѣтъ 13 а навѣтъ 20 процѣнтѣ. Збѣ огляду на се, что цѣны вѣды для II. и III. клѣсы будѣтъ вѣ такъ низшѣ якъ примѣромъ въ Прусѣхъ, правителство не гадѣа, что новѣй податокъ зменшитъ ерекѣнѣцію на зѣлѣнѣцѣхъ. Доходѣ збѣ того податку має служѣти до бюджетѣвого покѣрѣты колькохъ вѣже ухвалѣнѣхъ палатою законѣвъ, а то: законѣа о знесенію мѣта, законѣа о оплатахъ, далѣше на поправу быту діорѣнѣствѣ, на подѣвысѣна платѣвъ вѣдѣвъ и сѣрѣтъ по держѣвнѣхъ урядѣнѣнѣхъ. Вѣдѣ згаданого податку мають бути увѣльѣнѣй цѣсарѣскѣй двѣрѣ, вѣйскѣвой и робѣтѣнѣи.

Збѣ черга палата приступѣла до дискусіи надѣ инвестиційнымъ закономъ. Першій бесѣдѣникъ сопѣа д-ръ Штрахеръ выказує упо-сльѣженѣ Буковины. П. Кубѣръ промовѣа по чѣски, что выхлѣкує прѣтѣстѣ вѣмѣдѣнѣхъ радѣаковѣвъ, котрѣ нарѣштѣ выхѣдѣтъ збѣ сѣлѣвъ и верѣають доперѣа тогда, коли Кубѣръ скѣбѣнѣа.

Министѣръ зѣлѣнѣцѣвъ высказує свои водѣволенѣе збѣ причины, что палата и комісія такъ серіѣзно занялѣ ся инвестіційнымъ предѣложѣнѣмъ, что въ комісії одноголѣсно признано гадѣку планѣновѣ, на больше лѣтъ розѣжѣнонѣ акція доповнѣваня держѣаваи зѣлѣнѣнѣмъ сѣтъ, попправѣна институтіи льѣкальнѣхъ зѣлѣнѣцѣвъ и инвестіцій руху. Въ водѣвѣдѣ п. Штрахерѣи министѣръ заявѣвъ, что о поодѣновѣхъ краѣнѣхъ рѣшѣаи не лишѣ географіѣй вѣгляды, але на инвестіціїи вѣгляды про-мыслѣвъ, справа спровѣженя матеріалу и т. и. При томъ вытворѣли ся дѣйствѣно дѣаки не-

рѣшѣаи. На предѣложѣнѣ такожѣ Ти-роль вышѣвъ аде. Будѣ ще нагода тепѣрѣшнѣй прогалины выпѣвѣнѣти збѣ задержѣанѣмъ сѣмъ вѣзѣкомъ економіѣ и финанѣсовой резервы.

Министѣръ судѣнѣцѣвъ, водѣвѣдаючи на давѣнѣйшу интерпѣляцію п. Дашиньского збѣ справѣ галицѣского судѣнѣцѣвъ, зѣбѣає за-кѣды подѣсенѣй противъ прѣзидѣнта вышѣмого краѣвого суду въ Краковѣ и высказує свои жалѣа, что вѣ той способѣ говорѣно о чолові-жѣ, что вѣдѣ 45 лѣтъ збѣ посвяченѣмъ працѣе вѣдѣ, котрѣй 45 лѣтъ збѣ посвяченѣмъ працѣе вѣдѣ судѣнѣцѣвъ, котрого стрѣгій змыслѣ спра-ведливѣности стоить понавѣтъ всѣмъ сумнѣ-вомъ и котрѣй вѣ найтяжѣшихъ услѣвѣяхъ перевѣвъ реорганізацію суду и свѣтѣло впро-вадѣвъ нову цивілізѣну процедуру.

Слѣдѣющее засѣданѣе нѣнѣ пополудни.

Спѣлѣнѣй дѣлѣації.

Вѣчера отворѣно австрійску делегацію. Прѣзидѣнтомъ выбрано кн. Фердинанда Любѣковѣца, его вѣступѣникомъ Аполінаріѣ Явор-ского.

Правителство внесѣло бюджетъ на 1902 рѣкъ. Загѣльна квѣта потребѣ выносѣтъ 357,814,966 корѣнѣ, о 780,260 кор. больше, ахъ вѣ мѣнуѣмъ рѣдѣ. На министѣрѣство заграничнѣхъ справъ потребѣ нѣтъ сѣтъ 10,754,350 кор., больше о 334,373 кор. больше, ахъ вѣ мѣнуѣмъ рѣдѣ. На министѣрѣство вѣнѣны 342,668 000 кор. [больше о 450,000 кор.]; збѣ того выпадає на вѣйскѣвое ordinarium 275,858 000 кор. [больше о 2,399,000 кор.], на extra ordinarium вѣйскѣа 20,019,000 кор. [менѣе 5,149,000]. Ordinarium маринарки выносѣтъ 30,803,000 кор. [больше о 2,281,000 кор.] Extra ordinarium маринарка 15,887,000 кор. [о 918,460 кор. больше]. Потребѣ на окупѣаційнѣй прѣстѣрѣ выносѣтъ 7,367,000 корѣнѣ.

Министѣрѣство заграничнѣхъ справъ до-магає ся кредитѣвъ на выбуѣдованѣ посѣлѣскѣмъ палаты въ Мѣхѣну, на урядѣнѣе вѣльѣхъ новѣхъ консулатѣвъ, примѣромъ въ Сиднею, въ Тѣнтѣсѣй, и на замѣну колькохъ почетнѣхъ консулатѣвъ на фактѣнѣй. Министѣрѣство вѣнѣны потребѣує грошей на уфортѣфикѣванѣе дѣакихъ мѣсцевѣностей новѣми армѣтами, на далѣше пробѣ збѣ армѣтами новѣи системы. Министѣрѣство маринарки потребѣує 3,400,000 кор. на фѣлотѣию на Дунаѣ.

Министѣръ вѣнѣны водѣвѣдає на рѣнѣй интерпѣляціїи внесенѣй на попередѣй сѣсѣи. Що до узагѣдѣнѣя краѣвого промыслу при достаѣвахъ для арміи, вѣйскѣвой зарѣдѣ водѣ-повѣдає, что се дѣе ся вѣже о столько, о сколько на се позволяють вѣйскѣвой вѣгляды и о сколько выконанѣе достаѣвъ вѣ краю вѣ можли-ве. Консуміційнѣй артикулы сѣрѣвадѣжує ся вы-ключѣно збѣ краю. Окѣрѣмъ того вѣйскѣвой зарѣдѣ предѣложѣвъ широке ехпѣсѣ вѣ справѣ допущѣнѣя дѣбѣного промыслу до достаѣвъ мун-дѣурѣвъ и обуви для арміи.

Мѣжъ внесенѣми и интерпѣляціями зго-лошено внесенѣа Ира о инѣкорпѣрацію Бѣсны и Герѣогѣваны до Угорѣины. Другѣе внесенѣе то-го самого дѣлѣгѣта домагає ся мировѣго по-середѣнѣцѣа Австро-Угорѣины вѣ полудѣво африканѣвскѣй вѣнѣнѣ. — Дѣлѣгѣтъ Сильѣстеръ интерпѣлює вѣ справѣ розпѣрядѣженя министѣра вѣнѣны противъ стѣварѣшенѣ пенсіѣоновѣнѣхъ офицѣровъ и вѣйскѣвыхъ урядѣнѣковѣвъ. Интерпѣлянтѣ домагають ся водѣдѣлѣканя сѣго розпѣрядѣженя, котѣе обмежає права емерѣтѣвъ, ахъ управѣнѣнѣхъ горѣжанѣвъ. Зголошено та-кожѣ колько внесенѣе вѣ справѣ вѣйскѣвыхъ улѣкѣнѣвъ для резервѣствѣвъ.

Рухъ въ русѣкихъ товариствахъ.

Товариство гімнаст. «Соколъ» в мѣсяці цѣвѣтѣнѣ.

Старшѣна Сокола відбула одно засѣданѣе т. а. 25-ого цѣвѣтѣнѣ и полагѣдила отѣсѣ справи:

1) Принѣято до вѣдомѣсти ось-такѣе спра-вѣзданѣе справѣнѣа вѣ руху в товариствѣ: Члѣ-нѣвъ вправѣляло ся пересѣчає 9, учѣнѣнѣвъ стар-шихъ и молодѣшихъ 7. — Вѣсланѣо информѣації и статуѣа до Шипѣвѣвъ и Махѣнова в цѣлі заявѣ-заня в тѣхъ мѣсцевѣностяхъ сторожѣй огнѣвѣнѣ. — Вѣсланѣо відѣзову до видѣнѣнѣхъ Русѣнѣвъ, чтобы вѣступѣли в члѣны Сокола и тѣмъ помогли то-вариству вѣступѣти на ширѣйшѣй шляхъ дѣяльнѣости.

2) Принѣято до вѣдомѣсти справѣзданѣе скѣарѣника. Приходѣи: поѣстѣлѣстѣа з мѣрта 46'25 К., вкладѣнѣ члѣнѣвъ 47 К., ріанѣ приходѣи 6 К., разом 99'25 К. — Розѣходи: чѣнѣнѣ 73 К., бѣжѣдѣи вѣдатѣи 15'88 К., разом 88'88 К. — Сѣльѣдо на май 10'37 К.

3) Принѣято до вѣдомѣсти справѣзданѣе ко-мѣіѣи мундѣурѣвой. Комісія закѣлючѣла з краѣ-цѣмъ п. Гресѣкомъ умѣву на дѣставу члѣнамъ Сокола мундѣурѣвъ. Пѣсля той умѣвы цѣна мун-дура вѣнесѣе тѣрѣдѣцѣа и вѣльѣа злѣр., з чѣго при замѣвленію четѣрѣтѣнѣи має ся зложѣти а рѣшту спѣлачувати в мѣсячнѣхъ рѣтахъ.

4) Відѣложено заповѣдѣженѣи на май кон-цѣртъ соклѣвскѣй на піанішѣе, а то з причинѣ відъ товариства незѣвѣсѣнѣмѣхъ.

Надослане.

Д-р Теофіл Залевський

орднува в хворобах ушей, носа, горла і гортани. Лічене недуг мови [гикавість, белкотане, шепелівість, мова через ніс і т. д.] ул. Ко-
247 стюшна ч. 8 від 3—5 по полудни. 9—10

Спеціальність хвороб венеричних і скірних

Д-р Іосиф Чачковскій

секундарій венерично-скірного водвѣду Голов-
ного шпиталю орднува водѣ 1/9—1/10 в водѣ
3—5, ул. Коперника ч. 7. 218 10—10

КОПЕРНИЦКІЙ І СИНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лиціа ч. 1., противъ Банку Гипотечного на
плянціахъ площі Галицкой

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
младшеюшійхъ
окуляр, циліеры,
лоржеты, бинокль,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
крокопы, люпы, ком-
пасы, райондѣйки, тасмы шаржѣ, піжмы, пібелъ,
макетеры и т. п.

Уряджене даюхъ електричнхъ.
Великй направи; поагодухъ оя якъ на-
корше и младшеюше. 4-18

БРИНДЗА

мавва, знаменита, овеча, гір-
ска дешевше якъ всюди. Пачка
5-кілограмова 2 ар. 15 ар.
БУЛІОН по 5 ар., 6 ар., 7-50
10 ар.

Двір Лапшин, п. Бережани.
278 4—10

Головний склад всякого
рода повозів

візків, тарантасів, поручає

М. НАСС у Львові

при ул. Шпитальній ч. 48

по конкуренційнихъ цѣнахъ, га-
рантуючи за добрий виріб.

171 8—3

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

А. Тієра правдива масть зъ центифолій

таке дуже сильно, чистить основно, лаго-
дять болю, скоро готять, розм'ягчує и выдѣ-
ляє всякій чужій тѣло, понашій въ тѣло.
Масть ся конечно потрібна туристамъ, ци-
млістамъ и тзцадмъ.

Достати можна въ антикахъ.

Почтоу франко два сложи 3 кор. 50 сот.
Сложи на пробу по 1 кор. 80 сот. за попе-
реднимъ надбавленіємъ цѣны высылка разомъ
зъ проспектомъ и выказомъ складу въ всякій край на землі
Apotheker A. Thier's Fabrik in Pregrada bei Ko-
lofisch-Sauerbrunn. — Стеречи ся треба наслідувати и ува-
жати на повышу марку, выпадену на кождомъ сложи.

29 85—50

Ліцитацію

на підприємство репарацій
церкви въ Опарахъ після кош-
торису въ цѣнѣ 6256 К. 24 с.
и на репарацію приходства въ
Рычницяхъ въ цѣнѣ 2,078 К.
88 с. розписує Комітетъ паро-
хійський. Оферты вносятся на-
лежить устнѣ або письмений до
дня 4 червня с. р. на руку о.
Михайла Бачинського, пароха
въ Рычницяхъ, почта Медвин-
чѣ, де можна переглянути пля-
ны и пѣзнати бляшій услуж.

281 1—2

Суліна Вагнера

[Wagner's]

дієтетично лічний порошокъ для
свиней нехлѣбне средство противъ
всякого рода хворобъ свиней в при-
чині злого відживленія, хлѣб в обігу
крові и в травленію. Уживає ся зъ
найлучшимъ успѣхомъ противъ помору
и рожи у свиней. Правдний з мар-
кою охоронною и власноручнимъ
підписомъ „Ст. Вагнер і С. Зеригевичъ“
дістати можна в ц. к. Антиці окру-
жній І. Зеригевича в Зайцяхъ. — Ці-
479 на пуделка 1 корона 1—10

Тутки цигаретовъ 1000 штукъ

за 1 ар., поручає Ан-
т. Мазуркевичъ, Львовъ, Скарбѣвска 7.

На чѣмъ намъ найбільше залежить,

якъ не на здоровлю нашихъ дѣтей?

Вправдѣ природа робить своє,
але й водповѣдна пожива є дуже важ-
ною рѣчію.

Пробуйте и давайте дѣтямъ щоденно на снѣдане кашу приладжену зъ Quaker Oats. Приписъ до прила-
джування такого снѣданя умѣщений на кождой пачцѣ.

32 2—1

„Quaker Oats“

Велику ошаднѣсть

осагнуть купче-
чѣ, заготовку
лыми штуками
полотна бавови-
нѣ, льнянѣ и накрыва столовъ, бо достануть товаръ впротѣ зъ
брижѣ по цѣнѣ фабричній. Такъ само сѣтло Apollo, вырѣбы чѣ
срѣбній и платиновій, касы огнетрѣвалі и всякого рода візѣ,
Дрѣжджѣ, выключки для крамарѣвъ въ найменшій ошадности! По
Переводятъ обезпеченя житѣвъ, посагові и градові.
Ласкавъ замовленя прому подѣ адресоу:

Михайло Петрицкій,

заступникъ фабрикъ, Львовъ Вѣрменска 2.

172 8—7

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручає

своє переплетниче и галлерійне заведење
у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 886

Подоймає ся всякихъ робѣтъ, особливо переплету Служебни-
хѣвъ, Євангелій, Молитовниківъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбу-
мѣвъ, Малихъ, Дипломѣвъ и т. ин. по улюбреныхъ цѣнахъ.

Розкладъ їзды поїздѣвъ зельзничнихъ, важний водѣ 1 мая 1901.

пѣсля часу середно европейского [пѣзнѣшого о 86 минутъ водѣ часу львовского].

посп. особ.		до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.		зб Львова (головный дворецъ)
приходить о годинѣ	входять о годинѣ				
12-15		3- Черновець, Ицкань, Констанцы, Бухарешту	12-45		До Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Бернѣ, Ицкань, Черновець, Станиславѣвъ, Бухарешту, Констанцы
2-31		" Кракова, Орлова, П. Салча, Тарнова, Ясѣла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдня	4-15		" Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Хирова, Самбора
8-35		" Подволочискъ, Тернополя, Грималова, Коничинець	5-45		" Бруховичъ (водѣ 1/2 до 1/3, що дня)
6-10		" Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рашева, Риманова, Сянока, Перемышля	6-25		" Станиславѣвъ, Подвиского, Потурѣ
6-30		" Черновець, Ицкань, Станиславѣвъ, Гусятин	6-30		" Подволочискъ, Кієва, Одесы, Бродѣвъ
6-40		" Бруховичъ (що дня водѣ 1/2 до 1/3, Янова	6-35		" Лавочного, Мункача, Пешту, Дрогобича
7-45		" Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)	8-30		" Кракова, Вѣдня, Варшавы, Бернѣ, Любачева, Розвадова
8-10		" Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	8-40		" Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хирова, Пшеворска, Розвадова, Стрыя, Тарнова, а водѣ 1/2 до 1/3, Сянока, Риманова, Йонича
8-15		" Сокала, Равы руской	9-15		" Скольшого, Хирова, Калуща, (Лавочного водѣ 1/2 до 1/3, Янова
8-50		" Кракова, Загора, Лупкова, Перемышля, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова	9-25		" Подволочискъ, Бродѣвъ, Коничинець, Гусятин, Грималова, Козачи
11-45		" Рашева (Любачева, Ярославъ, Самбора, Перемышля)	10-20		" Сокала, Вѣднѣ, Любачева, Равы руской
11-55		" Станиславѣвъ, (Керешмезе, Потурѣ, Ходорова)	10-25		" Черновець, Станиславѣвъ, Пешту, Потурѣ
12-55		" Янова	1-25		" Янова (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)
1-10		" Скольшого, Стрыя, Калуща, Хирова (Лавочного водѣ 1/2 до 1/3, Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розвадова, Пшеворска, Сянока	1-55		" Подволочискъ, (Кієва, Одесы, Бродѣвъ)
1-35		" Черновець, Ицкань, Бухарешту, Галацъ, Гусятин, Станиславѣвъ	2-40		" Бруховичъ (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)
1-45		" Подволочискъ (Кієва, Одесы) Грималова, Гусятин, Тернополя, Бродѣвъ	2-55		" Черновець, Ицкань, Станиславѣвъ, Гусятин
2-35		" Бруховичъ (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)	3-05		" Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Берлина
3-14		" Стрыя, Самбора, Боржолѣва Дрогобича	3-15		" Стрыя, Дрогобича, Боржолѣва, Самбора и Хирова (Скольшого водѣ 1/2 до 1/3, Янова
4-40		" Подволочискъ (Кієва, Одессы), Грималова, Козовъ, Бродѣвъ	3-26		" Янова (що дня водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)
5-35		" Черновець, Ицкань, Станиславѣвъ	3-30		" Бруховичъ (що дня водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)
5-40		" Кракова	6-10		" Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославъ
5-50		" Сокала, Вѣднѣ, Любачева, Равы руской	6-20		" Станиславѣвъ
6-00		" Бруховичъ (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)	6-30		" Кракова, Вѣдня, Вроцлава, Бернѣ, Варшавы, Орлова, Тарнова
8-40		" Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля	6-35		" Янова (водѣ 1/2 до 1/3, в будній дѣя а водѣ 1/2 до 3/4, що дня)
8-50		" Бруховичъ (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)	7-10		" Лавочного, Мункача, Пешту, Ярославъ, Калуща
9-00		" Янова (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)	7-25		" Тернополя, Бродѣвъ
9-20		" Черновець, Ицкань, Бухарешту, Гусятин, Потурѣ	7-52		" Сокала, Равы руской
9-41		" Янова (водѣ 1/2 до 1/3, що дня)	8-30		" Бруховичъ (водѣ 1/2 до 1/3, в недѣлѣ и свѣта)
9-50		" Кракова, Вѣдня, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясѣла, Пшеворска, Розвадова	9-30		" Янова (водѣ 1/2 до 1/3, в будній дѣя а водѣ 1/2 до 3/4, що дня)
10-20		" Подволочискъ, Кієва, Одесы, Бродѣвъ, Коничинець	10-30		" Черновець, Ицкань
10-50		" Лавочного, Пешту, Хирова	11-10		" Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пшеворска, Розвадова, Рашева, Орлова, Тарнова
			11-11		" Подволочискъ, Бродѣвъ, Коничинець, Грималова
		На дворецъ Подзамче			Зб Подзамча
8-12		3- Подволочискъ, Грималова, Тернополя, Зальчикъ и Коничинець	6-43		До Подволочиска, Кієва, Бродѣвъ
7-40		" Тернополя, Бродѣвъ	9-42		" Подволочискъ, Коничинець и Зальчикъ
2-20		" Подволочискъ, Кієва, Одесы, Грималова и Бродѣвъ	2-08		" Подволочискъ, Бродѣвъ, Коничинець, Зальчикъ, Грималова, Кієва, Одесы
5-11		3- Подволочискъ, Кієва Одесы, Зальчикъ, Коничинець, Подвиского и Бродѣвъ	7-32		" Тернополя
10-02		3- Подволочискъ, Кієва Одесы и Бродѣвъ	11-3		" Подволочискъ, Бродѣвъ, Коничинець, Зальчикъ, Подвиского и Грималова
ЗАМѢТКА: Часъ середино-европейской рожнитъ ся водѣ львовского о 36 минутъ. Почна пора чинити ся водѣ з 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 минутъ зрана, подтвержений въ минуткахъ и въ рамкахъ бюро информации ц. к. зальчикъ держ. ул. Красицкихъ ч. 5 дае поясненъ, продае всякій билетъ и роздае фарм.					

[illegible]

Поредната на „ДВМО“ и наокожибеви се историче
клучи у Џејмс.

Що до загального напрямку за-
граничної політики Австро-Угорщи-
ни то заявив міністеръ, що вона стоить
дальше на трійдержавномъ союзѣ и за-
разомъ на прихильномъ відношенні
до Россіи и ся підстава показала ся най-
тривалішою до удержання міжнародно-

до 5-ої половини. На вечірньому засіданні, що зачало ся о 8-ій а тривало до 1-ої вночі, реферував Колішєрь справу скорочення праці в козальнях. Рєферєнт меншости Шумєрь промовляв дуже остро і вівсь заведеє 8-годинного робочого дня. Посолъ Шейсоль ставив внести посередство іменно, щоб на протяг трєх років завести 9-годинний робочій день, а по трєх роках скоротити бы ся вѣд до 8-години. Міністер рѣшництва Джіованеллі заявив ся за 9-годинним робочим днем, уважаючи

„Свѣрѣе насовсего находите ся подѣ ли
сомъ. Якъ попереднихъ лѣтъ, такъ и тепер
выгнали тамъ господарѣ зъ Монастирця своі
товарѣ. Гр. Красціиѣ приказавъ товарѣ зб
гнати. Господарѣ не хотѣли зб свого уступити
Замѣсть вѣддати справу на судову дорогу, гр
Красціиѣ постановивъ задлягодити ся зъ не
коротше: зажадавъ вѣдъ староства, абы при
казало жандармеріѣ збгнати противникѣвъ. З
першымъ разомъ не внолявъ мабуть старост
Шаловскій волю графа, але коли графъ, приі

[illegible][illegible]

никова. Питаємося: Чи міністри схотять якнайшвидше подати до відомості палати про слівця докладний стань річчя в убиїніковъ заслужено покарати?"

Зъ дебати горьвчанок.

Промова посла д-ра Андѣя Коса при дебатъ спеціальній.

Висока палато! Мое внесене, котре буду старати ся умотивувати, є:

„Артикул 4. має звучати: Гроші, призначені на підставі сего закону Галичині, мають служити лише на покриття нових видатків на школи і справи санітарні та на гуманітарні заведення.“

Гадаю, що навіть мої політичні противники признають мені, що мое внесене лише найбільшого добра хоче для моєї гіршої вітчизни. Але я не заперечую, що се внесене має в собі щось обиджального, коли домагаюся, щоб Галичину раз на її користь трактувало в прирівнянню з иншими країнами коронними військами. Чому в Галичині, так сказати обиджаю, мушу, мотивуючи мое внесене, ширше пояснити.

Передовсім зазначити мушу, що не хочу обиджати всієї Галичини, тільки памуюче в тім краю сторонництво. Треба-ж застановити ся, чи той, кому має ся дати гроші, заслуговує на віру, що буде ними гіршим добре господарювати. Отже я кажу цілком рішучо і отверто, що верховодяче в Галичині сторонництво не заслуговує на те, щоб йому дати хоч би тільки фени. Те сторонництво і галицьке правительство в вже збанкрутовані, а ви чейже не схоже помагати збанкрутованому. Легкодущому синови не дає отець грошей; він платить за него може довгі, мешкає і харч, але грошей до руц йому не дає, бо се було би марнотратством і грихом против моральності. [Сміє.]

Коли не дамо Галичині грошей, то вона може збанкрутує, але се не буде для неї не щастям. Коли господар, що господарство своє веде але і легкодущо, збанкрутує, а господарство перейде в інші руки, в руки доброго господаря: то се є з становища загального добра чимсь добрим. Для того не тільки не було би нещастям, але противно великим щастям для Галичини, коли би теперішня господарка навіть формально оголошена банкрут.

Хочемо дати гроші соймам і правительству кожного краю, а ті мають раз в раз розпоряджатися грошми. А хто-ж в те правительстві в Галичині? Се галицький сойм, сама шляхта. Очевидно не в тім значінню, щоб в соймі сиділи самі шляхтичі; але хто хоче п. Абрамамовича і гр. Пінінського та інших шляхтичів, те робить сойм. А галицький намістник — річ загально знава — залежить від польського кола; его хоч не формально, але, так сказати, на ділі іменує тільки коло. Панове шляхта в там у себе; і їм дає ся гроші, тих 5¹/₂ мільона, до руб! Кажу, що ті пани не заслуговують на те, щоб їм так без нічого давати гроші, навіть хоч би хто був тої гадки, що кравним фінансам годі прийти в поміч ніким, як пропонуванім в проекті закону способом.

Значачу також, що в Галичині віденське правительстві не має жодним нічого до розвагування. Се від давня знава річ, що галицький намістник є майже зовсім незалежний від австрійського правительства. Слабкість правительств і спори національні винні тому, що австрійське правительстві мусить так тримати ся польського кола; і dlatego правительстві леша польському колу цілу Галичину за тую поміч, яку від кола завжди має. Що воно так є, самі добре знаєте. Гр. Каз. Бадені, коли був намістником в Галичині, прийшов сюди до Відня, щоб тутки по упадку коаліції зробити лад; він довершив провізорію в гр. Кільмансгоф і не потребував в ні чім болти ся міністерства. І теперішній намістник також є в таким положенню. В Галичині цісарські урядники не мають навіть такого значіння, як останній збанкрутований шляхтич. Коли би ви знали наші відносини, то побачили би, що староста мусить болти ся збанкрутованого шляхтича і робити все, що той хоче. Знава загально річ, що п. Павліковскій в жидачівським новітнім привілейі хвалив ся, що прогнав старосту. [П. гр. Кароль Лідунський: Се не належить до річчя!] Тихо будьте, пане графе! Ви не розумієте сего, що тут говорять ся. Ви маєте ледво кілька клас народних, та і то з лихими свідченнями. Отже п. Павліковскій прилюдно чваив ся, що прогнав старосту, бо той ему не сподобав ся при останніх виборах. Одав шляхтич, котрому жаден жид не позачить уже 5 ар., також сказав до мене, що того і сего старосту прогнав, бо певно в якімсь випадку мусів староста зробити щось по закону, що панови не подобало ся; мабуть ходило о вишенє лісів чи о щось подібного.

Щоб вам показати, які то ті люди, що в Галичині панують від віків без жадної перешкоди, міг би я говорити довго; у мене тільки матеріялу, що можна би говорити цілий тиждень. Але я хочу собі річ поділити, щоб ані вас ані себе не утомити. Нагода напевне ся ще не раз, показати тую розвінчану кату в яснійшій світлі. [Огол. Сміє.] Хочу лише загально навести кілька фактів, щоб ви з того пізнали, що ті пани до всего способні; а потому буду тримати ся властивої теми, котра остана в звязі з снм проектом закону. І так буду говорити о тих особливих відносинах галицьких, котрі у звязі з снм проектом повинні самі вже про себе умотивувати мое внесене, а то: як галицьке правительстві господарить публичним грошем і як хоче господарити тими 5¹/₂ мільонами корон, котрі має дати в підвищення податку від горівки?

Я просив би панів послів з наших коронних країв, щоб більше звернули уваги на галицькі відносини, і то не лиш dlatego, що ті відносини є дуже важні для Галичини і їх поправа дуже потрібна для польського і руского народу, але і з уваги на наш власнісенний інтерес просив би я вас, щоб ви ліпше пізнали ті відносини. Боже польське коло, як бачите, грає тутки в парламенті на жаль першу роль. [Справедливо! Па жали!]

Давніше було мабуть ще гірше, ніж тепер. Ті пани були за „біртерміністерства“ у алуці з Німцями против Чехів, пізніше злучили ся з Чехами против Німців. І так уміли панове шляхта завжди напаскати епір Німців з Чехами та робили інтерес, вимагаючи собі завжди: „Дайте нам Галичину до огробилюваня, а тоді будемо вам помагати!“

Спир між Німцями і Чехами прибув а часом, можна сказати, також шовіністичну аакраску. Се-ж зовсім природно, що в боротьбі й шовінізм набуває своїх прав. В боротьбі, де ходить о честну справу, шукаєсь поміч, а ту найдено є у все готового кола польського. Що хотіли мати Чехи, що хотіли мати Німці, за тим голосувало коло польське. Оно голосує за кождою злою, навіть за найгіршою справою.

Коли ви увільнились від того кола польського; коли позбудетесь той неморальної поміч, яку оно вам може дати; коли прийдете до пересвідчення, що ви самі з собою мусите погодитися, заключити компроміс, тоді Німці, злучені з Чехами, будуть мати перший голос, тоді буде неможливо, аби та каста грала тут на першій скрипці. Тоді мусять побідити свободолюбні змаганя, а ви, панове Німці і Чехи, не будете підирати той неморальності, той рабичної господарки в Галичині. [Живі замітки.] Але-ж, панове Молодочехи, я для вас лиш добра бажую, а ви самі не хочете аго! [Перериває через довгу жмлю. Президент, дзвонячи: Прощу не переривати бесідникови! — Посол д-р Кос говорить:] Я бажую п. Німцям і Чехам як найлучше, о Русинах я навіть не згадував, хоч они по своему числу також великий нарід. Мабуть у вас, панове, нечиста совість. [З одної сторони гучні олехки, з другої нові переривки.] Прощу, мої панове Молодочехи, звольте-ж мене вислухати. Я-ж такий слабкий чоловік, що я не перебою ся своїми выводами тут, у високій палаті, тож они на-разі не будуть мабуть мати практичної вартости. Тому не потребує мене болати і можете спокійно слухати. [Замітки.] Я панове Молодочехи... [Голоси: Говоріть до Всеніміє!] Навіть слухати не хотять мене панове Чехи! Коли панове Молодочехи побідили свого великого Рігера і в значній силі увійшли до сеї палати, поздоровили ма іх дібавою як лівів свободи. Але як они свого часу заключили союз а Баденім і колом польським, то богато втратили із своєї ареолі. [Потакують.] Коли я тепер бачу, що перші мужі іх нації і іх клуби при свободолюбних голосованях сидять, то за той час мусіло богато змінитися. [Живі замітки і довгі переривки.] Звольте-ж послухати правди! [Замітки.] Я держусь річчя, а при горівці. [Живе заперечування. Замітки. З другої сторони олехки. Президент знов дзвонить. Д-р Кос говорить далі:] Се ж не встид діставати за справедливу справу олехки, відки-б они і не виходили. Коли ви отже з панамі Польками, радол, а колом польським, з польською шляхтою заключили альянс, — я не знаю, чи і тепер він істає, чи ні, — публична опінія о вас стала трохи гіршою. [Посол Горжича: Не будіть небіжчиків а в сій палаті з нашими заявленями ворогами! Тож не будіть небіжчиків!] Ви не маєте права казати таке про Русинів, бо від вас не мали ми нікого користі, ви нам ніколи не допомогли! [Замітки. Неспокій.] Мої панове! Прощу, я буду обговорювати ту саму тему, зіавоши на вірноконституційну партію. Коли та партія злучила ся з колом польським, стратила також усе свою повагу. [Замітки.]

Президент: Мушу п. бесідника дуже а дуже просити, щоб держав ся предмету, а не відтупав від него в той спосіб. [Голоси: Він держить ся річчя!]

Посол д-р Кос: Пане президенте, я все говорю до річчя. Я-ж мушу сказати, що коли польські шляхти має ся дати гроші, то я мушу тах панів освітити і віщо більше. Але коли я з одною лише просьбою звертаюсь до Чехів, они зараз злять ся, не позволяючи навіть на одну замітку. Я-ж не обиджаю. [Заперечення.] Я хочу лише сказати, що хто лучить ся з колом польським, той через те заражує ся. Бо се є зараза для кождої партії, і коли ви нам допоможете те галицьке правительстві... [Перериває.] Я говорю до річчя, про горівку. [Сміє.] Так, я говорю до річчя. [Замітки.] Я вже сказав, що міг би-м все говорити до річчя, навіть — як то говорив я п. президентова в чотирі очі — через двацять годін або й довше. Бо мій внесок — я-ж его вам тут прочитав — поставлений так, що про Галичину можна все говорити, імено освітлювати спеціальні відносини Галичини і спеціальні правительстві в Галичині. Отже я міг би вам навести факти в кождім напрямі, але не зроблю сего, лиш наведу вам кілька фактів, як виглядають ті панове, котрим хочете дати гроші.

[Далше буде.]

Фальшивий „bracia“.

I.

Шовіністичний Dziennik polski заохочував ся відь якогось часу дуже щиро Русинами в отворив окрему рубрику: „Ze sfer ruskich“, де видаєсь на Русинів взагалі, на

руській інституції а часописи та на поодиноких людей з такою зазлостію в періоді, що не дорівняє ему жадна часопис найбільше шовіністична. Недобру собаку пробують люде влагодити хлібом, а Русини лагодили Dziennik polski мочанєм на его напасі; та коли хліб не може злюбіть собаці, тоді треба взяти бука, а намъ пора сказати Dziennik'owi слово правди.

Въ ч. 175 заговоривъ Dziennik polski въ рубрицѣ „Ze sfer ruskich“ про засланостях ухвали видѣлу Касы хорыхъ въ справѣ заведеня рускихъ друковъ для рускихъ сторонъ комисаремъ промисловымъ радникомъ матістрату п. Фішеромъ и толкує, що тутъ не ходило о ньяку кривду народу, а тільки о ввєстію буждѣтну (т. є. о накладѣ друковъ); а що Русинѣвъ у Льв. вѣ є „дуже мало“, то пѣска Dziennik'a бувъ бы се іспотрѣбный выдатокъ и п. Фішеръ мавъ радіє систуючи ухвалу видѣлу Касы хорыхъ. — Розберѣмъ тую справу безсторонно!

Каса хорыхъ мѣста Львова має членовъ Поляковъ и Русинѣвъ и не робить рѣзняцъ въ стѣганю належностѣй, — Русини платять та кій самій оплати якъ и члєны Поляки. Коли отже персоналъ „Дѣвѣстра“ въ числѣ 65 люде обезпечивъ ся въ Касѣ хорыхъ а не дѣставъ рускихъ книжочокъ ані листъ платничихъ, то зовѣмъ природно упѣнувъ ся о свои права, а тільки треба даувати ся, чому взагалѣ треба о се упоминатися, коли Каса хорыхъ не смѣе робити рѣзняцъ мѣжъ члєнами и повинна була вже давно завести такий утрывизмъ, щобъ члєны Русини за свои гроші не були покривденѣ въ своихъ народныхъ чувствѣхъ; зажадавъ сего персоналъ „Дѣвѣстра“, бо оплачуочи рѣчно около 4.000 коронъ до Касы, мѣгъ жадати за свой грѣмъ руского друку.

Видѣлу Касы узнавъ справедливостъ сего жаданя и повязавъ звѣстну ухвалу, котра не сподобалась Поляковъ „чистон крові“ Фішерова и вѣдъ єя заєнствувъ аѣ взглядовъ буждѣтнихъ, якъ каже Dziennik, — бо Русинѣвъ є у Львовѣ за мало, щобъ для нихъ треба було накладу рускихъ друковъ. Пѣсла послѣдню конскрипцію є у Львовѣ до 30.000 Русинѣвъ и се выдаєсь Dziennik'owi числомъ неслелачнымъ; розумѣє ся, мѣжъ тими Русинами нема намѣстниковъ ані маршалковъ, а совѣтниковъ и иншихъ высшихъ урядниковъ можна бы на пальцахъ порасхувати, бо нашъ bracia постаравъ ся вже давно перенести ихъ на захѣдъ межъ Мацьковъ, Войтаковъ и Вартковъ — длятого тыхъ 29.327 Русинѣвъ то власне голвно робуча класа: сторожѣ, робѣтники, ремѣсники, промисловѣ и т. д., що вѣсь обезпечивъ въ Касѣ хорыхъ, и для такого члєда Русинѣвъ не видѣть Dziennik потребности рускихъ друковъ!

Та не въ тѣмъ ще верхъ зла, що п. Фішеръ заснствувъ ухвалу видѣлу Касы хорыхъ, а въ тѣмъ, що кождый шовіністичный замѣкъ Поляковъ на все, що руске, умѣють они злобно замаскувати взглядами на буждѣт и иншими, що отже не ведуть явню борбѣ, лише поступають на кождѣмъ кроцѣ фальшиво. Тутъ не могло п. Фішерова розходитися о буждѣтну справу, бо накладъ рускихъ друковъ коштувавъ бы 100—200 коронъ, — тутъ рѣшавъ о справѣ польскій шовінізмъ. Если Вамъ, пане Фішеръ и панове въ Dzienniku ходитъ тільки о кошти, то персоналъ „Дѣвѣстра“ прийде Вамъ въ помѣч и самъ зложитъ першу потрібну суму на ті кошти, розумѣє ся бѣдъ услѣвизмъ, що не найдете свѣжого выкруту — бо даруйте, але мы наученъ досвѣдомъ не можемо Вамъ нѣчо вѣрити. Вы въ своихъ поведєнію супротивъ Русинѣвъ є въ грунту фальшивъ, панове bracia! Вашъ фальшъ иде въ-заводъ зъ прускою гакатою и зъ московскимъ „обрусєніємъ“; та Прусакъ бѣдѣ выдалъ вамъ отверту вѣдну, они кажуть вамъ въ очі „wir werden die Polen vernichten“ — а хотѣя жадна славянская нація не симпатизує въ прускою гакатою и мы не симпатизуємо, то все-таки кождый признає, что ті Прусакъ поступають учтивѣше вѣдъ насъ, бо ведуть явню борбу, бєвъ маски, таъ что вы самі знаете, якъ боронити ся, и очі цѣлого свѣта звертаєтє на вашъ гнѣтъ. А у васъ, панове, лишє фальшъ, облуда и маска въ вашѣй борбѣ противъ Русинѣвъ — фальшъ на фальшу вѣде и фальшомъ поганєя!

Бурса ремѣсничя и промислова.

Видѣлу Бурсы, розсмылаючи Справозданє зъ дѣяльностѣ Радѣ Товариства, розблєвъ заравомъ ось-таку

Вѣдѣозву:

Въ память 50-ыхъ роковинъ народного вѣдродженя Русинѣвъ въ Галичинѣ завязало ся Товариство Руска Бурса ремѣсничя и промислова у Львовѣ.

Мы арозумѣли, хоть може и пѣзно, что вѣдродженє наше мусить обняти вѣсь станы нашего народу, вѣдъ найважного до найвысшого, и тому завязуючи Товариство Руску Бурсу ремѣсничю и промислову поставили собі за цѣль выховати новє поколѣнє рускихъ ремѣсникѣвъ и промисловцѣвъ, — поколѣнє, котрє бы своими факховыми вѣдомостями могло йти въ-заводъ зъ чужоародными рукодѣльниками и промисловцами, а зъ другою сторони придержуючи ся крѣпко своихъ вѣры, мовы и народности, скрѣпно кадры народныхъ борцѣвъ и зужиткувало свои вѣдомости для добра руского народу.

До сен поры кожда майже рукодѣльна а вѣсь майже галузъ промислу спочивали въ рукахъ чужихъ, а що гірше, въ рукахъ ворожего и шкѣдного элементу жидѣвского — а Русини поворно и байдужно годили ся зъ положенємъ и тамъ полагоджували вѣсь свои потребности, напыхаючи вровавымъ бѣднымъ рускимъ грошемъ вышенє своихъ вороговъ.

Товариство наше зробило першій крокъ до борбѣ зъ тою аномалиєю а навѣтъ раною на нашихъ народныхъ органахъ; та дальша робота не може спочити выключно въ рукахъ польскихъ люде, але вѣсь рускій загаль мусить матеріально и морально підперти сю снѣть матеріально и морально підперти сю многоважну институцію, снѣ вона не має въ зародку зникнути. Длятого аличемо до сѣхъ Русинѣвъ, у кого лежить вѣдродженє руского ремѣсничѣва на серци, а въ першій лѣйн до вѣсьхъ Русинѣвъ инжєнерѣвъ, архітектѣвъ, бухгалтерѣвъ, майстрѣвъ сѣхъ рукодѣльнѣ и вѣсьхъ факховъ, якъ п. до цѣлого загалу: Приступайте въ члєны Рускон Бурсы ремѣсничон и промисловон!

Звѣщаний члєнъ платить 1 кор. вѣспѣного а 4 кор. рѣчною вкладки; при такихъ обовязкахъ члєнскихъ мы повинні вже члєнѣти тысячѣ члєновъ, а мы не можемо ихъ члєнѣти на сотки. Родимці! Если мы, чи не вѣ снѣль, чи не маємъ на столько почуту обовязку народного, чи такий апатичный на вѣсь захѣдъ около пѣднесеня нашего народу, что и одною ремѣсничон Бурсы не потрафимо утрывати, то мы не вартѣ звати ся народомъ а поколѣнѣмъ нашѣмъ не найдуть слѣвъ погорды для нашон рускон байдужности.

Братя Русини! Приступайте якъ найчисленнѣше въ члєны Рускон Бурсы ремѣсничон и промисловон, надєсладючи вѣснєє и вкладки на руки п. Ивана Бачиньского, касієра „Дѣвѣстра“. Приступайте самі и при-дбаєте другѣхъ для нашего Товариства; повторѣте свою вѣдѣозву на вѣсьхъ збѣраняхъ, вѣзитахъ, забавѣхъ, нехай кождый завутокъ Галицкою Руси пѣзнає дотепершій свой блудъ, что може и не знаєвъ о истинную Рускон Бурсы ремѣсничон и промисловон, и нехай, направляючи зло, приступає въ члєны Товариства.

Въ приложѣ розсмылаемо Справозданє зъ дѣяльностѣ Радѣ Товариства „Руска Бурса“ ремѣсничя и промислова у Львовѣ за адмїністр. рѣкъ 1900, т. є. за другій рѣкъ выпнованя сен Бурсы. Тое Справозданє нехай гворитъ само за себе и нехай загаль судить нашу дѣяльностъ; нехай судить єи якъ найострѣйше, а осудивши нехай дасть послухъ нашому поклякѣву, что єсть доповненємъ сего Справозданя, что кромѣ цѣфрѣ подає існаєу и розвѣй сен великон працѣ и задачѣ, яку мы собі покляли, и якъ мы повинні єи въ прѣтягъ снѣхъ двѣхъ лѣтъ истнованя нашон Бурсы, и якъ въ другон сторони пѣдпирѣвъ нашѣ триміліонный рускій нарѣдъ въ неаакрѣдѣщєнѣмъ свободѣмъ королѣвствѣ Давила.

И коли порушѣть чѣє серце сєєя наша вѣдѣозва, коли пѣсла нашихъ надѣй вѣсь руска сусѣлѣнѣсть вторає ся муравлицѣмъ до сен нашон институції и посѣпшитъ зъ пѣдпомогѣю намъ — на котору то цѣль долучаемо вже чєки — тогда зобовязуємо ся публично передѣ цѣлымъ нашимъ народомъ повєсти єю дорогу институцію якъ найаєраше и зѣдѣти Вамъ рахунокъ зъ кождого сотника, выказавши, якъ вѣдъ сторацєю вѣдѣлати ся матери Русѣ.

Хто не може за-для якихъ-небудѣ причинъ приступити въ члєны, нехай не поскупитъ добровѣльного даєку на цѣлу Товариства. Се-жъ не такъ трудно, тільки доброй волѣ треба. Кождый священникъ нехай вѣдѣступитъ бѣдѣи одѣвъ акѣфистѣ до року, урядникъ малєнскій процєнтъ акѣєсь ремуєрації, купецъ або промисловець якѣєсь малєнскій процєнтъ вѣдъ добре зробленого интересу, а вѣртє намъ, что здрѣнємо институцію, яка є сущѣдѣ намъ позавидуютъ!

Вѣдъ Видѣлу Товариства Руска Бурса ремѣсничя и промислова у Львовѣ.

Писъма зъ краю.

Із Станиславова. (Писъмо вѣдъ управляючи Радѣ Пѣдгѣрской Спѣлки).

Новинка в ч. 88 і 89 „Галичанина“ а 6 мая 1901, о скільки дотикає справ Пѣдгѣрской Спѣлки в Станиславові, спонукє Радѣ управляючи до слѣдуючого спростованя поєдновѣих там пѣднесенѣхъ замѣтокъ и завадѣвъ такъ цѣлий управѣ якъ и поодинокимъ єї функціонарамъ:

По перше накинувъ ся дописуватєль на п. Гурника а слѣдуючими докорами:

1) Що Гурник, не будучи избраний в грудни 1900 р. на посла, кинувъ ся глѣдати „источникъ“ дохода“ і звайнѣвъ в Пѣдгѣрскій Спѣлку. — На се заявляемо, что п. Гурник єсть безплатнымъ директоромъ Пѣдгѣрской Спѣлки і что від грудня 1900 не було нагоди повѣривати ему чинностѣй платнихъ, бо вже від 1 липня 1900 сповняє вѣсь чинности техничный директоръ п. Ю. Левачкѣй.

2) Що від людеи вѣзъ „нѣсколькѣ“ удѣлѣвъ і до сего дня іхъ в касу не зложивъ. — На се заявляемо, что майже три четвєртини вѣсьхъ удѣлѣвъ Пѣдг. Спѣлки зѣбранъ п. Гурникъ своимъ заходѣмъ, трудѣмъ и вѣлѣвомъ у сєлян, такъ на численнихъ вѣзѣхъ якъ и на ярмаркахъ і до каси Пѣдг. Спѣлки вѣдѣдавъ; доказѣмъ сего є, что вѣхѣо а члєнѣи не реклямувѣвъ досѣ жадной кривды.

3) Що не „розчиталъ ся“ а 240 корон Пѣдг. Спѣлки і много грошей Пѣдг. Спѣлки пропѣвавъ. — На се заявляемо, что передъ управѣю Пѣдг. Спѣлки вырахувѣвъ ся п. Гурникъ зъ кождѣй сумѣ, яка ему була повѣрена в интересѣхъ Спѣлки, о чѣмъ на загальныхъ збѣрахъ Пѣдг. Спѣлки вѣсь члєны наочно а книгъ будѣть могли переконатѣ ся. Пѣдг. Спѣлка єсть радѣ доживанѣмъ п. Гурника, а не п. Гурникъ Пѣдг. Спѣлки.

4) Що за поїдѣн члєнѣвъ собі „єъ адвокѣтъ“: До Надѣрної 6 корон — се правда, але було то за одинъ день і двѣ ночи (аби чѣтѣдѣи поразумѣли висѣнѣсть той „адвокатѣскѣй“

дітя, то вичисляємо: земліниця коштує 1 ар. 2 пр. а з крім того ще приходилося заплатити 12 кілбм. возової дороги, 2 нічліги, харч і 1 страчений день). До Солов'яни 10 корон — се правда, але просимо почислити віддалення Солов'яни до 5 миль, півтора дня і дві ночі в літній порі, коли п. Гурик заробляє пересічно на місці при мулярстві, котру веде задовго, демаго 3 ар. до 3 ар. 50 пр.

5) Що бере за куню від кожної штуки безрог по 2 корони. — Се абсолютно неправда.

6) Що-до заміту позбутися п. Андруховича з Підг. Спілки через наставане на се п. Гурика — то се неправда, а протинно, правдою єсть, що п. Андрухович сам уступив, в той спосіб, що по уділенню ему урлопу з огляду на здоров'я на ліпше і серпень 1900, більше до справ Підгірської Спілки не вернує.

Підписані думають, що читателі з представлення справ наберуть переконання, що всі ті безпідставні закиди тільки вимірені проти особи п. Гурика, високо цінного і великого поважаного всею інтелігенцією і селянством, за-для его чистоти характеру, горожанської засудженої діяльності і за его неугомонним нічим незаплатений труд яко директора Підг. Спілки. Се ще більше дивує, що Редакція „Галичанина“, котрій че-же діяльність п. Гурика мусить бути звана, безсестить чоловіка, котрий трудився для спільного діла, не тільки тратити час і здоров'я, але ще був наразений в Рогатині на утрату життя, коли через безсовісних конкурентів заплачені пошани засіли на него, щоб его побити, а тільки через помилку, замість п. Гурика, побити йогого газду, о чім в своїй часі часописи писали.

Що-до самої Підгірської Спілки — то хоті Радя управління не обов'язана в виду скликання загальних зборів (на 6. VI. 1901) особі справоздання оголошувати, то для поясненя відповідає на поставлені закиди як слідує:

1) Що-до експорту живого товару і закупки на поодиноких торгах — то Підг. Спілка при так малих капіталах не може без страт конкурувати з великими капіталами і досвідом Мазурів. Але і в тім напрямі робила Підг. Спілка заходи, щоб з чужими капіталами зв'язи са до експорту, і розпочала переговори в Бучачі, де Підг. Спілку до такої чинності заважала таємні наші патріоти. Не таймо однак, що справа розбиває са майже все на браку солідарності і розуміння задачі Спілки у загалу і на браку людей, котрі б уміли і досвідчено поєвляти заводи своєї груді і весь час сії справи.

2) Підг. Спілка не платить ніше на торгах, як згінняки мазури, а протинно, вибираючи до масарів що-найліпші штуки, мусить вишну ціну платити.

3) На ваї нікого нікого при купіві не ошукє са, тільки уважаєсь, щоб не датиш ошукати знаннями торговими фортелями.

4) „В масарів сьміють са з руского а говорять по польськи і чеськи“. — Знана з рускости родена п. Левицких певно не сьміє са з руского азики, а з партини в гавдлю говорити са так, як они зачинають.

5) Закид що-до грубого поведєня проти одної жінки і побити єї даєть са звеста до колотнечі в торговій будці а не в масарів Спілки, котра то колотнеча була викликана з намови неприяної Спілці особи, аби дискредитувати службу Спілки.

6) Що-до приймаєня рускої служби і селянських дітей на науку — то на закид, мов-би так не діяло са, вичисляємо весь персонал Спілки рускій: Сорохтець Марія, Явська Анна, Миколаєвська Текля, Калыська Теофіла, Михайлюк Петро, Ковальчук Іван, Тодорук Василь, Горох Ігнат, Давидчик Стах, бухгалтер п. Коцан Никола; крім тих 10 осіб в тільки Олещук Казимір і Гебгард Марія вишньої народности в службі Спілки, і то перенятих теперішнім зарядом з давніших часів управи.

Вігінці заявляємо, що мимо заїлого ворогованя і напастей в часописях; мимо того, що підірають інтерес Спілки через закупку єї виробів в більшії часті не наша публіка і не наші інституції, Підгірська Спілка, котра яко молода інституція не один досвід гірко набути мусіла, розвиваєсь і в'єднує собі щораз ширші круги клієнтів в масарстві, котрим тепер ще виключно займаєсь.

За Радю управління Підгірської Спілки в Станиславові

Д-р М. Коцюба. Д-р М. Бучинський.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ.

— В справі акції виборчим. Комітетъ Народный розсылає своимъ Вп. організаторамъ повѣстовий брошуру: „Якъ вибрати посла до сойму“ і просить брошуру сю розширювати такъ, щобъ принаймєне одинъ примѣрникъ бувъ въ кожній громаді. Колябъ надосланыхъ примѣрниківъ не вистарчало, належить звертати са въ той справѣ до Народного Комітету на звѣсній адресъ.

— Дрогобицькій Комітетъ виборчий прагає патріотамъ Дрогобичанамъ, що 30-ого, мая с. р. мая відбутися са доповняцій виборѣ одного члена до Ради повітової, і просить о діяльну участь въ тій справі. Виборці въ день вибору мають вже о сембій годанъ рано явити са въ локали, де звичайно наші виборці абирають са, въ цѣли одержаня дальшихъ ниструкцій відъ Комітету.

— Скликанє соймодъ. Після донесєня Н. fr. Pressе сойма правий мають бути скликані на

19 або 20-ого червня с. р. а сєсія ихъ має потрєвати не довше, якъ до 10 липня.

— Изъ Станиславова. Рада управління Товариства Підгірська Спілка для торгівлі безрогами і худобою рогатою, товариство зареєстроване з обмеж. порукою в Станиславові, скликає отсим загальні збори Товариства на день 6 м. ст. червня с. р. на 3 години пополудни до салі Рускої Бєсїди (ул. Соборного 28 дім Розенбергової). Порядок зборів: 1) Справозданє а діяльности Ради управління. 2) Вибір нової Ради,управляючої і комітету контрольного. 3) Внесєня членів. — За Радю управління Підгірської Спілки в Станиславові, дня 22 мая 1901. Д-р М. Коцюба, Д-р М. Бучинський.

— Концертъ въ память Тараса Шевченка відбудєть са заходомъ о. Омелана Борського дня 19 с. м. въ Новосѣлцъ костюмовій коло Заліцкихъ въ гарно прибраной на сю цѣль етодольці парохіальній. На концертъ зложилась деклямація і мішаний хоръ, заснований новопрібувшихъ парохомъ о. Бявськимъ, дуже бувъ гарний відчитъ панів Борських, а такожъ дуже удачно деклямувавъ гутешаній лєвчъ Федіръ Семанічъ Шевченкову поезію „До Основ'яненка“. Треба зазначити, що се першій разъ связковано тутъ Шевченкове свято і люде дєвѣдались, чимъ бувъ для насъ Шевченко. Богато труду має о. Бявський при освѣдомлюваню народу въ сьмії справдѣ слухомъ кутъ подольськомъ, але можна надѣятись, що въ недобогімъ часѣ не втормиє его праця увѣчаєсь усьохомъ, якъ в усюды, де лучалось ему перебувати въ вадровцѣ по вікаріювахъ... Доходъ із концерту въ сумѣ 20 коронъ призначєно на будову дому для читальнѣ. — Учасники.

— Зъ Коломый пишуть намъ: Заходомъ всѣхъ рускихъ товариствъ въ Коломий відбудєть са дня 30 мая с. р. концертъ въ память сорокоовихъ роковинъ смерти нашого гєнія Тараса Шевченка. Въ концертъ прирєкла ласкаву сибѣучасть Вп.: п-на Стефанія Чубатѣна і пп. Всеволодъ Гузаръ та Олександръ Бережницькій, артистѣ оперы львовской. Програма концерту взагалѣ дуже богата в доббру (оголошена будє въ слѣдуючѣмъ тиждѣ), тожъ підписаний Комітетъ не сумнѣваєсь, що цѣла патріотична Русь доохрєстє не явить са на тѣмъ концертѣ тымъ більше, що доходъ із концерту призначєно на товариства „Шкільна Помѣчъ“ і „Народный Дѣмъ“. — Комітетъ.

— З товариства ім. Котляревского у Львові. На зборахъ літературної секції дня 21 с. м. перевєдено доповняцій вибір Заряду секції, а іменно вибрано заступникомъ директора п. Миколу Заячківського, секретаремъ п. Володимира Старосольського, а заступникомъ секретаря п. Зєнова Кузєло. Заряд має на найближчихъ засѣданяхъ уложити регулямін секції і застановити са над справами піднесєннми на зборахъ: видавати драматичні твори, з якихъ могли би користати драматичні кружки, а другє: оголосити конкурс на написанє театральній штуки. Крім того має Зарядъ же иишій важній задачі, якъ засновуванє драматичнихъ кружків, уділюванє їмъ всакихъ інформацій і т. п.

— На прогулку „Сокола“, що відбула ся вчєра на Замковій горѣ, збрала ся, що правда, невеличка громадка та за те весєла і охоча до танцѣвъ і товариськихъ забавъ. Танцѣ при звукахъ музики 15 пп. протягнулись до пѣзної ночі, а всѣ розходились до дому вдоволєні.

— Стіпендію зъ фундації бл. п. Андрия и Анны Бурачинськихъ 76 коронъ річно, надаєть п. Я. Бурачинський, докторандъ медицины у Відні [котрому прислуєть досмертє право надаваня тої стіпендії]; Юл. Антоновичевъ, учениковъ І. класъ руской гімназіи въ Коломий, сьмыва сєляннина зъ Рожнова. Надѣлений будє побирати тую стіпендію ажъ до скѣченя студій гімназіальнихъ.

— Грады. Ше не обробили ся зъ весиннимъ роботами, а вже зъ всѣхъ сторінъ краю надходять сумай вѣсти про шкоды відъ тучъ зъ градами. Шебля оголошеня краковського товариства обезпечєнь зголошено въ тѣмъ товариствѣ градовой шкоды вѣзъ слѣдуючихъ повѣтѣвъ: Хшановѣ Рашѣвъ, Ярославѣ, Гусєтинѣ, Равѣ, Бродѣ, Золочѣвъ, Коломий, Жовквѣ, Сокалѣ, Скалатѣ, Подгайцѣ, Бурштинѣ, а въ Буковинѣ зъ повѣтѣвъ черновецького і кодымьського. Навѣть ачмѣнь,що лєдєнъ вирѣсь по-надъ землю, вичивъ градъ такъ, що въ декотрыхъ мѣсцевостяхъ треба було рѣлю переорати і засѣяти ариномъ.

— Смерть відъ грому. Въ часѣ бурѣ, яка лжталась дня 16 с. м. надъ мѣстомъ Богородчанамъ і околицею, убивъ грѣмъ сєлянку Катєрину Зубикову при роботѣ въ полѣ: тѣло попаривъ, волосє спаливъ а на голову зробивъ велику рану, котрої береги будѣ обсамєлені.

— Огнѣ. Въ Коршєвѣ коло Лєшнева згорѣли горальня і двѣрѣ. — Въ Кранцєбурѣ самбѣрского повѣту згорѣло сѣмъ загордѣ сєлянськихъ; шкода выносєть 14 000 кор. и лишє въ часті була обезпечєна. Підоброгого о підпалѣ жидѣ Юсє Бляйбергѣ арештувала жандармерія і відставила до суду въ Луцѣ. — Въ Бродѣхъ въ послѣднихъ двохъ дняхъ выбухли зновъ ажъ три огнѣ. Въ ажєтѣ всѣхъ переконаній, що истнує тамъ зорганізована бандѣ підпалниківъ а тамошній староста віддѣсь са до командѣ войсковой у Львовѣ зъ прошенємъ о вѣєско, котрє бы патрулювало по ночахъ.

— Кратєрь передъ судомъ. Голосєня свого часу справа львовского адвоката д-ра Кратєря, що позарывавши своихъ клієнтѣвъ і депозитарѣвъ, утѣвъ зъ ихъ грѣшмъ до Америки, була вчєра предметомъ судового розправы передъ львовськимъ звичайнимъ трибуналомъ. Якъ вѣдомо, д-ръ Кратєрь драгнувъ бувъ зъ Америки, але частє не дописало ему; зра-

дивъ его якієсь приятели, повѣдомивши о всѣмъ австрійского консула. Власть австрійскій оббѣщали са зъ нимъ дуже ласкаво; заосмотрєний звѣдѣнимъ листомъ міністра судобництва вернувъ до Львова. По дорогѣ пострѣлявъ са бугѣ, аби подати въ сумнѣвъ свою почитлєсть гѣма (звичайна то штучка великопаньска въ такихъ випадкахъ) — и дѣйство, по відданю его на обєрєвацію лькарську пєнхїатры заявляли, що вѣвъ мавъ, якъ дезорядуванъ, має и тепєрь цѣлкомъ здоровый розумъ. Оборонѣ его подіалясь два адвокаты д-ръ Соловїй и д-ръ Ашкєнази, розправу переводивъ самъ прєзидєнтъ Ішталускій а обжаловувавъ заступникъ прокуратора Шнайдеръ. Д-ръ Ашкєнази неє ще доказуєвъ що его клієнтъ „несовна розумъ“ а домагавъ са відослєня его на клініку відъ обєрєвацію, але трибуналъ відмовивъ его вносєню, а по перевєденій розправѣ засудивъ Кратєря на чотєри мѣсєцѣ тяжкої вѣзничѣ, а заворотъ здефравдованє сумы, на утрату диплому докторского и на кошты судовѣ. Обжалованій приймѣвъ покѣрнъ вырокъ що до кары зголошуючи жалобу неважкости що-до звороту здефравдованыхъ сумъ.

— Убийницъ короля Гумберта Бресчѣ повѣсивъ ся передвчєра въ свойїмъ казнѣ. Манувшого тѣждня хотѣвъ вѣвъ побити одного зъ дозорцѣвъ; за те вѣзвано его и наложено на него казнѣ. Відъ того часу вѣвъ спѣєрѣвъ, мовчавъ и задумувавъ са, а скоро знято зъ него казнѣ, повѣсєвъ са на власній одѣжѣ. Пѣмъ дозорцѣ вѣвъ отворити двѣрѣ, Бресчѣ вже не живѣ. Італійскій міністеръ справъ внутрѣшнихъ выдѣлавъ на мѣстє начальнаго инспектора вѣзничѣ въ цѣли розслѣдєня причинъ самоубийствѣ.

— Базалюкъ Никола, ученикъ VI. класъ коломыйской гімназіи, що Великодѣню субѣты відбєставъ са відъ колеса повѣду звѣзничѣ коло стациі Хриплєвъ, подужавъ на стѣлку, що вышєвъ зъ шпнталѣ въ Станиславовѣ и перебувавъ у своихъ родичѣвъ въ Волычанцѣ коло Тысьмєнцѣвъ. Въ именѣ Базалюка выѣвъ до дирекції звѣзничѣ ада, д-ръ Трильовскій жалобу о відшкодованє.

— Мєлюдєна матѣрь. Передъ перемѣсєнимъ судомъ переводилась дня 16 с. м. карна розправѣ а закатованє пяти-лѣтної дитини на смерть противъ Маріи Пашкєвичевѣ, каравѣнъ вѣсѣмъ разѣвъ за крадежи и обманства. Передъ заключєнємъ суржужѣ въ Пашкєвичевѣ, малєрѣтъ покованымъ, мала она сина Александра. Пашкєвичъ полюбивъ дитину, але мати хотѣла позбутися єї, тожъ морала хлопчика довгий часъ голодомъ, катувала, саджала его на горшку зъ розжарєнимъ вуглємъ, ажъ по такъ тортурахъ дитина померла. По перевєденій розправѣ трибуналъ засудивъ Пашкєвичєву на чотєрицять лѣтъ тяжкої вѣзничѣ.

— Відпустовий злѣдѣй. П. Павлина Малаховска, вѣдова по священнику, выбралась на відпустѣ до Крєхова коло Жовкви, забравши зъ собою цѣле свое майно и въ цѣннихъ папєрахъ вартѣсти 3,600 кор. и рѣзні документи, — и все те уградево відъ неѣ на відпустѣ Злѣдѣй не зловлєно.

— Ізъ бугѣвъ въ однѣмъ словѣ. Якієсь вѣмєцкії павѣкѣ, що має видѣю богато часу на дотєпнй розвѣдки, выдумавъ одно нѣмєцєє слово, що складає са зъ 113 бугѣвъ. Вынаходѣ его, що має при помѣщи одного але въ язицѣ нѣмєцкомъ часто практикованого зложеного выслову назвати запрошенє на збори комієіи, котра має прѣвѣрити кошты листѣ участниківъ конгрєсу антиалкогольного, звучавъ бы єсь такъ: Antialkoholcongressmitgliederverzeichnissdruckkostenvoranschlagprüfungscommissionsversammlungseinladungskarte.

— Арбѣннѣ вѣсти. Маршалокъ краєвий гр. Ст. Бадєнї, выѣхавъ зъ Львова до Кракова, щобъ взяти участь у відданю почєсти кардиналовъ Пуанѣвъ. — Концєсію на третю антику въ Ярославѣ одержавъ п. Яковъ Вишатицкій. — Коло Медєи переѣхавъ звѣзничій повѣдѣ ексєкутора податкового; найдєно его неживого, зъ відтєнтою правѣю рускою и правѣю польскою. — Лат. парохію regiae collationis въ Д-бромидѣ, надѣло намієстництвомъ кс. Фед. Хмєльовскому дотєперішномъ пробощєні въ Чинѣкахъ. — Въ Станиславовѣ померъ на тѣмъ патинетнй выслужєний судія Грєзєцкій. — У львовськомъ театрѣ відбудуєть вже вчєра прєдставлєня; на случай асфунікованя електрики поуставлювано по салѣ и сходахъ лѣхтарѣ зъ свѣчами, але електрика дописєла.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу рємѣсничо-промыслову у Львовѣ.

З „Академічної Громади“ у Львові.

І. Після ухвалѣ а 15/5 1901 звєзєвъ Видѣл Товариства „Академічна Громада“ у Львові всѣхъ своихъ членѣвъ, що заявляють а выкладкамъ, щобъ найдалѣше до дня 1 липня с. р. выкладки заплатили, або внесли поданѣ до Видѣлу о свєнтуальнє знизєнє або відписанє залєглихъ выкладѣвъ. В прѣтивнѣмъ случаетъ податѣ ихъ Видѣл до деканатѣ унїверситєту и здержанѣ відішатѣ.

II.

Усѣхъ Товариствъ з IV року, що хотѣли би в сѣмъ році дієтати абєлюторію, звєзєвъ Видѣл Товариства „Академічна Громада“ у Львові, щобъ найдалѣше до дня 1 липня с. р. віддали визначєні книжки а бібліотєки товариства, бо в прѣтивнѣмъ случаетъ здержити са їмъ абєлюторію.

За Видѣл: Ол. Гравѣвскій голова, Пєсифѣ Чайківскій бібліотєкар.

Господарство промыслъ и торговля.

— Цѣна бєзрогѣ. На вѣдєнській торгъ дня 21 и ст. мая с. р. пригналі загаломи 13,410 зѣ того зъ Галичань . . . 5,572 бєзрогѣ. Платили за підписєній відѣ 78—80 с., за молодѣ відѣ 66—86 с. за кілограмъ живѣн ягнѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На „Руску Бурсу“ въ Берєжанѣхъ жертвували сєго сємєстру слѣдуючи добродѣѣ: о. А. Лѣтєнскій зъ Трѣстєнцѣ 3 ар., о. д-ръ Іосѣвъ Мѣльницкій зъ Львова 3 ар., п. Мих. Конпрѣвскій комисарѣ скарбу зъ Львова 1 ар. 50 пр., о. Дидѣль 2 ар., о. Мих. Шурѣвскій зъ Маркови 2 ар., д-ръ Ковшєвичъ зъ Берєжанъ 10 ар., п. Пєсирѣвъ зъ Палины 2 ар., Урадѣ парѣхъ зъ Палины зъ акаѣтѣ 2 ар. 50 пр. — Вѣвъ повнѣмъ жертвы вносєно на фондъ розширєня Руской Бурсы, въ котрой и тепєрь вѣє около 40 учєникѣвъ, має даромъ або за пєзначєнимъ вынагорѣженємъ умѣщєнѣ. — Крѣмъ сєго даєть Видѣлѣ Гадѣ повѣтѣвой и Маєістрату бєрєжаньскому, а нємєцє Радѣмъ повѣтовымъ рогатиньскѣй, подгаєцѣй и перемѣшлянськѣй за выплачєній або оббѣщаній значѣньшѣй запомоги. — Добродѣямъ спєси-Богѣ відъ нашихъ бѣднѣхъ бурсєкѣвъ! О дальшій жертвы просить Видѣлѣ патріотѣвъ-землячѣвъ и колѣннѣхъ питѣмѣвъ сєй Бурсы. — О. Сєвєвичкій прѣдсѣдѣтель, о. Іос. Застѣрѣць пєсѣтєль Бурсы.

Конкурс.

Головний Видѣл Товариства „Прѣсвѣта“ у Львові оголошує отсим на підєставі акту фундаційного а дати: Стрѣй 27 сєрпня 1890 р. конкурсъ на прѣмїю з фундації именѣ Сєрєфана Дубравского по 180 коронъ, за нашєсанє популярнихъ розвѣдокъ и рускихъ язицѣ а отсим прѣдєстѣвъ:

- 1) Образъ сучасного коопєративного руху, а особѣна на областѣ рѣльничого промыслу.
- 2) О рѣльничѣтѣ, то є розумній управі рѣлі і добѣрі насѣива в примѣненю до положєня землі і підєсна нашого краю.
- 3) Борѣбѣ за самостійність національну.
- 4) О плодахъ природы і домашнихъ впробахъ нашого краю.
- 5) Годівля риб і єї значѣня для нашого краю.

6) Про людѣвъ забави. Праці належить надєслати до Головнѣмъ Видѣлу Товариства „Прѣсвѣта“ у Львові (рѣнокъ ч. 10, І. п.) найдалѣше до кінця мѣсєця сєрпня 1901.

Прѣмїювані праці переходять на власність Товариства „Прѣсвѣта“ а праці не прѣятѣ будуть звєрнені авторамъ.

За Головний Видѣл Товариства „Прѣсвѣта“ у Львові дня 23 цѣвгня 1901.

Д-р. Костѣ Лєвицкій, Григорій Врєцѣнов.

Надѣсланє.

Д-р Теофіл Залєвскій

ордиує в хоробахъ ушей, носа, горла і гортани. Лічєнє недугъ мови [гикавѣсть, белѣтєна, шєпєльнѣсть, мѣва чєрєзъ нѣ и т. д.] ул. Ко-247 стѣшка ч. 8 відъ 3—5 по полудни. 9—10

ЛИШЬ

въ реставрації ФАКТУМЪ ТЕНФЕРА, улѣца Трѣбу-чѣвска ч. 12 дѣмъ власкѣй, можєть достати шѣдємко зѣмѣ а годѣмъ 8-ѣй рамо горячѣ окѣдає.

Цѣ мѣнѣвъ.

Почємъ вєпрѣва зъ капустѣю . . .	15 пр.
Сѣжѣлѣ зєгнѣ . . .	12 „
Плѣчки . . .	12 „
Пѣсєлѣ теплѣта зъ хрѣномъ . . .	10 „
Ковбасѣ зъ хрѣномъ . . .	6 „
Кавѣаръ . . .	16 „
Вѣдѣвъ зъ абокѣмѣмъ . . .	40 „

Вѣсѣмъ напѣтки въ пѣльвѣннѣхъ родѣхъ по най-ушѣрѣдѣннѣмъ цѣнахъ; для пєжєности, що похѣдѣтъ зъ мѣмъ реставрації, даю відѣбравчѣмъ маркѣ. — Пѣльвѣннѣй зѣмѣ по найдєшевнѣмъ цѣнахъ почємъ вѣдѣвъ 40 пр. дѣтра.

По театрѣ вѣє свѣзѣ, въ великій выбѣрѣ отравъ и напѣтѣвъ заосмотрѣть музѣка.

79 280—7

Въ вышєсказѣмъ повѣщанємъ

НАФУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Мєханіки у Львовѣ площа Галицѣна ч. 1., прѣтивъ Банку Гипѣтєчного на иштѣтѣцѣхъ площа Гєлицєнѣ

поручєвъ въ великомъ выбѣрѣ и по цѣнахъ найдєшевнѣхъ: окуляры, цѣкєры, пѣрѣкѣты, бѣноклѣ, далєкозѣмѣ, барѣомєтры, термомєтры, мѣтєроскопы, лѣпѣмъ, ком-лєсѣ, рѣаційнѣ, таѣмъ мѣтєрѣжѣ, поѣмъ, лѣбѣлѣ мѣкомєтры и т. х. Урядѣмъ дєзѣмѣжѣмъ опєлєтєчѣмъ. Вѣсѣмъ напѣткамъ, понагодуємъ са ажъ най-корѣе и найдєшевнѣе. 4818

ПІЩАНИ

найзнаменїтѣше уздоровище сїрѣчно-мудѣло для ревмѣтизмѣ в недугахъ сугубѣхъ і костей, в хлѣтѣхъ сугубѣхъ, по зломаняхъ і звичєнѣхъ в подѣрї, нерѣвѣлахъ а головнѣю в лѣкѣхъ.

Урядѣнѣя, такъ що до мѣшанѣхъ якъ і куєнѣвъ, після всакихъ вѣмѣгъ — відъ лѣкѣсѣуєнихъ ажъ до найдєшевнѣхъ. Три басєны чѣсто сїрѣчні, три сїрѣчно-мудѣлѣ, одєн порцєлѣновѣй. Осѣбнѣй басєнъ для убогихъ зъ куєнѣми по 10 пр., другий по 40 пр. Вѣмѣмъ порцєлѣновѣй, мармѣровѣй і дєрєвинѣй. Відѣповідѣ купѣлі бѣдѣтѣй лѣкѣванѣмъ і нєспрѣванѣмъ усѣхъ-мъ. Прѣспєкти розєслѣє зарѣдъ. Окопѣця горнѣта.

Лѣкаръ ординуючѣй: Д-р. Ал. Тайхманъ.

до 15 мая: відъ 15 мая:

Крѣвѣ, Рѣнокъ гол. Піщани на Угорщинѣ.

Подяка.

Открытъ складу прилюдно подяку Вишванной Торговлѣ „Млх. Дымета и Конст. Урбана“ въ Львовѣ за солідне и дуже дешево зладжене чотирохъ гарныхъ фелонѣвъ зъ вѣсьми приборами до Богослуженя. Крѣмъ того заявляю, що ся торговля зъ огляду на бѣдноту Церкви и монахъ парохіанъ заведѣды продавала дуже дешево церковнѣ рѣчи.

о. Іосифъ Дякошъ парохъ Вишнѣвъ п. н. Перемышлянъ.

255

4-6

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

A. Тіера правдива мазь зъ центифолій

такие душо сильно, чистить основно, лагодать бѣды, скоро гоить, размягчуе и выдѣляетъ всякій чужой тѣло, помазавъ въ тѣло. Мазь ся конечно потрібна туристамъ, цыкчистамъ и бѣдцямъ.

Дѣстати можна въ антикахъ.

Почтою франко два слонокъ 3 кор. 50 сот. Сложакъ на пробу по 1 кор. 50 сот. за поперѣднимъ надѣсланемъ цѣны высылаетъ разомъ зъ проспектомъ и выказомъ складѣмъ у всѣхъ краяхъ на землѣ Apotheke A. Thiery's Fabrik in Prograda bei Rothe-Sauerbrunn. — Стеречи ся треба наставуваня и уважати на помыслу марку, вышлелу на кождѣмъ слонокъ.

36-50

Велику ошаднѣсть

ий, льнянй и накрыва столовъ, бо дѣстануть товаръ впрямъ зъ фабрикъ по цѣнѣ фабричной. Такъ само свѣтло Аролю, выробы чысто срібнй и платиновий, касы огнетривалы и вѣдлкого рода виш. Дробжджѣ, выкладно для крамарѣвъ въ найменшій складѣности. — Переводять обезпеченя жатый, посяговы и градовы. Ласкавъ замовлена прошу подѣ адресно:

Михайло Петрицькій,

заступникъ фабрики, Львовъ Вѣрменскъ ко.2.

172 5-7

Фабрика парова

Райха и Сполки въ Знесѣню

почта Львовъ

поручае свои выробы:

шварць и вазелину до чобѣтъ а такожъ вромхмалъ до натирания бѣды.

На жаданѣ цѣныны даромъ.

113 4-50

КАВАРНА

Г. БРАЙФОГЛЯ, давнѣйше В. ВЕБЕРА, при улицѣ Гродѣйцкѣй ч. 4 (рогъ Вѣрменскѣй), отворена дня 26 падолиста 1899.

Повѣдомляючи о томъ Ви. Р. Т. Публику, прошу о ласкаве потерѣ мого підприємства, а буду совѣстно старати ся заслужити на се. Зъ высокими поважанемъ

254 4-5

Г. Брайфогель.

Ц. і К. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ

Д. & Ц. ГАРДТМУТ

кафельні печи білі и кольорові, ванни, кухні и т. п. по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Для Галичини виключний склад офіціальний у Львові в пасажи Гавсмана 8. — Телефон 596. 246 8-18

ПОРУЧАЄМО НАШ ГОЛОВНИИ СКАД ВИН

угорскихъ, австрийскихъ и заграницныхъ оригинальных.

Зокрема поручаємо дешевѣ а дуже добрі молдавскі вина по 56 кр. за літру, вина Magyarsder по 48 кр. за літру и старі сѣмгородскі Riesling. — Вислака на провинцію о 5-кілограмовихъ бочѣвахъ відпратити поштою.

Крімъ того поручаємо одомуицке пиво зъ міщаньского бровару и просимо, аби наші Р. Т. Гі-бурчѣ зводили при закупнѣ докладно вважати на наше „зъ міщаньского бровару“ и на охоронный знакъ „червоний орелъ на білімъ полі“.

Вислаки на провинцію в бочѣвахъ від 25 літрів и в бутелькахъ від 25 бутелькою почашви.

263 3-52

МАКС ВІКСЕЛЬ і СПН

Львів, ул. Краківска 14, (п.р. телефону 97).

Ц. и. упривілейована Assicurazione Generale in Trieste. (Заставна Ассекюрація) Заложена 1831 року.

Основний капітал і фонд поруки з кінцем 1900 року 173,458,451,60 К.

Товариство приймає обезпеченя на людске житє, внараву для дѣтей і речтѣвъ обезпеченя на всѣхъ можливихъ комбинаціяхъ по найдешевѣйшихъ преміяхъ і підъ найдогиднѣйшими умовами. Обѣ найповнѣйшій комбинаціи обняти: табелею 15: обезпеченя капіталу і табелею 16 А: обезпеченя посягу дѣтей, обѣ зъ заггарантованимъ 8% вою вингородою процентівъ. Докладні проспекты і оферты даромъ і franco. Зъ найбільшою готовністю уділяє інформацій і приймає оферты агенцій

Генеральна Агенція для Галичини і Буковини у Львові ул. Словацкого ч. 6. 258 13-7

Паяночка зъ рускою родина, розумуюча ся на сѣльскій господарствѣ, пошукуе мѣста до заряду дому. Ласкавъ зголошеня подѣ: Л. Т. Залуче дворець poste rest 258 1-3

БРИНДЗА

маєва, знаменита, овеча, гірська дешевѣе якъ всюди. Начна 5-кілограмова 2 ар. 15 кр. Булюн по 5 ар. 6 ар. 7-50 10 ар. Двір Лапшин, п. Бережани. 278 5-10

Дієтично лічничий порошокъ для свиней нохатне средство противъ всякого рода хоробъ свиней зъ причини алого віджмаленя, хибъ в обіку крові і в травленю. Уживає ся зъ найлучшимъ успіхомъ противъ помору і рожи у свиней. Правдивий зъ маркою охоронною і власноручнимъ підписомъ „Ст. Вагнер і І. Зеригевичъ“ дѣстата можна в ц. к. Антиці окружній І. Зеригевича в Заліцкахъ. — Ці-379 на пуделка і корона 2-10

Льосы турецкі по 400 Франк. по. суть дуже годні припорушення и мають найлучшій роакладъ тягненъ.

Головний выгранй

300.000 и 300.000 Франкѣвъ

Найблизше тягнене 1-ого червня с.р.

Продаю одень Льосъ на 34 раты мѣсячній по 4 кор.

Выключне право гри по пересланю (перекла зомъ почтовимъ) першон раты.

Въ послѣднѣмъ часѣ всѣ льосы подѣскачили въ курсѣ, такъ що для любезнѣ турецкѣхъ наданжжа курсова есть имовѣрна. 257 1-2

ДОМЪ БАНКОВЫЙ

Алекс. СУХАНЕКЪ, Берно мор. ул. Фердинанда 39.

Ново перенесенный магазинъ на площу Марійску ч. 10, давнѣйше Якубовскій & Яра

тепер

М. ЯКУБОВСКИЙ

поручае свои выробы изъ срібла хіньского і знаяди церковні 219 5-10

Розкладъ фѣды поѣздѣвъ залѣзничныхъ, важный вѣдъ 1 мая 1901.

пѣсля часу середно европейского (пѣбѣйшого о 36 минутъ вѣдъ часу львовского).

посп. особ. прихадать о годинѣ до Львова (головный дворець) вѣдхадать о годинѣ зѣ Львова (головный дворець)

12 15 2 31 3 35 6 10 6 30 6 40 7 45 8 10 8 15 8 50 11 45 11 55 12 55 1 10 1 35 1 45 2 35 3 14 4 40 5 35 5 40 5 50 6 00 6 30 8 40 8 50 9 00 9 20 9 40 9 50 10 20 10 50 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 10 5 20 5 30 5 40 5 50 6 00 6 10 6 20 6 30 6 40 6 50 7 00 7 10 7 20 7 30 7 40 7 50 8 00 8 10 8 20 8 30 8 40 8 50 9 00 9 10 9 20 9 30 9 40 9 50 10 00 10 10 10 20 10 30 10 40 10 50 11 00 11 10 11 20 11 30 11 40 11 50 12 00 12 10 12 20 12 30 12 40 12 50 1 00 1 10 1 20 1 30 1 40 1 50 2 00 2 10 2 20 2 30 2 40 2 50 3 00 3 10 3 20 3 30 3 40 3 50 4 00 4 10 4 20 4 30 4 40 4 50 5 00 5 1

Виходить у Львові ще два (крім жодних і руских емігрантів) о 5-ти годинах по полудні. Літературний додаток „Вісникъ найважливішихъ новинъ“ виходить во вторникъ, а во вторникъ і п'ятницю на поромішньому районі з Дніпромъ.

Передплата у хисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Карла Лудвіка 9, і А. Ольшавського ул. Клявського 2; — у Арсенію: Д. Крижановський; — у В'їх: М. Дуке, І. Селлерстатте; — у Ф. А. Рихтер, Nibelungengasse 4; Н. Schalek I. Wolksteil 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 12; В. Франкфурт і Гамбург: М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і на додатокъ за хисерати платити у Львові.

Аренда пропінанція въ Жовкві.

Водъ кн. Павла Сап'їги одержали ми въ В'їдній сл'їдуюче писмо:

До Редакції „ДВЛО“ у Львові.

По мысли §. 19 зак. прас. прошу о пом'їщені сл'їдуючого спростованія:

Въ ч. 100 дневника „ДВЛО“ зъ 5 (18) мая 1901 находится ся статья п. в. „Бодай то па номуъ бутъ“, м'їстача сл'їдуючій фальшь:

1) Неправда, що громада м. Жовквы дарувала м'їст 100.000 зр., — наом'їстъ правда, що громада заклучила зъ Товариствомъ „Akcyjny Browar Krasieczynski“ яко арендаремъ права пропінанції м'їсцон угоду що до дальшої аренды тои пропінанції.

2) Неправда, що жовківська Рада громадска признала Броварови красичинському за р'їкъ 1901 опустъ зъ чиншу въ квотъ 10.000 зр., — наом'їстъ правда, що п'їсля згаданон угоди доперва почавши зъ днемъ 1 с'їчня 1902 має бути плачений в'їдний в'їжъ доса чиншъ.

3) Неправда, мовъ-бъ я просивъ м'їста Жовкву о випущені пропінанції зъ в'їднов рука за чиншъ р'їчний 25.000 зр., — наом'їстъ правда, що водъ трохи л'їтъ тягнути ся пертракція зъ громадою о випущені Бровару по-просту зъ обліга. Доперва въ посл'їднихъ часахъ, не могучи никакше доб'їти до порозум'їня, прошено громаду або о опустъ за три роки, або о розвазані тепершнього а заклучені новог контракту, але не за чиншомъ 25.000 зр., а лише 23.000 зр.

4) Неправда, мовъ-бъ зас'їдані жовківскои Радъ громадскои, на котрымъ запало р'їшеніе що-до угоди, водбулось 13-ого мая с. р., — наом'їстъ правда, що се зас'їданіе водбуло ся дня 9 мая с. р.

5) Неправда, що въ часъ треваня тог зас'їданя жидовскій радній внесли були оферту на чиншъ р'їчний 30.000 зр., — наом'їстъ правда, що въ часъ пертракції субкомітету Радъ громадскои зъ представителями Бровару дня 9 мая с. р. опов'їдано, що якийсь м'їсцевий чиншник, не представляючій яко фірма абсолютно н'їчого, хоча въ легко зрозум'їл'їмъ ч'їмъ заколотити воду, розгускала по передкою магістратского льокалю поголоску, що найшла бы ся консорція, котра дала бы за пропінанцію 27.000 зр. р'їчно.

6) Неправда, мовъ-бъ чиншъ р'їчний у годженій теперъ межъ громадою м. Жовквы а броваромъ красичинськимъ мавъ выносити 25.000 зр., — наом'їстъ правда, що чиншъ т'ї має выносити крімъ р'їчнихъ додатковъ 25.500 зр.

7) Неправда, мовъ-бъ жовківська Рада громадска „легкодушно“ въ давн'їмъ случаю поступала, — наом'їстъ правда, що не лише Рада громадска, але всь покликаний чиншникъ розважали тую справу водъ трохи л'їтъ; що в'їдн'їа разъ розписувано въ л'їтахъ 1898, 1899 і 1900 л'їдатурацію на аренду права пропінанції, однакъ безъ усп'їху, бо н'їхто абсолютно не зголошувавъ ся; що в'їдн'їа зас'їданіе Радъ громадскои дня 9 мая с. р. тревало водъ 6 до 9-ого вечеромъ, отже три години, а черезъ тої часъ о н'їчомъ в'їдн'їомъ якъ лишъ о т'їй справ'ї говорено.

Констатую отже, що статья п. в. „Бодай то па номуъ бутъ“ водъ початку до к'їнца не зг'їдна зъ фактичнимъ станомъ р'їчъ; констатую в'їдн'їа і то, що Броваръ красичинскій, якъ то загально в'їдн'їе, водъ першом до посл'їдн'їо хв'їл'ї н'їчого нашого не жадавъ н'ї жавъ, якъ лишъ абь громада у в'їдн'їа его водъ плаченя в'їдн'їа не уза-садненого, о 1000 зр. м'їсчача або 12.000 зр. р'їчно за високого чиншу.

Зъ водпов'їднимъ поважанемъ для Р. Т. Редакції

Павло Князь Сап'їга.

В'їдн'їа 21 ого мая 1901.

Близшій інформації нашої Редакції зъ т'їй справ'ї выназують ось-такіи ставъ р'їчъ: Фирма „Browar Adama ks. Sapiehy“ (товариство акційне, котрого представителемъ і членомъ Радъ надзираючон єсть кн. Павло Сап'їга) арендує въ Жовкві право пропінанції водъ року 1897 за 35.100 зр. р'їчно. Аренда має к'їнчити ся въ роц'ї 1902 (мала тревати шість л'їтъ).

Зъ причини, що арендатори на т'їмъ интересъ — якъ кажуть — але выходили, хот'їли они заразъ въ друг'їмъ роц'ї по заклучені умови выдочити ся зъ интересу, і просили жовківскій магістратъ, щоби на ихъ коштъ розписавъ нову л'їдатурацію. Магістратъ

д'їйстно зволнивъ ихъ волю і розписувавъ л'їдатурацію въ рр. 1898, 1899 і 1900, однакъ при двохъ першихъ л'їдатураціяхъ не ставили н'їякій оференти, а при третій вправд'ї були оферти, однакъ низшій, якъ переважна оферта кн. Сап'їги, отже магістратъ не м'їгъ ихъ прийняти, а тымъ самимъ князя Сап'їгу зъ обліга випустити. Тогды арендатори зачали залагати зъ чиншомъ вынаишу. Магістратъ выточивъ нымъ процесъ, въ насл'їдокъ котрого залеглий чиншъ мус'їли уплатити і платати уже правильно до нашнього дня.

Однакжъ интересъ — якъ кажуть арендатори — не поправлявъ ся, длитого они внесли зъ початкомъ сего року до магістрату просьбу о опустъ зъ чиншу вынаишу и о продовженіе аренды пропінанції. Магістратъ поставивъ тую справу на друг'їмъ м'їсцѣ зас'їданя радъ м'їсцон зъ дня 9 мая с. р. (L. 217. Prośba Browaru ks. Adama Sapiehy o opust czynszu dzierżawnego i przedłużenie dzierżawy propinacji) Просьба кн. Сап'їги домогала ся розвазаня петвучого, а заклученя новог контракту, але вже т'їлько за чиншомъ 23.000 зр. р'їчно.

Рада м'їска збрала ся 9-ого мая въ належн'їмъ комплет'ї; зъ стороны д. и. староста бувъ присутній самъ староста д-р Шумлянскій, а зъ стороны выд'їлу пов'їтового членъ выд'їлу п. Горечій. Зъ причини, що квота 23.000 зр. выдала ся декимъ раднымъ надто низкою, р'їшено выбрати сейчасъ субкомітетъ ad hoc — зложений зъ радныхъ Мацильского (буристра), Гіліха, Олварчина, Керничкого, Базилевича і Волюсьельда — и они сейчасъ уделись до комитаты буристра и почали зъ присутними на т'їмъ зас'їданіи: княземъ Павломъ Сап'їгом, повновластимъ фірмы Станиславомъ Тарновскимъ и сп'їльникомъ жидомъ Фрайдентаймомъ пертракувати. Пертракція мала тої усп'їхъ, що рада м'їска повзяла сейчасъ р'їшеніе, що аренда пропінанції продовжавъ ся допершньому арендаторови, князю Сап'їгу на дальшій в'їдн'їа л'їтъ, т. в. водъ р. 1903 до 1910, а то за р'їчний чиншомъ 25.500 зр., а надто опускає ся ему чиншъ за посл'їдній р'їкъ тепершньої аренды т. в. за р'їкъ 1902 зъ 35.100 зр. такожъ на 25.500 зр. П'їсля тои ухвали кн. Павло Сап'їга лично подинаувавъ раднымъ і об'їцавъ, що интересъ Жовквы буде все особливо боронити.

Тутъ треба ще додати, що въ часъ пертракції субкомітету зъ репрезентантами арендаторовъ, зголосила ся д'їйстно горожане жиды: Шльосеръ, Фішеръ, В'їдн'їа і Тухъ, — котрі розличній ший права водъ жовківскои громады арендують и будь-що-будь репрезентують безпечну фірму, — и заявили пертрактующимъ, що они готові за пропінанцію дати 27.000 зр. р'їчно. Однакжъ на внесеніе радного п. Гіліха рада м'їска не взяла аявлятихъ сп'їльниківъ водъ наряду.

Зъ повышого представл'їя в'їходить, що нашъ корреспондентъ — зъ выимкомъ декихъ дроб'їшнихъ, менше важныхъ р'їчей (якъ и. пр. дати дотачного зас'їданя радъ м'їсцон) у властивой (ути р'їчъ не такъ дуже помылавъ ся. Бо чи квота опущеного чиншу выносити 100.000 зр. чи (якъ зъ спростованія кн. Сап'їги и повышого вынесенія выд'їл'ї) девять л'їтъ по 9.600 зр. т. в. разомъ 86.400 зр., то се справы не зм'їняє. Фактомъ незаперечнымъ єсть, що Броваръ кн. Адама Сап'їги в'їдн'їа прос'їбу о опустъ чиншу и о продовженіе аренды, хот'їа терм'їнъ вынаишу выгасає доперва зъ концемъ 1902 року, отже само собою розум'їє ся, що продовженіе такъ не могло никакше мати м'їсця, якъ т'їлько зъ выключеніемъ публичной л'їдатурації.

Кн. Павло Сап'їга въ сво'їмъ спростованіи не хоче ідентифікувати „Бровару кн. Адама Сап'їги“ зъ своєю особою. Оли оно такъ, то чиншъ вытокувати нарочный прив'їдъ князю зъ В'їдн'їа до Жовквы на згаданіе зас'їданя,

якъ такожъ публичну подаку въ присутности всьхъ радныхъ и збранныхъ слухател'їхъ?

Чи въ воду всего повыше представл'їя можна твердити, що рада м'їска въ Жовкві подарувала кн. Сап'їгу вправд'ї не 100.000 але 86.400 зр., — се лашавмо до осуду самыхъ нашихъ читател'їхъ.

О противъ крови

въ Манастирці.

Въ рубриц'ї „Справы парламентарій“ подаемо водпов'їдъ президента м'їністр'їхъ д-ра Кербера въ т'їй справ'ї. Якъ pendant до того урядовог представл'їя справы подаемо результатъ розсл'їдовъ б. посла Станиславского, котрий вы'їхавъ на м'їсце и водъ днемъ 23 мая пише зъ Льв'їска до Kurjer'a lwowskiego:

„Мешанцямъ громады Манастирці приказавъ зградъ добръ выр'їсн'їа ужитковъ, якъ мали водъ прад'їдовъ. Безъ судовогъ выр'їку, безъ н'їякого взагал'ї порученя якои власти, такъ соб'ї галицкіи спос'їбамъ добръ выд'їавъ приказъ, але хлопы не хот'їли, бо не мали обовязку слухати того приказу. А хоч'їли и хот'їли, то не могли об'їдати сего зр'їб'їти, бо конечиность истнованя не позволяла имъ на се. Старосту яко власть, маюча доб'їти про добро заг'їлу горожанъ, выдало д. 14 с. м. до ч. 7.080 порученіе жандармеріи, абь спов'їд'їе воли двора.

Жандармъ жандармъ Писецкій ч'їл'їмъ т'їмъ, а хлопы дал'ї пасли тамъ, де все, и в'їднуку имъ не впадало, абь жандармъ мавъ право выд'їавати выр'їки про ихъ приватній справы. Жандармъ адавъ старосту р'їш'їцію, що хлопы обур'їли на безправіе построено двора. Тогды старосту порученомъ зъ д. 18 с. м. ч. 7.922 выдало письменный приказъ, скр'їпленый р'їш'їющимъ уст'їнымъ по ч'їмъ, абь жандармерія дала сил'їст'їшу асистенцію дв'їрснимъ л'їснимъ органамъ.

Зъ тымъ порученіемъ жандармъ Цигил'їхъ, Писецкій и Троциць, водъ проводомъ старшог дв'їрскогъ л'їсничогъ Адама Улинецкогъ, л'їсничогъ Віктора Вісневскогъ, ад'їкн'їа л'їсничогъ Ем'їла Унін'їа, въ товариств'ї побережничковъ Антои Писцаса, Дмитра Буни, Василя Камидкогъ, Іосифа Вольного, Анд'їя Деркача, Мат'їя Барана, Якова Федаса и Войцеха Дзюлы, приг'їтовались до походу въ абефмъ караб'їновъ и зъ револьверами.

По дорог'ї на м'їсце акцій вступили жандармъ зъ л'їсничимъ Вісневскимъ до Берм'їховъ на гор'ївку до коршмы Фоми Фіна. Вышли тогъ дв'їрскогъ продукту“ за 1 зр., а Федько Бендиковскій зъ Берм'їховъ вид'ївъ, що це об'їз'їмъ по дорог'ї наиввали ся на берм'їховскіи поляхъ, ладуючи караб'їны острими набоинами.

Прийшли на м'їсце, але хлопского товару „на дв'їрскоб'їт“ не було ще. Тогжъ об'їговорили подробо плав'ї операції и зачали вызначеній позицій, зъ котрыхъ мали рушити на знакъ трубы. За хв'їлу наступу надб'їгали товаръ. Побережники агнали товаръ до л'їса, при ч'їмъ ихъ крики в'їбили старшихъ людей н'їзъ загородъ поблизкихъ дв'їр'їхъ. Хлопы, надб'їгавши, въ уст'їл'ї розр'ївавъ вод'їлчували побережничкамъ „яке помаг'їа-В'їгъ такъ бувъ здоров'їа“. Коли вже хлоп'їи и баб'ї надб'їгалося до 25, заг'їрала трубка сигналова и з'їявилася неспод'ївано жандармерія і л'їснич'ї зъ караб'їнами. Хлопы (стали якъ вкопаний, зъ б'їлками въ рукахъ, якъ мали до заг'їн'їя товару. Поступивши на пару кроковъ, онишли ся вже на своихъ орныхъ заг'їнахъ. Гріць К'їлинь, що власне вернувъ зъ Льв'їска, куда носивъ податокъ, стов'ївъ ад'їзованій на своихъ ноги и жалувалъ ся на свою тяжку долю. За хв'їлу улавъ на землю. Люды звернули на него жандармъ Цигил'їхъ и л'їсничій Вісневскій.

Судово л'їкарска комісія при сенци ствердила, що черепъ нуль водъ удару зъ аду, пром'їтний двома протамы, а въ л'їску и заг'їломъ въ голов'ї К'їлиня найдену 16 шрот'їхъ грубогъ п'їл'їбу. Можетъ тої ч'ї черепъ безъ шрот'їхъ заховавъ у слух'їхъ сл'їдній суд'їа зъ Сянона п. Вл. Дукегъ яко сог'їг'їа дефіці. Черепъ под'їравлений зъ аду ятъ с'їто.

Селаній Томко Корданъ войшовъ под'їносити, ратувати К'їлиня. Добравъ его жандармъ Цигил'їхъ и розпорозъ ему багнетомъ б'їтъ, а выр'їлого вже К'їлиня, беручи за ш'їлу, позаставъ колюбою, якъ се стверджено по сл'їдахъ при сенци.

Незабаромъ улавъ другій выстр'їлъ водъ Писецкогъ, по ч'їмъ поваливъ ся другій К'ї-

Передплата на „ДВЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею: на цілий рікъ . . . 16 зр. на цілий рікъ . . . 22 зр. на п'їловъ року . . . 8 зр. на п'їловъ року . . . 11 зр. у Львові: на цілий рікъ . . . 14 зр. на п'їловъ року . . . 7 зр. на ч'їверт'ї року . . . 3.50 зр. на м'їсц'ї . . . 1 зр. 30 кр. Редакція, Адміністрація и Експедиція водъ ч. 24 ул. Баторія. — Р'їш'їюмъ звертають ся л'їшо на попередн'їе в'їстерженіе. — Реклам'їаціи зосопотаній вод'їль водъ порту. Месячн'їе членъ коштує 4 зр. на пров. 7 зр. Оголошенія з'їяній приймають ся вод'їдн'їа 10 зр. водъ одност'їр'їи хисератовою або еи м'їсцѣ зъ рубриц'ї „Надоб'їж'їе“ по 25 зр. а. в. К'їлинь и ший доменскъ признач'їи, член'їхъ еи по 16 зр. водъ з'їяній.

ликъ, Павло, такожъ на власн'їй загородъ. Куля прошла ему руку водъ долонь по л'їкоть, зводки вишла зъ б'їк'їхъ и прошла емо на-скрозъ. Живъ ще хв'їлю, спов'їдавъ еи и зложивъ св'їд'їчство: „якъ передъ Богомъ, до котрого йду“.

Улавъ третій стр'їлъ и поваливъ ся третій, Гінінь, але сконавъ аны у середу (22 с. м.) по полудни. На шаст'ї п'їшій в'їсф'їи вже втечи. Четвертий выстр'їлъ зарвавъ Гіна Маєлюна по пальц'їхъ руки и куля урнала ему палець зъ н'їгтемъ. П'їшій, лекше ранений, чекат'їи на-разъ, аны вывал'їти свои раны.

Повислено трупи и выстано депутацию до Льв'їска зъ рапорт'їмъ до суду и староства. За годану були на м'їсцѣ всьхъ дост'їпнихъ зъ Льв'їска и соти людей зъ окол'їцъ. Четвертий жандармъ, асистенцій управител'їви двора на м'їсцѣ под'їл'ї, сказавъ голосно до народу: „Дикуйте Богу, що мене тутъ не було, бо я бувъ бы всьхъ выстр'їлавъ“. Огласено на-разъ трупи и м'їсцѣ под'їл'ї. Радникъ суду К'їм'їцкевичъ зарядивъ, що належало до суду, пар'їдъ успокоивъ еи и на т'їмъ стало. Дня 21 с. м. збр'ївано трупи, а 22 с. м. була сенція.

Обур'їеніе загальне. Наслухавъ еи и жалобъ огорченыхъ Манастирчанъ. — *Дно Станиславскій.*

Доповненіе сен доп'їси становить телеграма, выслана до „Kurjer'a lwowskiego“ зъ Ясла 24 с. м., котра звучить:

„Урядово стверджено, що въ Манастирці поб'їжъ жандарм'їи стр'їляли до народу шротомъ л'їснич'їхъ тр. Красичкогъ. Мавъ стр'їляти л'їсничій Вісневскій, доси не арештований, м'їмо того, що все ще грозить людямъ повновласт'ї стр'їляти. Ужитыхъ караб'їновъ не водобр'їано доси аны жандармеріи аны л'їснич'їхъ служб'їхъ. Нар'їдъ бувъ и в'ї зов'їсн'їа спок'їйний.“

Про ті факты яркого надужитя подавъ п. Станиславскій дошене до надпрокураторіи у Львові.

Дешевой соли!

На зас'їданіи палаты пословъ радъ державнои зъ дня 23 с. м. поставивъ пос. Василь Яворскій зъ товаришами такъ внесене въ корнестъ убогого народу взагал'ї и хл'їборобовъ зъ-окрема:

Загально домагає ся народъ знизженія ц'їны соли, а маже кождої сесіи парламенту выступати заступникъ р'їзныхъ кра'ївъ нашої монархіи зъ дотачними внесеніями.

Коли положеніе с'їльскихъ господарствъ взагал'ї не є корнесте, то галицкій селяне мус'їть дуже тяжко побити еи, щоби выжити на св'їтъ. Наші селяне не т'їлько що платати высокой податки гр'їшны и кровію, але и терп'їять б'їгату водъ елементарныхъ нещаст'їхъ; длитого слушно аможетъ домогати ся, щоби в'їдн'їа держава прийшла въ пом'їщъ обниженіемъ ц'їны соли, такъ конечно до власног ужитку и до розумног год'їл'їхъ худобы. Высока ц'їна соли особливо тяжко д'їймає галицкимъ селянамъ, хочъ иъ разъ Галичина належати до кра'ївъ зъ природи богатыхъ на соль.

Год'їл'їа худобы належитъ безперечно до найважн'їшихъ галузей господарства, а на еи подд'їв'їсно повинно єйже залежати м'їністерству р'їльництва. Въ Галичині годенъ селянинъ майже всюды лише тогды залатити податокъ, коли спродасть яку худобу. Соль для худобы є, якъ уже сказано, невыч'їайно важна р'їчъ въ год'їл'їхъ худобы; а коли метричний сотн'їаръ тои соли коштує въ П'їльчич'їхъ 3 марки, у Франціи 4 франки, то въ Австріи коштує водъ 10 кор. Та не т'їлько ц'їна тои соли є дуже висока, але и як'їсть еи не є така, якъ б'ї треба багати, бо не зав'їд'їгды уважамъ ся на те, щоби соль мали въ соб'їхъ привисану закономъ зъ дня 23 грудня 1896 єв'їд'їл'їхъ 89.25% соли, 0.5% окисен в'їс'їа и 0.25% полину. До того треба ще додати вс'їл'їй трудности, полученій зъ побир'їаніемъ тои соли.

Є въ р'їзныхъ сторонахъ Галичини жерела сол'їнои р'їны, котру належало бы якъ найбільше выкористати для год'їл'їхъ худобы. Правител'їство тримає ся тои засади, що черп'їати р'їну позволяє тымъ громадамъ, котрі лежать на територіи сол'їныхъ жерель. Отже

Quaker Oats

(амер. товченый овесъ) на зам'їну або зуцу; стравы ті здорові і смачні,

можна кождо хв'їл'ї за 10—15 минутъ зварити на гор'їчій вод'ї.

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

вуть ся „patres powiatowi“ не ре-агували, але були готові підписати кандида-туру д-ра Кірхмайера, дідича майданського, ставлячи, на тронь маршалковскій длатого, що ц. к. староство того нмъ (радамі) за-хвалювало.

Ту треба віднести, що самі Поляки ка-жуть, що дуже дивують ся, що радий „ро-віатгрові“ Русини, маючи таку перевагу вь радѣ, не подумали о тѣмъ, аби або наново о. каноника вибрати, або кого иншого зь Ру-синівъ на тую гідність запропонувати... И ми Русини даємо ся, а ще більше болѣмо, що такі непотизми або рабство вьрали ся до серця повѣтровихъ, що они нѣвѣ не хочуть разъ рѣшучо стати по сторонѣ бѣд-ного опущеного народу, а все и всюди пла-ють ся, ба танцюють коло великихъ сего свѣта... Гей панове „patres powiatowi“! quibus-que tandem...?

При тій окаяні додати треба и властиву причину резинації великого маршалка. Про-шу собі представити вь тій дѣлі конаець веснянои сесіи повѣтровои вь Надзѣрнѣ: о. каноникъ же на тронѣ, радий розкодатъ ся, а оденъ зь нихъ п. Симъ зь Миклушинца, управитель намери, обертаєсь вь дѣверхъ и вьричати: „Księżę marszałku! a proszę lepiej pićnować wójtów, bo dużo kt...“ Се такъ ткнуло о. маршалка, що завернувъ раднихъ и подякувавъ за службу. Ще одна версія хо-дить о тій резинації по свѣтѣ, але тую на разъ лишно, а радше скажу, що слухно и мудро ударивъ п. Симъ вь ту страшну стру-ну. Надъ вѣтми нема контролѣ, навѣть на жалобу громадянъ не уважавъ, а сли кон-тролюєсь при око людске, то вь рукавичкахъ... Вь Лѣвовѣ вѣтъ уже вѣсѣмнадцять лѣтъ уря-дує, хотъ громада его ненавидѣла. По аншихъ селахъ дѣсь те саме на волѣ, а люди не можуть собі дати радѣ, бо вѣтѣвѣ треба до виборѣвѣ. И ми смѣливо и совѣстно класемо до о. каноника: „Отче маршалку! Просимо вглянути разъ вь господарку вѣтѣвѣ, на-шѣмъ маленькихъ, а богато буде матеріалу для прокураторѣвѣ!“

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фондъ.

— Нове товариство задатковъ урядниківъ и священниковъ. Вь 102 числѣ нашої часописи зь 22 с. м. подали ми коротку записку, що львівскі Русини приступаютъ до заснованя нового товариства задаткового урядниківъ и священниковъ на взѣръ истинного для ав-стрийскои монархіи Beamten-Verein-у и вѣстну юнихъ у насъ польскіхъ урядничихъ това-риствъ задатковихъ, котрого цѣлю буде удѣ-лювати и удержувати дешевого личного кре-диту рускій интелігенціи. По нарадѣ 21 с. м. вѣдбула ся вчѣра 24 с. м. вь сали руского „Сокола“ другій довѣрочній зборъ, на котрихъ передискутовано основно проектъ статута предложеній пп. Ал. Серошчовскимъ, Ив. Бачинскимъ и Грис. Грозикомъ. Проектъ сей, велимъ старанно оброблений, обговорено основно, при чѣмъ представителѣ поодинокіхъ ставѣвъ высказали потреби дотичнихъ дикасте-ріи, котрі вь проектѣ уважались, такъ що товариство завязане на основѣ того статута зможе вповнѣ водповѣсти своій задачі. По обговореню цѣлого статута вибрано комітетъ, котрий має загляти ся склаканемъ першихъ загальнихъ зборѣвъ для принятія статутѣвъ. Вь складѣ сего комітету увійшли пп. Ив. Бачинскій емер. капітанъ, о. Іоанъ Давидови-чъ сотрудникъ церкви Успенія Пр. Дѣви, Грис. Грозикъ урядникъ Товариства взаимно-го кредиту „Дѣстеръ“, д-ръ Теодосій С. За-вѣтъ кандидатъ адвокатскій, о. Теодосій Леж-гоубскій урядникъ Товариства взаимнихъ обе-печень „Дѣстеръ“, о. Ал. Темницькій парохъ при заведеню кармита у Львовѣ, Романъ Це-линскій профессоръ академ. гимназій и д-ръ Микола Шухевичъ адвокатъ у Львовѣ.

— Головиний Видѣль товариства „Просвѣта“ рѣшивъ приступити вже вь найближшій часѣ до поставленя памятки на могилѣ заслуженого историка руского, пок. профессора д-ра Юліана Целевича. Сей памятникъ буде коштувати раз-омъ зь місцемъ и посвященемъ вѣше 400 корон. На се зібрано до сего часу 314 коронъ, та що-би повнѣти недостаючу касту віднавано ся до почитателѣвъ покойного, аби зволіли купу-вати „Исторію Свату Маваявского“ по 2 кор. 40 сот., та надонатити сѣ гроші разомъ зь добро-вѣльными датками до Канцеляріи Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ.

— Зь „Дѣстеръ“. При великій катастрофѣ вь Олешахъ погорѣли зь предметѣвъ обез-печень вь Дѣстерѣ церковь и будянки 15 господарѣвъ, обезпечені на суму 20.540 кор.; рѣвночасно лучили ся больші пожары вь Ко-ропужи (пов. Рудяв), де на 83 погорѣлцѣвъ було 13 обезпечень вь Дѣстерѣ на суму 10.900 кор., и вь Лѣскахъ (пов. Сокаль), де на 31 погорѣлцѣвъ було 8 обезпечень вь Дѣстерѣ на 4.130 кор. Рѣвночасно и то вь одній дні 14 ого мая одержала Дирекція Дѣстера денесни о 3 школахъ вь Зѣражи, 3 школахъ вь Красній (пов. Надзѣрна), 1 шкодѣ вь Доли ѣ, 1 шкодѣ вь Городишѣ (пов. Бережаны), 1 шкодѣ вь Стрипкахъ (пов. Яворѣвъ), 2 шкодахъ вь Грозикѣ (пов. Старый Самбѣръ) и 1 шкодѣ вь Тейсарѣ (пов. Ждачѣвъ). Вѣтъ тѣ шкоды вже злѣкновані и выплачені, а при большихъ шкодахъ вь О-лешахъ и Коропужи Дирекція Дѣстера, не чекаючи обвѣщеня ліквідації, зарадѣла заразъ по пожарѣ виплату задатковъ на рахунокъ водшкодованъ обезпеченнымъ членамъ. — Львовѣ дня 24 мая 1901. Дирекція.

— Канонична візитація перемышляго еписко-па Преосв. Константина Чеховича. Дня 21 с.

с. м. приѣхавъ владика зь Перемышля зѣ-лѣзницею до повѣту сѣвѣтского. На дворѣ вь Новѣмъ Загѣрѣ о 10 год. рано повитали его сѣвѣтскій староста Поглодовскій, члени рады повѣтровои, духовенство обоихъ обра-дѣвъ и много публичн. По повѣтаню вѣдѣ-хавъ владика зѣлѣзницею до Цѣвного Ку-ляшного и розпочавъ візитацію тамошнихъ парохій. Того дня вечеромъ зложивъ візиту вь Половній прѣсесови рады повѣтровои п. Трусколяскому, де збѣрало ся було много шляхты зь околицѣ. Дня 22 с. м. вѣхавъ владика повозомъ на дальшу візитацію про-сторого деканата яслиского. Вь першихъ дняхъ червня перерве візитацію и верне на-колька днівъ до Перемышля, а вь першій половинѣ червня поверне назадъ до сѣвѣтско-го повѣта на візитацію парохій вьключа рима-новского.

— Видѣль „Українсько-русского драматичного товариства ім. Івана Котляревського у Львовѣ“ складає отсимъ прилюдну подяку Вп. п. П. Гу-менюковимъ, учителямъ вь Сомернѣхъ (коло Ко-цюбинчикъ), за прислани на цілі нашого Това-риства 14 кор. 70 сот., зібрані нимъ на ко-мерці по Тарасовихъ вечернихъ. — Дальше складає Видѣль отсимъ щирю подяку Впо. пп. проф. Ол. Яремѣ, дар. Гр. Цеглинскому, д-ру Т. Кормошеви, Губчаковѣ и Ф. Булаковѣ и Це-ремашу за сердечне приняті членівъ Арте-стично-техничної секції та за труда и заходи около устроєня представлень „Соколикѣвъ“ вь Пе-ремишля. — За Видѣль: П. Огоновскій голова, С. Горухъ, заступникъ секретаря.

— Зь Станиславова: Товариство „Руска Бесѣда“ устроєвъ вь четверѣ, 6-ого н. ст. червня с. р. у власномъ льоканди и примѣж-ній балевої сали (ул. Собѣского ч. 28) вечер-ничѣвъ вь танцяхъ. Комітетъ вечерничѣвъ Това-риства докладавъ всѣхъ старанъ, щобы тѣ ве-черничѣвъ выпали такъ само знаменито, якъ удавъ ся панаураційный вечерѣ 16-ого мая. Запрошеня розсылають ся, стрѣй вечерниковъ або народнихъ, вѣступъ вѣдъ особы 2 К.

— Іосифъ Солескій, выслуженный профессоръ школы реальн., б. управитель школы про-мисловон, посолъ до сойму и радный мѣста Львова, померъ вчѣра вь 56 роцѣ житя на прорывѣ жылы сердца. Небѣщикъ вь 1863 р., яко ученикъ гимназій, взявъ участь вь поль-скѣмъ повстаню, звѣдки вернувъ покалѣченный и вже нѣколи не бувъ зовѣсмъ здоровъ. Вь школахъ викладавъ фізику и математику и выдавъ школьній подручникъ до тыхъ пред-метѣвъ. Вь житю публичнымъ бравъ живу участь а спеціально займавъ ся справами школьничимъ.

— Зь Буцацкаго пишуть намъ: Дня 22 с. м. лучила ся вь Краѣвѣ страшна пригода: Селянинъ Яковъ Шевчикѣвъ, везучи изъ За-дѣрѣвского двора зароблені пукы, асупувъ ся вразъ изъ пукомъ межъ конѣ, конѣ сплудили ся и волѣкли его вѣдъ вѣдомъ близько повѣ-кільометра. Розумѣвъ ся, нещастный вѣдъ во-зѣмъ згинувъ.

— Родинный скандалъ. По Львовѣ розбѣ-пласа поголовка и би нѣтують уже краѣв-скій дневникъ, що жена одного зь высокихъ достѣйничихъ, женщина вже старша вѣкомъ, граюча вь львовскѣмъ товариствѣ зь огляду на становище мужа перворядну ролю, утѣкла ся однимъ вѣдѣстателемъ посѣлостей зем-скихъ.

— Нѣмцѣ не вымрутъ... Зь Франкфурта доносятъ о рѣдкій родинній радѣсти: гесен-скія княгиня Маргарита, наймолодша сестра нѣмечкого цѣсаря, вже по разъ другій по-вила близнятъ.

— Арбѣнн вѣсти. Намѣтниківъ гр. Півніскій вѣдѣдѣже нѣтъ вечеромъ до Гримадова и тамъ перебуде Зелень свѣта; вѣ вторѣкъ по полуд-ни верне до Львова и того самого дня вече-ромъ вѣдѣе до Кракова на торжественне за-сѣдане академіи наукъ; вь четверѣ 30-ого с. м. вѣдѣе зь Кракова до Вѣдѣи и тамъ заба-влять колька днівъ вь справахъ урядовыхъ.

— У Вильнѣ померъ тамошний губернаторъ Вѣтъ Троцій вь 66 роцѣ житя. — Зь Ам-стердаму доносятъ, що на островѣ Ява коло мѣсцевости Келсеотъ выбухъ нагледѣ вь великую силу вулканъ.

Холодаче, вѣхкомірляче былъ, перериваюче всяке заплелене діане, котре причисляе дуже до гоняи ран-посѣдае прагма домашня масть зь аптѣки В. Франке-ра, п. ж. надворного доставляи вь Праѣ. Здобула вона и удержу славу знаменитого домашнього средства и черезъ те и уживане розширює ся що-разъ больше. Можне и дістати такожъ вь тутѣшнихъ антикахъ.

— 30.000 Коронъ выносятся головна выграна Лѣтерий Consorgia. Звергаемо увагу нашихъ поважанихъ Читателѣвъ, що тягнене невѣд-лишно дня 25 червня 1901.

Посмертний — † — оповѣсти.

— Д-ръ Теофіл Ганкевичъ, ц. и к. лѣкаръ полковный І. класъ вь пенсіи, по довгій а-тяжкій недугѣ упокоивъ ся у Львовѣ дня 24 мая с. р. вь 56 роцѣ житя. В. с. п.

Ф. Михайл Добровольскій, совѣтникъ становиславскій еп. консисторій, вѣдѣдѣканъ и парохъ вь Воскресѣнцахъ дек. коломый-ского, упокоивъ ся д. 17 с. м. вь 50 роцѣ житя а вь 23 священослуженя. В. с. п.

Выдавничтва надѣслані Редаціи.

— „Угро-Руски Народны Сѣбѣванн“. Томъ І. Сѣса абѣрка угорскихъ пѣсень — якъ оголошує „Недѣля“ — обнимає 20 аркушѣвъ друку и мѣстить вь собі около 900 пѣсень, записанихъ зь устъ марамороскихъ Рус-новъ. Коштує она 3.45 кор. (для Россіи 2 ру-блѣ). Гроші послати треба на адресу Ре-дакцій „Недѣля“ (Budapest IV. Egyetem-utca

4) За послѣднѣю не высылалъ ся. Выдавецъ абѣрки Мх. Врѣбель, оповѣщаючи вь „Недѣ-ли“ про ен выхѣдъ, заповѣдає выдане ІІ. тому-лише вь такомъ випадку, коли першій томъ розбѣдѣе на стѣлько, аби можна було покры-та бѣльну часть расходовъ издавничтва.

Телеграммы.

Вѣдѣнь 25. мая. Бюджетова комісія ав-стрийской делегаціи мала вчѣра перше засѣ-дане вѣдъ проводомъ Бернрайтера. П. Кра-маржъ промовлявъ за удержуванемъ прива-знихъ аносенъ зь Россією. П. Вѣйтъ. Дѣлуш-ничій подѣль справу виганяня зь Нѣмеччины подданихъ австрийскихъ (Поляковъ); на се водповѣвъ міністеръ Голуховскій, що газетѣ приближуютъ, вь остатнихъ часахъ що-разъ менше того виганяня, а интервенціи его мала не разъ добрый наслѣдкы.

Вѣдѣнь 25 мая. Адвокаты Найда и Еллен-богенъ удали ся до міністра справедливости, аби вѣтъ порозумѣвъ ся зь адвокатскими па-латами вь справѣ адвокатского строю.

Лондонѣ 25 мая. Губернаторъ Трансваля Мильеръ именованый паромъ Англіи.

Лондонѣ 25 мая. Вь копальняхъ вугля вь Кардѣвъ лучилася експлозіи, вѣдѣчасъ кот-рой вѣдъ землю було около 100 гѣрнѣковъ. Досѣ вытѣгнуто 5 трупѣвъ. Нема надѣвъ вра-тувати рѣшту.

Бѣлградѣ 25 мая. Королева Драга вы-ѣдѣтъ на купѣль до Франценбаду.

Барцельона 24 мая. Вѣдбуло ся ту вели-ке вѣче рѣпубликанцѣвъ. Бѣсѣдникъ вь огня-стыхъ промовахъ взывали народъ ставити до-голосованя зь оружьемъ вь руцѣ. Оклики вь честь революціи и рѣпублики товаришли цѣ-лому вѣту. — Выбрано досѣ вь Барцельонѣ 1 рѣпубликанца, 2 катальонцѣвъ и 2 либе-ралѣвъ.

Капштадѣ 23 мая. Коменды Бурѣвъ до-стали наказъ громадити ся а Девѣтъ обѣме-начальний надѣвъ ними проводѣ. Девѣтъ має-бути на території Капштадѣ.

Софія 24 мая. Поставлено тутъ вь со-бранію два внесеня на поставлене министровъ вь ставѣ обжалованя за надужити податково-екзекуційный и за шибду умову о доставу зѣ-лѣзничихъ возѣвъ для державныхъ зѣлѣзничѣвъ.

Берлинѣ 24 мая. Вальдѣра телеграфує, що вь пѣвнѣчній части провинціи Печілі по-бито колька разѣвъ громады Боксерѣвъ, котрі отратили 110 людей. Зь Нѣмцѣвъ ранено 2.

Берлинѣ 24 мая. Пришла сюда сенза-ційна вѣстка зь Петербурга, що зь тамошно-го шпиталѣ для божевѣльных утѣвъ лѣкаръ-асистентъ Мааурекевичъ изъ вѣдѣдѣнимъ ему вѣдъ обсервацію психіатричну політичнымъ переступникомъ Цілецкимъ або Пилудскимъ.

Цѣна зѣбжа и другихъ продуктовъ.

24 н. ст. Мая 1901.

(Цѣна подана вь коронахъ за 50 кильограмѣвъ.)

Львовѣ: Пшеница стара 7.75 до 7.95 пшеница нова — до —, жито старе 6.50 до 6.65, жито нове — до —, овесъ стар-ный 6.20 до 6.45, овесъ новы — до —, ячмѣнь пашинный 5. — до 5.20, ячмѣнь бро-варный 5.45 до 5.75, горохъ пашинный 5.80 до 6.30, до вареня 7.45 до 8.55, вѣка 6.90 до 7.25, насѣне льняне 10.50 до 10.75, насѣне ко-нопне 8.50 до 8.90 6666 — до —, бо-бикъ 5.20 до 5.40, гречка 7.30 до 7.75, коню-шина червова 32.50 до 41.50, конюшина бѣла 35. — до 40. — конюшина шведска — до — кукурудза стара 5.50 до 6. —, куку-рудза нова — до —, рѣнакъ 14. — до 14.25, хмѣль стары — до —, хмѣль новы за 65 кильо — до —, оковита готова за 50 літрѣвъ 35.95 до 56.30, на термѣтъ — до —.

Надѣслано.

Д-р Тадей Прашіль

секундаръ загальнои шпиталѣ на відѣлахъ проф. Чижевича и Замѣцкого и б. асистентъ львѣ-вского університету, ординує, якъ давнѣйше, вь купѣлевѣмъ сезонѣ с. р.

в Трускавци. 181 2—5

Панна інтелігентна, молода, зь посомомъ 1.600 кор., хоче позаконити ся зь урядни-комъ судовимъ або колийнимъ безъ уваги на вікъ и цілі матримоніальній — „Desna“ poste rest. Львів. 289 1—1

Вже нема кашлю!

Давно випробованымъ домаш-нимъ средствомъ суть толькѣ прав-дливъ

Цибулевй Бонбонъ

ОСКАРА TIETZE
Дѣлають несподѣвано швидко про-тивъ кашлю, хрипи, натуру, заѣм-леня и т. д. Лишь спеціальный складъ моихъ бонбонѣвъ запевнює успѣхъ. Протѣ треба докладно ува-жати на имя Оскаръ Tietze и на „цибулеву марку“, бо нахождѣтъ ся безвѣрностий, а навѣтъ шибдливъ наслѣдуваня.

Вь торбинкахъ по 40 и 80 с.

Склады вь наибольшій части антикъ и дрогерій Австро-Угорщи-ны. До мѣсцевостѣвъ, де нема скла-ду, розсылає за попереднимъ на-дѣсланемъ наложнѣсткѣ головный складъ:

Е. Križan, Kremsier (МОРАВІЯ.) 114 11—20

Спеціалістъ хорѣвъ венеричныхъ и сибѣрныхъ

Д-ръ Іосифъ Чачковскій

секундарій венерично-сѣбрного вѣдѣдѣлу Голов-ного шпиталю ординує вѣдъ 1/9—1/10 и вѣдѣ 3—5, ул. Коперника ч. 7. 218 12—10

Спеціалістъ недугъ шѣбрныхъ, по-ловыхъ

Д-ръ Леонъ Раппъ

ординує вѣдѣ год. 9—12 и 2—5 улѣця Ягай-ловска 13 — ІІ поверхѣ. 83 3—8

Найчистѣйша алыкалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 81

Ц. к. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный

Вѣдѣдѣ депозитовый

принимаетъ вклада и выплачує задатки на бѣ-жучій рахунокъ, принимаетъ до переходаня цѣнныя паперы и удѣляє на нихъ задатки.

Окрѣмъ того заведено на взѣръ загра-ничныхъ вѣстатутій такъ званій

Депозита сховковй

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 ар. а. в. рѣчнѣ, де-позитаръ одержує вь ставѣвой паширной касѣ сховѣтъ до выключного ужитку и вѣдъ влас-нымъ ключемъ, де безпечно а дискретно мож-на переходувати свое майно або важній доку-менты.

Вь тѣмъ напрямѣ гіпотечный Банкъ по-робивъ якъ найдалѣше йдучій зарядженя.

Приписи зѣднѣсѣи ся до того рода де-позитѣвъ можна одержати безплатно вь депо-зитѣвѣмъ вѣдѣдѣ.

374 [2]

вѣ реставраціи «АФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улѣця Трѣбу-кальска ч. 12 дѣмъ власный, можна дістати щѣдливо вже о годнѣ 8-ой разѣ горѣчій ошѣдѣми.

Цѣ НМНКЪ.
Печежа вѣпрова зь капустою . 15 жр
Сѣмѣй лѣгки . 12 „
Фляжикъ . 12 „
Нѣбѣка телѣца зь хрѣномъ . 10 „
Ковбаса зь хрѣномъ . 5 „
Кавяръ . 15 „
Обѣдъ зь аломѣнтѣмъ . 40 „
Вѣсѣй напѣтѣи вь найближшій родѣкъ по най-умѣрѣннѣйшій цѣнахъ; для пѣрѣности, що погодѣтъ изъ мѣси реставраціи, даю водѣбравчимъ марку. — Найближшій вѣзѣкъ по найдешевшій цѣнахъ почавши вѣдѣ 40 жр. літра.
По театрѣ все свѣжѣ, вь великій выборѣ отравъ и напѣтѣи зѣомѣтѣрна музика.
79 281—? Зь высѣннѣмъ поважаемѣмъ
НАФУЛА ТЕПФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Гѣ-лицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на-пѣдѣтѣицѣвъ площѣ Галицкой

поручає вь великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшій окуляры, цѣпкеры, лѣорѣтѣ, бінокль, далѣковиды, бароме-тры, термометры, ми-крометры, лѣпѣ, ком-пѣкс, райѣцѣи, такѣмъ маркѣвъ, піѣкѣ, лѣбѣтъ макѣметры и т. п.

Уряджене дѣлѣбѣтъ электрѣничныхъ. Вѣсѣй напрямѣкъ, погодѣдѣшувѣтъ ся изъ най-корше и найдешевше. 4518

Конкурс.

Видѣль Товариства „Руска Бесѣда“ у Льво-ві оголошує отсимъ конкурѣ на директо-ра руско-народного театру. Подана вносити треба під адресою: Товариства „Рус-ко Бесѣда“ у Львовѣ, Ринѣкъ ч. 10. найдалѣше до дня 30 н. ст. червня 1901.

Ліцитацію

на підприємство репараціи церкви вь Опарѣхъ побѣла кош-торнеу зь цѣнѣ 6256 К. 24 с. и на репарацію приходства вь Рѣнцицѣхъ зь цѣнѣ 2.078 К. 88 с. розписує Комітетъ паро-хіальный. Оферты вносити на-лежитъ устий або писемный до дня 4 червня с. р. на руки о. Михайла Бачинского, парѣха вь Рѣнцицѣхъ, почта Медни-чѣ, де можна прѣреглянути пла-ны и пѣзнати ближшій услѣви. 31 2—22

100 до 300 зр. мѣсячно

можуть заробити особы вся-кого стану вь номѣдѣй мѣсе-цѣвѣтѣ пѣвно и честно, безъ ка-пѣталу и рѣзѣнка, черѣвъ про-дажъ законно дозволеныхъ паперѣвъ державныхъ и ль-овѣвъ. Золотошѣна до: LUDWIG GÖSTEREICHNER, VIII. Deutsch- gasse 8, BUDAPEST. 96

Виходить у Львові ще два (крім кофін і рушниць святі) о 6-й годі по полудні. Літературні доданки „Вісника хайнаментних нештетів“ виходять вівторок, а вівторок і п'ятницю на переміну разом із „Діагоном“.

Передплата і кошти приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ у. Ватерія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, у Бюро газет у. Карла Людвіга 3, у А. Ойшесового у. Кині-ського 3; — у Австрії: Д. Кржжаківський; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hakenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт у Гамбурзі: M. Haasensteins & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і на листівки за кордоном платити у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ із літер. додатком

в Львові: за границею: на цілий рік 16 гр. на півріччя 9 гр. на півріччя 3 гр. на півріччя 11 гр. у Львові: на цілий рік 14 гр. на півріччя 7 гр. на чверть року 8-50 гр. на місяць 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ватерія. — Рубрикатори зберігають на літер. дод. переді застереження. — Редакція неоплачує відписки від портів. Неодержані чекі жовту 6 гр. на пров. 7 гр. Отримані чекі приймають за підпису 10 гр. від одного європейського або за чеків на 10 рублів „Надобавок“ по 25 гр. а. з. Чеків на інші державні приватні чеків на 10 гр. від одного.

Письмо з Відня.

[Парламент при роботі. — Грозний бур. — Дискусія над бюджетом провізії. — П'ять інтерполяцій у справі монастирської. — Афера Брайтера. — Руский Клуб.]

Рада державна працює, як за найлучших часів. В одній тиждні залагодити дві справи, як інвестицій сільськогосподарських на 570 міль. корон і 9-годинної роботи в копальнях вугля — сам палата послів може справедливо похвалити ся. Треба ж звичити, що в той же тиждні відбували ся рівночасно засідання делегація, а також комісія мали ще наради. Перестань тривати засідання палати послів по 9 годин, але декотрі тягнули ся по 13 і 14 годин, а ніхто не робив ні найменшої перешкоди, ніхто не ставив вимоги на закончене. Так само має дівити ся на другий тиждень, де дві важні справи мають залагодити ся: будова каналів і провізії бюджетова. Але мимомо тих святкових результатів політики д-ра Кербера не одержав ся: що буде далі, коли не стане вже ласощів? що наступити може вже в осінь? Тепер обісують трохи радості лише міністерство скарбу, домагаючись підвищення ціни на сільськогосподарських, бо йому треба вночі 11 мільйонів корон.

Навіть вже на сей тиждень заповідать Всенімці бурю. Они загрозили, що будуть старати ся всіми парламентарними засобами, щоб сплатити поршених справ будови каналів та не допустити до будови каналів галицьких. При своїм досвіді значній числі — 22 — і при своїй безвладності они можуть справді багато перепробувати. В минулому тиждні они вправді також показували свою галабурдничу натуру, викликаючи на чесних радикалів, коли ті промовляли по чески, сварили ся і ладили ся з соціалістами і з німцями людюцями, але впродовж не синіли парламентарної роботи. Они заявили устами Вольфа, що не протавлять ся засіданням вечірнім з підпленим порядком денним, бо хотіли уважати се за незгодне з регуляційом, але роблять ту уступку з огляду на закон о робітниках в копальнях вугля. Тепер же можна прапускати, що они схотять супротивити ся спеціальним вечірнім засіданням для ухвалення провізії бюджетової. Вагають они ніяк, коли німцями не грозять ніяке небезпеченство, не мають вже рації екзистенції, для того виступають собі всякої притоки, щоб показати свою живучість. Здаєть ся, що Вольф не хоче заповіджених грошей виконати в цілій повноті.

В справі дискусії бюджетової має відбути ся ще формально конференція представителів клубів, але в дійсності справа вже уложена, і то в такий спосіб: Всі більші і декотрі менші клуби задовольняють ся зложенням декларації або зовсім короткими промовами. Під тим умовом дадуть ся до 11-ого червня залагоджувати ще деякі справи, для рештих сторонників п'ятиданей. Давний то буде неополітичний парламент! Дебати адресовані не було, бюджетової не буде, отже щоб навіть при єдиній, що можливої справі, провізії бюджетової, не відбутися політичної дискусії? Розуміє ся, що Руский Клуб мусить для себе слово застерегти. Так само зроблять певно соціалісти, Всенімці і ческі радикали та аграристи. Чи дебати вести ся буде у вечір, як хоче правительство, чи на денних засіданнях, як мабуть домогати ся будуть Всенімці, се менш вага.

Гашину парламентарних нарад в минулому тиждні перервався гук вистрільов жандармів в Манастирці; в парламенті однак вів очевидно не зробив ніякого враження. Цікаве лише те, що в

той причини поставлено одного дня в одній тій справі аж п'ять інтерполяцій. Всіх випередили соціалісти, а се тому, що їх орган — Arbeiter Zeitung — подав найдокладніший виступ в. Дашинський потребував лише вивести кусень своєї газети з тими виступами, дописати на борзів кілька слів та й інтерполяція готова. Другий поставив інтерполяцію Руский Клуб, третє польське коло (ut aliquid fecisse videatur), четвертий були людюці, котрі написали свою інтерполяцію по польськи, бо на борзів не змогли о німці постаратися, а п'ятий були столяровці, котрим уложив німціку інтерполяцію кс. Стояловський, пробувавши тогди у Відні. Дві послідні інтерполяції були зовсім злишні, тим більше, що мали майже ті самі підписи, що інтерполяція п. Романчука; бодай могли бути столяровці і людюці згодити ся на одну спільну інтерполяцію, а то мимомо з'єднання показує ся між ними ривалізація. Д-р Кербер на ті п'ять інтерполяцій відповів скоро, але, розуміє ся, шабляново.

Впродовж спокійного минулого тижня був забурений аферою п. Брайтера. Описують ся докладно віденські газети, отже я додаю лише те, що конче потрібне до доповнення або спростовання. П. Брайтер закинувши гофрату Цехнерову, що в міністерстві вів головну супротиву ся 8-годинної роботи в копальнях, хоті в свої часі сам дорогою розпорядження перепроводити 8-годинну роботу в копальнях бориславських, котрі розпоряджені однак було видане тільки в користь Ландербанку, а против інтересів менших підприємців; таке поведене п. Брайтер називав меркантильним егуїзмом. За се вів до став воді президи палати нагану і вважав був до порядку. П. Цехнер відповів, давши водтак кільком бесідникам, а між ними і п. Брайтером; своє заряджене що до Борислава вів поставив собі в заслугу і роздрозненним тоном сказав, що за се поспівались против него „двигрудийший напаст“. Хотя вів при сих словах не висказав імена Брайтера, однак п. Брайтер мусить їх віднести й до себе: таке враження зробили они і на багатьох інших послів. Отже п. Брайтер, особливо же за заохотою чесних радикалів, Всенімців і п., постановив зажадати сатисфакції, именно уділення нагани також п. Цехнеру. Президи відповів, що слова п. Цехнера не дотикають особисто п. Брайтера, але залишив додати, що, сли бы так було, то вів не захав бы і против репрезентанта правительства виступити з наганою, якої принципіально заяви в свій случай було потрібно. З того зробила ся буча, яку описали денники; довго по законченню нічного засідання розбирали ще оставши ся в салі послы квестию вызвання також представителів правительства до порядку, однак же не поставили нічого конкретного. Отже на другий день перед засіданням п. Романчук поішов до президента, представив йому коментар покладження тої справи і подав свій проект. Небавком поішходили і представителі трох найбільших німецьких клубів і ческого клубу і всі враз з президентом згодили ся на поданий проект, хотя де-хто добачував в ньому капітуляцію перед опозицією. Вкінці запрошено п. Брайтера і репрезентантів радикальних Чехів і Всенімців, і закомуніковано им прийняту постанову. Ся також згодили ся і побіля того президент на своїм початку засідання висказав свою заяву, котра закінчила цілу справу, застерігаючи важне під виглядом принципіальним право президента також супротив представителів правительства, отже і міністрів. Замітно, що клерикально-феодальний Vaterland (а в-части і Reichswehr) дуже пацькає над уступкою для опозиції. Напастлива-ж ста-

ть соціалістично Arbeiter-Zeitung против п. Брайтера, перекинувши змысел і тенденцію его промови, вів по просту обрадлив. Наш часопис, навіть клерикальний, більше або менше остро осуджують поведене гофрата Цехнера.

Від послів Руского Клубу поставлені були в минулому тиждні два внесення: п. Яворского о зниженні ціни соли, особливо призначеної для худоби, та о шедрийше давання безплатного побирання сировиці, і п. Романчука о подбав галицького Радз шеблон на польську в руску сенцію. Внесення се умотивоване докладно і підписане шістьма членами Руского Клубу (враз з п. Брайтером), п. Шугляком, ліберальними і клерикальними Слов'янами, ческими аграрістами і радикалами, далі п. Німцями з поступовою партією і п. Готвай сучі крім того інтерполяції: п. Романчука в справі еміграції руских хлопів і д-ра Король в справі го-сподарки громадської в справі нехтовання руском мови галицькими уладами в судах. Деякі інші внесення і інтерполяції вже також приготувані, але ще не обговорені на-конечні в клубі. Додати однак мушу, що помімо відозви Народного Комітету як і поішходив відозви послів Руского Клубу, матеріали, о котрі вивано, не приходить.

Прд.

„Домінія Лєсько“.

Б. посол Станіський пише до Кур'єра lwowskiego далі в Лєско (під днем 24 с. м.) в справі проливу крови в Манастирці так цікавий річч:

„Однес страшно подбав в Манастирці годить ся мені доповнити новими подробицями, що кидать доволі світла на исторію причини і наслідків тої сирівляни.“

Громада Манастирці належить до найбільш багатих в повіті. Забудована тягнеть ся вром на ажах чотирьох кілометрів відозви. Рустикальний грунт, вузькі полюси землі, тягнеть ся під стрімку гору з обох боків, а сходу і заходу, і границять в лавицями корчами і лєсками. При тій поперетинаній они обривами, записаними гістою якої власності гр. Красіцького. Навіть поішходив ку-сень, в самій середині рустикальних грун-тов, сли лави росте на них лавець або терпін, вже добрий. Головна границя ліній під лєском дивно подмана, майже для кождо рустикального куся в нійшій місці. Один п. пр. грунт довший від другого о стаю, той від третого коротший о дві стаї, нараз на четвертій господарстві посуває ся „дворек“ аж під саму майже загороду хлопску і на хлоске подбав. Господар ка-жуць, що давніше границя була проста і грунту були однаково добрі, та аж в часі так вш поішхили. В злих часах селяне не дбали про удержання права власності, а противно, нараз добровільно аркались его на річч двора, аби податку не платити. Вже по знесенню нацини за заилату податку дворі переняв багато хлосних грун-тов. При закладанні катастру в книгу грун-тових висано на дворській обшарі все, що подобало ся двореку скарбови. Стародавній кінці і границі ровні, які тепер же де-не-де видно, можуть вназувати, куди йшла давня границя. Особливо, як сказав я, всюди дворек, де-лінь в якій корч. Навіть тепер же та границя все звільняє ся. Коли лєс засів ся на орній рустикальній парцелі, лєсничій посуває границю, бо „грунту хлоский, а лєс двор-ский.“

Про часи Едмунда гр. Красіцького багато дають ся сказати. Аж до послідних днів его життя були там відносини патріархальні, і ані щі не зміни. Але треба признати, що на-цину тоту стигано по людях. Хлоси став-ляли на кождий покінч двора, а за те дворі не боронили им брати з лєса дерево, под-стїлку, насти товарі, збирати траву і т. п. Умова була така, що хлоси мали робити об-сєв див за фру дерева тижднево, за под-стїлку в прошиві.

Під кінець життя гр. Едмунда Красі-цького почато підвищувати число дивів ро-боти, а зменшувати двірські давнини, але дуже поволі і систематично. Повновластник дворі Кандлер, котрий держав той уряд майже

сорок лєт, хотів в свій годити інтерес двора з громадою. Тому селяне не против-ляли ему. На остатку своєї управи довів вів до того, що зредукував побір дерев до одної фру на лєсць, а роботу подбав на 16 дивів. При тій знав потреби кождо господаря і робив в давній раз виш-ки. Одним словом — боронив інтересу двора, але в шру, лагоді.

Річч то знав в околиці, що в „до-мінію Лєско“ такий самі, як в селянам, були відносини і з скарбовими офіціалі-стами. Гр. Едмунд Красіцький платив лє-сничому 40 „ринських тайних“, а ршту казав ему самому собі брати без дозволу, то значить: просто красти. „Домінія Лєско“ була власною спільною, опертою на давній, комуністичній основі. Темнота, демораліза-ція, піянство і всі злі стороны подбавного устрою панували загально. Гр. Едмунд Кра-сіцький не визнавав ані конституції ані ні-яких інших прав крім своїх влас-них. Вибори в Лєско, до сойму чи до парламенту, відбували ся також за нацину. Аби зобрати законом приписане число ви-борців в спротивати их до вшета до голо-сованя на того, кого собі „пані“ бажав, треба було платити сном, деревом і т. п.

З смертю гр. Едмунда Красіцького „про-звиздала“ і комуністична „домінія Лєско“ а настали страши для народу наслідки тої нерівної „спільної“, тим страшишій, що наставший, гр. Едмунд Красіцький, чоловік старший і сирований, хоч-бы і не був з натури злий для народу, не мог навів за-побіч злу, а его син Август, котрий мав властиво вести управу, тепер 22-літній мо-лодець, в за молодий і недосвідний і без відповідного образования.

Підля плану мав молодий гр. Август Красіцький управити лєсами, а п. Маковец-кий вести в характері управителя еконо-мічне господарство, все на новочасний спо-сіб. Повновластником і синаком скарбу став д-р Вол. Чайковський, перемислів ад-вокат, відмаршалек і посол до сойму. В дійсності д-р Чайковський обрав управу давню „домінію Лєско“ і тепер в не веде, а тим самим поішхить вів поішхить одвіль-ність за те, що дві ся в скарбі Лєско.

Стан тої домінії представляєть дуже неседе в свій хвилі. Четирні лєси в ці-лім скарбі продано на вируб спільці — Гроссінгерови з Балігорода, Іранлевн Лан-дерови з Чистолова і фирмі Гольдштайн — на одинадцять лєт за задатком 5.000 ар. и по 30.000 ар. платили річно. Спілька мав побудувати паровий таргав в Луківці і побічесь „раціональну лєсову господарку“, т. в. лєсова дезастація. Звертаю на се за-вважу увагу повновластника і робимо вш одвільною за те, що стане ся з лєсами двора Лєско.

Управу лєсову ведуть: старший лєсничій Адам Уланецкий, Віктор Вісньовский (вешкаючий в Манастирці), адьюнт лєсо-ничій Унівз (сей відходить від 16. червня с. р.) і побережники, страши люди, злий оруд. Плата для них усіх стала, меш-кани ново-побудовані. На орних грун-тах, сирожатах і т. п. веде п. Маковецкий го-сподарскі експерименти. В 1900 р. пробу-вав господарни траву худобничу. Накунці рогатих худоб, роблю запустив траву, на пашу худоби майже не випаив. Показав-лось мабуть, що се не поіде, тож худобу випародано торків, а тепер фореу ся зоб-жешу господарку на штучних навозах, Мисцеві люди кажуць, що в се не поведе ся. Тимчасом за шару лєт довгі зросли стра-шенно, доходить з лєсові поіде майже вш цїлости на проценти від добів, на адмі-ністрацію же не стане. Треба буде латати продавані рибніш парцелі, що вже по-чало ся. Стародавній нараз в Лєско ку-сень уже бувший зашумив, проішхити Ді-лєр, за 12.000 ар., хоч за ту будовану площу можна було достати що-найменше два рази тільки, коли в інших парцелі, на котрі були і вийш куцї, поішхити жидів-ским факторам. Люди, що дивлять ся на сего господарку, дуже сумніш ставлять го-роscopic доли лєскові домінії в недалекій бу-дущности. Ділєр веде вже екзекуцію з не-кєли на 18.000 кор.

А що з хлосами? Сума их доли — а будучности? Коли власт швидко не зоп-нує им, а повновластник не змінять ся, та і коли гр. Август Красіцький не ожа-е добрий вів і не хоче злучити своєї до-лі з долею селян на обшарі его дворі через добровільне, згодиле, горожанське в людєх покладженіе илї пестування і в-сєяних сирів, коли буде слухати таких

Colosseum

Театр всячии
под дирекцією
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно світле представлення (в неділю два предста-влення.) — Виступи перворядних сил артистичних. Початок о 8-й год. вечером. — Вілети до набути в брв дивниш п. Пльона, ул. Карла Людвіга ч. 61

Зъ сего, що оба звѣзды вѣдбудуть ся
въ той самъ день, кождый може догадаться,

що на одній з'являється тільки при-
кляканий одного напрямку, на другій при-
кляканий другого, а там самі і розділя-
ють обидва напрямки (якщо їх так можна
називати) стане ширший. Розумієся само со-
бою і те, що між тими напрямками, які со-
бі протилежними, вийде менше або
більше завзяття боротьби та що переможе
сторона тих, за котрими стане більшість
народу.

Водя вась отже, дорогий руский робітни-
це, що своєю працею здвинули стільки хра-
мів Божих та вважали сотворили все, що
носили імя рускості на американській землі,
водя вась зачежити перемога одних або дру-
гих.

Люде розумні, просвічені, що знають
оцінки свободи в людську гідність, певно
стануть по стороні тих, що жадають імя
добра і спільно з ними о спільних ді-
лах хотять радити. Але люде темні, не зна-
ють, що оцінки своєї гідності, певно і
далше будуть держати в армії своїх шиф.

Покажіть брати, хто ви є? Покажіть,
до якого роду людей ви належите? Пам'я-
тайте, що перемога партії, що збиралася в
Шамокін, буде і вашою перемогою; що сли
они програють, то програє і ви всі!

Не жалуйте тих пару центів на до-
рогу, але йдьте до Shamokin (з кожної па-
рочки бодай одне чоловік), щоб вже
раз положити кінець всьому сценулан-
там, що хотять в мутній воді ловити ри-
бу та вась всіх за носы водити.

Кажете, що церковь ваша мати; стара-
ється о вас, поспішає гріш не раз вводи-
те, а про те, що буде з тою церквою за
20—30—50 літ, не мали б ви дбати? А о
те, що станеться з вашими дітьми: чи бу-
дуть вони ще Русинами, також не дбає?
А те, щоб ви мали всім порадоватися в па-
рочі в церкві, доброго священика і дяка,
школоу і читальню — також вась нічо не
обходять?

О всім тым буде радитися на з'їзді
в Shamokin, Pa. дня 30 мая і кожній, що
має намір там побхати, нехай сейчас
повідомить про се місцевий комітет на
адресу: Rev. J. Konstantievich, 144 S. Frank-
lin Str., Shamokin, Pa.

НОВИНКИ

Русини! Пам'ятайте на народний фонд.

— При зближаючійся зміні місяця Адмі-
ністрація наша просить о вчасне відновленні
передплати на місяць червень вважати о до-
повненні по кінці II ого кварталу. На кредит
часовиці вислати не можемо.

— Львівський Боян" пригадує своїм чле-
нам, що завтра, 10 второго, надзвичайний пе-
редконцертний вправ м'яшаного хору, і про-
сити точно і в комплекті явити ся. — В. Ш.

— Рада Селянська в Перемишлянках скла-
ла на день 30 п. ст. мая вчє в селі Курю
вчє. Паради ввчє зачуть ся о 11 годині
перед полуднем.

— Радикальний лів протів бородавоч-
одержати кожний, хто на будову "Народного
Дому" в Рогатині зложити найменше 1 ко-
рону. Інформація в гроші "Народна Торгов-
ля" Рогатинь.

— Товаришій з'їзд матуристів анад-
мічної гімназії у Львові з'їзді 1881 року. — Дня
20 червня припадає 20 літ, коли ми по не-
пыт арблості розбігли ся по Божим сві-
тл. Розкохавши дали ми собі обітницю,
водя часу до часу збітись і водівжити на-
шій дружній відношені в мрїт. Прекрасною
до того нагодию суть 20-ті роковини нашої
матури, котрі припадають на день 20 червня
1901. Дятого просимо всіх товаришів я-
вити ся того дня о 9 годині рано в компа-
ніях Руского касина в Народній Домі. —
Володимир Куличикій, Александр Лисинь,
Юліан Гумецкий.

— Янє се розуміть? В книжці Бзуяга
В. Мровіньського під заголовком "O exei
Macki Boskiej w Polsce" на сторони 329 каже
автор, що в Підкарпаті була монетарія
найдорожша до всіх в Польщі, а над
всю "promieniami znajdował się wieniec z re-
get, który królowa polska, żona Michała, miała
na sobie w czasie ślubu. O jakże Ci winiszemu
Najświętsza Maryjo Panino, królowo nasza, takiej
siości." — Кожній людині думкою арпау-
мє се так, що для Матері Божої велика
честь, що в костелі під її покровом на-
ходили ся перли, котрі носила "polska kró-
lowa". Так видко гадав в патер Мровінь-
скій, бо-ж в воді пречїснї учив ся людині.
Але чи-ж се не божохудство майже? А
треба додати, що тая книжка носить апроба-
ту: "Joannes princeps episcopus." — Гань.

— На почтовий вод, що з'їздив на
суботу вчє из Станиславова до Богород-
чань збачили суз ою грошей, напав уночі
якийсь розбашака, та почав водогнати его.
Арештовано підозрюваного робітника зельвни-
чого.

— Віденський адвокати удалис до міністра
судовництва з прешенням, щоб порозуміть
ся з палатами адвокатскими в справі за-
ведення мундурів для адвокатів в часі
розправ судових. Міністер обіцяв зайняти
ся тою справою.

— Єще про крадіж в Крехові. Окогда
дonoвни ми про крадіж цінних паперів
довершено на воді в Крехові до шко-
дою одної священичої вдовці. Тепер до-
повідна тую вість, що справа закончила ся
щасливо. Згадана вдовця взяла з собою
цінні папері з причини частих пожегів

в єй селі; однак на воді в Крехові
нараз з'являється, що цінні папері
не втрапили. Окружаючи люде виявили їй, що
недавно якась баба, держачи вантаж папе-
рів, протискала ся скоро поміж народом,
але ніхто не знав єї особи. Поміж довано
звернулася тогді до Василья. Ті перервали
на хвилю богослуження, ударили в дзвони і
одні Василья, виступили на подвір-
шені і оголосили всьому народові про до-
вершене беззаконня, вважати горять вповни-
ти, щоб віддати папері до рук Василья (за-
певняючи о задержанні тайні) або щоб по-
давати їм, остерігаючи заразом винного,
що не буде мати пожитку з свого злочину,
бо річ подасть ся до того самого дня до
відомости властей, котрі того, що є самі
напераним аголюють ся, зараз уявляють. Сло-
ва ті мали успіх. Небагом потому на-
шова одна господарь звикла скраденних
паперів поданних під брамою монасти-
ра і прийняв їх Василья. Властитель-
ка водікала вже тогді до Львова, щоб
повідомити властям; однак єй звичено
тего самого дня о щасливом закончено при-
прох пригоди.

— Жиди Гільзнер, засудженого в Чехії
за морд двох дівчат християнських на
кару смерті, помилував цесарь, а трибунал
національній наложив на него кару до смерт-
ної ввізничі.

— Медичний виділ львівського універ-
ситету ухвалив представити д-ра Едм. Коваль-
ського, управителя водолічничого заведення "Ки-
селька" у Львові, на доцента гідротерапії на
підставі кабінетного викладу ба тему "О
впливі заходів водолічничих на захован-
ня теплоти в устрою".

— Анекдот з життя папи Льва XIII. Не-
давно якийсь італійський маларь попросив
папу о дозволі вималювати его портрет і
папа згодився на те. Маларь, скінчивши ро-
боту, почав просити папу, щоб на образі
в ньому вписав власноручно який цитат
з Євангелія і підписав ся. Робота образа
була не вчє добра, то папа застав ся; але
побачивши на лиці артиста великий сум, не
мог відмовити єму. Отже взяв з Єванге-
лія Матвея 27 статі 14 глави (слова Христа
до апостолів на Галилейському озері) і на-
писав: "Не бойтесь, то я" — Лев XIII.

— Захланний жид-лікар. В Москві вод-
був ся недавно сенсацийний процес протів
тамошнього доктора Лейбы Шатуновського о
чині такий небувало брудний, що вдован
з московських адвокатів не хотів прина-
ти оборони за гроші і суд мусів визна-
чати до розправи оборонця з уряду. Річ
була така: До доктора Шатуновського явил-
ся якась пані Пенювська і зажадала вод
него отруї, бо, як мовила, жите їй так
остогидло, що хотіла би як найскорше по-
кончити з собою. Шатуновскій сейчас зго-
див ся і дав їй отруї. Она виняла пули-
рець, аби єму заплатити, але він, зирнувши
у дуларєць і побачивши там жмуть
цінних паперів, почав наирати на ню,
аби подарувала єму ті папери на 2.000 руб-
лів — бо їй они вже непотрібні, она упрє,
то і так хтось забере. Пенювська остаточно
згодилась на це і дала єму папери. Вечером она,
забравши до готелю, зажадала отруї. Отруї по-
час зачала дівати... і Пенювська на другій
день наді рамонь — будити ся зб сну здоро-
ва. Річ ясна, що Шатуновскій дав їй не
отруї, але якийсь розблудливочє средство, ко-
отре почало діяти в жолудку... Її здавало
ся, що се отруї... по час заснула, а над
раном "отруї" перервала їй сон. Розчару-
вавши ся в совість лікаря, пошла она до
адвоката, розповіла єму справу і вва-
ла єго з собою до Шатуновського, аби помог
їй відібрати вод нег 2.000 рублів. Адво-
кат змивав ся в передній коматі і чув,
що діало ся в кабінеті лікаря. Той, побачивши
Пенювську, нбм зчудувався ся, як
се она ще жила заживши отруї, а коли она
запросила звороту 2.000 рублів, він не хо-
тів віддати, бо она єму подарувала; випра-
чав вод ввчє ввчє ввчє ввчє, вже цін-
ном певном. Однак Пенювська отруї єже
не хотіла, рішучо домогала ся звороту 2.000
рублів і вкінці загрозла, що справу вод-
дасть суду. Конеч-кінцем Шатуновскій
віддав їй цінні папери, але не ввчє — за
отруї" лишив собі 275 рублів. За сею
брудну справу та й за деякі інші (які вже
потому викардали єй) ставав Шатуновскій
псдано перед судом, аж ввчє ввчє ввчє
по словесно чину, бо довгі час нехотів
свідати єго ута, поки вкінці не при-
шля до пересвідчення, що у Шатуновського
умь нормальний та що він допустив ся
брудного чину з свідомістю. Розправа ви-
казала збачилим свідомістю, що він дідав
ввчє захланності. Однак свідомість Шату-
новського єже яко ученика гімназії і опові-
дав дива о єго захланності. На примір:
мав він кишеньовий годинник, але не на-
кручував єго, аби йшов, бо "естирал б єс
мільхетат"; аби пошпи, як доставав шо-
ди на другій свідомістю або на що наші,
прятав роками у куфері і наирати так
богато, що воді тагару дво куфери вивади-
ло ся — і т. п. Коли єго ввчє лікарем в оже-
нав ся, не давав жвчє грошей; она тер-
піла, терпіла, вкінці підлягнувши ввчє
схову цінні папери на близько двадцять ти-
сяч рублів, забрала їх і утїкла. Конеч-
кінцем суд засудив Лейбу Шатуновського
на звороту всіх брудно забутых грошей і
на шість місяців тюрем та й заборонив
єму лікарську практику, доки не зложит на-
ново ишту на доктора медицини.

— 3 днем 1 червня с. р. аж до кінця ве-
ресня буде видавати ся для подорожничої по-
блики телеграми віденського заведення метео-
рологічного, наповнюючі свідомі стан во-
ду на найближшу добу, в слідуєчих ста-
ціях залізничних: у Львові, Перемишлі, Стрию,
Бродах, Лавочні, Сколім і Новім Загір'ю.
Долучені до них телеграмів маю метеороло-
гічні дані погляд на загальний стан воздуха
в Європі. — З ц. к. Дирекції залізниць дер-
жавних.

— На будову школи уділила крава рада
школьна громад Купче, каменецкого округу,
безпроцентову позичку в сумі 2.000 корон.

— Дрбний вїсти. Водь вчєра маємо у Льво-
ві велику спеку. — У Львові маю будова-
ти новий костел на площі Сольній (в го-
рї перед євругом Городецької улиці на
дворець зельвничій) а в цїлі збрана по-
трбних на будову суми уконститував ся
комітет під проводом лат. архієпископа
Бальчеського. — В Чорткові стріли до
себе з револьвера ввчє самоубійчом намір
слуга п. Горжицького Михайло Боник, спроне-
вївши значну суму хаббоданди; також ра-
неного водвезено до шпиталю до Заліщик.

— В Крушині мистецкого повіта уто-
пив ся 23-літній паробок Михайло Шер-
ба. — В Римі в околиці далось чути по-
редвєра сильне трясє землі і викликало
великий перекох між мешканцями. —
Жвчє патриотичне товариство в Петербур-
зі, що стоїть під покровом царичь-вдовы,
обирає водь кількох лів президент
того товариства Бєдокимов, а здефавдова-
ну суму обчислює на 350.000 рубл. Бєдо-
кимова арештовано.

духа на найближшу добу, в слідуєчих ста-
ціях залізничних: у Львові, Перемишлі, Стрию,
Бродах, Лавочні, Сколім і Новім Загір'ю.
Долучені до них телеграмів маю метеороло-
гічні дані погляд на загальний стан воздуха
в Європі. — З ц. к. Дирекції залізниць дер-
жавних.

— На будову школи уділила крава рада
школьна громад Купче, каменецкого округу,
безпроцентову позичку в сумі 2.000 корон.

— Дрбний вїсти. Водь вчєра маємо у Льво-
ві велику спеку. — У Львові маю будова-
ти новий костел на площі Сольній (в го-
рї перед євругом Городецької улиці на
дворець зельвничій) а в цїлі збрана по-
трбних на будову суми уконститував ся
комітет під проводом лат. архієпископа
Бальчеського. — В Чорткові стріли до
себе з револьвера ввчє самоубійчом намір
слуга п. Горжицького Михайло Боник, спроне-
вївши значну суму хаббоданди; також ра-
неного водвезено до шпиталю до Заліщик.

— В Крушині мистецкого повіта уто-
пив ся 23-літній паробок Михайло Шер-
ба. — В Римі в околиці далось чути по-
редвєра сильне трясє землі і викликало
великий перекох між мешканцями. —
Жвчє патриотичне товариство в Петербур-
зі, що стоїть під покровом царичь-вдовы,
обирає водь кількох лів президент
того товариства Бєдокимов, а здефавдова-
ну суму обчислює на 350.000 рубл. Бєдо-
кимова арештовано.

П. Л. Цегельскій, одержавши кілька
писем из замовлення на книжку "Рус-
Україна і Московщина", просить вась опові-
стити, щоб ввчє справі удавати ся лише
до Товариства "Просвіта", котре єс
жочку видало.

Редакція "Молодої України" повідомляє
своїх Читачів, що 5 число не вийшло досі а
вини друкарні, бо було зредатоване ще перед
місяцом. За те незабавом вийде число 5 і 6
разом.

— 30.000 Коронь вивозить головна wygrana
Льотерії Concordia. Звертаємо увагу наших
поважаєчих Читачів, що тягненє невід-
лично дня 25 червня 1901.

Посмертний — ☞ — оповістки.

Володимир Утриско, студент філософії
на львівській університеті, помер в не-
дїлю, дня 26 с. м., в Коляри, ввчє дов
свого батька м'яшанина, проживши 19 літ.
Щє єго учення рускою гімназією у Львові
належав покійний до найблїжшійшій моло-
дїжн, через що мусів переходити рбн
свідства і т. п. "привласності". На універ-
ситеті був членом "Академічнїх Громад".
Колі-б не громада небула, що положила ко-
нець єго молодому життю, то був бы се ко-
лиє користний робітник ввчє поступ в нашо-
го народу. А так т. зв. "галюпучий" су-
хоты єскали єго... похорон водбудєся завтра,
дня 28 с. м. Пером єму земля, на котрій
не судилось довго жити і працювати. В. а. п.

Вїсти з Еп. Перемишльон.

Канонічну інституцію на Тучапи одер-
жав о. Роман Кордаєвич а на Манасти-
рє о. Сев. Добрянскій. — До канонічно
інституції на Свєдє белєй вважаний о.
Щастний Раставецкий. — Завідальство в
Нановій одержав о. Ник. Нєєвич Добрян-
скій. — Сотрудничтво в Дорожов одержав
о. Дим. Лях. — Уводненє водь пенити кон-
курсового одержав о. Дим. Марчак і
Викт. Кавчакевич. — Відпустку для
царованя одержав одержав о. Дан. Ленкій
на два місяці і Алексій Матаркєвич на
два місяці, а Бронь Борковскій, Север. Ме-
тедєл, Волод. Калужняк і Емил. Левчик
на шість недїль. — Правительство про-
довжило дотацию на дальній одєт рбл для
сотрудничків в Стебнику і Лїтани.

Вїсти з Епархії Станиславськой.

Канон. інституцію на Заболотів одер-
жав о. Ник. Гелюх. — На конкурс з
реченєм до 30 п. ст. червня розписана па-
рочія Яєнєв горьшійшій дек. кобєвского. —
О. Соєр. Гльбовичій увольнений водь обо-
вязку другого парох. сотрудинка в Городе-
ць. — В завідальствє парохій введєні
о. Кар. Любавич в Барши коло Мона-
стирєв, Мих. Дурдєлла в Чорнольцях,
Ант. Давтраш в Машині, Мод. Лукаше-
вич в Сидорові і Іос. Флорчук в За-
ставні в Буковині. — О. Євг. Дутєвич
введен в систем. сотрудинство в Нарко-
в і Вас. Деманчук в єсєнованє сотру-
динство в Хлопєв. — Правительство про-
довжило на одєт рбл дотацию з релі-
фонда для приватного сотрудинка в Ричь
дек. кобєвского.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ре-
мєсничо-промислову у Львові.

Телеграми.

Прага 27 мая. Ройлік доносить, що архи-
єпископ Фердинанд поселив ся на стало в
замку на Градчані. — Чеській сойм має зб-
рат ся 18 або 19 червня і потребає два до

три тиждїв. Нові вибори водбудуть ся в
другій половині надлєста.

Река 27 мая. Помилувавший сєрбєським
королєм проводник радикалов Тайєч,
вертаючи туду до Сєрбїи, допустив ся са-
моубїства. Причєлєт вьратували єго. На
вїстку о помилуваню Тайєчє мав збожево-
лїти і атєнтат на власне жите вьковав в
хвилі аномального стану ума.

Петербург 27 мая. Міністер внутрїш-
них справ заввєз на одєт тиждєнь ви-
давничтво "Нового Времєн" за статью о по-
слєдних робітничих розрухах.

Мысливїц 27 мая. Галицьких робітнич-
ків занятых водь довгого часу ввчє це-
гольних пруска поліція забрала водь праць
і без гроша водставила до австрїєської гра-
ниці.

Лондон 27 мая. Ввчє Таку водбував ся
систематичне бурєне фортів. Богато доро-
гих хїських гармат зничєно динамітом.
Зв вивиком посла Сполучєних Держав
вє послы згодили ся на водвєсенє хїського
импортного цла о 5%, аби уможливити єла-
ту вонїон контрбубіції.

Пєнін 27 мая. Ввчє найновїшїм єдик-
т хїськїй цєсарь вьсказувє бажанє поворо-
ту до Пєніну в вьзвє хїських повновла-
стєв, аби прискорили закончєнє мвра.
Тувусїєвє находить ся з малым водд-
лом вбєска ввчє провинїї Канєу; князь Ту-
вєв ввчє десєтьма вшїми абїгцїми находить
ся ввчє Монголії.

Русини! Пам'ятайте на Дім Товариства
"30РЯ" у Львові.

Переписка Редакції і Адміністрації.

Вв. В. На. ввчє Яв. Пдїяно 4 к. 50 с. і
ввчє на рахунок II кварталу, за котрий
приїде ще 50 с. — О. Бу. ввчє Кн. Одержано і
доручєно ще ввчє март куд належало. — П.
Га. ввчє Ує. Одержано.

Ц. к. Дирекція залізниць державних.

3 днем 9 мая 1901 передано до прилюд-
ного ужитку залізницю львівську Лїмєц-Кє-
ніїштадтл ввчє ц. к. Дирекції залізниць
державних в Празі.

Вєхїдно-північно-закідний австрїєський
звизок залізничний. — 3 днем 1 червня 1901
входить в жите додаток I до тариєн часті II
єспитє I.

— Русини! Пам'ятайте на бурсу єїліи Рує-
кого Товариства педагогічного в Станиславові!

Надбєланє.

Лїчниця д-ра А. Тарнавського
ввчє Косов за Коломєєю

отворєна. Средства: лїченє водою і вшїм фі-
зїально-дїєтєтичє. 292 1—10

Д-р Теофіл Залєвскій

орданує в хоробх ушей, носа, горла і гор-
тани. Лїченє недуг мови (иканїє, белкотанє,
шенєлїєтє, мовє через нїє і т. д.) ул. Ко-
247 стюшна ч. 8 від 3—5 по полуднї. 10—20

Ателіє дєнтїстїчнє

Львов, Гетманська ч. 6

зложєнє з ввчєх воддблєв, ввчєх вько-
нєвє ся: пломбованє, пїтїганє зубів без болю,
вставлєнє штучних зубів.

Для прїєвії заведєно тую вьгуду, що надбєлан-
їй почтєво пукєнї, зломанї і т. д. штучнї зуби
направлєнє сє і вьсєлєнє водвратною почтєю. —
Ателіє отворєнє через цїлий дєнь. 293 1—36

Д-р дєнтїст Вїктор Янковскій.

30 лїт

провадїв я у Львові

торговлю готовых убрєв і сукна,
а тепєрь

на ново

отворїв я єн і поручаю сє зглядєм широк-
ого круга мовх водвїратєлєв і Р. Т. Пу-
блїка, бо, як дєвїшє.

рєтєльно і чєстно

буду вєстї сїєї інтєрєсє, вьконучи

замовлєнє

зб знанюю точнїстю і дєшєвїстю

під єїрмою:

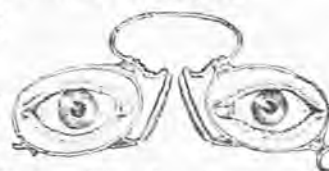
Давїд Шварцвальд

Львов Капітульна, площє, ч. 3 16923—7

КОПЕРНИКІЙ І СЫНІ

Опїтїкї і Мєханїкї у Львові площє Г'є-
лїцка ч. 1., протїв Банку Гїпотєчного на
плєтанїцїє площє Г'єлїцков

поручєє ввчєх ввчєх
ввчєх і по цїнїх
наїдєшєх
окулєрї, цїкєрї,
лїчєрї, бїжєтє,
дїкєтєрї, бїжєтє,
тєрмєтєрї, мї-
крєскєпї, лїчє, ком-
пєсї, рєїсєїтї, тєлєскєпї, вїрєчєв, пїєрї,
мєкєтєрї і т. д.
Уряджєнє дєвїжєв єлєктрїчєх.
Вєлєкї напрєвкї, поїагуджєтє єє лїчє кєй-
кєрє і наїдєшє.

Учитель кваліфікований для шкіл на-
родних, часоно емеритований, шукає лекції так зв. школи народних, як і в інших гімназіях. Адреса: М. З. Гологорн, poste restante, 291 1-4 Львів, ул. Іхонича, 20, офіс-
БРИДЗЯ
мавля, знаменита, овеча, гір-
ська дешевіше як всюди. Пачка
5-кілограмова 2 ар. 15 кр. Хто терпять на наданню, корч
булон по 5 ар., 6 ар., 7-50
10 ар.
Двір Лапшин, п. Бережани.
278 6-10 Frankfurt a/Main. 147 10-52

Epilepsi.

Хто терпять на наданню, корч
булон по 5 ар., 6 ар., 7-50
10 ар.
Двір Лапшин, п. Бережани.
278 6-10 Frankfurt a/Main. 147 10-52

Подяка.

В тяжкій горю і жалю, яким Всемогучий Бог ді-
кнув підписаних, забравши нам єдиного і найдорожшо-
го сина Богдана, нехай вілно буде сею дорогою зло-
жати Веч. О. Щенкевичеві, содружнику в Перемислі,
найсердечнішу подяку за его цілком безітересовний
труд і прирзу, бо в нічий порі подорож з Перемисла
на глибоку Мазуришину до Кольбушова в цілі похоро-
нення нашого найлюбимішого Богдана. За мало маємо
снів, щоб висказати вдячність, яку для Вас Всесвітній
Отець чує за Ваше пожертвоване, тож нехай Бог
милосердний заплатить Вам за тоє як найліпшим здо-
ров'ям на многі літа.
Кольбушова 23 мая 1901.
Еміль Пацановський ц. к. офіціал податковий.
Юлія з Союзки Пацановська. 294 1-1

В потрібі треба взяти на ку- сник цукру 30—40 капель

Бальсаму А. Thierry's, аби осягнути основне внутріш-
нє протипані, а уживаєсь того бальсаму не лише
внутрішню, але і зовнішню, аби запобігти запаленню.
Правдивий лише із зареєстрованою ві всіх культур-
них державх зведеною охоронною маркою (постать
монахана) і з вигишеною на корку фірмою: Allein
echt. Дістага можна майже ві всіх антиках. Почтою
оплатно 12 малах або 6 подвійних флашх 4 К. Фла-
шх на пробу з проспектом і списом складів ві всіх
краях землі за попереднім надісланем 1-20 К. Адресу-
вати треба до: A. Thierry's Schutzengel
Apothek in Pregada bei Rohitsch-Sauerbrunn
Уникага треба наслідувати і уважати на зареєстровану ві всіх
культурних державх зведеною охоронну марку (постать монахана).
У продуцента знаходять ся безчисленні свідчення прхання і що
дня приходять нові.
28 [18]

GRAND CAFE в Перемислі улиця Мицкевича ч. 6.

Ся нова і з комфортном урядженя КАВАРНЯ близько двір-
ця залізничного має крім повсякного члєса всяких газет також
чотирь русий. Протє прийемо ту завітату всякому Русинюви, а
варучно кождому посторонньому гостеві.
Поручаючи свої услуги остаю зь глибоким поважанем
Кароль Стиберъ
281 7-12 власитель каварни.

Подяка.

Отсимъ складаю прилюдну подяку Поважаной Торго-
вль „Мах. Дымета и Конст. Урбана“ во Львовъ за солидне
и дуже дешеве зладженє чотирохъ гарныхъ фелоньхъ аз
всѣмъ приборами до Богослуженія. Крѣмъ того заявляю, що
ся торговля зь вигляду на бѣдноту Церкви и моихъ паро-
хиянъ завжди продавала дуже дешеве церковнй рѣчи.
о. Іосифъ Давидъ парохъ Вишнєкъ п. п. Перемисляны. 5-6

Заведене водолічничє Д-ра Храпца

в Закопанім, в Татрах, стація залізнична. Отворене цілий
рік. Кухня знаменита і здорова. Комнати уряджені з ком-
фортом. Першорядні урядженя лазнею, електризація, ку-
пелі електричї, масажі і гімнастика. Освітленє елек-
тричне. Пропекти на жадање gratis. 251 12-16

КОСЫ

зъ найліпшої стирійскої сталі,
окремо п відповідно до всѣхъ вимогъ нашихъ господарствъ
зъ найбільшою старанністю виготовлені, середній гартований и

Серпы ковальскі

ручної, не фабричної роботи

продає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

по слѣдуючїмъ цѣнахъ:

Косы довгї (въ хрѣтѣ) цм. 60, 70, 80

по сотикѣхъ 100, 120, 140.

СЕРПЫ по 50 сот. за штуку. 271 3-?

УВАГА: На 5-кілеву поштову посылку коєхъ иде 8—10 штукъ.

Цєс. корол. уприс.

Ратієрія спіртусу, Фабрика рому, лікерѣвъ и опту
Юлія Миколаяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у ЛЬВОВѢ

поручає старй горѣвки польскїй, розолісы, лікеры,
румы правдивї зъ Ямайки, коньяки, спіртусъ, „Вол-
pout“ на наливки, такожъ правдивий оцѣтъ спіри-
тусовый. 366 114-?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — у улиця
Коперника ч. 9.

Всюди

навіть по найменшихъ місце-
востяхъ шукає ся здібнихъ осіб
для продання попитного спе-
ціального артикулу. Кождий
може собі придбати 5—30 К.
доходу деши, навіть яко по-
бічне занятє. Оферти під ш-
фрєю: „Lohndruck“ до „A.
Hansen - Expedition“ П.
290 Schalek, Wien 1.1—4

Іосиф ІВАНІЦКИЙ

Торговля машин до шитя
Львів, Готель Жоржа.

Рік заможня 1872.

Рік продаж 750 машин.

Продаж, заміна і направи машин
до шитя, складові часті: нитки, о-
лїва, іглы ітн. Машини спроваджені
лиш повними нагонами з найліпшихъ
фабрик заграницьх і відєнських.
Не вислаю агентів для баламученя
Р. Т. Відборців. По домахъ ходять
агенти тільки з жидівськихъ фабрик
і дістають за продаж ручної маши-
ни 10 ар., а ніжної 20 ар., а за те
відборці мають лихий і дорогий за-
плачений товар. Кождя торговля,
манюча добрий товар і мірні ціни, не
може вислати агентів.
200 машин до шитя з все на
складі до вибору. Найліпші до га-
ту ратами 77 ар., готією 70 ар.

Іосиф ІВАНІЦКИЙ

механік і спеціаліст. — Львів, Го-
тель Жоржа. 269 3—86
Прощу зажадати цінників.

Товариство „Просвіта“

при зближаючи ся іспи-
тахъ в школахъ народнихъ
подає до відомости Свѣтл.
Рад Шкільнихъ, Впов. свѣ-
щениківъ, катихитівъ, учи-
телівъ і родичівъ, що книж-
ки накладу товариства,
призволени вравв. Радою
шкільною на премії для
учениківъ, красно управле-
ні, можна купити
в канцелярії товари-
ства Ринок ч. 10.

по слѣдуючїмъ ціні:

Розкази про сили природи 40 сот
Оповіданє о житю св. Бо-
рїса і Гайба . . . 40 „
Повістки для дѣтїхъ . . . 54 „
Сестра . . . 30 „
Байки . . . 44 „
Історія Руєн ч. I. . . 50 „
Історія Руєн ч. II. . . 46 „
Лен і конопли . . . 48 „
Про живоплоті і лісѣ . . . 40 „
Венѣжия Франклин . . . 82 „
На досвѣткахъ . . . 44 „
Серед ледового моря . . . 50 „
Житє св. великомучени-
ка і лікаря Пантелей-
мона . . . 40 „
Дрїбна птиця господарска . . . 40 „
Відкрите Америки . . . 44 „
Зайрата шкідли і пожа-
точні . . . 84 „
Киря і Методїй . . . 44 „

Шкільною правописно:

Фінляндія і Сахара . . . 44 сот.
Повістка (Титочка Гайна . . . 86 „
і два старі ботоміліні) 86 „
Житє св. Отця Николая . . . 40 „
Пасіка . . . 70 „
Молитвенникъ народний
(звѣчайна оправа) . . . 60 „
Молитвенникъ народний
(лучша оправа) . . . 80 „
Хвалите Господа зъ Небесъ (веди-
лий молитвенникъ по ціні 1 кор. 80
сот., 2 кор. 40 сот., 3 кор. 20 сот.,
і 3 кор. 60 сот.)

Всякі замовленя висла-
ють ся скоро і точно.

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и
господарске для народу.

Выдає и за редакцію відповідає:
Александръ Боржковскій.

Цѣлорѣчна передплата зьноситьъ
2 ар., на півъ року 1 ар. Редакція і
адміністрація: Львовъ, улиця Бато-
рія ч. 24.

Вѣдъ 1 (13) сѣчня 1897ъ виходитьъ
у Львовѣ чотверга (на мѣсто
популярныхъ газетокъ „Батьківщи-
на“ и „Читальня“) тиждєва попу-
лярна газетка.

Управительки дому,

учительки, господи-
ні і т. п.
поручає бюро
„MERKUR“
Львів 220 3—52
ул. Хоружини ч. 6
як такожъ полагоджує вся-
кі орудка для провінції.

Незрівнанои доброти ма- шини до шитя и гафту Зінгера

Ніжній вѣдъ 27 до 65 ар.
Ручий . . . 25 до 45 ар.
Всѣ. Священникамъ, пи.
Урядникамъ продаю на раты
Усѣля сплати приступий. Готѣ-
вою о 10% дешеве. Наука шитя
и гафту безплатно. Цінникъ на жа-
данє даромъ. 48—104

ІВАНЪ ЛЯВРУКЪ механік

Львовъ, Галицка 6.

Тягненє невідклично 25 червня 1901.

ГОЛОСЫ CONCORDIA по 1 коронѣ
М. Йонашъ, Ніць и Штофъ, М. Кярофельдъ, Корманъ и Файгенманъ,
поручають: Самуелі и Ляндавъ, Вікторъ Хаєсъ и С-ка, Авг. Шелленбергъ, Со-
наль и Лілєнъ. 280 4-?

Розкладъ вѣзды потѣздѣвъ залізничнихъ, важный вѣдъ 1 мая 1901. посля часу середно европейского (поближшого о 36 минутъ вѣдъ часу львівского).

посп. особ.	приходять о годнѣ	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	вѣдхотять о годнѣ	зб Львова (головный дворецъ)
12-15	2-31	3- Черновецъ, Іцканъ, Констанцы, Букарешту	12-45	2-51	До Кракова, Вѣдня, Броцлава, Бер- ли, Іцканъ, Черновецъ, Станиславъ, Букарешту, Констанцы
3-85	6-10	Кракова, Орлова, Н. Санча, Тар- нова, Ясла, Рѣшева, Берлина, Бро- цлава, Варшавы, Вѣдня	4-15	6-25	Кракова, Вѣдня, Броцлава, Бер- лина, Хирова, Самбора
6-20	6-30	Подволочискъ, Тернополь, Грима- лова, Копичинець	5-45	6-30	Бруховичъ (вѣдъ 10% до 15% що днѣ)
6-40	6-45	Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарнова, Рѣшева, Риманова, Ся- ножа, Перемисля	6-25	6-30	Станиславова, Подвисокого, (и- тутуръ)
7-45	8-10	Черновецъ, Іцканъ, Станиславова, Гусятина	6-30	6-35	Подволочискъ, Кієва, Одеса, Б. о- дѣвъ
8-10	8-15	Бруховичъ (що днѣ вѣдъ 10% до 15%)	6-35	8-40	Лавочного, Мункача, Пешту, Б.- ржислава
8-15	8-20	Янова	8-40	8-40	Краковъ, Вѣдня, Варшавы, Бер- ли, Любачева, Розвадова
8-50	8-55	Тернополь, (Красного, Бродѣвъ)	8-40	8-40	Кракова, Вѣдня, Варшавы, Хг- ва, Шпешорска, Розвадова, Стр- тарнова, а вѣдъ 10% до 15% до 15% до 15%
11-45	11-50	Лавочного, Стрия, Хирова, Сяножа, Калужа, Пешту	9-15	9-25	Сяножа, Риманова, Івонича и и. с. а.
11-55	12-05	Сокала, Равы рускои	9-25	10-20	Сколького Хирова, Калужа, (и- вочного вѣдъ 10% до 15%)
12-05	12-10	Кракова, Загоря, Дукава, Пере- мисля, Вѣдня, Берлина, Броцла- ва, Варшавы, Орлова, Тарнова	9-25	10-25	Янова
1-35	1-40	Рѣшева (Любачева, Ярославъ, Сам- бора, Перемисля)	9-25	10-25	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- нець, Гусятина, Грималова, Козач- Сокала, Вѣдця, Любачева, Рав- рускои
1-45	1-50	Станиславова, (Керешмее, Поту- торъ, Ходорова)	10-20	10-25	Черновецъ, Станиславова, Пеш- торъ
1-55	1-55	Янова	10-25	1-25	Янова (вѣдъ 10% до 15% в недѣл- и оянта)
2-35	2-40	Сколького, Стрия, Калужа, Хирова (Лавочного вѣдъ 10% до 15%)	1-25	2-15	Подволочискъ, (Кієва, Одеса, Б. о- дѣвъ)
3-14	3-14	Кракова, Вѣдня, Броцлава, Бер- лина, Тарнова, Рѣшева, Розвадова, Шпешорска, Сяножа	2-15	2-40	Бруховичъ (вѣдъ 10% до 15% въ недѣл- и оянта)
3-14	3-14	Черновецъ, Іцканъ, Букарешту, Галицу, Ясла, Гусятина, Станис- лавова, Вѣдня, Берлина, Броцла- ва, Варшавы, Орлова, Тарнова	2-40	2-55	Черновецъ, Іцканъ, Станиславова, Гусятина
3-14	3-14	Бруховичъ (вѣдъ 10% до 15% въ недѣл- и оянта)	2-55	3-05	Краковъ, Вѣдня, Броцлава, Бер- лина
4-40	4-40	Стрия, Самбора, Боржислава, Дро- гобича	3-05	3-15	Стрия, Дрогобича, Боржислава, Самбора и Хирова (Сколького вѣдъ 10% до 15%)
5-35	5-40	Подволочискъ (Кієва, Одеса), Грима- лова, Козачъ, Бродѣвъ	3-15	3-25	Янова (що днѣ вѣдъ 10% до 15%)
5-40	5-50	Черновецъ, Іцканъ, Станиславова	3-25	3-30	Бруховичъ (що днѣ вѣдъ 10% до 15%)
5-50	6-00	Кракова	3-30	3-30	Рѣшева, Хирова, Перемисля, Лю- бачева, Ярославъ
6-00	6-00	Сокала, Вѣдця, Любачева, Равы рускои	6-10	6-20	Станиславова
6-00	6-00	Бруховичъ (вѣдъ 10% до 15% въ недѣл- и оянта)	6-20	6-30	Кракова, Вѣдня, Броцлава, Бер- лина, Варшавы, Орлова, Тарнова
6-00	6-00	Кракова, Вѣдня, Берлина, Броцла- ва, Тарнова, Любачева, Сяножа, Пешту, Перемисля	6-30	6-35	Янова (вѣдъ 10% до 15% въ будні днѣ, а вѣдъ 10% до 15% до 15% до 15%)
6-00	6-00	Бруховичъ (вѣдъ 10% до 15%)	6-35	7-10	Лавочного, Мункача, Пешту, Хг- рова, Калужа
6-00	6-00	Янова (вѣдъ 10% до 15% въ недѣл- и оянта)	7-10	7-25	Тернополь, Бродѣвъ
6-00	6-00	Черновецъ, Іцканъ, Букарешту, Гусятина, Потугторъ	7-25	7-52	Сокала, Равы рускои
6-00	6-00	Янова (вѣдъ 10% до 15% що днѣ)	7-52	9-30	Бруховичъ (вѣдъ 10% до 15% въ недѣл- и оянта)
6-00	6-00	Кракова, Вѣдня, Берлина, Броц- лава, Тарнова, Ясла, Шпешорска, Розвадова	9-30	10-30	Янова (вѣдъ 10% до 15%)
6-00	6-00	Подволочискъ, Кієва, Одеса, Бро- дѣвъ, Копичинець, Подвисокого и Бродѣвъ	10-30	11-1	Черновецъ, Іцканъ
6-00	6-00	Подволочискъ, Кієва, Одеса, Бро- дѣвъ	11-1	11-3	Кракова, Вѣдня, Варшавы, Пере- ворска, Розвадова, Рѣшева, Олє- ва, Тарновъ
6-00	6-00	На дворецъ Подзамче	11-3	11-3	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- нець, Залѣщанъ, Грималова, Кі- и, Одеса
6-00	6-00	3- Подволочискъ, Грималова, Терно- поль, Залѣщанъ и Копичинець	6-48	9-42	Тернополь (26)
6-00	6-00	Тернополь, Бродѣвъ	9-42	2-08	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- нець, Залѣщанъ, Грималова, Кі- и, Одеса
6-00	6-00	Подволочискъ, Кієва, Одеса, Грима- лова и Бродѣвъ	2-08	7-32	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- нець, Залѣщанъ, Грималова, Кі- и, Одеса
6-00	6-00	3- Подволочискъ, Кієва, Одеса, Залѣ- щанъ, Копичинець, Подвисокого и Бродѣвъ	7-32	11-3	Тернополь (26)
6-00	6-00	3- Подволочискъ, Кієва, Одеса, и Бро- дѣвъ	11-3	11-3	Подволочискъ, Бродѣвъ, Копичи- нець, Залѣщанъ, Подвисокого, и Грималова

ЗАМѢТНА: Часъ середно-европейскій рѣзнять ся вѣдъ львівского о 36 минутъ. Нѣчна пора числится ся вѣдъ 6
години вечеромъ до 6 години 59 минутъ зрѣня, подчеркненъ въ минутѣхъ и въ рамкахъ. Бюро инфор-
маційє ц. к. залізницъ держ. ул. Красіюжхъ ч. 5 дає поясненъ, продає всякі білєти и розклады вѣз-

При закупнѣ товарѣвъ просимо повликуватись на нашу часопись

Видаєць и одизьчальний редакторъ Іванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляненка. Зъ друкарнѣ Институту Славяно-уцрѣйского побѣ зарадомъ Іосифа Давидова

Передплатата на „ДВМО“ и малешкиотост са инверз-
нистий у Љивовѣ.

Пасажи́рський податок — ссй на ва́зрь середньові́чних формь оподаткована сконструований податокь впаде, якъ вже мы зазначили, на плечь бідноты. Доказомь сего цифры, мертвій, а такъ богато говора́чй цифры! На 142 міліонівь осібь, що перева́дять рі́чно австрійскими селі́зницями, ці́лыхь 90%, бо́авж 127 міліонівь подорожнихь — то пасажи́ры третонь класы. Се тї, що ихъ и такъ

(місцевість і льокаль) о годині (тії а тії).“ (Підпис). З боку або під сподом: До (для) Вл. (і вписати імя, назвиско, характер і місце замешкана). На зборах обмежених на запрошених гостей не має права власть удержувати своїх висланників і участвувати, бо закон, вважаючи такі збори за збори приватні, унаеа їх невикальність зі становища невикальности права домового. Може однак власть прислати свого висланника для сконтролювання, чи всі присутні мають запрошене, бо ели-би показало ся що в зборах беруть участь також люде без запрошень, то збори такі стали б ся зборами загально-доступними, а такі збори (яко не донесені, о чім даліше) може власть сейчас розв'язати. Тому-то висланник власти може пересліянути, чи всі присутні мають запрошене, але потім обов'язаний (і можна его до сего вівзати) льокаль опустити а в кождім случаю має на жадане вивізати ся, що до переведеня контролі візав своєю властію уповажнений. Інакше можна ему відмовити всяких інформацій і вівзати до уступленя яко того, котрий явав ся на збори без запрошеня. Для облегченя контролі потреба при запрошуваню спорядити все лісту запрошених (з аазначенем іменн, назвиска, характеру і місця замешкана), а на самих зборах контролювати кожного з входящих, чи має карту запрошеня, і вписати его на окрему (другу) лісту присутних. У нас в Галичині виробила ся також така правтика, що висланник власти

Заборонити збори (на донесенні о зборах публичних в замкненом місці або на проєзді о дозвілі на збори під голим небом) може власть — абстрагуючи від случаю незамель-

§ 8. così звучит: „Die österreichischen Staatsbürger haben das Recht sich zu versammeln und Verein zu bilden“. Закон о выборах в 15/11 1867 есть законом специальным для национальностей права основного.

(Leiter und Ordner.)

міністраційним міністерство управління в безпосередньому контролювати зарядження нижших інстанцій і навіть видавати в тім мірі директиви та змінювати їх постанови.

Зрештою не вистає виключена можливість, щоб в однім місці і в тім самім часі відбули ся два збори (одні публичні а другі довірочні, ким нимним скликав), а в такім разі навіть і на случай систематичної заборони публичних віч праця аїтаційна не потребує цілком спиновати ся.

Нарушення закону о зборах зі сторони скликаючих і уряджущих збори потягнути може за собою, о скільки не заходять знаменна тяжкої провини передбаченої законом нарим, кару грошеву до 200 зр. (без заміни на арешт), а для уряджущих, о скільки рівнож не заходять знаменна тяжкої провини (а §. 101 і 102 зак. карн.), в наслідок зажалена відповідні карі дисциплінарні.

Подана з доносом о вічах і просьбі о дозволі — все в однім екземплярі — а так само зажалена на поведене уряджущих або урядів до вищої інстанції не потребують оспівлювання, а можна їх вносити в кождім часі без сталого означення речення.

Отже в найважливішій постанові відносячі ся до виконання права зборів. Бать однак пожадане, щоб в кождім случаю, де розходиться ся о заборону віча або о якісь інші непорозуміння, поспридіжені, крім средств, яких самі ужити, удавали ся також до Народного Комітету та сеччас переспідали йому дотичний матеріал (всіх ухвал і відписок) до відповідного ужитку.

Д-р Бас. Л.

Перегляд політичний.

Палата послів відбуде сего тижня в двох днях по два засідання, т. є. перед полуднем і ввечері. На тих засіданнях мають бути ухвалені: пропозиція о будові водних доріг і бюджетова пропозиція. В суботу провідники клубів уложать дальшій парламентарній репертуар до 11 червня. Безпосередньо по третій читанні інвестиційного закону в палаті послів і прип'яті в палаті панів, зачне правительство переговори в справі емісії інвестиційної позички. Зазначають, що сего року, а то вже в червні буде видана перша серія сеп позички в сумі 150 до 200 мільонів корон. Палата панів ухвалила горьвчаній закон після переваги правительственной редакції; відкинула іменню поправку, котра звільняла від нового податку малі рілляні горальні, що переробляють власний продукт. Супротив того цілий закон, що раз верне до палати послів.

Під проводом Стоялового рада християнського людського сторонництва. Народи держать в тайні. Говорять, що ухвалено, аби послы сторонництва вступили до кола польського і в той справі мають розпочати ся переговори з людським сторонництвом. Коли бы людські на се не згодили ся, ухвала Стояловців мимого того безуспішно буде виконана. П. Бойко заявив, що вступити до кола польського.

Розрухи в Росії не перестають. За часто студентським розрухами пішли розрухи студентів при посперти робітників в інтелігентного загалу, а тепер прийшла черга на розрухи чисто робітничі, в выражено соціалістичною закраскою. Оногди 200 робітників в робітничій залі в Александровському Шлісельбурзі предложило дирекції ряд зажалені в усувало ся від праці. Надпоручник Іванов, котрий є членом дирекції старав ся намовити робітників, аби вернули до праці, але его заходи були без успішні. Стражничий зачали випускати на вніших робітників, аби також залишили працю в зачали вдержувати машини. Зареквіровано військо, жандармерію і поліцію, але тимчасом вже 3.600 робітників прилучило ся до страйки. В біці ранено пожемою одного поліційного сторожа, а одного підозіцтва ранено камінем в лице. Жандармерія і поліція старала ся намовити робітників аби розійшли ся, а коли се не помогло, військо три рази стріляло. Одного робітника убито на місці, 10 ранено, 120 робітників арештовано. Команданта військ, полковника Балобина ударено камінем в голову. Ранено також 12 поліцаїв. Один ранений робітник помер в шпиталі. Рух між фабричними робітниками що раз горівшій.

Російська телеграфічна агенція доносить з Кутаїсу з закаркаської губернії: В театрі, в часі представлення «Пачкарів» група студентів урядила крикливу демонстра-

цію. Коли всякі упоминя були безуспішні, виведено студентів з театральних салів. В наслідок того збрала ся перед театром товпа зложена з тисячки осіб, урядила голосу демонстрацію, вдерла ся до недалекого міського парку, і обкинула камінем стоячі там постерунки жандармерії. Дюперва зарекований відділ козаків привернули спокій. Камінем ранено 15 козаків і 13 поліцаїв.

В полудневій Африці ситуація Англіяців, мамі оптимістичних промов англієських політиків так в парламенті, як і на бенкетях, що раз прикривша. Англієське військо утомлене вічною погонєю за невидимими ворогами, не в способе до військовиків поважливим, енергійним акціям. Запровадження неправильне, бо дуже часто записи від ласки першого лішого відділу Бурів, котрі переривають зв'язний комунікації і дуже часто переловлюють цілий поїзд в провинтом. Тада на лінії Преторія-Кронштадт так неспівна, що зв'язна служба не хоче обслуговувати поїздів.

Кічернер мав загрозити правительству, що як не пришле йому свіжих військ, уступить з усіх позицій на півночі від Преторія, а навіть, що зложити начальну команду в верне до Англії. Говорять також, що Кічернер предложив правительству на дане Бурам повно автономію. Ситуація Англії тим тяжча, що в Капланді що раз більше ширить ся повстання. Відділи Крічінгера, котрі фактично вступили в наслідок середній Капланд, складають ся майже виключно з самих повстанців. Відділи Бурів одержали наказ концентрувати ся. Англієць підозривають, що Девет організує инвазію до Наталу, де стоять дуже слабкі гарнізони. Сконстатовано, що ті відділи мають ще дуже багато армат.

Говорено, що Мільнер, котрого присутності в Африці унеможливила переговори в заключення мира з Бурами, поїхав до Англії на се, аби більше до Африки не вернути. Тимчасом промова Чемберлена на бенкеті в честь Мільнера доказувала бы, що стане ся инакше. Задача, яку Мільнер буде мав сповнити по поверноті до Африки ще важливіша, як се було досе. Бесідник висказав переконання, що губернатор заведе там новий лад, опертый на добрих водносинах обох рас і що на сильних підвалинах утворити ся воля і льбляна полуднева Африка. Мільнер подкупував міністри за признание і зазначав, що в короткім часі буде можна розпочати в Африці лагоднішу політику.

З дебати горьвчаной.

Промова посла д-ра Андія Коса при дебаті спеціальної.

(Докладна.)

В сій дебаті декотрі панове з польського кола займали ся також моєю особою, відповідаючи на мою першу бесіду, яку я мав в сій дебаті. Були се д-р Бик і екед. п. Абрагамович.

Д-р Бик виступив тутки в обороні шляхотської господарки. Мої панове! Не давно мені, коли шляхтич боронити сеї справи, і признаю охотно так само нині, як я і вчора в своїх замітках серед інших бесід зазначав, що й межі шляхтичів є дуже чесні люди. Але люди йдуть з течією, а пануючою кастою, що все держить в своїх руках, і так нужденно господарити. Є тутки багато панів, що навіть не розуміють того, що поспирають так неморально правительству, та й шляхтич вже від сор в літ виховані в тім гаді, що лише оня в народом, що лише они мають панувати. Тим жомо також зрозуміти, що той або сей з тих панів те або се робить разом з другими в найліпшій вірі. Але щоби п. д-р Бик міг боронити справу з переконання, сего не можу признати і заперечую се рішучо. Він же в жидом і належить до польського кола хіба може лиш длатого, бо — звісно — кождий шляхтич мусить мати жиди (сміх), і длатого, бо д-р Бик мав гроші.

Я ціну жидів, бо вони розумні, втривалі, роблять люди. (Заперечування їх голоси: Они шахраї!) Богато між ними в шахраїв, але як купці працюють они дуже пильно і втривало. Правда, в шахраї і між ними, але коли узглядити, що для жидів властиво нема рівноправності, що для них рівноправність тільки на папері, то жиди мусять помагати собі обманством і різними иншими нечестивими средствами. (Голос: Отже ви бороните тих обманств!) Ні! я їх не бороню, а лише факт констатую; у нас, в Галичині, так є. Але щоби той жид був патріотом, щоби він міг бути галицьким, руським, польським або австрійським патріотом, сего я не можу припустити, бо жид не має інтересу бути патріотом.

На мою думку він повинен бути лише чоловіком інтересу, і таким він є в Галичині. Він використовує обставини, держить ся сильнішої партії і заробляє гроші. Я признаю навіть моїм знакомих жидів, котрі при вибо-

рах оперували против мене і против моєї партії, що они розумно роблять, тримаючи з сильним. Таке становище жиди можу повнати, але становища п. д-ра Бика, що представив ся тут галицьким патріотом, я зовсім не розумію. Він дав мені тут лекцію про Галичину, кажучи, що я не люблю своєї Галичини, що калю своє власне гніздо, коли говорю про надужити, які панують в Галичині. Власне тому, пане д-ре Биче, що люблю свій нарід, не можу тої рабівничої господарки і того гнєту ані тепер ані в будучности стерпіти. Руський нарід — гарний нарід, має одну з найгарніших народну музику, народну поезію і народну філософію, іменню пословиці. Коли отже який нарід видає сам із себе такі гарні річі, то мущу сказати, що се гарний нарід, а тільки гнєт довів его до жєбрачої палиці. Коли я говорю тут погані річі про Галичину, то хочу представити панам правдивий стан річей. Се чиню я з любови до Галичини і до мого народу. П. д-р Бик був би ліпше зробив, як би лашин був обороноу галицької господарки якуму шляхтичів. З панам можна говорити, бо они одвічали за те, бо они мусять навіть одвічати за свої діла.

Інакше, як з п. д-ром Биком, стоїть діло з п. Давидом рицарем вон Абрагамовичем. Він — фігура в Галичині і значить там щось, а коли говорять, то его слово має значіння для Галичини. Він, яко шляхтич, навіть обов'язаний боронити господарки шляхтичів. П. Абрагамовичем я можу зайнятись яко правдивим моїм противником.

Вірочію що-до п. Абрагамовича я мущу азначити великий свій успіх, мабуть найбільшій парламентарній успіх, який я досе оспівую, коли взагалі можу говорити про якийсь успіх. Тим великим успіхом є се, що я п. Давид рицаря вон Абрагамовича довів до говорення. (Веселість.) Бо пани в Галичині і его ексцеленція — горді аристократи і не потребують відповідати малому чоловікові. Коли-б ви чули, як він в галицькій соймії насьміхом, з погордою і наругою абзв ке. Стоялового, котрий відважив ся говорити против проєкту і агадати дещо про горічаний монополі! А навіть тут у Відні, перед Європою, сказав п. Абрагамович в горічаний комісії: «Не потребує говорити, бо маю більшість». Він має ту суму відвагу сказати се представителю пніших партій. Коли они завдають собі труду, сказати се або те, умотивувати яку резолюцію або внесок о зміну, то сей пан говорить: «Ні, я не потребує тут говорити, бо маю більшість».

Тому то я, мої панове, старав ся різними способами спонукати того пана до говорення. В комісії сказав я йому кілька делікатних грубостей, а раз був і навіть так захвалити, що говорив годину і чверть про Галичину і галицькі відносини, а така не міг я того пана спонукати до говорення. Старав ся я спонукати его до того також компліментами. Раз висказав я йому комплімент: подяку, що він своїм мовчанням признає правду моїм виводам. (Веселість.) Параз впа в на добрий щоміл. Удав ся я до вітання его ексцеленції, позбавив там єгипетські казки — як се назвав его ексцеленція — і тим єгипетським казками довів я его ексцеленцію, ту єгипетську мумію, до говорення. (Жива веселість.) Се-ж, мої панове, такі не абиякий успіх! Его ексцеленція був навіть такий ласкавий, що назвав мою малу особу: рісєє resistance. Се, так сказати-б, великий успіх піднесення до квадрату. Але що-до meritum его виводів, то мене давує, що такий — як говорив ся звичайно — битий політик, той пан, що прецінь був президентом сеї високої палати за часів Баденського, так нічого in merito не відповів на мої виводи!

В своїй бесіді навів він пару неправд. Сказав, мов-то я говорив, що безпосередні податки в Галичині дуже лагідні. Отже я прошу его ексцеленцію Абрагамовича прочитати мою промову. Я не казав сего, бо безпосередні податки не є лагідні; але я виводив, що підвищення кравих податків було би справдливіше, ніж отсе підвищення податку від горівки.

Его ексцеленція сказав далі, мов-то я говорив, що шляхтичі дістали вже гроші на основі закону з 1875 р. Се просто неправда. Про той закон держав я довгий виклад. Его ексцеленція знає его дуже докладно, тож давує мене, що він зробив мені той закид. Шляхтичі мали на основі того закону дістати гроші, але доперва по літах, а пропінанням задержати. Але власне тому, що они — се був зміел моїх виводів — не дістали грошей, котрих потребували і все будуть потребувати, то спохопились до нового закону, до якого з 1889 р., на основі котрого сеччас мали гроші в кишені і так лишили ся при пропінанні.

На ті мої виводи що-до рабівничої, шахрайської господарки в управі галицької пропінанції умів его ексцеленція ліпше те відповісти, що закон з р. 1875 дістав санкцію. Ну, се я знаю і кожда дитина знає, що закон, щоби бути законом, мусить мати санкцію. Его ексцеленція сказав, що тогдішнє правительств було Польським неприхильне. Сего не знаю, але воно зовсім не має нічого до річі. А що австрійське правительств вже неодноразово зробили, то й не можна на се покликуватись як на яку поагу. Его ексцеленція сказав також, що центральне правительств сказало тогді галицькому правительству комплімент, що шляхтичі так були готові до жертв. Не знаю, чи се правда; але коли воно правда — не хочу о тім сумнівати ся, — то імовірно правительств чудувало ся, що шляхтичі віддали пропінання так без грошей, котрі мали дістати аж по літах; може воно так добре знало шляхтичів, що се его зачудувало.

Що-до закону з р. 1889 сказав его екс-

целенція, що правительств видало той закон. Хто-ж то був тогді те галицьке правительств? Бадені? [Референт п. Давид Абрагамович: Ні! Та-ффе!] Але в Галичині був намістником Бадені; а Галичина є независима? [Голос: «Буде Залескні!»] Ну, то Залеский; взагалі намістником був шляхтич! І цілком річ проста, що пани виготовляють собі проєкт закону, який самі хотять. Отже на се не можете покликуватись ся. В проєкті законна мало також бути, що дві треті резервного фонду, який збере ся по роках, мають принести властителям пропінанції; тільки сего уступу сойм не прийняв.

Мої панове! Коли бачу злодїя, обманця перед судом і кажу до него: «Ти украв се, ти украв те», а він боронить ся, що се — каже — украв, але тамтого не брав; то що се за оборона? Я цілком певно закінчу галицьким панам, управі пропінанційного фонду шахрайської, розбійничі наміри і чинки, а на те его ексцеленція так боронить справу, ба навіть мовчить о тім. Оже воно правда!

Президент: Мущу увагу бесідника по раз третій звернути на те, щоби тримав ся річі і не відсакував раз-враз від неї.

П. д-р Кос: Я все тримаю ся річі. П. Абрагамович так був би ліпше зробив, коли би був сказав, кільки має зсєку з пропінанці, — бож і він є арендатором пропінанції. А то я птав о те панів шляхтичів, і на те не дав мені жадні відповіди.

П. д-р Бик і також п. Абрагамович до-рівають мені, що я ненавиджу польське коло і мабуть також Галичину. Отже скажу тут отверто, що я справді цілу туоу шляхотську господарку і також его ексцеленцію Давида Абрагамовича з окрема за его публичну діяльність — праватно не знаю того пана — ненавиджу з цілого серця. Але гадаю, що тут можливе в лиш одно благородне чувство: чувство ненависти! Nihil humani a me alienum puto — каже оден латинський письменник, філософ; отже і ненависть є щось людського! А коли чоловік в ненависти є справдливий, то се людське чувство є також небесним, божеским чувством; і я гадаю, що моя ненависть є як раз таким високом чувством.

Его ексцеленція говорив тутки також про моральність. То я пргадаю ему Коневку з Лісничі; в то тамошний віт, шахрай, злодій [веселість] і має в его ексцеленції свого описуна. Отже коли мені его ексцеленція хоче правити науки про мораль, то мущу сказати, що до сего треба мати чолю єгипетської мумії! (Сміх і веселість. — Голоси: «Кінчити!»)

Его ексцеленція дивну свою бесіду закінчив дуже ладними словами; я їх вам, мої панове, пргадаю дословно (читає):

«А що він — вібі то д-р Кос — є лиш з власної охоти обвинителем, то гадаю, що не довго будемо ждати, а він піде в стан спочинку; бо надію ся і очікую, що галицькі виборці мусять прийти до піаная, що посол, котрий тутки при всякій нагоді виступає против інтересів краю і за єдину свою задачу уважає виводити тутки жалі на своїх земляків, — що такий посол може тільки ворогам краю віддавати услуги, але не в силі є зробити для краю щось доброго.»

Ті панове, що не знають галицьких відносин, мабуть не зрозуміють тих ладних слів. Отже є се, мої панове, грїзба, що при нових виборах ужен ся против мене всяких можливих способів. Малу вкрадіж або шахрайство... Президент (перевиваючи): Бесідник мнєю кількох моїх упмиєнь раз-враз відсакує від річі, длатого відбираю ему голос. [Живі оплески. — Голоси супротивляються. — П. Штайн: Відключте ся до палати!]

Д-р Кос по мисли §. 56-ого літ. с. реґуляміну відликує ся до палати, а президент заряджує голосованя, хто є за тим, щоби бесідник говорив дальше, а хто противний тому. Більшість заявила ся против, отже до голосу прийшов п. д-р Гурский з польського кола.

Письма зь краю.

Зь Старосамбірського пишуть нам:

В нашім старосамбірсьім повіті почали внагороджувати тих всіх, що при виборах до державної ради держали з урядом.

Повітова рада вислала що року свого заступника до браня і платати ему за сей труд 100 корон. До тепер таким заступником був Казимір Білянський. Але его відсували від всего, то і ся дрібничка ему пропала. За те вислала сього року Івана Галевича з Харівської Посади. Він там є вітмом, писарем, оглядачем і т. д., має щось з десятих громадських урядів і все держить з панами. Отже сидів він при бранці від понеділка до суботи і вав 100 корон. Красний заробок для селянина! А ще то день їдав до дому, громада дала ему ще безплатно форшпан. А такі сей заступник від повітової ради при бранці цілком не потрібний і шкода на нього давати гроші.

Молодий міщанин Дмитро Шемердз, стояв твердого закала в Старім Самборі, дуже побивав ся за пана Яблоньским і голодував на нього. За те дістав згоду на отворенє масарай, хоть не відбув правтня, лише міщанин Петро Ліпанський (повідать, що за гроші) дав ему посвідченє, що знає свій фак. Столяр Ян Станецкий підкає вибору в V і IV курії бігав як бісоватай по місті — і за те одержав згоду на отворенє вишивку і реставрації, хотів не відбув терміну і не має ніякої правтня.

На порядок денний в повітовій раді ставлено кілька разів таке: «Заряд курсу майстерського для шевців з прошенєм о заомогу на тоту школу». Цов. віділ предадава

дати 100 кор. — Шевської школи в Старім Самборі нема, бо і учителя нема. Але є великий патріот швець, Чех, що перед виборами і підчас них зважався і прислухався до урядових. Він і став шевським професором і сея підмога десь близько коло него мав агітацію. Та він взяв ся до підприємства забудови потік, шило закінчує, а машину вніс на під. За те люде факти, як купець п. І. Бізюк, стратив цілком ласку в ц. к. старості і хотів старав ся о згоду на отворення реставрації, не дала йому, мабуть за те, що не прийшов до правоборів, хотів козпеліст Давша кілька разів за ним посилає.

Як у нас високо пішов уряд, видно з сего, що навіть де-хто з руских священиків пішов проти інтересу свого народу. Так о. Данило Куцій з Лівни голосував при виборах в У курії на жиди... О. Дмитро Марчак з Головецька доповідав до того, що з сего села і з його філії Вацкова виборці в обох куріях схирили порядно. Давніше в Головецьку ніколи того не було. Коляшній парох Головецька о. Ісидор Гамерський заплата за старости Гейперта безосновно 25 ар. карн, а не піддав ся. Се був священик і патріот, а не —

Загалом є таке пересвідчене в старосамбірській, що не буде ладу в повіті, доки тут порядок не дасться. Не любив він Русинів і докучав їм, але се зовсім не болить нас. В більше довіреним товаристві повідає: „Я люблю руского поцівнего і глупого хлопця, але ненавиджу... когось“. Ми знаємо також когось, але знаємо і моральну стійкість пана Давши. В тих самих кругах бере він до рук руску книжку чи часопис, читає і висміює руске письмо і мову. Се і доказ його простації вдачі. Дуже не любив, як що вчитався в „Ділі“ про себе. Тоді угніваний вліче в обуренні: „І така шматка важи ся черниця!“ Коби так сарака міг, як не може, показав би, що він уміє...

О. Конст. Грицакевича давніше навіділя урядові круги, але в новітніх часах за оборону руского писма сильно нелюбив і рішав проважити його. Він, будучи ще парохом в Навчівці, випратав з ліса за відомістю староства таке дерево, що его вітер повалив або надломив. На того коника сіли урядовці і почали пачи о. Грицакевича. При докозженю на повістві в Навчівці п. Давша вивисав его за двері, велів забирати ся. На чепу замітку о. Грицакевича сказав Давша: „Скарж на косявд до цесаря! це ми зробили? Це сарж до цалей деуататі рускей поведзай; марш за джві і копнол ного. Я се нікого не бою!“ О. Грицакевич, зневажений і обурений подав жалобу до ц. к. намістництва на Давшу і сам ливав там авив ся і в сьом розпові. Розумів ся, в намістництві великі політики дуже обурювалися на висказ п. Давши і заявляли задуудане, що таке стало ся тому Давша — чи случайно не збожеволів? Але ні нічого не зробила з сего справею. Ба, що п. Річчі і Давша ждуть терпеливо, коли о. Грицакевич приїде їх обох перепросити...

Повідають у нас і таке, що сам п. Річчі ще уйшов би, коли не его дорада Давша. Се мав бути его скуситель, що підмовляв его на різні промахи. Для самого п. Річчого було би ліпше, коли-б вивозили ся з-під вилузу п. Давши і або сам рішав усе самостійно, або найшов собі дорадника більшої моральної стійкості. Та впрочім, як собі хоче! Свідомі Русини не будуть там журити ся, бо они пересвідчені, що розві і поступ руского народу не залежать від п. Давши, Річчого, а хоті-би і гр. Пінізського!

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фонд.

— При зближающей ся зміні місяця Адміністрація наша просить о яснене водновлене передатки на місяць червень зглядно о до повнене по конець II ого кварталу. На кредит часописи вислати не можемо.

— Зь Коломий. Програма концерту Шевченка устроюваного заходом всіх руских товариств дия 30 мая: 1) Вступне слово. 2) Шевченко Кашкевич: Тарасова піснь, часть III, водієвас муж. хоръ „Бояна“ в супроводъ оркестру. 3) а) Рубинштейн: Вальс „le g-moll“; б) Лінт: Парфразъ зь оперы „Людя зь Лизимору“ фортепьяно сольно выконає Всеволодъ Гузаръ зь Львова. 4) Шевченко: „Присвѣта“ зь Гайдамаковъ, водієвас Наталя Юркевична. 5) Франко-Лисенко: „Не забудь юнѣхъ дѣвѣхъ“ сольно сольно вь супроводъ фортепьяна водієвас Стефанія Чубатова. 6) Кумановскій: а) Вязанка зь народныхъ пісень ч. I; б) Вязанка зь народныхъ пісень ч. III, водієвас мѣш. хоръ „Бояна“. 7) а) Г. Виявскій: Ромпассе зь II-го концерту; б) Н. Віуштемпер: Air varié, сольно скрипкове выконає вь супроводъ фортепьяна Александръ Бережницкій, артистъ оперы львовской. 8) Шевченко-Кашкевич: „Манулі дѣта молоді, сольно тенорове, водієвас вь супроводъ фортепьяна і скрипки Стефанъ Михайлюк. 9) Шевченко-Кашкевич: „Катерина“, водієвас вь супроводъ оркестру мѣш. хоръ „Бояна“. 10) Франко: „Камениаръ“ водієвас Левко Писацій. 11) Нежанковскій: „Славянский гимн“ водієвас вь супроводъ оркестру муж. хоръ „Бояна“. — По концерті комерсь. — Додатокъ зь концерту призначено на товариства „Школьна Помощь“ и „Народный Домъ“ вь Коломий.

— Зь Перемышля. На подставі рѣшеня надзвичайныхъ загальныхъ зборівъ зь 21 червня 1900 змѣню чеськѣ запросити Р. Т. Членівъ Руского Института для двѣхъ вь Перемыш-

ля на надзвичайній загальній зборі вь цѣли ухваленя змѣны статута Товариства на день 6 н. ст. червня 1901 на годни 4, зглядно (§. 16) на годни 5 по полудни вь великій сали Института. Проектъ нового статута розшлѣ ся вѣснѣ Р. Т. членамъ Товариства. — Перемышль, 25 н. ст. мая 1901. За Выдѣль: О. М. Подолинскій мѣстопредсѣдатель, о. І. Кшишакетч секретарь.

— Руско-народный театр, по мѣсячнѣмъ побуті на Буковинѣ, вертає до Галичини вьже дня 30 н. ст. мая розпочне рядъ представлень вь Снятинѣ народнымъ образомъ зь описаннѣмъ и танцямъ „Кляте сердце“. Представленя будуть водієвати ся: вь второкъ, четверть, суботу и недѣлю. — Передъ двома роками Снятинѣ полишавъ у театральномъ дружинѣ дуже милый спомины, тожъ надѣята ся, що и теперь не буде иначе, бо чей-же не выгасла вь Снятинѣ и вь Снятинцѣмъ любовь до штуки драматичной.

— Bank zalickowu у Львовѣ, давшийте товариство задатковѣ, ладить ся теперь до важной змѣны своего устройства. Членскій удѣль вь давнѣмъ товариствѣ задатковѣмъ выносилъ первѣство 20 ар., обшела 50 ар., а теперьшній банкъ склѣкує сама днѣми надзвичайній загальній зборі для такой змѣны, що-бы лѣшь удѣль у высотѣ 200 ар. давалъ членамъ право вступу и голоса на загальныхъ зборахъ. Kurjer lwowski остерѣгає передъ тою змѣною, добавучи вь нѣй намѣръ дирекціи банку а влѣстиво директора Теренковича и Спѣлка: поубити ся разъ на все оппозиціи и контроль загальныхъ зборівъ. Припускаючи, що може и мѣжъ Русинами вь богато членівъ того Bank'u zalickow'ого, повтаряемо коротко згадане остерѣжене.

— Позашкольна опѣка. Міністеръ просвѣты выславъ до всѣхъ властей школьныхъ розпоряджене, вь котромъ подноситъ додатній усебѣ, якій осяснено вь декретахъ школахъ середныхъ черезъ публичній выклады для родичѣвъ молодежи школьной и ширшихъ кружковъ, що занимають ся сирѣвами молодежи. Вь выкладахъ тыхъ обговорювано водносини учениковъ до учителей та родичѣвъ и розбѣрано вь способѣ популярній розвородній квестіи наукой. Міністеръ подноситъ зь напѣскомъ успѣхъ выкладѣвъ тыхъ особъ, що при помощи стипендіи водієвали проѣздки по Італіи, Греції, Франції и Англіи. Позаякъ выклады такі видко водієвали бажанію публіки, тому міністерство просвѣты вызвавъ школьніхъ властей краєвъ, абы організували такі выклады вь школахъ середныхъ, де лѣшь водносини мѣсцевъ на се позвѣляютъ.

— Завтра водієде ся зѣздъ вѣрменского духовенства зь Галичини и Буковины а вь четверть выбѣръ вѣрменского архієпископа, котрымъ стане имовѣрно ке. каноникъ Теодоровичъ.

— Зь мѣстечка Войнилова (повѣта калушского) пишуть намъ: Якъ усе, такъ и сего року нашъ мѣщане обходили дѣль знесеня панщины торжественно. По водієвѣ парохомъ Вп. о. Мандзѣвъ богослуженя рано вь матерій церквѣ рушивъ многолюдній похідъ до памятного хреста, поставленого мѣщанами вь 50-тій роковини знесеня панщины коштомъ 100 ар. Порядкомъ походу удерживали братства. Передомъ шло молодше братство зь хоругвами и свѣчками, пристроєне синьо-жовтими лентами черезъ груди; водієтъ ступало братство сестриць а за ними братства старші зь усебѣхъ чотирохъ церквѣвъ у мѣстечку. Площа, де мѣстѣти ся памятникъ, не могла вмѣстити всего народу. По водієвѣ молебна вь соборного акаѣста при памятникѣ рушивъ похідъ вь тѣмъ самѣмъ порядку черезъ рынокъ до Свѣцѣ, до тамшого памятного хреста, а зь водієтъ, по водієвѣ вь тѣмъ молебна, вернувъ до матерій церквы. — Мусимо поднести, що мѣщанство дуже вдячне своему о. пароху (таки родимцеві войняковскому), що якъ при нагодѣ такихъ торжествъ, такъ и вьзагалъ вь справѣхъ національныхъ вѣмъ усе одно думѣи зь евоими патріотичными парохіанами.

— На погорѣцѣвъ села Дѣдилова а зглядно на найбѣдѣйшѣмъ зь нихъ а широго патріота А. Левачиного пожертвовали Р. Т.: Преосв. Ев. Константианъ 20 кор., п. Недѣльскій зь Коломий 2 кор., п. М. Кашкевичъ судья вѣзъ Залѣцкѣ 2 кор. 4 с., о. Кири. Дурбазъ зь Вербѣвичка 4 кор., Редація „Руского Слова“ 2 кор. мѣщанинъ Скрипка зь Львова 2 кор., о. М. Л. 3 кор., Грис. Процикъ зь Манастирѣвъ 4 кор., громада Дѣдиловъ 25 кор. 40 с., разомъ 64 кор. 44 с. Зь тыхъ грошей дано менші запомогѣ трѣмъ погорѣцѣмъ а найбільше А. Левачиному. Дякуючи имемъ нещастныхъ бѣдаковъ за таку сквай датки, осямляє ся просити Русинѣвъ-патріотѣвъ, чтобы спинули ся хочъ-бы найменшими датками та допомогли менѣ злѣвати для бѣдного А. Левачиного яку-такъ хатчу, а хибую же 30 ар. Нѣйменча хата буде коштувати 70 ар., а вѣмъ насъ всего 30 ар. хибуючы сумы нѣхто ему не позначитъ, бо не мѣжъ вь зь чого водієтъ: кромѣ маленького плічу на хату не мѣжъ вь кусничка поля а живѣ вь зарѣбку зь сѣльского краєвѣтца. — М. Кашкевичъ, священникъ вь Дѣдиловѣ п. Яричѣвъ.

— Огнѣ. Вь пятницю 24-ого с. м. выбухъ о год. 11½ вь день огонь вь Корсѣвъ коло Бродѣвъ вь хатѣ столѣря наслідкомъ неосторожного обходу зь вѣстою и живицею. Вь кількохъ хвилѣхъ стояла хата столѣря якъ и межуюча зь нею школа вь огні. Сильній вѣтеръ переносивъ огонь на сусѣдній будинокъ стоячій густо одѣнъ коло дружокъ. Згорѣло загаломъ десять загородъ сѣлянскихъ зь вѣма будинками господарскими а мѣжъ ними рускій склепъ одного сѣлянина п школа. Рѣчей не богато уратовано, бо люде були вь полі. Ажъ десь около 1-ои години удало

ся зьлокалізувати огонь при помощи двоухъ спѣваковъ. Зь погорѣцѣвъ лѣшь одѣнь не бувъ обжегченъ.

— О нападі на вѣзъ почтовый, о чѣмъ мы доносили вчѣра, такий надходить блѣншій вѣсти: Межи Станиславомамъ а Богородчанами курсѣ вѣзъ почтовый. Дня 23 с. м. вѣхавъ тѣмъ вѣзѣмъ почтаръ Никола Тимковъ и оданъ подорожній, канцелярскій судовой. Вь дорожѣ почтаръ спостерѣвъ, що вѣзъ заду воза причепивъ ся якийсь волоцюга и сплѣс ся розбѣити двері воза, отже попросивъ канцелярѣта чтобы погнавъ конѣ, а самъ, зѣскачивши, споймавъ злодѣя. Але той почаръ боронити ся, драпавъ, кусавъ и бѣвъ почтаря. Канцелярѣтъ адержавъ конѣ и прийшовъ вь помощь водієвасу почтареву. У двѣйку перемагли злодѣя, а що не могли забрати его зь собою, то адержли зь него одѣны и такъ вѣзъ-нагого пустили. Повѣдомлена о нападі жандармерія выслѣдила заразъ злодѣя; зовѣсь вѣмъ Антоновичъ и бувъ знаній зь лѣдѣного жита.

— Чотирнацѣть лѣтъ на канцуху. До дому боговѣдѣныхъ вь Москвѣ спроводжене боже-вѣдѣного зь одного села подѣ Москвою, котрого родина держала черезъ чотирнацѣть лѣтъ на канцуху вь шопѣ межи худобѣю. Случайно доводѣвъ ся о тѣмъ недавно окружній лѣкарь, обѣдѣючи околѣцю, и зарядивъ водієвати нещестного до дому боговѣдѣныхъ.

— Австрійская евангеличка рада церковная оглошала статистику переходу на евангеличку вѣру за два послѣдній роки. Вь 1899 роцѣ перейшло на евангеличку вѣру 6.355 душъ, а вь 1900 роцѣ 5.058 душъ, разомъ вь обохъ рокахъ 11.433 душъ. Але вь тыхъ двоухъ рокахъ перейшло зь евангелицкой вѣры на инші 1578 душъ. Отже евангеличка церковъ выскла вь обохъ рокахъ 9.865 душъ. Переходили зь маленькими вымѣнками римо-католики вь насѣдѣвъ Вольфового агітаційного оклику „Los von Rom“.

— Новій постерунки жандармеріи засновано вь послѣднѣхъ часахъ вь Рясѣвъ польской повѣта львовского, вь Бѣлѣцѣ повѣта крошівского и вь Розтокахъ повѣта косѣвского.

— Відъ дня 26 мая с. р. завѣла Дирекція почтъ истинносовѣ сѣльскихъ при урядахъ почтовыхъ: вь Косѣвъ подѣає сезону лѣчничого вь Сморѣй для топ мѣсцевости и вь Сняє вѣдѣску выжнѣмъ до коңца вересня для мѣсцевости Корчинѣ.

— Изъ Станиславова доносятъ, що тамъ вь теперьшній канцѣции судѣвъ присяжныхъ, що зачался дия 23 с. м., стане передъ судомъ бывшій контролѣрь томаѣского уряду податкового Литвиневичъ, котрого прокуратѣря обжаловує, що то вѣмъ самъ обжаловъ передъ двома роками урядъ податковій на вѣлькадецѣ тысячъ ар. Литвиневича були по крадежи увязнили, але за-для браку доказѣвъ тогдѣ выпустили були его на волю.

— Зь Бродѣчины пишуть намъ: Вычитавши вь 101 числѣ „Дѣла“ за писаря Владислава Залѣцковского вь Турю, що писарювавъ два роки и що такъ писарювавъ, ажъ опинивъ ся у вѣзницѣ вь Золочевѣ, виджу ся спонуканымъ написать ось-что: Залѣцковскій не два роки, але двадцѣть и два роки писарювавъ вь Турю и черезъ той часъ такъ здохъвъ хлопѣвъ, що не одному господареву выпадалъ йти вѣже зь торбами. Не досѣтъ того! Сего року же вь додатку ц. к. староство бродѣске призначило его на комисаря конспиріційного, а вѣмъ списувавши конспиріцію, обдаривъ людей зь остаткомъ шкѣры, бравъ 2, 3 до 4 короны вѣдѣ-фаміліи, а до того поматалъ ему вѣйти и заступивши дѣтчиковъ громаду, бо дѣлао ся то вь самѣмъ Турю а такожъ вь сѣдахъ Столѣнѣвъ и Трѣйци та вь мѣстечку Топорѣвъ. Чому оно такъ дѣлао ся, то вѣже выслѣдитъ ц. к. прокуратѣря державна, котра мѣжъ тую справу вь рукахъ.

— Тенденційній москвофільскій брѣхѣвъ. „Галичанинъ“ узѣстивъ вь 102 числѣ зь 9 (22) с. м. новинку п. заг. „Новый администраторъ вѣденского русско-униатского прихода“ яко писемъ зь Вѣднѣ. Якъ вѣдомо, мѣжъ москвофѣлами запанувавъ справѣвъ „теличій восторгъ“ зь именованія кандидата, на доктора богословія о. Ник. Семеновъ завѣдѣтелемъ вѣденской рускон парохіи, а чтобы о. Семенову зрѣбита реклами, то выдумують небувалій рѣчи и зь кривдою для другихъ чужій заслуги вѣже теперь, заки ще о. Семеновъ мѣжъ вѣйти ся до яко-вѣдѣ работы вь приходѣ, припекують ему — мовлявъ: адѣтъ! аѣтъ! ты мѣ! Та рекламу для о. Семенова дуже поспувавъ завѣдѣтель вѣденской рускон парохіи о. Володимиръ Садовскій, надѣлавши „Галичанинѣмъ“ слѣдуюче спростоване:

„Вь хроникѣ „Галичанинѣ“ зь дня 22 мая с. р., ч. 102, подѣ заголовкомъ: „Новый администраторъ вѣденского русско-униатского прихода“, мѣстѣтъ ся многі неправдѣвъ информации вь справѣ вѣденской парохіи. Имено неправда, мѣжъ-бы „на днѣхъ военній прѣтѣйерѣ о. Мих. Кузнецъ вѣвелъ докторанда богословія о. Николая Семенова вь должность управителя русско-униатского прихода“, а правда, що Вир. о. прѣтѣйеръ Мих. Кузнецъа ще вѣдѣ Вѣлѣкоднѣхъ святѣ нема у Вѣднѣ и що вѣмъ зь своихъ офіціальныхъ подорожѣи верне до Вѣднѣ около 12 червня, — дѣлато не мѣжъ вѣмъ вѣденской парохіи передавати, а завѣдѣтелемъ сеи парохіи ажъ до поконченя всѣхъ работъ коло обновленя церкви остає безъ перервы дотеперѣшній завѣдѣтель о. Володимиръ Дометій Садовскій. Уступѣтъ дописъ: „...можно надѣѣти ся, що онъ (т. е. о. Семеновъ), ставшій управителемъ вѣденского русского прихода, приѣдетъ тогъ же, а разомъ сь нимъ также и церковь къ такому порядку, вь якомъ они должны бы вь престольномъ городѣ находѣтѣсь“, вь очевидною мѣстѣфикацію и доказує, що авторъ дописѣ нашомъ вѣденской церкви

завѣдѣтъ не вѣдѣтъ и самон парохіи не знає, бо правдою є, що вѣдѣ часу розивалъ центральномъ семинаріи вѣденской рускон парохіи заходами о. д-ра Теофіла Семѣратовича инѣ парѣха и о. Садовского яко сотрудника обѣдѣнѣла уже вь минулыхъ нѣтъкохъ лѣтахъ до такой высоты, что годно заступала и заступѣа нашь сѣдѣній обѣдѣ на чужинѣ, ажъ се впрѣчѣмъ недавно ще самъ „Галичанинѣмъ“ не разѣ писавъ. Дальше правда, що дотеперѣшній завѣдѣтель о. Садовскій по-старѣвъ ся о помѣщеня и урядѣхъ парохіальномъ канцеляріи, завѣвъ урядѣи годины, минушого року своимъ коштомъ перебудувавъ церковный маѣстѣи на прѣгарну каплицю, упорядкувавъ коштомъ 1.200 ар. церковну ризницю, а минушого и сего року при помощи п. президента Вас. Ковальского, яко патроватского комисаря, по-старѣвъ ся у правительства зь нагоды 70-лѣтнего ковієла уродити цѣсаря и грошѣи на основне обновленя церкви, на закупо новѣхъ, величавыхъ ризъ и тарихѣхъ, водієвѣдѣныхъ нашоу сѣдѣнію обѣдѣи церковныхъ инвѣрѣдѣвъ за суму 3.404 ар., а саму церковь прѣгарно обновлену, оередѣвъ минушой недѣль (19. с. м.) торжественнымъ благодарственнымъ богослуженіемъ для ужитку ширѣныхъ. Простуючи рѣвночасно одну зь давнѣйшихъ дописѣи, помѣщену вь новѣйшихъ „Галичанинѣмъ“, завѣдѣвъ отѣмъ, що церковне начальство, т. е. о. Садовскій, яко завѣдѣтель парохіи, и п. Вас. Ковальскій, яко патроватскій комисарь, внесли ини року обширный меморіалъ до правительства зь просьбой о водієвѣленя церкви и управленієнѣ дотатці церковного персонала, до чѣго правительство завѣдѣвъ невѣснѣущимъ стараніямъ вьпросѣмъ прихилилось и дотатці греко-униатской вѣденской парохіи управленієна зь днѣмъ 1. мая с. р. вь сей способѣ: парохѣ дѣбѣтъ рѣчно 2.400 ар., сотрудникѣ 1.000 ар., обѣдѣвъ по 750 ар. безъ мешканія, пѣлѣмѣри 400 ар. зь мешканіємъ, на церковній розходъ по 500 ар., на хорѣ при церквѣ сѣ. Варвары 1.200 ар. рѣчно, а на парохіальну канцелярію 75 ар. на рѣвъ. Зь сего видно, що о вѣдѣпѣску парохію старалѣсь рѣвно и дотеперѣшній ви настоятель. — За греко-католицку центральну парохію при церквѣ сѣ. Варвары у Вѣднѣ о. Вол. Садовскій, завѣдѣтель парохіи.

— Дрѣбні вѣсти. Трибуналъ касациійній потвердивъ вырокъ рѣшѣнского суду, котрымъ засуджено б. нотаря Роталеского за лѣху на роцѣ вѣзницѣ. — Львовская опера выѣздила на лѣто до Кракова. — Выслуженній военній судовой вь Буську Іосѣвъ Віжковскій одержавъ вѣдѣ цѣсаря сѣрѣбный хрѣстъ заслуги. — По причинѣ шарлатанній замѣнене стѣнслѣзѣвску женську школу выдѣлову. — Профессоръ богословского факультета вь Чернівцѣхъ о. Гвѣсѣй Поповичъ одержавъ ордеръ зѣлѣзѣной короны 3 клѣсы. — Вь Перемышлѣ канувъ якийсь паѣбѣстникъ паткомъ на повѣзѣ, котрымъ вѣхалъ пѣвъ Чайковска, жені тамшѣного маршала повѣтѣного. Сполосненій конѣ скочили вь бѣкъ, вывернула повѣзѣ и почали вѣкати, а пѣвъ Чайковска и вѣдѣвѣвъ, вымѣвъ вь возѣ, тяжко потовѣли ся.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничо-промыслову у Львовѣ.

Выдавецтва надѣслани Редакціи.

— Ювілейна книжочка подѣ назвою „Святей Рік“ появилѣ ся отцо у Василійской печатни вь Жѣковѣ; мѣстѣтъ она вь собѣ повѣсѣна явилѣя вь потрѣбній молитвѣ, а зѣдѣвъ єи еромѣвахъ Арсеній Ч. св. И. В. Брошурована книжочка коштує 15 сот. а управленѣ 25 сот. Книжочка єи уложѣна вь чистѣй народной мѣвѣ а выпечатана правопѣсно фотетичною; а затверженѣ, розумѣи єи, зитрополѣчимъ Ординаріомъ, мѣжъ вь буржу затверженѣ правопѣсно фотетичною; ч. 220/Орд. Позволяє ся печатати. Від гр. пат. Митроп. Ординаріату, Львѣ дия 12. мая 1901. ꙗ Андрей Митрополитъ. Хочъ се дрѣбница, але зѣмѣтна и важна она тѣмъ, що єеє книжка выхѣдитъ зь духовныхъ кругѣвъ и затверженѣна духовною властію, подѣе не тѣлько молитвы, але и цитаты зь св. писемъ вь народной мѣвѣ та до того єеє печатанѣя фотетичною. Може видѣти такі виборѣ собѣ разѣ народна мѣва привѣлѣжѣє ꙗи право до нашихъ конспиріатѣвъ!

Телеграммы.

Мадридъ 28. мая. При выборахъ до сенату, правительственный кандидаты одержали значну більшість. Надѣють ся що зь выборовъ выдѣе 120 міністерскѣхъ, а лѣше 30 оппозиційныхъ сенаторѣвъ.

Барселона 28. мая. Група молодыхъ людей обѣкнула монаховъ камильєвъ, причѣмъ одного монаха рѣшено вь голову. Монахи утѣкли на кораблѣ. Полиція розѣснала напѣстѣнѣвъ.

Парижъ 28. мая. Вь Ліонѣ отворѣно загальній французскій конгрѣсъ социѣлистѣвъ подѣ проводомъ бурмістра Ліону. Відѣснѣено заяву противъ участі Мілѣрава вь буржѣазномъ министерствѣ.

Римъ 28. мая. Веѣ мулярѣ рѣшѣвали страйкъ.

Капштадт 28. мая. Дѣєн заведѣдувачъ тугъ 608 особѣ на чуму, померло 308. Зѣ таріѣзѣну вь Маѣкінгу приѣхали двѣ зачумленій воєки.

Лондонъ 28. мая. Высѣлка дѣвѣи вь рѣжу до Тѣвѣтѣну зновѣ розпочала ся. Умѣкають се за знанѣ недалѣкого повороту хинѣского двора до Цѣкѣну.

Надбране.

Д-р Тадей Праміль

секундар загального шпиталю на відділах проф. Чижовича і Замойського і б. асистент львівського університету, ординув, як давніше, в купелевм сезоні с. р.

в Трускавці. 281 8-5

Спеціаліст хоробь венеричных и скорныхъ

Д-р Іосифъ Чачковскій

секундарі венерично-скорного вѣдѣду Головного шпиталю ординув вѣдѣду 1/2 9-1/2 10 и вѣдѣду 3-5, ул. Коперника ч. 7. 218 18-10

КОПЕРНИКІЙ І СИНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицка ч. 1, протавъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площы Галицкой

поручає на великомъ виборѣ в по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, прістеры, зорнеты, биноклы, далекоскопы, барометры, термометры, мікрокопы, люпы, компасы, райсони, таковы мірничі, піомы, лібелы, маятниковы и т. д. Уряджыя дѣлжыя електричныя. Новей направи, показують оя якъ найдешевше.

Ярославъ Петракъ

артистъ-маляръ

выконує артистично образы до иконостасы и принимає окрешеня цѣлыхъ церквей, малює портреты зъ натуры та фотографій и красивды по дуже приступныхъ цѣнахъ. За стильове, старанне и совѣтне выуоване ручны.

Адреса: Львовъ, ул. Личаковска ч. 15.

Велику ошаднѣсть

ни, дѣланы и накрыты столовы, бо достануть товаръ впрямъ зъ фабрикъ по цѣнѣ фабричной. Такъ само свѣтло Apollo, выробы чашы сѣрбной и платеровой, жасы огнетрѣвалы и вѣлкого рода мѣл. Дрѣжджѣ, выключю для кримарѣвъ и найменшій скоблѣкосты и т. д. Переводить обезпеченя житѣль, пѣсоговы и градовы.

Ласкавы замовленя прошу подѣ адресую:

Михайло Петрицкій,

172 6-8? заступника фабрики, Львовъ Вѣрменска ч. 2

Ц. к. упривілейована Assicurazioni Generali в Триесті.

(Загальна Асекурація) Заложена 1831 року.

Основний капітал і фонд поруки з кінцем 1900 року

173,458,451,60 К.

Товариство приймає обезпеченя на людске жѣтѣ, вжару для дѣтѣй і рѣнтоу обезпеченя вѣ всіхъ можливыхъ комбінацияхъ по найдешевшихъ преміяхъ і під найдогидишмихъ услѣвми. Обі найнонйшій комбінаций обият: табелю 15: обезпеченя капіталу і табелю 16 А: обезпеченя посагу дѣтѣй, обі з гарантованымъ 8%-вою вигадородоу проєктів. Докладні проєкты і оєрты даром і тапсео. З найбільшою готовостию удѣляє інформацій і приймає оєрты атенцій Генеральна Атенція для Галичини і Буковини у Львові ул. Словацкого ч. 6. 238 16-?

Ново перенесений маіазин

на площу Марійску ч. 10,

давнійше Якубовскій & Ярра

тепер

М. ЯКУБОВСКІЙ

поручає свої виробы из срібла хінського і знаяди церковні 249 6-10

Chief-Office: 48, Brixton-Road, London, SW.

А. Тієра правдива масьт зъ центроліи

тѣтне дуже сильно, чистить основно, лагодить бѣлы, скоро роить, розмѣгачує и выдѣляє всякій чужий тѣдѣ, попаривъ въ тѣдо. Масьт ся конечно потрібна туристамъ, цимістамъ и вѣздѣмъ.

Достати можна въ антикахъ.

Почтоу франко два слома 3 кор. 50 сот. Словѣ на пробу по 1 кор. 50 сот. за попереднимъ надбавленіемъ цѣны высласъ разомъ зъ проспектомъ и выказомъ складовъ у вѣсѣхъ краяхъ на землі Apotheker A. Thierry's Fabrik in Pregrada bei Rotsch-Sauerbrunn — Стерегчы ся треба наслѣдувань и уважѣта на повышчу марку, выпадену на кождѣмъ сломаку. 87-50

Віллєгіатура „Народні Гостинниці“

МИКУЛИЧИН

над горішчимъ Прутомъ одна стація за Яремчем, 625 метрів над морською рівнею. Чотинні борн. Прутові купелі. Стація залізничнї, почта і телеграфъ в мѣсці. Прогульки на Чорвогору, Хомаи і інші верхи та за Бєскид.

Пенсіонат „Народної Гостинниці“

в просторій віллі 100 кровів від залѣвъ двірца і від Прута. Мешканя на сезон і на місяці по 2-3 ноки. Власний ресторан і добірнѣ пивниця.

Приймає ся гостей на пансіон (цѣле удержане) від 3 зр. денно.

Адресъ заряду: Микола Заячківскій, Микуличин. 299 1-8

Курсъ Львовскій

зъ дня 28 н. ст. Мая 1901.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	310	820
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	554	364
Банку кредит. галиц. по 200 зр. а. в.	—	—
Землѣ, галиц. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	426	435
Землѣ, Львов.-Чернов.-Яссы по 200 зр.	527	546
Листы асигнованіи на 100 зр.		
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выдѣлос. зъ 10% прем.	109 51	—
Банку гипот. галиц. 4 1/2% а. в. лѣос. 50 л.	98	93 70
кравого 4 1/2% а. в. лѣос. по 200 кор.	90	80 70
кравого 4 1/2% а. в. лѣос. зъ 51	99 10	89 80
4 1/2% а. в. лѣос. зъ 57 л.	92	92 70
Товариства кредит. 4% (1. емісія)	92	92 70
4% лѣос. зъ 41 1/2 л.	93	93 70
4% лѣос. зъ 56 л.	91 10	91 80
Облиги на 100 зр.		
Галиц. фонду промисловнаго 4% а. в.	96 20	96 90
Буков. фонду промисловнаго 5% а. в.	101 50	—
Комунальнй Банку крав. 5% (1. емі.)	101 70	102 40
4 1/2% (1. емі.)	98 70	99 40
Позички кравой зъ 1878 по 6% а. в.	100	—
Позички кравой зъ 1898 по 4% а. в.	93 10	93 80
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	87 60	88 20
4% лѣос. зъ 41 1/2 л.	97 25	97 95
4 1/2% 4-омъ емісія.	—	—
Лѣосы:		
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 к.)	72	76
Мѣста Станиславова	—	—
Монеты:		
Дукаты цѣсарскій	11 27	11 46
20 франковъ	19	19 25
100 Рублѣвъ сѣрбныхъ	252	256
100 Рублѣвъ паперовыхъ	253 60	255 70
100 марокъ нѣмецкихъ	117 40	117 90

Йосифа Шустера

ковдри і матраци признані вєсоди найліпшими і найдешевшими, Робітня і склад: Львів, 272 ул. Коперника 5. 8-30

Під найстаршою фірмою

Франца Ундерки (батька)

при ул. Крамівскій ч. 15

отворено при масарскім складі

гостинний покій,

де через цілий день можна дістати сывжі та смачні страви і ріжні напѣтки по найнижшихъ цѣнахъ. 297 1-3

До Всечестнѣйшого Духовенства!

Прочъ зъ жидѣвскою блягою!

!!!Свой до своего!!!

Виробы ножовничій, закладованій шумными анонсами вѣдѣнскій ефртъ, продаю о 10% дешевше зъ гарантією на мѣсці

Бритвы англійскій, власній, солігенскій и швейцарскій у великомъ виборѣ въ цѣнахъ вѣдѣ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Кожду бритву передъ высылкою самъ выпробовую а на случай, якъ не надыє ся до волюса, вымѣнюю охотно безъ доплаты або звертаю грошы Бритвы бешеченства (скалѣчене выдѣлене на вѣтъ у не умѣючихъ голѣты ся) Генкеельса зъ охоронниками, цѣна зъ етѣу 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ножовникъ

Львовъ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всякій вырѣл ножовничій въ мой робѣтнѣ выконаній.

Вытягъ зъ актобѣ признаия:

ВПоважаній Пане! Складаю сердечну подяку за надослѣдні 2 бритвы и ножички, котры мѣмо назывокъ цѣны є дуже добры и раджу совѣтѣно кождѣму удати ся до Васъ.

Девятини 81 серпня 1900.

483 49-104 Доротеушъ Конды

СВОБОДА

письмо политичне, просвѣтне и господающе для народу. Выдає ся зъ редакцію водповѣдає: Алексан. Боржковскій.

Цѣлѣрѣчна передалата выноскѣ 3 зр., на поът року і зр. Редакція і адміністрація: Львовъ, улица Баторіа ч. 24.

Вѣдѣ 1 (18) сѣчня 1897: выхѣдѣтъ у Львовѣ чѣ четверга (на мѣсці популярныхъ газетокъ „Батьковщина“ и „Читальня“) тыждѣлемъ популярна газетка.

Инструктора домового

для хлопчыа зъ IV. кл. норм. Пошукѣу — священнѣвъ въ Маркополи. 297 1-3

Пошукѣу ся купна каменички або дому обширного

въ дуже добромъ станѣ, въ САМБОРѣ, вартости 10.000 до 20.000 К. Злодошена зъ докладнымъ описомъ дому, цѣны и чѣстого приходу зъ того жѣ, упрѣшѣ ся присылѣти на адресу: до „Администрація Дѣла“ подѣ буква 298 ми М. М. М. Самборѣ. 1-4

На час фєрій пошукѣу мешаня зъ удержанемъ або безъ

Услѣвѣ: рѣка, лѣс, околѣцѣ кравѣна, недалеко від котрої стаціѣ на ліній Хрѣвѣ-Команѣча. — Адр.: Терѣцѣмъ П. гімн. Перемѣшлѣ. 295 1-1

Придатне для кождого!

Домашний Писар,

збѣрка примѣрѣ, якъ укладѣти ріжні письма узожжѣ

Д р ТЕОДОР ГАЛЦ

містѣтъ в себѣ:

1. Родинніи листы. Поздоровніи письма. Запроси. Любовніи листы. Дѣловіи писма. Нѣвѣзѣны дѣловыи зноски. Запѣтѣны. Просѣбы. Напоминаня, оправданя и вѣщѣвѣ.
2. Приватніи грамоты. Договоры. Завѣщаня.
3. Урядовіи подани. Поданя в цивильно-судовіи поступованю. Нѣмші поданя.
4. Форматъ бѣлѣшой вѣсѣмки 147 сторѣн друку в гарній справѣ кошѣуєтъш одну корону. На пересылку: треба доплатѣти 10 сотѣникъ.
5. Дѣстѣтъ можна в Канцѣларіѣ тов. „Прѣсѣвѣта“ у Львовѣ (рынокъ ч. 10).

428 2-3

Розкладъ вѣзды поѣздѣвъ залѣзничныхъ, важный вѣдѣ 1 мая 1901.

пѣсля часу середно европейского (пѣдѣлѣшого о 86 минутъ вѣдѣ часу львовского).

посп. особ.	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	зѣ Львова (головный дворецъ)
прихѣдѣтъ о годѣ	вѣдѣдѣтъ о годѣ	вѣдѣдѣтъ о годѣ	вѣдѣдѣтъ о годѣ
12:15	3 зъ Черновѣцъ, Ицканѣ, Констанцы, Бухарѣшту	12:45	До Кракова, Вѣдѣна, Вроцлава, Берѣна
2:31	Кракова, Орлова, П. Санѣа, Тарнова, Яссы, Рѣшева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣдѣна	2:51	Ицканѣ, Черновѣцъ, Станиславѣвъ, Бухарѣшту, Констанцы
3:35	Пѣдволическѣ, Тернополи, Грималова, Конѣчинѣвъ	4:15	Кракова, Вѣдѣна, Вроцлава, Берѣна, Хрѣво, Самбора
6:10	Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдѣна, Тарнова, Рѣшева, Риманова, Сянока, Перѣмышля	5:45	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, що дня)
6:20	Черновѣцъ, Ицканѣ, Станиславѣва, Гусѣтина	6:25	Станиславѣва, Пѣдволическѣ, Гусѣтинѣ
6:4	Бруховичѣ (що дня вѣдѣ 1/2 до 1/2)	6:30	Пѣдволическѣ, Кієва, Одѣсы, Вѣдѣна
7:45	Янова	6:35	Лѣвочного, Мунѣча, Пѣшту, Гусѣтина
8:—	Тернополи, (Красного, Бродѣвъ)	8:30	Кракова, Вѣдѣна, Варшавы, Берѣна, Любачѣва, Розвадова
8:10	Лѣвочного, Стры, Хрѣво, Сянока, Калѣша, Пѣшту	8:40	Кракова, Вѣдѣна, Варшавы, Хрѣво, Пѣшеворска, Розвадова, Стры, Тарнова, а вѣдѣ 1/2 до 1/2, що дня)
8:15	Сокаля, Равы рускоя	9:—	Сянока, Рѣманова, Пѣвоничѣ
8:50	Кракова, Загорѣ, Лупкова, Перѣмышля, Вѣдѣна, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова, Рѣшева (Любачѣва, Ярославѣ, Самбора, Перѣмышля)	9:15	Скольсѣго, Хрѣво, Калѣша, (вѣдѣ 1/2 до 1/2, що дня)
11:45	Станиславѣва, (Керѣшмѣзе, Потурѣ, Ходорова)	9:15	Пѣдволическѣ, Бродѣвъ, Конѣчинѣвъ, Гусѣтина, Грималова, Козѣвъ
11:55	Янова	9:25	Сокаля, Вѣдѣна, Любачѣва, Рѣшева, Рускоя
12:55	Скольсѣго, Стры, Калѣша, Хрѣво (Лѣвочного вѣдѣ 1/2 до 1/2)	10:20	Черновѣцъ, Станиславѣва, Пѣдволическѣ, Гусѣтина
1:10	Кракова, Вѣдѣна, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рѣшева, Розвадова, Пѣшеворска, Сянока	10:35	Янова (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)
1:35	Черновѣцъ, Ицканѣ, Бухарѣшту, Галицу, Яссы, Гусѣтина, Станиславѣвъ	1:25	Пѣдволическѣ, (Кієва, Одѣсы, Вѣдѣна)
1:45	Пѣдволическѣ (Кієва, Одѣсы) Грималова, Гусѣтина, Тернополи, Бродѣвъ	2:15	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)
2:35	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)	2:40	Черновѣцъ, Ицканѣ, Станиславѣвъ, Гусѣтина
3:14	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)	2:55	Кракова, Вѣдѣна, Вроцлава, Берѣна
4:40	Стры, Самбора, Боржѣлава, Дрогобичѣ	3:05	Стры, Дрогобичѣ, Боржѣлава, Самбора и Хрѣво (Скольсѣго вѣдѣ 1/2 до 1/2)
5:35	Пѣдволическѣ (Кієва, Одѣсы), Грималова, Козѣвъ, Бродѣвъ	3:15	Янова (що дня вѣдѣ 1/2 до 1/2)
5:40	Черновѣцъ, Ицканѣ, Станиславѣва	3:25	Бруховичѣ (що дня вѣдѣ 1/2 до 1/2)
5:50	Кракова	3:30	Рѣшева, Хрѣво, Перѣмышля, Любачѣва, Ярославѣ
6:00	Сокаля, Вѣдѣна, Любачѣва, Равы рускоя	6:10	Станиславѣва
7:36	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)	6:20	Кракова, Вѣдѣна, Вроцлава, Берѣна, Варшавы, Орлова, Тарнова
8:40	Кракова, Вѣдѣна, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачѣва, Сянока, Пѣшту, Перѣмышля	6:30	Янова (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)
8:50	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)	6:35	Лѣвочного, Мунѣча, Пѣшту, Хрѣво, Калѣша
9:00	Янова (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)	7:10	Тернополи, Бродѣвъ
9:20	Черновѣцъ, Ицканѣ, Бухарѣшту, Гусѣтина, Потурѣ	7:25	Сокаля, Равы рускоя
9:41	Янова (вѣдѣ 1/2 до 1/2, що дня)	7:52	Бруховичѣ (вѣдѣ 1/2 до 1/2, в ѣдѣ 1/2 до 1/2)
9:50	Кракова, Вѣдѣна, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Яссы, Пѣшеворска, Розвадова	9:30	Янова (вѣдѣ 1/2 до 1/2)
10:20	Пѣдволическѣ, Кієва, Одѣсы, Бродѣвъ, Конѣчинѣвъ, Пѣдволическѣ	10:30	Черновѣцъ, Ицканѣ
10:50	Лѣвочного, Пѣшту, Хрѣво	11:—	Кракова, Вѣдѣна, Варшавы, Пѣшеворска, Розвадова, Рѣшева, Орлова, Тарнова
На дворецъ Пѣдѣамѣ			
3:12	3 зъ Пѣдволическѣ, Грималова, Тернополи, Зѣдѣчинѣвъ и Конѣчинѣвъ	6:43	До Пѣдволическѣ, Кієва, Бродѣвъ
7:40	Тернополи, Бродѣвъ, Пѣдволическѣ, Кієва, Одѣсы, Грималова и Бродѣвъ	9:42	Пѣдволическѣ, Конѣчинѣвъ и т. д.
2:20	3 зъ Пѣдволическѣ, Кієва, Одѣсы, Зѣдѣчинѣвъ, Конѣчинѣвъ, Пѣдволическѣ и Бродѣвъ	2:08	Пѣдволическѣ, Бродѣвъ, Конѣчинѣвъ, Зѣдѣчинѣвъ, Грималова, Кієва, Одѣсы
5:11	3 зъ Пѣдволическѣ, Кієва, Одѣсы, Зѣдѣчинѣвъ, Конѣчинѣвъ, Пѣдволическѣ и Бродѣвъ	7:32	Тернополи
10:02	3 зъ Пѣдволическѣ, Кієва, Одѣсы и Бродѣвъ	11:3	Пѣдволическѣ, Бродѣвъ, Конѣчинѣвъ, Зѣдѣчинѣвъ, Пѣдволическѣ и Грималова

ЗАМѢТКА: Чѣсъ середно-европейскій рѣжнѣтъ ся вѣдѣ львовского о 86 минутъ. Нѣчна пора числѣтъ ся вѣдѣ 6 годѣны вѣчеромъ до 5 годѣны зранѣ, пѣдѣржѣннѣ въ минутѣхъ и въ рамѣхъ Бѣро инѣр. майнѣ п. к. залѣзничнѣ держ. ул. Краснѣхъ ч. 5 дає пояснѣнѣ, продає всякіи билѣты и розклады вѣзды.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часописъ

Выдаєць и одѣлѣальный редакторъ Иванъ Белѣй. Пѣдѣтъ зъ фабр. Червѣнскѣмъ. Зъ друкарнѣ Институту Станѣропѣйского подѣ зарѣдомъ Іосѣфа Данилюка

Суиротивъ выразныхъ закидывъ, що ль
сы будуть эдекований, Ранапортъ записывъ
що вже нинѣ щорѣчна експлоатація льсѣвтъ
не вычернуъ позволеного quantum, бо тран
спортъ не оцалува ся. Дерево буде мож
користно вывозити лише дешевыми воднымъ
кавалазин. Суиротивъ бесѣды, що галицкѣ
каналы уможливать импорть збѣжа зъ
подуздисной Россіи, Ранапортъ звертае увагу
къ Галичина, яко рѣльничій край, не по
требуъ того импорту бояти ся, тымъ менше
що въ динѣмъ случаю можна умножыть
се въ законодатий дорожѣ. „Мы такъ сало
мовныъ вѣстъ далше — стараемо ся о добрѣ
рѣльничѣвъ и хлопского стану, якъ заступ
ники виныхъ правъ. Мы терпимо наибольшъ
черезъ эмиграцію еселянъ и жидѣвъ. Въ дин
исловного обрахунку треба буде поставити со
бѣ вытанъ: чи въ австрійской державѣ водѣ
сто дѣти зроблено для Галичины все, абы та
сумый звынжача усунути. Край нашъ не ма
примыслу, мусить всѣ потребности по-за збѣже
и деревозитъ покрывати зъ промысловыхъ
краевъ Австрій. Коли цѣны збѣжа въ наслѣ
дѣхъ свѣтовыхъ конъюнктуръ послѣдними
часами значно упали, то цѣны промысловыхъ

продуктів в наслідок картелів удержалися в своїй давній висоті. Наші країнські продукти спродає за безцінь, а се, що сама потреба, оплачує в десерт. Сей економічний процес, наражаючи нас на втрати, тривати буде так довго, доки не утворимо власного промислу. Ми довгі літа були в державі безцінній а вель паважливий заграничний дневник вже говорить о розкладі і розбитті нашої держави. Отже Галапорт гадає, що найближче відновлено на ті години буде теперішнє пропозиція.

На невірному засіданні німецької аграристів п. Пешка заявив, що его сторонництво буде голосувати против пропозиції, а президент міністрів відбив економічне аналіз водних доріг.

По закінченні дискусії виступив як генеральний бесідник против пропозиції кн. Шварценберг. Він виводить, що проклятою причиною економічного занепаду будуть входивши в країну для заграничних і пошкодити краєвому рільництву, будуть нещастям для рільництва. О мого дешесіе можна би вбудувати новий залізничний шлях для транспорту. Бесідник домагаєся регуляції рвк перед будовною каналою. — Генеральний бесідник за пропозицією, д-р Лисерг промовляв серед галюру і крику Весішцв. Президент нахилився до порядку і давав, навіть зарядив перерву, але все безуспішно. Лисерг ніхто не міг чути. Галапорт і сварка утихли, коли Лисерг скінчив. В той хвили нестав Весішце Бергер і заявив, що буча не була звернена ані против пазати, ані против президента, але виключно против бурмістра Відня, котрий дає німецькі чутства мійкі учителям і урядникам віденської громади. Весішцв мають для Лисерга чутство погорди. На се Лисерг заявив, що Весішцв уважав за безліччя зрадників вогнищ.

На том засіданні відбувалося. Слідуюче ніч.

Крамарске вчє в Станиславові.

Дня 6 мая с. р. відбуло ся в Станиславові в комитеті „Рускоя Бєсїди“ крамарске вчє. Завдяки краєвій погоді, зійшло ся велике число крамарів і членів „Просвіты“ такъ в Станиславова, якъ і в сусідніх містечках, при чьому зійшло ся доволі багато духовенства з провінції і місцевої інтелігенції.

Вчє отворив промовою д-р Коцюба. Опираючись на статистичні дані, представив обранням ліній економічний стан нашого селянства. Бєсідник звернувся увагу головно на причини матеріальної нужди: великий прирост людності і брак землі, неадекватна інтенсивність уярми земель надмірно підвищеною, недостатку промислу, фабрик, слабо розвиненою торгівлю, обтяжені податками і т. д., що разом змушувать хліборобів шукати хліба за морем. Далше вказав на обтяжені великими податками селянських земель і незградне положення хліборобів за-для браку просвіти і малю предпринимачів і безграмотності вь фінансових відносинах. Вказував на деякі гаузи господарства, що могли би збільшити доходи

наших селян, а именно управу ростини, промислових і пастьвних, стараніям до-дівлю худоби, а також піднесенє молочарства, у пасъ цїлковито тепер занедбаного. Далше відбив велику вагу годівлі безрогъ, дробу, зазначив потребу організації торговельно-послужки, вказував на садівництво, управу ярини, пчоловодство а вибиці звернувши увагу селянства на велике значіння торговель в крамарства в цїлі піднесеня добробуту селян.

По першій точці програми о. Г. Барнш представив великий популярно вь зрємтє свѣтлє справу крамарства в Союза крамариц. Вь своїмь старанно обробленімь рефераті говорив бєсідник: 1) про урегулюваня черезъ Союзъ крамарицъ капіталовъ потрібныхъ крамарицъ, 2) про контролю крамарицъ черезъ Союзъ вь цїлі удержати евіденції і 3) про патронатъ крамарицъ. — Бєсїда о. Барнша найшла велике заінтересованя і нагороджено вь заслуженімь оплесками. По томъ вь дискусії надъ поддвоженими точками сего реферату брали живу участь ин. Корольовъ зь Чернівца, о. Н. Бачинскій зь Милованя, Турникъ зь Угрюнова, о. Скадильскій зь Загородя, Дмитро Буджанко зь Ямниці, Сегаць зь Галича і директоръ Василь Нагорний, узначлюючи попередъ все го велике значіння Союза крамарицъ. По фактахъ повсєднєхъ п. Нагорний поставив о. Скадильскій, щобъ абрѣти унаваж потребу Союза крамарицъ і щобъ для підготуваня справы того Союза вибрати комитетъ, що мавъ би зайняти ся введе-немъ сєй гадки вь житє і рєалізувати все до зааванса Союза. Збрѣти прийняв одногласно сє вносєня вь вибравъ комитетъ зь ин.: о. Г. Барнша, о. К. Кульчицкго і д-ра М. Коцюба.

По томъ слїдував третій рефератъ — п. В. Нагорного. Він представив великий вьсїдъ евідєнції ведєня крамарскихъ рахунковъ, повсєднєхъ все на розложєнихъ вьзрєдєхъ книжкахъ торговельнихъ. Вказав, якого рода мають бути рахункові книги вь крамарицъ; котрі книги треба стемплувати; якъ рубрики мають обійматися; якъ вести кредитивні книги; що, де, чамъ і якъ має бути записанє, аби не було вьдѣлѣтъ заколоту і непорозумѣнъ, і т. д. Збрѣти дуже швидко прєслухували сє факхові рѣшє бєсїди, котрий вь детальний спосібъ потрафивъ уявити трудну справу крамарскихъ книжково-го дѣловодства, звертаючи ся що хвилѣ зь найточнїшими відновдями на члєнєвнї за-питу і на рѣдатордїй интерпєляції слухачѣв.

Вьдѣлѣтъ вибраний комитетъ абрѣвавъ ся на раду і постановивъ якъ найскорше підготувати терєвнє для крамарского Союза такъ вь окрузї станиславовскѣмъ якъ і вь примєжнихъ повітахъ: калускѣмъ, ботородчанскѣмъ, надбортанскѣмъ, товчанскѣмъ, бучачкѣмъ, і рѣшивъ по видрукованю роздѣлати об'являти вь справѣ крамарицъ, до всѣхъ члєнєвнї, громадъ і видѣлєнихъ лицъ вь по-одинокихъ повітахъ, зь прошенємъ о найскоршу відновдѣ на поставленї запиту, на руки котрого небудѣ зь трѣхъ комитєтовъ. А що справа крамарства обходить не лише станиславовскій і сусѣдні повіты, але може зайняти і инші округи, тому для одноцѣльного ведєня акцій вь справѣ організації крамарицъ оглошувємо сєй кєстїонарь:

I Яка крамарица є вь вьшомъ сѣлѣ, вьглядю мѣстечку? 1) чи приватна, 2) читальня, 3) церковна, 4) спѣлкова?

II. Коли і кимъ заложена?

III. Зь якимъ початковимъ капіталомъ засновано вь вьшомъ сѣлѣ або мѣстечку крамарицу?

IV. Чи ваша крамарица мѣстить ся у своїй хатѣ, чи у воднаймленї?

чина не буде вам вітати ся на шєю, ві! Навіть не буде мати до вас претенсій за тих кілька змарнованих через вас літ... найгарніших літ в житю дїтяни... Завернувши дївчині голову, дурив тільки літ; она стратила кілька партій, покинула семінарію і не старала ся о власній хліб, бо вірила вам і звязала ся з вами ще тогди, коли ви для дїчат не представляли нікої вартості, коли друга була би й не гинула на вас. А тепер, коли вже можете женити ся, прийшли ви до перекопаня, що ліпше женити ся з грїшми, як з бідною дївиною, котра ледви чи сорочку дїстане. Ви тепер забуваєте, що дївчина для вас і через вас стратила, а ламаєте ся на стару дївку, бо она має аж триста гулденів. Через підлих триста гулденів таке свѣцтво, така підлість!

— Що ви говорите! Се якісь слетні, якась підла інтрига.

— Не інтрига, ві! Тепер кажете, що се слетні, бо дали вам гарбуза і ви приходите знов до нас, як би у вас не зайняла ніяка зміна. Але я не маю дїтини на резерву для такого премудрого, що її дїперва тогди возьме, як не знайде жадної з грїшми. Ми не хочемо вистїти на волоску, бути на ласці грѣшних дїчат і ждати, аж посїдїна з них дасть вам коша. Не вийте ся цілком нами і шукайте далше за грїшми.

— Я шукаю за грїшми? я дістаю коша? Коли? від кого? Говоріть невійше, бо мені в голові мішає ся.

— Надлюком все в голові мішає ся, коли їх здемакоюм. Не грайте комедій! Бачите, що ми все знаємо. Аби під тим виглядом не було ніяких сумніїв, то вам скажу, що про цілу вашу справу з панною Лавровичів-

У. Хто заряджує вашу крамарицю п'яними грошми? обертає? чи а) своїми, б) крамарицями, в) церковними, г) читальняними, д) спѣлковими?

VI. Збрѣди бере товари? Сла не вь „Нарєдїбі Торговлі“, то зь якимъ причиною? 1) чи тому, що дорожшї, чи 2) зь якимъ нашою причиною?

VII. Чи ваша крамарица веде торговлю самостійно, на свою руку, чи вь залуцї зь другимъ? Сли вь залуцї, то зь кимъ і підъ якимъ умовинами?

VIII. Якъ набуває ваша крамарица товарів? чи 1) вь мѣсцї зь другої руки, чи 2) зь мѣста зь головного складу і якого?

IX. Якимъ спосібомъ спроваджує ваша крамарица товари? а) чи виключно до товцїлї призначєнимъ возомъ? б) чи принагідно, прим. вь торговий дєнь упрощєнимъ возомъ? в) чи вь якій иншій спосібъ?

X. Які товари продає ваша крамарица крѣмъ соли, вѣсти, корїня, мукы?

XI. Чи ваша крамарица займає ся продажею книжковъ, газетъ, калєндарѣвъ і чи за призовомъ політичної властї?

XII. Чи вь вьшомъ крамарицѣ бібліотека зложена зь крамарицкихъ книжковъ?

XIII. Чи вь вьшомъ крамарицѣ є графіка?

XIV. Чи має те коло крамарицъ пивницю привожу на переховъ вѣсти?

XV. Чи ваша крамарица (сєлєнт) продає товари за потѣвку, чи дає такожъ на кредитъ?

XVI. Чи ваша крамарица бере за товари за вѣстї грошей покладакы, абже або що наше?

XVII. Колько покладаєть, абже, повѣсма або чого иншого вь вѣстї нѣмъ торѣ абрѣла крамарица черезъ рѣкѣ?

XVIII. Чи крамарица не займає ся вь сѣлѣ спровожувємъ покладаєть, абже, повѣсма або якимъ иншамъ господарскихъ продуктівъ?

XIX. Кому продає збрѣране абже, повѣсма, покладакы або які небудѣ инші господарскі продукти?

XX. Чи у вас є больше крамарицъ?

XXI. Вь якій спосібъ роблять другі крамарицѣ (сєлєнт) конкуренцію? 1) чи черезъ збаванє цѣны, 2) чи черезъ кредитованє, 3) або вь якій иншій спосібъ?

XXII. Котрі товари находитъ найбільше запотребованя, а котрі найменше?

XXIII. Чи консументы вдоволєні зь товарівъ?

XXIV. Що було головною причиною аросу крамарицъ а що найбільше на случай упадку спричинило сєй упадокъ?

XXV. За колько корѣнъ продано товару минувшого року або пѣвору і колько на томъ було чистого зарѣбку?

XXVI. Яка рѣжниця мѣж зарѣбкомъ найближшого року а попередного?

XXVII. Куды йде чистий зарѣбокъ? 1) на церковъ, 2) на сєу, 3) читальню, 4) чи на що инше?

XXVIII. Чи вь сусѣднѣмъ сѣлѣ є які крамарицѣ?

Великі доповненя, поправки, інформації просимо зчлєнєвнѣхъ прислѣлати якъ найскорше на руки котрого небудѣ зь поддєсєнихъ, що бы ихъ можна ужити до остаточного уложєня кєсєтї наряд, котрий по видрукованю вь болѣшомъ числѣ екземплярѣвъ розшлємо, о. Г. Барнш, Угрюновъ дол. п. Станиславові. о. К. Кульчицкїй, Підпечары і Тєсємєнєцъ. Д-р М. Коцюба, Станиславові, К. перніка 11.

Утеча революціонера Пілсудського.

Він — тинь налогового революціонера вь Россіи. Революціонерство було у него „вь роднѣ“. Его старшій братъ, Броніславъ Пілсудскій, бравъ 1897 року участь вь атентатѣ

на царя Александра III. і пѣшовъ у наторгу на Сахалінъ, де й до нинѣ пробував.

Его самого, — Юсефа Пілсудского, котрого сензаційна утеча — дивнимъ дивомъ дивує цѣлу Европу — такожъ підозрѣвано о участі вь загадкомъ атентатѣ і заслано адміністративнимъ порядкомъ на пѣтилітнє поселєня вь Кариньску у схѣдній Сибїри. Далєке заточєня не вьстїгло Юсефа Пілсудского зь революціонерства, ількѣ змѣняло по трохи напрямъ его думокъ. Доєд мѣжнародний загально російскій соціалістъ-революціонеръ ставъ свѣдомимъ сепаратистичнимъ полєскимъ революціонеромъ соціалістомъ і вернувши до вѣтчизни приступав до організації польскѣмъ соціалістичної партіи вь Кон-греєвѣцѣ, що поставила собѣ за цѣль вѣдор-вана вѣдъ Россіи дорожню соціальною револю-ціи. 1892-ого року злучивъ Пілсудскій три о-сѣбїй польскій організації: „Пролетаріатъ“, „Зєдїнєнє“ і „Робѣтничїй союзъ“ вь одну велику партію та небавомъ ставъ єи провод-ремъ. Вѣдъ сєго часу аж до минувшого року, протївомъ цѣлѣмъ вѣсѣмъ лѣтѣ, розвѣ-вавъ вѣнъ незвичайно енергїчно дѣяльність, укравачи ся що-разъ підпїшмѣмъ именємъ, що-разъ вь нѣшій мѣсцевості. Начє лєвіна зрѣсь робѣтничїй рухъ у Варшавѣ, Лодзѣ, Гѣрнїчѣй Домбровѣ і т. п. а правильно зь тайноя друкарнѣй вьходачїй підъ редакцію Пілсудского „Robotnik“ та сотки вѣдѣзвѣ о-сѣвѣдомлювалъ широку масу польскѣмъ робѣт-ничства. Рѣбѣтнїй стрєйки та величавї манїфе-стації вь вѣлькадецѣхъ тысячъ людѣа на ули-цяхъ Варшавы — се було дѣло таємноя руки Пілсудского. За зловлєнє тої руки налѣ-жєно величєзну вѣгороду і цѣлыми роками всѣ жандармерка прѣзорнѣсть зєвернена була на те, аби дїти таємноя сховку, де у-кравачъ ся Пілсудскій.

Ажъ минувшого року вь лѣтѣмъ вѣдѣри-то потайноя друкарню „Robotnik“ і самѣ Пілсудскій упавъ вь руки жандармской на-рогнї. Лєсєвєскою обѣгла вѣстѣ усь центри вѣльководного руху а середъ поліційныхъ сѣрѣ запанувала зь дєзна небувала радѣсть. Сє-жѣ уполѣовано грубого звѣра!

І саме теперъ тої грубий звѣрѣ, тої стѣлько лѣтъ лѣвлєний і начє око вь головѣ бережєвий Пілсудскій — утѣкъ зь рукъ по-сѣпанѣвнѣ і стинувши ажє на вѣлькой ан-глїйскѣй землї придумѣвъ надъ спосѣбамъ, якъ бы зновъ перекрасти ся до Россіи, аби єсти до вѣдѣнъ розпочатє дѣло.

Впавши вь руки жандармерїи мѣгъ Піл-судскій попрахати ся зь усякою надѣєю на будучє. Та вѣдъ чого вѣнъ налоговый ре-волюціонеръ? По щѣ стѣлько лѣтъ революцій-ноя практикѣ?

Вѣнъ удає у вѣзвѣнцї пєсихїчно хорого. Удає видѣко замєнєнто, коли єго перевєдєно до варшавскѣмъ лѣчєнїѣ для бѣжєвѣльныхъ а опѣсєла, бѣючи сє, аби вѣнъ не вѣжѣ, до го-ловноя шпїтєла підъ покровомъ сє. Нєколая вь Петербургѣ. Тамъ пробувавъ вѣнъ підъ обсєрвєцією лѣкарѣв.

Вь вѣлькѣ мѣсєцѣвъ по интернованю Пілсудского вь сѣмѣ шпїтєлї зголѣсєвѣ ся таємъ молодѣй, що-їмъ похѣвнїшїй студїя лѣ-карѣ Полякѣ д-р Мазуркєвичъ зь просьбѣю прїяняти єго на практикѣ. Самє тогдї вѣдѣне було мѣсєдє молодшого лѣкаря, а дїшломъ і загальомъ усь паперы Мазуркєвича давали єму якъ найлѣпшѣмъ рєкомєндєцію. До того отєцѣ д-ра Мазуркєча є вьсѣкомъ достѣй-някомъ у Петербургѣ. Єго прїянял. Спосѣбъ, вь якій молодѣй лѣкарѣ сєвѣзѣвѣ сєвѣ обѣ-вѣзки і цѣлє єго повєдєнъ зєдѣлєвалъ єму не-бавомъ повнє довѣрє зєвѣрнїковѣ. До всѣхъ хорьхъ, ба і до вѣзѣвѣвъ, що були підъ обсєр-вєцією, мѣвѣ вѣнъ свѣбѣднѣмъ прїстѣпѣ.

Передъ вѣлькѣма дѣянь д-р Мазуркє-вичъ, вѣслєвнїхъ єудасѣ портїєра, казавъ прї-вєстї до сєвогѣ обсєрвєціонного кєбїнєту „до-рого“ Пілсудского п, якъ зєвѣчєно — „для спѣкою“ замкнѣвъ сє зь нїмъ. Кѣлькѣ го-дїнѣ трєнєта „обсєрвєціѣ“ вь вѣтѣхъ не смѣвѣ єи прєрєрѣвати. Ба зѣвѣжєвѣ сє нѣчѣ, а „обсєр-вєціѣ“ трєвавъ видѣко далшє, бо зѣвѣрѣ у д-ра Мазуркєвича всє замкнєний. Ажъ о пѣвночї попрѣбовано добѣтѣ ся до єго кєбїнєту. На стукъ не вѣдѣпѣвѣвѣ нѣхѣ. Вѣвѣжєно дѣрѣвѣ і зєвѣстѣно — порожнїй єку кємнєтѣ. І зь „доктора“ і зь „доктора“ нѣ слѣду не стало!

Повѣдомлєно є-їчєсѣ полїцію і цѣлѣй полїцєйско-жандармскїй апарѣтѣ пущєно вь рухъ. Портѣ і грѣвнїчїй мѣста обсєдѣжєно тайною полїцією, прєшєчувано цѣлу околїцію Петербургѣ, піддано обсєрвєціѣ всѣ зѣвѣзѣн-чїй шлїхн. Навѣть морємъ вѣслєно кораблѣ, бо догадувано є, що обѣ утѣкѣчѣ вѣбѣрѣлѣ сє вѣтрїльнѣмъ лѣзѣкомъ вь сторону Швєцїи. Та всє надарѣм! „Докторъ“ вразѣ нѣзъ „хорьмъ“ прѣпѣлѣвѣ вь вѣду.

Тєпєрѣ єнѣ вѣжѣ вь Лондонѣ. Утѣвлї справдѣ морємъ Мазуркєвичъ, що на те тѣль-ко і вѣступѣвъ на практикѣ, аби вѣсѣвѣбѣднѣ Пілсудского, уложєвѣ точнѣсѣмъ цѣлѣмъ плєвѣ утєчн. Прїявѣ до сѣго кєбїнєту вь лѣкар-скѣй кєсєтѣцѣ вѣбѣрѣ для прєбѣрѣнѣ Пілсуд-ского і вѣвѣзѣвѣ єго прєбѣрѣного нѣзъ шпїтєла. Лѣдѣкомъ і замѣвлєнимъ ад нѣсѣ англїйскїмъ кораблємъ — добѣлѣ сє на свѣбѣду.

Справдѣ трєба подѣвѣлѣти тѣхъ людѣй, зь якимъ страшна бѣрѣа нѣзъ бѣжєвѣсною є-люю царѣта робїть дѣмнїєвѣ революцій і якимъ фанатїчєе бѣжєвѣ вѣлѣ і шѣста для сєвогѣ людѣу прє аложити цѣлє житѣя на жєр-тєвнєннѣ героїскѣмъ бѣрѣи.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ!

— При зближающій ся змѣнѣ мѣсяця Адмі-ністрація наша просить о вчаснє водновлєнє прєдѣлатѣ на мѣсєцѣ червєнъ вѣглядно о до-

В. Будзюновский.

повне по коєць II-ого кварталу. На предств часописе высылати не можемо.

— **Галицький сойм** — після найновіших інформацій — буде скликаний на 17-ого черня с. р.

— **В справі неправильностей** що до виборів громадянських одержав я доси дуже мале число інформацій. Позаяк часті скликання сойму вже недалекі, прошу длатого о прислання надсланих матеріалів. — *Д-р Євгеній Олександрович адвокат в Стрию.*

— **Изъ Золочева.** Видѣлъ поліг. товариства „Руска Рада в Золочевѣ“ просить всіх народних справ прахильных людей, щоби як найскорше подали всякі надужитя в справах виборів громадянских в повѣт золочевський або просто послови д-ру Олександрову в Стрию або Видляві „Русков Рада в Золочевѣ“. — За Видля Роканковскій предстватель, свящ. Малий секретарь.

— **Вісті з Товариства „Просвіта“.** В місяцях марті і цвітні 1901 р. внесено до намісництва подана о заснувані нових читальних „Просвіт“ в отих громадах: А) В місяцях марті: 1) у Вульці бережанського повіта, 2) Ланах бобреекого повіта, 3) Глебівці богородчанського повіта, 4) Долній долиньского повіта, 5) Сидорові густинського повіта, 6) Хотинці яворівського повіта, 7) Дебеславці клячківського повіта, 8) Кобаках косівського повіта, 9) Малехові львівського повіта, 10) Коростів череминянского повіта, 11) Зарваниці підгаєцького повіта, 12) Залучу („Долішній кут“) 13) Задубрівцях і 14) Рожнові („Заріка“) сянківського повіта, 15) Коршівцях скалатського повіта, 16) Жужелью сокальського повіта, 17) Топільницях старо-самбірського повіта, 18) Варваринцях терембовельського повіта, 19) Жижаві заліщанського повіта, 20) Яцівцях збаразького повіта, 21) Серварях золочевського повіта.

— Б) В місяцях цвітні: 1) в Являгах і 2) Водниках бобреекого повіта, 3) Новосітках язл. бучацького повіта, 4) Жабю-Іздіа косівського повіта, 5) Івечній перемішлянського повіта, 6) Галич і 7) Крило-Ой сянківського повіта, 8) Лімні і 9) Волчу турчанського повіта, 10) Наркові заліщанського повіта, 11) Ліпні і 12) Волі височинського повіта, 13) Жижаві львівського повіта.

— **Всіх читальних „Просвіт“ в тепер 1000.** Нових членів прийнято до „Просвіти“ в місяцях марті сего року 150 а в цвітні 62. **Всіх членів від заснування „Просвіти“ вступило 13,651.**

— **Нове руске товариство задаткове.** Зъ Сянока пишуть намъ: Ухвалою ц. к. суду окружного в Сяноці зъ дня 12 мая 1901 ч. ф.р.м. 102/1 дано позволені вєсти в житі нове товариство задаткове підъ ф.р.м. „Товариство взаимного кредиту „Бескиди“ в Сяноці“, стоваришене зъ обмеженою порукю. Сесе Товариство, основане західними місцевих і замцевих Русинів, оперте на удѣлахъ зъ чотирократною порукю. Перш загальній зборъ в цѣли вибору Дирекції и Рады надзираючій відбудуть ся дня 18 н. ст. червня в Сяноці.

— **Народне вѣча в Куровичахъ** відбуде ся в домѣ господаря п. Григорія Бувалы дня 6 н. ст. червня с. р. (вѣ четверть по Зеленихъ святахъ о 11 годі передъ полуднемъ). Рефераты будуть слѣдуючі: 1) Економічне положеніе ншого народу. 2) О виборчій ординації. 3) О соймовихъ пропозиціяхъ Гупи и Дунавского. 4) Предложенія участників. — О год. 9½ передъ вѣчемъ відбуде ся в мѣсцевій церквѣ служба Божя о призываніи помічи св. Духа. — „Селянска Рада в Перемішлянцяхъ“, котра тов вѣче устроєно, просить синь Всеч. ОО. Духовнихъ и Братій Селян и Мѣщан о найчисленнѣйшій участі. — За Видля „Селянської Радѣ“ свящ. Александръ Танчаківскій предстватель, свящ. Григорій Кармалита секретарь.

— **Дирекція Товариства Жѣноча спѣлка промислова „Труда“** завітала Ви. Членівъ его, що вижочки удѣляю в визаченій по нинѣ удѣлі вже розбѣлено. Хто бы ще таков вижочки не одержавъ, зволити повѣдомити о томъ Дирекцію. Рівночасно просить Дирекцію Товариства Вив. Землячки и Земляковъ, щоби оголошвали свои преступленія в членів „Труда“, аби дати можливість его зарядови ще сего лѣта а найбѣльше ще сего осені отворити складъ зъ подотинами, матеріями, всякими приборами до жѣночыхъ робѣтъ потрібними и робѣтѣ. Членів Товариства можуть вкладати свои ошадности на вижочки „Труда“, котрі будуть опроцентовані по 4½ відъ ста. Оденъ удѣлъ 20 кор., висовсе 10 кор. Адреса Товариства: Львів, Ривокъ 10.

— **Въ справѣ товариства „Руска Бурса ремѣсничя и промислова“ у Львовѣ** Фірма Бауеръ и Еллеръ у Львовѣ, власительъ заварки, заферували въ хосенъ „Бурса“ певній процентъ відъ проданого рускимъ партіямъ ватна. — Заведена ривовиче А. Зігмана у Львовѣ, ул. Сивтуска ч. 14, выстовляя штампилъ, печатки и т. п. работы. Відъ заволевъ рускихъ заферувало се заведені певній процентъ въ хосенъ „Бурса“. Звертаемо на се увагу патона П. Г. Публики. — В. Нагорний голова товариства.

— **Тероризмъ при галицькихъ виборахъ.** Інтерпеляція посла и товаришѣвъ до президента міністрѣвъ яко міністра внутрішнихъ справъ, відчитана в палатѣ пословъ рады державной дня 22 с. м., оповѣдає про таке разяче надужитя: В падолістѣ мавушого року передъ виборами до рады державной ставъ ся в каменицѣмъ повѣтѣ такий фактъ: Тамашинъ староста Стмелѣбичъ мавъ на народного учителя Мадінуку підозрѣ, що той веде агітацію за оппозиційными кандидатами. Длатого давъ письменный приказъ ц. к. повѣтовій комісѣдѣ жандармеріи мати Мадінуку на оці и арештувати, коли подибле ся его в чужомъ

селѣ. На нещастѣ доставъ п. Мадінука відъ свого товариша, такожъ учителя, запрошене на вѣсѣ до Підбужаня. Не прочуваючи ніякого лиха, выбравъ ся въ дорогу, але що за несподѣванка! Ему захотѣло дорогу жандармъ, арештує его и мовъ простого злочинця же не пхотило до ц. к. старостѣ. Тамъ представивъ его старостѣ Стмелѣбичу, а той давъ учителєви поученіе про учительскі обовязки и пустивъ на волю. Треба ще додати, що то дѣяло ся въ недѣлю передъ полуднемъ и множество людей, що йшли до церкви, видѣли, якъ учителя гнавъ жандармъ на три кроки передъ себе. Отже інтерпелянты зачитують міністра, чи вѣдъ ся хоче сей нечуваный фактъ старостенскому самоволѣ прийняти до вѣдомости, приказати зарадити въ сѣй справѣ строго слѣдство и причинити ся до устоєння учительства покаранемъ старостѣ Стмелѣбичу.

— **Зъ Бережанщины:** Дня 19 мая с. р. було отворені читальні „Просвіти“ в Гайночичахъ. Люда зібравше багато, що й хата не містила. На початокъ вписало ся 48 членів, між ними і жѣнки. Се дуже добрий обявъ в селѣ, де не кожде згода паує в ділахъ народнихъ. Складаемо подаку за участі о. Мосори и Поручина и читальникамъ в Липиніахъ, Вербовѣ и Жуковѣ. Сподіємо ся, що спізнані читальні розануть ся скоро и переростуть в одну стару товарищу. — За Видля: С. Ленкий, голова.

— **Писаря громадского зъ Олещинъ, Іосифа Ковѣя,** протавъ которого переводила ся розправа карна о злочинъ спроневереня, засудивъ львівскій судъ присяжныхъ на восьми мѣсяцѣвъ тяжкой вѣнчѣвъ зъ постомъ що тыждня и на зворотъ спроневереню сумы.

— **Твердѣ коломийска** — якъ намъ пишуть — уже третій рокъ визнаєть соборный деканальный въ той самъ день, коли Русинъ-народовѣ святкують Шевченковскій вечерницѣ въ Коломиахъ. И сего року дня 30-ого н. ст. мая вечерницѣ въ память Шевченка и соборницѣ въ Роскохачі! А запам'ятовъ въ той справѣ о Левачіяхъ, відсѣдѣвъ зъ Обертня, каже, що то случайно такъ „совпало“. Чудне „совпаденіє“!

— **Выборѣ нового вѣрменского архієпископа.** Вчера звѣхало ся духовенство вѣрменское до Львова для вибору нового архієпископа. Зъ провинції приѣхало 7, надѣють ся ще 2, а разомъ зъ мѣсцевыми буде вѣсѣхъ 16. Дієцѣи вѣрменскія числѣть болѣше духовенства, що належає до вѣрменского митрополита, однакъ право голосованія мають лише духовній обрядъ вѣрменского. Н. пр. послѣднього архієпископа кс. Неаковича выбрало всего 13 священниковъ. Вчера рано о 10 год. відіравивъ генеральный вікарій кс. Мошоро номинальное богослуженіе за душу бл. п. архієп. Неаковича а потѣмъ абрало ся духовенство на обѣдъ даномъ канцелярію. По обѣдѣ въ рѣцепційній салі архієпископской палаты відбула ся нарада передвыборча що-до установленія терна кандидатуры.

Властивый актъ выборчій відбудеся нинѣ після таков програмы: о 10 год. рано відіравивъ кс. Мошоро у вѣрм. катедрѣ службу Божу зъ призываніемъ св. Духа на интенцію шаславного вибору. Богослуженія выслушавъ вѣвъ выбираючій зъ вымкою кс. Мих. Ромашкина, парха аб Силіана, котрый за для відобраного вѣвку и недуги не приѣде. По богослуженію удѣють ся выборчѣ до закрѣпѣи и тамъ відбудеся при замѣненыхъ черехъ актъ вибору, при чѣмъ священники латинского обряду, належає до дієцѣи вѣрменской, будутъ влученъ до середины въ характеръ госпитантовъ. Властею надзирающею и передающею выборы буде комісія, въ складѣ котрой відбудуть кс. митрополитъ Заблудій и о. митрополитъ Блудій яко делегаты сусѣднихъ дієцѣи, далѣше канцлеръ консисторскій яко секретарь комісії, а тамъ вѣсѣ теперь кс. Моисеоничъ, видѣль радникъ Корженевскій яко делегаты намісництва. Предствателемъ комісії буде зъ уряду генеральный вікарій кс. Мошоро. Каждый зъ выбираючихъ достане зъ руки предствателя картку, на котрій по черѣ будутъ выписані вѣвъ выбираючій. При дорученіи картки предстватель водотне зъ картки названіе того, котрому вручаєть картку, а сего, аби выбрѣдѣ самъ на себе не голосувавъ. По роздаті картъ выборчихъ наступитъ мала перерва а опѣла голосованія въ позачувомъ порядку. Каждый выдѣланный вичне до 3-хъ выборовъ три картки зъ названіями, котрі вытѣвъ изъ загальною списку. Дѣляювана комісія скрутаціяна переведе контроль а потѣмъ оглошѣть ся терно трѣхъ кандидатѣвъ и відѣшле ся черезъ намісництво до Видля. По довершеніи выборѣ відбудеся обѣдъ у генерального вікарія кс. Мошора.

— **Закуска по выборчій ковбасѣ** передъ судомъ. Передъ аничайнымъ трибуналомъ въ Тернополі почала ся цѣлѣна розправа противъ селянъ Андрѣя Русина, Онуфрея Кибиты, Мадька Громникова, Василя Цинкалова и ще кількохъ, обжалованныхъ прокураторією о публичне насильство черезъ обмеженіе личной свободы. Оборонѣ обжалованныхъ подінались д-ръ Чикалюкъ, Алекс. Гривеневскій и д-ръ Мачель. Після акту обжалованія представля ся справа ось-якъ: Рухъ выборчій въ чортківскѣмъ повѣтѣ бувъ дуже сильный и звернений противъ знаменитого вѣ томъ повѣтѣ барона Блажовского, що выступивъ изъ своей кандидатурою въ сѣльскій куріи противъ Іосифа Гурка, за котрымъ стояли вѣв громады. Однѣ зашники барона потрафали при помощи горѣвни придати ему якусь часть селянъ. Се выликло сильне отбѣрене середъ селянъ противныхъ кандидатурѣ Блажовского. Не знаячи иного способу, постановили обжалованіи теперь селяне выдѣрѣти себя справедаливѣсть на двохъ выборцахъ Земляку и Садовскому, котрі віддали голосъ на бар. Бла-

жовского. А взяли ся до того въ оригинальный способъ. Въ одну недѣлю, коли Землякъ и Садовскій були въ церквѣ, приладили обжалованій себѣрѣ, наповненны помѣями зъ половъ и австрийскѣмъ та чоловѣчимъ каломѣ. а коли оба „хрунѣ“ выйшли зъ церкви, доконали на нихъ ексекуюці. Мѣшанною зъ себѣрика вымастили обохъ и втыкали имъ тѣхъ ласочѣвъ въ носы, промывляючи: „На, маешь хруню закусу до выборчон ковбасы и горѣвки!“ — Розправы трибуналь не довѣвъ до конца. По відчитанію акту обжалованія відложено розправу на побѣйше, бо найважнѣйшій доказовый свѣдокъ Іос. Гнидику не являвъ ся на розправу.

— **Вѣдзѣ до товаришѣвъ-матуристѣвъ зъ року 1881.** Управѣ ся тѣхъ Ви. товаришѣвъ, що передъ 20 роками, т. е. 1881 адала нынѣшнѣ арѣлѣсти въ львівскій академічій гімназіи, а котрій теперь постійно пробувають у Львовѣ, щоби аволити на вызначеный день зѣвду, т. е. на 20 червня с. р. удѣлити програму, запросити дотычныхъ пп. профессорѣвъ и заняті ся вѣсѣмъ, щоби 20-ти роковинны оученія лавокъ шкѣльныхъ відбули ся величаво. Замѣстъ абрарѣ ся въ комнатахъ Руского Касина, якъ агадують о томъ товаришѣвъ въ 106 ч. „Дѣла“, лучше було бы, на гадку подисчаныхъ назначити мѣсце збору въ гімназіи, въ той салі, въ котрій була мы колѣсь учениками VIII класу, розумѣвъ ся, за попереднимъ porozumѣнѣмъ и праволѣнѣмъ Свѣтлѣмъ Дирекції ц. к. академіи гімназіи. — о. Иванъ Радѣцкій парохъ Мервнѣ, п. Куликовъ, Михайло Сапругъ парохъ Вольвуніи-ской, п. Магерѣвъ.

— **Кривда христіанина въ „городѣ здорѣвля“** Флайшмана. „Городъ здорѣвля“ Флайшмана за Жѣвковскою рогакою у Львовѣ — се найбільше відповѣдне мѣсце лѣтнихъ прогулокъ на равкову зупу и „мафонесѣ“ зъ рыбѣ. Отже тамъ лучша ся така исторія: На лѣтній сезонъ принявъ Флайшманъ за платачица на 16 столѣвъ підручачего шпикари п. Ивана Петровского за оплатою 3% уторгованныхъ грошей, не жадаючи відъ него ніяковъ кавци. П. Петровскій обявъ мѣсце дня 5 с. м. Мѣжъ тамъ въ мѣру большаия числа гостей попринимавъ Флайшманъ ще девѣть платачныхъ жидѣвъ, а тѣ змовались, аби одиного мѣжъ кельнерамъ „голѣ“, котрій зъ нихъ усехъ мавъ найбільше частѣ до гостей, конче усунути, и загрозили Флайшманови страйкомъ, коли п. Петровского не відіравитъ. И дѣйстно дня 23 ого с. м. вечеромъ казавъ Флайшманъ п. Петровскому сейчасъ забрати ся, а его столы передавъ платачицѣмъ Аниѣдорфови. Той же вечерѣ того дня принявъ п. Петровского до себя. Кельнеры-жиды, видѣвши се, въ дняхъ 24 и 25 зовѣсѣмъ не приѣшли до работы. П. Петровскій очевидно мусѣвъ уступити. — Ось фактъ. А теперь пытаемъ тѣхъ христіанъ, котрі дають масу гроша зароблѣти Флайшманови, чи они позволяютъ, аби жиды такъ знушлять ся надъ христіанинѣмъ? Моги застрѣйкувати жиды кельнеры, то чому не застрѣйкувати христіанамъ гостямъ?!

— **Дробні вѣсти.** Вицпрезидентъ краєвой рады шкѣльной д-ръ Бобжыньскій выѣхавъ до Кракова на засѣданіа академіи наукъ. — Стоячий залогоу у Львовѣ 15 нолькѣ пхоты буде обходити дня 11 червня с. р. 200 лѣтній ювілей свѣго нетнованія. Полкъ сѣй рекрутѣ ся майже вѣдъ повѣ столѣтъ въ округѣ тернопольского. — Пятидесятъ тѣвъ выбухъ въ Пукловичахъ львівского повѣта. — Ветеринаремъ мѣснимъ въ Краковѣ именувати тамашна рада мѣска п. Табачинского, ветеринаря зъ Равы руской. — Въ Долній коло Чешанова шатѣла дня 24 с. м. буря въ градомъ и наробила дуже богато шкоды. — Въ Васильковцѣхъ густинского повѣта утопивѣсь въ бѣдѣ зъ водѣ двѣдѣна дѣтина одного селянина. — Рада мѣска въ Перемѣшлянцяхъ 1000 кор. запомогъ.

— **30.000 Коронъ** выносятся головою выиграна Лѣтеріи Concordia. Звертаемо увагу нашихъ поважанныхъ Читателѣвъ, що тягненя невѣдѣлично дня 25 червня 1901.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничю-промислову у Львовѣ.**

Именованія, перенесенія, відзначенія и пр. Намѣстникъ перебѣдъ: секретарѣвъ повѣтовыхъ Ал. Романика зъ Чешанова до Львова и Тад. Тобѣса зъ Горлицѣ до Золочева, канцѣлиста намісництва Тита Рѣшетилевича зъ Калуша до Горлицѣ, а призначивъ канцѣлиствѣ намісництва Гр. Крупу до Чешанова а И. Токаря до Калуша. — намістникъ именувать канцѣлиста намісництва Вадѣл. Родзинкевича офіціаломъ намісництва, а канцѣлиствѣ намісництва Іос. Сина и Стѣп. Васильянского секретарями повѣтовыми, вѣдѣи канцѣлиста судового Гр. Крупу и адмѣнста податкового Ив. Токаря канцѣлистами намісництва.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничю-промислову у Львовѣ.**

Именованія, перенесенія, відзначенія и пр. Намѣстникъ перебѣдъ: секретарѣвъ повѣтовыхъ Ал. Романика зъ Чешанова до Львова и Тад. Тобѣса зъ Горлицѣ до Золочева, канцѣлиста намісництва Тита Рѣшетилевича зъ Калуша до Горлицѣ, а призначивъ канцѣлиствѣ намісництва Гр. Крупу до Чешанова а И. Токаря до Калуша. — намістникъ именувать канцѣлиста намісництва Вадѣл. Родзинкевича офіціаломъ намісництва, а канцѣлиствѣ намісництва Іос. Сина и Стѣп. Васильянского секретарями повѣтовыми, вѣдѣи канцѣлиста судового Гр. Крупу и адмѣнста податкового Ив. Токаря канцѣлистами намісництва.

— **30.000 Коронъ** выносятся головою выиграна Лѣтеріи Concordia. Звертаемо увагу нашихъ поважанныхъ Читателѣвъ, що тягненя невѣдѣлично дня 25 червня 1901.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничю-промислову у Львовѣ.**

Именованія, перенесенія, відзначенія и пр. Намѣстникъ перебѣдъ: секретарѣвъ повѣтовыхъ Ал. Романика зъ Чешанова до Львова и Тад. Тобѣса зъ Горлицѣ до Золочева, канцѣлиста намісництва Тита Рѣшетилевича зъ Калуша до Горлицѣ, а призначивъ канцѣлиствѣ намісництва Гр. Крупу до Чешанова а И. Токаря до Калуша. — намістникъ именувать канцѣлиста намісництва Вадѣл. Родзинкевича офіціаломъ намісництва, а канцѣлиствѣ намісництва Іос. Сина и Стѣп. Васильянского секретарями повѣтовыми, вѣдѣи канцѣлиста судового Гр. Крупу и адмѣнста податкового Ив. Токаря канцѣлистами намісництва.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничю-промислову у Львовѣ.**

Именованія, перенесенія, відзначенія и пр. Намѣстникъ перебѣдъ: секретарѣвъ повѣтовыхъ Ал. Романика зъ Чешанова до Львова и Тад. Тобѣса зъ Горлицѣ до Золочева, канцѣлиста намісництва Тита Рѣшетилевича зъ Калуша до Горлицѣ, а призначивъ канцѣлиствѣ намісництва Гр. Крупу до Чешанова а И. Токаря до Калуша. — намістникъ именувать канцѣлиста намісництва Вадѣл. Родзинкевича офіціаломъ намісництва, а канцѣлиствѣ намісництва Іос. Сина и Стѣп. Васильянского секретарями повѣтовыми, вѣдѣи канцѣлиста судового Гр. Крупу и адмѣнста податкового Ив. Токаря канцѣлистами намісництва.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу ремѣсничю-промислову у Львовѣ.**

Именованія, перенесенія, відзначенія и пр. Намѣстникъ перебѣдъ: секретарѣвъ повѣтовыхъ Ал. Романика зъ Чешанова до Львова и Тад. Тобѣса зъ Горлицѣ до Золочева, канцѣлиста намісництва Тита Рѣшетилевича зъ Калуша до Горлицѣ, а призначивъ канцѣлиствѣ намісництва Гр. Крупу до Чешанова а И. Токаря до Калуша. — намістникъ именувать канцѣлиста намісництва Вадѣл. Родзинкевича офіціаломъ намісництва, а канцѣлиствѣ намісництва Іос. Сина и Стѣп. Васильянского секретарями повѣтовыми, вѣдѣи канцѣлиста судового Гр. Крупу и адмѣнста податкового Ив. Токаря канцѣлистами намісництва.

Пѣкинъ 30 мая. По відѣзѣ Вальдерасаго, начальнымъ командантомъ мѣжнародныхъ войскъ мавъ бути одинъ зъ французскихъ генералѣвъ.

Гага 30 мая. Говорятъ, що надѣбшѣ тутъ урядова дешѣа о великомъ погромѣ Англійцѣвъ коло Преторіи. Англійцѣвъ мали въ той битвѣ слѣдуючі страты: 49 убитыхъ, 159 раненыхъ и до 600 полоненыхъ. Окрѣмъ того Бурѣ забрали 6 армѣтъ.

Лондонъ 30 мая. До полудневои Африки выслано доси 249.416 людей. Зъ того погнѣло и померло до кѣнці цѣтлѣ с. р. 14.978, ранено 17.209. До Англіи відбѣлено 78.582, зъ томъ 47.509 калѣвъ а неспособныхъ до службы. Зъ цѣлои арміи відіало отже 108.769 людей. Лишало ся въ Африцѣ 140.647 воиновъ. До выльнованія сѣльницѣ відставлено 75.000 людей, а каждого тыждня віддѣляемо до Англіи пересѣчно повѣ баталіона зужитыхъ воиновъ. Зъ того выходить, що до военныхъ операцій Кіченеръ мавъ не болѣше, якъ 50.000 воиновъ.

Софія 30 мая. Собраніе розпочало вчера нараду надъ обжалованіемъ членѣвъ буншого кабинету Иванчова. На вѣдѣніи президента ставили ся лично бывшій міністры Иванчѣвъ и Тучевъ. Радославѣвъ цѣлкомъ не відѣловѣвъ на вѣзваніи, инші міністры надѣлали паничений глѣвъ.

Міонъ 30 мая. Конгрѣсъ социалистѣвъ собиравъ ся. Ухвалений при кѣнці манифѣстъ відносно, що осягнуто згоду міжъ пѣрма социалистичными группами и пригадѣ, що сторонництво въ наслѣдокъ вступленія одного зъ членѣвъ до кабинету, въ ніякій способѣ не заангажувало ся.

Русины! Памятайте на Дѣмъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Ц. к. Дирекція зѣлѣзницѣ державныхъ.

По мысли постановы регуляміну руху для зѣлѣзницѣ, запроваджує ся а днем 15 червня 1901 підприємство довозовѣ на станції ц. к. зѣлѣзницѣ державныхъ в Перемѣшлянцяхъ. Підприємство се поручено фірмі „Фортуна“ в Перемѣшлянцяхъ при ул. Зелѣвничій ч. 3.

Підприємство буде полатоджувати під одвічалістю зараду зѣлѣзничого, выказаноу прѣписанимъ регуляміну руху і за оплатою прадаючихъ належитостей, слѣдуючі чинности:

а) Довѣз посилѣвъ поспѣшныхъ і звичайныхъ, надходячихъ до Перемѣшлянъ шляхами ц. к. зѣлѣзницѣ державныхъ до помещанѣвъ або складѣвъ адресатѣвъ в Перемѣшлянцяхъ. О прѣбѣтѣ посилѣвъ, маючихъ ся доставити черезъ підприємство, зарядъ зѣлѣзничій не буде повѣдомляти адресатѣвъ, а листи переносові на такі посилѣвъ разомъ а залучивками доручити адресатамъ підприємству при переданіи посилѣвъ. При тѣмъ нагодѣ мають адресаты заплатити підприємству належитѣсть обтяжачую посилѣву і відбір той на авізі, которѣ сѣтъ зарадомъ посвѣдѣнѣмъ відбору, черезъ вѣставленіа дати і години дорученія потвердити. При сплатѣ належитѣстей зѣлѣзничихъ, обчислѣныхъ в чужій валютѣ, валютѣю вѣрвовой, має підприємство примѣнювати курсъ, установленный для касѣ товаровѣ в Перемѣшлянцяхъ.

б) Перевѣз посилѣвъ поспѣшныхъ і звичайныхъ, переданныхъ підприємству до наданія на зѣлѣзничю.

Вид довозу черезъ підприємство суть выключены: 1) Посилѣвъ поспѣшны і звичайны, надходячі для тапихъ адресатѣвъ, котрі предлѣжѣть начальникова магазину товарного в Перемѣшлянцяхъ і подѣвъ, заасигнованѣмъ удостѣверѣніа підіиномъ, а жаданіемъ, щоби надходячихъ для нихъ посилѣвъ їмъ не доставлявано, але в дѣтеперішній своѣй і далѣше завібовано. 2) Вѣскі посилѣвъ, за котрі належитѣсть переносові обчислюють ся на підставѣ мінімальной цѣны 5000 кл. 3) Трупи. 4) Живі звірѣта незначительныхъ. 5) Штѣба аэолѣта і ерѣбѣ, платина, гроші, цѣнныя вапѣры і монеты, документи, дѣрѣгі камені, правдѣны перли, дѣрѣгоціанности, якъ такожъ предмети шутки, не образи, відѣвѣи а бронзу, старинности. 6) Товари выбухові. 7) Товари ушкоджені. 8) Посилѣвъ, при котрыхъ поодинокій штуки важать болѣше якъ 750 кл. (вымѣку становлять наповнені бѣчки о округлыхъ ділахъ), або мають болѣше якъ 6-3 метрѣвъ выдовж. 9) Посилѣвъ в пакахъ выжечныхъ на колѣдѣи, підлагаючихъ оплатѣ акцизовѣй або пропінационній.

Вид довозу черезъ підприємство суть выключены: 1) Посилѣвъ поспѣшны і звичайны, надходячі для тапихъ адресатѣвъ, котрі предлѣжѣть начальникова магазину товарного в Перемѣшлянцяхъ і подѣвъ, заасигнованѣмъ удостѣверѣніа підіиномъ, а жаданіемъ, щоби надходячихъ для нихъ посилѣвъ їмъ не доставлявано, але в дѣтеперішній своѣй і далѣше завібовано. 2) Вѣскі посилѣвъ, за котрі належитѣсть переносові обчислюють ся на підставѣ мінімальной цѣны 5000 кл. 3) Трупи. 4) Живі звірѣта незначительныхъ. 5) Штѣба аэолѣта і ерѣбѣ, платина, гроші, цѣнныя вапѣры і монеты, документи, дѣрѣгі камені, правдѣны перли, дѣрѣгоціанности, якъ такожъ предмети шутки, не образи, відѣвѣи а бронзу, старинности. 6) Товари выбухові. 7) Товари ушкоджені. 8) Посилѣвъ, при котрыхъ поодинокій штуки важать болѣше якъ 750 кл. (вымѣку становлять наповнені бѣчки о округлыхъ ділахъ), або мають болѣше якъ 6-3 метрѣвъ выдовж. 9) Посилѣвъ в пакахъ выжечныхъ на колѣдѣи, підлагаючихъ оплатѣ акцизовѣй або пропінационній.

Вид довозу черезъ підприємство суть выключены: 1) Посилѣвъ поспѣшны і звичайны, надходячі для тапихъ адресатѣвъ, котрі предлѣжѣть начальникова магазину товарного в Перемѣшлянцяхъ і подѣвъ, заасигнованѣмъ удостѣверѣніа підіиномъ, а жаданіемъ, щоби надходячихъ для нихъ посилѣвъ їмъ не доставлявано, але в дѣтеперішній своѣй і далѣше завібовано. 2) Вѣскі посилѣвъ, за котрі належитѣсть переносові обчислюють ся на підставѣ мінімальной цѣны 5000 кл. 3) Трупи. 4) Живі звірѣта незначительныхъ. 5) Штѣба аэолѣта і ерѣбѣ, платина, гроші, цѣнныя вапѣры і монеты, документи, дѣрѣгі камені, правдѣны перли, дѣрѣгоціанности, якъ такожъ предмети шутки, не образи, відѣвѣи а бронзу, старинности. 6) Товари выбухові. 7) Товари ушкоджені. 8) Посилѣвъ, при котрыхъ поодинокій штуки важать болѣше якъ 750 кл. (вымѣку становлять наповнені бѣчки о округлыхъ ділахъ), або мають болѣше якъ 6-3 метрѣвъ выдовж. 9) Посилѣвъ в пакахъ выжечныхъ на колѣдѣи, підлагаючихъ оплатѣ акцизовѣй або пропінационній.

Вид довозу черезъ підприємство суть выключены: 1) Посилѣвъ поспѣшны і звичайны, надходячі для тапихъ адресатѣвъ, кот

Передплата на „ДВЛО“ и наешитостъ за издѣлани у Альовъ.

в Австрії: в границах:

на півний рібз . . . 16 ар. на півний рібз : 22 ар.
на півнь року . . . 8 ар. на півнь року . . . 11 ар.

у Лісові:

на півний рібз . . . 14 ар. на півнь року . . . 7 ар.
на чворть року 3'50 ар. на жовць . . . 1 ар. 20 пр.

Насидки, Адміністрація и Експедиція підъ Ч. 44
уд Батори. — Рукописи збергають ся лише на по-
передше слоотерезе. — Реміаманін неопочинає
воділь збоу порп.

Медикане тлоде коншту 6 пр на пром. 7; пр.

Утедженія земий приймають на поділи 10 ар
збоу околн сиробни нисарозноу або як мідзе а за
буриши "Найдонне" до 25 пр. а. в.]

Медина и килий дененні вкривий, тлодеві са не
сб пр збоу стига.

Бо у неї нічого зверхного, нічого над

Щодення св'ятас представлєня (вз недѣлю два предста-
влєня.) Выступы перворядныхъ сьлѣ артистическихъ.
Початокъ о 8-бй год. вечеромъ. — Бѣлеты до вабута въ
бюрѣ дневникова и. Пльова, ул. Карола Людвига ч. 61

ся оснувати Хлопеку Буреу и на читальню „Просвіта“ в Комарні. Добровільний фант и дитки велького рода приймає голова читальні о. Вол. Петрик. Початок о 2 год. по полудні. На случай непогоди фестві водбуде колп пноті, о чомъ повѣдѣть ся. За комітетъ: *П. Пеленка, М. Пружницька*. — При сій нагодѣ додамо, що „Живучий кружокъ“ в Комарні звязавъ ся недавно при тамошній читальні „Просвіта“. Розважавъ вонъ дуже гарно и часили теперъ до 40 членовъ. Що недѣль сходять ся живи до читальні на водчати або на якусь спблну нараду. Дай Боже, аби за примѣромъ комарнянотъ поійшли всѣ рускї села та мѣстечка!

— Вибіръ вѣрменского архієпископа вод бувъ ся вчера побѣда завождженого цермоніалу. Голосувало 15 священниковъ. О 12 год. вѣ полудне оголошено скрутаційна комісія вислѣдъ виборѣвъ: На першомъ мѣсці вѣ терні поставлено кс. Іосифа Теодоровича [12 голосѣвъ], на другомъ кс. Богдана Давидовича [9 гол.], а на третімъ кс. Мотора [8 гол.]. Такъ архієпископомъ выбранъ кс. Іосифъ Теодоровичъ, бо побѣда дотепершійої практикѣ поставлений на першомъ мѣсці вѣ терні бувъ усе потверджений. Кс. Іосифъ Теодоровичъ родивъ ся в Жидачевѣ 1864 р., де його отецъ бувъ властелемъ посѣлости. Початково ходивъ до школы въ Коломыні а побѣла въ Станиславѣ и тамъ зложивъ аспіт ариѣлости. Якісь часъ учивъ ся права в Чернівцяхъ, але перервавъ и прѣйхавъ до Львова розпочавъ студіи теологічнї, а по высвяченю водбувъ подорожъ за границю. Вернувши до краю бувъ парохомъ в Бережаняхъ а побѣла на посадѣ каноника у Львовѣ ставъ звѣстнымъ яко добрый правѣдникъ. Вѣ причини манифестованя свого патріотизму польского ставъ вонъ членомъ рады мѣста Львова и редагує даєвникъ *Przedswit*.

— Зъ Городенци. Вѣ 40-й роковини смертї *Тараса Шевченка* Товариство „Руска Бесѣда“ в Городенцѣ устроило дня 6 н. ст. червня (вѣ четвергѣ) вѣ сали „Сокола“ *музыкально-вокальнї вечерици*. Початокъ о годниѣ 8 вечеромъ. Цѣна мѣсць: першорядне 3 кор., другорядне сидяче 2 кор., партеръ 1 кор., для селянъ 40 сот. — По вечерницяхъ водбуде ся комерецъ вѣ комнатахъ власного льовалу.

— Вѣдгомѣнъ перемьскихъ борбъ зъ офіцирами 58 п. п. Передъ львовскимъ судомъ повѣтовымъ с. III, переводилася дня 29 с. м. розправа противъ п. Витовта Регера, обжалованого поручникомъ-авіаторомъ Е. Вольфомъ о обиду чести, якомъ мавъ допустити ся обжалованъ вѣ часѣ переводженя перемьского процесу у Львовѣ вѣ той способѣ, що на некористный для него зованя свѣдка Радецкого сказавъ, що Радецкого підмолено вѣ судѣ гарнізонювмъ. Судья убѣдливъ Регера водѣвти, бо вонъ не наводивъ явнѣнихъ осібъ, отже нема законныхъ вимогѣвъ до засудженя.

— Приняте до громады а стемплѣ. Намѣстництво розбѣдало обѣжнѣвъ, вѣ котрѣмъ посяне, що документи потрібнї до прошеня о принятѣ до звязи громады [якъ метрика урождєня, вѣнчаня и т. п.] вѣднїи суть вѣдѣ стемплѣ, подѣ условьмъ, що вѣ мѣсці, де нальбуло ся азначокъ стемплевый, буде зазначена цѣль и особа, для котрой виставляе ся тї документи.

— Новый процесъ „жандармѣвъ народо-вѣхъ“. Передъ трубуналомъ касационнымъ водбулася вчера розправа по причинѣ жалобъ неважкостї внесенѣю прокуратурою противъ убѣдленя краковскимъ судомъ Ант. Кендзюра, свѣдѣобжалованого о нападѣ на Геца. Жалоба неважкостї опиралася на такїхъ точкахъ: Що краковскій трибуналъ мимо супротивленя прокуратури, принявъ внесенѣ оборону, аби водчати статутъ мнимої ліги народовой, на котрой призвученъ обжалованъ мали дѣлати; черезъ водчтаня того статута процесъ набравъ політичнѣ закрески, а се вилуило на вердиктъ судѣвъ присяжныхъ; лише вѣ сей способѣ можна собѣ пояснити фактъ, що присяжнї, мнимо ясного стану рѣчи, квазіофіційно чинѣ найменше яко вымущенѣ, выдали вердиктъ убѣдливый. Дальше — що трибуналъ водвоинѣ внесенѣю прокуратурою, щоби зовати на свѣдѣка адвюката суда Мосора зъ Окоціма. Вѣзичъ прокуратури робить закидъ предѣдѣленя трибуналу за его правне поученѣ присяжныхъ передъ выданемъ вироку. При розправѣ генеральный прокураторъ заявивъ, що водкинуе закидъ вѣ справѣ водчтаня статутѣвъ мнимої ліги, натомѣвъ піддержує всѣ инші точки жалобъ. Трибуналъ нагационный по перевѣдѣній розправѣ уважливъ жалобу неважкостї, увѣваживъ вироку краковского суда и зарядивъ розпасає вѣнои розправы.

— Нагорода заслуги при выборахъ. На засѣданю палаты посѣловъ рады державной дня 22 с. м. водчтаню свѣдуючу интерпеляцію посѣловъ Бомбы, Шаєра и товаришѣвъ до мѣнистра внутрѣшнихъ справъ: „Вѣ Тичинѣ рашѣвского повѣта має водѣ двацѣть лѣтъ трафіку жидѣ Нухимъ Тухманъ, одностїи трафікантъ вѣ тѣ мѣсцевостѣ; кромѣ достаточнаго товару для Тичина не має вѣнъ яко трафікантъ жидѣныхъ иншихъ обовязковъ. До послѣднього року плативъ вѣнъ 500 злр. рѣчного податку. Та при послѣднихъ выборахъ положивъ вѣнъ великій заслуги, агітующи вѣ правдою жидѣвскою беззачинно и хитростію за правительственнымъ кандидатомъ. Той аухвалѣ живнѣе обѣдѣвѣвъ ся вести агітацию навѣтъ вѣ выборыбѣмъ люкалѣ, такъ що вѣнѣ всѣ селяне знали супротивъ него рѣзну поставу. Вѣ нагороду за тую дѣяльність убѣдливо жидѣ недавно зовѣсмъ водѣ 500 злр. рѣчного податку. Вѣсѣмъ о тѣмъ ладѣцѣвъ, що того жидѣ, замѣстъ всадити до

арешту, ще нагороджує ся вѣ такий способѣ, обурпѣла населєнѣ до крайности. Отже подпѣсанѣ пытанію: чи мѣністеръ схоче розрѣшити єю справу и чи накаже скасувати того безправне убѣдленѣ жидѣ водѣ податку?

— Огнѣ сего року частѣ и великій. Причина сего, майже виключно, неосторожнѣсть т. в. курєнѣ пацѣрѣвъ молодежію и псевдо-шляхтою по селахъ и мѣстечкахъ. Вирадѣвъ чинѣмъ за грады и дощѣ, але дѣшу дуже мало, граду ще менше, за те громѣвъ и блискавицѣ дуже много; можна справедливо сказати, що вѣсѣ посуха а суховѣя була впередъ. Каждый парубчакъ и псевдо-шляхтичъ на сѣль уважає собѣ за пунктъ гонору и такту закурити пацѣрѣса, хочъ таблѣцѣ по селахъ остро се забороняють! Таблѣцѣ хѣба най покасують громады, бо на шо мають дурно висѣти и неувѣдати сѣ? На многихъ и такъ не видѣе вже люльки и цѣгарета и заборони. А друга рѣчь найбѣ власти пыльнувалѣ, щоби були и тѣ таблѣцѣ и щоби дуже строго виконувала ся тая заборона. Отже саєтємъ сенсео зъ досвѣду поденного: *Пацѣрѣсо по селахъ и мѣстечкахъ — то звичайно причина огнѣвъ* — то анѣ Турки анѣ Татарѣ анѣ холѣра анѣ джума, анѣ людска буга и неосторожнѣсть суть причиню агарѣща та недолѣ. *Difficile est salutarē non scribere!*

— Вѣ Скалатинѣ вѣсѣ вѣ декотрыхъ мѣсцевостяхъ тѣмъ пѣтанѣстѣ, хочъ (на частѣ) мало осібъ хоруѣ. Вѣбухъ бувъ той тѣмъ вѣ Остаю, вѣ Грималѣвъ и вѣ Тонетѣмъ и мабути вже выгасає, выгасає вже и вѣ Краснѣмъ. Вѣ Скалатинѣ вѣсѣ вѣсѣ великій пострахъ черезъ тѣмъ. Вѣ роцѣ 1894, вѣглядно 1896 умерли вѣ Скалатѣ ц. к. лѣкарѣ повѣтѣвой Д-ры Наєдло и Ляховичѣ, мужѣ знана и азнаєа зъ великимъ и правдивымъ похертованамъ, на тѣмъ якого набравъ вѣдичи по мѣсцевостяхъ, де вѣнъ появляѣ ся. Дуже ревнѣ и зъ посвященіємъ трудити ся тѣснѣршійої физикѣ. Народѣ [жидѣ и христїанѣ] неосторожно тѣмъ тѣмъ звичайнѣмъ и пѣтанѣстѣ. Звичайно ставити ся вартѣвнѣковъ коло хатѣ, де вѣсѣ тѣмъ, вѣ тѣмъ цѣли, щоби люде неосторожно и зъ глупѣ и цѣкавѣстю не алазали ся тудѣ и щоби вартѣвнѣка приносили для хорыхъ и для цѣлого дому харѣчѣ, котрї громада и держава платѣтъ, а лѣкарства дѣ все держава на державнѣмъ коштѣ.

— Дефравдація кс. Мардиросевича. Шкентро депозитѣвъ у вѣрменскимъ банку вже покѣченѣ а теперъ водбуваєсѣ контролѣ кнѣтъ админістраціи банковѣ. Побѣли выказу комісіи шкентрующей, зложенѣмъ зъ рахункового радника наѣвѣстѣнцѣ Мильнера и рахунковыхъ офіціалѣвъ наѣвѣстѣнцѣ Круны и Мозера показує ся, що попередній управитель банку пок. кс. Аксентовичъ лишѣвъ майна вѣ касѣ 527.755 К 10 с., а теперъ капиталъ банку представляє суму 200.961 К 13 с. Кс. каноіѣ Мардиросевичъ дефравдувавъ 282.593 К 97 с.

— Зъ Равы рускои пишуть намѣ. Катерина Галасова, 20 лѣтна передѣвнѣчанка вѣ Равѣ руской, привела на свѣтъ дня 26 с. м. трѣйнякъ: двоє дѣвчатѣ и хлопця. Мати и дѣта здоровѣ. Се вже другій случай трѣйнякѣвъ сего року вѣ равѣской парохїи. Але вѣ першѣхъ трѣйнякѣвъ вже двоє померло, бо одна мати не могла трѣе годувати.

— Про похоронѣ пок. Володимира Утриса, студ. фѣл., що водбувъ ся 28-ого с. м. вѣ Комарнѣ, пишуть намѣ: Вѣддѣти помершому поспѣдну прислугу зѣхѣло ся зъ околѣцѣ много духовенствѣ, а именѣю оо. Вацѣнскій вѣ Кѣцѣка, Вѣльнѣскій вѣ Лѣвчѣцѣ, Ошнѣнѣвѣ вѣ Хашѣнѣцѣ, Косонѣцкій вѣ Подолѣцѣ, Раставѣцкій вѣ Грѣбнѣа и Елѣшевскій вѣ Гумѣнѣцѣ. Розумѣє ся, мѣсцевѣй парохѣ о. Петрикѣ и мѣсцевѣй сотрудинѣ о. Петрикѣ брали такожѣ участь вѣ похоронѣ. Похоронѣ богородженя трѣвали водѣ 10 год. рано до 3. пополудня. Надѣ мѣстѣмъ промовляли: сотрудинѣ о. Петрикѣ, о. Косонѣцкій, п. Ольхѣвѣ и п. Кузѣла, студ. фѣл. зѣ Львова. Духовенствѣ, а особливо о. Вацѣнскому, котрїй мимо недугѣ прибувъ на похоронѣ, треба сказати велике спасѣнѣ-Богѣ, що ємоє присутнѣстю потѣшили нещастѣныхъ родичѣвъ доведѣныхъ утратѣю дорогого и многогѣ дѣйного сина майже до розлуки. — *Участники.*

— Скаженнѣа лѣсѣвъ — се досѣтъ незнайная рѣчь. Нѣмѣцѣ д-ръ Гартѣ въ свѣдѣй кнѣжцѣ „*Leibnisch für Jäger*“ агадує про лѣсѣу скаженнѣу въ околѣцѣ Боденского оєра, де противѣмъ двоєхъ роковѣвъ выгѣбло водѣ вѣсѣ богатѣ лѣсѣвъ. У насѣ до недѣйна не було про нѣного чувати, ажъ минушю року вѣ мѣртѣ появиласѣ онѣ вѣ лѣсахъ Гѣбредского повѣта, де розпираласѣ майже епидѣмѣю. Вѣ сѣлѣ Суходолѣ канує ся лѣсѣ на побережнѣка Сокола, що напирѣвѣвъ плѣтъ вѣ свѣтѣмъ огрѣдѣ. Безборознѣмъ побережнѣкъ утѣвъ, а лѣсѣ забѣли сѣвѣдѣ. Неабарѣмъ потѣмъ вѣ позѣтѣхъ цѣтѣнѣ, найшовъ той сѣмъ побережнѣкъ вѣ лѣсѣвѣ трѣхъ нежѣвѣхъ лѣсѣвъ, а обѣдѣла, идучи одного дня вѣ лѣсѣ, стрѣтивъ зновѣ на дорогѣ лѣса и забѣвѣ пѣлицѣю. Того самого мѣсяца о 7 год. рано забѣвъ лѣсѣ на подлѣрѣ лѣсѣного вѣ Суходолѣ и кнѣвує ся на лѣсѣного неа вѣ будѣ, и такѣ добре его покусѣвъ. На верѣскѣ обѣдѣла ся служѣба, лѣсѣ вѣдѣла вѣдѣла, а неа застрѣлено. Обѣдѣла лѣсѣмъ нападѣла лѣсѣ вѣ рѣдѣ-годы то на людеи по дорогахъ, то на домашнѣхъ звѣрѣтъ и дрѣбѣхъ на пасѣвѣсѣхъ, обѣдѣсѣхъ а навѣтъ вѣ хатѣхъ сѣлянѣскихъ, и то не лише вѣ Суходолѣ, але и вѣ иншихъ селахъ бѣбрецкого повѣта, ажъ вѣ Гѣльнѣнѣцѣхъ. Будѣвѣ, Пѣдманѣстѣнѣ, Шоломѣнѣ, Старѣмъ Сѣлѣ, Вѣбранѣвѣцѣ, Гутѣсѣкахъ, Тарасѣвѣ, Любѣшѣ, Лѣпунѣи и иншихъ. Таки напады наводѣли на зѣгадѣ, що лѣсѣ зараженѣ скаженнѣю. Зѣгадѣ сей потѣрѣдѣла академія ветеринарѣи у Львовѣ, жидѣ выслѣло одного вѣбитѣго лѣса. Тѣмъчасѣмъ

скаженнѣа прѣтѣгѣлає черезъ лѣто до пѣванѣи осєнѣ. Люде разѣ-у-разѣ доносили про новѣ напады, котрыхъ числѣно бѣльше, ажъ вѣорѣхъ. Такожѣ богато лѣсѣвъ мусѣло погнѣтити вѣ лѣсахъ, бо замѣно вѣ околѣцѣ Суходолѣ, де звичайно було богатѣ лѣсѣвъ, зовѣсѣмъ не замѣчено на свѣту лѣсѣныхъ слѣдѣвъ. Скаженнѣю заразивѣвъ такожѣ и бѣреуки, котрї, ажъ звѣсно, приймають лѣсѣвъ до своихъ лѣвъ на мѣшканѣ. Дѣлѣи зѣ нападаючѣхъ лѣсѣвъ були страшно худѣ, зѣ найженѣю шерѣстѣю; пѣши зновѣ мали зовѣсѣмъ звичайнѣмъ вѣглядѣ, пѣны у нихъ не замѣчѣвано. Можна було замѣтити такожѣ два родѣ скаженнѣи: шалѣнои и спѣкѣнои, бо одѣи зѣ лѣсѣвъ нападѣли на людеи, а другѣ вывѣляли лишь лѣсѣвъ привѣбленѣ та отуѣнѣи. Скаженѣи лѣсѣы покѣлѣчили богатѣ поѣвъ, зѣ людеи не поранили нѣкого. Бѣбрецѣ старѣшомъ зарѣдѣло водновѣдѣи средства осторожности.

— На погорѣльцѣвъ вѣ Олѣшѣчахъ мѣстѣ Старыхъ Олѣшѣчахъ вѣ Олѣшѣцкѣй Воли ажъ такожѣ на водбудѣву церкѣи вѣ Олѣшѣчахъ надѣлала на руки о. Нѣ. Кобрѣна декана и парѣха вѣ Олѣшѣчахъ слѣдуючѣи дѣтѣи Р. Т.: о. М. Подѣльнѣскій кустѣвъ зѣ Перѣмѣшли 20 К, о. С. Тѣаучѣвѣ кустѣвъ зѣ Стѣанѣславѣ 2 К, о. Калѣмонъ зѣ Рѣшѣковѣ Воли 20 К, Урадѣ парохїалѣвѣи вѣ Кавѣску 11 К 54 с., о. Бѣрѣцкѣи зѣ Прѣлѣу 1 К, о. Дѣбѣльнѣскій зѣ Лѣжахова 3 К, о. Бѣвѣнѣскій зѣ Стѣубѣна 12 К, Ю. Кѣбѣзѣи зѣ Солѣтовѣны 4 К, о. Сѣпѣакъ зѣ Вѣрѣжнѣцѣ кор. 24 К, о. Тѣод. Мѣрена зѣ Рѣшѣнка 29 К 68 с., о. Осѣмѣвъ зѣ Тудѣорѣвѣцѣ 16 К 90 с., о. Павѣловскѣи зѣ Сѣухѣи Воли 40 К, о. Чернѣцкѣи зѣ Дѣкова старѣго 13 К 30 с., о. Фѣльвѣ 16 К 25 с., о. Кѣвѣсѣвѣчѣ 6 К, Братѣство церѣковѣи зѣ Бѣрѣжѣна 40 К, Урадѣ парохїалѣвѣи зѣ Бѣрѣжѣна 22 К, п. Аѣксѣсѣвѣчѣ зѣ Бѣрѣжѣна 4 К, о. Пѣтушѣвскѣи зѣ Сѣсѣова 2 К, о. Кушѣвѣрѣ зѣ Лѣпѣшна 24 К, о. Гѣвѣсѣвѣчѣ зѣ Красѣного 5 К, Аѣнтѣи „Дѣвѣстра“ зѣ Дѣрахоѣна 4 К 10 с., п. Марѣтѣчѣвъ сѣвѣтѣнѣкъ зѣ Мѣстѣ 10 К, Церѣковѣи вѣ Громадѣ вѣ Лѣщѣнѣ 32 К, Урадѣ парохїалѣвѣи вѣ вѣ Стрѣльсѣкахъ 24 К 52 с., о. П. Дѣрукѣвъ зѣ Бѣлѣстрѣшѣнѣцѣ 27 К 20 с., о. Борѣдѣвъ зѣ Бѣнѣюѣна 5 К, о. крѣп. Чернѣвскѣи 36 К, о. Грѣцѣнѣвѣчѣ зѣ Вѣзѣнѣцѣ 14 К 28 с., о. Пѣвѣствѣа зѣ Дѣубѣа 20 К, Урадѣ парохїалѣвѣи зѣ Пѣбѣльѣва 51 К, о. І. Лѣопѣтѣвскѣи зѣ Пѣдѣоѣвѣна 20 К, о. Васѣлѣвскѣи зѣ Рѣчнѣцѣвъ 15 К, о. Бѣрѣновѣчѣ зѣ Луѣковѣго 10 К, о. Борѣсѣвѣчѣ зѣ Дрѣвоѣва 28 К, п. Ол. Сѣжанѣвъ зѣ Кѣпѣчѣнѣцѣ 10 К, о. Гѣвѣсѣвѣчѣ зѣ Красѣного 24 К, о. Фѣдѣорѣвѣчѣ зѣ Пѣлаѣова 14 К, о. Рѣздѣльскѣи зѣ Рѣжѣнова одѣжѣи вѣнѣ 60 кѣл., Кѣсѣа задѣтковѣа зѣ Рѣадѣмна 20 К, о. Лѣдѣжѣнѣскѣи зѣ Вѣрѣжѣи 10 К, о. Пѣгѣрушѣвѣчѣ зѣ Бѣзѣуѣла 6 К, о. Д. Гузѣрѣи зѣ Зѣвалѣова 12 К, о. Бѣльнѣцкѣи зѣ Пѣдѣкова 30 К, о. Тѣмѣцѣорѣвъ зѣ Дѣшѣвы 20 К, о. К. Гѣмѣцкѣи зѣ Кѣвѣсѣка 33 К, о. Гѣвѣсѣвѣчѣ зѣ Кѣвѣсѣка 6 К 60 с., Кѣсѣа задѣтковѣа вѣ Тѣрѣбѣвѣи 40 К. — Вѣ имени Комітѣту складаю всѣмъ Р. Т. жертѣводавѣцѣмъ сердѣчноу подѣку за дѣтѣлѣрѣшнѣи жертѣи и прошу о наѣслѣзанѣ жертѣи на водбудѣву церѣкви вѣ Олѣшѣчахъ, бо парѣхѣи не вѣ сѣроможнѣсти водбудѣвати єи, а тѣу грознѣи небѣспѣчѣнѣстѣ, що заѣвалѣтъ ся склѣпѣнѣи церѣковѣи. — *І. Кобрѣнѣи* деканѣи и парѣхѣи вѣ Олѣшѣчахъ.

— Дрѣбнѣи вѣсѣти. Онѣгоды вѣчерѣмъ убѣвъ на поля грѣмѣ сѣлянѣна зѣ Грѣшѣки тоѣмѣцѣкого повѣту Нѣколу Шѣромѣду, кола верѣтає вѣчерѣмъ зѣ роботѣи. — Вѣ присѣлку Яѣдѣвка ад Слѣбѣдка коло Тѣмѣчѣна повѣслѣсѣа вѣ ноцѣ зѣ 25 на 26 с. м. 18-лѣтна дѣвѣчина Юліѣ Гѣлѣвѣна. Причѣна самоубѣиства неѣзѣстѣна. — Вѣ околѣцахъ Дрѣгобѣи вѣ Трѣсѣвѣцѣи уѣвалѣ великій градѣ и парѣбнѣвъ богато шѣдѣи.

— При зѣближаючѣи ся змѣнѣи мѣсяца Адмѣністраціѣи наѣа прѣсѣтъ о вѣсѣне водновѣсѣи предѣлѣты на мѣсѣць червѣнѣ вѣглядно о доповнѣнѣи по концѣ II-ого квартѣлу. На прѣдѣтъ часѣишѣи выѣсѣлатѣи не можѣмо.

Русинѣи! Пѣмѣятѣи на народнѣи фондѣи!

Выказъ складѣныхъ жертѣвъ.

— VIII. Выказъ жертѣи на Народнѣи Дѣмѣи вѣ Рѣвѣ руской: о. В. Бѣровѣцѣи складѣу 6 кор.; о. Натѣлиѣи Бѣгѣвѣсѣвѣа зѣбрѣла у о. Домѣнѣцѣкого вѣ Грѣбѣнѣвѣи 7 к. 31 с. и водѣ себе 6 к.; о. Кѣпѣрѣнѣи зѣ Нѣмѣрѣова 5 к.; о. Вол. Гѣйднѣи 4 к.; о. Ант. Пѣвѣлѣвскѣи зѣбрѣвъ водѣ оо.: Тѣстѣвѣнѣского 1 к., Гѣйднѣи 1 к., Ю. Мѣнѣстѣрѣского 3 к., А. Лѣопѣтѣи 1 к., А. Кѣунѣена 1 к., М. Лѣвѣвѣнѣа 1 к., І. Сѣнѣишѣи 1 к., водѣ себе 1 к., водѣ инѣ. Тѣмѣсѣвѣнѣа 2 к., Гѣлѣвѣнѣа 2 к., Аѣдр. Кѣмѣвѣнѣа 1 к., водѣ оо. Жѣуѣа 1 к., Фѣлѣи 2 к., Пѣсѣвѣнѣи 1 к., п. Яѣвѣнѣского 1 к.; тѣмѣеи зѣбрѣвъ вѣ Вѣрѣжѣнѣи вѣ домѣ о. Пѣмѣсѣвѣнѣа 10 к., и водѣ о. В. Пѣнна 1 к. 80 с., о. Дѣвѣнѣова 40 с. — Разѣмъ єсѣтъ зѣбрѣнѣхъ прѣзѣи выѣказѣнѣи поперѣдно 1543 корѣнѣи, умѣнѣсѣнѣхъ по-частѣи на бѣнѣжѣнѣи вѣдѣлѣковѣи Товѣрѣиства задѣтковѣого вѣ Рѣвѣ руской, по-частѣи на таѣкой-жѣ кнѣжѣцѣи Товѣрѣиства кредѣтѣого вѣ Нѣмѣрѣовѣ. — *Бѣг. Гѣртѣнѣцкѣи.*

— Русинѣи! Пѣмѣятѣи на Руску Бѣрсѣу рѣмѣснѣичѣи-промѣсловѣу у Львовѣ.

Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 31 маѣ. Мѣжѣ мѣністерѣствомъ фѣнаѣсѣвъ а группою Рѣтѣильдѣвъ розпѣчали ся прѣговѣры вѣ справѣ ємѣіи корѣновѣи

рѣнты. Ёи выѣсѣта выѣсѣе аѣдѣ ся 200 мѣліѣнѣиѣвъ корѣнѣи, зѣ чѣго лише частѣна будѣ безѣпровѣзовѣно арѣалѣзовѣна, а для рѣшѣты будѣ аѣстерѣженѣ право опѣіи. Субскрѣпціѣи водѣбудѣ ся вѣ другѣи полѣвинѣи червѣнѣи. Все те водѣ условьмѣи, що инѣвѣстѣціѣиѣи законѣи не стрѣтѣтъ ся зѣ аѣкимъ прѣрѣпѣнѣи.

Дѣсѣаъ 31 маѣ. Вѣлѣкѣи промѣсловѣи зѣ Сѣксѣонѣи вѣ Ангѣлѣу ухѣвали запрѣтѣсѣтѣвати прѣтивъ масѣныхъ выѣванѣи зѣ Нѣмѣчѣнѣи заграничнѣхъ чѣскѣихъ и польскѣихъ рѣбѣнѣнѣковѣи.

Штѣнгѣльмъ 31 маѣ. Зѣ Пѣтерѣбурга допѣсѣтъ, що рѣсѣйскѣи комітѣтъ мѣністерѣнѣи водѣнѣвує вѣлѣкою бѣльшѣстѣиѣи прѣекѣтъ мѣністра вѣиѣи Курѣпатѣиѣи и тѣсѣрѣальнѣго гѣубѣрнѣатора Бѣбѣрѣковѣи, зѣ справѣи новѣго вѣйсковѣого ѣакѣна для Фѣнѣлѣдѣи. Разѣмъ зѣ бѣльшѣстѣиѣи гѣлѣсуѣвъ тѣмѣжѣи в. кн. Вѣлодѣиѣрѣвъ Аѣксѣандрѣовѣнѣи.

Рѣмъ 31 маѣ. Вѣ парламентѣи постѣялѣно до мѣністра заграничнѣхъ справъ инѣтерпѣляціѣи вѣ справѣи водновѣсѣи трѣдѣрѣжанѣого сѣюѣа. Опѣнѣдѣиѣи дѣсѣнѣиѣи удержѣють, що мѣністерѣи Прѣнѣтѣтѣи, котрѣи вѣ прѣтивѣнѣкомъ трѣдѣрѣжанѣого сѣюѣа, зѣвольѣає зѣ водновѣдѣиѣи, аби не выѣклѣкѣиѣи недѣвѣрѣи Аѣвѣстрѣи и Нѣмѣчѣнѣи.

Пѣрѣнѣи 31 маѣ. Сѣнатѣи прѣнѣяє законѣи о конфѣгѣаціѣи зѣ вынѣтѣкомъ арт. 18, котрѣи водѣдѣа сѣудѣмъ рѣшѣно о рѣздѣлѣи мѣтѣковѣи рѣвѣзѣнѣанѣхъ конфѣгѣаціѣи. Сѣнатѣи допѣсѣтъ, аби Вѣльѣдѣвъ-Рѣсѣи зложѣиѣи прѣдѣтъ тѣмъ вѣ комітѣи дѣлѣиѣи выѣсѣнѣа о тѣмъ артѣкулѣи.

Крѣдѣнѣи 31 маѣ. Крѣнѣцѣиѣиѣи побѣдѣиѣи аѣнѣглѣіскѣи водѣдѣлѣи и полѣнѣнѣи 41 Аѣнглѣіѣдѣвъ. На вѣсѣдѣи Трѣнсѣвалѣи Аѣнглѣіѣи зрѣбѣли наѣгѣву, але Бѣрѣи выѣсѣмѣкнули ся. Зѣ Фарѣкашѣтаду допѣсѣтъ, що Бѣрѣи розвѣивѣють вѣлѣку рѣхѣлѣвѣстѣи зѣ околѣцѣи. Напѣли на вѣлѣка фарѣи и зѣвѣи окупѣи.

Гага 31 маѣ. Пѣсѣлъ Трѣнсѣвалѣи д-рѣ Лѣйдѣсѣи прѣдѣ-жѣиѣи мѣжѣнароднѣму полѣовѣоѣому сѣудѣи формѣлѣнѣи вѣнесѣи о законѣченѣи полѣуднѣю аѣрѣканѣісѣкою вѣиѣи на подѣставѣи орѣченѣи сѣго сѣудѣи.

Бѣрѣнѣи 31 маѣ. Бѣро Вѣльѣа допѣсѣтъ, що Лѣгѣунѣанѣи повѣдѣмѣиѣи дѣпѣломѣнѣиѣи тѣло вѣ Пѣкѣиѣи, що хѣнѣскѣи цѣсарѣи зѣгодѣвъ ся не лишь на выѣлатѣу 450 мѣліѣнѣиѣи тѣсѣлѣвъ водѣшѣкодѣванѣи, але и на 4 процѣнтѣи водѣсѣтѣи.

Русинѣи! Пѣмѣятѣи на Дѣмѣ Товѣрѣиства „ЗОРѣа“ у Львовѣ.

Конкурс.

Вѣдѣи Товѣрѣиства „Русѣа Бѣсѣда“ у Львовѣи оголѣшує отѣсѣи конкурсѣи на дѣрѣкторѣа русѣко-народнѣого театрѣи. Подѣна вѣносѣи трѣба подѣ адрѣсою: Тов

рязо Головка, ані уявленнє ним кандидата на посаду.

Весь зібраний народ, як один муж, прийняв пропозицію о. Смули з таким одушевленням, що довго гомоніли оклики „Так ось! лише д-ра Петрушеня! жито дамо за него! на багнети поїдемо!“ і т. п.

Против сего введеної не підняв ся ані один голос!

Д-р Петрушеня, сильно зворушений оваційним прийняттям його кандидатури, подякував коротко за обиджене йому довіру і закликав готовити прийняти кандидатуру.

Потім о. Грицько назавжди (мислено) зацікавив д-ра Петрушеня: як він знає, він ставився до сільських справ руської церкви. — Д-р Петрушеня відповів йому на це запитання, що він дуже вдячний о. Грицькові за його інтерпеляцію, бо вона дає йому нагоду публічно відповісти розв'язавши всі питання, які ворогами клеветили, немовби він мав бути ворогом церкви і духовенства. Покликав ся на своїх зібраних селян, які свідчать, що він ніде не в нікому, ані приватно ані публічно, не висловлював протестів релігій, ані протестів цілого духовенства. Він все уважав і уважає руську церкву за одну з твердинь нашої народності і яко такою все буде брати в оборону, головний же єв-ангелізм. — О. Грицько уважав тую відповідь задовільною і спираючись на неї вже порішав.

А, але не хотів того п. Савчанський! Вправді порішено в Белзі піддати ся ухвалі соціальних зборів, вправді о. Карпач отримав збори сказавши, що на тих зборах має порішити остаточно кандидатура до союму і ніхто, навіть п. самі п. Савчанський не заперечив нічого против того з початку зборів, — ба! коли ж п. Савчанський не сподівався сповіщення такого результату! Взяв ся отже справу ратувати, але так нерозумно, що тільки ще краше відослав ціль своєї лицемірності, обурюючи доживого майже всіх зібраних. Сказав, що вправді прийнятий численний збір заявляє ся за д-ром Петрушенею, але такий самий довірчий збір в Белзі заявив ся за секр. Литвицьким (голос з поміж селян: а там був! там було нас дванадцять!) а далі, що він, не маючи певності, чи всі громади тут репрезентовані, не може узяти компетенції сего збору до порішення кандидатури (а в Белзі?); звідси до саме такої з того огляду, що на сї збори розставляли заперечення самі д-р Петрушеня, отже мабуть заперечення самих своїх сторонників. Неправда-ж, самі „честні“ заміти?

Але народ не дав ся баламутити. П. Савчанський достав належну відповідь від кількох бесідників, а сам його сторонник Кирило Головка, автор наведеного вище листу, мав видко досить сего крутартства, бо поставив вносення, щоб справу порішити негайно через голосування. Внесення прийнято. За секр. Литвицьким пошло на право лише около тридцять селян, за д-ром Петрушенею виступили на лави всі прочі. Председатель оголосив як результат вибору, що більшість заявила ся за д-ром Петрушенею. П. Савчанський вийшов ще

перед голосуванням; о. Карпач оголосив результат вибору, зв'язав ся председателством і також вийшов. П. секр. Литвицький на інтерпеляцію о. Матвія з Іструбич: що він думає зробити супроти заявленої ухвали, заявив, що понеже прийняв кандидатуру не з власної волі, але „бо мені казали“, dlatego на-раз не може се сказати, чи зрештуча чи ні, бо вперед мусить порадити ся тих, з котрих приймав кандидатуру.

На тих зборах скінчилися, але перед тим же зібраний ще раз заявив, що справу кандидатури уважають за порішену остаточно.

Нове товариство кредитово-урядників і священників

Від давна вже дав ся відчувати інтелігентній верстві нашої суспільності, котра не посідає недвижимого майна, як священники, урядники всіх категорій, нотаріуси, адвокати, лікарі, архітекти, редактори, літерати і пр., брак товариства задовольного, котре мало б за ціль удільовані і ухвалювані дешевого кредитового майна (гіпотек). Дотепер існуючий наші руський товариства кредитові поставили собі головною за ціль удільовані дешевих позичок селянам і міщанам та ратувати в той спосіб нашої селянства і міщанства з їх боргів професійних лихварів. Ті товариства не дуже охотно уділяють кредитові, ставлячи тяжкі умови, що впродовж в більшій частині застережені їх статутами.

Тому ж радістю прийняти належить відомість, що у Львові заснується нове товариство задовольного, призначене виключно для інтелігентної верстви руської суспільності, в котрій знов майже повністю становить наше духовенство. Зорганізовані однак кредитові для нашої духовенства насуває великі труднощі, а то з причини неупорядкованості до тепер квести матеріального положення священників. Нове товариство становить перший крок до сего великого важного діла. Обидва в міру свого розвитку буде оно могло розпочати акцію в той напрям, щоб з допомогою Виш. Ординаріата. На-раз ціль його обмежує на удільовані і ухвалювані дешевого кредитового руської інтелігенції.

Статут нового товариства, дуже совісно оброблений, передруковано на довірчих нарадах, а передчере ринув уже вибраний комітет оснудателів скликати перші Загальні Збори на годину 3 пополуноді в 6 червня до сали „Народного Дому“ у Львові. З огляду на важну і красну ціль, яку товариство має сповнити, думаємо, що оно абудало серед нашої інтелігенції широке зацікавлення, і багато осіб на збори прибуде. Для тих однак, котрим не буде можливо прийти, подаємо тут найголовніші точки статута.

Товариство опирає ся на взаємності і уділях членських. Один уділ вносить 50

кор. а вносом на фонд резервовий 2 кор. Виплачувати можна або одноразово або ратами, а то перша рата: вносом і 20% декларовано на уділи квоти, дальші рати в дозволі-пій висоті, однак не вище як 2 кор. Удільні привносять дивіденди з чистих виносів. Також буде товариство приймати вкладені щадливі до опростовання. Управу товариства становлять: Загальні Збори, Рада надзираюча і Дирекція. Рада надзираюча складає ся з 18 членів і 6 заступників, Дирекція з 3 членів і 3 заступників. Позички допускає статут лише до висоти 10.000 корон одна, щоб в той спосіб забезпечити удільованню надто великих позичок на гіпотеку, позаяк тоді товариство мусило б ся зб своєю ціллю.

Важна оснудателів виста, щоб кожний потребує найшвидше в тому товаристві поміч, а кожний засоби свій спосіб по-требуючи, люкуючи в товаристві своїм ошадності, котрим дають нове забезпечення фонд резервовий, спеціальний фонд утворений управою товариства в уділи членів. Розвід товариства залежатиме буде від підпори його руської інтелігенції, котрої ряди з кожним днем і на кожний полі збільшують ся. Важна оснудателів виста спонсорувати се нове товариство, щоб кожний інтелігентний Русин був єго членом і щоб товариство кожного такого Русина зачисляло до своїх членів. Тому кожний, хто лише може, повинен старати ся прибути дня 6 н. ст. червня на Загальні збори, що відбудуть ся о годині 3 по полудні в великій сали „Народного Дому“ у Львові, і вписати ся в члени сего нового товариства, щоб в той спосіб уможливити дальший його розвиток.

Справи парламентарії

На вчорашньому засіданні посольської палати і Король поставив інтерпеляцію що до поступованя політичних властей супротив громадських справ в Галичині і оголосив інтерпеляцію до міністра судництва в справі уживаня руського языка в судах і прокуратурах в Галичині. П. Брайтер інтерпелював з причини конфіскації брошури п. заг. Тараса Шевченка і якось стартує в „Громадській Голосі“ і що до робітничих водноносів в фабриці тютюну в Биняках. П. Пернерсторфер виводив до-магані, щоб вже раз введено закон о обезпеченні робітників на случай неспособности до праці або старости.

Відтак вела ся дальша дискусія надъ предложенням о водних дорогах. § 5. прийнято з додатком ухваленим вже в 1-бій уступі § 1, а то: до „рвк мають бути регульовані“ додано: „і каналізовані“. — При § 6 промовляв також Русин п. Василько, жалуючись на упослідження Буковини: правительством дуже радо визнавало охоту буковинських послов до праці, а теперь вынагороджує їх так, що ані в інвестиціях, ані в водних дорогах не уважали Буковини.

Генеральний бесідник „за“ п. Отвертня вказував потребу каналів яко дешевої комунікації, а що до галицького каналу казав, що міністерка траса здожь рвк Сяну і Висли не відповідає фактичним потребам; найвідповідніша була би лінія здожь аельбачів Карла Людвіка та і конечно треба втягнути Львів до сьти каналів.

По ухваленню параграфів 6—12 закончено раніше засіданя.

На вчорашньому засіданні забрав слово міністер торговлі Каль в справі проекту закона о опці надъ робітниками занятими при водних будовах в загальному при підприємствах будованих, заперяючи, що ему та справа дуже лежить на серцю.

Потім п. Біндер в імени кола польського заявив, що коло буде голосувати за предложенням, бо при будові каналів багато людей знайде заробок і се повинно здержати еміграцію, а дешевий транспорт угля до краю викличе галицький промисел.

Параграфів від 14—17 прийнято майже без дискусії. Маж резолюціями ухвалено також резолюцію п. Романовича, щоб Львів втягнуто до сьти водних доріг.

Слѣдуюче засіданя нині.

Ренеґатська безличність

Постѣдними часами мали ми нагоду звернути увагу наших читателів на зростаючу, до нечуваных вже розмірів безличність шайки московських ренеґатів, що завдяки неперетнім, прямо гриміній толеранції нашої суспільності позваляють собі на справдливий орій в анекдакти і поборюванню всего, що тільки руське „українське“.

Тепер знов можемо винотувати изъ двох свѣжих чисел „Галичанина“ двѣ безличні написти на „Українцев“ і „Фонетик“, що при томъ характеристичній тямъ безмежнимъ псевдо-аристократичнимъ цинізмом, з якимъ трактує ся мову „свинопасов та пастухов“ і загально селянську масу та і все, що їй близько, — тямъ цинізмом, що може бути виплодомъ тільки крайню адепратованості, на самі собі морально бездари в своїй запроданості упавших душ.

Якось низько, в своїй антиукраїнській скаженості мабуть аборжентів відвідуєм, надрапаю „новинку“ — отъ Каменки струм, яку „Галичанин“ підъ титуломъ „Лекція

крестьянина о Т. Шевченку“ помістив вѣ вѣ 107-бій числѣ. Авторъ новинки — переречивши вѣ „Дѣлѣ“ справоздане изъ черка вѣ Милитинѣ каменецкого повіту, де тридцять сѣляньска публіка участвовала вѣ Шевченковѣмъ обходѣ і де поважний сѣлянинъ зѣ Кучча читавъ своимъ спобратимъ водичѣ про народного гѣня, — закличѣ на се свѣтлимъ обурѣнямъ та кличѣ:

„Я увѣренъ, що сѣ свѣткою нужно глѣдати якого нѣмецкого Михѣля, акающего шодѣло о Шиллерѣ; я вѣкогда такъ-жѣ не слышалъ, щобѣ яній мазурскій Маѣекъ читалъ лекцію о Маѣкѣвичѣ; а тутъ вдругъ нашъ русскій мужикъ публично передъ собрѣніемъ, среди которого находится также значительный контингентъ интеллигенціи, читаетъ научное розсужденіе. Вѣ самомъ дѣлѣ явленіе то было бы весьма радостно, если бы не было дѣлѣтѣмъ акацій напѣхъ повѣтовѣхъ „дѣлѣтѣмъ изъ партіи національ-демократовъ“. Тѣ „дѣлѣтѣмъ“ стараются ввести вѣ народѣ яву партійного роздѣленія і при каждой случайности толкуютъ ему о „самостійній Україні“ а сѣ другой жѣ стороны ругаютъ „москалей“. А щоби свѣту показати, що народъ проникаетъ ихъ ученіемъ, они иногда выдвигаютъ якого мужика зѣ рѣчью о 30-миліонномъ народѣ, о царскомъ указѣ отъ 1876 года и т. п. Тѣмъ разомъ аранжеры оо. П. Зѣльскій і Купчанскій усмотрѣли себѣ крестьянина изъ Кучча на прелегента о Т. Шевченку. Не лучше и не полезнѣе было бы, если бы лекція касалася государства, скотоводства, садоводства, изъ чего не однакъ вынесъ бы пользу? У щѣ тѣмъ оо. аранжерамъ до дѣлѣ, интѣресующихъ непосредственно крестьянъ — кобы тѣ только исправно проѣхали „Ще не вмерла України!“ — Тѣ

Мы назвали майже цѣлу новинку зѣ „Галичанина“, абы дати нашої публіцѣ ad oculos доказъ кацапской перфидіи та безличности. Ренеґатъ смѣя напѣхъ нашої земли вытѣкати працю надъ національнимъ освѣдѣленіемъ нашої народѣ! Запроданецъ поважѣу ся конути болотомъ на тѣхъ, що ширѣтѣ майже народомъ почестѣ для памяти народного гѣня! Здепрэвованѣ надѣвидуемъ, для которого нема изъяного свѣтлого идеалу, которого думка не сподѣлаа двинути ся по-надъ матеріальну спѣдѣнну, не бачитъ нѣчого высшого надъ „скотоводство“, — бере ся вѣчти напѣхъ дѣлѣтѣлѣв, якъ напѣхъ выховувати народѣ!

Чи не подумати напѣхъ, читаючи таке своими очима, що все на свѣтѣ первертѣа ся вже горѣ дѣломъ? И до чѣго вже доходить, коли первертѣа, вѣ цѣломъ свѣтѣ мѣжѣ честными людьми уважѣний за помѣтѣ суспѣльности, важитъ ся зѣ мѣдѣянѣмъ чѣломъ ставати вѣ роли мѣнтора і робити ще завѣды тѣмъ, що не скажѣли себе вѣ ренеґатѣмъ багнѣ!

Теперъ чѣй-жѣ вже провидѣти і тѣ на-зѣвно-щирѣ люди, що бажали бы по можности вѣ злѣгодѣ і спѣшно зѣ „твердымъ“ борова-ти ся вѣдѣ Польщѣ, в котрѣ думаютъ, що уступчивостію і толѣранцією аможѣтѣ справдѣ дѣйти до якого-модѣ vivendi зѣ кацапами. Отсе и вѣ „modus vivendi“! Тѣго самого о. Зѣльскаго, що, не переставѣючи бути народѣ-венцѣмъ, думѣа для свѣтѣи справѣи вѣ свѣтѣи лагодѣи зѣ повѣтовѣми „твердыми“, — обидѣють они болотомъ глѣдѣливѣмъ лай-ки, коли вѣмъ манифѣстує свои національній перековані! Се по ихъ арогантскѣй терміно-логіи: „вводѣне вѣ народѣ явы партійно-го роздѣленія“! А скажѣна кацапска про-паганда вѣ Каменеччинѣ: змѣтана валѣта чѣ-чѣльнѣ „Прѣсѣтѣ“ а на ихъ мѣсѣе вводѣти читальнѣ вѣм. Качковскаго, вагонѣка на на-родѣну правѣпѣсѣ, дискредитѣване щирѣхъ на-ціѣналовѣ — по думѣ „Галичанина“ оче-видѣно робѣта вѣ дуѣхъ „сѣдѣненія і мѣра“...

Коли 107-ме числѣ „Галичанина“ при-несло таку напѣсть на напѣхъ повѣтовѣхъ патріѣтовѣхъ, то заразѣ слѣдѣуюче 108-ме зновѣ не обѣшло ся безъ нѣкѣмѣиной лайки на на-шу тапѣ редакцію та всѣхъ „Українцевѣхъ“.

Вѣ свѣжѣмъ новинѣ „Дѣшевѣ радѣстѣ малокультурныхъ“ оргѣа нашѣхъ „русскихъ“ — що зѣ всѣмъ „русскѣмъ“ культурѣ (Господи! прѣсти за слово!) вѣподобѣли наибѣльшѣ на-гайку, жаждѣариско-полѣцѣскѣй „атдѣленія“, доносѣ, ну вѣ... рубѣль, — выливѣа парѣкѣзѣ-мы формѣальнѣмъ скажѣннѣмъ за-дѣа выпѣчѣтѣ-ния чѣстѣонародѣною мѣовѣю и „кудѣхѣвѣстою фо-нетикѣю“ кѣяжѣочка „Сѣвѣтѣй Рѣкѣ“, де и апрѣбѣта Мѣтрополѣчѣмъ Орѣдѣнарѣата — фо-нетѣчѣа. Назѣвѣи нашу коротѣку замѣтѣку вѣ той справѣ изъ 107 числѣ „Дѣла“ і дошѣу замѣтѣку „Русѣа“, заявѣа „Галичанинѣ“, що вѣмъ стоѣтъ за „этимѣологѣческѣе, исто-ричѣскѣе а тѣмъ самымъ (якѣ лѣгѣчно!) культурѣне писѣаніе“, и пукаѣа ся на дешѣвѣ Witzѣмъ, якѣ можѣтъ бути хѣба доказѣомъ то-го, що всѣмъ зѣдѣровѣй рѣзумѣмъ и всѣмъ дѣбѣка-стѣду, якѣ еѣвѣтуально можѣтъ ще захѣвати ся зѣ редакціѣ „Галичанина“, пошѣли зѣ весѣною на зеленѣу пѣшу. Обѣсурѣна мосѣвска рѣшѣльѣка, що наѣа ся якъ-разѣ до лекѣтуры для тапѣхъ верѣховѣхъ культурѣи, якѣ: двѣрѣни-кѣ, вѣзѣи та бѣдѣуѣнѣцѣи, захѣрувала мабѣтъ поѣдѣ впливѣомъ панѣуючѣмъ вѣдѣмъ вѣльѣкозѣ денѣ горѣчѣа на „культурѣоманію“ и вывѣдѣтъ, що фѣнетѣчѣи яѣвѣають тольѣко малокультурѣи люди, тому и Мѣтрополѣчѣ, що маѣа „зѣботѣ-тѣсь“ и о глѣуѣхъ та малокультурѣныхъ, по-зѣвѣлиа на печѣтанѣ кѣяжѣочѣкѣи правѣишѣи фѣнетѣчѣною для „малокультурѣныхъ“. Вѣдѣ-крѣпѣи таѣкѣ бѣстроумѣю, що фѣнетѣчѣа пра-вопѣсѣа вѣ признаѣомъ малокультурѣности“, по-рѣвѣнуѣа „Галичанинѣ“ нашу „радѣстѣ“ изъ тѣмъ, „когда дураки зѣлѣрадѣствуютъ, що му-дѣры [сѣ-бѣ-то Мѣтрополѣчѣ] совершаѣтъ глѣупѣстѣи“.

Подѣвѣламо вульѣарѣу глѣупѣстѣ сѣго нѣ-бѣ-Witzѣа! Она таѣкѣ и до лицѣ „культурѣныхъ“ зѣ редакціѣ „Галичанина“, що пригадѣуѣтъ соѣѣю незѣвычайѣно живо урѣлопѣяѣа, которѣй

лодках нерас слухала слів, аж серце замлі-вало.

Не тільки солодких, але й розумних. Она в короткім часі навчилася цілком нової чесноті: „не лаш своє, але й чуже любити“.

Се був її перший над мужем успіх. Як могла она передше так гарної чесноті не знати?

Чудове, чудове вела тепер жити.

Одного разу вечером, в сонних лучах місяця, она пригорнула свою голову до його грудей... кріпко притулилася. Шеннула щось мужеві до уха, закрила лице руками і сплала. А він обняв її що сили, притис до себе і довго, довго держав в своїх обіймах.

Обня сплала.

Відтак поглянув ніжно в розлітене волосся, відгортав руки від личка, обняв її стан, взяв її на коліна і пестив... пестив свою голубку. Там під її серцем щось ворухлось...

Чуді себе щасливими як ніколи.

Бажали сина...

Мовчали. А гадки їх повеселив в країну світлих мрій.

Блу чудівла далека погідна будучність, коли его кров, его син стане між германіа-ми народѣ і вкрѣа себе славою, а батька вдѣкою та честію... І видѣа він у старѣстѣ лѣт спѣвѣне своѣ гарѣче бажѣа — спѣву, незѣвичѣаю і виключѣно Польщѣ, одну і суцѣль-ну, без рѣжѣнѣ віри, яѣка і народѣности, самѣу тільки Польщѣ... а своѣ сѣна між пер-шими...

Щасливий батько!

А її мрілоє, що она матерію, що у неї син, гарний молодець. Она зѣго зродѣла, ви-корѣмила, виѣкала, виѣчала... і він стаѣ гер-манѣ-сѣйґотѣм. Він мѣсѣтъ бути герѣом і свѣ-точѣм, бо її син не може бути перѣсѣчанѣм чѣловѣком. Він цѣрѣа за соѣѣо мѣліѣна, він дѣвѣа народѣ, розѣуѣа кѣйѣанѣ, даѣтъ ему волю і славу... а на неї будѣтъ вѣказѣуѣти і заѣв-дувати: „Се го маѣи, се її заслѣга!“

О, ні! будѣе пѣщѣти ворогѣи, він відѣм-стѣтъ всѣ вѣвѣди... він...

Щѣсь її під серѣм забѣліло.

Які вивди?... на яких ворогах? Таж він сам... буде ворогом Русь... а може й катом?! Він Русь буде розпинати, а може й її, свою матір, зненавидить... він буде Ля — — —!

Здріснулася в ній Русинка — вся дро-жала.

Але муж ніжно її обняв, пригорнув і впис ся пристрасно в її усточки — мало ду-ші з неї не виссав.

Що супроти такого поцілу значить вся Русь з її всіма ідеалами?...

Утихомирилася.

В совітнім цюпанню і точнім сповненню своїх обов'язків лежить все щастя чововіка: внутрішнє задоволені і спокійна совість. Се було її першим стремлінням від першої молодости, сего і тепер бажав і мусить дізнати. Она вірять, що мусить, а віра у неї незломна, непохитна. Аби она була задоволена і мала спокійну совість. А що по-за тим — її бай-духе. Чи се її вина, що она інакше повинна обов'язки чововіка, а інакше свѣт?... Свѣт ніколи її не розумів — та й без того она щаслива.

А Русь?... Чи она Русин європей-нає?... Ні! Она її любить як давніше. Мо-же бути, не тою виключно, не розумно, фанатичною любовію — але від чого чововік має розум? Впрѣчѣм Русь платѣтъ чорѣною неѣвѣдою. Скѣлько не принесла она для Ру-синѣ жертѣ — а своѣ її заїмѣла. Навѣтъ тогдѣ, коли она в імѣ жертѣи для Русин відѣдаласѣ за ворога Русин, сѣмѣли її підѣрѣвати о інак-ші єгоїстѣчѣні наміри! Се нѣчо бѣльшѣ, як мѣрѣка, підѣла заѣпѣтъ.

А від заѣпѣти не охѣрунѣтъ ся ніхѣо. Она увѣрена, що і тогдѣ, коли її перѣродѣний стаѣе хѣалою народѣу своѣго, що і тогдѣ заѣп-чѣтъ гадѣуючѣй голоѣ заѣпѣтъ: „Сѣго янічѣа носѣла, зродѣла і вѣховѣла Русѣнка!“

А прѣцѣнѣ всѣо, що лѣш в своѣм житѣю она учѣла — було для Русин і в імѣ жѣр-тѣи для Русин...

О щаслива Русин!

Чортків 1900.

линувши дещо військовий „шпрах“ і вернувшись в село, лав обиди своїх здоровому розуму не позбавлялись сповідаючи „дурними хлопцями“. Так і пригадаєся зараз із життя вірно підхоплена, хоча і не на „культуризм“ і „культуризм“ зложена приказка: „Куди кинути до патвоя!“ — а мовчаві-свямі псымавам хоч-бы до „русской культуры!“

Насмішки „Галичанна“ над народною мовою можемо лишати на боці; она знає заанадто пакнуть „урлоунацтвам“. Та за те почувалося до обов'язку одне признати го-сподинам воді „Галичанна“, а вимовно, що они мають за собою „больше“ древнюю исторію, ніж мы, котрих — якъ вонъ пише — „исторія і культура начинається отъ смѣхотворной „Бисиди“ Котларевскаго“. Напатно-вазі вѣсьм людством Бисиди справді мають ва собою дуже „древнюю исторію“, якъ завидувати имъ не думаемо. Sit tibi!

Не гадаємо довше займати нашихъ читателівъ вѣщавими ренегатскон безличности. Назеденого досыть, абы змѣркувати, до чого доводитъ толеранція та пасивность нашего загалу. Бо справді, коли-бъ не та наша уступчивость, давно змѣли бъ мы сю погань въ нашон землі.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фондъ!

— 3ъ нагоди лѣтного сезону. Богато въ рускон интеллигенціи вѣждаея теперь на до-шій або коротшій часъ до рѣзныхъ кувелевыхъ мѣсцевостей, абы подкрѣпити свои силы. Дачю интеллигенціи тыхъ мѣсцевостей заробити гроша чимало, повинна она домагаться, абы тѣ властители зробили дещо и для насъ, то значить, предплатили для насъ русскій часописъ, а що найменше одинъ политичный дневникъ для неформована про сучасне публичне жите, и одну гумористичну часопись для розвеселенія. Тожъ домагайтесь, Родимці, въ всѣхъ кувелевыхъ заведенняхъ „Дѣла“ и „Комара“!

— 3 товариства ім. Котларевскаго у Львові. Зайдає виділу відбуде ся ві второк дня 4 с. м. о 7 год. вечером в льозалі тов. „Руска Бесѣда“.

— 3 Наукового товариства ім. Шевченка В сѣреду дня 5 червня буде точно о 6 год. вечером зайдана историко-философской секції з такимъ порядком: 1) Гуцульщина, третя частина, зрєферувъ проф. В. Шухевичъ. 2) Іллія правничой бібліотека, зрєферувъ др. Ст. Даієвскій. О год. 6½ буде зайдана филологической секції з такимъ порядком: 1) До историй шкільництва на Русь, зрєферувъ А. Павенцкій. 2) Виданъ писанъ Федьковича, зрєферувъ др. І. Франко.

— Редакція „Свободи“ осолошує воді двѣхъ 30 с. м.: „Якъ ма вже доносивъ в ч. 17-ім, „Свободу“, котра доси належала до кѣльохъ людей, що її заложили, переза на свою власність Народный Комитет. Наслѣдкомъ сего переходить такожъ редакція „Свобода“ з на-ступачюмъ 21-имъ числомъ по мѣсці і бажаню Народного Зѣду з дня 25 мѣсяца с. р. в рука д-ра Евгєна Левцкаго. Дякую просямо прислалати передплату і рекламці далѣше на дотерешню адресу: Адміністрація „Свобода“ у Львові, ул. Баторія ч. 24, але вспрѣвахъ редакції, якъ з дописами і т. н., просимо удавати ся від тепер на адресу: Редакція „Свобода“, ул. Осоловських ч. 12.“

— Изъ Станислава пишуть намъ: Въ найближшій четвѣръ, 6-ого н. ст. червня, рѣвно часно изъ загалными зборами „Подгѣрскон Облѣки“, устроєво тутешня „Руска Бесѣда“ вечерницѣмъ зъ танцями, котрихъ розпочинають ся о год. 9-ой вечеромъ въ комнатахъ тутешнихъ народныхъ товариствъ и въ примѣстной салѣ балевѣй. Буде се передъ вѣрѣями послѣднѣа за-бава зъ танцями. — Въ львѣ устроєво „Руска Бесѣда“ кѣлька прогулокъ въ подальшій сторону нашего Подгѣр. Комитетъ забавовий, зложенъ изъ 15 молодыхъ и энергичныхъ людей, докладає всѣхъ старанъ, чтобы и найближшій вечерницѣ выпали такъ свѣтло або и ще краше, якъ пивагураційный вечеръ въ маю. Стрѣй вечерковий або народный. Вѣгуля воді особы 2 кор.; білѣты продають ся лѣше при касѣ. Запрошена розбѣлавъ до знакомыхъ гостей; хто не достаєтъ бы черезъ недоглядѣ, зводитъ звернути ся каткою до „Рускон Бесѣды“ ул. Осоловскихъ ч. 28.

— Изъ Старосамбѣрсконого пишуть намъ: Въ послѣднихъ дняхъ лютили ся въ нашомъ по-вѣтъ страшной тучѣ градовѣй. Дня 25 мая вы-товѣтъ градъ вѣсьмъ вѣсьмъ въ Сущани великой и въ околици Хирова. Дня 29 мая зновъ пе-ресунула ся велика туча градова по-надъ Стрѣльбичѣ, Старый Самбѣръ, Бачину, Созанъ, Сущицю Рыкову и порѣдила величезной шкѣды. Особливо потерѣли страшно Стрѣльбичѣ, ле-вымагѣли ся найбільша сила тучѣ. Градъ бувъ завѣдѣвши дорѣднихъ лѣсковыхъ и волос-ныхъ горѣховѣй. Падавъ на два опяды найме-по побѣзъ години. За першымъ разомъ падавъ въ дощѣмъ, за другимъ чѣстѣмъ, а такій гу-стѣй, мѣвъ-бы его хто шуфѣлю сыпавъ. Въ од-ной хвали земля стала бѣла якъ сѣредѣ зѣ-мы. При тѣмъ лютили ся страшна буря и вид-но було, якъ градъ цѣлыми лавами летѣвъ гнаний вѣтрѣмъ немѣвъ свѣтъ середѣ метели-цѣ. Лѣсте въ деревъ позыпало ся, но садахъ ажъ затыкло ся. Яка сила бурѣ була, можна собі уявити въ того, що градъ пооббивавъ стѣны мурѣвъ церковныхъ а такожъ въ мѣш-каню священника ажъ до цѣлы а лѣсте по-прибивавъ до вѣковъ якъ-бы нальвивъ. Въ червѣ воді стороны вѣтру вѣсьмъ шибѣ вы-тѣей. На поли страшно спустошено. Де було

жито, лишилася одна стерня, хотѣ-бы на львѣ-п одѣвъ колосѣвъ не уцѣлѣвъ. Ё се дуже до-бѣмѣа страда для тутешнихъ господарѣвъ, бо-туть люде съють дуже много жита, особливо въ шугѣмѣхъ нѣвоѣвъ. Зъ цебулъ и свѣнокъ, головного продукту яриного того села, не-лишало ся и слѣду. Вѣсьмъ змѣшанѣ и скабу-жѣне, якъ-бы нѣколи при тѣмъ людѣка рука не робила. Градъ упавъ такъ грубо, що ажъ изъ жита поломаного видно его було. Зъ бо-рѣдѣ и горѣховѣй вода позыпувала градъ на-долыны и потворила цѣлы грѣбѣль, котры ста-мѣвали воду и сиринчили въ найменшомъ я-рѣчку великѣ выливѣ. До пѣвъ ще, коли се-ишу, т. е. 31 мая лѣжать великѣ безформны-мамы лѣду абѣтъ зъ топѣючѣмъ граду. Коню-шина зѣвѣна въ самѣмъ коренѣ, ажъ землю-видно. Не абы що, але навѣтъ трава по лу-кахъ такъ збѣта, що нема навѣтъ надѣвъ, чи-скоро водновѣтъ ся. Люде въ страшной ро-зпѣцѣ. Дѣхѣ жито кѣсѣтъ а другѣ формально-утѣчѣтъ изъ села. Въ якихъ разѣвѣрахъ шкѣды-суть по другихъ селахъ, не знаю, але въ по-рѣвнаню до Стрѣльбичѣ певно вѣдѣтъ. По-другихъ селахъ зѣда ся бѣльше залавѣвъ дощѣ. Тѣлько въ части Бачины и Торчинѣвахъ градъ-пѣробивъ бѣльшій шкѣды, якъ де видѣ. Вѣчера-зновъ, т. е. 30-ого мая падавъ дуже великѣй-градъ въ Гольцевѣку долѣшномъ. Ближнихъ-вѣсѣй ще нема. Люде подали о лікзидацию-шкѣды.

— 3ъ Перемыскаго пишуть намъ: У насѣ-воді двѣхъ недѣль страшна посуха и годѣ-дѣждѣтъ дощу. Жѣта красѣй, теперь вод-цѣвѣтъ; такожъ ишенѣцѣ добрѣй. За те-лѣмена, вѣдѣсы, бураки и взагалѣ ярина и-огородинины тримають ся землѣ, не ростѣтъ, а навѣтъ декуда занѣдѣли и щѣзѣли. Капу-сты позасажѣвано, але жарѣе солнце богато-и-спалѣло и треба буде насаджѣвати.

— 3ъ Дрогобича пишуть намъ: При допов-няючѣмъ выборѣ одного члена Рады повѣто-вой зъ сѣльскон куріа (на мѣсѣе пок. д-ра Ю. Кмицкевича) выбраный русскій кандидатъ о. Ю. Гумецкій изъ Дѣлявы 146 голосами-прѣтѣвъ 68. Контрактиція була завѣята; ож-ивленѣе и заинтересованѣе было бѣльше, ніжъ-звычайно въ такихъ справѣхъ.

— Политичного инспектора шкѣльного въ-осѣбѣ п. Токарского має повѣтъ жѣдѣтъвѣскѣй. Зъ-вѣдѣтъмъ пишуть намъ: Сей панъ ин-спекторъ давъ „бѣсѣль“ учителямъ изъ Роздо-лу голосувати при выборахъ до рады громадскон-на провинаторскѣ лістѣ. А коли п. учитель-ухилилѣсь воді голосованѣ, то въ шарѣ дѣвъ-по выборовъ одержавъ управитель школы-цѣлѣкомъ неузасадѣненѣе и неслѣшны „вѣтѣнѣе“ изъ околици Рады шкѣльной. Обѣрѣченъ до-крайности, обѣвѣляючи ся дальшихъ сенатѣрѣ, навѣтъ до Рады шкѣльной просѣбу о пере-несѣнѣ въ иншій округъ. Черезъ свою политѣ-команію нанѣ инспекторъ выганає найлучшій-учительскій силы изъ своего округа, въ котрѣмъ-шѣвенѣтъ мѣсѣе остає необсаджѣныхъ!

— Въ справѣ кровавыхъ подѣй въ Мана-стирици пишуть изъ Сянока до Kurjer'a lwowskiego: Слѣдѣство въ справѣ кровавыхъ-подѣй въ Манастирѣи веде ся бѣстро. Побѣ-режѣникъ Матѣй Баранъ зѣзнавъ, що и вѣнѣ-стрѣльнѣвъ до забитого Кѣлика занѣмѣтъ и сѣр-вичѣмъ шротѣмъ. Изъ сѣлянъ арѣштовано-двохъ: Онуфріа Кѣлика и Василя Гаталу. Натомѣстъ лѣвѣного Вѣськовскаго лѣшено на-воли. Поселѣвъ ся вѣнѣ въ Посадѣ вѣлѣхѣ-сѣбѣй. На телеграфичномъ столѣвъ передъ его-мѣшканѣмъ написавъ якѣсь домашній поѣтъ-такѣй двѣстѣхъ: „Tu mieszka morderca — szkodliw z Monasterca“. Сей поѣтичний творѣ-жѣндармеріа сѣчасѣвъ занѣцѣла. Жѣндармѣ-лѣшено такожъ на свободѣ. Жѣндармѣ Ин-сѣдѣцій, у котрого выкрѣто на илѣчѣтъ сѣню-пѣамку, вѣступѣвъ до вѣськовскаго шѣтала въ-Сяноцѣ. Слѣдѣство ведѣтъ мѣжѣ иншимъ та-кожъ въ тѣмъ напрямѣ: чѣ хто не подма-вѣвъ людеѣ до обороны ихъ правѣвъ. Зѣ сто-роны зарѣду добѣръ гр. Красѣцкаго не з-робѣно доси нѣчого для добровѣльного по-ложѣженя спорѣвъ. Про водновѣне правного-стану лѣвѣныхъ добѣръ доходятъ новѣ подро-бѣцѣ. Показѣвъ ся, що господарѣства въ бу-дѣщѣмъ, котры въ давна были власностью-сѣлянъ, поселѣныхъ за часѣвъ пок. гр. Ед-мунда Красѣцкаго, итабулованѣ якѣ двѣрѣва-завѣдѣбѣ, хочъ ихъ властѣлѣтъ кажутъ, що-давно вже сѣлатѣли, згладѣно водробѣли на-лѣжѣтѣсть за нихъ. Заинтересованѣе справѣ-подѣвъ въ Манастирѣи зъ загалѣе и дуже-живѣе, такъ въ Сяноцѣ, якъ и въ цѣломъ о-кругѣ.

— Bank zaliczkowy у Львовѣ на надавѣчѣ-ныхъ загалныхъ зборахъ д. 29 мая с. р. пе-рѣвѣвъ такѣ намірѣу змѣну статутѣвъ, по-лѣа котрой тепѣръ право участѣи в голосѣу на-загалныхъ зборахъ будѣтъ матѣи лише тѣ чѣ-ленѣ, що заложили чи зложѣтъ найменше 400-кор. удѣлу. Надзираючи рада такѣ поставѣла-на свѣмѣтъ!

— Въ справѣ зѣльницѣ Львовѣ-Винники-вѣдѣбуєтъ нѣтъ о 10 год. въ будѣщѣу со-ймѣмъ конференціи делегатѣвъ видѣлу прав-ного, громады мѣста Львова и интересо-ныхъ поѣтѣвъ. Предметѣмъ нарядѣ естъ у-становленѣе грамѣ въ обѣату мѣста Львова и-езентуальнѣе продолженѣ ліній до Перѣмы-славѣ и до Хотѣторѣ. Делегаты мають з-ложѣти заяву що-до жѣртѣвъ грошѣвыхъ на-тѣу-цѣль воді громадѣ и пѣвѣтѣвъ.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Въ Крѣхѣвѣцѣхъ коло-Станислава згорѣвъ всѣра великѣй мѣмѣвъ Ва-тенѣрѣа; огѣнь бувъ пѣмѣрѣмъ подѣловѣнѣй; шѣгда обезѣченѣа. — Презѣсомъ академіи на-укъ въ Краковѣ выбрано поновѣо проф. гр. Стан. Тарновскаго 50 голосами на 53 голосо-уѣныхъ. — Цѣсарѣ надавъ профессорамъ Ив. Чубѣковъ въ гимназіи св. Анны въ Краковѣ и-Ал. Шарловскаго при III гимназіи въ Крако-вѣ тѣтѣлу радѣнѣкъ шкѣльных. — Зѣветнѣй-поѣтъ и драматургѣ французскій Едмундъ Ро-

стандѣ ставѣ членомъ французскон академіи. У Львовѣ застрѣльнѣвъ ся вѣчера у краковѣскѣмъ-готѣли чѣлѣдникѣ шѣвскій въ Виткова Иванѣ-Дѣмчукѣ. — Ільѣо Мастѣнарѣ, зарѣбѣникъ въ-Любѣчи корѣльскѣй, верѣтѣвъ оногодѣ пѣмѣй-до дому. Коли переходѣвъ коло ставѣу, закор-тѣло его скупѣти ся, та якъ давъ „шѣупѣка“, то-выгѣдѣи его ажъ другого дня вѣжѣвного. — Краковѣскѣ Товариство обезѣченѣе має вы-платѣи потерѣдѣцамъ въ Олѣшѣцахъ 320.000 кор-обезѣченѣа.

Посмертнѣ — — — оповѣстки.

О. Емилианъ Грушкѣвичъ, парѣхъ въ На-конѣчѣмъ, упоковѣвъ ся д. 27 мая въ 65 ро-цѣ жѣтъ а въ 35-омъ свѣщенѣства. В. 6. п.!

Емилиа въ Стѣтѣвѣчѣ Галька, жѣна о. Игнатія Гальки изъ Дубѣковѣа а сѣстра по-мершѣного недавно декана о. Іларія Стѣтѣ-вича, упоковѣла ся д. 27 мая въ 68 роцѣ жѣ-тъа. В. 6. п.!

Наука, штука и література.

— Друга часть першого тому (стор. 145—318) „Гуцульщини“, написанѣй проф. Володи-мирѣмъ Шухевичѣмъ, появилась ся сѣмѣ даими-накладѣмъ Наукового Товариства имени Шев-ченка.

Перша часть, выдана 1900 року, мѣстѣла-вѣсемъ першихъ роздѣлівъ, а сѣея другая мѣстѣта-въ IX-імъ роздѣлі „Звичайнѣй занѣта Гуцулѣвъ“, а-въ X-імъ „Домашній промѣселъ“.

Звичайнѣй занѣта обѣмѣють: 1) Працю-и осѣдку, а іменно: коло жорнѣвъ, лѣну, ко-нопѣвъ, вѣвѣны, шѣтъ, олѣю, копанѣа і оранѣа; — 2) Сѣнокосѣа; 3) Вугѣвъ (работѣу в лѣсі), спѣ-вачку; 4) Колѣнѣу; 5) Рабарѣство; 6) Стрѣ-лѣцѣтво.

Домашній промѣселъ обѣмѣвъ: 1) Лѣн-карѣство; 2) Корѣтарѣство; 3) Бѣдѣтарѣство; 4) Столарѣство; 5) Кушнѣрѣство; 6) Тѣвѣцѣство; 7) Гонѣарѣство; 8) Мосѣжѣницѣство; 9) Вѣробѣа з-ремѣня; 10) Рабарѣство.

Обѣа новѣстѣ роздѣлі зѣлѣстровѣує 143-образѣкѣи і 2 хромѣолѣграфичнѣ табѣлицѣ (а-цѣлѣй першѣй томъ маѣ 233 ілюстраціи і 5 хро-мѣолѣграфичнѣхъ табѣлицѣ).

Образѣкѣи тѣ представѣють зѣнрады, якихъ-уживають Гуцулѣи при своей праці, далѣше-способѣи і зѣора вышиванѣа, картинѣи зъ поло-винѣскаго жѣтъа, іллія полѣвинѣскаго стоїча, кошарѣи, струнѣи, полѣвинѣскаго дорожѣи, зѣнрады-до рабарѣства, стрѣльѣи, порошѣники, заставѣи на-зѣвѣрѣну, формѣи бѣдѣнарѣхъ вѣробѣвъ, тѣвѣцѣй-вѣрѣстѣа, гонѣарѣскій кругъ, шѣчъ гонѣарѣску, формѣи гнѣвѣныхъ судѣи, вѣробѣа зъ мосѣжѣи-способѣи вѣдѣлѣванѣа зъ мосѣжѣи, хрѣсти, топѣрѣцѣи, пѣлицѣи, чѣпѣраги, ножѣи, зарѣбѣчи, старѣи образѣи-вѣрѣзуванѣи на деревѣи, окрасѣа на свѣлокахъ, трѣнци, хрѣсти, зѣорѣи рѣзѣбѣ, жѣалъ зѣробѣленѣи В. Шѣрѣбѣлѣкомъ для Мѣтроп. А. Шѣпѣтѣцкаго, а-надѣо фотографичѣу зѣнѣмѣу Василя Шѣри-бѣляка при токарѣи і зѣнѣмѣи найбільшѣхъ гу-цульскѣхъ стѣчѣвѣникѣи: Юрѣи Шѣрѣбѣляка, Васи-ля Шѣрѣбѣляка, Марѣва Мѣгѣдѣнѣука і Дмитра-Дутѣчака.

Зъ хромѣолѣграфичнѣхъ табѣлицъ одна змѣ-ловѣує вышиванѣа Гуцулѣкѣи, а друга предѣ-ставѣа въ 8-охъ малѣюнкахъ усѣи стадіи, якѣи масѣа-перѣйтѣи мѣсѣтъ, закии вѣидѣ „пѣсанѣу“ (зѣо-риѣстоѣу).

Кожній образѣкъ виконанѣй пѣсля оргѣ-налу, будѣ-то рисѣункѣмъ, будѣ-то фотографіѣу; кожній приладъ ознаѣченѣй у всѣхъ подро-бѣцахъ-відѣповідѣными назѣванѣями народными. Для при-кладѣу подаѣмо, що приѣмъ, коѣа зложена ажъ-ізъ 10 частѣи а кожда має особѣну народну назѣву. І такъ: часть зѣлѣзна аложена зъ полѣтѣна, пру-тъа, колѣса, жѣла, вѣстрѣа, пѣтки зъ пѣлѣмъ і-перѣстѣи, а часть деревѣана зъ кѣсѣти, ручки і-рукодавѣника. — Тѣвѣцѣй вѣрѣстѣа чѣсѣлѣтъ 34-частѣи, а кожда має свои особѣи народнѣе на-зѣванѣе. Ва навѣтъ зѣорѣи, якѣими Шѣрѣбѣлакъ-украшѣа свои вѣробѣвъ, мають свои пѣтѣмѣи назѣви. — Гуцулѣи уживають 12 способѣи вышиванѣа, якѣи въ книжѣи проф. Шухевичѣа відѣповідѣными-образѣкѣами і поучѣнѣями представѣленѣи такъ, що-можна зъ тѣхъ образѣкѣи навѣчити ся гуцульскѣ-го шѣтъа. Цѣкаву рѣчъ подаѣвъ при нагодѣи шѣтъа-проф. Шухевичъ, іменно се, що три роди гу-цульскѣго шѣтъа не были вѣнесѣи навѣтъ завожѣй-шѣколѣи робѣтъ жѣвѣчѣхъ у Вѣдѣи, наслѣдѣкомъ чо-го-учѣтельскѣа шѣтъа робѣтъ, панѣи Л. Шѣаерѣр, му-сѣла на тѣ шѣтъа особѣи вѣмѣцѣкѣи назѣви творѣти, якъ: Ruthenischer Plattstich mit Vorstichen і-Рuthenischer Plattstich mit Riebstichen, а одно-шѣтъа, якого лѣмѣе сѣлѣди на давнихъ тканѣнахъ-були досѣи зѣнесѣи, ухѣдѣло підъ назѣвою Okastich-за італѣйскѣе (назва „ока“) дала до сѣго при-чину!). а тѣмъчасѣмъ показѣло ся, що ово і-досѣи уживанѣе у насъ підъ назѣвою рѣмѣжѣи, в-якѣи вѣ оѣчка (ока), і що оно зъ Італѣйцѣами не-маѣе нѣчого спѣльного.

Цѣла сѣея часть „Гуцульщини“ перѣпо-нѣна тѣсячѣами народныхъ высловѣи, якѣи зѣбогѣ-тѣа нашу номенѣлатѣру незначѣино, а надѣто-выкинутъ цѣли сотѣи укѣзѣнѣхъ або зъ пѣмѣи-мовѣи перѣбравѣхъ означѣнѣи.

Отѣи гадѣи перѣсунѣувѣвъ намъ, коли ми-мали нагоду побѣжѣю переглѣнути найвѣщѣишу-працю проф. Шухевичѣа, про якої першу часть-вѣвѣказѣлись голосѣи мѣродѣтѣныхъ людеѣа вѣ-великимъ признѣванѣмъ.

Подаючи сѣмъ коротѣнько змѣстъ другої ча-сти „Гуцульщини“, маѣмо на цѣли зѣверѣну-увѣгу цѣлого нашего загалу на сю працю а-тѣмъ самимъ припѣорѣчати її якъ найгорѣчѣише і-то тѣмъ пѣвѣнѣише, що цѣла праця, крѣмъ своей-научѣной вѣрѣстѣи, визнаѣчає ся ще незначѣино-гарнимъ выданѣмъ, а то закладѣи бѣдѣлѣстѣи нашо-го Наукового Товариства ім. Шевченка, що-оцѣвѣвши якъ сѣлѣд доволѣтѣу працю проф. Шу-хевичѣа, не пощѣдѣло нѣчого, аби піднѣсти вѣр-тѣсть такъ пожаданѣго выдавѣнѣцѣва, якѣи вѣ-етѣнографіи Гуцульщини.

Телеграммы.

Петербургъ 1 червня. Комитетъ министровъ-вѣдѣнѣуєвъ проѣтъ министра вѣиѣны, абы-ѣн-лѣвѣденѣе вѣдѣско призначѣно до служѣи въ-Рѣссіи и придѣлено до рѣссѣйскихъ полѣковѣи.

Мѣдиѣанъ 1 червня. Дѣвѣнѣи доноѣтъ, що-мѣжѣ Рѣомѣмъ а Парижѣмъ ведѣтъ ся пе-рѣговѣры, на подѣставѣи котрыхъ Италѣа мѣа-обѣадѣти Трѣпѣлиѣа а Франціѣа вѣсѣдѣну часть-Марѣока. Дѣрѣжавѣи, зъ выѣзѣкомъ Англіѣи, котра-робѣтъ заѣстерѣженѣа, мають бути сѣму проѣк-товѣи прахѣлѣнѣи.

Корѣуна (въ Испѣнѣи) 1 червня. Стѣйку-ючѣи акѣивѣной урядѣиной розпѣчалѣа демонѣстра-ціѣу и приѣвѣтали надѣходѣчу жѣндармеріѣу ка-лѣвѣмѣмъ. Жѣндармеріѣа стрѣлѣла; убитѣи кѣльѣка-особѣа, а ще бѣльше ранѣна. Урядѣова дѣ-пѣша доноѣтъ о одѣмѣу убитѣи и двоѣхъ ранѣ-нѣныхъ. Спокой правѣрѣненѣо.

Лондонъ 1 червня. Кѣченѣръ доноѣтъ зъ-Прѣторѣи, що на вѣдѣско генѣрѣла Дѣссѣа у-дарѣвъ Дѣларѣй. По заѣвѣтѣи борѣвъ водѣнѣрто-Бурѣвъ. По ихъ сторѣнѣи поѣгѣбла 35 зѣлоѣи, Англіѣцѣи мѣли 174 убитѣхъ и ранѣнѣхъ; мѣжѣи ними поѣгѣбла такожъ 4 офицѣри.

Берлинъ 1 червня. Дня 30 мая померѣ-гр. Вѣлѣгѣльмъ Бѣсѣмарѣкъ-Шѣенѣауѣцѣи, другѣй-сынѣвъ „зѣлѣзнаго канѣла“, въ 49 роцѣ жѣтъа. Пѣкѣиѣнѣи бравѣи участѣи у вѣиѣнѣ въ 1870 ро-цѣа яко ордѣнаѣсѣной офицѣрѣа, а водѣтъ по-сѣватѣвъ ся адѣминѣстрѣивѣной служѣбѣи.

Цѣна зѣбѣа и другихъ продукѣтовъ.

31 н. ст. Мая 1901.

(Цѣна подаѣна въ корѣнѣхъ за 50 кѣльѣграмѣвъ.)

Львовѣ: Ишенѣца стара 7-70 до 7-80 ишенѣца нова — до —, жѣто старѣ 6-50 до 6-70, жѣто новѣе — до —, овѣсъ старѣй 6-50 до 6-80, овѣсъ новѣй — до —, ячѣмѣи пѣшѣнѣстѣй 5-40 до 5-50, ячѣмѣи бро-варѣнѣй 6-— до 6-20, горохъ пѣшѣнѣстѣй 6-25 до 6-—, до варѣна 7-75 до 12-—, вѣна 7-50 до 8-—, насѣвъ льнѣна — до —, насѣвъ ко-нопѣи — до —, бѣбѣвъ — до —, бѣ-бѣвъ 6-— до 9-25, грѣчка — до —, коно-шѣна черѣвна — до —, коношѣна бѣла — до —, коношѣна шѣвѣска — до —, кукурудѣа стара 6-10 до 6-30, кукуру-дѣа нова — до —, рѣнѣкъ — до —, хмѣль старѣй — до —, хмѣль новѣй за 65 кѣльѣ — до —, оѣвѣтѣа гѣтовѣа за 50 лѣтрѣвъ 34-— до 34-50, на терѣмѣи — до —.

Надоболане.

Д-р Тадей Прашил

секундаръ загалного шѣнтѣла на відѣлахъ проф. Чѣженѣа і Зѣмѣцѣкоґо і б. асѣнтѣнтъ львѣв-скаго унѣверѣситѣту, ордѣнує, якъ давѣише, в-кувѣлѣмѣи сѣзонѣи с. р.

в Трускавци. 284 б-б

Уважайте

на
сей

выпаленый

КОРОКЪ!
!!!

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упрѣв. гал. аѣц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

вѣякѣи папѣры цѣнѣи и монѣты

по найдѣшевѣшѣмъ курсѣ денѣмѣмъ не чи-сѣячи нѣмѣкомъ проѣзѣи. 874 (4)

ЛИПЦ

въ рѣстаураціи „НАФТУЛѢ ТѢНѢРѢ“, улѣца ТѢбу-чѣвѣска ч. 12 домѣи вѣзѣкомъ, можѣи доѣстѣи щѣдѣно-го же о годѣи 8-ой ранѣе гор

Зміна льокалю.

Истнующий від 40 літ під фірмою

ЯН ЦІРОКперед тим Ціглер
— ПІД РИЦАРЕМ —

Магазин і фабрика рукавичок, перенесено з
ринку ч. 30 на Площу Марійську ч. 8.
побіч склепу п. Дидинського в Зельтенрайха.
Дякуючи укліно Р. Т. Публіці за дотеперішній
взгляд, поручаюся на дальше ласкавій пам'яті.
812 1-6 3 показанам ЯН ЦІРОК.

! Оказія !

Завушливемо одну партію
старого Самородного доброго

ВИНА.

Відступимо когось лише в цільних бочках т. 6. на
135 л. по 170 кор. Били бн кто з наших Веч. Гостей
хотіли користати з тов. случайности, — а безперечно
случайности неувчайна, — провемо зголошени ся до
15 липня с. р. Побавний зголошени не будуть уважлені,
позаяк оставше вино возмемо на наш склад.
811 1-3 Народна Торговля.

Водь року 1868

БЕРГЕРА ЛЬЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробовано на клініках і многими практичними лікарями
узнаває ся не лише як Аустро-Угорщині, але також і в
Німеччині, Франції, Росії, на побастрові Балканському, в
Швейцарії і т. д. на недуги шкіри, особливо против

Выкидѣвъ шкѣрныхъ рѣзного рода
зъ найдѣйшимъ успѣхомъ. Дѣлани Бергерова мыла смоля-
ного яко глїцеринаго средства до усуненя поришѣвъ, до ча-
щеня і десїнефїкаціи шкѣры есть ровнѣшъ загально признане.
Бергера мыло смоляное має 40% смоли деревной
і рознати ся значно водѣ вѣсьмъ иншихъ родѣвъ
мыла смоляного въ торговлѣ. — Задала охороня
передъ сѣмьшованіємъ треба жадати выразно
Бергера мыла смоляного і уважати на побѣвъ
помѣщенїи знака охороняний.

Въ упертихъ недугахъ шкѣрныхъ уживає ся замѣсть
мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.
Яко лѣгодѣйшѣ мыло смоляное до усуненя вѣскои
нечистѣты шкѣры

на выкиды шкѣрній і на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрѣ-
ване мыло до мыти і купѣльнѣ для щоденного ужитку служ-
жить, обѣймаюче 35% глїцерина і пахуче

Бергера глїцеринѣвое мыло смоляное.

Цѣна штучки кождого рода 35 кр. вразѣ зѣ приписомъ уживаня.

Зѣ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючї
заслугуючї на увагу: Мыло бензоовѣе для чистѣты шкѣры;
мыло берберовѣе противъ прищѣвъ; мыло жарбѣвое до вы-
глаженя шкѣры і знаковъ по вѣсѣмъ і яко мыло десїнефї-
каціе; Бергера мыло до купѣльнѣ зѣ смѣречовыхъ шнїльовъ
і тако-жѣ мыло туалетѣвое. Бергера мыло для дѣтей, для
малѣнькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфѣольне
противъ вышнѣвого лица, вышнѣвого носа, выспѣковъ і свер-
бѣковъ на шкѣрѣ; мыло на весѣньнѣ дуже успѣшне; мыло сѣр-
чанѣо молочне на нечистѣ лице; мыло таниновѣе на поченя і вы-
падѣ волосѣ.

Бергера зубна паста въ тубахъ
найлучше средство до чищеня зубѣвъ. Нр. 1 на нормальнї
зубы, Нр. 2 для курѣльнѣ. Цѣна 30 кр. Що до прочихъ мылъ
Бергера водѣмаємо до приписѣвъ ужити. Жадати все Бергера
мыла, бо в многѣ безуспѣшнихъ наслѣдуванѣ.

Мѣсця продажи для Львова въ антикахъ: пп. І. Байзера,
Г. Блаженецка, К. Миколыча, З. Рукера, К. Склепаньского,
Венерского, д-ра Зарицкого і «Фирма» А. Ербара, Гайома,
Куцака і А. Галаньорта. Дальше въ антикахъ въ Бродахъ Кри-
вого, Ландберга; въ Бердѣвѣ д-ра Пѣтровского; въ Березанѣ
А. Дурета, Л. Наслѣва; въ Березѣ Галляма, Ербана;
въ Хирѣ Лѣвандового; въ Дрогобичѣ А. Книжановского, І.
Тобіашека; въ Просѣвѣ І. Ангермана, І. Рона; въ Коломиї
Павловского, Штенцля, Витославского; въ Камницѣ Пѣде-
ского; въ Перемислѣ у вѣсьмъ антикаль; въ Рѣшѣ Кар-
пачевского, Проня; въ Скольмѣ Лѣховского; въ Сѣмборѣ І. А-
лѣксѣевича і Галляма наслѣдниковъ; въ Станиславѣ у вѣсьмъ
трѣхъ антикаль; дальше въ антикахъ въ Стрию, Тернополѣ
і у вѣсьмъ антикаль бѣльшихъ мѣсть Галичини. 174 11-24

Виллегіятура „Народнісі Гостинниці“

МИКУЛИЧИН

над горішнім Прутом одна етациа за Іремечем, 625 метрів над морскою рівнею. Че-
тинні бори. Прутові купелі. Стація залізничі, почта і телеграф в мѣста. Прогуляни на
Чорногорю, Хомик і нині верхи та за Бескид.

Пенсіонат „Народної Гостинниці“
в просторій виллі 100 провів від залізнич. двірца і від Прута. Мешканя на сезон і на
місний по 2-3 покої. Власний ресторан і добірна пивниця.

Приймає ся гостей на пансіон (ціле удержане) від 3 зр. денно.

Адрес заряду: Микола Заячківський, Миклуличин. 299 2-3

Тягнене неводьклічно

25 червня 1901.

Головна wygrana

коронъ 30.000 вартости

ЛЪОСЫ CONCORDIA по 1 коронѣ

поручають: М. Йонашъ, Кіцъ і Штофъ, М. Кларфѣльдъ, Норманъ і Файгенманъ,
Самуелі і Ляндавъ, Вікторъ Хасѣтъ і С-на, Авг. Шелленбергъ, Со-
каль і Міленъ. 280 6-7

Панночка зъ руском ро-
дѣня, розумѣю-
ча ся на сѣльскѣй господарѣтѣ,
пошукує мѣсця до заряду до-
му. Ласкавій зголошени подѣ:
П. Г. Залуче дворецъ poste rest.
258 5-4

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВѢСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ премѣоване.)

Водѣ 2/3 до 5/6 до побаченя:

БРАЗИЛІЯ**Ельдорадо емігрантѣвъ.**

Вступъ 10 кр. 53

Помѣчникъ дяковскій

сынъ сѣлянскій, що може цѣл-
ковито выручить дака, глядає
мѣсця зарѣвъ. Ласкавій зголо-
шени просѣтъ адресувати: Ва-
силь Купный въ Озернѣй п. loco.
503 1-2

Йосифа Шустера

ковдри і матеріади признанї
всюди найдѣйшимъ і найдешѣв-
шимъ. Робітня і склад: Львів,
272 ул. Коперника 3. 10-30

100 до 300 зр. мѣсячно

можуть заробити особы вся-
кого стану въ кождѣй мѣсе-
цѣ певно і честно, безъ ка-
піталу і рїзика, черезъ про-
дажѣ законно дозволеныхъ
паперѣвъ державныхъ і дво-
бѣвъ. Зголошени до: LUDWIG
GESTERREISCHER, VIII Deutsch-
gasse 8, BUDAPEST. 96

Ц. І. К. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ

А. & Ц. ГАРДТМУТ

кафѣловѣ печи білі і кольоровѣ, ванни, кухні і т. п.
по найприступнѣйшихъ цѣнахъ.

Для Галичини виключний склад філіальний у
Львові в пассажи Гавсмана 8. —
Телефон 596. 245 10-18

Лінія Голяндія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Найблїзшїй водѣзды:

6 червня „Роттердамъ“ о 4 год. по пол.; 13 червня „Амстердамъ“
о год. 10 пер. пол.; 20 червня „Статендамъ“ о год. 4 по пол.; 27
червня „Потендамъ“ о год. 10 пер. пол.

Новї парогодїи зъ подѣйнимъ турбази:

Роттердамъ 8302 тоннъ. Статендамъ 10.320 тоннъ, Потен-
дамъ 12.500 т.

Цѣны першихъ каютъ водѣ 264 кор. і выше) водѣ
другихъ каютъ 228 к. і выше) при-
III. класъ 185 к. 40 с. въ Вѣднѣ. (станѣ.)

Бюро у Вѣднѣ: Для каютъ: I. Kolowratring 10; для III. класъ:
IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскїй філія въ Бернѣ, Инсбрукъ і Триестѣ. 87

3 живого і мертвого

новелі Свг. Мандичевского

мож дістати в рускихъ книгар-
няхъ і у автора: площа Акаде-
мичка ч. 4. II. пов. Цѣна бро-
шурованѣй книжочкѣ 1 кор. в
оправѣ „сецессіон“ 1 к. 30 сот.

Придатне для кождого!

Домашний Писар,

збірка примірів, як укладати
ріжні письма

уложив

Д-р ТЕОДОР ГАЛІН

містять в собі:

I. Родинні листи. Поздоров-
ні письма. Запроси. Любовні ли-
сти. Листи ріжного змісту.

II. Ділові письма. Названє
діловихъ зносок. Запѣтани. Просѣби.
Напоминая, оправданя і відповіди.

III. Приватні грамоти.
Договори. Заявленя.

IV. Урядові поданя. По-
даня в цивільно-судовімъ постано-
ваню. Нїмші поданя.

Форматъ більшої вісімки 147 сто-
рїя друку в гарній оправѣ коштує
лишъ одну корону. На пересилку тре-
ба додучати 10 сотиків.

Дістати можна в Манцѣарнї тов.
„Провѣста“ у Львові (рїжнѣ ч. 10).

428 8-3

ІВОНИЧ

жерельно купелеве заведење в Галичині

Солонї йодово-бромові чаїи.

Гірскє положєня, 410 м. н. ров. м. Кругомчєтнївї лѣс.
Солонї-йодовї, боровинѣвї, четанѣвї, змїнї купелї. Гї-
дротерапія, масаж, гімнастика. — Вигіднї уладженя.
— Електричне освѣтленє. — Чотиря лікарї уділяють
лікарскѣй поради. — Сезон від 20 май до кінця ве-
ресня. — Свѣдоцтва убожєства уважляє ся тільки
в I і III сезонї, кола і мешканя танимъ о 30%.
235 Лікар і управитѣль заведења Др. Климъ Дембичукій.

Ф. & Е. ЗАЙОНЧЕКЪ і ЛЯНКОШЪ

фабрика сукна въ Кентахъ

поручають свои склады

у Львовѣ, ул. Театральна, ч. 3.

въ Краковѣ, ул. Братска, ч. 5.

богата заосмотрѣнї на весняний сезонъ въ сукна доставѣвъ,
уніформѣвъ і декорацийнѣвъ, корты і чєсанки моднї, коцы,
флянєтѣ, фїльми диванѣвъ і вѣвну до ватованя — власного
выробу, а такожъ оригінальнѣвъ англійскїй.

Цѣны фабричнї. — Прѣбки franco. 160 12-15

Охоронна марка: ЯКОРЪ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

зъ аптечки РІХТЕРА въ Празѣ,

признанѣ за знаменитѣ, утихомиряюче бѣль натиранє; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. і 1 зр. на складѣ у вѣсьмъ антикаль.
Просѣмо жадати того

загально любимого средства домашнего

все лѣшь въ оригінальнѣвъ флашкѣхъ зъ нашѣю маркою
кою охоронною „ЯКОРЪ“ зъ аптечки Ріхтера і для
осторожности приймаѣ лѣшь флашкѣхъ тою мар-
кою охоронною яко выробѣ оригінальнѣвъ.

Ріхтера аптека подѣ Золотымъ Львомъ

Въ Празѣ, Elisabethstrasse 5. 584 14-15

Для 7 червня с. р. о 4 год. по пол. водѣдєсь
въ дорожѣ ліцітаціи вынаємъ великихъ огорождѣвъ
овочевыхъ і травъ находячихъ ся на Стрѣльницѣ
войсковѣй у Львовѣ ул. Клепарѣвска. Вынаємѣвъ має
сейчасъ зложити грошѣ. Огороды можна оглянути дни
6-ого червня 304 2-2

Пожелати кождой

господини,

котра пѣтъ вѣтладу на онѣднѣсть,

здоровѣе і смакъ уживає лише

Катриѣпера кавы сододовѣвъ.

При закупнѣ товарѣвъ просѣмо покликуватисѣ на нашу часописѣ

Виходить у Львові ще один (крім «Львівського») 5-тижневий поштовий літературний додаток «Літературна бібліотека найважливіших нових ідей» виходить вівторком, в 2-й вихідній п'ятниці кожного тижня разом з «Діло».

Передплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла» ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оформлення ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Карла Людвіга 9, в А. Ольшеского ул. Килимного 3; — в Яссах: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дукес, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenplatz 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Kassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 18; В. Франкфурт в Гамбурзі: M. Kassenstein & Vogler.

Передплата на «Діло» і нисерати виходять з 1-го числа у Львові.

Діло

Передплата на «Діло» з літер. додатком:

в Австрії: на границі: на 1 рік 16 шр. на 2 роки 32 шр. на 3 роки 48 шр. на 4 роки 64 шр. на 5 років 80 шр. у Львові: на 1 рік 14 шр. на 2 роки 28 шр. на 3 роки 42 шр. на 4 роки 56 шр. на 5 років 70 шр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише за попереднім погодженням. — Рекламні записки вільно від податку. — Неодержані гроші повертають ся впродовж 10 днів від дня надходження грошей або за вказівкою редакції. — Надбавка по 25 шр. в рік. — Подати на вартішні гроші приймають: в Австрії з 15 шр. в рік виходить.

Письмо з Відня.

[Парламентарна робота і парламентарна ситуація. — Дебата о каналах. — Дебата о провізії бюджетовій. — Вступлене послівстоляков до польського кола. — Руский Клуб]

В минулому тижні палата послівстоляковала справу першорядної економічної ваги: регуляція річок і будови каналів коштом 750 мільйонів корон. Наряди відбули ся знов в повній спокійності і порядку, з високим демонстраційним, яку Всенімці зробили невиступомимим д-ру Лютерови. Загрожені Вольфом обструкція против проекту будови каналів не наступила; противно сам Вольф скомпромітував ся, бо він найперше підписав був внесення д-ра Менгера о будові каналів, потім дотичне предложене міністерства назвав епохальним ділом, а вкінці, в повній неконсенсуальності до того свого поведіння, виступив против каналів. Зрештою Всенімці добре зробили, що не виконали своїх грозиб: анж настрої палати анж настрої людности не весте тепер пригожий для обструкції або галабурд. Поминувши молодого-Чехов, котрі давно перестали упоминати ся о право інтерпелювання в чеській мові, також чеські радикали Кльофач і Фресль з товаришами, як в соціалісти ведуть ся зовсім спокійно і прилично.

Сама дебата о каналах, з дуже небагатьма виступами, не визначала ся блискучими або глибокими промовами. Найцікавішими моментами в ній були: виступлене чеських феодалів, але надзвичайно оглядне, против каналів, в виступлене молодого-Чехов, іменю д-ра Кайцля, правда, також делікатне, против чеських феодалів та простагнення руки до Нїмців. З Руского Клубу промовляв в справі регуляції річок і будови каналів п. Василько, котрий і заступав ті справи в комісії. Бесіди его слухано прихильно. Ухвалені проєкти о каналах і інвестиціях, котрі наступило рівночасно дня 1 червня, прийняла палата гримом оплесками. В повиненім голосованні лаше 46 послівстоляков 198 заявили ся против каналів; чеські феодалы, котрі перше таку важку роллю грали в парламенті, тепер безсилні усунули ся від голосовання.

Дебата над провізійною бюджетовою не доведена до кінця, але она, як загальна політика, в сій хвилі не будить великого зацікавлення. Доси промовляло п'ять послівстоляков, маж ще промовляти 15, по одному від кожного клубу чи кожної групи, в той порядок, як на них впаде жереб. Як в комісії так і в повній палаті говорити буде п. Барвінський за провізійною бюджетовою, п. Романчук против неї. Вирочім опозиція в той справі може числитися около 150, противна сторона около 270 голосів. Окрім той справи мають залагодити ся ще отей три справи: зміна § 59 і 60. закона промисловості, вота на сублімні видатки обох частій монархії в першій читанні і льональний звіт, накінець ще деякі зовсім дрібні справи, від котрих не буде ніякого дискусії. Всі сторони задоволені, що не хотять робити в'язких труднощій залагодженню тих справ.

Кс. Стояловський пробував тепер в Відні, повернувши, якось перед двома тижнями, дуже задоволений з Антверпу від свого епіскопа, під котрого власт і опіку він, як звісно, піддав ся. Вибравши з его руки мазурські послы сразу не хотіли признати ся, що мали б вступити до польського кола. Аж вчора, 1 червня, зголосили ся формально до прийняття. Сеса справа була предметом горячих толків в групах кола. Очевидно, коло підозрює тут якийсь маневр кс. Стояловського. Він зразу обурював ся на мниму злуку фракції п. Барвінського з опозиційними Русинами, о чом, як звісно, фальшиву вість подав було Slowo polskie, і хотів сам дати своїх 5 послівстоляков з Рус-

ким Клубом. Потім, коли Клуб не згодив ся, вставив своїх Мазурів до клубу Шустершца, куди належить п. Барвінський, отже посередно злучив их з п. Барвінським. Тепер мав би их віддати польському колу, до котрого членів его послы кликали в парламент: кровопийці! злодії! Один з них клявув навть, що свою руку мав за окервеноу, коли ен без его волі устиснув оден член кола. Коли б однак коло не приймало их, то кс. Стояловський мав би в той догоді аїтаційне средство...

Від Руского Клубу війшли в минулому тижні три більші інтерпелляції, о котрих я вже згадував в попереднім листі: одна п. Романчука в справі еміграції, а дві д-ра Корса в справі господарки і пектованія руского языка судами і урядами. П. Яворський мав виготовлену також дошу інтерпелляцію в справі переселення руских урядників скарбових. Крім того внесених буде кілька менших інтерпелляцій.

Прод.

Інтерпелляція посла Романчука і товаришів до Его Експедиції міністра-президента.

З різних сторін Галичини доносять про масову еміграцію руского населення, представляючи ен як формальне «переселення народів». Особливі повади вивозять безперервно в чужу чужину сотки руских селян з их вівчарки в від їх батьківських земель, на котрій они від 1000 лтв сидять, приважені до неї з пристрасною любовію. Один їдуть до Босни, в той марній надії, що достануть там цілий селянський господарства; другі до Бразилії, де они є пошукуваними товарами; ще інші до Аргентини, а найбільша частина до Сполучених Держав і до Канади. До Америки їдуть емігранти в двох напрямках: через Генуу і через Гамбург або Бремен. Гамбургсько-американське перевозове товариство довело вже перед кількома тижнями зельзничній дирекції в Берліні про кольосальну еміграцію Русинів. І справді одного лише дня через еміграційний перестанок Рулебені крім помешних груп переїхало по-над 1000 осіб, а заносить ся на те, що до 14 днів переїде тамтуди з 10.000 Русинів. Охолиць, з яких походять емігранти, се по части маловрожайна верхина, але по найбільше що найбагатшій і найплодовитшій лави полуднево-східної Галичини. Лиця та увесь вигляд выселенців вказують в одних на повну безнадрадість, нужду та зневіру, у інших на люти та огорчене. Одних жене безмірна нужда, аніде не коротане віку серед недоводатків, голоду і загального визиску, які терплять від давна і з якого не бачать вже у вівчарці ніякого виходу. Інших, що мають ся дещо лїпше, жене журба о будучність их дітей, за котрих боять ся, що не зможуть им лишити ані подостатком земель, ані забезпечити им який-небудь ніший пожиток. Це ніш не можуть вже знести страшого гнету, безастанних шанків, немислимых політичних обставин і они їдуть в чужину бо у вівчарці терплять тільки безправі; они їдуть за море, аби там шукати правди. Деяких заманюють безсовістні агенти, котрих они тим радше слухають, бо их нужда у вівчарці в цілком певна а на чужині ще незнана.

Мимо того усього, ц. к. власт прикладають ся тому величезному руху цілком безжурно та рівнодушно, залишивши попередню цілком хибну методу, що полягала на відмавланні паспортів людям, котрі вже випродали весь свій добуток в цілах еміграції. Правительство обмежило ся тільки на відраджуванні еміграції до Бразилії, де правительство держави Сант Пауло розписало конкурс на привіз 30.000 емі-

грантів, щоби мати на кавових плантаціях робітників, котрого доля так в там тяжка, що мало робити ся від долі давних невольників. Правительство тож держави мав тепер аж чотири оферти на довбз австрійських підданих, головні галицьких і угорських Русинів, що в дуже пошукувані як пильні і дужі робітники. Однак про прочих емігрантів, головних про тих, що дають ся вербувати жидівськими шпіонками до Босни на дешевих робітників при експлуатації державних лісів, як і загалом про цілу еміграцію руских селян правительство так, як би не думало журити ся. А отак в Галичині еміграція стала справою першорядної ваги. В посліднім десятиліттю 1890 до 1900 выселило ся з Галичини 327.491 осіб, коли миж тим число выселенців разом з усіх інших країв Австрії выносило за той сам час всего только 122.371 осіб. Суть признаки, що в сій десятиліттю выселенцій рух в Галичині прийме ще значно більший розмір.

Замірений інвестиційний роботи і водий будови не зможе сам, запобігати пануючій в краю нужді, хоч би в виконувало их самими місцевими, галицькими силами. Руский мужик в передовсім робітником, що навть в найбільшій потребі не легко бере ся за иншу роботу, хоч примрять в Сполучених Державах зумів би знаменито пристосувати ся до тамошних обставин. У вівчарці найбільшим его частям є власна земля. Саме тепер за-для незвичайно спільного обдвоженя великої поспільності є в Галичині багато земель на продаж дорожого парцеляції двірскої землі; однак на жалі селяне не мають за що купувати землі, хоч і не багато на те потрібно грошей. Через достарчене потрібного кредиту і звільнене від переносних оплат та через вишій полекш могло би правительство прийти в поміч рускому селянинові, а заразом высвѣдити велику прислугу і дідичам і загалом країни. Крім того повинно правительство через зміну системи в Галичині, вигідно лише польській шляхецькій партії, через справедливе і людяне поведіння з вулицьким і загалом з руским населенням дати ему духа і абудити в ній надію на зміну нестерпного положення та оквитти віру в лучшу будучність. Правительство повинно мати се на тямі, аби колісь історія не записала, що руский народ в Галичині переніс страшний, сотки лтв треваний постійний наїгнй розвиток Монголів, переніс анархічне наповнене сімюнолі в послідних часах польської держави з єврейським, національним і соціальним гнетом на се, щоби по том всім в другім столітті австрійського панованя при конституційності ладі мусив утїкати з рідного краю.

Підписані звертають ся до міністра-президента з запытанням:

1. Чи ц. к. правительство звертає увагу яку-небудь увагу на галицьку еміграцію і як на неї задовляє ся?
2. Чи думає ц. к. правительство також і выселеним ся з Австрії громажданам так підчас переселення як і в их новій вівчарці забезпечити потрібну охорону?
3. Що думає ц. к. правительство зробити, аби облекшити долю руского селянина у вівчарці так, щоби він не був змушений покидати свою батьківщину?

У Відні 28 маі 1901.

Справи парламентарії.

На засіданні палати послівстоляков в суботу п. Барвінський предложив нагале внесення в справі завоєни для погорільців Косова. П. Вайтер зівів інтерпелляцію в справі постанови політичних властей супротив одного з руских парохів. По інтерпеля-

ціях приступлено до порядку дневного і по справованню п. Сальвестра прийнято в третій читанні павестційне предложення.

З черги приступлено до третього читання предложення о будові водних доріг. На внесення п. Ламіша відбуло ся повмнене голосованне. Консервативна шляхта виїшла з саль. Часть німецького людского сторонництва, Всенімці в часть католицького центра голосували против предложення. З галицьких полів усунули ся від голосовання польскі опозиційні послы з винятком Бомби і Вілька, як також пп. Кось і Король. Предложене прийнято в третій читанні 198 голосами против 46.

Палата приступила до дискусії над бюджетовою провізійною. П. Вольф ганив поверховну, скору працю палати і заявив, що не має довіри до правительства, спеціально з принцип поборожана руху Los von Rom, а виганяла протестантських пасторів. П. Бернрайтер высказує радість, що від чотирох лтв бюджет першій раз трать ся парламентарно. Відносини поправили ся. На першій мѣсці велика заслуга в том правительства, котре потрапило економічною працею наново оживити парламентарну идею. Через се утворив ся живий контакт миж сторонами, більший, як перед десяти роками, а навть за часів Тафогго.

По промові п. Гортіа против провізії, засіданне перервано і дальшу дискусію відложено на понедѣлок.

На вчерашнім засіданні палати послівстоляков обговорювано дальше бюджетову провізійну. Д-р Кербер высказав п. Бернрайтеру подяку за довіру і заявив, що правительство буде дальше стремити до усталення конституційного життя, до скріплення новачи і признаки для репрезентації народів і до того, аби адміністрація була ведена відносно до духа часу. Правительство ніколи не буде радити против якої-небудь нації сесі держави. Національно-політична програма може мати велику вартість для держави одноцілїю під національним взглядом; не має однак вартості для держави, в котрій склад входить тільки нація, бо така програма довела би до розбиття на самі дрібні, поборожуючі себе часті. На першій плян мусать бути обійняті всім націям культурний інтереси. Що до руху Los von Rom, то католицька церква за сільна, аби дряжала перед ним. Державна власт вимає ся в справу, коли би зайшло щось протизаконного.

П. Барвінський тїмш ся, що в парламенті зайшов зворот до лїшого і говорить о економічній положенні Русинів. Бесідинок домагає ся рівноправності для руского языка в Галичині, виводить, що постанови польських адміністративних властей викликає національний і політичний спори і заявляє, що буде голосувати за бюджетову провізійну. В справі довіри до правительства его клуб займе становище доперва при нарадах над преліментарем. — На том засіданні перервано о годині 1 ввечір і слѣдуюче назначено на ніч.

Ухвалений парламентом інвестицій і водий дороги здержували від обструкційних послівстоляков, котрим залежало на ухваленні дотичних предложень. Однак инж перед тим предложення, так тепер ухвалений палатою закон, суть дальше революційні в руці д-ра Кербера; він і по залагодженні предложень палатою тероризує нами крайні елементи державної репрезентації і змушує их продовжати осягнену спосібність до праці парламенту аж до залагодженія державних конечностей. В суботу, на конференції пресії клубів Кербер пригадував, що окрім економічних предложень, треба уважати також державні потреби і старати ся о се, аби адекватна адміністрація могла правильно функціонувати. Міністер уживав за конечну річ, аби в час сесії бодай проект

закона о квотѣ доставъ ся до комисіи, чи то по першомъ читаню, чи безъ читаня. Парламентъ мусить рѣшити, чи є можливість, аби мѣжь обома державами квоту полагоджено въ парламентарній дораѣ, чи може має означити єи цѣсарь. Міністеръ зааѣчує, що невыконаня сего обовязку може потягнути за собою далекосягаючій консеквенціи, бо правительство не могло бы вняти на себе вѣдѣальности, аби ухвалено лише популярный законъ, а иншій дуже важный зъ державного становища усунуто. Отже правительство застерѣгає собѣ рѣшеня о ухваленнѣхъ въ палатѣ законѣхъ досерѣа тогды, коли въ тѣхъ справѣхъ щось буде порѣшено.

II. Палатѣ застерѣгає ся противъ того, аби правительство творило „юнктымъ“ мѣжь саванцію ухваленнѣхъ законѣхъ о мѣжь квоту, або чимъ иншимъ. Се практика, якои въ австрійскомъ парламентѣ ще нѣхто не бачивъ. Бесѣдникъ протестує противъ того, що правительство грозить революціею.

Д-ръ Керберъ поясняє, що ему навѣтъ на гадеу не приходило ставити такє „юнктымъ“ и грозити революціею. Вѣтъ уважавъ лише за собѣ обовязокъ звернути увагу, що окрѣмъ льокальныхъ зельвницѣхъ и промыслового закона, мусить бути такожъ полагоджений квотый законъ. Въ справѣхъ знесеня правительственного мыта, готовъ поробити всякій преготованя, аби сей законъ ввести въ житѣ, коли тѣлько въ комисіи праця надъ предложеннѣмъ о податку вѣдъ зельвницѣхъ билетѣхъ поступитъ и не буде можъ сумнѣвати ся, що парламентъ ся справу полагоди.

Зельвничья комисіи полагодила вчера цѣлый законъ о льокальныхъ зельвницѣхъ, провѣстуючи мѣжь иншимъ будову льокальокъ Новый Торгъ Суха Гора и Переворскъ-Бахоръ. Въ тѣхъ цѣли правительство обязує ся дати капиталъ, вѣдливо обнати акціи, коли бы будову вѣла на себе акціи субіка, для лѣній Суха Гора-Новый Торгъ въ квотѣ 2,128.000 кор., Переворскъ-Бахоръ 834.000 кор. Окрѣмъ того законъ подѣлываетъ мѣжь иншимъ субвенцію для лѣній: Тшебина Скавѣ о 309.000 кор., Піла Явожно, Коломыя-Залышкы о 365.000 коронъ.

Министеръ зельвницѣ Вітекъ обговорюючи галицкій зельвницѣ, агадує о лѣній Львѣвъ-Винники-Перемышляны-Підгайцѣ-Бережаны. Ся лѣнія складає ся зъ кількохъ частей, котрѣ треба трактувати вѣдливо. Часть Львѣвъ-Винники має для державы спеціальне значенє, бо має служити потребамъ комунікаціи великон фабрикъ тютюну въ Винникахъ. Такожъ часть Винники-Перемышляны-Бережаны вѣде черезъ теренъ способный до економічного развою. Супротивъ тѣхъ спеціальныхъ вѣдоснѣхъ правительство внесє для сєхъ лѣній о выматковѣ признанє капиталу 10 миліонѣхъ коронъ державной поруки, ажь лише буде имовѣрность законного полагоджєня сєхъ справъ. Лѣніямъ Сань-Щавница, Тарибѣвъ-Щуцѣвъ и Бориславъ-Трускавецъ правительство не вѣдомовитъ своего субвѣдлєня въ рамкахъ галицко-го краєвого закона о льокальныхъ зельвницѣхъ.

Для лѣній Тернопѣль-Збаражъ и Яновъ-Яворѣвъ можна буде на подставѣ перевѣдєныхъ розслѣдѣвъ признати проволочку въ оплатѣ коштѣхъ руху въ користь опрочентованя позиціонного капиталу. Въ тѣхъ напрямѣхъ правительство переговорює зъ галицкимъ вѣдѣломъ красевымъ.

II. Колішеръ негодить ся на се, що правительство вже зъ горы дуже малу квоту признає на льокалькы. Тѣ зельвницѣ сѣуть одними зъ средствъ, ажь населєню можуть дати жерело новыхъ зарѣбѣвъ. Льокалькы мають ворога въ милитаризмѣ, котрый пре до дорогон а неправичной будовы. Черезъ те выданъ на будову великій сумы не принєситъ нѣякихъ користей. Галичина дѣстає за мало, бо на 17 лѣній Галичина одержитъ лишь двѣ. О лѣнію Новый Торгъ-Суха Гора галицкій соймъ цѣлкомъ не просивъ. — Въ голосованю принято законъ безъ змѣнъ.

II. Яворскій предложивъ палатѣ въ суботу петицію гр.-кат. духовенства свитинского деканату о признанє священникамъ паталитныхъ додатковъ въ квотѣ 400 коронъ.

Предкладаючи петицію п. Яворскій замітивъ, що петиція достаточно умотивована а користє полагоджєня сєхъ справъ є для нашего духовенства дуже важное. Зъ тѣхъ причинъ бесѣдникъ вѣвѣ, аби петицію залучено достовѣрно до стенографічного протоколу и передано въ бюджетовій комисіи.

Спѣльный делегати.

Референтомъ вѣсковон ординаріи бувъ д. Валєгеріхенъ. Свои выводи закончавъ революціею вѣвѣваючою правительство до реформы вѣсковон закона карного, д. Герольдъ

не є вдоволєный промовою министра вѣины выголошеною въ бюджетовій комисіи. Душъ, ажь теперъ наує въ арміи, не вѣдповѣдає духови часу. Вызвєкує ся всякій поступъ на поди оружія, але занедбує ся поступъ въ области цивілізаціи и культуры. Бесѣдникъ выступає остро противъ того, що зъ арміи утворено окремую касту, котра о чєсти має иншій понятя, ажь цивілій горожанє. Домагає ся такожъ знесеня подинковон примусу.

Иншій бесѣдникъ такожъ подѣосѣть хибы вѣсковон карного закона и карной процедуры и домагають ся реформы. Д. Абрагамовичъ домагає ся, аби потребы галицкихъ гарнизонѣхъ заспокоювано выключно въ Галичинѣ.

Д. Николай Василько заявляє, що наслєдєв Букочины є льокальє и вѣдосѣть ся прихильно до арміи, хочъ правительство поступає зъ нимъ ажь мачоха. Бесѣдникъ буде голосувати за вѣсковымъ бюджетомъ. Домагає ся, аби разъ вже полагоджєно справу геологическую, и аби знесеню квоты для офицерѣхъ и вѣсковыхъ урядникѣхъ, що усунуло бы не одно нещастє и проступокъ зъ стороны офицерѣхъ.

Д. Про заявляє, що его сторонництво є за сильною арміею, але голосувати буде противъ бюджету, бо до теперѣшного вѣсковон заряду не має довѣры.

Справозданє посла Д-ра Савчака въ Заваловѣ 26 мая 1901.*)

Дня 26. мая заравъ по вѣчєрни вѣдкрывъ посолъ, д-ръ Савчакъ заповѣджей зборы въ Заваловѣ, на котрыхъ мавъ здавати справу зъ своихъ дѣяльностей посольскон. На зборы прибуло зъ усѣхъ 14 запрошенныхъ громадъ що найменше 150 особѣ. Зъ интелігенціи прабули: мѣсцевый парохъ о. Д. Гузаръ, его вѣдурдникъ о. Бартошъ, о. Кичура зъ Носова, о. Щуровскій, зъ Марковон, почт-майстеръ зъ Завалова и д-ръ Валєвскій, посолъ до рады державной, що прѣхавъ зъ Вѣдны на свѣта. Д-ръ Савчакъ повитавъ зборныхъ, подякувавъ имъ за численную участь и запропонувавъ на прѣдѣдателя зборѣхъ о. сов. Гузара, а коли сѣхъ освѣдчивъ, що не чужє ся здоровымъ и не буде мѣгъ остати до кѣнца зборѣхъ, зборы выбрали прѣдѣдательствє посла д-ра Валєвскіи. Сѣхъ, подякувавши за оказану ему честь, удѣливъ голосу п. послову. [Змѣстъ справозданя д-ра Савчака пропускаемо, бо п. посолъ говоривъ болѣе-менше такъ само ажь въ Горожанцѣ, о чѣмъ була бесѣда въ ч. 108. *Ред.*]

По двогдиннѣхъ ясновѣ и приступнѣмъ выкладѣ вѣзавъ д-ръ Савчакъ участникѣхъ збору, чтобы высказали ему свои жадаия, потребности и такожъ свои гадки, чи посолъ сновнѣ вложенъ на него обовязки.

О. Щуровскій зъ Марковон жадаєть декѣхъ выслєнєхъ нового закона будѣвляного для сельскихъ громадъ и доставъ вдовольноу вѣдповѣдъ вѣдъ посла.

Господаръ зъ Завалова Іосєфъ Панѣровскій въ довѣий промовѣ, мѣсєцями баламутнѣй згодивъ ся зъ посломъ, що конституція и автономія є добрѣ, але казавъ, що не выконувє ихъ ажь слѣдѣ; зъ того выхѣдитъ, що користають зъ нихъ лише богачѣ, а бѣдныи народъ не має зъ нихъ пожитку. Вѣйты але господарѣ громадскимъ майномъ, ажь пр. толоками, котрѣ неразъ мають велику вартѣсть, а не дають жадного доходу. Такъ є и въ Заваловѣ и въ иншихъ громадахъ. Посолъ обширнѣше обговоривъ тую справу, признавъ слушность п. Панѣровскому и обяснивъ, ажь законъ соймъ въ тѣхъ справѣхъ ухваливъ, що вже въ коротцѣ вѣйде въ житѣ.

II. Николай Гѣвѣк и инші господарѣ зъ Завалова жалували ся на новѣхъ приписъ закона на будѣвляного, передѣсѣмъ на те, що власти жадають ставленя коминѣхъ, на котрѣ бѣдаковъ не статъ, бо коминѣ коштує до 60 коронъ, — и на заказъ накрываня плотѣхъ, соломомъ, подѣ котрою плоты можуть стояти до 15 лѣтъ, а безъ накрыва до двухъ лѣтъ знѣщатъ ся. Посолъ навѣвъ причины, для котрыхъ такѣхъ приписъ въ законѣхъ заведено; зроблено сє для добра сєлянъ, чтобы запобѣгчи пожарамъ черезъ котрѣ въ нашѣмъ краю, до 8 миліонѣхъ коронъ хлѣпского майна вѣе рѣчно зъ дымомъ. Але сєляне, зборанъ на зборахъ, не годили ся зъ тѣмъ поглядомъ посла и жадали вѣдъ него, чтобы старавъ ся въ соймѣ о счасованє тѣхъ приписѣхъ.

Вѣбѣи п. Михайло, Заблоцкій зъ Завалѣвъ жалувавъ ся на своего вѣйта, що вѣйтъ противъ волѣ болѣшости громады зъ писаремъ громадскимъ Иванскимъ але орудує справамъ громадскимъ, що громаданє скаржили его до выдѣлу краєвого, просили о збєланє краєвого комисаря на люстрацію на коштѣхъ громаданъ, але краєвий выдѣлъ вѣдославъ справу до „по-

*) Гл. ч. 108 „Дѣла“.

виту“, а вѣдтамъ прислано люстратора п. Жубра; та сѣхъ трамєв сторону вѣйта и писаря, а громаданє не можуть дѣтскати ся полагоджєня тѣхъ справъ. Для того бесѣдникъ просявъ посла, чтобы заравивъ злѣму. II. посолъ обѣщєвъ зробити сє по возможности. Коли нѣхто болѣше не аголѣшувавъ ся до слова, прѣдѣдатель зборѣхъ д-ръ Валєвскій высказавъ послову д-рови Савчакову зъ уповажєнєи, ажь еказавъ, выборѣвъ подяку за его труды для добра своихъ выборѣвъ и выѣстъ, чтобы ему заявити новѣе довѣры. Внесенє сє зборы одностушно одобрили. Зборы трєвали близько 4 годины, а обѣдєя завалѣвска читальня дала на дохѣдъ будовы читальняного дому театральну выставу; грано двѣ знаий штуки: Сатана въ бочѣхъ и Капраль Тимко.

Переглядъ політичный.

Крєтєньска палата послѣвъ, привѣтала начального комисаря, кн. Юрія, котрый явивъ ся, аби отворити сєсію палаты, окликаючи: „Нехай жнє уніи!“ Князь отворивъ сєсію короткою промовою въ котрой заявлявъ, що въ часѣ своихъ послѣднихъ подорожѣхъ по Европѣ повѣдомивъ державы о бажаияхъ краю. Посолъ мѣста Кандін, Міхлѣданієхъ предложивъ внесенє, подписанє вѣсѣмъ християнскимъ посламъ въ котрымъ высказано державамъ горячу подяку за увѣличєнє Крєты зъ подѣ турецкого ярма и зажаданю прилучєня Крєты до Греціи. Магомеданскій посолъ запротестувавъ дуже енергично противъ сего внесеня и вывѣлкали такъ бурливую сєну, що прѣзидентъ мусѣвъ замкнути засѣданє.

Зъ Пекіну доносять, що хиньскій губернаторъ переговорюєтъ зъ органами европейскои админістраціи въ справѣ вѣдданя заряду Пекіну въ хиньскій руки. Въ часѣ тѣхъ нарядъ хиньскій губернаторъ высказали бажає, аби часть заграничныхъ вѣйскъ лишила ся въ Пекіну яко поліційна сторожа ажь доки до Пекіну не придуть хиньскій вѣйска.

Француска місія одержала вѣстѣ, що кн. Туанъ станувъ въ захѣдной Монголіи на чѣлѣ новостанѣвъ и лагодить ся до зачѣпной акціи.

III. Загальній Зборъ „Спѣлки для господарства и торговлѣ“ въ Перемышлѣ

вѣдбулись, ажь було напередъ оголошено въ рускахъ часосписѣхъ, дня 14 мая с. р. въ комнѣтахъ Рускои Бесѣды.

Зборы отворивъ короткою промовою прѣдѣдатель „Спѣлки о. Ант. Захарієвичъ, зазначивъ значный поступъ товариства завдяки щирымъ заходамъ и трудамъ Дирекціи, особливо адвоката д-ра Кормоша и начальника Філіи Народной Торговлѣ п. Липецкій, директоръ Спѣлки, котрѣ весь свой вѣльный часъ по-за працює факховою посвѣтєля справамъ господарскон Спѣлки. Прѣдставивши вѣдѣвъ зъ загальныхъ цѣфрахъ поодинокій агенды товариства, ажь спроваджуєнє ситуцныхъ навозѣвъ, насьня, внарядѣвъ господарскихъ, торговлю зельвными товарами и т. д., покликавъ о. прѣдѣдатель на секретаря п. Х. а далѣше вѣдєнє нарядъ вѣдѣвъ о. Головацкому зъ Медики, одвѣтно до §. 42 статута.

По вѣдчитаню а принято протоколу зъ попереднихъ загальныхъ зборѣхъ, слѣдувало справозданє Дирекціи за рѣкѣхъ админістраціи-ной 1900. котрє предложивъ п. Липецкій, и справозданє комисіи контрольной, предложєнє черезъ члена комисіи п. Ник. Захарієвича, зъ внескомъ: удѣлити Дирекціи абсолюторію, котрє загальнѣ зборы одностушно ухвалили.

Зъ порядку дневного приступлено до выбѣру 5 членѣхъ Совѣта и 2 заступникѣхъ. Совѣтъ Спѣлки складає ся зъ 12 членѣхъ и 3 заступникѣхъ, а по доконаню доповняющихъ выбѣрѣхъ на теперѣшныхъ зборахъ, складѣ его прѣдставляєть теперъ такъ: о. Головацкій зъ Медики, о. Станьчакъ зъ Выбѣца, о. Захарієвичъ зъ Вышатичѣ, о. Калужняцкій зъ Праковецѣ, о. Гайдукевичъ зъ Ясєманичѣ, проф. гімназіи Ал. Ярема, д-ръ Стахура, п. Губчанъ директоръ „Вѣры“, купецъ Ів. Борнєтъ, господарѣ Микита зъ Коровинѣхъ и п. Ник. Захарієвичъ, директоръ Касы задатковон въ Радимѣхъ. Обѣдєя вѣтверджєно выбѣръ проф. гімназіи п. Р. Гамчикевича на директора Спѣлки и доповнєно комисію контрольную.

Послѣдну точку порядку дневного выповнѣни внески членѣхъ, стремлячѣ до розширеня зельваного склєну, приєднаня болѣше членѣхъ Спѣлцѣ, агітаціи помѣжъ рускою интелігенцією и сєлянскимъ, чтобы въ всѣхъ справѣхъ господарскихъ зєрталась ся до перемѣсикон Спѣлки и т. д. Въ дискусіи забирали голосъ: о. Станьчакъ, п. Борнєтъ, и Н. Захарієвичъ, д-ръ Стахура та и декѣорѣ сєляне и подали директивну Совѣтѣ и Дирекціи, въ якихъ на-прямѣхъ має Спѣлка вѣсти далѣшу акцію. По складѣ Совѣта и Дирекціи можна спѣдѣватисѣ, що Спѣлка буде гарно розвиватисѣ и стане колись поважною институцією народною.

Участники.

Зъ Калуша одержуємо вѣдѣ п. Яро-слава Коритовского ось-тєсє писємо зъ про-шеннѣмъ о умѣщенє въ „Дѣла“:

Почєсавши недавно въ „Дѣла“ справу моего процесу зъ п. Сєрафимомъ зъ Калуша о клеветѣ, мущу пояснити ще и теиєнціи въ „Галичанинѣ“ и въ деєкахъ польськихъ часосписѣхъ прѣдставленє моими ворогамъ справы моего становища на зборахъ Хлѣпского Банку въ Калуши, де то я нѣбѣ бунтувавъ сєлянъ противъ интелігенціи, аби тѣмъхъ прѣдѣдати ихъ собѣ для своихъ кандидатуръ до сойма, о ажь мѣжь нами була бесѣда.

Хлѣпскій Банкъ и его розвой дуже лєжѣть мѣстѣ на серци, бо-жѣ я и вѣйцаторъ и першій оснєуватель его и я въ 1897 р. (въ лѣвни) впрѣвадивъ его въ житѣ, а цѣлє мое поступованє за весь часъ стремѣло посѣля наилучшого моего пересѣдѣчєня лишь до добра Банку; надуживати его для ажь-вѣдѣвъ личныхъ та побѣчныхъ цѣлєхъ мѣнѣ ажь не сєнєло сѣя.

Перѣдє сєгорѣчними загальными зборами Банку на прѣдѣдѣствѣхъ засѣданю управлѣючого совѣта була поднесєна справа рємунєраціи для директорѣхъ и прєзєнциіи марии для членѣхъ совѣта, котру то справу мало сѣ прѣдложити загальнымъ зборамъхъ подѣ ухвалу. Хотѣя я вѣдѣ разъ мавъ сумнѣвъ, чи то для инстатүціи въ першихъ початкахъ будє добре, однакѣ на тѣмъ засѣданю я не спѣнувавъ, не знаючи докладѣ, ажь єсть практика по иншихъ рускихъ товариствахъ задатковѣхъ. По тѣмъ засѣданю я будучи въ Перемышлѣ неформувать ся въ тѣхъ справѣхъ у д-ра Кормоша, оснєувателя „Вѣры“, а потѣмъ будучи у Львѣвъ розвѣдывавъ ся я при нагодѣ у проф. Кокорудза, першого директора Банку звязковон въ Станєславѣ, и у Рєвєнѣвъ назъ Стрѣя. Информации тѣ не лише скрѣпили мои сумнѣвы, але и довѣли мєнє до пересѣдѣчєня, що проектъ марки прєзєнциіи для членѣхъ совѣта и рємунєраціи для всѣхъ директорѣхъ не єсть на часѣ, не єсть вказанный и не єсть добрый. Отже на слѣдующѣмъ засѣданю, послѣднѣмъ прѣдѣ заг. зборамъ, я высказавъ сє свои пересѣдѣчєнє и застерѣгъ-ємъ, що сѣи на заг. зборахъхъ подѣсє ся лишь одєнъ голосъ противъ рємунєраціи для директорѣхъ и противъ марки прєзєнциіи для членѣхъ совѣта, то я не тѣлько буду голосувати противъ проекту совѣта, але и заберу слово та й промовлю противъ него. Мѣжь иншими, рѣчевыми мотивами навѣвъ я и той, що въ управлѣючѣмъ совѣтѣ Хлѣпского Банку не засѣдає ажь одєнъ хлѣпъ, отже сєляне можуть собѣ думати: панъ заложилъ хлѣпскій банкъ, аби собѣ „пєсєни“ ухвалювати... Впрѣчѣхъ, ажь выберемо на заг. зборахъхъ сєлянѣна до совѣта, тогды можна будє говорити о прєзєнциіи марцѣ. Однакѣ совѣтъ бувъ иншон гадѣе.

Пѣзавѣше я, засягнувши оініи у сєлянъ, прѣдкладавъ членамъ совѣта Вп. Трєтяковѣ, Сѣчинскому и Козакови, чтобы управлѣючій совѣтъ безпосєредно прѣдѣ загальными зборамъхъ ухваливъ арєасумувати свою ухвалу до рємунєраціи и прєзєнциіи марии, бо сѣуть сєляне противъ проекту совѣта и справѣдливо кажуть, що Хлѣпскій Банкъ инстатүція ще дуже молода, отже прѣдѣсѣмъхъ треба подбати о фондѣ резервовый, а зарядъ Банку нехай ще трохи потрудитъ ся безъ выагородѣ... Однакѣжє тото засѣданє совѣта не вѣдбуло ся и зачали ся зборы.

На зборахъ, розумѣє ся, поднесли ся зъ-мєжѣ сєлянъхъ голосы противъ проекту совѣта и я — ажь заповѣвъ на остѣднѣмъ засѣданю совѣта — промовлявъ и голосувать противъ проекту. Болѣшость голосѣхъ (не хочѣ тутѣхъ вѣхѣднѣ въ пытанє: чѣму) приняла внесенє болѣшости совѣта. Натѣмъхъ пра-выборѣ на мѣсєцє двѣхъ выльєсованныхъ членѣхъ совѣта, о. Козака и п. Ант. Сєрафина, выбрано за моимъ стараннѣмъ по-при о. Козаку сєлянѣна п. Дмитра Дуду, господаря зъ Верхнѣи.

Що мѣнѣ въ цѣлой тѣй справѣ йшло — обѣла моего наилучшого пересѣдѣчєня лишь о добро инстатүціи, може свѣдѣти сє, що управлѣючій совѣтъ ухваливъ за мене, ажь директорѣ-касєра, найвышшу рємунєрацію — 300 коронъ а прочимъ директорамъхъ вѣдѣ 100 до 120 коронъ — отже я бувъ тутѣхъ наибѣльшєхъ интєресованныи.

По загальныхъ зборахъхъ я, поступаючи консеквєнтно, не вѣвѣ тѣхъ 300 коронъ до анынъ, заявивши, що побачу, ажь Банкъ будє стояти зъ кѣнєцѣмъ 1901 року. Обѣла — зъ причинъ, о ажьхъ тутѣхъ толкувати не хочѣ, впрѣчѣхъ они знаий въ кругахъ товариства Банку Хлѣпского — бувъ я приєвѣлєннѣ арєагнєувати назъ становища директорѣ-касєра.

Зъ повышєного прѣдставленя рѣчи можуть Вп. читателѣ осудити, ажь то я „бунтовникъ“ сєлянства противъ интелігенціи...

Ярославъ Коритовскій купецъ въ Калуши.

НОВИНИ.

Русины! Памятайте на народный фондъ!

— Комітєтъ оснєувательствъ запрошує отиснѣ на першій Загальній конституційнѣй Зборѣ Краєвого Товариства кредитового урядникѣхъ и сѣянчикѣхъ, котрѣ вѣдбууть ся въ четєрѣвъ дня 6 н. ст. червня с. р. о годнѣи 3 ой по полудни въ великой сєлѣ „Народного Дома“ у Львѣвъ зъ слѣдующими порядкомъ дневнымъ: 1) Вѣдкрѣтє Зборѣхъ головою комітєту оснєувательствъ; 2) Выбѣръ прєзидиіи Зборѣхъ; 3) Справозданє комітєту оснєувательствъ зъ дотєперѣшной чинности; 4) Приняте ста-

Виходить у Львові ще два (крім п'ятих і руських свят) о 5-гоб годикъ по пошуді. Літературний додатокъ «Вісникъ» найважливішихъ польськихъ виходить до второго, а до второго і п'ятнадцятого переміну разомъ зъ Діло.

Передплата у Львові приймають: у Львові Адміністрація «Діла» у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвига 3, і А. Охтенського у. Клякшного 3; — у Арсенію: Д. Крижановський; — у Ваті: М. Діка, I. Sailerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Habsburg & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкшурт і Гамбург: M. Habsburg & Vogler.

Передплата на «Діло» і наклеювати на неї р'учки платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на «Діло» зъ літер. додаткомъ

в Австрії:	на границі:
на північній стороні . . 16 гр.	на північній стороні . . 22 гр.
на південній стороні . . 8 гр.	на південній стороні . . 11 гр.
у Львові:	
на північній стороні . . 14 гр.	на північній стороні . . 7 гр.
на південній стороні . . 8-50 гр.	на південній стороні . . 1 гр. 20 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Рекламація неоплачена вільно в'їждъ порта.
Кожного тижня коштує 8 гр. на пров. 7 гр.
Оголошення вносять ся на північній 10 гр. в'їждъ односторонній експресомъ або експресомъ зъ в'їждомъ «Надбачення» по 15 гр. в. в.
Кожна і інші донесення приватні коштує ся на 15 гр. в'їждъ експреса.

Внесенє посла Романчука і товаришівъ въ справѣ крєовація руском секціи при галицькій Радѣ шкільнои крєаєвой.

Дня 29 мая с. р. зложивъ рускій клубъ въ державнои радѣ важне внесенє, котрымъ высказавъ жадає руского народу в'їждъ давнихъ уже лѣтъ проголошуванє такъ въ нашихъ часописяхъ якъ и на вѣчахъ та вѣлянихъ зборахъ. Внесенємъ тымъ сповнивъ рускій клубъ такожъ и оденъ зъ обовязковъ, вложеныхъ виразно на нашихъ послѣдъ загалньохъ покликаньхъ, підъ котрымъ вела ся у насъ виборча акція, підъ котрымъ нашъ виборць складали до урнъ свои голоса. Треба, щобъ рускій клубъ безпастанно пригадувавъ правительству домаганя народу, и успѣхъ не може хибнути, тымъ болѣе, що домаганя тѣ переважно опертѣ на конституційныхъ законахъ, обовязуючихъ въ нашихъ краяхъ монархію, а толькы у насъ заведенъ шляхотскому верховодству останушихъ все ще на паперѣ. Внесенє п. Романчука и товаришівъ звучить:

Край Галичина такъ щ-до простору (78,496 кв. км.) якъ и щ-до числа людности (7,995,638 душъ) є безперечно найбільшимъ короннимъ краємъ Австрії; ба, що болѣе: въ послѣднѣмъ взглядѣ, а по часта и въ першѣмъ взглядѣ, — вынавши шість великихъ державъ и Испанію — навѣть найбільшій отже! примѣромъ в'їждъ самостійныхъ середньхъ або малыхъ державъ: Швеція вразѣ зъ Норвегією, Туреччина, Бельгія, Голландія, Румунія, Португалія, Болгарія, Швейцарія и т. д. Вже зъ того слѣдує, що одностѣльна управа сего краю мусить бути крайню утажливою та цѣлкомъ не в'їждъ в'їждъ.

В'їждъ в'їждъ сему подѣлу Галичина на поли судобництва на два округи зъ двома высшими крєаєвыми судами у Львовѣ и въ Краковѣ, що-до зєлєзничон управы на три дирекційні округи зъ осѣдами у Львовѣ, въ Краковѣ и въ Станиславовѣ, що-до войскового заряду на три округи зъ осѣдами корпусовими командами помѣщенными у Львовѣ, Краковѣ и Перемышлѣ. Натомѣсть політична управа вразѣ зъ управою шкільною є одноцѣлюю — унікатъ на цѣлу Европу! Шкільна управа, що обіймає середній та народній школи, спочинає въ рукахъ галицкои рады шкільнои крєаєвой, котра має свої осѣды въ крєаєвой столицѣ, Львовѣ.

Въ 1900-омъ роцѣ мала Галичина 37 (в'їждъ 41) середньхъ шкѣль зъ 20,263 учениками и 4,280 народныхъ шкѣль зъ 7,979 класами. Цѣлкомъ природно, що тѣ числа зъ року на рѣчь мусять значно зростати, бо при незвычайномъ переповненіи існуючихъ середньхъ шкѣль и, коли ще велике число громадъ (понадъ 2,000) не має народныхъ шкѣль, заходить доконечна потреба закладати все новѣ школи.

Вже ся обставина выкликє нагладу потребу подѣлу галицкои рады шкільнои крєаєвой, щобъ улєгчити управу крєаєвой шкѣльництвѣ та приспѣшити розвѣдъ и поступъ народнои просвѣты, а то тымъ болѣе, що вже й теперъ в'їждъвають ся майже загалньи нарѣкани на шкѣльну управу и загаломъ на шкѣльництво въ Галичинѣ.

За конечностію подѣлу галицкои рады шкѣльнои крєаєвой промавають ся такожъ и національній та вѣтронспѣдній причини. Після переписъ зъ 1890-ого року мала Галичина 3,518,996 мешканцівъ зъ польскою а 2,826,272 мешканцівъ зъ рускою мовою розговорю. Подлякѣ належать в'їждъ (зъ вынимкомъ являть 600,000 жидѣвъ) до римо-католицкого вѣтронспѣданія зъ латинскою літургічною мовою, а Русины до греко-католицкои вѣтронспѣданія зъ славянскою церковною мовою. Рѣшниця обрядъ и церковнои мовы важна особливо для народныхъ шкѣль и для сѣль. Въ роцѣ 1900 було въ Галичинѣ 2,142 рускихъ народныхъ шкѣль, а нерускихъ (польскихъ) 2,138; середньхъ шкѣль рускихъ 4, а нерускихъ (польскихъ и нѣмецкихъ) 33 в'їждъ 37.

Теперѣшня рада шкѣльна крєаєва має на скрѣзъ польскій характеръ. На 9 крєаєвыхъ

шкѣльныхъ инспекторѣвъ є 7 поляковъ, а всего 2 русинѣвъ; зъ прочихъ 9 членѣвъ тожъ 7-омъ є полякъ, а 2 русини. Вже зъ того збѣтавленя ясно, що галицка рада шкѣльна крєаєва не способна дѣлати про потреби руского населєня и про користный розвѣдъ руского шкѣльництвѣ достаточнѣ та рѣвномирно, якъ про польске населєня. И справдѣ зъ боку Русинѣвъ — въ пропавшихъ писемъхъ до правительства и до короны, въ промовѣхъ ихъ соймовыхъ и парламентарныхъ заступниѣвъ, въ рускій прасѣ, на рускихъ вѣчахъ и т. д. — в'їждъвають ся ненастанній жалобы на недостатковъ дѣлати и нерѣвномирне трактванє ихъ просвѣтнихъ потребъ.

Являє ся проте доконечна и нагладна потреба зарадити тому; а се може стати ся толькы черезъ подѣлу галицкои рады шкѣльнои крєаєвой, в'їждъ черезъ крєаєванє руском секціи въ галицькій радѣ шкѣльнои крєаєвой. Рѣвно жъ двома народами заселєный и много меншій край, Чехія, о поверхнѣ 51,948 кв. км. и о населєніи 6,318,280 душъ, має на основѣ крєаєвого закону зъ 1890-ого року раду шкѣльну крєаєву, подѣлену на двѣ національнѣ секціи; а навѣть въ ще меншій Моравѣ (22,222 кв. км. зъ 2,435,081 душою) выключно толькы за-для національныхъ рѣшницъ населєня змагає ся до переведєня подѣбнои подѣлу рады шкѣльнои крєаєвой.

Галицка рада шкѣльна крєаєва востала не на основѣ крєаєвого закону, зъ выконанію державного закону зъ 25-ого мая 1868 В. з. д. ч. 48, якъ се стало ся у всѣхъ прочихъ краяхъ, але на основѣ найвысшого розпорѣженя зъ 25 червня 1867. Наслѣдкомъ того и змѣну въ організаційномъ регулямінѣ, именнѣ що-до права именования директорѣвъ и учительѣвъ середньхъ шкѣль, переведєно зъ 23 жовтня 1875. Можливо тому теперъ тымъ самимъ способомъ перевести дальшу змѣну черезъ крєаєванє руском секціи.

Руску секцію належало бы уладити аналогично до нѣмецкои або чєскои секціи въ чєскои радѣ шкѣльнои крєаєвой, крєаєваныхъ закономъ крєаєвымъ зъ 24 червня 1890. В. з. ч. 46.

Отже складалась бы ся она:

- 1) зъ шеся краю або зъ віцепрезидента крєаєвой рады шкѣльнои, а въ разѣ его перешкоджєня зъ именованого шефомъ краю заступниѣна — яко предѣдателя;
- 2) зъ выбраного соймовѣ заступниѣна, що мусить бути руском народностію; выбирати можна бы всѣхъ, хто має право пасивного вибору до сойму;
- 3) зъ референта для админістративныхъ и економичныхъ справъ рускихъ шкѣль;
- 4) зъ тыхъ инспекторѣвъ, що призначєні для рускихъ шкѣль;
- 5) зъ одного заступниѣна, выбраного мѣскою радою столицѣ Львова, що мусить бути Русинѣмъ;
- 6) зъ одного духовного греко-католицкого обряду;
- 7) зъ двоухъ членѣвъ учительского звѣдъ, що мусять бути руском народностію.

Рускій секціи мали бы підчинити ся всѣ школи и заведеня зъ рускою мовою выкладовою. Въ обсягу свого дѣлаєня мала бы секція право самостійного ухвалюваня. Її урядова мова була бы руска; въ той мѣзѣ мали бы ся выголосувати и рефераты въ рускій секціи та сисувати протоколы нарадъ.

Отже підписаній подають отсе внесенє:

Высока Палата зволити ухвалити: Вывѣсє ся ч. к. правительство до крєаєваня руском секціи при галицькій радѣ шкѣльнои крєаєвой зъ аналогичными управленіями, якъ має нѣмецка або чєска секція въ чєскои радѣ шкѣльнои крєаєвой, — чи то черезъ споводованє в'їждъ в'їждъ розпорѣженя, чи то дорогою крєаєвого закону.

Зъ формального боку вносить ся, абы се внесенє в'їждъ в'їждъ до §. 31 регулямину безъ першого читаня в'їждъ в'їждъ до просвѣтної комисіи.

В'їждъ 29 мая 1901.

Підписъ.

Интерпеляція посла Д-ра Короля и товаришівъ до Его Ексцелєнціи міністра-президента въ справѣ поведєня галицкихъ політичныхъ властей въ громадскихъ дѣлахъ.

Загално вѣдомо, що галицькій політичній властѣ, такъ староста, якъ и галицкє ч. к. намієстництво йдуть на руку правлячѣй польско-шляхотцѣй партіи и дѣають все толькы о интересахъ сєй партіи, абы забезпечити панованє єї на довгѣ ще лѣта.

Найважливішимъ, що доконує ся въ користь сєй, противъ волѣ народу и на велику шкоду краю правлячѣй партіи, є безперечно здобутє посольскихъ такъ соймовыхъ якъ и парламентарныхъ мандатѣвъ изъ сѣльскои и загалнои виборчѣй куріи, при чѣмъ, натурально, вѣити и члєны громадскихъ радъ йдуть нимъ головою на руку.

Громадскій начальниѣ и члєны громадскихъ радъ оданѣ толькы тодѣ є податливими орудками въ рукахъ пануючѣй въ Галичинѣ польско-шляхотцѣй партіи и на єй службѣ стоячихъ та въ выкористѣ дѣлаючихъ старостѣвъ, коли се є морально низько стоячѣй та громадскє добро роудрапуючѣй індивіду, що толькы при помочи и охоронѣ властей можуть вдержати ся при своимъ урядѣ та ухвалити прѣстєсованю до нихъ постановѣ карного закону.

Нашъ народъ поступивъ вже вправдѣ въ політичньмъ житію на толькы, що змагає до принадлежнихъ єму правъ и старає ся выбирати на членѣвъ громадскихъ радъ толькы солидныхъ та нескорумпованыхъ людей, въ томъ однакъ змаганю и стараню противозаконно спинають его старостѣ та само намієстництво.

Політичній властѣ въ Галичинѣ дѣають такъ въ выборахъ на руку начальниѣвъ громадъ задержати скѣлько можѣ довго при урядованю, а коли въ концѣ вже доконечнѣ перевести новѣ выборы, тодѣ єї властѣ помагють способами сему начальниѣкови, абы не толькы вѣити самѣ наново перейшовъ, але чтобы и до новѣ рады выбранѣ такъ члєновъ, що одобрѣть именованє того самого начальниѣна и на слѣдуючій виборчій періодъ.

Коли-жѣ однакъ при новыхъ выборахъ дотеперѣшній начальниѣкъ не перейде а до того же до новѣ рады вѣйдуть зъ выбору самѣ солидѣ, про громадскє добро дѣаєний та своихъ політичныхъ правъ и обовязковъ свѣдомѣ люди, то сѣй начальниѣкъ громадъ або его прихильниѣки вносять цѣлкомъ безоснованій протєстъ, якого компетентній властѣ не полагають цѣлыми роками.

Тавѣ, толькы въ Галичинѣ можливѣ, а вѣдѣ єры Бадєного перманентній, надужитя уможливають єє, що въ насѣ громадскій рады урядують по десѣти и болѣе лѣтъ безъ поновного вибору, що протєсты противъ переведєнихъ виборѣвъ не полагають ся цѣлыми роками, що староста часто цѣлкомъ противозаконно не хоче вєсти въ урядованє незапрѣтєствованѣй громадскѣй репрезєнтациі и що такій надужитя толєрують ся галицкими намієстництвомъ.

Щобъ на все туги сказанє дати доказы, позволимѣ собі навести нѣлька примѣровъ зъ рѣзанныхъ повѣтѣвъ сѣбѣной Галичинѣ, що заразомъ будуть доказомъ, що въ томъ взглядѣ мавѣ до дѣла изъ певнымъ системѣмъ котрий змагає вѣ до чѣго нишого, якъ толькы до сего, абы ворожѣй рускому народову польско-шляхотцѣй партіи забезпечити гегемонію въ краю.

(Конецъ будє.)

Справы парламентарній.

На початку вчєрашнього засѣданя палаты послѣдъ п. Пігулякѣ вносить, абы правительство выиснувало два миліоны зъ державныхъ фондѣвъ въ цѣль здержаня єміграціи зъ Буковины. П. Ольшєвскій интерпєлює въ справѣ нищеня лѣсѣвъ въ Галичинѣ. П.

Василь Йворскій интерпєлює въ справѣ постунованя скарбовѣй дирекціи у Львовѣ зъ урядниками руском народностію.

Въ дальшій дискусіи надѣ бюджетовою провѣрѣніємъ п. Чайковскій высказує бажанє, абы соймы крєаєвой були частѣе спинакуванѣй, а обговорюючи дѣаєній аманитурѣ въ парламентѣ, домагає ся змѣны регулямину палаты.

П. Романчукъ признає пожиточностъ законѣвъ ухвалєныхъ до сєй поры палатою, але найлѣпшій законѣвъ не мають вѣрности безъ доброй політики. Найважливішимъ справѣ досѣ цѣлкомъ не порѣшено, а именнѣ національнѣй справѣ и справѣ виборчѣй ординаціи. Виборчій привѣль величѣи послѣдѣи бесѣдникъ называє монстральными; такъ само не дадутъ ся виправдати привѣль торговельныхъ палатъ. Домагає ся знесеня виборчыхъ куріи и заведеня вѣгалного права голосованя. Твердить, що не може бути покляпанємъ австрійскои державѣ єговерєнє попри Нѣмєччєну другомъ великомъ нѣмєцкои державѣ такъ само якъ утворєна ругои славянскои державѣ побѣвъ Россіи. Обговорюючи конечностъ національнѣй автономіи въ Австрії, бесѣдникъ доказує, що дотеперѣшня крєаєва автономія въ Галичинѣ заповнила толькы сему крєаєви в'їждъ становяще.

Бесѣдникъ обговорювавъ такожъ широко справѣ єміграціи и высказує, що въ послѣднѣмъ десятилѣтїю зъ Галичинѣ выємігрувало 317,491 особѣвъ, т. є. три разы болѣе, якъ зъ всѣхъ прочихъ провинцій Австрії. Въ томъ роцѣ єміграційній рухъ є просто шалєний. Хлопы ємігрують головою до Босни, до полуднєвой Америкѣ, до Сполучєныхъ державъ и до Канады. Правительство дивитъ ся рѣвнодушнѣ на сѣй рухъ и не робить нѣчого для піднесеня хлопского става.

Громадскій зарядъ въ Галичинѣ надужитѣ сѣ въ політичньхъ цѣлахъ. Обговорює, що єще до недавна цѣсаръ бувъ надѣєю руского хлопа. Однанѣ вѣдѣ послѣднього принятѣ болѣшон депутатѣвъ въ 1895 роцѣ такожъ и сѣ надѣя щєзла. Въ Манастарцѣхъ жандармерія стрѣляла до хлопѣвъ якъ до дивихъ звѣратѣвъ. Взагалъ робити ся все, абы рускому народову не позволюти політично набрати силъ. Русины суть величѣи народѣмъ и не домагають ся нѣчєи ласки, толькы рѣвноправности. Бесѣдникъ кончить жадаємъ, абы правительство дѣйстно перєняло сѣ гадѣю послѣднихъ выводовъ президента министровъ и не рѣдалѣ противъ нѣчєи народности. Попи що Русины не можуть мати довѣри до теперѣшного правительства и будуть голосувати противъ бюджетовѣй провѣрѣи.

П. Бомба заявляє, що польскій сєлєне не можуть мати довѣри до правительства и мусѣть голосувати противъ бюджету, бо не мають тыхъ правъ, якъ имъ записанѣ конституціи. Бесѣдникъ обговорює самовольно правительственыхъ органѣвъ и твердить, що въ Галичинѣ панує правительственна система са-трапѣвъ.

По промовѣ генеральнихъ бесѣдникѣвъ ухвалєно бюджетову провѣрѣию въ другѣмъ и третѣмъ читаню.

Зъ черги п. Д. Абрагамовичъ реферує законѣвъ о податку вѣдѣ горѣвки, котру въ текстѣ ухвалєнимъ палатою панѣвъ принято въ другѣмъ и третѣмъ читаню.

На вчѣрнѣмъ засѣданю палата радила надѣ змѣною §§. 59. и 60. промысловѣй ординаціи. Міністеръ торговѣй доказує, що агєнты великихъ підприємствъ въ торговельныхъ и промысловыхъ центрахъ шкѣдять своєю конкуренцією кушцѣмъ и промышленцѣмъ въ малыхъ мѣстахъ. Збирєнє замовлєнѣй у кушцѣвъ и взагалъ особѣвъ, котрі замовлєніи товары уживають до своѣй підприємства, и на дальше будє вѣдѣи, за те на абране замовлєнѣй у приватныхъ, лише вынѣтково будє давати ся дозволѣ, именнѣ на жадаєи приватныхъ сторѣвъ, або що-до денныхъ артикулѣвъ, котрі будуть болѣе означєніи дорогою розпорѣженя.

Міністеръ не може заявити ся за окремими карними принципами въ той справѣ, бо промыслова ординація вже має въ окремѣмъ

розділ загальний карний принцип. Вирішувати на сесії буде пропозиція законів в справі основних збитків і доповнення промислової ординації, як контроль будуть уміщені карні постанови відповідно до нинішніх вимог.

П. Врабейнський, що новий закон пошкодить інтересам промисловців. По промислових генералів безбачливо, ухвалено приступати до спеціальних дискусій, а наразі перервано.

Справоздане посла Д-ра Савчака в Подгайцях д. 28 мая 1901.

На збори, скликані д-ром Савчаком до Подгайць, прибули селяне з 27 найближчих повітських громад, а то переважно селяне прості, а між ними майже з кожного села також кілька громадян старшин. Всього учасників зборів було що найменше 200. За інтелігенції руском бачили ми о. паронів: Новосада з Подгайць, Содомиру з Новосілки, Лигинського з Телячого, Дурбана з Івнен, Левицького з Вербова, Виницького з Новосілки-Ленчи і Тотоновича з Моголівки. О. Павроцький з Голубів не міг прийти, бо одночасно був в Монастирському похороні смер. учителя Тарабановича. За місцеком руском інтелігенції свідомі бачили і тільки судно д-ра Гвоздецького і ад'юнкта подат. Пасека, хоч в Подгайцях знайде цілий суд складає ся з Русинів. За польським інтелігенції прибуло кілька урядових старостів і урядових податков. бургомістр Стобчик і урядовий в. виділу повітового, але з прездів „польського безцарку“ і обшарпані з ряди „польського не було, хоч не були запрошені. Також не прийшли ніхто з місцевого латинського духовенства.

О год. 10¹⁵ д-р Савчак відкрив збори. На передсідателя запрошено о. Дурбана з Унчи, а коли той знав ся що мушкетирів вишарпав збори ошукати, вибрано передсідателем о. Левицького з Вербова, а його заступником п. Волчука з Старого мста. На секретаря призначив о. передсідатель д-ра Гвоздецького і представив зборам правительственного представителю, старосту Соколовського, і уділив йому п. послан.

П. д-р Савчак розповів передсідателю історію надання конституції і автономії. Поділив ся важливість і значення для народу, устрою і уряду громад, повітів, краю і держави. „Хоча, д-р Савчак, така вибори до рад громадських, повітських і до союзу. Обговорив далі заведення школи для писарів громадських при виділі краєвої, краєву продажі соли і намір союзової більшості завести в нашім краю окружний чи то зборний громади. П. посол оспівував ся против того закону взагалі, а для Русинів в особливості і називав злі наслідки п. татар, як би з того вийшли для народу. Висказав зараном надію, що правдоподібно той проект європейський більше світла денного не побачить; однак поручив селянам, щоб мали ся на бачності і в разі потреби против того проекту протестували. Вибірці похвалив теперішній склад союзу та утакав на причину так мало члена правдивих і щирих послів селянських, на теніти і байдужість селян при виборах, на брак карності і солідарності народу як і почати руском інтелігенції, а за найважливішу причину подати задужити виборчий акт сторонам органів правительственных і автономних і непомановано обов'язуючих законів. Але найдовше задержав ся посол при новій інституції, при вибірках ошуканості і позачок спетему Гайдамаки. Пояснив, де і коли ти спільні повстання, їх ціль в головній основі та важливість і вплив на наш народ і розповів, що виділі краєвий і союзу віддає для організації доброго, дешевого і здорового кредиту селянського; зазначив вибірці, що після думки посла та справа єсть найважливіша з усіх справ, яку союзу воді наставити конституційну еру яробити на користь хліборобів. Вдівав тамучих людей і прихильників народу, щоб тою справою більше зацікавили ся, як дои, щоб обиди не було за ними. Врешті віддав посол зборам, щоб мали в огляді висказали свої жадани і потреби.

По тому справозданню, которого народ слухав з напруженою увагою, наступили інтерпретації і вислови. Алексей Фіалковський з Телячого заінтерпретовав посла як чотирих справ: 1) Для чого в останніх двох виборах до ради державної справлено військо на спокійний народ, так що рідний сини наставляли батіг на своїх батьків на велике огорчення народу? На га-

ку інтерпретанта спроваджуване військо було непотрібне, бо народ в однечасно повість був і в все спокійний і військо має лише призначення, а не переводжене виборів, та вівав посла, щоб з тої причини вибрати жолобу, де треба. 2) Для чого у нас союзи чи правительството не заводять примусової аскурації? 3) Поручив посла, щоб вибрати ся в союзи о скасованні всяких рогачок позитивних і негативних. 4) Щоб видати закон, після которого т. зв. образи гонору мали бы переводити знаєть місцева. Врешті жалував ся на виділу повітський в Подгайцях, который заридив що войови не вольно приступати до направи громадской дороги без позволения повітського дорожника через що громадські дороги єсть в такій стані, що ними їздити не можна. Д-р Савчак поділяв погляд ч. Фіалковського, що аскурація військова в Подгайцях була не потрібна, що правительството не потребувало нічого боїти ся. Коли би тільки його органи поступали при всяких виборах легально, і що сподієсь, що ту справу порушать наші посты в парламенті. Пояснив теперішній стан рвчи що до примусової аскурації, оспівував ся за скасованні селянських рогачок, додав, що справа відобраи так зв. образи гонору воді судів а придляне их місцевим органам знаходити ся в міністерстві, а що до наказу наставляти громадських дорог відослав посол інтерпретанта до повітського виділу, додаючи, що селя т не гариджене видати, то оно не єсть практичне.

Теодор Вороновський з Галича коло Подгайць і Лука Садовський з Подгайць інтерпретували посла в справі заридженя повітського виділу що до уживаня громадской толки. Иван Гайдукевич з Волощави жалував ся на закон доведів і на способи его виконувати. Матвій Роман з Мужикова скаржив ся на дурість жидів, който воді двора лезь закупили і людям рубить шкоду. Василь Будний, войт з Вербова, похизував внесени в жалоби Фіалковського, доказував що бідним народом ніхто не ошукє ся; народ терить великий шкоду через дурість збірців, а нема кому тому алу заридити. Яків Чухрий з Волиць читав посла в справі сервітутових грошей і просив его о их відшуканні в відданні громад. Иван Волчука, войт з Старого мста, інтерпретувал посла в справі зельніцтв до Подгайць.

На ті всі інтерпретації відповів посол задовольно. Василь Будний і олені згадали востань за виборів підмоги для их громадян. Вибірці оголосив ся до слова о. Ів. Дурбак і висказав власним в народі висказав д-ров Савчака щирі і сердечну подяку за труды і старання понесені для добра народу та вибів, щоб збори дали йому повне довіря; внесени се збори олюдишно прийняли.

Учасники зборів.

Звичайні річні загальні збори політичного товариства „Селянська Рада“ в Бережанах

відбули ся для 29 л. мая у великій салі „Наді“ при участі змж 200 членів, між ними 3 священників.

Збори відкрив короткою промовою головою о. Левкий і поклав на секретаря о. Давидовського. О. Мосора здавав справу з діяльності виділу і розвитком товариства за минулий рік. З сего довгого справозданя вишмаємо деякі важливі дані:

1) Виділі відбув 15 заїдань; 2) вісе мезорини до ц. к. староства, до ради шк. окружній, до обох нотарів в Бережанах, до дирекції канцелярії судової, до виділу повітського і до друкарні Ціхоцького з жаданем, щоб а рускими сторонами урядували і переписували ся на руску та щоб издали друки, бланкети та всі формуляри в рускій азбуці.

3) Заходами виділу відбули ся два віча: одно 22 марта в Бережанах, а друге 1 мая в Нараві (три віча ц. к. староства заборонило), 4 збори передвирборчі і 6 наряд довірчих.

4) На тих вічах домагали ся зібрані: знесення права ловецького, поділу Галичини і впровадження протав внесень Гупки і Дунавського.

5) Від себе внесло товариство також до краєвого виділу протест против тих проєктів.

6) Виділі заставляв ся над потрібну руску гімназію в Бережанах; однак потре не утрудити сего бажаня нинішніми містам (Станиславові, Стрипи та Самборові), на разі занежано домогати ся рускої гімназії в Бережанах.

7) Найближче праці мав виділі підчас виборів. Кандидатами з IV. курії а рамені „Селянської Ради“ був п. Василь Яворський, а з V. к. п. Тим. Старух. Они то оба надуться зголосити ся до виділу і виділі прийняв їх кандидатуру еще 17 вересня мин. р. Та при виборах треба було бороти ся з великими труднощами, і то не тільки із стороною Польки і правительства, але на жаль також із стороною своїх, бо навіть такі членів товари-

ства, Тверді завважили були свій особний комітет виборчий (которий аві разу не зібрав ся на парад) а виділов х плюгали в „Галичаніні“ в огидний спосіб. Та виділі маво того не убоав ся тої перепони і довів акцію бо дай в часті щасливо до кінця. Доверши по скінченні виборів склизав виділі на 24 січня наданчаний загальні збори і хотів подати ся до димісії. Однак збори не прийняли димісії і тим самим одобрили поступованя виділу. На тих зборах проголосив виділі народну чи то національно-демократичну програму і тепер товариство стало виразно на ґрунті українсько-русской національності. Се найважливіша фазя в розвиток нашого товариства. Вираді виділі за тим виступило 14 членів а товариства (6 селян з Мечислава, 6 селян з Потуптор, о. Барановський і нотар Леванчик а Козові), але за те у других членів ширить ся тим яснійша свідомість національна.

Товариство мало над 300 членів (30 священників) між ними 10 а поза повіту. На 75 сіл в повіті з 35 сіл нема ні одного члена і то: на 40 сіл а судового повіту бережанського нема а 10 сіл ні одного, а з 35 сіл судового повіту Козової нема а 20 ні одного члена. Від початку основаня товариства по нині умерло 6 членів, між ними: о. Філарет Бачинський, о. Стеткевич, о. Дужинський, о. Онуфрєвич. Загальні збори віддали честь їх пам'яті повстанням з місця. Доходу товариства мало 200 К і в приблизенно тільки розходу.

По сій справозданню уділили збори уступному виділові оді голоси абсолютну і свою повне довіря.

До нового виділу увійшли: Григ. Конечевич з Ценева головою, п. Григорій Комаринський, начальник Курян, заступником голови, о. Мосора секретарем і скарбником, о. Ротко з Плотичи, Тим. Старух, Роман Шкірпан, Семко Савчук а Мечислава, а на заступників: о. Омельян Король, Никола Ягоний а Нарави і Матро Походжай. З давніших виділових уступив лише заслужений для товариства голова о. Левкий за-для слабого здоров'я, а на его місце вступив молодий і діяльний о. Ротко.

Після позаложеня властивих справ а загальні збори наступили відкриті політичні о. Мосора, економічний о. Конечевич, громадський і повітовий п. Старух, а проєктах Гупки і Дунавського п. Савчук. Збори прийняли одігол сию оті резолюції:

I. Домагаємо ся поділу Галичини на часті польську і руску а заведемо окремого союзу і урядів в рускій часті краю, а особливо поділу краєвої ради шкільної і намісництва.

II. Домагаємо ся управильнення справ зяпкової в Галичині а заведемо руску мизи урядові в урядах рускої часті краю.

III. Домагаємо ся загального безпосередного права голосованя до всіх тіх законодатних.

IV. Домагаємо ся знесення всіх дотепішних податків, а заведемо одного прогрессивного податку доходного.

V. Домагаємо ся знесення всіх державних панських госпітальних і розпарцельованя їх між місцевих селян на довгу ратальну сплату.

VI. Домагаємо ся викуння державною селянських позачок довгів і розложеня їх селянам на довготермінові рати до сплатеня.

VII. Віче протесту против проєктів Гупки о хлонських майоратах і Дунавського о збірних громадах і вишле сей протест до с. йму.

VIII. Збори годять ся з поведенням независимого руского клубу в Відні і визнають послів до рішучого виступу проти уряди краю і господаря шляхотської кліси піддержуваної урядом.

Даліше унови міщали збори новий виділі, щоб віз акцію виборчу до союзу, яко комітет виборчий повітський і прийняв з задоволенням до відомости, що посол Яворський незабаром явить ся у нас, щоб адати справу а своєї діяльності посольської у Відні. Виділі подасте се в своїй часі до відомости своїм членам через газети.

Виконуючи ухвалу загальних зборів, новий виділі заяв ся зараз на першим своїм засіданню справою виборчою, розділяючи між себе цілий повіт так, що кожний виділовий мав в своїй часті найти собі в кожнім селі зужа дозрі для діяльчованя працями. Крім того буде ся улажувати часті віча і збори довірчі і передвирборчі; при тім не спускаючи з уваги виборів, мав ся наріз оспівомати в его національності і правах горожанських.

Дявимо ся з нашими Ви. читате лам сумною встїю. Як доносять намз нині телеграфічно з Бережань

О. Сильвестер Лепкий

нарох Жукюва (декатата бережанського), голова Бережанської „Селянської Ради“ і член руско-народного товариства, писател, горачий патріот і народоловець, упокоив ся нагло на ударь сердца.

Покійний о. Сильвестер Лепкий родив ся 1845 р. священником став 1871 року. В духовній семинарії належав до громады тих щирых народолюбів, которых идеалом було підняття народу, просвітне і економічне.

Покійний, почувуючи в собі талант писателський, уже за молодю посвячав вольний хвалі писанню поезій, з яких одна була

напечатана в „Правді“ з 1871 року під псевдонімом Марко Мурава. Опісля, довгі роки, покійний (здаєть намз) нічого не печатав — длячого, не знаємо. Аж в останні десятиліття, коли виходив собі годно го сына — писателя Богдана Лепкого, почали в руских видавництвах, по-найбільше в нашом „Ділі“, появляти ся по-при писаня Богдана Лепкого також писаня Сильвестра Лепкого під давним псевдонімом Марка Мурава — стихом і прозою. Немов щоб надіграти агаяний част, покійний писав багато, і то не лише в поля белетристики. Писав статі змѣту економичного, написав популярно (надруковано „Провістю“) вишук про огородину в садуви. Не сумніваємо ся, що по покійнім Марку Мураві анайде ся неодио ще в теці. Зв его писань скрізь пробиває ся горачий, заважний українсько-русскій патріотизм і незвичайно щира любов до простолудина; а при томз звенить нута енергична — тверда віра в побѣду святои справы народной и в славу будущої Русі України та красу долю „люду.

Яко чоловік був покійний характеру чистого як слюза сердечного водданнм людоу, котрому душастерпівав, тому і тдшав ся загальним поважаннм. Найкращим доказом тог поважаня и довіря був вибір пок. о. Сильвестра на голову Бережанської „Селянської Ради“.

Подючи отсю посмертну звістку про покійного о. Сильвестра Лепкого, ми лише побіжними чертками зазначили, кого то наша Русь нині утратила в оплакє. Ого не стало між живими одного з найкращих и синів. Нехай же-ж имя о. Сильвестра Лепкого стая в почесті у нас и в далій поколѣнн, а родна земля, яку покійний безмежно щиро любив, най буде ему пером!

Похоронъ пок. о. Сильвестра Лепкого відбуде ся в Жукові в п'ятницю 7 ого сего місяця.

НОВИНКИ.

— Від редакції. З причини виїзду з Львова редактора „Діла“ п. Івана Беля для покриття здоров'я — редакцію обіймає з нинішнім днем п. дир. Александер Берковський.

— Виділі „Селянської Ради“ в Бережанах улажує вв второк 11 червня віче на приходстві в Конюхах о 11 год. рано а тамніш рефератами: 1) о ординації виборчій до союзу; 2) реферат економічний; 3) реферат о проєктах Гупки і Дунавського. Перед вічем відправити ся богослуження в місцевій церкві. Урадаємо священників сусідних сіл, а то: Августівки, Башок, Вибудова, Будилова і Куропатки, щоб самі прибули і захопили своїх громадян до численної участі в тіх хлонських вічу. — За виділі: О. Григ. Конечевич, голова; О. Мих. Мосора, секретар.

— Товариство політичне „Селянська Рада“ в Кам'яці стр. котре числить 980 членів а котрого цїлем оспівомати маси народу и боронити справы хлонской перед непростими онїуазами, устроємо хлонске віче в Поджанах вв студію Юрка Ледюка вв второк 11 червня о годинах 2-ой по полудні. Вв четверть дня 13 червня відбуде ся таке саме віче о 11 ой годині в Ясени рускій вв студію Михайла Литвина. Порадок наряд: 1. О радах громадських (К. Стефанович). 2. О проєкті Гупки а Дунавського (Гр. Комацький). 3. О ухристяненю сусільности (о. І. Лознякський). 4. О союзі краєвом и законі ловецьком (о. Ів. Зельський). 5. Внесаня. Прибутиє як найчисленнїше. Порадимо ся, що намз робити, бо вже горломз лєв ся чужа опіка. — За виділі „Селянської Ради“: о. Ізидор Зельський, голова; Гавриль Мухомєвич секретар.

— Запомоги на будову шкіль. З фундації шкіль назвою: „Фонд шкіль народних“ з 1872 р. признав виділі краєвий на внесення ради шкільної краєвої сїдуючій безповоротній заомоги на будову шкіль народних: Громад Краєвх, повіта бузачного 800 кор., громад Шебє, ясельского повіта 800 кор., громад Ропи, горлицкого повіта 800 кор., Черволава яворовского повіта 400 кор., громад Будки Навановскій камінецького повіта 600 кор., громад Сняків камінецького повіта 400 кор., громад Бжиска Воля, ланцутского повіта 500 кор., громад Рівня, льского повіта 400 кор., громад Якушова ново сандєчного повіта 800 кор., громад Биків самбірського повіта 200 кор., громад Королів польскій сандєчного повіта 400 кор., громад Спитковх ядовичского повіта 800 кор., громад Передричх великій жовківського повіта 300 кор., а громад Бушны жовківського повіта 440 кор.

Після постанови акту фундаційного, запомогу тую можна ужувати лише на будову нових або перебудову истинних уже будинків шкільних, для шкіль народних під доглядом дотичних рад шкільних окружних.

— Від Дрогобича пишуть намз: Дня 30. мая відбув ся в Дрогобичі доповняючий вибір одного члена до повітской ради. Хто пригалу собі вибори посла до державной ради з дня 17 грудня 1900 р., не міг надивувати ся, як тепер спокійно відбув ся сей вибір; в жандарма, в поліція не було видко навіть на лїтк. Була, що правда, агітація и тепер, але на коритарях повітской ради, де відбували ся вибори. Дрогобичій комітет виборчий поставив кандидатом о. Юліана Гумецкого, а махеры повітотів, особливо відемаршалок Висневскій и посол Охримович, хоч де анде антагоністи

!! Незвичайний случай !!
4¹/₂ к. netto Кавы лучшего сорта
 аб случайного корисного закусуна, въ почтовых пакетах franco
 въ цѣнѣ по 18 кор.
 высылка — о сколько заказов стараться — **НАРОДНА ТРГОВЛЯ** у Львовѣ.
„НАРОДНА ТРГОВЛЯ“ у Львовѣ
 має вже готовий
 Мѣдъ питный, домашнего выпробованого výroбу
 и водѣ мая почаша высылка въ бочкахъ около 100, 50
 и 25 літровъ въ цѣнѣ по 120, 124 и 128 сот. за літру
 разомъ въ бочкою. 243 7—9

Нині і що для три вистави.

УРАНИЯ
 в Пасажу Миколаївській.
 о години 4-й і 6-й по полудни для молодежи:
 1. Театр Марионеток. 2. Робинзон Крузо. 3. Живі фотографії.
 О год. 8-й вечером
ЧУДА ТРОПІЧНІ Розпочне: Театр Марионеток
 (Горрепзаубер) Закінчить: Живі фотографії
 викад пров. д-ра Ф. Умлауа в 90 при помощи найвысшего кинето-світланики образамъ
ЩО ДЕНЬ ТРИ ВИСТАВИ.
 Прадажущь бѣльше свѣтовихъ новин.

Ціни місця на полудневій виставі: Ціни місця на вечірній виставі:
 Крісло 70 сот. Крісло 1 жор.
 Вступ 30 сот. Вступ 60 сот.

Для товариств і замкенихъ кружківъ уладжує ся в панадирогра-
 мовій часі окремі вистави в явці польськимъ, рускимъ і німечкимъ. Бла-
 гшихъ поменшъ уділяє Дирекція.
 Вікети кабувати можна до год. 2 по пол. в торговлі п. Клим-
 ковича і Си, ул. Кароля Людвика ч. 1., а від год. 2 по пол. при касі
 Урані. В неділі і свята лише при касі.
 810 1—1

Ціни місця на полудневій виставі: Ціни місця на вечірній виставі:
 Крісло 70 сот. Крісло 1 жор.
 Вступ 30 сот. Вступ 60 сот.

Ново перенесений магазин
 на площу Марійську ч. 10,
 давнійше Якубовський & Яра
 тепер
М. ЯКУБОВСКИЙ
 поручає свої виробы из срібла хінського і
 знаряди церковні 249 8—10

Ц к. упривілейована Assicurazioni Generali в Триесті.
 (Загальна Асекурація) Заложена 1831 року.
 Основний капітал і фонд поруки з кінцем 1900 року
 173,458,451,60 К.
 Товариство прийняв обезпеченіа на людске житє, вибрану
 для дітей і ретей обезпеченіа вѣ всіхъ возможныхъ комбинаціяхъ
 по найдешевшихъ преміяхъ і під найдогіднішими услівьями.
 Обі найновіші комбінації обіати: табелею "5": обезпеченіа
 капіталу і табелею 16 А.: обезпеченіа посату дітей, обі з загара-
 тованіемъ 80%-вою вигнатородою процентівъ.
 Довладні проспекти і оферти даромъ і franco. З найбільшою
 готовоюстю уділяє інформаций і приймає оферти агенцій
Генеральна Агенція для Галичини і Буковини
 у Львові ул. Савацького ч. 6. 258 21—?

Вилегіятура „Народної Гостинниці“
МИКУЛИЧИН
 над горішнімъ Прутомъ одна стація за Яремчемъ, 625 метрів над морською рівнею. Че-
 тивні борн. Прутові купелі. Стація зеліанці, почта і телеграфъ в місці. Прогулянки на
 Чорногорі, Хомяк і інші верхи та за Бескид.
Пенсіонат „Народної Гостинниці“
 в просторій вилі 100 кровів від зеліан. двірця і від Прута. Мешканя на сезон і на
 місяці по 2—3 покої. Власний ресторан і добірна пивниця.
 Приймає ся гостей на пансіон (ціле удержане) від 3 зр. денно.
 Адрес заряду: Микола Заячківський, Миклуличин. 299 3—8

Тягнене невідклично Головна wygrana
25 червня 1901. коронъ **30.000** вартости
Льосы CONCORDIA по 1 коронъ
 поручають: М. Йонашъ, Ніць и Штофъ, М. Кларевельдъ, Корманъ и Файгенманъ.
 Самуелі и Ляндавъ, Вікторъ Хаєсъ и С-ка, Авг. Шелленбергъ, Со-
 кааъ и Міленъ. 280 7—?

Ц. і к. доставці НАДВОРНІ
А. & Ц. ГАРДТМУТ
 кафльові печи білі и кольорові, ванни, кухні и т. п.
 по найприступнішихъ цінахъ.
 Для Галичини ринковий склад філіальний у
 Львові в пасажі Гавсмана 8. —
 Телефон 596. 246 11—18

РѢКЪ васнованія 1892.
ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДИВЕСТЕРЪ“
 Львовѣ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Провѣтъ“)
 одинокое руске товариство асекураціе, обезпечас будинки и всѣ предметы движимы протѣмъ шкѣдъ огневыхъ.
 „Дивестеръ“ припоруцхл Превозчикъ ординарнати Воец. Духовенству и вѣрнимъ всѣмъ трѣхъ Епархій.
 Фонды Гваранційнй „Дивестра“ зъ днѣмъ 31 грудня 1900
 Фондъ резервовый 311,540 к. 11 с.
 Резерва преміи 171,942 „ „ разомъ
 Резерва спеціальна 6,000 „ „ 520,406 к. 85 с.
 Фондъ смертальный 30,924 „ „
 Тарифы „Дивестра“ умѣрковані. Надвѣжка рѣчна роздѣляє ся мѣжъ членѣмъ въ формѣ: веротѣмъ Зарѣкъ 1900 достаютъ членѣмъ 80% звороту въ преміи.
 „Дивестеръ“ выплативъ до 31 г. удня 1900 адвѣжко-ванъ 2,120,834 кор. Шкѣды ліквідують ся безпоровочно въ присутствіи Делегата и 2 членѣмъ.
 Полісы „Дивестра“ принимаютъ при пожизненнѣ рѣпо-течнхъ: Банкиъ краевый и Каса общности у Львовѣ Кол-омыи, Самборъ, Доляиъ, Сятыиъ, Городенцѣ, Теревовля, Залѣщкѣхъ, Городку, Ярославъ и Богородчанѣхъ.
 НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тѣмъ черезъ „Дивестеръ“ въ Товариствѣ взаимн. обезпеч. въ Краковѣ; въ тахъиъ обезпеченъ черезъ „Дивестра“ где часть провизіи на рускій пуб-личный добродѣйный цѣмъ; полісы и квітѣ выдає Краковское Товариство рускій.
 „Дивестеръ“ пошукує способныхъ агентѣмъ, особливо сельнхъ, господарѣмъ въ окрестностяхъ, де еще нема близкѣ агенцій „Дивестра“. — Агенти заробляѣтъ вѣе 274 964 кор. провизіи. — Зголосенія о агенціи треба вноскити до Ди-рекціи у Львовѣ. 34 18—52
 Селяне! убѣгайте ся тѣмъ о агенціи „Дивестра“.

Всюди
 навіть по найменшихъ місцо-востяхъ шукає ся здѣлхъ осіб для продаванія понятного спе-ціальнаго артикулу. Кождий може собі придбати 5—80 К. доходу денно, навіть яко по-добне занятє. Оферти від шк-ерою: „Lohndred“ до „A. nosen - Expedition“ H. 240 Schalek, Wien 1,2—4

Першій рускій складъ машинъ до шитя!
Необрѣнаний доброты ма-шинны до шитя и гафту Зінгера
 Нѣмий водѣ 27 до 65 зр.
 Ручнй „ „ 25 до 48 зр.
 Всѣ. Священникъ, пп.
 Урядникъмъ продаю на раты Услѣвья сплати приступий. Гѣбо-комъ о 10% дешевше. Наука шити в гафту безплатно. Цѣнникъ на жа-488 дає даромъ. 50—104
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механікѣ
 Львовѣ, Галицка 6.

Chief-Office: 48, Brixton-Road. London, SW.
А. Тіера правдива мазь зъ центифолій
 тѣмъ дуже сильно, чистить основно, лѣго-дѣть боль, скоро гоить, розмачує и выдѣ-ляє всякій чужій тѣла, попавшій въ тѣло. Мазь ся конечно потрібна туристамъ, ци-клястамъ и вѣздцямъ.
 Достати можна въ аптекахъ.
 Почтомъ франко два сложи 3 кор. 50 сот. Сложи на пробу по 1 кор. 50 сот. за попе-реднимъ надѣсланемъ цѣны высылка разомъ зъ проспектомъ и выказомъ складѣмъ у всѣхъ краяхъ на землі
Apotheker A. Thier's Fabrik in Pregrada bei Ro-nisch-Sauerbrunn. — Стерѣга ся треба наслідувати и ува-жати на пошму, марку, выпалену на кождѣмъ сложи.
 29 18—50

ТОВАРИСТВО
РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ
 стоваришене зареєстроване въ ограниченое порукою у Львовѣ, Ринокъ ч. 34, II. поверхъ
 выкупе всякій працѣ въ обезу артистичнаго малярства, рѣзъ-барства и золотарства подѣла композицій своихъ членѣмъ, а именно: образы религіиъ до иконостасѣмъ, олтарѣмъ, хоруг-вамъ, на тетракохъ, плащаницѣхъ и пр., животы, иконостасѣмъ, олтарѣ, образы и кресты процесійнй и т. д.; образы свѣтскіи; историчны, портреты въ натурѣ и фотографіи, краєвиды, и пр.; равнѣмъ украшає внутря церковъ, выготавляє планы церковъ, каплицъ и пр.
 Щобѣ дати можнѣсть переконати ся о со-вѣтнѣмъ и артистичнѣмъ выконаню робѣтъ ури-мує Товариство въ комнатахъ своего льокалю
ВЫСТАВКУ ОБРАЗѠВЪ
 плямѣмъ, шкѣдѣмъ, працѣмъ рѣзъбарскихъ и пр., котору кождый замовляющій або потребующій заслѣженія інформаций що-до робѣтъ може щоденно въ годинахъ урядовыхъ водѣ 4—6 по-молуднхъ выйдѣти безплатно. Для прочоа Р. Т. Публики инт-ресующоа ся штукою выставка отерта выключно що вѣсторѣ-ка водѣ год. 4—6 безплатно.
 Замовленія приймає **ВЫКЛЮЧНО ЛИШЬ**
Дирекція Товариства
 и за такий гарантує, а членѣмъ, которіе работы выконують, одѣчаютъ пе-редъ Товариствомъ заложенными кляціями. За работы, которіе членѣ-ны товариства годѣтъ на власну руку Товариство не бере на себе жадкоа отвѣчалности, тому просимо водносити ся впрямѣ до Дирекціи.
 182 2—?

Розкладъ вѣзды поѣздѣмъ зелѣзничихъ, важный водѣ 1 мая 1901.
 послѣ часу середно европейского (пѣмѣйшого о 36 минутъ водѣ часу львѣбского).

посп. особ.	приходить о годнѣ	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	входятъ о годнѣ	зб Львова (головный дворецъ)
12 15	2 31	3 31	12 45	2 51	3 45
5 35	6 10	6 30	5 45	6 25	6 30
6 40	7 45	7 55	6 30	6 35	6 40
8 10	8 15	8 20	8 30	8 35	8 40
8 50	9 15	9 20	8 40	8 45	8 50
11 45	11 55	12 00	9 15	9 20	9 25
12 55	1 10	1 15	9 25	9 30	9 35
1 35	1 45	1 50	10 20	10 25	10 30
2 35	2 40	2 45	10 35	10 40	10 45
3 14	3 20	3 25	10 50	10 55	11 00
4 40	4 45	4 50	11 00	11 05	11 10
5 35	5 40	5 45	11 10	11 15	11 20
5 50	5 55	6 00	11 20	11 25	11 30
6 00	6 05	6 10	11 30	11 35	11 40
8 40	8 45	8 50	11 40	11 45	11 50
8 50	8 55	9 00	11 50	11 55	12 00
9 20	9 25	9 30	12 00	12 05	12 10
9 40	9 45	9 50	12 10	12 15	12 20
10 20	10 25	10 30	12 20	12 25	12 30
10 50	10 55	11 00	12 30	12 35	12 40
3 12	3 17	3 22	3 12	3 17	3 22
7 40	7 45	7 50	7 40	7 45	7 50
5 11	5 16	5 21	5 11	5 16	5 21
10 02	10 07	10 12	10 02	10 07	10 12

ЗАМѢТНА: Часъ середно-европейскій рѣзнитъ ся водѣ львѣбского о 36 минутъ. Нѣмны пора чистити ся водѣ 6 годинамъ вечеромъ до 6 годинамъ 59 минутъ зранка, подѣржени въ минутѣхъ и въ рамкахъ Бюро инт-р-маціе п. к. зелѣзничъ держ. ул. Краснѣхъ ч. 5 дає поясненъ, продає всякій білѣты и розклады вѣтѣ.

При закупнѣ товаровъ просимо повликуватись на нашу часонисъ

Виходить у Львові ще два (крім нодіи і рушаків) о 5-тих годинах по полудні. Літературний додатець „Вісникъ української преси“ виходить зъ второго, а зъ второго і третій разъ зъ Ділою.

Переписку і писематъ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвика 9, а. Ольшанського у. Килимного 2; — у Явасі: Д. Крижановскій; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstätter; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hessestein & Vogler I. Wallfischgasse 18; В. Франкоурт і Гамбург: M. Eisenstein & Fogler.

Переписка на „Діло“ і наклепачество на інших осіб платитъ у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ зъ літер. додаткомъ

у Львові:		за границею:	
на цілий рікъ	15 ар.	на цілий рікъ	22 ар.
на півъ року	8 ар.	на півъ року	11 ар.
у Львові:			
на цілий рікъ	14 ар.	на півъ року	7 ар.
на чверть року	3 ар.	на місяць	1 ар. 20 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застережені. — Рокімація неоплачена входить въ портъ.
Медична книжка коштує 6 ар. на проз. 7 ар.
Оголошенія виходять приймають ся поцінѣ 10 ар. за одне слово писематомъ або за місяць а за місяць „Надоборъ“ по 25 ар. в. в. в.
Модна і інші речовини привалять: книжки за не 12 ар. в. в. в. в. в.

Польска гаката супроти Русинівъ.

Буває часто, що Нѣмці або Чехи вѣрять не хотять або просто не можуть, коли Русини розказують про польско-русскій водносини въ Галичинѣ, про ту страшу норму шляхоцку, підъ якою стогне тривіліоновий русскій народъ. Певно отже мало хто зъ не-Русинівъ взявъ такъ поважно, якъ на се заслугоу, той обѣзнявъ польскою гакатою, котрий п. Р. Сембратовичъ розкрывъ передъ свѣтомъ въ тижневнику X Strahlen. Ключезъ того обѣзняка, якъ вѣсно, есть — нищити зъ корінемъ на кождѣмъ вродѣ руску націю.

Навъ я подамъ кілька вразковъ тыхъ плодѣвъ, якъ обѣзнявъ сей осягнувъ. Просто вѣрять ся не хоче! Але, якъ се рѣчь поважна, арозумѣе кождий, коли скажу, що надъ сто господарѣвъ зъ Копичинець до живого обуренія ухвалили на зборахъ дня 3 н. ст. с. м. вислати телеграфічно жалобу до міністра просвѣты, а особливо просити русскій клубъ о порушені справы въ парламентѣ.

Ходить вже не о те, що въ школь копичинецькой наука руского языка такъ упростѣжена, що школярѣ по увѣченню шестоп класу ледво вепесо умѣють прочитати руску книжку. Але-жъ бо тычасовый управитель школы Кароль Станкевичъ посунувъ свою ненависть до нашего языка ажъ до тогъ зухвалости, що остро заборонивъ школярямъ підъ грозою тѣлесныхъ каръ говорити мѣжъ собою по руски навѣть въ перервахъ науки; а коли оденъ зъ нихъ, забувши ся, заговоривъ по руску, то тяжко его укаравъ. Дѣти пожалували ся родичамъ и своему катехетѣ о. М. Струминьскому. Сей выткнувъ се управителеви на конференціи; але управитель зъ уданомъ обуренемъ выперъ ся, заявляючи, що черезъ конфотацию переконае его о неслухности закиду. Але напередъ пішовъ до школы, на гримотѣвъ на школярѣвъ, що не смѣють выносити зъ школы того, що тамъ дѣе ся, а тамъ свѣдѣти противъ него, и упевнивши ся въ такій високо педагогичный способъ свѣдоцтва, просить о. катехета о справджені рѣчи. Ту же разъ въ присутности священника выривавъ ся на дѣтей, що вѣдъ якого не боятъ ся, бо о. катехитъ не дасть ему въ обѣру; а запугавши такъ дѣтей остро пытае, котрый посмѣ свѣдѣти на него, будь то бы вѣдъ заборонивъ школярямъ розмавляти мѣжъ собою по руски. Розумѣе ся, дѣти ззастунали не водзвѣдали ся; а тогды п. управитель ставъ погрозювати ся зъ священника. Однакъ дѣтямъ за богато вже було тогъ педагогичной комедіи и оденъ зъ нихъ, Микола Колодницкий, вставъ и каже: „Такъ есть! П. директоръ намъ остро заказували по руски мѣжъ собою говорити, а мене навѣть побили, коли я забувши ся заговоривъ по руски“.

Се такъ розлюдно управителя, що сей часъ выганяе Колодницкого зъ школы, наказуючи, чтобы болѣе не показувавъ ся. Але-жъ бо школярѣ ще на водходномъ сказавъ ему въ очі, що выганяе его зъ школы за те єдино, бо сказавъ ему правду въ очі, а скѣбячи словами: „Навъ бы були п. директоръ не пытали ся, то я бувъ бы мовчавъ“. За Колодницкимъ вставъ другій школяръ Кузикъ и заявляе: „По що п. директоръ гнѣвають ся, коли такъ дуже намъ наказували, що по руски намъ не вольно мѣжъ собою говорити“.

Якъ дуже той чоловікъ радъ бы русскій дѣти водчувати въ свѣтѣ народности, свѣдѣчи въ се, що коли о. Струминьскій зажадавъ вѣдъ него, чтобы въ свѣта и шкѣльній торжества дѣтей руского обряду не бравъ до востела, але водсылавъ до церкви, то заявивъ вѣдъ, що коли о. катехитъ заборонае своимъ дѣтямъ ити до костела, то въ такѣмъ разѣ будуть ходили лавъ Поляки, а для Русинівъ зарядитъ науку (!) На се замѣтивъ ему о. Струминьскій, що хотъ бы вѣдъ не Станкевичомъ, але самимъ Бобжиньскимъ бувъ, то

у вольній днѣ дѣти руского обряду учати ся не будуть, але побѣдуть до церкви, такъ якъ латиньники до костела, бо Русини своего обряду въ костелѣ не научать ся. Тогды п. Станкевичъ взявъ ся на вишій выривъ. Вѣдъ годить ся „вѣлакодушнѣ“ пускати дѣти до церкви, але підъ услѣвомъ, що катехитъ, котрый близько 2 вѣлометры вѣдъ школы мешкае, самъ буде приходить водпроводжувати дѣти до церкви. А чому латиньскій священникъ не провадить дѣтей до костела, хотъ мешкають підъ самого школою? До востела — каже и. управитель — що вѣдъ, бо ту цѣлый зборъ учительскій иде разомъ въ дѣтямъ. — Отже оди учитель повини водпроводжувати дѣтей до костела, а другій до церкви — замѣчае катехитъ. (А вѣтъ вѣдъхъ сѣлъ учительскыхъ зъ Копичинець 11.) — То не може бути — водказуе управитель, — бо ибѣла регуляци (?!). Цѣлый зборъ учительскій мусить бути въ костелѣ. — То хотъ Русинови Золотѣвскому нищити дѣти до церкви приводити! — каже катехитъ. Але и. управитель заекретувавъ, що вѣтъ учитель ибѣла регуляци мусить ходити до костела, не выймаючи и Русина и не выймаючи недѣль.

Отже дѣтей руского обряду, котрыхъ есть два разы болѣе нѣмъ Поляковъ вже вкупѣ зъ Русинами латиньского обряду, на 11 учительскъ и учительскъ не було кому до церкви водити, ажъ самъ катехитъ мусѣвъ ити по нихъ, чтобы ихъ приводити до церкви. Чи можливе се де підъ сонцемъ зъ вышного Галичины? Чи чувъ хто, чтобы учитель Русинови не вольно було ити до церкви, бо вѣтъ бы то регуляци ибѣе принесе, що вѣтъ безъ вынатуку мусить бути въ костелѣ? Розумѣе ся, се чиста ложъ и. Станкевича, бо чейже такого два нѣдѣ въ жаднѣмъ регуляци не може бути; однакъ аналогичный галицкій водносини, не подивуе ся вѣтъ, що обѣдний учитель тычасовый такимъ зарядженемъ вязавъ ся, ажъ покъ на докоры о. катехита водзвѣдавъ ся въ недѣлю ити до церкви, а не до костела.

Але-жъ и гордо водновуе вѣтъ свою водвагу! Дня 1 червня доставъ и. Золотѣвскій зъ окр. рады шк. розказъ переносити ся сей часъ до Самолука. А треба знати, що обѣдний выстаравъ ся вже бувъ о увѣченнѣ зъ повѣту та мавъ лише ще тыхъ цару недѣль аостати въ Копичинець; такъ ибѣ, що на водходномъ дадутъ ся ему въ знани.

Ой, знаю я, якъ то наши власти умѣють въ пѣчѣви вѣдѣти ся учительскі, котрыхъ являть де свѣй власный судъ. Такъ за 7 лѣтъ вѣдѣтъ разѣвъ мене перенесли! Або вѣдъ братъ Иванъ — щось болѣе якъ десяти лѣтъ вѣкавъ, покъ инспекторъ давъ ему потрібну конкомитацию до квалифікаціи. Але шо-жъ ему зъ того? Уже 16 лѣтъ учителомъ, але сталон посады нѣдѣ не може досади. И нищѣ, якъ бы умеръ, то жѣнка и дѣти вѣстали бы вѣззасмотрѣннымъ жѣбраками, — поминую, що вже теперъ тратитъ, бо ако несталый меншу берѣ пенсію. Вѣдѣческо писавъ менѣ, вже нару лѣтъ, що готовъ жертвувати 100 ар., хто ему стабілізацию выробитъ. И я, знаю такъ ишту до диспозиціи, нещай, що бувъ бѣмъ уже конче дѣсь „зайшовъ“ для него стабілізацию, бо вѣдъ и гакатѣмъ гроша потребуе; але нахилъ до експериментации перемѣти братню любовь, и я жду, цѣкавий, доки власти галицкій способъ мучати чоловіка въ родиноу, якъ збыточники хруша на шкѣль!

Се, що я тутъ розказавъ, вѣтъ разъ докажемъ, якъ актуальне вѣ внесене руского клубу въ справѣ роздѣлу кравовъ рады шк. на секціи руску и польску. Се постулатъ, на котрымъ стане цѣла Русь зъ элементарного слою, розумѣючи добре, що безъ этого мусѣла бы постигнута насъ смерть. Треба було видѣти, зъ якимъ розарепомъ конспираторъ хлѣны ухвалювали вислати телеграфічну жалобу до міністра просвѣты за свою кравду, що власти выдирають нѣмъ учителя при канцѣ року! А вѣршили вислати жалобу про-

сто до міністра зъ поминеніемъ властей кравѣмъ.

Телеграма ся звучить: „Ексцеленція министръ Гартель, Відень. Въ наслѣдокъ польскою гакатою забрано намъ єдинокого учителя Русина зъ Копичинець, черезъ що водписаній терпѣть велику шкѣду, бо вѣдъ провадить четверту вѣлю и приготавливъ до вѣтунного пенату до гимназіи. Понеже мы не маємо жадаого довѣрія до нашихъ властей шкѣльныхъ, проте тою дорожю шукаємо справдливости.“ Слѣдуютъ водписны родѣтъ.

Микола Петруцкий.

Интерпеляция посла Д-ра Короля и товаришѣвъ до Его Ексцеленціи министра-президента въ справѣ поведѣния галицкыхъ политическихъ властей въ громадскихъ дѣлахъ.

(Добавочный.)

Нѣтъ примѣры поволѣнно вѣдѣ вѣвести, что слѣдуетъ:

1) Въ громадѣ Свинловѣ, львовского повѣту переведено громадскій выборы ще въ цѣтвѣ 1898 р. та наслѣдкомъ протесту уневажаемо ихъ вѣзначено нові выборы дѣйстви въ 3 лѣвня 1899 р. и переведено справдѣ сего дня въ присутности ц. к. правительственного комисара. Та нововыбраная рада не могла си до цѣтвѣного дня уконституовати ся, бо дотеперѣшный начальникъ громады вразѣ зъ своимъ прихильникомъ, якъ сказано членамъ нововыбраной рады въ старостѣ у Львовѣ, анесли протестъ супротивъ цѣлкомъ легально переведеныхъ выборовъ, а той протестъ за два роки до нынѣ ще не полагодженъ.

Члены громады приехали 23-го листопада 1900 старостѣ у Львовѣ а 25-го листопада и 22-ого грудня 1900 галицкѣ наместничѣво о екорѣ полагодженѣ сѣи справы и представили въ своихъ поданыхъ вѣрно безводрадий водносинѣхъ въ дотеперѣшній громадскій управѣ, однакъ до нынѣ безъ наслѣдку тому, що старостѣ заставитъ дуже на тобѣ, абы дотеперѣшный начальникъ громады урядувалъ далѣе, бо сѣи въ другѣ изъ сѣи не выбѣрутъ.

2) Въ сѣдѣ Кривчи повѣту борщѣвского переведено выборы начальнича громады въ листопадѣ 1900 и выбрано Івана Деревиньского. Противъ того выбору анѣлъ протестъ дотеперѣшный начальникъ Чернецкій. Въ початкомъ сѣвня б. р. нововыбранный начальникъ Деревиньскій анѣдывавъ ся въ борщѣвскѣмъ старостѣ, та сѣи выборы анѣтвердѣти не уведуть его въ урядованѣ. Комисаръ Мѣлей обѣщавъ его въ урядованѣ лѣтати лѣтати и заставъ при томъ цѣлкомъ рѣшучо, по дотеперѣшный начальникъ громады Чернецкий мусить бути въ другѣ выбранихъ, бо цѣлого лѣтати не анѣтвердѣти. И справдѣ анѣбѣла анѣбѣри Деревиньского уневажаемо.

3) Въ громадѣ Галузѣвскѣмъ повѣту етапѣвского переведено громадскій выборы въ груднѣ 1899-ого року. Протестъ, внесенный недоволеннѣмъ зъ тыхъ выборовъ дотеперѣшнымъ начальникомъ громады, предложено до порѣшѣна анѣдѣствовъ наместничѣву ще 23-ого марта 1900 р. а сѣи до нынѣ не анѣтвердѣно, хѣтъ дотеперѣшный громадскій рада урядѣ вѣдѣ 9 лѣтъ.

4) Въ громадѣ Мѣлевскѣмъ повѣту того самого повѣту переведено громадскій выборы въ прѣтомѣсти анѣноручнича ц. к. старостѣ и въ захопаннѣхъ уѣбѣхъ заставили вымѣти ще 1 лѣвня 1899. Члены дотеперѣшной громадской рады анесли цѣлкомъ безводрадий протестъ, котрого не полагоджено до нынѣ анѣмъ ургѣн сѣи и особистыхъ анѣтерѣнций дѣлающихъ о добро громады лѣдѣи.

5) Въ сѣдѣ Стрибѣвскѣмъ повѣту старо-самбѣрского водбули ся громадскій выборы ще 1899 року. Ще-лѣи анѣ вѣстѣхъ вѣстѣхъ, 4 сѣрпня 1899, переведено въ прѣтомѣсти анѣноручнича ц. к. старостѣ выборы громад-

ской старшины, котрый однакъ цѣлкомъ самовольно и противозаконно уневажаемо лише зъ тои причины, що не выбрано дотеперѣшного начальнича громады. Д. 31-ого марта 1900 въ прѣтомѣсти конспираторъ практиканта Давидъ водбули ся нові выборы громадской старшины, при котрыхъ анѣмъ урядово анѣтацин згаданого конспираторъ практиканта, котрый навѣтъ важивъ ся агромадженымъ громадскимъ раднымъ выразно заявити, що бажанѣмъ старостѣ, абы наново выбрано дотеперѣшного громадского начальнича Василя Степана и что нѣтъ другій не буде анѣтвердженѣмъ, — такъ выбрано начальникомъ громады кого иншого. Вѣдъ того часу минуло вже 13 мѣсяцѣвъ, а всемогучій старостѣ не допускае нововыбраной старшины до обѣи урядованѣ только зъ тои причины, що его пуылъ и права рука Василь Степанъ при вѣснѣхъ выборахъ не выбрани наново начальникомъ.

6) Въ громадѣ Небыловѣ повѣту калушского переведено громадскій выборы ще 3 марта 1899, а анѣмъ того досѣ ще не полагоджено внесенного противъ того выбору а цѣлкомъ безводрадий протесту.

7) Въ Адамахъ повѣту Камѣника струмѣлова уконституовала ся ново выбрана громадская рада ще 6 марта 1896. Однакъ камѣнецке старостѣво уневажаемо зъ формальныхъ причинъ той выборъ громадской старшины, а то на основѣ протесту внесенного однимъ недоволеннѣмъ зъ выбору. Рѣшенѣ старостѣ анѣсѣло ц. к. наместничѣво ажъ 29-ого цѣтвѣ 1898 р. ч. 1532 на жалобу нововыбраной старшины. Наслѣдкомъ того розпорядженѣ ц. к. старостѣво въ мераторичѣмъ полагодженю згаданого протесту уневажаемо рѣшенѣмъ зъ 12-ого сѣвня 1899 ч. 547 выбѣръ двоихъ радныхъ на основѣ §§. 3 до 11 и 35 галицкого сѣудового постановѣна, подтвердивши впрѣчѣмъ доконанѣ выборы и розписуючи доповняющій выборы двоихъ уневажаемыхъ радныхъ. Мѣмѣ численнѣхъ жалобъ громадянъ ц. к. старостѣво не уважае за водновѣдне починити якъ не будѣ кроки до передѣи урядованѣ въ громадѣ выбранихъ ще въ лѣтѣмъ 1896-ого року громадскій радѣ.

8) Въ громадѣ Спѣсѣ того самого повѣту уневажаемо переведенъ 10-ого мая 1898 громадскій выборы и переведено нові выборы 1899-ого року, противъ котрыхъ дотеперѣшный начальникъ громады Баняхъ, недоволеннѣмъ зъ результату выборовъ, анѣлъ протестъ. До нынѣ того протесту не полагоджено.

9) Въ громадѣ Волѣ барѣловѣ того самого повѣту переведено громадскій выборы ще въ 1895-омъ роцѣ; однакъ наслѣдкомъ протесту уневажаемо ихъ. Противъ поновнѣхъ въ 1897-омъ роцѣ переведенныхъ выборовъ анѣлъ дотеперѣшный начальникъ, котрого при новѣхъ выборахъ не выбрано, протестъ, бо вѣдъ не хоче такъ легко выустити изъ рукъ урядованѣ. Черезъ цѣлѣвскій чотыри роки не анѣтъ сѣи протестъ дождѣти ся полагоды.

10) Таковы въ Ватковѣ новѣтъ того самого повѣту переведено нові громадскій выборы ще 1899-ого року, а однакъ до нынѣ зъ неавѣстныхъ громадянѣмъ причинѣ не введе-но новѣ рады въ урядованѣ, анѣ навѣтъ не переведено анѣ уконституована.

11) Въ громадѣ Замковѣ золотѣвского повѣту уконституовала ся нововыбраная громадская рада 21 лѣвня 1900, а начальникомъ громады выбрано Ілію Гаврилова. Однакъ золотѣвскій старостѣ не хоче нововыбраного начальнича анѣприсагити и заставъ вже навѣтъ выразно три разы депутата громадянѣ, що вѣдъ не анѣтвердѣвъ нововыбраного начальнича тому, що не выбрано наново старостѣ вѣдѣ.

12) Въ сѣдѣ Струтинѣ того самого повѣту переведено громадскій выборы ще 12 сѣвня 1898-ого року, при чѣмъ однакъ на превелику досаду громадского начальнича не выбрано вже дотеперѣшного начальнича Іль-ка Романовича, що бувъ начальникомъ вѣдѣ 14 лѣтъ. Отже той начальникъ противъ цѣлкомъ,

підляти в притомності правительственого репрезентанта переведених виборів вище цілком безосновний, прямо свавільний протест. Протесту не полагалося до них.

13) В громаді Підбичарях переведено громадські вибори ще 1898-ого року, а внесені доперешніми виборами протесту до них ще не полагався, бо старість записки дуже на тому, аби доперешніми початковими підтримати в урядованні, бо жоден вибір не буде йому так помічний при виборах, як власне той начальник. Усі жиди і євреї громади до всяких можливих властей, бо навіть до містечкового внутрішнього справу залишились без наслідку, хоча вже три роки минуло від виборів.

14) В містечку Жовтківці не уневажнено виборів, переведених ще 13 липня 1896. переведено вибори позовні радних в друге 2 марта 1898. Протесту того вибору внесені протесту до них же на поладу, хоча тепер урядуюча рада вибрана ще в наслідок 1898-ого року, значить, майже перед 12-а роками.

15) В громаді Липинів повіту жовтківського переведено громадські вибори ще в марта 1899 в притомності повітового комісара. Протесту тих виборів вище доперешніми вибори цілком безосновний протест, котре до них мимом численних урядовань не полагався.

16) В громаді Панагії повіту сокальського переведено рішенням 26-го марта 1900 ч. 6537 громадську раду тільки тому, бо начальник Панагії Соколяк не хотів при виборах іти на руку старості. Правительствений комісар впровадив Семана Вареницю, котрому додано на прибутку раду двох пероббів, вже другий рік урядують цілком протизаконно а старосту не вважає відповідальним зарадити громадські вибори.

17) В громаді Випатках повіту перемиського переведено громадські вибори ще 17 мая 1898, але їх уневажнено намістництвом. Нові вибори відбули ся 11 грудня 1899, а внесені протесту до них нового протесту не полагався до сьогодні.

Зважаючи, що таке поступоване ц. к. політичних властей в Галичині не тільки стоїть в розриві суперечності з загальними правовими основами, але прямо порушує також в правовій силі постанови закону;

зважаючи далі, що він не тільки підкопує довіру населення до властей, але ще й незвичайно деморалізує населення;

зважаючи вкінці, що він провокує спокійну виробити людність, бо через те напосить ся найважливішим громадянським інтересам необачним шкоди;

занимають підписані Вашу Екзеццію:

Чи Ваша Екзецція, наміряє ся невідповідно відношення в Галичині безсторонно та з належною суворістю розслідати вчинені державні органи до найстримішої однієї частини чотирьох, — а по думав Ваша Екзецція зарадити, щоб на будуче спинити ті нечуваний надзвичайні галицьких політичних властей?

Відень 30 мая 1901.

Підписи.

Спільний делеґації.

На вчорашній засіданні делегації закончено дискусію надъ військовим ординарієм і естраординарієм. Ухвалено одно і друге рішення з резолюцією д. Помера, визнаючию правительством, аби найближче до року предлягти проект нової військової процедури армії.

За черги приступлено до дискусії надъ етатом міністерства аграрних справ. Д. Кафтані висказує великий жал, що ні одна з держав, котрі брали участь в такій конференції, не потрапила недопустити і закінчити позудне африканську війну. Бесідники вказує на те, що дуже радений відношення Австро-Угорщини до Росії не розширено і несподівано і питає, як має ся ринь з австрійсько-російським порозумінням. Упомянувши міністра Гудуховського підъ адресою безсторонного правительстві з притамні агітації міжконфесійного комітету, було хиблено. Міністер повинен був звернути своє убожене підъ адресою Царгороду, бо сей комітет адмитує своїм впливом виключно ладій турецької адміністрації в Миседавію.

Чинна практична політика Німеччини визнає трідержавний союз до скріплення своєї сили на суші і на морі і розширення колоніальних посідностей. Австро-Угорщина відомо ся тимчасово визнає політику, котра не дає ніякого поперти заграничній торгівлі. Чехи не єуть противниками трідержавного союзу, противно, ніж бажавши в

стале удержані сусідських відношень з Німеччиною і Італією, але на се цілком не в потрібний позитивний альянс, з котрого Австрія не має ніякої користі.

Д. Козловський розводив ся надъ захопленням Поляків в цілі скріплення держави підъ впливом естрагійним, дипломатичним, політичним і культурним на виї в забезпечення внутрішнього ладу. Трідержавний союз причинив ся до осягнення сей цілі і тому Поляки єуть його прихильниками. Мимо того Поляки не можуть згодити ся на пануючу тепер в Німеччині політику вигнання. Бесідники заявляють, що Поляки будуть головувати за ухваленням найповнішого довіря до міністра і за висказанням йому найгорячішого признання.

Д. Вольфтвердт, що дуалізм в найважливішій формі є монструальний і для Австрії дуже несприятливий. Всенімці домагають ся персональної унії і лише дуже тупий політик може добачувати небезпеченство в тому, що Всенімці домагають ся теснішого злуки всіх Німців в середній Європі. Бесідники обжалює Австро-Угорщину о порушенні неутральності супротив Бурбонів, називає Англіїців народом рабівників. Розв'язав проблему на балканських півострові можливе тільки через поділ області інтересів між Австро-Угорщиною і Росією. Утворення великосербської держави довершить ся або підъ патронатом Росії, що було б для нас нещастям, або підъ патронатом Австро-Угорщини, що могло б помирити Всенімців з австрійською ціллю державною. Всенімці бажали удержати трідержавний союз як непохитну підвалину європейського миру, репрезентують тільки австро-угорські інтереси як ті, що виступають против трідержавного союзу.

Д. Іоденчів обговорював економічні відношення до Італії і заявив, що відновлення клявуль відношення до Італії для Далматії і кількох інших коронних крїв.

На томъ нараді перервано і відложено на патицію.

Справозданє посла Д-ра Савчака в Золотниках д. 30 мая 1901.

На зазив д-ра Савчака зібрав ся в Золотниках не так багато людей, як можна було надіятися. Проводив зборам п. Стефан Біло, війт з Золотник. Д-р Савчак пояснив основні конституційні, говорив о хибі наших громад, обговорив швидливі внесення псевдореформаторські Гупки і Дунавського та висказав надію, що ті проекти ніколи не вполотяться, бо весь нарід рішучо протестує против них, а навіть багато шляхтичів є їм противні. На найближшій сесії сойму на гадуку п. посла не будуть ті справи тикані, бо будуть бояти ся роз'ярити нарід перед новими виборами; але в новім соймі певно вибухнуть всі ті замисли а новою силою. Для того треба всюди вибрати рішучих оборонців народу, аби було кому запротестувати. В тім лежить вага наступуючих виборів і під тим знаменем повинні вибрати всяка опозиція.

О. Сендецький ждав: 1) від посла, аби запротестував против згаданих внесен на найближшій сесії; 2) вказав на надужити старостів, котрі вказали комісарів конскрипційних, не уважляючи людей, вибраних громадами; 3) домагав ся, аби на кожній сесії сойму домогано ся заведення безпосередніх тайних виборів.

П. Йосиф Біло указав на кілька певних справ: 1) ради повітові — се тагар для хлота, бо і коштують багато, а ще більше тому, що неосновдано орудують грішми повітовими. Се шпиталь інвалідів для дітячів і посесорів; се інституція при такім складі просто шкідлива, і весь нарід домагав ся її знесення. 2) Господарка громадська недомагає, бо староства і ради повітової піднарають несуміслих війтів, а усувають совістих. 3) Петичії проти внесення Гупки були; а чи неможуть? На нарід не звикли оглядати ся ті, що напосіли ся на послідню тівь его самоуправи в громаді. 4) Сіль продають тепер дорожше, ніж повинно бути, а не так само дорого, як давніше; вина в тім кращого виді, бо винувача відпродаж жиди, котрі все обходять закон. 5) Були надужити і неточності при конскрипції; за таку конскрипцію не має обов'язку платити громада. Коли хоче ц. к. правительство фабрикувати конскрипцію, то най бодай само платити за сю забавку. 6) Зашитав д-ра Савчака, котрий в також один з директорів „Двістра“, чи правда то, що краще товариство по 20 літах плаче премій не жадає жадних дальших премій і виплачує всі шкоди. Так бодай тут голосять і люди баламутять.

Д-р Савчак відповів на всі ті питання, а на посліднє питаннє п. Й. Біла, агента „Дві-

стра заявив, що не тільки краще товариство, але жадне найбагатше товариство не може так поступати; в се тільки агітаційна вдумка агентів того товариства. „Двістра“, се одно з найсолідніших товариств, а за его гуманність в обчислюванню шкід і за скорі виплати в їго благоєдовлять. Жадне товариство не в силі так скоро подати поміч, як „Двістра“ при безкористним труді своїх делегатів, котрими єуть переважно рускі селянники, прихильні народова і знаючи добре місцеві відношення.

О. Г. Роздольський говорив про поділ Галичини. Се найважливіша точка нашої програми, важна для всіх, котрі мешкають в рускій часті Галичини — без огляду на народність і партії. Східна Галичина завжди уполідована; непомірно велика часта гроша податкового йде на культурні і економічні цілі Галичини західної, а східній дістають ся охладня, та й то не раз ті гроші, передовсім в культурних справах, бувають так ужиті в рускій часті, що Русини мусять против того протестувати. Поляки тратять всі свої сили на даремні заходи колонізаційні; Русини ауживають енергію на оборону своїх прав; а народ підпадає економічно, гине а голоду або емігрує. Дивно, що всі ми указуємо на сю точку нашої народної програми як на конечне усилє поправи нашої долі, а посла так мало звертають уваги на сю справу в законодавчих тілах, що здає ся попросту, мов би її уникали.

На заміті д-ра Савчака зголосили ся до слова оо. Роздольський, Сендецький і Зарицький. О. Роздольський відповів, що як будуть більші видатки на утворення особливих властей: намісництва, судів, дирекцій залізниць, скарбу і т. д., то ті видатки малі в порівнянню до естрагій, які поносимо ми в нашій часті краю. Ординація виборча повинна також бути змінена для поділеного краю так, аби уважлялася інтереси маси всего населення. А коли б мимом того, що посла будуть домагати ся поділу краю, не було наразі надії на заспокоєння того жаданя, то буде таа користь, що тим сильнішим віде те жаданє в масі народу; а чого весь народ домагає ся свідомо і кріпко, то мусить стати ся, бо нема сили, щоб змогла весь народ. — О. Сендецький і Зарицький зрекли ся голосу, заявляючи, що так само хотіли відповісти і тому прилучають ся до виводів передбесідників.

О. Сендецький указав на труді д-ра Савчака, котрий старає ся о контакт з виборцями, і подякував ему в імені всіх зібраних. Потім ще основно пояснив д-р Савчак справу люкальну, обходячу судовий повіт вишневецький, іменю справу перенесення суду повітового з Вишнівчика до Золотник.

Г. Р.

Д-р Савчак перед виборцями в Беневій.

Наш улюблений посол д-р Савчак від 25 літ в тутешніх сторонах добре селянам знаний, приїхав до Беневі в патицію 31. мая б. р., щоб зложити своє посольське справозданє. На его приїзд чекали вже визначніші і свідомі селяни з Беневі, Богатковець, Соснова і Семиковець. З Раківця, Госоховатця та Іцкова не бачили ми нікого. Прибув також наш парох Вп. о. А. Коритко з Богатковець. Всіх зібраних було що-найменше 50 осіб. Шкода велика, що з запрошених селян не прибуло більше члєло, бо варто було послухати ясного і приступного справозданя нашого посла, а властиво поучування народу о его правах і обов'язках як і о тім, що нарід губить а що ему помочи може; але не було кому селян поучати, що на таке справозданє кождому вільний вступ як на віче, а не лише самим виборцям посла, як меві по справозданню деякі селяни говорили.

Д-р Савчак короткою промовою повтав зібраних, подякував їм, що не жалували свого часу, щоб зі своїм послом розмовити ся і взаїмно порадити над своєю ліпшою будучаюстю.

Збори відбули ся за дозволенням підгаєцького п. старости в хорошому саді ч. Т. Содомора. Предсідателем зборів вибрано о. Коритка, котрий, покликавши на секретаря ч. А. Собкова, уділяв голосу п. послові.

Не буду розписувати ся, що і як д-р Савчак говорив, бо зміст его викладу був більше менше такий самий, як вже було розказано в 108 ч. „Діла“ з 16 (29) мая с. р. із зборів в Горожанці. Зібраний нарід слухав его двогодинної бесіди а увагою а від часу до часу відзивали ся з поміж зібраних одобрєня его висказів.

В часі бесіди д-ра Савчака прибув на збори кс. М. Конарський лат. парох з Росохватця а привітавши ся з о. Коритком і п. послом, коли д-р Савчак згадав, що найдовше жадумєв обговорити і пояснити справу „Спілок оцадності і позичок“ системи Райф-

айзена, кс. Конарський не зажадавши наві д голосу, перебив п. послова і очевидно з'яригований, почав кричати: „Rajfajzenki są dobra dla włościan, ale w tym bieda, że do ich założenia biorą się ludzie, którzy się do tego nie nadają i że Wydział krajowy przyjął na kurs koszt krajowy indywiduala, które nie miały świadectwa moralności“ і т. д. На той закид кс. Конарського зараз зголосили ся до голосу Мих. Содомора і Андр. Собків з Беневі, котрі дійсно були на курсі Райфайзенським у Львові на кошті кравчий і хотіли сейчас кс. Конарському відповісти; але предсідателю о. Коритко оговів, що в тій справі уділити їм голосу пізніше, бо тепер має голос п. посол і переривати ему не можна. Коли д-р Савчак закінчив свою бесіду, забрав слово М. Содомора і почав відповідати на починені ему, Собкову і кравцови відповіли закиди; але кс. Конарський змркувавши, що з соромом прийде ся ему відкинувати клеветливі закиди, оговів, що він не має на гадці М. Содомору і А. Собкова як також „Райфайзенки“ засновані в Беневі, але говорив ся взагалі про всі Спілки, які в краю засновують ся (хоч кождий добре розумів, що его висказ був звернений вирост до бенівської Спілки, а взагалю до М. Содомора і А. Собкова). Супротив того предсідателю о. Коритко оговів, що уважав справу за закінчену, почім М. Содомора голосу зрек ся.

Андрій Собків говорив обширно і ясно, що конституція і істакські закони є для народу добрі, але мимом того нарід ради дати собі не може, бо конституція і закони не є як слід виконувати ними, до котрих се належить. Нарід бідний та несприятливий, не може ніде правди найти, а наші верховоди нарід гнетуть, місто ему помічними бути. Вкінці подякував послові іменем громадян Беневі і Богатковець, що він мимом опозиції бенівської старшини громадської і підгаєцького польського бецарку допоміг їм до заложення Райфайзена під патронатом кравцови виділу.

Василь Содомора з Богатковець говорив, що тепер видко між народом, що правда, поступ, коли порівняти з тим, як було перед 30 роками. Хлібороби вже учать ся ліше управляти рілю, мають ліпший інвентар живий і мертвий; але багато їм ще бракує, щоб бодай в часті зрівнати ся з хліборобами інших країв. Однак можна надіятися, що просвіта, читальні, а головне заснована Спілка в Беневі допоможуть їм видвинути ся з нужди матеріальної і моральної, коли тільки заряд Спілки буде поступати совістно і після основ, які п. посол виложив. Жалував ся заразом на теперішню непрактичну систему в школах народних, що в чисті руських громадах, як пр. в сусіднім селі Семанівцях, підступно заведено польський язык викладовий, хоч в тій громаді ніхто польським языком не говорить. (Се наслідки заходів кс. Конарського.) Далше жалувал ся, що підгаєцька рада повітова буде дорого при помочи субвенції кравцови не ті, котрі для великої більшости населення єуть потрібні, але такі дороги, на котрих лише поодиноким впливовим людям в повіті залежать; на прим. будуюча ся тепер дорога з Підгаєць до Денасова після всякого здорового розуму повинна бути попроведжена від Семиковець через Богатківці, а не через Росохватець. Вкінці той сам Вас. Содомора просив посла о поясненє, яким би способом мож видобути від фонду пропінційного додатки від податків для громади Богатковець.

Т. Содомора з Беневі жаловав ся на великі таксі нотаріальні і наві яскравий факт, що Василь Якимець з Богатковець купив одну парцельку за 4 корони, а належність нотаріальна зі стемплами винесла 12 кор. Далше ждав перенесення повітового суду з Вишнівчика до Золотник, бо того вимагає конечна справедливість.

А. Собків інтерпелював посла в справі пролитя хлоскої крові в Манастирці коло Ліська і просив посла, щоб він зажадав в Соймі на найближшій сесії ревізії всіх процесів сервітутових, бо інакше подібні, нещастя, як в Манастирці, готові повтартися і деінде.

О. Коритко просив посла о поясненє в справі еміграції селян до Босни.

Кс. Конарський інтерпелював посла в справі скасованя рогаки на дорожі громадські в Денесві, в котрій то справі була внесена на его руки петиція, та, що стало ся з тою петицією.

Посол д-р Савчак на всі повніші питання, зажаданя та інтерпелляції відповів основно і вдовольно; між иншими пояснив, що правительство Босни і Герцеговини не роздає нашим емігрантам жадних ґрунтів та що емігранти дали ся нечесним агентам збаламутити, обіцуюваних ґрунтів не дістали і мусіли віддати ся спекулянтам-жидам до вирубованя лісів або а великою стратою матеріальною вернула до краю.

[illegible]

Подяка.

Почуваюся до великого обов'язку аложити сердечну подяку всім тим, котрі, по причині смерті нашого брата, кривняка і сволки бл. п. Д-ра Теофіла Ганкевича, полкового лікаря в пенсії, заявили нам своє співчуття, а в день похорону віддали посліду привелугу тлінним останкам покійного. В першій раді дякуємо Вир. о.о. духовним: Чапелському, Стефановичеві, Темницькому, Яримовичеві, Мишковському, Доминському, Бобикевичеві, Лежоговському і Гавіцькому за ласкаву участь в похороні. Дякуємо також Ви. Ласковському, управителю похоронного закладу п. Курковському, котрий своїми радами причинився до звелчання сего сумного обряду.

У Львові дня 4 червня 1901.

317 1-1

Рідня покійного.

СВІТЛО ЦЕРКОВНЕ

просто з фабрики з скриньках водъ 30 кильо по-чавши по цінѣ фабричній а именню:

I-а по 156 кор. за 100 кильо

II-а по 136 кор. за 100 кильо

кромъ транспорту выносающего около 6 коронъ за 100 К.

замовляти просимо через

Народну Торговлю у Львовѣ

Скринки и упаковане даромъ. 123 14-7

Заведене водолічниче

Д-ра Хрампца

в Закопанім, в Татрах, стація залізнична. Отворене цілий рік. Кухня знаменита і здорова. Комнати уряджені з комфортом. Перворядні урядженя лазнею, електризація, купелі електричні, масажі і гімнастика. Освітлене електричне. Проспекти на жадане gratis. 261 15-15

На дрібку вати вати

А. Тіера Бальсаму

у висутній зуб, а біль зараз владать ся і перестане. Правдивий лаше з зеленою охоронною маркою, зображающею монахию і замкнений лашею та з витисненою фірмою: Єдино правдиві. Дістати можна майже у всіх аптеках. Почтою франко 12 малих або 6 подвійних етикеток 4 кор. — На пробу розсилає ся за надісланем 1 кор. 20 с. етикетки разом з проспектом і списком складів у всіх краях землі. Адресувати треба: A. Thierry's Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch Sauerbrunn. Стеречи ся треба наслідувати і уважати на зелену охоронну марку з монахиною, зареєстровану у всіх державах. Свідомість без числа, що диння надходять нові 28 [6]

Фабрика шарова

Райха и Сполки в Знесню

почта Львовъ

порукає свои выробы:

шварць и вазеліну до чоботъ а такожъ крохмаль до натираня бѣля.

На жадане цѣнники даромъ. 113 6-50

До Всесвітнього Ду-ховенства!

Прочъ зъ жидовскою благою!

!!!Свѣдъ до свого!!!

Выробы жидовичій, захвалюваній шумными анонсами видѣнскихъ фирмъ, продаю о 10% дешевше зъ гарантією на мѣсць.

Бритвы англійскі, власні, солігенскі і швайцарскі у великомъ выборѣ въ цѣнахъ водъ 80 кр. до 2 зр. 80 кр. Кождо бритву передъ высылкою оамъ випробую а на случай, якъ не надає ся до водосъ, вымѣною охотно безъ доплатъ або звертаю грошъ Бритвы безпечности [окаличена вылучене на вѣтъ у не умѣючихъ голати ся] Генкевса зъ охоронниками, цѣна зъ етой 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ножовникъ

Львовъ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всякій вырѣл ножовничій въ мой робѣтнй выконаній.

Вытагъ зъ лиотѣвъ приманія:

Вповажаний Пане! Складую сердечну подяку за надбаваній 2 бритвы і ножники, котрі мнѣ низькою цѣною дуже добрі і раджу советно кождоу у-дѣляти ся до Васъ.

Девятника 21 серпня 1900.

483 61-104 Доротеушъ Конѣвъ

Товариство „Просвѣта“

при зближающихъ ся іспитахъ в школахъ народныхъ подає до вѣдомости Свѣтл. Радъ Шкѣльных, Впов. свѣтченікѣвъ, катихитѣвъ, учителей і родичѣвъ, що книжки наклады товариства, приволені вравѣ. Радю шкѣльному на преміі для ученикѣвъ, красно опривлені, можна купити в канцеляріі товариства Ринокъ ч. 10,

по слѣдующій цѣні:

Розкази про силъ природы 40 сот.
Оповіданіе о житіи св. Боряса і Гліба . . . 40 „
Повѣстки для дѣтѣй . . . 54 „
Сестра . . . 30 „
Байка . . . 44 „
Історія Русъ ч. I . . . 60 „
Історія Русъ ч. II . . . 46 „
Лен і конопі . . . 48 „
Про жовтоцвѣт і дієа . . . 40 „
Венѣман Франклін . . . 32 „
На доосвѣткахъ . . . 44 „
Середъ ледового моря . . . 50 „
Житє оъ великомученика і лікаря Пантелеймона . . . 40 „
Дрібна ітїя господарска а великі гроші . . . 40 „
Видѣтє Америка . . . 44 „
Звѣрята шкѣдні і пожиточні . . . 84 „
Кирял і Методій . . . 44 „

Шкѣльному правописню:

Фізіялогія і Сахара . . . 44 сот.
Повѣстки (Тіточка Ганна і два старці бѣгомилці) 86 „
Житє св. Оція Николы 40 „
Паска . . . 70 „
Молитвенникъ народный (защайна оправа) . . . 60 „
Молитвенникъ народный (лучша оправа) . . . 80 „
Хвалите Господа на Небесъ (великий молитвенникъ по цѣні 1 кор. 80 сот., 2 кор. 40 сот., 3 кор. 20 сот., 1 зр. 60 сот.)

Всякі замовленія висилають ся скоро і точно.

Дѣмъ банковый и Контора вымѣны

Вікторъ Хаєсъ и Сполка

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 8.

Купую и продає ефекты, лѣсы і монеты. Лѣсы на раты зъ правомъ до выгравныхъ по зложеному першопраты. — Календаръ банковый вы-181 сылає ся безплатно. 13-60

БРИДЗЯ

маєва, знаменита, овеча, гірська дешевше якъ всюди. Пачка 5-кільограмова 2 зр. 15 кр. Булон по 5 зр., 6 зр., 7 зр. 10 зр.

Двір Лапшин, п. Бережани.

278 10-10

Розкладъ їзды поїздѣвъ залізничнихъ, важный водъ 1 мая 1901.

пѣсля часу середно европейского [пѣсанійшого о 36 минутъ водъ часу львовского].

посп. особ. до Львова (головный дворецъ)

приходить о годниъ

12 15 2 31 8 35 6 11 6 20 6 46 7 45 8 11 8 10 8 15 8 50 11 45 11 55 12 55 1 10 1 35 1 45 2 35 3 14 4 41 5 35 5 40 5 50 6 05 8 40 8 50 9 00 9 20 9 41 9 50 10 20 10 50

3 зъ Черновецъ, Іцканъ, Констанцы, Букарешту

Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарно-ва, Ясѣла, Рашева, Берлина, Бро-цлава, Варшавы, Вѣдня

Подолючискъ, Тернополя, Грим-алова, Количинець

Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарно-ва, Рашева, Раманова, Ся-нока, Перемишля

Черновецъ, Іцканъ, Станиславо-ва, Гусятина

Бруховичъ (що дня водъ 1/2 до 1/2)

Янова

Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)

Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту

Сокала, Равы руской

Кракова, Загѣра, Луцкова, Пере-мишля, Вѣдня, Берлина, Броцла-ва, Варшавы, Орлова, Тарно-ва

Рашева (Любачева, Ярославъ, Сам-бора, Перемишля)

Станиславо-ва, (Керешмезе, Поту-торъ, Ходорова)

Янова

Сколького, Стрыя, Калуща, Хирова (Лавочного водъ 1/2 до 1/2)

Кракова, Вѣдня, Броцлава, Бер-лина, Тарно-ва, Рашева, Розадо-ва, Шпешорска, Сянока

Черновецъ, Іцканъ, Букарешту, Галацу, Ясѣ, Гусятина, Станис-лавъ

Подолючискъ (Кієва, Одесы) Грим-алова, Гусятина, Тернополя, Бро-дѣвъ

Бруховичъ (водъ 1/2 до 1/2, въ недѣлѣ и свята)

Стрыя, Самбора, Борислава Дро-гобича

Подолючискъ (Кієва, Одессы), Грим-алова, Козовъ, Бродѣвъ

Черновецъ, Іцканъ, Станиславо-ва, Кракова

Сокала, Вѣдня, Любачева, Равы руской

Бруховичъ (водъ 1/2 до 1/2, въ недѣлѣ и свята)

Кракова, Вѣдня, Берлина, Броцла-ва, Тарно-ва, Любачева, Сянока, Пешту, Перемишля

Бруховичъ (водъ 1/2 до 1/2)

Янова (водъ 1/2 до 1/2, въ недѣлѣ и свята)

Черновецъ, Іцканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ

Янова (водъ 1/2 до 1/2, що дня)

Кракова, Вѣдня, Берлина, Броцла-ва, Тарно-ва, Ясѣла, Шпешорска, Розадо-ва

Подолючискъ, Кієва, Одесы, Бро-дѣвъ, Количинець

Лавочного, Пешту, Хирова

На дворецъ Подзамче

3 зъ Подолючискъ, Грималова, Терно-поля, Залѣщискъ і Количинець

Тернополя, Бродѣвъ, Подолючискъ, Кієва, Одесы, Грим-алова і Бродѣвъ

3 зъ Подолючискъ, Кієва Одесы, За-лѣщискъ, Количинець, Подвиссоко-го і Бродѣвъ

3 зъ Подолючискъ, Кієва Одесы і Бро-дѣвъ

ЗАМѢТКА: Чаєъ середно-европейскій рѣзнять ся водъ львовского о 36 минутъ. Нѣчна пора числитъ ся водъ 6 годинамъ вечеромъ до 5 годинамъ 59 минутъ зраня, подчеркнений въ минуткахъ и въ рамкахъ Бюро нисер-маційнє п. к. залѣщискъ держ. уа Красикихъ ч. 5 дає поясненъ, продає всякій бідетъ і розкладъ їзды.

посп. особ. зѣ Львова (головный дворецъ)

вѣдхаютъ о годниъ

12 15 2 31 8 35 6 11 6 20 6 46 7 45 8 11 8 10 8 15 8 50 11 45 11 55 12 55 1 10 1 35 1 45 2 35 3 14 4 41 5 35 5 40 5 50 6 05 8 40 8 50 9 00 9 20 9 41 9 50 10 20 10 50

3 зъ Черновецъ, Іцканъ, Констанцы, Букарешту

Кракова, Орлова, Н. Санча, Тарно-ва, Ясѣла, Рашева, Берлина, Бро-цлава, Варшавы, Вѣдня

Подолючискъ, Тернополя, Грим-алова, Количинець

Кракова, Берлина Варшавы, Вѣдня, Тарно-ва, Рашева, Раманова, Ся-нока, Перемишля

Черновецъ, Іцканъ, Станиславо-ва, Гусятина

Бруховичъ (що дня водъ 1/2 до 1/2)

Янова

Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)

Лавочного, Стрыя, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту

Сокала, Равы руской

Кракова, Загѣра, Луцкова, Пере-мишля, Вѣдня, Берлина, Броцла-ва, Варшавы, Орлова, Тарно-ва

Рашева (Любачева, Ярославъ, Сам-бора, Перемишля)

Станиславо-ва, (Керешмезе, Поту-торъ, Ходорова)

Янова

Сколького, Стрыя, Калуща, Хирова (Лавочного водъ 1/2 до 1/2)

Кракова, Вѣдня, Броцлава, Бер-лина, Тарно-ва, Рашева, Розадо-ва, Шпешорска, Сянока

Черновецъ, Іцканъ, Букарешту, Галацу, Ясѣ, Гусятина, Станис-лавъ

Подолючискъ (Кієва, Одесы) Грим-алова, Гусятина, Тернополя, Бро-дѣвъ

Бруховичъ (водъ 1/2 до 1/2, въ недѣлѣ и свята)

Стрыя, Самбора, Борислава Дро-гобича

Подолючискъ (Кієва, Одессы), Грим-алова, Козовъ, Бродѣвъ

Черновецъ, Іцканъ, Станиславо-ва, Кракова

Сокала, Вѣдня, Любачева, Равы руской

Бруховичъ (водъ 1/2 до 1/2, въ недѣлѣ и свята)

Кракова, Вѣдня, Берлина, Броцла-ва, Тарно-ва, Любачева, Сянока, Пешту, Перемишля

Бруховичъ (водъ 1/2 до 1/2)

Янова (водъ 1/2 до 1/2, въ недѣлѣ и свята)

Черновецъ, Іцканъ, Букарешту, Гусятина, Потуторъ

Янова (водъ 1/2 до 1/2, що дня)

Кракова, Вѣдня, Берлина, Броцла-ва, Тарно-ва, Ясѣла, Шпешорска, Розадо-ва

Подолючискъ, Кієва, Одесы, Бро-дѣвъ, Количинець

Лавочного, Пешту, Хирова

На дворецъ Подзамче

3 зъ Подолючискъ, Грималова, Терно-поля, Залѣщискъ і Количинець

Тернополя, Бродѣвъ, Подолючискъ, Кієва, Одесы, Грим-алова і Бродѣвъ

3 зъ Подолючискъ, Кієва Одесы, За-лѣщискъ, Количинець, Подвиссоко-го і Бродѣвъ

3 зъ Подолючискъ, Кієва Одесы і Бро-дѣвъ

ЗАМѢТКА: Чаєъ середно-европейскій рѣзнять ся водъ львовского о 36 минутъ. Нѣчна пора числитъ ся водъ 6 годинамъ вечеромъ до 5 годинамъ 59 минутъ зраня, подчеркнений въ минуткахъ и въ рамкахъ Бюро нисер-маційнє п. к. залѣщискъ держ. уа Красикихъ ч. 5 дає поясненъ, продає всякій бідетъ і розкладъ їзды.

Цѣе корол. уириє.

Рацинерія спиритусу, Фабрика руму, Ліверѣвъ и опту

Юлія Миколаша Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

порукає старй горѣвни польскій, розолісы, ліверы, румы правдивы зъ Ямайки, коньяки, спиритусъ, „Bongout“ на наливци, такожъ правдивий оцетъ спіри-тусовый. 866 117-7

Склады для мѣста: улицы Галицка ч. 1. — у улицы Комерника ч. 9.

Повѣ миль „НА БАШТАХЪ“

за гірськимъ мѣсточкомъ Перегниськомъ, власнѣсть о. парѣха по 15 зр. мѣсечно безъ постеле-ли, на прекрасній полянѣ, середъ лѣсовъ шпильовыхъ і гірѣ до 1000 метр. высокнхъ. Вѣтъ по 35 зр. водъ особы мѣсечно. 6 ту жерело водъ свѣрчанѣ и друге желѣзномъ. Ку-цель рѣчній побѣвъ межі скалами. Почта, телеграфъ і лікаръ въ Перегниську. До стаціі Креховичъ на желѣзні за 2 зр. фѣру высилає 308 2-15

ЗАРЯДЪ

Зміна льокалю.

Истнующий від 40 літ під фірмою

ЯН ЦІРОК

перед тим Ціглер

— ПІД РИЦАРЕМ —

Магазин і фабрика рукавичок, перенесено з ринку ч. 30 на Площу Марійську ч. 8.

побіч склепу п. Дидинського і Зельтенрайха.

Дякуючи укліноу Р. Т. Публіці за дотенерішній

взглядъ, поручаюсь на дальше ласкавій памяті.

312 2-6 3 поважанием ЯН ЦІРОК.

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ надъ Поградою залізничнъ, почта телеграфъ въ мѣсць Найсвѣтѣйша шавъ залѣзета. Купелєва пора трєває водъ 20 мая до кѣнца вересня. Купелъ бороваинѣй залѣзистъ, гідрогенативн і поградовъ.

ВОДА ЖЕГЕСТОВСКА

находять ся у всѣхъ великихъ складахъ мінераль-ныхъ водъ.

Лікаръ ординуючій: Д-ръ Володиславъ Мікуцій,

б. асвст. клін. гієк. унів. Ягайл. 234 7-10

Ц. и. упривілюювана Assieu-razioni Generali в Триєсті.

(Загальна Ассекрація) Закожєна 1831 року.

Основний капітал і фонд поруки з кінцем 1900 року

173,458-451-60 К.

Товариство прийняє забезпечєня на людєжє житє, вишраву для дѣтѣй і рєктѣвъ забезпечєня ві всѣхъ можливихъ комбінацияхъ по найдешевшихъ преміяхъ і під найдогѣдливѣйшими услѣвямъ.

Обі найновѣйші комбінатїі обіятї: табєлєю '5: забезпечєне капіталу і табєлєю 15 А.: забезпечєне посагу дѣтѣй, обі з загаран-тованямъ 8%-вою вижгородою процентів.

Докладні проспекти і оєрти даромъ італоє. З найбільшою готовєстю удѣлає інформаций і приймає оєрти агенцій

Гєнеральна Агенція для Галичини і Буковини

у Львові уа. Савоацкогѣ ч.

Виходить у Львові ще один (проба колись і рухити свіж) о 6-гої години по полудні. Літературний докатош, Віблєтема найкращихъ повістей виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на переміну разокъ із Ділою.

Передплату і хисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвика 9, і А. Олшевського ул. Килицького 2; — у Арсенію: Д. Крижановський; — у Вд-дні: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenplatz 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haezelstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкоурт і Гамбург: М. Haezelstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і напечатаніє на ній р. и платит у Львові.

Діло

Передплата на „Діло“ із літер. додаткомъ

в Австрії:	за границею:
на північ рбк. . . 16 гр.	на північ рбк. . . 22 гр.
на півдн рбк. . . 8 гр.	на півдн рбк. . . 11 гр.
у Львові:	
на північ рбк. . . 14 гр.	на півдн рбк. . . 7 гр.
на чверть року . . 850 гр.	на місяць . . 1 гр. 20 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереженє. — Редакція неоплачує віддачі зодъ порта.

Неодноразко члєди коштує 6 гр. на проз. 7 гр.

Оголошенє змій приймають ся по цїнѣ 10 гр. зодъ одної сторони хисератовою або на нїсцѣ а на 8-ми „Надобиткѣ“ по 25 гр. а. в. і.

Медаль і інші денесенє признач. члєди на 15 гр. зодъ змій.

Поляки супротивъ

германізму.

Вже то треба признати Полякамъ, що они въ своїмъ патріотизмѣ та національній водпорности перевысшають всѣ інші славянскі та й неславянскі народы. При томъ стала Поляки въ національній оборонѣ справдішними мѣстцями та вмѣють використувати всяку обставину въ свою користь въ незвычайно зручності, умѣють при томъ робити собі рекламу, прямо американську.

Ихъ борба із германізмомъ въ Познаньщинѣ своїми розмірами нїякъ не може йти въ порівнянє із національною борбою въ Чехію або із нашимъ руско-польськимъ споромъ. Бравъ тамъ тон взаимної зайдости, із якою воюють Чехи та Нѣмцѣ, бравъ тон безоглядности та того безправя, із якимъ Поляки борються Русинівъ въ Галичинѣ. А однакъ польска праса вмѣє надати сій борбі нечувані розміри, вмѣє зобразити єя із такими шумомъ та громомъ, наче бы справді болѣшій національної борби свѣтъ не видавъ. Мы нѣ на хвилику не станемо твердити, що познаньскій та шлескій Поляки не терплять водъ германської агресивности; мы, виходячи із становища повной національної равноправности, мусимо нашими симпатіями прихилити ся на сторону будь що будь давленихъ Нѣмцями познаньськихъ і шлескськихъ Поляківъ. Однакъ із другого боку годъ намъ, прислухуючи ся крикови польскої прасы, здержати ся водъ деякихъ рефлексій на тему національного утиску Русинівъ на сторонѣ Поляківъ та мовчанки усей польскої прасы въ тій справѣ.

При всѣй германізаційній агресивности, Нѣмцями годъ заперечити того, що они навѣть заглядомъ супротивниківъ, отже й заглядомъ Поляківъ, заховують букву обовязуючого закону, що загальній горожанскій права рівно прислугують Полякамъ, якъ і Нѣмцямъ. Сего про нашій галицькій водносини із усѣми выборчами штуками, із авархичнимъ беззаконємъ въ громадськихъ і шкільныхъ справахъ, із тисячами шканъ і досколювань, нїякъ сказати не можна. А однакъ — якъ сказано — Поляки вмѣють кождо, чи малу чи болѣшу подію роздмухати до гігантскихъ розмірівъ і тымъ підкрѣпити своє становище въ борбі із германізмомъ.

Саме теперъ голосій въ польскій прасѣ два факты із полясен борби: оденъ — шкільній подѣвъ въ селѣ Вжесѣ въ Познаньщинѣ; другій — перевага Нѣмцѣвъ въ балѣській радѣ повѣтвой.

Що-до першої справы, то рѣчь мала ся такъ: Въ селѣ Вжесѣ Нѣмецъ-учитель завдав дѣтямъ вычитати ся кілька строкѣ нѣмецкої церковнои пѣсни. Коли-жъ польскій дѣти не вычитали ся завданого тексту, учитель замкнувъ ихъ на годину карцеру.

Коли-жъ и то не зломлю опору дѣтей, покварано ихъ тѣлесно. Дѣти заплакавши стали виходити із школы і звернули на себе увагу прохожихъ. Въ мить збралася товпа і із во-рожими окликами вдерла ся до школы. Успокоили товпу ажъ прибавши духовники.

Польска праса, описуючи ту подію, із цѣлкомъ зрозумѣлою гордістю указує на національну свѣдомість польськихъ дѣтей та п'ятую із обуренихъ германськихъ варварство і надає справѣ нечувані розміри. Можна на се агодити ся; тѣлько годъ здержати ся разомъ водъ питання: Чому то польска праса і загломъ Поляки, що такъ водчувають нѣмецкій удары на своїй шкбрѣ, не стямлять ся, що далеко сильнѣше гнетє Русинівъ въ Галичинѣ Польща? Чому то въ польскій прасѣ не стрѣнемо не то осуду але і звѣсти про се, якъ польскій катехетъ бе до крови рускій дѣти за се, що вони привитали єго словами: „Слава Богу“? Чому то польска праса мовчить, наче вода въ ротъ набрала, коли рускій часопис доносить, якъ рускій школы

самовдбно позмѣнювано на польскій? Чому то панове Поляки не мають і словечка осуду на се, коли учитель закаує рускимъ дѣтямъ навѣть мѣжъ годинами говорити по руски? — Навѣть про крайню варварскій выборчий подѣвъ, якихъ сотками наводять рускій часопис, навѣть „поступова“ польска праса звичайно мовчить! Вадко, після нє: si duo faciunt idem, non est idem, — именно коли той другій є Полякъ.

Друга справа, обговорювана водъ кількохъ дѣвъ въ польскій прасѣ, се справарады повѣтвой въ Бялѣй на границѣ Шлеска. На 26 членѣвъ повѣтвой рады Нѣмцѣ здобули тамъ 12 мандатѣвъ та, приєднавши собі адвоката-Поляка д-ра Лазарского, выбрали єго маршалкомъ. Зъ давна бувъ въ бѣльскій повѣтѣ ой радѣ звичай промавлити въ обохъ мовлахъ, въ нѣмецкій і польскій. Тому і при уконстатуованю рады промовлявъ такожъ староста і маршалокъ і по нѣмцямъ і по польски.

Польска праса, а головню „Słowo polskie“ вдарило на алармъ. День въ день цѣлыми ко-люмнами сыпали ся і сычотъ ся громы на старосту, на маршалка, на цѣлу бѣльску раду повѣт оу, на Нѣмцѣвъ і т. д.

„Zdawało się nam, że językiem urzędowym w Galicyi, — a już zwłaszcza w Radach powiatowych, jest język polski!“ — кляче заку-рѣченє „Słowo polskie“ та зове въ помѣчь всѣмъ силъ: краевый выдѣлъ, Соймъ і цѣ-лый край.

„Lecz jeszcze na tem nie koniec sromu i boleści!“ — із трагічнимъ патосомъ сѣває дальше Słowo — бо ото заступникомъ мар-шалка выбрано — Господи! — Нѣмця!

Коли читає ся безмірний вопль въ-дѣл цѣлой тои справы, вымохѣтъ зриває ся думка: А що-жъ на те мы, Русины, у єхѣдній Гали-чинѣ? Чи-жъ шашує ся де въ якій повѣтвой радѣ мова руского населєня, населєня повѣ-ту? Чи мамо болѣшости Русинівъ въ радѣ де маршалокъ Русинъ — крѣмъ славного Мандичевского? Чи промовляє де староста при отворєню рады по руски? Чи мамо рускои болѣшости урядує де яка рада повѣтова по руски? Сего всего нѣгде нема, бо „urzędowy język w Galicyi, a zwłaszcza w radach powiatowych, — polski, хочъ и на Руси! Рады повѣтвой стали головными заборолами польщани і польонизація, прибѣжженіє всеннихъ абанкрутованыхъ шовіністівъ, що за нашій грошъ выправляють намъ ортін шовінізму. Они тримають ся наведеного выше высказу „Słowa polskiego“, що въ Галичинѣ, „zwłaszcza w Radach powiatowych“ урядовымъ языкомъ є — польскій! Що болѣше: навѣть громадамы смѣ-ють они наикидати польске урядованє!

Панове Поляки, що такъ зручно вмѣють кричати на „германізацію“, ведуть у насъ рвночасно завзяту польонизацію. Але дѣку-вати имъ бодай за те, що своєю борбою із Нѣмцями дають намъ добру науку і гарний прикладъ, якъ намъ стояти за свои права въ борбі із ними, із Поляками. Якъ они умѣ-ють завзято стати проти Нѣмця, такъ намъ треба стати противъ нихъ на кождѣмъ поли. Коли польскій дѣти, навчені родичами, зважують ся опонувати учителямъ Нѣмцямъ, навѣть мы и свои заховати і такъ само проти шкѣльныхъ польонизаторѣвъ! Коли По-ляки збирають хрестовосный походъ противъ повѣтвой рады въ Бялѣй, мы станемо до бою за рускій характеръ повѣтвой рады на Руси. Де наша болѣшость, тамъ і маршалокъ повиненъ бути нашъ, і староста повиненъ промовляти по руски і урядованє повинно бути руске. Тѣлько болѣше завзято, болѣше горожанскон водваги, болѣше рѣшучости! Поляки, нехай намъ будуть примѣромъ!

Интерпеляція посла д-ра Короля

і товаришѣвъ до єго Ексцелленціи і міністра справедливости въ справѣ непризнаваня рускои мовы із стороны ц. и. судѣвъ і проку-раторіи въ Галичинѣ.

Мимо обовязуючого болѣше лѣтъ чверть столѣтїя XIX. арт. державного основного за-кона із 21. грудня 1867 р. (В. дер. зак. ч. 142.) не находить руска мова такъ у судѣвахъ, якъ такожъ въ державныхъ прокураторіяхъ єхѣд-ной Галичины такого признава, якъ єи по природѣ рѣчи прѣвно належить єя, а навѣть численній міністерскій розпорядженє въ томъ напрямѣ, хочъ они и не зовсѣмъ водповѣда-ють выше наведеному артикулову держав-ного основного закона, незвычайно часто пря-мо игнорую єя.

Завѣтна рѣчь, що єхѣдну Галичину за-мешкують майже выключно Русины, котрі творять надѣ 70% всего населєня. Супротивъ того повинно єя із тѣй части краю наста-новляти такожъ такихъ лишь урядниківъ, що знають руску мову і пѣсьмо.

Але того зовсѣмъ справедливого і фак-тичнымъ обставинамъ водповѣдающего прин-ципу у насъ на жалъ зовсѣмъ не заховуєсь, бо анѣ президиі высшего краєвого суду у Львовѣ, анѣ навѣть міністерства справед-ливости при именованю урядниківъ суду і прокураторіи не вымагає зовсѣмъ водъ кан-дидатѣвъ доказу знаня рускои мовы. Въ на-слідокъ того наставляє ся у насъ въ рус-кой части краю такихъ урядниківъ, котрі по руски вымѣють дуже мало, або и зовсѣмъ нѣ, котрі подавъ, внесенныхъ по руски, не вы-мѣють навѣть прочитати, не говорячи вже про ихъ водлагоджуванє въ рускій мовѣ.

Тѣ ошуканій водносини суть у насъ та-кий загальній, що мы твердимъ із усєю рѣшуч-остію, що при кождѣмъ судѣ і прокураторіи въ Галичинѣ із малыми вымыслами наставля-леній таи урядниківъ, котрымъ руска мова зов-сѣмъ чужа, що дуже мало судѣвъ і всѣ майже прокураторіи обєаджені выключно у-рядниками польскої народности, котрі до урядованя въ рускій мовѣ зовсѣмъ неспособні, а із Русинами урядують выключно лишь по польски.

Не диво протє, що въ судѣвахъ та проку-раторіяхъ єхѣдной Галичины права, запоруче-ній Русинамъ основными державными зако-нами, майже правильно нарушує ся, що те систематичне нарушуванє рускои мовы высшій власти толєрують, і навѣть одобряють, бо-жъ руску мову въ судѣвахъ властѣвъ і проку-раторіяхъ лєди герять єя.

На доказъ сказаного ограничаємось на разѣ наведеныхъ болѣшихъ фактовъ із области судѣвництва у єхѣдній Галичинѣ, де, якъ звѣстано, руска мова має значіне краєвою мовою:

1) На основѣ загального правового прин-ципу про повну равноправность народностей, та ихъ мовъ і на основѣ розпорядженя міні-стерства справедливости із 9. лїпня 1860 р. ч. 10340, котре точно повелєно розпорядже-немъ міністерства справедливости із 20. чей-ня 1860 р. ч. 12299 і 12589, якъ такожъ на основѣ міністерскихъ розпорядженъ із 9. червня 1891 р. ч. 6083, і із 28. червня 1891 р. ч. 13095, мають вынеси із ґрунтовои книги і клявуированя водповѣднихъ документѣвъ водбувати ся із тѣй краєвой мовы, въ котрій внесено водповѣдне поданє, отже такожъ въ рускій мовѣ, коли поданє внесено по руски.

Однакъ мимо того вынеси із ґрунтовои книги у всѣхъ майже судѣвахъ єхѣдной Гали-чины водбувають єя выключно въ родскон мовѣ із выключеніємъ рускои, хочъ онъ анѣ въ поданіи внесено по руски.

Въ томъ напрямѣ достаточнѣе небытихъ доказѣвъ численній рускій поданіи, внесеній із послѣднихъ 4 рокахъ де всѣхъ майже судѣвъ єхѣдной Галичины, а передовсѣмъ до краєво-го суду у Львовѣ, Жовквѣ, Кєзлѣ, Сокалі, Мостяхъ великихъ, Пєсєвѣ, Подольцєвскаго, Збаржѣ, Скалатѣ, Пєвѣмѣ, Тєлѣ, Вєбнєвѣ,

Прєславѣ, Ворщєвѣ, Лопатинѣ, Бѣбрцѣ, Пѣд-гайцѣхъ, Кутахъ, Тлєустѣхъ, Судовѣй Вишнѣ, Стаиславѣхъ, Глинѣнахъ, Тернопѣли, Винни-кахъ, Яворѣхъ, Радимнѣ, Бурштинѣ, Козовѣ, Мѣстєвскахъ, Равнѣ рускій, Мѣльницѣ Скольбѣхъ, Грималѣхъ, Копичинцѣхъ, Городку, Галичѣ, Крайовцѣхъ, Лютовскахъ, Обєртинѣ, Сѣвнѣхъ, Рогатинѣ, Терєбовлѣхъ, Нижанковичѣхъ, Радєховѣхъ, Старѣй Соли, Бережанѣхъ, Зборѣ-вѣ, Печєнѣжинѣхъ, Ходорѣхъ, Рудкахъ, Золо-томъ Потоцѣхъ, Вудзанѣхъ, Дєлѣтинѣхъ, Бродѣхъ і т. д., котрі записано въ ґрунтовои книги по польски.

Жалобы въ тѣй справѣ мають лишь той успѣхъ, що президиі высшего краєвого суду у Львовѣ картасъ виправдъ таке поступованє судѣвъ, але не заряджує нѣякихъ мѣръ, абы вже разѣ полѣжити копецъ тому неладови, бо выше агаданій судѣвъ, а передовсѣмъ уряд-ники, ведучі книги ґрунтовои, не перестаютъ вести вынесѣ до книгъ ґрунтовоихъ выключ-но по польски.

Руске кредитовє товариство „Дибєтеръ“ у Львовѣ высєло вже до президиі высшего краєвого суду у Львовѣ три дуже обширні жалобы, заосмотрѣні датиами водповѣдныхъ поданъ і наванѣвъ судѣвъ, а имено: 5. червня 1898 р., 4. сѣчня 1899 р. і 12. падо-листа 1900 р., на котрі выше названа пре-зидиі высшего краєвого суду рѣшенями із 9. жовтня 1898 р., із 21. лютого 1899 р. і із 15. грудня 1900 р. повѣдомила голову то-вариства, що всѣ въ жалобахъ наведені судѣ стрєго скартано за противзаконне по-ступованє; але выше, затягнені до ґрунто-воихъ книгъ по польски, лишались незмѣнені, а всѣ судѣ и та далѣ доконують вынесѣ до ґрунтовоихъ книгъ выключно въ польскій мовѣ, не звертаючи найменшои уваги на роз-порядженя президиі высшего краєвого суду і міністерства судѣвництва, бо водповѣдні функціонарѣ добре знаютъ, що за непризна-ваня правъ рускои мовы не потягнє ихъ въ дисциплинарній дорожѣ до одѣвчальности.

2) Силою наведеныхъ sub 1) загаль-ныхъ принципѣвъ і численныхъ розпоря-женъ міністерства судѣвництва, особливо-жъ розпорядженъ із 9. лїпня 1860 р. ч. 10340, уступъ 2, буква є, повинні всѣ резолюціи і заволованя на рускій поданя бути написані по руски, а коли судѣве рѣшенє западає безъ попереднього поданя сторѣвъ, то повинно воно бути написанє въ рѣднѣй мовѣ сторѣвъ, отже для рускихъ сторѣвъ по руски.

Мимо того во всѣхъ судѣвахъ єхѣдной Га-личины дѣє ся противно, бо всѣ Русины май-же безъ вымѣку дѣстають усѣ заволованя і судѣвъ рѣшеня такъ въ цивильныхъ, якъ и въ карныхъ справахъ выключно по польски.

Тажкожъ усѣ єнадкові справы по помер-шихъ Русинахъ, хочъ усѣ сторѣвы, беручі участь, належать до рускои народности і при розправѣ уживають рускои мовы, переводять єя выключно по польски, в лєди чи найдєсь однимъ-однимъ судѣвъ у єхѣдній Галичинѣ, де хочъ-бы одну єнадкову справу перевєдено по руски.

Нѣвъ протоколы для выносичихъ жалобу із цивильныхъ справахъ, навѣть тѣ, де жа-лоба була внесєна по руски, переводять єя аб сторѣвы судѣвъ майже безъ вымѣку по польски, а вырѣки для сторѣвъ выговѣлюєсь із рєзультъ по польски.

3) Силою наведеныхъ sub 1) загальныхъ принципѣвъ і численныхъ міністерскихъ роз-порядженъ, майже нишнимъ розпорядженя міні-стерства справедливости із 9. лїпня 1860 р. ч. 10340, уступъ 2, буква а, такожъ въ кар-ныхъ справахъ протоколы і перєслушуваня сторѣвъ і свѣдѣвъ повинні водбувати ся із рѣднѣй мовѣ сторѣвъ або свѣдѣка, а ведє-нє розправы, якъ такожъ оголошенє і выго-товленє вырѣку повинно водбувати ся із рѣд-нѣй мовѣ обєадованого.

Мимо того дѣє ся во всѣхъ судѣвахъ єхѣдной Галичины противно: такъ въ крає-вомъ судѣ для карныхъ справъ у Львовѣ, якъ и въ онужныхъ судѣвахъ въ Золочєвѣ, Тер-

Ф. Корнецкий и Сп.

у Львові пасаж Гавсмана

поручає найдешевше 171 1-6

Фулярн, мушліни, полотенця і перкалі.

Поредплатна на „ДЪМО“ и насокитовъ са изд-р. и изд-н. у Львовъ.

Передплата на „ДВЛО“ зъ лїтер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . 16 шр. на цілий рік . . 22 шр.
на пів року . . 8 шр. на пів року . . 11 шр.

у Ліхтенштейні:
на цілий рік . . 14 шр. на пів року . . 7 шр.
на чверть року . . 8-60 шр. на місяць . . 1 шр. 20 пр.

Редакція, Адміністрація та Експедиція подякує
Уч. Ватрія. — Румонок звертають ба даше на пе-
редше кагорешке. — Режишадія неопечаніи
вільн водь порте.

Меединеке чиже кошчу 8 шр. на проз. 7; шр.

Огешежине звизий приймають а пошлещ 10 шр.
бода одолот європін літературон адо ет мееде а ви-
вєршии „Надоблаше“ но 26 шр. а. в.;

Модани и киши денечки; привилій чинити а по
16 пр. відь чинили,

Основуймо людський університет!

(Стаття надіслана).

Наша суспільність, занята на всі боки політичною боротьбою із з'явленою олігархією, а рівночасно віддавшися партійним спорам, за мало енергійно — скажім се отверто — звертає свою діяльність на ширення просвіти між людьми. Наша суспільність проповідує мужикови політично-суспільні програми, яких інакше як дійсно хлосенями не можна назвати, та лиш даєтьсє, що ті програми так пиняво і так часто поверховно засівають ся в його необразованій душі; веде того мужика до виборчої камінавії за щиро демократичних кандидатів, та розчаровуєтьсє, коли найпевніший люда не оден і не два рази продають голоси в послідній хвиля, безсеречно тому, що не є в силі своїм тупим мозком глабше врозуміти ваги справи. Наша суспільність захохоче хлоса до поступової господарки, подає хосенні ради у всіляких других обставинах і зневірюєтьсє відтак, коли ті її змагання так часто є киданем гороху до стїни, як раз для простої темноти нашого селянина. Се й кождий сам впрочім признає і в тім бачить причину всего лиха. Наша суспільність поставила собі прецїнь наковечною метою своїх змагань незалежнєму, народоправну Русь-Україну, та за мало мабуть здає собі справи з того, чи та сіра маса, чи той мертвий тепер материял зложений із запліснїлих селян та зовсїм занедбаних міщан і робітників, здужає в рішачюїй хвилі одушевити ся тою думкою і чи нарід наш взагалї зрілий до самостійного життя політичного.

Оттак у загальних чертах представляв ся наш просвітний доробок за 50 літ нашої відродженя. Досить він не веселий, і кожний, хто в нім розгляне ся, мусить признати, що ми з тим далі жити не можемо. Правда, ані шкіл тисячку ми самі не заложимо, ані тих всіх аналіфбетів не навчимо читати. Хоч ми проти такого, не з нашої вини затемнюваня народа з усею беззглядністю мусимо бороти ся, то все таки в нинішній хвилі мусимо погодити ся з тим нещасним добутокм галицького шкільництва. Та за мало

Метою акції є виховання тих людей, що в застарілому до того, аби виступати на шкільних лекціях і не можуть цілого свого часу посвятити науці; далі бажає вона привчити слухачів до читання з інтересом для літературного думання, зрозуміння життя; хоче пробудити духовне життя, однак, присягає в заводській праці, на те, щоб ширше і повніше вилалося життя вчотливість, єдиність; (ми додамо ще: виховувати тих, котрі хотіли би се самі робити, але — не зміють читати). Щоб се досягнути, треба з одної сторони будити пожедане духовне життя, а з другої боку відповісти на воно, заспокоювати⁶.

Незвичайну вагу людського університету, по тім, що тут сказано, немає що особно ще пояснювати. Ілюстрація його доказує впрочі, дуже гарний і скорий розцвіт у других народів. Треба знати, що такі існують вже ві, 50 літ в Англії та Данії, а пізніше оснований по всіх майже-других державах Європи і в Америці. Поляки мають також аж два людські університети в Галичині, оден ведений приватнама людьми, другий яко „розширений університет“, де викладають звичайно професори львівського університету.

Цифри багато нам скажуть про хосен розміри діяльності людських університетів. та про те, яке значіння до них прикладають другі, культурнійшій від нас народи. Отже при Авлія має 400 округів, що розвивають праці популяризованих, а в них слухало зкладі 1893 р. 60 тис. осіб (наві значно більше. Того-ж року видала вона на ті курси 800 тис. корон, а видалот сей з кожного роком більшав. Подібно сам Чувий Йорк має 419 предствів до розпорядженості, а другі міста по 100 або більше. Найінтересніша буде для нас Данія, що має 2 1/2 мільона самого майж хліборобського, отже дуже до нашого подібною населення. Перший університет серед найбільших перепон і вороговань оснований та 1843 р., а нині має їх той малпй край на 70. Пів століття такої праці зробило, що Данія стала народом широко просвіченим і данський селянин не має собі рівні на всім світі що-до засобу знанн і інтелігенції. Зацікавлене письменством покаже се найкраще. В Данії, як сказано на 2 1/2 міль. населення, виходить 2 ілюстровані тиждесвики, з котрих кождий має 70—80 тис. передплатників. В р. 1894 вийшло 1188 нових книжок, на се 33% белетристичного змісту. Коже провінціонально не місточно має бодай оден дивник. Крім того виходить много періодичних пясем, а в усіх тих пясмах переважну часть статей пишуть самі селяне. Не дивниця, що норвезький письменник Бернсон назвав данських селян найпросвіченішими на світі.

І у нас гадка про заснованіє людского університету не в така вже цілком нова. Виникла вона вперше серед академічної молодіжї, мабуть при нагоді її віча в справі руского університету у Львові (1899 р.). Тоді завязано зараз комітет з молодіжки котри вибрав на русої корон, але більше в собі не дав знаку жити. Крім того ще д. Коєвський видав відповідну брошуру, та її цюва була и жалє закінченєм так гарно початої акції.

Тимчасом кождий мусить признати, що
ли в такій ґноговажній справі не сьміємо ні
хвили відпочивати. Ми мусимо як найскорше
питанє на ново підняти і відразу взяти ся до
діла, тим більше, що й перенос великих при
тім не повинно бути.

Приступно виросло до конкретних обся-
слени. Фовдів грошевих, о які так часто роз-
бивають си наші пляни і пориви, тут не тре-
ба великих. Як сказано, на початок дешовже
привабити; капітал сей може збільшатись з
невисоких вкладок від членів, а надто ми мо-
жемо надіятись приватних складов, а деколи
і запомог від рад повітових та міських. Ви-
датки за те не великі. Оплата льокалів най-
частіше відпадає; бо колиб навіть місцеві ра-
ди шкільні відмовили нам народних шкіл на
вклади, то дістанемо до розпорядчості по
многих містах Народні Дома або саці магі-
стратські, а по селах читальні та громадські
уряди. Прелєгенти наші на початок в кождім
разі не будуть жадати гонорара; а коли при-
дєсь їхати на село, то мужики певно на свою
руку подбають о нерівні. Що-до прелєгентів,
то їх не буде так мало. Маємо прецінь дово-
лі фахових людий по провінціональних містах
маємо й академічну молодіж, що у великій
частині не сидять у Львові; по селах знов на-
дє ся не так дуже мало патріотичного духо-
вєньства та учительства, що певно приїде в
поміч інституції людювого університету.

Оттак після сего коротенького вчорашу все добре складався і гладко повинно піти тільки почину одного треба. Зробім же той почин! Молодіж і старші патріоти нехай в короткім часі, не прибираючись багато, завяжуть центральний комітет у Львові, а філії по містах і містечках; нехай справу доводять, що ще передискутують, нехай усе приладять, так щоби руский людський університет під вплив увійшов в житє. І кождий з нас нехай гарячо переймеся долею нової інституції нехай їй жертвує, що може, хто матеріяльн засоби, а хто підмогу моральну; нехай кождий скаже собі за славним батьком німеччини національного руху робітничого, Ферд. Ласкалем: „Аліне знани і робучих людей — се є мета, якій я постановив посвятити усе своє життя“. Нехайже сей аліне довершать ся в найкоротшім часі, нехай загорне усю масу народню, нехай тих 3 1/2 мільона прибитих наших братів почує ся людьми, а загальну нашу мисль нехай стане могутній оклик: Через просвіту до свободи, до вільної, самостійної України!

Ожче вперед!
З світочем науки
проти брехні й тьми,
гей, робучі руки,
світлі уми!

(Фрэнко).

Интерпеляція посла Вас. Яворского

и товариществъ до Его Императорскаго в. министровъ
войска въ справѣ знаважнаго резер-
виста 58. пѣхотнаго полку Михаила Мискоглы
и пѣхотнаго 24. пѣхотнаго полку Николая
Левинскаго чрезъ нихъ пастырей.

Дня 31 жовтня 1900 р. робила першу компанію 58. піхотного полку виправи на т. зв. „Дуброві“ в Станіславові. Поручник Дайзенберг закомендував „Vergatterung“, причым резервіст Михайло Мискоклід зб Старих Богородчан підкинув сн. Ровдоченим снать, прискочив поручник Дайзенберг зт вишнєною шаблею до того резервіста, и рубнув его вт аду шаблею зт такою сваженостію, що перетив грубї сукоий сподїт, подложїи штани и сорочку зт грубого полотна и напїєт ему 2 раны 7 и 9 центиметровї глибокї. Зраченїи жовнїрь учавт на землю кривавичи, и такт лежавт довшїи чась безт нїякої лїкарскої помощи, доки жовнїрь не спровадил зт касарїї, водделеної о 3 1/2 вїльметра, вода для хоритї. на котроїм зевт

е найлѣпшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; всѣ лѣкарѣ дуже его за-
хваляютъ.

„Quäker Oats“ **всюды можна достати.**

Д-р Теофіл Залевський

ординов в хоробах ушей, носа, горла і гортани. Лічене недугом мови (гикависть, белкотане, шепелявисть, мова через віс і т. д.) ул. Ко-247 стюшна ч. 8 від 3—5 по полудни. 16—20

! Оказія !

Закупалисьмо одну партію
старого Самородного доброго
ВИНА

Відступаме его лише в цѣлхъ бочкахъ т. в. на 135 л. по 170 кор. Гели бы кто зъ нашихъ Веч. Гостей хотѣвъ користати зъ гоцъ случайности, — а безперечно случайности невычайна, — присьмо зголосити ся до 15 липня с. р. Понайбійш зголошена не будуть уваглядненій, позанежъ оставше вино возьмемо на нашъ складъ.
Народна Торговля.

Водъ року 1868

БЕРГЕРА ЛЬЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичними лікарями уживае ся не лише в Австро-Угорщинѣ, але такожъ и в Нѣмеччинѣ, Франції, Россіи, на повостровѣ Балканьскѣмъ, в Швейцаріи и т. д. на недуги шкѣрны, особливо протѣвъ

Выкидѣвъ шкѣрныхъ рѣзного рода въ найбѣйшмъ успѣхѣмъ. Дѣлане Бергерового мыла смоляного яко гігієнічного средства до усуненя пориштѣвъ, до чистеня и десинфекціи шкѣры естъ рѣзкоже загально признане. Бергера мыло смоляное має 40% смоли деревной и рознѣтъ ся значно водѣ всѣхъ иншихъ родѣвъ мыла смоляного въ торговлѣ. — За дѣля охорони передъ фальшованийемъ треба ждати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побѣвъ помѣщеній знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкѣрныхъ уживае ся замѣтъ мыла смоляного уснѣшно

Бергера дѣвичного мыла смоляно-сѣрчаного. Яко лагоднѣйше мыло смоляное до усуненя всякой нечистоты шкѣры на выкиды шкѣрны и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрѣване мыло до мытѣ и купѣль для щоденного ужитку служить, обьймае 35%, глицерину и пахуче

Бергера глицериново мыло смоляное.

Цѣна штучи вѣждого рода 35 кр. вразѣ зъ приписомъ уживаня.

Зъ иншихъ родѣвъ мыла Бергера поручае ся сѣдуючъ заслугуючъ на увагу: Мыло бензоовѣ для чистѣности шкѣры; мыло бораксове протѣвъ приштѣвъ; мыло карболовое до выглаженя шкѣры и знакъѣвъ по всѣмъ и яко мыло десинфекціе; Бергера мыло до мунѣи въ сѣрежовыхъ шпильжѣхъ и также мыло тоалетное, Бергера мыло для дѣтей, для малянькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольне протѣвъ вишневого лица, вишневого носа, выспѣжѣвъ и свербѣжѣвъ на шкѣрѣ; мыло на всѣмъ дѣже уснѣшно; мыло сѣрчане молочне на нечистѣ лици; мыло танинове на почечѣ и выпѣдѣ водосѣ.

Бергера зубна паста въ тубахъ найлучше средство до чистѣности зубѣвъ. Нр. 1 на нормальнѣ зубы, Нр. 2 для курѣвѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Бергера водьмемо до приштѣвъ ужитѣ. Ждати все Бергера мыла, бо в много безуспѣшнихъ наслѣдуванѣ.

Мѣсто продажѣ въ Львовѣ въ антикѣхъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколаша, З. Рукера, К. Склепчиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого и фирмахъ А. Ербара, Гайоша, Куляка и А. Рашапорта. Дальше въ антикѣхъ въ Бродѣвъ Крѣтого, Ландберга; въ Борщѣвъ Ал. Пѣтровского; въ Березѣвъ А. Дурета, Л. Матлика; въ Березѣвъ Галицкаго, Ербена; въ Хирѣвъ Левяцкого; въ Дрогобичѣ А. Книжановского, І. Тобиашека; въ Ярославѣ І. Ангермана, І. Рона; въ Коломиѣ Павловского, Штенца, Викторовского; въ Камѣнцѣ Плевко-ского; въ Перемышлѣ у всѣхъ 4 антикѣхъ; въ Равѣ Карпиньского, Прона; въ Скальѣ Леховского; въ Самборѣ І. Алексевича и Гердички наслѣдниковъ; въ Станиславѣ у всѣхъ трехъ антикѣхъ; дальше въ антикѣхъ въ Стрию, Тернополѣ и у всѣхъ антикѣхъ большыхъ мѣстъ Галичинѣ. 174 12—24

Конечне для домового обходу!

Д-ра РОЗА (ROSA) БАЛЬСАМЪ

на жолудокъ,

зъ антики Б. Фрагнера въ Празѣ

есть водѣ 30 лѣтъ загально знанымъ средствомъ домовымъ дѣляющимъ на побуждене апетиту и на легкѣй стѣлецѣ. При регулярнѣмъ заживаню его процесъ травленя змѣнюе ся и удержуе ся въ правѣльнѣмъ ходѣ.

Велика фляшка 2 К., мала 1 К., почтою 40 сот. болѣше.

За попереднимъ надѣсланемъ 3-16 К. выслае ся скляну фляшку, а 1-50 К. малу фляшку франсо на всѣхъ стѣцѣхъ австро-угор. монархій.

ОСТОРОГА! На всѣхъ частяхъ опакованя видѣе побѣвъ марна охоронна, законно обезпечена

ПРАГСКА МАСТЬ ДОВОА

зъ антики В. Фрагнера въ Празѣ

то старе, насампередъ въ Празѣ ужите средство домовѣ, що удержуе раны въ чистѣтѣ и охоронюе ихъ, усмиряе запаленѣ и болѣтъ дѣляе охолоджуючо.

Въ дозахъ по 70 сот. и 50 сот.; почтою о 12 сот. болѣше.

За попереднимъ надѣсланемъ 3-16 К. выслае ся 1/2 дозѣ, або 3-36 К. 1/2 дозѣ, або 4-60 К. 1/2 дозѣ, або 4-96 К. 1/2 дозѣ франсо на всѣхъ стѣцѣхъ австро-угорск. монархій.

ОСТОРОГА! На всѣхъ частяхъ опакованя видѣе побѣвъ марна охоронна, законно обезпечена

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ: Apotheke B. FRAGNER zum schwarzen Adler* Prag, Kleinsitz, Ecke der Sportergasse.

Высылка почтова цендиено.

Склады въ антикѣхъ Австро-Угорщинѣ.

Найчистѣйша алькалична

GIESHÜBLER

вода щавова.

Пошукуюе ся купна ка-
меннички або дому об-
ширного въ дуже добромъ
станѣ, въ САМБОРѣ, вартости 10.000
до 20.000 К. Зголошена въ доклад-
нымъ описомъ дому, цѣны и че-
стого приходу зъ того-же, упра-
шае ся присылати на адресу: до
Администраціи Дѣла* подѣ була-
298 ми М. М. М. Самборѣ. 4—4

Молода женщина

Русинка глады мѣста до зар-
ду дому. Зголошена від Л. К.
Мохнацкого 9, Львів.

315 2—2

Півець церковний

кавалер, розумючий добре у-
став церковной, ірмологіон і но-
тний спів а маючий при тѣмъ
хороший теноровый голос, шу-
кае посади. Зголошена до Ад-
міністраціи Дѣла* для Г. П. 4
303 3—4

Epilepsi.

Хто терпѣтъ на падавицю, корѣ
и инші нервовыя горѣбы, нехай за-
жадае о томъ брошюры. Достати
можна даромъ и оплати за посе-
редничствомъ Schwanen-Apotheke,
Frankfurt a/Main. 147 12-52

Охоронна марка: ЯКОРЬ.

LINIMENT. CARPISCI COMP.

зъ антики РИХТЕРА въ Празѣ,

признане за знамените, утихомирлюче бѣлъ натиранѣ; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 кр. на складѣ у всѣхъ антикѣхъ.

Просьмо ждати того

загально любимого средства домового

все лишь въ оригинальныхъ флажкахъ зъ нашою маркою
о охоронною „ЯКОРЬ“ зъ антики Рихтера и для
осторожности приймають лишь флажки зъ тою мар-
кою охоронною яко вырѣбъ оригинальный.

Рихтера антика подѣ Золотымъ Львомъ

Въ Празѣ, Elisabethstrasse 5. 584 15—15

Ф. & Е. ЗАЙОНЧЕКЪ и ЛЯНКОШЪ

фабрика сунна въ Кентахъ

поручають свои склады

у Львовѣ, ул. Театральна, ч. 3.

въ Краковѣ, ул. Братска, ч. 5.

богата заосмотрѣн на весняный сезонъ въ сунна доставовѣ,
униформѣ и декорацийнѣ, корты и чепанки модны, коцы,
флянелѣ, фильны дивановѣ и вонну до ватована — власного
вырѣбу, а такожъ оригинальнѣ англійскѣ.

Цѣны фабричны. — Пробки франсо. 160 (13-15)

Рідка нагода!

300 штук за 1'80 зр.

Чудовый позолоченный годинникъ
зъ елѣгантнѣмъ лапущикомъ, добре й-
дущий, зъ 8-лѣтнюю гарантію; 1 чуд.
копѣ въ сѣднѣхъ перѣдъ, наймоднѣй-
ша дамская озабо на рама, шью
або волоса (пат. замѣкъ); 1 елѣгант.
шкѣряна монетка; 1 елѣгантнѣйшій
кишечный приладъ до шития; 1 елѣ-
гантнѣ дамская брошка (новѣсть); 1 па-
ра елѣ. кофтикъ зъ имитованными брѣ-
лянтами (дуже зводѣтъ); 1 елѣгант-
шпилька до краватки (зводѣтъ); 1 елѣ-
гантнѣ гарнитуръ до манжетѣвъ и на-
грудника; 1 елѣ. кишечное тоалет-
ное зерцало (бѣзлѣйскѣ шкло) зъ
отѣи; 1 штуча пахучего тоалетного
мыла; 1 елѣ. пратривающа до
краватки; 35 англійскихъ предметѣвъ
до корреспонденціи; 250 штукъ рѣз-
ныхъ рѣжѣвъ, все для домашней потре-
бы. Все 300 штукъ разомъ зъ елѣг.
годинникомъ, що самъ своѣтъ ті гроші,
можна дістати за послѣднѣмъ тѣмъ-
ко за 1'80 зр. ще лиш короткѣй часъ.
М. В. Браунманъ, Краковъ. Коли
що не подобае, то гроші верта-
ють ся. 319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

319 1—1

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зѣлѣзничныхъ, важнѣйшѣ водѣ 1 мая 1901.

послѣ часу середно европейского (убавѣннѣмъ о 36 минутъ водѣ часу львовского).

посп. особ.	приходить о годнѣ	до Львова (головный дворецъ)	посп. особ.	приходить о годнѣ	зѣ Львова (головный дворецъ)
12 16	2 31	3ъ Черновѣцъ, Ицканъ, Констанцы, Букарешту	12 45	2 51	до Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
3 35	6 10	Кракова, Орлова, Н. Саня, Тарнова, Ясла, Рашева, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Вѣднѣ	4 18	6 25	Ицканъ, Черновѣцъ, Станиславска, Букарешту, Констанцы
6 20	6 30	Подволочискѣ, Тернополя, Грималова, Копичинецѣ	6 30	6 35	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Грималова, Хирова, Самбора
6 40	6 40	Кракова, Берлина, Варшавы, Вѣднѣ, Тарнова, Рашева, Раманова, Сянока, Перемышля	6 45	6 50	Бруховичѣ (водѣ 1/2 до 1/2, що дня)
7 45	6 50	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславска, Гусятина	6 55	7 00	Станиславска, Подвисокого, Лесгурсъ
8 10	7 00	Бруховичѣ (що дня водѣ 1/2 до 1/2, что дня)	7 05	7 10	Подволочискѣ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ
8 15	7 05	Янова	7 15	7 20	Лавочного, Мунча, Пешту, Вроцлава
8 20	7 10	Тернополя, (Красного, Бродѣвъ)	7 25	7 30	Краковъ, Вѣднѣ, Варшавы, Берлина, Любачева, Розадова
8 25	7 15	Лавочного, Стрия, Хирова, Сянока, Калуща, Пешту	7 35	7 40	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Хирова, Пешеворска, Розадова, Стрия, Тарнова, а водѣ 1/2 до 1/2, что дня
8 30	7 20	Сокаля, Равы руской	7 45	7 50	Сянока, Раманова, Пшонна и т. д.
8 35	7 25	Кракова, Загоря, Лункова, Перемышля, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Варшавы, Орлова, Тарнова	7 55	8 00	Сколького Хирова, Калуща, (Лавочного водѣ 1/2 до 1/2)
8 40	7 30	Рашева (Любачева, Ярославъ, Самбора, Перемышля)	8 05	8 10	Янова (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)
8 45	7 35	Станиславска, (Керешме, Потурторъ, Ходорова)	8 15	8 20	Подволочискѣ, Бродѣвъ, Копичинецѣ, Гусятина, Грималова, Козова, руской
8 50	7 40	Янова	8 25	8 30	Черновѣцъ, Станиславска, Потурторъ
8 55	7 45	Сколького, Стрия, Калуща, Хирова (Лавочного водѣ 1/2 до 1/2)	8 35	8 40	Янова (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)
9 00	7 50	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина, Тарнова, Рашева, Розадова, Пешеворска, Сянока	8 45	8 50	Подволочискѣ, (Кіева, Одесы, Бродѣвъ)
9 05	7 55	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Галицу, Ясѣ, Гусятина, Станиславска	8 55	9 00	Бруховичѣ (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)
9 10	8 00	Подволочискѣ (Кіева, Одесы) Грималова, Гусятина, Тернополя, Бродѣвъ	9 05	9 10	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславска
9 15	8 05	Бруховичѣ (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)	9 15	9 20	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
9 20	8 10	Стрия, Самбора, Борислава Дрогобича	9 25	9 30	Стрия, Дрогобича, Борислава, Самбора и Хирова (Сколького водѣ 1/2 до 1/2)
9 25	8 15	Подволочискѣ (Кіева, Одесы), Грималова, Козова, Бродѣвъ	9 35	9 40	Янова (що дня водѣ 1/2 до 1/2, что дня)
9 30	8 20	Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславска	9 45	9 50	Бруховичѣ (що дня водѣ 1/2 до 1/2, что дня)
9 35	8 25	Кракова	9 55	10 00	Рашева, Хирова, Перемышля, Любачева, Ярославъ
9 40	8 30	Сокаля, Вѣднѣ, Любачева, Равы руской	10 05	10 10	Станиславска
9 45	8 35	Бруховичѣ (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)	10 15	10 20	Кракова, Вѣднѣ, Вроцлава, Берлина
9 50	8 40	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Любачева, Сянока, Пешту, Перемышля	10 25	10 30	Варшавы, Орлова, Тарнова
9 55	8 45	Бруховичѣ (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)	10 35	10 40	Янова (водѣ 1/2 до 1/2, в будний дни а водѣ 1/2 до 1/2, что дня)
10 00	8 50	Янова (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)	10 45	10 50	Лавочного, Мунча, Пешту, Хирова, Калуща
10 05	8 55	Черновѣцъ, Ицканъ, Букарешту, Гусятина, Потурторъ	10 55	11 00	Тернополя, Бродѣвъ
10 10	9 00	Янова (водѣ 1/2 до 1/2, что дня)	11 05	11 10	Сокаля, Равы руской
10 15	9 05	Кракова, Вѣднѣ, Берлина, Вроцлава, Тарнова, Ясла, Пешеворска, Розадова	11 15	11 20	Бруховичѣ (водѣ 1/2 до 1/2, в недѣль и свѣтъ)
10 20	9 10	Подволочискѣ, Кіева, Одесы, Бродѣвъ, Копичинецѣ	11 25	11 30	Янова (що дня водѣ 1/2 до 1/2, что дня)
10 25	9 15	Лавочного, Пешту, Хирова	11 35	11 40	Кракова, Вѣднѣ, Варшавы, Перемышля, Розадова, Рашева, Орлова, Тарнова
10 30	9 20	На дворецъ Подзамче	11 45	11 50	Подволочискѣ, Бродѣвъ, Копичинецѣ, Грималова
10 35	9 25	3ъ Подволочискѣ, Грималова, Тернополя, Залѣщикѣ и Копичинецѣ	11 55	12 00	До Подволочискѣ, Кіева, Бродѣвъ
10 40	9 30	Тернополя, Бродѣвъ, Подволочискѣ, Кіева, Одесы, Грималова и Бродѣвъ	12 05	12 10	Подволочискѣ, Копичинецѣ и т. д.
10 45	9 35	3ъ Подволочискѣ, Кіева, Одесы, Залѣщикѣ, Копичинецѣ, Подвисокого и Бродѣвъ	12 15	12 20	Подволочискѣ, Бродѣвъ, Копичинецѣ, Залѣщикѣ, Грималова, Кіева, Одесы
10 50	9 40	3ъ Подволочискѣ, Кіева, Одесы и Бродѣвъ	12 25	12 30	Тернополя
10 55	9 45	Замѣтка: Часъ середно-европейскій рѣжѣтъ ся водѣ львовского о 36 минутъ. Нѣчна пора числитѣ ся водѣ 6 годнѣмъ вечерѣмъ до 5 годнѣмъ 59 минутъ зрѣна, подчеркнѣнъ въ минутѣхъ и въ рамкахъ Бюро инспер-маѣйне и. к. зѣлѣзничнѣ держ. ул. Красицкихъ ч. 5 дае поясненѣ, продае всякѣ билѣты и розклады ѣзды.	12 35	12 40	Подволочискѣ, Бродѣвъ, Копичинецѣ, Залѣщикѣ, Подвисокого и Грималова

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ премьованѣ)

Водѣ 1/2 до 1/2, до побаченя:

Выѣзды войскѣ нѣмѣцкихъ

до Хинѣ (Нѣмѣцкѣ)

Всѣмъ 10 кр. 53

При закупѣ товаровъ просимъ покликуватѣсь на нашу часонисъ

Выдавецъ Иванъ Белей. Одиѣлѣный редакторъ Александръ Барковский. Папѣръ въ фаб. Черкашневѣ. Зъ друкарнѣ Института Становникова подѣ зарадѣмъ Іосифа Данила

презентувати поміч на діль средства научни послуги, але додати треба, средство те є не справедливе.

Таке перенесення з рускою сьхідної Галичини до польської західної являє руских державних урядників дуже болючо, бо таким чином попадають вони в обставини, серед котрих неможливо їм ілюкати свою рідну мову і свою релігію.

Групує члени, бути безпомічними супротивні зручно надумані і успішно переведені політичні спеси, виконувати під гучною покривкою „службових оглядів“, бути все загрожені в своїм нетоваристві, бути все пригрозені на перенесення до західної Галичини, мусити наповнити кожного фінансового урядника рускою народністю, котрий явно до неї признаєся, огорченість і знеохоченість.

Доказом несправедливого поступованя з рускими фінансовими урядниками з боку п. віцепрезидента нехай послужать оті факти:

1) Ціла фінансова управа в Галичині складає ся з 17 окружних фінансових дирекцій, з котрих 12 припадає на сьхідну, а 5 на західну Галичину. Переводяться руских урядників до західної Галичини, як уже згадано, має такий наслідок, що сьхідній Галичині знаходять ся 4 окружні фінансові дирекції, а іменню: Бережань, Тернопіль, Жовква і Сяноць, в котрих нема вь одного руского урядника. А що сьхідну Галичину замешкують переважно Русини, то при недостатку руских урядників терити уряд, до урядників польської народности не знають по найбільшій часті рускою мови ні писма.

В наслідок того зносини з рускими народами ведуть ся по польськи, а подана, вношені до тих властей по руски, полагаються також на польській мові. Коли-ж сторони жадають поладження своїх подань по руски, то відповідає їм, що се неможливо, бо вь окрешній фінансовій дирекції нема ані одного урядника рускою народности.

Справи парламентарій.

На засіданні палати посідов вь суботу п. Василь Яворскій інтерпелює вь справі амальтредованя старшиною резервіста 58 полку в войску з 24 полку. П. Вільх інтерпелює о несправедливості при класифікації селянських гуртов вь ярославському повіті вь справі достань обуви для войків. П. Брайтер інтерпелює вь справі положеня робітників вь військових провантових магазинах вь Львові. П. Шнайдерь домагав ся вь інтерпеліації, аби Гільзена не предложе-но до помилуваня і аби на нямь выношено кару смерті.

Міністер фінансов відповідає на кілька інтерпеліацій вь справі сфінансованя інвестиційної позички. Консорція зложена зь почтовим шпидиці, банкового дому Ротшильда, кредитового земского банку в австрійско-

го кредитового банку для торговлі вь промислу, обиди видані 4 процентовою короновою рентою на 125 мільонів корон і 125 мільонів тей самої ренти вь дорожній опції по курсі 94%.

Перейшовши до порядку денного прийняла палата по довгій дискусії §§ 53. и 60. промислового закону вь редакції предложеної комісії. Поправки відкинуто зь выняткомь одною поправкою Шнайдрера, котра забороняє також обносити цвѣти по уличах и по домах.

Зь черги приступила палата до дискусії надь квітотым законом. Д-р Керберь заявив, що такь промисел як и рільництво домагають ся угоди зь Угорщиною, аби се чувствено непереставало, треважоче вь довгому часу, нарешті устало. Угода вь такжє вь інтересі рільництва, бо Австрія потребує довою чужого збожа. Палата приступила до трактованя сеп справы, дав доказ, що німь сильною крив, яка вь послѣднихь часахь навистила державу, вь політичній звязи обох половин державы не наступила ніяка зміна.

По промовахь генеральнихь бесѣдників відослано закон до комісії и приступлено до дискусії надь локальними зельніцтвами. Наряди перервано о 7-ій годині и відложено на нині.

Стояловцѣ, зь выняткомь п. Кубіка вже знайшли ся вь колѣ польськомь. Шаєрь зь трема товаришами аголосив вь суботу свое приступленя до кола. Яворскій скликавь безпородковий засѣдань, на котрому на вносенє п. Ньментовского ухвалено прийняти тых „блудныхь сынѣхь“. Стояловцѣ, котрі тымчасомь ждали підь дверима увійшли на засѣданє вь устами п. Шаєра подякували панамь за се, що ихь прийнято. Результатомь приступленя було се, що стояловцѣ, звизави статутымь кола, не підписали кількохь інтерпеліацій людочь вь справі надужать галицкихь властей.

Коло польське давало пращальний бенкет, на котрому бувь такожь протекторь кола и покровитель господарня польськихь верховодь вь Галичині, д-р Керберь. П. Яворскій выголосивь до Кербера велику промову, вь котрій величавь его яко спасителя Австрії и вивѣ вь его честь тосты. Д-р Керберь подякував за се, що коло польське запросило на свій бенкеть такожь шефа правительства и надивь польськимь посламь так, якь бы ті люди були найрозумнѣйшими и найчестнѣйшими політиками. Словом: „Возьміть на дорогу переконань, що правительство, на котрого чолѣ стою, не уступить ніякому нашому правительству вь праці коло добра Галичини“, д-р Керберь присягь колу польськомь, що якь всь попередній правительство, так и правительство Кербера буде толерувати господарку польского „ржонду“ вь Галичині.

Рух вь рускихь товариствахь.

Справозданє вь діяльности Головного Віділу Товариства „Просвіта“ за місяць май 1901 р.

В місяці маю с. р. відбув Головний Віділ чотари засіданя вь дняхь 7, 14, 21 и 27 мая, на котрихь поладжено отсі справы:

1. Принято до відомости, що вийшла вже книжочка Л. Цегельского: Русь-Україна і Московщина і розсилаєть ся членам.

2. Що редагованє сьпіванька (з нотами) підняв ся проф. Вітошинскій.

3. Рукопись „Горить“ передано до редакції п. Паньківскому, а рукописі „Люблю Україну“ і „Гаразд і Дух“ д-р Франкови; рукописі: „Каня“, „Бог видать з висоти“ та „О сьв. Іллії і пиянстві“ рішено звернути авторам.

4. Принято до відомости, що стисненійною запомогою ім. Теодора Качала вь квітѣ 240 корон річно надаєть Вир. Андрей Качала наділяв на рік шкільний 1900/801 п. Павла Дурбача, студента політехніки.

5. Принято до відомости, що філія „Просвіта“ вь Раві рускій скликала загальні збори на день 13 червня с. р., а філія вь Кутахь скликає загальні збори на місяць липець і просить о висланя делегата, отворена філія вь Старім Самборі відбуде ся 4 червня с. р., на котро вийде ако делегат Головного Віділу „Просвіта“ п. В. Король зь викладомь загальні збори філії вь Стрию відбудуть ся вь червні с. р., та вь той сам день відбуде ся і людський вечер вь память Т. Шевченка; прийнято до відомости справозданє зь загальнихь зборівь філії вь Тернополі зь дня 26 марта с. р., котрої головою вибрано проф. Мостовича. Рішено вислати далішій посылени до філії Бережань, Золочів, Рогатин, Сокаль, Гусятин і Товмач, щобі філії ті скликали загальні збори і прислали річні справозданя.

6. Принято до відомости справозданє зь заг. зборівь читальні 1) вь Рідзанихь, 2) Григорові, — обі читальні зь крамничими. Рішено віднести ся до віділу читальні вь Надіятках (п. Жидачів) зь запитанєм, чи виділі уконституував ся і чи повідомив о тім старостов, рішочасно передано справу тої читальні філії вь Стрию до поладження.

На просьбу чит. „Просвіта“ вь Яричеві Новім упрощено на делегата на збори тої читальні 26 мая с. р. д-ра К. Левинського і рішоч на перші загальні збори чит. вь Малехові дня 9 червня с. р.

7. На вносенє п. Вредьони ухвалено замовити у літографа п. Андрія Андрейчина у Львові 2000 нових членських грамот.

8. На просьбу пп. Тавчаковского і Ос. Гавічача ухвалено, заняти ся постройеномь памятника на могилі бл. п. д-ра Юл. Целевича; на доповненє суми коштівь поставленя того памятника (382 корон) рішено розписати відозву вь часописях.

9. Рішено уладити людський концерт вь честь Шевченка по можности вь місяці червня.

10. Принято 66 нових членів. Від початку року 1901 прибуло 614 членів.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фонд!

— Д-р Євгеній Озаркевич, лікарь спеціаліст для внутрішнихь недугь у Львові, по-

вернувшись зь Праги и выѣхавъ до Шавинцѣ, де буде ординувати тамь якъ мнудити дѣти черезъ цѣлый лѣтній сезонъ.

— Митрополитъ Шептицький выѣхавъ вийти рано до Унеса, де забавити около десяти дѣвѣ. Обдѣля удасть до Вроцлава до д-ра Миклаша о порадѣ лікарску вь відповѣдѣ до порадѣ выѣде на купель за границю.

— 3 тов. ім. І. Котляревского. Засѣданє артистично технічної секції відбуде ся вь середу дня 12 с. м. о год. 6 вечером 3 огляду на важні справы просить заряд о численну участь. — Заряд.

— Передконцертной справы мѣшаного хору Львовского Бяна відбудуть ся завтра, вь вѣторек, о год. 1/2 до 8 оп веч. Видѣль просить всѣхь членѣхь, щобі зь огляду на близькій ювілейный концертъ точно и вь комплектѣ явили ся. — В. III.

— Звичайне засѣданє Головного Віділу Товариства „Просвіта“ відбуде ся вьсторек дня 11 н. ст. червня, о годині 7 вечером.

— Якъ русій языкъ и писмо коме вь очі нашихь гакативѣхь, доказомь писмо, що отрималисьмь відь Бучача. Намь пишуть: Якъ насъ вь польськихь бециркухь любить найближній доказъ слѣдуючий фактъ: Зь села Зубрца подаєть ся на курсѣ писареві Тома Товпага, сынѣ тамошного писаря громадского, вь прошенє свое зь залученнями документами несе особисто до повітвого рады бучацкой. Тутъ просьбу свою віддає впротѣ п. віце-маршалкови, д-рови Крижановскому. Пань віце-маршалковъ прийнявь поданє, але сейчасъ заявивъ, пететови „де то dacterna robota“. Прошенє було писане по польски, всь и ші документи по руски, бо знавше мѣсцевий урядъ парох. не бувъ бы подтвердивъ. І справді сима днами звернено пететови его алягата, а на руборумь зазначено радою повітвого червонымъ олівцемь: „nie zasluguje“, — нимо, що пететъ хлоцчина підь кожымъ аляглатомь порядний вь моральній. Але „nie zasluguje“! І певно: бо Зубрець при вськихь выборахь ніколи не хрунить пь давь выборць вьтвердивъ якъ еталь; а впротѣмь, коли бы котрий хотѣвь схрунвити (а давали при послѣднихь выборахь бачу по 60 ар.), то не маєть бы по що до села вертати. Урядъ парох. свѣдѣючи свѣдѣства моральности и убожества Товпага, підписавъ ся „рускою катол. урядъ“... Се однакь страхъ чорусь не сподобалось панамь вь радѣ повітвой; бо ото „рускій“ підчернено червонымъ олівцемь ажъ 2 разы на обохь документахь и по обохь сторонахь слова дано знаєть запытаня. Боать ся ті паньче, щобі навѣть и не нахло тымъ словомъ вь „польськомь бецирку“! Ну, куды куды до паньчи! Коли бы той паньч, що то підчеркуєть слово „рускій“, мавъ больше любви вь своімь мудрой повітвой головѣ, бувъ бы сею певно не зробивъ, знавчъ, що мы не Греки а Русини, отже не іреку, а руско-кат. Товпага прийшовъ до священника радитись, що робити; а що на польскій зелений свята мавъ бути самъ паньч маршалковъ Ст. Бадені, властитель Зубрца, то морадивъ священника поновити свое прошенє устно. І такъ сталося. Паньч маршалковъ Бадені бувъ однакь иншою гадєн, якъ панове зь „польского бецирку“, бо казавъ пететови прошенє еще разъ внести письменно, а рішочасно и себе о тімъ повідомити. Надѣяти ся, що пететъ така буде прийнятий на курсѣ.

— Звертаємо увагу на оголошенє (на послѣдній сторони): Вілегіятура „Народний Гостиниць“ Микулчинь.

— Послуга рускою народности у Львові, якою вь переважній часті мѣсто засилє ся, выставляє ся на розличного рода наружнѣхь

цѣле небо вышій и красій відь ихь книжон неорганічон лаяннани.

И вь згаданій замѣтцѣ зловный пакостникъ хотѣвь осмѣшити рідне слово перекручуя чернець Арсеній на „ченець Сень“, чинѣ лише показавъ крайню свою неукость и крайне незнатство вь рѣчахь языковыхь. Кого-жъ и що высмѣвавъ болтовний озоръ твердака? „Ченець“ такъ нѣхто не говорить, тава форма не може естествовати після звучнѣ нашого языка, а школярска наруга обмеженого твердака лише соромомъ покрыває его власний чубъ. Якъ звѣсно малоруской формѣ „чернець“ одвѣчає старослов. чрньць: вь ріднику повѣдало у насъ зь черницѣ, черницѣ форма черця або ченця, а то для уникнення стечена ажъ трѣхь суголосокъ, чого малорускій языкъ, ако одинъ пѣзъ наймелюднѣйшихь межъ языками славянськими, не любить, одна суголоска вымѣтє ся вь надежачь усѣбоньхъ а такожь и вь 5 падежѣ: о черче! або о ченче! о черцѣ або ченцѣ! Однакжъ нѣ якъ не можна выкинути вь одну зь суголосокъ и або вь першомь над. вѣд. ч., де выговоръ чернець зовѣстьмь легкій для малоруского човѣка. Подобній примѣры вымѣтєваня суголосокъ для легшого вымовы находимо и вь иншихь славянскихь языкахь, подекуды и вь польськомь, и такъ garniec має вь ріднику garca побѣчь гарка, гаркакь genit. гарка побѣчь гарка; подобно и у насъ говорить ся горчарь и гончарь вь старосл. грънчарь. Вь польськомь: żalony, radozny, miłosny — вь старосл. жалостныхь, радостныхь, милостныхь (формы именнѣ). Иноді вь нашомь языкѣ выкидъ суголосокъ у того самого слова може звершати ся або и вь пр. звѣсний и звѣсний, радѣсний и радѣсний, порснути и порскнути, фурнути и фуркнути — однакжъ вь некоторыхь сло-

вахъ те, чи выкидає ся суголоска, чи лишає ся, впливає на певну рѣжницю вь значеню слова первѣтно того самого (такъ знаєть вырѣжнати або выжнати Differenzierung) примѣромъ кажемь: пѣсна естрава, але пѣсний и частъ — частъ посту, постовый частъ, хотѣ обѣ тотѣ формы пѣсний и пѣсний належить однести до самої одної старослав. формы: постънхь.

Выпадъ суголосокъ вь певныхь случаяхь стрѣчає ся и вь неславянскихь языкахь пр. старинныхь, якъ вь грецькомь: *periphrast*, мѣсто *periphrast*, *terge* мѣсто *terge*, *terge* мѣсто *terge*; вь новоньомь діалектѣ *terge* мѣсто *terge*; *terge* мѣсто *terge* (нен *terge*); — вь латинськомь: *mulseo perf.* *mulseo* зь *mulseo*, *mulgeo perf.* *mulseo* зь *mulseo*, *tergeo perf.* *tersi* зь *tergi*; *sedecim* зь *sexdecim* = *decem et sex*. Выкидають ся подекуды суголоски и вь нѣмѣцкомь, якъ то показує знаній загально примѣры: *sechzehn* мѣсто *sechzehn* — або суголоска вызвучна одного слова сплыває зь назвочною суголоскою другого слова пр. *Junker* мѣсто *Jung-herr*. Вь италійськомь языкѣ: *punto* = лат. *punctum*, такожъ у нашого людю вь многихь околищахь: *punt* мѣсто *punt*; *punctuale* зь *punctuale*; *os curo* = *obscurus*; *autumno* = *auctumnus* (осень); *santo* = *sacrosanctus*; *conoscere* = *cognoscere*; *augmentare* = *augmentare*; *inscrizione* = *inscriptio*; *costituzione* = *constitutio*; *ispettore* = *inspector*; *trascrivere* = *transscribere* etc.

Що до имени „Сень“, котре після дописователя має означати „Арсеній“, скажемь, що людъ наш мѣсто Симеонъ уживає Семанъ, Семанъ, Семанъ, Семко, Сенько, Сень. Суть и названя фамилійной отуреній відь тыхъ именъ: Семановичъ, Семановичъ, Семаневичъ, Семковъ, Семковичъ, Сенькевичъ,

Сеньковъ, Сеньковский, Арсеній у селянхь рѣдко стрѣчає ся а звучить подекуды у людѣ: „Герсень“. Коли бы однакжъ и були які околици (?), де-бъ дійсно Арсеній людъ скорочувавъ на „Сень“ (о чѣмъ мы такъ похвѣємо ся), то-бъ ще не було причиною до высмѣваня рідного языка. Скорочуванє некоторыхь виразѣвъ именовъ взятыхъ зь латинского або зь грецького лучає ся и вь старословенськомь: *налогий* = *analogus*, *накара* = *anacora*, *антонхъ* = *antony*, *нафора* = *anaphora*, *hostia*, *настасія* = *anastasia*, *Фанарихъ* = *Athanasius*, *пископъ* побѣчь *епископъ* = *episcopus*, *епископъ* польск. чеськ. *biskup*, *вѣмецк.* *Bischof* etc. Тому то каже нашъ людъ вь многихь околищахь коностаєть мѣсто и побѣчь *иконостаєть* *ikonostasis* (вь сербськомь: *иконос*); *Танасъ* мѣсто *Атанасъ*, *Милиянъ* мѣсто *Емиліянъ*, *Настаса* мѣсто *Анастасія* и тому лишень глуптакъ и твердѣйшій незнайко може чудоватись. Відкиданє складѣвъ починають ся голосѣвками естѣ именовъ вь языкахь славянскихь явищамъ досить звичайнымъ и загально званымъ, а лучає ся подекуды и вь иншихь языкахь европейскихь. У нашого людю часто чути сторія мѣсто *исторія*; *украинець* каже *струментъ* мѣсто *инструментъ*. Подобно вь италійськомь: *storia* = *historia*; *stromento* = *instrumentum*.

Быстроумный твердачокъ дивує ся, чому Митрополитъ на згаданій книжечцѣ не подікаєть ся „Андрухъ“ лише *Андрей*, що по его „историческо-этимологическимъ“ знавамъ естѣ ненародное. Дотепъ зовѣстьмь „шарабообразный“, гѣдний маломозгоко „твердостимолога“. *Андрей* говорять скрѣзь на Украинѣ; коло *Зальццѣ* и вь многихь другихь околищахь Галичины кажутъ *Андрѣй*, *декуды* пр. вь *Черемисинѣ*: *Яндрѣй*, а по-

декуды такожъ *Андрухъ* и *Яндрухъ*. Нехай бы нашъ Митрополитъ и підписавъ ся „Андрухъ“, то не панесло бы ему, яко свѣтлому мужеву, жаднон обиды; бо „Андрухъ“ не гѣрше відь „Андрѣй“. Впротѣмъ не нмаєть красить човѣка, а човѣкѣ своимъ дѣлами украшає нма.

Нашъ замѣтки наисали мы, щобі декотрымъ зь народочь вь не розбираючимъ може глубше цытаня языкового рѣчь пояснати и выказати стѣйность любезныхь „лечныхь“ твердыхь етимологѣвъ — хотѣ вь признаємь, що властиво такий триль, що годенъ по школярски выкрывляти „ченець Сень“, такий триль, що выставляє на поруку руске имя *Андрухъ*, не достѣйно поважного одѣту. Навѣть, коли бы гадка „Галичаннина“ про „единство“ языковѣ була слушною — чому мы ніякъ притакнути не можемъ — то и тогдѣ высмѣванє малорусчины було бы підлымъ и нѣчестивымъ, бо ругачю малорусчину твердолобий „патріотъ“ высмѣвають вь безсмысли свойѣ глупотѣ руске слово. Частъ бы вже народочь надъ тымъ заста-новити, чи маємо такъ и далше, якъ дотепѣ, щобі першій лѣвшій чупрунъ зь асимілюючою пачкою пхавъ ся вь першій рядѣ и удаючи „твердого патріота“ горлаєть, що естѣ великій ученый, „нбо знаєть долгожестую твердостимологию“ та поганяєть безъ вины наше рідне слово, поганяєть святоє дайдорожшю нашому народову? Той, хто рѣдне каляє гадко по образу „Галичаннина“, окая вь цѣлой повни свою нѣдѣсть и нужденіє духа та заслугоє на глибоку у всѣхь пѣгору то-жъ яко нечестивецъ всюды напѣтно-званымъ бути має.

сторони своїх службодавців за то, що при-
держує ся свого обряду і азиака. Насъ дохо-
дить не разъ такъ вѣсти, и то вѣдъ вѣродостой-
ныхъ особъ, що кваліфіковали бы загонистихъ
цивілізаторовъ не на публичну нагану, а пря-
мо передъ судъ карный за зневагу державною
признакою релігій. Такъ пишуть намъ о од-
номъ панку, що мешкає при ул. Лычаковській
ч. 45 і тамъ має коринній склянець. Той па-
нокъ не може знести того, що его служниця,
сильска дівчина, не знаючи другого азиака,
зъ вѣсна говорить по руски. А що она нале-
жить і до братства при церквѣ СС. Василь-
нокъ, то еще болѣе лютило того пана. Коли
одна недѣля служниця о півть години поба-
нѣше, нѣжъ звичайно, вернула зъ вѣтрянъ і
звинилась, що въ той день выпала по вѣтрянъ
процесія, мавъ розлюченій панокъ высловити
ся: „Gdzieś mi twoje ruskie obrazy i procesyje!“
— Ну, того чей же уже и вѣдъ шовініста за
богато.

— До рускихъ громадъ! Пишуть намъ
вѣдъ Станислава: Майже вѣсімъ громадамъ
нашимъ належать ся додатки громадскі за
рр. 1893 до 1897 включно, вѣдъ ц. к. дирек-
ції галицького фонду проінаційного у Льво-
ві. Богато громадъ въ заходній часті кра-
ю додатки ти дорогою продесу вже давно по-
вѣдвали. Але вже й у нашомъ Станисла-
вѣскомъ окрузѣ деякі нерускі адвокаты по-
дбавали ухвалы громадскихъ радъ, упо-
важняя тиждъ адвокатовъ до выточена про-
цесу о ти додатки за винагородою 1/4 або 1/5
часті выпроцесованыхъ додатковъ. А що то
грѣшъ зложений таки нашими рускими людь-
ми, тожъ годило би ся, чтобы вѣдъ, коли має
выдѣлти ся черезъ адвокатовъ, не шовъ въ
чужій кишені. На се звертаю увагу адвока-
товъ Русинѣвъ и нашихъ громадъ. Деякі
болѣе грѣмѣдѣ, доставши болѣешую квоту
могли бы запровадити у себе Касу позичкову,
коли би це не мають, або й на нашу пожи-
точну цѣль грѣшъ ужити. Отже треба осла-
нути ся за честнымъ адвокатомъ, зъ нимъ
умовити ся о нагородѣ, а опѣсля доставити
ему ухвалу Радъ громадскихъ и повновѣстѣ
менше-болѣе подѣла такого вѣдѣ: Радѣ
громадскѣ въ ухвалила завѣзати ц.
к. дирекцію галицького фонду проінаційного
у Львовѣ до запланена залеглѣсть за лѣта
1893, 1894, 1895, 1896 и 1897 додатковъ гро-
мадскихъ вѣдѣ податку доходного приписан-
ого дирекції фонду проінаційного въ томъ
часті вѣдѣ найму права проінацій, въ гро-
мадѣ Н. Н. виконуваного, и уповажняя Зверх-
ностѣ громадскѣ поробити кроки въ цѣли
стягненя повысшихъ залеглѣстей у ц. к. ди-
рекції фонду проінаційного, повѣрити сю
справу адвокату д-рови Н. Н. въ Н. и умо-
вити ся зъ нимъ, що-до винагородѣ за
переведеня сен справы. — *Миротлюб.*

— Загальні збори польского Товариства
педагогічного вѣдѣдуть ся въ сѣмъ роцѣ въ
днѣхъ 15—16 н. ст. лици въ Перемышлѣ. На
другій день зновъ за починомъ того же То-
вариства вѣдѣдуть ся вѣче учительскѣ школь
народныхъ въ справѣ польска платнѣ и служ-
бы прагматикѣ.

— Жандармы при роботѣ. Tygodnik Sam-
borsko-Drohobuck-ий подає таку вѣдомѣсть зъ
Спаса, старо-самбѣрского повѣта: Канцелярскѣ
судовій Следствійскій прихвѣвъ днѣ 4-ого с.
м. коло 8-ого год. вечеромъ до Спаса въ цѣли
переведеня егзекуції мобиларной у тамош-
ного маючого селянина, б. вѣдѣ Михайла Мегі;
а коли ему домовини по причинѣ спѣшенно
поры не дозволила перевести урядована, вѣдѣ-
хавъ до Старого Самбора и вернувъ коло
півночи зъ жандармомъ Мартинѣмъ Галюсомъ
та хотѣвъ конче въ нѣчѣ перевести егзеку-
цію. Тому спротививъ ся сынъ господаря; а
жандармъ проколѣвъ ему багнетомъ лѣву ру-
ку. Такъ скальченѣго, якъ и его батька ареш-
тувавъ жандармъ и вѣдѣставивъ до суду.

— Крадѣвъ въ Долинѣ. Зъ суботы на не-
дѣлю с. в. зъ 8 на 9-ого с. м. невыслѣдженій
дѣлю злочинцѣ вкрались черезъ регістратуру
уряду податкового до касы того уряду. Го-
ловна каса заперта двома дверми. Злочинцѣ
отворили першій двері, а другіхъ не рухали;
може бути, що переполохані утѣкли. Забра-
ли лише годинникъ и годинкою около 50 К.
6 се вже третя крадѣвъ: (перша въ судѣ,
друга на почтѣ).

— Огнѣ. Якъ мы вже доносили, згорѣвъ въ
Крехѣвцѣхъ пѣдъ Станиславомъ млынъ Озін
Ватенберга, обезпечений на 80.000 К. А що
заходять подозрѣня, що огонь підложивъ та-
ки самъ вѣдѣтель, чтобы дѣстати обезпече-
не вѣдѣдѣваня, то передано справу карно-
му суду до розслѣдженя.

— Шкода, яку потерпѣвъ львѣвскій поль-
скій театр по причинѣ перепаленя наблѣвъ
електричныхъ, выносите суму 34.000 К, котру
выплатило краковске товариство обезпеченя.

— Крадѣтъ дальше. Пѣдъ закидомъ спроне-
вѣреня арештовано у Львовѣ секретаря на-
мѣстничества Казимира Качорвского. При
справджуваню рахункѣвъ ц. к. выдѣвничества
русскихъ книжокъ шкѣльныхъ, стоячого
пѣдъ управою п. Бобжинского, показало-
сь, що Качорвскій спроневеривъ зъ того фонду
до 7000 ар.

— Прогулька учениковъ академічної гімна-
зії. Въ Зеленой свѣта обр. лат. уряджено зъ
порученя Ви. дир. Едв. Харкевича для мо-
лодыхъ рускомъ гімназії двѣ прогульки: одну
до Кракова, а другу въ горы до Мукулчи-
на. Одна партія вѣдѣла пѣдъ проводомъ
профессорѣвъ Романа Целлинского и Ф.
Конарского, друга пѣдъ проводомъ учите-
лѣвъ Яр. Вітошинского и Евг. Мандиче-
ского. Якъ одна, такъ и друга партія най-
шла сердечне принятѣ и вернула, збогачена
вѣдомостями и покрѣплена на силѣхъ, въ
той надрѣ до школы, що передъ вѣдѣнцемъ
шкѣльного року вѣдѣдѣсь ще одна прогу-
лька. Зазначити треба, що молодѣжь наша —

се по болѣебшій часті сыны селянъ и неза-
можныхъ родныхъ священничихъ, та тому рѣд-
ко коли складають ся для нихъ обстановки
такъ, що можуть кромѣ Львова и его околи-
цѣ, оглядати ще инші мѣста и любоватись
сѣрською природою. Велику помощь мѣли про-
водники въ людѣхъ, котрі, хотѣвъ подальше
стоять вѣдѣ насъ, а навѣтъ цѣлкомъ еуть
намъ чужі — якъ пр. въ Краковѣ — пока-
зали, якъ дорожню имъ есть поладѣть, та
приняли би сердечно и широко. Ученики, котрі
вѣдѣли на заходѣ, вѣдѣли докладно давнѣ
мѣсто польске зъ уѣсми его дорожничими
старинностями, а вѣдѣта въ скотили до Велич-
ки, абы оглянути копальнѣ соли. Тѣ зновъ,
що вѣдѣли въ горы, мали нагоду першій разъ
въ своѣмъ житіи бачити Подгѣрѣ, а зъ горы
Хомяка, що найвысшій шпиль нашихъ гіръ,
що выносите ся на границі Галичины и Угор-
щины. Немале вражѣне выглавѣвъ вѣдѣ во-
доспаду Прута, скаль Добуша, камѣнныхъ
хребтовъ гіръ. А гра гуцлѣвъ на тримблѣхъ
престоу чарувала и одушевляла молоді серці.
Веч. 00. Галичукъ и Бѣлинскій, якъ и у-
правитель „Народной Гостиницѣ“ въ Муклу-
чицѣхъ не жалували труда и заходѣтъ, чтобы
молодыхъ гостей выгѣдѣ розвѣстити и про-
хвѣрчувати та показати имъ красу нашихъ
гіръ.

Рѣвночасно уладили и ученики коло-
мыйскій прогулку, та такимъ чинѣмъ стрѣ-
нулись мы зъ ними и пробудили на веселѣмъ
гутореню и сѣмъ народныхъ пѣсень чудовый
вечеръ середъ гіръ, надъ котрыми небо то
затягало чорными хмарами, то зновъ выпѣ-
ло-жувало-сь, мѣвъ бы хотѣло дати нашимъ
ученикамъ нагоду побачити всю красу и ве-
личавѣсть природы. Були се одні зъ найпри-
вѣнѣншихъ хвѣль въ житіи молодѣмъ, котрі
певно такъ бѣрно не затрутъ ся въ памяти
молодѣжи. — *Е. М.*

— Арбѣннѣ вѣсти. Въ Коненгазѣ вѣдѣдуть
ся въ сѣмъ днѣхъ заручены В. князя саско-
ваймарского зъ княгинею Кумберландскою. —
Царскій дневникъ Ангелѣ помѣщує въ даль-
шѣмъ тѣгу протесты противъ деспотичного
поступованя вѣдѣтей русскіхъ супротивъ
студентѣвъ. — На Волзѣ недалеко Костромы
потонуло човно зъ 11 людьми, зъ котрыхъ
лише 4 uratovano. — Гр. Толстой, якъ до-
носили зъ Москвы, поздоровѣвъ вже цѣлкомъ и
выхвѣвъ до Ясной Полянѣ. — Изъ слѣдоч-
ныхъ вѣдѣвъ въ Лежайску утѣкли три неблагоу-
чѣвѣ Мекель Злочовѣвъ зъ Червѣвѣ, Зелітъ
Шрамъ зъ Стры и Марко Дзвѣкъ зъ Яро-
слава. — Ректорѣмъ италійского универси-
тету въ Краковѣ выбранъ профессоръ анато-
міи росланъ д-ръ Едв. Ячѣвскій. — Розра-
ва карна противъ п. Евг. Новицкого б. комі-
сара магистрату, що доушмѣвѣсь рѣвнѣхъ
спроневерѣвъ намѣрѣвъ драгнути до Америки,
назначена на дѣнь 17-ого с. м. — Кавоникѣмъ
гремѣльнымъ лѣт. кавіулы у Львовѣ именув-
вавъ цѣсарь профессоръ исторіи церковной и
права церковного въ перемыскій діецезальній
семинаріи кс. д-ра Іос. Зайховского. — Въ
Дрогобычѣ въ шкѣлѣ подрѣзавъ собѣ горло
54 лѣтній селянинъ зъ Лытвы Василь Га-
товѣ. — Науковій польскій дневникъ Атепешъ
переставъ выхѣдѣти зъ днѣмъ 1-ого лѣтня с. р.

Наука, штука и література.

— Зі Снятина пишуть намъ: У вѣторѣкъ ба-
чили мы на нашій сценѣ „Вѣдѣтъ тѣмъ“ —
драму Толстого. Про штуку сю писало есь
дѣсь въ „Дѣлѣ“. Скажемо хѣба, що у насъ ви-
пала гра артистѣвъ вѣдѣмъ добре. П. Стадникъ,
п-а Вучманівна, п-а Гембѣцка, п-а Гембѣцкій,
Юрчакъ, п. Осиновичѣва и п-а Малевичѣна
вдовѣляли насъ усі. Ихъ гри се артистичный та-
нець на бруднѣмъ, поганѣмъ тлѣ штуки.

У штуцѣ „Шалавилѣ“ визначила ся го-
ловно п. Стадникъ и Ніжанковскій а зъ пѣмъ:
Слободівна и Гембѣцка. Грою сахъ артистѣвъ
штука довго на нашій сценѣ зможе дер-
жати ся.

Ико новістѣ появилась ся на нашій сценѣ
„Жидѣвка вѣхрестѣка“ — Тогобочного. В
Галичинѣ grano її лише другій разъ. Я по-
зволю собѣ навѣстѣ годѣе рецензента „Буко-
вини“ д. Крушельницкого по вѣстанѣ сѣи дра-
мы въ Чернівцѣхъ:

„Любовъ у рѣжныхъ вѣдахъ: любовъ батька,
любовъ дѣвчѣ, любовъ віри, любовъ коханя, а
далѣ зрада і мѣсть ізраженѣй — ось і апа-
ратъ, якимъ, що правда дуже уміло і зручно
оперує д. Тогобочный у своій драмѣ.

Молодий парубѣкъ Степанъ заявляє ся до
кѣльохъ дѣвчатъ, а показавши ся ізъ ними ви-
дає їхъ, а звертає ся все до вышѣ. Показавъ
вѣмъ наперстѣ Присѣку і обѣщавъ женити ся зъ
нею. Та ось сердце его змѣниче занало ся,
згоріло любовю до жидѣвки Сары. І вже і
Присѣку покидає, а женити ся ізъ Сарою, ко-
тра покинувши батька, вѣхрестує ся. Батько
Сары, Лейба, божеволѣ. А вѣ додатку цѣсѣ
молодыхъ не трѣва довго; рѣкъ усею. Уже Ма-
рія, колишня Сары, і дитину колише, коли
являє ся вѣ сѣлѣ Присѣкѣ і вѣдѣсѣтѣ сердце
Степана відъ жѣнки. Запалоу вѣ его сердце та-
ку страшу, таку шалѣну любовъ, що вінъ і
жѣнку кидѣа і дитину вѣйти хоче і на матірѣ
підносѣтъ руху. А все для Присѣки, а все,
аби здобути її, аби мати її любовъ, аби ви-
вати ся тою шалѣною, тою дѣскою любовію,
аби вона була його, аби до него, выключно
до него належала!.. А Присѣка лише пімѣсти-
ти хоче ся, пімѣстити ся за зраду; хоче до-
вести Степана до крайного шалу, а потімъ
видѣсѣтѣти его, відіхнувши відъ себе, якъ вінъ
відіхнувъ її колѣсь. Знехтована Марія по-
нидає чоловіка, вертає ся у хату збожевѣлого
свого батька; та коли траєдѣла вымохѣла на
сходниа свого мужа зъ Присѣкою, вѣнає ся,
та заігнѣвъ. Вінъ „іі лише, іі любовъ — Марію...“
А его слова і плачъ супроводѣтъ чортѣвскій
сѣмѣхъ-рѣтѣ Присѣки...
Ось і вся драма. А якъ вода выпала у

виночаню нашихъ артистѣвъ!.. Головні ролі
були вѣ рукахъ найліпшихъ силъ дружени нашо-
го театру. Лейба — п. Гембѣцкій, Сара —
п-а Гембѣцка, Степанъ — п. Стадникъ, а Присѣ-
ка — п-а Слободівна.

Красна була роль п. Гембѣцкого, а у ви-
ночаню сего артиста выпала вона дуже гарно.
Спокойный, шасливый жид... Стѣльни і журнѣ
въ него, аби выдати дѣвчу. Такъ ось Йосель
має іі сватати. А коли вінъ потімъ дізнає ся,
що Сара вѣтѣла відъ него, покинула его, вінъ
клене іі, проклинає. Та батьківске сердце во-
рушити ся опѣсля. Вінъ іде підъ церкву, якъ вона
вихѣдѣти має відъ сѣлюбу. І побачивши іі, ки-
даєсь до неі; хоче пригорнути до батьківской
груди свою дѣвчу. Та не Сара вона вже!
Вона Марія! І вінъ відіхнає іі, і кленѣ іі і
самъ жахає ся своіхъ прокленѣвъ. А тамъ у корш-
мѣ мужики грають. Се на весѣлю его Сары
грають мужики, — на весѣлю Сары а Йосель.
Тутъ вінъ уже не при умѣ. Відъ той хвилѣ вінъ
гратѣтъ розумъ. Сю сцену переходу у божѣ-
вилѣ мусѣно підчеркнути. Яке було красѣ
іі вивѣденѣ!.. А потімъ бачимо его ще божѣ-
вѣльнымъ. Бачимо якъ вінъ вертає ізъ шкѣлѣю
вѣ село, якъ заходѣтъ до хаты своѣй дѣвчѣ,
не пінає іі. А на іі вымовляе, що вона его
Сары, его дѣвчѣ, вінъ попадає у шалъ, дістає
страшного запалу. І ся сцена потрясає зновъ
нервами. Вона така сильна, гра артиста така
зворушувача... І бачимо его ще разъ, бачимо по
смерти Сары. Ажъ теперъ вона вернула до него,
вернула его Сары; вінъ відіхнає іі.

Сара, пізнійше Марія — п-а Гембѣцка. І
ся роль визначає ся сильною душевною бо-
рѣтѣю. Власне цѣсѣ і цѣсѣе батька... Уща-
слѣвити старика — мусѣтъ зробити себе не-
щасливѣю, а для свого щастя мусѣтъ вѣрѣчи
ся батьківской віри. І знає, що се все іі
батька, і тому вона такъ страшно бѣре ся зъ со-
бою, що робити. І вже рѣшила ся, вѣхрестѣла
ся і стала жѣнкою Степана, а цѣсѣа вона
найти не може. Божевѣла старого батька за-
троує іі жѣте! А далѣ сумѣнѣвъ що-до любові
въ Степана. Далѣ терпѣня зъ нагоди его зради.
Розмови іі зъ Присѣкою і білѣ матерій, коли
Присѣка називає іі дитину рудимъ жидѣнцѣмъ...
А зъ усею того вывѣзала ся п-а Гембѣцка ду-
же добре. Заакцентувала сильню усі ті мо-
менти душевнѣй борѣтѣвъ своего болѣу. Бо бо-
лемъ цѣлѣ іі жѣте, болѣмъ, невѣдѣстѣю і стра-
хомъ...

Роль Степана була вѣ рукахъ п. Стадни-
ка, роль доволѣ визначна: душевна борѣтѣба,
перемѣни стану душі. А п. Стадникъ опанувавъ
іі добре. Захѣлѣвий нечѣзній Присѣкою, чѣму
вѣнъ відѣсѣа ся відъ неі, вінъ кпѣтъ собѣ зъ неі,
бо сердце его вже при Сарѣ. А вѣ рѣхъ, уже по
вѣнчаню, розбуджує ся вѣ его душі давна лю-
бовъ. Сцена, вѣ котрій вінъ хоче затримати При-
сѣку, хоче привѣрѣнути іі сердце, відѣгрѣна бу-
ла артистомъ дуже удачно. А далѣ сцена, якъ
вѣнъ повертає пѣний до хаты, хоче бити жѣнку,
вѣйти дитину, на матірѣ кидѣа ся зъ пожемѣ!..

Доповненѣмъ ролѣ п. Стадника була роль
п-а Слободівной. Сцена, вѣ котрій Присѣка за-
кидає свої сѣти на Степана, належить до най-
красѣшихъ сценъ у драмѣ. Обоє співгратѣчи ви-
казали стѣльки жѣты, п. Стадникъ стѣльки шале-
но дікѣ прѣстрасти, а п-а Слободівна стѣль-
ки жѣнѣчного опрѣту, стѣльки рафінеріі і ко-
кетѣства!.. Роль п-а Слободівной дала артистѣ-
цѣ богато поля до попусу. Зраженѣна дѣвчина
розпачає за коханнымъ. А побачивши, що вінъ
покинувъ іі для Сары, падає у шалъ. Розпука
вѣдѣдѣтъ іі відъ розуму. Вышлаєа Лейбу, шле
его ратувати дѣвчу, а при тѣмъ ратувати іі
власне сердце. Ся мѣстѣна, ся розшалѣла роз-
пука Присѣки і Лейбы вѣ безѣречно найгар-
нійшою сценѣю: розпука дѣвчѣны вѣ хвилѣ, ко-
ли іі коханий веде до хрѣста і підъ вѣнець
выну... Гра п-а Слободівной у сѣй сценѣ, на-
гѣроджена бурѣю оплѣскѣвъ, заслугує на повне
признанѣ. Та вѣ душі Присѣки заходѣтъ змѣна.
Коханий покинувъ іі, тожъ вона мусѣтъ по-
мѣстити ся. І ось відъ теперъ ми бачимо іі весе-
лоу, дѣвно весѣлоу. Своєю весѣлѣстю дра-
тує вона Марію, драгує Степана, вѣдѣдѣтъ
его відъ розуму. І скѣльки артизму выказала
тутъ п-а Слободівна! Свѣбѣдна, байдужна, коли
Степанъ шалѣ... До всего его доведе, бо жѣты
зъ нимъ безъ пона, безъ церкѣвъ, жѣты на віру не
хоче. Роль сама собою дуже гарна, але і
тѣмъ трупнійшѣ, що аби запанувати нею,
аби обхѣпати іі вѣ повнѣ і перевѣсти кон-
секвентѣно, треба на се справжнього ар-
тизму. Перехѣдѣи ізъ розболѣлого стану ду-
ші, зъ роспуки у штѣвну весѣлѣсть, у злоб-
ну жажду мѣсти, вѣ лѣдоватѣсть і заеме-
ність, — отсе головні рѣси ролѣ Присѣки.
А роль ся вѣ найкрасѣшою вѣ репертуарѣ п-а
Слободівной.

П-а Осиновичѣва вѣ ролѣ матери Степана
була вѣ своій ролѣ. Лѣгѣдна надъ міру, лѣгѣдна
бабуна.

І п-а Вучманівна вѣ ролѣ наймѣчки Лей-
бы мала красѣні мѣсти. Головно на повне при-
знанѣ заслугує чудѣе відѣспѣване дуже тру-
дноі композиції Лисенка до слѣвъ Шевченка:
„Садѣкъ вышѣвнѣй коло хаты“. Увапанѣ зі сто-
роны публіки вывалили артистѣцѣ сильні оплѣс-
ки, якими нагороджено іі сѣи“.

Уважати треба наслѣдувань і вѣважати на подѣи признаки пра-
вѣдѣности. У продуктѣ находѣтъ ся безѣдѣлѣніи свѣдѣства признаки
і зъ кождѣмъ дѣномъ надхѣдѣтъ новѣ.

Вражѣне яке відѣисъ черновецкій рецен-
зентъ ізъ сѣи драмы, відѣисъ і кождѣй зъ насъ. По
вѣстанѣ „Жидѣвка вѣхрестѣка“ цѣкаві ми дуже
на другу драму Тогобочного: „Загубленій
Рай“, котру (поразъ першій вѣстанѣтъ въ на-
шій сценѣ у вѣторѣкъ. Шкода, що се буде о-
сѣгѣтѣе предѣставленѣ вѣ Снятинѣ! С.

— 30.000 Корѣнѣ выносите головна выграва
Лѣотеріи Concordia. Звертаємо увагу нашихъ
поважѣныхъ Читатѣлѣвъ, що тѣгненѣ невідѣ-
лично днѣ 25 червѣня 1901.

Телеграммы.

Липскѣ 10 червѣня. Вѣсѣ чѣскій робѣтѣники
въ дѣсѣвскихъ державныхъ фабрикахъ одѣр-
жали наказы выѣзду за границѣ найдалѣше
до днѣ 20 с. м.

Петербургѣ 10 червѣня. Рада державна
вѣдѣкнула великою болѣебшѣю предложеній
Курортѣникомъ проектъ вѣйского закона
для Фінляндіи.

Гельсінгфорсѣ 10 червѣня. Заборѣнено вы-
даванѣство двѣхъ часѣписѣвъ а заѣвѣшено на 14
до 30 дѣтѣвъ выдѣванѣ яшѣихъ часѣписѣвъ.

Лондонѣ 10 червѣня. Амбасадоры опѣку-
чѣихъ державъ Крѣты радѣли въ субѣту надѣ
петиціѣю крѣтенского парламенту о прилу-
ченѣ Крѣты до Греції. Ухвалѣно, що зъ огля-
ду на Турѣччѣню якѣ небудѣ дальшій уступки
въ користѣ автономіи Крѣты сѣтъ неможливѣ,
а тѣмъ менше бути бесѣда о ѣи прилучѣню
до Греції.

Ціріхѣ 10 червѣня. Збѣрѣ прѣтѣстантѣскихъ
насторѣвъ зъ 8 цѣлоу Швайцаріи ухвалѣвъ
якъ найсѣльшѣше помагати рухѣвъ Los von
Rom въ Австріи.

Пекінѣ 10 червѣня. Лігунчанѣ одѣржавъ
обѣурадовѣу депѣшу зъ повѣдомленѣмъ, що
хѣнѣскій двѣръ верне до Пекіну въ послѣд-
ныхъ днѣхъ червѣня.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вѣл. М. Ча. въ Ви. До кѣнца сего квар.
приѣде ще 1 к. 20 с. — И. Го. въ Ра. До кѣн-
ца червѣня ще 1 к. 10 с. — Фѣ. въ Гв. До
кѣнца II квар. ще 1 к. 80 с. — П. Ск. въ До.
За рѣбѣ минулій збѣстѣла залеглѣсть 2 к. 60 с.
тожъ за сѣй кварталъ належить ся намъ ще 4
кор. — Ю. Гу. въ Сѣ. Бе. За бѣжущій кварталъ
приѣде ще 1 к. — 36. въ Зу. Выслаемо и приѣ-
де ще 40 с. В. Бо. въ Бо. Одержано 9 лютого
4'80 а въ 3/4, 2'40 тепѣрь 5 к. тожъ належить
ся намъ по концѣ кварт. ще 2 к. 20 с. — Хв.
Чит. Пр. въ Са. На III. кварт. збѣстѣло лишь 1
к. 60 с. а за предѣложену намъ иѣну выслѣтѣи
не можемо. — М. Ко. Ра. Мало бути для И. Ко.
тожъ похибу поправлено.

Надѣсланѣ.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Мечиславъ Солтисікъ

спеціалістъ дѣтѣныхъ горѣбѣ

ординує вѣдѣ год. 3—4 по пол. ул. Собѣского 5.

706 3—10

30 лѣтъ

провѣдѣвъ я у Львовѣ

торговлю готовыхъ убрѣвъ и сукна,
а тепѣрь

на ново

отворѣвъ я ѣи и поручаю ся зглядѣмъ шѣро-
кого круга моихъ Вѣдѣратѣлѣвъ и Р. Т. Пу-
блики, бо, якъ давнѣйше,

ретѣльно и честно

буду вѣсти своій интересъ, выконувѣи
замѣвленя

зъ знанѣю точнѣстю и дешѣвѣстю

пѣдъ ѣирѣмоу:

Давидъ Шварцвальдъ

Лѣвѣвъ Капітульна, площа, ч. 3 16926—?

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Мѣханики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1, противъ Банку Гіпотѣчного на
пѣвѣнѣцѣхъ площѣ Галицѣноу

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдѣешихъ
окулярѣвъ, цѣисѣры,
зѣорѣтѣи, бѣисѣкѣ,
далѣковидѣ, баромѣ-
тѣры, термомѣтѣры, мѣ-
роувѣсѣны, лѣны, ком-
пасѣы, райѣонѣи, таѣсны мѣрѣнѣи, піѣны, ліѣбѣи
маѣомѣтѣры и т. п.
Урядѣне дѣлѣжѣвъ опѣкѣтѣчѣныхъ.
Вѣсѣи напѣрѣжѣ показѣдѣють оѣзъ яѣтъ най-
горше и найдѣеьше. 4618

БАЛЬСАМУ A. Thierry's

Выдавец Иванъ Беляй. Оглавительный редакторъ Александръ Борновскій. Печать въ янв. Черлячичахъ. Въ янв. 1892 г. Издательство Страннолюбиваго подъ заглавиемъ Иосифъ Лавинскій.

Передплатна на „ДЗМО“ и наешникѣвъ за нѣтъ рѣш
значѣн у Альовѣ.

[illegible]

Щоденно свѣтле представлєня (въ недѣлю два предст-
влєня.) — Выступы перворадныхъ силъ артеистичныхъ.
Початокъ в 8-й год. вечеромъ. — Бѣлеты до нѣбути в
бюрѣ двєзничовъ п. Пльона, ул. Кароля Людвигъ ч. 1

оно не має до того воли, віддати чи отримати. Оно за все мусить віддавати.

Оно дійсно буде ганьбою для Австрії, що сей руский хлібороб, котрий переніс великі страждання внаслідок татарської навали та пустошення Монголів, що сей мовляв людина смиренна, герцелівий, служивий руский селянин, котрий переніс тяжкі часи самовольної польської королівської владди в останні часи старої Польщі, — що той самий руский хлібороб в другий століть своєї приналежності до Австрії за конституційною управою вже не може тут вижити та мусить покинути свою вітчизну, де сидить від тисячу літ. (Одобрено.)

Нехай же правительство возьме собі мою славу до серця, нехай зробить концесію вишньому становищу рідчій, нехай так поступав, як його представителі вчора заявили, щоби не правило противъ віянок нації, але щоби не вийшло народності, отже і рускої. в рідній мірлі далося устаткувати охорону. (Живий одобрений і оплески.)

Интерпелляция посла Василія Яворского.

(Конецъ.)

2) При авансѣ поминався рускихъ урядниківъ задля зовсімъ дрібнихъ причинъ, а коли прийде на нихъ черга, то не предлагавъ їхъ до авансу.

І такъ зъ початкомъ 1899 р. бувъ розписаний конкурсъ на 8 посадъ фінансовихъ нарядниківъ. При цьому черга на того самого року всѣ ті посади обезджені, а при тій нагоді поминався те ж саме, якъ п'ятьохъ компетентнихъ рускихъ народностей, а именно слѣдуючихъ фінансовихъ радниківъ: Омеляна Кордасевича, Петра Габіньського, Атанасія Заячківського, Василя Яворского і Микола Дольницького. Трудно припустити, аби всѣ ті п'ять фінансовихъ радниківъ були невідповідні на вищій посаду в негідній авансу.

Є се публична тайна, що урядникамъ, котрі не визнають ся своєю рускою народністю, п. віцепрезидентъ д-р Корытовскій при нагоді кваліфікації все має право закрити. Такий огорожені рускихъ урядниківъ загальними фразами звучать пр. такъ: «Вже по його перенесенню» або «вже в найновішій часі» було дещо такого, з чого можна вносити, що кандидат негідний авансу» (Гл. кваліфікаційна табеля фінансового радника Яворского). Слова: «лучилось дещо такого» треба розуміти не внаслідок, якъ що урядникъ, про котрого мова, визнававъ якимъ-небудь закономъ дозволені способи своєї приналежності до рускої народності; бо значить не рідко, що поминався такіхъ рускихъ урядниківъ, котрі ніколи не дістали найменшого службового напобуду або хоча-небудь службової нагороди.

3) При дисциплінарнихъ слѣдствахъ противъ урядниківъ рускої народності поступає п. віцепрезидентъ д-р Корытовскій зъ найбільшою строгістю. Має се вагу о стільки, що в подібнихъ випадкахъ не зъ усіма урядниками поступає внаслідок такої самої строгості. Протимъ на се дають дисциплінарні кары фінансового радника Теофіла Мацілінського і податкового побора Івана Ципляка. Обоє сихъ урядниківъ відлучено зъ служби внаслідокъ безпосереднього впливу на дисциплінарний сенатъ зъ сторони п. віцепрезидента д-ра Корытовского зъ явною заміткою: «To twarzą tużki łeb, wyśmucha taką karę». Протимъ, знавши випадокъ, що одинъ фінансовий урядникъ, котрий за те, що дававъ ся підкуплювати, і за іншій службовий переступокъ бувъ у слѣдстві, діставъ лише нагану, а то тому, що підчасъ виборівъ відзначивъ ся висловлюванню руского духовенства і рускихъ виборцівъ.

Незабаромъ сѣ урядникъ авансувавъ, бо в кваліфікаційній табелі його дисциплінарні слѣдства промовчано.

4) Середъ якихъ обставинъ і зъ якихъ причинъ переносить ся фінансовихъ урядниківъ рускої народності зъ східної Галичини до західної, видно зъ отсихъ примѣрівъ.

Д. 3 листопада 1900 р. хотівъ фінансовий старший комісаръ Климъ Топольницький вхити въ урядовій справі зъ Самбора до Стрия, та, обійшовши до ранішого побуду, мусівъ відложити свій відвіздокъ на вечеръ. Того самого дня відбували ся в Самборі збори виборцівъ і соціально демократичний кандидатъ Микола Ганкевичъ мавъ свою кандидатуру промову. А що фінансовий старший комісаръ Топольницький уникавъ всякихъ виборчихъ зборівъ або небувъ партій, то і не бувъ на згаданихъ зборахъ соціально-демократичної партії.

Того самого дня коло 3¼ год. проходивъ ся фінансовий старший комісаръ То-

польницький на ринку в Самборі по т. зв. ліній А—В, де стрітивъ свого приятеля, нотаря Рудницького зъ Луки коло Самбора, котрий нині в товаристві кандидата соціально демократичної партії Ганкевича і одного члена тої партії, п. Вітуса. Зъ тими двома панями п. комісаръ Топольницький не знавъ ся. Нотаръ Рудницький представивъ їхъ йому, і всѣ чотири проходили далі.

Коротко передъ їхъ розставаннємъ стрітивъ їхъ позновий комісаръ Невятовскій, котрий чимъ скорше про проходъ п. Топольницького зъ вище названими панями донісъ старості Кешковському зъ тою заміткою, що Топольницький агітує за кандидатуру соціально-демократичної партії Ганкевича. Нього не прочувавши, попрацювавъ ся Топольницький зі своїмъ приятелемъ Рудницькимъ і зъ представленими йому панями тай пішовъ найперше до уряду, а опісля до дому, аби о 6 год. відійти зельзницю до Стрия. Коли-жъ вбавъ бувъ знавъ, що проходить зъ Рудницькимъ в товаристві вище згаданихъ панівъ буде йому помилений за агітацію в користь соціально-демократичної партії, то бувъ би зривъ ся приналежності того товариства. Коли вбавъ повернувся зъ комісії до Стрия і оголосивъ ся до служби у свого настоятеля, фінансового радника Кордасевича, котрий тогді заступавъ хорого окружного фінансового директора вчавъ на свого немале здивування, що в його неприємності староста Кешковскій жалувавъ ся у фінансового радника на його агітаторську діяльність. Але староста не скінчивъ на тому, лише рвучачи зробивъ доносъ до ц. к. намісництва, просивши, аби старшого комісара Топольницького сейчасъ перенесено зъ Самбора, бо внаслідокъ вбавъ, т. є. староста, не може ризикати за виборъ правительственного кандидата.

Внаслідокъ того перенесено п. Топольницького «зъ службовихъ зглядівъ» зъ Самбора до Кракова.

Въ декреті перенесення приказано йому безпримовочно відійти до Кракова. Отся міра правительства коштувала високої скарби до 800 К.

Таку строгую міру підпирнято лише на цюте, безосновне підозріння зъ сторони старости і зъ боязню передъ агітацією п. Топольницького на користь неміялого правительству кандидата.

5) Не лучше пішло иншому фінансовому урядникові, ц. к. податковому поборцеві Матвія Березовському. Березовского перенесено зъ Рогатина до Дубечка, а вбаві при цьому минулого року в протязі 8 днівъ, «зъ службовихъ зглядівъ» до Яворжана, найдалішій місцевості в західній Галичині.

Далше вже не можна урядника перенести, аби мусівъ-жъ його прогнати до пруского Шлеса. Теперъ цикаво знати, в чімъ провинивъ ся Березовскій.

Причина перенесення Березовского була така, яку п. віцепрезидентъ д-р Корытовскій уміє находити у кожного урядника рускої народності, а саме та, що Березовскій не визнававъ ся своєю народністю і бувъ вірний своїй греко-католицькій церкві. Отсей такъ люте переслідуваний фінансовий урядникъ ставивъ на себе неласку п. віцепрезидента д-ра Корытовского ще і черезъ те, що не лише бувъ членомъ греко-католицького церковного товариства ім. св. Миколая, але такожъ засѣдавъ у його відділі і пильно старавъ ся о його розвитокъ.

Та найбільшій гріхъ сповнивъ Березовскій, даючи згаданому церковному товариству зъ власного маєтку позичку на закуплені доми. Отсе всѣ гріхи Березовского, котрі п. віцепрезидентъ д-р Корытовскій уважавъ достаточними, аби його перенести на найдалішу границю західної Галичини.

6) Віцепрезидентъ д-р Корытовскій каває такожъ строго за уживання рускої мови в уряді.

І такъ податкового офіціала Кишакевича перенесено «зъ службовихъ зглядівъ» п. Станислава до Величів в західній Галичині для того, що в зносинахъ зъ рускими селянами послугувавъ ся вбаві в уряді рускою мовою.

7) За відвіздану рускої церкви, і то що-бъ вжити участь в богослуженні св. отця покійного університетського професора д-ра Олександра Огоновского, перенесено податкового контролера Шепаровича зъ Миколаєва до Мельця в західній Галичині, де вбаві не може заспокоїти своїхъ релігійнихъ потребъ.

8) Не лише в уряді, але і по-за урядомъ, в родинній житті, уживання рускої мови фінансовими урядниками є осуджене, і багато зъ нихъ мусівъ вже за те відійти. Такъ пр. перенесено за те податкового надзвичайного Кароля Бандровского зъ Рогатина до Грибова в західній Галичині.

Такъ в сѣмъ якъ і в попередніхъ випадкахъ не можна абсолютно знайти якої-небудь иншої причини перенесення.

Маючи на увазі отсе фактами викладене положення ц. к. фінансовихъ урядниківъ рускої народності в Галичині, звертають підписавши до Его Ексцелленції п. президента міністрівъ і до Его Ексцелленції п. міністра фінансовъ такі питання:

1) Чи Его Ексцелленція п. президентъ міністрівъ знає про систему, яка панує в Галичині супротивъ фінансовихъ урядниківъ рускої народності?

2) Чи така система належить до програми високого правительства, а коли ні, то

3) що думає Его Ексцелленція п. президентъ міністрівъ заридити, аби повалити ту систему?

4) Чи Его Ексцелленція п. міністеръ фінансовъ знає про самовільне поступоване Его Ексцелленції п. віцепрезидента крайової фінансової дирекції Вітовта д-ра рідчаря Корытовского супротивъ фінансовихъ урядниківъ рускої народності?

5) Чи Его Ексцелленція знає про систематичне упосліджувані фінансовихъ урядниківъ рускої народності при авансахъ і про такъ само систематичне карані їхъ перенесеннями зъ східної Галичини до західної?

6) В який спосібъ думає Его Ексцелленція положити кінець сему несправедливому поступованню?

Відень, 3 червня 1901.

Справки парламентарній.

Вчора відбуло ся останнє засѣдані палати послівъ передъ літніми парламентарними Ferienami. Засѣдані було дуже оригінальне і цікаве тимъ, що перемодчено на п'ять більше справъ, якъ може на десятишніхъ засѣданняхъ. Всѣ квапили ся аби якъ найскорше покінчити працю. Спеціальна горачка панувала на вечірній засѣданні, на котрій тринадцять точокъ порядку денного ухвалено майже безъ дискусій. Більша частина послівъ зрештою ся голосу, аби не продовжати дискусій надъ локальними зельзницями. Внаслідокъ того законъ сей ухвалено в двохъ годинахъ. Коли президентъ показавъ до 100 резолюцій і спитавъ, чи послы годять ся на всѣ ті резолюції, котрі регулюють каже віддавати в цілості, ціла палата піднесла ся і ні одинъ посолъ не заперечувавъ. Вачучи се, одинъ чеський посолъ замітивъ, що коли б хто предложивъ бувъ вчора палаті чеське державне право, палата була б його ухвалила.

На ранішній засѣданні міністеръ просивъ відповісти на інтерпелляцію п. Кремля в справі оплати за кошерне м'ясо в користь жидівськихъ конфесійнихъ громад. Міністеръ ствердивъ, що на 253 конфесійнихъ жидівськихъ громадъ в Галичині, 127 має по мысли закону зъ 1890 року право побирати згадані оплати і внаслідокъ того в згаданихъ громадахъ кошерне м'ясо є фактично дорожше відъ м'яса призначеного для християн. Однакъ сю надвизку оплачують виключно жиди. Міністеръ заявляє, що поручити властямъ пильнувати аби оплати побирали шестерами, були можливо анзкій.

Въ дискусію надъ локальними зельзницями міністеръ Вітекъ запевнивъ, що теперішнє предложені цілкомъ не замикає акцій на полі будови локальнихъ зельзниць. Однакъ далше розширення програми будови не було б користне, з огляду на ухвалену велику інвестиційну програму. Міністеръ заявляє, що зъ найближшій часі вбудує ся 574, а в найближшій п'ятилітній 603 км. новихъ зельзничихъ дорігъ, отже увагляднені всѣхъ бажань і проєктівъ, котрихъ є більше якъ 200, було б в тій хвилі правомъ неможливе. — Законъ ухвалено в другій і третій читанні.

На вечірній засѣданні палата прийняла кілька предложень о продажі правительственої власності, міжъ иншимъ такожъ продажі Вавелю.

П. Романчукъ заявивъ, що ся справа має для Русинівъ засадниче значення. Вавель бувъ колись замкомъ польськихъ королівъ, а теперъ, по мысли ухвалы галицького союму, має бути переміняний на резиденцію цесаря. Ся ухвала має бути доказомъ спеціальної лояльності польської шляхти і то коштомъ цілого краю. Австрійскій цесарь і король Галичини має в тій спосібъ стати ся наслідникомъ польськихъ королівъ, а ціла Галичина має представити ся фактично на правно яко часті давньої польської держави. Отже Галичина цілкомъ не є польськимъ краємъ і ані підъ національнимъ ані підъ історичнимъ взглядомъ не є одноцільнимъ краємъ.

Русини ніколи не признали сполучення східної Галичини зъ Польщею яко правне, тимъ менше можуть его признати теперъ і застерігають ся протавъ того, аби сю ухвалу о переміні польського королівського замку в резиденцію Австрії уважати за признає польської державної ідеї, аби нею висказано правну приналежність східної Галичини до Польщі і на цілій Галичині витиснено на п'ять польського краю. Се застережене не є очевидно звернене противъ того, аби цесареві зробити дарунокъ, ані протавъ злуки Галичини зъ Австрією. Русини в протипоставлені до Польківъ виходили не противили ся тій злуці. Се застережене є звернене виключно противъ претенсій Польківъ до східної Галичини, яко краю ніби то польського, правно належного до Польщі, або до одної зъ часті. Відповідно до сего декларація, члену руского клубу не возьмуть участі в голосуванні надъ сего справою.

Зъ черги палата прийняла предложені в справі віддавати в оплати для позичокъ кількохъ містъ (міжъ иншимъ такожъ Кракова і Львова), в справі ревізії закону о заробковихъ і господарськихъ товариствахъ, в справі робітничої статистики, в справі урівняння службовихъ відносинъ в державній ветеринарній уряді.

По ухваленні кількохъ внесень о допомоги для населення навіщеного елементарними нещастями, міністри відповідали на різні інтерпелляції. По сихъ відповідяхъ п. Шенереръ в формі питання вголосивъ догугу промову, в котрій жалувавъ ся, що сесія не зробила нічого для селянської класи. На закончені бесѣдики пытає президента, чи наміряє, по новій скликанні палати, зъ якъ найбільшійми успіхами полагати внесення, змірнюючі до піднесення хлопського стану.

П. Клофачъ в формі питання ударивъ на д-ра Кербера, що вбаві занавгурувавъ не еру економічного розвитку, але еру корупції. Бесѣдики жалувъ ся, що бурмістра Праги правеноло привітати не лишъ ческою, але і німецкою промовою.

П. Фресель в формі питання обговорює вигнання зъ Німеччини і заявляє ся за републику. Президентъ відобразъ ему голосъ.

По кількохъ іншихъ запитахъ, президентъ замикнувъ засѣдані, бажаючи послати щасливої дороги.

Въ минушій сесії полагоджено слѣдуючі важніші справи: Бюджетову провізирію, інвестиції в локальній зельзницяхъ, новелу о оплатахъ, зміну §§. 59 і 60 промисловимъ новелі, законъ о 9-годинній часі праці в копальняхъ, законъ о податку відъ горілки в користь краївъ, законъ о маргарині, законъ о увільненні відъ рентного податку деякихъ краєвихъ облігацій, законъ о підлягахъ для деякихъ містъ [такожъ для Львова], законъ о статистиці промислового і рільничого руху, законъ о трансації в справі Вавелю, законъ о ветеринаріяхъ, законъ о хірургічнихъ треміяхъ, законъ о сиротинськихъ каскахъ і т. д.

Вчорашнє засѣдані палати панівъ було такъ само нагле, полагоджено на ній такъ само багато предложень, якъ і на послідній засѣданні палати послівъ. На внесені Гараха предложені о локальнихъ зельзничнихъ трактованні якъ нагугу справу. На внесені Планера ухвалено наглогість правительственихъ предложень в справі продажі деякихъ державнихъ недвижимостей [міжъ инимъ Вавелі] і предложені в справі статистики промислового і рільничого руху.

Перейшовши до порядку денного палата полагодила в другій і третій читанні законъ о увільненні деякихъ облігацій відъ рентного податку. Відтакъ правити в другій і третій читанні попередній предложені, і законъ о урівнянні відносинъ правительственихъ ветеринаріяхъ. Въ тій спосібъ палата панівъ не полишила ніякихъ заглядностей, бо прийняла всѣ ухвалені палатою послівъ предложені. — Д-р Керберъ заявивъ, що зъ найвишого поручення оголошує раду державну за відрочену.

Австрійська делегація відбула вчора останнє засѣдані. По ствердженні відносини ухвалі обохъ делегацій, президентъ Лобковичъ замкнувъ сесію.

Sans gêne!

Давній намісникъ галицький князь Сангушко жадавъ було відъ підданнихъ собі властей, щоби в своїхъ чинностяхъ заховували бодай позору легальності. Яку делізу нинішня найвища управа краєва видала своїмъ підданнимъ, не знати. Можемо хіба зъ того, що вище наведу, догадувати ся,

справі закінчення мара під умовами автономії Трансильванії. Крієра ще заперечує, що хто не буде звертатися до нього в справі мирових переговорів.

Standard доносить з Бурбану, що між Кічепером і командантами Бурбану ведуться важкі переговори. Бурамі дозволено в телеграфічній дорозі порозумітися з Крієрою. Команданти Бурбану будуть ждати в Штандертоні на поручення Крієри. Інші доноси Daily Mail. Після виступу, який одержав цей день, в Штандертоні відбулася нарада командантів Бурбану під проводом Шанди-Бурієра, на якій ухвалено вести далі війну.

Письма з краю.

З Бобречани (Про антижидівські акції в Сербській новині). Львівський газетний порозуміє про «розрив» між Сербією та жидівською нацією, подаючи великий багатомісячний матеріал. То-ж знаючи відносини, хочуть рації розкапати так, як була була в дійсності.

Минулого тижня в другий (4 с. м.) був у нас ярмарок. Прибуло якихось кількох тисяч народу з околиць. Коло 5 год. вечора почалася білка. Інакше жидівська видала бай корону. Баби в крик. Збіглися жиди та в давай бати кулаками. Товари заворушилися. Видала баба жидівську руку, закричала жидівською, а жиди ревноувати жидівку, де поділа корону. Корону дійсно наїмали жиди в коши. Забирають коши і несуть за парадом до уряду громадського, а за ними ведуть деліквентку, жидівку. З того користає жиди. Недоростки, парубки підняли крик: «Гурра! бити жидівську воїну!» Забрали жидівку, полетіли горшки у воздух, а білявий жидик як шурф скрикнув на парок і дахав. Розумієте, не обійшлося, щоб з заколоту не користали «жидівські» цю таву пограбувати, але значно крадіжки не були. Занежаче було таке, що два жиди дарма заволоділи хлібом: трохів легко, а двоє важко.

Якже могла бути причина того нещастя? Хто винен, хлопці, чи жиди? Ось прошу послухати.

В Сербській новині мешкає якихось 3.000 жидів. Працювати вони не працюють, лиш як де-які сидять без діла на порогах, або волочать сід по улицях, або зловити дурного хлопця і шось від него вимагають. Турботу також не дуже займають. Складов у нас нема багато, а ті, що є, не заслужують навіть на назву складов. Ремісників жидів у нас також мало. З чогож вони не удержують ся? Найкращий здоровий мислитель сам собі відповість, а не хочу нарадитися на п'яну антижидівку. Додам ще, що половина з них така убога, що ціла родина має всього капіталу зледи 100 зр. Читаю, який процент від тої сотки треба, щоб вижити родину, що складається з 10 або 12 осіб.

Суть у нас також великий ринок лхварів, котрі будуть купувати неавомат села. Одень з них сидить у криміналі, другий викрутає сід. Вони мають цілу околицю в кишнях: панів, поборів, хлопців, п. т. д. Ми всі, а всі тут платимо лхвару, і то не абим-яну. Прому послухати: Ми продаємо тепер збіжжя, але не готове, бо-ж у кого є тепер готове збіжжя? Такого треба-б в об'їзді де-які шукати. Ми продаємо наперед, таке зелене, в травні, в беремо по 8 зр. за п'яну твердого збіжжя, по 9, а щасливий навіть по 10 зр. Коли прийде збіжжя до гумна, то жиди вже тисячі корців закупили. І жиди такі жиди заробити на парі, а жиди втрачати бідний хлопці беруть по 8 зр. Спитайтеся жиди, на що хлопці таке продають, чому не жити грошей на процент. Але жиди не дурні тепер жити, бо-ж вони більше заробляють на такій купівлі. Чи се не єрмита страшна лхвар? Чи се не угнетав бідного народу, використовувати його убожество купувати в него, его надбавку!

Щож в той дивного, що сей здеперований хлопці вибухнув і побирав сід зливе на жидівських горшках і вояках? Нема що казати, обірвали жиди кілька губів, але ж жиди хлопців би. З початку мала бути загальна білка. Одень наочний свідок повідомив мене, що жиди насамперед зичили бити бабу в кинули в неї в землю, а як хлопці збіглися, настала загальна білка напівжидів по головах. Дочерка переди наточила народу жиди повтікали.

Про те колена багнетами годі що тепер сказати. Жандарми кажуть, що хлопці кидали сід на них, а назавтра поспівіра звалили на землю і відбили одного хлопця, котрого від арештували, лиш динь, динь, до всього раптом вилетіло. Треба віддати справу в суд, а жиди не перече, що наш хлопці дурний, і врячі, що жандарми не відбили хлопця, може надужив терпеливості, та правди годі тепер допущати, проте найлучше стримати сід в осудом аж до закінчення судового процесу.

Тепер у нас велике пригноблення. Жиди «жиди» Недоростки хлопців ведуть закованих до кримінального суду, а жиди бокують. Бог там знає, чи скоро їх випустять, може будуть там гнити, доки свідство не перейде до суду і ц. к. прокуратор не виготовить акту обжалованя. Тимчасом надходить робота в полі, а молодіжки

буде в товаристві злодійств і розбійників по криміналах учить ся злодійською етнелю.

Скопфіковано.

Кінчу, висказуючи пересвідчене, що та не доля вийде нашою народом на користь. Вона мусить витверезити ся, взяти ся до праці і просвіти, а тоді скине з себе ярмо, без ніякої помочи. — Очевидно.

З Бобречани пишуть нам:

Стрибленка нові, жидівсько-руське містечко, подібне як дві каплі води до наших таких містечок на галицькій Русі, змінило по часті своїй верхній вид по білці дня 4 с. м. Ту і там в жидівських домах повибили шибки; жандарми в насадженими багнетами проходились по містечку, а одень жандарм постійно підливав шпатель, аби борони-Боже, не утекли з него два селіне тижко покаралений жандармом. Водя часу до часу водять жандарми парубків та хлопців до громадської канцелярії, то з канцелярії вже закованих до арешту до Ходорова. Водя часу до часу розносять ся плачі та зойки матерей за синами, жінок за чоловіками; треба рух до роботи на полі, бо нинішні господарка упаде і приїде бідна та голода, а тут людей тягнуть по арештах. Поліцаї бубнять, що не відносно людям ходити по 9-й годині вечора; одним словом — стань облоги. Тяжко мусило містечко прожити ся, коли заведено такий строгий мир безчестності. А ціла провінція лежить в тій, що селяне, спровоковані жидівською зухвалістю і побитим селянином, повибили жидівські шибки і в кількох жидів легко побили. І на успокоєння селян та міщан треба було вонче аж поколоти інтерю людей багнетами, і то ще питає, чи ті люди були винні, бо се викидає доперва слівство. «Арештуйте го, розбійників!» горлають жиди і цілком процесіями идуть до уряду громадського, де на разі веде ся слівство, та подають імєна нбів то винуватців цілого бунту обдуманого і уложеного пбів-то вже наперед. А се не хотять признавати, що провокаторами отже власними винуватцями в тій випадку були самі жиди. «Войска нам треба, бо нас будуть хлопці давати бити, кричуть жиди; але прокувати хлопців не перестають, бо вже завтра на другий день по білці, д. 5-ого с. м., зламали жиди хлону з Лисиня і втрутили в по підвези, та аж поліцаї вивозили вго. А коли той поліцаї доїхав до тбів начальникова, то жиди радний, касієр, мав сказати: «На що ти его обороняєш? Ми будемо тепер так всіх бити, кожного з особа». Цяв комісар староства о тбів знає, а жандарми та суди мусять вже знати, а мiamo того ті провокатори-винуватці ходять по містечку і далі оскаржують міщан та селян.

Хто жинь коли в маломі містечку, той знає дуже добре, як жиди поневерють хлопців, як їх безчестять, а при тбів всім лхварою крайню руйнують, кровь висасують; тай нічого дивного, що такі хлопці в день ярмарочний, може і підпийтий, жиди спровокований пбівав ся до такого величезного ексецесу, що вибив кілька шибів і в кількох жидів набив кілька синців; але за те вже полила ся хлоска кровь і багато мука жде ще хлопців. То слушно сказав одень міщанин до ц. к. комісара Гродзкого, коли сей скликав міщанів і жидів на нараду, щоб висказали свої гадки, що треба зробити, аби шось подібного знов не повторило ся. «Жиди — каже той міщанин — домагали ся комісара на місце громадської ради та жандармів і войска; а ми жадаємо, щоб жиди пошли домів і сказали своїм жинькам і дітям, щоб вони нас християн не шакрували, не безчестили останніми словами, не зачіпали нас, а тоді певно буде все спокій і лад в містечку без жандармів і без войска».

Водозва.

Дня 2. лютого 1900 р. на перших загальних зборах в Борщеві усунули виділенийі люди з інтелігенції, міщанів і селян повиту борщівського пра інституту «Рускій Дом Народний в Борщеві» першій рускій повиту Банк під фірмою «Повітове Товариство кредитове Руского Дому Народного в Борщеві», стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою».

На тих перших загальних зборах вибрано по мысли статутів першу надзирающую Раду нашого Товаришеня (6 членів, 3 заступників), в склад котрої увійшли: П. Маркіль Турнянський, ц. к. пенс. Судія повітовий з Борщевя як президент, Іван Танич, ц. к. асистент телеграфів в Борщеві як заступник президента, Бронімі Калитовський, канд. адв. в Борщеві як секретар, відтак ш. Ізидор Зельнський, Іосиф Свєдєвський і Олександр Голубець, міщане з Борщевя як члени, а о. Петро Лобода парох з Глубочка, о. Іосиф Балько парох з Турчича в о. Александер Левіцький парох з Скали як члени заступники; вибрано також першу Дирекцію (3 члени, 2 заступники), в склад котрої увійшли д-р Михайло Дорундич, адвокат ірававий, Михайло Зельнський і Іван Шиманський, власники реальності в Борщеві як директори, а о. Дмитро Курядицький, сотрудник в Борщеві в о. Альфред Николай

Сіменович, парох з Волковеця як заступник директорів.

Зауважав ся, що після §. 8 статутів членом нашого стоваришеня стає кожний, хто підписав писемне заявлене приступлення, буде дирекцією прийнятий, аложит випсове 2 корони на фонд резервовий і найменше одень уділь в квоті 20 корон. Крім того буде товариство наше після §. 5. статутів припинати до користного обороту всякі капітали (вкладки щадничі), котрі буде оприєнтовувати на стопу вишшу, ніж се дє ся по звичайних касах ощадности. Таким способом фонди, якими Банк наш буде орудувати, складати ся будуть з удільов, водь котрих члени будуть побирати дивиденду після щорічного зиску, — і з вкладок щадничих, водь котрих буде ся платити відповідний процент. На виплачений уділь чл. уділь отримає кожний член книжочку удільову, а на аложену вкладку щадничу отримає книжочку щадничу, при чбм зауважав ся, що позички в нашбм Банку удільовані будуть тільки на зовсім певну забезпечку (іпотеку) і з таким обережностями, що члени нашого товаришеня ані з своїми удїлами ані з вкладками щадничими на страти наражені не будуть, ані их лікати ся не потребують. Ручат за се впрочбм самі імєна людей, вибраних на основ загального довіря до Дирекції і Надзирающей Ради. Маючи на увазі незвичайні користи, які такі Банки, совістно і ретельно проваджені, — особливо в час пануючої еміграції і пошугу за грбми для закупки ґрунтів емігрантів, — для наших негровитих а на кожбм кроцї помочи потребуючих хлбборобів принести може, за раз на перших загальних зборах приступило до нашого товаришеня і подісило приписаний декларації 27 членів з декларованими удїлами на 660 корон.

Деякі з тих членів удїли свои вже поклали; однак водь переважної часті Дирекція до тепер удільов не жадала, бо після законних принципів треба було по перших загальних зборах нове стоваришене писати у перед до ревисту стоваришеня при суді окружбм в Тернополі, а крім того належало уложити регулямін дїловодства, весправляти потрібні книги і друки і починати аніш приготування, нбм отвореня нашого Банку могло наступити без перешкоди.

Тепер всі ті перешкоди вже усунені, всі законні формальности вже заложжені і приготування пороблені, а лишав ся тільки збрати потрібні фонди, щбм товариство наше уже з другим побороком с. р. могло розпочати свою дїяльність.

В тбй цілі звертаємо ся до Вас, Руска Інтелігенція, міщане і селяне повиту борщівського! Не легковажте тої справи, але всі, хто лишень може, приступайте з удїлами і вкладками щадничими до нашого стоваришеня. Після послбднїх консерваций єсть нас Русинбв в повітї 74.000 голов, тмв часом ми на цілий повіт окрім помешних кась читальних не маємо ані одної більшшї Інституції кредитової! 18.000 поляків має аж три, а 14.000 жидів навіть аж 9 великих банків; а ми, — 70% цілої людности — не здобули ся доси навіть на однь банк! Чи не єсть то свідцтво нашого найбільшого недбальства і вбожества не тільки економічного, але і духового? Подумайте лишень, кблько то гроша хлоского, також запроцаного, иде в чужі руки по найбільшій часті народова неприхильній; кблько то развб війсь через отвергу або укриту лхвар знаходять свою погубу, де сподїває ся найти для себе по мбч! Ми не ідеалісти і не оббцємо нічого неможливого; але оббцємо з нашої сторони доложити всіх наших старань і посвяченя, щбм наш селяне хлббороби, для котрих головн наш Банк служити має, найшли в нбм дешевий кредит і правдиву помбчу в своих грошевих потребах. Та до сего ми потребуємо чиннов підпори ад сторони цілої нашої суспільности в повітї. До того нам потрібна, щбм не тільки найбільше осіб всяких станові приступило з найбільшим числом удільов, але щбм особливо Братства церковній як і особи приватній, котрі мають вкладки щадничі по чужих інституціях, ті ошадности і капітали в нашбм Банку умістити старало ся, бо лишень в тбй спббб зможемо роздобути більшшї фонди, до устїх кредитової інституції просто доконечній.

В тбй цілі назначуємо ми для всіх, що до нашого стоваришеня ча то з удїлами чи з вкладками щадничими приступити хочуть, збори на середу дня 19 червня 1901 р. о годині 5-йї пополудня в комнатах читальні «Провіт» в Борщеві і вимаємо особливо тих, котрі вже заяв приступлення підписали, але своих удільов не аложили, щбм на тих зборах явили ся, здекларовані удїли аложили в свои бажани і увазі що-до отвореня і провадження нової нашої Інституції висказали.

Хто-ж бы за-для якоесь важної перешкоди на зборах явити ся не мбг, того просимо випсове 2 кор. в уділь 20 корон, евентуально вкладку щадничу вислати безпроволочно, а найпбзніше до кбнца червня (або в початках липня) б. р. на руки Директора д-ра Михайла Дорундича адвоката в Борщеві перекажем почтовим, а Дирекція вишла тому почто водь себе принадлежну книжочку удільову або вкладкову, вглядно також (до выповненя) декларацію приступлення.

Борщбв дня 10 червня 1901 р.

За комітет оснудателїв: д-р Дорундич, Мих. Зельнський, Іван Шиманський, Бронімі Калитовський.

НОВИНИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— Вступні іспити до I. класу і до класу приготуваючій в рускій гімназії в Коломиї розпочають ся перед феріями дня 11 липня с. р. (в четвер) о 8 годній раю. Ученики, що хотять здавати іспит, мають аложити ся з родичами або опікунами в канцелярній гімназійній дия 10 липня і принести з собою метрику, а котрі ходили до народної школи також свідцтво шкільне овінченої IV. класу. III. класу. — Тава випсове: до I. кл. гімназ. 6 К 20 с. а до кл. приготуваючій 2 К.

— Засідане Старшини Сокола відбуде ся в четвер дня 13 червня 1901 о год. 8 вечером в Сокол. — Львів дня 11 червня 1901. — За голову д-р Гукевич, Денис Кучика справник.

— І. Загальні Збори «Рудеїчон Рускої Рад» відбудуть ся в Комарів в понеділок 17 с. м. о 3 год. по пол. в домї читальні «Провіт». Зб вглядку на оббжаючи ся вибори до собму, ані в дия полагожденя партійних спорбв повітових, просить комітет оснудателїв всіх Вєч. Оцїв Духовних, міщанів і селян о як найбільшійшійшій участі. — Комітет.

— Філія Провіт в Камбнцї стр. запрошує всіх своих Вп. Членів в Читальні в Загальні збори, котрі відбудуть ся в п'ятницю дня 14 н. ст. червня о годині 2 з пополудня в комнатах Уряду громадського після слбдуючої програми: 1) отвореня зборбв, 2) водчїт о Тарасї Шевченку, 3) сировожденя зб дїяльности видїлу і сировожденя касово, 4) виббр комісії контрольної, 5) декларація в спбв; 6) виббр нового видїлу, 7) водчїт о касах позичкових зб уважлєнєм кас Райфайсена, 8) внесеня членбв. — За видїл філії Сиббв Зельнський, К. Бардин.

— Уклінна просьба. Приступаючи до повного і критичного видання творів Юрія Федьковича, підписані, яким філіальній секцією Наук. тов. ім Шевченка поручено сю працю, звертають ся до всіх Вп. Земляків, кому дорога пам'ять одного з наших найбільших поетів, з уклінною просьбою, уділити ім ча то автографів, чи копій із тих творів Федьковича, які доси або не були друковані, або були друковані в виривках, пропусках, з відмінами і т. п., або яких перводруки недоступні для нас. Особливо просимо уділити нам: 1) Посланіа на всю європейську Україну, доси не друковане ніде (маємо звістку, що автограф був між паперами пок. Вол. Навроцького); 2) Новобрання, поема (автограф до недавня був у проз. К. Горбала в Перемишлі; текст друкований в копії, дещо, здаєть ся, відмінної від автографа); 3) Лукія Кобилиця (друковано з копії); 4) Осмий поменник Т. Шевченка 1869 р. (друкований тодіж, та сей друкований недоступний); 5) Слово о полку Ігоря, переспів; 6) Довбун, німецький текст. Надто просимо уділювати нам чи в копіях чи в оригіналах листи Федьковича, документи, що вдають світло на його життя, спомини про него хоч би і які дрібні, звістки про те, коли й при яких обставинах була ісані поодинокі його твори. Всі уділені нам предмети по використаню будуть з подякою відіслані Шан. давцям, а імєна їх будуть наведені в відповідних місцях виданя. — Редакційний Комітет: Проф. д-р Колеса. Др. Ів. Франко.

— Управа «Народної Гостиниці» в Микучині просить нас оголосити, що з причини перерви шляху желбзничного між Ярмечем і Макулічином, сезон в «Народній Гостиниці» в Макулічині начне ся не 15, а 20 с. м. Зб замовленням треба свїштити ся, бо до вынаймленя для родини, котра би хотїла заразом і харчуватися в Гостиниці, в всего вже лиш деї комнати, в котрих може помїстити ся 5—6 осіб. Прочі комнати лишают ся для потреби прожбжів (готельові комнати). Інші рускі газети просять ся о повтореня сего повідомленя.

— Філія руск. Товариства педагогічного в Буску запрошує всіх своих членів на конференцію, котра відбуде ся в Гумисках (коло Буска) в домї парохіальній 29 н. ст. червня о 4-йї годині пополудня. Порядком слбдуючий: 1) Відчитаня протоколу з послбдньої конференції. 2) «Праця народного учителя», відчит п. І. Косара. 3) «Учитель в рускій літературі» відчит п. О. Ладя. 4) «Роботи в пасіці перед головним пожитком»; лекція переведе практично в пасіці презент, вибраний на місці. 5) Добровільні жертви і дати на бібліотеку філії. — відчитав бібліотекар. 6) Внесеня членів. — Виділ просить так членів як і тих, що наміряють вступати до Товариства, о числену участь, тим певніше, що 29 червня прападає в суботу, як раз в польське свято. — Буск, 10 червня 1901. — О. В. Бєзєрський голова, Андр. Шмита секретар.

— Товариство задаткове з необмеженою порукою в Тарнаві вишній запрошує членів на загальні збори 15 червня 1901. — Василь Сологуб, Стефан Юрковський.

— Заборона вїча. Скликав камбнечкою «Селянською Радою» вїча, одно в Адамах на д. 8 н. с. м., а друге вїче в Побужанах на день 11 с. м. забороняло ц. к. староство каменецке, поклякуючи ся на § 6 закона зб д. 16 подолства 1867 (В. з. д. ч. 135). Оба вїча мали відбутися в селянських столах; отже староство вв мотивав заборону каже, що в Адамах узказана столда в за мала, так що годі бы в нїй удержати порядок в разі янких «розривбв», а в Побужанах узказана столда не дає безчестности водь пожеж; крім того я як пише староство в своїй забороні — сама громада Побужанів внесла до староства просьбу,

Додаток до ч. 118 и 119 „ДЪЛА“ з дня 31 Мая (13 Червня)

До дѣла.

По горячій політичній роботі з минулого року, по тій импонуєчій серії вчів і зборів устронних протягом червня попереднього літа, по жавім розбудженю руху і заинтересованія політичними справами серед широким масам народу — тепер, в рік потім, маємо мертвену тишину. Соймові вибори за плечима, а про політичну роботу по повігам як-би і не думав ніхто!

А хвиля тепер не аби-яка! Пануюча шляхоцко-польська кліма, котрої выхоплює ся з рук керма в краю, думає ратувати ся всіма способами, — як сказано: запн гѣне. Се певна річ, що за кілька літ панованя шляхоцко-польського режиму мусить переломити ся. Вгадуюча тую кризу, благородні пань старають ся і вже старають ся забезпечити ся на всі боки перед грізним напором з долу. В шляхоцких ретортах варять ся прокляти, оден ліпший вѣдъ другого, щоб закувати опозицію на довгі часи.

Збірні громады, ц. к. вѣйты, хлопскі майораты, рентові господарства, парцеляції, лісова індемнізація, злука рады повітової з староством, одвѣчальність намістника перед соймом, — все те рѣжні дороги, що простують до одної цѣли до подавляної опозиції. Будучій сойм, що его має наш край вибрати з початком осені, буде ареною, де рѣшити ся доля всего, що опозиційне, а попередь усього доля Русинів.

Тепер нам спати не вѣльно! Тепер час до роботи, час до вчів, час до підготовки мас до виборчої боротьби.

Народний Комітет свій обовязок сповнив. Выдав зазывъ и инструкцію, выдав рефераты и поручивъ розпочати в повітах політичну роботу, підготувати терен до виборів і розглянути ся вже за кандидатами.

Тепер черга на повітій організації и а повітій патріотів. Пора им засукати

рукави і цѣлою силою ваяти ся до переведеня передвыборчої роботи. Практика показала, що тільки розрухані політично вѣчями и зборами села и околиці, идуть добре при виборах. Тожь разомъ всѣ сили згуртуймо при вѣчєвѣй роботі! А коли насъ спинають заборонами, то використаймо § 2 закону о зборахъ и перенесѣмъ нашу діяльність на „батьки за записками“.

Якъ сказано, вже час оглянути ся и за кандидатами, а то тымъ більше що з кандидатурами у насъ справдішня бѣда! Часъ який тепер переживає наша нація, се часъ важної пробы. А всѣ познає в по тому, що коли тепершнє время „ляте“, то наступлюче буде тяжше! Зближає ся часъ розвязки важного питання: „чи бути намъ чи не бути?“

Хвиля така вимагає рѣшучихъ людей, — людей, що з одного боку широкимъ політичнимъ поглядомъ переростають загаль хоч бы и якъ щирыхъ і свѣдомыхъ и навѣть заслуженыхъ людей, з другого боку своєю рѣшучістю дають поруку, що безоглядно стояти будуть за народні права. Не дипломатівъ и кабинетныхъ політиківъ, не тихихъ труженниківъ, але борцівъ и агітаторівъ, треба намъ тепер.

Дотепершнє практика у виборѣ кандидатівъ мусить уступити мѣсто новому поглядю, новымъ обставинамъ. Не вистарчає бути „ревнымъ патріотомъ“ або „добрымъ Русиномъ“, аби бути добрымъ кандидатомъ, а оибель добрымъ посломъ. Не вистарчає повиняти знаменито свои фактивні обовязки, аби вже мати кваліфікацію на посла. Ще разъ кажемо: намъ треба рѣшучихъ, горячихъ и рѣшучихъ політично добре образованыхъ и широкоглядныхъ людей, що ведають велику народну, а не повітій політику.

Се зазначаємо тымъ більше, що вже якъ зачуваємо, декуды появляють ся кандидатури нѣ трохи не вѣдповѣдній тепершньому времєни.

Тьсно зъ тымъ дучить ся и справа вѣдпошеня нашего сторонництва до иншихъ таборівъ.

Новій обставини, грізна боротьба о вѣдпошеня народу вимагають ясної програмової дороги. Минули часи плавання по широкімъ морю „народного добра“, не означеного пѣльями ясноими и конкретными постулатами. Побѣда можлива теперъ тільки при рѣшучій, консеквентній, одностѣпній, словомъ: наскрозь програмовій роботі. Дотепершнє практика догджуваня всѣмъ, вже пережилась. Народне добро вимагає ясної адефінованыхъ умѣв, якихъ годъ добрати, коли бажав ся догодити всякому духови. Політика догджуваня всѣмъ давала доси якъ найгірші результати и теперъ була бы просто небезпечною для народного добра. Годъ-жъ бо, що-бы тамъ, де народонѣ старав ся ити разомъ зъ москвофілами або всякими „рутенцями“, — аби тамъ спѣльнимъ кандидатомъ мѣгъ стати чоловікъ зъ якою-небудь ясною політичною маркою. Хоч-не-хочъ треба було годити ся на чоловіка, що однимъ добрымъ а другимъ незлымъ, що важучи попросту: нѣ зимный нѣ теплый, чи то внаше — безипрограмовий.

Рѣвно-жъ и тактика дѣлена повѣтовъ мѣжъ рѣзній сторонництва не доводить до добра. Такъ вибраний посолъ не мѣгъ вѣдпои становити и не мѣгъ бы становити одностѣпний, наскрозь адіциплінований, своєю рѣшучою солідарністю навѣть при малочисленности выпонуточої репрезентації, але мусѣли бы або йти особнякомъ, або звязавши ся разомъ путаті оденъ другого, ваяти собі взапивно руки, бути собі колодами у вѣдъ. Се жъ и було все проклятымъ дотепершнімъ нашимъ політикомъ.

Тажъ часъ уже рѣшучо зъ тымъ абрвати. Часъ повести акцію політичну — ту головню розходить ся о акцію виборчу ясно и рѣшучо; а се можливе тільки при самостійности такої акції. Не путаймо собі

руки, не ваяймо ся и фактами и вѣчями!

Наше сторонництво, якъ рѣшало, такъ и буде переводити выбѣры емпірично, щобъ репрезентація, имѣлая народомъ, була одностѣпна и тою одностѣпністю спѣльна. Для членівъ нашего сторонництва в тѣмъ одній кандидаты: кандидаты вибраний зъ-посередь сторонництва народомъ, а затвержені Народнымъ Комітетомъ.

Певна річ, що підчасъ остаточного бою выпасті може потреба свободными силами бити протівника и входить въ тѣмъ цѣли въ компроміси зъ иншими сторонництвами (черезъ вѣдпооручиваня Народного Комітету, — такъ, якъ се було и при останнихъ выборахъ.) Але се вже річъ Народного Комітету.

Політична боротьба се война. Она вимагає новихъ карностей, — самовѣдченя и дисциплины. Тожъ можна надѣвати ся, що наші сторонники вноивъ підтадуть ся порученнямъ головної народної управы и консеквентнымъ та одностѣпнымъ переведенемъ тыхъ поручень помогутъ побѣдъ народної справы.

Цѣсаръ вѣ Прагѣ.

Цѣсаръ ставувъ вѣ Прагѣ вчера о 6-й годинѣ вечеромъ. На дворѣ ждавъ на него маршалокъ краевый кн. Любоковичъ, репрезентація мѣста зъ бурмістромъ д-ромъ Србень на чолѣ, начальники політичныхъ и вѣдѣчыхъ властей. На правѣтѣу промову д-ра Србѣ, выглаголювавъ половець по чеськи и вѣ подовинѣ по нѣмцѣкѣ, цѣсаръ вѣдповѣдавъ по чеськи: „Горько бажавъ, аби по довгѣмъ часѣ зновъ знайти ся мѣжъ вѣрными и преданымъ сего краю, спровадивъ мене до моего дорогого королевства Чехія и до моего королевского столища Прага. Зъ живимъ заинтересованемъ бажавъ переконати ся о вѣ великихъ поступкахъ и о розцѣтѣ, який вѣ послѣднѣмъ десятилѣтѣ осягнула великая Прага, маяча

дѣл чи то белетристичныхъ чи научныхъ, по просту тому, що живучи на селѣ не мѣгъ дістати. Любимъ розправляти о вѣдѣчѣхъ, белетристичній, літературѣ, соціології, а найлюбіше о агрономії. Бувъ се агрономъ-теоретикъ, а его, такъ сказати би, выкладъ и агрономіі слухало ся зълюбови. Однѣмъ вѣ практиці не умѣвъ вінъ перевести свои планѣ та жєдѣ агрономічныхъ. Ще найбільше любивъ планѣ цвѣтѣ, виногради и овочеві дерева, і по вѣмъ дѣлалъ ся вѣ его шкільцѣ зъ 1000 штукъ цвѣтѣ різнихъ дерев. Богато селянъ научивъ вінъ цѣнѣти імянѣтѣ вони відъ него різні породе садочинѣ.

Послѣдними часами по при рѣшѣмъ аматѣрѣ нашего народу найбільше цѣнѣли его судьба Бурів. Слѣдѣ а гаетъ на передѣмъ буревѣйной і тѣшавъ ся іхъ сербѣтѣю та побѣдами. Се походило очинѣдѣю а его демократизму, филантропії та вѣдѣтѣ справедливості. Мимо свого старшого віку бувъ покійний рѣдъ идеалистъ, — можна сказати, майже фантастъ. Плєвавъ молодечі идеали, подѣлюа ихъ годѣ, дѣли кождий а насъ еще бувъ студентомъ. Віривъ у воскресѣе України-Руси, хотѣвъ любивъ тылодечимъ жаромъ, віривъ в побѣду демократичного надъ шляхоцкою олігархією и вѣдѣдѣчѣхъ, віривъ в побѣду правды и справедливості надъ фальшомъ и облудю. Особливо єі цѣнѣли рішѣ а его жити буди у него характеристичній, що бувъ ширій и отвертій, і вѣ слѣдѣ було у него якого фальшу и облуды. Се бувъ справді „Направити на нѣмъ жєдѣ вѣдѣтѣ“, ані мѣгъ сѣмѣти про себе сказати: у нѣмъ нема аєрѣи неправды за собою. Се не перепада, се мусѣть признати кождий, хто знавъ покійного Сильвестра.

Та мимо того, що покійний такъ любивъ селянъ і село, сѣло впливало на него шкідливо, Сильвестеръ потребувавъ для себе товариства ученого, потребувавъ широкой освітѣ и науки, а село не могло ему того дати. Страхъ радъ би бувъ дістати ся до більшого мѣста та не судило ся! Частѣ жалувалъ ся передъ мною, що по вѣдѣчѣхъ не вѣдѣвъ на гімназіально-

По похороні пок. о. Сильвестра Лепкого.

Нагла смерть пок. о. Силья. Лепкого перервала всіхъ дуже і врушила до глубини душі. Ще цілий день в зелений вѣсторѣкъ бувъ здоровъ; здоровъ положивъ ся до ліжка, а о 2 годни по півночі уже не було его в живихъ!

Пок. Сильвестеръ знемагаъ уже від довшого часу. Ще вѣ осені жалувалъ ся на фізичну утому; але его приятели приписували се лише его старшому вікови та не велику пракадали до того вагу. Хочъ жалувалъ ся на утому, але такъ від праці народної не отагавъ ся, щобъ не стягнути на себе докору, мовъ би остигъ его жаръ для народної праці. Пригадує собі, що на передвыборчій зборѣ 5 грудня мин. року приѣхавъ тяжко змученній, а мимо того обнявъ провідъ зборівъ, тільки мало промывлявъ.

Найбільше докучила покійному слабѣсть, яка его навѣстила в мѣсѣцѣ сего року. Бувъ се після ореченя бережанського лікаря д-ра Тайтельбаума typhus ambulans. Перележавъ близько два мѣсѣцѣ в ліжку и тоді можна було кождѣй хвилѣ сподѣвати ся катастрофы, бо мавъ такожъ атаки серцеві. Однѣмъ сильній организмъ поковавъ ся недугою, а о. Лепкий подужавъ і сповивъ самъ тяжкі обовязки священника, які мавъ кождий зъ насъ в часѣ вел. посту і Великоднѣхъ съязѣ. По съязѣхъ ставъ приходити до силъ, однакъ все носивъ ся зъ гадкою, що вѣдѣ сего літа дѣсь до купелѣвъ для поратованя здоровья. Зъ тѣмъ лѣше причини не принявъ вибору на голову „Селяньской Ради“. А утомѣ збула сѣлѣдѣна у него и тѣмъ, що на зборахъ мало вже промывлявъ, хотя звычайно дуже бувъ говірливій, особливо межѣ селянами. Я зауважавъ се, коли ми передъ двома тижнями закладали чытальню „Просвѣти“ в его селѣ, в Гвиновцѣхъ, що зъ трудностю приходило ся ему промывляти. Такъ само мало промывлявъ тиждѣнь передъ смертю на загальнихъ зборахъ „Селяньской Ради“.

Злопаматного дня 4 червня еще правивъ службу Б. і мавъ похоронъ в прилученнѣхъ Гвиновцѣхъ. Давъ розпорядженє службі церковній, що і на другій день, в среду, буде правити Службу Б.; та не дочекавъ уже. Вночі живѣна вернула а Бережанъ; о. Сильвестеръ спавъ, але прокинувся, і еще говорили зъ собою о домашнихъ орудкахъ. Тогдѣ діставъ атакъ серцевѣхъ. Положивъ ся до ліжка, терли его оцтомъ і хриномъ, та нічо не помогло, — до пів годни умеръ.

Мене першого повѣдомила его родина про нещастѣ. Я удавъ ся о 4 годни рано до покійника і вбравъ его в ризѣ священнічѣ, якъ законъ велить, та вѣдавъ ему послѣдній прислугу. Мижъ оба за життя такъ любѣли ся! Поѣхавъ я до Бережанъ а потрясающею вѣстѣю, що о. Сильвестеръ умеръ! Нашого декана, о. Кордубѣ, тяжко поразивъ ся вѣстѣ; се-жъ бувъ его мѣльвий товаришъ.

Похоронъ мусѣвъ вѣдбути ся хутко, бо за-для горяча тѣла стало хутко розкладати ся. Тому то не всѣхъ священниківъ дістала вѣстѣ про его смерть і похоронъ. Всѣжъ така збѣрало ся іхъ до трицѣти. Коли виноесли тѣло зъ хати, промовѣвъ першій я на тему слівъ Христа, записаныхъ в Еванг. св. Матея, глава XXIII стѣхъ 29: „Се оставляють ся вамъ домѣ вашѣ пустѣ. Глаголю бо вамъ, яко не имате мене вѣдѣтѣ отсѣлѣ“. Дістѣно велика пустка лишила ся по о. Сильвестрѣ. Его хата опустѣла; а в нѣй було все такъ гамірно, весело, повно! Его парѣня опустѣли; а вінъ такъ любивъ своїхъ людей, а вони его! Яку покійний мавъ любовъ у народу, докажемъ здвигъ и плачъ народу на похороні. Повѣтъ бережанскій опустѣлъ, бо не стало доволѣтного провідника народної праці і національного руху. В церкѣвъ промовѣвъ о. Сосенко, пращачуя покійного відъ прихожанъ; на цмѣвтарі промовѣвъ о. Конечничъ відъ священниківъ; а по всѣхъ говорѣвъ п. Старухъ в імени „Селяньской Ради“ і селян-хлѣборобівъ. На домовину зложили вѣнцѣ: д-р Чайковский відъ бережанскихъ товариствъ рус-

ких, бо о. Сильвестеръ належавъ до всѣхъ; родина відъ себе; молодіжъ бережанська зъ написю „Невтомимому борцевъ за долю України-Руси“; а селяне зъ Вербова зложили вѣнцѣ зъ живихъ цвѣтѣвъ. На похоронъ прибули такожъ о. шамбелянъ Сосенничій і маршалокъ Трачевскій. Конделѣнційні телеграмми прислали лише: Стефанікъ, д-р Савчакъ і д-р Дорундикъ зъ Калитовскимъ. Якъ за життя любивъ покійний гостити у себе селянъ і запрошувавъ іхъ до своей „миски“, такъ і на похороні засѣли побѣчъ інтелігенцій заступники селянъ до скромной перекуски, яку родина зготувала для численно зібранихъ гостей.

Самъ мѣгъ би я закінчити описъ похорону пок. Сильвестра. Та годѣ здержати ся, щобъ не подати деякихъ характеристичныхъ рисівъ а его життя. Покійний Сильвестеръ бувъ чоловікъ надзвичайно симпатичній, любий, лагідний, все усмѣхнений та говірливій. Любивъ все товариство і науковѣ дѣпнѣти. Тому радъ бувъ, коли хто до него зѣйхавъ, і коли мавъ зъ кимъ побалакати. Покійний бувъ дуже гостинний и такъ само і его жінка та всѣ жінчынѣ рѣдини. І не диво і его жінка, то довила пок. о. Михайла Глібовицкаго, парохъ а Бережанъ, котроу мавъ за цѣль свого життя: добре робити, кому лише що змѣгъ. Відні студенти мали у него помічъ и притулокъ і вінъ вставлявъ ся за ними в разѣ потреби у профессорѣхъ такъ, якъ за селянами в урядѣхъ. Коли умеръ пок. о. Мих. Глібовицкій, то мой товаришъ пѣтомѣцѣ (діяло ся то в 1886 р.), давні ученики бережанскі, всѣ плакали за „нашимъ татунькомъ“. Огже не диво, що коли о. Сильвестеръ мавъ за жінку доньку такого всѣмъ любого татунця, то і дікъ о. Сильвестра бувъ такожъ такий гостинній, привѣтливій, любий.

Покійний Сильвестеръ не гайнувавъ ніколи часу (в картѣ не любивъ грати павѣтъ в невинній гри), а весь вѣльний часъ обертавъ на чытанѣ або писанѣ. За молоду чытавъ багато, то-му бувъ дуже очытаний и образованій. В пѣльнѣмъ віці не чытавъ уже всѣхъ найновѣйшихъ

Ф. Корнецкий и Сп.

у Львові
пасажъ Гавемана

поручає
найдешевше
171 2-6

Фуляри, мушліны,
полотенця і перкалі.

Породицата на „ДЗЛО“ и малешинство се изнесува
клати у Љвови.

ДЪЛО

[illegible]

Що не всь, уважаючи себе упривілюгова-
ними до експлуатації політично-економіч-
них прав у нас, могли бути звільнені
вдів податків, то и заворушилися обшарвані
Кричат хлопш-хлобороби на всьляк
дачка и драчки, для чого-ж бы и ним не во-
доватись? И они-жъ „ziemiańskie“! Въ тѣхъ цѣ-
лѣ скупали свои своихъ на раду до Рогатки-
на, обісла до Бережанъ, а вѣдци и до Ста-
наслава. Та всѣ тѣ шляхоцкі паньскі кон-
вентиклѣ вѣдбувають ся лишъ за записаннами

Поминувши кривдяче набрѣдъ оцѣненъ
грунтоѣ, поминувши всѣгдакъ „помылка“, че-
резъ котрѣ выпадае не одному платити подат-
къ въдъ того, що е въ посѣданю другого,
або и той самъ податокъ платити неразъ по-
вѣлька разбѣѣ, — досытъ указати на безлѣтъ
бюрократичныхъ формальностей и инстанцій
въ котрыхъ навѣтъ интеллигентный чловѣкъ
не годенъ вызнати ся, такъ що и дорога ре-
курсовъ стае ся по большѣй части для про-
стого чловѣка недоступною. А вже найлѣп-

На вѣчахъ, о которыхъ бесѣда, поднесена въ другую категорію замѣтвъ. Поодинокіе бесѣдники, а въ слѣдъ за ними, а авторы чи

Только каже урядова газета. Слова не
були бы гарні, коли бы... не з'являли їх фак-
ти. Особливо забавляє зрада рекурсивів у жи-
тцях. Оскільки ж їхніше було бы такт, як
було повинно, — щоб жаліди рекурсивів
жалоби не були потрібні. Посити ся з ре-
курсивів у жалобами назвати нителісентному
чоловічкови не раз в'одхоче ся, особливо коли
жк се на жалі ажк жидто часто буває, цї-
лизи риками годі дождати ся ползодже жк.
А щб жк казати пр. за селянина, котрий на-
зати пеняти о томъ не має, якъ взяти ся до
справы! Крути, верти, а фактї остане фак-
томъ, що поведене податковихъ властей дово-
дити нашъ народъ до розпуки.

§. 1. Стоварищеніи заробковийи и го-
сподарскіи, основаннйи на подстаніи за-
кна въ дни 9 чивня 1873, В. г. д. 70, що мають
за цѣль помагати своимъ членамъ удѣлю-
емъ позикомъ, удѣлюе Красный Союзъ ере-
дидый* позикомъ на фирмовы акценцы ве-
селемъ за оплатомъ 51% чергированъ за горы.

Парубок Микита служить у багатих господарів Петра і його жінки Анни. Петро старий та хорий і вередливий. Анна молодша здорова газдиня. Межи обома пожиття як найгірше. Штука zaczyna ся лайкою межи господарями. Межи Микитою а Аннісю заво-

Діавол не спить. Матрона працює над осудженням своїх замірів: треба Петра як най-скорше позбудити ся, тільки щоб свої гроші не лишив кому другому. Солодкими словами

Микита і Анися уже пібрали сія та живуть на своїм господарстві; але живуть погано. Микита розлюбив Анисю і зовсім явно завів любови з приглухою донькою пок. Петро Акулиною. Акулина знає о всім, знає про смерть Петра і ненавидить свою матиуху. І Анися її ненавидить, бо бачить, що вона стає між нею і Микитою, а до того знає її тайну. В хаті некло, а Микита ще й розиш ся. Він не гаєдує сам, лиш шавує та гаїнує загарбані гроші, дарунки скуповує для своєї Акулини. Наймив собі наймита,

Гріх Микити з Азуліною не остав без наслідків, а ті наслідки виявилися як раз тогді, коли з сусіднього села приходять сватати Азуліну. Дуже негодісна хвиля! Така

Щоденно світле представлення (вв неділю два впрям д
вляня.) — Виступи першорядних силъ артистичн.а
Початокъ о 8-й год. вечеромъ. — Білети до набути въ
бурж двеникѣвъ п. Пльона, уд. Кароля Людинка ч. 1

➡ По конфіскації накладь другий. ➡

Виходить у Львові ще один (крім «Львівського літературного додатку») «Вісник літературних новин» виходить з второго, з второго і п'ятих на переміну разів з Львова.

Передплата і інсерти приймають: у Львові Адміністрація «ДВЛ» ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в бюро газети ул. Карла Людвіга 9, в А. Ольшавського ул. Вильгельмівського 2; — в Ярема: Д. Вильгельмівський; — у Відні: М. Дукес, Л. Селлерстатте, Р. А. Рихтер, Нібелінгенштрассе 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11; Hasekstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: М. Hasekstein & Vogler.

Передплата на «ДВЛ» і на листівки з інсертами виходить у Львові.

По сесії державної ради.

Ані князів, ані графів, а простому докторови прав, поставленому на чолі міністерства, удалося зробити те, чого другий не міг зробити. Д-рови Керберови удалося своєю політикою доклати величавого на сю хвилю д'ла. Вони зуміли усунути так актуальний нині національно-языковий питання на другий, далекий план, уміли одних захищати, других утихомирити, усунути якнайшвидше обструкції, якими уже водились ліві відзначалась віденська палата послів, та остаточно — у рухомі в парламенті.

Хотіть всемогутній §. 14-тий в крайній потребі може все зробити, все-ж таки годі ним заступити конституцію; а кинути її в куток, — на те маємо в'їхати в сім'ю часів не зважувати на неї. Вже і давніше проведено захищувати в парламенті заступників всяких народів і суперечних національних інтересів всілякими цідками т. зв. економічними; виходило оно на те, як коли дітям-зведенцям, що в'їхали спорядити і лають, показують забавку, для всіх цікаву і бажану, щоб лише увагу їх звернути в іншу сторону. Та аж д-рови Керберови пощастилося придумати таку забавку, котра справді зацікавила всіх. Мовляв, а чи не бачили ви дарунки для всіх країв, і притягло в державній раді, а парламенті переміняв ся в одну велику правительствену партію.

Регуляцію річок, будову залізниць і водних доріг порішено щасливо, а правительству так прихильно всему тому, що вже і найвищу санкцію дістали ті закони.

Що-ж зискала на тому Галичина? Як звичайно, зовсім не багато. З пів мільярда, призначеного на залізничні інвестиції, припадає на Галичину 77 мільйонів, між тими 3 1/2 міль. на будову локальної залізничної в Нового Торгу до Сухої гори і 10 міль. на будову залізниць з Львова на Винники, Перемішляни, Бережани до Підгаєць. З другого пів мільярда, призначеного на будову водних каналів, що рівночасно має по-

чати ся у всіх краях, припадає на Галичину ледво кілька мільйонів. Певно, що в ся незначна участь краю вийде комусь на добре; але не можна перецінювати той користі для нашого краю, а передовсім для нашого народу. Наш народ такий вже голий, що ані вивозити ні селівцями ні водними каналами не має що, ані привозити не має за що, ані навіть не має за що їздити, — хіба... до Америки або до Боснії, звідки опісля вертає «шупасом». Могли б його підтримувати заробки, які очевидно будуть при будові залізниць і водних каналів. Та чи багато у нас до таких робіт уживають наших робітників? Коли не Італійців, то Мау-ровів спроваджують громадами, а наш руский робітник заробить хіба при такій роботі, до котрої ніхто ніхто не хоче брати ся, — хоч по-за границями краю наших робітників всюди хвалять собі.

Безперечно більш користі принесе регуляція річок; коби лише скоро приступлено до неї і не упосліджувано при тому, як се так часто буває у всіх п'їм'ї, руском часті краю.

Але те все, більше або менше гарне, поки що гарне лиш на папері. Скоро прийде до діла, коли треба буде дати і гроші на всі ті гарні р'їчи: тоді знов троха в п'їм'ї світлі покаже ся справа. Однак, поминувши навіть і се, — чи годі ми довго витримати це, коли чим скоріше не буде порішено справа національна, так зручно, тепер усунена на б'їк? Інвестиція, хоч б і принесла нам навіть далеко більш користі, ніж по ній маємо підставу надіятися, не усунути тих кривд, тих знущань, які наш народ терпить щодня, так що вже і тепер рве ся всяка, навіть руска терпелівість. Усунути кривди наш і всякий нещасний наслідок чим раз зухвалішим агресивності наших противників і чим раз завзятішим нашої боротьби у власній обороні — се може єдиний закон о національній автономії, котрий забезпечить б нам національну автономію. І сего ми мусимо домогати ся всіми силами і всіми законними способами.

Рентові посылости.

Timeo Danaos! Галицький виділ краєвий, як репрезентація шляхотско-польского союму на парті бере ся ратувати галицького хлопця від економічної руїни, хоче утворити трикутну матеріальну підставу нетривалого розвою селянської маси, яко «правдиву» підвалину суспільної будови. Реформатори з виділу краєвого перестудіювали докладно бл. п. проект Гупки і проект Поточка, перевели докладні «розвідки і студії» в той спраз, «прійшли до переконаня», що справа вже достигла на стільки, що може бути по-лагоджена в законодавчій дорозі в виготовили два проекти законів: один «о творенні рентових посылостей», другий «о часовій неподільності ріллянських посылостей, користаючих з рентного кредиту».

Перший проект обіймає: правні приписи, котрі означують, що таке рентова посылость, в якій спосіб і під якими умовами край буде давати поміч таким посылостям, коли посылость триватиме характеру рентової посылости, постанови о властях покликаних до творення рентових посылостей, о емісії рентових листів і їх порцї. Під рентовою посылостою закон розуміє такий ріллянський середній розмір, котрий суто власністю одною особою, або співвласністю подружжя, обіймають хату і господарський будинок, або на котрих потрібні будинки мають бути поставлені в обіймають від 3 до 60 гектарів ґрунту з річними катастрофальними доходами не меншим як 50 К а не більшим як 1000 К. Такі господарства, обтяжені позичкою сплачуваною річною рентою і в ґрунтовій капіталі записані як неподільне господарство, закон називає рентовими посылостями.

Рентова позичка буде давати ся на 66 або 78 л'їв і як довго будуть тривати виплачуючі з позички відносини, посылость мусить лишити ся неподільною. Властитель рентової посылости не буде міг скоріше виповісти позичку, як по ульві 10 л'їв від ея заставленя. Власть удільюча позичку при певних обставинах буде могла дозволити на

Передплата на «ДВЛ» з літер. додатком
в Австрії: за границею:
на річний рік 16 гр. на річний рік 12 гр.
на пів рік 8 гр. на пів рік 6 гр.
на річний рік 11 гр. на пів рік 7 гр.
на чверть року 5-50 гр. на чверть 1 гр. 20 гр.
Галицька Адміністрація в Львові під ч. 24
ул. Баторія. — Румунскі емісії в дії на по-
передніх емісіях. — Галицька неоплатна
ріллянська збр. дора.
Масштабна членська комісія 5 гр. на проз. 7 гр.
Оголошення зовнішніх приписів в дії на 10 гр.
збр. одної емісії акціонером або ін. т. в. в.
Рентова «Вісник» в дії на 20 гр. в. в.
Відомості в дії на 20 гр. в. в. приписи в дії на
15 гр. збр. зовнішн.

скорішій сплаті ренти або її часті. Властим покликаними до творення рентових посылостей має бути: краєва комісія для рентових посылостей і виділ краєвий.

Виділ краєвий буде видавати важні на оказательні збірники, з долу опроцентовані по 4 і 4 1/2 % рентові листи, а собою окремо ухвалено означити границі, до яких висота емісії може наступити. За ті листи рунять край, а окрім того виділ краєвий пропонує видавати субсидіями поруки правительств за опроцентовані тх листи. На першій раз виділ краєвий пропонує тахітим емісії рентових листів на 5 мільйонів корон.

Проект о часовій неподільності рентових посылостей подає улюбля, під якими буде можливе виділені певних частей з такого господарства, его парцеляція і анексія господарскої самостійності, як ся неподільність має бути унаслідком в ґрунтовій книзі, о неможливості дати два або більше рентових господарств в одно більш, хіба, аби кожне з них творило водрубу, самостійну цілість, дальше, коли гасне неподільність, нарішть розні приписи в справі вписи до ґрунтових книг.

До сесії справи вернемо ще раз. Покі-що скажемо лиш тільки, що добром ся для нас не пахне. Всяка економічна реформа, хоч б она не знати як гарно зверху виглядала, коли ся переводять в виконувати ті, що перевели викупно права пропанації, скоріше вийде в користь тх, що реформу переводять, як в користь тх, для котрих она переводить ся. Як довго не будемо мати єдиного вибраного на підставі загального голосування, з народною соймовою більшістю, так довго не будемо мати реформи водрубок, котрих інтересам широкого населеня. Як до пана Гупки, так і під адресою авторів обох нових пропозицій можемо сказати: Боже, борони нас перед нашими приятелями, бо в ворогами своїм дамо собі раду!

(2)

ВЛАСТЬ ТЬМН.

Драма Льва Толстого.

Вражина з народного руского театру.

(Дальше.)

Драма повинна живо характеризувати особу сучасні і обставини, серед котрих вони живуть. Після новочасного поняття нема що в драмі шукати за тенденцією ані за провідною думкою; вона має нам вірно малювати життя. Чим глибше зачеп автор в житю людським, чим глибше заглянув у душу поодиноких осіб, тим більшу вартість має штука. Ходить лише о те, щоб з тої глибини не вийшла розтягність, бо цідкою драми є, що характеристика має виходити коротко і живо. Се не повість, котру можна перервати, сховавши під подушку і завтра дальше читати: у драмі образ повинен бути цілий, а вірний і ядристий. Отже коли автор змалює нам вірний образ життя і вразить нас силою своїх спостережень; коли введе особи, котрі серед сучасного життя дійсно можуть знаходити ся; коли ті особи ділають і говорять лише те, що відповідні до них живуть і першовзори серед таких обставин мусіли б або бодати могли б ділати: то драматург відповів уже своїй задачі. Драма уже єсть д'брю. Ходить ще лиш о одну річ: чи ся частина життя, котру автор змалює, чи вона цікава чи ні; чи те, що ділають або говорять его особи, є цікаве чи ні. Тут сама природа річ помагає авторови. Скажу я, що автор має коротко а сильно характеризувати особи і життя; а

звісно, що чоловік показує скоріше і виразніше свій характер у хвилях незвичайних, небуденних. Отже таких хвиль і такої акції добирає автор у драмі та уважає лише, щоб вони були в згоді з звичайним, буденним життям. А коли їх дібрає і виві, то й відповіді вимогам новочасної драматургії.

Толстой у своїй драмі «Власть тьм» малює як найвірніше життя російского хлопця, его душу і его житє. В се житє, в ся душу заглянув він глибоко і знавляв їх на тлі дуже цікавої, хоч і страшної пригоди з кримінальних актів та зложів майстерський твір, котрому нічого уявити і нічого додати не можна.

Рукою великого артиста відтворив образ той «власть тьм», яка лютує меж російскими низшими верствами; показав людину, що серед неї живуть, і як вони живуть; показав нам мистецки змалювану широку душу того російского простолюдина.

Але Толстой пішов дальше. З вродженим собі чоловіколюб'єм він не лише малює тую душу, але і любить її і нам каже її любити; хоч вона тьмою пригнана, грішна, а однак достойна любові, бо людина, а для автора і російської публіки ще достойніша, бо російська, рідна.

Він оправдує її з гріхів, оправдує тую тьмою, серед котрої вона блукає; відраза, яку вона справляє на видця, звертає від неї до тх, що її окували власттю тьм. Дивити ся, і ти не годен ті особи ненавидіти; протавно находити у них багато гарного, а ненавидиш лише сю «власть тьм», серед котрої вони ходять. Ся власть тьм родить сей

«фаталізм», що пхає особа драми до щораз більших злочинів. Ось вони, сі особи:

Микита, герой драми. Він не злий хлопець, серце у нього добре, лиш слабій характер. Він — вітрогон, але до злочину не спосібний, і бере участь у злочині під напором других, під напором фаталізму, якоїс вищої сили, — власті тьм.

Своє добре серце він показує в сцені, коли Петро, его господар, прощає ся з ним і просить прощення. Микита плаче, хотів перед хвилюю був дуже «легко успосіблений», він щиро кидав ся до віг. Доброту его бачимо у відношенні до свого батька, котрого він любить і шанує. Доброта его показує ся у щирості его співді. А однак сей віг добрий чоловік, хотів і не бере участі в отрогну господаря Петра, але користує з того злочину; гроші Петра бере неохотно, але гайнує їх зі своєю новою любовю, гайнує а цинізмом в очах рідної жінки. Свіість грива его і він не, топить червака. «Власть тьм» чим раз дужче обхоплює его, і він, щоб затерти сліди своєї гідкої любові, прислуговував жінкою і матірю лізе в лох і душить дитину Акулину. Що его до того привело?

Він був «донжуаном», вітрогоном; «люблю тії баби більш меду» — каже. Власть тьм, персоналізована в особі матері, не допускає до его ума поняття честі і обов'язку. Він зраджує Марину, пускає її на свих і вужду, а клене ся ложно перед образами, що не має з Маринкою ніяких зносин. Се перший его крок у пропасть; а у пропасть дорота хована, і він сує ся чим раз дальше, аж поки не найшов ся в хвилі, коли прийшло ся

хопити за мотуз, щоб повісити ся. Страшно то хвиля, одна з найгарніших в цілій драмі: Страшним звуком обзивав ся в душі Микити відгомін докананого злочину. Ему приувався плач дитини, хрусніли маленькі кісточок; сурів вишав в его серце. І в такій хвилі ему доводило ся стрітнутися з Маринкою, своєю першою невинною любовію, ненав'є з своєю власною молодістю і невинністю. «Мариночко, голубко моя!» каже він до неї ніжно, солодко: «ходи до мене!» Хочє її обняти; вона не дає ся. Її здає ся, що він хоче любові. Ох, де-ж ему до сего! Він не її кланє, а кланє свою невинність, свою молодість. Він їй хоче обняти; вона там гарні, а так далеко від него! Марина утікає, ему лишав ся — мотуз. Нема ніщої ради! Не піде на весіле, бо там люди, а він людині б'їти ся. Тут на подвір'ю серед ночі нема нікого, лишє він і Бог; а Бога він не боїть ся. Він давно перестав Бог боїти ся, — ще тоді, коли закликав ся перед образами; для того боїть ся людин. І давня річ: аж який поганій салдат, котрому за мотузом витягував з соломки, дає ему науку, що людині нема чого боїти ся, а треба боїти ся Бога. І наука прийняв ся; він вчинив ся її, той думка о Богу, і іде — визнавати свої гріхи. І в тій сповіді находити полечку для свого бідного серця. У тій сповіді і у видці родить ся чуття безмірного вдоволення. «Більше Вам нічого не скажу!» — кінчить Микита, а інтелігентний видець скаже: «і більше нічого не треба!»

Друга важна особа у драмі Анна ся, жінка Петрова, а відтак Микитина, також більше нещаслива, ніж ляха. Скапала свій вік мо-

В Науковім Товаристві імені Шевченка приймає ся передплата на повне, наукове виданне

нім папері буде 6 до 8 гр., за опрацювання по 60 гр. Хто зложить до життя н. ст. 5 гр. (а хто хоче з опрацювання — 6 гр.), дістане 25% одуку з ціни видання (не враховуючи в то опрацювання), а решту заплащать при III і IV тт. Поодинокі томи будуть продавати ся дорожше. Передплата приймає тільки Наукове Товариство імені Шевченка безпосередно. 1-3

ПИСАНЬ О. ФЕЛЬКОВИЧА

в 4 томах, під ред. проф. О. Колесни і Дра Ів. Франка. I-ий том (історія) має вийти в серії або вересні, II-ий (політика) в грудні або січні, III-ий і IV-ий (драми, матеріали біографічні і студії про Федьковича) вийдуть пізніше; ціна за комплект, на гарній папері, з опрацювання — 6 гр., дістане 25% одуку з ціни видання (не враховуючи в то опрацювання), а решту заплащать при III і IV тт. Поодинокі томи будуть продавати ся дорожше. Передплата приймає тільки Наукове Товариство імені Шевченка безпосередно. 1-3

Черепяк политический.

Поговорки о заключении мира съ Бу-
рами выступают въ три разныя политическiя
формы. Генералъ Бота хочет стоять за то
лишь за то, что съ поручеными ему ма-
гистратомъ Крігеромъ договорити, абы вступить
съ нимъ въ договоръ, абы заключили Бота съ
Нидерландомъ. Голландскій король съ Бретер-
вертомъ до Шваддерсону, абы вступить въ
переговоры съ Ботомъ въ Дюссель. Дюссель
доноситъ съ Брусселя, что царь Ботомъ ма-
гистрату представити президенту Крігеру
властныи станъ рѣчи въ подданствѣ Афри-
кѣ и магистрату нидерландскій и царь мир
сего мира не може имѣти заключити въ
Ботѣ, абы издѣлъ востой команданта Курбей-
лине одвѣи Крігеръ, который магистрату
магистрату приказъ издѣли оружіи. Kolli-
sche Zig. доноситъ съ Брусселя, что ма-
гистрату магистрату въ Европѣ Бураки пред-
ставляютъ мирной тенденціи, съ которыми
магистрату Крігеръ въ Лейдѣ не симпатизуютъ. Не-
дѣлю магистрату приважаютъ въ конференціи
жизни Боты съ Крігеромъ. Она магистрату
корнестей англійскій предложена въ справѣ
заключена мира. Бруссельскій магистрату
магистрату доноситъ, что Крігеръ въ Ботѣ безъ
перерыва корреспондируетъ съ собою
цифрованными денешами и магистрату
Крігеръ приготовляетъ транзитный справѣ
востойскій и востойскій неперерывъ.

Д-ръ Лейдер заявява кореспонденту Localanzeiger а, що жълена Бота не мае вия-
кои урядовии місци, але мымо того відвідає
Крігера. Репрезентант англійського правитель-
ства заявяє въ парламентъ, що Англія не
ведуть вже війни, але боти ся зъ дробными
напаками Бурій до 100 а найбільше по 200
людей. Въ полѣ стоить ще до 17.000 Бурій.

<Unio catholica>

(3₂ судовани сапѣ).

Въ пятницу 1 (14) с.м. началъ ся передъ
звычайнымъ трибуналомъ каторного суда у
Львова процессъ противъ генер. заступника
ассекр. товариства „Unio catholica“ Феликса
Тумана о соревнѣвренн кавцій побранныхъ
въдъ агентовъ и въдъ особъ, принятыхъ до
бурьово работы.

Актъ обжалованія виводять, що Туменъ еще на гехицѣ легкодушно провадивъ ся, о-пѣлся неправно тигуловъ ся нижинеромъ, а збѣгавши гѣмъ заступникомъ товариства „Unio catholica“, при помочи жидъ Кацисля почавъ організувати бюро в агеитурѣ. При-чинеъ въ вознижѣ Іос. Ратуша (уже змер-шого) в Мих. Ломичука, збравъ відъ нихъ по 600 К. кавців, котра пропала. Пропали д лше кавців: 2.000 К. Фр. Деложъ, покла, що мавъ обіати агеитурѣ на цѣлу Буковину. Іос. Луцкогъ въ Черемшанъ 1.400 К., Віик. Витезъ въ Краковъ 4.000 К., Садоніи Пешт-ковскон у Львовъ 2.200 К., Роберта Сталера въ Краковъ 2.000 К. Въ тй жергѣ позми-хидивъ Кацисля, головний збѣгивъ Тумена (вухреста), обіщавши пѣтъ интративъ доходѣ.

а Тумень все те бравъ, хочавъ для себе и до
лиренинъ у Вѣдн не вѣдывавъ.

По водочтаню акту обжалованя оборо-
нцы д-ръ Лазеръ записуе некомпетенцію
суду и домагае ся придревати справы передъ
судъ присяжныхъ; бо тутъ разходитъ ся не
лишь о факти, наведенъ прокураторомъ, а о
цѣлѣ доказателствъ и ассураціи, и шо зъ-
тати обжалованъ разправя публича не выро-
битъ, щобъ лично повѣсти о цѣлѣй справѣ. Але
тобѣ назъ до того не прихиливъ ся.

Ця генералів відповідало обсягом вантажів, що живить першак на "предста", як то вважати як міські незалежними молодіжкою, не по робити всієї діяльності, обсягом ся, негустий 1888 р. до служби при зельшниця Каролі Лисинська із платю 400 ар.; уживавъ титулу Лисинска, бо такъ технічною звичиною людю думати, перебівають на католицькій, бо ему тавою була більше подобалась; по 12 лѣтахъ служби неуспокоював ся, а въ пати мѣсяцѣвъ по дѣлѣ військовій въ зносини азъ "Унію" а бар. Кальбергатець, гол. директоръ "Унію", из дѣлъ ему повиненъ на генер. атента для Галичинни въ Буковини. А коли обжалований звернувъ уважку ультракатолицькихъ проводирѣвъ "Унію", що въ Галичинѣ годѣ буде щось жидѣ а вояцѣ, то не противящѣ ся тому бар. Кальбергатець, лише радящѣ їмъ робити безъ шуму. А що найважѣйше дирекція цього не дала на уладженѣ бюрое, тому въ тѣй справѣ удавъ ся зѣлѣ о порадѣ до не. Л. Ольшевскѣго (бернардина), що бувъ членомъ надзираючою рады, приймавъ жидѣвъ на атентѣвъ, бо їмъ звѣстою до того у насъ найсирѣтѣйшій людю. Такожъ в асекурованѣ жидѣвъ: ажъ коли жидѣ перерѣвъ, а ему не хотѣла дирекція заплатити, вѣйшло на верхѣ, що нѣбѣ то "Унію" сторони водѣ жидѣвъ.

Наибольшее жалованье получалому Каценель, — такой оборотный, что звербувал Дельжога и Лудного; они зложали по 2.000 К, та гривні ї ужити на початкові потреби львівської філії. Хоті жалованний мав 0-бовязок ті кавці віддавати до Відня, то з другої сторони, він ставивши дирекції на своєї сторони доважну запис, мого ті гривні ужити для добра институту. Все те вело ся иже, записувано в книжках, которых ниві нема, и воні приспорств для „Unit“ чисельник 25.000 К, так що товариство зробило на Галицькій, а заглядаю на ниві добрий інтерес.

Въ справѣ казній Позданиського въ Пе-
ремислѣ, Стіслера въ Полянѣ, притиснений
Туманъ не вѣгъ выгертъ ея, що выставивъ
нагъ погвердженъ зб сфалшоваными подписа-
ми центральнѣй дирекци въ що хотѣвъ самъ
себе фінансово ратувати, та тільки покля-
кувъ на те, що бар. Кальбермагенъ знавъ,
що 6.000 К. не вистарчає на веденє адміні-
страці фінанс, та що вѣнъ тї грошѣ на ту
цѣль уживъ. Те все було бы въ порядку, якъ
бы приняты за агента Вѣлейскій не зрадѣвъ
бувъ тайну передъ кс. Ольшевскимъ и д. ромъ
Старчевскимъ, котрі и постарались о его за-
судженюванє. Ожалоуваній твердѣть, що знавъ
д. всего упованченє, все робивъ для добра
товариства, що его скривджено, все засекне
стражащѣ и позабавивши при томъ его дово-
дой и водноводѣй документи.

Приступлено до переслухання першого свідка, бар. Кальбарматена. Оборона супротивила си його затриманню, бо против' нею такі н. Туманова, як і 35 других о ебей, та у всіх провацій, де лаш оперує «Уно», вноси жалубу з найрав спроне- врена. Скільки заарешчено н війн знає

по німцям: „Unio“ и не гадала своєї операції заводити в Галичину; але коли навинуєся Туменів и запоручивъ усильки, то именовано его генеральнымъ агентомъ. Призавелено ему в ята собі одного, обієднав другого и третого урядника, ба вийти було влілі аж 11 урядників и 2 возняных до роботи. Для яког самъ Туменів зь однимъ писаремъ вистарчував. Вкінці Туменів такъ все „терекорганізованъ“, що видано на те 28 000 К. арміей, около 15 000 К. поборняных зь кацій, и 12 000 присланных Туменови з дирекції „Unia“ на різні видатки.

Цинь веде ся розправа даліше.

Щисъма зъ краю.

Зъ Самбѣрщны.

[Шкóльний амфібіи]

Завдання галицькому чя то властиво польському міністрови просвіты, подѣ его вильномъ и охороною, виплескать ся по нашихъ школахъ новый рѣдъ людцѣвъ, що попросту можна ихъ звати школьними амфібіями. Вызначать си они тымъ, що вурѣкають ся рускою народностю, мовою, руского обряду и всего що даше мужицькимъ духомъ и гайдамачиною". Людцѣ ти говорять лише по польски, дѣтей своихъ стрѣять въ рогачки, комнаты свои обвѣшуютъ бѣлыми орлами на червоныхъ полотнѣ, остенціائی берутъ участь у всякихъ "патріотичныхъ" обходахъ и такъ само остенціائی обминають церковъ, мовѣ бы водѣ не несло чум-ю. Людцѣ ти не мають нѣякого почета своєї чести анѣ своєї думки ни погляду: у нихъ лише... жолѣзъ, а крѣмъ того те, що скаже пан starosta". Якъ они годий виховувати молодѣй полѣзляти на людѣй зъ честнымъ характеромъ, — о томъ злишню говорити. Ажь лѣчно погадати, якъ те в-ховане колись мусѣть пометити ся на суспільно ти.

Въ Самборѣ при одній народній школі в. навч. професора⁴, що за для жолоба цу-
рас ся свого руського роду, дати свои пере-
вѣвъ на „Полябовъ“ та удає, що навѣвъ не
умѣє говорити по руски, хочъ его школьній
обов'язки вимагають знаня руської мови. До
церкви вѣкотно не ходить; а коли передъ Ве-
ликими святами тагнули его учитель-
товаришъ на реколекції, читаній ватехатомъ,
вонъ водмагавъ ся, упевняючи, що вонъ не
Русинъ.

Не лише дві ся і в Старбмь Самборь; тамт таких шкільных амбіцій повно єсуды. Самь шкільный інспекторъ Забор някъ крѣз ся зб своїмь русиньмь родомъ на чѣ з якою провинною, обминае рускій домъ, въ школѣ и въ щоденній бесѣдѣ ужинае лише польскѣ и мовы, руску мову упослѣджуе при шкільной наудѣ та на кождымъ кроцѣ старе ся Русинамъ донеча. Коли було до обсаджєня мѣсце управителя школы, въ Старбмь Самборѣ, а члєны окружны рады шкільной — внявши п. старосту и п. інспектора — були готови дати єю посаду вѣлдорозѣ конкурєу Русинови: тогдѣ старосамборскій панъ побѣзъ до шкільного вєзиря и при єго помочи сироваджєно пана III., сына якогось паньского лєояна; теперь самѣ Польскы водбѣрають свои дѣти въ вѣлѣ того здолного педагога та пошляють до винныхъ мѣст до школы. Польскы єсєнды, видачи, що п. III. — вѣнъ такжъ Русинъ! — перевѣдѣт свои дѣти на ла нѣсть, выразили ся,

що Русины на тѣмъ нѣчого не тратятъ, а По-
лякомъ нѣчого не зискають, бо п. III. не тільки
Полякомъ готовъ стати, коли сего и интересъ
его вымагає, але и вѣсми, чымъ бы хто схо-
тивъ, після того, куды вѣтеръ оберне хо-
роводъ.

На сеп рѣкъ було 140 к. прина-
закушо книжкѣ до окружнѣ школьнѣ бѣ-
блѣотекѣ. А хочѣ въ старосамбѣрскѣмъ окруж-
майнѣ по всѣхъ селѣхъ дѣти рускѣ то н. выскѣ-
торѣ зъ п. управителей школы, пошпавши
на ухѣ зъ староухѣ, не заупили до бѣблѣ-
текѣ анѣ одновѣ рускоѣ книжки.

теки анъ одной русской книжки.

Колѣмъ жежи людми рускыи рѣ-
часто лучають ся амфібія, що для жолоба
для авансу, для гарныхъ очей п. старосты и
т. п. цурають ся свои народности, мовы, а
навіть церкви: то ча-жь дивно, що леда шур-
готина поневтрѣе Русина и руску мову та
має себе за щось вышого? Огъ є въ Самбо-
рь при ул. Ткацкой недалеко рынку пановъ
— мабутъ Верцакъ зве ся, — що має въ
двоухъ тѣсныхъ комнатахъ щось нѣбы реста-
вращію. Вѣтъ тринае такожъ кухню въ интер-
натѣ учительсково семинаріи та частує руску
прислугу такими словами, якъ : „Tu, ruska
kiszko!“¹⁴ и т. п. До недавна маѣ вѣтъ надъ
своею рестаурацію такожъ и руску написъ;
але коли рестаураторъ въ „Народной Гостини-
ни“ абанкротувавъ, п. Верцакъ позувъ ся
конкурента и знявъ чи замазавъ руску на-
писъ надъ своею рестаурацію. Ну, тутъ сира-
ва легка: Русины повинні постарати ся о я-
ку другу рестаурацію; могла бы она въ Сам-
борѣ добре утримати ся, а п. Верцакъ нехай
зведе „Народной“ та фетъ подѣеий хлѣбъ.

П О Р И Н К И.

Русины! Памятайте на народный фондъ!

— Вчорашнє число „Діла“ скомпівкувала знов прокураторія державна, зачїпивши сміть разом коротеньку новинку аб Стрыя. Мы заарядили зараз другій нагляд, такъ що въ експедиції зайшло мале лише опованє.

— В женской школе выдвальной им. Шевченка (при пл.щ. Столбцкой ч. 6, въ партеръ на лѣво) водбудуться д. 28 с. м. о год. 9 зрана приватный испыты Зголосити ся треба до 24 ого с. м.

— Лыскальна зельзніця Львѡвъ Нлларѡвъ-Янѡвъ. Вчѣра вѡдбўдлс згальны абѡры акцїанарѡвъ тѡй зельзніцѣ; упѡважнѣно надїраючў раду до вѣдѣнаня конспїї на розширеня зельзніцѣ до Яворѡва пѡдъ услѡвїемъ, що правїтельство, край и ınтересѡванї повѣты и громады прїчїняють ся вѡдповѣдными датками до тѡй будѡвы.

— Засѣданіе выѣхлу Руское Товариства педагогичнго у Львовѣ вѣдбуде ся въ недѣлю д. 23 с. м. о год. 11 передъ полуднемъ, де звичайно.

— Видія „Русного жіночого“ кружка“ в Коломні має честь повідомити, що Загальні Збори тогоч товариства відбудуть ся дня 21 червня с. р. о годині 5-тій пополудни в комнаї товариства, а в разї недостаточного числа членів — о годині 6-тій того самого дня. — За Видіє: *Марія Слюзарова*, предсідателька. *Напалія Юркевичіна*, секретарка.

— Видія „Селянської Ради“ в Бережанах подає сам до загальної відомості своїх членів і всего населення повіту бережанського, що наш посол до Відня п. Василь Яворський

людей із старим та вередливим, та ще до того хорим Петром. Вдача кристальна, гаряча, неможовна. В хаті тільки сварка та прокляття та кашляне старого, сухого мужа. А вона хоче жити! У жінки інтелігентної могло би було серед таких обставин встановитись життєво-духовне, життя для обов'язку, терпіння для ідеї, жінки, матері: у побожної, терпіння для ідеї Христової. Але у Аннісі нема ні інтелігентності, ні побожності. У неї єсть лише замисли, а довкола неї — «власть тьма». Серед того трапляєсь Микита, вирубок молодий, гарний. Для Аннісі отворяєсь новий незвідний світ любови. Вона і кидаєсь у него всією своїм замислами. «Нема мені жити без него!» каже Аннісія. Вона вадів ся, що коли старий умре, вони поберуть ся, «помирять грех» і будуть жити у щасті, якого до тепер не знали. І таа думка так вишлася в її думу, що радше думу віддасть як її. А тут хотять її відобрати Микиту, а чоловік не хоче узярати, хотів її так єдино. Тоді являєсь у неї жінка, у потрій досити розуму, щоб придумати, і досить сили демонічнї, щоб привласити жертву до діявольської думки: «чаєм наййти старого!» — Се Микитина мати Матрона. Матрона знає всі думки Аннісі і дуже оручно виводить її на се, що треба «чаєм наййти». Аннісія прилягає до неї всією душею, слухає її, шукає у неї ради і поради. І обі в кулі дивершили алочину: отруїди Петра, его гроші забрали і віддали Микиті. Аннісія не в грошолобівка; вона лише бажав щастя з Микитой, а про гроші їй байдуже. Та не находити щастя; з Микитой життя ще гірше, ніж було з Петром. Вона любить его так, що хот ва ему служити за наймичку. Прибита горем та євбодомствою своєю виши, вона не годна зайже зажити протесту у

тив любові Микити з Азуліною. Вона і не скажеш, бо їй сиромо; лише ненавидить Азуліну і рада би її збуди са. Ох, як би вона рада, щоб ся розлученця швела їй з очей! Трапляють ся свати та не в пору, — бо тоді, коли у Азуліни родять ся дитина. Така добра нагода збуди ся клопоту. Азуліну світають аж на третє село. Огивраєсь надія, що поверне щастє і синові і любов Микити, коли би Азуліна уступила ся з хати; а тут як на те — дитина. І знов о раду до Матрони. А Матрона умів порадиш, як і перше умів: дитину можна поховати, і буде синовій. І бідні жінка ухопила ся і сеї гадки, ухопила ся цілою силою своєї пристрастної душі. „Поховати любу!“ сичить вона. А поховати має сам Микита бо се його діло, і се буде зарзом актом пірсти над Микитою; нехай і він знає, що се значить, почувати ся злочину. Їй не жалі нікого ані нічого. Або над нею хто жалів? І в хвили виконання того злочину вона показуєсь сильною і енергічною; коли Микита гне ся під тагаром злочину і страху, в на тріом фує, стоїть на нїм твердою ногою. В цїлїм акті, підчас пєсїля Азуліни вона — пана. Соість не гризе її Вона вже зі звірїла. Власть тїмн занавувала зовсїм над нею; вона рада, що весїле їде славно, що багато гарних гостей. Та се її думка; вона вже не має своєї думки, лише повторяє те, чога научить її Матрона.

Але при кінці, коли Матига признаєсь „мирови хрести п'єшому“ до вини, вона перечить йому і каже, що вона всьому винна. Та її ніхто не слухав. При кінці штуки обі з Матропою відходять на другий piani. Навіть Матига ані автор не знаходить для них слова прашання.

Матрона. Ђ людя на сьвїгї, котри
всьо їде „як з камена“, а є знов вишї, ко-
трим їде всьо „як з води“. Не вина се одних,
не заслуга других; тїка вже їх вдача!
Оттак бував і з тими нещасливими людьми,
що живуть серед атмосфери злочину та й са-
мі способї до злочину. Одним їде злочин „як
з камена“; що то нераз такїй бідак наму-
чать ся, насуєтять ся душею і тїлом, заки-
сповнять злочин! Але сповнять єго і чекає
другї нагоди. А иншому знов їде „як з во-
ди“: і не стягнуть ся, коли доконав злочину
та вже стоїть готовий до другого.

Котрий з них гірший „злочин“?

Може дехто скаже, що другий, а я кажу, що перший; він напружав всі свої фізичні і душевні сили, щоби робити річ аду; він працює над зіпсуванням людської природи, душі. Він готов сповнитись але діло, хотів воно для него тяжке; сповнить его і готов братись до ще тяжшого. А той другий, — може і думасяся злочину лише тому, що він легкавий; а коли би то була річ тяжка, то він мав би воли б іти — молотати або дрова рубати. А що воно легке, сему винні може обставини. Замкни добре свою комору, то не піде злодій до вриміналу. Або, як каже Червішевський у своїм „що делать?“, „уладьмо всеїт так, щоби не було інтересу бути злочинцем, а не буде ні злодіїв ні криміналів“.

До цієї другої категорії злочинців належить Матрона, мати Микати, головна дружина цього злого у Толстого драмі. Вона солда, усміхнена, з дрібнюнками або й святими словами на устах. Мудра на стільки, що готова подати скоро добру раду з користю для себе; злобна на стільки, що не зжухнеся дорадити і допомогти до найбіль-

шого злочину. А всьо виходить у неї так гладко, так рівно, ніби і не могло бути инакше, ніби само собою розуміло ся. „Голубочко!“ каже вона до Анисі, намовляючи напоїти мужа чаєм: „А щож то за жите? Нині чи завтра, — ніби то не все одно?“ Так само легоньким тоном толкує, що мала дитина „хто знає, чи й живе; закопати треба!“ Характеристичне се, що вона уживає дуже невнятним виражень: „напоїти чаєм“, „закопати“, — а не „отруїти“ або „задушити“; вона говорить так, начеби сама вірила в се, що се просте „нап'яне“ або „закопане“. У неї цілє освячує средства, а коли цілє осягнена, вона й рада, неначе так і мало бути. Так Бог дав! А цілєю її материльное добро власне і її сина. Пова тим вона не видить нічого; не видить тих душевних мук, котрі наступають по злочині, бо сама їх не чув, не знає. І Бога не знає. В її душі — тьма; але вона на стілько сильна, що властивою тої тьми потрафить обгорнути ті круги, серед котрих обертає ся, тим дужше що обставини відповіди, пригидні: „кругом не правда і неволя!“ Дайте їй серед обставини непригідних до злого; поставте її серед суспільности культурної та честної: то її злоба знидїє, зійзєне, не наробить лиха, бо вона сама не буде мала значіння. Але тут серед тьми — вона „добра тіточка, матусєнька розумна і сильна“. Коло неї безпаче, коло неї і совість так дуже не грїє, бо вона на всьо має раду. Аж послїдна сцена, сповідь Мини-ти, пробиває сей панцир злобного спокою. Рідний син не находить для неї слова прашання.

(Конец буде.)

ПОВЕРИ

пові и вживані, МАННІН ДО ШИТЯ

ДОВЕРІВ "РАТЦІА"

і прибори до електричних уладжень діста-
ти можна по найдешевших цінах в складі
ул. Сикстуса ч. 12.

324 1-10

здавати-ме справоздане посольске в Бережанах дн 27 червня (в четвер) о годни 11 рано в комнатах „Надії“. З уваги, що се перший раз від часу ери конституційної стає свій чоловік перед своїми виборцями, упрощаємо весь народ руский численно автентично. — За виділ: Григ. Комечич голова, о. Мико Мисора секретар.

— З Львівського Бояна. Зв'язки, що у виставках дає наш театр представлено, відбудуться впрямую хорі м'яшаного в повне д'ялок 17 с. м. о год. 7½. Веч. Прошу точно и в компетенті явити ся. — В. III.

— П-а Дарія Шухевича, зв'язки з естради концертного п'яніста, адала 12 с. м. послідній виступ в консерваторії музичної в одержала односторонню відзначачий степені.

— Золоте весілля обходять нині П-во Максимів в Блени з Студанських Любомиць, родичів панів Г. Шухевича и Г. Барвінського. В часі служб Божих, которі відправляв о. Іван Любомиць з Острога, співав муж. хор Львівського Бояна, по чому Молодята приймали желєна від родичів и знайомих.

— В краківській гімназії св. Анни с'їдало до матори 21 панночок; межи ними були дві Русинки, которі їдали матору, а то п. Марія Яснацка, донька адвоката з Львова и Леонія Терешкевича, донька пароха з Воробілля.

— Виділ краєвий о руском театрі. Виділ краєвий зладив для союму справоздане о трьох субвенціонированих з краєвих фондів театрах галицьких. Про руский театр вже справоздане, що під зарядом Рускон Бесіди розвиває ся воя гарно; успіх его в Кракові и Львові с'їд найвищою мірою его артистичної вартости и промавають за виплатою ему субвенції. Виділ краєвий стверджує, що наш театр сповнює свої обов'язки, як належить ся, и заслуге на перше з краєвих фондів.

— Ц. к. дирекція пошти и телеграфів повідомляє, що на час соймової сесії в дн 16 с. м. отворено в будинку соймовом поштовий уряд під назвою „Львів 124“. Уряд той буде займатися лише приймавем всяких поштових посольок и телеграмів.

— Протести против окружних громад надбала з м'ястєского пов'їту громади: Чернева, Радина, Година, Гусаків, Кришів, Закосцєл и Радоміш.

— Судова розправа в бережанському окружнім суді против студента університетского Зенона Кузель відбула ся д. 7. с. м. о те, що обжалований, агітуючи перед виборами, висказав ся в селі Комарівці остро против духовенства бережанського пов'їту. Однак збаваня свідків не виказали нічого такого, що подтверждало бы звинуваченню обжалованому вину, и его увільнено від вни и від судових коштів.

— Дрбний в'їсти. Виділ краєвий предкладає сеймові внесенє на перем'їну назви вишньої школи рільничої в Дублянцях на академію рільничу. — Правительство російське заборонило перепускати через границю агентів торговельних за перепустками. — Краківський суд засудив експедатора поштового Оуфрїя Роздольского за спровадження квоти 1386 К 89 с. з уряду поштового у Воли Юстєвської на 4 місяці в'язниці.

— Звертаємо увагу на оголошенє (на послідній сторінці): Вілєгіатура „Народної Гостиниці“ Микіуличинь.

— 30.000 Коронь выносятся головна выграна Лотеріи Concordia. Звертаємо увагу наших поважаних Читателів, що тягненє необхідно дн 25 червня 1901.

Посмертні — оповістки.

Лукія Татомір, директор мужеской учительской семинарии у Львові, помер вчора по довгої хороби в 65 роцх життя. Шоківний був чоловік високо образований, зв'язаний літерат, особливо на поли польской исторії. Характер правий, готовий до всякого посвяченя, лихого певно нікому не зробив нічого. Що-до політичних поглядів був то може однією чоловік між Польськими. Горячий польскій патріот, стояв р'їшучо по стороні Русинів. Давлячись на исторію своєї в'їтчини від давних часів до нині, тяжко жалів над поступованєм Польщі супротив Русі. „Де були бы мы нині — мовляв покійний, — коли бы Русь була остала самостійною! Ця исторія Європи пошла бы була иншим шляхом. Польща и Русь були бы нині сильними побратимчима державами; не зросла бы була Москва; иншою дорогою був бы пошов захід та полудне!“ В'їна ему пам'ять!

Наука, штука и література.

— 3 Коломиї. (Гостина руского театру: „Жидівка вихрестка“, драма Тогобочного, і кілька уваг про наш театр.) Незвичайно живу вестю, що від часу до часу появляється з усією силою, порушив Тогобочний у своїй драмі „Жидівка вихрестка“. Головна сила її лежить саме в квістї релігійних відносин між християнами і жидівцями, а справа ся вже ся з неменше сильним чинником людского життя, а

любобю. Змісту не стану переказувати, бо зроблено се вже в одному з попередних ч. „Д'яла“. Згадаю лише дещо про вартість сїї драми. Шукана привидної гадки у кождому творі може не раз на мавці, бо автор пишучи твір веде сам її не мав; та аде ся нам, що не помилув ся, коли скажемо що Тогобочний дав на питанє, чи асиміляція жидів річ добра, відповідь заперечуючу. Деєрція з радів яко-го-будь народу метить ся. А ситуація тут ще заострює ся через зав'язку жидів Лейби, которі переході власні дитини на християнство доводять до божевія; та нам голі в нині не симпатизувати, як з нещасним батюком. За веслу крадіж — каже він — карають, але на те, щоб викрадену дитину вернути батькови, щоби звідника укарати, на те закону нема. Малоюч жидівство, вибрав автор типу жидівскі дуже симпатичні, може і адеалізовані. Обз тип жидівскі гарно схарактеризовані; гарно виведені и жіночі типи (Марія Сурки и Прісі).

Штука має деякі незвичайні краси артистичні місця: так і видно, що писав драму артист-актор. Та в деякі хабі. Тут агагаю лиш про такі місця, которі мож оустати и грати штуку. Штуку пеують іменно епізоди дуже незручно привілені, обчесені хабі на сьмак „висших сфер“ на галерії. Просто обрідлива є поява двох піячків у II акті з їх піячкими дотепами, — тим більше що вони там зовсім непотрібні. Нудна, несмачна є в'їчна борба Кулини з в'їробами. По можнєости треба би зладити драматичні біяни під церквою в кулакованєм та адранєм хусток. На те повинна звернути пильну увагу режисера. Задля того все думаю, що штука отєя по коректі буде держатись на нашій сцені.

Артисти грали дуже добре. Ще не доволось нам бачити ніколи тільки артизму в грі п. Гембичого, як в ролі Лейби; а справді концертною була гра п. Слободіної (Прісі). Щаре, палке коване шерш, а відтак звязане бажанє піячкі віддала п. Слободіна дуже марнато, а акт піячкі перевела дуже добре з характеристичним сьмаком, за котрим, здає ся, ринув сьмак болю. Пенорадна, нещаслива Сурка, мала також дуже добру інтерпретацию в п. Гембичій. Те саме сказати належить про п. Стадника (Степана), п. Бучмавіну, дуже дубру наймичку, та п. Юрча (Пансея). Прочі ролі вийшли також без догано, як у п. Остаповичеві, Нижанковському и Шереметі. Публика щиро вятала своїх артистів; на всіх трьх в'їтавах с'їла була битком наповнена; шкода лиш, що не довелось нам бачити більше вистав.

На конєць мило вам замітити, що за дирекції д-ра Гриневецкого зробив наш театр значний поступ. Самі майже молоді сили повироблювали ся на вдоволяючи артистів. Те голить ся сказати передовсім про сили сьїшучі, коло котрих д-р Гриневецкий найбільше трудив ся. Сили драматичні і вступленем до театру п. Слободіної, а тепер і К. Підвєсоцї значно змогли ся. Коли би ще дібрати доброго тенора оду характеристичну и красний хор, то театр мав би сьїмому виставляти штуки доволі поправно. Тому з неспокоем ждемо будущности театру, коли вже д-р Гриневецкий чую ся спонуканим его покинути. Руска Бесіда новинна сумлінно подбати, щоб театр пішов під руку чоловіка інтелігентного и обізнаного з театром, котрий би умів стати на висоті задачі. На с'їм і кінчу свої замітки. — Олег Сатур.

Видавництва надбали Редакції.

— Наші д'їти. Повість з народного життя. Написав Стефан Шорбура. Коломиї, 1901. Стор. 168 мал. 8°. Є се 30 ый випуск, а 51-й том „Бібліотеки для руской молодіж“, котра виходить в Коломиї вже 8-мь роцх під редакцією проф. Юліана Насалєского.

Именованя, перенесеня, відзначеня и пр.

— Рада шкільна краєва на засіданні дн 1-ого червня в. р. именовала: Н. Кахнівича чинну молодішню учителькою 4 кл. школи в Жаб'ї, Льва Ворачка управителем 4 кл. школи в Перегінцє, Марію Кичєвичівну старшою учителькою 4 кл. школи женеской сполученої з віддєлом в Бучачі, Марію Ржепєковну молодішню учителькою 6 кл. школи женеской в Калуші, Н. Сандурского старшим учителем 6 кл. школи мужеской в Калуші, а перенесла: Генр. Мошиньского учителя 1 кл. школи в Заболотцї на рівнорядну посаду до школи в Людвиківцї, а Якова Трєлю, старшого учителя 4 кл. школи в Рїманові, на рівнорядну посаду до 5 кл. школи мужеской в Комарів. В'їднці ухвалила зорганізувати 1-кл. школу в Штрмбї округу надбортнянського и перемістити 1-кл. школу в Шейкові округу підгаєцкого на 2-класу.

Телеграмы.

В'їдн 14 червня. Vaterland довідчує ся з Марбурга, що словішкї послы з д'їльничон Сатур ухвалили не в'їти участі в соймовій сесії и запротестувати против скляканя союму в хвилі, коли більша часть по слобів, сьїціальнє з с'їльских громад не може в'їти участі в нарадах з причин заводських праць. Сей протест має бути також відчитаний на першій засіданні етирійского союму.

Прага 15 червня. На вчєрашній ц'їсарскій балі роздєлено запрошеня з увагою, що автї ся треба в галєвбї стрію. Презідія м'їста заавала, що супротив того не возьме в'ї балю участі. Дперва коли намістник автїшав ся в с'ї справу, членав презідія м'їста роздєлаво нові запрошеня з увагою, що можуть явити ся в ч'їхарах. Презідія дперва тоді явила ся на балі. — Депутация м'їста Праги з бурмістром д-ром Сербом на чолі була на автїв'їцї у ц'їсаря и передала ему меморіал з бажаням чєскої столиці. М'їж иншим меморіал просить: о розпарцєлованя фортифікаційних ґрунтів, о в'їбудованє палати для новон академії красных шук, о получєне передв'їсть з Кравою и о утворєнє великої Праги на в'їбр В'їднї и о се, аби одні з члєвб ц'їсарскон родни стало с'їсть в Празі. Ц'їсар об'їдав основно розс'їднати автїсть меморіалу.

Будапєшт 15 червня. С'їмз прийняв вчєра ц'їлий закон о incompatibilitas. — Робітничі копалєні товариства державних залїзниць и в'ї двох фабриках машин р'їшли застрайкувати на случай, коли би дирекція копалєні в Рєшїд здержала роботи. В'ї такій случай страйкувало бы до 12.000 робітничєв.

Пєтербург 15 червня. С'їми днями має повияти ся розпорядженє з розширенєм деяких п'їльг для прєсы. Тєпершєе трикратєне уп'їненє цензурно не буде для дєвнїка такє небезпєчє, бо в'ї дорожє ласки в'ї роцх буде могло бути дарованє одно уп'їненє. Дєсї, за трєтєм уп'їненєм письмо перєстало в'їхидити.

Канєа 15 червня. Депутация магомєданцєв передала ки Юрієви протєст против прилучєня Крєты до Греції. Такий протєст доручєно також прєдставителям держав, але та го не прийняв.

Царгород 15 червня. Султан прийняв на автїв'їцї російского амбасадора, котрий радить султанові зладити поступованє супротив Болгарії и в'ї той спосіб усунути надужитя.

Б'їлград 15 червня. На границі зголо-сїло ся богато турєцких дєзєртєрєв, котрі за причину дєзєрції подають се, що начальники с'їлудють их брата на сєбє албанскі стріи и нападат на сєрбскі сєла.

Шангаї 15 червня. З хінєскої сторони заповнюють, що віднесєнє мира наступить вже з концєм с. м.

Лондон 15 червня. Рєпрєзєнтант правительств заавив в'ї парламент, що правительств не повідомлено о том, що Н'їмцї наміряють удержувати гарнізон в'ї Шангаї.

Вашингтон 15 червня. Бюро Райтера дн с'їть, що Сполучєні Державы р'їшили аавшати протєст против наміреного по-лишеня с'їльного н'їмєцкого гарнізону в'ї Шангаї.

Пєтербург 15 червня. В'ї торжєствєннє пристрєлєннє м'їст Мундєв в'ї Манджурії відбув ся торжєствєнний обх'їд роковин коронації ц'їря.

Выказь складанихъ жертвъ.

На руску Церковь в П'їв'ї Санчи пожертвовали ласкаво в'ї маю 1901 г. П. Т.: Григ. Д'яков парох в Жертгах 2 к; о. Іван Сорєкєвич, парох в В'їдмарц 6 к; о. сов. Гавр. Гнатинах парох Крїниц 15 к; о. дєкан Григ. Конєтанєскій, парох з С'їтниц 8 к; Редакция „Галичанина“ оголошеня в'ї ч. 96 разом 606 к; на соборнику в'ї Опарові зложили 60. Конюба від громад В'їзанє и Гвоздєнка 8 к від сєбє 1 к, дєкан М'їєскій з В'їдань 2 к, дєкан Мєрен з Р'їниє 3 к, Присєлєскій з Крєсно 2 к, Тимчєвич з В'їдань, Наньєскій з Опарові, Чижєвич з Чорнові и Мудрий з В'їдарі по 1 к разом 20 к; Іван Пронь постєлєрєр в'ї Чхон 2 к; Шустє Андрей з Волицєв 5 к; Зинові Стефанініч з Львова 2 к; кася по зичкова в'ї Трєбоволі 15 к; На руси Іосєф Саварина, ц. к. рєспіциєнта сторож скєрбон в'ї Мєлиці зложили: Волицєв, Пронь и Саварин з В'їєста разом 3 к.

На руску Бурєу в П'їв'ї Санчи пожертвовали ласкаво в'ї маю 1901 г. П. Т.: о. Григ. Д'яков в'ї Жертгах 2 к; Іван Качор в'ї Н. Санчи 2 к; о. сов. Іосєф Мохнацкї з Лабови зложивши в'ї Н. Санчи 7 к; Георгій Ярш, л'їєнцій в'ї Н. Санчи 66 к; кася задаткова „В'їднїна пом'їч в'ї Топорєв“ 4 к; о. присєлєнний Гавр. Гнатинах з Крїниц 6 к; Гада пов'їтова в'ї Трєбоволі 10 к; о. дєкан Григ. Конєтанєскій з С'їтниц 8 к; Редакция „Галичанина“ оголошеня в'ї ч. 96 разом 906 к; о. Івані М'їхнацкї, парох в'ї Войковій 22 к; о. сов. Адам Гордєвскій, парох в'ї Ланьск 2 к; о. сов. Іван В'їдєв з П'їв'їєск 6 к; Андрей Шустє з Волицєв 5 к; Зинові Стефанініч з Львова 2 к; о. Конєт. Конєтанєвич 3 м'їх бараболь; кася по зичкова „Пом'їч“ в'ї Трєбоволі 15 к; На руси ц. к. рєспіциєнта сторож скєрбон Саварин з Мєлиці зложили: д-р Кичєвичскій, канцєлєст Олєх, Годловскі, Гурскі з Засидчєна по 40 к; Волицєв, Пронь з В'їєста по 1 к; Саварин 40 к; разом 4 к. В'їсьм Д'ятєлєв „В'їє задатки“ в'ї В'їднї „Руской Бурє“ в'ї П'їв'ї Санчи; „В'їднїскій“, прєдс'їдєтєль, Н. Черкавскі, секретар.

На погорблєнцє в'ї Віддєлєв жертвовали: Ірма Євг. Стожарскі и Уєнєскій у Львові; п. Кичєвич, с'їтєнник и начальник суду в'ї Льбєку зложив пошлє м'їєского письмє

Гєнцєю 3356 к; (з Гусиньєв причинили ся дєсєн складки, кр'їм с'їмого п. Кичєвич д-р Струтинскій адовбати и в'їємарш. Рады пов. о. В'їрєцкї парох, д-р М'їєскій пов'їтовий л'їєар, п. Кичєвич почтар, п. Крївонь-за секретар м'їєскї); о. Дом. Гузар з Завалова 10 к; о. Христєв'їр, В'їєскій з Д'їдущиц 20 к; о. В'їєскій з Л'їєскі 2 к; о. І. Мартинєв з Р'їдзичєва 4 к; о. І. Л'їєв'їєскій з Долин 220 к; о. С. П'їтєвєскій з Сасєва 2 к; о. Д. Шурган з Крєсно 250 к; Редакция „Д'їєвского Гласа“ 1 к; Редакция „П'їєскієск“ 2 к; о. І. Л'їєвичскій з П'їдєєсєна 2 к; о. Н. В'їєскій з П'їєсєва 4 к; о. П. Кариньскій з Кобидоволє 2 к; о. С. Скоморєскій з П'їєсєва 480 к; п'їє І. Д. 3 к. Именєм погорблєнцєв складємо в'їсьм Жертвованям сєрдєчнє подаку. — о. М. Кичєвич с'їтєрєдник.

Дирєция ц. к. залїзницє державныхъ.

Рух л'їєал'їєн. Додаток II до тариєи для перєвозк осіб, пакунків подорожних, посилок експрєсних и осіб.

З днєм 18 червня 1901 в'їхидить в'ї житє додаток II до повисєної від дн 1 жєтня 1900 обов'їзуючої тариєи (ч'їсть II).

Зм'їст: Доновненє и зм'їни тариєи головної. В'їна 10 с'їтєкї.

Румунськє н'їмєцкїє зв'їзкє залїзничий. (Рух з полуднєвою Н'їмєчєиною).

З днєм 1 липня 1901 ув'їдє в'ї житє додаток II.

Рух товаровий поміж Румунією, етациєю Л'їнда и Ф'їрєльбергом.

З днєм 1 липня 1901 ув'їдє в'ї житє додаток II до повисєної тариєи.

В сали тов. „Gwiazda“

при ул. Францішканскій ч. 7.
п'їє д'їєнцєю д-ра Ієана Гринєцкого

В Неділю дн 16 Червня п. ст. 1901.

ХАТА ЗА СЕЛОМ

Драма з циганського життя з с'їєв'їам и танцями в 5 актах уложєна п'їєю пов'їсти О. І. Крашєвского „Хата за Сєлом“ — Музєва Носковського.

Рєжисєр п. Н. Стадник.

ЦІНИ М'їСЦЬ: Крєсло перєвордє 2 кор., д'їєгоряднє 1 кор. 60 гєл., трєторяднє 1 кор. 20 гєл., партєр стєлєчї 60 гєл., для п. ст. студєнтів и в'їєков 60 гєл.

Продаж білєтєв в'ї склєні „Народної Торгов'ї“ р'їнок ч. 36, п. в'ї тов. „Руска Бєсєда“ р'їнок ч. 10.

Початок точно о год 8 вєчєром.

Надобляно.

Уважаєтє
на
сей
сей
выпалєвий
КОРОКЪ!
!!!
31 83-0

КОНТОРА ВЫМЪНЫ

ц. к. управ. гал. ивц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
куплє и прод'їє
вс'їкї папєры ц'їнний и монєты
по найдєшев'їшмь курс'ї дєнн'їмь нє ч'ї-
сл'їч'їя н'їякої прєв'їзїи. 374 (4)

ЛИННЬ

в'ї рєст'їрація „НАТУРА“ ТЕРФ'їРА, улєца Трїбу-
чалєвска 12 д'їє власкї, можнє д'їєтати щєдєрнє
в'їє о год'їх 8-ой рако гор'їч'їє ох'їдєлє.

Ц'ї Н'їННЬ
П'їєсєна в'їєрєла з'ї канутою 15 кр.
С'їєний л'їєк 15 кр.
Ф'їєчєк 15 кр.
П'їєкє тєлєч'їє з'ї х'їєв'їє 10 кр.
К'їєб'їєкє з'ї х'їєв'їє 5 кр.
К'їєв'їє 15 кр.
В'їєд'їє з'ї аб'їєч'їєкє 10 кр.
В'їєкї кануток з'ї кануток р'їєд'їє по н'їє-
в'їєр'їєв'їєкїє ц'їн'їє; для полн'їєкє, що пох'їд'їє
з'ї н'їєкє рєст'їрація, д'їєкє з'їєб'їєч'їєкє жєр'їє. —
В'їєд'їєкїє в'їєкє по найдєшев'їшмь ц'їн'їєкє п'їєч'їєкє
в'їєд'їє 40 шр. л'їєтра.

По театр'ї в'їє ох'їд'їє, в'їєкєкє в'їєб'їєкє стр'їєкє
и кануток з'їєб'їєч'їєкє р'їєкє.

79 287-7 З'ї в'їєс'їєкєкє поз'їєч'їєкє

НАТУРА ТЕАТРА.

КОПЕРНИКІЙ И ОНЬ
Оп'їткї и Мєханікї у Львові пл'їєца І'є-
л'їєчєна ч. 1, пр'їєтив Банку Г'їєчєчєного на
пл'їєн'їєч'їєкє пл'їєца Г'їєчєчєна

поручєнє в'їєкєкєкє
в'їєб'їєкє и по ц'їн'їєкє
з'їєб'їєч'їєкєкє
окул'їєр, ц'їєкєр,
д'їєр'їєкє, б'їєкєкє
з'їєб'їєч'їєкє, баромє-
тєр, тор'їєкєкє, м'ї-
єр'їєкє, л'їєкє, ком-
п'їєкє р'їєч'їєкє, т'їєкєкє жєр'їєкє, п'їєкє, д'їєкє
макємєтєр и т. к.
Уряджєкє д'їєкєкєкє елєктр'їєч'їєкє
В'їєкїє кануток поз'їєч'їєкєкє ох'їєкєкє
к'їєр'їєкє з'їєб'їєч'їєкєкє

Quaker Oats

придає ся на досконалі супи, соси, мучні страви, пудінги и т. д.
Всї г'їкарї дуже захвалюють.
„QUAKER OATS“ можна всюды достати.

в Язениці рускій, в п'ятницю дня 20 с. м. в Желехові малом в саді Романа Матв'єва, а в разі заборони або неможливості в хаті; в суботу дня 22 с. м. в Адамах в саді Івана Сурми, а в разі неможливості в стодолі або хаті. Все о годині 2 ой пополуночній. Реферати будуть тільки самі, мали бути на в'їзді в Адамах і Побужанах. З'являються "Селянської Ради". О. Ісидор Зельський голова. Г. Мулькевич секретар.

— Провос. Епископ Чехович повернувся дня 14 с. м. по святощій візитації канон. деканата яєлицкого до Перемышля.

— Вистава картин п. Івана Труша почався з зазв'язаним днем в салоні польського "Товариства приятельства мистецтв" при площі св. Духа, та закла вишдв. п. Труша до Києва потраває лише короткій час. Частина виставлених дрібних ескізів в вже власності проф. М. Грушевського, п. М. Тепфера в д-ра Мервана з Кошиці. Картина: "Ведь Шевченковим могилу" закупив Науку. Товариство ім. Шевченка. З більших картин: "Мисль християнська" в Києві" і "Захід сонця на Дніпрі". Вступ на виставу 30 кр. від особи; в неділю і лат. свята 20 кр.

— Торжество т. з. Божого Тіла, т. е. публічний обхід з найсв. дарами і водичанам чотирьох євангелій на ринку, відбулося дня вчорашнього при сприячій погоді величаво. Чотири олтари прибрано одвітно зеленню і образами перед реальностями Демета, кн. Понявського, "Народного Товариства" і "Провосв". Торжеству проводив впр. о. мітра Блещей, при участі мітра Туркевича, крм. Блещейського в численному духовенстві парохіальних церков, виступивших з братствами в хоругвах. Власть правительству репрезентував віцепрезидент п. Лідль з громадською совітністю і представителів інших декастерій, з університету був ректор з дванадцяти. Не змінили ми представителів автономічних властей в містечковій, в краєвій. Команди війська приписані салми Хорош представилися організовані так мужеські як і женьські церковні братства з своїми відзнаками; тов. "Зоря" і Братство селянських виступили з своїми прапорами. По укінченні процесії пустився в рясний дощ.

— Заява. Довірчий збори народної партії, абрав для 14-го с. м. в числі 150 селян і інтелігенції, ршила одностайно подати до "Діла" слідузку заяву: З призначення появилося в 21-ом в 22-ом числі "Громадського Голосу" допис з Коломи, в котрому несправедливо дописувач так звичайно очеркнув д-ра А. Кульчицького в о. Алекс. Русина, передовсім же старався понижити організатора і дуже діяльного патріота д-ра Кульчицького, просить его не звязати на брехні, а знайому зборам дописувача "Гром Голосу" висказує за перевертання фактів і часту дождь слова погорди. Коломня 15-го червня 1901. Якб. Микетюк, представителі зборів в начальників громади в Черевові.

— Товаришій з'їзд. Всі товариші, що заклали неспит зрлості 1881 р. в акад. гімназії у Львові зваля для 20 с. м. ст. червня т. р. являться в "Рус. касин" (Нар. дом.) о 8 годині рано. Дальша програма подасть ся устно до відомості. За комітет: Селіч. Ю. Гумецкий, д-р А. Лисий.

— До ц. н. кадетської школи для піхоти у Львові будуть прийняті з початком слідузкого року шкільного — вересня 1901 — і то на перший рік аспіранта в числі около 50; при нате до вищих клас послідузких випускників. Услівня прийнята на перший рік слідузкої: 1) Австрійське або угорське громадянство; 2) Фізичне укріплене до військового виховання; 3) Вік що найменше 14 літ і непереступаючий літ 17 (1 вересня в році прийнята); 4) Укінчене що найменше з достаточним поступом чотирьох вищих клас школи реальної або гімназії, при чім не вважає ся на недостаточний поступ в азиакх латинським і грецьким. Крім того мусять аспіранти зложити в кадетській школі вступний іспит; 5) Зложене оплати шкільної а то: 24 корон річно за снів офіційних в чинній службі і на пенсії, військових душпастирів євангелічного і греко-всхідного віросповідання, в кінці військових урядників; 160 корон річно за снів гажистів в резерві, цивільних урядників державних і урядників ц. к. двора, відтак державних слуг і слуг ц. к. двора; 300 корон річно за снів всіх інших горожан. Оплату шкільну належить зложити в 2 ратах з гурн; та оплата обіймає всі кошти за харч, одягу науку і шкільні відручники. 6) Вдоволяюче обичайне поведіння; вкінці 7) Заосмотрене білем і деякими пшними предметами. Просьба о прийняті до кадетської школи після ввіздки поміщеного в услівях прийняти (Aufnahms-Bedingungen) мають свої аспіранти внести прогто до команди кадетської школи найпізніше до 15 серпня (найпізніше по укінченні шкільного року в середніх школах). Друковані подрібні услівя прийняти (Aufnahms-Bedingungen) в німецькій, польській або рускій язвці можна дістати в команді кадетської школи за ціну 40 сотяків від примірника. Кадетська школа для піхоти має 4 класи, елева 4 ого року, що мають відповідну кваліфікацію, виходять заступниками офіційних. Супротив теперішнього авансу в піхоті і при стрільцях досягають потому більше-менше

до року степеня підпоручника. — З. ч. і м. командою школи.

— Голодовий заворушення в Росії. Періодичний весняний голод, що навішує цілий величезний полюс царату, а за ним і мужицький "бунт" ставля вже в Росії пражильними явищем. Революційна часопись "Искра" доносить, що такі заворушення відбулися недавно в бессарабських селах. Трифонештах, Фрумішках і Северові неоподальк в австрійській границі. Тамтешні селяне задоволені у свого дідича мусять обрабатувати его лави на нечувано лихих условинах. Коли ж до того в послідній році сї условія ще погубрили ся, селяне задумали вишмігувати. Але дідич, що сам робочою є "земельний начальник", не видав їм паспортів. Тоді перед его двором збрало ся 600 людей та вишквували спокійно — як казали — або на голову смерті або на паспорт. Дідич в земській начальницькій в одній особі завовався телеграфічно військовою силою. Другого дня ранком на сідячу спокійно товпу людей впала в повний розгнїт цілком несподівано дві швадрони кінниці, бича пагайками та тратуючи конями. Богато хлопців, утїваючи в панічній страху, видали ся в річку, де й топили ся. Небагато вбїеко відбїгло, забираючи з собою 14 закованих "бунтарів". Ось один з них вимогих образков життя в той раню, якій так захвалюють наші "некривно-руські".

— Нова автономічна посада має вбїти в життя через записаного краєвого будівничого. Краєвий видїл прокладає побори для такого урядника титлом плати 3-600 к., к., на обв'язку 800 к., на дісти в другій по требі 2000 к. річно. На кандидата устроено п. Алєфреда Камевогородського, котрий від двох лїт уже дійсно повинен обв'язки такого урядника.

— Мільони людей під землею. Обчислено, що в самих тільки копалинах вугля працює під землею звыш півтора мільона вуглекопів. Ще більше — бо аж 4 мільони людей — рыє за рудою. Аж ляхи подумати, яка сила людських нестот не знає майже утїх сонячного св. ла та видїє в підземній пїтьмі.

— Обижики білетів їзд для емерит. урядників. Почавши від 1 серпня с. р. цивільний емерит. урядники будуть могли доставити легітимацию з фотографіями, уновою їх до їзди на зельваницях за оплатою звичайної зміни.

— Зельваниця Львів-Клепарів-Янів. Підъ проводом президента Ем. Ціфєра відбули ся збори акціонерів тон зельваниці. Доходи в 1900 р. выносили 97.764 К., розходи 70.972 К., повстає надвышка 26.837 К. В порівняннє з роком попереднім показує ся, що дохід побільшив ся о 24.983 К., а розходи зменшили ся о 4.469 К. Рїшено цілу надвышку перенести на новий рахунок. Загальні збори уважали надзыраючи раду підняти заходи о конвєсію будови дальшого шляху до Яворова підъ услівь, що правительство, край, позьты, міста і громади інтересовані причинати ся сорозитрно до коштів будови. До надзыраючої ради вбрав новими акціонери: Р. Габлявц, Фр. Щербіцкий і Каз. Тхуржницький.

— Дрїбні вїсти. Інспектор ветеринарний Фр. Цивіцкий іменованый ветерин. радником при намістництві у Львові. — Розправа против Ів. Савковича о спроневерєннє в обманыство закончила ся перед судом присяжных у Львові засудом обжалованого на 2 лїт тяжкою вазинцї в зворот шкід грошевых. — З арештов коломицьких утїкли три арештанты: Натурак, Бандурский і Ленцій, вилонивши мур казнь. — В самоборскій бурє гімназ. одорженно 36 мїсць, подня вносити по 15 серпня. — Президент выш. краєвого суду, д-р Ал. Тхуржницький, выїхав на візитацію окружного суду в Сучав. Заступництво обійня віцепрезидент Дилевский. — Почесне громадянство надала рада мїска в Новім Санчї краєвому маршалови гр. Ст. Бадєнскому. — Вибір ректора львівського університету на шкільний рік 1902 відбїде ся сьогодні. Черга припадає тепер на факультет медичний; нміврно буде выбраный д-р Ридітер.

УВАГА. При говню різних рап на те звернути треба найбільше увагу, що цілковите загвоє тоді доперва наступит, коли усне ся з раня всі нездорові частини. Коротко кажучи, треба рану з самого початку хоронити перед усіма зазначеним і уживати холодних, усмиряючих бїль средств, щоб запобігти занежю. Давним, добрим, спеціально до сїї цілі наданим ся домашнім средством є найлучше знані праска домашня масть з атиак В. Фраїєра, ц. к. надворного достяця в Празі, котру можна дістати і в тутешних апіках. — Гладі інсерт

— 30.000 Коронь выносьть головна выграпа Лотерії Concordia. Звертаємо увагу наших поважаних Читателів, що тягнє невдачливо дня 25 червня 1901.

Посмертний — оповїсти.

О. Теодор Мацелюх, парох Дїдолова упокоив ся д. 13 с. м. в 89 році життя, а 58 свящєства.

Олімпія зь Ковблянських Дорогомиреца, вдова по бл. п. Стефан Дорогомирецьком пароху в Кобаках, упокоилась 13 с. м. в 59

році життя, у свого зятя Антонія Левичого, праходивка в Ферескула. — В. б. п.

Просьба до Всечестїйших Отцїв духовных и всїх Родимцїв.

Село Селиска повіту Рава руска, належаче до руско-кат. парохії Гребенне, мало до недавна поставлену ще 1665 р. стареньку деревляну церкву. З причини що колинебудь она мусїла бы бути замінена, вже від довгих лїт парохіа з Гребенного і дотичній парохієнє зачали мислєти о поставленю нового дому Божого, а то тым усе рїшїше, що всїх парохіаль при той дочерній церкві єсть 265 — выразно двїста шїстдесят і пять! — поміж 500 латиняками і при бїднотї парохіаль такї, що утримують ся лишє з праці рук, зараблюючи коло рубаня дерев і сїлї в лїсах кн. Савґи і займаючись по части гончарством. З уваги на те може хїба за 15 або 20 лїт можна бы було помислєти о будові якої деревляної церкви. Тимчасом минає року 1900, в змїт за ласкою Божого Провидїня мїстцевий коліторь князь Павло Савґа з своєю достойною супругою дарували половину своєї мурованої але нескінченної палати на церкву в Селисках поміж того, що самі обр. лат. і що більша часть в селї латиняков. Огравивши той великодушний дар, мы его не змарнували, а сейчас взыши ся до роботи, розбїрали до 2 недїль даровану часть палати и за ласкавою помочю добрых людей перевезли всю цеглу на мїсце, а в кїнцї мая сего року взыли ся охочо и пылко до мурованя церкви без конкуренції, власными силами силами и офрами побожных людей. На тов вазмо всего 1200 ар. узялих ся складами з давных лїт. Будова, работы мулярскї, столярскї, блях, будуть коштувати що найменше 4000 ар.

Удїаємось з умильною просьбою до Всечестїйших Отцїв духовных, Зверхностей громадянских и всїх Родимцїв не лишити нас на ласку и немилость судьбы, а ласкавыми датами причинити ся в помочь намї бїднотї до поставленя нашої дорогої церкви, а тым самим утримати прз вїрї батьків наших і св. обряд руско-кат. тых щиро руских але бїдных 265 душ. Господь Богъ Всемогучий стократно вывадїроудить кождоу наименьшу ленту, кишену на такую цілї. Не высокопарными и красноречивыми словами, але простыми з бїды и нужды походичами, просимо всїх о помочі и милосерді! — Селиска в червнї 1901 р. Цїл Божий Домникий парох в Гребеннї и председател комїтету філіального, Михайло Паньчак, Михайло Бирковий, Амїтро Федусь, члены комїтету.

Відозва до товаришів матуристів.

Товариші! Остатній рік Вашого побуту в гімназії кінчить ся. Ви вибравте ся на університет і вибравте ся звичайно до Львова. Туди тягне Вас традиція, туди тягне розбурхане житє академічної молодїжї.

Та ось відзиває ся до Вас голос із Буковини, з Чернівцїв. Відзиває ся голос із зазивом, звернути си там, де треба рук до праці, де треба сил до боротьби з ріжними ворожими елементами. На Буковині і в самих Чернівцях найдете поле до роботи, найдете урожайну ниву. Гарна воля, цївїгєта та наша нива, а сїваєч на нї обмалє. Кождий свїжий чоловік, охочий до роботи, мильний нам, дорогий. Мы втаємо його щирим сердцем як співробітника, друга, простягаємо до него свої руки з надїєю, що віддячить він нам за нашу сердечність щирою роботою.

Товариші! Не богато нас тут у "Молодїї України", — двадцять людей, але всі ми як одна родина. До роботи стаємо всі разом; ніхто не смїє полизити ся по задку там, де треба праці всїх.

За поступленєм на черновецький університет промовляє німецька викладача мова, богато здоровїше повітря в Чернівцях, чым у Львові, або у вишньому місті, та там же житє. Крім того мала скількість слухачів, товаришє, майже фамільне житє; нема тут неперипатости і національного шовїнізму, яким надихана польська суспільність в Галичині; ось мильні, які клвуть Вас, Товариші, на черновецький університет. Тож прибувайте численно, Товариші, на нашу зєтену Буковину. "Молода Україна" клвє Вас щиро в свої члєнє.

Всїхх інформацій в тих справах удїляє листовно т. Гриць Герасимович, ст. прав, львов. товариства, вул. св. Тройці ч. 51.

Від Видїзу акад. товариства "Молода Україна". Чернівці, для 12 червня 1901. Василь Сїмович, голова. Микола Харгевський, писар.

— В справі руского жїночого институту в Коломиї просить нас оглошєти отсю відозву: Видїл філії "Руского товариства педагогичного" в Коломиї, розважачи колючу потребу основаня руского жіночого институту в Коломиї, де крім жєнської віділової школи заосмотрє ся на отворенє вже в недалекій будучности жєнської учительської семінарії, постановив з днем 1 вересня 1901 отворити такийже институт під своєю управою. Сей намір буде переведений в діло, коли до дня 20 лат.

червня зголошєть ся відповідне члєло родичів і опікунів письменно або устно до видїзу філії, на адресу голови видїзу проф. Остєпа Макарушка. Ближші услівя подасть ся кождїй інтересованій особі в окремім листі. — Коломня для 5 червня 1901. За Видїл філії — Остєп Макарушка.

— Русини! Памятайте на Русну Бурею ремїсничо-промислову у Львові.

Именованя, перекосєня, відзначєня и пр

Міністерство торговлї именуєло елева будівничїм Ігн. Станєвича адьютантм будівничїм при дирекції почт и телеграфів у Львові. Міністер жєлєзниць перенїє зб вказовїх службових асистєнта Марїана Гудвицого зь Черновцїв до дирекції руху в Станєславові.

Русини! Памятайте на Дїм Товариства "Зоря" у Львові.

Телеґрамы.

Прага 17 червня. Депутації профессорів університету, котрі цїсарєвї передали номорїаль зь просьбою о отворенє чєского університету на Мораві, цїсарь відповїз, що отворенє сего бажаня є тяжкою рїчєю, котру з двох сторін треба докладно розважити. Зь полагодженєм сєй справы треба ждати на відповїдну хвилю.

Ісїбрук 17 червня. Сїймовий підкомїтет вже зредатував проект автономїї полудневого Тиролю, котрий буде вї томї тиждїні предложений сїймови. Сей проект стрїчає ся зь опозицією зь італїєцких кругів. Против него відбїли ся вже манифєстації вь Боцені в Мерані.

Мєрань 17 червня. Посолъ Грабмаєр обговорював на зборах виборцїв парламентарне положєнє, при чомь снердлив, що оно значно поправило ся в наслїдств натору виборцїв зручностя д-ра Кербєра. Однакь вїз осєни можуть виринути новї великі трудностя.

Царгород 17 червня. Англієскїй король поручав єсултанові, аби вї турецкій адмінїстрації перенїєв деякі реформы.

Бєрно (швейцарське) 17 червня. Національна рада відбїнула внесенє азавковий рады зь справь заосмотрєня полєвой артилерїї вї амунїації новон конструкції Крупп.

Гага 17 червня. Жївава Боты мала вчєра 2 1/2 годїну конференцію зь Крієром и вернула до Бруксєль. Бруксєльскїй дїєвняк доносєть, що відъ понедїлка Крієр безпосєредно зносїть ся правительством Бурїє в Штандертоні.

Капштадт 17 червня. Відъ вибуху чуми пятація була першимь дїємь, вї котрому не стверджєно вї одного случаю сєн недуги.

Бруксєля 17 червня. Говорять, що Крієр выдєсть прокламацію, вї котрої скїне зь себе всяну відвїчальностя за евєнтуальнє заклєченє мїра без достаточного забезпєченя независимостї полуднево-африканських рєспублік.

Преторїя 17 червня. Вї битвї під Рай-домъ зь відвїлком Дєветя забрано Бурамъ 71 возів зь провїантомъ, 10.000 набовїз и 400 штук худобы. Бурь стратили окрїбл того 17 убитых, 2 ранєных и 45 полонєных. Англієцї стратили 3 офіцєрів и 17 воїєв убитых и 24 ранєных.

Сань-Францїско 17 червня. Мажь пробуваючими вї Амєрцї Хїнцима що-разь большє шарїть ся гадка о конєчностї рєспублїк вї Хїнах. Хїньскїй рєволюціонєр Шуняшїнь вже выїхав до Хїнь, аби выкликати рєволюцію.

Пєкїнь 17 червня. Моцї убитого нїмєцкого посла Кєгєлєра выслано до Європы.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вн. Ш. Ал. вї Нн. Тась. — К. Вн. вї Ут. На III. вїз. вїз. 1 с. — С. На. вї О. к. 30 На III. вїз. вїз. 6-80 к. — Др. Вн. вїз. На III. вїз. вїз. 5 к. — М. 100. вїз. Вн. — Одержко. — С. Де. вї Фі. Виронань вєс аї чїсла зь 11 до 14 не могли Вас дїйти по причинї конїєкєстї. — М. Др. вїз. По. Справдї одержано 20 к. зь котрых вїписано зо о. І. Ва. 8 к. а 12 к. вставлено на Вашь рахунокъ тожь приидє намъ ще 2.40 к.

В сали тов. "Gwiazda"

при ул. Францішканськїй ч. 7.
під дирекцією д-ра Івана Гриньчого

Ві Второк дня 18 Червня п. ст. 1901.

ПІДПИСАННЯ

Мелодрама в 3 актах І. Гушалевича, музика Вербінчого.

Розвідне Пролог зь опери "Інвалід".

Режисер п. П. Станік.

ЦІНИ МІСЦЬ: Крісло першорядє 2 кор. 2-е рядє 1 кор. 3-є рядє 1 кор. 4-є рядє 1 кор. 5-є рядє 1 кор. 6-є рядє 1 кор. 7-є рядє 1 кор. 8-є рядє 1 кор. 9-є рядє 1 кор. 10-є рядє 1 кор. 11-є рядє 1 кор. 12-є рядє 1 кор. 13-є рядє 1 кор. 14-є рядє 1 кор. 15-є рядє 1 кор. 16-є рядє 1 кор. 17-є рядє 1 кор. 18-є рядє 1 кор. 19-є рядє 1 кор. 20-є рядє 1 кор. 21-є рядє 1 кор. 22-є рядє 1 кор. 23-є рядє 1 кор. 24-є рядє 1 кор. 25-є рядє 1 кор. 26-є рядє 1 кор. 27-є рядє 1 кор. 28-є рядє 1 кор. 29-є рядє 1 кор. 30-є рядє 1 кор. 31-є рядє 1 кор. 32-є рядє 1 кор. 33-є рядє 1 кор. 34-є рядє 1 кор. 35-є рядє 1 кор. 36-є рядє 1 кор. 37-є рядє 1 кор. 38-є рядє 1 кор. 39-є рядє 1 кор. 40-є рядє 1 кор. 41-є рядє 1 кор. 42-є рядє 1 кор. 43-є рядє 1 кор. 44-є рядє 1 кор. 45-є рядє 1 кор. 46-є рядє 1 кор. 47-є рядє 1 кор. 48-є рядє 1 кор. 49-є рядє 1 кор. 50-є рядє 1 кор. 51-є рядє 1 кор. 52-є рядє 1 кор. 53-є рядє 1 кор. 54-є рядє 1 кор. 55-є рядє 1 кор. 56-є рядє 1 кор. 57-є рядє 1 кор. 58-є рядє 1 кор. 59-є рядє 1 кор. 60-є рядє 1 кор. 61-є рядє 1 кор. 62-є рядє 1 кор. 63-є рядє 1 кор. 64-є рядє 1 кор. 65-є рядє 1 кор. 66-є рядє 1 кор. 67-є рядє 1 кор. 68-є рядє 1 кор. 69-є рядє 1 кор. 70-є рядє 1 кор. 71-є рядє 1 кор. 72-є рядє 1 кор. 73-є рядє 1 кор. 74-є рядє 1 кор. 75-є рядє 1 кор. 76-є рядє 1 кор. 77-є рядє 1 кор. 78-є рядє 1 кор. 79-є рядє 1 кор. 80-є рядє 1 кор. 81-є рядє 1 кор. 82-є рядє 1 кор. 83-є рядє 1 кор. 84-є рядє 1 кор. 85-є рядє 1 кор. 86-є рядє 1 кор. 87-є рядє 1 кор. 88-є рядє 1 кор. 89-є рядє 1 кор. 90-є рядє 1 кор. 91-є рядє 1 кор. 92-є рядє 1 кор. 93-є рядє 1 кор. 94-є рядє 1 кор. 95-є рядє 1 кор. 96-є рядє 1 кор. 97-є рядє 1 кор. 98-є рядє 1 кор. 99-є рядє 1 кор. 100-є рядє 1 кор. 101-є рядє 1 кор. 102-є рядє 1 кор. 103-є рядє 1 кор. 104-є рядє 1 кор. 105-є рядє 1 кор. 106-є рядє 1 кор. 107-є рядє 1 кор. 108-є рядє 1 кор. 109-є рядє 1 кор. 110-є рядє 1 кор. 111-є рядє 1 кор. 112-є рядє 1 кор. 113-є рядє 1 кор. 114-є рядє 1 кор. 115-є рядє 1 кор. 116-є рядє 1 кор. 117-є рядє 1 кор. 118-є рядє 1 кор. 119-є рядє 1 кор. 120-є рядє 1 кор. 121-є рядє 1 кор. 122-є рядє 1 кор. 123-є рядє 1 кор. 124-є рядє 1 кор. 125-є рядє 1 кор. 126-є рядє 1 кор. 127-є рядє 1 кор. 128-є рядє 1 кор. 129-є рядє 1 кор. 130-є рядє 1 кор. 131-є рядє 1 кор. 132-є рядє 1 кор. 133-є рядє 1 кор. 134-є рядє 1 кор. 135-є рядє 1 кор. 136-є рядє 1 кор. 137-є рядє 1 кор. 138-є рядє 1 кор. 139-є рядє 1 кор. 140-є рядє 1 кор. 141-є рядє 1 кор. 142-є рядє 1 кор. 143-є рядє 1 кор. 144-є рядє 1 кор. 145-є рядє 1 кор. 146-є рядє 1 кор. 147-є рядє 1 кор. 148-є рядє 1 кор. 149-є рядє 1 кор. 150-є рядє 1 кор. 151-є рядє 1 кор. 152-є рядє 1 кор. 153-є рядє 1 кор. 154-є рядє 1 кор. 155-є рядє 1 кор. 156-є рядє 1 кор. 157-є рядє 1 кор. 158-є рядє 1 кор. 159-є рядє 1 кор. 160-є рядє 1 кор. 161-є рядє 1 кор. 162-є рядє 1 кор. 163-є рядє 1 кор. 164-є рядє 1 кор. 165-є рядє 1 кор. 166-є рядє 1 кор. 167-є рядє 1 кор. 168-є рядє 1 кор. 169-є рядє 1 кор. 170-є рядє 1 кор. 171-є рядє 1 кор. 172-є рядє 1 кор. 173-є рядє 1 кор. 174-є рядє 1 кор. 175-є рядє 1 кор. 176-є рядє 1 кор. 177-є рядє 1 кор. 178-є рядє 1 кор. 179-є рядє 1 кор. 180-є рядє 1 кор. 181-є рядє 1 кор. 182-є рядє 1 кор. 183-є рядє 1 кор. 184-є рядє 1 кор. 185-є рядє 1 кор. 186-є рядє 1 кор. 187-є рядє 1 кор. 188-є рядє 1 кор. 189-є рядє 1 кор. 190-є рядє 1 кор. 191-є рядє 1 кор. 192-є рядє 1 кор. 193-є рядє 1 кор. 194-є рядє 1 кор. 195-є рядє 1 кор. 196-є рядє 1 кор. 197-є рядє 1 кор. 198-є рядє 1 кор. 199-є рядє 1 кор. 200-є рядє 1 кор. 201-є рядє 1 кор. 202-є рядє 1 кор. 203-є рядє 1 кор. 204-є рядє 1 кор. 205-є рядє 1 кор. 206-є рядє 1 кор. 207-є рядє 1 кор. 208-є рядє 1 кор. 209-є рядє 1 кор. 210-є рядє 1 кор. 211-є рядє 1 кор. 212-є рядє 1 кор. 213-є рядє 1 кор. 214-є рядє 1 кор. 215-є рядє 1 кор. 216-є рядє 1 кор. 217-є рядє 1 кор. 218-є рядє 1 кор. 219-є рядє 1 кор. 220-є рядє 1 кор. 221-є рядє 1 кор. 222-є рядє 1 кор. 223-є рядє 1 кор. 224-є рядє 1 кор. 225-є рядє 1 кор. 226-є рядє 1 кор. 227-є рядє 1 кор. 228-є рядє 1 кор. 229-є рядє 1 кор. 230-є рядє 1 кор. 231-є рядє 1 кор. 232-є рядє 1 кор. 233-є рядє 1 кор. 234-є рядє 1 кор. 235-є рядє 1 кор. 236-є рядє 1 кор. 237-є рядє 1 кор. 238-є рядє 1 кор. 239-є рядє 1 кор. 240-є рядє 1 кор. 241-є рядє 1 кор. 242-є рядє 1 кор. 243-є рядє 1 кор. 244-є рядє 1 кор. 245-є рядє 1 кор. 246-є рядє 1 кор. 247-є рядє 1 кор. 248-є рядє 1 кор. 249-є рядє 1 кор. 250-є рядє 1 кор. 251-є рядє 1 кор. 252-є рядє 1 кор. 253-є рядє 1 кор. 254-є рядє 1 кор. 255-є рядє 1 кор. 256-є рядє 1 кор. 257-є рядє 1 кор. 258-є рядє 1 кор. 259-є рядє 1 кор. 260-є рядє 1 кор. 261-є рядє 1 кор. 262-є рядє 1 кор. 263-є рядє 1 кор. 264-є рядє 1 кор. 265-є рядє 1 кор. 266-є рядє 1 кор. 267-є рядє 1 кор. 268-є рядє 1 кор. 269-є рядє 1 кор. 270-

Виходить у Львові ще два (крім нових і руських) о 5-гоб година по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитішихъ новітніхъ“ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Діло“.

Передплату і писаратъ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Людвіка 9, і А. Ольшавського ул. Вільямського 2; — у Австрію: Л. Крижановскій; — у Бельгію: М. Дюка, I. Sailerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schiele I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 13; В. Франкфурт і Гамбургъ: М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і наші книжки за рікъ і за півроку у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ зъ літер. додаткомъ

в Австрії: за рікъ 16 ш. на цілий рікъ 12 ш. за пів року 8 ш. у Львові: на цілий рікъ 14 ш. на пів року 7 ш. за чверть року 3-50 ш. на місяць 1 ш. 20 ш. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють ся лише за попереднього застереження. — Редакція не поймає ніякихъ відъ вѣдъ порукъ. Неодержані членські копійки 6 ш. на пром. 7 ш. Отримані членські копійки ся по ціні 10 ш. відъ одної європейської писаратки або ся віддає а въ формі „Надоборка“ по 25 ш. а. в. Недалі і інші денешні приватні, членські ся по 15 ш. відъ єдиного.

Дефракція въ ц. к. видавництвѣ руськихъ шкільнихъ книжокъ.

Недавно подали ми коротку звістку, що въ ц. к. видавництвѣ руськихъ шкільнихъ книжокъ поповнено дефракцію на кілька-нацять тисячъ коронъ. До тѣхъ справъ приносить найнѣвѣший „Kurjer Lwowski“ въ статѣ „Fundusz gadzinowy Bobrzyńskiego“ отей цікавої інформації:

„До р. 1893 — пише Kurjer Lwowski — львівскій, Ставропільскій Інститутъ на основѣ умовъ зъ правительствомъ мавъ право видавати руські шкільні книжки (для народнихъ шкѣль — Ред.) такъ само, якъ се до нинѣ прислугує Інституту им. Осесоліньскіхъ що-до польськихъ книжокъ. Коли-жъ при уводженію фонетичн 1893-ого року Ставропіль робила краєвої радѣ шкѣльній деякі перепони, тогдѣ намѣстникъ Бадені, вважаючи се за збране контракту, відобравъ Ставропіль право дальшого видавництва, щоби за те провадити его у власнѣмъ зарядѣ намѣстництва на взоръ вѣденського урядового „K. K. Schulbuchverlag“.

Такъ являє ся намъ рѣчь зъ формального боку і поазори єдності були по сторонѣ намѣстництва.

Однакъ въ дѣйсності творцѣ ц. к. руського видавництва мали на оцѣ цѣлкомъ иншій цѣль. Ото зъ зисковъ видавництва забажали они отворити собі фондъ, котримъ могли бы свободно розпоряджатися, поприючи матеріально наручнѣмъ собі учителямъ, виплачуючи инкамерованимъ Русинамъ грубій авторскій гонораръ за укладъ шкѣльнихъ підручникѣвъ і т. д. Природна рѣчь, що тутъ цѣлкомъ не була пожадана якась тверда контрола, а найвідповіднѣйше було, віддати цѣле видавництво въ руки звичайного муніципальнаго урядника (дефракціанта Которовського — поясн. Редакції), що мусѣвъ слѣпо виконувати розкази шефа краєвої ради шкѣльної. Навѣть що-до локації фондѣвъ, прибираючи на зисковъ, поступувано у видавництвѣ руськихъ книжокъ шкѣльнихъ цѣлкомъ инакше, якъ въ иншихъ урядахъ і складано ихъ на книжочку галицѣю каси

ощадности, аби можъ було ними кождо хвилни свободно розпоряджатися.

Зъ доходѣвъ сего видавництва правительству, с. в. намѣстництву, не складало ніякихъ рахунковихъ справозданъ на нѣвъ въ бюджетовѣмъ прелімінарію анѣ въ рахунковихъ замкненняхъ, що предлагались ся державній радѣ, відъ 1894-ого року годѣ наїти якого небудь справозданя зъ сего видавництва...“

„Дальшу частъ артикулу „Kurjera Lwowskiego“, де було мѣжъ нимъ сказано, скѣлько тисячъ річного зиску має краєва рада шкѣльна зъ згаданого видавництва, ц. к. прокураторъ уважавъ за відповідне сконфіскувати.

Та вже і се, що заховало ся відъ прокураторського оловця, а що мы отсе саме не речечали, є яркою ілюстрацією сумного обряду господарки п. Бобжиньского. Справа для насъ тымъ цікавіша, що розходить ся о видавництво руськихъ книжокъ шкѣльнихъ. Дятого і хочемо въ тѣй справѣ додати відъ себе кілька слѣвъ.

Відъ коли въ Галиччѣ уконституовано краєву раду шкѣльну, накладъ шкѣльнихъ книжокъ такъ для шкѣль народнихъ, якъ і для середнихъ віддавано культурнимъ інституціямъ обохъ, замешкуючихъ Галичину, народѣвъ. Накладъ польськихъ підручникѣвъ віддано Інституту им. Осесоліньскіхъ, въ котрого рукахъ вѣвъ і до нинѣ (зъ малими винятками) находить ся. Що-до руськихъ підручникѣвъ, то накладъ одної ихъ часті, книжокъ для народнихъ шкѣль, мала Ставропіль, а накладъ гімназіальнихъ руськихъ підручникѣвъ одержало товариство „Просвѣта“. Коли накладъ книжокъ для шкѣль народнихъ, якъ і польськихъ підручникѣвъ для середнихъ шкѣль, задля значного ихъ запотребуваня, добре оплачувавъ ся, то накладъ руськихъ підручникѣвъ для єдиної тогдѣшньої руської гімназії не виплачувавъ ся „Просвѣтѣ“, а прямо приносивъ страти. Дятого і мусѣла „Просвѣта“ его зречи ся, а тымъ способомъ накладъ руськихъ гімназіальнихъ підручникѣвъ переймала таї сама краєва шкѣльна рада. Якъ же-жъ 1893-ого року віддано Ставропіль накладъ руськихъ під-

ручникѣвъ для народнихъ шкѣль, відъ того часу накладъ всѣхъ руськихъ шкѣльнихъ підручникѣвъ є въ рукахъ краєвої шкѣльної ради, коли накладъ польськихъ книжокъ, якъ вже зазначено, зъ малими тѣлько винятками прислугує Інституту им. Осесоліньскіхъ. Наук. Товариству им. Шевченка, що бажало обняти право накладу руськихъ шкѣльнихъ підручникѣвъ, не роблено ніякою на се надѣй.

Що п. Бобжиньскій, котрий намагавъ ся відобрати накладъ польськихъ книжокъ Інституту им. Осесоліньскіхъ, тымъ більше бажавъ задержати при шкѣльній краєвої радѣ накладъ руськихъ підручникѣвъ, — се рѣчь зрозумѣла. Якъ вже зазначивъ се „Kurjer Lwowski“, черезъ сѣй накладъ здобувавъ ся значній фондъ, зъ котрого не складало ся ніякихъ рахункѣвъ, а котримъ реміуерує ся щедро — мы додамо: прямо по краєвски — всѣхъ „инкамерованихъ Русинѣвъ“, авторѣвъ книжокъ, що зъ педагогічного боку нужденні, а зъ нашого національного становища своімъ рабскимъ та лизувськимъ змістомъ переважно шкѣдлий і обурюючий. Черезъ се і зрозумѣлимъ для насъ став становище деякихъ руськихъ „инкамерованихъ“ членѣвъ шкѣльної ради краєвої супроти заходѣвъ тов. им. Шевченка. Задержавъ права накладу при шкѣльній краєвої радѣ є сказати бы такъ conditio sine qua non істнованя ихъ „шарапа“.

Якъ зауважимо, Наук. Товариство им. Шевченка вносить подане о передачу ему права накладу руськихъ шкѣльнихъ підручникѣвъ. Думаємо, що по такъ ситлихъ успѣхахъ своєї господарки на тѣмъ полі, якихъ дождавъ ся п. Бобжиньскій, краєва рада шкѣльна не знайде мотива, котрий бы могла уповорувати відмову просьбѣ Наук. Товариства им. Шевченка.

Тридержавный союзъ.

Відновленє тридержавного союзу, коли не захитане, то на всякій случай буде тяжше,

якъ его заклопоче. Въ міру, якъ надходивъ реченець, въ котрѣмъ вигасне его реченець, множать ся признаки, що сѣй союзъ вже не операвъ ся на тѣхъ підставахъ що давнѣйше. Зъ устѣхъ сторѣвъ віддавають ся мѣжъ интересованими голоси невдоволеня, по котрихъ треба надѣяти ся, що до сентуального відновленя тридержавного союзу або цѣлкомъ не приїде, або оно довершить ся зъ великими перепонами. Найбільшимъ противникомъ відновленя тридержавного союзу є населенє Італії. Справу єю піднесено такожъ і обговорено въ італійскѣмъ парламентѣ. Дискусія надъ сѣю справою була тымъ цікавішою, що тепершній міністеръ заграничнихъ справъ Принетті, передъ десяти роками, коли еще не бувъ міністромъ, дуже остро і рѣшучо виступавъ яко противникъ союзу зъ Австрією і Німеччиною. Вѣвъ були цѣкаві, якъ вѣвъ становище займе теперъ въ тѣй справѣ.

Принетті показавъ при тѣмъ великій спритъ. Своє минушнє не відрѣвъ ся, але і не заявивъ ся за наглымъ збраваньмъ тепершнихъ союзѣвъ, а на будущнєсть застерѣвъ собі вѣльну руку. По думцѣ міністра тридержавный союзъ стративъ теперъ [т. є. по смерті Бісмарка] свій давній характеръ; супротивъ того є теперъ маловажною рѣчею пытанє, якъ довго Італія выдержитъ при тѣмъ союзѣ, а цѣлий интересъ Італії лежить въ торговельнихъ договорахъ. Якъ Австрія і Німеччина згодять ся на тарифу заповняючи можнѣсть експорту головнихъ італійськихъ продуктівъ, т. є. вина, шовку і овочѣвъ до сѣхъ державъ, то Італія може смѣло приступити до відновленя договорѣвъ.

Зъ промовы міністра бачимо, що хочъ о збраванію тридержавного союзу зъ сторѣвъ Італії нема бесѣды, его відновленє є на всякій случай сумніве. Публична опінія Італії пре до союзу зъ французькимъ єсудѣмъ. Тепершнє правительство опирає ся еще на компромісѣвъ зъ минушнєстю, але вже нахилє ся до новихъ союзѣвъ, котрі унеможливили бы дальше істнованє Італії въ тридержавнѣмъ союзѣ. Справу відновленя сего союзу рѣшити вѣнна клявула, се значить, що кошта відновленя союзу зъ Італією понесли бы

X-Strahlen.

тѣлько не тѣ летючий, етеричний, таємничий, що ихъ д-р Рентгенъ добуває при помочи жарової лампи, сконструованої вперше нашимъ землякомъ д-ромъ Пулюємъ, а тѣ, що ихъ рѣвно-жъ нашъ землякъ а товаришъ по перу п. Романъ Сембратовичъ видає у Вѣдин. На „prima Aprilis“ побачило перше число невеликого тижневника прокураторське лице чи то — хотѣли мы сказати — божій свѣтъ. Въ подовгастыхъ зошитѣхъ, що разъ въ тиждѣнь опускають печать, а обіймають відъ 24—32 сторѣвъ, мѣститъ ся незвичайно богатий матеріалъ. Короткѣ, виправнімъ публіцистичнимъ перомъ марканто наочерканий статейні інформують читача про всѣлякі прояви зъ царини європейского життя. А цѣль видавництва? На се пытанє відповѣдає сама редакція въ 1-омъ випуску: Цѣлю видавництва є критика, щоби шукати і проголосувати правду. Критика єя має бути далека відъ особистихъ нападѣвъ, далека відъ підкоплюваня дробнихъ людськихъ хибъ; вона має об'єктивно роздѣляти соціальне житє у всѣхъ его найзамѣтнѣйшихъ проявахъ. Для дробнихъ особистихъ хибъ та промахѣвъ має така критика прихильне наїмняє, зъ другого боку не знає вона пошадъ для принципіальнихъ ворогѣвъ поступу і європейского свободного розвитку.

И свою задачу єповнають X Strahlen справдѣ, якъ належить. Лежить передъ нами 8 зошитѣвъ сего видавництва, а всѣ вони оденъ въ другого цікавий своимъ змістомъ. Уже сама особа редактора впливає на се, що найбільша увага часописи звернена на нашъ руській справы. Нема числа, въ котрѣмъ бы не

було кілька артикулѣвъ, що обговорюють положенє нашого народу та взагалѣ відносини, середъ якихъ нашому народови доводять ся жати. Перейдѣмъ всѣ числа по черѣ та виберѣмъ зъ нихъ статѣвъ дотикаючі насъ Русинѣвъ безпосередно або посередно. Ось вони: въ I-омъ числѣ: „Dr. Körber's patriotische Schlachta“; въ II-омъ числѣ: „Dr. Körber und seine Schlachta“, „Polnische Zukunftsgrößen“, „Europa's grösster Feind“ (про Россію) і „Sonderstellung Galiziens“; въ III-омъ числѣ: „Panrussenthum im Kampfe mit der Civilisation“ (довша статя про борбу Руси України зъ Московщиною); въ IV-омъ числѣ: „Schlachzen Panama ohne Ende“, „Eine Proletarier-Nation“ (про вужду нашого селянства) і „Die Zuverkommenheit galizischer Behörden“; въ V-омъ числѣ: „Deutsche Vermittlungssprache“, „Ein geheimer Runderlass“ і „Iwan Franko“ (силветка); въ VI-омъ числѣ: „Merkwürdige Opposition“ (критика політики руського клубу) і „Deutsche Vermittlungssprache“ (де головное иде рѣчь про польско-руськѣ відносини); въ VII-омъ числѣ: „Oesterreich — eine Schlachzenrepublik“, „Eine merkwürdige Opposition“ (зновъ въ справѣ руського клубу), „Die Polnischen Hausjuden“ і „Polnische Piemont“ (про Галичину — частъ I); а вкінці въ VIII-омъ числѣ: „Polnische Piemont“ (частъ II) і „Schlachzen Patriotismus“.

Деякі зъ тѣхъ артикулѣвъ, якъ привѣромъ: „Panrussenthum im Kampfe mit der Civilisation“ або „Polnische Piemont“ — се прямо цѣли брошуры. Замѣтити годить ся, що майже всѣ статѣвъ вийшли зъ-підъ пера редактора п. Романа Сембратовича. Найбільшу увагу публіцистика звернула на себе статя відъ заголовкомъ: „Panrussenthum im Kampfe

mit der Civilisation“ про відносини царату до України. Передрукована у витягахъ въ „Münchener Allgemeine Zeitung“, дѣстала ся черезъ єю поважну часописъ до научного американського тижневника „The Literary Digest“, якъ се въ своїмъ числѣ доносивъ о. Бончевскій. П. Сембратовичъ, наизуочуи до панславѣтичнихъ змаганъ середъ Славянъ, се головное середъ побурадовихъ кругѣвъ Россії, вважає, що такъ зване „об'єднання“ всѣхъ Славянъ, до якого стремить російскій панславѣтъ, є вѣвнѣмъ нишнімъ, якъ борбу панславѣтскої Россії зъ західноєвропейскою культурою, та розвиває єю живий образъ такої вѣвкової борби на полуднєворосійскѣмъ теренѣ чи то на нашій Україні. Цінуючи научній жерела — переважно російскій — розказує авторъ, якъ старинна кїевська Русь підупала, а нѣмъ єи загорнула молодша о много Московщина. Згадавши далѣ про низькій культуральний станъ Москви а високу натовѣсть культуру Руси-України зъ-передъ Хмельниччини, розказує далѣ п. Сембратовичъ доволѣ просторо исторію відносинъ мѣжъ Україною а Московщиною, почавши відъ Хмельниччини а скінчивши на послѣднихъ дняхъ. Обєдла малює тяжкій гнетъ українського слова і загаломъ українства въ тепершнєсть, згадує про тяжкій переслѣдованя і кичитъ горячимъ зворотомъ до культурної Європи, бажуючи зискати єи симпатію для України, якъ для репрезентантѣвъ західно-європейської євѣты.

Єя статя, розумѣє ся, не могла подобати ся нашымъ „русскимъ“, а „Галичанамъ“, поміщаючи мабуть виключно для того рецензію тижневника „X Strahlen“, заступає ся въ предовой полемічній тирадѣ зъ п. Сембра-

товичемъ. Полеміка та — повторенє старихъ оклепанихъ фразъ, переливане зъ пустого въ порожне. Бачучи єи слабкѣсть, рецензентъ зъ „Галичанамъ“ помагавъ собі випробованимъ москвофільськимъ способомъ: брехнею і крутѣйствомъ. Вѣввши на антисемітську, вськими пройдемістами вже збѣджену шапку, чѣвавъ ся п. Сембратовича, чому вѣвъ, мѣто нападати на польську шляхту та на Россію, не вѣвме ся до жидѣвъ та не заповнитъ „символічно сюжетомъ“ всѣ 32 нумеры на многіи годы (!). Зъ жидами бѣдний москвофільскій рецензентъ не може дати собі рады; вопиєму що хвиля на умѣ, вони не дають ему спокою. Га! Кождий має свого хробака, що его мулить!

Якъ сумлѣнно поступивъ собі єгоєдинъ рецензентъ, можна змѣркувати зъ того, що вперше прямо безлично въ газетку X-Strahlen, наче бы єи „виздателямъ“ солго въ оцѣ храмы божіи і ихъ служители“ та наче бы ібєла гадити єи редакторѣвъ належало [звѣдати вульгарной, площадной перебранки кѣ отдѣльнимъ лицѣмъ, за исключеніємъ постѣвъ (Paffen); на послѣднихъ позволительно „гаркати“ вѣвкому єсному чоловіку чаче, чѣмъ прилично (öfter als der gute Geschmack verträgt ч. 1 стр. 5). Вогъ чого ждати отъ X-Strahlen іереміи!“ викликає вкінці „Г—нниъ“. Зацѣтовано члєсо і сторону, додано нѣмєцкій оригіналъ деякихъ слѣвъ, надано собі всѣ поазери правдоєности передъ читачами, о котрихъ має ся євѣбѣть, що вони ніколи не попрубують взяти X-Strahlen до рукъ і представлено рѣчь такъ, що вській зъ нихъ мусѣвъ іurare in verba — „Галичанамъ“. Та зрозумѣло стане цѣла мерзєвѣсть такого єсезуального і брехливого рецензуваня, коли хто завдасть собі трудъ

австрійський провінція продукуючий вино; багато мусульман також жертвувати Угорщина, до чого вона не привикла.

Характеристичне світло на агітацію против трідержавного союзу кидає брошура: „Господство французько-російсько-австрійсько-угорського союзу“, написана Рімлером, емерит-ним секретарем в австро-угорській міністерстві закордонних справ, а видана недавно в Парижі. Автор описує агітацію против трідержавного союзу на Угорщині, котрою душею є Угроні, яко моральний провідник сторонництва незалежності. Рімлер в порученні Угрона вихваляв був в євний минулого року до Парижа і поробив Делькасе наступний пропозиція:

Французьке правительство дасть сторонницю незалежності мільон франків на агітаційний цілі, далі заснує в Будапешті великий французько-угорський банк з капіталом 100 до 150 мільонів франків, наразі допоможе до видавання на Угорщині денвирків королівських трідержавному союзові.

Рімлер твердить, що Делькасе згодився був на ці пропозиції, однак пізніше цитує своє слово, в загальні умиваючи руки від цільових справ, що Рімлер називав прямо зрадою. Делькасе, на його думку, прямо закинув собі з Угрона, коли вивчав його, аби привхав до Парижа в той цілі, аби „остаточно порозуміти ся“.

Та сама брошура наводить цікавий лист Рітера писаний до Рімлера в серпні 1900 року, коли посередник Угрона вибрався до Петербурга. Рітер висказує переконання, що припадє царя до Відня і його енергійний протест зробив би кінець вдираному ся до Австрії пантерманському панованню. Старий чеський політик просить відтак Рімлера, аби сердечно поздоровив в Петербурзі Побідносцева, генерала Комарова і гр. Пенатіва, „наших добрих приятель“.

З причини сего брошури французька опозиція наробила багато крику. Націоналістичний денвирник твердить, що в той випадку Делькасе запровадив інтереси Франції в користь Німеччини і вимислює се твердження в борбі з ненавдженним кабінетом Вальдека-Руса.

Перегляд політичний.

Цар вийхав з Праги вчора о 6-й годині рано без офіційного працівника, котре самі собі вимовляють. На дворі була тільки найвищий достоїнств і бурмістр. З Праги вийхав цар до Тересіна, де відбулася військова парада, а відтак до Літомериць, де привтав його бурмістр д-р

Функе, котрий в кожній промові підносить німецький характер міста. Д-р Функе висказав задоволення, що бажана царя, аби прийшло до національного порозуміння і національного миру, німецький народ сповняв дуже радо, при задержанні його національних прав.

З Літомериць поїхав цар до Аусігу, де привтав його промовою бурмістр д-р Овзорі. Мійш ним бурмістр висказав бажане, аби правительству пошло ся утворити між народами Австрії тривалий мир. На сего промову цар вівідповів: Немаю горячійшого бажання як се, аби між народами Австрії настав спокій; до сего цілі ядуть також безпастаний заходи мого правительства, а від тям владом чіслю на попередні всіх патріотичних елементів, що любили спокій і мають замилуване до справедливості. О годині десяти ввечері цар вівідповів двірським повідомом. Окремим повідомом вівідповів до Відня міністер Рітер. Міністер Гартель лашив ся до нині в Аусігу, де має звідати школи.

Проект автономії італійського Тиролю, оголошений денвирниками, представив ся так: Члени крайової репрезентації мають бути поділені на три групи: німецьку аложену з 37 членів, італійську зложеною з 21 членів і сільську групу шляхетської величності зложеною з 10 членів. Кожний член третьої групи заявляє при вступі до союму, чи прилучає ся до німецької, чи італійської відділу. Ся заява обов'язує на цілу сесію. Число членів відділу крайового побільшено з 6 на 10, з котрих 6 вибирає німецький відділ і 4 італійський. Обсяг ділянки обох відділів союму обмежав ся до поручених їм територій. Територія віддана німецькому відділу обіймає міста Інсбрук, Боцен і округи дванадцяти старостів. Італійська територія обіймає міста Трідень, Роведо і округи восьми старостів. Кожний відділ радить незалежно в справах свого обсягу ділянки, о скільки не розходиться о сільське право в законодавстві. Кожний відділ заряджує і диспонує маєтком свого округу, котрий посідає також власні доходи з участі в крайових фондах і з участі в ускладнених відділами додатках до безпосереднього податку до висоти 30%. Відділи можуть також зятати позички і обіймати поруку до певної означеної висоти.

Найважнішою була справа розділу компетенції повного союму від компетенції поодинових відділів. Сю матерію проект представляв вичерпуючо. В загальні можна сказати, що до повного союму належать публічні будови (прим. регуляція рік), інститути засновані вглядно удержувані крайовими фон-

дами і адміністрація крайових фондів. Решту справ, котрі досі належали до крайових союмів, передано бы в Тиролю поодиновим національним відділам.

Після дотепершніх виступів наведений проект викликає опозицію з боку німецько-ліберальної і німецько-національної. Консервативний круг підносить, що проект не порушує історичної єдності краю і що наваж ся до дискусії. Проектники закидують лише се, що такий поділ побільшить надміру кошта заряду і через те викличе недоволення.

З Мерау доносять, що посол Грабмайр представляв свій проект виборчим, але стрітив ся з рішучою опозицією. Ухвалена резолюція домагалася попереднього сповіщення бажане Німців і заявляє ся за провадження до нових союмових виборів, по котрих доперва справа автономії полудневого Тиролю могла бы бути взята під розвагу.

Розрухи робітників в Росії, котрі, як се офіційно оголошено, вже цілком здалено, вибухли наново з цілою силою. Розрухи розпочали ся страйком робітників в балтійській фабриці кораблів. Страйкувальні робітники зобрали ся в більшість чисел, окружали фабрику і заатакували. Фабрика була обсаджена поліційними агентами. Звідси робітники звернули ся до недалекої фабрики Гвоздильної і вибили там всі шибі. Надійшли жандарми і по довгих заходах привернули спокій. Товпа, розбігаючи ся по улацях, товкла шибі в робітничих фабриках і приватних домах. Мійш ними вибито також шибі в фабриці машин Пульмана і паперу Полісена. Також в одній французько-російській фабриці вибито шибі.

Сконстатовано, що огонь, котрий перед кількома днями поробив великі шкоди в корабельних верстатах, підложив робітникам. Свідство веде ся.

З Софії доносять, що судья тепершнього кабінету зависить від успіху місін Саратова, котрий вийхав до Парижа, аби там зятати позицію. Державні каси пусті так, що есентуально в липні не буде мож зятати купону від закордонного довгу в варті 5 мільонів франків. З тих самих причин міська рада Софії здержала виплату купону від трамвайової позички з державною порукою.

Вчора відбуло ся тут вчє Македонців. По закінченні зборів, котрі в прочом відбули ся цілком спокійно, часть учасників потягла під поліційний комісаріат, де знаходять ся арештовані проводни-

ки Македонців, амені Саратова з товаришми. Товпа домагала ся, аби єн впушено до уязнених. Кіннота розбігла маніфестантів. Арештовано багато осіб.

Кіченер доносить з Преторія, що 20 миль на полудне від Мідельбурга, на 250 англійських стрільців нападв страшу нападв Бурів. Ворог отворив страшу нападв, від котрог водразу погинули два офіцери і 16 воїків; 4 офіцери і 38 воїків утварили, 2 офіцери з 50 воїками утварили, але по розброді впушено решту полонено, але по розброді впушено решту полонено, але по розброді впушено решту полонено. Англійцям забрано також дві арматри Максима.

Говорять, що Бурі мають еще 18.000 озброєних людей, з того 6000 знаходять ся в Капленді. Сили Бурів збільшав безперервно приплив чужинців, спеціально французів. Безперервно росте також число охотників з Каплендскої колонії.

З Гаї доносять, що Крігер нараджує ся з визначними політиками і правниками в справі полюбовного суду в спорі між Англією. Крігер рішучо відкидає всякі мирові пропозиції. Бруксельський денвирник доносить, що Крігер вже від кількох днів нараджує ся телеграфічно за дозволом Кіченера з трансваальським правительством. З сєн вийшли депеші показувати, що зобразив в Штадтертоні командувач Бурів представив Крігеру в об'єктивний спосіб стан річ в полудневій Африці. Тепер здає ся, що між проводниками Бурів взяла верх мирові партія, котра хоче здержати пролив крови і заключити мир на гонорових умовах.

До Petit Bleu доносять з Гаї, що англійське правительство, яке вступило в умови до наважання мирових переговорів уважає димісію Крігера. Говорять, що Англія признала бы незалежність Трансваля і Оранію, як бы обі републики получили ся в одну політичну цілість і коли бы Англія відступила від північної округи Трансваля, де знаходять ся копальні.

Загальні збори філії тов „Прогресивна“ в Стрию

Відали ся дні 13 с. м. Збори ті просто — не удалі ся і були доказом крайньої байдужності наших так місцевих, як і замісцевих Русів до справ прогресивних. Правда, що день був невідповідний: одинокі погодні дні серед довгої слоти, так що господареві спійно було у полі а не на науку „до поля“.

Зібралось всего около 80 людей. Помимо зазвану Віділу багато читальні „Прогресивна“ не прислало ані делегатів, ані саравадан. З місцевих членів явилось дуже мало число, а ті чогось дуже спійшли ся. Збори отворив голова філії о. Бобакевич, коротким сараваданом з діяльності Віділу. Подав до відомості, що в протягу року отворено 2 нові читальні і відвіджено 11 старих з відчитаними „астрономіями“. Відчитати є мав сам голова, демонструючи експлікою серед великого заінтересованія зібраних читальників. Крім того філія уладла 7 відчитів для інтелігенції. Упорядковано канцелярську філію і правління її в „Народнім Домі“. З прочих членів стрийської інтелігенції заінтересувались філією найбільше оо. Горалевич, Головкевич і Бордун. — Відтак вилучено саравадан з поодинових читальні. Найбільш чіткими читальними в повіті суть: читальні пр. в Угерську, Семітенів, Добрянках, Жулів. При читальних тих заведено склади. Они містять ся у власних домах, розвивають ся дуже гарно. Деякі, як н. пр. майже всі читальні в горах, оказують мало життєвості. Деякі свяченіки дуже мало заінтересують ся долею читальні, а уряд громади майже всіюди ставлять читальням великі можливі перешкоди. З тої причини майже кожда читальня старає ся прийти до власної хати, бо з домів громадянських її проганяють. Саравадан з читальні протягнувшись дуже довго, то й мало часу і сил лишило ся на вичерпані дальшої програми. Вклад п. Коцюба зі Станіслава про „економічне піднесення селянства“ помимо надзвичайно заінтересованості і знаменитого виглошення не збудив відповідного зацікавлення утомлених слухачів; а заповідник і пригатовані вечерні в честь Т. Шевченка мусіли зовсім відпасти. З уваги на неудоу загальних зборів філії „Прогресивна“ нехай мені тільки буде зробити одну увагу під адресою нашої інтелігенції: Ми побудували Народний Дім, велику народну святлицю, на котрій красує ся горда напис: „рукому народові!“ Коли не будемо ширіше і загальніше працювати над освідчованієм і організацією того народу, то випадє хіба єю напис зступити вищою в двох янках: „сади для театрів і цирків“.

Сойм крайовий.

[IV. засіданє 18 черня. 1901.]

Засіданє розпочалось о 10 год. при дуже малій кількості. Перед приступленієм до порядку денного зажадав голосу пос. За-

Сказавши тих кілька слів для задоволення брехливого москвофільського рецензента, поговоримо ще коротко про инші статті з „X-Strahlen“. Вичисляти хочь бы важливіші з них не довело бы до цілі, а зайняло бы чимало місця. Зі поміж численних артекулів великого змісту, загадаємо тільки кілька найважливіших. Становище „інтелігенції“ (Geistesmenschen) в тепершній і найближшій будучині, єя високі задачі розбирає п. Теодор Шварц в довгій обдуманій статті: „Und dann vae tyranis!“ (1 число). — Голосна, безтактна промова німецького царя до жовнірів про обов'язок їх бути готовими до бою, коли „бунтовляне місто“ (Берлін) знов стане проти короля дала привод до знаменитої статті „Aus Deutschland“ пера п. Ганса Гларна (2 число). Борбу о обожєві ціла в Німеччині розбирає той самі публіцист в статті „der Kampf um die Brodzölle“ (число 3). Віденський антисемітизм є предметом двох довгих статей в числі 4: „Karl Kraus — der „Objective““ і „Carl Wagenführer oder Dr. Luegers Enthüllung“. Деякі сторони мілітаризму освѣчує стаття Гларна „Königlich sanktionirte Anarchie“, і справу шкільної реформи освѣчує артекул „Schulklassen-Reform“ (число 5). В 6-м числі є замѣтний стаття, що вже своїми заголовками указує на зміст: „Zur Advocatenfrage“ і „Nationalismus und Internationalismus“, а 8-ме число добрий артекул „Eine Ministerkrise“ про упадок Біллова. Крім того у всіх майже числах є цінні артекули з політики і артистичної критики; найважливіші з них: „Der Individualismus im deutschen Drama“ і „Secession“.

Отсе був бы короткий огляд виданих досі випусків сєн цїкавої газетки.

Єсно з того, що п. Сембратович заду-має створити руський орган в німецькій

мові та що до сего взяв ся він з незвичайною вмістністю, якої треба для побороєння численних труднощів, що стаєть перед такою задачею. Заінтересувати широкій світ нами — річ дуже тяжка; бо і що за козачість Німців — приміром — знати, як там живе ся якимсь Русинам? П. Сембратович зрозумів сию трудність і пошов за гадею Драгоманова, що чужинців заінтересуємо собою аж тоді, коли свої інтереси зв'яземо з загально-культурними інтересами Європи і коли з тої точки погляду представимо ся чужинцям. Отсе саме робить п. Сембратович. Єго часопис стоить на верш публіцистичної досконалості і дає німецькому читачеві багатий і живо єго інтересуючий, близький єму матеріал до читання. Попри се й наважуючи до сего капля за каплю познакомлює п. Сембратович Німців з нашими справами і з нашими народом. Прислуга, яку п. Сембратович зробить нашої національній справі введеєм єн на європейське форум, прямо безмежна. Треба тільки бажати, аби орган п. Сембратовича як найкраще розвивав ся та зискував широкі круги читачів, а нашим обов'язком є помічи нашому землякови в єго патріотичній ділі. Се річ дуже легка до виконання, а при тій же пожиточна. Пренумерата на „X-Strahlen“ на цілий рік вносьть всего на всего 10 корон (піврічно 5 кор., чвертьрічно 2:50 кор.), а матеріал, який дає часопис читачеві, так цїкавий і багатий, що всякому варт собі єго часопис заперенумерувати. (Адреса редакції: Wien XVIII, Währinger-Gürtel 111.) — Можна надати ся, що наші земляки подопруть так цїнно і так для нашої справи важне видання.

Ф. Корнецький и Сп.

у Львові

пасаж Гавсмана

поручає
найдешевше

Фуляри, мушліни,

полотенця і перкалі.

лавський і подав внесені, щоб комісія шкільна складала ся з 20 членів, промислова з 12, господарства кравчого з 19, землеробства з 18 членів, а п. Барвінський зажадав побільшення комісії водної о 1 члена; внесення ті ухвалені.

Одси відчитав секретар пос. Урбанський список петицій і інтерпеляцій, почав приступити до порядку денного.

Першою точкою було внесення пос. Барвінського о заложенні рускою гімназії в Станіславові. П. Барвінський, мотивуючи своє внесення, зазначив, що число середніх шкіл в Галичині в порівнянні з іншими країнами є за мале і не відповідає числу населення; на 32 гімназій в Галичині, лише 4 з них викладають руских, а се не відповідає числу рускої людності в краю, ані потребам рускої молодіжки шкільної. Станіславові як раз надале ся до заложення рускої гімназії, бо лежить в осягненню повітових руских, в столицю єпископа і має дуже значне число рускої молодіжки. Учителів не забракне, бо тепер по польських гімназіях є до 30 учителів русинів, з яких що найменше 18 можна би предляти до рускої гімназії. Унесенню допомагає ся, щоб задовольнити правительству до заложення тої гімназії з рівном шкільним 1091/2, а під зглядом формальним про сль відослати внесення до комісії шкільній; так і зроблено.

Перед приступленням до другої точки порядку денного, а то вибору комісії, по відчитавши маршалок, що усе зає з порядку денного вибору комісії водної. Покликав далі до скругаторів пос. Шейла, Гавоша Волод., Кременя, о. Небелова і Біндера, а по зібранні голосів відпочиває засідання на 10 годину.

Що до вибору членів комісії для посвідчення реєстрових годів ся зазначити, що хотів ще вчора д-р Окуневський домогав ся, щоб при виборі при комісії не поминено заступників русинів, комісія „матка“ на 15 членів запропонувала з боку русинів п. Вахнянина. До яких комісія вибрала з русинів: до комісії адміністраційної пос. Каратяцького, до шкільної, пос. Вахнянина і митроп. Шейла, до петиційної пос. Гаморака, Окуневського, Вахнячука, до правничої пос. Каратяцького, до промислової п. Остапчука, о. Мандицького, до сільної, санітарної, податкової і банкової, до земельної пос. д-ра Олесницького і д-ра Окуневського.

Здавало ся, чому маршалок відложив вибір комісії водної. По внесенню на побільшення тої комісії, одного члена, згоди лось ся на вибір д-ра Олесницького і по дописуванні его на картках до голосування; скоро однак повідомлено о тій маршалка, той відложив вибір тої комісії.

Одси приступлено до вибору членів ради надзираючої кравчого банку і 2 заступників тої ради. Вибрано членами ради надзираючої: д-ра Стеф. Федака, Стан. Биджевича і Кар. Гр. Сидіюна, а заступниками д-ра Авг. Лозинського і Юл. Міколая.

Громадсь Яблонів, пов. коломишського ухвалив сільським дозволити на побрання громадських оплат від горячих напівків. Одси відчитано внесення пос. Цоля на заложення горячих шкіл в Кракові і обширно мотивовану інтерпеляцію п. д-ра Олесницького в справі надбавки при виборах до рад громадських. Інтерпеляцію тую, що обіймає майже 20 аркушів писма, подамо окремо. При відчитанні прислухував ся пильно комісар правительственный Гр. Лосє, киваючи від часу до часу своєю головою.

Відчитано також інтерпеляцію пос. д-ра Окуневського, яким правом рада повітова в Городищі стягає додаток повітовий, не маючи до тепер ухваленого бюджету.

Про сю справу була у нас свого часу звістка. Зійшло ся 12 обшарників і ухвалено бюджет без участі русинів; але на протест д-ра Окуневського виділяв кравчий звіт до ухвали виділу повітового, і бюджету до тепер не ухвалено. Виділяв пов'язаний не вважаючи на се, стягає додаток повітовий.

Відси повідомивши маршалок, що ухвалив урешті пос. Санушця на 8, п. Якубовського на 7 днів, а пос. Торосевича до кінця сесії. Слідуюче засідання в п'ятницю о 10 год. рано.

НОВИНИ

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— Свідство в справі кравчих випадків в Манастирці коло Львова веде судія Дукет з Сянока. Свідків переелухують в Львові. Маж нимми були переелухані до тепер староста, управитель добір і п. Здає ся, що у зв'язи з тою справою стоять також привід радника намісництва п. Цивічного, котрий звичайно переправджує справи дисциплінарні. Манастирчане внесли через адвоката д-ра Пекричного в Саноць протест Гр. Кравчицького провізоріально жалобу о порушенні права пасовиска, на котрому лучилась та кровава драма. На сибранні пасовиску пасує далі селяне без перешкоди.

— Пос. Вас. Яворський прислав нам отесовані: Щоби здати справу з мови д-

альності посольства в рад державній запрашаю високоповажаних виборців на збори, котрі відбудуть ся: 1) дня 24 червня 1901 в Бурштині; 2) дня 25 червня с. р. в Рогатині; 3) дня 27 червня с. р. в Бережанах; 4) дня 28 червня с. р. в Нареві; 5) 29-го червня в Козові; 6) 1-го липня с. р. в Підгайках і 7) дня 2 липня с. р. в Вишнівці. — Василь Яворський посоль до ради державної.

— Испыт зрілості в перемиській рускій гімназії відбудуть ся в днях 11—16 червня під проводом інспектора кравчого Івана Левіцького. До испыт приступило 29 публичних і 2 екстерністи, котрі однак воді испыт відступили. Испыт здали з водназначенням: Гемба Петро, Медичкий Денис; з добрим успіхом: Баранчик Василь, Балограма Корнелі, Гамрацький Володимир, Галіцький Теодор, Калпін Михайло, Карпак Ярослав, Колтунович Ярослав, Котецький Кост, Котик Володимир, Круцько Семен, Лепкий Николай, Нічай Степан, Ропицький Володимир, Савицький Іван, Савич Антон, Смолинський Іван, Тесля Євстахій, Филипович Іван, Чайковський Теофіл, Юрчак Петро, Яць Михайло. Двох абітурієнтів має поправити испыт по феріях, оден відступив, а оден репробований на рік.

— Видать тов. народних учителів в Новім Сані вався на руки посла д-ра Бернадиківського влітку петицій до союму, а між ними: 1) о законне означення службового характеру народних учителів; 2) о реформу учит. платні; 3) о об'явлення лів служби до 30 лів.

— Teatr lwowski podmiowany! Таку сенсаційну звістку умістив Przegląd на чолі свого числа з позавчашного дня, а подану в основно виложив фактичними технічними Фр. Рыжовський. Сей аналіз театру, що по нещасливому випадку, котрий лучив ся не давно в новім театрі вв електричним уладженням, хоч на раз обійшло ся без більшого нещастя, може прийти ще більша катастрофа, коли не переведуть ся там потрібні в науковим вислідкам указаний переміну. Ой, вже то львівський господарчик який не веде ся: деревляни та асфальтові помосты на уликах треба щось занадто часто направити і зривати; у водопроводах рури тріскають вже зараз в самих початках а вода мабути всюдю не доходить до потрібної висоти; театр „западає ся в землю“ та крыє під собою якісь тайни, що готові в добром вийти наверх. А міліони пошли і далі в дурь...

— Деоравдація у львівському магістраті найшла вчора свій епілог перед судом присяжних. На лав обжалованих засів головний герой тої сумної справи Євгеній Новицький, офіціал президентського бюро магістрату. Спроверивши грубий суми, вибрав ся в дорогу до Америки; але в Гамбургу его перехоплено і приставлено до Львова. Родина заспокоила приватних пошкоджених і его обжаловано лиш о 4.532 К. 69 сст. магістратської шкоди, тому і ставав лиш оден свідок, секретар магістрату Зависовський. Обжалований признає до вини, але звиняє обставинами та перчить, мов би вв житє гуляв і тратив багато по-за домом. Сама маніпуляція з гробми в магістраті в така, що дуже улегшує спроневерення. Обжалованому не помогла знаменита оборона д-ра Дверницького, его засуджено на рік тяжкої в'язниці і зворот 2.607 К. 34 сст. Вв мотивах так низького виміру кары подано також „недостаток належних контроль“ в магістраті. Новицький прийняв засуд і почав відсиждувати кару.

— Щедрый дар. Вдова по руском священику, п. Горновачева, записала свій дом в Бережанах, вартости около 30.000 К, в около 50.000 К готівки на цілі руских „Службевиць“ в Бережанах, котрі бы удержували и вховували 10 селянських дівчат.

— Нова стипендія фундація. Одень священик львівської архієпархії — свого назвиска він поки-що не виявляє — зложив у львівському „Народнім Домі“ 3.534 К 11 сст. на стипендію свого імени, призначеній для учеників вищої гімназії, університетських і політехнічних слухачів, вв увагладженні вв першій ліній своїхків.

— В обороні правды. Пишуть нам з Стрия: Новичка з Стрия „про нову польську гакату“, за котру ч. 120 „Діла“ улягло конфіскації, вимагає пояснення і спростовання, тым більше що заходить підозріння, що автор єи мав певно зовсім иншу ціль, а не убігнутися ся о права руского языка.

Я не маю причини п. президента Гінцого уважати за приятеля русинів, ані сам не остаю з ним в жадних зносинах, але руководячи ся лише справедливою, мущу признати, що в орогом русинів не був він ніколи і старає ся за всегда захватити безсторонність. Знаючи, як то тяжко рускій мові здобути собі право по нинішніх ч. к. урядах, думаю, що вв нашбм стрийськом ч. к. Суді она здобує ся еще з досить великою транспаранцією, а і сам президент зб сторонами рускими говорить за всегда по руски. Що до титчати самої справи описаной в заглаві „невинність“, то о скільки я міг розв'язатися, справа мала ся так: П. президент дбав воді шовініста Вітмана, офіціала судового, формальну скаргу на возного Л., буди то вв урядовану уживав руском мови. П. президент залагодив справу так, що, приклавши возного до

себе, сказав йому, що хотів кожний чоловік повинен любити а шанувати родну мову, але вв урядовану він має послугуватися языком польським, яко „urzędowym“.

— О. Б. Ми з своєї сторони мусимо лише висказати тяжкий жал до нашого дописувателя, що, не перевірявши справи, легкодушно подав нам селітню за правду, та наразив нас тым, — не кажемо вже про конфіскацію — на те, що вв добрій вірв, опертій на втростойности дописувателя, буди то буди зробила кравду невинному чоловікові. Ми-ж, відчувачи на собі тяженьку на кожнім кроці „неправду“, далекий від того, щоб воювати неправдою, та стережимо ся в самій всякій ложі и других перед нею остерігаємо.

— Перший парохід на Дністр. Не відчинив уже звістий нам змганя і пробы зробити Дністер силанним, и запровадити на ньм парохідну комунікацію. Може бути, що послідні результати ув'язують ся успіхам. Першій парохід на Дністр „Галич“ пробував ондги свои сили и скорости. Бул при том радник двору Шрам з міністерства торговлі, старшій інженер Вломи з мін. справ внутрішніх, радник будівництва Сталь з Львова, старшій яничин. Пиндєльський з Станіславова, посадики міста Галича Савицький, директори фабрик з Липиці и Праги Найман и Фінгер и багато запрошених гостей. Парохід тої, найновішої конструкції, пишмо виконаний, електрикою освітлений, вбрав на 55 чл. и мав бы сплавляти тагарь, а побільше буди служити и до перевозу осіб. На дорогу від Галицького мосту до стай в Дубових потребовало 40 минут, а на поворот горь водою 45 минут. Віддалене выносить шість кілометрів. При сприячій погоді проба удала ся знаменно, а торжество закбичено в кружку учасників на парохіді перекусую и тоастами, між ними и вв честь міста Галича.

— Дрбний в'єсти. Видать вражий оповіст, що торжественне відкриття пам'ятника Гр. Ален. Голуховського відбуде ся 14 (27) с. в. и що карты вступу на триоуну выдавати буди для золотуючих ся вод 7 (20) с. м. сойма канцелярія. — Магістрат м. Львова повідомляє підписувачів и промисловців, котрі затрудняють у себе робітників, підлягаючих забезпеченню, що термін фасі за І. півріччя 1901 минає з дням 30 червня и віддалше до 1 (14) липня мають ся предложити дотичні выкази Закладу забезпечення вод випадків під ч. 16 при ул. Браурбськой під загрозю 200 кор. або 20 днів арешту. — Голосного Гільзенера, двоєкратно засудженого на смерть, за минає ригальне убийство двічі, помилувано и замінено ему кару на доживотну в'язницю.

— 30.000 Коронь выносить голова wygrana Лотерії Socpocia. Звертаємо увагу наших поважаних Читателів, що тягненне невідкладно дня 25 червня 1901.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ремісничо-промислову в Львові.

Выдавництва надіслані Редакції.

— Шематизм клира рускої станиславівської єпархії за 1901 р. повив ся свим днями и об'ямає 220 сторін. З него доведеть ся, що вв тої єпархії є 21 деканатів, 433 парохій, 19 прих. ексекваторів, 82 трудництв, 10 катихізів, 26 монахів, 728 церков, 50 каплиць, 552 священників, 6 соборних а 5 почетних кришань, 7 монахів, 4 монашів, 5 захоронків служебних, 18 священників занятих при школах и 28 священників ювілятів. Найстаршій в'єтом в о. Василій Каминський, приходчик вв Ляховичах, що числить 93 лів. В'єзх душ нашого обряду в в єпархії 887.297.

Выказ складаних жертв.

На погорблївцв и на церков в Олешині жертвували: Андрей Шейла в Влодичах 2 к; О. Мартиниць в Гнзидичах 14 к; О. Дорощ в Выбранові 8 к; О. І. Ганкевич в Устї Єнисеоскбм 12-20 к; о. Черномучаєвич в Баниці 14 к; о. Мокрицький в Іккова 20 к; о. Кульманицький в Дакнова 30-77 к; о. Вербицький в Синевиці 10 к; Уряд парохіальний в Короні 34-52 к; о. Марениць в Грушова 12 к; о. Дуркот в Яблоніці 10-11 к; о. Гайдукевич в Сватої 40 к; о. Захарієвич в Выматичах 27 к; о. Тува в Ляховіч мурованих 19 к; о. Свєтінський в Кушиці 20-10 к; о. Черкавський в Сокала 4 к; Громада Давана 20 к; о. Меншинський в Ходович 9 к; о. Рукевич в Кисинині 20 к; о. Чаровський в Бабинцв 40 к; П. А. Мьнека 10 к; о. Герасимович в Тура 14 к; о. Дикій в Перечинська 8 к; о. Гладкович в Хирова 22 к; Уряд парохіальний Зарубини 9 к; Читальня в Самолусах 24-20 к; о. Грицький Завинна 55 к; о. Голіницький Шольбаки 31-50 к; о. Дьоба Протес 19-36 к; о. Дубиць в Фирлєв 26 к; о. Стрыльбицький в Подгороді 24 к; в Рогатина 2 к; о. Горинський в Улича 16-40 к; о. Н. Кушиць коло Судови Вашич 16 к; о. Рєшетило в Магєрова 20 к; о. М. Добрянський в Ясениці 22 к; о. Крейтц в Липовиці 14-8 к;

о. Сембратович в Кредова 10 к; о. Габій в Церковні 6 к; о. Степан Петрушевич в Ходова 6-50 к; Вир. Канігула Черемна 60 к; Жовківський уряд деванальний 7-20 к; о. Станіслав в Ісосоцк 27-10 к; о. Тустановський в Рави русон 2 к; Манастирський в Заторя 3 к; о. Дуцько в Велца 10 к; П. Вунаць в Дьові 2 к; о. А. Іцєв в Шуткова 15-10 к; п. Навицький в Дубецка 4 к; о. Волосянський в Криковця 20 к; о. Наславський в Даватер 9 к; о. Криво Боріць 1 к; Читальня Тереволла 8-80 к; Уряд парохіальний Крєвич 21 к; о. Ковирєвич в Галі 30 к; о. А. Мокрицький в Галі 4 к; п. І. Саварин в Мельца 3 к; Вир. о. Борсук в Крышанові в Кракова 20 к; о. Чучкович, Руєв в Село 26 к; о. М. Венгирьович в Улазова 60 к; в раднич суду Кшишківський и товариш в Дьова 40 к; о. Чехович в Сала 14 к; о. Сулятицький обр. лив в Птакова 6 к; Уряд парохіальний в Угравіч долшій 30 к; Громада Орішків в Каліновіч 7-20 к; о. Качинський в Стоїна 10 к; о. Желеховський в Глинці 10 к; о. Петриць в Комарна 3-50 к; о. Натрало Добровод 7-47 к; о. Корпак в Велца 20 к; Петро Насуць в Шидловця 14 к; о. Танякевич в Яковича 20 к; Уряд парохіальний в Тоніцях 11-54 к; о. Хоминь в Шидловці 10 к; о. Свєтінський в Хотиньцях 8 к; о. Вароляк в Орово 20 к; о. Гавицький в Черемнова 10 к; п. Гутковський в родино Ляцє велик 6 к; о. Шантовський в Нижборку 16 к; Уряд парохіальний в Липини 8 к; уряд парохіальний в Балич 5 к; парохіане з Сихова коло Львова 6-40 к; Уряд парохіальний в Ярослав 130 к; о. Сорогєвич 3-40 к; в. Трєшневський в Гуси 12 к; о. Блинський в Устрєжк долшій 24 к; уряд парохіальний в Монастирці 6 к; о. П. Шанковський в Кошичині 12 к; д-р Добрянський адвокат в Львові 10 к; гр.-лєт. уряд парохіальний в Кредовичах 10-33 к; о. І. Пломєвич в Боратині 20 к; о. В. Даврецький в Варажи 25-50 к; о. Александр Левинський 12 к; о. Габачевський в Подешини 16-80 к; о. Генрих Польський 2-80 к; о. Віктор Салзань Вороблєв 50 к; о. Ступинський в Коломиї 33 к; о. Северіань Левинський в Городені 40-40 к.

В'єзх жертвodawцв слідую сердечну подяку и прошу умишлю о дальшій жертв на погорблївцв в Олешині. — о. Іван Кобрина декант.

Русини! Пам'ятайте на Дом Товариства „ЗОРЯ“ в Львові.

Телеграмы.

Градєць 18 червня. Словини не ливли ся на засіданні союму. П. Вагєр вигукує против них аа се дуже остро.

Задарь 18 червня. Перше засіданні союму не відбуло ся з причини браку комплету.

Берно 18 червня. Шкільний підкомітет уговои комісії союму відбудує вчора засіданє, на котрому обговорювано справу поділу шкільної ради кравчої на дв секції: вбмєцєу и чєску. Нарад ще не закбичено.

Блградь 18 червня. З Нового Базару доносєть о повстанні Альбанців. Причиною має бути успішне губернатора Каміля-Росєндіого, котрого місце заняла несимпатична для Альбанців лєчачєсть.

Кольбня 18 червня. Розруха між Альбанцями розросли ся до розмірів повстання. Сенат-ага на чолі 1500 Альбанців ширить страшний переколот. Сербеє населєні утїкає в сторону границь Сєрбії.

Римь 18 червня. Привхав туті пєлєт Петро Караджорджевич, якь говорять, вв дуже важкій політичній мін. — Соціалістичний рух по селах ростє з нечуваною силою. Вв мапузачькой провінції до соціалістичної організації належєть шєверх 40.000 людей.

Пєкинь 18 червня. Дипломатичне тїло згодило ся що до перевєдєня позички, при помочи котрої воєнне водшкєдованє має бути зачисленє Хінань на систему бонів. Переговори вв справі способу залати воєнного водшкєдованя, якь надїють ся, скбичать ся еще перед літєм.

Брусєля 18 червня. Крієтерь занєрєтє поголосє о недієлєкомь заключєніи миря и твердять, що воєна будє еще дуже довго трєвати.

Капштать 18 червня. Вв Порт-Елїзбєт вв послєднїх 48 годїх є економістично 3 слухачь чуми. Доси занєдучєно вчєлєть 714 осіб, номерло 338.

— Русини! Пам'ятайте на бурсу фїзіи Руского Товариства недієлїного в Станіславові.

Дирекція ч. к. зв'язниц державних.

„З дням 15 червня с. р. будє згєрєшєнє для руху особового і об'єкєтєного руху лєгєвого перестанок: „Островиць“ лєжачє по між єтатями Рувєцкї і Вієна на лініях Дєлатин-Коломїя-Сєвєрїанька в околї ч. к. Дирекції зв'язниц держ. в Станіславові. Час відїзду поїздів, водєржувач ся на тілї перестанку поданий в розкладї відїзду з дня 1 маї 1901 тав. Ч. п. — Відїзди відїзду водєкєторів в розкладї. Експєдїція лєгєвних відїздує ся за ошлєтєм в єтатї відбору.“

ROVERI

нові и уживані, МАШИНИ ДО ШИТЯ

роверів „РАТІА“ ул. Сикстуска ч. 12.

і прибори до електричних уладжєв дієтєти можна по найдєшевнїх цїнах в єкладї

324 2-10

Надболона

Льчниця д-ра А. Тарнавського

въ Косовѣ за Коломыєю
отворена. Средства: личнею водою и иншій ф-
зикально-діететичній. 292 8-10

Д-р Теофіл Залевскій

ординов в хоробах ушей, носа, горла і гортані.
Лічене надуг мови (гикависті, белкотані,
шепелівисті, мови через ніс і т. д.) ул. Ко-
247 стюшка ч. 8 від 3-5 по полудни. 19-10

КОПЕРНИЦКИЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицкая
ч. 1., противъ Банку Гипотечного из-
дательства въ Галицкой

поручаю въ редакціи
выборъ и по цѣнахъ
каждодневныхъ
окуляръ, бинокль,
дальновиды, барометры,
термометры, микрометры,
и т. д. и т. п.
Урядженія для оптики и механики.
Всѣхъ выписки по каталогу и т. д. и т. п.
журналъ и каталоги

До Всечестивѣйшого Ду- ховенства!

Прочь зъ жидѣвскою блягою!

!!!Свой до своего!!!

Выробы кожовничій, заживляющій
шумными анонсами жидѣвскихъ
жидѣв, продаю о 10% деше-
ше зъ гарантією на мѣсяцъ.

Бритвы англійскіе, власніе, со-
дѣланные въ англійской у вели-
когого выбора въ цѣнахъ відъ 80 кр.
до 2 зр. 80 кр. Кажду бритву пере-
дѣлано самою выпробовую и
на случай, якъ не надае ся до во-
доса, вымѣною охотно безъ доплаты
або звертаю грошъ Бритвы безпе-
ченства (оказаніе выдѣленіе на-
вѣть у не умѣющахъ полти ся)
Генеральна зъ охороныками, цѣна зъ
етой 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ПОЖОВНИКЪ

Львовъ, ул. Галицкая ч. 6.

Зарплатою поручаю всякій выробы
кожовничій зъ моймъ работни-
комъ.

Вытагъ зъ анонсовъ признания:

В.Пожовничій Пане!

Складаю сердечну подяку за
надосланий 2 бритвы и ножички, ко-
торіи мнѣ изъ коихъ цѣны в дѣше-
бой и раджу советую каждому у-
дати ся до Васъ.

Девятники 81 серия 1900.
483 64-104 Доротеушъ Кошачъ

КОМАР

двотиндженникъ гумористич-
но сатиричній.

Одиникий гумористичній
ілюстрований органъ на Руск. Ви-
даіе і за редакцію одичае: ван
Кунцевичъ.

Цілюрочна передплата 4 зр.,
на пів року 2 зр., чвертьрочно
1 зр. Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Куркова ч. 27.

„КРАСВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТОВЫЙ“

стопаришене зареєстроване зъ
обмеженою поручкою у Львовѣ (ри-
нокъ ч. 10, 1. поверхъ въ домѣ
„Прогрѣсъ“) приймае вкладки оца-
дисти въ довѣрній высьотѣ и опро-
центуе на 4 1/2%.

Одѣтъ членомъ въ „Кра-
свѣмъ Союзѣ Кредитовѣмъ“ выно-
ситъ 50 коронъ; кожій членъ мо-
же мати больше удѣловъ. При вла-
даваніи первого удѣла належитъ
заслужити такъ высьотѣ въ квотѣ.
2 короны на фондъ резервовъ.
Водѣ удѣловъ членскіе въ пла-
чуе „Красвѣмъ Союзѣ Кредитовѣмъ“
за рѣкъ 18 9 дѣлѣнду въ высьотѣ 5%.
Призобранныхъ грошей уживае
„Красвѣмъ Союзѣ Кредитовѣмъ“ на
засмотрѣваніе русскихъ товариствъ
кредитовѣмъ потребнымъ заботомъ
капиталу оборотного, якъ такъ
на переводѣе користителѣ парцелля-
ціи. Складаймо рускій грѣшъ въ со-
вій институтъ.

Артистъ-Часо-Литератур- ні Новини

Кн. І. В. Шуратъ: Мои Листи
(поэзии)
Кн. І. Е. По-Іа. Петрушевскіе: Но-
вѣли.
Кн. І. П. Лидасъ-В. Шуратъ: Ме-
лѣдскія Венеры (драма).
Брошурований пражіоникъ І ко-
рона оправній 2 короны. Кн.
І-ІІ. в Княгиня Паукъ. Тов. ім.
Шевченка у Львовѣ, Кн. ІІІ. у
переводчика в Перемислѣ.

Передпосельный

тыждень!

Головна wygrana

коронъ 30.000 вартости

ЛЪСЫ CONCORDIA по 1 коронѣ

поручають: М. Йонашъ, Кіцъ и Штофъ, М. Кларфельдъ, Корманъ и Файгенманъ,
Самуелъ и Ландавъ, Вікторъ Хаасъ и С-на, Авг. Шелленбергъ, Со-
каль и Міленъ. 230 13-2

Зелѣзничі поїзди після середно-европейского часу від 1 мая 1901 р.

До Львова приходить:	рано	перед пол.	по пол.	вечер.	вночі	Зі Львова відходять:	рано	перед п.ч.	по пол.	вечер.	вночі
з Кракова (231, 950 ніч)	610	850	135*	550	84*	до Кракова (840 рано)	415	830	255*	620	10—
з Підволочиска (головн. дворень)	335	8—	235*	535	1020	до Підволочиска з головного двірця	630	925	145*	710	1245
з Тернополя-Копичинців (на Піззамча)	312	740	220*	5—	1002	з Піззамча	643	942	208*	735	11—
з Тернополя-Копичинців	8—				1020	до Тернополя-Копичинців					
з Бірок Вел.-Грималів-Копичинців	335		235	535		до Бірок Вел.-Грималів		925			1132
з Рашова		1145			1215	до Рашова		935	155*		1132
з Чернівців-Іскан (1215 н.)	620	1155	143*	540	920	до Чернівців-Іскан			330		1110
з Ходорова-Підвисокого					1020*	до Ходорова-Підвисокого	635	955	240*	610	1110
зі Стрия, Львового, Будапешту	810		110		1050	до Стрия, Львового, Будапешту	625	1025	245*		1030
зі Стрия, Хирова, Сухой (†)	840†		110		1050	до Стрия, Хирова, Сухой (†)	635				1251
зі Стрия, Станиславова	810		110		1215	до Стрия, Станиславова				635	
з Бельці				555		до Бельці		9—†	305	7—†	
з Рави Рускої й Сокаля	6—	815	314	555		до Рави Рускої й Сокаля		910		7—	
з Янова (9 рано)	745		1255	828\$	941●	до Янова (930 вечір./\$)		1020			
з Брухович	646†	815		736	850	до Брухович (251? в неділі і свята)	915	125†	315	725	910†
з Замкої Води (710 рано)	610	9—	1115	545	849	до Замкої Води (323?)	545†	1020	215†	752	835\$
?							410	845	525	640	1050
? Посередні поїзди (Se nolizáge); * від 1/V до 31/V; † від 16/IX до 30/IX, що дня, а від 1/V до 15/IX в неділі і свята, \$ від 1/V до 31/V в неділі і свята, ● від 1/V до 15/IX в неділі і свята, † від 1/V до 15/IX в будні дні; †† від 1/V до 15/IX в неділі і свята, \$ від 1/V до 31/V в неділі і свята; ● від 1/V до 15/IX в будні дні; †† від 1/V до 15/IX в будні дні											

Посилні поїзди (Se pelizage); * від 1/1 до 31/1, і від 16/1 до 30/1, в неділі і свята; † від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; § від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †††††††††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††††††††††††††††††††††††††††††††††††††† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; †† від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡‡ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; §§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶ від 1/1 до 31/1, в неділі і свята; ††† від 1/

— „Руска Рада“ въ Комарнѣ, політичне товариство на рудецкій повѣтъ, мала — якъ намъ довають — въ понедѣлокъ дня 17 с. м. черпъи загальнѣ зборы при участі звышъ 200 селянъ и мѣщанъ. Священники москвофилы не явили ся на зборахъ, хочъ оголошено про зборы було такожъ и у всѣхъ газетахъ. За те богато селянъ, що йдуть зъ ними, прибули на зборы и радѣ бы бачати одностунну роботу при надходящихъ выборахъ. Загальнѣ зборы уповажили выбранный выдѣлъ „Рускои Рады“, щобы въ тѣмъ дусѣ почавъ передвыборчу ак-

цію; в той ціля має виділяти селянство му-
жів до дворян з обох „паралелі“, щоб до-
конче вже раз порозуміти ся, бо в протви-
вності раз не наша буде вина. Майже всі зб-
брані вписали ся в члени товариства. До-
кладне справоздане насильно незадоволю.

— Справа паса д-ра Олесницького, за-
для котрої п. к. повітовий суд в Стрию за-
жадав від союму его видання, має ся після
засіданнях нами інформації так: В п. к. в.
стр. йде суд в Стрию, а в Стрию п. Ка-
пріан Коцовський, звітний автор статей в
Przeglad-у про Lex Nupka в співробітництві
органу Голота Kurjer Strujski. Сей пав со-
в'ягав мав претенсію кандидатства при ви-
борах до ради держ. в IV. курія в Стрию;
а що д-р Олесницький яко провідний полі-
тичний Русин в Стрийщині з тою кан-
дидатурою не згодив ся, а підняв в під-
пирив кандидатство о. Давидяка, длатого
став п. Коцовський яко судія а именно яко
член цивільного трибуналу у всіх спра-
вах, в котрих одну з сторін заступає
д-р Олесницький, маніфестував явно при роз-
правах свою тенденційність в некористь
той сторони. Коли далше п. Коцовський посу-
нув ся до того, що навіть по за судом в
публичних локалях став оказуван не-
довіряючи своє стороннєчє усвоєне в за-
глядом справ заступленних д-ром Олесни-
цьким, ужав д-р Олесницький средства пред-
видженого на подобні случаи законом, а
именно зажадав вилучення п. Коцовського з
сенату в справах ним заступлених. Суд
окопаний в Стрию прихилив ся до сего
внесення, а тепер єсть п. Коцовський система-
тично вилучений від участі в тих спра-
вах, в котрих д-р Олесницький заступає
сторони. Крім того єсть причина, д-ром О-
лесницьким в прошеннях о вилучення наве-
дених, а переведеними доказами ствердже-
них, ведено против п. Коцовського посту-
поване дисциплінарне. Щоб ратуватися в той
поступованю, вів п. Коцовський против д-ра
Олесницького в его двох конваліаціях кар-
ну скаргу о обиду чести, поповнену мнимо
через зміст внесення о вилучення, а що д-р
Олес. яко посол єсть нестыкальний, зажадав
суд від союму его видання. Своєю дорогою
вів д-р Олес. против п. Коцовського рба-
но-ж скаргу карну о обиду чести, поповнену
п. Коцовським через зміст его заявленя,
яке на внесення о вилучення зложив в стрий-
ський суд.

— Для селян Семка Семчиного и Ивана
Гитздовского з Гитздовича зложили конду-
ктори желѣзниц державных на руки кон-
дуктора Василя Козакевича в Іцанах:
Иван Панейко 3 К., Станислав Квасик 1 К.,
Иван Левицкий 1 К., Викентій Штаньский
1 К., Іосиф Казимарский 20 с., Иван Коцур
40 с., Стефан Гах 20 с., Иван Креховец-
кий 20 с., Абса Стадлер 20 с., Виктор де
Корчак Городиский 1 К., Буковский Викентій
20 с., Андрей Войцеховский 20 с., Володи-
слав Гоманский 20 с., Яков Попович 20
с., Провид Кидлер 20 с., Адальберт Сед-
длачек 60 с., Иван Ротковский 20 с., Га-
вріил Цагов 20 с., разом 10 кор. 40 сот.

— З Львівського університету. Ректором
львівського університету вибрано вчера ра-
дика двору д-ра Людв. Радігера.

— Конечь страйку. Страйк робітників
копальняних в Бориславі вже покінчений.
Робітники згодились на двохсторонню виплату
на місяць замість дотепершньої односторон-
ної на нині ще пільги; підвешена платя не
дотала.

— Жерта звана. В Синеводську помер
недавно молодий 33-літній лікар окружний
д-р Лев Нунберг. Від кількох міся-
ців він вів неутімно поміч недуж-
ним на тій п'ятнистий, аж сам став ся
его жертвою.

— 26.000 депеш в желаним дотав
италійській король по уродинах дочкы, и то
майже з усьх сторін свѣта. В 20.000
депешах додане було крім желаня проше-
ня о заможу.

— Додаток для Кратера. Львівський вищий
суд краєвий підвешав б. адвоката д-ра
Кратеря кару з чотирьох на шість мѣ-
сяців вазачч.

— Церковний злодій. До церкви св. Петра
и Павла у Львові при ул. Личаківській за-
крив ся оногда коло 8-ої год. рано злодій,
розбив пущу з жертвами и наміряв вже
виходити, коли спостерѣв его паламар и
вбѣдав в руки поліції. При переслуханю
заявив він, що зовсѣ Панько Канюк, а
крадежи допустив ся в голоду, бо будучи
кальною не годив ся на хлѣб заробити. В
пущі находилось 14 К 88 с.

— Президія краєвої дирекції скарбу на-
значила старшого инспектора податкового,
Маріяна Пухалка членом, а конциста
Богдана Булика заступником члена оцѣноч-
ної комісії податку особисто-доходоного для
мѣста Львова.

— Школу борбництва отворено два 15 с. м.
при „Соволі“. Хто з другх хоче брати участь
в борбництві, най згодиться ся до котрого-
будь члена старшини і зложити на его руки
приписану місячну вкладку 20 кр. Наука від-
бува ся ві второк, четвер і суботу від 7 год.
вечером. — Львів два 18 червня 1901. *Д-р
Гукевич*, за голову, *Денис Кучика*, сиранин.

— „Декаденство в сторону малокультур-
ности“ [Галичанин] ч. 124 з 6 (19) червня с.
р. стор. 1 стовп. 3, строчка 5 и 4 з долу].
Московские педагогические товариство предложило
міністрів освіти Ванновскому проект со-
ветизованія російской правописи. До проекту
доданий заяв педагогических в научных то-
варств. Загалом думают, що міністер
прихилив ся до опіні педагогів и ученых
и переведе правопису реформу, хоч бы на-

вѣтъ Галичанинъ и не змінив свои думки,
що фонетика се „декаденство в сторону ма-
локультурности“.

— Заповѣдженъ вечеронъ філіи Руского
Товариства педагогического в Буску выпавъ
цѣлкомъ удачно. Відчит п. О. Лады ядрено
оброблений заинтересував всѣх. Хоръ му-
жескій під управою п. І. Мульквича вико-
навъ добре кілька пѣсен, особливо знамени-
то „Гуляла“. Хоръ мѣшаний з Рѣвска під
управою о. Е. Купчинского попросту пори-
вавъ. Коли додав до того еще и декламацию
п. Павлухоненко, котра выголосила „Топо-
лю“ краснo и зрозумѣлo, та „Посланиє“,
выголосило знаменато п. Бѣлоромъ, то кож-
дий зрозумѣв задоволене, котре малювало
на лицѣ численно зображено майже выключно
рускою публики. На закінченъ відспѣвано
„Ще не вмерла України“, по чомъ всѣ гостѣ
удались на комерс до читальн „Просвѣты“.
Досить простора комната була биткомъ на-
бита панами, священниками, учителями и акаде-
миками. При патристичныхъ промовахъ в ве-
селій бесѣдѣ, провели околничий Русины при-
ятно сей вечеръ в свой хатѣ и межѣ свои-
ми людьми. Подяка за те належить ся філії
Руского Товариства педагогического, а особливо
комитету, котрий не жалувалъ ні труду ні
выдаткѣ, щобъ лишъ якъ найлучше вече-
рокъ удавъ ся. — *Участники.*

— З Коломины пишутъ намъ: В субботу
15 червня дали ученицъ тутешной женской
выдѣловой школы вечеръ в честь Тараса
Шевченка; дохѣвъ в вечера назначенный
бувъ для бѣдной школьной молодѣжи. Вечеръ
уладилъ женска школа собѣсно з мужески-
ми выдѣловыми школами. Программа вечера
была дуже богата, а всѣ точки в словенно дуже
удачно и умѣло. Дѣйствию любуютъ ся
можна було гроу малесенькихъ павночовъ на
скрипкахъ, або фортепианомъ сольомъ: „Gran-
de fantasia de Concert sur de thêmes Ukrainiens“,
котре дуже гарно відгравала паночка
Марія Тосановна. Шкода лишъ, що аранжеря
вечера не постарали ся о добрый фортепианъ,
а поставили для концертныхъ предукцій
якійсь старый не настроенный тарабанъ. Кра-
сно выпали такожъ всѣ пѣснь, особливо подо-
бавъ ся гостямъ відспѣваний павночовами ду-
еть „Середъ поля“. За много однако було в
програмѣ кусенковъ польскихъ, такъ що ве-
черъ мавъ дѣху больше польску якъ руску.
Концертъ закінчено пѣсеню: „Ще не вмерла
Украина“, котру відспѣвавъ хоръ дѣвчатъ. —
Участники.

— Про выборы до гром. рады пишутъ намъ
з Долины: Два 13 с. м. були у насъ выбо-
ры з І кола до громадской рады. На запро-
шене обохъ парохѣвъ мѣсцевыхъ, о. Лоу-
таньского и кс. Заремби, заявивъ ся бувъ
комитетъ для переведеня выборовъ. На під-
ставѣ угодъ зъ жандармъ постановлено выбра-
ти з V кола 7 радныхъ и 3 заступниковъ
християнъ, а з радныхъ и 3 заступниковъ
поляшено жидамъ. На листѣ кандидатѣвъ по-
кладено: обохъ парохѣвъ, двоухъ адвокатѣвъ,
Добровольского и Хмѣлевского, лѣкаря д-ра
Стан. Котловского, директора шадницъ Коса-
кевича и мѣщанина Ігн. Комарниченко. Одна-
кo такъ мѣщани якъ и жиды при голосова-
ню выбрали 21 голосами на 36 голосующихъ
должниковъ радника суду повѣтового п. Ада-
ма Грабовенского — мнимо того, що аітація
противъ него пѣз стороны комитету была
сильна.

— Подкупство урядниковъ в кольбуш-
скомъ староствѣ мусѣло уже перебраться мѣ-
ру, коли сими днями зѣхавъ тамъ радникъ
наместничества Стан. Зимный в цѣля пере-
веденія слѣдства противъ комисара Пшибыль-
ского и его тамошнихъ товарищѣвъ, подо-
зрѣныхъ о различной надужити, якъ принима-
не „вубанѣвъ“, протекція и т. п. Рѣвночасно
веде ся в судове слѣдство противъ урядни-
ковъ того староства, а объяжачій матеріалъ
мавъ бути дуже богатый. Судове слѣдство по-
вѣрено адъютантову суду д-рови Турекову.

— Конкурс на одну стипендію розписуе
митро. Консисторія. Стипендія им. св. Геор-
гія предназначена для слушающа права в річ-
ной квотѣ 200 коронъ; податочность можна до
два 6 с. ст. липня 1901. Убѣгатель мають
выказати ся: 1) що походить відъ вѣтця рус-
кой народности и суть гр.-кат. вѣроисповѣда-
на; 2) що суть сиротами або сынами убогахъ
родичѣвъ, котрі руской народности суть вѣр-
ны и такъ само дѣти свои выхovou, що по-
свѣдченны дотичного гр.-кат. парохомъ, выка-
зати належить; 3) що укінчили гімназію зъ най-
лучшими успѣхомъ. Сыны гр. кат. жителей
Дрогобычскихъ при друтихъ равныхъ обстоя-
нностяхъ мають першенство. Академики, побира-
ющіи сую стипендію, мають выказатись свѣдо-
чствомъ дворянскихъ студій рускою літературы
подчасъ правничої науки або вже вѣдбуныхъ
або заразъ вѣдбунъ ся мачащихъ. 4) Право на-
дана сей стипендіей преслугуе Высочайшею
ценному Митрополитови. Просьбы о надане,
заосмотренъ вѣдбунныхъ свѣдоцтвами треба
у выше означенныхъ реченци черезъ Коллегію
профессоровъ внести до львівской гр.-кат. митро-
политаной Консисторіи.

— Да испиту зрѣлости в гімназіи в Стан-
иславѣвъ свѣдло в дняхъ відъ 10 до 17
червня 1901 40 абитуриентовъ. Зъ нихъ здали
испытъ слѣдуючі: Боберскій Никита,
Бучинскій Богданъ (зъ вѣднанемъ), Хамендесъ Марко,
Добровольскій, Осипъ, Добро-
вольскій Евгений, Давыдовскій Станиславъ,
Фукъ Левъ, Герритовскій Станиславъ, Ко-
валъ Иванъ, Криснополеръ Яковъ, Ліхтен-
бергъ Іосель, Литвинскій Талей, Левнеръ Н.,
Маковскій Ірений, Мельцъ Петро, Мянголь
Павло, Новакъ Иванъ, Остеръ Шая, Шпи-
льскій Шасный (зъ вѣднанемъ), Пискоубъ
Жигимонтъ, Решетло Романъ, Рѣвцкій
Антонъ, Ротенштрейхъ Нухамъ, Рыдетъ Фер-
динандъ, Скоро богатый Володимиръ,

Вейнгартенъ Оскаръ, Верфель Давидъ (зъ
вѣдан), Залчковский Болеславъ, Золотовскій
Янелъ, Памковскій Мечиславъ и Щербо-
някъ. Поправку достадо 6-охъ, а 3-ехъ ре-
пребовано.

— Пригоды на провинціи. В 3 албацяхъ
новихъ в день св. Тройцѣ ударивъ грѣмъ
вѣ стайню на рускомъ приходѣвъ, убивъ па-
рѣбика Миколу Венгренюка, повидравъ гонты
на крышѣ, подупавъ дверѣ, але нічого не за-
падалъ и не пошкодивъ худѣвъ. — Село Уш-
но в золотѣвскомъ повѣтѣ навѣстевъ 4 н.
ст. червня страшный пожаръ. До повтора го-
дины згорѣло 8 господарствъ. Завдави робѣт-
никамъ зъ поблизоко фабрика, що прабула
вѣ пору зъ сиваконю, удало ся огонь зълока-
лизувати. — В 3 Любачевѣ лютилась 11 н.
ст. с. м. о 5 год. по долу дни страшна буря зъ
грозами. Грѣмъ запаливъ стодолу, відъ ко-
торо займалась еще сусѣдна и згорѣла. Самъ
дошъ, що змочивъ добре стрѣхи, не допустивъ
дальшої пожежѣ. Того-жъ дня на передѣвъ
стѣ „Балаб“ погибъ хлопецъ и яловка відъ
грому. — В 3 Борѣвщинѣ навѣстива силь-
на туча 3 (16) с. м. вѣ саме полудне села:
Мшану, Сервиры, Богдановку и Бѣлѣвѣвъ.
Градъ падавъ величынны волосского горѣха, и
лежавъ больше годины на земли, повививавъ
майже всѣ шобы вѣконъ, зверненыхъ до по-
лудня. Вытовкъ зѣвѣвъ отгородовину, вѣ об-
жѣ нарѣбавъ великій шкоды, такъ що людей
огорнула чорна розпука. — В 3 Голѣвѣцѣ
коло Скольного мѣш. поведѣла надѣбшла ве-
лика туча. Люде, котрыхъ много збрало ся
было на обхѣдъ юбилейный, выйшли напаванъ
зъ церкви, заперли ся, и по вычадо стали
звонати. Наразъ засѣло небо червонымъ свѣ-
тломъ, а вѣ церковь ударивъ грѣмъ. На ша-
сте не спавивъ вѣ, а лишъ прѣдерщевъ по
хрестѣ середнои банѣ в середну наву розто-
рщивъ науку, спавивъ оденъ уголъ и обжѣ
тетрапода, подеръ скатерти, стопивъ великій
подѣвѣвники, опроканувъ евангеліе відъ стѣ-
ну и вылетѣвъ вѣномъ. Туча поповсала до-
роги и нарѣбала богато шкоды.

— Тортуры в арештахъ. Пишутъ намъ зъ
Нового села (коло Пѣдволическа): В ареш-
тахъ тутешного в. к. суду повѣтового сидѣтъ
вѣдъ кількохъ мѣсцевыхъ скованыхъ ланцуха-
ми на рукахъ и ногахъ молодой двадцѣлѣт-
ный о злѣчній злодѣйства осужденный парѣ-
бокъ зъ Медана, Кузьма. Сковано его, щобъ
не мѣгъ утечи, бо арешты не заосмотрѣвъ у
вѣдѣвѣвшихъ замкѣ. Правительство вѣдѣвъ шко-
ду такъ дробнои выдатуку, якъ кошъ зам-
ку, та черезъ таку марну дробницю, мусѣтъ
чоловѣкъ, хоч в злѣдній, мучити ся безъ пе-
рерывъ в день и в ночь вже такъ довгий
часъ! Хоть закономъ тортуры заказаны, то
на дѣлѣ таеи уживавъ ихъ, якъ наведенный
фактъ выказуе. Ганьба!

— Пожаръ вѣдъ грому. В Жуковѣ коло
Бережанъ запаливъ грѣмъ в недѣлю дня 16
червня вѣ саме полудне хату Мартына Пе-
трушевского. Відъ того погорѣло сѣмъхъ го-
сподарствъ, а мѣжъ ними були лише два о-
безпеченъ в „Дѣвѣтрѣ“, а то: Касперъ Ві-
тѣвъ и Михайло Недѣльскій-Адамскій. Пе-
редъ кількома мѣсяцами повивавъ ся в
Бѣщи рѣдний братъ Мартына Іосифъ Петру-
шевскій; отже нарѣдъ вѣрати, що те вѣсьлѣ-
вѣкъ наславъ грѣмъ на своего брата Мартына,
бо видѣвъ, якъ стрѣла громава легѣла зъ
Бѣщи на Жуковѣ.

— Передпотоповый слѣды. Якъ пише амери-
канська „Свобода“, найшовъ нашъ землякъ
Иванъ Зелинскій в Pittston, Pa, кавалокъ
каменного угля, на котромъ выразно видно
слѣдъ людской стѣпы. Ё се важне відраѣе,
бо учені твердили до теперъ, що вѣ тѣмъ ча-
сѣ, коли творили ся величезный поклады ка-
менного угля, не було ще на земли людей.
Вѣдъ теперъ, коли дослѣдять, що той знакъ
зроблений дѣйствию людскои ногою, може зайти
велика зѣбѣна вѣ науковѣмъ твержеженю о ча-
сѣ повстаня людей.

— Штука на штуку. Щѣбы забезпечити
тайну телефоничну, вынайденю апаратъ,
котрый розмѣвляющахъ заразъ дае знати, коли
хто вѣ бюрѣ телефонѣвъ пѣдслухуе ихъ рѣзо-
мову.

— Именованя. Львівський вищий судъ кра-
євий именовавъ аскулътантами: Ив. Моран-
ского, Іос. Кислевского, Ив. Сокулъского, Ів.
Копчаньского, Стан. Янубовского, Гав. Тополян-
ского, Мар. Перещего, Фр. Фридрихевича,
Волод. Грѣбовича, Юл. Криштоловича, Зиг.
Міовичинского, Ник. Фармазюка, Влад Пѣсец-
кого, Стан. Станевского, Зиг. Лѣсевича и Гед.
Гедрицка. — Краковскій вищий судъ имено-
вавъ аскулътантами: Юл. Кришлевского, Юр.
Витневского, Ст. Фрайндла, От. Воульского
и Ром. Таслу. — Міністеръ скарбу именовавъ
вѣ етатѣ грунтовогo катастро старшихъ геометровъ
свидѣнційныхъ П. кл. Іос. Навратіла,
Зет. Данкевича, Іос. Матавца, Фр. Русіана,
Ив. Спалька, В. Петровского, Ив. Пиженича-
го, А. Цастека, Г. Міякера, А. Герпущевича,
О. Бароня и Фр. Дутка старшины геометра-
въ свидѣнційныхъ І кл. вѣ 8 ранѣвъ. — Мѣні-
стеръ судѣвництва именовавъ секретарями
адъютантовъ судочныхъ: д-ра Ів. Гольда вѣ
Сторожинцѣ, д-ра Ах. Рапапорта вѣ Черѣв-
цахъ, обоухъ вѣ Черновѣцѣ, а д-ра Н. Цур-
кана для Сузана.

— Арбій вѣсти. За зѣвѣтай у Львовѣ роз-
рухъ голодовъ обжаловуе прокураторію 28
робѣтниківъ о злѣчній насильства публично-
го. — У Вѣднѣ арештовано на реквизицію
грацковъ поліції Леона Стомпского за рѣбій
обмѣщества. При переслуханю подавъ відъ
что єсть слушающій философіи правѣского
университету. — Населеня Франціи выносивъ
вѣбѣа послѣдний переписъ 38,600,000 душъ. —
Вѣ Вѣднѣ померъ Оскаръ Тауберъ, началь-
ный редакторъ урядової Wiener Zeitung.

— Русины! Памятайте на бурею філіи Рус-
кого Товариства педагогического в Станиславѣ!

— 30.000 Корон вносивъ головна выграна
лотерія Concordia. Звертаемо увагу нашихъ
читателѣвъ, що тягненя буде невѣдлично 25
червня 1901.

Господарство промыслъ и торговля.

— Древный промыслъ в Яворѣвъ, иста-
нуа тамъ зъ-давнѣ давна у видѣ примѣтна-
ного вырѣбу ложокъ, вѣзѣвъ, кончикѣвъ и т.
д., зорганізовано в 1896 р. на кошѣ краю
на „варетатѣ для вырѣбу забавокъ“ и поста-
влено двоухъ факонныхъ учителѣвъ. Вѣ пер-
шѣмъ роцѣ записало ся до школы мало кан-
дидатѣвъ, бо лишь 12. Побѣдѣше, якъ подѣ-
лено школу на вѣдѣлѣ: рѣвбарскій, токар-
скій и столярскій, пѣдвѣсла ся фреквенція, и
пѣдвѣсла ся доходы, узмыканъ зъ розпрѣдажи
вырѣбленыхъ вѣ варетатѣ забавокъ. Фреквен-
ція пѣдвѣслася цифрово 12, 15, 20, 24, 32
учениковъ, а забавокъ спродано вѣ 1896 р.
за 118 ар., вѣ 1897 за 306 ар., вѣ 1898 за
1222 ар., вѣ 1899 за 1976 ар., а вѣ 1900 за
2285 ар. — Видно отже зъ того, що Яворѣв-
ска школа зъ своимъ варетатомъ такъ що-до
фреквенціи якъ и що-до продукціи мѣе свою
уже установлену рацію истовнаня; хотѣтъ лишь
о те, щобъ такъ нашъ мѣсцеве мѣщанство
якъ и докопаченіе сѣльнѣство належато зъ
того скористало, та численно посмѣло свои
дѣти на науку, а зъ другой стороны, щобъ
такъ приватній особы, купуючі забавки дѣ-
тямъ, якъ такожѣ и купці, переловляющіи
свои сѣлены такими дробницами, побирающими
зъ за границѣ, дали больше торгувати за свои
правый вырѣбъ, котрый бы и не выношувалъ
артызаномъ, але все така дешевѣи и требо-
вѣишій.

Телеграммы.

Софія 19. червня. Собраніе вѣдѣнуло вѣ
дискусіи надъ етатомъ министертва просвѣты
предложеноу правительствомъ субвенцію 70,000
франковъ на католицкую семинарію в Філі-
пополи и назначило сую субвенцію на ака-
толицкій цѣль.

Парижъ 19. червня. Палата посѣловъ за-
кѣнчила загалную дискусію надъ проэктомъ
закона о обезпеченю робѣтниківъ на старѣсти,
признала ему наглобѣ 436 голосами противъ
75 и розпочала спеціальную дискусію. — Се-
нать ухвалѣвъ першихъ 12 артикулѣвъ о кон-
грегацияхъ.

Дрезно 19. червня. Вѣ одной зъ сѣсенныхъ
копаленъ узвано на жаданя пѣдѣлѣского
правительства трехъ робѣтниківъ, пѣдѣзрѣ-
ныхъ о сѣбучастѣ вѣ атентатѣ на короля
Гумберта.

Царгородъ 19. червня. Порты, занепоко-
ена сепаратичными рухомъ на Кретѣ, ко-
трого цѣлю в прилученя Креты до Греції,
выслала вѣ той справѣ до амбасадорѣвъ ои-
вѣнчыхъ державъ ноту. Державы мали вѣд-
повѣсти, що Туреччина може бути спокѣйна
о свои верхнѣиї права, бо державы пѣдѣ-
нѣвѣмъ условіямъ не позволяютъ на зміну
теперѣшного стану рѣчи на Кретѣ.

Гага 19. червня. Говорятъ, що Крігеръ
готовъ зложити свой урядъ, коли Англія
признасть независимость обоухъ полуднево-
африканскихъ ренублицъ.

Малый фейлетонъ.

Ті пироги, ті пироги!..

Пан-отець був в парохіі, пані доброді-
на пальнувала, щобъ зупа не збѣгла, а панна
Гена дѣла пирогов. А в покою ходяа Славно
и думавъ:

„Вчорашній день я страпавъ, за те нині
печне осѣдчу ся панні Гені!..“

І в думѣ переходивъ, ни то він буде її
виповідати свою любовъ.

„А коли такъ скажу, то вона певне кине
ся мені на шю. Та-жъ я належу до комитету
в академічній товаристві і єсмь на другій ро-
цѣ фільософіі!.. Ах, коли скорше той обѣд!“

Обѣд.

Славно добравъ не разъ, не два, бо ж го-
дѣ було відмовити панні Гені, що прирѣшу-
вала що хвалѣ до пирогѣвъ. Пан-отець гово-
ривъ проведло нашего народа, а Славно слухавъ
— не слухавъ той бесѣди, а лишъ дививъ ся на
чорні, густі вѣі панни Гені і зігхавъ. Пан-отець
мовивъ: „Вѣ мені подобаєтє ся“. А Славно ду-
мавъ: „Моя выграна, бо й старій за мною!“

По пирогахъ сонливѣтъ. Пан-отець пішовъ
добровільно спати, пані добродішка заснула
надъ лѣвими новелями, не спала лишъ Славно-
ва любка, бо шила, і Славно, бо мавъ осѣд-
чати ся. В покою тихо. Лишъ панна Гена ка-
зала:

„На дворі щось парно, дощ буде.“

А Славно зѣвавъ.

„А може буде погода!.. Не знати..“

Славно повтарявъ:

„А може буде погода!.. Не знати..“

І зновъ тихо в покою.

„Буджу насъ в колѣріі!..“

Славно зѣвавъ.

„Може в червоному?“
А Славко мовив:
„Се моя любов!“
І знов тихо в покое.
„Ви би може пішли спати, а я переска-
джаю...“
„Я спати? Але ж ви помиляєтеся! Я
волю коло вас, бо ви... з вами говорити...“
І знов тихо в покое.

Так минуло пополудне.
Під вечір прийшов знакомий укінчений
питомець і освідчився панні Гені. Його при-
нято.

Славко ходив у Львові по покою і
думав:

„І знов одна трагедія більше на світі.
„Я залюбився в п'ятій класі, любився в
шестій, семій, осмії, не покінчив і на першій
році філософії, на другій хотів освідчитися
ся... Та завинили ті пироги, ті пироги!“

І він ходив по покою і за кожним про-
ком виливав свій жалі:

„Ті пироги, ті пироги, ті пироги...“
Увійшов листар і подав йому лист.

„Любий сину!“ — писала мати. — „В
четвер буде у нас оден укінчений питомець,
що хоче старати ся о Озюню. Брунет, висо-
кий, азе ся...“

Та Славко не читав далі, бо писав лист
до дому.

„Ні! Наві вже четвер, на лист записано!
І він побіг на пошту, де телеграфував:

„Коли хочете, щоби освідчився, то не
годуєте його пирогами!“

Ті пироги, ті пироги...
Володимир Бирчак.

В сали тов. „Gwiazda“
при ул. Францішканській ч. 7.
під дикенцією д-ра Івана Гриневського

В Четвер дня 20 Червня н. ст. 1901.
ПЕРШИЙ РАЗ:

ЗАГУБЛЕНИЙ РАЙ
Драма з українського сучасного життя в 5 діях
Тогобочного і Гольдета.
Режисер п. II. Стадник.

ЦІНИ МІСЦЬ: Крісло першого 2 кор., дру-
горядне 1 кор. 60 гел., третє 1 кор. 30 гел.
партер стоячий 80 гел., для ш. студентів і війско-
них 50 гел.

Продаж білетів в склені „Народної Торговлі“
рінок ч. 86, в тов. „Руска Бєда“ ринок ч. 10.

Початок точно о год. 8 вечером.

Альбом заслужених Русинів
в красній кольоровій теці, в ціні 2 корони
набути можна
в Товаристві „Просвіта“ Ринок ч. 10.

Надбєланє
Спеціаліст недуг шкірних, по-
лових
Д-р Леон Рапп
ордує в год. 9—12 в 2—5 ул. Ягай-
лонська 13 — II поверх. 83 4—48

БРИДЗЯ
гірська мава, пачка 5-кілогра-
мова 2 ар. 15 кр. — БУЛЮН
найліпший по 5 ар., 6 ар., 7-50
и по 10 ар.

Двір Лапшин, п. Бережани.
273 2 12

ГОЛОВНИЙ СКЛАД РОБЕРВ
в перворядних фабриках австрійських
і зарубіжних
Всякі прибори для циклістів і
робітників репаративну
по найдешевших цінах припорукає
Володислав Лукасевич
у Львові, ул. Академічна ч. 26.
328 2-1 302

Іосифа Шустера
ковдри і матраци привезені
всюди найліпшими і найдешев-
шими. Робітня і склад: Львів,
ул. Коперника 5. 17—30

**В книгарни Ставропіль-
ського Інститута**
у Львові, ул. Руска ч. 3
можна достати повний круг рус-
ко-народних церковних і міських
музики П. Баганського:

Історія р. ц. півня . . . 1 кор.
Мазор муз. нар. тонт. . . 1 кор.
Р. н. поет. и муз. ритмика . . . 1 кор.
Р. н. муз. мелодика . . . 2 кор.
Р. н. муз. гармонія . . . 2 кор.
Р. н. муз. опера . . . 3 кор.
Всѣ разомъ . . . 8 кор.

Всѣ разомъ . . . 8 кор.
Б-Б

Суїліна Вагнера
[Wagner's]
дієтичний літний порошок для
свиней нехитіе средство проти
всього рода хвороб свиней з
причини злого відживлення, хиб в обігу
крові і в травленні. Уживає ся з
найлучшим успіхом против помору
і рої у свиней. Привезений з мар-
кою охороною і власноручним
підписом „Ст. Вагнер і І. Зертевич“
дістати можна в ц. к. Аптеці ону-
рній І. Зертевич в Заліцях. — Ці-
на пуделка 1 корона 9—10

Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

До Львова приходять:

з Кракова (231, 950 ніч)
з Підволоческ (головн. дворець)
(на Підзамче)
з Тернополь-Красно-Броди
з Бірок Вел.-Грималів-Кошичинець
з Рахова
з Черновців-Іцкан (12-15 н.)
з Ходорова-Підвисокого
з Стрия, Лавозного, Будапешту
з Стрия, Хрива, Сухой (†)
з Стрия, Станиславова
з Белзца
з Рави Рускої й Сокаля
з Янова (9 рано)
з Брухович
з Замкої Води (7-10 рано)

Поспінні поїзди (Se nellzüge); § від 1/VI до 15/IX
до 10/IX.

Близькавичний поїзд відходить зі Львова о 840 год. рано; приходять до Львова о 840 год. вечером.

В місті видають білети агенція дневників І. Ст. Соколовський в пасажі Гивемана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звичай-
ні і всякого киншого рода білети, інформативні провідники, розклади їзд і т. п., інформативне бюро ц. к. державних залізниць, ул. Красних,
ч. 5, в підвірю, сходи II ч. дверей 52, в урядових годинах (8—3, в свята 9—12). Середно-європейский час вчотний від львівського о 36 мин

При закупів товарів просимо покликуватись на нашу часопись

Видавець Іосиф Бєлий. Одержатель розчеторь Александрь Борковский. Цяпись вь сѣбр.Червильском, вь друкарнѣ Института Ставропільского подѣ зарадомъ Іосифа Данилюка

Ателиє Дентистичне
ул. Гетьманська ч. 6.
Виконує ся: пльомбование, рване зубів без болю,
вставлюване штучних зубів на жавчуку і золоті
без пилки.
Ателиє отворене цілий день.
293 5—36 Д-р Віктор Никовський.

КОПЕРНИЦКИЙ І СЫНЪ
Оптики и Механики у Львові площа Га-
лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на
плантаціяхъ площі Галицкой

поручає вь великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевшихъ
окуляры, пилкеры,
дюреты, бинокли,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
кроскопы, лупы, ком-
пасы, рѣзальныя, тѣсныя и др. и др., пиломъ,
максиметры и т. п.

Уряджене дѣлѣнокъ электротехническихъ.
Всѣмъ напрѣвкамъ понагодуемъ ся, ака на-
мѣсто и найдешевше 4518

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.
19 н. ст. Червня 1901.

[Цѣна подана вь коронахъ за 50 килѣграммѣв.]

Львовѣ: Пшеница стара 7-55 до 7-70
пшеница нова — до —, жито старе 6-40
до 6-50, жито нове — до —, овесъ стар-
ый 6-35 до 6-60, овесъ новыи — до —,
ячмень пашинный 4-75 до 4-95, ячмень бро-
варный 5-55 до 5-80, горохъ пашинный 5-75
до 6-15, до вареня 6-95 до 8-25, вика 6-90 до
7-20, насьне льняне — до —, насьне ко-
ноппе — до —, бѣбѣ — до —, бо-
быкъ 5-15 до 5-30, гречка — до —, коню-
шина червона 30— до 36—, конюшина бѣла
25— до 30— конюшина шведска — до —
кукуруза стара 5-45 до 5-65, кукуру-
дза нова — до —, рѣпакъ 13-75 до 14—,
хмѣль старыи 15— до 20—, хмѣль новыи за
65 килѣ 45— до 50—, оковита готова за
50 літрѣв 30-30 до 56-60, на термѣнъ — до —.

Курсъ Львовскій
въ дня 19 н. ст. Червня 1901.

Акціи за штуку безъ купона. Плат. Жад.

Банку гипот. галиц. по 200 ар. а. в. 600 — 612 —
Банку для торговлѣ вь промыслу 200 ар. 554 — 564 —
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в. — — —
Землѣ. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к. 423 — 435 —
Землѣ. Львов.-Чернов.-Яссы по 200 ар. 529 — 588 —

Листы заставныи за 100 ар.

Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣлѣ. вь 10% прем. 109 5 — —
Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. выдѣлѣ. 50 л. 98 — 98 70
4% а. в. по 200 кор. 90 — 90 70
4% а. в. по 200 кор. 99 80 — 99 80
4% а. в. по 200 кор. 92 — 92 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія) 92 — 92 70
4% а. в. по 200 кор. 93 — 93 70
4% а. в. по 200 кор. 91 — 91 70

Облиги за 100 ар.

Галиц. фонду проинаціи 4% а. в. 96 10 — 96 80
Вуков. фонду проинаціи 5% а. в. 101 50 — —
Комунальни Банку краев. 6% (II. емісія) 101 70 — 102 40
4 1/2% (III. емісія) 93 70 — 99 40
Позички краевѣ вь 1873 по 6% а. в. 100 — —
Позички краевѣ вь 1893 по 4% а. в. 92 — 92 70
Позичка м. Львова 4% по 200 кор. 87 50 — 88 20
4 1/2% 4-омъ емісіи. 97 25 — 97 95

Львовскіе:

Мѣста Кракова по 20 ар. (40 к.) 74 — 78 —
Мѣста Станиславова — — — — —

Монеты:

Дукаты цѣсарскіи . . . 11 27 11 45
20 франковъ . . . 18 90 19 15
100 Рублѣвъ сѣбныхъ . . . 260 — 264 —
100 Рублѣвъ паперовыхъ . . . 252 50 254 20
100 марокъ нѣмецкихъ . . . 117 20 117 80

Кавалер, лѣт 39, властн-
в місті, на посадѣ, на разѣ не
системізований, бажає оженити
ся з Русинкою-міщанкою в ві-
ці до 30 літ, з посагом над 600
К. Ласкаві зголошеня просить
ся адресувати: „Довіре“, Бере-
жанин, post. rest. 250 2—8

Першій рускій складъ машинъ
до шитя!

Незрівнанои доброты ма-
шины до шитя и гафту
Зінгера
Ножнии водѣ 27 до 65 ар.
Ручни . . . 25 до 48 ар.
Всѣ Священникамъ, пи.
Урядникамъ продаю на раты
Удобныи сплаты прѣступнии. Готѣ-
вою о 10% дешевше. Наука шитя
и гафту безплатно. Цѣники на жа-
488 дане даромъ. 53—104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикѣ
Львовѣ, Галицка 6.

Товариство „Просвѣта“
при зближающихъ ся іспит-
тахъ в школахъ народныхъ
подає до вѣдомости Свѣтл.
Радъ Шкѣльниихъ, Влов. свѣя
щеники, катихитѣ, учи-
телѣ и родичѣ, що книж-
ки наклады товариства,
привезеніи краевъ. Радю
шкѣльнио на преміи для
ученики, красно опрѣвле-
ні, можна купити
в канцелярии товари-
ства Ринок ч. 10,
по слѣдующей цѣні:
Розказъ про силѣ природы 40 сот
Оповіданѣ о житіи св. Бо-
риса і Гліба . . . 40 „
Повѣстки для дѣтѣй . . . 54 „
Сестра . . . 80 „
Вайки . . . 44 „
Історія Руси ч. I. . . 40 „
Історія Руси ч. II. . . 46 „
Лен і жемлоу . . . 48 „
Про коополитѣ і лесѣ . . . 40 „
Венѣтѣи Франклѣн . . . 32 „
На досѣвѣткахъ . . . 41 „
Середъ лѣдового моря . . . 50 „
Житѣ свѣ. великомучени-
ка і лікарѣ Панталей-
мона . . . 40 „
Дрѣбна птица господарска
з велики грошѣ . . . 40 „
Вѣдѣтѣи Америки . . . 44 „
Звѣрѣта шкѣдні і пож-
тотні . . . 84 „
Кирил і Методій . . . 44 „

Шкѣльнио правописую:

Філіппѣи і Сахара . . . 44 сот.
Повѣстки (Титовѣи Гайна
і два старѣи бѣгомѣльни) 86 „
Житѣ свѣ. Отца Никодѣа . . . 40 „
Паска . . . 70 „
Молищеніи народнии
(звѣчѣи оправа) . . . 60 „
Молищеніи народнии
(лучша оправа) . . . 80 „
Хвалѣтѣи Господа в Небѣс (вели-
кий молищеніи по цѣні 1 кор. 80
сот., 2 кор. 40 сот., 3 кор. 20 сот.,
і 8 кор. 40 сот.)

Всѣи замовленя висла-
ють ся скоро і точно.

Климентій Федуньо
переплетникъ библіотеки ц. к. львовск. университету
поручає
своѣ переплетниче і галицкіи заведе-
ніи у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Подоймає ся всякихъ работъ, особливо переплету служебнѣ-
ныхъ, Священниихъ, Библіотечныхъ книгъ Альбу-
мовъ, Матѣ, Динамѣвѣ и т. п. по умѣреннихъ цѣнахъ.

Рѣкъ заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНѢСТЕРЪ“
Львовѣ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“.)
Львовѣ, Ринокъ ч. 10 (дѣмъ „Просвѣты“.)
одиноке руске товариство асекураціи,
обезпечаетъ будучи и вѣсѣ предметъ движимыи противъ
шкѣдъ огневыхъ.
Днѣстеръ припорукає Прѣсвицъ ординарии
Всѣхъ Духовнѣвѣ и вѣрнимъ всѣхъ трехъ
Епархіи.
Фонды гваранційни „Днѣстра“ зь днемъ 31
грудня 1900
Фондъ резервовый 311.540 к. 11 с.
Резерва преміи 171.942 „ — — — — —
Резерва спеціална 6.000 „ — — — — —
Фондъ смертальнии 30.924 „ — — — — —
Тарифы „Днѣстра“ умѣренни. Надвыжка рѣчна роз-
дѣлає ся міжъ членѣвѣ вь формѣ: воротѣв Зарѣкъ 1900
дѣстають членѣи 8% звороту зь преміи.
„Днѣстеръ“ выплативъ до 31 гудня 1900 вѣдѣнодо-
ванъ 2.120.834 кор. Шкоды дѣвѣдуютъ ся безплатно вь
прѣсутности Дѣлѣгата и 2 членѣвѣ.
Полѣси „Днѣстра“ принимаютъ при пожичкахъ гипо-
течничѣ: Банку краевѣи и Каса ошадности у Львовѣ, Ко-
домыи, Самборѣ, Доливи, Снятинѣ, Городенцѣ, Терѣбовлѣ,
Залѣщѣихъ, Городку, Ярославѣ и Богородчанѣхъ.
НА ЖИТѣ треба обезпечити толькѣ черезъ „Днѣстеръ“
вь Товариствѣ вь имѣи. обезпеч. вь Иранѣ; зь такии обез-
печенъ черезъ „Днѣстеръ“ иде часть провізи на рускій пу-
блични добродѣи цѣли; полѣси и кнѣтѣи выдає Краковске
Товариство рускій.
„Днѣстеръ“ пошукѣе способныхъ агѣнтѣвѣ, особливо
свѣянѣ, господарѣвѣ вь окрестностяхъ, де еще нема близъ-
ко агѣнцій „Днѣстра“. — Агѣнты заробѣли вѣе 274 964 кор.
провізи. — Зголошеня о агѣнціи треба вносити до Ди-
рекціи у Львовѣ. 34 2—52

Селяне! убѣгайте ся толькѣ о агѣнціи „Днѣстра“.

ТОВАРИСТВО
ДЛЯ
РОЗВѢЮ РУССКОЙ ШТУКИ
стѣваршение зареєстрованѣ вь ограниченои порукою
у Львовѣ, Ринокъ ч. 34, II. поверхъ
выконує всякѣи працѣ вь обѣсугу артистичного малярства, рѣзъ-
барства и золотарства поєсиа композицій своихъ членѣвѣ, а
именно: образы релігійни до иконостѣсѣвѣ, олтарѣвѣ, хорѣ-
говѣ, на тетраподѣ, плацѣицѣи и пр., животы, иконостѣсѣи,
олтарѣ, образы и крѣсты процесійни и т. д.; образы свѣтскіи:
исторични, портрѣты зь натурѣи вь оцѣграфіи, краєвидѣи, и пр.;
рівножъ украшає внутря церковѣи, вьготовляє планы церковѣи,
каплицѣи и пр.
Щобѣи дати можнѣи переконати ся о со-
вѣстнѣи и артистичнѣи выконаню работъ утри-
мує Товариство вь комнатахъ своего дѣлокалю
ВЫСТАВКУ ОБРАЗѢВѣ
плѣнѣвѣ, шкѣдѣвѣ, працѣ рѣзъбарскихъ и пр., котру кожнѣи
замовляющѣи або потребующѣи засагнѣна инѣормаций що-до
работъ може щоденно вь годинахъ урядовыхъ водѣ 4—6 по-
полудни зѣдѣтѣи безплатно. Для прочѣи Р. Т. Публики инѣ-
ресующѣи ся штукѣи выставка отвѣрта выдѣлѣно что вѣзѣтор-
ка водѣ год. 4—8 безплатно.
Замовленя приймає вь исключѣно лишѣ
— Дирекція Товариства —
и за таки гарантѣи, а членѣи, котри работы выконують, одѣбѣчаютъ пе-
редъ Товариствомъ зложенимъ кѣвѣицѣи. За работы, котри членѣи
товариства годѣтѣи на власну руку Товариство не бере на
себе жаднокъ отвѣчалности, тому просимо вѣдносити ся
просто до Дирекціи.
132 4—7 ДИРЕКЦІЯ.

Тягненє вже
вѣ Вторѣкѣ!
Головна выграна
коронѣ 30.000 вартости
Льосы CONCORDIA по 1 коронѣ
поручають: М. Йонашъ, Ніцѣи и Штофъ, М. Кларѣвѣдъ, Корманъ и Файгенманъ,
Самуѣли и Лѣндѣвѣ, Вікторѣ Хаєсъ и С-ка, Авг. Шелленбергъ, Со-
каль и Лілієнтъ.
230 19—7

Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

До Львова приходять:

з Кракова (231, 950 ніч)
з Підволоческ (головн. дворець)
(на Підзамче)
з Тернополь-Красно-Броди
з Бірок Вел.-Грималів-Кошичинець
з Рахова
з Черновців-Іцкан (12-15 н.)
з Ходорова-Підвисокого
з Стрия, Лавозного, Будапешту
з Стрия, Хрива, Сухой (†)
з Стрия, Станиславова
з Белзца
з Рави Рускої й Сокаля
з Янова (9 рано)
з Брухович
з Замкої Води (7-10 рано)

Поспінні поїзди (Se nellzüge); § від 1/VI до 15/IX
до 10/IX.

Близькавичний поїзд відходить зі Львова о 840 год. рано; приходять до Львова о 840 год. вечером.

В місті видають білети агенція дневників І. Ст. Соколовський в пасажі Гивемана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звичай-
ні і всякого киншого рода білети, інформативні провідники, розклади їзд і т. п., інформативне бюро ц. к. державних залізниць, ул. Красних,
ч. 5, в підвірю, сходи II ч. дверей 52, в урядових годинах (8—3, в свята 9—12). Середно-європейский час вчотний від львівського о 36 мин

При закупів товарів просимо покликуватись на нашу часопись

Видавець Іосиф Бєлий. Одержатель розчеторь Александрь Борковский. Цяпись вь сѣбр.Червильском, вь друкарнѣ Института Ставропільского подѣ зарадомъ Іосифа Данилюка

Передплата на „ДВНО“ и на еженедельный журнал „ДВНО“
включен у Львов.

Надославо.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ
Д-ръ Мечиславъ Солтисікъ
спеціалістъ внутрішніхъ хворобъ
ординує вѣдъ год. 3—4 по пол. ул. Собѣского 5.
5—10

Д-р Теофіль Залеский
 працює в хворобах ушей, носа, горла і гортани.
 Лічене надуг мови (гипократі, белкотане, шепелівні, мовя через ніс и т. д.) у. л. Ки-
 247 стюшня ч. 8 від 3—5 по полудни. 20—30

Спеціалістъ хворобъ венеричныхъ и скірныхъ
Д-ръ Іосифъ Чачковскій
секундарій венерично-скірного відділу Голов-
ного шпиталю ординувъ вѣдъ $\frac{1}{2}9 - \frac{1}{2}10$ и вѣдъ
3—5, вл. Копєвчина ч. 7. 218 17—10

30 лѣтъ
проработавъ я у Львовъ
торговлю готовыхъ убранныхъ и сукна,
а теперь

на пово
отворивъ я въ и поручаю ся зглядѣмъ шаро-
кого круга моихъ Вѣдбнрательствъ и Р. Т. Пу-
блнва, бо, якъ давшнше,
ретьельно и честно
буду вести свѣй интересъ, выконуючи
замовленя
збъ знаню точностю и дешевостю
пѣдъ фнрмою :
Давидъ Шварцвальдъ
Львѣвъ Капітульна, площа. ч. 3 16923-?

Заведене "водолічницке"
Д-ра Жрамца
в Закопанім, в Татрах, стація залізнична. Отворене цілий рік. Кухня вишневита і здорова. Комнати уряджені з комфортом. Первєрдни урядженя лазенок, електризация, купелі електрични, масажі і гімнастика. Освітленє електричне. Просїекти на жадає грати. 251 16 1

Фабрика парова
Райха и Снолки въ Знесенію
почта Львовъ
поручае свои выробы:
шварць и вазеліну до чоботъ, а такожъ кро-
хмалъ до натирания бѣля.
На жадаю цѣнники даромъ. 113 7—50

Прочну оглядати
Найдешевша торгова галантерейних товарів
АДОЛЬФА РАША
у Львові, Ринок число 11.

Препоручає великий вибір мужеского біля, краваток,
рукавичок, парасолів, паличок, шкіряних виробів, ро-
сійських калашів, дитячих забавок, весіляних альбу-
мів, карт з видами, мил тоалетових і перфумерей.

825 2-18

ЛІАРНІЯ ДЗВОНОВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА
ВЪ КАЛУШІНІ
вѣдана чина двома сѣрѣбными медалями
выконує дзвонны розной ваги и пріймає уникоджеи
давоны до переливанія въ найкоропнѣишѣ часѣ, а та-
кожь має на складѣ готові давоны розной ваги.

Дякуючи всѣмъ Ви, приходникамъ и фундаторамъ за
всѣ дотеперѣшні замовленія, прошу о ласкавіи замовле-
нн такъ на поодиноки повѣ давоны ать и на цѣли гру-
ны. За тривалѣишѣ матеріялу и гарантованнии заукъ мо-
нихъ давоновъ ручу и длатого осмѣляю сѣ припоручати
ихъ Ви. П. Т. Публицѣ.

За глибокимъ поважаннемъ
АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

49 16-0

Цзе. корол. упрат.

Рэвізія спиритусу, фабрыка рому, ліквёраў і ацту
Юлія Миколаяша Наследніковъ

Якова Шпрехера и С-ки
у ЛЬВОВЕ

порукае стары горэвіны польскы, розгалісы, ліквёры,
румы правдывы зъ Ямаіны, коняны, спиритусъ, „Вол-
gout“ на палывы, такжы правдывы ацетъ спы-
тусовыи. 306 129-7

Склады для ибета : у лѣнн Галицка ч. I. — а у лѣнн
Конярника ч. II.

Яко добру и певну льокацію
порузаємо:

4 $\frac{1}{2}$ %	Листы гіпотечні,
4%	Листы гіпотечній короновій,
5%	Листы гіпотечній преміованій,
4%	Листы Тов. кред. земского,
4 $\frac{1}{2}$ %	Листы Банку кравового,
5%	Облігаціи Банку кравового,
4%	Позичку краву,
4%	Облігаціи пропінацийній и всякій реп- ты державній.

Папери ті продаємо и кунуємо по най-
гочайшімъ курсъ денноиъ.

374 [8]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
п. н. упр. акц. Банку галиц. гіпотечного.

ПРОМЕСЫ
на 3% Лосы австр. кредит. земск. заведений
Головна выграна 50.000 зр.
тысяча 5 мах
продают по 1 зр. и стешель 50 вр. разом
1 зр. 50 вр.

СОКАЛЬ и ЛЛЕНТЬ
Банковский дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.
Порученія въ провинціи полагаджують ся
обдворотною почтою. 207

[illegible]

Зелізни́чий урядник
 желеє рознакомити ся в матрі-
 моніяльних цілях з образова-
 ную панночю в поступових іде-
 ях. Зелюмена: 6 О. Іле-
 321 вишль, post. rest. 3-6

На кусник цукру взяти в по-
требі 20—40 капель

Бальзаму А. Thierry's з зеленю охоронною маркою (поєстат монахи) і вигишеною на корку фірмою: Allein echt, аби прискорити травлення, збудити апетит і ацидити жовчоду. Можна дістати майже в усіх аптеках. Цюстою оплатю 12 малих або 6 подвійних фляшок 4 К — Фляжок на пробу разом з проспектом і списком складів в усіх кряях землі за попереднім на листям 1/30 К. Азресувати треба до: А. Thierry's Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Надежить уникати наслідуванн і вважати на зареєстровану в усіх культурних державах зелню охоронну марку (поєстат монахи).

У продубентах знаходити ся безчисленні свідодтва признання і з поємним днем приходять нові.

28 [4]

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ
просто зъ фабрики въ скринкахъ вѣдь 30 кильо по-
чавши по цѣнѣ фабричной а именно:
I-а по 156 кор. за 100 кильо
II-а по 136 кор. за 100 кильо
крѣмъ транспорту выносающаго около 6 коронъ за 100 К.
заказати просимо черезъ
НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ У ЛЬВОВЪ
Скринки и упакована даромъ. 123 15—?

**Домъ банковый и Кон-
тора вымѣны**
Викторъ Хаесъ и Спѣлка
у Львовъ ул. Сикстуска ч. 8.
купуе и продаетъ ссѣнты, лосы и мо-
неты. Лосы на раты зъ правомъ
до выгнатьнъ по зложено першю
раты. — Купденаръ банковый ви-
181 сьдае ся бесплатно. 14—50

Молода жінчина
Русинка, добра господиня, гл-
дає місяці до заряду дому
звиченика або при більшій
господарстві. Зголошена по
знакам Л. К. приймає Адм.
ністрація „Діла“ Львів.

ГОЛОВНИЙ СКЛАД РОБЕРІВ
з перворядних заводів австрійських
і зарубіжних.
Всякі прилади для циклістів
робітні репараційну
по найдешевших цінах припоручаю
Володислав Лукасевич
у Львові, ул. Академічна ч. 2
23 8-

**До Всечестийшого Ду-
ховенства !**
Прочь зъ жидѣвскою блягою
!!!Свѣй до своего!!!
Въробы ножиовничъ, захвалюванъ
шумными анонсами въденськихъ
фирмъ, продаю о 10% дешеве
ше зъ гарантією на мѣсцѣ

Бритвы английскй, власскй, с
дѣнскй и швайцарскй у вели
комъ выборѣ въ цѣнахъ вбѣдъ 80 н
дѣ 2 зр. 80 кр. Къ жду бритву к
редѣ выскляю самъ выпробую
на случай, якъ не надае за до
дѣся, вымѣну охотно безъ долат
ако звертаю грошѣ. Бритвы бесп
ченства [скальжене выдоченен
вѣтъ у не умѣючыхъ голитя
Генкеаса въ охороняюща, цѣна з
етюй 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ
ножовникъ
Либовъ, ул. Галицка ч. 6.
Заразомъ поручаю всякій выр-
лы ножовничій въ моѣй работѣ
выконаній.

Вытягъ зъ листвъ признаня:
Въ пожеланнй Пяне!
Складая сердечну подику зъ
надбояннй 2 бритвы и ножнички, ко-
три мнѣ нѣзкомъ цѣны в дужкѣ до-
бры и раджу совѣстно каждому у-
дати ся до Васъ.
Десятники 31 септія 1900.
483 55-104 Доротеушъ Кондъ

цукру взяти в по-
20—40 капель

з зеленою охоронною маркою і вигиненою на кору фірмою: скорити травленню, збудити апетит. Можна дати хворим майже в всіх випадках 1 л мала або 6 подвійних ляжон на пробу разом з пропискою в всіх краях землі за поперед-ю К. Азресувати треба до: **A. zengel-Apotheke in Pregrath-Hochsch-Sauerbrunn.** Істинки наслідувати і вражати на сержавах зелену охоронну марку численні свідчення призначення і з 28 [4]

ЦЕРКОВНЕ
 инахъ вѣдъ 30 кѣльо по-
 бичной а именно:
 за 100 кѣльо
 за 100 кѣльо
 о около 6 коронъ за 100 К.
 осямо чересъ

Тягнене вже
ВОНА
поручують: М. Йон Самує

НОВЪ МИЛЪ за горекимъ мѣстечкомъ Перегиньскомъ
НА БАШТАХЪ в на дѣто 30 умебл.
 о. пароха по 15 зр. мѣсячно безъ посто-
 комнатъ, власнѣсть полянъ, середъ дѣсовъ шишльковыхъ и
 ли, на прекрасной полянѣ, середъ дѣсовъ шишльковыхъ и
 горъ до 1000 метр. высокихъ. Вѣтъ по 35 зр. водъ ос бы
 мѣсячно. 6 ту жерело воды сѣрчаной и друге желѣзнов. Ку-
 пель рѣчнй побѣчъ межи скалами. Почта, телеграфъ и лѣкаръ
 въ Перегиньску. До стаціи Креховичъ на желане за 2 зр.
 308 5-15 **ЗАРЯДЪ.**

ЗМІНА ЛЬОКАЛЮ.
Існуючий від 40 літ під фірмою
ЯН ЦІРОК
— перед тим Ціглер
— ПІД РИЦАРЕМ —
Магазин і фабрика рукавичок, перенесено з
ринку ч. 30 на Площу **Марійську** ч. 8.
межі торговляма пп. Дидицького і Зельтенрайха.
Дякуючи уклінно Р. Т. Публіці за дотеперішній
важливі, поручаюся на дальше ласкавій пам'яті.
З поважаннем **ЯН ЦІРОК.**
812 5-6

КОНКУРСЪ.

Согласно съ рѣшеніемъ Общаго Собранія членовъ русскаго народнаго Института „Народный Домъ“ во Львовѣ отъ 26 ноября (8 декабря) 1899 года, постановляя Управляющій Совѣтъ сего же Института розшарити дотеперѣшнюю институтскую гимназіальную бурсу, посредствомъ квалифікованныхъ къ тому лицъ, съ началомъ 1901/1902 школьнаго года въ тотъ способъ, що въ тую же бурсу будутъ приниматися также и за оплатою сыны русскихъ родителей подѣ слѣдующимъ условіямъ:

- 1) На 1901/1902 школьный годъ примѣстятъ „Народный Домъ“ двадцать воспитанниковъ школъ гимназіальныхъ или реальныхъ въ розширенной бурѣ.
- 2) Мѣсячная плата за прораніате съ прамѣщеніемъ выносить 36 коронъ отъ одного воспитанника. — За обучаніе школьнымъ предметамъ посредствомъ особыхъ инструкторовъ платится условенная сума отдѣльно, науку же пѣнія нотного и ритуального и другихъ домашнихъ предметовъ выбираютъ въ воспитанники бесплатно.
- 3) Просити о принатіе сыновъ или цупалловъ могутъ только ихъ родители или опекуны. Относительныя прошенія слѣдуетъ вносить въ Управляющій Совѣтъ русскаго народнаго Института „Народный Домъ“ во Львовѣ, Театральная улица Ч. 22, II. поверхъ, найдалѣе по день 7 (20) іюля 1900 года.
- 4) Для розширенія бурсы нужно необходимо такыхъ двадцать воспитанниковъ, который бы вполнѣ условіямъ конкурса удовлетворяли, и отъ того условія зависятъ розширеніе той же бурсы, такъ якъ при меньшемъ числѣ кандидатовъ розширеніе бурсы нѣкъ не могло бы послѣдовати.
- 5) Принятый должень имѣти, передъ введеніемъ его въ бурсу, по крайней мѣрѣ 9 паръ бѣлы, 4 простирала, 4 пошевки, 4 ручники, 2 пары обуви, отвтѣное зимовое и лѣтнее, законами школьными приписанное убранство и средства на книжки и прочіи школьныя потребности, — поступающій же въ I-й классъ среднихъ школъ, сверхъ того еще гроши на зимовое, на научное и на прочіи школьныя потребности, а кромѣ того сложити на руки настоятельства бурсы квоту 10 коронъ на покрытѣ эвентуального умышленнаго поврежденія инвентаря.
- 6) Просящій должень покликатъсь на предлежащій конкурсъ и заявити, що съ опредѣленіями того же вполнѣ соглашается и обязуется оставити своего сына или цупилла на цѣлый 1901/1902 школьный годъ въ реченой бурѣ. — Также должень просящій опредѣляти точно свое мѣстопребываніе и послѣднюю почту и добавити къ прошенію почтовую марку на 45 гелеровъ.
- 7) По 20-мъ (нов. ст.) іюля 1901 года получаютъ просящія извѣщеніе отъ Управляющаго Совѣта „Народнаго Дома“ во Львовѣ, принято ли относительнаго кандидата въ бурсу или нѣтъ.

Отъ Управляющаго Совѣта Института „Народный Домъ“.
Львовъ I (14) іюня 1901 года.

331 2-8 *А въ Іосифъ Делькевичъ.*

Зелізничні поїзди після середно-європейського часу від 1 мая 1901 р.

[illegible]

Власканийний поїзд відходить зі Львова о 8:40 год. рано; приходить до Львова о 8:40 год. вечером.
В місті відомі білети агенція декупівів І. Ст. Соколовський в пасажи Гавемана, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звичайні і всякого вишного рода білети, ілюстрочай провідники, розкладаї їзди і т. п., інформарийне бюро ч. 8 державних залізниць, ул. Красівських ч. 5, в подвір'ю, схода ІІ ч. дверей 22, в урядових годинах (8—3, в свята 9—12). Середно-європейський час часіший від львівського о 36 міх.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись

Виходить у Львові ще два (крім медіа і рух-них свята) в 5-й годині по полудні. Літературні докатоки, Віблотека найкращіших педі-чел' виходить в 2-й годині, в 2-й годині в п'ятницю на переміну разом з Ділою.

Перехідні і ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛ“ ух. Ваторія ч. 24. Центральне бюро олодомів ух. Коперіжжа ч. 11, в Бюро газет ух. Кароля Людвіка 9, в А. Ольшеского ух. Кили-ського 2; — в Являно: Д. Крижановський; — у Ві-ані: М. Дуков, I. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelun-gerstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haeckstein & Vogler I. Wallfischgasse 12; В. Франкфурт і Гамбург: H. Haeckstein & Vogler.

Перехідні на „ДВЛ“ і ксерати на ксерати на ксерати у Львові.

Реформа соймових виборів.

Станово-репрезентативний устрій австрійського парламентаризму, — останок середньовічних станових соймів та парла-ментів — єсть тепер унікатом, що вирізняє Австрію між всіма конституційними державами світа. Та хоч як завзято „м'яродайні“ елементи намагаються задержати вигідний для нас, хоч сучасним відноши-нам цілком вже не відповідний стан на-шого — sit venia verbo — парламентаризму, однак дух часу все таки допомагає ся свого. Невмолима історична konieczність пхав Австрію в напрям едемократизації всіх по-літичних інституцій. Недавнім ще час, ко-ли здавало ся, що Австрія в розвитку свого парламентаризму станула вже на переломі та що наступить радикальна зміна через внесення курій та заведення загального, безпосереднього і тайного голосування до парла-менту. Сбывало ся однак — як се часто бу-ває — на вынайдену та отворену бочку ф'рточка, якою пропущено розгіб народного змаганя. Ся ф'рточка — се заведена в 1897-омь році V-та курія виборча.

Здавало ся якийсь час ще й оп'єся, що реформаторскі змаганя не потахають, але ще розв'язують ся навіть ширше — на сойму вий виборчі ординації. Должно-австрійскій сойм під вражінням доконаном парла-ментарної реформи ухвалює безпосередність та тайність голосування в IV-ій соймовій курії; его сл'дами хоче йти и сойм чеського корольства, але ухвала его не дочекала ся ц'сарскон санкції. Крім того порушено справу реформи соймовон виборчон ординації и в соймах: старійскім та галицкім, де польскі демократи выступили з внесенням на утворення V-он соймовон виборчон курії.

В Стірію по довгих зов'язках та коровадах доконано остаточно перед кількома днями невеликою виборчою реформою, впроваджуючи V-ту — par excellence робітничу — курію, в котрій будуть мати право голосування всі робітники, що мають робітничий книжки. Ся реформа, чи властиво дате-нина, буде тільки дуже слабким розшире-нням виборчого права, бо через обмежене его на пос'даючих робітничий книжки, виключено від голосування більшість с'льско-го населення, що не має відповідного подат-кового цензу, або пос'дати виборчі права в IV-ій курії, а крім того ще велику часть и м'єского пролетаріату, як: поденних робітників, земельних робітників, інтелі-гентних пролетарів (дітарів, урядових слуг, літератів, артистів) и т. д.

Коли-ж який сойм потребує водев'я-ження новими елементами, то певно найбільше галицкій. Складь его такій, що годь намъ назвати его „кравимъ“, бо по правді в'єнь шляхоцким соймомъ. Ся аномальна пере-вага шляхоцко-польского елемента в соймъ водбиває ся болючо на скріб людю загальному, а спеціально на скріб руского народу. Га-лицка, крайню вузкоглядна, нечувано его-істична та при т'єм колумовато консерва-тивна шляхта, в'євої егоістичної заплості зробила увесь край своимъ пашаликомъ та тереномъ для всяких експлуататорскихъ выдумовъ. Маючи тільки свій власний касто-вий інтерес на оці, викинула она загаль-населення в крайню нужду, спролетаризувала майже цілу с'льську людність и примусила ви в'язати в галицкого раю за десятє море. Тимъ більше печуючо стає у насъ справа реформи соймовон виборчон ординації, — б'льше печуючо, н'ж по інших австрій-ських краяхъ.

Стоячи на чисто демократичному при-нципі та признаючи тимъ самимъ тільки за-саду загального, тайного та безпосереднього виборчого права до всіх репрезентативнихъ т'єль, отже и до сойму, не можемо перестати домагати ся соймовон виборчон реформи до-ти, аж не здійснить ся сей принципъ в повнімъ своїмъ об'ємі. Смішно однак було бы навіть м'яти про се, щоб наші кравий сойм при теперішнімъ своїмъ складі при-ступив до такої реформи. Хто разъ має

власть в рукахъ, той ви ніколи добровіль-но не выпускає, — хіба що примушений вже сильнимъ напоромъ опозиції.

Ся обставина однак цілкомъ не може звільнити насъ, в'єглядно нашихъ соймовихъ заступників від порушення справи пожа-данон намъ реформи соймовон виборчон ор-динації. Історія учить насъ, що всякі посту-лати, хоч бы и як осоружий волод'ючимъ клікамъ, здійснювали ся остаточно через те, що через постійне ихъ видягання та го-лошене звертала ся на нихъ т'ємъ живіша увага усей суспільності, а за т'ємъ и напоръ в'є користи переведення т'єхъ постулатівъ приймавъ чимъ разъ то б'льш розм'єри.

Хоч бы проте порушене справи ради-кальної виборчон реформи на разъ и не ма-ло н'якого практичного наслідку, все-жъ та-ки буде мати оно вартість прагматичну для виборення демократизації сойму. Коли проте навіть и може бути цілкомъ певнимъ, що постулатъ заведення загального, безпосереднього и тайного права голосування прогнотитъ в'є соймъ безъ наслідку, все-жъ таки при рівночас-німъ порушенні справи виборчон соймовон реформи — хоч може у виді не такъ дале-ко йдучихъ внесенъ — другими опозиційни-ми сторонництвими зможе соймона опозиція вибороти бодай такій зміни в'є теперішній соймовій виборчій ординації, якъ утворення загального виборчон курії та заведення безпосередности та тайности виборівъ в'є курії дрібнопос'єлости.

Інтернеліяция посла Д-ра Олесницького й тов. до В.сокого ц. к. Правительства в справі трактованя властями правительств. виборів до рад громадских

(Дальше)

В повіті надвірнянськ. В гра-маді Волосів відбувся вибори 12 грудня 1899. Хоч вибори ті переведені зістали зовсімъ правильно то прихильники давного віта Михайла Батайлюка внесли против тихже зовсімъ безосновний протест, котрий доси не зістав ще порішений. Протест сей внесли они для того, позаяк бачили, що Батайлюк не вийде б'льше з нової ради начальником — а провозака его порішеннямъ приписує загально тенденції, щоб Батайлюк лише урядував при правліннях до ради державної в р. 1900 і при надходженні виборів соймових. Громада ургувала кілька разів о скорше поладжене сего протесту. В маю 1900 переслухав секретар ц. к. староства Гаммер свідків на звіт протесту, а в чершій половині марта 1901 тойже ц. к. секретар за-повів громаді через заступника віта Якова Федюка, що дня 13 марта 1901 відбудуть ся нові вибори. Дня 13 марта 1901 прабув дієсно до Волосова секретар староства Гаммер, однак скликав до себе лише кілька осіб, малень-кий кружок прихильників віта. Громаду зі-бравшу ся численно о год. 9 рано на вибори відправлено з вітківської хати з тим, що ви-бори будуть о год. 2 пополудни. Пополудни за-вив однак секретар староства, що виборів зо-всім не буде і відіхав. По тім загадковим ін-термеццо справа спочиває далше, протест против виборів з 12 грудня 1899 внесеній доси не поладжений і урядув далше рада давня а властиво сам Михайло Батайлюк без-ради. Урядоване его представляє в сл'дую-чий спосіб: Засідань ради не скликає він вла-сди а бюджет і всі рішеня ухвалює сам з ин-саром, котрий підписує незнайомих о вітамъ неучастуючих радних. В громаді ширить ся страшна неморальність і швидництво на влас-сти полів і лісів зовсім безкарно. Віт по-зволня коновістамъ мазуреким забрати дорогу на коновихъ дуже важку для всіх селян. Словом — в громаді процвітає повна анархія.

В повіті перемиськ. В громаді Бо-лестрашичах були вибори до ради громад-ської в марті 1899. Внесеній против тих вибо-рів протест поладжено аж по двох літахъ т. в. в марті 1901 так, що заряджено доповни-ючий вибір одного члена. Однак против того вибору вніс начальник давної ради Теодор Дмитраш знов протест, котрий доси не пола-

дженій і такимъ способом рада не може уконоститууватись і в наслідок сего Теодор Дмитраш урядув знов далше а великою мно-дою для громади, бо будучи начальником гро-мади уже 15 літ ще він разу не предкладав громаді рахувань и не допущав раду до ні-кої над собою котролі. Дієсь се очевидно ли-ше для того, що Теодор Дмитраш іде все при-виборахъ против волі громади і даючи даго-му можливість переведення виборів до ради державної в р. 1900. як також надходять ви-бори до сойму.

В громаді Вишатицах відбувся ви-бори ради громадської 17 мая 1899, однак ц. к. намістництво уневажило їх. Дня 11 груд-ня 1899 відбувся знов вибори, на против нихъ внесено протест, і він до с'єй пори не пола-дженій.

В повіті відгавцьк. В громаді Бо-жичині відбулися вибори ради громадської в липні 1899, а коли їх в наслідок протесту уневажило, відбулися нові вибори в груд-ні 1899. Против тих виборів внесено протест, котрий вже через п'ятюрокъ лежить не-порішений. В селі панує в наслідок того повна анархія і неспокій в найбільшій сте-пени.

В повіті равськ. В громаді Гро-бенімі відбулися вибори до ради громадської в р. 1899. А що до ради не уійшов давній начальник Андрух Паньчак, длитого вітє против тих виборів протест, котрий вже третій рік лежить неполаджений, а давний вітє урядув далше, допускаєсь великих надужитъ в некористі громади.

В повіті рогатинськ. В громаді Бовшові відбулися вибори до ради громад-ської в дні 22 лютого 1900 переведені ц. к. комісаром староства Альбертом. Против тих виборів внесли члени громади протест з при-чини неправильностей, яких допустив ся при переведенні їх ц. к. комісар Альберт. Проти-рене замітів, в протесті против урядованя п. Альберта подавших, поручили ц. к. староству власне п. Альбертом, суцротав того очевидно протест відкинено. Громада внесла жалобу до ц. к. трибуналу адміністративного.

В повіті єваськ. В громаді Нановичах розв'язано раду громадську ли-ше для тієї причини, що начальник громади Іван Снолтакевич не хотів при виборах іти вітє волі ц. к. староства. Уведений староствомъ яко управитель громади Семко Варесний уря-дує вже другий рік пр-тивзаконно, а старос-тво не думає розв'язати нових виборів ради.

В повіті снігінськ. В громаді Підвисокій відбулися вибори до ради гро-мадської дні 22 и 30 ч'євня 1900. По улий 8 днів по тих виборахъ удалась депутація гро-мади до ц. к. староства в справі визначення дні вибору зверхности громадської, щоб пересвід-чалась, чи вибір є правеский и чи против-ного не внесено протесту. Ц. к. староства ви-статував, що протесту нема; навіть того довідчалась в короткім часі громада, що про-тест внесено просто до намістництва. А хоч-такій спосіб внесення протестівъ законний і протест від разу відкинний, бути не може, по-нимно того повдержав вибір зверхности громадської, а протесту доси не поладжено і доси урядув давня рада.

В повіті с'єв'є-зав'єцьк. В гро-маді Кришківі переведені вибори а дні 28 марта 1899. Против тих виборів внесено протесту доси ще не порішено, навіть частихъ ургавіс і мимо того, що в р. 1900 полад д. у. Окуненский в собад на отребу поладженні с'єй справи висказує: В громаді урядув давня рада, від котрої урядово ширить ся анархія, крадіж і деморалізація.

В громаді Волосіві переведені ви-бори ради громадської дні 4 липня 1899. По-мимо того, що були над зсереднотю зовсімъ легально, внесено против них протест, котрий доси не порішений, а урядув стара рада зовсім законно. Гро-мада удавалась кілька разів до староства, и дня 24 вересня 1900 внесла зверхности про-шенє до ц. к. намістництва, але без усп'єху.

В громаді Ганусівцях були пере-дені вибори в грудня 1899. Давній громад-ський начальник вітє против тих виборів про-

тест, котрий доси не єсть ще порішений, хоч ц. к. намістництво предложений вже в марті 1900.

В старо-самбірськ. В громаді Стрілібичах відбулися вибори до ради громадської ще в лютім 1899. Дперва по-улий шість місяців, а то дні 4 серпня 1899, переведені в притомности правительствонного комісара вибір начальника громади, але той вибір без найменшої причини уневажило. Дня 31 марта 1900 відбув ся на ново вибір начальника громади в притомности ц. к. кон-центного практиканта Давкиши, котрий при-бувши на той вибір, заявив членамъ ради, що бажав би старости єсть, щоб вибрати поново давного віта Василя Степана, повільне оруде староства при всіх виборах. Мимо тої крайно незаконної агітації урядника, рада виб'рала вишого начальника але мимо упаву 15 міся-ців староство що его не заприсягло так що він не може обійти урядованя.

В повіті стрийськ. В громаді Хромогорбі мали відбутись вибори нової ради громадської дні 22 мая 1901. А що дав-ньому начальникови громади Станіславови Клод-ницькому, котрий вітє вже літ 20 і голосєть явию, що буде урядувати до смерті, залежало на тім, щоб він з давною радою удержав ся при управі громади, для того зовсім не оголо-сив виборів, а скликав лише давну раду в чи-селі 10 членів і двоє своїх свояків, і тих 12 людей ухвалило не переводити виборів, а ли-ше удержати давну раду і на дальший період урядованя. Дотичну резолюцію виславо 23 мая 1901 до ц. к. староства в Стрію. Члени гро-мади, довідавшись случайно о тім, що стало ся внесли в часі протест до рукъ начальника; заходить однак сумнів, чи Станіслав Клодницький предложить его ц. к. намістництву, в'єглядно чи пресантату дасть з того дня, в котрім протест єму доручено.

В повіті Любінцях представляють відносно громадської управи правдиве авто-номічне куріозум. До осені 1897 урядувала там рада громадська з начальником Бенедиктом Крушельницьким, котрий від довгих літ займав с'єй уряд і панував в громаді зовсімъ автократи-чно, допускаячиє страшний мильверзаций. В осені 1897 Бенедикта Крушельницького за-судив ц. к. суд окружний в Стрію за злочин ошучаєства, а в наслідок того віднято єму уряд начальника громади, а крім того засу-джено его на зворот громаді сиронесиреннихъ грошій 400 ар. Уряд его обійня заступник Пе-тро Садовський. На весні 1898 переведено н'є-ві вибори, але против нихъ внесено протест, в наслідок котрого ті вибори уневажило. На-ступили знов нові вибори, при котрихъ вибрано нову раду; а коли протесту не внесено, рада таю уконоституувалась, вибираючи начальни-ком Николу Головатого. І тут сталоєсь дивне диво. Через три роки не заприсягло ц. к. староства вибраного віта і не уведено в урядо-ваня правескою вибраної ради, і все же у-рядув давня рада з часів Бенедикта Кру-шельницького під управою заступника Са-довського. А що в тій давній разі 7 раднихъ умерло, а зов'язав 5, отже тал давня рада урядув а з членими, — значить, що уже її урядованє від трох літ єсть неважне і всі ві-рішеня і урядженя неважні.

В громаді Дідушівцях вськихъ відбулися вибори до ради громадської дні 27 ч'євня 1900. Против тих виборів внесено протест, котрий порішено дперва по улий д'євня року, так що нові вибори відбулись дперва в мая 1901. Против тих виборів впе-сено знов протест, в наслідок того урядув давня рада, а в громаді панують ве-сточі неспокій, крадіж, піятка, піччй нава-да з деморалізація молодіжч.

В громаді Минастурці був через по-передній період начальником Василь Туча-кский. В часі сего урядованя допускає ся він великих надужитъ в некористі громади так, що не звиничено урядованя громада мусіла єму зитозити процесъ судовий о зворот неправно задержанихъ грошій, котрихъ доси в цілости гро-маді не зворує. В причини тих надужитъ і цілого сего поведеня в громаді був Василь Тучакский в цілій громаді знезавдженій і ціла громада рада була позбута ся его край-

тест, котрий доси не єсть ще порішений, хоч ц. к. намістництво предложений вже в марті 1900.

В старо-самбірськ. В громаді Стрілібичах відбулися вибори до ради громадської ще в лютім 1899. Дперва по-улий шість місяців, а то дні 4 серпня 1899, переведені в притомности правительствонного комісара вибір начальника громади, але той вибір без найменшої причини уневажило. Дня 31 марта 1900 відбув ся на ново вибір начальника громади в притомности ц. к. кон-центного практиканта Давкиши, котрий при-бувши на той вибір, заявив членамъ ради, що бажав би старости єсть, щоб вибрати поново давного віта Василя Степана, повільне оруде староства при всіх виборах. Мимо тої крайно незаконної агітації урядника, рада виб'рала вишого начальника але мимо упаву 15 міся-ців староство що его не заприсягло так що він не може обійти урядованя.

В повіті стрийськ. В громаді Хромогорбі мали відбутись вибори нової ради громадської дні 22 мая 1901. А що дав-ньому начальникови громади Станіславови Клод-ницькому, котрий вітє вже літ 20 і голосєть явию, що буде урядувати до смерті, залежало на тім, щоб він з давною радою удержав ся при управі громади, для того зовсім не оголо-сив виборів, а скликав лише давну раду в чи-селі 10 членів і двоє своїх свояків, і тих 12 людей ухвалило не переводити виборів, а ли-ше удержати давну раду і на дальший період урядованя. Дотичну резолюцію виславо 23 мая 1901 до ц. к. староства в Стрію. Члени гро-мади, довідавшись случайно о тім, що стало ся внесли в часі протест до рукъ начальника; заходить однак сумнів, чи Станіслав Клодницький предложить его ц. к. намістництву, в'єглядно чи пресантату дасть з того дня, в котрім протест єму доручено.

В повіті Любінцях представляють відносно громадської управи правдиве авто-номічне куріозум. До осені 1897 урядувала там рада громадська з начальником Бенедиктом Крушельницьким, котрий від довгих літ займав с'єй уряд і панував в громаді зовсімъ автократи-чно, допускаячиє страшний мильверзаций. В осені 1897 Бенедикта Крушельницького за-судив ц. к. суд окружний в Стрію за злочин ошучаєства, а в наслідок того віднято єму уряд начальника громади, а крім того засу-джено его на зворот громаді сиронесиреннихъ грошій 400 ар. Уряд его обійня заступник Пе-тро Садовський. На весні 1898 переведено н'є-ві вибори, але против нихъ внесено протест, в наслідок котрого ті вибори уневажило. На-ступили знов нові вибори, при котрихъ вибрано нову раду; а коли протесту не внесено, рада таю уконоституувалась, вибираючи начальни-ком Николу Головатого. І тут сталоєсь дивне диво. Через три роки не заприсягло ц. к. староства вибраного віта і не уведено в урядо-ваня правескою вибраної ради, і все же у-рядув давня рада з часів Бенедикта Кру-шельницького під управою заступника Са-довського. А що в тій давній разі 7 раднихъ умерло, а зов'язав 5, отже тал давня рада урядув а з членими, — значить, що уже її урядованє від трох літ єсть неважне і всі ві-рішеня і урядженя неважні.

В громаді Дідушівцях вськихъ відбулися вибори до ради громадської дні 27 ч'євня 1900. Против тих виборів внесено протест, котрий порішено дперва по улий д'євня року, так що нові вибори відбулись дперва в мая 1901. Против тих виборів впе-сено знов протест, в наслідок того урядув давня рада, а в громаді панують ве-сточі неспокій, крадіж, піятка, піччй нава-да з деморалізація молодіжч.

В громаді Минастурці був через по-передній період начальником Василь Туча-кский. В часі сего урядованя допускає ся він великих надужитъ в некористі громади так, що не звиничено урядованя громада мусіла єму зитозити процесъ судовий о зворот неправно задержанихъ грошій, котрихъ доси в цілости гро-маді не зворує. В причини тих надужитъ і цілого сего поведеня в громаді був Василь Тучакский в цілій громаді знезавдженій і ціла громада рада була позбута ся его край-

тест, котрий доси не єсть ще порішений, хоч ц. к. намістництво предложений вже в марті 1900.

В старо-самбірськ. В громаді Стрілібичах відбулися вибори до ради громадської ще в лютім 1899. Дперва по-улий шість місяців, а то дні 4 серпня 1899, переведені в притомности правительствонного комісара вибір начальника громади, але той вибір без найменшої причини уневажило. Дня 31 марта 1900 відбув ся на ново вибір начальника громади в притомности ц. к. кон-центного практиканта Давкиши, котрий при-бувши на той вибір, заявив членамъ ради, що бажав би старости єсть, щоб вибрати поново давного віта Василя Степана, повільне оруде староства при всіх виборах. Мимо тої крайно незаконної агітації урядника, рада виб'рала вишого начальника але мимо упаву 15 міся-ців староство що его не заприсягло так що він не може обійти урядованя.

Виходить у Львові ще два (крім надій і рушних свят) о 6-й годки по полудні. Літературні доданки „Вісника найкращих писателів“ виходить з второго, з второго і п'ятих на червню разом з „Ділом“.

Передплата у ксерати приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ ул. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Людвіга 3, і А. Ойшового ул. Килицького 3; — в Ягеллоні: Д. Крижановський; — у Відні: М. Duker, I. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasensteim & Vogler I. Wallfischgasse 10; в Франкфурті і Гамбурзі: М. Haasensteim & Vogler.

Передплата на „ДВЛО“ і на листівки за ксерати листів у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ з літер. додатком:

в Австрії:	в Галичині:
на цілий рік . . . 16 зр.	на цілий рік . . . 22 зр.
на пів року . . . 8 зр.	на пів року . . . 11 зр.
у Львові:	
на цілий рік . . . 14 зр.	на пів року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 3-50 зр.	на місяць . . . 1 зр. 20 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи звертають на лист на попередню застосовку. — Редакція неоплачує вільної вартості.

Мовилом членів комісії 6 зр. на проз. 7 зр.

Отже, якщо якийсь приймач на поштові 10 зр. згодом одпол. еміграції ксератом або на листівку в зручній „Надбавка“ по 15 пр. а. з.

Мовилом в листі декілька приватних, тихомов на по 15 зр. згодом змисли.

Посередництво пр'цб.

„Добрі старі“ часи, коли кожний працював сам на себе та на своїх власних вартостях, давно вже лягли до гробу а всякі проби воскресити їх з моголи треба зачислити до порывів з мотилом на сонце. Колеса історії ніяка сила не оберне; так і ніяка сила не приверне середовищності виробленого та з зелізнаї форми панцизничного та цехового ладу сканованого способу дробної індивідуальної продукції. Водь коли гідь на поромі нових економічних потреб та обставин загрозив з західної Європи окляти свободи продукції і свободи конкуренції, водь тогдї чимь разь то ширші круги заточув розвал усей суспільності на два марканти відділені табори: властителей вартості праці, працодавців і властителей робочої сили — робітників. Праця, що в даних в'єсах була предметом індивідуального зужитковання, стала через се предметом торгу та підпадає всьм правилам продажі і пошукі. Вслід за тим і пішло посередництво праці, основана бірж праці, бюро посередництва праці і т. д. Посередництво праці р'чє не так давна. Організація его се виборь другої половини а навіть кінця XIX-ого століття.

Галичина застояла у всьм передь окржаючими єи краями, а на полі посередництва праці позостане по заду. Вихована з шляхецьким дусь або бодай під шляхецьким впливом суспільність не журила ся навіть чимь разь то більше зростаючим числом робочих рук. І коли вже десяти тисяч, покидаючи рідний край, рушили за море, і тогдї суспільність ще дрімала, не звертаючи великої уваги на тих „неробів“, що не хочуть в краю робити за 15 до 25 кр. денно, але йдуть шукати „краю дармодов“ — як каже „Галичанин“. Аж коли тисячмилевий шлях застелили трупи галичаних мужиків, коли протягом одного десятиліття Галичина стратила з своєї людсьости одну третину мільона самих

енергічних і р'шучих одиниць, коли всь, вь кого ще не ослепили очі, побачили, що котини ся вь бездонну пропасть, і коли навіть шляхта за-для еміграції селян на роботи в Ньмечину і Росію стала почувати на своїй скорь наслідки еміграції; аж тогдї звернено увагу на мільони чорноробочих рук та поставлено на порядок денний kwestію посередництва праці.

Kwestія посередництва праці важна безперечно для обох інтересованих сторін так для працодавців, головни дідичів, як і для робочих мась, головни сьльських. Та для кожної з обох сторін важна она з цьломь иншого боку. Бо, коли працодавцеві — дідичеві — ходить о се, аби вонь на всякій случай мав забезпечену і готову роботу силу, щоб вонь есентуально вь найгорячішій робочій чась не був залежним відь подажі праці: то противно робочим масамь залежить на убьльненю відь зазисности зь боку локального пошукі праці, на розширеню ранку для подажі праці. Се два цьломь супротивляющі інтереси.

Не можна вь трохи сумнівати ся, що коли який мотив, то саме інтерес земельний потентатів вьсь вигідною точкою, для проекту закону про посередництво праці, предложеного соймови видьломь краєвим. Проект сей звучить:

Арт. I. М'сто, котрого населене выносьє найменше 10.000 душ, обовязане до трехь л'тє заложити, вести і удержувати власним коштомь публичне м'йске бюро посередництва праці, безплатне для пошукуючих праці.

Арт. II. Пра кождомь повітовомь Видьл' має ся до трехь л'тє заложити, вести, та удержувати коштомь повітового фонду публичне, повітве бюро посередництва праці, безплатне для посередництва праці.

Арт. III. Зь огляду на выимкові обставини краєвий Видьл' на внесенє м'сскон або повітвон ради може призволити на відроченє заложеня м'сского або повітвон бюро посередництва праці на дальші три роки.

Арт. IV. Зь огляду на выимкові обставини краєвий видьл' може призволити на

злуку двоох або й більше повітів або та-кож м'ста і повіту для заложеня і веденя сибного бюро посередництва праці.

Арт. V. Затверджуваня статутів якь п их зм'нє виконувє ц. к. намісництво по выслушаню краєвого видьлу.

Арт. VI. Наглядь надь м'сскими і повітвоними бюроми посередництва праці выконувє краєвий видьл'.

Арт. VII. Ближшій постанови що-до способу оснвоуваня і веденя м'сских і повітвонихь бюро посередництва праці подаєть розпорядженє уложене краєвимь видьломь зь спільцз намісництвомь.

Арт. VIII. Виконанє сего закону поручаю мому міністрови внутрішнихь справь.

Додатково предложив краєвий видьл' соймови ще такі резолюції:

„Соймь поручає краєвому Видьлови, аби порозумівши ся зь намісництвомь выдавь вьбірцевий статуть для м'сских і повітвонихь бюро посередництва праці“ — та

„Соймь поручає краєвому видьлови, аби розсвідив вь на найближшій сесії сойму предложивь внесенє що-до оснвоуваня центрального краєвого або центральныхь краєвихь бюро посередництва праці“.

Отсе вь цьлости проект краєвого видьлу, що носить на собі всь прикмети поситности і необхідности, аз якими краєвий видьл' наплонивь цьлу кошицю найр'бнор'дидишнихь проектів. Вь кінці хто знає, може той поспіх і се недбаліство єуть прямо добре обдуманю хитростю для переплываня сьхь проектів вь якь найвышшій для шляхти формі. Такь само має ся р'чє вь зь проектомь закону про посередництво праці. Вонь зроблений на кол'н' такь, якь бы навмысно на те, аби пропонуваня нимь інституції стала на службу дідичамь.

Коли приступав ся до законодатного нормованя такої важної справы то чей же годь лишати організацію бюро посередництва праці непор'шеною. Організація бюро посередництва праці становить майже вже о ць

дой его истоті. Водь організація такої інституції залежить, кому буде она служити. А саме ту організацію против краєвого видьлу якь найменше лишась розпорядженю, що его має выдади краєвий видьл' вразь зь намісництвомь (арт. VII проекту). Годь припустити, аби краєвий видьл' справд' уважавь kwestію організацію бюро посередництва праці чимь такь маловажнимь, що може полагати ся дорогою звичайного розпорядженя а не законодатнымь путемь. Треба натомість бути певнимь, що се зроблено якь разь для забезпеченя прихильнимь для шляхти чинникамь р'шарючого впливу на оснвоуваня ся м'лачу інституції.

Можемо собі представити, якь бы виглядали бюро посередництва праці, коли-бь організацію ихь полішено згаданимь властямь. Були бы се не бюро посередництва праці, але бюро для доставля земельних чи фабричныхь капіталістамь дешевого роб'тництва, особливо вь хваляхь горячого пошукі на роботу салу (живня, стрейки і т. д.) Такимь способомь бюро посередництва праці стали бы вь вась якь разь чимь противнимь, чимь они є вь прочій Европі.

Що справд' проект краєвого видьлу є аложеный вь дусь шляхецьких інтересів, вьзавє і та обставина, що не обнимавь вонь організацію центрального бюро посередництва праці, але відсував ту справу на будучє. М'сскій та повітвоний бюро посередництва праці безь центрального бюро краєвого не будуть мати для робочих мась ніякого більшого значіння, хочь бы і якь добре були они зорганізовані. М'ске або повітве бюро праці може вести акцію тільки локальну. Коли-жь зв'єсавь р'чє, якь р'бний у нась що другий-третій повітв водносимь подажі і пошукі праці, то аснє цьла нездаривсь проекту краєвого видьлу. Після сего проекту зорганізованє посередництва праці не выривнувало бы водносинь торгу праці на простор' цьлого краю, не думало бы р'вно-жь впливу на експорт праці за границю підчась часової робочої еміграції.

Однимь словомь, проект краєвого видьлу надто писаний на кол'н'і, аби можь

Село Накваша.

Два години їзди на повний в'схід відь м'ста Бродів, а майже 3 кильом. до Підкам'ня, лежить село Накваша. Гарне згорє однимь раменемь загортає урожайний нивы славного коляса нашого Воляня, котре днесь стоньє границий російської імперії д'лять відь Червоної Руси, а на другімь лежить се село, обросле садами і березиною, що терасами підносять ся пойдь гору зь долина, черезь котру переливається не глибока але привадна р'чка Іква. За селомь зь сторону Тетильковець творять Іква мокрі луги, де зь весною журує не з'рідка дика качка зь бекасомь, котра вь чась сьнокоб'єв сполотшена падає вь буйне абже плодovitого поля наківаского. Село саме, мешканц' его, замок і церквця оригінально будови — се все дає намь яншій пейзаж, чимь звичайне наше село. Чужий чоловік не зь р'дка зац'кавлять ся сямь селомь та поспытає про долю судьбу сего м'сцевости, положеної на розгранічю Воляня і Под'ля, та зверне увагу на церквцю, котра надь входовими дверми має вирізаний р'бєз 1000, на татарську могилу, на високий горбь підь селомь, на замок зь двома осьмогранними баштами, на легендарий опов'дана і т. и.

Положенє Наквашь у підн'бжя Підкам'ня, де було старє городище, о котрімь згадують л'тописи домініканського монастиря; віддалене відь села о три години їзди П'льєнсько, о котрімь згадує авторь слова о полку Игоревімь, що „всю ночь зь вечера босуви брани возгряху у П'льєнська на бо-

лоні“; дальше той чорний шлях, котрымь вшла татарська орда загонями на богатий Воляня; козачі походи та близькі м'сє польських конфедерацій XVIII стол. все те вь р'чи, що ведать здогадувати ся, що Накваша була свідкомь важнихь надій.

Про заснованє і назву Наквашь нема докладнон відомости. М'сцевий переказь говорить, що св. Володимирь заложивь туть церкву. На одобрку старенької церкви вирізана сизидєса храмь Кожій г. а Напись ся однакь не може потверджувати сего переказу, бо почеркь букв якь і будова церкви суть повнішого походження; той, що напись р'завь, просто не докінчивь єи. не додавши по тисячцз навіть точкь. До нинь заховавь ся вь устахь народу сего околиць легендарний переказь про кагана-вельта половецкого Бунака, котрий мавь такь страшний в'зирь, що очі его треба було відмывати вилами. Не одень богатий полян мусьвь той дикій ворогь упровадити зь Воляня. Коли 1185 р. Игорь Святославичь ударивь на Половців, вь перве розб'глись они, лишавши много красавиць на Русь; та другого дня вь суботу на недолю Руси і героя-св'тотца, князя сьверовгородского, розбали Половц' руске войско. Деморалізуючо под'ляла ся под'ля на князів „врамольниковь“, котрі відь теперь еще частійше ставали зь Половцями проти друтихь князів.

Отже не даво, що 1245 р. орда татарська перейшла ажь черезь Наквашу, котру до тла мусьла знищити а людей вь часті полонити, зь часті вымордувати, скоро навіть всьхь 12 домініканців вь Підкам'ня вь костел' поубивали, якь вьказує напись на старомь образь на коритарі монастиря, зображаючымь

сю под'ю. Дальша судьба Наквашь зады бра. ку актів мало знана, але мусьла она бути очевидно тяженька для своихь мешканців, коли якь разь ся земля була тымь яблокомь, о котре сварилась Польща і Литва, а до того Татарє беззастанно і страшенно єи нащили. Одень изь страшнихь нападів татарських бувь за Жигмонта I, коли князь Московскій Василь злучивь ся зь ханомь Черекону. Тогд' то 40 тисячь лютой Татары перейшли черезь Наквашу, все пустили зь дамомь, а р'кою Іквою поплыло до Стыра не мало людсьон кровц'ь. Взагал' ань одень повніший нападь татарскій не оминувь сьхь околиць; такь було вь рокахь 1607, 1619, 1630, 1633. До днесь показують Наквашанє поля, де Татарва відпочивала, розбиваючи табори, де паювала в'зирь себе богатий русскій половець. Повніший стороній польскої дороги та підь ханвою могилу відпочивали Татарє, — сьаже тоб' сумний хльборобь сего села. Зь тихь то часів мусьвє походити і замок оборонний не дуже величких розмірив але кр'пкий будований зь двома баштами, замисланий днесь управителемь добрь. Видь теперішнього замку значно зм'ненний перебудуваннями; а полськь бувь обведеный ставомь зь одної сторони, а зь другої наф'женый арматами заступавь путь-дорогу не одній ватаз' татарскій. При кінці червня 1648 р. переходивь тудь зь підь Збаражя Богдань Хмельницкій, а передь нимь тою дорогою вь сторону Дубна пішовь Ничай Головачь та Небаба. О скілько при т'мь утерп'ло се село, не знаєть. Що по страшнихь погромахь т' сторони мусьли бути дуже вьлюднені, показує і те, що вь р. 1652 вь підн'бж'є Підкам'ня, котрий числивь на початку 17 в до 1660 меш-

канців, двоє всьго християн вписано.

Про теперішню церкву Наквашу нема жадного спомину, коли она збудована або посвящена; здаєсь однакь, що давніша церкву підчась часівхь нападів 17 в. мусьла згор'їти, а теперь нема вь церкві старшого предмету надь р. 1690. Татарє вь роц' 1675 знищили сє оселю, а вь полов' забрали і парохь Мих. Кравенча, котрий, вернувшись зь невол'ї, мабуть відбудовавь церкву і закупивь книги церковні, якь свідчать его власноручний дописи на нихь. Вь т'мь чась Татарє особливо часто навідували сє околицю, водь коли Турки завоювали Камєнець Подольскій, мали певну точку опору. Повніший парохь Наквашь Марковичь споминає вь записц' одної книжки, що одного року трохь Татарів вдерлось уже на церкву, але зь башти замковон „jakowym's ozezem“ ихь убито, за що оп'белі Татарє розлучені цьлу залозу вь л'яхахь замковихь подусили. Ся згадка буде мабуть відносити ся до тихь часів, под'бно якь і висьпанє могилы на найвышшомь шпилью одної гори підь селомь, де має бути поелі народного переказу похоронений якийсь татарскій хань. На вершк' тої гори вид'ляны богатє дробного кам'ня, а до недавня маь тамь бути пам'ятникь, укрешений хрестомь. Мабуть зь того то пам'ятника і те кам'їне походити.

Зь повнішихь подій важніше буде таборованє 40 тисячь Татарів 1688 р. на горб'ахь надь Наквашою та переходь войскь Петра Великого.

(Конець буде.)

В Науковім Товаристві імені Шевченка приймаєть ся передплата на повне, наукове виданє

нім папері буде 6 до 8 зр., за опрау осібно по 60 зр. Хто аложать до жовтня н. ст. 5 зр. (а хто хоче з оправою — 6 зр.), дістане 25% опусту з ціни видання (на враховуючи в то оправу), а решту заплать при I II і IV тт. Поодинокі тома будуть продавати ся дорожше. Передлату приймає тільки Наукове Товариство імені Шевченка безпосередно. а-

ПИСАНЬ О. ФЕЛЬКОВИЧА

в 4 томах, під ред. проф. О. Колесен і Дра Ів. Франка. I-й том (поезія) має вийти в серпні або вересні, II-й (збірка) в грудні або січні, III і IV-й (драми, матеріяли біографічні і студії про Федьковича) вийдуть пізніше; ціна за комплект на гарній папері буде 6 до 8 зр., за опрау осібно по 60 зр. Хто аложать до жовтня н. ст. 5 зр. (а хто хоче з оправою — 6 зр.), дістане 25% опусту з ціни видання (на враховуючи в то оправу), а решту заплать при I II і IV тт. Поодинокі тома будуть продавати ся дорожше. Передлату приймає тільки Наукове Товариство імені Шевченка безпосередно. а-

було его серіозно трактувати. Можна протестувати, що він не найде більшості хоч б в галицькій сільській.

Інтерпеляція посла Д-ра Олесницького й тов. до В. сокого ц. к. Правительств в справі трактовання властями правительств. виборів до рад громадських

(Докончана.)

В товмачімі повіті. В громаді Петрилів відбулись вибори до ради громадської 12 вересня 1898. Якнебудь ті вибори стались правосильними, бо на руки начальника громади не внесено до 8 днів ніякого протесту, а на руки староства внесено протест і не властиво і за пізно, бо аж чотирнадцятого дня, а сей протест повинен був а ліміне бути відкиненим: то такі протести сей предложило староство ц. к. намісництву і він досі не рішеним, поштою що громада вислала умисну депутацию до ц. к. намісництва. В громаді Урядов стар, некомпетентна рада вже десятиріч з найбільшою шкодою для громади, бо загирала шинхлір громадський і касу позичкову.

В громаді Пшеничній урядов дав на рада громадська ще від р. 1886 т. е. повних шістьнадцять літ. Виравді були вибори в р. 1893 і 1898, але перші уважені, а другі зауретовано, а протест досі не рішеним. Між тим в селі урядують все провізоричні виїти, давні радні давно померли, а виїти собі поклікують нових радних без вибору; в селі панують правдива анархія. Податки збірники попорядними літами в громаді попрадали і громада мусіла їх другий раз складати; пропали також гроші зложені на шкільну конкуренцію, шарварки дорогові не відроблені, громада знищена матеріально і морально.

В громаді Підпечарах відбулись вибори до ради громадської ще р. 1898, а внесений протест досі не рішеним, і всі жалоби і прохання громади в старостві, намісництві, а навіть міністерстві справ внутрішніх остаеться без успіху.

В повіті тернопільській. В громаді Настасові відбулись вибори до ради громадської дня 3 червня 1900. Против тих виборів внесено протест, котрий пошмо впливу, білше як цілорічного часу досі не полагоджений. Громада вислала депутацию до намісництва, котра однак остала без успіху. Урядов отже даліше давна рада з давним начальником громади, котрий в селі зносить найбільші неспорядки; він в старостві має поперте, бо підчас всіх правіборів іде протест інтересів громади. Завдяки тому може він урядувати даліше, міг перевести правібори в р. 1900 при виборах до ради державної і буде міг перевести також правібори при надходжачих виборах соймових.

В повіті золочівській. В громаді Струтині переведено вибори ради громадської ще 12 січня 1898, при котрих однак не вибрано бувшого 14 літнього начальника громади Ілька Романішинного, котрий тішився особливими поглядами ц. к. староства золочівського. Против тих виборів вів той Ілько Романішин зовсім безосновний протест, котрий досі не в ще полагоджений.

В громаді Плутові відбулись вибори ради громадської в марті 1898; протест вів давний начальник аж по виборі звертності громадської і давно по впливі 8-денного речення; а хоч сей протест а ліміне відкинута належало, мимого того держало его ц. к. намісництво три роки неполагодженням і аж в р. 1901 полагодило в той спосіб, що по впливі законного речення внесений протест уважляло, вибори знесло і нові розписало.

В громаді Зашкові нововибрана в р. 1900 рада громадська уконституовалася дня 24 жовтня 1900, вибравши Ілію Гаврилова своїм начальником. Ц. к. староство не хоче однак его записати; і він досі не може обняти урядованя, а навіть заявив ц. к. староства депутатам громади, котра у него три рази являлась, що не подтвердит сего вибору для того, бо громада повинна була вибрати давного начальника, котрий тішився особливими поглядами ц. к. староства.

В повіті жовківській. В місті Жовків відбулись вибори половини членів ради громадської ще 2 марта 1898 після уваження попередніх виборів а 13 липня 1898. Протест внесений против виборів з марта 1898 досі ще не полагоджений, а урядов рада вибрана ще в р. 1898 т. е. урядов вже цілих 12 літ.

В громаді Личині відбулись вибори ради громадської ще в марті 1899. Против тих

виборів вів давний начальник громади зовсім безосновний протест, котрий досі не рішеним, а давний начальник урядов даліше.

В громаді Новім Селі урядов вже шістьнадцять літ начальник Андрей Дмуховський, правдивий ворог громади, котрий все ділав протав її інтересів, а при всіх виборах іде протав волі громади. В грудні 1898 відбули ся вибори до ради громадської і випали протав ітенції Дмуховського; для того він вів протав них протест. Дня 12 лютого 1900 зараджено нові вибори. Громада вибрала знов тих самих радних; однак вже по замкненню виборів вів разом з писаром самовільно перемінив результат їх, вложивши місто вибраного радного Івана Юркова невібраного Івана Генрика і на другий день оголосив, що той Іван Генрик є вибраний. Громада внесла протав того вибору протест і вислала делегатів до староства просити о асценденцію староства при нових виборах. Староство велить аложити кошти комісії, котрі громада аложила, однак доперва по чотирох місяцях поклікані з громади люди до староства на слідство в справі переведення виборів попередніх. Вівт Дмуховський, на котрого руки прийшли візавія, не доручив їх нікому, лише дібрав собі горстку своїх приятелів і поїхав з ними до староства на переслухав. Дізнавшись о тім, громада вислала своїх делегатів з жалобою до староства, і ц. к. староства обіцяв їм, що буде визначений новий термін до переслухання свідків і що візавія одержать вони вже через постерунок жандармерії. Свідки викрили надужити виїти при попередніх виборах, в наслідок чого староства заявив їм, що будуть в третій раз вибори в громаді і що за ті вибори виїти він з староства урядника на кошт виїти. Вибори відбулись 16 грудня 1900, однак староство не вислало делегата, а вівт Дмуховський напсав перед тим картки на радних самих своїх сторонників і порозсилав їх своїми своїми між певне число управнених до голосованя; а коли громада вібралася на вибори, заборонив голосувати устно і, прийнявши лише ті приготавлені картки, замкнув вибори. Против того вибору внесла громада протест, але він досі не полагоджений, а вівт Дмуховський урядов даліше та готується сь давню системою перевести правібори при надходжачих виборах до сойму.

В повіті жидачівській. В громаді Сулятичах відбулись вибори до ради громадської дня 9 жовтня 1900. Против тих виборів внесено протест, досі мимого впливу 8 місяців не рішеним.

В громаді Жираві відбулись вибори до ради громадської дня 21 червня 1900. Против тих виборів внесено протест, досі мимого впливу цілого року не рішеним.

[В інтерпеляції наведений ще додатково справи громадських виборів: в Стебнику пов. дрогобязького, Живачеві пов. городнянського, в Сухоставі пов. гусатинського, в Чолгнях в Бердихові пов. яворівського, в Журові, Підгородю, Вербиловцях в Рогатині пов. рогатинського. Потім кончить ся інтерпеляція так:]

Отже з поодиноких повітів дорично взяті приміри, виказуючі, як практикують ся у нас справи виборів рад і звертності громадських ц. к. властями правительственими. А що сей спосіб трактованя тих для краю перворядної ваги справ є систематичний і став у каших краю уже формальним звичаєм, — з уваги, що таке трактованя тих справ не лиш є вопіючим нарушенем законів, але впроваджує в многих громадах нашого краю жерела страшний деморалізації і корупції, за троюкучі живенні соки організму краю і підіриваючі самі основи краю, для того запитують підписані:

Чи стоєть уже раз ц. к. правительство краєве забрати ся по правді до законного а скорого полагоджуваня всіх повисших справ дотичних виборів рад громадських? Чи вплине уже раз ц. к. правительство краєве на підвладні собі староства, щоби перестали надуживати виборів рад громадських для своїх посторонних цілей?

Що думає ц. к. правительство краєве предприняти на будучність, щоби протести против виборів рад а взагледно звертностей громадських не залягали у ц. к. властей адміністративних роками, а тимчасом в незаконний урядованю удержувалося начальство громадське лиш для того, бо они, хоть часто наскрив скорумовані, потрібні суть ц. к. староствам до виборів соймових або парламентарних?

Інтерпеляцію підписали послы:

Д-р Олесницький, д-р Окуневський, ст. Гаморак, Вернадівський, д-р Савчак, Да-

та, Важеха, Крамарчик, Жардецький, ст. Небиловець, Каратинський, Остапчук, Барвський, Новаковський, Винничук, Охримович.

Соймові справи.

Вчера відбуло ся засіданє комісії для реентових осель, на котрій розпочала ся дискусія надь предложенєм відьбу краєвого. П. Югендфайн высказав сумнів, чи реентова позачка буде дешевша, бо курсь листів буде низький. Що до неподільності то вівт є протавником таких законів, котрі дають щось одному, а відбирають другому. Хлоп, котрий має шматок ґрунту, є додатним чинником, котрий нічого не має, земним. В предложеню бесідників добачу поступ, бо власть, котра досі робить не журила ся, буде мусіла заняти ся оселями, усувати лихих властителей, а осаджувати нових. Не треба відбівати відьбу закону, бо скріплене середною пошлості і роблячого стану в конче.

П. Середнявський добачу в предложеню багато хиб; противлять ся удільваню позачок истинючим вже господарствам. Домагає ся, аби закон уравнивав парцеляцію, а в предложеню добачу охоту перешварцованя неподільності.

П. Вахняний высказав погляд, що в тійм случаю розходить ся о інтерес великою пошлості і польску колонізацію на Русь.

Правничя комісія на підставі реферату п. Яворського відкинула жаданє тавшнського суду о виданє п. Стояловського обжалованого о обиду чести.

Перегляд політичний.

Угорські Словаки и Русини зачали організувати ся, аби выступити солідарно до виборчон борби підь національним и антимадарським гаслом. Се очевидно неподобало ся мадарським шовіністам в Будапешті, і они, аби ослабити сей рух і сполукати власні до еще беззгляднішого давленя всякого немадарського національного руху на Угорщині, представляють сей рух яко результат панславистичної агітації. Мадарський деневник кольпартують небиліцю, що сь панславистична агітація кипить між Русинами и Словаками спеціально в околиці Бардєва; агітація иде з Америки, а кермує нею католицке духовенство, котре між наредом розкидає брошуру, твердячи, що царь приготував ся до анексії Угорщини. Посьла доносєть будапештєвських деневників жандармерія вже випала на слідь великою панславистичної агітації, котрої жерелом є Америка. Сконфісковано багато брошур зб знаменами державної зрады.

В Чехії зачинає ся агітація за творенєм чеських майоратів. Першій крок зробив провідник чеських аграристів Стястний. Вівт предложив правительству просьбу, аби приготувало проект закона, посьла котрого его посылбєть могла бы одержати характер майорату. Стястний опирає ся на тійм, що в законі вгдє не сказано, се, що майоратами мають бути лише шляхотський добра. Агітація в тійм напрямі мусить бути вже досить сильно розвинена, бо заправіром п. Стястного вносять такий самі подана більшє число селян.

В італійським парламенті при дискусії надь бюджетом міністерства внутрішніх справ, зійшла бесіда на аграрний рух в Італії. Міністер внутрішніх справ замітив, в справі сего руху, котрий в Італії є еще новий, хоч є лишні краях нестаете вже відь давна, правительство поступало цілком конституційно. До дня 17 с. м. полагоджено уговою 500 страйків, в котрих брало участь 600.000 робітників. Причина тих страйків була чисто економічна; они кончили ся з хвилею, коли робітники одержали справедливий уступ. Коли бы правительство отверго було выступило против робітників, то сей рух не набрав бы був політичного характеру.

Угодова акція правительства була звернена в тійм напрямі, аби між обома сторонами вирівнати рбєнці. Робітники захоували ся гдїно и тійм доказали, що населєне Італії дозрьло до свободи. Міністер заповідає соціально-політичний закон и заявляє, що палата буде мусіла заняти ся по-

літичним вихованєм робітників и реформою податкових законів.

Урядові вїсти з полудневою Африки, мимого важних дуже подій и колікох більшших битв, в котрих Бурь було ли горю, дуже скупі. Се одно свідчить, щє Англії в послїдніх часах не свїдло. Вєдє ся. Потверджують се приватні вїсти. Зє праватних жерел доносять, що генерал Діксон стратив підь Вьялфонтоном патіцій армію. В наслідок того погрому Англіїцї уступили з цїлої території між Преторію а Ферустом. Дневний Саре Агріпс опсєв докладно сию битву. Бурь стрїляли через короткій час до Англіїцїв зли через короткій час в тій самій битві армію, забраних им в тій самій битві армію, Озбєля англійськї вїска відобрали им армію и ударили на них багнетами. Бурь утїкли лишючи на мїсцї 60 убитих и ранєних.

Лондонський деневник доносять, що підь Вармдонь на півночї відь Преторію Бурь напали на англійськї транспорт з 240 воїзів и забрали его. Говорять також, що Англіїцї уступили з Пітерсбурга. В битві між Райдом а Ліндлєм Девєть ударив до Преторію доносять, що в битві підь Вільмансфустом Англіїцї стратили три армію, трєх офіцєрів и 29 воїзів в убитих, 5 офіцєрів и 47 воїзів ранєних. Поверх 200 воїзів з 5 офіцєрами капітулювало. Бурь забрали цїлий табір з вїсма засобами, воїми и худобою.

Урядово доносять, що часть команди Шепера напала на Марайсбург и реквірувала скєпах. Відтак забрали Англіїцям патролю зложєну з 29 людей; при тійм убито двоєх Англіїцїв а двоєх ранєно. Стало ся се в західном Капленді. Окрім того урядовє справозданє доносять о шести менших битвах в тійм мїсцї, в котрих Англіїцї заатаковано и прогнано з вїсгаювцї.

Лондонський деневник доносять, що привєдз живї Боты стоєть в звязи з браком гроша у Бурїв. Команданти Бурїв выслали єн до Крієра по грош, бо вівт їдучи до Європи, забрав з собою трансвальскї скарб.

Дневний Sun доносять, що Бота и инші команди Бурїв рїшили капітулювати або вже капітулювали. Потверження сєн вїсти ще нема.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— На увагу всім нашим патріотам в краю! Грозить небезпеченство, що сойм ухвалить проект закону о „реентових загородах“ котрий є тільки инакше названим проектом Гупки! Тому всі наші патріоти, свідомі грізного небезпеченства повинні зібравши підписи, вислати найдаліше до тижня на руки наших соймових послів протести такого змісту:

Высокій Сойм! Виді краєвий предложив Высокому Сойму проект закону о „реентових загородах“. З уваги що сей проект з огляду економічного, соціального і політичного є крайно шкідливим для нашого селянства та стагнув би тяжкі лиха на наш край, протестуємо як найрішучіше против того проекту. Дата і підпис.

Протест, зладжений до Выс. Сойму, вислати треба на руки котрого-небудь з наших послів (Львів, будинок соймовий).

— Програма ювілейного концерту „Львівського Бояна“. 1. Вербний: Симфонія G-mol — оркестра. 2. Борганський: Концерт 31 „Блєжєнь муж“ — мішаний хор. 3. а) Біліковський: „Яко беззаконіє“ б) Топольницький: „Ой три шляхи“. в) Люкевич: Косар — хор мужєскї. 4. Лєсенко: „Зацїла в долині“ — дуєт на с-справі тенор. 5) а) Кишакевич: Сонце грїє, б) Лаврівський: Осїнь, в) Кумановський: Вазанка пісєнь, г) Січянський: Дніпро реве — мішаний хор. 6) Ганінчак: „Заграй цигане“, баритонове солю в супроводі смичкової аркєстри. 7. а) Воробкевич: Над Прутом, б) Ніщинський: Закувала та сива зазуля, в) Ніжанковський: Гуляли — мішаний хор. 8. Колєсса: Вулиця — мішаний хор. 9. Матюк. Цвітєтка дрібная, Вахняний: Помарілка наша доля — сольсєпіє п-а О. Машуга. 10. Лєсенко: Бїть пороги, — хор мішаний в супроводі оркєстри.

Бїлетів по цїні: за фотєль 3 кор. перворяднє крісло 2 кор., другоряднє крісло 1-60 кор., вступ на сальо 1 кор., галєрія 60 сот. — можє теєср заховити а від сєреду дієтати в тов. „Льв. Боян“ рынок ч. 10 І. пов. Осєбних запросєн виді Бояна не розєсєлає.

ROVERI

нові и уживані, МАШИНИ ДО ШИТТЯ і прибори до електричних уладжень дієтати можна по найдешевших цінах в складі роверів „РАТІА“ ул. Сикстуска ч. 12.

— Вправи мішаного хору „Льв. Бояна“ з оркестром відбудуться в понеділок о год. 7½ веч. З огляду, що оркестра мусить вже о 9-й год. відходити, прошу всіх Вп. Членів явитися вже перед 7½ год. — В. Ш.

— 3 товариства ім. Котляревського у Львові. Засіданн Ваділу відбуде ся в виторок дня с. м. о 7 год. вечером в льокалі тов. „Руска Бесіда“.

— Славних батьків дѣти! Пишуть намъ зъ Тернополя: Тяжкий и високой податки понакладала на насъ, та вже хотъ тутки можна бы Русинамъ домагати ся пошанованя своихъ правъ. Але власть знае вже натуру декотрыхъ Русинівъ та випередила ихъ та безъ ихъ жаданя побрала имъ наказы платничий руский. Тай теперъ та сама власть шкробае ся въ голову: що тутъ робота зъ тымъ фактомъ? — Д-рови Вѣтошаньскому въ Тернополи, сынови славного от. Вѣтошаньского зъ Денисова, побрало ц. к. старосту такожъ наказъ по руски. Але паву докторови не въ ладъ було и вѣтъ вѣтъ рекуръ — очевидно такъ, якъ присгонѣли на „lekaża miejskiego“ — по польски! Може не вѣсте вѣры, чи добре перечитали написане тутки, то ще разъ повтарю: по польски! Пана докторъ! Чи Вы забули, чий Вы сынъ? Чи забули, чѣмъи заходами в голосами збѣтали льваремъ мѣшанымъ? То Вы чоловікъ на становищу независимомъ?! Вы бачите, якъ люде на державномъ становиску домагають ся своихъ правъ; читаєте, якъ въ парламентѣ руский послы добирають ся пошанованя руского языка урядомъ: а Вы вѣзчете сю працю! Вы патріотъ?! Чимъ же оказуете сей патріотизмъ? Тымъ, що належите до „Бесѣды“? Вы маєте лице показувати ся середъ Русинівъ?

— Виставу картинъ п. Ивана Труша задержувавъ вчера намѣстникъ гр. Пинѣвскій. Въ розмовѣ зъ нашимъ артистомъ хваливъ п. намѣстникъ артистичну вартѣсть деккихъ картинъ та подававъ при той нагодѣ деякій цѣны уваги и порады, бо треба знати, що п. намѣстникъ е знаткомъ и любителемъ штуки. Зъ помѣжъ выставленихъ картинъ закупили п. намѣстникъ портретъ поэта Леся Украиня (копію, бо оригіналъ е власностію тов. им. Шевченка) и опустивъ выставу, высказуючи нашому артистови повне свое признание;

— Музей им. Аѣдушицкихъ у Львовѣ буде, якъ намъ доносить управа музея, зъ причини реконструкціи будинку закнечений, почавши водъ недѣль д. 23 с. м. ажъ до водилкани.

— Злива. Вѣдъ Зборова пишуть намъ: Дня 20 с. м. о годивъ 3-й зъ полудня упавъ такъ уливный дощъ, що выглядало се на хмародомъ. Въ Вѣлѣбцахъ вода летѣла зъ горѣкъ зъ такою силою, що побрала повертаю чого зъ худою 11-лѣтнього пастушка Андруха Майброду, несла нимъ кілька гонъ и уже неживого выкинула на поле. Що не выбавъ градъ 16 с. м., то замулила теперъ злива.

— Испытъ зрѣлости въ драгобичскій гимназіи здали: Менд. Дірсенфельдъ, Мойс. Автлеръ, Як. Вадецкий, Гершъ Вѣкель, Едв. Борковскій, Юл. Дуцько, Волод. Левинскій, Сам. Люстигъ, Стан. Ланцудскій, Гершъ Пахтманъ, Райм. Подставка, Абр. Респортъ, Маръ Рибинъ (екст.), Симхъ Сеїль (зъ водан), Ив. Стрѣльбицкий, Ад. Циттель, Сам. Шефтеръ; до поправанъ зъ одного предмету призначенный 1 ученикъ публичный и 1 екстернистъ, а 1 екстернистъ репробованный.

— Въ институтѣ СС. Василянскъ у Львовѣ на Стрыйскомъ вѣдбуде ся 16 (29) с. м. рѣчний испытъ институту зъ предметѣвъ, які нынѣ дома преподають ся. Початокъ испыту о 6 годивъ по полудни. Вступъ вѣольный родичамъ и ошнучамъ.

— Паньска забавка. Кѣлькохъ збараженнихъ панничковъ, межъ котрыми старшое сынокъ бувшого бурмистра Держановского, выбрали ся оногоды на прогулку за мѣсто. Прикладши 12-лѣтнього сына тамошного мѣшанна, казали ему подкнати въ гору балыоникъ, до которого обѣсла стрѣляти. Оденъ зъ тыхъ недорослыхъ немодрѣвъ, стрѣляючи до балыону, поцѣпивъ въ живѣтъ молодого хлопця, котрый заплатить жителѣмъ паньску забавку. Жандармерія доходитъ справы.

— Ушнѣдженя зѣльниць. Нынѣ по повнѣнцѣ насѣлѣдомъ зѣльничѣ доу усеуевъ ся акаси на шляху зѣльничѣмъ Хрипливъ-Гусатымъ. Насѣлѣдомъ того для удержаня руху особозоо заряджено, що подоржний пересѣдають ся на ушкоджѣмъ мѣсци.

— Дрѣбный вѣсти. Выдѣлъ рады повѣтовон въ Калущи розписуе конкуръ до 15 липня на посаду нежнѣра зъ платою 2.400 кор. додаткомъ 400 кор. и ремунерацию на обѣдны 1000 кор. — Коломыйска рада пов. оголошуе конкуръ до 31 липня на посаду окружного лѣкаря въ Габедца зъ платою 1800 кор., а повѣт. выдѣлъ въ Сокачи до 10 липня на посаду громадского пѣсара зъ ошѣдомъ въ Островѣ, платню 900 кор. и 200—300 кор. на обѣдны.

— 30.000 Корон выносятся головна выиграна лѣтерѣи Concoridia. Звертаемо увагу нашихъ читателей, что тагнене буде невѣдмично 25 червня 1901.

Добрый успѣхъ. Нѣкъ осыае ся водъ довѣжъ дѣтъ при уживаніи пражскомъ домовомъ масѣ, запеченнѣ въ тѣвѣлѣ мѣсто межъ лѣвами, уживаннѣмъ и прѣдлѣтнѣмъ дѣмъ. Бѣ лагодучъ боаъ, холодачу и антисептичну силу признають при всякихъ складѣчѣнахъ, а часто дае она цѣлѣжъ неспѣдѣный резуль-

таты та тымъ зѣдобуа еи продуцентѣмъ В. Фрагнѣрови, антикаремъ и ц. к. доставленъ въ Празѣ. Нѣдѣлѣшну ослѣву въ цѣломъ свѣтѣ. Можна еи достати у всякъ антикарь

— Звертаемо увагу на оголошенѣ (въ послѣдѣй сторонѣ): Вилегіатура „Народной Гостиницы“ Микуличинѣ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ре мѣсничѣ-промыслову у Львовѣ.

Наука, штука и литература.

З теару.

Ві виторокъ відіграли артисти руско-на-родного театру „Прольотъ“ а опера Матюка „Інавалідъ“ и „Підгірнянѣ“ драму в 3 актахъ І. Гумалевича, музика Вербичьского.

Що до першого, то можна сказати хибѣ те, що такий „Прольотъ“ давно повиненъ бы вже просто звикнути зъ репертуару руского театру, бо такъ змістомъ, якъ и музикою е творомъ рѣшучо хиблѣнимъ.

Що до „Підгірнянѣ“ то жалъ лишъ, що львівська руська публична якоесь самъ разомъ „недописала“, бо и сама штука и вистава и гра артистѣвъ рѣшучо незаслужували на те, аби театръ свѣтлѣвъ пусткамъ.

В четвертѣ відіграно по разъ першій: „Загублений рай“, драму зъ украиньского сучасного життя в 5 дѣлхъ Тогобочного и Гольдѣда. „Загублений рай“, завѣв насъ в очіуваннѣхъ, але штуку можна було вислухати до кнѣца. Змістъ штуки такий:

Богатій украиньскій купецъ Леонтий Семеновичъ Саливанюкъ (п. Гембицьскій) попалъ в хвалѣві влопотѣ грошеві и шукае ратуныку у своего знакомого, пенсіонованого урядника Антона Карповича Керевича (п. Ніжанковського) котрый виразивъ гонѣти ся на те, одначе під усливѣмъ, що одержить за те ручку гарної донечки Леонтия, Совѣ (п-а Гембицька). Та тутъ тяжка справа, бо Соня любить молодого сусѣда, Павла Михайловича Янчука (п. Стадникъ). Але від чоужъ людський спритъ и алоба? зъ чого жилилъ на свѣтѣ „адвокаты“, такі Губовичѣ (п. Шеремѣта) и т. п.? Керевичъ у спілцѣ зъ Губовичемъ (идіви́дуумъ на скрісь брудна и препоганѣ), заставляють на старого Леонтия сѣтку в той спосѣбъ, що замѣстѣ готівки, дають йому вартістѣи паперѣ и біжутеріи, аби собі в місті заставивъ и взявъ гроші, відмовивши усякого покнѣтованя — в замѣнъ за ручку Совѣ, котру старій, мученикъ асистою, Керевичъ забажавъ посѣсти за всяку цѣну. Дарма, що жилича зъ нимъ „на віру“. Степаніда Трохимовна (п. Осиновичѣна) собою и навѣтъ двома дѣточками стараєть ся його вразумити и пригорнути до себе — дарма! Діло пода годженю. Леонтий поїхавъ у городъ — шѣжъ тимъ Керевичъ зробивъ доносъ в полицію, що його злодій обіграли, вказуючи на Леонтия, якъ на мнимого справцю нещастя. Але вінъ хитрий чоловічокъ, пославъ до него Губовича зъ проло-анциею: віддати за него Соню, то вінъ його вратує а бѣди, в противнѣмъ случаю, вкаже на старого купця рукою и піде на Сибір. Оче-видню, що така пропозиція зробила на Леонтия, Совѣ, а навѣтъ и нареченнѣ Павлі, пригноблюче вражѣне и хто знае, чи Керевичъ бувъ би діставъ ручку Совѣ, колибъ не самъ Павло, котрий, (звичайный легководъ, ковахъ більше „розумомъ“ чѣ сердцемъ и в тімъ саме завазка цілої драми!) самъ каже Совѣ віддати ручку Керевичевѣ, „аби ратувати старого батька“.

В самъ день слѣбу Степаніда вѣбгає до компаніи своего неслѣбного „мужа“ и зъ роспуки хоче отроїти ся, та нагадавши собі двоє дрібныхъ дѣточокъ рѣшає пімѣстити ся на нѣмъ; впливає отрую до ѣлѣшочни зъ лікарствомъ, яке уживавъ Керевичъ проти кашлю и швидко відбѣгає. Міжъ тимъ Кер., чуючись вже в правѣ до Совѣ, гонить за нею, щобъ дістати бодай одного поцѣлу, та вона його відпихає, кажучи, що вінъ „купивъ її за гроші, а в такімъ случаю вона буде его женою лише в назвѣска К. за-кашлявшѣсь, просить Совѣ, щобъ йому подано бодай ложку лікарства, котре випивши — умирає, вказуючи на Соню, якъ на аличницю. Іі арештують и засуджують на 6 лѣт Сибіру. Одначе, коли вже має відѣдждати, приходять попроцѣти ся зъ батькомъ. Іілачуть обоє, молять ся Богу и цілуютъ ся. Та страшна борба ізъ совѣстю не дає супокѣю Степаніді, вона тежъ приходить, щобъ бодай подѣвнати ся бути може в остання на Соню, мучить ся страшенно, бачучи вѣ слѣзѣхъ и кнѣнци совѣсти її перемогла и вона віддаєть ся сама судови у руки, а тѣмъ самѣмъ ратує невѣнну Соню. Прибѣгає тежъ и Павло, а почувши в чѣмъ діло, кнѣдаєть ся в обіймѣ Совѣ, та вона, пригадавши собі зновъ его „розумове кохана“ — рѣшаєсь йти в монастир, де супокійно хоче закінчити життя.

В такий спосѣбъ Павло загубивъ рай. Ціла ситуація е доволѣ слабо придумана, але за-вѣдка яркостѣ поодинокѣхъ сценъ — губить ся. Деякихъ моментѣвъ годѣ намъ не підчеркнуто. Іі такъ передовсімъ незрозумѣлимъ е, якъ мігъ такий богатій купецъ, котрий — якъ самъ казавъ — мавъ лише в зѣбжу майна на кілька тисячъ рублѣвъ — статись такъ непоряднимъ? Адже мігъ довгъ заспокоїти, мігъ остаточно и півъ своего майна продати и заткати горло підлого Керевича! Не мігъ чей-же и судъ того а ла мініте засудити, не переправдливѣмъ сѣдѣства Іі... Або, коли Степаніда признаєть ся до вини, то судъ тежъ не мігъ дарувати Совѣ — вольности устанѣ простого салдата. Адже и в росейскій карній процедурѣ е явѣсь формальности Іі...

Що до гри артистѣвъ — то а першѣмъ мѣстѣ треба поставити обѣхъ п. Гембицькихъ и ц. Осиновичѣву. Добре гравъ тутъ п. Стадникъ, та его сама вже роля була блѣда, тожъ годѣ було що зъ неї видобути. Натомістѣ п. Ніжанковскій — в візѣ монотонный и заштитный. Колибъ більше говоривъ, а менше декламывавъ — его гра аскала бы на тімъ чымало. Сцену копаня відгравъ слабо, вона робила більше комічне вражѣне, ніжъ драматичне. Те саме можъ сказати и про п. Шеремѣгу. Не малѣ вражѣне викликає особливо якоесь дивне про-дѣвжуванѣ послѣднихъ силѣвъ в кождѣмъ рече-нѣ. Натомістѣ в грѣ п. Губовичѣна слѣд-ный колѣсальный поступъ. Се нѣмѣ артистка в певнѣмъ значѣніи слова. Такожъ роли епізодич-ны випали добре.

А теперъ слѣдѣ до режисерѣ. Чи вже не було якогось образа, щобъ повѣстѣи в хѣтѣ на стѣнѣ? П. Гембицьскій мѣтивъ ся до зеркала, а коли спѣстерѣгъ ся, звернувъ голову и руки до — комода. Або, чи такий Керевичъ не мѣвъ вже якогось порядѣйшого сурдута до слѣбу? таи втерѣтѣ лікті и два знаки на лопаткахъ — дуже неприємно вражали. Те саме е стрѣломъ: кляне! кляне! — нарѣблено краку: стрѣлявъ сѣ! стрѣлявъ! — а тутъ ніхто не чувъ того стрѣлу.

Ос. Шп.

Выдавецтва надѣсланы Редакціи.

— Шематизмъ клира руской львівской архі-епахіи за 1901 р. обнимаетъ 278 страницъ. Зъ кождѣмъ мѣн. року въ цѣлѣй архіепахіи бу-ло душъ нашего обряда 1,095,172, 1 австро-польскѣ, 10 соборныхъ и 12 почестныхъ при-лѣшанъ, 30 деканатѣвъ, 751 парохій, 868 пра-ходникобъ зъ сотрудниками, 1245 церквей и каплицъ, 962 мірекахъ священниковъ, 5 вой-сковыхъ капеланѣвъ, 35 священниковъ при-школахъ, 11 священниковъ въ Америкѣ, 120 натомѣвъ въ семинаріяхъ, 5 монастырѣвъ муж. зъ 20 монахами и 11 братчиками, 2 женскій монастырѣвъ зъ 8 монахинями и 56 служебныхъ. Священниковъ-кнѣвѣлѣвъ е 33, а мѣжъ ними найстаршій вѣкомъ о. Петро Мед-ведскій въ Чеснихъ, що чѣсляетъ 91 лѣтъ.

Господарство промыслов и торговля.

— Станъ засѣбѣвъ. Пѣсля справозданя мі-ністерства торговлѣвъ зъ половинѣ червня вы-держалъ засѣвъ озимѣ льна посуху нѣжъ ярѣ, а льнѣ утерѣли тамъ, де бувъ цѣлѣ-вый бракъ дощѣ. Станъ шпѣницѣвъ е чѣстѣю середній, частію середно добрый, а жита пер-еважно середно добры. Кукурудза дає на-дѣю добрыхъ зѣборѣвъ, дукровѣ буряки въ Че-хѣхъ переважно добры. Спеціально же що-дѣ Галичинѣ, то станъ озиминѣвъ въ насѣлѣдѣкъ дощѣвъ въ послѣднихъ дняхъ значно попра-вѣвъ ся. Станъ шпѣницѣвъ вѣже надѣвѣтъ ся, що жинѣа выпадуть добре, хоть не такъ въ вѣсѣднѣй, якъ въ захѣднѣй части краю. Станъ жита показує ся въ Галичинѣ вѣсѣднѣй се-редно, въ захѣднѣй вдовольно. Ярій засѣвъ частію середній, частію добрый. То само даєть ся сказати о коношнѣхъ. Надѣя е на добрый зѣборъ картофель.

Русины! Памятайте на Домъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Телеграммы.

Берно 22 червня. Маршалокъ сойму одержавъ анонимъ, котрый гроветъ, що на случай, коли бы соймѣ прѣнявъ законъ о полѣвшѣно платнѣхъ учительѣвъ въ той формѣ, въ який его предложено, то соймѣна палата вылетитъ въ воздухъ.

Парижъ 22 червня. Националистичный днев-ника доносите, що держанный сенатъ рѣшилъ Дерулеовѣ, Габертовѣ и Біфетонѣ, котрѣ ма-ють бути свѣдками въ процессѣ Салиса, не да-ти зѣльничѣхъ лѣстовъ на прѣвѣдъ до Фран-ціи на чѣстѣ судовѣи розправы.

Царгородъ 22 червня. Арештовано тутъ мѣжъ Арменцями богато вызнанныхъ особѣвъ подѣ закодѣмъ, що належать до альбаньского революціонного комитѣта. Мѣжъ иншими ареш-товано пашу въ Вальоны. Сербскій посѣлъ вручивъ турецкому правительству ноту, въ котрой звертаєть увагу на подѣвъ въ Альбаніи и взыває до енергичныхъ кроковѣвъ въ цѣли недопущѣна до насилѣствѣ, бо въ противнѣмъ случаю Сербія буде мусѣла сама порѣбѣти водоошѣдній зарядженя.

Йоногама 22 червня. Вчера заштѣлетова-но на засѣданіи мѣсков рады бувшого міні-стра комуникацій, Гомітовѣна. Здає ся, що се политичный мордѣ.

Лондонъ 22 червня. Зъ Шангаю доносите, що въ пѣвнѣчно-захѣднѣхъ провинціяхъ вла-стивыхъ Хинѣхъ грозить выбухъ поважныхъ разрухѣвъ. Доносите, що генералъ Тунѣусѣнъ рѣшилъ пригѣтовати и зѣбрае величезне вой-ско, наміряючи зѣорганізувати повстаня про-тивъ цѣсаря.

Новый Йоркъ 22 червня. Зъ огляду на се, що на Фалпѣнахъ наступило вже цѣлѣ-вѣтѣ успокоєна, водѣ дня 9 липня уступитъ войсковѣа администрація, а на еи мѣсѣе всту-пить цивѣльна администрація.

— Русины! Памятайте на бурсу фѣлѣи Рус-кого Товариства педагогичного въ Станиславѣвъ!

Дирекція ц. к. зѣльниць державныхъ.

Пѣсля оповѣщеня, зміщеного в „Wiener-Zeitung“ роздѣлѣтъ ся в дорожѣ оферти виконане робѣтъ земнихъ и будинкѣвъ на указѣторѣй асѣл-ниці Спалато-Сінай. Оферти треба мѣсти най-пѣзнійше до 1-го серпня 1901 12 година в по-лудне до ц. к. міністерства зѣльницѣвъ у Віднѣ. Услѣнія и инші дѣтѣчнѣ документи можна пере-глянути в департаментѣ ІІІ ц. к. міністерства зѣльницѣвъ, або в ц. к. упрѣвѣ будѣвъ в Спа-латѣ.

КОНКУРС

Дирекція Товариства Жѣночѣа спілка при-мислова „ТРУДЪ“, ставляюще зарѣшѣтъ, а ви-мѣною порученю, розписує оны конкуръ на: 1) фѣхову управѣтельску жѣночѣи рѣшѣтѣи траек-тои; 2) фѣхову шпѣлку до нѣзе и рѣшѣтѣи біа; 3) фѣхову управѣтельску торѣвѣи товарѣи бла-ватныхъ. — Реѣдѣстѣуючѣ на ті пѣсѣде жѣночѣи вѣнести свои подѣны до Дирекціи Товариства у Львовѣ (Ринѣвъ ч. ІІ) найпѣзнійше до 15 липня 1901. До зѣлошеня трѣбѣ допѣчѣти метрику, свѣдоцѣвъ моральности, свѣдоцѣвъ зѣлоного уадѣбѣея и лѣнѣу, на яку нѣлѣтъ рѣсѣдѣстѣуючѣ. — Блашѣи информѣціи засѣдѣтѣи можна в Ди-рекціи Товариства кождѣго дня зъ вѣчѣромъ не-дѣтъ и свѣтъ в годѣнѣкъ від 4 до 6 по обѣдѣ. Львівъ 2 мая 1901. 200 ч-мъ

Дирекція Товариства Жѣночѣа спілка про-мислова „ТРУДЪ“ у Львовѣ (Ринѣвъ ч. ІІ).

В сали тов. „Gwiazda“

при ул. Францішканьскій ч. 7.
пѣдъ дирекціею д-ра Івана Грѣшковѣцѣго

В Недѣлю дня 23 Червня ч. ст. 1901.

НЕЩАСНА ЛЮБОВ

народна драма в 5 актахъ зі співами и танцѣми
Л. Манька

Режисеръ п. П. Стадникъ.

Цѣны мѣсѣцѣ: Крієло перѣворѣдѣе 2 кор., дру-го-рядѣе 1 кор. 60 гѣл., третѣе-рядѣе 1 кор. 20 гѣл. партѣръ стоячѣй 60 гѣл., для шпѣ студентѣвъ и рѣсѣко-выхъ 10 гѣл.

Продажъ білетѣвъ в сѣкѣнѣ „Народной Торговлѣи“ ринѣвъ ч. 86, а в тов. „Руска Бѣсѣда“ ринѣвъ ч. 10.

Початокъ точѣно о годъ 8 вечеромъ.

Надоботачѣ

Спеціалістъ хорѣбъ венеричныхъ и скѣрныхъ

Д-ръ Іосифъ Чачковскій

секундарій венерично-скѣрного вѣдѣдѣлу Гѣлѣн-ного шпѣтѣлюю одѣвѣвъ водѣ 1/2, 9—1/10 в водѣ 3—5, ул. Копернѣка ч. 7. 218 18—10

ЛІЦЕНЗІЯ

въ рѣстарѣраціи „РАТУГѣи ТЕРМѣи“, улѣвъ Грѣбу-на-рѣвѣ ч. 12 доаѣтъ вѣсѣднѣй, кождѣа доаѣтѣе шѣдѣево-еже о годивѣ 8-й рѣжѣ карѣвъ шѣдѣево.

Цѣны нѣмѣтъ.

Пѣсѣеи вѣпрѣва зъ вѣнѣтѣромъ 10 шпѣ
Сѣвѣскій доаѣтъ 10 шпѣ
Фѣлѣчикъ 10 шпѣ
Нѣлѣшка гѣлѣва зъ трѣсѣомъ 10 шпѣ
Кѣлѣска зъ трѣсѣомъ 10 шпѣ
Кѣлѣвъ 10 шпѣ
Обѣдѣ зъ аѣлѣсѣомъ 10 шпѣ

Вѣсѣй канѣвѣтъ въ вѣдѣлѣшѣвъ рѣдѣтъ (по вѣсѣ-умѣрѣнѣшѣмъ цѣвѣмъ); для поаѣсѣеи, шпѣи поаѣсѣеи въ шѣмъ рѣстарѣраціи, даѣтъ вѣдѣлѣшѣмъ шѣдѣево. — Нѣлѣшѣй шѣмъ до вѣдѣлѣшѣмъ цѣвѣмъ неаѣлѣшѣе водѣ 10 шпѣ гѣлѣта.

По театрѣи вѣсѣи, въ вѣсѣднѣй вѣдѣлѣи шѣдѣево въ нѣшѣтѣмъ зааѣлѣсѣтѣеи шѣдѣево.

79 289—7 Зъ вѣсѣи вѣсѣи вѣсѣи
КАТАЛОГЪ ТѣЛѣ-СѣРѣА

Ц. к. упрѣвѣ. галицкій акціонный

Банкъ гіпотечный

Водѣлъ депозитовый

прѣнимає вѣкладѣи и выплачує аѣдѣтѣи на бѣж-жѣи рѣхѣунокъ, прѣнимає да вѣсѣковѣи цѣвѣи паперы и удѣляє на нѣхъ аѣдѣтѣи. Окрѣмъ того заведѣно на вѣбрѣ агрѣ-ничныхъ вѣсѣтѣуціи тѣмъ инѣи

Депозита сѣховѣковѣи

(Safe Deposits)

За оаѣлатѣю 15 до 35 ар. в. в. рѣмъ, до-пѣзѣтарѣи одержує въ шѣлѣвой пѣмѣдѣиной кнѣшъ сѣховѣкъ до выклѣдѣного ужитѣи е водѣи мѣ-вѣмъ вѣлѣмъ, де бѣсѣчно и дискретно мож-на перѣховувати свои майни або важѣи доку-ментѣи.

Вѣ тѣмъ папѣрѣхъ гіпотечный Банкъ по-робѣиъ аѣкъ вѣдѣдѣлѣше ідѣтѣи зарѣдѣженя.

Прѣнимає зѣдѣсѣи еи до того рѣдѣ до-пѣзѣтѣи можѣа одержати бѣсѣлатѣно въ доаѣ-авѣомъ водѣдѣлѣ.

374 [2]

Мѣстои земскій

ДОБРАНИЦЯ

п. Перемѣлѣнѣи

до рѣзарѣдѣловѣи. Вѣсѣи вѣдѣлѣшѣмъ тѣмъже. 1—

Colosseum

Театръ всѣчѣи
пѣдѣ дирекціею 145 29—45
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно свѣтлѣе представлѣне (въ водѣмъ дѣа вѣдѣлѣ-лѣтѣи) — Выстѣи перѣворѣдѣхъ оны артистѣчнѣхъ. Початокъ о 8-й годъ вечерѣмъ. — Білетѣи до карѣтѣи въ-бѣръ дѣвнѣиной п. Пѣльонѣ, ул. Карѣла Лѣдѣека ч. 16.

От. Иосифъ Застирецъ

Рентговѣ послѣдствіа.

За факто роста занятости. Заинтересована
школа бачучи, що проект о рентовых за
городах може бути зрештований, бо сойма-
ва болыбше та нить, вже виступає з різни-
ми дивизионами проекту, аби відразу, не
здумав на повелі до сувеніально введеного
вже не жите предложена видьлу кравого
законі бувъ ать найкорстивний для зруч
нованыхъ фінансово властителейъ великой
поблазості.

Проект виділу краювого маєтку саму цілі-
ца бл. п. проект Гунки. Об'єкт проєктованій ре-
форми мають на цілі створити маєток людей
заселених на землю, котрі при допомозі ну-
льового варту, будуть за подобию і по-
чаєм ціну купувати воду пашову землю і
на той спосіб за крайові гроші позвлять
напасті частковому парцеляцією своїх по-
сідлостей створити єї з дозволу. Дальшою ці-
лю обох проєктів є, аби вода боком на-
пасті була введено до земель прикопаній і по-
ука задокських селяне, котрі дефіциту в-
євності будувати мусѣли би платити заробіт-
ки на напашові землях. При допомозі огни-
проєктованої аграрної реформи напасті абуду-
би єї дозволу створити лише порозкидані
дальше позв абляварисами парцелі, котрі не
богати давали ним зиску і мали бы на кож-
ду єдиного земельного і дешевого робітника

Привіт! Гупка був непрагматичний тизм що заводив нові смачкові приправи, ідеї яких утішона на ідеї та ідей передпокладе, була на віки неподільна. На таїй законі був би не згодів ся заведені галичій хлопц, а введені его въ життя було би певно викликало революцію, що найменше на назаурити. Цьковий немислив було предложені вше хоч би въ тон одини припину, що елімова уважа була би не одержала цесарикон еміпін, бо вічна неподільність поєвності проинувати ся державному цивільному зак. нові, которого зміна належить до коменстатції ради державно а не до еміму.

Выдѣлъ правый займать предложена Гудия едѣлки, що старася неподѣльности въровѣднѣи контрѣбандѣи, и замѣсть вѣиновъ върѣвѣжѣи хвѣлеву неподѣльности, трѣваючи тѣмъ довѣрѣ, ахъ довѣрѣ тѣжѣить на поелѣсти рѣнтовый довѣрѣ. Ся „хвѣлева“ неподѣльности мѣя трѣвати 67^{1/2}, вѣзлѣднѣи 71 лѣтъ! Выдѣлъ правый бѣвъ тѣи гѣдѣи, що 71 лѣтна неподѣльности цѣлѣнѣио зѣстѣиуѣи вѣиу. Мо- жѣиѣи тѣиѣи, що выдѣлъ правый нѣдѣи ся що колѣиъ Гѣиѣиѣиѣи вѣи бѣдѣ „хвѣлева“ неподѣльности, рѣдѣ дѣрѣжѣиѣи зѣстѣи Гѣиѣиѣиѣи Extra worst и хвѣлѣи есѣциѣиѣи дѣи вѣиѣи неподѣльности.

На предложенно выделу кравого, коли бы оно стало ся закономъ, заробили бы только владетель посѣостей и большіихъ разнѣрахъ, вытѣмъ по розпарцельованно яконъ части посѣостей, лишитъ ся головна часть. Дуже мало землѣи бы владетель середнихъ намеренныхъ посѣостей, бо тѣ мають дуже мало землѣи до частковой парцелляціи. Ныкѣмъ користи не малъ бы аъ реформа переведення въ интересъ селянства владетель меншихъ, коло 500 мортовныхъ посѣостей, бо тѣ не мають що парцелювати, хибѣ цѣлу посѣдѣсть. Такимъ цѣнамъ придавъ бы ся кредитъ денежный и довгѣлѣтний на поштѣ краю и деши экономичай привилѣѣ, акъ увѣличена вода разныхъ екарбоныхъ олатѣ и т. п.

Органъ назывъ-газета [Gazeta Narodowa] которъ даже часто издѣлываетъ планы правоваго правительства, коли оно вѣкъ выде азъ являтьประโยชน์ъ, хоче впередъ высондывать публичану ошлѣну, вѣсе допознѣе предложѣе выдѣлу правоваго. Язъ знающе прѣвѣтъ закона о твореню рентовыхъ носѣлостей хоче перемѣнѣвать на рентовой такіе носѣлосты, которы вѣкъ на землю имѣе 50 а. и 100 а.

яють не менше як 50, а не більше, як 1000 кор. із чистого катастрального доходу. Нікому з домовителів Narodów-ів, відомому як дуже повзаним горожаві, котрий відчував всяку вагу що відноситься до загального добра, а стоить як безпосередній зв'язок із національною справою, отже границя між гору, видає як чомусь за низькою. Із цієї домови ся розширення можливості творення рентових послугостей до найвищої границі 1000 кор. із катастрального доходу. До сего проекту Giełca Narodowa додає: «Із велике значення мають як наших відносинах між національним (!) і суспільним, так розширення інституцій рентових послугостей на середню послугу, як она в нашому краю фактично існує, як она між виробила ся на підставі спеціальних у нас аграрних і суспільних відносин — хіба не треба доказувати. При предметі так глибоко входячому в наш національ (!) інтерес, як у нас входить кожде питання, що відноситься як до

групповою посёлости, сейм не повинен по-
ступати односторонньо, не повинен руководити
ся виключно взглядами на одну суспільну
класу, але добру річ розширити так, аби
она охопила засаді констатуючі 3 мал обна-
за одного любовию, всі стани „Kzeseu rozpoli-
tej.“ Чому середня посёлость, окружена пуб-
личною опікою, хороша вёдъ загляды при
помочи кредиту краю, а може и державы, ма-
бути виключно лише селянської посёлостею?
Найповажніший національний (!) и економічний
взгляды вимагають, аби ся спасенна и дуже
важна реформа не обмежила ся лише до се-
лянської посёлости — але аби сягала трохи
вище². Ця Gazeta Narodowa хоче своєю по-
правкою освітнути? Пересічний моріть галиць-
кий упр. внои землі дає 3-72 кор. чистого ка-
дастрального доходу, проектъ видѣлу крайового
підтягає підъ законъ о рентовихъ посёлос-
тяхъ посёлости о розмірахъ вёдъ 14 до 270
моріть пересічної галицької землі. Мы га-
даємо, що коли автори проекту о рентовихъ
посёлостяхъ, при вѣс укладанню, дійсно ру-
ководили ся тою одною цілею, аби прийти
въ помочю унадаючихъ економічно дрібнимъ
посёлостямъ, то 269 моріть, яко границя
посёлости, для котрой край має взяти на себе
такій великій фінансовий тягаръ, коли не за-
вишка, то на всякій случай не за-півка. Na-
rodowa Gazeta хоче ся границу піднести по-
найменше до 540 моріть! Се булобы вже
рішуче не ратюнахъ селянства, а дрібнішою
аляхотескою посёлости. Коли бы границю
дійсно піднесено до розмірьовъ, які пред-
кладає Gazeta Narodowa зъ закона о рентовихъ
посёлостяхъ скористала бы лише велика посёл-
ость. Великі посёлости очистили бы ся зъ до-
воль коштомъ краю при помочи часткової на-
рцелюації зъ величезними для себе користями,
а дрібнішій, 500 моріть, котрій не мають що
нарцелювати, скинула бы зъ себе двіи пря-
мо такі рентовою позичкою на низькій про-
центъ и зъ дозвольтною сплатою. Проектъ
Narodowk и ринучо вже зраджує, що въ цѣ-
лій той аспіці розходить ся лише о інтересъ
великої посёлости.

(Концовъ буде.)
В. Будзитовскій.

Соймові справы.

Вчера відбувалися сі дзвізні дискусіі для предложення о рентговихъ послѣдствіяхъ. Н. М. Шиньскій, підшираючи вивѣди п. Среднякова, домагаєть ся, аби въ интересъ закона скорѣе чашѣ сплати рентговихъ позичокъ п. чашѣ неподѣльности. Референтомъ выбрано Шилата.

Въ спеціальной дискусіи найживітѣе
обсуждено справу границъ середной посѣ-
лости. §. 2 предложена усталов сѣ граница
мѣжь 30 а 1000 кор. кадастрального доходъ,
Дѣякі послѣ домогали ся, абы сѣ границу
посунути до 3.000 карновъ доходу. Въ голо-
сованіи принято внесене въ стилизаціи выдѣ-
лу правого. Въ §. 2-ого ухвалено уступѣ е
гипотечнымъ безпечнствѣмъ рентовыхъ позн-
чотѣ. При §. 3 дошлу дискусією выказвало
внесене п. Среднявского, котрый доказувавъ,
що цѣлю закона повинно бути выключити не
творене новыхъ господарствъ, але поддержа-
ване вже истнующихъ, бо не треба підпирати
тыхъ, що лежбодушно затягають довги. За-
ступники иляхты въ комісії экипули Сред-
нявскому, що се внесена, звернене противъ
добрѣшихъ обшаровъ, пошкодити такожѣ се-
лянамъ.

Неважкішу дискусією велилася справа компенсації рентових поборностей. Рештою прийнято §. 3 щодо проекту виділу краювого з'їзду поправкою пп. Поточка в Гумені, аби рентові господарства були „по згози“ економіквані.

Резервісты и вѣйсковѣ вправы.

Зъ устьѣхъ справъ, аки прійдуть на днев-
ный порядокъ подъ розвагу и ухвалу соиму,
в одна, котра въ разѣ ухвалена безперечно
выгала бы въ користь нашего селянства; а
дотыкае ои: т. зв. войсковыхъ виравъ.

Покликуване резервістів, що відбули трілітню службу пресенційну, до періодичних виправ військових приносить більше шкоди суспільності, ніж пожитку мілітаризмови. А що справа ся дотикає головно селянства і міщанства, доставляючих контингент рекрута, то річчя ясна і неподдаюча ніякому сумніву. Коли би віймова більшість згодилася на якій реформи і подешів, то вийшло би оно з пожитком і для галицьких обшарників, котрым заряд війсковий в час найбільших не раз робить польських забирає робітників в-перед носа на 2—4 неділі виправ війсковий.

Въ послѣдній соймовой каденції селен-
скій посолъ пригадавъ справу, вже и давній-
ше порушувану, а уявлявъ ся за реверсістамъ
та виказувавъ ту різницю несправедливості,
що оні, вдорвоній вѣдъ своихъ занятій, тера-
ють дорогій часъ и еще мусять покривати
вѣь кошти подорожжя.

Неспорившие въ мнѣ, роцѣ внесенѣ, переклазанѣ красному выдѣлу, принявъ выдѣлъ за свое, и можна надѣлти ся, що не найде онѣ нѣмцыхъ противнѣмъ въ соймѣ. Домагано ся уже и давнѣмъ вѣлѣннѣ карты вѣды для резервистѣ, але узнѣмано лишѣ знѣмку войсковыхъ білетѣвъ; теперѣ по мыслѣ внесенѣ п. Мелана жѣдае ся вѣдѣмкована и звороту кошѣвъ подорожѣ тудѣ и назадѣ у вѣстѣ справахѣ войсково-служѣбовыхъ.

[illegible]

Натолкнись трудившись в справу пропусток за границу для военных кандидатов, удающихся ся рёк-рочно в чужой стороне за заробками. Ты справу но можешь бути симпатичною обшарникам, що користають з деневого робитника. Однакомъ з уваги на те, що теперь уже выдѣлъ красивый хоче ся тымъ заопикувати и предкладае ту справу яко заопикувати вѣдь себе, можно надѣятись, що дочекае ся она бодай вь крѣпкомъ соинѣ такого порѣшеня, на яке заслугоу, яко справу, дотыкаючи найшвершихъ крутобъ загалу.

Перегляд політичних

Дни Побѣдоносцева потеснены — коли правда се, що доносить штогрозомскій дневник Aftonbladet. Завѣтъ донесеня сего дневника такий: Дни 23 мая оберпрокураторъ синода Побѣдоносцевъ одержавъ повѣданіе до царя. На той авдіенціи Побѣдоносцевъ мавъ запитати, що єсть нынѣшнихъ відносинахъ не може працювати разомъ зъ нинішніми міністрами, бо они подали ся ліберальними змѣтливими, котрі не відговдають тесервациному устрою Россіи. Побѣдоносцевъ закидавъ самостійнаго становища для ратована ситуаціи. Царь мавъ тогды спитатися: „Іде власнито ваше бажанє? Хотите може бути канцлеромъ? На се Побѣдоносцевъ відповѣвъ: „Що до того, лишею рѣшенє вашому величеству“. Царь зрѣвнивъ много значучу міну и сказавъ: „Вы поручили менѣ колѣсь Горемыкина, а теперь и невычайно доволеный, що вонъ вже побѣдѣвъ собѣ.“

Тамъ словъ оберпрокураторъ св. синоду не предвѣдывавъ, бо страшно поблѣдъ в ска-
завъ: „Просту ваше величество зобльнитъ ме-
не вѣдъ обьявлявъ.“ Царь на се: „О тѣмъ ще
подумаю“. Вѣдъ сев хвилѣ Побѣдоносцевъ
„неудужъ“. Царь мавъ заможъ довѣдати ся о
листвѣ, въ котрой Побѣдоносцевъ дуже остро
атакуе міністра фінансѣвъ Віттого.

Слідуючого дня по авдієнції Побѣдоносцева прийшли до царя міністеръ Сипягинъ и другіи еще, абы цареві зложити справозданне о робитицихъ розрухахъ. При тій нагодѣ оба достойники посварили ся въ присутствіи царя, а що царь не уважавъ за власиву рѣчь кэтрого будь зъ нихъ поперти, оба подали ся до димісія. Тоджъ царь мавъ крикнути: „Нѣ, тысячѣ разъ нѣ!“

Въ кабинетѣ панув велике напружене, а дни Побѣдоносцева почисленіи.

Въ справѣ оловян борбѣ въ Америкѣ
государственный секретарь въ Вашингтонѣ
оголосилъ долгу заяву, въ которой посыле
введены для на российский нефть. На концѣ сен
заявы сказано, что суворитивъ наведенныхъ рѣ-
ченныхъ взглядовъ, котры промозляють за въд-
вышенемъ для, Россія не мала наименши
причины заводити зб свои стороны для на
работи американскій товары. Американскій
кабинетъ перекованный, что Америка въ той
справѣ має рацію за собою и гадае, что также
Россія остаточно признасть се и змѣнять свое
поступоване, котре певно не в того рода, абы
могло выкликати приязне усопособлене Америкѣ

ки до России. На закончене заява взымае державного секретаря Гая, абы въ Россіи зробить въдовдние представлєнє и давѣ пѣзнати, що Россія зробила шо найменше за скорый крокъ, коды пѣзнєншила у себе цѣлѣ.

Зъ Шекіну доносятъ про урядову про-
клямацію, після котрой хіньскій цесарь верне
до Шекіну въ животин. Князь Чунъ робить ве-
ликий приготавляя до своей подорожи до Нѣ-
меччины, котра вѣдбуе ся въ половинѣ лип-
ня. Побѣде съ дуже великою дружиною въ то-
варствѣ 20 урядниковъ и до 50 слугъ. Бога-
то образованныхъ Хиндзвъ старае ся достатись
до дружины Чуна, бажаючи познати Евроцу.
Десякъ готовій навѣтъ яко слуги взяти участь
въ экспедиціи Чуна до Нѣмеччины.

ПИСЬМА ЗЪ КРАЮ.

ВѢДЪ МОСТЯСКЪ.

[іїявки народу.]

Какъ у насъ женщины обдуряють народъ и
сеутъ за него вровню, бѣхай покажутъ такі
факты на переселенію другимъ:

Селницяцъ Пѣхъ зъ Ляшокъ, мѣстнаго пойма, немало выдохать ея, коли паразъ доставъ пѣзъ суду въслѣдней наказъ заплать крогы 36 ар. Овѣ! за що и кому? — Грухѣмъи Оравшоя зъ Перемышля. Першій разъ о нѣмъ Пѣхъ чув... Вкѣнци пригадує собѣ, що пѣхъ мала ось такъ:

Въ осень м. р. выбраъся якійсь жидокъ Брухъ. Оравшись зъ Перемышля „на села людей дурита“ и по дорожѣ вступивъ до Дяшова та заквартиривавъ ся до жиды Шульца. „Ну, Шульце, ты тутешный, то знаешь, кому ты зъ гофъ можна позичати грошей?“ Шульце, звичайно жидъ, поплававъ ся вѣдь разу на те- шествѣ. Огже почавъ приклякувати сельня и наивлявати ихъ, чтобы позичали грошѣ. „Та менѣ не треба“ каже Мих. Дутко: „але.. якъ того, то дайте. Куплю порося та може що прибудую.“ Позичивъ 30 зр., але на весели напасено 36 зр. (жиде вѣдь разу зъ процен- товъ). За Михайла „заручивъ“ Пѣхъ, значить, побивавъ веселья, а теперь дбавъ наказъ аралити.

Забрався ся Пыхъ не на жарты до Дутка, а Дутко клеветь, що грошъ вѣдывъ. „Та ко-
гу вѣдываєте?“ — „Та Шульцови, бо вѣнъ
казавъ, що татой перемыкій ждѣть его упо-
минавъ ся, бо наць не знае, лишѣ его.“

Плати оба до Шульця. Той важне, що
вони справді доставлять воду Дутка грош, але
взяв собі на довг, який записав у него
той жидь перемиський (Оразьш) за харч.

„Плати, Дутко, другій раз“, каже Цѣхъ,
„бо я тебе зъ хаты вижену, якъ бы я мавъ
твою довѣсть платити.“

„Меня вичого до того“, кряже Шульцъ; але змѣрзувавши, що го пахне обманствомъ, каже: „Якъ буду мати грошѣ, то вамъ вѣдѣть“. И такъ Дукко, для „свагата спокою“ мѣстѣ другій разъ заплатить разомъ въ коштанкѣ, а въ брагачной хвалѣ Шульцъ умѣвъ его зачитывати, и оба жиды вдоволенъ..

Лейба и Малах ведут гешефты и при-
ходить до маэстков межн личныи такым
способом:

Лейба — влястительсьмъ движимого и недвижимоу имущества; знаютъ его люди, и вонъ махъ кредитъ. Лейба постановляеъ забрати ся зъ своимъ живяку Малкоу до якогось гешефу; нѣтабулюю (нѣбы продае) цѣле свос майна на живяку, о чѣмъ нѣкто не знае, а вѣдѣ такъ достаетъ Малка кондесію на якіеся промиселъ. Лейба достарчае Малцѣ грошей, котріи ачяти у людей, бо маеъ кредитъ; а що не вѣдѣае, нѣтагуасть процесъ и вырокъ противъ Лейбы. Лейба самъ ся зъ того, бо нѣчого не мае; а Малку годѣ чѣпати за довгъ Лейбы, бо-жеъ Лейба а Малка — то не одна и та сама особа. Осъ вамъ принѣтъ: Малка Гілкѣ, гадляря въ Мостисахъ, позвятила въ р. 1899 Мих. Стасячкови аѢ Стрѣльскіъ 25 ар. На другій тыждень зашмовъ до Стасячка мужъ Мал-иъ, Лейба, и вѣдобравъ вѣдъ него той довгъ въ сумѣ 25 ар. Въ 1900 р. заѡбѣвала Малка Стасячка до суду о зворотѣ 25 ар. (акты Св. П. 902 00); бо що ен обиходить, що Стасячокъ вѣдѣае довгъ мужеві? Судъ выдавъ по закону вырокъ, що Стасячокъ мае вѣдѣати Малцѣ довгъ, а Лейбу най процесуе. Стасячокъ ходить, руки ломить, бо стала ся ему кривда. „Якъ же ту позвяти Лейбу, кола зъ него не стягне ся нѣ дову нѣ коштовъ?“ „Тажъ уже маю на него вырокъ (до ч. Св. I. 309/300) на вкуть 53 К 32 с., довѣвъ-емъ навѣтъ до екзекуці (до ч. Е. 723/00), але все пропало, бо Лейба не мае жадного майна.“ Въ такіъ способѣ придѣае Лейба для своихъ дѣтей зъ чужого добра 50 К + 53 К 32 с. = 103 К. 32 с. лише вѣдъ одного селянина!

Мешкаец Моставск, Веріш Зінгерь і Фішэль Зінгерь, то родзіцельскі бацько і сын. Оба сучч імянамі выбарчымі, прывателямі п. Каліневіча, а оба до сполкі ведуть агенцію фабрык сьчкаренн якогось „І. Крайку“ з Прагі. Що на той агенцію добры роблять шесты, о тобъ най посвѣдчыг на разъ елѣдуючій факт:

Ілько Івахъ въ Подгату купиъ у на-
веденой фабрицъ черезъ Зінгеровъ сѣчкарню
за 28 зр., платячи заразъ дня 11-ого грудня
1900 р. Зінгеровъ задатку 7 зр., на що має
власноручне потвердження Фішля на кореспон-
дентъ. Переказомъ, наданимъ на почтъ въ
Мостискахъ ч. 174 дня 28-ого грудня 1900,
пославъ Ілько фабрицъ решту грошей за
сѣчкарню, т. в. 21 зр. тай живъ спокійно.
Але де тамъ въ Галичинѣ можна жити спо-
кійно мужикови!... Ось одержує Ілько поч-

РОВЕРИ „Puch“ и „Dürkopp“ припоруцае **ТАДЕЙ ГУСТОВИЧ** Львів, Академічна 12.
найліпшої марки 212 1—6 склад роверів і спортових артікулів
Одаги для циклістів.
Робітня репараційна.

і з огляду на ту фазу, які переходила справа вже по прилученню Галичини до Австрії. Ціла дотеперішня історія львівського університету вказує, що kwestія ся під виглядом прав набутих не перестала зовсім бути актуальною.

На університеті львівському, отворенім в р. 1784 цісарем Йосифом II. були за причиною львівського єпископа Петра Білянського заведені в р. 1787 виклади рускі на виділі теологічній і філософській, і в тім же році по ділоу на виділі філософській трох професорів, викладаючих по руски (Петро Лодій, Андрій Павлович і Іван Земанчик).

По відновленню львівського університету цісарем Францішком I. уведено виклади в німеччині язичі. Коли однак в р. 1870 почалась боротьба протів німецького університету і спінчалась зовсім оправданам усеуменем викладів німецьких, то розпорядженням цісарем в 4 липня 1871 утривало рівні права так для польського як і руского язика через постанову, що обмеження, стоячі доти на перешкоді польському і рускому язикові мають устатки, а на катедри тих факультетів можуть бути покликані в будучности тільки особи, способні викладати на одній з краєвих мов.

Того розпорядження досі не амінено ані не знесено; але фактичний стан нинішній обмежує Русинів на університеті львівському до одної катедри на виділі богословській, двох на правничій і двох на філософській.

Стан той фактичний стоїть в разячій суперечности з одної сторони з правом, а з другої з науковими і культурними потребами рускої суспільности.

Закон конституційний о загальних правах горюжанських заporučив в §. 19. кожній народности рівноправність в школі і можливість повного образования в его рідній язичі.

Се перворядне управління, в котрім лежить головна вага і вартість конституції для кожного народу, досі супротив Русинів не словилено. Помимо того, що Русини часом суть одними з найбільших народів в державі, що тільки жертв крові і майна зложило і складають для неї. Молодіж руска не має можности в рідній мові кінчити ті науки, котрі суть конечні для осягнення якогось важливого становища або уряду в краю.

А число той молодіж, котра же і хоче відбувати університетські студії в рускій язичі, нині єсть вже не лиш достаточне, але справді імпонує. На самім львівському університеті єсть нині слухачів Русинів 605, а значна часті їх розсіяна по університетах поєзакраєних, в Чернівцях, Відні, Празі, Граці, Етінсбурзі; число се збільшав ся природою річ в міру збільшення фреквенції шкіл середніх. Коли зважити ся, що університет чернівецький числав в часі свого отвореня всего 200 слухачів, а перед роком це, бо в р. 1899, 377 слухачів на всіх виділах, то будемо мати аркий доказ нерівного і несправедливого трактування Русинів яко народности, котра для такого значного числа своєї молодіж не має досі ані одного власного заведення наукового.

Були колись підняшені при подібних нагодах заводи протів жадань Русинів, вказуючі на брак розвитку і підготовки язика до висших наукових студій. Замітів подібних не в силі піднести нині і найгірша воля.

Передовсім результати наукових трудів Русинів суть живою противорічностю подібного заміту, а факт істнованя руских шкіл середніх і кількох катедр руских в університеті виключає рівнож їх можливості. Коли в язичі руским можна викладати право цивільне, то чому-ж би не можна викладати процедури цивільної? Коли надавсь він до викладу історії, то длячогож би не мав надавсь до викладу права римського або політичної економії? Вирочім як рає університети суть на те, щоб давати в даним в лас не язичі; університети втворюють науку і людий науки. А коли згадаємо, на якім степені розвитку стоїла наука польська в часім краю перед р. 1870, а який труднощами мусіли боротись науки єпископ хоч би лише під наглядом термінової, порівняймо той стан з теперішнім станом польської науки: то побачимо, що як раз 30 літє істнованя польського університету віднесло сей науковий уровень, — виробило сили наукові і поповнило ті недатки, які без істнованя університету зовсім ні або лише в незначайних трудностах могли би бути поповнені.

Без університету ніякий народ не піднесе науково і в імя сего природою і законом даного права до наукового розвитку ставить і суспільність руска сей постулат.

Підняшено також супротив сего жаданя і другий заміт, а іменню брак сил учительських. І сей заміт нині вже безосновний, бо замітні рускі сили наукові розсіяні нині по університетах чужих, а послідні роки інтенсивної і систематичної наукової праці, яку розвинула особливо організація Наукового Товариства ім. Шевченка, вивела цілі ради сид молодих, котрі дали вже пізнатись своїм творам на поли строних наук так, що нині не забракне вже і в краю нашім потажних тружеників, достойних заняти місце на університетських катедрах. А впрочім, як кордон Галичини не становлять границі Польщі і польської науки, так не становлять они і границі Руси і рускої науки, і як польські катедри часто а успішно скріпляють ся силами закордонними, так можуть скріплятись і рускі, тим більше що і в тім напрямі єсть вже прецеденти, для науки і для університету з кожного взгляду дуже користні.

На основі тих даних, на основі того стану фактичного поставила руска суспільність справу руского університету у Львові між свої перші національно-культурні постулати. Суспільність руска має повне право твердити, що надійшла вже хвиля, коли той постулат повинен бути зреалізований, если на покликаній до того державі не має затижати тяжкий заміт не лиш занедбана вложеного на ньо законом конституційним обовязку, але євидомого обнижжування культурного уровня народу, котрий у аматанях своїх культурних зділав уже власними силами все, щоб притоготити науковий терен для власного університету і котрий має вже всі дані, щоб в університеті тім розвинути патому науку і адвинути її до вершини науки других народів. Постулату сего не зрече ся нарід руский ніколи, а стоїти буде за ним постійно і втревало, аж доки діждесь его здійсненя.

Сей постулат підносимо ма передовсім тут у формі резолюції, хоч справа по закону належить не до компетенції сойму, а рада державної; а робимо се длятого, бо бажаємо, щоб з сей репрезентації краєвої вийшла перше справа сего нашого жаданя; бажаємо, щоб Високий Сойм, розуміючи, якої ваги для краю єсть ся справа, іменем і в інтересі краю рішав про неї перший в своїм обмі діланя.

З другої сторони євидимі ми однак і того, що повне здійсненя сего постулату не може наступити в безпосередній будучности; і длятого обнімаємо внесенем тим окремо потребу крєованя деяких таких катедр університетських, котрих крєованє вже в найближшій будучности домалє ся некуча конечність.

Суть се передовсім катедри на виділі правничій, а іменню австрійської процедури цивільної і австрійського права торговельного і вексельного. Катедри ті мають доповняти групу наукову, становлячу предмет успіту судового державного. Після рескрипту міністерства з 31 мая 1864 вільно сей іспит здавати в рускій язичі, і фактично здає его в тім язичі руска молодіж; однак виконанє сего права стрічає козюсальні труднощі в тім, що для австр. права процесового, торговельного і вексельного брак катедр з руским викладом.

Що більше: після законів, викладанях з тих катедр, має судити і судить ся руский нарід. — і закон позволяє сторонам процесовим в суді уживати руского язика, і також випагає від судії, щоб цілу справу в рускій язичі провадив і руским вироком рішав, а-ка-ж аномалія лежить в тім, що той судя не має можности слухати викладів дотячних законів в рускій язичі і присвоїти собі хоч би термінової руску з них. В яке трудне положенє ставить ся тут і суда і сторона! Які некористи виходять з того в практичній приміненю закона і при вимірі справедл вості!

Всі ті взгляди промовляють рішучо за як найскоршим доповненем істнуючих на виділі правничій катедр при найменше тими двома, так щоб ціла група наук судових, маючих безпосереднє застосованє в практичній будла тими катедрами репрезентована.

Ще менше наглядючі і некучою єсть потреба крєованя на виділі філософській тих катедр, котрі відповідають предметам, в школах середніх викладають, а іменню класичної фізольогії, математики, фізики, географії і наук природничих. Маємо в Галичині чотири гімназії з руским язиком викладовим. Сили учительські в тих гімназіях обовязані викладати в рускій язичі; однак успішне сповненє сего обовязку єсть неможливе, бо самі учителя не мають нагоди слухати викладів з сих предметів в університеті з рускою мовою викладовою. Єсть се отже разяча аномалія, на котрій терпить передовсім інтерес науки самої, а рівнож і інтерес педагогічного образования молодіж.

Се суть мінімальні жаданя наші що-до університету, котрі ставимо не лиш в національно-руским інтересі, але в інтересі загальнім цілого краю.

З уваги на се підпараю мое внесенє, а під виглядом формальний проху о відосланє его до комісії шкільної.

Соймові справи.

Правительственне предложєня о регуляції рвкх вже надійшло до Львова и нині має бути переданє соймовій канцелярії. Перше читанє сего предложєня має бути поставленє завтра на порядок денний засіданя палати. В той справі відбуло ся вчера засіданє воднои комісії, на котрій міністер Центах подає засады правительственного предложєня.

Проект обнімає програму всіх водних регуляцій в Галичині, які мають бути виконані в період 20 літ, почавши від 1904 року. Програма дїлять рвк на 3 категорій. Перша категорія обнімає ті карпатські рвк, котрі дотеперішними регуляційними законами не суть обняті, а іменню рвк: Скаву, Рабу, Попрад, Вислок, Вар, Стрий, Свєчу з Сукелею и три Бистриці: солотвинську, надбортинську и спільну, нарешт Танву. Всі ті рвк мають бути регульовані коштом в пропорції: правительство 60%, край 40% коштів. Друга категорія обнімає усплавленє рвк: Дунайця, від Зглобця до Нового Санча, Вислоки від Мельца до Ясла и Сану від сольного складу до Санюка. Се усплавленє виконає держава виключно власним коштом яко обчий дозовий дороге від водних каналів. Трета категорія обнімає горішній часті тих трех рвк, а іменню: Дунайця від Нового Санча до Нового Тургу, Вислоки від Ясла до Жмєгорода и Сану від Санюка до Лєська. Регуляція сих простороней рвк буде виконана коштом в пропорції правительство 60%, край 40% коштів.

Роботи при карпатських рвках в їх початках до жерель будуть виконані з державного меліраційного фонду при співучасті краю и в той цілі дотація з державного меліраційного фонду буде віднесена.

Загальний кошта робіт, котрі мають бути виконані на підставі правительственного предложєня обчислено на 58,580,000 корон; з того припадає на регуляцію карпатських рвк 35,500,000 корон, на усплавленє Дунайця, Вислоки и Сану 19,900,000 корон, на регуляцію горішніх часті рвк 3,100,000 корон. До року 1912 має на агадані роботи видати ся 26,361,000 корон; з того держава дасть 19,398,600 корон, а край 6,962,400 корон.

Програми будови водних каналів правительством ще не прислало.

Комісія для рентових постілостей радла вчера від години 6 до 9½ вечером. Полагоджено з черги 7 парграфів предложєня виділу краєвого, іменню від 4 до 11 включно. Найважнійші зміны, які вчера ухвалено, суть слїдуючі: В §. 8 бм виділу предлагавь ренту 4.30% при 67½-літній період, а 4.70½-ову при 71-літній. Параграф сей змінено о стільки, що ренту означено на 4½% при 56-літній період а на 5% при період 52-літній. В той спосіб скорочено реченє сплати позички.

Интерпеляція д-ра Олесницького к тов.

до Високого ц. к. правительства в справі поступованя староства жидачівського о розділі запомогі для потерпілих від повени.

В повіті жидачівській вилучило ц. к. староство від участі в державній заповіді для потерпілих від повени багато громад фактично пошкодованих, але таких, що голосували при виборах до ради державної в грудні 1900 на руского кандидата. Між тими громадами була також громада Побережє, через котрої територію переходять три ріки: Дністер, Свєіза і Крехівка, котрих вплив споводував для громади в р. 1900 величезні шкоди. Коли ц. к. староство в Жидачеві громади сей при розділі запомогі зовсім не уважувало, удалась депутація громади дня 11 мая 1901 до ц. к. староства з прошенєм, щоб і пошкодовані в громаді Побережє були запомогою наділені. Тоді управитель жидачівського староства заявив депутатам: „Przy wyborach idziecie swoim Bogiem, a teraz idziecie do rządu po

pieniędze. Jak wy rządowi tak rząd wam“. В так відправив депутацію з нічим і велів, щоб другий раз оголоситись при кінці мая. Коли депутація при кінці мая оголосилась, відозвався до неї в. управитель староства єдиным голосом: „W jesieni będą wybory; jak będziecie mieć rozum, dostaniecie zapomoge. Jak będziecie ze rządem, rząd będzie za wami!“ По тім сїм відпустив депутацію знов з нічим домів.

Правдивість сих фактів ствердять єдины члени депутації: Василь Стасевич, Семко Дорочук і Антін Якимович, всі є сподарі в Побережє.

Позаяк управитель ц. к. староства являється і отверто заявив, що запомога державної і отверто заявив, що запомога державної призначена єсть лише для тих громад, котрих виборці голосують за кандидатами правительством підпараєми; позаяк заявою сего ствердженю вразно підворія загалу людности, оперті на численних примірах з історії розподілі сей запомогі, що она фактично призначена єсть на позисканє голосів для таких кандидатів.

позаяк після сей заяви той призначені запомогі державної і на надходячі вибори соймові має розтягатись,

подають підписаві тов до відомості ц. к. правительства і просять!

зволать Високе ц. к. Правительство рішучо і отверто заявити, чи запомога державної для потерпілих від повени мала дійствати цілі бути фондом позисканя голосів для підпараємих ц. к. Правительством кандидатів при виборах до ради державної в р. 1900 і при надходячих виборах до сойму в р. 1901? А коли так не єсть, то:

а) яким правом і на якій основі управитель ц. к. староства в Жидачеві запомогу тую фактично в той спосіб і в той цілі реєдає і з неї виразно агітаційний фонд виборчий творить?

б) Рівночасно зволать Високе ц. к. Правительство того б. управителя до строгої одічальности потягнути і зарядити як найкорше одвітні міри, щоб стероризована тим спосібом людність жидачівського повіта набрала пересвідченє, що тероризм сей в интенції ц. к. правительства не лежить і що она в свободі віддає своїх голосів обмежена не буде.

Олесницький,

Бойко, Барвінський, Гаморак, Крамарчик, Важеха, Жардецький, Оуневський, Ковалевський, Вуйцик, Поточек, Остапчук, Вахнянин, Небеловец, Каратинський.

Перегляд політичний.

Перед державним трибуналом в Парижі розпочала ся вчера розправа протів гр. Лір-Саліса. Оборона на самім вступі внесла, аби всі сенатори були членами трибуналу, доказуючи, що теперішній процес є цілком новий и не стоїть в ніякій звязі з давнішими процесами. Обжалований заявляє, що дуже жалю, що єму досі не повело ся повалити републику и що мав право зробити се, що зробив. На радз поставлєних питань Лір-Саліс цілком не відповів. Розправу перервано без ніякого конфлікту.

Хінська справа не скінчить ся договором держав з Хінами наложеним на Хіны воєнною контрибуцією и вищотанєм чужих військ з Пекіну. Дипломатія буде мати новий клопіт з манджурскою справою, котра, як здавало ся вже була уступила з порядку денного. Іменню „Таймс“ доносить з Пекіну: Російській посол повдомив хінських повномочників, що по підписаню угоди в справі воєнного відшкодованя Хіат, Росія жадає наявзаня нових переговорів в справі Манджурії. Росія лише на хвилю відступила від тих переговорів, бо зб сторони інших держав піднесено завіт, що російське правительство не може заключати з Хінами окремої угоди, коли всі держави мають з ними заключити спільну угоду. Тепер, коли спільна угода вже буде заключена, Росія виступить зб спеціальними до Хін жаданями.

Як нині держави, так и австро-угорське правительство зарядило редуцію воєнних сил з Хінах. Кораблі „Цсарєва Єлисавета“ и „Цента“ вернуть незабаром до Європи. Австро-угорській відділ з Пекіну буде зредукований до 100 людей. Кораблі „Марія Тересія“ и „Аспернз“ лишать ся ще дальше в Хінах.

Colosseum

Театръ всячини
подъ дирекцію
ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно світлє представлєна (в неділю два представлєна) — Виступи перворядних силъ артистичныхъ. Початокъ о 8-ой год. вечеромъ. — Білєты до набути в брѣ двохъ вѣдѣхъ п. Пльона, ул. Карола Людвика ч. 11.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальні збори „Рудецкого Руского Рада“.

Дня 17 червня с. р. відбули ся въ Комарні перші загальні збори політичного товариства „Рудецка Руска Рада“, котрого брали таж дуже давашь ся всімъ відчувати. На збори прибуло надъ 200 селянъ и мѣщанъ. Було всімъ въ очи, що священникъ явилось всього 4 вже и въ мѣсцевымъ парохомъ. Священникъ москвофільскої партіи застрайковавъ, хотіи збори були оголошені такожъ въ „Галичанинъ“ и „Русскомъ Словѣ“.

О. Онішкевичъ отворивъ збори и повитавъ зборящихъ въ членіи комітету основательствъ. Предсѣдателемъ зборівъ выбрано Вир. о. Іоана Петрика, мѣсцевого пароха, п. Мих. Коса заступникомъ, а Олександръ Утриско ставъ секретаремъ зборівъ. Ойбеля п. Яковъ Косоноцкій відчитавъ статутъ товариства, котрий пояснявъ о. Онішкевичъ. Въ часъ перерви приступали до товариства нові члени та нараджували ся, кого вибрати до видѣлу. По причинѣ, що до товариства не вивсавъ ся жаденъ священникъ москвофільскої партіи то выбрано до видѣлу трьохъ священниківъ народовцѣвъ: о. Я. Косоноцкого зъ Подолець, о. Ст. Онішкевича зъ Хмелевцѣвъ и о. Сам. Кульчицького зъ Волянцѣвъ, далше п. Мих. Коса (батька посла) зъ Комарна, п. Тамка Кордюка зъ Вербѣжа, п. Дмитра Сороколіта зъ Підзвірнця и Гната Пастернака зъ Вистовичѣвъ (оба послѣдні сторонники партіи „Русского Слова“); заступниками выбрано: п. Івана Пасѣянчика зъ Комарна, п. Стеф. Степановича зъ Горюванъ вел. и Петра Томашевского зъ Кушовичѣвъ. Головою товариства выбрано о. Я. Косоноцкого, а ойбеля видѣлу уполномочено за вибравоча п. Мих. Коса заступникомъ, о. Ст. Онішкевича секретаремъ, а о. Сам. Кульчицького касиромъ.

Рефератъ о ординації виборівъ и провѣтъ законѣвъ Гупки и Дунавского выгодо сивъ дуже удачно о. голова. Відъговоривъ напередъ кого Русины повинні вибрати на посла. Передовсімъ повиненъ се бути чоловѣкъ чесний, добре ознайомлений зъ всѣми криминалами, гнетами и драчками, чтобы знавъ, якъ руску суспільність боронити передъ напастями нашихъ опікуновъ. Потімъ обяснивъ ординацію виборчу при чомъ навівъ всѣмъ народу и на шайхатствѣ зъ стороны правительства, польскихъ панівъ и ихъ посѣпаківъ. Поясняя далше проектъ законѣвъ про зборіи громадъ Дунавского и про майорати Гупки и поставивъ резолюцію, котру збори прийняли, що зборяний протестують рѣшучо противъ обохъ сихъ проектівъ.

О. Онішкевичъ выголосивъ рефератъ о повѣтовихъ відносинахъ партійныхъ и о організації до близкихъ виборівъ соймовъ. Указавъ, що партія була, е и будуть у всѣхъ народѣвъ, хочъ троха културныхъ, отже не могло безъ того обійти ся и у насъ. Зазначивъ рѣшучо на полі културности и суспільности межі партію москвофільскою, а народною чи то національно-демократичною, котра хоче народъ просвѣтити въ рідній мовѣ и зробити ему доступними всѣ здобутки култури. Але сербъ такъ буває, що передъ напоромъ ворога всѣ партіи луться ся, чтобы противника поконати; се бачимо и у насъ на Полякахъ и Жидкахъ. На жалъ въ нашихъ повѣтѣхъ було до теперъ але, а мабуть теперъ буде еще гірше. Проводиръ москвофільскої партіи псуєтъ скрѣпу позитивну роботу народовцѣвъ. Коли (не говорити данинѣше) сего року народовцѣ відбудувають великі збори при заложеномъ сѣлі „Провѣтѣ“ и святкують пам'ять Т. Шевченка, о чомъ всѣ 3 тиждѣ напередъ були повѣдомлені, бо тамтѣ 3 дни передъ тымъ скликають на той самъ день свои збори політичні; 7 марца с. р. за початкомъ и підъ проводомъ священниківъ народовцѣвъ ухвалює вышъ сотка що найліпшихъ селянъ и мѣщанъ консолідацію партій до сегорѣшнихъ виборівъ соймовыхъ, а того самого дня и години проводиръ нашихъ москвофільцѣвъ ставлять кандидатуру такого Дякова, котрий вже выслуговувавъ ся всѣмъ рускимъ партіямъ а теперъ сватає ся зъ польскими панями. Свідчать про се и нинѣшні збори, бо селяне явили ся безъ огляду, чи хто читає „Русское Слово“ чи „Свободу“, а нашихъ оо. духовныхъ зъ тямто партіи нема нѣ одного, ба навѣтъ ихъ кандидатъ Дяковъ насъ згнітовувавъ, мовъ бы вінъ мѣгъ стати посломъ безъ насъ. „Рудецка Руска Рада“ мусить стати осередкомъ жити політичного Русинівъ въ тутешнімъ повѣтѣ; она на те и заложена. Въ тѣмъ товариствѣ мають зійти ся Русины обохъ партій до борби зъ нашими ворогами. Для того референтъ подає резолюцію: Збори уповноважують видѣлу „Рудецкого Руского Рада“ уполномочити ся яко головний повѣтовий рускій комітетъ виборчий; запросити всѣхъ священниківъ и знатнѣйшихъ селянъ и мѣщанъ, безъ огляду на партіи. Збори ухвалили сю резолюцію зъ великимъ запаломъ и зъ розумѣннямъ нинѣшню ситуацію політичну въ повѣтѣ рудецкій.

О. Косоноцкій вертаючи до спорівъ партійныхъ зазначивъ, що роздори партійні вилкають лишень проводирѣ у Львовѣ, а священники старон партіи певно радѣ бы працювати для добра народа. О. Онішкевичъ забирає еще разъ голосъ, указує на заслугу такихъ робитицѣвъ москвофільцѣвъ падъ просвѣтою и економічнимъ підвизаннемъ народу, якъ оо. Т. Саврунъ, М. Рагавецкій, М. Стець, и просить всѣхъ зборящихъ селянъ, чтобы пошли до своихъ душпаствѣвъ та просили ихъ вступити въ члены „Рудецкого Руского

Рады; а коли бы теперѣшний видѣлъ уважали невідповіднимъ, то можна прецѣнь видѣлу итишъ видѣлъ, але чтобы только робота шла спільно.

Ойбеля збори ухвалили таку резолюцію: 1) Домагавсьмъ подѣлу Галичини на частъ польску и руску зъ заведеннямъ окремого сойму и урядѣвъ въ рускій части краю, а особливо подѣлу рады шкѣльною правдою и намістництвомъ.

2) Домагавсьмъ ся управління справи азыковонъ въ Галичинѣ зъ заведеннямъ рускомъ мови урядѣвомъ въ урядѣхъ рускомъ части краю.

3) Домагавсьмъ ся знесеня всѣхъ дотеперѣшнихъ податківъ драчъ и т. п., а заведення одного прогрессивного податку доходного.

4) Домагавсьмъ ся выкупуна кредитомъ державнымъ ланскихъ посѣлостей и парцеляцій тыхъ посѣлостей мѣжъ мѣсцевыхъ селянъ на довгу ратальну сплату.

5) Домагавсьмъ ся выкупуна державою селянскихъ гіпотечныхъ довгівъ и розложени ихъ селянамъ на двогривачий рати.

Такожъ ухвалили збори высказъ довірѣ для нашихъ посѣлѣвъ въ радѣ державній, а заравномъ завідали ихъ зъ огляду на відносини въ краю и господарку піддержуванню урядомъ шляхоцко-польскою клією до рѣшучихъ виступівъ и рѣшучо-опозиційно політики, и тому привлучили ся виовни до пѣсьма высланого въ тѣмъ справѣ Народнымъ комітетомъ до руского клубу у Відні.

О. Сам. Кульчицькій звертає на те увагу селянъ, що нові домъ не только по мѣстѣ, але и по селѣхъ суть відліи на протѣжъ довгого часу відъ податку, и вымає, чтобы корыстали зъ сѣя полѣшѣ. По патріотичній промовѣ П. Радовича, господаря зъ Клічѣя розбійшихъ зборяний зъ великимъ одушевленнямъ и постановою працювати зъ всѣхъ силъ надъ выконанямъ цѣли и ухвалъ „Рудецкого Руского Рада“.

Членѣвъ виписало ся 165, котрі заравъ аложили в выдачу членську. Комітетъ основательствъ по мысли статуту зинявъ членську выдачу для мѣщанъ и селянъ зъ 1 зр. на 20 кр. рѣчно.

По зборѣхъ зборявъ ся заравъ и видѣлу товариства и ухваливъ на 5 липня с. р. на 2 год. по пол. скликати ширшій комітетъ до Романівки, а на 9 липня с. р. на 3 год. по пол. скликати надзвичайній загальній збори до Рудокъ.

Дай Боже, чтобы новозасноване товариство розвивало ся якъ найкрасше, та чтобы членѣвъ було не 165, але чтобы каждый Русинъ зъ рудецкого повѣту вступивъ въ члены „Рудецкого Руского Рада“.

Учасникъ.

НОВИНКИ.

Русины! Пам'ятайте на народный фондъ!

— Спростоване. До чесної Редакції часопису „Діло“ у Львові. На візване Президіи ц. к. окружного Суда в Стрию, прошу на підставі §. 19 закона правого о поміщеніи в найближшій числі часопису „Діло“ в місці закономъ вказанімъ слідуячого надісланого мені сировозана:

Поміщену в новинкахъ часопису „Діло“ ч. 120 и 121 з дня 1 (14) червня 1901 дописъ під заголовкомъ: „Про свѣдѣй прикладъ польскої гавати“ простувъ ся в сей спосібъ:

Не єсть правдою, чтобы передъ Трибуналомъ ц. к. Суду окружного в Стрию переслужувавший бувъ недавно якъ свѣдѣвъ возный страйского Суду и чтобы зізнававъ в явці рускімъ, — якъ такожъ не єсть правдою, чтобы президентъ тогожъ Суду Гіаце на якого возного судового по причині его зізнанъ, аложенихъ по руски викричавъ и ему увільненемъ від службъ загрозивъ. — Президентъ Гіаце загрозивъ в останнихъ часахъ в самій річи післанцевъ ц. к. Суду повітового в Стрию Василевъ Левичукому віддаленемъ зі службъ, однакъ не з причинъ аложенихъ свѣдѣцтва в явці рускімъ, лише з причинъ ухваленя его службовимъ повинностямъ.

Липня 24 червня 1901.

Ц. к. Прокуратор державный: *Hayderer*. До сего укажемъ зъ своей стороны, что мы, не чекаячи урядового сировозана, вже в ч. 124 вывесили рѣчь и высказали жалъ, что насъ такъ прикро змістѣюваню.

— Подне музыкально-вокальный и жонь-сімніи институтъ Руского Тов. педагогичного при ул. Сава ч. 3 відбуде ся 27 и. ст. в Четвертъ 7 го и 8 го годниці 6-ий по полудни. Реченець поппеу змінивъ ся зъ причинъ юбилейного концерту Бояна. Окремимъ запрошенемъ не розсилає ся.

— Зъ Львовского Бояна. Генеральна проба зъ оркестромъ завтра, въ среду, о год. 6-ий въ комнатахъ „Рускомъ Бесѣдѣ“. В. III.

— Полисъ ученикъ концес. школы музичной (фортепьяну) п. О. Прохашинъ відбуде ся въ субботу дня 29 червня с. р. въ великій сѣлѣ „Народного Дома“. Буде се першій поппеу одноконъ рускомъ концес. школы музичной у Львовѣ.

— Пригадуємо, что біаєтъ на ювілейній концертъ Льв. Бояна продають ся відъ нинѣ въ Рускій Бесѣдѣ (рынокъ ч. 10) а то по цѣнѣ: Фотель 3 кор. перворядне кресло 2 кор. другорядне кресло 1 кор. 60 сот. Вступъ на сѣлю 1 кор.

— Зъ Підгаєць. Посолъ до рады державной п. Вас. Маєвскій оповѣстивъ въ часописѣхъ, що дня 2-го липня буде складати справозданя нольское въ Вишнѣвичку. Але що тамъ відповѣдно сѣль на такі збори годѣ

найти, то справозданя въ Вишнѣвичку мусить відпаста, а справозданя для цѣлого повѣту підгаєцкого відбуде ся только въ Підгаєцѣхъ дня 1 липня въ сѣлѣ Рады повѣтовон о 11 раню. — О. Гр. Содомиръ.

— Свято Фараона, котре буде въ четвертъ 14 (27) обходити ся польско-жидовскими мешканцями краю зъ нагоды відкритя памятника гр. Аг. Голуховского, спонукало, якъ и можна було надѣятись, и рускихъ посѣлѣвъ, зборящихъ теперъ на соймѣ, до замаркованя своего становнича. Наші посла, зъ чимъ безусловно годить ся зесь рускій народъ, рѣшили не брати удѣлу въ тѣмъ „парадѣ“, бо нѣхто зъ польскихъ дѣятелѣвъ и політиковъ не окаявъ ся больше ворожымъ для нашихъ народности, якъ славенный теперъ герой. Тоже кола не можемо пнаше поднати нашъ протестъ противъ такого дразненя чувствъ нашихъ, оказуємо его бодай абстинецією.

— Зъ Улашинецѣвъ просить насъ оповѣстити: Відпустъ св. Іоана Крестителя въ церквѣ оо. Василіанъ розпочне ся порядкомъ місійнымъ дня 4 и. ст. липня вечерю, проповѣдою и обходомъ и третивъ буде ажъ до 8 липня. Хто выбераетъ на сей відпустъ, а хоче користати зъ наукъ місійныхъ, нехай завчасу прибуде до Улашинецѣвъ.

— Відозва до глухонѣмыхъ. Зъ огляду на те, что припоръ не може бути выконаный до 7 липня с. р., відкладає ся обходъ 25-ыхъ роковинъ заложения 1. галицкого товариства глухонѣмыхъ „Надѣя“ на 6 и. ст. жовтня с. р. Просимъ всѣхъ глухонѣмыхъ надсылати до 15 и. ст. вересня с. р. свои атресы на адресу: 1. Галицке Товариство глухонѣмыхъ „Надѣя“ у Львовѣ, ул. Францішканьска, ч. 7. — За кмітѣлъ: Зелінгеръ голова, Колесинскій секретарь.

— Відъ д-ра Деманда, адвоката въ Тернополѣ, одержуємо таке писмо: Въ 128. ч. сегорѣшного „Дѣла“ помѣщено въ „Новинкахъ“ дописъ зъ Тернополя п. з. „Дѣла нашихъ батьківъ“, въ котрій безименный дописуватель дуже злобно накинувъ ся на д-ра Володиміра Вітошиньского за написанъ польскою мовою рекурсу противъ вымѣру податку. Отже въ интересъ правды поясню, что почувши про той моструально несправедливый и неоправданный вымѣръ, выхопивъ я самъ зъ рувъ платничій наказъ, жертвуючисъ безинтересно внести рекурсъ, котрый написавъ я по польски тому, что по руски не вмію. Д-ръ Вітошиньскій не бачивъ навѣтъ того рекурсу, якъ не бачивъ и сего писма, бо єсть теперъ въ Золочевѣ при войску. — Д-ръ Демандъ, кравый адвокатъ.

— Судьба вірменского архієпископства таки не на жартъ здає ся, zagrożена. Уже по смерти архієпископа Моравского предладало вѣрм. архієп. Исаковичи области опосредовану катедру, и підчинити остання вірменскимъ исповѣдникамъ львовскому лат. архієпископу. Але пок. Исаковичъ не згодивъ ся на се. Теперъ зъ нагоды недалекой обсады вѣрм. архієпископства мало правительство ажадати відъ предложенныхъ въ термѣ кандидацовъ, что именований мавъ бы по переверденю потребныхъ еще формальностей перенести свою столицю зъ Львова до Тернополя. Двохъ кандидатѣвъ мали таке предложение віданнати, а третій згодивъ ся. Отже той, якъ говорятъ, буде послѣднимъ вѣрм. архієпископомъ, а першымъ лат. епископомъ въ Тернополѣ.

— Зъ Скалатщины пишуть намъ: Въ сѣлѣ Зеленой коло Грималова выбухъ 22. с. м. коло 3. год. по полудни великій пожаръ, котрый въ одной хвилѣ обхопавъ столулу и станцю Михайла Грушки, заступника начальникова громады. Небезпечность була тымъ больше, что дома были лишъ малыя хлопчана, бо всѣ домашніи пошли на роботу. Якъ усьуди въ такихъ випадкахъ, такъ тутъ позавъ найперше каждый радити я, коли ажъ огонь на добре розгорѣвъ ся, почато коновками та бочками довозити воду до громадской снѣжанки. Однакъ та така заравъ пощувалась и ратункуъ бувъ бы вѣсѣмъ неможливый, тымъ больше что позавъ вытнѣ сильнѣй вѣтеръ, а вода доволѣ далеко, коли-бъ не прийшовъ бувъ на помічъ п. Людомиръ Гримала Державновскій, настоятель добръ гр. Александра Шиньского, котрый застановивъ усьо роботу въ дворѣ и поставивъ до гашеня огню кобѣлѣватѣ формальность зъ новыми бочками таовѣвъ, всю дворѣску службу, всѣхъ денныхъ робитицѣвъ и снѣжанку. Въ неспешна годину огонь завыдѣка свѣргия п. Державновского угашено. Школа вынесла до 30 зр. Будники не были асекурованы, бо тутъ люде жалуютъ гроша на ту цѣль. Въ „Днистрѣ“ асекурованыхъ в лѣдні 3—4 гавдовъ, что затигнула тымъ рѣвночасно позначу. Коло 8. год. вечеромъ увавъ ульняный дощъ и погасивъ згарѣна до рѣшты. — II. K.

— Чотыриста кобѣлѣдѣсѣ моргѣвъ доброй землѣ (прохускальнов), переважно легко громомованомъ зъ двѣрского обшару зъ Стремѣльцѣвъ надъ Стиромъ въ брѣдскихъ повѣтѣхъ мавъ быти розпарцельованыхъ. Сто дѣвѣтъ моргѣвъ купувъ сусѣдѣа громада Сморгѣвъ, можливо, что якусь частину закупитъ для себе громада Стремѣльцѣвъ, та значна часть лѣпше ся ще до розпарцельованя. Продажа всѣхъ частей мусить наступити наразѣ, бо нинѣше гіпотечный банкъ не выкестаблює ся зъ тыхъ грунтовъ и не анесе надложеного на нихъ севѣстру. Въ интересъ хотѣвшихъ купити лежало бы, зробити се безъ проволочы, абы скористати что зъ сегорѣшного збору збѣжа. Цѣна, 200 зр. за моргѣвъ, досѣтъ пригудна. Парцеляцію переводитъ парцеляційный банкъ у Львовѣ (ул. Костюшка, ч. 10), куды належить ся удати. Коли-бъ се було кому догѣдно, то можу слу-

жити и мовѣтъ посередничствомъ въ сѣй справѣ. — О. А. Таняквичъ, въ Закомарю, п. п. Ожидѣвъ.

— Повѣтъ въ краю. Шорѣчний воротъ нашего краю пригадавъ ся памяти хѣдѣробѣвъ, наслідкомъ кобѣлѣдѣсонъ слоты виступивъ рыкъ зъ береговъ и забрали або замуляли цѣлу надѣю селянъ. Снятъ появлявъ сѣла: Переконанъ, Гуречко, Медну, Болестрашнѣвъ, Торка и Барачъ; Вѣгоръ позывавъ сѣла: підъ Добромилемъ, Нижанковичами и Понимѣвъ Мѣстомъ; підъ Калумѣвъ розгулялись малорѣчка Сѣвка, що вже тирѣвъ дала ся въ арыкъ мешканцѣмъ Нового Калума и Банѣвъ въ мѣстѣхъ повѣтъ пѣлѣдѣкомъ хмарою потерпѣли громады Писловѣвъ, Голодѣвъ, Орхонѣвъ, Щуровѣвъ и Дѣдѣвъ. Одному селяниновъ забрала вода стацію, стацію и конюру, другому пару коней зъ фѣрмо сѣва. Не заславъ и Дѣвѣтеръ та ший горѣскій рѣкъ, погуляла по поляхъ и сѣножатѣхъ, позывавъ мешканцѣвъ прибережныхъ сѣлъ въ крайній розпучѣ. Се нинѣ пѣщаєтъ елементарне чейже буде найбольшою петіцією за законѣвъ и регуляцію рѣкъ, о котрѣмъ широко розводитъ ся на паперѣ.

— Стрѣльцѣвъ людеи у насъ не перевозити ся, а зъ каждымъ днемъ чѣсто якъ больше. До Львова принесено зъ Гребеняго, ранѣшого повѣта, селянина Івана Пруса, котрого также пострѣльцѣвъ поберезникъ Стравѣвъ, коли вінъ зъ узбаваннми ломаками вертавъ зъ лѣва. Стало ся то все въ добрыхъ поела V. куріи кн. Савѣгъ, де видно в приписѣ, что за кобѣла пѣтѣвъ вѣльно въ хлопѣ стрѣляти. — Подѣбный випадокъ зайшовъ и въ Добровѣнѣской волѣ въ добрыхъ кн. Покысѣского, де відѣвѣнчій Гугѣтъ пострѣльцѣвъ на смерть Івана Леба, вѣтѣя грохъ дѣтей, что зайшовъ бувъ въ лѣвъ и надѣръ троха коры зъ молодѣхъ лѣвъ.

— Тортуры въ арештахъ. Подъ тымъ заголовкомъ подали мы радѣлану намъ відъ Подѣволочиска вѣсте, что въ арештахъ суду въ Новѣмъ сѣлѣ вже кобѣла мѣсяцѣвъ тримають закованого въ канѣны паробѣа, поудѣженого о вѣрѣдѣжѣ. Въ сѣй справѣ дѣстаємо другу дощѣвъ відъ Подѣволочиска зъ поасенемъ рѣчи. Паробѣа той, родомъ зъ Медѣла, называвъ ся Павло Кузьмакъ, чи одѣстѣво Кузьмѣвъ, лѣтъ має 26 ил 27. Бувъ вінъ однимъ зъ гершѣвъ злѣдѣйского тайнѣ, широко розгалуженой, и мавъ товариштѣвъ въ Медѣлѣ, Галичанѣхъ, Галичанѣхъ, Скорѣнѣхъ, Богданѣхъ, Скалатѣхъ и нашихъ мѣсѣхъ. Кузьмакъ утѣкъ зъ войска, утѣкъ зъ арештѣвъ въ Подѣволочискахъ, зъ арешту въ Новѣмъ сѣлѣ, перепплывавъ канѣны и разбѣвѣвъ дѣрѣвъ. Укрывавъ ся переважно въ Медѣлѣ, де єго люде гостили, болясь ся вѣстѣвъ. Выслѣдѣно єго вѣсѣны въ Медѣлѣ въ лѣвъ відъ жолобомъ въ стѣнѣ. — Скоро рѣчь такъ вѣає ся, то певно, что пострѣльцѣвъ трѣба такою безпечной птицѣ в цѣлоу и оправдане. Все-жъ таки трѣба запнѣтѣ: чи нема у насъ яншого способу заковѣчати ся передъ можливою утечею подѣбныхъ людеи, будъ что буде покн-що навѣтъ неспѣдѣныхъ еще?

— Дрѣбні вѣсти. Міністеръ Графъ Голуховскій привѣдѣає завтра зъ женою до Львова. — Президентъ вышого суду кравого д-ръ Тхоржнѣцкій вернувъ зъ візитаціи суду окружного въ Сучавѣ до Львова и обѣщѣвъ урядѣване. — До Львова привѣдѣає славновѣдѣа артистка драматична и-ѣвъ Модѣвѣска и ажемо участь въ кобѣлѣхъ предѣлѣдѣахъ театру. — Фрайтеръ Щѣпанѣвъ перенесенный до відѣлу зѣлѣвѣного и театратичного въ Корнайбурѣвъ.

— 30.000 Корѣвъ вынесѣтъ головѣвъ выгрѣа лѣотѣриѣ Concordia. Зѣрѣтаемо увагу нашихъ читатѣлѣвъ, что тагѣновъ буде невідѣлѣчно 25 червня 1901.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Вѣдѣустку для поратовава здоровья и держали оо.: Іос. Кордачевъ на 6 недѣвъ, Вас. Скобѣльскій на 4 недѣвъ, Андр. Тѣакевичъ на 8 недѣвъ, Теоф. Калужнѣцкій на 2 мѣсѣцѣвъ, (дѣловѣство деканального уряду ольховского на частъ відпустѣи декана передано о. Ант. Барановичѣвъ парохѣвъ въ Луковѣмъ), Ів. Хотинѣцкій на 6 недѣвъ, (дѣловѣство) деканату передано о. Фл. Подольнѣскому парохѣвъ въ Лазахѣ), Сам. Дугинѣвъ на 8 недѣвъ. — Відѣнскій крѣпѣланскій одержавъ о. Ром. Коростенскій, парохъ въ Бориславѣ. — О. Вас. Скобѣльскій именованый II школьнымъ ординаріятскимъ комисарѣмъ на деканатѣ юкрѣнскій. — Намѣстничество продѣлѣало дѣтѣцію на дальшій 1 рѣвъ дѣи сѣгрудѣкѣвъ въ Борѣблѣи корѣа. и Смолинъ, а призвѣло дѣтѣцію для приватного сотрудничѣа парѣа въ Сѣбѣчѣвъ о. Ом. Трѣшневого на 8 мѣсѣцѣвъ.

Наука, штука и література.

З театру. Рускій народный театр давъ въ субботу окладѣного вже „Запорожца за Дунаємъ“, комичну оперу в трѣхъ актахъ, Артистовского и діло тѣачѣе Нішаньского „Вечерницѣ“. Видно, что публика любитъ сю штуку, бо театръ бувъ такъ набитый, что, мовлявъ, гѣдѣ не було де вѣстѣи, и богато оѣбѣ посерѣдѣдѣ відъ кѣсѣ дозѣи. Обсада рѣль була давна, а вѣдѣною хѣби рѣдѣ Андрія, в котрій по разъ першій дебѣтувавъ п. Миро (асевѣдѣмъ); и трѣба признати, что снѣва, якъ соловойко. Про гру артистѣвъ можъ сказати, что се бувъ справѣдливый концертъ, такъ что кѣлька устѣуи на жадане публики мусѣли артисти повторѣти.

ROVERI

нові и уживані, МАШИНИ ДО ШИТТЯ

роверів „PATRIA“ ул. Сикетуска ч. 12.

и прибори до електричних улаждень діста-

ти можна по найдешевших цінах в складі

Выдавец: Ніндзя Білей. Одурачальны рэдактар: Аляксандр Бяровскі. Тэма: аб абр. Чарняшэвіч, з друкарні Чкалова Станіслава Іосіфа пад назвай Іосіфа Давыда.

Государства на "ДОН" и принадлежность к нему "ДОН"
М. В. Давыдов

[illegible]

Въ водной комисіи министръ П. такъ водичгавъ правительственный пров.

Польскому Колу, видно, дуже не в смак була промова п. Романчука. Один з членів Кола, межи ними і демократ п. Романович, пробовали перебивати єго голосним сміхом, який завсезнали оденє другого, щоби відд

Въ тѣхъ выводахъ въ Gazet-ѣ Narodow-
то якобы звуки давнихъ пѣсень въ-передъ 3
40 и больше лѣтъ, когда то же письмомъ
словомъ веда ся полянка межъ Поляками
Русскими о правахъ Польщѣ до Руси. Мы ни
того довгого спору не гадаемо перекузывать
Мы ограничимо ся лише на сѣ точки: 1) По-
добными аргументами, якъ Поляки до вхо-
нои Галичины, могли бы Прусски поддержи-
вати свои претенсїи до Познаньщины, а ны-
нѣшъ Москвѣ до «Привисляньскаго краю».
Больше и усиливѣйше, нѣжъ польске рица-
ство, боронило Руси противъ Татаровъ и Ту-
ровъ свое руске рицарство, се-бѣ то козакъ
а зрѣшто лучше було бы для Руск, якъ-б
она була такъ достигла ся къ рукамъ Татарамъ
або Туркамъ, бо въ такомъ случаю нинѣ о

Виходить у Львові ще два (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературна доплата „Німецька католіцистична газета“ виходить з обох сторінок, а з обох сторінок і п'ятницю по переміну разом із „Діло“.

Передплата і доставки приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ в Ваторія ч. 34. Центральному бюро оголошень „П. Лоперіа“ ч. 11, в Бюро газети ут. Кароля Дюжана 9, в А. Ольшавського ул. Килицького 2; — в Австрію: Д. Кржжаківський; — у Вєну: М. Дуба, I. Seinerstette; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schickel I. Weinste 11; Habsburgstrasse 10; в Франкфурт в Гамбурґ: H. Habsburgstrasse 10; в Гамбурґ: H. Habsburgstrasse 10.

Передплата на „ДВЛО“ і доставляють за грошом у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ із літер. додатком:

в Австрії:	в Галичині:	в Росії:
на цілий рік 16 р.	на цілий рік 11 р.	на цілий рік 11 р.
на пів року 8 р.	на пів року 5 р.	на пів року 5 р.
на чверть року 4 р.	на чверть року 3 р.	на чверть року 3 р.
на місяць 1 р.	на місяць 70 ц.	на місяць 70 ц.
на чверть року 8 р.	на чверть року 5 р.	на чверть року 5 р.
на пів року 16 р.	на пів року 11 р.	на пів року 11 р.
на цілий рік 32 р.	на цілий рік 22 р.	на цілий рік 22 р.

И то — аксуа ratunkowa!

Сконфіковано.

Та зачнєм, як то важуть, зь кінця. Зь весною сего року оголосив п. староста через вйдов, що буде роздавати добрий овес на засів. Не велика однак була потреба мужикам зь тої об'їздки, бо овес роздавано аж уже по засівках. До того віддав п. староста доставу ввеса своему protégé, жида Тайхманові. Тайхман — розуміє ся — не занедбав зробити на тій справі добрий інтерес і справді доставив п. старосту овес, скупивши вйдов сільських жидів-мнйайлів ввеса на п'ять п'ять, якій звичайно газдинь вимнюють за всячину: солі, решета, горшки, годки і т. д. Розуміє ся, що селяне, одержавши ввеса, попродали його знов за безцінь шанкарям, а то тым більше, що треба було се сміти таскати по кілька миль у горах до вйдов. Ось так заробили на заповозі жиди: в першій ряді Тайхман, а далі всякий придорожний шанкар.

Та се тільки початок господарки п. Біліньського — заповозим грбим, — початок впрочім не оригінальний, бо в інших повітах діяло ся цілком подібно. Та за те незвичайно оригінальним показав ся п. Біліньський в тій, як зблизити другу повозу заповозі — цю оцінку 30.000 корон — призначену на публичні роботи. Сю справу зялюструє нам найліпше урядовий документ, а именно об'їздки, розроблений старостом до всіх громад турецького повіту. Наводимо его в дословній тексті:

„(Срамніла староства) L. c. 7441 Turka dnia 17. czerwca 1901. — Do wszystkich Naczelników gmin w powiecie. — Z funduszu zaprogramowego przyznanego reskryptem c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 16 maja r. b. O 5. 396/pr. celem dalszego prowadzenia akcji ratunkowej z powodu klęsk elementarnych, postanowiłem pokryć kosztą robocizny t. j. wynagrodzenie robotników, którzy będą pracować przy następujących budowach publicznych, których przeprowadzenie do skutku jeszcze w roku bieżącym ze względu na dobro powszechne jest pożądanem, a to a) omurowanie cmentarza katolickiego na Łokciu w Turcie i sporządzenie żelaznej sztachetowej bramy tamże, atoli pod warunkiem, jeśli rada gminna w Turcie uchwaloną za inicjatywą moją na posiedzeniu z dnia 19 lutego r. b. na ten cel kwotę sześćset koron przed rozpoczęciem roboty sub a) do rąk Pana Burmistrza w Turcie złożyć; b) wybudowanie szkoły ludowej na kolonii niemieckiej w Boryni; c) o ile fundusze starcza, przedsięwzięcie najniezbędniejszych reperacji gr. kat. cerkwi na cmentarzu na Łokciu w Turcie; d) o ile fundusze starczą, wybudowanie kaplicy rz. kat. w Tarnawie niżej. — O tem zawiadamiam Naczelnika gminy celem ogłoszenia w gminie i t. d. C. k. Starosta Biliński v. p.

Змість сего об'їздки стане ще яснійшій, коли зважимо, що цвинтар, згаданий під а), в цвинтаремь римо-католицьким та що школа під б) — се має бути школа польська! Замітне при тій, що „przedsięwzięcie najniezbędniejszych reperacji gr. kat. cerkwi na cmentarzu (а не в мѣст!) на Łokciu w Turcie, пошане на случай, „o ile fundusze starczą“!

Ось на що повертає п. Біліньський державній заповозі! Ось як він виваждив вйдов „publiczne budowy, których przeprowadzenie do skutku jeszcze w roku bieżącym ze względu na dobro powszechne jest pożądanem“! Турецький повіт зведений на крайню занедбаність ко мунікаційних доріг, зв'язний зь д'яких, в'язний заганом неоновданих потоків, що рік-річно приносять населенню безмежні шкоди! Але що п. староста до того, що хлопці не має по чім їздити! Що п. старосту се обходить, що потік забрав посліднє добро мужика! П. Біліньський буде собі за заповозі гроші Польщу в повіт, де до недавнього часу польська нога не постала!

Правда! П. Біліньський і для Русинів рівно справедливий. Вйдов призначу заповозі гроші і на руску передміську церкву — „o ile fundusze (по вбудованню польських будівель) starczą! Ось — якій то дбайлий о Русинів турецький — староста!

Сконфіковано.

Для руского народу позбавте проте одень тільки вихід, а се наше постійне ceterum censeo: — поділ Галичини!

Бесіда посла д-ра Окуневського

виголошена на засіданні союму дня 26 ого червня 1901 в справі поділу галицької ради шкільної на секцію руску і польську.

Чоловік безсторонний і дійсно любячий сей край з обома его народами, вглянувши в психологію народу, которого репрезентанти в законодавчій тілі в так короткій часі виступали вже третій раз в внесенем в справу шкільних, не може не запитати характеристичної еволюції серед рускої суспільності, котрої ми в тут речниками. Сі внесення свідчать очевидно, що галицька Русь входить в себе і рада би кожної хвили відложити на бік оборонний меч, щоб світлом науки і рідною культурою просвітити ум та загризти серця пониженого свого брата і не остави ся в соромі по заду своїх щасливіших і більше розвигих сусідів.

Ся глибоко серед нашої суспільності відчувана потреба зродила наші внесення і так пречиню їх прийняти. Тов. Барвіньський і Олесницький уже мотивували тут свої внесення: перше домагав ся середної школи в рідній мові, друге рідної мови в найвишній школі, без котрої жаден нарід культурно розвинути ся не годен. Моє внесення в лиш природним доповненням обох перших внесен, бо оно, маючи головно на меті народне шкільництво, домагав ся лише воздуха і свободи для ті школи, щоб знати ті узи, котрими повязані артерії народного життя, аби синайти той камінь, що д вити народну груди.

Мої намови! Скажіть, що ви дали би за те, аби вам Пруськ віддав вашу народну школу в Познаньшані! Як би ви жертви готові понести, щоб вам віддано там хоч науку релігії в польській мові! Кілько жертв ви уже понесли для своєї гімназії в Тішині! Кілько жертв понесли Словинці для своєї гімназії в Цілей! І чуж не природно, що і ми так само сягаємо за ту школу, котра в аль-

бою культурного розвитку всіх народів? Брати нам се за але, посуджувати нас о якісь нездорові апетити — можуть лиш тісні голови або висохлі серця.

Б дві дороги до реформи суспільності: одна з долини, друга з гори. З долини — се революційний напір суспільності на глухе і нездорове правительство, котре не хоче чути о потребі реформи. Найліпший доказ сего — се смерть міністра народної просвіти Боголепова в Петербурзі і заводжене реформ аж тоді, коли полила ся кров першого зверхника над народною просвітою в російській царстві.

Друга дорога — се спокійна реформа з гори, коли зверхна власть по добродушному оберне ся до своєї суспільності і, пошанови на боці всякі фальшиві чино ній амбіції, віддасть народови те, що по божій і людській правді ему належить ся.

Ми в нашого посольського об'їздки уявляємо вам сю другу дорогу, нахиливши нас до мирного полагодження справ, котра вже безсумовно до порішення дозріла, і кинемо до вас завчасу, щоб не було за пізно. Ми не живемо на якімсь острові ані на якійсь оазі, до котрої би ні звідки не було жадного доступу. Пара і електрика заведе так добре кожного з нас як і нас за кілька годін поза Карпати, поза Вислу і Збруч, щоб розкрити і показати нам, як живе свободний нарід, а як томлений.

А одна від сорому за своїх наболіла душа, повернувши до дому, таким тут промовить пламенним словом і таке викличе ехо в душі народу, що жадна сила не здержить зриваючого ся народного протесту.

О потребі розділу краєвої ради шкільної згадав я вже в моїм письменим внесену. Здовж цілих північних Карпат аж по Буковину розтягнув ся наш край на 78 496 кв. клм., а 7,295,538 душ замешкує его. Край наш більший і більше має населення ніж Швеція з Норвегією, Швейцарія або Болгарія. Два висні суди адмініструють судівництво сего краю; маємо три корпусні коменди військові, а кілька епархій! Одна краєва рада шкільна має дати раду більше як мільйонів обов'язаних до школи дітей! Чи се можливо? А що ж природного, як поділити шкільну управу після народності? Зроблено се вже в Чехав, при меншій числі шкільної молодіж; амагають до сего уже і на Мораві, бо се дух часу, щоб нація сама піклувала ся своїми дітьми і своєю школою. Коли не було еще краєвої ради шкільної, наше шкільництво стояло вище ніж польське. Шкіл наших було о 238 більше як польських; на препадарді львівській було о половину більше руских учеників ніж польських. А тепер? О 4.000 клас і тільки учильських сил стоїмо тепер позаду польського шкільництва. Воздуха і свободи лиш дайте нашій школі для пів мільйона наших дітей, а любов і знане найде ся вже у нас.

Подано се внесення до осуду краєвої репрезентації, а під зглядом формальним прошу о відослане его до комісії шкільної.

Ще де-що зь ради державної.

III.

Внесення п. Яворського в справі зниження і реформованя податку ґрунтового гласить:

„Гласництво дітнене вель неусталою крізою, а правительство не ужалю ані не запропонувано ніяких способів для ен усунення.

„Нужда серед селянства стає що-разь більшою, его ґрунтова посвѣдств зовсімь піддала задовоженю, и оно по-правді вже ледве чи є владителемь своєї землі. Незагавину сего поносить несправедливе високе оподатковане. Треба зважити при-тій, що ґрунтовий податок, котрий вносив 22-7% або, по відшлїбленю основаного на законі зь 25. жовтня 1896 В. а. д. ч. 220 арт. VIII і X податкового опусту, 19-3% чистого доходу

катастрального, значно підвищує ся високими додатками вказаними, пов'язаними в громадянським.

„Як дуже ґрунтовий податок потребує реформи, доказує и та обставина, що вйдов мусить ся платити також вйдов задовоженого ґрунту, хотя би той ґрунт не давав ніякого доходу, бо дохід, сли взагалі який є, віддають вйдовці до вйдов.

„При папуючих економічних б наслідках, низьких цїнах збожжя не може бути взагалі бесѣды о чистом доході малих хлѣпських посвѣдств, а ґрунтовий податок вразі зь всіми додатками сплачує ся владстві вйдов мнимо чистого доходу, котрий ледве чи єсть можливий навіть при корисних економічних відносинах.

„Представлений тут хиб и несправедливости ґрунтового податку, особливо зь огляду на дрібну хлѣбну посвѣдств, казують на потребу означеня вольного вйдов до дїялу мінімум екзистенції для ґрунтовой посвѣдств и цїлкового увільнення задовожено хлѣпської посвѣдств ґрунтовой вйдов до дїялу.

„Щоб хлѣпського податника звільнити також вйдов вказаних, пов'язаних в громадянських додатках, належало бь хоти часті ґрунтового податку перекачати для краєв. Убюгость вь приходах державних, якіх через те вьтворить ся, можна бь покрити спра-дливїшимь оподаткованєм рухомого капіталу.

„Підписані ставлять стже внесення:

„Вважає ся правительство, щоб ще вь тепершній сесії предложило палаті послѣз проект закона, на знижене ґрунтового податку, на означеня вольного вйдов податку мінімум екзистенції посвѣдств ґрунтовой, на звільненя задовожено не даючої ніякого доходу хлѣпської посвѣдств ґрунтового податку для краєв.

Що до 9 інтерпеляцій руских, поставлених на остатнім засіданні палати послѣз, то 4 зь них, пменно 1 інтерпеляція п. Романчука и 3 д-ра Коса, дотикають сконфіскованих статей вь часописях або брошурах, подають ті статі вь дословній перекладі (по части и вь перекладі) и вьважає правительство (вь формі питання), щоб спонукало усунене тепершньої конфіскаційної практики у Львові, „стоячи вь супротивности зь законами“ и „виконуючи очевидно вь користь верховодячого вь Галичині стороництва“. Зь інтерпеляцій д-ра Коса о конфіскації брошури про Гринцака вьнимаємо деякі уступки. Тую брошуру сконфісковано пменно за поміщену вь ній статію д-ра Франка „Право свині“, котра статія перейшла не тільки вь денський цензуру але и вь цензуру за часів ґр. Баденього. Субетитут прокуратора п. Кватковскій, котрий ен тепер сконфіскував, відповів на зроблену ему під тым зглядом замітку, що „ему про се байдуже“, и не чекав навіть на е-вентуальне супротивлене видавця, але казав сконфісковати картки брошури сейчас продавати жидівським гандельсманам. Вь Галичині вйків зажаленя против конфіскації не помагають, дїялого видавці резистують зь віддаліку против конфіскації. Але сьмь разом конфіскація була завядо сьдальна, и видавця брошури п. Павлик вйків супротивлене. Однак суді затвердив конфіскацію, бо вйків самі титуть має казати, що автор мав на цїлі наругу и ненависть противь всей ц. к. австрійської конституції яко конституції свинської. Так австрійський суді выставив собі класичне свѣдоцтво; вйків не понесав першої нагоди, щоб ославити себе вь дїяльній свѣті, отже и по-за границями галицької, фактично свинської и конституції, котре тепер не дозволяє навіть так критикувати, як можна було за часів Баденього. И все те роблять прокуратори и суді вь головній мѣстї Галичини; и так поступав ся зь чоловіком интелігентним и поважаним, котрий має вь своїх руках

органів і вищих судів до розпорядливості, а з чимось, о котрому панове знають, що вони не буде мовчати. Чого-ж можна очікувати від галицьких прокураторів і судів на провінції, де вони мають діло з простими хлопцями? Ми кажемо твердо: нема вже такої несправедливості, такої кривди, нема ніякого мордерства юстиції, якби не були оголошені галицькими прокураторами і судами „в ім'я Его Величества“ протів політичних противників польскої шляхетської класи. В Галичині і ма авш ц. к. австрійських політичних урядників, як се справедливо зазначив посол Василько, авш ц. к. австрійських судів. У нас є суди і оруддя пануючої польскої шляхетської класи“.

Інтерпеляція п. Романчука в справі нехотання рускон мови в львівській політехніці представляє те нехотання після „Діла“ в зв'язку міністра провостів до зарядження, аби права рускон мови були респектовані. — Одна інтерпеляція п. Яв.ського вимагає міністра з'ясувати до перенесення двірця величницького в Ямницю на другий бок шляхоу або до утворення догдного приступу до теперішнього двірця через поставлення догдного мосту над шляхом. Друга інтерпеляція вимагає міністра скаргу до унормовання дорожнього закону службових відносин ексекторів податкових як єгалних функціонерів скарбових і до підвищення їх плати. Се жадане мотавує ся тим, що інституція податкових ексекторів вступе около 20 літ і нема гадки о ви знесеню, а службой відносин ексекторів полагать на умові, котра без права до пенсії або відпави в кожній часті зверхним урядом може бути розвизана. „Не досить, що при стяганю податкових залеглостей, де не раз забрав ся вбідньому доживанню податковому его статне майно, мусить ся предполагати певний, степені самовідверження і душевної затвердлості; не досить, що ексектор податков коли вь виконав своєю урядовою функцію потерпять шкоду вь своїй особі або своїм майні, не мають права жадати від державного скарбу відшкодованя: платня їх така мала, що з неї не ледя самі, не то з родиноу, можуть вижити, а на случай смерті їх вдови і сироти не мають ніякого заосмотреня.“ — Інтерпеляція д-ра Коса в справі обійми межі жидами і хлопцями в Спрізьській нових вказує на те, що з причини тих обійми жандарми зняли п'ять хлопців, трьох легко і двох тяжко, а всіх п'ятьох з'яду, і вимагає міністра-президента яко урядителя міністерства справ внутрішніх до виданя заряджень, аби жандармерія в Галичині строго держала ся закону і не наразала легкodusно жити і здоровля хлопців. — Інтерпеляція д-ра Короля рсказує, що дня 4 червня військовост в Стрию обходила пам'ятку битви під Мадженто, але на се торжество не запрошено нікого з Русинів, а Служба Божя відправляла ся лише латинська з польською проповіддю, хотя 9-ий полк п'хоты, о котрий тут розходило ся, складає ся з савих Русинів і хотя в Стрию і окрестности є багато знатних Русинів. Вь тійм поведєво мусить Русини видіти ушодженє рускон національности і рускон церкви з стороны адміністрації військовост; для того інтерпеляція пытаєт міністра краввои оборони: як вони се оправдає і що гадає заридити, аби також військова адміністрація захувала права, закоручені рускому народови і руской церкви.

Інтерпеляція д-ра Окуневского і тов.

до Високого ц. к. правительства в справі заборони віч в повіті каменецьким.

Ц. к. староство повітве в Камінці Струмилівій заборонило писемом з 5 червня 1901 ч. 13458 Товариству політичному „Селянська Рада“ устроєня на дни 8 червня 1901 прилюдних зборів в селі Адамах, а то з той причини, що узнало люкаль маючих відбутися зборів, котрим мала бути стодола Івана Сурми під ч. д. 7. в Адамах, за малом, з котрої то причини міг би підчас зборів повстати стиск, серед котрого порядок не міг би бути удержаний.

Теза ж ц. к. староство заборонило тому-ж товариству „Селянська Рада“ писемом з 8 червня 1901 ч. 13811 устроїти на дни 11 червня 1901 прилюдні збори в селі Побужанях в стодолі Юрка Ледовка, а то для того, бо узнало сей люкаль невідповідним з огляду на небезпеченство огню і з огляду на сусід-

ство інших будинків господарських і мешкальних, як також церкви.

З уваги, що причини заборони віч в обох повисших випадках, ц. к. староством подані, суть безсповні і законом про право збору несправдані;

з уваги, що з таких причин в кожнім селі збори можна би заборонити, а що в селах лише в таких люкалях збори можуть відбуватися, то консеквентно право зборів для мешканців села могло би бути зосім відняте і ударемнене;

з уваги дальше, що заборони ті супротив надходних виборів соймових очевидно мають на цілі спинити рух політичний в повіті;

виинци з уваги, що заборони ті суть очевидним порушенєм конституційних прав горожан, опертих на основнім законі державнім, —

заявляють відписані:

1) чи звістні суть Високому ц. к. Правительству повисші факти?

2) чи склоннесть Високе ц. к. Правительство повисші зарядження ц. к. староства в Камінці Струмилівій яко неважкі і безправні знести і ц. к. староство за самовільне обмеження конституційних прав горожан до одвічальности потагнути?

3) Чи намірєня Високе ц. к. Правительство видати відповідні зарядження, щоби подібне порушенє найважніших прав горожан більше не повторяло ся?

Внесєє пос. д-ра Окуневского і тов.

Реформа процесу цивільного зі скорим поступованєм при ексекційній продажі недвижимостей викликала в практиці об'яви, котрі суть просто убійчими для господарств сільських. Майже при кожнім повітовім суді східної Галичини потворились шайки спекулянтів, котрі переглянувши докладно книги ґрунтові в суді, глядять за господарствами, котрі суть ще фізично в табулі не поділені, і різними підмовами закладають сіти на тих неподілених співвласників або і співспадкоємців ще незаінтабульованих, щоби їм свої уділи в співвласности або наслідстві продали. При загальній бідності народу і нещасній мані процесовій удає ся тим спекулянтам майже всегда використати убожество, темноту або непорозумінє фамілійне і одну або і більше не виділені частин господарства часто за 1/10 вартости набути.

Шайки тих спекулянтів, ділачи цілий повіт після сіл на райони операційні, так щоби оден спекулянт не робив другому конкуренції, оперують без перешкоди кожний в своїм районі.

Набувши так неподілену частє господарства спекулянт такий критий всіма формальними документами і „довірем до книг ґрунтових“, вносить позов до Суду о знесенє співвласности господарства через публичну ліквідацію, що при скорості поступованя теперішнього процесу і ексекцій до кількох місяців може бути легко закінчена, і всі діти заможного, найпоряднішого господаря можуть бути просто на улици викинені.

І найприхильніший для селянства судья в при теперішнім стані законних постанов просто безсповним. Спекулянти хоронять рублика фиде книг ґрунтових, а закон о лихві з 28 мая 1881 Н. 47. В. з. д. его не досягає; хоть заходять тут всі знамена провини лихви, то спекулянт той виходить все безкарно, бо він купує не вірительности грошей, а ґрунти, хоть по правді ніколи не ходять вму о ґрунт, тільки о як найбільше грошей, котрі з того ґрунту внесє...

З огляду на такий стан річий навіть при сильніших і здоровіших аграрних відносинах запровадило вже німцєє законодавство постанову закону, після котрої такі спекуляції ґрунтами підпадають під кару яко провини лихви. Тому підписані вносять:

Сойм зволюти ухвалити:

Взявє ся ц. к. правитель тво, щоби в законодатній дорозі предложило як найскорше до ухвали через Раду державну новелу до закону о лихві з 28. мая 1881, Н. 47, після котрої подібні спекуляції ґрунтами карали би ся яко недовольна лихви.

Львів 25. червня 1901.

Рентові посєлости.

(Конець.)

Під середніми посєлостями, котрі можуть бути підтягнені під закон о рентових посєлостях і закон о часовій непо-

длельности, предложєне видѣлу кравого родлельности, предложєне видѣлу кравого родлельности, котрі окрім хати зумѣє такий посєлост, мають мати водѣ и господарських будинків, мають мати водѣ и до 60 гектарів управнои землѣ вказує ючих рѣчно 50 до 1000 коронь катастроличного доходу. — Чи гектары, як катастроличного доходу? Мажь однимъ вий дохід має тутъ рѣнати? Мажь однимъ а другимъ вийрлємъ величєзна рѣнати. Справозданє видѣлу кравого твердѣть, що перєсѣчний катастроличний дохід з морѣ поля вносѣть „бѣльше мєньше 10 коронь“. Вь такѣмъ случѣи 3 гектары (поверѣ 5 морѣ) дали би дѣйствѣ жаданє мѣнѣшѣмъ катастроличного доходу (50 коронь). Справозданє видѣлу кравого бувъ би не палывувъ такои дуринѣ, якъ би бувъ заглянуувъ до працѣ профессора Роммана Гербурга „Der Bodenwert in Oesterreich“ або хочъ би до виданого видѣлу кравымъ „Koschnik-a Statystyki“ за рѣнъ 1886, де на сторѣнѣ 108 повторєний результатъ студіи Роммана, зроблєний на подєставѣ урядовихъ датѣ. Катастральний дохідъ (перєсѣчний) з морѣ галицького поля грубо мєнѣшій водѣ цѣтры поданѣ вь мѣтѣвахъ до предложєня видѣлу кравого о рентовихъ посєлостяхъ. Не 10, але 5-10 коронь давъ перєсѣчний морѣ галицького поля. Коли отже яко мѣнѣшѣмъ середнѣмъ посєлостѣ вѣзъ мѣмо 50 коронь, то на се будуть потрібні не 3 але 6 гектарівъ самого лишь поля. Колижъ посєлостѣ будє складати ся не зъ самого лишь поля, але и зъ іншихъ родѣвъ управнои землѣ, вь такѣи пропорціи, вь якѣи они теперъ складають ся на всю хлѣпску посєлостѣ, то кваліфікацію на рентѣ посєлостѣ будє мати така сєлянська загорода, котра має що наймєньше 1168 моргѣвъ землѣ, бо перєсѣчний сєлянський морѣ давъ 4-28 коронь катастроличного доходу.

Цѣть моргѣвъ, о котрыхъ говорѣть предложєне, давъ 21-40 коронь катастроличного доходу, т. є. до 50 кор. бракує ещє 28-60 коронь. Здає ся, що на случай кваліи просторѣнъ зъ доходу будє рѣнати послѣдній, а се тѣмъ бѣльше, що авторамъ предложєня розходѣть ся о се, аби рентѣ посєлостѣ могла виживати родану зложену зъ 5 особѣ. Рентѣ посєлостѣ мусѣть бути тѣмъ бѣльше, що окрімъ удержаня родины мусѣть частъ своихъ доходѣвъ відкладати на сплату рентѣ дову.

Отже посєлостѣ, зъ катастроличнымъ доходѣмъ що наймєньше 50 кор., будуть могли користати зъ добродѣствъ предложєнихъ видѣломъ кравымъ законѣвъ. Така посєлостѣ мусѣть мати що наймєньше 1168 моргѣвъ, а на всякій случай бѣльше якъ 10 моргѣвъ. Коли би зъ подѣльнимъ проєктомъ виступувъ бувъ по засєсєню панцими, а найбѣльшємъ до 1859 року, бувъ би морѣ повлѣкати ся на фактѣ истинѣи 251.867 надѣ 10 моргѣвихъ русгикальныхъ посєлостѣ [до 10 моргѣвихъ русг. посєлостѣ було тодѣ 512.105]. Посєлостѣ, надѣ котрыхъ хочє збѣльшити ся обгорюванє предложєне, становили тогдѣ ещє 31-7 процєнтъ всѣхъ русгикальныхъ посєлостѣ, а що найважѣльшє, були ещє фѣансово сильні, бо не задѣжені. Цѣнь [вь 1893 роцѣ] надѣ 10 моргѣвихъ посєлостѣ збѣльши до числа 189.000 т. є. лѣше 11-63% всѣхъ хлѣпскихъ посєлостѣ. Для неспѣи 190 тисѣць посєлостѣ, розвинєныхъ на простѣрѣ 78.500 квадратѣхъ кілометрѣвъ, зъ котрыхъ одна частъ не будє могла а друга не хочє користати зъ добродѣствъ, не оплатѣти ся видавати закона. Не трѣба забувати, що сѣ датѣ походѣть зъ 1893 року, отже теперъ, а щє бѣльше вь хвилѣ, коли — бороны Боже — законъ увѣдѣ вь житѣ, число надѣ 10-моргѣвихъ посєлостѣ змєнѣть ся що наймєньше о третину.

Число посєлостѣ и ихъ подѣль на категоріи пѣсля величини вь 1893 роцѣ одержали мы вь той особѣ, що на подѣставѣ ґрунтового податку, оплачуваного властѣтелями поодинокихъ категоріи, обчєслєно катастроличний дохідъ, котрий водѣдає, знаючи, якѣи катастроличний дохідъ давъ перєсѣчний морѣ землѣ вь краю, перемѣнено на морѣ. Аби не стрѣтити ся зъ закидомъ, що вь той способѣ осягненѣ датѣ суть замало точні и певні, аби зъ нихъ кувати аргументы вь практичѣи економічѣи політацѣ, попрѣбуємо щастѣ зъ екуными датами збѣраными на живѣмъ тѣль тои еусиблѣи класѣ, котру нашѣ реформаторы якъ разъ теперъ хочуть дорѣзати.

Видѣль кравый вибратъ вь кожѣмъ зъ 175 повѣтовихъ судѣвъ по кількѣ „тыпѣвыхъ“ вь повѣтѣ громадъ, разомъ 249 подѣль вѣв хлѣпскѣ посєлостѣ на ґрупи пѣсля ихъ катастроличного доходу и подѣв суму простѣрѣи кожѣи ґрупи. Студіи закінчєно и видано вь „Wiadomości-ich Statystecznych“ зъ 1887 року. Вь 48 повѣтахъ вѣхѣднои Га-

личани збѣранѣ датѣ що до хлѣпскѣи посєлѣности вь 164 громадахъ. На 57,211 посєлѣности вѣзъ 25.109 посєлѣностей зъ катастроличнѣи доходѣмъ до 10 коронь, 10.519 зъ дохѣмъ до 10 до 20 к., 11.703 водѣ 20 до 40 к., 4.964 водѣ 40 до 60 к., 2.297 водѣ 60 до 80 к., 1.098 водѣ 80 до 100 к., 534 водѣ до 120 к., 397 водѣ 120 до 140 к., 229 водѣ 140 до 160 к., 122 водѣ 160 до 180 к., водѣ 180 до 200 к., 128 водѣ 200 до 300 к., 33 надѣ 300 коронь.

Кѣлькѣ и посєлѣностей зъ доходѣмъ водѣ 50 коронь, можемо вѣмѣркувати лише вь пропорціи, вь якѣи поприблѣженю. Пѣсля пропорціи, вь якѣи поприблѣженю, вь естєпенно змєнѣшѣє ся число посєлѣностей вь кожѣи слѣдуючѣи ґрупѣ, можемо припусѣвати, що водѣ 50 до 60 коронь доходу має трѣти, водѣ 60 до 80 коронь доходу має третѣ, водѣ 80 до 100 коронь доходу має третѣ, водѣ 100 до 120 коронь доходу має третѣ, водѣ 120 до 140 коронь доходу має третѣ, водѣ 140 до 160 коронь доходу має третѣ, водѣ 160 до 180 коронь доходу має третѣ, водѣ 180 до 200 коронь доходу має третѣ, водѣ 200 до 300 коронь доходу має третѣ, водѣ 300 до 400 коронь доходу має третѣ, водѣ 400 до 500 коронь доходу має третѣ, водѣ 500 до 600 коронь доходу має третѣ, водѣ 600 до 700 коронь доходу має третѣ, водѣ 700 до 800 коронь доходу має третѣ, водѣ 800 до 900 коронь доходу має третѣ, водѣ 900 до 1000 коронь доходу має третѣ, водѣ 1000 до 1100 коронь доходу має третѣ, водѣ 1100 до 1200 коронь доходу має третѣ, водѣ 1200 до 1300 коронь доходу має третѣ, водѣ 1300 до 1400 коронь доходу має третѣ, водѣ 1400 до 1500 коронь доходу має третѣ, водѣ 1500 до 1600 коронь доходу має третѣ, водѣ 1600 до 1700 коронь доходу має третѣ, водѣ 1700 до 1800 коронь доходу має третѣ, водѣ 1800 до 1900 коронь доходу має третѣ, водѣ 1900 до 2000 коронь доходу має третѣ, водѣ 2000 до 2100 коронь доходу має третѣ, водѣ 2100 до 2200 коронь доходу має третѣ, водѣ 2200 до 2300 коронь доходу має третѣ, водѣ 2300 до 2400 коронь доходу має третѣ, водѣ 2400 до 2500 коронь доходу має третѣ, водѣ 2500 до 2600 коронь доходу має третѣ, водѣ 2600 до 2700 коронь доходу має третѣ, водѣ 2700 до 2800 коронь доходу має третѣ, водѣ 2800 до 2900 коронь доходу має третѣ, водѣ 2900 до 3000 коронь доходу має третѣ, водѣ 3000 до 3100 коронь доходу має третѣ, водѣ 3100 до 3200 коронь доходу має третѣ, водѣ 3200 до 3300 коронь доходу має третѣ, водѣ 3300 до 3400 коронь доходу має третѣ, водѣ 3400 до 3500 коронь доходу має третѣ, водѣ 3500 до 3600 коронь доходу має третѣ, водѣ 3600 до 3700 коронь доходу має третѣ, водѣ 3700 до 3800 коронь доходу має третѣ, водѣ 3800 до 3900 коронь доходу має третѣ, водѣ 3900 до 4000 коронь доходу має третѣ, водѣ 4000 до 4100 коронь доходу має третѣ, водѣ 4100 до 4200 коронь доходу має третѣ, водѣ 4200 до 4300 коронь доходу має третѣ, водѣ 4300 до 4400 коронь доходу має третѣ, водѣ 4400 до 4500 коронь доходу має третѣ, водѣ 4500 до 4600 коронь доходу має третѣ, водѣ 4600 до 4700 коронь доходу має третѣ, водѣ 4700 до 4800 коронь доходу має третѣ, водѣ 4800 до 4900 коронь доходу має третѣ, водѣ 4900 до 5000 коронь доходу має третѣ, водѣ 5000 до 5100 коронь доходу має третѣ, водѣ 5100 до 5200 коронь доходу має третѣ, водѣ 5200 до 5300 коронь доходу має третѣ, водѣ 5300 до 5400 коронь доходу має третѣ, водѣ 5400 до 5500 коронь доходу має третѣ, водѣ 5500 до 5600 коронь доходу має третѣ, водѣ 5600 до 5700 коронь доходу має третѣ, водѣ 5700 до 5800 коронь доходу має третѣ, водѣ 5800 до 5900 коронь доходу має третѣ, водѣ 5900 до 6000 коронь доходу має третѣ, водѣ 6000 до 6100 коронь доходу має третѣ, водѣ 6100 до 6200 коронь доходу має третѣ, водѣ 6200 до 6300 коронь доходу має третѣ, водѣ 6300 до 6400 коронь доходу має третѣ, водѣ 6400 до 6500 коронь доходу має третѣ, водѣ 6500 до 6600 коронь доходу має третѣ, водѣ 6600 до 6700 коронь доходу має третѣ, водѣ 6700 до 6800 коронь доходу має третѣ, водѣ 6800 до 6900 коронь доходу має третѣ, водѣ 6900 до 7000 коронь доходу має третѣ, водѣ 7000 до 7100 коронь доходу має третѣ, водѣ 7100 до 7200 коронь доходу має третѣ, водѣ 7200 до 7300 коронь доходу має третѣ, водѣ 7300 до 7400 коронь доходу має третѣ, водѣ 7400 до 7500 коронь доходу має третѣ, водѣ 7500 до 7600 коронь доходу має третѣ, водѣ 7600 до 7700 коронь доходу має третѣ, водѣ 7700 до 7800 коронь доходу має третѣ, водѣ 7800 до 7900 коронь доходу має третѣ, водѣ 7900 до 8000 коронь доходу має третѣ, водѣ 8000 до 8100 коронь доходу має третѣ, водѣ 8100 до 8200 коронь доходу має третѣ, водѣ 8200 до 8300 коронь доходу має третѣ, водѣ 8300 до 8400 коронь доходу має третѣ, водѣ 8400 до 8500 коронь доходу має третѣ, водѣ 8500 до 8600 коронь доходу має третѣ, водѣ 8600 до 8700 коронь доходу має третѣ, водѣ 8700 до 8800 коронь доходу має третѣ, водѣ 8800 до 8900 коронь доходу має третѣ, водѣ 8900 до 9000 коронь доходу має третѣ, водѣ 9000 до 9100 коронь доходу має третѣ, водѣ 9100 до 9200 коронь доходу має третѣ, водѣ 9200 до 9300 коронь доходу має третѣ, водѣ 9300 до 9400 коронь доходу має третѣ, водѣ 9400 до 9500 коронь доходу має третѣ, водѣ 9500 до 9600 коронь доходу має третѣ, водѣ 9600 до 9700 коронь доходу має третѣ, водѣ 9700 до 9800 коронь доходу має третѣ, водѣ 9800 до 9900 коронь доходу має третѣ, водѣ 9900 до 10000 коронь доходу має третѣ, водѣ 10000 до 10100 коронь доходу має третѣ, водѣ 10100 до 10200 коронь доходу має третѣ, водѣ 10200 до 10300 коронь доходу має третѣ, водѣ 10300 до 10400 коронь доходу має третѣ, водѣ 10400 до 10500 коронь доходу має третѣ, водѣ 10500 до 10600 коронь доходу має третѣ, водѣ 10600 до 10700 коронь доходу має третѣ, водѣ 10700 до 10800 коронь доходу має третѣ, водѣ 10800 до 10900 коронь доходу має третѣ, водѣ 10900 до 11000 коронь доходу має третѣ, водѣ 11000 до 11100 коронь доходу має третѣ, водѣ 11100 до 11200 коронь доходу має третѣ, водѣ 11200 до 11300 коронь доходу має третѣ, водѣ 11300 до 11400 коронь доходу має третѣ, водѣ 11400 до 11500 коронь доходу має третѣ, водѣ 11500 до 11600 коронь доходу має третѣ, водѣ 11600 до 11700 коронь доходу має третѣ, водѣ 11700 до 11800 коронь доходу має третѣ, водѣ 11800 до 11900 коронь доходу має третѣ, водѣ 11900 до 12000 коронь доходу має третѣ, водѣ 12000 до 12100 коронь доходу має третѣ, водѣ 12100 до 12200 коронь доходу має третѣ, водѣ 12200 до 12300 коронь доходу має третѣ, водѣ 12300 до 12400 коронь доходу має третѣ, водѣ 12400 до 12500 коронь доходу має третѣ, водѣ 12500 до 12600 коронь доходу має третѣ, водѣ 12600 до 12700 коронь доходу має третѣ, водѣ 12700 до 12800 коронь доходу має третѣ, водѣ 12800 до 12900 коронь доходу має третѣ, водѣ 12900 до 13000 коронь доходу має третѣ, водѣ 13000 до 13100 коронь доходу має третѣ, водѣ 13100 до 13200 коронь доходу має третѣ, водѣ 13200 до 13300 коронь доходу має третѣ, водѣ 13300 до 13400 коронь доходу має третѣ, водѣ 13400 до 13500 коронь доходу має третѣ, водѣ 13500 до 13600 коронь доходу має третѣ, водѣ 13600 до 13700 коронь доходу має третѣ, водѣ 13700 до 13800 коронь доходу має третѣ, водѣ 13800 до 13900 коронь доходу має третѣ, водѣ 13900 до 14000 коронь доходу має третѣ, водѣ 14000 до 14100 коронь доходу має третѣ, водѣ 14100 до 14200 коронь доходу має третѣ, водѣ 14200 до 14300 коронь доходу має третѣ, водѣ 14300 до 14400 коронь доходу має третѣ, водѣ 14400 до 14500 коронь доходу має третѣ, водѣ 14500 до 14600 коронь доходу має третѣ, водѣ 14600 до 14700 коронь доходу має третѣ, водѣ 14700 до 14800 коронь доходу має третѣ, водѣ 14800 до 14900 коронь доходу має третѣ, водѣ 14900 до 15000 коронь доходу має третѣ, водѣ 15000 до 15100 коронь доходу має третѣ, водѣ 15100 до 15200 коронь доходу має третѣ, водѣ 15200 до 15300 коронь доходу має третѣ, водѣ 15300 до 15400 коронь доходу має третѣ, водѣ 15400 до 15500 коронь доходу має третѣ, водѣ 15500 до 15600 коронь доходу має третѣ, водѣ 15600 до 15700 коронь доходу має третѣ, водѣ 15700 до 15800 коронь доходу має третѣ, водѣ 15800 до 15900 коронь доходу має третѣ, водѣ 15900 до 16000 коронь доходу має третѣ, водѣ 16000 до 16100 коронь доходу має третѣ, водѣ 16100 до 16200 коронь доходу має третѣ, водѣ 16200 до 16300 коронь доходу має третѣ, водѣ 16300 до 16400 коронь доходу має третѣ, водѣ 16400 до 16500 коронь доходу має третѣ, водѣ 16500 до 16600 коронь доходу має третѣ, водѣ 16600 до 16700 коронь доходу має третѣ, водѣ 16700 до 16800 коронь доходу має третѣ, водѣ 16800 до 16900 коронь доходу має третѣ, водѣ 16900 до 17000 коронь доходу має третѣ, водѣ 17000 до 17100 коронь доходу має третѣ, водѣ 17100 до 17200 коронь доходу має третѣ, водѣ 17200 до 17300 коронь доходу має третѣ, водѣ 17300 до 17400 коронь доходу має третѣ, водѣ 17400 до 17500 коронь доходу має третѣ, водѣ 17500 до 17600 коронь доходу має третѣ, водѣ 17600 до 17700 коронь доходу має третѣ, водѣ 17700 до 17800 коронь доходу має третѣ, водѣ 17800 до 17900 коронь доходу має третѣ, водѣ 17900 до 18000 коронь доходу має третѣ, водѣ 18000 до 18100 коронь доходу має третѣ, водѣ 18100 до 18200 коронь доходу має третѣ, водѣ 18200 до 18300 коронь доходу має третѣ, водѣ 18300 до 18400 коронь доходу має третѣ, водѣ 18400 до 18500 коронь доходу має третѣ, водѣ 18500 до 18600 коронь доходу має третѣ, водѣ 18600 до 18700 коронь доходу має третѣ, водѣ 18700 до 18800 коронь доходу має третѣ, водѣ 18800 до 18900 коронь доходу має третѣ, водѣ 18900 до 19000 коронь доходу має третѣ, водѣ 19000 до 19100 коронь доходу має третѣ, водѣ 19100 до 19200 коронь доходу має третѣ, водѣ 19200 до 19300 коронь доходу має третѣ, водѣ 19300 до 19400 коронь доходу має третѣ, водѣ 19400 до 19500 коронь доходу має третѣ, водѣ 19500 до 19600 коронь доходу має третѣ, водѣ 19600 до 19700 коронь доходу має третѣ, водѣ 19700 до 19800 коронь доходу має третѣ, водѣ 19800 до 19900 коронь доходу має третѣ, водѣ 19900 до 20000 коронь доходу має третѣ, водѣ 20000 до 20100 коронь доходу має третѣ, водѣ 20100 до 20200 коронь доходу має третѣ, водѣ 20200 до 20300 коронь доходу має третѣ, водѣ 20300 до 20400 коронь доходу має третѣ, водѣ 20400 до 20500 коронь доходу має третѣ, водѣ 20500 до 20600 коронь доходу має третѣ, водѣ 20600 до 20700 коронь доходу має третѣ, водѣ 20700 до 20800 коронь доходу має третѣ, водѣ 20800 до 20900 коронь доходу має третѣ, водѣ 20900 до 21000 коронь доходу має третѣ, водѣ 21000 до 21100 коронь доходу має третѣ, водѣ 21100 до 21200 коронь доходу має третѣ, водѣ 21200 до 21300 коронь доходу має третѣ, водѣ 21300 до 21400 коронь доходу має третѣ, водѣ 21400 до 21500 коронь доходу має третѣ, водѣ 21500 до 21600 коронь доходу має третѣ, водѣ 21600 до 21700 коронь доходу має третѣ, водѣ 21700 до 21800 коронь доходу має третѣ, водѣ 21800 до 21900 коронь доходу має третѣ, водѣ 21900 до 22000 коронь доходу має третѣ, водѣ 22000 до 22100 коронь доходу має третѣ, водѣ 22100 до 22200 коронь доходу має третѣ, водѣ 22200 до 22300 коронь доходу має третѣ, водѣ 22300 до 22400 коронь доходу має третѣ, водѣ 22400 до 22500 коронь доходу має третѣ, водѣ 22500 до 22600 коронь доходу має третѣ, водѣ 22600 до 22700 коронь доходу має третѣ, водѣ 22700 до 22800

стає злодієм. Не винен тут і закон громадський, бо закон точно виконаний розташує сильну контролю над господарською владою і дає безпечну поруку громадській власті. Причини злого лежать по-за громадами, в чинниках зовнішніх. Котрі се чинники, кажу наші вчені отсей примір:

В повії старосамбірській є село Стрільбище, що від довгого часу вже веде боротьбу з добуру уряду громадського. В р. 1895 усунуто з влади Василя Душного, але аж при допомозі виділу краєвого. На внесеному скарзі два делегати виділу повіїтого обрахували його були так, що громада завинила йому ще 9 злр. Коли ж в два тижні після того самого часу рахували його урядники виділу краєвого п. Квятковскій, то показався ся недобрі 558 злр. в. а., з чого Душний зареахував злихви 386 злр., а решту мав до 3 лів злихви.

По Душному зобавив воітомъ Василь Степань, проводивши опозицію; але воін зареахував ся, став члнком в тмъ, якмъ був передше. В селі не наступила жадна зміна, хіба що Душний і Степань поміняли свої ролі: Степань і сподарованъ якъ Душний, а Душний грівъ на Степана, якъ передше Степань на нього. Повітій власті теж робили те саме, що й перше. Якъ передше Душний противъ Степана, такъ теперъ Степань противъ Душного стали сильно боронити. За прикладъ наведу ось такі факти: Душний побігъ до виділу повіїтого від скаргою на Степана, що дерево видане на лави на рдц забравъ для себе, а у виділі такъ емъ відповіли: „А що в сь те обходять? тамъ єсть рада. Надармо Душний поклачувавъ ся на свої обовязки, що воін такожъ єсть радникъ; скарги его несприятно, в Степанови зате не славъ и воіомъ зъ голови. То само п. к. старостою пізнало въ Степані чоловіка, за котримъ варто було постоити; и воін завдака тому замість 2 воітувавъ ажъ 5 лів. Пов. чатахлясь „Діла“ звисно, якъ то в. Річчї всіма силами старає ся его переперти на воіта в новій радѣ громадській, якъ уне важивъ одні вибори черезъ те, що его не вибрано воітомъ, якъ потому виславъ на другі вибори свого Боска, концепція Давиша, якъ той Давиша виразно сказавъ раднимъ, що „желанемъ пана старости єсть, аби Степанъ бувъ воітомъ“, и загрозило, що кожній наші вибраний не буде затверджений. Але рада не дала ся нічимъ стерорувати, вибрала таки свого воіта, за нього перевела тяжку борбю передъ вищими властями, и п. к. старостою мусіло остаточно затвердити той вибір дн 5. марта 1901 р.

Ажъ теперъ відкрила ся вся господарка Степана. Маючи досвідъ на своїх попередникахъ, якъ довголітній радникъ, знає, що в ділі роботи, и в ділі своїх майстерски умівъ повести. Бюджетовъ уже не фальшує, якъ его попередникъ, але за те старає ся завжди піднести его до якъ найбільшій ви соти. Платити для себе роздѣляє на кілька рубричъ: а) на пенсію 50 зр. річно, б) за кожне на сесію 10 зр., в) на аскурацію своїх будинокъ 5 зр., г) за відступленя свого дому на канцелярію громадську 5 зр., д) на світло 3 зр., е) на видатки рекрутційні, т. є. за відставленя рекрутів до аскурації 5 зр. и ж) на видатки непередвиджені 30 зр. річно, разомъ отже 108 зр. То було в бюджеті; але у видаткахъ записувавъ собі у всімъ більше: и на пенсію, аскурацію, за канцелярію, світло и няне бо знає, що ніхто ему того не скаже, а в данімъ разі найде пену оборону на сторону своїх зверхників. За все частъ свого урядованя не опустивъ и разу, щобъ за трудъ при побираню бюджету не почислявъ собі 50 зр. и за написаня кнги (в септемелі) теж 50 зр. Разъ навіть, т. є. дн 9 серпня 1898 р., піднимавъ разомъ бюджетъ и процентъ відъ облігати, отже почислявъ собі 1 зр. За кожну свою чинність чи дома, в сь лх чи деінде, числивъ собі кошты на горівку, такъ що и разу на сухо не вважъ торби воітвонки на себе. Панъ не тільки самъ, але и раднимъ дававъ; зате они при обрахунку все мусіли признавати. Кожній вибори, кожній обрахунку, кожній ухвалі бюджету означені в книзі розходівъ більшими коштами. Народи завжди відбували ся ввечера, раділи до пізної ночі а потому всі ашли до коршми и пили до рана. Для иллюстрації наведу ось такі факти. Дн 2 грудня 1898 збігла ся була рада громадська, щобъ позвати якусь ухвалу в честь 50-літній річницѣ панованя 6-го Величества Царя. Ухвалили тоді 300 зр. на віднову місцевою церквою, але разомъ не забули и за себе: для воіта ухвалили під висеченя платити в 20 зр., для ни саря в 10 зр., а на півтнику в 5 зр. Грош ухвалений на церкву розминули ся; рада ухвалила ахъ поновити в р. 1899, але и ті пропущено, и церква до нині не достала одного сотика; але воін и писаръ підвищеня своє побрали та й 5 зр. дѣсно на півтнику видано. Постійні видатки в книзі розходівъ такъ дословно вписані під поз. 82 зр. 1898: „Dnia Drugiego grudnia odbyła Rada gminna nabożeństwo uroczyste w Cerkwi Strzeblisce w czesć Jubileuszu 50-letniego panowania Najjaśniejszego Pana i odbyła Rada gminna posiedzenie w tym dniu i uchwała było Roschodu 5 zgr.“ Таких онди другог певно не було в цілѣ Галичанъ.

В книзі розходівъ пописувані суті такі наші видатки, якъ: кошты при вкладаню листъ виборчихъ 1 зр. 20 зр. (поз. 89 зр. дн 25/12 1898), кошты при виборѣ ради громадської 2 зр. 50 зр. (поз. 108 зр. дн 25/1 1899), кошты при виборѣ воіта 1 зр. 50 зр. (поз. 168 зр. дн 4/8 1899), кошты воіта, коли ходивъ на гостину бурмістра въ Старон Соля Войтасевича при его декорації 60 зр. (поз. 113 зр. дн 24/2 1899) и т. п. Трудно

тутъ наводити всі позиції подрбно, скажу лиш коротко: саміх коштів на півтнику, котрі Степанъ чи то самъ зробивъ, чи з цілого раду, чи з поодинокимъ в членами въ часъ 5 літнього свого урядованя, вичисляє загальну суму 467 К або 93 К 40 сот. річно! Чи-ж не гаравъ?... Читаючи се, хтось може скаже: Ради Бога! Тажъ тамъ в явасъ рада повіїтова, явїсь люстраторъ; приїде до обрахунку, видатківъ тмъ не приїме и раду півтнику на ото втрівъ рознесе. В тмъ те власне и бѣда — тога рада повіїтова и є люстратори. Наша рада повіїтова не то що не зборонює такихъ видатківъ півтнику, а престо же и фортате. Таке було при обрахунку Душного, таке и при обрахунку Степана. Дн 28 цвѣтня 1900 обрахували Степана повіїтові люстраторъ Деревинскій и дорожмєстръ Ірковичъ. Рахували щось ажъ два днѣ, бо то бувъ обрахункъ за 4 лѣта. Всѣ позиції до одной ему пранато. Принято всѣ позиції півтнику, ексекція шарварковъ, перебрані надплати и всяку всячину, якъ при. для знахора 9 зр. 50 зр.

О знахорѣ тмъ то така исторія: В р. 1868 приїхавъ ся до нашого повіїту якийсь продавецъ, що називавъ себе лікаремъ. Казавъ, що его виславъ якийсь богатий панъ з Угорщини, аби людей лічавъ за дурно и тільки бравъ за лѣки. Але лѣки ті воін самъ мусівъ робити, лиш в аптеці купувавъ те, що потрібно. Лѣківъ такихъ нѣде не доставъ, бо „докторы“ казали: „люде не хорѣли бѣ, а тогдѣ вѣ они вѣ антикаръ не мали бѣ зъ чого жити“. По тій причинѣ лѣки его були дуже дорогі. В повіїтѣ воін зогато людей пообдуровувъ, пообтуманювавъ а вв декотрихъ селяхъ навіть по 100 зр. позабравъ на свои лѣки. Отже той пройдевитъ зайшовъ и до Стрїльбища. Якъ разъ тогдѣ громада утримувала своихъ коштомъ одного бѣдака незвичайно хорого, що вѣ руками вѣ ногами не мігъ поврухнути, и его треба було кормити и зъ боку на бокъ обертати. Мантій піднявъ ся его вилѣтити и таку давъ ординацію: казавъ купити подлого якого коня, на нього посадити хорого и привезати, щобъ двѣ години їздивъ, потімъ того коня пустити в лѣсъ, щобъ тамъ таки здохъ, бо вѣного мавъ перейти в сѣ „руматасъ“ зъ хорого. На лѣсъ же, щобъ той „руматасъ“ переїхати в коня, казавъ собі дати 10 зр., а не великомъ торѣ спустивъ на 8 зр. Коня такого вже годили були за 4 зр., але на горничъ благаєного хорого, що радше волигъ зъ голоду вмерти, не вкоувавъ тою ординацію. В книзі розходівъ той видатокъ такъ дословно записанъ: Поз. 87 „Dano dnia 17 Grudnia 1898 na Senka Naszczyszyn na lekarstwa 8 zgr.“ Поз. 88 „Fura do Sambora po lekarstwo zaplaceno Stefanowi Duszynowi 1 zgr. 50 ct.“

Ось ті позиції панове шконтранты приняли, а люстраторъ Деревинскій дописавъ ще на боці „lekazowi wadowonemu“. Не даємо ся Степанови, бо у него забобовъ гравъ ще велику роллю; але щобъ люде нателітентий зъ уряду той забобовъ подтвердили и для маїтѣ вишходили назву „лікарка вандрового“, — се просто не до уявлення. Але якъ они не могли того прийати, коли навіть привали ганбачі видатки квалейні а то: 5 злр. на проїздъ и 30 злр. на підвищеня плати для воіта и писаря. Тутъ додаю, що ухвалу тую видѣлъ повіїтовий записъ и в книзі ухвалъ се занотовано, мабуть чи не рукою самого Деревинского; тмъ саміхъ люстраторъ Деревинскій, приймаючи ті позиції поступивъ противъ рішеня своихъ зверхнихъ властей. На виправданя того поступку свого товариша секретаръ Рудинскій казавъ, що видѣлъ тую ухвалу злихъ не тому, що она була ганбачою, а тому, що бюджетъ переносивъ уже приписаний % додатковъ громадськихъ и треба було ажъ до видѣлу краєвого подати о повищеню. Коли-бъ отже не те, то старосамбірскій видѣлъ повіїтовий зовсімъ бувъ бы не соромивъ ухвалу тую затвердити! Скандаль, та й тільки!

(Конецъ буде.)

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— Протестъ академічної молодіжї. В полудне передавъ камъ до умѣщеня отсей протестъ: „Молодіж польська і руска вібрана в днѣ відкрити пам'ятника гр. Голуховского під пам'ятникомъ Кіліньского в парку означає, що: 1) не знає потреби видати пам'ятки гр. Голуховскому черезъ поставленя пам'ятника на місці публичнім. 2) Нагадає разомъ всімъ, що відкрити пам'ятника Кіліньского відбуло ся потайно, а під пам'ятникъ Шевченка відмовлено кусинка землі. 3) Протестує противъ візиту від університету і школи політехнічної, зложенихъ у стіні пам'ятника Голуховского, бо не було ухвалі вичеї і Виділу товариствъ репрезентаційнихъ нічого про те не знають.“

— Зъ нагоди завіттинного ювіл. концерту „Львівського Бояка“ звертаємо увагу тмъ, хто вибирає ся на той концертъ, що воін начне ся точно о 8 мѣй годинахъ и що рішучо не буде ся нікого випустати на сцену ані підчасъ прохвѣцій ані вв завіттинній одежі або вв капелюсѣ; аверіну одѣжъ и дамскі капелюхи належить лишити вв гардеробѣ.

— Репертуаръ руского театру вв сали „Сокола“. Вв суботу 29. с. м. „Вароць Циганьскій“, комічна опера вв 3 актахъ Штраваса. Першій гостиний тмъстутъ п. Станислава Оржельского, першого тенора опери вв Загребѣ. Вв недѣлю, 30. с. м. „Ямаръ“ (Штгаръ), комічна опера вв 3 актахъ Целлера. Другій гостиний виступъ п. Станислава Оржельского. Вв 3 актѣ відспівавъ п. Оржельскій серенаду

директора Галля. — Початокъ точно о 8 год. ввечерю. Білети на ті представлєня продають ся вв цукорни п. Венецкого, ул. Кароля Людвіка, и вв „Народній Торговлі“.

— П. Станиславъ Оржельскій, незрбаний „Баронъ цаганскій“ и „князь Родеріхъ“ вв „Штгарѣ“, виступать передъ нашою публікою вв суботу і недѣлю вв сали „Сокола“. Треба надѣяти ся, що львівська публіка збере ся численно, почути знаменитого співачка-тенора.

— Посольсьє справозданє п. Вас. Яворского вв Козовій, відбуде ся, якъ намъ доносять телеграфічно, вв суботу д. 29 с. м., але не о 2 год. по пол. якъ первствно було заповѣджено, лишъ точно о 9 год. зрана.

— Відъ п. д-ра Кароля достали мы таке писмо: На жданє видѣлу Рускої Ради вв Равѣ відкликую заповѣджений на днѣ 2 липня с. р. збори вв Равѣ, а мѣсто того запрошаю П. Т. виборцівъ за понедѣлокъ днѣ 8 лат. липня с. р. на 1 год. зъ полудня до Рави на посольсьє справозданє. — *Др. Мих. Король*, посоль до ради державнои.

— Днѣ 9 липня 1901 о 3 годині сполудни відбудуть ся надзвичайні Загальні збори „Рудецкої Рускої Ради“ вв Рудках вв цілї народ над політичними справами повіта. — На збори сї запрошаємо всіхъ членів, а такожъ всіхъ патриотівъ безъ ріжницї партій, котрі би мали охоту виступити до нашого політичного товариства. — За Виділу „Рудецкої Рускої Ради“ *Яківъ Косачукій, Михайло Рос.*

— Паньєна забава. Підъ такімъ заголовкомъ подали мы вв 128 ч. надбєлану намъ відъ Збаража вѣсть про постріленє хлопця підчасъ забави „паньєномъ“ Держановскій. Вв сїй справѣ достали мы другу дописъ, котра докладнѣше розказує про тую пригиду. Пішуть на нѣ: Зб Збаража вибралоєсь більше стрѣльце „товариство за мѣсто, щобъ стрѣляти до шеляхъ кулѣ, киданихъ машиною. Кулѣ нерозбїтѣ, отже неплѣ євѣ, мавъ зорати хлопцѣ, котрий замість заплати доставъ надѣ 50 протѣвъ вв живѣтъ и вже померъ відъ пострілу. Держановскій тогдѣ, коли пострілявъ хлопця, не мавъ стрѣляти, а тмъ саміхъ не повинѣ бувъ мати набитон стрѣльбо, бо всѣ участники забави були воівані, набивати стрѣльбу доперва вв тѣхъ вѣлѣ, коли приїде на нихъ черга стрѣляти. Однакъ євѣя кровъ п. Держановского замутила єму мабуть у голові, и воін хотѣвъ, звдєсь, вистрѣльць вв боку тиручити властиво о стрѣльця, кол. бы той не поцѣлявъ кулѣ; а маючи стрѣльбу потаномъ системою, стрѣлявъ такъ нещасливо, що коли не хлопця, то когось иншого зъ участниківъ мусівъ бы бувъ поцѣляти. Поступокъ сего недорослого „мѣреда“ тмъ більше караюмий, що зъ тую самою стрѣльбою мавъ воін уже разъ випадокъ на п льованю вв Л. де его стрѣльба випаляла зъ обохъ цѣвокъ на кілька кровѣвъ відъ маршала збаражского полѣта, п. Неметовского, и лишє щасъ в му випадковѣ треба завдячити, що п. Неметовскому нічого не сталося.

— Испытъ дѣвоцій вв школі видѣлової им. Шевченка у Львовѣ відбуде ся д. 29 с. м. о 9 год. зрана.

— Великій фестинъ зъ фантовою лотерією на дохѣдъ Бурмъ св. О. Николая вв Череминѣ відбуде ся вв недѣлю днѣ 30 червня по полудни на горѣ Замковій. Комітеъ фестиновий доложивъ всѣмъхъ старанъ, щобъ ся за гавѣ випала величаво, якъ найхосеннѣше для бурмъ. Сподѣємо ся припадъ не лишъ нателітентів, але и оелянъ, котрі тмъ покажуть найлучше, що розуміють и підпирють своє народне дѣло.

— Школьна реформа вв Россіи. Комісія для реформы вв середнихъ школахъ нѣдѣ проводомъ міністра Ванновского ухвалила, зъ початкомъ шк. року 1901/2 звести вв гімназіяхъ вв I. и II. класѣ языкъ лат., а вв III. и IV. языкъ грецькій, а натомѣсть увести вв двохъ нижнихъ класкахъ науку исторію, а у вищихъ науку географію. Вв реальнихъ школахъ уводити ся вв I. и II. кл. науку исторію а поглубше ся науку математикъ вв I., а географію и наукъ природничихъ вв II. класѣ. Вв 1902/3 р. перемѣнять ся перші пѣти класѣ гімна. а вв 1903/4 р. заводеть ся змѣнену програму вв трѣхъ старшихъ класкахъ, такъ що зъ 1905 р. покінчить ся цѣла перемѣна. Уквѣнчанамъ середню школу буде прислугувати право а полектѣ вв службѣ воісковій и при вступленю вв службу державну.

— Посѣдна перепись населєня Галичини, переведена 31. грудня 1900 р., высказує, що Галичина числила 7,317,023 мешканцівъ. По обрду було: 3,103,410 греко-лат., 3,352,308 римъ-кат., и 820,845 юдеи. ввроспавданя. По-розговорию мовѣ було 3,084,312 Русинѣвъ, 3,989,538 Польакѣвъ и 201,846 Ымѣцѣвъ. Числа вв писати умѣло 2,210,453, тільки читати 446,154; отже на аналіфабѣтъвъ припадає 4,660,417, т. є. янъ разъ двѣ третини населєня.

УВАГА. При гэсню ріжнихъ рап на те звернути треба найбільше уваги, що підковите загаве т-ді доперва наступити, коли усноє ся зъ рапъ вѣ недѣлѣрї частини. Коротко жжжжж, треба рапъ а самого початку хорошихъ передъ усякимъ зазначеніємъ і уживати холодинокъ, усмѣрнююхъ бѣль сцену, щобъ запобѣги запалєню. Давимъ, д бримъ, спеціально до сїї цілі надаючи ся домалимъ средствамъ и найлучше знає праска домашня мастъ а антикн В. Фратієрѣ, п. к. надворного доставни вв Празі, котру можна дістати і вв тутѣшнихъ антиках. — Гляди ісерат.

Наука, штука и література.

З руської сцені.

В висторѣ (25 с. м.) грали „Вихованцѣ“, зъ актовою комедією Янчука. Визальний змістъ сїй „штуки“ знаний мабуть уже и вв воробцямъ

по дахах, не то людамъ, що інтересують ся нашою сценою. Прямо досада бере, що трагити ся часъ на такі „штуки“, що марнуєть ся силу артистів на їхъ представлєня. Але... „треба робити касу“, а публіка жадніє снѣху і снѣнів! Тожъ да-сь такі річі на сцені, які під її „смакъ“ підходять, пакуєсь поміжъ акти нічимъ неумотвовані снѣви і даєть ся представлєня.

А публіка, хоч тамъ не дуже богато її було, дѣсно убавилась та усмѣялась до розцукку. Во янъ же не снѣмїлѣсь, двѣлячи ся пр. на гру п. Шеремети (свата), котрий вв кожнімъ представлєню „Вихованцѣ“ що разъ то нові владумѣ дотепи!.. Правда, тмъ мужика, виведений п. Шереметою, сильно скаринатурований (сподѣваю ся, що зъ вини автора, хоч, не читавши „Вихованцѣ“, — ся „штука“, на щастє для нашої літератури, не друкована, — не може сего сконстатувати); але єє болѣло би хіба лишъ мужика, що „панъ“ роблять собі зъ него снѣхъ, або заілого „хлопчована“. Для великомѣської публіки такого подавай лишъ якъ найбільше! Про гру п. Основичевої (Катерини), п. Рубчаковой (Олеї), п. Рубчака (Семена), п. Шереметової і п. Юрчанка (дѣтий Катерини), п. Гембїцконого (дяка) годі що нового напєвати, бо гра їхъ усе вв тій „штуці“ рівно знаменити (п. Гембїцконого, мабуть не зъ його вини, сильно скаринатурована) і жалѣ лишє, що на таку „штуку“ потрачена. З ролі Омелька (п. гравъ дѣвнѣше п. Стадникъ) вивчавъ ся п. Григоровичъ, котрий зновъ вернувъ на нашу сцену, зовсімъ удачно. Пп. Даків і Захарчукъ, котрі виступали вв ролі гостий, могли прибрати ся трохи менше каринатурно. Тажъ не всѣ мужики маютьъ таке якєсь обридлєне волосє (а їдучи вв гості, причєсують його бо-дай), медвежі рухи і дурноваті мінѣ; троха культурнѣше представлєня мужика ні крихти не зашкодило би, хіба ще помогло би. Часъ уже разъ згрівати а шаблѣномъ!

Окрема заглядка належить ся снѣвант, тмъ бѣльше, що тееръ всажено вв третій актъ „Вулицѣ“ Ф. Колесни. Тільки артисти не повинні забувати, що вони не дають концертъ, а живе житѣ представляють, тому и заховувати ся треба відносно до того. Передъ вв збірнихъ сценахъ, і снѣвомъ и рухами, вєла паниа Бучманівна. Снѣванъ загальомъ випаля дуже добре. Для такої самої „Вулицѣ“ вврта було шти до театру.

Режисері можна би закннути дещо, якъ пр. те, що жнїці приходять до хати, аби їхъ засєсти на низу жати, а не мають сєрїв зъ собою. Чи оїєсли по дорогі, що кожда бичме за сєрїомъ до дому? І на такі дрібнїці зважати не завадило би.

М. Лозинскій.

Родимці! Пам'ятайте про будову руского театру!

Видавництва надбєлани Редакції.

— „Молода Україна“, ч. 5. 16. за май і червень 1901 р. Зміст: Іван Труш: Вржаниа зъ мѣлїи Шевченка. — Василь Шурт: Прологъ концертъ імазєвальної молодіжї вв Перемішї і вв пам'яті 40-овихъ роковинъ смерті Тараса Шевченка. — С. Людкевич: Про основу і значєня снѣвности вв поезіи Тараса Шевченка. (Далѣ буде.) — Микола Височанський: Васильшини вв школахъ. — Тарасові обиди. — Хроніка а нашого житя. — Хроніка зъ чужого житя. — Бібліографія. — Дрібні замѣтки.

Русини! Пам'ятайте на Дѣмъ Товариства „399А“ у Львовѣ.

Телеграмы.

Вѣдєнь 27 червня. Вв Бруку п. Л., збѣднъ ввчєра відѣхавъ цѣсаръ, арештовано историчного анархіста. Старостою вв Бруку одержало було передъ тмъ депешу зъ Базилѣ, що збѣдтамъ виѣхавъ до Бруку збѣдтний анархістѣ. Вв наслѣдокъ тои депешъ зааряджено средства осторожности, котрыхъ результатомъ було арештованє небезпечного туриста.

Парижъ 27 червня. Графъ Лірѣ Саліса за-суджено зъ признаннѣмъ лагодничѣ обѣтанивъ 72 голосами противъ 58 на 3 лѣтню баніцію.

Мадридъ 27 червня. Вв Валенці анти-клерикала окружила церковь, вв котрій вѣдбувала ся новѣльня процесія. Демонстранты вытѣкли шибѣ и хотѣли зашнѣгати вѣдѣ. Вв гато жѣвѣкъ пошлѣло. Процесія відбула ся доперва підъ охороно поліції. Демонстранты вытѣкли ще шибѣ вв семинарію архієпископѣ и вв церквѣ Кармелітѣвъ. Вв шю знайде-но вв Церквѣ плякатъ заповѣдуючїхъ, що всѣ церкви вв архієпархіи бу-уть спалєні. Вв Норєнѣ вв Санъ Хуанѣ дѣбно спалєно церкву.

Лондонъ 27 червня. „Таймъсъ“ доносить зъ Нового Йорку, що російскій амбасадоръ гр. Касіи передъ відѣздомъ до Європи высказавъ ся супротивъ одного зъ давнѣшкарѣвъ, що цѣлоз-тарифнїй роздѣлѣть мѣжъ Россією и Америкою походять зъ американьскои вини. Коли бы Америка подумала надѣ справно, побачила бы, що розпочинає дѣругу и зъ горы програму борбю.

Новый Йоркъ 27 червня. Державний секретарѣ мавъ сказати, що коли би тільки годину мѣгъ розмовити ся зъ російскімъ міністромъ фінансѣвъ, переконавъ бы его, що цѣла борба полягає на непорозумѣнню.

Пізьню 27 червня. Фабрика Шкоди одержала зъ Англіи замовленє на 13 вагоновѣвъ арматѣ, котрі будуть выславѣ до полудневои Африки.

Книгарня ім. Шевченка має також на складі
музичні композиції Лисенка.

Передплатата на „ДЗМО“ и малешинство са изнораче
главни у Львовѣ.

Передплата на „ДВЛО“ за літер. додаток

[illegible]

Абы доповнити образъ тяжкого фінансового положенія посѣлости нашої шляхты, подамо коротко станъ гіпотечного обтяженія

в 4 томах, під ред. проф. О. Колесни і Дра Ів. Франка. I-ий том (поезія) має вийти в серії або вересні, II-ий (повісті) в грудні або січні, III-ій і IV-ий (драми, матеріали біографічні і студії про Федьковича) вийдуть пізніше; ціна за комплект, на даний час, хоче за оправою — 6 зр.), дістане 25% опуску з цілих видань (не враховуючи в той передплату приймає тільки Наукове Товариство імені Шевченка безпосередньо). 8-3

Виходить у Львові ще один (крім «Львівського») літературний додаток до «Львівського» — «Літературний додаток», «Вісник літературних новин» виходить в другому, а в другому виходить на першому разі в «Літературі».

Передплата на літературний додаток: у Львові Адміністрація «Львівського» у Львові ч. 24. Центральне бюро оголошень у Львові ч. 11, в Бюро газети у Львові ч. 9, в А. Олександровського у Львові ч. 2; — у Львові: Л. Крижановський; — у Львові: М. Дік, Л. Селігман; — у Львові: F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hakenstein 4; 1/2 let I. Wallfischgasse 18; в Франкфурті в Гамбурзі: M. Hakenstein & Co. 1/2 let.

Передплата на «Львівський» та на літературний додаток: у Львові.

ДЗЛ

Передплата на «Львівський» та літературний додаток: у Львові: на цілий рік: 16 гр. на цілий рік: 22 гр. на пів року: 8 гр. на пів року: 11 гр. у Львові: на цілий рік: 14 гр. на пів року: 7 гр. на чверть року: 8-50 гр. на місяць: 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація та Експедиція під ч. 24 у Львові. — Рукописи вставляються за літою на попередній застережний. — Редакція неоплачує вихідної кошти. — Кошти не вносять до кінця 6 гр. на пров. 7 гр. — Статтями вихідні приймаються за поштом 10 гр. в день одної сторінки літературної або за літою в день одної сторінки літературної або за літою в день одної сторінки літературної. — Кошти не вносять до кінця 6 гр. на пров. 7 гр. — Статтями вихідні приймаються за поштом 10 гр. в день одної сторінки літературної або за літою в день одної сторінки літературної.

Интерпеляція д-ра Окуневського и тов. до п. правительственного комисаря в справе народных школ.

(Конец.)

Як погодити, що рада шк. краєва з засадою безсторонності та обов'язком учителів не м'шати ся до виборчої агітації, що учитель з Завалова, підгаєцького повіту, Кноп, власне за ревну агітацію коло вибору правит. кандидата (вона то власне як президент виборчої комісії в Підгайцях постарав ся о те, щоб було тільки голосів для правит. кандидата, кілька з Бережанів телеграфічно зажадали, а не его вже в той була вина, що в Бережанах при обчислюванню помилили ся) зостав комисарем конскрипційним аж на 5 сіль? або що управитель школи в Доброводах, того ж самого повіту, Скульський, за — подібний заслуги в голосуванні в V. курії за правит. кандидатом, зостав р'внож комисарем конскрипційним в своїм селі? — що лише за р'вний патріотичний услуги удостоїли ся таких же виглядів учителів Полян (з Горожанки, Швейкова, Богатківців и н.), а жаден з учителів Русинів того не дбав? або як могла власть школьна допустити, щоб учитель Казимір Новотарський в Струтині, золотівського повіту, через цілий час виборчий по корчмах ганяв ся за виборцями, розпивав людей, щоб их лише склонити до віддання голосів на прихильників п. старости, що замовчано его комисарем конскрипційним аж в 4 селах (в Струтині, Фольварках, Зарванці и Луці)?

Як оправдає Рада шк. краєва перед державними законами основними и перед своєю совістю такі стані р'вчей, що не досить вже впроваджено законом з дня 23 мая 1895 ч. 58 до ради шк. місцевої репрезентантів позамісцевих, як польського ксьондза на Русі, репрезентантів обшару дворського и делегата повітового вид'їлу, и давши в той спосіб можливість кожного часу амажоризувати місцевого руского священника и руских радних, виконують тепер еще окружний ради шк. той закон в той спосіб, що піддають в ради шк. місцевої руского священника під розкази дворського економа, або волять школу замкнути, або лишень руский священник не осягнув місяця передсідателя ради школи, як то стало ся в Матерові, в Хішевичах, пов. рудецкого? або залучують в найнеприродливіший спосіб кілька громад під одну раду шк. місцевою, щоб тільки переперти вибори протегованого п. инспектора на передсідателя ради шк. місцевою, як то було в Немірові з Александром Строминим, протегованим п. инспектора Орнатовського за те, що п. Стромке приймав до служби на львівського брата руского инспектора Орнатовського. А о замовчуют, як в Хлівчанах, равск. повіта, «dogadca» місц. ради шк. Іосифа Гольцера, львівського дворського, з усуненням від урядована Василя Клебана хабі лишень для того, що п. Гольцер в приналежності п. инспектора и п. инспектор має де собі підчас візитації прийняти погостити.

Як оправдає рада шк. краєва, що на просьбу комітету читальні «Просвіти» о позвоненні 24 лютого с. р. на уряджене торжества пам'яті 40-літньої річниці смерті Т. Шевченка в школі в Тернопільській п. р. рада шк. краєва рескр. з дня 17 червня 1901 ч. 4775 відказала, а так само відказала просьбу на засіданні Руского тов. педагогічного в школибні будинку в Олесеві, але за те волю було в цілому повіті збаражувати якийсь агітаційний труп Фурмана давати представлення в школах, а так само волю в Олесеві в школах давати польський агітаційний вистави и wieszczki listopadowe?

Як усунути Рада шк. краєва таку польську відповідь на руске письмо господаря з Княздвора Михайла Ясикового, печеніжинського повіта: «Dyrekcya s. k. Seminarium naucz. w Stanislawowie 26 września 1900. Do Pana Michała Jaskowa w Knaźdworze. Przy zwróceniu załącznika podania zawiadamia Dyrekcya, że prosby o przyjęcie syna do tutejszego Zakładu, wniesionej 12 września 1900 do s. k. Rady szkoln. kraj. z powodu przepełnienia i spóźnionej pory nie może uwzględnić. — Jan Wojciechowski». — Коли та сама рада шк. краєва, Владислава Бунікевича побачить, бо 2 жовтня, прийняла до тей семінарії учня, и да нево не було переїздення, а другого Кароля Фидеркевича прийняла на пригот. курсу в той семінарії аж 25 вересня и тогди на курсу було 60 учеників?

В якій гармонії стоїть сей поступок ради шк. краєвої з відказом тей же ради шк. краєвої до ради шк. окружних з дня 9 лютого 1900 ч. 19.388, щоб приходили селянським и маломіщанським дітям в поміч радою и ділом?

Як те погодити з правдою, що п. віцепредсідателя ради шк. краєвої Бобжинський, на засіданні 6 марта 1899 публічно з собою упевняв, що семінарія женської на виході, в Черемшані и у Львові, суть утративистичні, а мужеский «pawet ściśle utrakwistyczne», коли тепер сама рада шк. краєва констатує в об'явку з дня 6 марта 1900 ч. 19.161, що дирекція тей семінарії, розуміє в порозумінні з членом ради шк. краєвої як передсідателем комісії екзамінаційної, десятками л'т звільняла абитуриєнтів против постанови організаційного статута від іспиту з руского языка (не говолячи уже о здаванню писемних предметів в тей т. з. утративистичній семінарії з руского языка) або що прим. в т. з. «ściśle utrakwistycznym seminarium» в Зальцбурзі учать ся в руском языке лишень декілька предметів, т. з. математики и исторії натуральной, а сам п. директор на годінні руского языка говорить майже через цілий час по польськи, що ученикам не волю тям навть русунку або квітів на стіпендію по руски підписати; як то собі витолковати, що в такій же самій «ściśle utrakwistycznej» семінарії в Самборі з руском языке учать лишень математики, исторії натуральной и господарства, и то лишень в декілька класах, що и ті посади учительські до математики обсаджую ся Поляками (тепер св'язко п. Глоговський), котрі по руски не уміють; що всь оповіщення дирекції, всь напис над с'лами школибні в семінарії з виником школи вправ, суть чисто польські, и що взагалі цілий вигляд тей семінарії під управою п. Кротохвеля в такий, як бы семінарія та були десь в Кракові або Тарнові?

Підписи:

Польскій людовць.

Вчера відбув ся в Тарнові конгрес польского людового сторонництва при участі 500 делегатів и мужів довіри з 26 повітів, и 9 послів сторонництва до союму и до ради державної. Станіський реферував о статі організації сторонництва и его реформ. Бесідники представили проект зміненної організації, після котрого найвищою властю сторонництва в конгресі, т. з. з'їзді делегатів комітетів и мужів довіри вибраних начальною радою по 20 з кожного повіта. Коли конгрес не радить, справи сторонництва полагоджує тимчасово начальна рада, аложена з повітових делегатів, мужів довіри и послів, далше вид'їл начальної ради и виконувачий комітет зложений з 5 членів. Предложенний проект ухвалено одноголосно. О праводержавній становищі Галичини реферував Б. Вислоух. На его внесення

ухвалено слідуючі резолюції: Домагаємо ся: 1) Самостійности королівства Галичини и Володимирія з великим кн. Краківським до границь зазначених соймовим внесенням Фр. Смольки дия 52. серпня 1868 р., т. з. такої становища в монархії, яке має угорське королівство. 2) Розділу з волю чеського населена чеської часті Шлезка від польской и прилучення сеп послідної до Галичини. Закн се наступити, пошанованя прав польского народа на Шлезку. 3) Яко підставу справедливон самоуправи нашої дільниці рівного, загального, безпосередного права голосування до союму и аби ся нерозривна цілост автономічних уряджен з горожанськими правами була основною постановою краєвого статута.

Коли прийшла черга на справу відносив до кола польского и стоялов'ї, конгрес ухвалив резолюцію поставлену п. Вітковським, що в колі польскім, опертим на теперішній статут послі людового сторонництва не могли бы успішно працювати по мысли програми сторонництва, и тому просят злути людових послів з волю польскім при теперішніх обставинах пошкодити бы людовій справі.

Приступлене 4 християнсько-людових послів до кола польского без відомости и дозволу союзу обох людових сторонництв, не зважаючи на згоду люду, однак се приступлене унеможливило тим чотиром послам и их прихильникам спільну акцію з людовим сторонництвом в праці над зrealізовав спільною програмою, а спеціально сего уступу програми відносячого ся до поборова реакційних елементів, ворожих народи у всіх областях публічного життя, отже и на парламентарній арені.

З'їзді цікавий для нас тим, що показує нам, як то поводи всь польскій сторонництва зачинають ити під команду ворожої народної кліки, котра захопила всь владу и всю власть краю, а що найменше самі будучі для себе засади сходів, котримамі верховоды затинуть их колі в безвихідний лабіринт своєї реакційної політики. В форш резолюції людові вже доповнили свою програму давним жаганням наших и своїх власних гібридів, жаганням державної автономії Галичини, яко «нашої (польской) дільниці». Забули при том, що половина населення нашого краю выступить против такої автономії «нашої дільниці» з гримом, а може и нападальним «veto!» Ухвалена з'їздом резолюція домагає ся розділу Шлезка на польську и чеську часті, «з волю чеського населення», що автономія Галичини може зависати також від руского населення, будь що будь численнішого, як чеське населення на Шлезку, польскій людові переселляти. Не переселляти они сего! Але их інтелігентний проводники, кормлені шляхотско польскою шовіністичною літературою, суть хлопоманами лише в рамках польского шовінізму. Ті «хлополапи» відносять ся до руского хлопа з такою ж самою погордою, з такою самою ненавистю, з якою відносять ся до нас ті, котрі так само як нас ненавидять и при кожній нагоді копнуть ногою польского хлопа, а навть в сойм плюнуть ему в лице словом «bydlę!»

«Bez tych rapów obejdziemy się», сказав в своїй буті представителів польских на відділ до представителів руского хлопа в сойм — «bez tych chłorów obejdziemy się» сказали тепер в своїй короткозорості и глупоті представителі польского хлопа до руского хлопа. Чи ви паніч не забули, що між руским населенням живе чимало польских хлопів, котрі можуть дуже эле вийти на введеніямі нами національним роздріям між галицьких хлопів. Уважайте, аби накинени вами гасло: «bez tych rapów obejdziemy się» руский хлоп не відновив своему польскому сусьдові: «баба з воза, конямі леще... з Богом Параню!» Ми нічо, не боємо ся так, як введення пануючої в горі нації

нальної сварки між маси сільского народа. Однак, коли ви мудрі, дрте від до горі, кидаете ся з мотыкою на сонце и спільно з спільними нашими ворогами розпочинаете боротьбу з нами, ми певно не злякаємо ся и в'їдливо вам тою самою, аю и ще л'їпною м'яркою. Чи подаку вам за се польскій хлоп, що поселив ся між нами, сумішавмо ся.

Правда, проводники людовців забавили ся з великих політиків в засерегли собі junctim між державною автономією Галичини и демократизацією адміністрації, репрезентативних и законодавчих т'їл. Тимчасом они в своїй зарозумілості знов забули, що не они, славні демократи, мають тепер власть переводити якй небудь політичний реформ. Сю с'їлу має сторонництво, котрого головним політичним постулатом є ині автономія Галичини, а котрі загальне голосування и ині подібні реформи так ненавидять, як інтелігентний проводник польского хлопа ненавидить руских хлопів. Коли справа автономії Галичини стане ся справою актуальною — а є она такою в кожній хвили, коли правительству потрібна ласка кола польского — коли шляхта буде маг в парламенті добуду хвалю, певно переіре автономію Галичини и не буде пытати, з якими реформами людове сторонництво вже справу відокремлена Галичини.

Вирочім, так то вже в політиці буває, що коли є вигляд на зrealізовав хоч в один з головних точок програми якого сторонництва, се сторонництво перемінює ся з принципіального, на практичного політика. Сторонництво зачинає бавити ся ся тогди в «політику станів». Тогди навть «науково» потрафити доказати, що який програми не може зrealізовав абдрау з цілості, що єи реалізує ся «етапами», точна по точці. «Насамперед кінчик одного пальця, відтак цілий палець, потому другий, и так зловимо за цілу руку. — Насамперед береть автономію Галичини, а єи демократизація буде вже природним наслідком автономії». Коли акція галицьких консервативів в цілі відокремлення Галичини буде мати вигляд на успіх, людові, «аби неуможливити зrealізовав одної точки програми», плюють на своє junctim, демократичні постулати и реформи відложать на позніше, и «на хвили» переідуть з політичний табор шляхти. По осягненню автономії Галичини о яких небуде демократичних реформах не буде вже найменш бесід, о том не буде волю навть згадувати, бо над політикою в Галичині, не буде контролю теперішнього центра держави. Нехай тогди пан Вислоух поставит в сойм — очевидно, наколи его туды доустиать — внесее о заведенні загального голосування! Нехай выступит з таким жаганням, а почує так, чого не позволив бы собі сказати навть рідній мамі. Що пан Йордан тогди скаже ему, коли вже тепер позволив собі від адресою польского хлопа крикнути «bydlę!»

Соймові справи.

На засіданні комісії для рентових загород в суботу, по короткій дискусії ухвалено проект закона: 1) о часовій неподільності середних господарств користаючих з рентового кредиту, 2) о творенню рентових осель, 3) о емісії рентових листів до висоти найбільше 5,000,000 корон номінальної вартости.

Окрім того ухвалено вбавити правительству, аби: 1) постарало ся о державну субсидіарну поруку для тей л'їстві, 2) аби с'їлата рат могла відбавити ся за посередництвом податкових урядів, 3) аби комісія для рентових осель признало можливість

Colosseum

Театр вечини

поді дирекцією 145 30-45

ЕРНЕСТА ТОРНА

Щоденно світле представлення (в неділю два представлення.) — Виступи перворядних сил артистичних Початок о 8-й год. вечором. — Білети до набути в бурі днівниці п. Пльона, ул. Кароля Людвіга ч. 19

са самъ; реформируйте свои бедпрки, бо то цѣле нещасте людсе!

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Отворене фѣліи „Просвѣты“ въ Старомъ Самборѣ. Дня 4 червня вѣдбуло ся въ Старомъ Самборѣ отворене фѣліи „Просвѣты“. Справоздана о томъ не подано заразъ до загальною вѣдомости, бо не було умовъ и оденъ спускавъ ся на другого. Само торжество вѣдбуло ся при дуже численно збранимъ народѣ. Сала братства кушнѣрского выповнила ся по самі береги и богато людей мусѣло стояти на дворѣ та водтамъ черезъ вѣско служилъ уважно бесѣдникѣвъ. Зборъ отворивъ о. И. Яворскій назъ Сгрѣблявъ промовою о цѣли и задачѣ товариства „Просвѣты“, особливо ен читалень и фѣліи, и на предсѣдателя зборѣвъ предложивъ о. Д. Лепкого, пароха въ Старомъ Самборѣ. О. Лепкій привѣтавъ збранихъ дуже теплою, зъ сердца плывучою промовою и, представивши представителю власти политичной въ особѣ секретаря ц. к. староства п. Солтаса, приступивъ до 2 точки дневного порядку, выкладу п. В. Короля о тугучихъ навозахъ. Выкладъ бувъ (дуже старанно обробленый и для селянъ въ надзвичайно приступный и зрозумѣлый способъ выголошени). Зъ собою привѣвъ п. Король такожъ кѣлька прѣбѣвъ штучного навозу водъ Товариства акційного у Львовѣ и показувавъ селянамъ. Веѣмъ слушала выкладу зъ великимъ зацікавленемъ, а секретарь п. Солтасъ не мавъ словъ похвалы для п. Короля. Веѣмъ выкладъ его пыльно собѣ отувававъ, — не за-для справоздана, а для власной науки. Однѣ только „качковые“ старомѣскій уважали се за непотрѣбне для себе и не только что самі не хотѣли слухати, але и другіи не давали и черезъ цѣлый выкладъ нарочно прозвали голосий бесѣды позадъ збранихъ, якъ що ажъ кѣльканадцять разъ треба було ихъ упоминати и загрозити навѣтъ примусовымъ выдаленемъ. Третій рефератъ выголошавъ о. М. Зубрицкій въ мѣстѣ на тематъ: Що може насъ двигнути, зъ упадку економичного?, въ котромъ указавъ на конечну потребу закладаня краминьцѣ по селатѣ, що обѣла злученія зъ „крамарскій союзъ“ могли бы спроваджувати для сеѣ товари цѣлыми вагонами и зъ одной стороны подавали бы людямъ добрый и дешовый товаръ, а зъ другой могли бы зняти ся пере продажею на большу скляку покладѣвъ, а зъбѣвъ и нищихъ рѣчей. Надъ рефератами п. Короля и о. Зубрицкого вѣла ся ширша дискусія, въ котрой заборали голосъ и селяне. Подѣвъ зборѣвъ вислало ся (богато новыхъ членѣвъ до „Просвѣты“) и деякі зложили за разъ свои членскій вклада. Выбрано такожъ выдѣлъ, а сей головою фѣліи выбравъ о. Д. Лепкого.

Соймъ краевый.

[IX. засѣдане 1 ого липня 1901.]

Засѣдане отворивъ маршалокъ краевый о год. 11, и вгадуючи про смерть пос. Вайля указавъ на его успѣшну працю для добра краю и сусѣльности. Послѣ черезъ повстане вѣддали честь его памяти, що занотовано въ протоколѣ. Секретарь пос. Незабитовскій вѣдчуге сякъ лѣтній; для поперта одной зъ нихъ записаний бувъ до голосу пос. Вини чукъ, але, якъ звичайно, не було его въ сала. Пос. Крайновскій поставивъ наглаго внесене о помѣчѣ для погорѣльцѣвъ мѣста Сокала, навѣщеного пожаромъ дня 28 ого м. м. Наглаго внесене поперъ пос. Вахнянскій, по чѣмъ внесене се вѣдбуло до выдѣлу краєвого.

Зъ порядку дневного мотивувавъ пос. Вуйцѣвъ свои внесене о заряджене слѣдства въ справѣ надужитѣ урядникѣвъ администраційныхъ при посылѣхъ выборахъ до рады державной. Бесѣдникъ въ острыхъ словахъ критикую поведение урядникѣвъ при выборахъ, вгадуе про масарско-броварный средства, якими перекупувають выборовъ, розкаже, якъ то старосты зывають вѣйтѣвъ на сесіи, на котрыхъ роздають инстрүкції, якъ перевести выбѣръ правительственного кандидата, а опѣла переслѣдуютъ тѣхъ, що не повинуютъ ся ихъ приказамъ; вѣдчуге кѣлькадесятъ случаѣвъ шахрайства, перекупства; терроризму и враждебъ голосѣвъ зъ урны выборовъ зъ рѣжнихъ повѣтѣвъ, якого допускали ся урядники при выборахъ, и давуе ся, що намѣстникъ на звѣвъ таѣмъ надужитѣ, котрі мають асыякъ знамена вѣлчынн, „устерки“. Зануту вѣвъ пана намѣстнику, — каже бесѣдникъ, — чи въ Галичинѣ обовязуе яке право, чи для насъ нема рѣвнотѣ мѣрки, чи на шахрайствѣ нема кары? [Намѣстникъ вѣдчуге раженами.] Маршалокъ убѣднувъ бесѣдника, чтобы не уживавъ непарламентарныхъ словъ, на що сей вѣдповѣвъ, що до тѣхъ, котрі допускають ся такихъ архаичъ и брудныхъ надужитѣ, годѣ приложити чѣмъ егѣте. Поручуе справу его придержаня въ частѣ выборовъ, а опѣла вышудасованя его черезъ жандармѣвъ; прагадау справу арештована ред. Реваковича занутуе, що сказали бы паны зъ сторонництва шляхты, коли бы зъ ихъ членѣвъ обѣщавъ ся въ подобный способъ староста. — Пос. Олесанцкій поправа внесене пос. Вуйцѣка, бо яко рускій посолъ знае зъ переконана про богато больше надужитѣ при выборахъ, нѣмъ се подавъ пос. Вуйцѣвъ; въ той справѣ внесена була торѣкъ рускими посланими интерпелляція, на котру до теперъ не вѣдповѣвъ комисаръ правительственный. Доказати, що се неправда, або запобѣгчи злѣму, повинно бути справою „говору“ правительствѣ.

По томъ забравъ слово намѣстникъ Пиньскій.

Указавъ факты уважаа за переченій; кожду справу розслѣдувано совѣстно, трѣхъ радникѣвъ вѣдбуло по Галичинѣ и доходили надужитѣ. Перъ дѣ вытѣрами выдавъ старостамъ припоручене, чтобы переводили выборы легально; таѣмъ наказъ выдавъ и теперъ. Арештоване пос. Вуйцѣка старостою було не п. аны, за що дѣставъ староста „osleg wukniecie“; такъ само допустивъ ся староста Ричі „dewnego zawinienia“, придержуючи ред. Реваковича, за що дѣставъ такожъ „wukniecie“. Факты указавъ въ интерпелляціи д-ра Олесанцкого были предметомъ дождженя; але богато въ нихъ пересады. Однакъ въ вѣлчыхъ случаяхъ справджене надужитѣ урядникѣвъ, противъ котрыхъ переводитъ ся теперъ слѣдство дисциплинарне. Протестуе противъ того, немовъ бы въ краю не було вѣлчности, а зъ конституціи лишились лише шматы, бо всюды трафляють ся малы похвалы.

Зъ дальшихъ нарядъ здамо справу завтра.

ПОВИНКИ.

— При змѣнѣ мѣсяца и кварталу, Адміністрація наша просить Ва. передѣлать кѣмъ о вѣчне вѣдомосте передѣлати за липень вгадуючи за III. кварталъ зъ пригадкою, що на вѣдѣтъ часописъ не высылаетъ ся.

— Репертуаръ руско-народного театру. Въ сала тов. „Gwiazda“ вѣвторѣвъ дня 2 с. м. першій разъ „Кривоприсяжный“ образъ зъ жити гудульського зъ свѣтами и танцами Анцѣя Грубера. Въ четвертъ 4 с. м. „Душеубы“ образъ народный въ 5 дѣяхъ Тогобочного.

— Композиторскій концертъ о. І. Кишакевича. Дня 7 н. ст. липня т. е. въ Недѣлю на „Иванка“ вѣдбулося въ Перемышлѣ першій галицко-русскій композиторскій концертъ авѣсного нашего композитора о. Іосифа Кишакевича при сѣбѣ участи мѣшаного хору перемышского Бояна, хору перемышскихъ питомцѣвъ и повной оркестры 9 полку пѣхоты. Сей концертъ дасть музыкальній публицѣ нагоду познавати способности композитора, его спроможность орудовать гелосами живочными и мужескими в оркестроу, его индивидуальнѣ въ мелодіи, вгадѣ цѣле его знане, композиторъ представитъ ся широкой публицѣ, чтобы середѣ музыкального свѣта зняти мѣсце достойне своему знаню и своему таланту. Якъ велика трудность въ аранжированіи такого концерту, може собѣ уявити возкій, хто, маючи свободу выбирать зъ композицій всякихъ и розличныхъ композиторѣвъ, укладѣвъ кола-небудѣ концертную программу. Въ таковѣ концертѣ бере на себе самъ одинъ композиторъ одѣлчальность за артистичне аранжироване цѣлой программы. Ще больша праця и трудъ для силъ выконуючихъ, бо ихъ задачею вѣтъ: познати индивидуальность композитора и у выконаню такъ ся слушачамъ подати, чтобы музыкальная публика була въ силѣ выробити собѣ образъ творчества и способности композитора. И зъ одной и зъ другой стороны треба не лишь великою рутинѣ але и працѣ, а передовѣмъ совѣстного переведеня поднатога дѣла; а що о томъ послѣднимъ не можъ и на хвѣлю сумнѣватися, за се рушити публицѣ такъ особа о. композитора якъ и хоръ перемышского Бояна, що здобувъ собѣ вѣже такъ почтене мѣсце середѣ свѣтучихъ дружинъ на галицко-русской землі, а въ кобца и прехорошій свѣжій и ядерный голосъ, якими величавъ ся сегорѣдній перемышский потомѣвъ. Сподѣватися належитъ, що руска публика зумѣе оцѣнити сю такъ величну хвѣлю першого композиторского концерту своего питомого композитора на галицкой Русѣ, а зѣхавши ся на вечерѣ 7 н. ст. липня заохотити композитора и до дальшого не конечнѣ вѣдчуге пѣвъ руского композитора и покаже, что Русѣ не на жарѣтѣ славѣ середѣ всего Славянства: „спѣвольбовую Русею“.

— 3 Чиникова пѣшутъ намъ: Заходжу до sklepu Kółka rolniczego въ Чжайковѣ, дѣлюсь; лежить на столѣ XVIII Sprawozdanie z czynności Kół roln. за г. 1900. Перевѣрѣтаю на сторѣвъ 55 и читаю, что въ Чжайковѣ Kółko roln. числѣтъ 70 членѣвъ, вѣдбуло 28 зборѣвъ, мавъ 35 даель и 3 часописа. Даты суть зовѣмъ неправдѣвъ, бо ось что я до вѣдѣвъ ся від скле.ара Максима Шабатурѣ: Членѣвъ в 30, а мѣжъ нами жидѣ Пейсахъ Фотельфентеръ, котрого перехрѣстили въ „Kółku“ на Олеску Штанька; засѣданъ чѣмъ зборѣвъ було лише 5, ни жидѣвъ нема жидныхъ, а газетѣ зъ выимкомъ „Przewodnika“ такожъ нема жидныхъ. Ось азы то główny Zarząd выдае sprawozdania: — Цѣкавы.

— Паны берутъ ся до панѣвъ. Выдѣлъ галицкою щадничоу касы рѣшавъ на своихъ послѣднихъ засѣданю призвати всѣхъ провинныхъ ся въ мѣлюовой розгратѣ той инстиціи до одѣлчальности. Не богато то по можѣ, бо деякі уже померли, та межѣ живыхъ еще найдено п. Малаховского, тепершного славетного президента мѣста Львова, котрый, коли бувъ свидѣкомъ щадничѣвъ, навѣтъ ѣи при спродажѣ Братковѣвъ страты на 64.000 кор.; отже теперъ домагоуть ся вѣдѣвъ него звороту той сумы. Ё то капля въ море на мѣлюовой страты, але добре и те; а може по томъ початку найдутъ ся и инші, котрымъ выдѣлъ галицкою щадничѣвъ счѣче заглянути въ кашени.

— Директорѣмъ краєвого шимтѣа у Львовѣ именованъ краевый выдѣлъ д-ра Іосифа Старжевского, дотепершного директорѣ шимтѣа въ Тарнавѣ. О посаду убѣдѣлось звышѣ сто кандидатѣвъ.

— П. Мих. Павлинъ просить неѣ помѣстѣти сѣю его заяву: Догучно зѣтъ тѣи, поданої в 134 ч. „Дѣла“ про дѣлѣвѣсть о. Бураадза з Републикѣвъ городенского пов. обовязаний я зѣявати, что авторомъ вгаданой таѣже дописѣ про о. Бураадза, помѣщенѣй торік у „Громъ Голосѣ“, не а д. Иван Волошинскій а Дале шевъ. — М. Павлинъ, редактор „Громъ Голосу“.

— Про нашего земляка Модеста Мѣнчинѣ ского, що скончавъ школу сѣвѣу у проф. Штокгаузена въ Франкфуртѣ, высказуютъ ся тамошній газетѣвъ дуже похвально. Вѣже въ лѣтѣмъ с. р. звернувъ молодой артистѣ на себе увагу въ Штрасбургѣ, де бравъ участѣ въ концертѣ Бетеновѣвскѣмъ и зѣвѣдѣвъ собѣ вѣгалѣе признание такъ въ французскѣй якъ и нѣмецкой пресѣ. Недавно спѣвавъ въ концертѣ въ Франкфуртѣ самъ арию „Diva Aida“ и бравъ участѣ въ оперѣтѣмъ зъ „Requiem“ Вердиго и въ квинтетѣ зъ Meistersänger-ѣвъ Вагнера. Мѣсцевѣй газетѣвъ хвалѣтъ хоршій сѣвѣвъ п. Мѣнчинского, его великій и звучный голосъ теноровый и знаменитѣ школу.

— Реорганизация буковинскіи рады шк. краєвой має наступити скоро соймъ узхвалѣтъ — въ чѣмъ нема сумнѣвъ — предложений правительствомъ проектъ. На подѣставѣ того проекту шкѣльна рада складала бы ся зъ: 1) шефа краю або его заступника яко проводника; 2) зъ 2 членѣвъ, делегованыхъ краєвымъ выдѣломъ; 3) зъ референта для шкѣльныхъ справъ административно-экономичныхъ; 4) зъ краєвыхъ инспекторѣвъ шкѣльныхъ; 5) зъ 2 грек. ориент. духовныхъ, 2 кат. и 1 еванг.; 6) зъ представителя мѣйс. вѣровсповѣданя; 7) зъ 3 членѣвъ стану учительского; 8) зъ члена, делегованого черновѣцкою радою мѣскою. Число членѣвъ таѣмъ способомъ значаю абѣлѣшае ся. А що найважѣтѣйше, что черезъ покликане 2 членѣвъ кат. вѣровсповѣданя, постановѣ засѣданъ бы въ радѣ представитель греко-кат. обряду, коли перше звѣчайно засѣдавъ въ радѣ на перемѣну разъ греко-кат. то зѣвъ римо-кат. репрезентатѣ, а такожъ и учитель зъ помѣжѣ себе выбирала бы водѣ теперъ 3-хѣ, замѣстъ 2-хѣ представителѣвъ.

— Огонь водѣ грому. Дня 24 червня с. р. ударивъ громъ въ стѣяноу господѣра Павла Паскѣ въ Чжайковѣ, убивъ 2 ковъ и приволомивъ его сына; сего водратовано тѣмъ, что обложено его землію. Стѣяны завѣдѣи еперѣтѣному ратоваю ковалѣ Михайла Ратушнѣ ского не агорѣла, бо той не пытанючѣ, что люди кричатъ, что „не годѣтъ ся“ гасити огню водѣ грому, вливавъ до 50 коновѣвъ гноѣвки и тѣмъ способомъ уратувавъ пѣвъ села водѣ немнаучного нещастѣ. Р.

— „Szkoła ludowa“, товариство, что поста вѣло собѣ задачею ширити благодѣть польской культуры головно на Русѣ, вѣдбуло своѣмъ девѣтѣмъ зъ черга вѣдѣтъ делегатѣвъ у Львовѣ. Товариство се, якъ и подобне ему тов. Kółko rolnicze, подѣлѣмане всѣми способами и средствами такъ поодинокихъ особѣ якъ и краєвыхъ фондѣвъ, числѣтъ нынѣ 14.000 членѣвъ. Численна фаланга навѣдѣнѣвъ, — нема что казати, — котрі выразно зазначаютъ, что мають старатися о „zaspojenie potrzeby szkół we wschodniej Galicyi, głównie w tych wsiach ruskich, w których mieszka ludność polska, a niema szkół polskich, tylko ruskie“. Та ми неразъ уже выказували якъ на долинѣ, что въ Галичинѣ нема властѣноу нѣ одной школы руской, а противно вѣтъ что до одной суть польскѣй, и лишь деяка ихъ часть утраквѣтѣнна, что и рускій азыкъ толѣруе по при польскѣмъ, и цѣлкомъ нема страху, чтобы польскій элементъ зрушѣвъ ся. Товариство добиваеъ такъже, чтобы и читальнѣ, нѣмъ закладѣвъ, мѣстѣли ся въ будинкахъ шкѣльныхъ, коли мы Русѣмъ не можемо допросити ся, чтобы намъ хотѣ разѣ деколи позволено якъ зборѣ вѣдбути въ будинкахъ за нашѣ громадскій грошѣ поставленыхъ. Придѣлѣваючи ся той вѣсѣй работѣ на Русѣ, думаемо злѣшнѣмъ зѣвѣзвѣвати еще нашихъ людей до того нѣмъ обовязуе, что повиннѣ громадинѣ и поголовно вступати въ члены читальнѣ „Просвѣты“, де уже такѣ в, закладѣты читальнѣ тамъ, де ихъ еще нема, та выпускати особѣ „Свѣбоду“ и другѣ газетѣвъ, чтобы устерегчи ся передъ такою повѣвѣе чужоу явѣзѣи.

— Выкупаный грошѣ. 36 Зборѣва доносятъ: Въ Храбузѣмъ 12-лѣтній хлопчина Мартѣвъ Луцѣвъ бавивъ ся на обѣнѣю, копаючи янѣка, а выкопавъ 1 1/2 літровый горнѣцъ, наповненый сѣбною монетою зъ часѣвъ Жигмонта III. 1609 р. и Казиміра 1653 р. Пока батько хлопчинѣ до вѣдѣвъ ся о томъ, сусѣды порѣзѣли монету такъ, что лишило ся всего 660 штукъ таѣхъ величинѣвъ, якъ тепершній монеты по 20 сотъ, 70 лѣтъ корѣвѣнка. Старѣство золѣчѣске забрало тѣи монеты и вѣдо сѣладо что намѣстництва, обѣщуючи Луцѣвъ нагороду; але хотѣй вѣже водѣ чѣгу мануло два мѣсяцѣ, про нагороду нѣчого не чуѣи.

— Коштовна академія. Рѣльничѣ школа въ Дублянахъ, що грубѣ тысячѣмъ коптѣуе край та выхуеуе лѣдѣи по кѣлька молодѣцѣвъ на будущѣхъ приватныхъ оціѣлѣствѣвъ для властѣте лѣвъ большыхъ поѣлѣстей, и въ сѣмъ роцѣ мае щѣсь лише 40 ученикѣвъ зъ котрыхъ знача часть навѣтъ не походитъ въ Галичину. А що нѣякі змаганя нѣ реформѣ не могли до теперъ довести до большѣхъ ефектѣвъ въ той школѣ, а навѣтъ и самі кандидаты зъ Галичины удають ся на студіи агрономичнѣ до другѣхъ провинцій, то мѣзѣ та школа водѣ теперѣ прибрѣти титулъ „Академіи рѣльничѣ“, та тѣмъ способомъ надѣють ся зѣвѣити скуды большѣ слушачѣвъ.

— Населене головѣтѣйшихъ мѣстѣ Галичины, по перевѣденѣмъ зъ кѣнѣцѣмъ 1900 р. переписѣ представѣлаеъ вразѣ зъ вѣйсковою залогою, котру вѣдѣмѣчаемо въ скобкахъ, въ слѣдуючѣхъ числахъ: Бѣхна 10.071 (691), Броды

17.361 (888), Бережаны 11.442 (832), Бучачѣ 11.756, Дрогобѣчѣ 19.432 (32), Ярославѣ 22.060 (4.358), Ясло 6.571, Коломыя 34.188 (1860), Новѣй Санѣчѣ 15.724 (575), Подѣлѣже 18.155 (460), Перемышль 46.295 (8.165), Рѣшѣвъ 15.010 (2.296), Самборѣ 17.039 (771), Савѣжѣ 6.365 (604), Станиславѣ 30.415 (3.397), Стрый 23.205 (625), Тернопѣль 30.415 (1.724), Тарнавѣ 31.691 (2.426), Вадовичѣ 6.328 (532), Золѣчѣвъ 11.842 (1.699).

— Членами культурной рады краєвой въ Черновѣдахъ именовано министерство зѣрѣ. д-ра Смаля Стоцкого и директора агроном. школы Басѣра.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Засудженнѣй на смерѣтъ за удушене власной жѣнки Кирѣль Лесѣвъ, хотѣвъ и сеѣ въ арѣштѣ позбавити житѣя. Выбывши шибѣ въ вѣкѣвъ поподѣвравъ собѣ шкѣломъ горло. Сѣостерегѣла то власнѣ сторожа, и Лесѣка перевѣзено до шпитѣля. — Доповнена черезъ нѣвъ выборы рада мѣйна въ Самборѣ уконституовалася остатѣчно, выбираючи д-ра І. С. Штармана заступникомъ посадинѣа, а емерит. профессора Ма олу Лашкевича платнымъ ассѣсорѣмъ.

Русины! Помните на народный фонд!

Выдавництва надѣлѣны Редакціи.

— Др. В. Щуратъ: Выбрани оди Гораций. Погляд на житѣ и становища автора (Вѣдѣтъка зѣ справозданя ц. к. II. гимназій въ Перемышлѣ), Перемышль 1901 г. До Меценатѣ, 2. до Львѣлѣ, 3. до злѣщанского дѣрева, 4. до Вѣсѣвѣи Агрѣшѣи, 5. до Мунавѣи Плянка, 6. до Сѣптімѣи, 7. до Л. Сѣкста, 8. до Лѣвѣвѣи, 9. до Кѣвѣи Гіріпѣи, 10. до Меценатѣ, 11. до Цѣвѣи Вѣра, 12. до Меценатѣ, 13. до Дѣлѣи, 14. до Вѣрѣлѣи, 15. до Вѣлѣи Руфа, 16. до Іѣвѣи, 17. до Саллѣвѣи Кріѣна, 18. до Кірабѣи з Вѣрѣлѣи, 19. до Лѣвѣи Мурѣи, 20. до Агрѣи Фуска, 21. до Аполлѣи, 22. до Мѣлѣпомѣи. — Одѣ сѣ видѣни зъ поѣсѣвѣи на гарній велѣновѣи папѣри представляють ся дуже гарно — якъ вгадѣлѣ всѣ видѣни д-ра Щурата.

— До Граматикѣи церковно-словѣнского азыка д-ра Іос. Мѣлѣвѣицкаго вышлѣи сами двѣми додатѣкѣи поправѣи и приѣвѣи на пѣвъ аркуши. Хто зѣ І. Т. прѣнумѣратѣвъ граматикѣи и тѣхъ, що ен купили не дѣставѣтъ того додатѣку, зѣволѣтъ надѣлѣтѣ до автора або до книгѣриѣ Старѣицѣи. Института свою адресу и тринадцѣтъ сот. марѣкѣи почтовѣи за нерѣсылку, то его дѣстане.

— Вѣдѣньского тѣждневноѣи „Die Zeit“ повѣвѣвъ ся 362-мѣи зѣмѣтъ зъ таѣмъ зѣвѣтомъ:

Das österreichische Dilemma. Von K. — Majestätsbeleidigung in England. Von Dr. Maximilian Bach. — Ein Tag der Unzukömmlichkeiten im Tiroler Landesschulrath. Von Peter Rosegger. — Der Zusammenbruch des modernen Gründungssystems in Deutschland. Von Georg Beahard. — Die Königgrätzer Despeche. Von Stürmer. — Ellen Key. Von Marie Herzfeld. — Heimatkunst in Frankreich. Von Camille Mancelair. — Darmstadt. Von Richard Muther. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Gram. Von Anton Tscheschow.

Передплату на сей тѣждневноѣи чѣвѣтѣрѣчно 3 зр. приймають почта, веѣи книгѣриѣи и администраціи: Wien, IX/3, Gdnthergasse 1. Числа на показѣ даромъ и оплатно.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

При урядѣхъ податковѣхъ именованѣи поборѣцами въ IX ранѣхъ: Юл. Мозеръ, Сѣв. Пашкевичъ, Стеф. Круковѣвъ, Л. Шарѣвъ и Сѣл. Рѣдѣвичѣвъ; въ X ранѣхъ контролѣрами: Стеф. Витковскій, Фил. Раковскій, Іос. Кланчикъ, Сѣв. Поваковскій, Ян. Гугай и Ян. Клозѣвъ, а оціѣлѣлами: Ів. Мишкевичъ, Андр. Рудницкій, Вл. Ринкаль, Ів. Матѣвѣсскій, Ів. Познанъ, Ів. Скопѣвъ, Л. Францъ, Ал. Захарѣвскій, Г. Глайзѣръ и Ал. Варивѣда; въ XI ранѣхъ адѣмѣнтами: Ян. Волявѣсскій, Іос. Трибуцѣвъ, Вл. Козѣвѣскій, Мѣх. Яворскій, Сѣв. Кланчикъ, Стан. Немѣтѣвъ, Каз. Кроненбергъ, Фр. Мѣловѣцѣвъ, Вікт. Поврознѣцкій и Юл. Кнобѣльхѣ.

Телеграммы.

Цѣтинѣи 1 липня. Въ околицѣ Гусѣлы Магомѣданѣи напали на хрѣстіанѣи и убили 7 особѣ а богато поранили.

Шангай 1 липня. Зѣ Тѣаѣфу доносятъ, что тамъ абѣрало ся дуже богато зѣбѣцѣвъ зъ Манджурѣи, котрі заѣвѣняють, что въ цѣлой провинціи Шинкинѣи повстанѣи. Повстанѣи рабѣють и морѣють по цѣлѣмъ краю. Въ околицѣхъ Мундѣна вѣвъ мѣсцевѣи мають стояти въ полѣвѣи. Сотѣи народа выморѣвано. Россійскій вѣйсковѣй силы заѣмѣли, абы удержати своихъ.

Пѣкинѣи 1 липня. Цѣсарѣва мѣла повѣдомѣти велику корѣну раду, что столицѣу переносѣтъ до Каѣфѣнерѣу бо бѣиѣтъ ся, что въ Пѣкинѣи вѣлѣи бы ен бѣдѣстѣомъ въ полѣвѣи.

Дирекція ц. к. зѣлѣзничѣи державныхъ.

Австро-угорско-румынскій зѣвѣзокъ зѣлѣзничѣи. Часть II. зѣнитѣа I. Часть III. 3 дѣиѣмъ 1 липня 1901 вѣдѣтъ въ житѣ додатѣкъ II.

Вѣсѣдно-лѣвѣчно-зѣхѣдній австрийскій зѣвѣзокъ зѣлѣзничѣи. 3 дѣиѣмъ 1 липня 1901 вѣдѣтъ въ житѣ додатѣкъ III. до части II. зѣнитѣа 2 а тарифѣи і додатѣкъ V. до части II. зѣнѣи 3-тѣи тарифѣи.

Бережливата на „ДВНО“ и икономическото състояние на

[illegible]

да помежи такъ численными анализабетами
якъ въ нащбъ краю, и полуграмотный дикт
може уважати ся взглядо учеными, ал
може интеллигентными людьми „орфографичны
ученый“ се просто смѣхъ и поношене свѣту
Чи-жь се не фігель, що въ справѣ язы
ковой хочутъ рѣшати таѣи розумы, шо зъ
пад. мн. ч. ченцѣ творять собѣ пом. sing.
„ченецъ“? — що стрѣвши у якого писателя у
украинского зъ де-большою угадюють
собѣ пом. sing. „дедебольшій“? — що вѣдъ созда
ти творять 3 pers. plur. praes. „создадутъ“
Чи-жь се не фігель, шо въ твердыхъ
языкахъ славить ся етимологічна право
пись яко сама суца часть языка, а е
прославитель редакторы уаѣють тую право
пись на стѣлю, скільки ого не дотакъ в букв
вы ы? Бо де писати въ такой самѣй редактор
не знають, а тая часть етимологічного право
писи то по нѣкѣзѣ, де губить ся сырчѣка у
чености нашихъ твердыхъ етимологічныхъ
літератѣвъ. Чи-жь се не фігель, коли в
„Русскомъ Словѣ“ недоправлений языковослов
выступаючи противъ фоветичного правописе
захваляючи церковщину, пытає ся, де то х
чувъ про букву ї, хоть трохи не въ каждой
книжцѣ церковной мѣсть бы наѣти букву
если бы задавъ собѣ великого для твердости
молога трудъ взяти церковну книжку въ ру
ки? Чи-жь се не фігликъ надъ фігли
камн, коли твердый свочубый неразъ „ча
трість“ мовѣ бы тобѣ трыль дурноватый, вы
думує неможливый слова въ цѣли осмѣивати
рѣдну бесѣду, що лише показує, шо у не
нема нѣ розуму нѣ сердца? Ого-жь бачетъ
що помежи нашими твердаками „фіглярѣ”

П. Оржельський, котрий виступив гостем у ролі князя Родерика, не мав сям разом великого поля до пошуку. Дві пісони, кілька падають, от і все. Але за те все виходило з його уст викінчене, випещене... Тільки не додержав обіцянки, не заспівавши обіцяної серенади Галлі; забуваємо, що має її заспівати другим разом. — Головні партію (старшого змовода Мартіна) співав п. Григорів. З початку тримався добре, але опісля, під кінець, чути було втому в його голосі так що прехороший вальс в другій акті не зробив належного враження. В аго грі було брак темпераменту. — П. Рубчакова дуже милою відіграла і відспівала роллю Неллі, а п. на Бучаковича (граюча) милою легкою недиспозиції в голосі збирала за спів заслужені описки. — Стару паню директорову, що любить, щоб тільки лизати її по руках та правити їй любовні теревені, відіграла п. Осиповичева з гузаром, котрий уділяв їй публіки; шода тільки, що п. Шеремета був дуже невеселий в ролі директора Цака. Се мабуть тому, що грав її перший раз. — Менші партії, обсаджені п. Рубчаком та Петровим, вийшли зовсім поправно. До піднесення цілості причинилися багато вданні хорі. Публіка було досить, однак зала „Сокола“ могла би її більше помістити. — Р. Т.

Видавництва надіслані Редакції.

— „Комара“ ч. 12 подає дуже цікаві річі, з котрих на перше місце годять ся поставити оригінальний „Літературний фойєтон“ (сильвети Франка, Грушевського, Маковей, Павличка і Кобринської). Далше заслуговує на увагу: „В театрі“, „Saum cinque“ (Осип Шиятка), „3 останніх днів“, „показав“ і „Побідоносцев“. Ілюстрації в дві; титулова „До Канади“ і гумористична ілюстрація пісні „По морю“. Хто хоче усьміятись, нехай собі „Комара“ чим скорше заперенує.

— Наказом фірми І. Отта ві Прозь видано Атлас з чеськими текстами. Це видання дуже удаю виконане, що на сміло може заважувати дотеперішній подобній півмечей. Славянські святи повернені звороту увагу на виданні того Атласу, якому свого формату, вибаченням і точністю.

Дирекція ц. к. залізниць державних.

Австро-угорсько-румунський зв'язок залізничний. (Розширене обсягу важности декотрих тарифів виїзкових).

Від 1 червня с. р. буде приміняти ся ціни єдиничні поодиноких тарифів виїзкових, заміщених в тарифі ч. II. зніток 1 і 2, а обов'язкових тепер тільки при поїздах в напрямках до Румунії, також до перевозу таких поїздів, котрі за-для відмови прийняті до Румунії вертають до своєї станції надавчої. Суть то тарифи виїзкові ч. 3 (для заліза і т. н.), 4 (для машини заліза і т. н.) 5 (для паперу і т. н.), 17 (для шкла), 18 (для виробів глиняних) і 19 (для цементу).

Ся послідня в важности від 1 липня с. р. Примінене згаданих цін єдиничних до послідок завершених настануть в дорозі пізнішого звороту заплаченої надважки, по предложенню оригінальних листів перевозних дотичної поїздки до Румунії і навороту. — Подана о зворот надісланих належностей, заосмотрені в дотичні листи перевозних, належить найпізніший в два місяці по прибутті поїздки до станції надавчої, предложивши зарядови тої залізничної, до котрої належить станція надавча.

Дня 31 мая с. р. передано до прилюдного ужитку залізничну льокальну „Фрайденштадт-Кляйн-Морав“, в окрузі ц. к. Дирекції зал. державних в Оломуцьці, зі станціями Фрайденштадт, Альтштадт н. Фрайденштадт, Вегельсберг, Ліхтерверден, Кляйн-Морав і перестанками Ліхтерверден і Фогельсберген.

Станції урештє для загального руху а перестанки для руху особового і для товарів в ціловозових наборах.

Накупи в станції Альтштадт приймає ся за оплатою а станції відбору. Товарів вибухових не вільно перевозити на сій залізничці.

Розклад їзди поданий в таблиці IV з 1 мая 1901.

— Русини! Пам'ятайте на бурсу філії Руского Товариства педагогічного в Станіславові!

Придатне для кожного!

Домашній Писар,

збірка примірів, як укласти ріжні писма

уложив

Д-р ТЕОДОР ГАЛІН

містять в собі:

I. Родніні листи Поздоровні вима. Запрошення. Любовні листи. Листи ріжного змісту.

II. Ділові писма. Письма ділових зносин. Записки. Прощення. Наказання. Оправданні і виповіді.

III. Приватні грамоти. Договори. Заявлення.

IV. Урядові подання. Подання в цивільно-судові посади. Висхідні подання.

Формат більшої сімки 14 сторінок друку в гарній оправі коштують оду корону. На перекладку треба додати 10 копійок.

Дістати можна в Книжкарні тов. „Просвіта“ у Львові (Ринок ч. 10).

428

Перший руский склад машин до шиття!

Незрівняної доброти машини до шиття и гафту Зінгера

Ножний валь 27 до 65 ар. Ручна 26 до 48 ар.

Веч. Священник, пн. Урядникам просяно на рату

Условия сдаты иреступий. Готуємо 10% дешевше. Наука шиття гафту безплатно. Ціна на жале

488 дане даромъ. 58-104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механик

Львовъ, Галицка 6.

Русини! Пам'ятайте на народный фонд!

— При змѣнѣ мѣсяца и кварталу, Адміністрація наша просить Вас. передплатниковъ о вчасне відновлені передплати за липень вглядно за III кварталъ зъ припадкомъ, що на кредитъ часопись не выслава ся.

Телеграмы.

Лондонъ 2 липня. „Sunday“ доносить на підставѣ інформацій відъ свого корреспондента въ Петербургѣ, що Побѣдоносцевъ одержавъ підъ царя дѣмісію.

Мадридъ 2 липня. Въ часѣ ювілейной процесіи прийшло тутъ до грѣбныхъ розрухъ міжъ клерикалами и антиклерикалами. Товна кричала: „Нехай живе революція! Смерть клерикаламъ! Войско интервеніовало и правернуло сиовій.

Букарештъ 2 липня. Палат послѣвъ ухвалила 62 голосами противъ 4 договоръ зъ Австро-Угорщиною о выдавані алочанствъ.

Парижъ 2 липня. Напѣсний урядовый дивизионъ оголошує законъ о товариствахъ разомъ зъ розпорядженіемъ президента міністрѣвъ, обмѣняючимъ услѣва, підъ якими треба вносити подана о авторизаціи конгрегаціи. Конгрегаціи будуть мусили взяти на себе обов'язокъ поддавати ся звичайнымъ судамъ.

Новый Йоркъ 2 липня. 20.000 робѣтниківъ американскаго товариства для výroбу сталеного бляхи въ Питебурга зачне нинѣ страйкъ. Коли до кѣнця тиждня жадана робѣтниківъ не будуть увасладнені, до страйку прилучитъ ся 20.000 робѣтниківъ зъ тои самою галузю промыслу въ цѣлыхъ Сполученыхъ Державахъ.

Лондонъ 2 липня. „Таймъ“ доносить, що кн. Туанъ и Туноусіанъ наміряють спровадити зъ Монголіи ватаги номадиствующихъ Монголовъ и ударити зъ ними на необсаженій войсками хінскій провинціи.

Капштадт 2 липня. Въ недѣлю заведужали 4 особы а въ Портъ-Елизабетъ одна на чуму. Дося було 749 недужихъ а 357 помершихъ на чуму.

Преторія 2 липня. Буръ ударили на два бльогаванъ вубудовані для обороны залізничов дѣнів до Делатю, але ихъ вѣдперто. Дня 26 червня ударили Буръ на залізничну станцію Безісъ Портъ (въ центръ Каланду) в вѣдогнали сторожу, зрабували магазинъ. Підъ Мідельбургомъ битва тревала 4 години, зъ досять добрыми для Бурѣвъ успѣхомъ.

— Русини! Пам'ятайте на Руску Бурсу ре мѣсично-промыслову у Львовѣ.

Курсъ Львовскій

зъ дня 2 в. ст. Липня 1901.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 ар. а. в.	581	600
Банку для торговлѣ и промыслу 200 ар. а. в.	310	358
Банку кредит. гал. по 200 ар. а. в.	—	—
Залѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 ар. м. к.	421	481
Залѣз. Львов.-Чернов.-Яссы по 200 ар.	520	581

Листы заставлѣны за 100 ар.	Плат.	Жад.
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	109 50	—
Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. выдѣл. 50 л.	93	93 70
„ 4% 60 л. по 200 кор.	90	90 70
„ 4% а. в. выдѣл. зъ 51	99 3	100
„ 4% а. в. выдѣл. зъ 57 л.	92	92 70
Товариства кредит. 4% (1. емісія)	92	92 70
„ 4% а. в. выдѣл. зъ 41 1/2 л.	93	93 70
„ 4% а. в. выдѣл. зъ 56 л.	91	91 70

Облиги на 100 ар.	Плат.	Жад.
Галиц. фонду промислѣнаго 4% а. в.	96 30	97
Буков. фонду промислѣнаго 5% а. в.	101 50	—
Комунальній Банку краев. 5% (1. емісія)	101 70	102 40
„ 4 1/2% (II. емісія)	93 70	99 40
Позички краев. зъ 1878 по 6% а. в.	92	—
Позички краев. зъ 1898 по 4% а. в.	92	—
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	87 3	88
„ 4 1/2% 4-омъ емісії.	97 26	97 96

Льсоы:	Плат.	Жад.
Мѣста Кракова по 20 ар. (40 к.)	75	79
Мѣста Станиславова	—	—

Монеты:	Плат.	Жад.
Дунаць цѣсарскій	11 17	11 66
20 франковъ	18 90	19 16
100 Рублѣвъ сѣребныхъ	250	254
100 Рублѣвъ паперовыхъ	252 10	254 10
100 марокъ нѣмецкихъ	117 20	117 60

КОНКУРС.

Дирекція Товариства Жіноча спілка промислова „ТРУД“, стоваришена зареєстр. з обмѣною порукою, розписує сям конкурс на: 1) фахову управительку жіночої робѣтні краєцѣ; 2) фахову швалью до веденя робѣтні бля; 3) фахову управительку торговлѣ готарів блаватныхъ. — Рефлектуючі на ті посади мають внести свої подана до Дирекції Товариства у Львові (Ринок ч. 10) найпізніше до 15 липня 1901. До аголошеня треба долучити: метрику, свѣдѣнство моральности, свѣдѣнство фахового уадѣнення і заяву, на яку плату рефлектуючі — Власні інформації засягнути можна в Дирекції Товариства кожного дня з вѣтникомъ недѣлі і сьвятъ в годинахъ від 4 до 6 по обѣді.

Львів 2 мая 1901. 260 0—6
Дирекція Товариства: Жіноча спілка промислова „ТРУД“ у Львові (Ринок ч. 10.)

Надослане.

Ателие Дентистичне

ул. Гетьманська ч. 6.

Виконує ся: альомбоване, рвана зубів безъ болю, вставлюване штучнихъ зубів на канчуку и водоті безъ боли.

Ателие отворене цілий день.

293 9—86

Д-р Віктор Янковскій.

Пошукую женщинъ въ сѣреднѣмъ вѣку, котра бы завяла ся зарплатѣ доми и вихованіемъ двоухъ до-вочокъ. Першенства мають вдовы по священникахъ. Зголошеня до уряду парохіальнаго въ Гавусѣвахъ, почта Гауполь. 351 1—3

На теплу пору року

спеціально

на блощиці

припоруcae

загално за найлѣпшу узвану

тинктуру на блощиці

у флашочкахъ по 25, 35 и 50 кр., також на всяке инше робѣтство:

Андела заморскій порошок

Захерля порошок

Дальматинскій порошок

и т. д. и т. д.

Вольф Юпп

найстаршій галицкій склад фарб, покрову і лякерів

Львів, Жовківська 3.

Рікъ заложена 1843. 847

Має на продаж

60 пнів пасіки дзержоновыхъ, сльвнихъ а меднихъ по дуже вигаді ціні: Гнат Чухри, господар в Михальчу, почта Городенка. 334 3—8

оголошене.

„КРАЕВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТО-ВЫЙ“ выдавъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ потребній друка и продає ихъ по отсихъ цѣнахъ:

Книга довжикова арк. по 10 сот.	5
Замкнѣна мѣсична	5
Инвентаръ довжикова	5
„ вкладникъ	5
„ удѣловъ	5
Книга головна	10
„ ликвидацийна	10
„ вкладовъ щаді	10
„ удѣловъ членск.	10

Купувати и замовляти належить въ „Краевомъ Союзѣ Кредитовомъ“ у Львовѣ, Ринокъ ч. 10, І. поверхъ.

КОПЕРНИЦКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечнаго на плантаціяхъ площи Галицкой

поручає въ водѣмъ выборъ и по цѣнахъ найдешевше: окуляры, дикеры, дюреты, бинокль, дальномеры, барометры, термометры, микроскопы, лампы, зонты, райсцайгъ, таксы, жарничъ, піомы, міометры и т. н.

Урадженье даюцькобъ спектрянныхъ. Воний напрямъ позагодують ся ажъ вѣсь скорше и найдешевше.

В редакції „Свободы“ у Львові, ринок ч. 10 можна дістати:

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

підручникъ для ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХъ, містить в собі взори писемъ і друковъ а такожъ поясненя якъ ихъ виповинити і вказалі якъ вести діловодство і гау уряду громадскаго.

ВИПУСК I.

уложив

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адвокатъ краевий у Львові.

Ціна примірника 25 кр., а оплатою почты 30 кр. Хто прише в листі шість марокъ почтовихъ по 5 кр. дістане на місце вже оплачений порадинокъ.

Укнѣчений абітурієнтъ

пошукує лекціи на селі. Зголошеня: І. С. Голинъ ад Калущ. 350 1—8

На компоти

дуже добрі, великі ронгльоти по К. 3 12, великі, повні морепло К. 3 72 розсилає в 5-кілограмовихъ конькахъ добре опаковані франко.

A Hoffmann, Nyiregyza (Ungarn) 852 1—10

Оголошене.

Молодець, маючий 2-лѣтню практику въ проваженію крамничѣ, глѣдає вѣсця до проваженя крамничѣ (читальняноу) за аложенемъ кавціи 300 кор. Ласкавій аголошеня просить надсылати найдалше до 10 в. с. липня 1901 на адресу Я. М. poste restante Мельницѣ.

851

1—8

ТЕАТР УРАНИЯ (Пасаж Міколаса)

До побаченя

ВІЙНА В ЖІНАХ.

Докладніше на аѣшахъ.

Білетъ вчасніше можна набути в торговлі Климковича, ул. Кароля Людвіка 3.

313 1—8

Велику оощаднѣсть

ий, льняній и накрыты столовъ, бо дістануть товаръ впротъ зъ а-бракъ по цѣнѣ фабричной. Такъ само свѣтло Apollo, виробы часто сѣрбій и платеровій, касы огнетеревалі и всякого рода вина. Дрозджѣ, выключно для крамарѣвъ въ найменшій скѣлькости 5-ко. Переводять обезпеченя жатѣвъ, посаговъ и градовъ. Ласкавій замовленя прошу підъ адресоу:

Михайло Петрицкій,

ваступникъ фабрика, Львовъ Вѣрменська 2.

172 16—7

Подяка.

Велике нещастє спало на мене несподѣвано. Дня 27 с. м. умерла моя найдорожша жена, найлучша мати для дѣтѣвъ, Михалина зъ Гумалевичѣвъ по короткій одводѣвай слабости. Въ томъ горю єдиною вѣдрадоу були добрі сусѣды, котрі въ день и въ ночи мене и сиротки потѣшали; дѣлято на сямъ мѣсці складаю нмъ сердечну подяку. А именно сердечну складаю подяку Виоажаному Паньству Петрушевичамъ зъ Гауполя, котрі въ мѣсцѣ нещастю мене потѣшили, Вп. паньству Мотюкамъ зъ Марямполя, котрі въ день и въ ночи несли слова потѣхи для хорои а для мене зъ сирѣтками, Вп. паньству Левницкимъ зъ Стриганецъ за слова потѣхи. Далше сердечну складаю подяку Впр. о. Декану Петрушевичевъ зъ провѣдъ въ похоронахъ, Впр. о. Левницкому и Впр. о. Мотюкови за провѣдъ въ похоронній. Сердечну складаю подяку Впр. о. Рудеяскому зъ Побережа о. Озаркевичевъ зъ Сьльця, о. Кислевскому зъ Рожнева, Домѣчевскому зъ Вакторова, Ваяковъ зъ Туршица, Барошова зъ Угрюнова, Глѣбовецкому зъ Залѣцьки, Шепаровичова зъ Колодѣвкѣ, котрі ммо улюбеного дѣшу прѣбули, щоби вѣддати послѣдну прислугу мѣй покойній женѣ Михалинѣ. Сердочну складаю подяку въсімъ причѣмъ сусѣдамъ, котрі прѣехали на той похоронъ. Най Вамъ вѣсьмъ Г. Богъ стовратно выагродить!

Ганусѣвцѣ 30/6 19.1.

Петро Яковичъ, мужъ, Марія, Ольга дѣти.

353 1—1

Зелізничні поїзди після середно-европейского часу від 1 мая 1901 р.

До Львова приходять:						Зі Львова відходять:					
	рано	перед пол.	по пол.	вечер.	вночі		рано	перед пол.	по пол.	вечер.	вночі
з Кракова (231, 9:50 піа)	6:10	8:50	1:35*	5:50	8:40*	до Кракова (840 рано).	4:15	8:30	2:55*	6:20	10—
з Підволочиск (головн. дворець) (на Підзамчє)	3:35	8—	2:35*	5:35	10:20	до Підволочиск з головного двірця	6:30	9:25	1:55*	7:10	12:45
з Тернополя-Красне-Брода	3:12	7:40	2:20*	5—	10:02	до Бірок Вел.-Грималова	6:45	9:42	2:03*	7:35	11—
з Бірок Вел.-Грималів-Копичинець	8:35		2:35	5:35	10:20	до Тернополя-Копичинець	9:25				
з Рашова		11:45			12:15	до Яшова	9:35		1:55*		11:32
з Черновець-Цікан (12-15 м.)	6:20	11:55	1:45*	5:40	9:30	з Черновець-Цікан			3:30		11:10
з Ходорова-Підвисокого					10:20	до Ходорова-Підвисокого	6:35	9:55			11:10
зі Стрия, Лавочного, Будапешту	8:10		1:10		10:50	до Стрия, Лавочного, Будапешту	6:25	10:25	2:40*	6:10	10:30
зі Стрия, Хворова, Сухой (†)	8:10†		1:10	4:40	10:50	до Стрия, Хворова, Сухой (†).	6:35		2:45*		2:51
зі Стрия, Станіславова	8:10		1:10		12:15	до Стрия, Станіславова					
з Бєлзця				5:55		до Бєлзця		9—†	3:05	6:35	
з Рави Рускої й Сокаля	8—	8:15	3:14	5:55		до Рави Рускої й Сокаля		9:10		7—†	
з Янова (9 рано)	7:45		12:55	8:28§	9:41●	до Янова (9:30 вечер.)§§		10:20			
з Бруховця	6:46†	8:15		7:36	8:50	до Бруховця (2:51? в неділі і свята)	9:15	1:25††	3:15	6:30●	9:10†
з Замкої Води (7:10 рано)	6:10	9—	11:15	5:45	8:49	до Замкої Води (3:20?)	5:45†	10:20	2:15†	7:52	3:26
?							4:10	8:45	5:25	6:40	10:50
? Пошпінні поїзди (Schnellzüge); § від 1/V. до 31/V. і від 16/IX. до 30/IX. що дня, а від 1/V до 31/V і від 16/IX до 30/IX в неділі і свята, §§ від 1/V до 15/IX в неділі і свята; ● від 1/V до 15/IX в неділі і свята; †† від 1/V до 15/IX в будні дні; † від 1/V до 15/IX в будні дні; †† від 1/V до											

Передплата на "ДВЛО" и надежность ее исполнения
платить у Львов.

на Австрій: за громадянство;
на цілий роки . . 16 вр. на цілий рік . . 32 вр.
на півріччя . . 8 вр. на півріччя . . 11 вр.
у Львові:
на цілий рік . . 14 вр. на півріччя . . 20 вр.
на чверть року . 8-50 вр. на місяць . 1 вр. 70 пр.
Редакція, Адміністрація та Експедиція подіє 24
ул. Ваторія. — Рукописи зберігають ся лише на по-
передше заборонено. — Розважання неоподатковані
вільні від податку.
Експедиція чинить монету 6 вр. на пров. 7 вр.
Грошовики змийши приймають ся по 1/2 цента 10 ш.
заб'є одом зворотні півзасторого або єн півзаста в 1/2
зворотні "Надбавлено" по 35 вр. а. в.
Реданс і інші грошовики приймають чинити ся а
1/5 вр. від змінки.

Обмежаємося тут лише на тихх коб-
кох приптрах, щобы показати „состоятел-
ность“ тверджань въ крайнѣмъ незнаніи ро-
гаючихъ языкѣ народный. Разумѣе сѣ, п-
для языка літературного належить робити
розумный выборъ формъ. Ценны проавы ва-
ковъ выступають въ однімъ языкѣ поодинов-
вынмово, люкально — тымъ часомъ въ др-
гѣмъ языкѣ загальнѣють и стають зак-
номъ. Тожь охоронючи такі форми ви-
пунтѣ, постѣія, струментѣ и т. п. во-
дупного посмѣху недоукѣвъ, мы зовѣмъ
думаемо — ять се въ своихъ недоукѣвъ в-
вѣвъ грамотѣй „Галичанина“ — вводити то

на тільки сили, щоби перемогли здорову на-
туру народі і знищили благодатний сучасний
вплив місцевий — бачимо, що народ селянський
дав докази замітної горожанської досвідості,
що так упрямо громади як і хосенних заведе-
нь а в і донна вишновних іде правильним
ходом і видимо піднісють громаду під вигля-
дом горожанським, економічним і етичним.

Тов зло, котре в самім зароді нищить і
убиває публично-правні змагання громади і
справляє ідею громадської самоуправи, лежить
по-части в законодавстві, по-части адміністратив-
ній і в економіці. Не тут місце розводитись
шарше над першою причиною — на се при-
йде, думаю, в тій палаті в короткім часі від-
повідна нагода і се лише на другий план —
за то хочу дідати передовсім другої при-
чини, після моєї гадки важливішої, котра в
життю автономічній наших громад дуже сум-
ними записалась слідчми. Щоби не наража-
тись на докір, що підношу лише загальні не-
оправдані ааміти — я попередив їх вте з
горя фактичними доказами. На самім початку
сеї сесії вніс я разом з моїми товаришами
обмислу іат рпелацию до ц. к. правитель-
ства, в котрій подав я цілий ряд фактів з
31 повітів всхідної Галичини, фактів вібравих
і провіренних на основі автентичних інфор-
мацій.

Факти ті виказують наглядно, в чім най-
більше і головна причина нинішнього сумного
стану автономії наших громад.

(Конець буде.)

Ціль рентових посёлостей.

(Докончана.)

З попередніх статей ясно виходить,
що головною ціллю предложена виділу кра-
вового; ухваленого вже сеймовою комісією, не
може бути переміна істнующих хлопських
посёлостей в часово неподільній посёлости
при помочи рентового кредиту. Автори про-
екту не могли мати на оці таку цілю,
бо-ж в они мусіли дуже добре знати, посёл-
ностей о розмірах, котрі кваліфікували бы
их на рентній посёлости, було у нас не пе-
редь десяти роками найбільше 10% всіх
хлопських посёлостей, а тепер, як се ми
показали на вдовидках повітів, в них най-
більше п'ять процентів. До того ще і з
тих посёлостей мало котра схоже вважати
ся постановами закона о творенні загородь
середніх розмірів при помочи рентового
кредиту, мало котра схоже піддатись під
закон о часовій неподільности. Коли на
підставі закона будуть творити ся рентові
посёлости, то цею ціллю нові посёлости
при помочи частної парцеляції дворянських
обшарів голый халупник, або виставитель
одного, двох морів задовже і так, що
зб своїх посёлостей вже нічого не потрапить
урадувати и не має нічого до страчення. Вона

докупить при помочи рентової позички кілька
морів в одній „пані“ и возме на себе зобова-
зання обняти обома д'ятчними законами. Ще
більше з рентового кредиту будуть користа-
ти ті, котрі навіть хати не мають, бездомні
пролетарі. И тут рентова посёлость може
уволити ся лиш з парцелі спроданої дворя-
нським обшаром. Коли отже справа стоить
так, що рентові посёлости будуть могли
творити ся через парцеляцію великих по-
сёлостей, мусимо відразу поставити собі
питання: „О що тут головне розходиться? Чи
о творення рентових посёлостей, чи о улеп-
шеня корисною парцеляції великою посёлос-
ти? О матеріальний інтерес хлопа, чи за-
повнення гробми панських карманів?“

Факт, що більшість панських посёлос-
тей знаходять ся безвихідним фінансовим
положенням, що авторами проекту суть репре-
зентанти інтересів виставителів великих
посёлостей, каже нам задоводати ся, що го-
ловною ціллю акції амблячон при помочи
публичного кредиту до творення рентових
посёлостей дорогою парцеляції великих, в
як раз ся парцеляція, в утворення нового
жерела, з котрого виставителі великих посёл-
остей могли бы черпати, так дуже потріб-
ний нам гроб. Нхто не бере ся насам ерді
ратувати другого, коли самі стоить над про-
пастею. Велика посёлость стоить над пропа-
стею фінансової руїни, отже ми не можемо
увірити в се, аби она брала ся ратувати
селянство, не вратувавши передь тым са-
му себе.

Сей наш адогад перемінює на цілю
вину левити ся обставина, що проект дав
способи лише на утворення рентової посёлости
а не дав ніяких засобів на заповнення дов-
шого вистованя. Се, що після закона рен-
това посёлость має бути через кількадесять
літ в не подільною іменно аж до сплати
рентової позички не значить нічого су-
против того, що кожний в'їритель, хоч бы
був запитабульований не на другім, а на
десятім місяці, може виставити рентову
посёлость ще за життя в першого виставителя
на другій день по в утворенні на ліцитацію.
По смерті виставителя, може се зробити и
зробити котрий будь зб спадковим. За-
кидь, що предложена виділу кравового не га-
рентує рентовим посёлостям довго-
життя, умотивований знаменито в повторенні
нами онотди статті становничього Сзас-у.
Навіть п. Гупка звернув в комісію увагу,
що коли виставителем рентових посёлостей
не дасть ся засобів на сплату сибнаслід-
ників, то така посёлость, не переживе пер-
шого покоління, выдержати в неподільности
що найбільше 30 літ. Ми питаємо лише,
зв відку возме ся капітал, хто дасть его,
на яку гіпотечу на посёлость обтяжену рен-
товою позичкою? Рентова позичка буде зв
найбільшою певністю більша як вартість
посёлости, набувати рентові посёлости бу-

дуть головню люди безземельні и непосіда-
ючі власного капіталу, а легкій кредити ви-
кличе попит за землею, котра піднесе в
ціну понад д'їстну вартість. Гроби евен-
туально осягнений на сплату сибнаслідни-
ків буде на всякій случай замаль, аби ті
сибнаслідники вдоволили ся сплатою. Они
в не приймуть, а кожний зв них буде ма-
ти право виставити посёлость на ліцитацію и
зв того права певно скористає.

Зв всего того виходить, що економічною
цілю закона в одно лаш: Улепшити вла-
стителям великою посёлости корисну пар-
целяцію. Розходиться се тільки о се, аби по-
сли могли дуже дорого спродати ті свои
грунти, котрі зв причини великих вбда-
лень вбд фільварків не приносять им ні
якої користи, аби згорнути гроби до вше-
нй, а що вбдаць стане ся зв рентовою по-
сёлостю, тым они не журять ся. Нехай в
виставитель крутить так, аби его до року,
до двох не аліцитували. Нехай вбн и его
родн. а день и вбн гарує на панських ла-
нах за „що ласка“, и складає на сплату
довжних рать. Отсе головна, се однію
економічна цілю предложена о рентових
загородях.

Предложения мають ще и політичний и
національний цілю на оці. Розходиться се о се,
аби при помочи виставителів рентових по-
сёлостей зв більшою форсю и зв більшим
успіхом як досі переводити польонізацію
и хрунізацію всхіднон Галичини.

Наші опікуны вже вбд давна старають
ся колонізувати Русь Мазурами при помочи
парцеляції великих посёлостей. Помагають
им зв тым навіть власти. Однак ся ко-
лонізація не иде тепер таким скорим
темпом, як бы они собі сего бажали. Пар-
целяція стаяла до всхіднон Галичини лиш
тих мазурів, котрі мали гроби на купно
панських парцелі и котрі тих парцелі не
могли купити зв заходамі Галичанив. Ренто-
вий кредит дасть зв руи гроби такому
мазуру, котрий его не має, т. в. пролетар-
ев, що не має нічого до страчення, однак
тогда лише, коли аголотить ся о купно по-
сёлости у всхіднон Галичанив. Автори предло-
ження и сеймова більшість вбдв ся, що при
помочи рентового кредиту мазур вхбдну
Галичину закнать шапками. Намі говорено,
що тым аргументом польскі шовіністи зв
сеймі старали ся позискати для предложена
польских людowych посёлей, заповняючи
их, що законъ головню призначений для
всхіднон Галичини и для мазурского проле-
таріату. Голый пролетар не стратить натом
нічого, а выскати може и як пан Бог до-
ручі, то колес, як не вбн, то его діти,
можуть стати ся самостійними газдами, а зв
додатку сповнять ще патріотичну місію, бо
спольонізують Русь и вбдбудують Польщу.

Вистарчить прочитати кілька параграфів
предложения, зв котрих говорять ся о ком-

петенції властей польонізуючих до контролю
над рентовими загородами, аби перекопати
ся, що виставитель тих загородь будуть під-
ля, вбдлом цілювито зависим вбд тым,
котрі не знають зв закона, зв права, зв
справедливости, коли розходиться ся о руску,
або хлопську справу. Виставитель рентових
загородь будуть мусіли зв політичними
справами танцювати так, як им засви-
щуть наші опікуны, будуть патентованим
хруніми, котрих обовязком буде давати
всякій самостійний політичний рух мбж
русским селянством, унеможливити наро-
дним выкористане прислужуючих ему горо-
жанських прав. — Отсе суть національний
и політичний цілю предложена о рентових
посёлостях, також зв інтерес польских
виставителів великою посёлости.

В. Будзінський.

Кулка рільничий и их співробітники.

(Знагоды Загальних Зборів.)

Здавало бы ся, що не повинна бы вже
найти ся мбж нами людина, котра бы не
знала, що політика всіх польских сторо-
ниць стремить до зпольонізования и латвізо-
вания галицкой Руси. Однак на жаль так не
е. Не помогла нам звкова неволя, панщина,
не ярмо, потоки пролитых слез и крова; все
се в, здає ся, для нас лише споминном исто-
ричним, замбеть бути наукою, як нам
поступити, щоби дійти до свободи и волі. І
чи можна дивувати ся, що при так сумних
вбдосинах легко приходив ся Полякам ве-
сти польонізаційне діло на Русі? Чи-ж они
зв так сильно виробленим чувством
патріотизму, зв так им горячою любовію
перевантим серцем до всего, що своє, не-
зможуть легко проковтнути тих, у котрих
брак тих прикмет? Их робота иде им
тым легше, що помагають им наші власні
браті.

Тут уважу на роботу лише одного зв
польских товариств, на „Кулка рільничий“.
Товариство Кулок рільничих заложене зв
р. 1883 зв цілю піднесення просвіты, рбл-
ництва и торговлі мбж сьльським насе-
ленням, — подбно як у нас тов. Просвіта.
Товариство те закладає скрбь по цілю Га-
личини Кулка, зв котрих бував чатальня,
склеп або явесь підприємство. Цілю на о-
гарна, тільки не для нас. До читальні Ку-
лок выслає головний Зарядь книжки ви-
давництва Miesięcy i Wydawnictwa ludowego.
Загляймо до каталогу тих видавництв:
Kościuszko pod Racławicami, Jan Sobieski
Pieśń o ziemi naszej, Spiewy historyczne, Ki-
liński, и т. д.; зв руских книжок: Кате-
хизмъ обывательскій для Поляков и Руси-
нбв, О выборѣ посёлѣ (Т. Меруновича), Ко-
рсь на ловахъ, Оборона Теребовль и т. д.

льокальний форми зв наш язык літератур-
ний. Ише діло зв італійськимъ, де punto,
storia, stromento загально зв устах всіх І-
таліанъ уж. вают ся, то-ж в вбдшли зв
их язык літературний.

Наші твердаки заедно торчать про страш-
не скворнюване виразів Малоросами. Та
щож двати, ми зв тому зовсім не гбріш
вбд нинішніх народів, що имено чужі сло-
ва перетворюємо на свої лад. И так наш
селянин говорить мбсто chirurgus цілю-
рикъ, цілюрникъ, ціруликъ — та
тым вбн не гбріш вбд Поляка, що гово-
рить cygulik або вбд Москаля, котрий каже
циркульникъ. Російське „залпъ“ переває зв
нім. Salve а то знов походить зв латиньск.
salve! Можна бы ще багато нинішніх примі-
рбв навести, якъ то змінив кожний народъ
своім способом слова переняті зв других
языків. Тут обмежимо ся лише на кіль-
кох звчайніших слів зв німечанъ и
польсканъ. Abenteuer зв середнолат. aventura=
adventura; Almosen зв польск. jałmużna зв
романьск. almosna ате зв гр. цк. ἐλεημοσύνη; be-
nedicere зв лат. benedicere; Brief італійск. и
середнолат. breve=коротке писане, короткий
листъ; Lorber польск. wawrzyn зв лат. laurus;
Messe полск. msza лат. missa (scilicet: est con-
cio); Oblate польск. orłatek лат. oblata; Pfing-
sten зв грецк. πεντηκοστή; що значить десть
пятьдесятый; Pfunde зв лат. praebenda; Prie-
ster зв грецк. πρεσβύτερος; Salpêtr зв польск.
saletra зв лат. sal petrae; Segen зв лат. signum
(scilicet: crucis); Uhr зв лат. hora и пр.

Кожний язык перетворює чужі ви-
рази по своему а иноді певн их майже до
непознання. Г. О. А. М.—і, коли бь учув зв
устъ передміщанина львівського „трамвалъ“,
то певно бь гордо захоплював губи и подумавъ,
що вбн о цілю не вбшій вбд „трамвалъ-
ном товпъ“, що вбн страхъ „учений“, бо го-
ворить „трамвалъ“. Тым часомъ слово „трам-

валъ“ досягло до нас головню через жи-
дів зв в спорченім вбд, бо англійське
Tramway выговорює ся майже як „трам-
ве“, кажемо майже, бо такого р, яке мають
Англічане, у нас нбгъ. Передміщанинъ пе-
реняє зв збсованій форми чуже слово даль-
ше змінив по своему обсяга звучів малоруско-
аналотично так, як приміромъ гор-
ностай змінив на горносталь (=Festorius
ermineus, Hermelin).

Чого доброго! навіть інтелігенція певн
вбд писмь не разъ виразы вб недостаточну
знаній. Пригадуємо, що газети гаршавскі Ba-
cillus змінили на баксу, а зв тым збсо-
ванім вбд дбстає ся той вираз и до
газет львівських, зв котрих и досі еще
процвітає... А и наші твердаки пбд про-
водм „Галичанна“ потюкали собі за поль-
скими газетами и давай писати: „бакциди“.
Чи се наші т ерді „учені“ уділяли пбд
впливомъ „польской інтриги“, чи може наслід-
комъ незнальства, на разъ я уповісти не го-
дєнь.

Вже то що до фільології, то „Галича-
нинъ“ разъ собі „молодцоватий“ гуляка; на
всбх языках глагольствує! То, бачите,
запв, що „українці не союдадутъ соб-
ственной литературы“ — то зновъ говорять
про недавно лучишій ся несчастный випадокъ
пострбленя руских хлопівъ жандармами —
вирочімъ дуже обережно, щоби не сказати
чогось „непозволительного“ — додає „весьма
учено“, що наші селяне справедливо можуть
сказати: „extra Galiciam non est vita“, що ду-
же неприродно и чудно, бо напередъ наші
селяне не говорять по латиньски — а вдруге
хотбь які зв них и говоривъ, то, що-бъ
такъ сказати, мусбь бы по образу „Галича-
нина“ не знати, що Галичина по латиньски
ає ся Halia, а то для розумен вбд Galicia
провінція испаньскої... то зновъ для показаня
вчености говорять по німечки: Sünde ist

halt, doch aber... Досить вже того буде!
Видимо, наш любезний „Галичанинъ“ spricht
alle Sprachen, selbst die russische und die deut-
sche, aber böhmisch... Вб тбй его „легкости“
безперечно єсть певна выгода и „удовольствие“,
песний рбдъ счастливо „наслаждение“, не
даромъ то и говорить одинъ німечкій літе-
ратъ:

Glücklicher Laie! Du schwimmst und
plätscherst vergnügt im Gewässer.
Wo der Gelehrte bedacht ängstlich tastet
den Grund.

Трохи затрудненя для мене, якъ столку-
вати нашимъ твердамъ „ученымъ“ слово тріль.
Подавъ бы я им синоніми малорускі, такъ
пытанє, чи зрозуміють. По великоруски се
народовимъ досить трудно, а для твердаківъ
еще трудішше. Ого-ж инакше не ви-
падає намъ столкувати тото малоруске слово
якъ лише зв „общє удобопонимаемомъ языкомъ“
твердаківъ сврбь по польски. Тріль ужн-
ває людмъ зв Бродичинъ коло Ожидова
значить те, що польске trzpiot. Цілю поведе-
нашихъ твердыхъ „ученыхъ“ виставляючи
языкъ малорускій, не можь влучайше озна-
менати якъ трільствомъ и самокаль-
ствомъ безрозгаднимъ.

Бвда Словаківъ єсть безперечно лише
нарчвмъ чеського языка. Словаки молять ся
зв чеськихъ молитовниківъ, свбвають зв сво-
ихъ церквахъ чеські пієни, почуввають ся
Чехами а предъ словацкой літератуи пишуть
часто по словацки — межі інтелігентними
Словаками, знающими основно літературу
чеську, не найдете одного, котрий бы
поваживъ ся осмішати рбчъ сло-
вацку. А наші твердорускі великоумці?
Та правда, що словацкая інтелігенція зв на-
шими твердорусами не рбвнати. Твердаки
каляючи зв своїмъ невбжестив истрашливбмъ
своїй обмежености рбдну бєсбду каляють са-
михъ себе, собі самимъ наносять стыдъ, по-

воръ и ганьбу. Та вже досить того, щосмо
досель терпбля, що першій лбшій, неразъ
ледви полуграмотный калабай зв немывовою
някою суевує ся зв авторитеты языковій та
ще погрожувавъ намъ „вєсосостоятельность“
народнон идєй. Розкрити-жъ намъ смблo и
рбщучо тверде языкове калабайство любез-
ныхъ „ученыхъ“.

Погроза твердаківъ нашбй Руси-Украї-
нй пригадує намъ оповіданку про Ланнея и
про чорта. Славний шведскій природоведъ
Кароль Ланней — розскажуть — садивъ
разъ, було, при столуку у себе дома та пе-
реглядавъ свои велике діло Systema naturae
когдє выдавъ р. 1735 а що обсяга дбдало
ся тринадцять виданій. Ажъ ту „внезапноу“
зв его кбмнати являть ся чортъ тай прямо су-
не до него клапаючи зубами, тупотячи копы-
тами и перекидаючи лобъ рогатый наче бь
хотбь побостити, кличе до него: „я тебе
звбмъ!“ Ланней подививъ ся на чорта и
указуючи на его копыта прорбчь супокббно:
„Мене ты звбсти не годєть! копыти якъ
або худоба рогова лише траву може
грызти“. Чортъ побачивши, що не здурить у-
ченого, повбвляє ся гєть. Такъ и наша Русь-
Україна може сказати дерзкій тверди напа-
даючбй на языкъ народный: „Живого сло-
ва вамъ не пожертви! живон идєй вбмъ
не вбяти! идбть прочъ окаянники и безсиль-
но озбобляючи пережувайте остюковату по-
лову и квасне сьно твердорускои ортографі-
чнон учености. До нашого діла вы не адббні!“

Н.

Вб попереднімъ часлѣ „Діла“ просимо
пошравати зв фейлетонъ на стор. 1 стовб. 2
зв 3 стухъ зв горы: скучныхъ рыбъ на:
зв горы: зв де-бблшою на зв де-ббл-
шого на стор. 2 стовб. 2 ст. 1 зв горы:
твердо галицкой руского грамотія на: твер-
до галицкой руского грамотія.

Всі ті книжки писані, розуміє ся, в польській дусі. Дальше послав ся Кулак „Przewodnik“ Кулок. Читатина може перенумерувати часописи, але — борони Боже — опозицій-й, хіба „Prawd-y“ „Głos ludu“ и т. п. Выдав „Провісник“ и руских газет головний заряд не позваляе передплачувати. Головний заряд трамвайськох люстраторів торговельных, котрі люструють скляны, а люстратори ті не знають слова по руски, але вдат и по Кулаках сходить Галичини. Головний заряд має школу торговельну в Черняхів під Краковом, де вклада в польскій. Пятимі тої школи йдуть в гармарів до Кулок також и сходить Галичини. Урадована, всі книги и записки в Кулаках ведуть ся по польски; а не дивота, се-ж польске товариство.

Чи не ясна для нас річ, на що се то товариство пхав ся до сходу Галичини, де ту саму роботу далеко успішніше сповняе вдат 15 літ товариство „Провісник“ (вдат часу, як „Провісник“ змінила свій статут)? А кому би справді була ся річ ясна, тої нехай порівняє марну субвенцію союму, яку побирає „Провісник“, з 38.700 кор., побирає товариством Кулок з краевого и державного фонду. В справозданню за рік 1900 на стор. 40 читаємо: „Z boleścią i przykrością zaspaszczyć musimy, że Kołka rolnicze mimo że zachowują zupełną bezstronność, mimo że równo traktują polskich i ruskich swych członków, w niektórych miejscowościach bywają wprost zwalczane, chociaż im nikt nie wykazał, że czerkowliek pokrzywdził lud ruski“. Ми-ж з нашої сторони мусимь высказати хіба ачудоване, що лише „в некоторых місцевостях“ поборюють Русини діяльність Кулок. На стор. 57 того справозданя каже ся, що Кулка на косяцях и селках и inne humanitarne cele wydały 20-393 кор. Раді бы мы знали, котрі то церкви користали з тої ласки?

Пригляньмо ж ся тим добродіям, що Товариством управляють. Головою товариства є Артур Целецій, славний приятель „Провісника“, Овчаренко, гр. Р-й, Стефановскій, Турнав, самі обшарпані-пани. Дальше йдуть професори, директори, адвокати, ксьондзи, каноніки и кількох селян для парады, щоб выдавало ся, будучи то Кулка суть хлонську інституцію. Але що Кулка ніби то и для Русинів рівномірно працюють, то певно засвідчать там и Русини.

Так засідають и Русини, як от. канонік Бялинскій, Бачинскій та дехто. Особливо от. Бялинскій не опускає ані одного засідання; он там є навіть віцепрезесом, а часом в депутатів ходять між грубшій пани, як до намѣстника, маршала, а от. Бялинскій дуже люблять ходити в депутати.

А по повітх? Там є повітові заряди як у нас філія „Провісника“. Повітові заряди суть організаторами кулок по селах. Ну, и ту найдуть ся Русини. В Самборі є віцепрезесом заряду Лев Козакевич, гр. кат. парох з Мѣсткович. По селах число таких „патріотів“ в трохи більше.

В кулку в Яшковичах председате лем є о. Мах. Савенскій, гр. кат. парох з Голдович; в Ропиці рускій секретарем кулка є Івас Карель; в Розданах председателем є Дмитро Крайковскій, а секретарем Павло Крайковскій, господар; в Хлопах (Рудка) секретарем Василь Севъ в Берестянах заступником председателя о. Корн. Грушкевич, гр. кат. парох з Раковон (Самбор); в Несторовичах (Золочів) секретарем о. Ал. Яворскій.

Се заледво частина „патріотів“, за котрих могли мы довідати ся з справозданя.

Тіш ся, рускій народ, що отсе твоє отці духовні стоять в рядях твоих ворогів, мѣсто ити з тобою до боротьби. Чим з заложеними руками маємо придивляти ся дальшій роботі польских товариств и ганьбачому співробітництву „своих“? Нї! Нам треба рішучо и завзято стати до борби против одних и других, не бавити ся в жадиный вигляд ані делікатности, а зрозуміти вже раз добре, що лише мы самі можемо собі промостити шлях до волі и свободи.

Камо.

Перегляд політичний.

Російскій урядовий деньник оголосив в справі упоминення цензури для періодичної преси слѣдуюче розпоряджене: Перше упоминення задержує праву силу через однієї рік вдат дня оголошеня, коли в дній час не наступить друге упоминення. Ко-

ли часопис в рік одержить два упоминення, то оба суть важні через два роки вдат дня оголошеня другого упоминення, коли дотичного письма не упоминено третій раз. По ухвалі агаданого речення, часопис в волна вдат одержаних упоминен, так, що есенціальне дальше упоминен знов уважає ся за перше. Се розпоряджене дїлає в зад і аз тов причини міністер внутршних справ упоминення деньника „Вірж. Відомості“, „Входъ“ и журнал „Хозинъ“ вдат наслідков законів, виплюваючих вдат третого упоминення, т. є вдат презентивна цензури.

Союмъ краевый.

[X. засідане 2 ого липня 1901.]

Справоздавець пос. Козловскій, реасумуючи выводы всіх бесѣдок, що забирали в той справі голос, успокоює тих, що скептично задивляють ся на справу регуляції рік, а гамував захват прихильників регуляції, котрі надіють ся на здійсненню тої акції річ в Галичині, бо незати, як рай виглядає; азначує однак, що справа регуляції рік в Галичині справно пекучо и принесе великий користь. Бесѣду свою закінчив славословям для міністрів „роздавъ“, для правительств, ексц. Яворского и „Кола“ за щире и успішне пошраня тої справи, почимъ принято закон о регуляції рік в другій и третій читанню одного лова. При резолюціях ухвалених комісією робили декотрі посли додаткові поправки.

Пос. Тшецкскій указав на потребу регуляції горьшого Сяну, пос. Югендхайн домагає ся регуляції горьшого Вислока, вдат Фриштак почавши, в повтї беззавсѣм и коросенським, а пос. Гавош рад дав завбавити правительство до предложеня закона о переведенню систематично регуляції рік Вгору повисше Нижанкович.

Всі резолюції зь повисших поправами принято. Абрамович, переходячи коло лжи дневникарской, просив о азначенн, „є я в моемъ przemówieniu wyraziłem głośno wdzięczność dla rządu za popieranie tej sprawy, bo ja na tym punkcie jestem bardzo drażliwy“.

Зь черга на внесенє референта комі і бюджетон пос. Абрамовича ухвалено закон ухвалити постанови закона в 4/7 1899 В. з. и розв. кр. ч. 93 о побрѣ краевыхъ оплат консумційныхъ, о скільки відносити ся до побрѣ оплат консумційной вдат горькихъ, паленихъ пливівъ спиртуозныхъ. Постанови ті мають стратити обовязуючу силу зь днемъ 31 ого серпня 1901.

Пос. Струженскій реферував справозданє комісії господарства краевого о заведенн науковихъ рільничихъ, горьлихъ и фльварку в Дублянахъ и о краевій стації досвѣдівъ ботанико-рільничой у Львові. Союмъ приняв се справозданє до відомості враз зь резолюціями комісії: о перемѣнн телефони назви школи рільничой в Дублянахъ на „Академію рільничу в Дублянахъ“, и о помноженн сѣл факховихъ в Дублянахъ.

Пос. Шаль реферував справозданє видѣлу краевого зь чинностей відносячих ся до годівлі худоби; ухвалено враз зь дотичними резолюціями. В стій справі забирали голос пос. Сила, Стояловскій и Мілян, нарѣкаючи, що при роздаванн субвенцій на ліценціоновані бугаї покривджують селян; на те само жалували ся и пос. Остапчук.

Пос. Дворскій реферував пнемемъ комісії адміністраційной справозданє видѣлу краевого в справі фонду на будову кошар; принято без дискусії.

По прийнятті сповненої пори заявив маршалок, що намірє закінчити засіданє; а коли вх то не противив ся, відчитано зголошеніє еще інтерпеляції и внесенє, меж ними також інтерпеляцію пос. Новиковского в справі найму штурмовика в громадѣ Княжполи добромилського повіта и внесенє пос. Йордана, щоб платн членів видѣлу краевого выносили 12.000 кор. зь тым застереженнм, абы членів видѣлу краевого не вольно було займатися жадною больше посади. Пос. д-р Олесницькій поставив внесенє в справі полагодженя протестів против негального урядованя декотрих рад громадскихъ, переводженя люстрації громад и помноженя етату урядниківъ краевого видѣлу. Засіданє закінчено о год. 3½ попол.; слѣдуюче засіданє нинѣ.

[XI засідане 3-ого липня 1901.]

Засіданє розпочало ся о год. 10½ при дуже малій комплеті. Пос. Вияничукъ явив ся першій на сяді. Секретарь водчатують спис внесеннихъ петицій и інтерпеляцій, меж котрими інтерпеляцію пос. Новиковского в справі в надуживанн власти учителемъ Василемъ Волощакимъ в селѣ Черневій мостякого повіта и пос. Остапчука зь запитаннм, на якій подставі заважає збаражскій староста приходити селянамъ невбормымъ в днхъ 13 и 17 ого грудня до Збаража. Пос. Дворскій поправив петицію м. Перемышля в справі будови шпиталу, котру переказано комісії санітарній.

Опѣла відповівъ комісарь правительственный на інтерпеляцію пос. Роттера в справі арештованя в часѣ виборівъ пос. Вуйци в Величѣ и ред. Реваковича в Старімъ Самборі. Комісарь розповів, що ведено там велику агітацію за Вуйцикомъ, и го так в льокаляхъ публичныхъ як в підъ голымъ небомъ, так що староста, побоюючись заколотівъ, завбавив пос. Вуйцика до

себе в запросивъ его задержати ся в вояцеларній аж до скінчення голосованя. Вуйцикъ отворив собі опѣла вѣсно и зь будинку старосты промаляв до виборців; тогды казавъ староста вѣсно замкнуту, а кидо Вуйцика поставив жандарма. Не було се отже арестованя; але що зарядженє старосты не було достаточно оправдане, одержавъ староста острѣ вагану, а рівночасно загрожено ему, що на случ и повтореня такої неправильности буде острѣше покаранн. Щодо редактора Реваковича, то сей прийхав до Старого Самбора в день виборівъ зь Укурі, абы, як самъ казавъ, допильнувати виборівъ и приготувати справозданє для свого дневника, та прийхав зь собою цѣлу гачку агітаційныхъ відозв. Настрѣй виборцівъ не бувъ корисний для сторонництва людowego; отже положенє ред. Реваковича було дуже небезпечне. Тож, коли ред. Реваковичъ зголосивъ ся сам до старосты зь повдощтєвмъ о своїхъ прѣвдѣхъ, староста, побоюючись о его безпеченє во, попросивъ его, щоб, задержавъ ся черезъ часѣ виборівъ в льокалі старосты, бо бояє ся, абы ему не стало ся що злого [Смѣхъ в сяді]. Довго его там в тримали, бо п. Реваковичъ коло 6 год. вже вѣдѣхавъ [голосний смѣхъ]. Хотіи обави старосты були оправдані, заявивъ вѣдѣ о стѣлѣ, що не поспытавъ п. Реваковича, чи не хотѣвъ заравъ вѣдѣхати; придержанє его в старостѣ не було підъ аглядомъ правнымъ досыгъ яєне, и тому староста одержавъ „wytknięcie“.

На інтерпеляцію пос. Войт. Дѣдушицког, що староста в Бялѣ, отираючи засіданє тамошнього видѣлу повітового, промалывъ по нѣмцѣ и по польски, заявивъ комісарь правительственный, що в складѣ членівъ видѣлу повітового в Бялѣ входить больша часть нѣмцѣхъ, котрі невають польскої мови, дятлого нарады ведє в обѣхъ ямкахъ. Староста заявивъ о стѣлѣ, що найперше промовавъ по нѣмцѣ, а опѣла по польски, а повнѣть бувъ зробати на оборотъ. Президіи намѣстництва выдала старостѣ відповідно поученє, и щобъ подібного в будучности не повторити ся.

До голосу зголосивъ ся пос. Романович и просивъ о отворенн дискусії надъ відозвѣдєю комісаря правительственного; але маршалокъ, покликнувшись ма цѣсарске розпорядженє зь 4 1875, заявивъ, що не може допустити до дискусії, хіба палата инакше рѣшить. Тогды попросивъ еще разъ о голосѣ пос. Романовича и заявивъ, що вносить в той справі самостійне внесенє; буде оно регуляційно трактованє. Приступлено до порядку дневного.

Пос. д-р Олесницькій золотустою бесѣдою поправив свои внесенє о скорѣшполагодженє протестівъ противъ виборівъ до громадъ, частійнон люстрації громадъ и помноженя етату урядниківъ краевого видѣлу.

Бесѣдникъ обступили наколо всі посли и уважно прислухували ся его выводамъ, а деякі приклады его зь громадскихъ господарокъ, убогий в гумористичну форму, выслукували що хвиля голосний смѣхъ в сяді Бесѣду его подамо окремо. Внесенє відбѣла но до видѣлу краевого яко комісії.

Зь черги мотивувавъ пос. Йорданъ внесенє свое о підвищенн платн членівъ видѣлу краевого. Платн мають богато, а платня мала, бо лише 4.000 зр., котру ухвалено еще в р. 1867, коли то можна було дешевше жити, а прадѣний агѣнды полагодити в дѣхъ днхъ на тижден.

Теперъ такий часѣ що всімъ підвищує платню; союмъ ухвалєвъ недавно підвищенє платн для урядниківъ видѣлу краевого, тожъ треба наплатити и о членівъ краевого видѣлу котрі відповідно до свого становища мусять жити и вести дѣмъ. Домагає ся отже для нихъ річний платн 6000 зр., але за те не вольнъ буде членамъ видѣлу краевого займатися иншихъ посадѣ, и пр. вє ся канцелярію адвокатуку, бути членомъ дирекції банку и т. п.

Внесенє відбѣлано до комісії бюджетон зь завбаваннм, абы здала справу на одномъ зь найближшихъ засідань.

[Год. 2. засіданє триває дальше].

НОВИНКИ.

— Видѣл Селянської Ради в Перемышлянахъ, уладжувъ сего мѣсця 2 вѣча: 1) днѣ 13 н. ст. с. м., в суботу по св. Петрѣ, в Дусанові в домѣ Івас Болнаря и 2) днѣ 16 с. м. в Остапковичахъ в домѣ приходскімъ. Початокъ обѣхъ вѣч о 11 год. передъ полуднемъ. Рефераты: 1) економічний, 2) політичний, а потому внесенє участників. — За Видѣл „Селянської Ради“ в Сяну. А. Танчакоскій, сяну. Гр. Кармалита.

— Надзвичайні загальні збори „Рускої Бесіды“ у Львові відбудуть ся в середѣ т. є. 10 липня н. ст. 1901 точно о годін 7 мій вечеромъ в льокалі, того-ж Товариства в справі відання новоприйнятому Директорату руского народного театру на літ шість. — Львів 30 го червня 1901. Видѣл товариства „Руска Бесіда“.

— Зь руского народного театру. Зь прийнятій незалежнихъ вдат дирекції застра за мѣсть заповѣдженон премієры „Душегубы“ ланкий буде „Вѣронъ циганскій“. Вѣгубы Баранка выступитъ п. Оржельскій першій театоръ оперы в Загребѣ.

— Зь Криниць пишуть намъ: По кількохъ лѣтахъ відвѣдав я знов кушелеве місце Криницю на Лемківщині. Зміни, які я найшов, виходять на користь Криниць. Є подостаткомъ вигоди, добра кухня в кушелеві до-

мі тай не дорога; кушелі на дорозі, пѣшакѣ послуга, а при тмъ все то в мене є, не змине і, хотѣй не такъ вигадано, як при дромъ в Зальцкаммергуті або на Рівєрі, але за то притягає мене своєю скромністю. Але цѣль моїхъ єлѣ в не похвала Криницьи яко кушелевого мѣсця; я хоту радше подати вражѣнн, яких я дізнав, приїжджаючи з Мушини черезъ Поворозник до Криниць, яко Галичанъ и Русин. В Мушині водѣ я на хатѣ попри дорогу табличку „Славій“ і криницького Товариства обезпеченн, в Поворознику знов ті самі таблички і лѣдя 2—3 таблички „Дѣйстра“, в Криницѣ трохи більше табличок „Дѣйстра“. Мені пришло стало, що в рускій селі Поворознику такъ мало обезпеченн нашого „Дѣйстра“, тимъ лаче, що мій погонятъ всѣмъ сказавъ, що „tu w Muszynie som Polacy, a tu (в Поворознику) Rusini“. Случай хотѣ, що за хвилю я стрѣну на дорозі отці парохъ, мені особисто незнакомого, і я вже хотѣ значити его та заштити ся, чому се такъ є, якъ є. Але годі було нападати чужого чоловіка середъ дороги. Ніде інформацій, які я шішнѣе засягнув, абы бути отцѣ парохъ в Поворознику з молодихъ патріотів, неродовѣд і зь молодшихъ своїхъ часівъ належавъ до тихъ що одобривали патріотичн чєну. Мій їмъ прѣсторъ висказавъ гадку, що відѣй контрактине забезпеченн в „Славій“ на пѣльва зѣтъ буде причиною, що в Поворознику такъ мало знаєни „Дѣйстра“. Але я гадаю, що зѣтъ „Дѣйстра“ івно доброй господаря наш го „Дѣйстра“ поведено було встарити, щобъ „контрактиві літа“ „Славій“ була скінчила ся. Коломъ до теєръ еще такъ не стало, то я звертаю ся до отці парохъ в Поворознику з прохобѣн, щобъ нин старав ся чимъ скорѣше зробати то, що ему наказыє обовязокъ яко цѣрному Русини, т. є, щобъ в селі п. можности не було иншихъ табличокъ на хатахъ, якъ нашого „Дѣйстра“.

— Пожаръ вь Сокалі. Днѣ 29 червня о 3 годінѣ по полудни зайнявъ ся зь невинтеномъ привини домѣ Арона Флянда, и вѣдѣ аєго зачало горѣти дальше, такъ що до 10 лѣхъ годінѣ згорѣло 200 домѣхъ. Море полонѣло аввало: Старий рынокъ, Зерняниця и улицѣ: Миколаївку, Шевєку, Красєцку и Шалєнку. Мѣсцевій старожі огнєвій прибули на помічъ сторожа зь Бѣла, Поторувъ и другихъ сѣл, але огню не можна було угащити, бо при розжарѣнн воздухъ збравъ ся великій вихѣръ. Огонь пригаснѣ ледя околѣ 11-ои годінѣ вь н. н. Огонь пожевавъ майна и добутку околѣ 3000 лѣдѣхъ осталєсь безъ стрѣхи и хлѣба. Шкода вынесѣть большє аки цѣль мільіона корѣн. При акції ратуничѣй були помічній староста и посадиный мѣста. Утворивъ ся такожъ помічничій комітетъ, и вѣ союмъ поставлено внесенє о запомогу для нещасныхъ погорѣльцѣхъ.

— Вдат д-ра Вѣгошиньского дѣстали мы таке писмо: Нерѣвную на виправѣ в Золочеві, ажъ те ер довідав ся о закладі, який мені зроблено, і о спростованн д-ра Деманта. З уваги що кореспондент з Тернополя дуже злобно навивъ ся на мене, прошу о ласкаве видрукунанє моеї відповіди.

Кореспондент сам признає, що я одержавъ рускій наказъ платиний, але з умислу замовчує, що я зложивъ єасно в рускій яниці; инакше бувъ би я і руского ватазу платиничого не дістав. Отже коли би я зяєго в інтересу внесенє бувъ політєній рекурс, то передѣломъ бувъ би я вѣне такъ само польску єасно. Але дописувателєв не ходило мѣбуги о заєду і правду, лише хотѣвъ вінъ мені з особливи дѣло би зашкодити в оий Русині; дятлого мѣну ему відповісти на другі питання. Я маю лѣце показувати ся середъ Русини, бо вѣ Русини зяють о тімъ добре, з якими трудностями мусѣ я бороти ся лише дятлого, що манівестувавъ ся все і всюди Русиномъ; для того жъ маю би я теперъ ховати ся в шаралупку, скоро маю незалежне становище? Не виступаю, що правда, з високонпринцип бесіданн на вічх і зборахъ, але й не крию ся ані передъ виєтємъ ані вєзгалі передъ нікимъ з своєю народністю, і чейже вѣсь руске товариство не має причини жалувати ся на мене. — Д-р Володимир Вітошинскій.

— Вдат о Андрѣя Качалы, парохъ вь Медвѣн збаражского повіта, дѣстало таке писмо: Вь двѣхъ зь послѣднихъ чиселъ „Дѣла“ оголосивъ видѣл „Руской Бурє“ вь Тернополі, що я надаю б безплатныхъ мѣсцѣхъ вь той бурѣ. На ті мѣсця подає ся авчачаю большє число протѣствѣхъ, и то прислѣдуючи листы або приїжджаючи особисто до мене. Отже заявляю, що ані такий листы ані особей протѣствѣхъ вѣчого тутъ не поможутъ, лише збирають часѣ менѣ и тѣмъ, що влѣуть до мене, протѣ прощу вь сѣй способѣ о ті мѣсця не старатєсь. Протѣствѣ нехай пришлуть поштою нѣколыне свѣдоцтво зь послѣднього побороку в свѣдоцтво убожєства, подтверженє священникомъ и громадѣ, а справа рѣшати ся по справедливости. Рѣвночасно прошу Всѣхъ. Отцѣхъ духовныхъ, абы на наляганн протѣствѣхъ не представляли нѣхъ матеріального положенн горьшимъ, якъ оно є вь дѣйствѣхъ, бо черезъ те тратятъ ті, що суть фактично бѣднѣйші. Уєвѣхъ протѣствѣхъ прошу прийняти ся до сего повєненн, бо ані приватныхъ листѣхъ ані особєстныхъ протѣхъ чи посередничѣхъ приїжджати не буду. — о. Андрѣй Качала.

— Бюджетова комісія львівського союму предкладає такий датки на рускій цѣли: для товар. дѣлѣхъ вѣсѣхъ трѣхъ єпархій по 200 кор., на рускій театръ 14.500 кор., тов. „Буяна“ у Львові 600 кор., на выданнє тов. рускихъ учебникѣхъ 12.000 кор., тов. „Провісникъ“ 6.000 кор., на часописъ „Учитель“ 1.000 кор., „Посланникъ“ 400 кор., а „Дѣвѣнокъ“ 400 кор., Науковому тов. пѣмни Шевченка на его цѣлу 10.000 кор., на повѣяннє се. служебницѣхъ вь Жужєлі и Кристиньполі 1.200 кор., дѣвночому институту вь Перемышлѣ 2.400 кор.

Передплатата на „ДВЛО“ и магазините се изплаћува
намени у Љубови.

ДЪЛО

[illegible]

Буде се очевидно отримане з збільшенням коштів, однак ті кошти суть нічим супротивляючись користей, як такі люстрації органів, о котрих безсторонності хочу бути переконаним

грене против священства і репароване ста-
тистическої чести. Белецкий латинник, бу-
вний махер виборчий, проглезив ся над не-
одою Русніія з Поляками. Русини, мовляв,
рушують згоду, нехочуть вибрати спільно
сла, а навдають свого, рускі священники
обурюють до неагода і т. д. — Літсва да

тинник, член комісії, що неfortunно хотіла пофабрикувати вибори з IV курії, величав ц. к. старосту і накликав на це більше на руських священиків. — Довершити діла хоча другий член славетної комісії, Ян Мущинський, ударяючи ще з більшою зайлістю на священиків. Але всі ті промови стрічають таке обурення поміж зібраним народом, що комісар кілька разів збирався і грозить розв'язанням зборів, уважаючи, що обурення народу за образу священицтва єсть непорядком. Промови провокаторів стрічають одобрення поміж польською інтелігенцією, зібраною в приміській сали, і з ласкавою усмішкою умістивши до неї естради пана Дра Валевського. Грожемо нам перед виборами викликанням „радикального“ руху в повіті, — ось пробача схиамати, але під кожним словом невдаччя. — Відповіли: Белецькому п. В. Яворський, Листавський о. І. Павлоцький, а Янові Мущинському о. І. Токар, так основно, що народ гримів ослухами і ослесками заявив, що не дасться підбурити против свого патріотичного духовенства.

О. Іван Сендечкий в довгій промові піддає кілька резолюцій, а іменню: 1) При ліцитації за довгі треба лишити бодай 1 гектар на жито; 2) Не вільно купувати землі там, що не належать до громади; 3) Кожда, через політику в справі податковій зрівняна шкода, повинна бути в повній зрівнянці; 4) Громаді належить са відшкодована за порушення круг ділянка; 5) Прагматика (кваліфікація) службово урядників повинна бути явна і т. д. О другій точці забирали голос Марієнберг і о. Роздольський. — П. Зоненшайн жалувся, що на зборах заперечують говорити по польськи, се не слухаю, бо п. Белецький, Остахович, Марієнберг і Зоненшайн самі говорили по польськи, а навіть „razu komisarzy nie rozwalaja“ (се ясна справа!) А що „wszystkim wolno gadać, jak umieją“, то-ж і сам він говорив, „jak umiał“, і як его навчили. — О. Содомора з Новосілля говорив про кривди хліборобів, котрим забирають діти до військових вправ підчас пильних р біг у поля, навіть підчас жнив, і про шкоди підчас маневрів. — На всі порушення питання відповідав п. посол основно. Кожда его відповідь визнавала повне признание.

На закінченні п. Іван Бойко вітв з Телачого, промовив гарячими словами про заслуги посла яко Русина, котрого серце так чуло на всі кривди руського народу, що всіего слова були якби вирвані з під наболілого кривдо серця всіх зібраних, о чім свідчило сіль не заінтересоване, безастанні заяви одобрення і невимовні ослески підчас промови посла. — Проте вносять уділити ему вогу довіря. Отсе внесення приймають всі однодушно, а ослескам, окликав нема кічка.

О. Писецкий з Котузова звертає ся до присутнього Д-ра Валевського, аби й він коли зібрав виборців і виказав ся своєю роботою, але най бере всіх, не так, як було перед его вибором, що на заміривізованні ним Гравчевим збори жандарми не пускали руських виборців. Сей обіцяв... — Поjawимо, побачимо. — По зборах збирали ся многи учасники на перекруку — підчас котрої полились гарячі патріотичні бесіди і заперення, що всі гарячо будуть бороти ся о народну честь.

Одурешлене, величавне справозданем на шого після, дасть ся порівняти хіба з радістю, яка запанувала, коли оголошено нашу перемогу при виборах з IV курії. Вядко, наш повіт не атаканий, як нам дехто казав; але треба пам'ятати, що „хто сам апатичний, сей не величав одурешлене, бо тільки гаряча любов до народу, віра в успіх борби, як вичав ентузіазм борців. Варта се згадати всім нашим політичним діячам. Ще одна рефлексія: Такі збори суть найліпший протестом цілого народу против кривд, гнету і у-послідження. Вільно народом і не протестувати, але такий осланий нарід попадає в зависимість вигине і стертий зістане з лица землі. Лаш нарід, що збудує ся на поважний і енергійний протест, мусить найти послух у тах, що обов'язані слухати его голосу, а сели би она через тугомуни упиратись або короткозору зайлість не уявляла й на даліше его живаненних потреб, то протестуючий нарід перейде над ними до порядку денного і во-ме силою те — чого не хочуть ему дати до-бровільно. — с.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— Справоздане посольське складати буде посол Юліан Романчук з Стрільсько-нових, в домі Михайла Гусаря ч. 223, вб второв д. 9 н. ст. липня о 11-й годі перед полуднем, для виборців з околиць Стрільськ. Для виборців з інших сторін бобречого повіту буде п. Романчук складати справоздане в Бобрці і Ходорів. День і локаль подасте ся пізніше до відомости.

— Брак комплекту! Субкомітет шкільнон-соймовон комісії, вибраний ще 20 червня с. р. для справи ставіславської гімназії, до-навщє не вбдують ні одного зась-даня, хоча уже скликавано его тричі. За кожним разом — брак комплекту! — На всякий спосіб дивна завзятість вб том „припадковом“ браку комплекту.

— Відозва. Дорогий брате Русини, вибор-ці в правіборці. Равського повіту! Д. 8 с. м. прибуде до Рави-русон наш посол до вбденського парламенту д-р Михайл Ко-роль, щоб здати справу зб свого дотеперш-ного посольства. Збори вбдують ся о 1-й год. з полудня вб громадській сали. Сеся са-ля досить обширна; а де дати ся. Тож, бра-те, не пожалуйте прибути на се посольське

справоздане. Збиде ся насъ тысячъ, то сямъ покажемо світові, що мы арблї горожане та що мы солідаризуємо ся з оппозиційнимъ по-веденієм руського клубу у Вбдн. Намъ тре-ба уважно вислухати посольського справозда-ня, докинути свою думку та висказати своє бажанє, щоб руський клуб держав ся о-строї оновці, бо намъ Русинамъ не гараздъ. — насъ гветє ворожа система. Всечестіє ду-ховенство зволить вбдє себе запросити своїх паротіянъ на се справозданє! — За „Равску руску Раду“ о. І. Киприян, председатель.

— Вп. Членовъ мужеского хору Львбвского Бояна упрашаю, щоб зволить для полага-дження пильнон формальнон справи звати ся конечнзавтра, вб патиццю, о год. 8-й веч. вб комнатахъ Бояна! — *Волод. Шухевич.*

— Високпреос. митрополитъ А. Шептиць-кий вихваля до Кракова, щоб вбдати візиту кард. Пузынь. Вбдтамъ удасть ся до проф. Манулича вб Вратиславъ для поради вб сво-їхъ болѣзняхъ. Зъ по-оротои вступити на 3-4 дивей реколькціи вб Добромилі, а вбдтамъ вбдє на лѣтній вбддыхъ до Пбдлютого. Ка-нонічний смотрь архієпархія мавъ бы роз-почати ся вбдє сєнь.

— Вчорашній нарады вб справѣ будови руської гімназії дуже заінтересували львбв-ських Русинбвъ, бо мимно однодушноста га-докъ забирала велика часть зббранихъ вб той справѣ голосъ, а нарады тревали до 10 год. вечеромъ. Зъ інформаціи, якій подали були людьми, що вб той справѣ чияли потрібні заходи, виходить, що звѣтний правель Русинбвъ, котрий славити Бога, вже вб вбд-ходѣ, хочє полаштити по собѣ тревальн до-казъ свѣи спеціальнот прихильности до насъ і полаштити руску гімназю на площі, котру закупивъ его приятель, збанкротований па-ноукъ, ливне вб цѣли спекуляціи, абы полати-ти свои надшаршай фонды коштомъ Русин-бвъ, коштомъ невыгоды и здоровья ихъ дѣ-тей. Вбъ зббраний висказалися однодушно протавъ помѣщення руської гімназії на площі-коле політехніки, на власнбствѣ п. Менцінь-ского, а то не ливне зъ причини, що се площа менше вбдповѣдна вбдт тои, яку дає на тую-саму цѣль митроп. капітула, але ще и зъ тои причини, що хочъ обомъ обѣ рбвнї, то цѣна ви о 20.000 К. вышєа. Зббраний заявивъ рбвчу за площію митроп. капітулы, а то не тільки зъ оглядѣмъ гігієнічнхъ и педа-гогічнхъ, але и зъ огляду на зааву Впр. Митрополита, що радѣ бы мати руску моло-дѣжь близько себе, а тымъ самымъ мавъ бы нагоду пбзвати ви потреби и радо бы вбдпо-магавъ бѣднхъ ученибвъ. Наряди закінчи-лись однодушно ухвалою выслати до міні-стерства просвѣты и скарбу телеграму, а обєдла и депутацію, котра бы показала справу вб правдливбмъ свѣтлѣ и именамъ всѣхъ Русинбвъ запротестувала протавъ закупи-ти площѣ п. Менціньского вбдъ будову руської гімназії. Телеграма выслана звучитъ:

Die in Angelegenheit des für das akademi- sche Gymnasium in Lemberg von der hohen Regierung in Aussicht genommenen Bauplatzes versammelten Ruthenen der Stadt Lemberg er- lauben sich die Aufmerksamkeit Euerer Excel- lenz auf den Umstand zu lenken, dass der spe- culationshalber angekaufte und zum Kaufe an- gebotene Platz neben der Technik für den er- wählten Zweck viel weniger geeignet ist, als der neben der St. Georgs-Kirche gelegene, aus- welchem Grunde die Ruthenen der Stadt Lem- berg gegen den Ankauf des ersterwähnten Plat- zes protestieren. Eine Deputation wird Euerer Excellenz in dieser Angelegenheit ausführliche Aufklärung unterbreiten, weshalb Euerer Excel- lenz um Aufschub der diesbezüglichen Entschei- dung höflichst ersucht werden.

— Що до ювлюе „Бояна“, Слбдено на- свѣла на ювилей „Бояна“ ще телеграма вбдъ-нашого земляка, артиста-спѣвака, п. Модеста Менціньского. Ось она: „Франкфурт над-Меном. Історія чоловіка — се его характер, каже Гете, а історія славного товариства „Боян“ в найкращимъ лавровимъ вінцемъ, що перед цілою Україною пишати ся буде від-нані до віку. — Менціньский“. — Рбвно-часно на просьбу п. Модеста Левяцкого зъ Черновцѣв простуюмо друкарску похабку, що трафля ся вб его телеграмѣ, подавай нашою часописнею. Іменню, надруковано тамъ: „снї-вай намъ, Бояне, жальку пісню волі“ місто „далку пісню волі“, а через що цѣла теле-грама страчала своє значєня.

— Зъ Комарна пишуть намъ: Д. 30. чер-вня вбдбули ся загальні збори Читальні „Про-свѣт“ в Кліцку. З признавемъ треба сказати, що читальня розвиваєсь дуже гарно; разом при нї заложено крамницю, а заслуга го-ловна належить ся о. Бачинському, місцевому парохови. Збори, оцінюючи се, іменували о. Бачинського почеснимъ членомъ. На снх зборахъ іменовано також почеснимъ членомъ о. Оніанкєвича за заслуги для читальнѣ „Про-свѣта“ повіта руського. По части офіціальной свѣлав мішаний хор читальнѣ „Просвѣта“ в Комарні під директурую п. М. Петрика бо-гато пісень, котрі випали зовсімъ удачно. — *Участник.*

— Вбдъ Золотникъ. Родина пок. Дудя Ра-панюка, Анна вдова, сынъ Тимко зъ Бурка-нова, складає прилюдну сердечну подаку То-вариству взаимныхъ обезпечєнє „Дѣвѣтеръ“ у Львбвѣ, що такъ скоро и совѣстно вынадо-родило намъ пошкодованє вбдъ огня, що мы не чекали цѣлыми тиждєнями, ливъ бувавъ вб ишихъ товариствахъ. Д. 16 л. червня вб-недѣлю рано наше обєста зничавъ огонь, а д. 23 червня уже намъ прислали грошѣ, и дуже совѣстно намъ выплачено вбдшкодованє. Подаємо се до прилюднон відомости и радимо нашимъ хлбборобамъ обезпечати ся вбдъ о-гно вб Товариствѣ взаим. обезпечєнє „Дѣв-ѣтеръ“ у Львбвѣ. — *Т. Р.*

— Вб справѣ коніоскаты ч. 132 „Дѣла“ одержалисємо слбдуюче письмо: В імена Го-

Величества Цісаря! Ц. к. Суд краєвий для справ карнихъ у Львбвѣ рбшив на підставі §§ 489 і 493 зак. кар. і § 37 зак. прас., що зміст артикулу умішеного в часлї 132 часо-писи „Дѣло“ з д. 27 червня 1901 під напа-сею „Ні то — ак-уа ratunkowa“ в уступахъ від-слів „Стілько вже“ до „турецкій — Білівський“ і від слів „новий сей зразокъ“ до „се пу-стий обманъ“ містять в собі знамена прови-ни з §. 300 зак. кар. і протє усяправедналена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного коніоската сеї часописи. В на-слідок того рбшеня зборенє єсть даліше ша-рене того артикулу а забраний наклад має-бути зничений. Поводи: Ізкривленіи уступи-повишї і статїи усялуть через перекрученє-стану річєй побудити читателів до побордї і невинности противъ властямъ адміністративнимъ, що становять знамена провини з §. 300 зак. кар. Львбв д. 2-го червня 1901. — *Przeglaski.*

— До Граматикн церковно-словєньского язика д-ра Іос. Мѣльняцкого выйшли снми д. 1-го додатковн поправки и причинки на повѣ аркушѣ. Хто зъ П. Т. прєзюмеран-товъ граматикн в тахъ, що вб кувилі не до-ставъ того додатку, зволить надбєлати до ав-тора або до книгарѣв Станислав. Інститута свою адресу и тринадцѣти сот. маркамъ почто-вымъ за пересылку, то его дбстане.

Родимці! Пам'ятайте про будову руського театру!

Наука, штука и література.

З руської сцени.

„Кривоприсяжний“, драматичний о-браз з гуцульського життя в 5 діях, а 7 від-слонях, Анцендубера; переробка для руської сцени п. Стадник. — Отсе офіціальний заго-ловок твору, відрахового в вістрок (2. с. м.) в нашій театрї. Уже сам заголовок каже, що тут щось не тєє... Німец Анцендубер пише штуку з гуцульського життя, котрі доперва пе-рерабатати треба для руської сцени, чи що та-кого? А назва „Кривоприсяжний“ не тільки що неясна, але і без сенсу, бо в нас „прис-яжний“ значить те, що в польській мові „przysięgły“, отже присяжний судья, присяжний — урядник в сільській громаді, а „кривоприсяж-ний“ хіба такі нічого не значать.

Сама штука роз'яснює трохи справу. Ан-цендубер пише про німєцких мужиків, а п. Стадник перевє акцію в Гуцульщину. Що-лучше вийшло, чи німєцкій переклад, чи ру-ска перерібка, се, не знаючи перекладу, не-можемо сказати; але коли переклад такий, як перерібка, то одушевляється нема чим.

Зміст штуки такий: Василь Запоточний, спадкоємець всего батьківського майна, живъ без шлюбу з дівчиною Теклею, з котрою мав двоє дітей: Теклю (панна Слободівна) і Івася (п. Юрчак). Вмираючи, залисав їй і її дітям весь свій ґрунт, але его брат Дмитро (п. Гем-бідка) тестамєнт той спав-ав, присягнув у су-ді, що ніякого тестаменту не було, і посівъ увесь ґрунт, а Теклю з дітьми прогнав. Текля вмерла, її дочка Текля, вихованнєм у своєї бабусї Марти (п. Осповичева), пішла на служ-бу до гадя Матвія Ворожака (п. Нижанков-ский), а Івася, пустившись на злбдствє, стра-тивъ здоров'я і вмер на сухоты. Умираючи, дав сестрі батьківський молитвенник, в котрімъ був припадковно важний документ: лист Д-митра Запоточного до брата Василя, що теста-мент він одержав, та що прикро ему, що Ва-силь забув в тестаменті, про него і его діти. Текля вже перед тим знала від своєї бабусї, що Дмитро Запоточний зложив у суді ложну присягу; її невизьє до него тим більша, що він видає свою дочку Ганю (панна Гембідка) за Ворожакового сина Антося (п. Петрович), котрий був обіцяв побрати ся з нею, — тож іде вона до него, аби сказати ему, що піде до-суду шукати на него права. Та Дмитро на все рбшить ся, коли ходять о мавток. Серед бурї впадає він з рушницею до хати Теклинової бабусї і кладе Теклі альтернативу: або від-дати письмо або смерть. Але Дмитро має сво-го злого духа в особі свого сина Петра (п. Стадник), котрий знає про злочин свого бать-ка. Петро по волі батька мав бути священи-комъ, аби дати батькови розгрішенє, але він кичить атрономічну нікулу і вертає до дому, хочаби обняти господарство. Припадковно пізнає він Теклю, а тепер упередив її, що его бать-ко приїде до неї „з гості“. Кростаючи з сеї обєставини, каже Текля, що письмо вийде у неї Петро. Дмитро повірив сему. Серед бурї садить горами за сномъ. доганяє его і — се-ред сварки стріляє до него. Петро паде в про-пастъ, а Дмитро, думаючи, що він неживий, падає перед хрестомъ, дякуючи Богови, що дав ему повбтити ся свого ворога. Та в тіи хвилі грім розторожу хрест на кусєчки: Бог не-приняв подани грішника. Зімлілого Дмитра заносить до селянської хати. Тут слухав він казку про богача грішника: від вилвомъ оно-віданя привиджують ся ему всілякі страхи та і серед того він умирає. В послїдній відслонї все кичить ся „благополучно“. Текля палить лист, бо, люблячи Петра, (котрого батько лиш-легко був постріляв в руку), не хоче его по-бавити батьківського мавтку, він за те жени-ть ся з нею, Ганя за Антося, котрий хотів лиш її грошєй, не виходить, а стара Марта, котра-видиши, як Дмитро Запоточний мимно своїх грі-хів живє в гараздї, стала була безбожницею, тепер знов, видячи кару божи на грішника, розкають ся.

Я нарочіо розповів зміст штуки, аби кожний сам переконав ся, який він баналь-ний. Два групи (Івася і Дмитро), одєн пострі-лений (Петро), бурї, тучі і громи для ратова-ня ситуації, а на закінченє всеїє залюбле-них і наверхнє хлопчє-атєістки, — се щось незвичайного! Така на серію щось незвичай-

ного, бо такі моралізаторскі „штуки“, подили-ся в середних віках, а тепер уже від давня-сночивають в архіві, лиш відгрібає їх наш те-атр. Кажуть, що сей твір має добре впливати на нарід. Що вартість такого впливу дуже не-величка, на се я міг би навести члє мало-спль-нихъ доказів, але починаю его ріє, а писати по-лаш, по що грати таку старосвѣтнєну у Львб-ві, де нарід до театру не ходить?

Будова штуки і її заложєня тавєст дуже-хрємєтє. Так пр. виводить нас в акцію кільо-метрєвий дивлєт між Теклею і парубкомъ Ма-кєтою (п. Твардєвич), колишнимъ мильмъ її-мємє.

Або чи те не дивєглад, що Гуцуль перед 20—30 роками писали до себе листи, тай ще зовсімъ поправно?!

Та переймїм уже до ясного мєнту, до-грп артистѣ. До їх грп можна бн приложити слова пачкара Мортка (п. Шеремєта), снїзо-дичної поести в штуці: „Що порадишъ му-дрій чоловік супроти дурнихъ а конів?“. Та-ке й тут було. Артисти грює снмъ на душу-кляди, а зі штуки пусєй — снмъ зббравъ чо-ловіка. Але все такі завдяки їх грї ситуації була уратована. Найбільше вола до попису-мала з артистє панна Слободівна і п. Осп-овичєва, а з артистѣ пп. Гембідкай пп. Гем-бідкай вбддав свою ролю, як слїд, лиш коли прачав-менше, то ще гарнїше вона вичала б. — П. Стадник, як звичайно, в першій відслонї за-навдто декламував; ослїд-ж, розгравши ся, причинив ся чимало до милого вражєня, яке-робила на публику гра артистѣ. — Та пер-шенство треба таки віддати молодому арти-стови п. Ю. Чаковї за знамените представлєнє смертї сухитника. Хто бачив того артиста пе-ред двома роками, в шідрядних ролѣхъ, той не-пізнає бн того тепер. Се такі вроджені та-лант сценічєй, о котрого дальшій розвиток-конєє старати ся треба бн. — П. Осповичє-на в ролї бабусї була природна, як завжди. — Заслуженї ослєски збирала панна Слобо-дівна, котрій в її ролї нічого не можна змєк-нути. Жль ливне, що її аусєля парализував-по части автор неостротївнимъ пачосомъ. — Панна Гембідка не мала вола до попису, але і в ма-лій ролї знала була артистє. — З п. Шере-мєта був неорівняний жид. — На похвальну-агазку заслужувъ гра п. Нижанковського, Петро-вич, Твардєвич и Дикова, котрі мали по-жєнші ролї. — Панна Сірєвіна мала троха-трему і не була ухарактеризована на стару-тітку і неспрбїбно в казці зєвєрала ся з про-клятами до п. Гембідковє (вона ж не знала, що він також богач-грїшник!), але не все-можна вини їй пичєсати.

Блєскавки і громи не конєє доппєували. Пхїхба була і в тім, що відчас бурї було-отворєнє вікно, бо сего мужик ніколи не ро-блєть. Але се мусїло бути, бо пивашє и: о-ачили-б ми блєскавок і не мав бн Дмитро ку-ди влїзти до Теклі „з гості“. Також криєло в бїдній гуцульській хатї разєвъ троха. Та-всєго того й не конєє можна брати за але-режєсїєрї, бо „коди немає матеріальнихъ осно-в до ідеальнихъ поривів“, то годї.

Вражєня цієстє: шкода доброї грї для-кепєкої штуки. От дайте „Властє тьмї“, „Са-панай свѣт“, а коли відгрівати старину, то-дайте „Полуботка“ Барвіньского, „Ходячу-шляхту“ і „Арханастї“ Цєлєвського, загри-те даво не грєанє у Львбвѣ „Укрѣдєнє щастє“, то бодай праця ваша не піде на марнє!..

М. Ловинський.

Господарство промыслъ и торговля

— Цѣна безрогѣ. На вбденській торѣ д. 2 н. ст. липня с. р. пригнали загаломъ 12,354 зъ того зъ Галичини 4,310 безрогѣ. Платили за вбдєсєв вбдъ 75—78 с., за молоді вбдъ 60—80 с. за кильограмъ жи-вон ваги.

Відозва до товаришів матурнетів.

Товариші! Останній рікъ Вашого побуту в гімназії кичить ся. Ви вибравте ся на уні-верситет і вибравте ся звичайно до Львбва. Туди тавє Вас традиція, туди тавє розбур-ханє житє академічної молодїки.

Та ось віданєв ся до Вас голос із Бу-ковини, з Чернівцѣв. Віданєв ся голос із за-навномъ, зєвєртити ся там, де треба рух до пра-ці, де треба сил до боротби з ріжними воро-жими елємєнтами. На Буковині і в самихъ Чернівцяхъ найдте поле до роботи, найдте-урожайну ниву. Гарна вона, цвѣгиста та на-ша нива, а сівачів на нїй обмєла. Кожний-свѣтлий чоловік, очий до роботи, мильн намъ, дорогий. Ма вичавємо його ширимъ серцемъ як-спївробїтникомъ, друга, простиґаємо до него свої-руки з надїєю, що віддячить він намъ за нашу-сердєчність ширюю роботою.

Товариші! Не богато насъ тут у „Моло-дїй Україні“, — двацѣть людєй, але всі ми-як одна родина. До роботи ставємо всі разом; ніхто не снмѣє полизати ся по задку там, де-треба праці вѣх.

За поступлєнемъ на черновецкій універ-ситетъ промовляє німєцка викаладача мова, бо-гато здоровїннє повїтрє в Чернівцяхъ, чимъ у-Львбвѣ, або у пишному містї, та тавє жєтє. Крємї того мала свѣдкєсть слухачів, това-риськє, майже фамілієнє житє; нема тут не-терпимости і національного шовїнізму, ливм-надирана полєска усунїєнїсть в Галичинѣ; ось-мєтєвнє, які кличуть Вас, Товариші, на черво-вєцький університетъ. Тож прбївуйте числен-но, Товариші, на нашу зєдєну Буковину, „Мо-лода з Україна“ кличє Вас ширю в свої-члєнѣ.

Всѣкихъ інформацій в тнхъ справахъ удѣля-ємо т. Грѣць Герасєвич, с. л. прав, львб-каль товариства, вул. с. л. Грѣць ч. 51.

Від Віділу акад. товариства: „Молода-Україна“. Чернівцї, д. 12 червня 1901. Ва-силь Сїмович, голова. Микола Харисєвський.

Виходить у Львові ще два (крім кедів і руских святи) о 5-й годки по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найважливіших нових статей виходить во второму, а во второму і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Перекладач і ілюстратор приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛ“ у. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Коперника ч. 11, і бюро газет у. Карла Людвіга 9. А. Ольшавського у. Калінінського 2; — у Ягеллоні: Д. Крижановський; — у Відні: М. Duka, I. Seilerstätter, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hagenstein & Co I. Wallfischgasse 18; В. Франкфурт і Гамбург: M. Hagenstein & Co.

Перекладач на „ДВЛ“ і намісники на ілюстрації класичні у Львові.

Рускі внесення шкільні.

Внесення руских послів в справу заложена рускою гімназією в Станіславові, поділу краєвої ради шкільної на польську і руску секцію і введення руских викладів в університет львівський — це головніші постанови наших послів в теперішній сесії львівського союзу. Внесення ті по них умотивовано переказано шкільній комісії, яку того вимагає регуляція, а комісія вибрала тійсінній комітет в цілу близького розмови і поставлення остаточно воді себе внесення.

Поки ціла справа перейде цілий формалістичний аламбик і прийде або й цілком не прийде на денний порядок ще в б'ж. сесії, котра дів і так почислені, польська журналістика прийняла ті рускі постанови так неприхильно, з таким упередженням, допомагаючи ся зложеним їм просто до архіву, що трудно було більшою нетерпимості і задоволення навіть надати ся.

Одент голос, що можна назвати об'єктивним, хотіло б лиш з польського становлення, стрічаємо в краєвиській „Głos z Narodu“ і опісля паравраований в XX-м Wiek'u, що запусаєсь бодай в критичну оцінку внесення п. Олесницького і Окувезского.

По гадці названої газети о практичній стороні тих жадань мало бы ся багато сказати, а мненно внесення п. Олесницького насущає що-до свого здійснення поважний сумнів. Русини не мають, сказавши коротко, стільки і таких сил наукових, котрими можна бы замінити рівнозначні катедри всіх предметів у львівському університеті. Не звістко також, чи часло слухачів, що вписали бы ся на рускі виклади оправдало бы таку дорогу новину. Урядові справоздання показують, що правда, спорний процент Русинів у львівському університеті; але та вишнююча цифра дуже значно зменшилась, коли відчислити богословів.

Натоміс в внесення п. Окувезского мало бы більше практичну підставу. Загалне число руских шкіль в краю в дійстві значне; а коли краєва рада шкільна в теперішній своїй складі не перестерігає належати інтересів рускої народності, то нема рації протавити ся установленню спеціальних секцій, зложених з Русинів.

З огляду теоретичного візій мислячий чоловік не повинен бы принципіально протавити ся жаданю Русинів. Коли Русини національно освідомлюють ся, коті бажають свого цілкового відокремлення, то візій перешкоди з нашої сторони не зможуть їм в тім здержати, хіба бы ся національна течія була вызвана штучно амбітними розагітованими одиницями, а не сягала своими корнями в глибоку душу народу; а в такий раз поверховний запал і так скорше згасе бы, чим скорше усунулось бы ґрунт в-під нбг агітаторів. А стане ся те по сповненню руских жадань в межах слухности і справедливості.

Однак маємо право жадати — пише далше „Głos Narodu“, — щоб Русини самі перестерігали границі, до котрих в ставленню своїх постановів посувати ся можуть. Далше маємо право жадати, щоб, домагаючи ся пошановання своєї народності, не понехали нашої, щоб при освідомленню свого народу не обмежали ся лиш на підбурюванню темного руского хлопа „протавлять“, але щоб своїм поведеньям зможли дати обом, край замешуючим, народно-етам згодне братерське пожитє.

Теперішнє поведєня нечисленного кружка рускою інтелігенції того не оправдує; і той обставині треба приписати в значній часті ту неприхильність, на яку часто напостякають у Поляків навіть оправдані жаданя руского народу, неприхильність, що опісля дає поводі руским послам порівнювати положєня в Галичині з національною

борбою в Чехії. Але се ефективно порівнянє дуже хромає; там спорять між собою дві цілком окремі, а на рівній степені культурного розвитку стегні народності; коті бы так само було в Галичині, то борба прийняла бы инший характер або в цілком затихла бы. А передовсім амбіції свою тактику, назове Окувезский, Король, Романчук, Олесницький, Косы, Новаковський; опрты ся на любови, не на ненависті, на правді, не на клеветах, як се на жалі часто дїєть; а тоді простягнєна до згоди руска рука певно стріне ся з польською. Польскій народ, що сам борєсь о своє встановлєня, не може і не буде другим народам відказувати права до встановлєня.

Оце польскій голос, котрий мы назвали еще об'єктивним. А коли в в сьмі „Głos z Narodu“ шляхетський буті, кілька езультатного лукавства і свідомо несправедливості! Намі, вічно битим, радить „Głos z Narodu“, простягати руку до згоди з тими, що насють в бутій свідомості с оми сили. Намі, битим, радить не кричати, а мовчки любити, може й словословити та цілувати тих, що насють. А коли будемо раз уже так „грічні“, то на випадок такої нашої поправки об'їде нас, що наша рука, простягнєна до згоди, стріне ся з польською, — очевидно, в межах справедливості і слухности!

Се сьмові, котру намі воді вб'єть свідують доволі; тільки, розуміє ся, ті межі справедливості і слухности мають назначувати — не хто инший, а — самі наші гнобитель! Закон, конституція — тут є мають н'чого до р'ч; р'шати мають єдино межі слухности і справедливості, назначені тими, котрі беззастанно дають докази, що не мають найменшого понятія н о рівності людей перед Богом і законом, н о жадної слухности і справедливості!

„Głos z Narodu“ бонть ся за нас, що не будемо мала кимь обсадити університетські катедри! А забув сарака, як то в кимь обсаджувано аразу польскі катедри! Ну, у всякому разі мы не найшлись бы тепер в такий клопот, в якій були в хвилі сполчення львівського університету Польки. А он-ж який з того клопоту вибрели та тепер по кількох десятих літ мають кандидатів на вибори. Их тогдішніми клопотом н'хто тогді не журив ся, і о б'їшлись он без чужої журби та оп'їки, — певно вимагає сего „слухности і справедливості“! Дарма, що п. д-р Олесницький в своїй соймовій промові основно показав безпідставність цілком злишню обаву Поляків.

Цетє-же, цетє!

Ваного вам н'чого не відбираємо ані не хочемо відбирати, а тым не журьт ся, що будемо д'вати з руским університетом, з рускою секцією ради шкільної та з рускими школами. Мы собі з тым всьм дамо вже раду і без вас, лише не пережидайте намі здобувати те, що намі належить ся після конституції!

Бесіда п. д-ра Окувезского

виголошена в соймі д. 4 липня 1901 у відно-вдї п. Божинському.

Думав я забрати голос аж в дебаті над народними школами, полишаючи школи середні для більше компетентних своїх товаришів — професорів гімназійних. Та деклямації п. Войтка Дідушицького заставляють мене рішучо і тут обізвати ся.

П. В. Дідушицький правив нам тут трохи не через цілу годину о взаємній любові Польки і Русинів, о великій часті Русинів в сій „dzielnicy ojczyzny“, мало не о раю. А тым часом незгода мови цїфр що каже? Отже те, що поміж учениками в середніх школах Галичини було на сей рік аж 11.749 Поляків, 3.626 жидів, а лиш 3.501 Русинів! А коли ще відтягнути від того над 400 уче-

ників-Русинів, що причинились до польської народності, то нас стадо в середніх школах від польської молодіжи менше о 9.755, а від жидівської о 500.

От Вам любов до нас, от наш рай! Як же не було краєвої Ради шкільної і її благодатного впливу на руску суспільність, то нас було по декотрих гімназіях більше, як Поляків разом з жидами, та коли стали нас такі члени краєвої Ради шкільної, як В. Дідушицький, до серця пригортали, нас стало о 500 менше в школах, як жидів, а о 9.700 менше, як Поляків! Тай на тім же не конець! Я дістаю в часі засідань сойму багато листів, в котрих виджу, що дарекції польських гімназій в останніх часах як би напосіли ся на руску молодіж. За найменші провини виганяють Русинів з одної, ба й з всіх гімназій, переслідують їх злими нотами з об'їзів, за чим їде обов'язок оплачування діяктур, того підвешеного діяктур для найбільших в сьмі родичів-селян! А в Дідушицький сьмі ще тут говорити о любові! Просто обурює чоловіка така перфідія. М'їдїж наша в середніх школах, особливо там, де нема руских гімназій, очевидячки занепає, ректор політехніки називає руску мову на техніці чужою, а тут насотішають любові Поляків до Русинів!..

П. Войтко Дідушицький хотів би ще нас ушасливити утравізом в гімназіях, бо мало, видно, маємо ще его по училських семінаріях. Що за безсовістість?!

Хіба-ж п. Дідушицький, як член краєвої Ради шкільної, не знає, яке то просте шахрайство, той утравізм в семінаріях? П. віцепрезидент Божинський виває тут в палаті, що женьскі семінарії суть утравістичні, а тимчасом при іспитах зрілости можуть семінаристичні буті увільнені навіть від здавання рускої мови, не говорячи вже зовсім о здаванні других предметів в рускій мові. П. віцепрезидент виває публічно, що всі мужескі учительскі семінарії в сьмі Галичині суть „ściśle ultrakwistyczne“, а в Заліццях і Самборі лиш в деяких класах учать по рускій математиці і природних наук, а в декотрих господарства, тай то учать професори Поляки, що по рускій слабо вміють. В Заліццях сам п. директор на годині рускої мови говорить по польскій! Хіба-ж всего того члени краєвої Ради шкільної не знають? Знають здорові, але думають от так як Войтко Дідушицький простою блягою о любови до руского народу затуманити сьмі і центральне правительство в Відні.

Де то можливе, аби дитину виховати рівночасно в двох мовах? Ні, се не можливе і сего панове Поляки у своїм Кракові не заведуть, бо з такої школи вийшли б не люди, лиш гермафродити, але то очевидно „co innego“ в Кракові, а „co innego“ з рускими дітьми на Руси. Тут можна прадумувати безкарно найпоганіший експеримент „pod jednym dachem“ і бликувати до сходу.

Краєва Рада шкільна в сьмі все від кількох уже літ, що оні стараєсь, аби польскі діти учили ся ру вої мови, а рускі діти польської. Але пригляньмо ся цїфрам. Польских дітей в польських гімназіях ходить на руску мову всего 11%, руских дітей приваляють дирекції гімназій учити польської мови, в наслідок чого в руских гімназіях ходить на науку польської мови аж 68% учеників.

Як би учитель Русини поважали ся хоч півлітцем нарушати яку „świętość polską na rodowca“, побачив би він, де разі змиують, а п. професора Сендзімівського з Золочева ображаючому розам найважливішій чувств рускої молодіжи, каже міністерство просвіти „за кару“ перенестись до Рашева! Але ж здорові краєва Рада шкільна, а держать сего „pedagoga“ в Золочеві цілий сей рік, де він нічого не вчить, лиш пенсію бере. „W Polsce jak kto chce...“

А тепер ще кілька слів о класичній філології. П. віцепрезидент виває нас, що

Перекладач на „ДВЛ“ з ілюстр. додатком

в. Австрій: в. Галичині: на цілий рік . . . 16 гр. на цілий рік . . . 22 гр. на пів року . . . 8 гр. на пів року . . . 11 гр.

у Львові: на цілий рік . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр. на пів року . . . 8-10 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Русини звертають ся лиш до перекладачів заперешко. — Редакція неоплатили адмін. відк. порта.

Експедиція члени нештатні 8 гр. на прог. 7 гр.

Окремі члени нештатні не платять 10 гр. відк. відк. експедиції заготовлено або не відк. в о рубль. „Видання“ по 25 гр. а. в. в.

Медаль і інші денески: краєвий, члени 5 гр. 15 гр. відк. експедиції.

Річ пос. д-ра Олесницького,

виголошена на засіданні Сойму д. 4 липня 1901 при загальній дебаті над законом о ректорів оселях.

Коли в минулому році внесено в соймі проєкт посла Гупки в справі реформи селянського наслідства і заведення несподільних господарств, звернувшись відразу опісля цілого краю і все селянство так східної як і західної часті краю мов оден муж несподільно підняло гримний голос протесту против тих проєктів, признаючи їх однодушно не лиш не ведучими до морави відносно аграрних, але прямо шкідливими і погубними під виглядом економічними і суспільними.

Вже при першій читанні внесення посла Гупки означив в сій палаті пос. Вуйцик іменем польских послів людських, що внесення знає шкідливим і віс, щоб перейти над ним до порядку денного; а відтак при дискусії над внесенням комісії аграрної висказали ся всі послі людські так рускі як польскі против тих засад, на яких іменом внесення посла Гупки було оперте. І справа тих внесення остала на разі неопішеною, а відгулено її віділові краєвому до предложєня справоздання на будущій сесії.

Від того часу минув рік. Справу сю в цілім краю серед кругів інтересованих, т. є. селянства, докладно і всесторонно передискутовано і не було нігде двох гадок. На всіх народних зборах, при кожній нагоді, де лише сю справу обговоривано, заявлялось селянство рішучо против тої реформи аграрної, якою хотіла комісія аграрна своїм внесенням яго ушасливити; а тая опінія інтересованих найшла свій вираз в численних петиціях, які в тім справі вилинули до сойму.

Починаючи тої опінії, яку ватворив собі в краю проєкт п. Гупки і внесення минулої річної комісії аграрної, відносив ся без зміни до обох проєктів, внесенних на теперішній сесії краєвим Виділом, а тепер предложєних в сій палаті комісією для справ ректорів оселях. Провіт законів предложєних краєвим виділом бере за основу внесення посла Поточка, однак зміняє его в той спосіб, що нині містить він в собі всі умови сторони проєкту Гупки. Провіт сей не веде на позр так далеко, як ішов проєкт п. Гупки, однак в постановках его відіаити можна всі засади, які пос. Гупка увести старав ся і против котрих селянське людство цілого краю з однодуш-

ROVERI

„Puch“ и „Dürkopp“
найліпшої марки

припоручає
212 6-6

ТАДЕЙ ГУСТОВИЧ
склад роверів і спортивих артикулів

Львів, Академічна 12.
Одяги для циклістів.
Робітня репарацияна.

Ним виступила протестом; тенденцією його є
впровадити той сам стан правний, до якого
пос. Гупка стремів.

Посол Гунка був в своїм проєкті щиріший і більше отвертий; він відразу висказав всі бажання, всі інтенції проєкту під виглядом економічним, суспільним і політичним. Внесення красивого відтут більше дискретне, не до того однак степеня, щоби інтенції її з него відчитатись не дали. Проєкт себ робить вражене недосягаваної ціні, котрої бракуючі акорди а характеру провідного тону легко дадуть ся зрозуміти і відгадати.

Проект сей мая на цілі поліпшення відносин селянських а передовсім хоче ратувати консервувати середню посілість селянську. Ту передовсім підносьть ся засадничо питане, для чого тая поміч і той ратунок мая бути поданий ак раз лише середній власности селянській.

Задачею аграрного законодавства єсть передовсім подати поміч економічну і улекшити умови істнованія тій власности ґрунтової, яка істнує в краю і найбільше тої поміч потрібуює. Коли хто хоче ратувати стан хліборобський, то мусить свої средства ратуноків звернути передовсім до тих господарств, на котрих живе найбільше хліборобів, котрі репрезентують власність хліборобську.

Посідовстей хлопських вище 50 кор. доходу єсть у нас 1,455.000 т. є. 89% всієї хлопської власности ґрунтовой, на котрій живе около 3,972.000 душ хлопцевих. Посідовстей хлопських між 50 К а 1200 К доходу єсть у нас около 166,700, т. є. 10.27% всієї хлопської власности, котра репрезентує около 455.000 душ.

Коли отже дійшло вже до того, що з сєї сторони, з котрої спадали доси на хлєба самі лише тягарі і обовязки, мав тепер нежданим способом спасти на хлїборобеский нарід така ласка бога, то для чого-ж мав бути она у-дїлом як раз тої часті селянства, котра ре-презентує лаше мікроскопічну часть хлїбо-робеского народу і то очевидно економічно шкідливішу? Длячого тоє так нагло в сій сали розгорівше чувство любови до мужика обгор-єше лаше тую дрібну частинку мужицтва? Що дїяльсь: провтовані закони, амортизаючи і знижуючи на довгі часи з під обороту землю находячу ся в руках сєї дрібної правілеюва-ної часті селянства, тим самим дїлають на шкєду цілої маси оставшого ся селянства, то доавбавляють єго можности набувати сю зем-лю. Отже практичний ефект тих законів су-против маси хлїборобів і їх господарств ле-жить не лиш в безхосєдности, але в прямо в тім напрямі негативний, шкідливий!

З становiska принципiального відносить ся супротив проєктованих законів друге питання: длячого таа поміч, подана члнвi селянства, має бути вже кнче сполучена з обмеженням, рiвняючим ся економiчній а в значнй частинi i особистий неволн? Длячого як раз селянин хлiбороб має все бути держаний в безпосереднй зв'язности i взастановнй курателi? Длячого для хлоба видають ся мимо засади рiвности всiх супротив права закони вiльковi; протнвн сучасним повнятим правним i принципам економiчним?

Причини, які справоздані віділу кравчо- л
по подає на оправдане сего обмеження, зо- в
нім его не виправдують. Безвідставним є по- л
гляд, щоб через поділ господарства змен- л
нилось безпеченство гіпотeki. Єсть се прямо п
ротивне результатам практики господарської, а
знаючи, що через поділ продукція не б
випадає, а протавно при збільшеній інтен- с
сивності праці збільшає ся, що позбувають с
значно ґрунт ті, котрі не можуть при ній с
держати си або не уміють господарити, а на- д
вбують звичайно ті, котрі хочуть і можуть с
обре господарити. Вказує на се впротім прак-
тика всіх інституцій кредитових, з котрих
адна не дає позичок під усьмем недільності
потeki, знаючи, що при кожнім акті позбу-
вання форми спільної гіпотeki збереже для неї
овне і неварушме безпеченство.

Дlatego і в сiм разі дая гіпотеза на першiм мiсци для позичок рентгiвних всестороннє забезпеченство, котрого не треба зовсiм ще крiплити застереженням подiлности.

Проект впроваджує фактично засаду неподільності рентових осел, тую засаду, під якою головний проєкт п. Гуника стрінувся з такою опозицією. Вираді називався тал неподільність лише часовою і єсть прив'язаною до часу, який позначка рентова тяжити має на господарстві; однак коли зв'язати ся, то час сплачени сеї позначки розтягаєсь на рік або 52 літ, отже на час трох з найменше двох поколінь, то окаяє ся яєним, що проєкт фактично заводить неподільність третину з такими самими практичними результатами, як неподільність раз на все постановлена.

А під тим виглядом проєкт не числить ся не лиш з пануючими поняттями правними і економічними, але передовсім з натуурою і характером сільських відносин господарських і психологією нашого селянина хлібороба.

Обмежена права диспозиції своєю власністю і привязані до ґрунту втворює певного рода повинність, протияву духови суласного законодавства, з другої сторони повинність ся она повязана здорові політики аграрної, котра велить найшаршым масам хіборобів дати можливість набування землі, коїї можности не підносять зовсім централізоване землі в несподільних оселях. До того забуває прискят, що тереном кожного права мусять бути правне переконання людности, для котрої право видаєсь. Репрезентат конституційний не може протия переконання тії людности наскладати їй інституції правні протияні їй поглядом і практиці, звичаєм усьвяченим. А людність селяньська нашого краю практикою своєю виказує як раз, що переконання її правне стоїть за подільністю. Подільність була навіть в часі законної неподільности правом звичаєвим.

Неподільність оселі виключає від участі в ґрунті наслідників першого власника оселі, адяючи їх на ласку судби, і в тім власне лежить найбільше небезпеченство прокту від взглядом господарським, суспільним і е-тичним.

Вправді §. 4 закона постановляє, що співвласність оселі рентової в частих ідеальних єсть можлива а для того не єсть виключення і наслідство в невиділених частих рентового господарства, однак практика учить, що на однім селянським господарстві, творять господарську одиницю, навіть дві родини спільно господарити не можуть, а то для того, що на таку спілку навіть середнього господарства за мало, а по друге, що наш селянин єсть скрайним індивідуалістом, так що же на малій грядці ділять ся співвласники фізично, щоба кождий мав свою виділену цілість.

А що-ж говорити тим, де тих наслідви- д
is буде кількох, бо як відомо наш селянин л
алекий ще від прийнятя Zwei-Kinder-System-y. 1

Так отже в разі смерті власника ренової оселі при неможливості фізичного поділу треба прийняти до вважання решти співвласників і до обмеження їх на сплату. А то вважання — то річ страшна, і треба або зовсім не знати хлопа або не мати до него і жодних прихильностей, щоб з легким серцем аніціювати законом постанову так багату поважні і небезпечні наслідки!

Відривати нашого мужика від землі се
значить не лиш пожити его екзистенцію, але
бавати его морально!

Таж земля тая — то его найбільше до-
ро, то предмет его мрій, любов до тієї землі
чуттєво елементарне, котрого не розуміє чо-
ловік вищої класи суспільної. В его привязанню
до землі лежить суцільність всіх его змагань, его
радість, в тім привязанню замикається признака
всього его життя; оно джерелом в всіх его утіх
всїх подвигів, підмогою его праці і его по-
ваги, поезією его душі і етикою его со-
вѣсти.

Відорвм його від землі, а видремо ему не
ш екає: снцю, але видремо з его душі
е, що там було найліпшою і найчестнійшою,
нищою найкрасші основн а на їх місця не
ищою нічого. І бачити будемо, як скрізь
а земля нашої гинуть буде мужик-хлібороб,
на місця его виросте чужай, бездомний і
иземельний пролетарій.

Чи таля метаморфоза буде корисна для
спільності, для краю, — чи ті ідеалізовані
середні господарства зможуть стати за се тим
метаточним еквівалентом — над тим би за-
мислюватись, поки ще час!

(Конец буде.)

Інтерпеляція пос. Олесницького і тов.

до високого Віділу краєвого в справі неправильностей при регуляції Сьвічи і Дністра на території громади Побережжя пів. жидачівського.

Перед 7-ми літами при регуляції ріки Сьвічи на території громади Побережжя повіту жидачівського викопано нове корито для того ріки через пасовисько громадське, при чім підпрямство регуляційне зобов'язалося убезпечити береги ріки так, щобні вода не вилівала і ріка не зміняла свого корита. Обов'язку того мимо численних прошень і ургенсів громади досі не сповнено, а тим часом ріка рік-річно зміняє корито, уриваючи значні простори пасовиська і заносючи їх шугровищем, так, що громада рік-річно тратить по кільканадцять а навіть і по кількадесять моргів пасовиська, котрі заважають сусідній громаді, і тим способом крім великих шкід, заподіяних виливами, наражена є громада на

величезні шкоди і втрати по причині з'яв-
ляючих через тов спорів з сусідніми громадами.

Перед кількома тижнями розпочато при регуляції Дністра між Журавнем а Побережжя копати перекип №. 2, котрий в короткім часі буде вже укінчений і вода з Дністра буде там перекопом пушена. О паміреним викопаню того перекопу не була громада Побережя зовсім увідомлена ані до комісії заізвава, хоч в корні Дністра, через тій перекип №. 2 опорожнитись маючіи, громада Побережя від непамятних часів поїть худобу і вишого піїла не має, отже через уладженя того перекопу в своїх правах в високім степені в нарушена. Отже громаді Побережя не дано можности упімнути ся о своє право і зажадати відшкодованя. Громаді тій зовсім не допущено ореченя про уладженя тлю перекопу виданого через тов піиела громада дуже тяжку і діткливу шкоду.

З уваги на те підписані запитують:

чи відомо в високому Ваділові відомі ті
неправильності регуляції рік Дністра і Сьвічи,
котрі громаду Побережжя на тяжкі шкоди на-
разжують?

Чи і яким способом думає високий Вадія кравий дотеперішні шкоди громадї звернути і дальшим запобігти?

Олесницкий

Вахнянин, Газорак, Кульчицкий, Барвинский,
Остачук, Винничук, Небиловец, Бойко, Вуй-
цік, Стила, Окуневский, Новаковский, Дата,
Стоядовский.

Інтерпеляція пос. Олесняцького і тов.

до ц. к. правительства в справі надужити при виконуваню права польованя в громаді Розвадові пов. жидачівського.

Громада Розвадів, повіта жидачівського, яко посідатель неперерваного простору ґрунтового понад 115 ба, посідає на засаді §. 4 закона ловецького (В. з. і р. к. з дня 26. грудня 1897 Ч. 71) всі услива самостійного польовання. Громада та мала в своїм часі по 150 ар. річного доходу з винагородована права польовання поодиноким особам; аж від часу, коли польоване те стало арендовати товариство ловецьке ім. Губерта, стала і ціна аренди так обтяжати, що за літа 1896, 97 і 98 діставала громада лиш по 19 ар. річного доходу від того товариства, хтять се було загально відомо, що вартість того польовання всіми знатоками оцінялась на 10-кратно вишу суму. Дня 29 серпня 1899 р. відбуло ся в старостві в Жадачеві в призначенні ц. к. комісара Гошовського, репрезентації громади Розвадова і обшару двірського „установлене округа польовання“ для громади Розвадова, а заразом ліцитація польовання, до котрої окрім відпоручника товариства ловецького ім. Губерта зголосив ся також з Розвадова п. Д. Хомяк, яко особа фізична. А що товариство ловецьке ім. Губерта винагородує право польовання також на притикаючих обшарах фундації ім. гр. Скарбка, то-ж на жадане відпоручника сего товариства рішив ц. к. комісар Гошовський мимо супротивлення репрезентанта громади влучити з району громадського ліс громадський і прилучити його до округу двірського, обтяжуючи тим самим громадське польованє о половинну его вартости. В наслідок того польованя громадське без ліса заліцитувано за 60 ар. замість за 120 або 150 ар., котрі разом з лісом на певно можна було дістати. Так против ліцитації, а головню против відлученя громадського ліса від округу громадського внесла громада Розвадів сеччас рекурсе до ц. к. намісництва. Від тої пори минуло 2 роки, а громада не то, що віякого рішеня не дістала еще по нинішній день на внесений рекурсе, але і віякого винагородженя за аренду свого польовання. До того освідчень комісар Гошовський начальникови громади Розвадова, що чинш державний виплатять громаді під тим усливем, коли війт предложить ему освідченє писемнене, оперте на ухваляї ради громадської, що громада від рекурсу відступляє і на прилученя свого ліса до ліса скарбового зівзалає.

Зваживши, що дохід з польованих становить щорічний дохід прийнятий в громадській бюджеті, а брак доходу веде до дефіциту, що через відлучення ліса громадського громада понесла що найменше 60 зр. річної втрати в своїх доходах, що вимушує від громади ухвали зі сторони ком. Гомовського в що найменше нехвальковне, підписані запитують:

Чи знає Високе ц. к. правительство о тім безправнім а з великою для громади Розвадова шкодою отриманим поступованю ц. в. Староста в Жидачеві?

Чим оправдає Високе ц. к. правительство
так довге проволіканє в рішеню сеї справи?
Що думає зділати, щоби шкоду заподія-

ну громадї, як найскорше їй винагороджено
: безправний стан усунено?

Олесницкая.

Вахнянин, Гаморак, Кулчицкий, Барвинский,
Остапчук, Савчук, Винячук, Небеловен,
Бойко, Вуйцик, Стила, Окуневский, Поваков-
ский, Дата.

Соймовъ справы.

Дня 2. с. м. мотивував г. Окуневский въ своїмъ словѣ внесеннаго до регуляціи обоихъ названныхъ рѣкъ такимъ способомъ: 1) Регуляція ся окаяже ся одною зъ найдешевшихъ и буде коштовати всего 10—20 000 кор. на 1 кілометръ, бо рѣки ті стисненіи высокими берегами, мають сильний спадъ, въ наслідокъ чого русло рѣки може бути вузькимъ, а крокъ того в будівляний матеріалъ в подъ рукою. 2) Зъ того powodu, що матеріалъ дешевый в подъ рукою, то и будова дорогъ по при рѣкѣ выпаде дешевше, бо по обчисленю знатоквъ лишь по 3000 кор. вѣдъ кілометра, коли другі дороги коштують по 6000 кор. 3) Цѣла околиця надъ Прутомъ и Черемошемъ лѣсаста, и лѣсъ в єдиною культуру тои околицѣ. 4) Сильный спадъ тыхъ рѣкъ мав по обчисленю знатоквъ силу 1800 паровыхъ коней, а та сила може бути перевесена на вѣддалена до 50 кілометровъ зъ стратою лишь 25%. 5) Сама сила спаду воды може переробити въ тартакахъ и фабрикахъ весь сырый лѣсовый матеріалъ, а се в тымъ важыѣше, що пожитокъ зъ такой експлоатаціи лѣса на мѣсці доходить до 10 кратной вартости матеріалу. 6) Теперѣшне дике сплавляюване, протоване властями, в анархізмомъ и больше нищити береги в культуру надъ водою, вѣжъ приносить пожатку. 7) Унявши ті рѣки у вузькі береги, не буде треба ставити такъ довгихъ мостѣвъ, якъ прим. теперъ въ Снятинѣ, Заболотовѣ и Коломыні, и мостѣвъ тыхъ не будуть зривати безнастанно повенѣ зъ великою затратою капіталу. 8) Высока сорозмѣрна культура городовъ надъ Прутомъ потребує конечно такой опѣки.

Адміністративна комісія погодила внесення Потоцького о зміну предложеного радѣ державной проєкту обов'язкового обезпечення платѣвъ приватныхъ урядниківъ. Ухвалено резолюцію до правительства, абы предложеный радѣ державной проєктъ въ тѣхъ справахъ змінивлю, опираючи его на краєвихъ, автономичныхъ союзахъ, и абы приготувило и представило способъ зацпення членамъ иснуючихъ пенсійныхъ товариствъ, а спеціально членамъ галицького товариства взаємной помощи приватныхъ урядниківъ, набутихъ вже правъ при твореню проєктowanych союзівъ.

Комісія погодила також пропозиції
о організації бюро посередництва праці,
однак змінила зрахований виділомъ кра-
вильмъ проєктъ закона.

Переглядь політичний.

Правительство дальше переговоры съ Чехами, и стараясь позыскати ихъ для осенней парламентарной кампаніи бодай о столѣ, абы можливый бувъ дальшій рухъ законодатон машини. Побѣла донесена Budivojъ выходить, що міністеръ Резекъ мавъ въ Прагѣ вымацати, чи чешскій клюбъ згодить ся на ухваленє въ осени такожъ бюджету на рѣкъ 1902. Клюбъ давъ выминяючу відповѣдь заявляючи, що парламентарна комісія має еще три мѣсяцѣ часу, абы застановити ся надъ тою справою. Budivojъ высказує гадеку, що насампередъ мусить бути зреконструований кабінетъ о столѣ, абы въ его складѣ убвишли чешскій и яѣмецкій послы. Доперва тогды маючи въ правительствѣ двоохъ репрезентантовъ, Чехи можуть супротивъ выборцѣвъ примѣнити відвѣчалность за ухваленє бюджету. Budivojъ твердить, що реконструкция кабінету наступитъ еще передъ выборами и допоможе Молодочехамъ до побѣды. — Иншій дивеники кажуць донесена Budivojа приймати зъ застереженьемъ.

Въ англійскомъ парламентѣ при нарадахъ надъ бюджетомъ адміраліціи одинъ изъ послѣдовъ запытуе, чи адміраліція має свѣдомость факту, що англійска флота абсолютно не могла бы ставити чола сполученнымъ флотамъ Франція и Россія. Россія, котра фактично має Дарданелъ въ своихъ рукахъ, а має на Чорномъ морі флоту зложену изъ 10 военныхъ кораблѣвъ, Франція має въ Тулонѣ 14 военныхъ кораблѣвъ, а Англія все-

Турецкій султанъ, перепуганный
послѣднимъ огнемъ въ гаремахъ и въ вѣчной

тревожні дріжжя тепер о своє життє. В наслідок того страху султана міністерь поліції видав наказ, аби строго слідити за всіма особами, що прибувають до Царгороду, або від'їждять звідси. Заряджено також ревізії за вибуховими матеріями. Слідство мало вивчати, що огонь коло спальні султана підложив одна гаремова дама, намовлена до того якимсь ворогом султана. Було се на велику скалю уложений атентат на султана. Огонь мбгь був викликати страшу катастрофу, але служба в саму пору спостерегла его. Ароштотана дама не хоче зрадити властивого винновника атентату.

З причини вигнання Турками християнського населення зв села Бресовиць, інтерв'ював в Царгороді чорногорський посол в представстві турецькому правительству, що положена дуже грізне.

В останніх днях вирінула нова фінансово-політична справа. Туреччина заявила, що не виплатить 40.000 франків за таталу поруки за кілька призятих зельців. Директори тих зельців воднесли ся до своїх амбасадорів [французкого и німецького], домагаючи ся інтервенції.

Соймъ краевый.

[XII. засідання 4-ого липня 1901.]

Засідання отворивъ маршалокъ краевий о год. 2½ пополуночі. По відчитанню інтерв'яцій и петицій приступлено до порядку денного.

Справознавець пос. Вайсінтеръ реферував справу зміни статута для м. Кракова. Пос. Залеский поставивъ внесення, аби пристуглено відъ разу до другого читання; прийнято. На внесення пос. Гупи відчитувано лише ті параграфи статута, в котрих зрблено на жаданє міністерства справ внутршнихъ поправки, а по відчитанню ихъ и по промові пос. Ротера, ухвалено дотичний законъ вь третімъ читанню.

З черг. мотивувавъ пос. Романовичъ своє внесення вь справі інтерпретації §. 79 соймового регуляміу. Бєсннхъ заявивъ, що вже вь р. 1874 ухваливъ сѣмъ постанову до §. 79, що надъ відповіду на інтерпеляцію може соймъ отворити дискусію, не ставляючи вь тій дискусіі внесенє безъ огляду на те чи інтерпеляція була поставлена до видѣлу краєвого чи до правительства.

Регулямію сойму, — каже бесѣдникъ — не підлягає затвердженню правительства, и єму не прислугує право інтерпретована регуляміу на свою користь, а скоро на се позовило собі, буде рѣчею сойму завбавити правительство, аби відступило відъ т.го. Высказъ правительства, що дискусія надъ відповідею правительственного комісара на звернені до него інтерпеляцій сагає по-за обовязь дѣла сойму, є хибний, бо се внутршная справа сойму, котру соймъ самъ нормує. Внесенє відблано до комісії правничої.

Внесенє пос. Шведо о признанє повѣтовон доріг, названон Петрасина, вь жєвєцкѣмъ повітѣ, за дорогу державну відблано до комісії дороговон.

Ухвалено дальше вь третімъ читанню законъ о видѣленю присѣлка Новини зв звязи громади Сковержина и утворенє зв него нової громади адміністраційнон [Рєф. пос. Вайсінтеръ].

З черг. приступлено до дальшого дебати надъ справознавцѣмъ комісії зельвничон зв предложєня видѣлу краєвого о чинностяхъ IV. деп. вь справахъ зельвничихъ.

Ухвалено підвзимати субвенцію на будову зельвничъ Подтурже — Мисленичъ — Любєвє зв 300.000 на 500.000 кор. и прийнято вєсє внесенє пос. Олесницького що до способу будови зельвничъ.

При справознавцѣмъ комісії шкѣльвон о стані середньихъ шкѣль [рєф. ректоръ Кручєвичъ], прийшло до широкои дебати.

Пос. Ротеръ жалувавъ ся, що держава за мало причинає ся до видѣтокъ на полі шкѣльництва; жалувавъ ся на бракъ стальныхъ укваліфікованихъ учительв, котрихъ заступають суплєнтами. Домагає ся перемѣни устрою шкѣльничихъ властей.

Пос. Войт. Дѣдушицкій тѣшитъ ся, що власта шкѣльнє не спѣшатъ ся зв реформами, бо вь такихъ рѣчахъ треба острогожно и зв досвідомъ дѣлати. Бєсѣдникъ сѣгає за наукою греки и латини, бо пнавє свѣдоцтва єрлєвсти нашихъ шкѣль не будуть давати молодѣжи приступу до шкѣль зв цивілізованнѣмъ свѣтѣ. Пос. Вобжинський признає, що тепершная система фѣльольогічна має деякі хибн. До Русинѣвъ відносить ся краєва рада шкѣльна дуже прихильно. Нарѣкає, що дєзєники не помагють єму вь єго направахъ, а протівно виволѣкають на свѣтѣ рѣзні шкѣльнє справы, що шкѣдять шкѣльництву и дєморалізую молодѣжь, читаючи дєвєнники.

Добру відправу дєстає пос. Вобжинський на єго виводи о прихильности для Русинѣвъ відъ пос. д. ра Окуєвского. [Бєсѣду д. ра Окуєвского подаємо окремо]. Пос. кс. Стояловский, добачує у шкѣльвонѣмъ вихованню молодѣжи прямована до вьтворєня зв ихъ бюрократѣв. Вьступає остро протівъ мундурѣв, бо се рѣчь дорожа, а богатіи прибирають ся зв паньска. Заявляє ся за утравляюмѣмъ, але радить Русинамъ, аби були щирі у відносинахъ до Полякѣв.

При резолюціяхъ промаєвавъ пос. Сенковський, домагаючись заложєня середнон школи вь Мєльцу; пос. Вахнянинъ упоминає ся о побольшенє числа рускихъ гімназій, а пос.

Бернадзиковский жалувавъ ся, що єще вь 1882 р. ухвалєна резолюція о заложєнє середнон школы вь Новѣмъ Торѣ до тепер не виконана.

При резолюціяхъ вь справѣ наука релігій забравъ голосъ лат. архієп. Більчєвскій и поспираючи резолюцію комісії заявивъ, що вѣнє за та тѣмъ, аби учення, що мавъ у євєшпхъ вѣсахъ дуже добру ноту зв релігій, увѣльнювано при матурѣ зв того предмету.

Пос. Вобжинський не годить ся зв тою гадкою, бо се переходить компетенцію сойму. П. Ротеръ называвъ науку релігій перетяженнѣмъ ученнѣмъ.

Єп. Чеховичъ поперъ резолюцію, успокоювавъ Ротера що до перегажєня наукою, підєржавъ єго, що цѣлю єго є усунєнє науки релігій, а се було бь нецѣлємъ для краю и держави, бо наука релігій — се підстава для цѣлого життя.

Протівъ мундурѣвъ говоривъ єще пос. Вуйциць, а боронивъ ихъ горячо посолъ Йорданъ.

Резолюція комісії ухвалєна, почѣмъ маршалокъ зарядивъ перерву [о год. 7:45] на годнє.

Вечѣрнє засѣданє розпочалось о годнѣ 9:15 вєч.

На порядку деннѣмъ славна справа о рентовыхъ посылкахъ. Першій забравъ голосъ пос. д-р Олесницькій. Бєсѣдникъ обступилъ послы, и що хвѣля голосно виводамъ єго притавуєвали. Бєсѣду єго, котра, якъ вѣншій єго бесѣдъ, зробила великє вражѣнє, подаємо окремо.

Для ратована ситуації, видѣлєтувала шляхъ зв пошкѣмъ себе найєспѣбнѣшого бєсѣдника пос. Мілєвского, а промова єго, дуже гарна що до форми, не могла затерти першого, доказами потертого вражѣня, яке віднесли послы зв промови д. ра Олесницького.

Пос. Мілєвскій говоривъ о всѣмъ, лише не о хибѣхъ того закона, указанихъ передбєсѣдникѣмъ. Ані однимъ словомъ не відбувъ ся боронити заатакованихъ остро д-ромъ Олесницькимъ параграфѣвъ дотичного закона. Пос. Міланъ промаєвавъ за закономъ зв деякими поправками, поставлєними д-ромъ Бернадзиковскимъ.

Кс. Стояловскій є за внесенємъ комісії, поправки законъ, признаючи, що можна було дєстати лѣпшій, але на разѣ „треба брати що дають“.

По замкнєню дискусіі, вѣбрано бєсѣдникѣмъ „за“ пос. Крамарчыка, а „протівъ“ позовлено на внесенє пос. Новаковского промаєвати пос. Вахнянинѣмъ и Новаковскому.

Пос. Вахнянинъ домагавъ ся, аби рентова комісія уважала на обѣ народности.

Зь осергнѣмъ протєстомъ протівъ того закона зв становища рускихъ селянъ вьступивъ пос. Новаковский, почѣмъ маршалокъ замкнувъ засѣданє о год. 1:15.

Слѣдуючє засѣданє нинѣ о 10 год. рано.

[XIII засідання 5-ого липня 1901.]

Засѣданє отворивъ маршалокъ о год. 10¼. По відчитанню вєсєвєнихъ петицій и інтерпеляцій приступлено до порядку денного.

По причинѣ хвѣлєвон непрагнєности пос. Средняевский; відложено перше читанє єго внесенє вь справѣ улекшєня при удѣлюванню кредиту гіпотєчного.

Видѣловъ повѣтовому у Вєлєцѣ удѣлєно концєсію до побирана оплати митничнихъ відъ перевозу черезъ рѣку Вєслу межє Пєкарями и Тѣнцємъ, а видѣловъ повѣтовому вь Мислєннєчѣ концєсію до побирана о платѣ митничнихъ відъ двохъ мѣстѣвъ на рѣцѣ Скавѣ и потѣцѣ Бєстрєнцѣ.

Зь черг. прийшла справа рентовыхъ посылѣстей и маршалокъ удѣливъ голосу справознавцѣмъ комісії пос. Пілятов. Дявує ся що пос. д-р Олесницькій называвъ проектъ устави шкѣльвничихъ, коли ініціаторы якъ разъ мали на гадцѣ прийти зв помічєю населєню. Пос. Бернадзиковский, котрий побюєвавъ ся вызиску селянъ черезъ рентову комісію, успокоювавъ, що нема чого побюєкатись, бо комісія буде складати ся „з паззучь людѣв“. Рентовѣ посылѣсты єуть заложєнѣ зв бог. зв нѣмєдєнихъ провинціяхъ и вєсєдѣ добре проєспєрують. Проклятований законъ має великє єспѣлєнє анічєнѣ, має анічєнѣ для робѣтничѣвъ и рѣльничѣвъ, бо першій можуть легко прийти до посѣданя ґрунту, — другій зможуть побольшити и улѣпшити своє господарство.

Пос. д-р Олесницькій, поставивъ внесенє, перейти надъ цѣлою справою о рентовыхъ посылѣстахъ до порядку денного. При голосованню внесенє се упало; голосували за нимъ лише всѣ рускї послы.

При спеціальной дєбатѣ, забравъ слово до §. 1 пос. Средняевскій и жадавъ зміни, що до рєченєя сѣлаты довгу рентового; поправку відкнєнено, а §. 1 прийнято після внесенєя комісії.

До §. 2 забравъ голосъ пос. Влад. Чайковскій и полємізувавъ зв вчєрашнимъ опозиційнимъ бєсѣдникѣмъ, захвалюючи внесенєя комісії.

Пос. Клемєнсєвичъ поставивъ поправку о змєнєнє тахітумъ якє має становити рентову посылѣсть, після внесенєя комісії. По.. Урбанскій протівивъ ся поправцѣ пос. Клемєнсєвича и поспирає внесенєя комісії.

Пос. Вахнянинъ каже, що 200 моргѣв господарство называнє зв проектъ середньмъ, не можна середньмъ називати, тому поспирає поправку п. Клемєнсєвича. Вь тѣй справѣ забравъ єще голосъ пос. д-р Окуєвскій, сказавъ, що господарство рентове не повинно мати бѣльшій обємъ якъ 60 га., перейти до сѣльскоп табулѣ и тѣмъ самимъ оплачувати громадскї додатки а не мати вѣрального голєсу.

Рєферентъ протівивъ ся поправкамъ о змєнєнє тахітумъ зв 120 на 60 га., а пос.

Бернадзиковскій заявляє, що на случай відкнєнєя сєп поправки, вѣнш и єго товаришѣ, будуть голосувати зв третімъ читанню протівъ цѣлого закона. При голосованню прийнято поправку пос. Клемєнсєвича 49 голосами протівъ 42 [Олесик].

При §. 4. забравъ слово пос. Пашковскій и домагає ся, щобъ рентова позичка мала гіпотєчне прєвѣнство, зв поминєннѣмъ правъ сєрвітутѣвѣхъ обтяжуючихъ попередню господарство. — Ухвалєно; §. 4 и 5. До §. 6. поставивъ поправку пос. Клемєнсєвичъ и пос. Олєтаньскій, а пос. Вахнянинъ домагавъ ся, щобъ рентову позичку можна дати господарєв, котрий мусить мати австрійськє горожанєство, и мешкає 5 лѣтъ вь тѣмъ судовѣмъ повітѣ, де хоче закусити посылѣсть. Поправку пос. Вахнянина відкнєнено. При голосованню прийнято §. 6 після внесенєя комісії. §. 7 прийнято безъ дискусіі, а при §. 8 забравъ голосъ пос. Войко и домагавъ ся сѣлаты рентовѣхъ позичкѣ вь пѣвѣрчєнихъ а не кварталнихъ ратахъ, пос. Средняевскій хоче аби тѣ раты приєднали 1 цѣвѣта и 1 жовтєня кожного року, бо вь тѣй частѣ сєлєнє мають грошѣ. Поправки тѣй прийнято а такожъ прийнято безъ дискусіі, §. 10, 11, 12 и 13. — Годнє 2 засѣданє трєває дальше.

НОВИНКИ.

Русини! Помните на народный фонд!

— Репертуаръ руского театру: Вь суботу дня 6. н. ст. липня „Чорноморцѣ“ оперетка вь 3. актахъ, музика М. Лисєнка. — Вь недѣлю дня 7 с. м. „Не ходи Грюцѣ“, драма вь 5 актахъ зв єспѣвами и танцами Алексєандрова. Вь роли Хомы вьєступитъ п. К. Пѣдєнєцкій артистъ украинского театру вь Кієвѣ.

— Читальня „Просвѣты“ вь Бєлєвѣчѣхъ устроєвє вечернєй зв єспѣвами и декламациями вь памяті 40-ихъ роковинъ смєрти Тараса Шевченка, вь недѣлю 14 липня с. р. зь отсею програмою: 1. Відчитъ про Шевченка. 2. Завѣщанє Т. Шевченка, басовє сольо вь супровѣдѣ двохъ міщаннихъ хорѣв. 3. Гушєвєч-Вахнянинъ: „Наша жизнь“, хор. 4. Шевченкѣ: „До Основьяненка“, декламация. 5. Шевченкѣ-Воробєвичъ: „Думи мої“, хор. 6. Шевченкѣ-Воробєвичъ: „Огнѣ горять“, хор. 7. М. Муравѣ: „До рускихъ жінокъ“, декламация. 8. Шевченкѣ-Роздѣльскій: „Сонцє заходить“, хор. 9. Шевченкѣ-Бачаньскій: „Не сон трава“, хор. 10. М. Муравѣ: „До хлѣборѣбѣ“, декламация. 11. Григорієвич-Конко: „Де Сян плывє“, хор. 12. Конєвскій-Лисєнко: „Молитва“, хор. 13. Працѣальнє слово и відєспѣванє гимну „Щє не вєрєла“. Початокъ точнѣ о год. 5. по полуднѣ. Просимо вѣ. Рѣдмѣцѣвѣ численну участь! Осѣбнихъ запрошєнєвъ не розєнєляє ся. — Видѣл.

— Вь Яворѣвѣ будє 14/7 н. ст. 1901 о г. 8½ вь сєлѣ „Сокола“ концертъ, уладжєнєй заходѣмъ мѣсєцовѣ Мѣщанскѣмъ Читальнѣмъ. Програма: 1) Шевченкѣ — Ю. Бачаньскій: Калєва — хорѣ. 2) Шевченкѣ: Розрита могила — декламация. 3) Шевченкѣ — Воробєвичъ: Думи мої — хорѣ. 4) Лѣхій дєнь, комєдія вь 1 дѣѣ Григорія Григорієвича. 5) Ого: На погодѣмъ, тѣхѣмъ нєбѣ. Духѣмъ призначєннѣмъ на будову Народного Дому вь Яворѣвѣ. Цѣлѣ вѣльмѣмъ гарна, тѣмъ то комитѣтъ заираємъ мѣсєцу и до околиць публицу числєнно явити ся. Хто бь не змѣгъ особнѣю прибути, зволитъ ласкаво надбєлати які дєтѣ. За датки просимо уєхѣхъ щирѣхъ патріѣтѣвъ, бо справа Народного Дому вь Яворѣвѣ при анічєній бѣльшости руского населєня дуже пєкуча. — Комитѣт.

— Видѣлѣ самбѣрскѣмъ фѣлімъ „Просвѣты“ уладжує вь чєтвєрѣ дня 11 липня с. р. о год. 2 пополуночі вь сєлѣ Народного Готєлю сходнємъ всѣхъ єлєвѣхъ фѣлімъ, на котрихъ, вѣ. п. вѣ. Руднєцкій, нотарѣ зв Лука, говоритъ будє про вькуєню землѣ подъ будову зельвничѣ. Справа дуже важна; прѣтє просить ся о якъ найчислєннѣшму участѣ. За видѣлѣ. — Горднєнскій.

— Вь справѣ старєвскѣй пишуть нинѣ відъ Мєстєцкѣ: Д. 2. с. м. арєштѣвано вь Старинѣ зновѣ 4 сєлѣнѣ (разѣмъ 6 дѣсѣ 13 арєштѣванихъ), а то: Фєдєка Трухана за те, що мавъ людєв намовляти, щобъ не шлѣли до двора на роботу; вѣ. Пѣдѣльчєка, Василя Оєвѣдѣча, що вѣбѣи то мавъ бити якусѣ дѣвку зв Мєлєвѣна за те, що робила у жидѣ вь двѣрѣ, та вѣ. Ковєля. Скѣлованихъ водєставлєно до судовыхъ арєштѣв до Мєстєцкѣ. Влєстєлѣ сєла Павлєвєвскій зв Мєдєки привѣдѣвъ до Старєвѣ, а єго єкономѣ зв Мєдєки прєслєдуємъ сєлєнѣ. При тѣмъ вьшлѣло на вєрхъ, що Фусѣ якъ найбѣрше обходитъ ся зв сєлєнєми, а своѣй службѣ навѣтъ не выплєчує заслужєнєнѣ. П. Павлєвєвскій мавъ сказати, що бѣльмє Фусѣмъ не вѣддаєтъ вь арєнду своєи посылѣсты. Выходитъ такожъ на вєрхъ, що Фусѣ тає вєрокомѣ самѣ робить собѣ шкѣды; жандармерія має вѣє и слѣды, що вьказують на те. Жандармерія слѣдитъ такожъ за двѣма мѣлєхѣмъ, управлєномъ Фусѣмъ; зв другѣмъ зв стороны, гѣщєнѣ Фусѣмъ старєють ся и о робѣтничѣхъ для нєго, и тає зв Мєлєвѣвѣхъ жандармѣвѣ вьказало людєв на роботу до Фусѣ. Вь Старєвѣ вє тепєрь 20 жандармѣвѣ! Сєлєнѣ страшно бѣдѣи, мало не погибѣють тепєрь зв голоду, пасѣвєско для нихъ замкнєнє.

— Загалнѣ зборѣ Шкѣльвонѣ Помочи вь Бучачѣ відбудуть ся дня 9 липня с. р. о годнѣ 3-ѣй зв полудня, а зв 6-ѣго лєпня, якъ сє хлѣбо оловѣщєво зв ч. 136.

— Концертъ руского товариства „Тѣрнопольскій Боянѣ“ відбудє ся д. 14 с. м. вь Золѣчєвѣ. Після концерту відбудуть ся вєчєрнѣ. Подрѣбнѣ програму оголѣсѣть ся пѣльнѣше.

— Смєртъ аристократичного обманьщика. Пєрєдъ двѣма роками арєштѣваний и зв ста-

пєслѣвѣсєнѣмъ арєштѣ слѣдѣмъ умѣщєннѣмъ Константинѣ Мѣра Корѣтовскій, заповнѣвъ сѣ бѣуть зв дочкѣю клєннѣмъ арєштѣмъ и утѣлѣ вьразъ зв нєю. Вѣдѣ того часу и слухъ о нѣмъ загнѣб. Мнєлуго тѣждня єго арєштѣвано вь Будапєштѣ зв єспрѣвѣрєнє єскѣнтованихъ вєкєлѣвъ и колѣ єго прєслєдуємъ судѣи слѣдѣй, вѣнш пєчєлєнно вьскѣнѣвъ чєрєзъ вѣкѣю на узицію и погибъ на мѣсєцѣ.

— Дрѣбнѣ вѣстѣ. Конкурєтъ на посаду учѣтєлѣкѣ при школѣ вьправъ зв рускимъ вькѣловымъ языкомъ при жєнєкѣ. учѣт. семинаріи у Львѣвѣ розписаннѣ до 25. с. м. — На погорѣлѣцѣвѣ Сокола подарувавъ цєсарѣ 5000 кор. — Стѣпєднѣ зв галицького наукового фонду 420 кор. рѣчно, призначєну для кандидатѣвѣ лѣкарского заводу, вѣдало памѣстнѣннѣмъ Титѣвѣ Євєновѣ Бурчєнєвскому, слух. III. р. мєдїцинѣ у Львѣвѣ. — Сѣбєлка акціѣвѣрѣвѣ прѣвѣтованѣмъ зельвничѣ Львѣвѣ-Пєрємєшлянѣ-Подгайцѣ мала вчєра засѣданє и полагѣдила прєдєстѣпнѣй справы. — Крыл. А. Пєтрусєвичъ вьѣхавъ на куєслѣ до Жєвєтєвѣ. — Старѣство золѣчєвєскє заборѣнєло вѣчє, що мало відбѣти ся нинѣ зв Помѣрѣнѣхъ. — Будѣву мурѣванѣи цєрєви зв Зєвєсѣмъ, сєлѣ притыкаючѣмъ до Львѣва, розпочато снѣмъ дєлѣмъ. При копаню фундамєнтѣвѣ вѣдѣно богато людєвнихъ кѣстѣвѣвъ зв давнѣхъ часѣвѣ.

Русини! Помните на Домъ Товариства „ЗОРЯ“ у Львовѣ.

Вѣсти зв Аєпархїи Львѣвской

Увѣльнєнѣй відъ конкурєвного пєспыту оо.; Юл. Мандѣчєвскій зв Микѣлаєвѣмъ и Сєв. Уєвєновичѣмъ зв Головєцкѣмъ. — Вѣдєдєканѣмъ именованѣмъ для львѣвєско-замѣского дєканѣта оо.: Юл. Тѣвѣдѣвичъ зв Дмѣтровичѣмъ и Влад. Брилєвскій зв Грядѣ, а для бусєного дєканѣта о. Тєод. Бѣлєвичъ зв Вьрѣвѣ. — Завѣдѣлєствѣмъ прѣхода зв Жуковѣмъ поручєно єхъ сѣргєндѣ о. Мѣх. Мєсєрѣ зв Пѣручанѣ. — Завѣдѣлєствѣмъ поставлєнѣй оо.: Мєкє. Киванѣ зв Дѣдѣловѣмъ, Алєкє. Яримѣвичѣмъ зв Якимѣмъ и Ює. Вѣрѣдѣвичѣмъ зв Драгѣвѣцѣмъ. — Канѣлїчно вѣстѣтуєванѣй оо.: Іларіѣ Мандѣчєвскій на Шмѣкѣвѣмъ и Мѣх. Вєрѣвичѣмъ на Пѣдѣкамѣмъ. — Вь прѣпознѣціі умѣщєнѣ на Пѣуєтѣмъ оо.: Мѣкє. Кукурѣдѣмъ, Волод. Сєбатѣ, Мѣх. Яцѣвичѣмъ зв Тєрѣмъ, а зв єспѣвѣ: Волод. Глѣбѣвѣцкій, Мѣкє. Романѣмъ, Пав. Кудрѣмъ, Пав. Хоминѣмъ, Євѣ. Мѣнѣбѣвичѣмъ, Волод. Стерѣнѣмъ зв Вєс. Владѣвичѣмъ; на Курѣпѣтнѣмъ о. Мѣкє. Романѣмъ; на Кошлѣмъ оо.: Волод. Кальба, Зєн. Гуковскій, Тєєф. Луцнѣмъ зв Тєрѣмъ, а зв єспѣвѣ: Пєтєро Пєтєрѣи зв Пав. Иванѣмъ; на Козѣвѣмъ о. Тєєф. Кордубѣ; на Дрѣщѣмъ оо.: Пав. Палѣмъ, Павѣло Дудѣмъ зв Кѣрѣ. Лѣтѣцкій. — Прѣвѣдія намѣстєнѣцтѣвѣ годѣтъ ся на канѣн. вѣстѣтуєню оо.: Ієв. Руднѣцкѣмъ на Прѣтєсѣ Ієв. Марѣвичѣмъ на Мѣлєнѣмъ, Єрон. Алєксєвичѣмъ на Чєрѣнѣмъ, Ює. Гѣцѣмъ на Струтинѣмъ, Волод. Чѣйковєскѣмъ на Бужѣмъ и Ює. Рѣйтерѣвскѣмъ на Качѣнѣмъ, а канєсторія вѣзвала всѣхъ до вѣстѣтуєнѣи на мѣсєцѣ вєрєсєнѣ.

Господарство промыслъ и торговля.

— Цѣна рѣгатѣи худѣбы на вѣдєнєскѣмъ торѣ. На торѣ дня 1 липня пригнано рѣгатѣи худѣбы призначєной на зарѣвъ 538 штукъ, мѣжъ тѣмъ зв Галичьмъ . . . 912 „ зв Букѣвнѣмъ . . . 14 „ Торѣ оживлєннѣй. Галицькѣмъ вѣдѣмъ плачєно: прѣма 69 до 73 К.; сєкунда 64 до 68 К.; тєрѣця 60 до 63 К., вьшѣмѣно плачєно по 74 до — К. — Пѣдѣтѣнѣй бугѣвъ и корѣвы по 54 до 62 К.; — худѣй товарѣмъ по 36 до 54 К. за мєтрѣчнѣмъ сотнѣмъ живѣмъ вѣгѣ.

Телеграммы.

Инсбрукъ 5 липня. Комісія тѣрѣвєского сойму приняла цѣльнѣмъ проектъ автономіи тѣлѣвєского Тѣрѣловѣ, зрѣдѣкованнѣмъ подкомитѣтѣмъ. Мнѣмъ того вьгядѣи ухвалєна сєго прѣєкту вь соймѣ єуть дѣжє малѣ, бо частѣ Нѣвѣцѣвъ грозѣтъ зѣкомитѣлованнѣмъ сойму на случай, коли бь не прєрѣшлѣо вєнесенє о вѣдрѣчєнє цѣльнѣмъ справы.

Гага 5 липня. Погромѣмъ лѣберального стороннѣцтѣвѣ при вѣборахъ, зв Гѣландѣмъ, вькѣликавъ змѣну кабинетѣ. Лѣберальнѣмъ кабинетѣмъ подаєъ сѣ до дѣмисіи, а кабинетѣмъ злѣжєннѣмъ зв члєвѣмъ католицѣско-конєрвативного стороннѣцтѣвѣ будє утворєннѣмъ зѣдѣ сєго тѣждня.

Парижъ 5 липня. Союзъ робѣтничихъ спѣдѣкатѣвѣмъ єлѣкѣмъ зборѣмъ подѣмъ оклѣмѣмъ: „Вѣйна вѣйитъ“. Поліція усунула чєрѣвѣмъ хѣруговѣ зв сєю навѣсєю, при чѣмъ прийшло до бѣйкѣ. Робѣтничѣмъ вьказѣли на поліцію полѣмѣмъ лѣвѣмъ. Ухвалєно кампанію прѣтѣвѣи вѣйны на цѣлѣй лѣнѣи и вьдѣтѣи вѣзванє до робѣтничѣхъ клѣсѣ, аби уважєючи всѣхъ людѣй, Хѣнѣвъ чѣ Бурѣвъ чѣ когѣ нєбѣдѣи щѣго за братѣвѣ, приступили на случай вѣвѣнѣон дєклєраціи до стрѣйку у всѣхъ фабрѣкахъ оружія.

Йѣногама 5 липня. Дѣносѣтъ, що Корєя нагло зажадала відъ Ілѣанѣ, аби сєй замкнѣвъ своѣи прѣстапѣи на Корєѣмъ и вѣдѣлѣкавъ своѣихъ урядѣнѣкѣвѣ.

Новѣй Йѣркѣ 5 липня. Агєнтѣ Бурѣвъ Царѣвѣмъ вьдѣвъ вѣдѣзову до амерѣканьского народа, зв котрой прѣсѣтѣ, аби зѣдержано заєсѣмѣтєрѣванє Англіѣвѣмъ зв оружіємъ и агукѣцію, бо тѣмъ лише прѣдѣвѣжє ся жєстокѣсти вѣйны зв полуднєвѣй Аѣрѣцѣмъ. Бєзъ тѣхъ дѣєставѣ Англія стала бь сѣ вєспѣбѣною до акціи и вѣйна зѣбѣнѣла бь сѣ зв корѣстѣ Бурѣвъ.

Вийти у Львові ще дні (пробити кошти і рушійні святи) о 5-ти годині по полудні. Літературні додатки „Вісника католіцистичних левітей“ вийдуть з обох сторінок, а з обох сторінок і пачки на переміну разом з „Діло“.

Передплата і експерти приймають: у Львові Адміністрація „ДВЛ“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Моперіа ч. 11, у Бюро газети у. Кароля Людовика 9, у А. Ольшавського у. Килинського 2; — у Явочі: Д. Крижановський; — у Відні: М. Дука, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Co. I. Wallfischgasse 13; В. Франкоурт у Гамбурзі: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДВЛ“ і наклади з експерти лічачі у Львові.

Річ пос. д-ра Олесницького,

виголошена на засіданні Сейму д. 4 липня 1901 при загальній дебати над законом о рентових оселях.

(Конець.)

Проектований закон нищить не лиш індивідуальності видічених, але він убиває етичні основи, на яких стоїть нині селянська родина. Нині батько-селянин не журить ся, коли Бог ему дає багато дітей: се у него інвентар робочий, се найліпші помічники, природні співники в господарстві. Однак ті діти працюють і провадять ся добре длатого, бо всіх їх разом і батька з ними важе цілком одна придбана ґрунту, розширене господарства. — Діти знають, що працюючи на ґрунті, працюють для себе, бо той ґрунт хоч в часті прийде на них колись; отже господар знає, що працює длатого, щоб лишити дітям, а се єсть підмогою его труда, се побуджує его до ошадності і пильності, — словом єсть се спільна основа етична цілої родини. Відберім тую основу, то відберемо селянській родині цілком спільного труда, підставу згоди, підйом пильності і ошадності. Чи буде нині сні або довня працювати щиро на батьківській господарстві, знаючи, що не дістане ані ґрунту і що працює на того брата, котрий при ґрунті остане? Чи буде батько щадити і інтенсивно працювати, коли знає, що тою працюю не вільно ему діти обділяти так, як би хотів?

Грім не заступить землі. Гроша того впрочім при сплаті не дістане спадкоємців тільки, щоб міг купити землю, бо оцінене при спадщині є звичайно низке; а вели вкорочуватись буде тяжча на кожнім господарстві рента, то пересічна спадщина виказувати буде в інвентарі коли не надвишку пасивів, то певно дуже низкі активи. Земля же, коли часті її буде заморожована в рентових господарствах, тим самим для зменшеної податі піде ціною в гору.

А з другої сторони знов заходить велике питання, чи і звідки буде мав переємців рентової оселі фонди на заплату співспадкоємців, коли буде мусів сплачувати ренту; а, маючи обтяжене господарство на дальшу гіпотечу, не знайде кредиту. Нині радя собі такий сукцесор так, що або продає кавазок ґрунту або дав его співнаслідникові місто грошей; при неподільності можність такого способу устане. Унесення правого виділу була резолюція, визнаючи кр. виділ, щоб старав ся в будучности о кредит на сплату співнаслідників. Тую резолюцію опустила комісія, покликаючи на додаток, с) при §. 3 закона I, після которого починає рента може бути признана також на сплату сукцесорів. Тут однак заходить суперечність; бо той додаток говорить о позичці уділиваній при заложенні рентового господарства, а тут розходить ся о сплату сукцесорів, до котрої буде обов'язаний переємць вже існуючого господарства, на котрім рента вже тяжить по смерті того першого власателя рентової оселі, для которого она була установлена; і до таких випадків відносил ся резолюція V правого виділу. Я признаю, що та резолюція мала би лише академічне значіння, і я не прив'язую до неї найменшої ваги; але се власне свідчить против проекту, бо як довго не знаємо і не маємо певности, чи і який буде кредит, так довго не можемо уважати сеї многоважної справи рішеною і полаганою, а думаю, що без рішеня сеї kwestії годі рішати закон, котрий мусить власателя оселі впровадити в колізію, з котрої закон его випроводити не уміє. Є польська пословиця: „Zanim wleziesz w studnię, patrz jak z niej wyleziesz!“ і про тую правду на сім місці належить дуже пам'ятати.

В справозданні своїм каже краєвий виділ, що такий кредит на сплату співнаслідників не може бути даний в формі ренти, бо би власатель не міг двох рент сплатити; отже треба обдумати жерело кредиту корот-

шого. Однак короткий кредит ще тяжший до сплати попри ренті, бо з природи річ сплати мусять бути більші і вніші. Отже прийде колізія так, що переємць оселі не буде міг сплатити або співнаслідників або позичку для їх сплати затиженої; що не буде міг ратуватись частковою продажем, то легко наступити може евентуальність, що вірители виставлять оселю на ліцитацію, а результат того буде, що середня посілість, котра мав оставати неподільно в руках селянина, перейде в руки спекуляції. Се в одній з найслабших сторін проекту закона, що они мають на оці лише момент утворення оселі рентової, а не дбають зовсім о дальшій її судбѣ, — о можність дальшої експансії.

Се будуть результати тої неподільності ґрунту. А коли додамо до них тую аєзгду, яка по об'яту господарства через одного з природи річи запанує між ріднею, ті різнородні акти мести, подіковані розпущою, і всі їх конвенції; то будемо мати повний образ наслідів закона під виглядом не лиш господарства, але і етичності. Не менше шкідливі наслідки потягне за собою проєктований закон і під виглядом суспільним. Інше зовсім ставовиско в суспільності займає хоч би найбідніший хлібороб, а в інше безземельний пролетарій. Цейна річ, що з самого малого ґрунту тяжко і хліборобови вижити; однак він все мав за собою підставу, мав точку опору, мав бодай тую рідну стріху, з під котрої в чужих господарствах може добирати ся того, що бракує ему в власнім. Але він все ще селянин хлібороб, він не зміняв свого ставовиска суспільного. Хто однак зовсім видічений а не має вже більше чого шукати на батьківській загоні, того положене зовсім вище. Край наш не створив досі умов для розвитку промислу і інших галузей господарства, при котрих би такі видічені могли поміститись. Они не можуть конкурувати з міськими робітниками, бо ті приваля до свого заводу з малку і конкуренція з ними не легка. Они будуть хіба елементом, спосібним на різнорідних робітників, — вправді через велику подачу дуже дешевих, але рівночасно елементом, що не буде мати нічого до страчання. А що право до життя має кожний чоловік, і природний нахил велить ему ламати всі забори, які заспокоюють его конечних потреб жити стоять на дорозі, то буде се елемент під виглядом суспільним дуже небезпечний; і дауватись належати, що як раз ті панове, котрі в спокійнім нашій селянській-хліборобі, добачають так часто революційні інстинкти, легковажать наслідки видічення цілих мас і беруть на себе одвічальність за ті наслідки.

Однак проєкт в тім виді, в яким его в налаті предложено, не осягне навіть тої цілі, яку поставив т. в. утворення і удержання середньої власности. Передовсім нема що числити на тов, щоб господарі і котрі вже мають господарства підпадаючи під умови оселі рентових хотіли господарства свої на оселі рентові замінити. Поминувши вже тов, що форма неподільності для кожного з них не є симпатична і віхтов них товм огранччю добровільно не піддасть ся — то не схоче ніхто прецінь видічувати рідних дітей — а навіть той, хто мав лише одну дитину не зробить того, бо ніхто ему не заручить, що та дитина не буде мати більше дітей.

Закладати оселі рентових не будуть певно і ті, котрі правильним, нормальним розвитком господарства збільшають своє господарство, бо тим або властє ошадність, або кредит короткий.

Можуть заволодіти оселі рентові хіба люди не маючи зовсім або дуже мало ґрунту, котрі при помочи позички рентової схотять відразу стати господарями. Що до таких людей заходити буде передовсім трудність оціненя їх кваліфікацій господарських — незалежно однак від того квестія удержання ся їх як і взагалі всіх власників оселі рентових при оселі буде дуже проблематичною.

Вже при першій сукцесії виринуть засадничі в тім вигляді труднощі.

Закон II. признає в §. 4 вправді оселям часом неподільність, однак рівночасно в другім уступі признає можність співласности на них про parte ideale. В силу сего наслідники можуть інтабулювати своє право власности в неподільних частях — а яко співласителям прислугує кождому з них право знесення співласности дорогою публічної ліцитації, а права сего без зміни закона цивільного абсолютно відняти ім не можна.

При случаю отже першої сукцесії вже може легко ударемнена бути ціл, яку ставять собі закон, бо оселя перейде в чужі руки, часто такі, в котрих господарства яко оселі рентової комісія дальше полишити не схоче або не буде могла. Навіть, коли би знайшлося жерело кредиту на сплату співсукцесорів — то се не придало би ся на багато „не запобігло би знесенню співласности, бо співласителя ніхто не зможе присилувати, щоб на свою часті взяв гроші.

А кілько то случаїв буде, в котрих співвласитель не зможе дати собі рада нарочно продати свою якусь дрібну часті аліквотну в руки якого будь спекулянта, котрий в цілі знесення співвласності виставить оселю на ліцитацію.

Таким способом уступ другий § 4 закона II вичить і ударемнене постановлене уступу першого сего §. Се постановлене становить кардинальний хибу проекту, а інакше его розуміти не можна, бо если би ми припустили, що співвласители про parte ideale не можна ждати знесення співласности — то значить в такім разі вийшов би в колізію з законом цивільним — і не міг би одержати санації.

Однак ціл закона ударемняють і інші приписи сего закона.

Після §. 11. зак. II. не суть втягнені на оселі рентові дальші гіпотечки, а в конвенції того не єсть виключення реалізація тих гіпотек через примусову продажу. А гіпотечка може бути не лиш дієтна, але дуже легко і дуже часто сфінгована — а при помочи такої гіпотечки легко в кожній хвили обійти постановлене закона і ударемнити знов ціл самого закона.

А супротив повнших обставин лишає ся напевно надіяти, що закон сей викличе як-раз спекуляційну вандрівку а в дальшій конвенції і роздробленіє тих як-раз господарств, котрі хоче консервувати — що отже не осягне і тої цілі, для котрої мав бути виданий закон а викличе діаметрально протівні результати.

А суть такі хіби — котрі проєктом закона віднимають всяку вартість і всяке практичне значення. Се признає в часті само справозданя комісії. Проєкти законів не хотять явно і отверто прокламувати засади неподільності як се ділав п. Гулка — і старають ся її обійти — а се власно справджує в законі суперечности, котрих комісія не усунула, а ойм рівнож усунути на буде в силі!

А супротив всего того підносять ся питання: коли закон для селянської посілости в законі не лиш не приносить хісна, але — як то виказано — під кожним виглядом є шкідливим, коли він і середній власности не принесе тах користей, яких ждуть від него інтенції законодавця — то чому веде ся і форсує ся таа зація в справі того закона, чому так акцентуєсь его вага і прискорюєсь его ухвалення?

На се питання не легко знайти відповіді так в деяких постановках закона, як і в цілій історії его почавши від хвилі, коли проєкт пос. Гулки появи ся в тій палаті.

Проєкт закона єсть копією законодавства колонізаційного пруского — сама лєх з малыми відміннями відповідає що-до засад законів прускому — одже і ratio legis не може далеко від тамтої устави відбігати! В прилозі до справозданя виділу краєвого читаємо

Передплата на „ДВЛ“ з літер. додатками

в Австрії:	за границею:
на північ року . . 16 зр.	на північ року . . 22 зр.
на півдн року . . 6 зр.	на півдн року . . 11 зр.
7 ліній:	
на північ року . . 14 зр.	на півдн року . . 7 зр.
на чверть року . . 3-50 зр.	на місяць . . 1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підз. 24 у. Ваторія. — Рухомі експерти ся лише на попереднє експертисе. — Редакція неоплачує зоб'язки від порта.

Неоплачує членів комісії 6 зр. на проз. 7 зр.

Оголошення виходять щодня з 10 до 12 год. одної сторони експертисе або з двох сторін експертисе „Надбавки“ по 25 зр. в м.

Мовили і інші ценови прив'язані до ціни на 1 зр. відносно.

про відношення, які продили зак. и сей в Прусах — а іменно: „Kiedu więc z jednej strony eksterminacyjna polityka rządu zaprzęgnęła w ziemiach polskich elementem niemieckim, kiedy dalej z drugiej strony brak robotników rolnych stał się powszechną klęską gospodarstw wielkich właścicieli dóbr we wschodnich prowincjach królestwa polskiego, a polityka ks. Bismarcka nie pozwalała się posługiwać robotnikiem polskim i w ten sposób pokrywał deficytu robotniczych sił takim najemnikiem, postanowił rząd pruski poruszoną od dłuższego szeregu lat sprawę formy kupna nieruchomości za rentę, — sprawę tworzenia włości rentowych, ujęć w swe regule. Читавмо дальше в справозданні що першій закон пруский а 27 червня 1890, після которого купуючий платив ренту прямо продавцю не осягнув успіхів, бо власители великих обшарів не бачили для себе користі в творенні оселі, в відступованні землі за малу ренту, котра не покривала їх матеріального положення, не давала їм средств на сплату надмірних титарів гіпотечних, не давала можности віддати з маєтків власні часті, бо не було на тіж пошты, і длатого заведено уставу з 7. чина 1891, котра через купно ренти і емісію листів рентових дала можність власителям більших маєтків прийти відразу до ціни купна.

В Німеччині законодавство рентове мало отже очевидно дві головні цілі: економічну поміч для німецьких власників більших посілости, котрим дана була можність корпентного позбування частей маєтків і регулюваня своїх фінансів, котрим дані були купці з гірських з публічних фондів — і другу ціл політичну колонізацію земель неміських німеччин елементом. Се показувалося також з приміненя закона в практиці, бо як свідчать урядові справозданя німечкої комісії, оселі рентові закладають ся майже виключно в Познанській на Шлеску, в провінціях надренських і на Поморію балтійським, отже там де елемент німечкий своєю експанзивною силою хоче виперти і побороти елемент польський, французкий і данський — в самій же корінній Німеччині комісія не оперує майже зовсім.

І в нашій країні будуть мати проєктовані закон зовсім не інші практичні наслідки. Се виходить так з дотеперішньої історії законопроектів як і з фактичних даних економічного стану краю.

Під тим виглядом замітне, що справозданя комісії виступає під іншою вже фірмою, як справозданя виділу краєвого. Після справозданя виділу краєвого розходить ся „do chrone średnich posiadłości wiejskich“ — після справозданя комісії вже о „do chrone średniej posiadłości rolniczej“ — в проєкті виділу була границя 60 гектарів або 1000 кор. доходу кат. — а в проєкті комісії 120 гект. або 1200 кор. — а була внесена, щоб підняти тую границю до 2000 корон доходу катастр. — а рівночасно новизналиє і праці артикули вказуючі на обивательське і народове значення такого піднесення і розширення сеї границі в гору як і на потребу значно висшої дотатції фонду рентового. Дохід 1200 а навіть 1000 кор., яко дохід катастральний не є зовсім доходом середнім — але вже великої посілости — такий дохід дав вже значний земельний маєток, виходячий далеко по за границі середньої земської посілости. Тая тенденція ще дальшого розширення тої границі вказує ясно, що тут не ходить о середню посілість а вже найменше о середню посілість селянську, а о інтерес посілости земської великої, котрий то інтерес при помочи проєктівних законів в різнородних напругах може бути осягнений.

Більша власність земська в Галичині знаходиться нині, в невідраднім положенні — і незвичайно скорою ходою переходить в чужі руки. Суть у нас повіті прим. стрийський, де в руках Жидів і Німців єсть 63 77% цілої власности табулярної — а в повіті долянській 84 60%. Гіпотечне обтяжене табулярної власности вносило в р. 1897 суму

239,780,532 ар., а річні проценти від сєї суми лише по 6% обчислені вносять більше як 10 разову суму ґрунтового податку. Жерела ратуноків, якими була індемнізація — а опісля викуп провінції вже висхли і в друге наповнити ся не дадуть.

Для урегулювання відносин фінансових пожаданя для великої кількості можливості по-збуту частей ґрунтів менше потрібних за до-бру ціну — і для того інтерес парцеляцій-ний принесе для неї користь, если знайдуть ся купці, маючи гроші і готові добре заплатити. Такі купці не все знайдуть ся — а если зна-дуться селянина котрий має власні гроші або де позичити в банку на свій власний ґрунт, то доробившись тяжко того гроша не буде ним переплачувати. Інша річ як утворити ся жерело публичного гроша і то для таких ак-цій, котрі доси ґрунту не мали, не знають его ціни і вартості і котрі на гріш сєї не працювали такі, люде заплатити ціни ліпші і більшій а найважнійша річ, що будуть мали з чого платити.

Скаже хто, що дотація 5 мільонів корон вєть тут лише кроплею в море, признаю се, але дотацію тую можна кожної хвили підне-сти і Союмова галицькому не прийде се во-вєім тяжко.

Се одна користь — а друга лежить в тім, що виділені ціліх має селянства з ґрунту втворити ряди дешевих робітників ґрунтових — а рекругуватись они будуть не лиш з самих виділених — але і ті власт-тезі дрібних осель, котрим малий ґрунт не дасть можливості певного удержання будуть му-сїти заробляти, а положене їх під денним виглядом буде ще тяжше, бо через оселю будуть приковані до місця — звязані — фак-тично glebae adscripti.

А супротив того не можна дивуватись, що селянство східної частини краю бачуи до-бре, куди іде та реформа аграрна живо про-тив неї протестує, що оно зовсім справедли-во добачає в тих проєктах ворожі для себе тенденції тої господарки як політичні вихо-дячі так з его постанов як і з проєктованої організації — і що день в день сотки пети-цій впливають против тих законопроектів до тої палати.

На таким самим становищу супротив тих проєктів стоїмо і стоять мусїмо і ми рускі посли без огляду на наше політичне станови-ско.

Ми не можемо добачати в них пожада-ної помочи для нашого селянства — помочи такої, якої він потребує і яка йому від краю справді ся належить.

А поміч тую дало ся легко на ниніш-ній властивій дорозі — трактуючи селянина на-шого яко обивателя а не як підданого — і даючи ему можливість набування землі до-рогою зовсім нормальною без обмеження его господарської і личної свободи, без спрово-дження грізних для селянства і для краю наслідків того обмеження.

Бачимо в краю, що многі громади наші за приватною ініціативою ведуть інтерес пар-целяційний при помочи звичайного кредиту гіпотечного — нехай же край возьме тут ініціативу, нехай возьме сєї інтерес в свої руки помножити жерела кредиту, дасть мож-ливість сему інтересови розширится в найшир-ших кругах краю. Кредит гіпотечний буде тут зовсім встарчаючий — і нині маємо ін-ституцій кредитові, котрі дають кредит гіпо-течний на 50 літ — одже майже на такий, як рента а процент позички рентової підне-сенний високо 4%, або 5% не відрізняє зовсім від звичайного проценту позички гіпотечної! І для чогож і по чомж обмеження, по що впровадження окремої комісії, котрої склад очевидно вказує на цілі позички — по що втворювання окремої класи господарської?

За такою реформою відносин аграрних стане цілий край і з узнанням прийме єї з рук своєї репрезентації — проєктована же ре-форма стрїнєсь в краю а іменно в рускій его часті з живим однодушним протестом — ко-трой і ми рускі посли тут торжественно про-тив него заявляємо і заявляли, що будемо голосувати против цілого закону.

Вношу, щоб внос. Соїм над обома про-ектами законів перейшов до порядку дня-ного.

Пос. Яворекі передь виборцями в Рогатині.

По справозданню в Бурштині станувъ пос. Яворекі дня 25. червня с. р. в Рогатині передь своєю виборцями. Мимо пеку-чих робіть в полі, бо-ж се по довгий сло-ть бувъ другій день погоды, зобрало ся на площі коло мѣскої церкви звыжъ 250 людей, мѣжъ ними много священників, грохи свѣт-скої інтелігенції, кілька пань и жѣнокъ, кількажъ жидків и — пару выслацївъ зъ

табору польского при асистенції одного ви-борчого паганяча. Правительство заступавъ комисарь староства п. Грабовскій, а почетну сторожу творили жандармы зъ байнетами.

О. деканъ Макогонскій обявъ провѣдъ и покликавши о. Кудрика на секретаря утѣ-лявъ голосу пос. Яворекі, котрый почавъ вѣдъ оправданя чому не мѣгъ стати передь виборцями ще яко кандидат на посла, роз-повѣдавши про переслѣдованя и шikanу, що нѣхъ зазнавъ вѣ томъ дѣлѣ вѣдъ новопечено-го ексцеленції Корытовского. Правительство и паны вѣвни силами побороваши его кан-дидатуру, а сїи и выйшовъ послѣдъ, то лаше завдяки перечисленю ся панѣвъ и завдяки фальшивымъ телеграмамъ, які вымѣнивали мѣжъ собою паны. Дакуе виборцямъ, що трѣбно постояти за его кандидатуру, дакуе за виборъ и переходить до справозданя:

Привѣхавши до Вѣдны застали рускій по-сли парламентъ вѣдъ кількохъ лѣтъ без-дѣльный и здавалося, що та бездѣльність бу-де продовжати ся и далше. Вѣ томъ бездѣль-ности перейшло повныхъ чотыри тыждѣ, вѣдѣтакъ ситуація змѣнила ся и парламентъ ставъ наражъ жевѣтѣти. Рускій посли незави-симый звязали ся вѣ „Рускій клубъ“, до ко-трого увѣйшовъ яко гость пос. Брайтеръ, злу-чили ся зъ мазурекими хлонами и выступили яко „галицька оппозиція“. Свою оппозицію замар-кували устами головы клубу, пос. Романчука при виборахъ до делегації и при ухвалѣ про-визоріи бюджетовой. — Вѣдѣтакъ посолъ вы-числяе ухвалені законы, котры мають вату и для руского населеня краю, имено: 1) за-конъ о знесеню рогачокъ на державныхъ до-рогахъ. Справа побору мыта дѣймаюча для селянина, тожъ „Рускій клубъ“ голосувавъ за закономъ. 2) При законѣ о подвѣщеню податку вѣдъ горѣвки, „Рускій клубъ“ голо-сувавъ за подвѣщенемъ а то за-для того, бо звыскъ зъ того податку назначеный до роздѣлу мѣжъ коронній краѣ, значить, частина звыску припаде на Галичину и має ужити ся на подвѣщене плати для учителей и на подвѣгнене народныхъ шкѣлъ, а се зновъ причиняє ся до зменшеня податковъ до по-датковъ. 3) Законъ о будовѣ зельзницъ и о инвестаціяхъ якъ рѣвножъ. 4) Законъ о бу-довѣ каналѣвъ и регуляції рѣкъ вправдѣ без-посередного не дотыкають руского селянина, хѣба зъ вышникомъ регуляції рѣкъ, однакъ зъ уваги на се, що правительство назначило величезній мільоны на переведенє повисшихъ будовъ и вѣть можливість для нашого селянина користати зъ тыхъ грошей, „Рускій клубъ“ голосувавъ за закономъ. 5) Буджеты не ухва-лено лише провизорію бюджетову. „Рускій клубъ“, якъ сказано для значеня оппозиції голосувавъ противъ провизоріи бюджетовой. За для браку часу рускій посли не могли при розвѣрѣв бюджетовой высказати кривдѣ и бажаня народу, тымъ болше, що головы клубѣвъ агодили ся промовляти лише пѣвъ години. Устами пос. Романчука „Рускій клубъ“ порушивъ справу полагожденя національно-стей, змѣны ординації виборчей вѣ напрямѣ рѣвного загального безпосередного тайного права голосованя, далше о майоризованю Русинѣвъ вѣ Галичинѣ, о надужитяхъ ви-борчихъ, о кривдахъ вѣ шкѣльництвѣ зъ жа-ланемъ подѣлу краевой рады шкѣльною на двѣ секції, о управлѣненю еміграції и про подѣлу монастырцеву.

Посолъ пояснивъ докладно кожду зъ по-рушенихъ справъ, особливо довше задер-жавъ ся при надужитяхъ виборчихъ, вказавъ на цифрахъ уясѣдженє Русинѣвъ на пола шкѣльництвѣ, навѣвъ причини еміграції якъ гнетъ народу и вызыскъ панѣвъ и зъ прав-ды вѣ обуренѣмъ наголосѣвъ стрѣляе хло-пѣвъ якъ товаръ вѣ часѣ подѣлу монастыр-цевыхъ. „Рускій клубъ“ старавъ ся такожъ ин-терпеліаціями зневолити правительство до болѣшого опѣки надъ народомъ рускимъ. И такъ зъ огляду на разячі надужитя властей політичныхъ, котры незаконно фортують вѣйтѣвъ-хрунѣвъ и хрунѣвскій рады громадскі а выбранныхъ чесныхъ людей недопускають до урядованя, вѣдѣаючи хрунѣвъ на несправ-судьбу громадску господарку на несправе-жливъ часѣ мимо всякихъ протестѣвъ — вно-сено интерпеліацію до правительства вѣ спра-вѣ поведєня властей політичныхъ вѣ громад-скихъ дѣлахъ. Далше „Рускій клубъ“ заин-терпелювавъ правительство вѣ справѣ ужизна-ня руского языка у всѣхъ судахъ и прокура-торіи вѣсходѣи Галичинѣ. Обязанкомъ суда-выхъ властей вѣдѣаудати на рускій письма по руски и переводити зъ рускими сторонами розправы по руски. Правда, що майже пере-важно всѣ суды нехотуны рускій языкъ, але правда и се, що Русины за мало дбають про свой обовязокъ, а се виявляея особливо вѣ письмахъ найвысшихъ властей. Руске письмо вѣ міністерствѣ — се бѣдлий кружъ, тожъ навѣвъ годѣ ставити домаганя, щобъ вѣ ми-ністерствѣ засѣдавъ урядникъ-Русинъ спе-

ціально для рускихъ письмъ. Се становивъ займавъ собѣ звичайный панѣвъ зъ Галичинѣ, котрый панѣвъ не має о рускомъ языкѣ, хочъ повиненъ мати, а для перекладу тыхъ „бѣдлийхъ кружѣвъ“ глядає силъ, де нѣхъ лише може найти. — Такожъ интерпелювано правитель-ство ще окремо вѣ справѣ еміграції и уста-ми пос. Яворекі вѣ справѣ переслѣдованя Русинѣвъ яко скарбовыхъ урядникѣвъ черезъ ворожого п. Корытовского. Выстало для того скарбового галицького побѣжжа, що п. То-польницкій вѣ Самборѣ познакомѣвъ ся зъ посолскыма кандидатомъ п. Ганевичемъ, щобъ его яко небезпечного агітатора безъ слѣдства кинути на Мазуры; выстало для Корытовского, що п. Березвскій вѣ Дубецку втѣсавъ ся вѣ члены брацтва церковного, щобъ его кинути ажъ подѣ Шлеськ; досѣтъ было Морѣ, що п. Яворекі заложивъ вѣ Бе-режаняхъ „Бояна“, щобъ его кинути до Н. Санча, а коли п. Яворекі вѣзавъ ся тутъ до закладнѣвъ „Рускон Бурѣвъ“, кинено его до Кракова, знизжено его зъ начальника окру-жнѣи дирекції скарбу до ряду подчиненого у-рядника, замѣнено ему авансъ мѣмо надѣль-ныхъ кваліфікацій а вкінці несповоложено ему стати передь виборцями. Тыхъ фактѣвъ покривденя и переслѣдованя навѣвъ пос. Яворекі вѣ своѣхъ интерпеліаціяхъ велику вя-завку. — Згадуючи про внесенє „Руского клубу“ пос. Яворекі подѣвѣвъ мѣжъ нинѣш-нимъ внесенємъ пос. Романчука, що-до роадѣлу кра-евой Рады шкѣльною на секції руску и поль-ску и два свои внесеня, имено: внесенє важ-не для хлѣборѣбѣвъ що-до знизженя цѣны со-ди и немеше важне внесенє що-до знизженя податку ґрунтового, есенциально увѣльненя задовженыхъ посѣдѣстей хлопскихъ вѣдъ зга-даного податку. — На томъ законѣвъ по-солъ свое справозданє.

При интерпеліаціяхъ до пос. Яворекі забравъ голосъ о. Целенскій зъ Книгинѣвъ. Сконстатувавъ, що правительство грѣшны роз-вадавъ щедро, а для рѣшництвѣ не робить май-же нѣчого. Бо зельзницѣ а взагалѣ Komunika-ційныя средства добра рѣчь, але тамъ, де вже чинте промыселъ, индустрія, а мы Русины хѣ-ба лахи повеземо за море. Тожъ просить по-сла, щобъ старавъ ся вывѣднати о знизженє та-рифы для перевозу штучныхъ навозѣвъ и зниз-женє тарифѣвъ для перевозу свиней. Говорячи про урядникѣвъ зельзницыхъ, просивъ посла употребити ся у міністра зельзницѣвъ, щобъ ті урядники були обовязані не лише умѣти але и вѣдѣаудати по руски. — Пос. Яворекі прирѣкъ тымъ займатися.

Зголошує ся до слова п. Ямругевичъ, се-кретарь зъ польского бецирку, а якъ на та-кого пана прѣстало зчиняє по польски, хочъ народъ накликає его до руского бесѣды, од-накъ вѣтъ незбавивъ ся по польски заявляе, що не хоче выступати противъ зганоуного посла, але хотѣвъ бы знати, вѣ чѣмъ лежала его оппозиція. Ex libro doctus послугує ся п. Ямругевичъ якою „кантичкою“, вѣ котрій нмѣвно вже задалегѣдъ сисенѣи его интер-пеліаційный мудрѣвъ, бо вѣ часѣ справозданя не рушивъ оловцемъ. Отже сему панови не давъ спокѣи мара оппозиції, зъ котрою вы-хавъ „Рускій клубъ“ и становивъ тои оппози-ції до ухваленыхъ законѣвъ, а слѣдомъ за-тымъ неясно п. секретарю, що мѣркує собѣ посолъ о користяхъ зъ будовы зельзницѣ в каналѣвъ, чий спеціально каналъ будувъ пере-ходити черезъ Рогатинчану, бо сїи нѣ, то вѣтъ, п. секретарь а може и зто нинѣшъ по-давъ бы спѣсѣвъ якъ розтягнути бы „канал-не пытанє“ и на тутешній повѣтъ; вѣдѣау-плавляючи каналами зѣхавъ на еміграцію и вычитавъ зъ кантички, що рускимъ хлопамъ дѣе ся подѣ Польщено гарадѣ, бо чыселно е-мігрує Мазуриѣвъ болше нѣжъ Русинѣвъ, а впрѣчѣмъ емігрантѣвъ веде за море глупѣта (!) Вѣ часѣ сен нѣсенѣи бесѣды вѣдѣаудали ся вже зъ початку оклики недоволеня мѣжъ се-лянами, коли-жъ п. секретарь дѣйшовъ до верку своєї мудрѣды, вѣзавъ тучу на глупѣту яко причину еміграції, зросло се недоволенє вѣ часѣ обурєня, однакъ прѣдѣдатель, щобъ ему не заклинено зъ стороны Полякѣвъ сто-ронничности, позволяє далше говорити п. Ям-ругевичеві. Той чѣпас ся ще разъ еміграції и, нѣ сѣло-нѣ мало, берєсь за подѣ руку зъ „Русскимъ Словомъ“ и подѣ такъ Лудковѣвъ зчиняє сѣвѣати про „хлѣопланство“. Але не досѣпзавъ, бо народъ закричає, а може бувъ бы и забубивъ, та п. секретарь згѣнѣвъ те-му. Тѣлько-жъ не даромъ мабутъ тѣвели ему вѣ голову вѣ бецирку, пѣймѣвъ слуга свого пана и почавъ зъ вышнѣи бочки. Панове вѣсѣ-піакі, мовивъ п. секретарь, вы чули, що до „Руского клубу“ вхѣдѣтъ Брайтеръ, а вѣтъ соціалістѣ, а вы знате добре, хто є тѣ соці-алісты ворохобники и зъ тымъ ворохобниками лучѣтъ ся „Рускій клубъ“ и подписує внесе-нє на заведенє загального права голосованя. Коли и самъ разѣмъ народъ вывѣденый про-вокацією п. секретаря зъ терпѣливѣсти немо-

воливъ ему говорити, п. секретарь зачѣнѣвъ ще о мыта и признавши, що знесенє тыхъ-же було бы доброю рѣчью, однакъ посѣа его думка неможливою, звернувъ ся до посла и зъ огляду на маюче ухвалити ся вѣтумъ довѣра просивъ о поясненє становища спѣзацийного „Руского клубу“ до порушеныхъ справъ, за-стерѣгаючи собѣ голосъ по вѣдѣаудѣи посла, стерѣгаючи вѣ дуже спѣкѣйнымъ и чѣмѣмъ Пос. Яворекі вѣ дуже спѣкѣйнымъ и чѣмѣмъ п. секретарю оппозицію вѣ ста-новѣи „Руского клубу“ и то такъ, що п. секретарь лише роззавѣвъ рѣта. Але за вы-гравъ не давъ. Користаючи зъ того, що за-стерѣвъ собѣ голосъ, хотѣвъ п. секретарь стрѣляти голосно и — треба признаѣ, стрѣ-лявъ. Выволѣвъ алобу сумѣжну зъ глупѣтою найтажнѣшого калібру, а болше вѣчно шары оппозиції, закинувъ „Рускому клубѣвъ“ отже оппозиції, закинувъ зраду державну тымъ, що рускій посли посѣмѣли голосувати противъ бюджетовой провизоріи, а се значить, що рускі посли вѣдѣаудали правительству гроша, стре-мѣли до того, щобъ порозганѣти всѣ уряды и вѣстатуючи, а нѣтомѣтъ впровадити розби-шадѣто... ну, се вже замахъ на конституцію и корону... Щобъ вѣ одѣмѣи мозку п. Ямру-гевича мѣстѣло ся стѣлько мудрѣсты, се вже аномальный мозокъ и жалъ, що се проявилъ ся дѣперва вѣ пору недалекихъ виборѣвъ до соїму. Жаль такожъ, що зобранный вчинѣи п. секретареві велѣчезну озадѣи и не дали ему зъ устѣи мудрѣдами heraus, а то позу-лось бы було ще неодио цѣкаве, хочъ, правда, п. секретарь ко скромный чоловікъ даву-чысь окликами заявляє: ja nie takiego [ро-зумного] nie powiedzialem а — устѣвъ.

Д-рѣ Могильницкій навѣзавъ до словѣ п. секретаря, поучавъ его, що справа емігра-ції се наука сусѣбна тѣсно звязана зъ справою аграрною и поставивъ до пос. Явор-екіого домаганє, щобъ займѣвъ ся, абы емі-грація могла бути унормована дорогою мѣжъ-народного закона. А дотыкаючи справы п. Брайтера а ему закинутыхъ, „іємѣвъ“ заа-терпелювавъ глѣзла, щобъ яко парламентарный товаришъ сказавъ, хто вѣрѣный, чи п. Брай-теръ, що вхѣдѣтъ до „Руского клубу“ чи Быкъ и Розенштокъ, що належать до кола польского. По сердечной веселѣсти и вдово-ляючѣи вѣдѣаудѣи пос. Яворекі забравъ ще голосъ о. Целенскій, Городецкій, сел. Воробецъ зъ Залужа, радникъ суду п. Лазо-риць, д-рѣ Могильницкій и другі. Першъ бе-сѣдѣи даючи належату вѣдѣауду п. секре-тареві, дѣтанули кілька жизненыхъ справъ, имено о. Целенскій домагавъ ся знизженя службѣи войсковѣи, урѣлопованя жовѣрѣвъ вѣ часѣ живѣвъ, подвѣсеня цѣны форшпанѣвъ при маневрахъ и вынаторѣды шкоды, яко допускають ся жовѣтры вѣ перемаршахъ. О. Городецкій дякувавъ послови за его внесенє вѣ справѣ знизженя податку ґрунтового, од-накъ се ще не полагодило хлопской справы; якъ при податку особѣстѣмъ такъ и при ґрунтовѣмъ треба вынайти minimum existens для хлѣпа. Г. Воробецъ хотѣвъ, щобъ справы провизоріальны полагоджували уряды громад-скі, вѣрѣкавъ на контумації при термінахъ, вѣрѣкавъ на раду повѣтѣи, що урядники не-шанують руского языка, а присутный п. се-кретарь его самого наганявъ до Бразиліи. [П. секретарь выхѣзавъсь вѣ задѣ.] Радникъ суду п. Лазорикъ пояснювавъ справу провизоріи, сказавъ, що законъ позволяє полагоджувати вѣи вѣ громадѣ, тѣлько люде не користають зъ того, повѣнѣвъ справу контумації и ре-ституції и порушивъ справу руского языка вѣ судѣ яко неспѣдѣльного обовязку урядни-ковъ супротивъ сторѣвъ. Д-рѣ Могильницкій жадавъ реформы при стяганю податковъ, та щобъ ексекutory выѣли пошанувати законъ. О. Целенскій просивъ посла вывѣднати у цен-трального правительства, щобъ зъ уряду да-вано рускій друки и книжѣчки платнѣчи. По-солъ обѣцявъ порушенѣи справѣи займѣти ся и тогдѣ на внесенє д-ра Могильницкого абѣры одноголѣсно ухвалили ему вѣтумъ довѣра.

Переглядъ політичний.

Вѣ англійской палатѣ послѣвъ при дискусіи надѣ позичкою на кошта войнѣ вѣ полудневѣи Африкѣ, ирландскій посолъ Лѣондѣ дуже остро критикувавъ поступованє правительства вѣ часѣ войнѣ. Міністеръ войнѣ заявлявъ, що правительство не може прийняти мировыхъ условіи Бурѣвъ, котры домагають ся независимѣсти для обохъ републикѣвъ. Впрѣ-чѣмъ Бурѣи самі збрвали мировіи переговори. Міністеръ фінансовъ заявлявъ, що посѣла теле-грамы вѣдѣ Кіченера, Бурѣи заявляли ему, що будуть до остаточности борѣти ся за свою независимѣсть. О якихъ небудь мировыхъ пе-реговорахъ зъ ними, не може отже бути бесѣды.

До берлинських дворянських доносів, що король Едвард звернувся до довіряючого до цесаря Вільгельма о посередництві. Ся виста дося не стверджена.

В бельгійській палаті послов інтер'єсу вано правительству в справі вигнання Андрея Девета з Брюсселю. Міністер судноування потвердив виста, що Девет одержав від дирекції поліції поручення, аби вийхав, або дав близьке вяснене що до цілі свого побуту в Брюсселі, бо его відчиста в викади могли бути причиною демонстрацій, ворожих для заприязненої держави. Міністерь заграничних справ беручи в оборону Чемберлена заявив, що ворогом краю в сей, що забуває о услугах Англії в користи Бельгії.

Девет вигнаний з Брюсселю прїхав до Парижа, але в тут одержав від властей поручення аби в Парижа вийхав.

Соймъ краевый.

[XIII засіданє 5 ого липня 1901.]

При §. 14 постановив пос. Абрагамович поправку, щоби позичку удѣляти в высотѣ $\frac{1}{3}$ вартости господарства, а не $\frac{1}{4}$ вартости, якъ пропонує комісія. Пос. Среднявскій про тавить ся поправкѣ пос. Абрагамовича, а такъ само пос. Стояловскій, котрий просить пос. Абрагамовича, аби водстунив відъ своєї поправки.

Справознавець обстав при внесеннхъ комісією а просить о відкиннені поправки. Внесена комісія принята.

Обісля прийнято безъ дискусіи §. 15, 16, 17, 18, 19. При §. 20 зажадавъ пос. Клеменсевич малю стилистичнон перекладъ, котру принято.

Принято такожъ безъ дискусіи §. 21, а при §. 22 постановив пос. Жигм. Яворскій поправку въ справі відкинути відъ ухвалъ комісії. Пос. Вахнянинъ ставляе поправку, щоби в складѣ комісії рентової входили Польки и Русини в половинѣ. Поправка відкинута, а прийнято внесення комісії. Безъ дискусіи ухвалено §. 23, 24, 25, 26. До §. 27 постановив пос. Среднявскій поправку, котру потеръ пос. Романович, щоби поправку вповѣдженя позички черезъ комісію вольно було відкинути ся до 14 днівъ по рѣшеню до видѣлу краєвого. По виводахъ справознавця — відстунивъ пос. Романовичъ відъ своєї поправки, а обісля ухвалено безъ дискусіи §. 28 до 42.

При дискусіи надъ закономъ о неподѣльности роляничихъ послѣдствъ прийнято цѣлий законъ зъ малими поправками в §. 2 а 12.

Принято такожъ безъ дискусіи всѣ резолюціи поставлені комісією до правительствъ. Опісля зажадавъ голосу пос. Барфискій и именемъ рускихъ пословъ зложивъ слѣдуючу заяву:

Позаякъ грантоване квесіи закона дало намъ незбиті докази, що більшість соймово нумерачно своєю силою хоче законъ сей безъ огляду на суперечності его зъ традицію, пересвідченямъ правнимъ и потребамъ нашего народу перелерти, позаякъ законъ сей очевидно єсть противъ Русинівъ и рускому селскому населеню вытвореный, позаякъ більшість соймово перевозить рѣшене сего закона не числячи зовсімъ не лише зъ голосомъ нашимъ, але и односторонню опінію цѣлого руского народа позаякъ в §. 6 бмъ уможливлено еміграцію чужихъ елементівъ до краю, навѣть не австрійскихъ горожанъ и не замешкалыхъ постійно в судуваннхъ повѣтахъ, де рентовъ господарствъ мали бы повстати, задля чого сего законъ єсть шкодливий для місцевыхъ австрійскихъ горожанъ, позаякъ Русинамъ віднято всяку інтєрєсанцію на веденє дѣлъ рентової краєвої комісії, для того мы русий послы не можемо брати участа в голосованнхъ надъ тымъ закономъ и присутствіи не будемо тутъ в тѣхъ хвиляхъ, коли законъ сей противъ руского народа має бути ухвалений в третій читаню.

До голосу занесявъ ся такожъ пос. д. р. Окуевскій и заявивъ, що всѣ повязані в тѣхъ справѣ ухвалы суть незаконні, бо в голосованн брали участь всего 53 пословъ.

Маршалокъ заявивъ, що стверджуванє правосилности ухвалъ належить до его атрибутівъ, и відложивъ засѣданє о год 2 $\frac{1}{4}$ до годины 4-ої по полудни.

Полудневє засѣданє розпочалося о год. 4 мин. 15 рефератомъ пос. Іордана о чинности департаменту видѣлу краєвого. Ухвалено безъ дискусіи всѣ резолюціи комісії, межі ними вѣзанє до правительства о призначенє и виплату субвенцій на будову шпиталівъ в Косовѣ и Надвирній, и о заложєнн двохъ шкѣль акушерокъ, одної в Краковѣ, а другий в Станиславовѣ.

Зъ порядку денного приступлено до дѣбаты надъ внесеннхъ комісією шкѣльон о взычанє 2.000 кор. рѣчнон субвенцій на шкѣлю в Львовѣ, котра образувала бы кандидатуру на учительвъ жидовской релігії.

Внесенє комісією побороувавъ кс. Стояловскій, бо шкѣлю таку повинно заложити и удержувати правительство. За внесеннхъ комісією промавляла пос. Романовичъ и Левенштайнъ, котрий не конче підхлѣбно выражявъ ся о реверсѣ священної кс. Стояловского и нагадувавъ ему ерусалимску лампу. Внесенє комісія принята.

Обісля прийнято резолюцію, поручаючу видѣлу краєвому пошпранє проекту будови зѣльницъ зъ Львова на Вышня до Березяна и Підгаєць.

На підставѣ справознавця комісія господарства краєвого принята до відомости справознавця видѣлу краєвого о пошираню культури краєвої на поли воднихъ будовель, ухвалено на львівській регуляції несплавныхъ рѣкъ и необитыхъ загальнимъ проектомъ регуляційнымъ, загальну суму 119.256 кор. и ухвалено утворити фондъ запомоговий на древоуванн селянскихъ грунтобъ зъ рѣчною дотацію по 50.000 К черезъ 10 лѣтъ, а на внесенє пос. Бернадзиковского ухвалено вѣзати правительство, аби на слѣдуючій сесіи соймовой предлжало проектъ регуляцій рѣкъ, для котрыхъ владжєно вже планъ и кошторисъ.

Ухвалено отворити зъ днямъ 1-го грудня с. р. другій курсъ практичныхъ дозорцівъ древоуваннхъ и завоувано правительство, щоби причинило ся до него субвенцію 4.000 К, а на удержанн институторівъ и уладженє курсовъ молочарскихъ ухвалено 14.800 К.

По принати замкненє рахунковыхъ и преліминаривъ фонду пропінційного прийшло до малю бучѣ при разрѣвѣ надъ Масієвскою польскою и вѣ орлявѣ "Niedzielę". Пос. Войковичъ заявивъ, що тѣ газетни нѣхто не читає, бо по дурному редагована; а на доказъ середъ насъ нѣхто пословъ відчитувъ кілька вѣ статей. Пос. Войка підписавъ пос. кс. Стояловскій; внесенє комісія принята.

Видѣлу краєвому въ Гринѣвѣ позволено зъ тиснати позичку 30.000 К на будову дому для рады повѣтової. При рефератѣ о банку краєвому вивѣтивъ пос. Романовичъ дуже гарну бесѣду на тему пошираня краєвого промислу черезъ тую институтцію и поставивъ резолюцію на залженє в тѣхъ банку окремого відѣлу промислового подѣлаховоу управлю; внесенє переналено видѣлу краєвому.

Засѣданє скінчалось о год. 3 мин. 15 вечеромъ. Слѣдуюче засѣданє в суботу о год. 10 рано; відъ того дня почати будуть відбыватися щоденно вечѣрній засѣданя.

[XIV. засіданє 6-ого липня 1901.]

Маршалокъ отворивъ засѣданє о год. 10 $\frac{1}{2}$ при дуже незвичайнѣхъ обставинахъ. Секретарь відчитувъ савѣ внесеннхъ петицій и интєрєселій, межі котрими цѣлава интєрєселія пос. Остапуха, домагачи ся позачєня, чому рада шкѣльна краєва водмазала рускимъ громадамъ зборжеского повѣта позачки на будову шкѣль и чя правда що фондъ сей вычерпанный вже на вѣтъ лѣтъ напередъ.

Зъ порядку денного, мотивувавъ пос. Среднявскій савѣ внесенє в справѣ улаженн при удѣлюванню кредиту гіпотечного. Внесенє давець домагавъ, аби при позичкахъ гіпотечныхъ не перевыскаючыхъ сумы 1.000 К звѣлѣно скрѣтити дѣвизы, выписи и квиты екстабуляційнхъ відъ етемилевыхъ наложитостей, а при позичкахъ вышшихъ якъ 1.000 К знизжено тую наложитість; дальше жадавъ утворення такыхъ нотаріальныхъ и тарифъ адвокатскихъ за спорядженє документівъ при заятанню позичокъ гіпотечныхъ и укладєнн прѣмусу адвокатского при скаргахъ ексекційныхъ прохавъ довжиківъ гіпотечныхъ. Внесенє відкинуто до комісії правничої. Пос. Скалковскій реферувъ справознавця комісії банкової въ предметѣ спѣловъ шкѣльничихъ и позичокъ заложєнихъ в дѣлаючыхъ подѣ патріотичныхъ видѣлу краєвого. Комісія вносить о принати до відомости справознавця видѣлу краєвого о дѣльности при закладанню тыхъ спѣловъ и вхъ розвою в р. 1900; вымає правительство о перемѣну правничихъ постановъ о подѣлахъ наложитостей для тыхъ спѣловъ, и о поможѣ финансовоу до закладанн тыхъ спѣловъ вь краю.

Въ дискусіи забравъ голосъ пос. Новиковскій.

Засѣданє трєває дальше.

НОВИНИ

Русини! Памятайте на народный фондъ!

— Репертуаръ руского театру. Въ недѣлю дня 7 с. м. вь сали "Звѣзды": "Не ходи Гранию на вечерницѣ" народна драма до сѣвѣ и танцями д. р. Александрова. Въ понедѣлокъ дня 8 с. м. вь львівскѣхъ театрѣ "Запорожєцъ за Дунаємъ" комітна опера вь 3 актахъ; въ роли Андрея выступатъ госпінъ п. Ст. Оржельскій. Закінчатъ "Вечерницѣ" дѣло музичне вь 1 актѣ Ныцавского.

— Прєграма композиторского концерту о. І. Кишакевича, котрый відбудє ся при судучаста "Червеного Воля", — хоръ питомцѣвъ и оркестръ 9 и. пѣхъ. въ недѣлю дня 7 липня вь великой сали "Руского дѣтского Института" въ Перенншль: 1) Кишакевичъ Шевченко. Засѣвъ. 2) Кишакевичъ Шевченко. "Сонде грїє" хоръ мѣшаный вь супровѣ оркестра. 3) Кишакевичъ-Щуратъ "Пляля по вѣбѣ хмареникъ" — сольо суприванє зъ фортепьяно. 4) Кишакевичъ-Руданскій. "Гей братя воляки" хоръ мужескій вь супр. оркестра. 5) Кишакевичъ Федьковичъ. "Сонні маї" декламация вь супр. смычковой оркестри и фортепьяно. 6) Кишакевичъ Конисскій "Хиляни-слюзани" хоръ мѣшаный вь супр. оркестра. 7) а) Кишакевичъ Шевченко "Дума моя" б) Кишакевичъ-Руданскій "Мене забудѣ" сольо басовъ вь супр. фортепьяно. 8) Кишакевичъ-Шевченко "Гамалія" часть І хоръ мужескій и мѣшаный вь супр. оркестра. Цѣця мѣсѣцъ: Крѣсла по 2 кор. и 1 к 60 сот. партеръ 1 кор. галерія 50 сот. Початокъ о год. 7 $\frac{1}{2}$ вечеромъ.

— Видѣлъ Рускомъ Бурсы вь Березянахъ склаву звичайнй загальнй зборъ членівъ товариства на день 13 н. ст. липня 1901 р. о

год. 10 $\frac{1}{2}$ рано вь своїмъ домѣ. — За видѣлъ Бурсы: М. Сосевицкій голова, М. Лискевичъ секретарь.

— "Руска Бєсѣда" вь Бучачи входить вь жѣте сегодня д. 6 липня. Товариство мѣстѣтє ся вь каменинѣ Штерня и Шора, де досѣ була канцелярія нотаріальна. Першй загальнй зборъ відбудутъ ся д. 9 с. м. передъ полуднемъ вь комнатахъ товариства.

— Зъ Бучача телеграфують намъ, що зборъ "Шкѣльонъ Помочі" відбудутъ ся днѣ 13 с. м.

— П. Дарія Шухевичівна, побочниця львівскоу музичну консерваторію, дѣстала відъ конкурсової комісії сєи консерваторії вывѣстку нагороду с. е. сѣрбійскѣхъ медалѣ. — Замѣтна рѣчь, що львівскій польскій дневникъ вычислюючи нагороду музичнон консерваторії, промовляючи дивнымъ способомъ — нає навмыслие — сѣй фактъ, а "Dziennik Polski" обдачувавъ п. Д. Шухевичівну..... бронзовымъ медалемъ.

— Рускій "Сестры служебницѣ" вь Трускавці заслужили сово, якъ ише Słowo polskie, на повну похвалу. Супровадивъ ихъ туды купельный зарадъ и утримувъ ихъ власнымъ коштомъ. Відъ хвилъ ихъ постійного тамъ сѣдѣня замѣтно на кождѣмъ кроцѣ ихъ пожиточну дѣльність. Кромѣ порученон вышъ оцѣнъ вѣдъ хорыми, заняли ся сс. Служебницѣ рєвно наукою сѣлевскихъ дѣтей; учать ихъ шпіву и ручныхъ робѣтъ жѣвочныхъ. Вь недѣль и свѣтъ учать місцевыхъ мешканцѣвъ хорального шпіву, а на науку людей зборавъ ся громадо; одий сѣвѣзатъ, другій радѣ прислухують ся, а вь наслѣдокъ того опустѣла морча, що була перше осередкомъ зборѣвъ.

— Про крамарское вѣче вь Тернополи пишуть намъ: Днѣ 29 червня с. р. відбуло ся вь Тернополи, за починомъ тут. філії "Прогрѣсѣтъ" — вѣче крамарівъ, на котрымъ явило ся килькадесятъ осібъ, між ними 19 крамарівъ, зглядно репрезентативъ читалєвъ, під котрыхъ зарадомъ ведуть ся крамницѣ. По отворєню вѣча головою філії, выголосивъ п. Василь Негірний, котрий умисно прїхавъ на вѣче — рефератъ, вь котрымъ выказавъ на хибнъ нашего сѣлского крамарства, та на потребу організації тогожъ, а то вь тѣхъ ціляхъ, щоби сѣлскіе крамницѣ перестали бути дѣйствимъ агентами для жадѣвшихъ купцѣвъ, якъ то на жалѣ телеръ дѣсе, а протинно, щоби вь дорожѣ разумної організації стали ся ошъ жереломъ народнон збогачуваня. — Над рефератомъ тѣмъ вызвала ся дуже горяча, майже тригодинна дискусія, вь котрій забирала голосъ многіе участини, домагачи ся відъ "Народной Торговлѣ", щоби она доставляла під доглядомъ сѣлскихъ дешевѣ товаровъ для крамницѣ. — Остаточный результатъ тѣхъ зарадъ булѣ ухвалѣ, савою котрыхъ узнано неукучу потребу утворєня звязку крамарского для крамарівъ тернопільского повѣту, і тѣснѣшого сѣлсочєня крамницѣ зъ "Народноу Торговлєю".

Видѣни выбрано анкету, вь складъ котрої ввійшли п. І. Прокій Московичъ зъ Тернополи, о. Ізидоръ Гланьскій зъ Бучача, Маршукъ Михайло зъ Магдалини, Якимъ Войко зъ Козівки, Михайло Карачикъ зъ Гладокъ и Іосѣфъ Юрчанъ зъ Мукучиньця, анкета тая має порозумѣти ся зі всѣми крамарами вь повѣтѣ, уложити снѣ и ціну, та подати жерела закупивъ потрібныхъ для сѣлскихъ крамницѣ товаровъ, видѣни має ома екзактити вь якъ найкоротшій часѣ вѣче крамарівъ вь цілі остаточного порѣшеня обдуманихъ на телершіймъ вѣчу савѣ.

Відъ енергій выбраной анкетѣ залежать успѣшне поведєнє щєсавѣ розпочатого дѣла.

— Вь львівско-польскѣмъ магистратѣ щєсѣ не на жарты начинає пєсавѣ ся. Поважный кружокъ урядничѣвъ намірѣвъ выступити зъ общечиннымъ протєстомъ противъ магистраточъ господаринъ и то безъ огляду на наслѣдки для нихъ сѣлскихъ, щоби тѣльо выказати, якій тамъ несправильностѣ дѣють ся, якій непотизмъ и протекція система загавдалась.

— Бракъ зарбѣку для численнон робѣтничої класѣ у Львовѣ, показавъ ся якъ разъ на ново. Здавалось, що поднята вѣче вь цѣвтинъ акція, поперта навѣтъ выбиваннмъ шибѣ, зарѣдѣтъ лѣху, но такъ не сталося. Часть робѣтничѣвъ выслало вправдѣ по-за границѣ Львова, а оставшій вляльсь до работѣ при воѣмъ сѣлѣзничымъ дворѣхъ у Львовѣ. Килькѣ призыволий на разъ 100.000 кор. на ту цѣль минулось, а новыхъ фондѣвъ міністерство не удѣляло, то и работѣ перервано, робѣтничіи остана безъ хлѣба и занятя, а вскрѣвлено изъ ново поліційнй патруль.

— Испытъ зрѣлости вь Тернополи відбулъ ся вь часѣ відъ 25 червня до 4. липня с. р. подѣ проводомъ вѣсєктара Івана Левацкого. Испытъ адати: Вѣлєнскій Іосѣфъ, Бойцунъ Александръ, Бойко Андрей, Булаковский Ксѣверій, Бранковичъ Михайло, Головка Григорій (зъ відча чєсєнѣ), Коллеръ Юрій (зъ відѣмъ), Корнрїнъ Филиппъ (зъ відѣмъ), Ковалевскій Станіславъ (зъ відѣмъ), Курбасъ Романъ (зъ відѣмъ), Навроцкій Остапъ, Иванчукъ Николай, Емелья Сєндєрь, Фрїдманъ Юда, Верберъ Станіславъ (зъ відѣмъ), Евравицъ Лєвъ, Рєдєкєвичъ Амвросій (зъ відѣмъ), Михайло Романъ, Нусєвѣвъ Алексѣй, Лина Хаймъ Натанъ, Миллеръ Алєтєрь, Придаткєвичъ Иванъ, Паріллє Берль, Пасєвскіа Иванъ, Притика Іуварій, Ратгаверъ Іандоръ, Семѣковъ Володимиръ, Соболь Маріяна, Стеєловичъ Александръ, Вайнїхъ Ілія, Вильчєвъ Евгенъ, Жакі Ігнатій, Гаврашакъ Андрей (екстерністѣ), Олєксєйцєвъ Варухъ (екстерністѣ). Пѣтѣмъ позволено поправити испытъ вь одного предмету, одного репробовано на рѣкъ, а двохъ екстерністѣвъ відстунило відъ испыту. Подѣрєнієнъ — се Русини.

— Вь двѣчѣмъ Институтѣ Василянѣмъ вь Станиславѣ подѣ зарядомъ каітѣлы може

въ наступуючѣмъ шкѣльномъ роцѣ найти умѣщенє до 30 ученицъ. Науки побаруютъ вь публичныхъ шкѣлахъ, науки рускѣ исторіи и литературы, музыкѣ и танцѣвъ вь Институтѣ. Зголѣшеня приймають ся до 1. (14) Серпня с. р. Ближій условія щодо платѣвъ, убрания и бѣля, потрібного папюкамъ вь Институтѣ, подасть на желанє Пр. Анна Теодоровичєва, наєтѣльница Института вь Станиславѣ, улица Заболотѣвскѣ, Ч. 13.

Досѣдченій домашній лѣвъ, що відрѣсавъ пробу часу и большє нѣжъ вѣдѣ 6 лѣтъ чимъ разъ большє входить вь ужєвнє, а славна пражска домална має вь антикѣ І. Фраєрєра и к. к. надворнон доставѣ вь Празѣ. Она дѣлає знаменитѣ антикѣтѣчно, холодитъ и усюкою бѣль, такъ що при вѣскихъ свѣтлѣсахъ нѣхто не дасть ся застѣнѣти до перенѣзаня рамы и пострєгу за можнѣ оббѣти ся безъ неї. Пражскѣ домашнѣ мають можнѣ оббѣти тѣмъжѣ вь гутєншихъ лѣжкахъ; вь тѣмъжѣ дѣтѣмъ вь домашнихъ лѣжкахъ вѣлѣнєхъ фабрѣкѣ туть и т. я, а не повинно вѣи бракувати при жадномъ господарствѣ.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу рємєсничо-промислову у Львовѣ.

Наука, штука и литература.

Зъ руской сценѣ.

Въ вечерѣ (4. с. м.) вь причинѣ, незалежнихъ відъ дирекції театру, не можна було грати драми Тогобочного п. з. "Душегубѣ" (сє повѣсть на нашій сценѣ), тѣжъ дирекція повторила "Цаганьского барона" зъ тою савою обєсѣдоу роль, що вь убогѣ (29. червня с. р.) вь сѣлѣ "Сєкола".

І хоч сѣ штука оклєсана тѣмъ повторєна вь такімъ коротѣмъ відѣстѣи часу, то публичнй зійшло ся досѣтъ много, хотѣвъ мабуть послухати сѣнѣку гостѣ нашего театру, п. Оржельского і... панни Бучманіной, бо ся аргетка вповнѣ заслужує, аби її поставити на рівні зъ першимъ теноромъ загребської оперы. Свою роль, поминувши вже чудовій снѣвъ, віддає вона зъ такимъ артизмомъ, зъ такимъ жєтємъ, зъ такимъ огнемъ своєюцѣи цаганьскѣи дочкѣ, що повѣрѣльсь не хоче, що передъ нами Русинка, дочка оспалѣи нації... Здѣсь жєтѣ, що вона за кождимъ разѣмъ, коли виступає вь ролѣ Сафѣи, що разъ лучше грає. До вершинъ артизму п. Оржельского и панни Бучманіной достроювались и инші артистѣ: п. Рубачъ голосомъ и дотєпанн, п. Рубачова голосомъ, п. Нижанковскій бюрократичною повагою, п. Гриньоровъ голосомъ и воцѣною постановою, п. Стечєнська типичностю старѣи гувернантки, п. Осиновичєва вѣрожєбитєлемъ, п. Шерємєта циганьствомъ... Навѣтъ п. Петровичъ, хоч єго роль не дає пола до пошєсу, о много лучше презентувѣвъ ся, якъ тамътого разу. Недоставѣло лишъ чардаша, відтанцьованого тамътамъ разомъ перєвагою п. Стадникѣмъ и панною Гємбѣкою...

Та иншо того всего (гирѣ на концѣ!) дирекція чѣ не лучше була би зробила, коли би була выставила не "Цаганьского барона", а якусь народноу штуку, хотъ би и не нову, не грану щє вь сѣмъ сєзонѣ...

М. Лозинскій.

Телеграммы.

Вѣдєнѣ 6 липня. Вь справѣ становнща Побѣдоносєца Politische Censur, оголѣмѣвъ зъ Петербурга корреспондєнцію, що становнще сѣберпрокуратора снѣнда хочѣ не вь поважнѣ захитѣе, то все тѣмъ єго выливѣвъ значно зменшѣвъ ся и єго застѣнѣна иншою олобою вь концєнѣ.

Прага 6 липня. Чєскій соймѣвъ прїхавъ предложєнѣ о регуляції платѣвъ учѣтельвъ разомъ зъ резолюцію, що сє має стати ся безъ відѣвѣнєня краєвыхъ додатѣвъ и безъ заятаннѣя краєвої позички.

Берлинѣ 6 липня. Супротивъ донєсєнєя одного зъ русєйскихъ дисциплїнѣвъ, що Бѣльовъ вѣде до Россіи, аомъ лично перевєстѣ переговоры вь справѣ будущѣго торговельного договора. National Ztg. довадѣвъ ся, що така подорожѣ цѣлкомъ не вь намѣрена.

Лондонѣ 6 липня. При дискусіи надѣ бюджетомъ маринарѣвъ репрєзентантъ правительствѣвъ заявивъ, що намѣрено вь будовѣ трєхъ новыхъ великихъ кораблѣвъ, котрѣ выдєржѣтъ порівнянєвъ зъ найбільшими заурнѣчными кораблями, окрімъ того намѣрено вьбудувѣти 6 сѣлькихъ панцернѣкѣвъ.

Будисєвъ Айрєсѣ 6 липня. Подѣ командоу студєнтѣвъ відбули ся численнй демонстрації противъ прєзидєнта Рока и бывшого прєзидєнта Пєлєрїанѣго. Ихъ дѣмѣ общєсно калѣсѣнѣвъ. Цѣлѣтѣсного ранєно камєнємъ. Поліція не вь сѣлѣ удержѣти слѣдѣвъ. Демонстрації трєвѣють дальше. Сєнатъ и палата пословъ, відновѣдѣи до жаданн правительства ухвалѣли стѣвъ облоги.

Цангерѣдѣ 6 липня. Альбанскій нѣтаблѣвъ предложѣли султанѣвъ мєморіалѣвъ, вь котромъ домагѣють ся виконаннѣя прѣрєченыхъ султанѣвъ реформѣвъ вь Альбаніи. Па султанъ навѣтъ сѣмъ мєморіалѣвъ зробѣти неспрѣмѣнє вражєнє.

Прєторіѣ 6 липня. Пѣдѣла урядѣвъ лѣтъ Англіцѣвъ стрѣтали вь сѣрпнѣ: убитыхъ 15 офицѣрѣвъ и 152 воєкѣвъ; ранєныхъ 42 офицѣрѣвъ и 461 воєкѣвъ; зъ тѣмъ жєтѣмъ вьнаслѣдокъ ранѣ 6 офицѣрѣвъ и 60 воєкѣвъ. Три офицѣры и 75 воєкѣвъ загинѣли, або ихъ половєно.

Йганєсбургѣ 6 липня. Бурѣ, котрѣ вѣпѣтуєвали, за-вѣдѣ, що Дєдлєй получѣвъ ся зъ Кємпѣмъ подѣ Руєтенбургѣмъ. — Бурѣ высадѣли вь вѣздухъ повѣзъ зъ Нїгєрєбургѣ, прѣ чѣмъ погабѣлѣ: 1 офицѣръ, 11 воєкѣвъ, пѣлачѣ, машиністѣ и кѣлькѣхъ подорожнѣихъ. Днѣ 1 с. м. половєно 93 бурѣвъ по короткѣмъ бѣтѣвъ.

Виходить у Львовѣ те дѣла (прѣмъ лѣдѣи и ру-
калѣ свѣтѣ) о 5-тѣй годѣ по полудни. Литератур-
ный докладъ „Вѣдѣтка найменшѣйшихъ лѣтѣ-
стей“ виходить во второкъ, а во второкъ и паче
въ понедѣлку равномъ въ Дѣло.

Передѣлку и ксераты приймають: у Львовѣ
Администрація „ДѢЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне
Бюро оголошенъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ
ул. Кароля Ладислава 9, и А. Ольшавского ул. Килин-
ского 9; — въ Брестѣ: Д. Крижановскій; — у Ва-
рки: М. Дика, Л. Селлерстѣтте; Р. А. Бичтер, Нибелун-
дгаузе 4; Н. Шалек Л. Волке 11; Нибелундгаузе 4;
Р. Л. Wallischgasse 13; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ:
H. Haasensteins & Fogler.

Передѣлка на „ДѢЛО“ и наложеніе въ ксераты
сдѣлать у Львовѣ.

ДѢЛО

Передѣлка на „ДѢЛО“ за автор. додаткомъ

въ Анатрію: за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 22 ар.
на полъ року . . . 8 ар. на полъ року . . . 11 ар.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 14 ар. на полъ року . . . 7 ар.
на четверть року . . . 3-50 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 20 ар.
Редукція, Администрація и Экспедиція подѣл. 24
ул. Баторія. — Рукотиски вѣрять ся лише на пе-
редокъ вѣдѣтки. — Редукція неоплатити
вѣдѣтъ вѣдѣтки.
Мѣсяцѣе членство 4 ар. на проз. 7 ар.
Оголошенія вѣдѣтъ приймають ся по цѣнѣ 10 ар.
вѣдѣтъ однокъ стрѣчки вѣдѣтокъ або въ вѣдѣтъ въ
вѣдѣтъ „ДѢЛО“ по 35 ар. вѣдѣтъ.
Вѣдѣтъ и вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ
вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ вѣдѣтъ

Nabemus parat!

Польске „Коѣ“ львовского сойму вы-
брало центральный выборчий комитетъ, въ
сладѣ котораго входятъ: Кн. Андрей Любо-
мирскій, предѣдатель, д-ръ В. Козловскій и
Стан. Сиджеевичъ, заступники предѣдателя,
Теоф. Меруновичъ секретарь, члены: Мик. То-
росевичъ, Арт. Целецкій, Фел. Созанскій, гр.
Андрей Потоцкій, гр. Іос. Менчинскій, Стеф.
Сеньковский, Вишневицкій и Яблоновскій, а за-
ступники: д-ръ Скалковскій, Влад. Чайков-
скій, Зыгм. Яворскій, Гурка, Візімъ и Паш-
ковский.

Мы навели нарочно поминный списокъ
тѣхъ достойнѣйшихъ комитету маршалковско-
го то гзду пародового, который має взяти
верму выборовъ въ свои руки, для увѣковѣ-
ченія та зазначенія, що о скѣлко усунули ся
зъ него вславиши ся давнѣйше Дѣдушакъ и
Абрагамовичъ, о стѣлко можъ надѣяться, що
и новіи спадкомѣцѣ зроблять вѣдѣтку своимъ
попередникамъ.

Говорять, що послы Романовичъ и Сред-
нявскій, першій именовъ клябу демократи-
чного — lucus a non lucendo, — другій име-
немъ клябу людовѣвъ, мали заявити, що не
годять ся на выборъ комитету не узнать его,
бо суть тои гадки, що послы, котрыхъ манда-
ты кончатъ ся, не мають права переводити
слѣдующій выборы.

Якъ дальше свои о своихъ гадають, на-
ведемо наилучше слова Narzódny, который въ
неконфискованій статѣ ч. 175 го такъ о
нѣмъ пишетъ:

Оглядна спѣлка приватна для фальшована
выборѣвъ, конвентикель клябовый, передъ
нѣмъ не одвѣчалъ, а такъ сильнѣйшій,
нѣмъ богато найсильнѣйшихъ институцій дер-
жавныхъ и правыхъ начне зновъ функцио-
вати. Анъ то клябу, анъ не одвѣчае передъ
соймомъ, которому не вѣльно офіціально тво-
рити таковъ „мафія“; а все-жъ только хлоп-
скихъ слѣвъ, только кривдѣ уже упало на
голову тѣхъ выборчихъ махѣровъ, що исторія
запише колись дѣяльність тоя „мафія“ на
найчорнѣйшій картѣ нашего бѣднаго народа.

Не одбѣности, не засады, не воля выбор-
цѣвъ, не вымоги справедливости, але безвѣд-
ный и циничный рахунокъ мандатовъ спѣлки
мае рѣшати о выборѣ посла! Тутъ докладае
ся всѣхъ силъ, чтобы клябу удержати при у-
правѣ краку, чтобы только не дозволити
освободити ся освѣдомленнымъ силамъ лю-
довымъ въ борьбѣ политичной, освободити ся
вѣдѣ дематогіи, грѣбѣвъ, юданныхъ сребренна-
кѣвъ, горѣвни и ковбасы. А все покрыте на
зверѣхъ багрянцею „народовой справы“ и
„народовой солидарности“, замасковане въ спо-
собѣ облудный и нечестный.

И побѣдѣ по краю напередъ торги и ти-
хий шахрайства за кулісами, опбѣла забрен-
чать грошѣ на брудный „фондъ выборчий“, а
дальше зачне „грати“ череда газетныхъ пѣ-
ловъ на комѣнду „центральныхъ“ тровите-
льствъ и вѣдѣвнѣвъ... И начне ся „акція вы-
борча“ зъ усѣю огадою, вѣдѣткою такъ добре
зъ давнѣйшихъ лѣтъ, а однакъ вѣчно бо-
лесною, вѣчно упокоряющею и пятающею той
наваломъ Польщѣ, котра „судьбою провидѣ-
на“ має вѣбѣ свободу, конституцію и права
народный.

„Мафія“ ужина и надужие всего, и вѣан-
гелія и насильства, компромісу зъ политич-
нымъ шахраемъ Стояловскимъ зарѣвно, якъ
и договоръ зъ сервілістичными кагалами; при-
общае заспокоити фальшивый апетитъ и схо-
че этероризовати скромный голосъ оппозиціи,
чтобы лишь дѣлнати своего и дальше „аренду-
вати“ край, якъ який хуторъ“ або корчму.

Але ся „робота“ що разъ труднѣйша и
коштовнѣйша; свѣдомѣсть, буджена постѣбно
въ людѣ оппозиційными элементами, отвѣрае
людови очи, крѣпитъ хлопа, робѣтника и мѣ-
щанина, оберѣгае его передъ подкупствомъ,
додае вѣдѣвни передъ насильствомъ.

Нехай же „мафія“ конституе ся! Людѣ
зѣдѣе ся такоже, чтобы порозумѣти ся и
зорганизувати ся на законныхъ подставахъ.
Въ одвѣтъ на грозачій замахи „центральной
опгиды выборовъ“, повиненъ подѣстѣе ся вѣдѣ
границѣ до границѣ оклякъ: Прочѣ зъ вы-
борчою коррупціею! Прочѣ зъ брудными ру-
ками! Свобода и чистѣсть выборовъ!

Мы-жъ вѣдѣ себе пытаемо: по що той
комитетъ?... Мандаты зъ торговельныхъ на-
лаять въ рукахъ жидѣвскихъ; бѣлѣша постѣ-
лѣсть его не погребѣвъ; мѣска курія его не
слухае; мазурскій людъ має вже своихъ лю-
довѣвъ, стояловѣвъ и не дае ему у себе
кирнанія. Остае только курія меншихъ посѣ-
лѣстей у сѣдѣбѣй Галичинѣ, де рускій народъ
все и всюды мусѣтъ вести борьбу зъ ненасти-
ною клязою, що загарѣла власть въ свои
руки и непрѣшена за всяку цѣну при той
власти хоче удержати ся.

Огсе треба намъ знати и добре памя-
тати всѣмъ, що т. зв. центральный комитетъ
выборчий е назначенный лише для выборовъ
зъ сѣлѣской куріи въ руской части Галичинѣ
на те, чтобы не допустити намъ народъ до
высказанія своего воля при выборѣхъ урнѣ.
Инакъ кажучи, верховодача кляза выповѣдае
намъ войну; длятого намъ пора збрѣнти ся
чымъ скорѣйше вѣдѣ стѣпѣ до головы!

Переглядъ политичный.

Въ справѣ подорожи цѣсаря до
Чехин Deutsch-Nationale Correspondenz ого-
лошуе розмову зъ выначеннымъ членомъ нѣ-
мецкого людового сторонництва о теперѣшній
политичной ситуаціи. Политикъ сей уважае по-
дорожѣ цѣсаря до Чехин за першій бѣлѣйшій
политичный блудъ президентъ Кербера. Резуль-
татамъ сей подорожи было лише осмѣлене и
поднесене духа у Чеховъ. Торжество зъ наго-
ды зѣзду соколѣвъ и внесене графа Букоа
въ справѣ реформы ординаціи выборовъ для
куріи великихъ посѣлѣстей, доставлений че-
скою консервативною шляхтою безъ порозумѣ-
нія зъ Нѣмцами и зъ правительствомъ, суть
доказомъ перецѣнюванія власныхъ силъ. По-
мысляють ся тѣ, котры припускають, що чехо-
нѣмецка и австроугорска угода дадутъ ся еще
вѣдѣдовѣти. Парламентъ буде отже мусѣтъ въ
осени запнати ся національными справами, а
се не може робити великихъ надѣй.

Зъ нашего боку доносать, що оппозиція
Нѣмцѣвъ противъ агаданон реформы выбор-
оч ординаціи е лише комедіею. Би цѣлюе е
улекшити Молодецхамъ голосоване за самъ
внесемъ. Зъ внесемъ стало ся тымъ ча-
сомъ такъ, що еще не уконституовала ся ко-
місія выбрана до сей справы, коли соймъ вже
замкнѣно. Такъ отже lex Viqnoy покы шо
погребана.

Politikъ обговоряючи замкнѣну вже сой-
мову сесію пише, що она не здѣлала на-
дѣй Кербера. Его рецепта показала ся безу-
спѣшною и вѣдѣ зъ трепетомъ повиненъ ждати
на осѣвнѣй подѣвъ.

Письма зъ краю.

Зъ Мостиского. (Бойкотъ и „розружѣ“
въ Старявѣ.)

Шо въ Старявѣ селяне почали бойкото-
вати посесорѣвъ Фусѣвъ, що на поляхъ по-
сесора Ноеля Фусѣа почато робити шкоды,
что до села звало ся 16 жандармѣвъ, котры
арештовали досѣ 13 людей, — се рѣчи, звѣст-
ный вже чатачамъ „Дѣла“. Въ нѣмѣшній ста-
тѣ хочется поговорити бляше про водносны
старявскихъ селянъ до двора, про старяв-
скихъ посесорѣвъ, загаломъ про те, що кнѣ
трохи свѣгла на теперѣшній бойкотъ и „ро-
зружѣ“ въ Старявѣ.

Село Старява лежитъ на горбѣ, и зъ
вѣконъ селянскихъ хатъ видно далеко довол-
лачый поля. Довкола села тягнѣе мѣсяцъ
сѣльске пасовиско, ширѣе на якихъ 8—15
метрѣвъ, дальше рѣвъ, а за ровомъ идутъ

довкола паньскій поля. Вѣдѣ шкоды двѣрѣ
устеречнѣе не въ силѣ, бо селяне зѣ своихъ
хатъ дуже добре бачать, де находятъ ся двѣр-
скій полевѣи, и коли вони въ одѣбѣхъ боцѣ,
то въ другѣмъ шѣдѣвнѣ можѣтъ безпечно
робити шкоду. А шкоды роблять старявскій
селяне на паньскѣмъ такъ вже „зъ засады“,
бо двѣрѣ такъ скрутнѣвъ имѣ руки, що якъ
бы не ратувались такими шкодами, то и вони
и ихъ худѣба хѣба выганула бы зъ голоду.

Теперѣшній посесоръ Старявы, Гершъ,
Ноель и Юда Фусѣа, беручи село въ посесію,
знали про сѣ сумный водносны дуже добре,
бо-жъ вони сыны старявского коршмара, що
выховали ся въ Старявѣ, але нѣмѣ того взя-
ли посесію, опираючи власне на нуждѣ сѣ-
лянъ свои рожевъ надѣвъ на доходы зъ арен-
ды. Спершу платили за посесію 6.000 ар. ро-
чного чиншу, опбѣла подскочнѣвъ вѣдѣ на 8.000
ар.; коли-жъ нѣмѣ Ноелемъ зъ одной сто-
роны, а Гершомъ и Юдою зъ другой настала
сварка и кожда сторона старала ся другу
высадити зъ аренды, то чиншъ подскочнѣвъ ажъ
на 24.000 ар. При посесіи удержала ся вла-
стѣво Гершъ и Юда, але властѣтель Старявы,
п. Павліковскій, зъ вѣдѣности для Ноеля, що
той такъ подбѣгнѣвъ у гору его доходы, по-
дѣлнѣвъ свои добра на двѣ части, лишаючи
бѣлѣшу Гершова и Юдѣ, а меншу воднайма-
ючи Ноелеви.

Посесоры Фусѣа всѣ собѣ „добрѣ“; але
Ноель то такъ же перейшовъ своихъ братѣвъ.
За аренду платити вѣдѣ больше, якъ его бра-
ты, хочъ має меншу частину вѣдѣ ихъ, але
нѣмѣ того все мусѣтъ выйти на свое. Шо року
вѣдѣ вѣдѣ выкрутити въ дѣдѣча опустѣ чин-
шу, поклякующѣе то на элементарный неща-
стѣ, то, якъ тѣхъ „на нещастѣ“ нема, на аван-
туры селянъ, котры звѣчали самъ выкликѣ,
абы лишь потѣмъ мати подставу до жаданя
опустѣ. Крѣмъ того подбѣгнѣвъ вѣдѣ сѣло
доходы страшеннымъ выскочкомъ селянъ. До-
сытъ лише згадати, що сѣно зарѣбляють сѣ-
ляне въ него за шѣсту копійцу! Давнѣй-
ше держали селяне по чотыри копѣ; теперѣ
дойшло до того, що Ноель чванѣтъ ся: „Я
зробѣвъ вамъ, що повѣднѣвалѣсте вапи (по-
перечницю на передѣ дѣшла, до которо при-
чѣнаея передну пару коней), а побѣйше и
трипяки (припѣгъ на третьего коня), а це
вамъ такъ зроблю, що и орчани повѣднѣнаея,
а въ наилучшѣмъ разѣ будѣте запрагати до
воза коня и корову.“ Значѣтъ ся, грозѣтъ до-
вести ихъ до такоу нужды, що и конины
коло хаты не будѣ.

Ноель, видѣчи, що селяне не на жаргѣ
взяли ся его бойкотувати, нѣвъ ся стѣрѣри-
зувати ихъ при помощи старѣства жандарме-
рію и вѣдѣскомъ (которо го нема досѣ) и
представити справу такъ, будто бы вѣдѣ
бувъ „мученикомъ“. Селяне твердятъ рѣшучо,
что о позовы въ теперѣшнихъ „розружѣхъ“
постарали ся двѣраки, абы спонукати власти
до „энергичныхъ“ кроковъ, черезъ шо Ноель
заскуе на свѣдѣдѣвъ урядовѣ особы. Крѣмъ
придумана стрѣлку має Ноель и иншій „ге-
шефѣтъ“ на оцѣ, якъ опустѣ чиншу, а може
и водшкодоване зъ зробленій шкоды, коли-бъ
арештованныхъ селянъ засуджѣно въ кариѣмъ
процѣсъ, о шо не дуже трудно. Богато до
думаня дае те, що нѣмѣ селянами, арешто-
ванными безъ жадныхъ фактичныхъ причинъ,
а лишь на зѣдѣгѣ двѣраковъ, находятъ ся
самѣй таѣй, зъ котрыхъ можна бы было стѣп-
нѣти водшкодоване.

Ноель загаломъ майстеръ въ вышукѣ
позорѣвъ. Хѣтъ тамъ вышѣвъ до него разѣ
два камѣнемъ; а вѣдѣ уже показѣвъ жандар-
меріи цѣлый вѣдѣ камѣня яко согрѣвъ
delicio. Лишь дѣвно, що анъ одѣтъ камѣнь его
не поцѣлѣвъ, хочъ вѣдѣ подчасъ того „пѣдѣ-
на“ зовѣмъ не вѣтѣкавъ зъ веранды, и шо
вѣдѣ не познавъ анъ одного зъ напастнѣковъ.
Той штуки правнѣлихъ вѣдѣ Ноеля и его
слуги. Одѣтъ зъ нихъ, якѣсь Мазуръ зъ подѣ
Ланцута, полевѣи, самъ собѣ шкоды робитѣ,
абы показати своему хлѣбодавцѣ, что то сѣ-
ляне метѣтъ ся на нѣмъ за его реву службу
(а якѣй вѣдѣ „ревнѣи“, видно зъ его говоре-
нія до людей: „Тамъ, де я перше бувъ, люди
знали, якѣй зѣ мною обѣдѣнѣтъ; тамъ я вѣвъ
и цѣвъ до скочу, а въ поле и не давѣвъ ся.
Але тутъ люди дурнѣ, то треба робити и
накше...“) а другій, такъ старявскій, Ильно,
самъ собѣ вывѣвъ вѣдѣно и скочнѣвъ коновѣлъ.

Давна такоже рѣчи, чому нѣмѣ не ро-
битѣ шкоды другому двѣровѣ, которо посесо-
рами е Гершъ и Юда Фусѣа, хочъ ихъ такъ
само бойкотоють, якъ и Ноеля. Огсе се на-
водитъ на зѣдѣгѣ, що чи не двѣраки одного
двѣра роблять шкоду другому двѣровѣ, абы
довести до нѣвъ наибѣлѣшого напруженія нѣмѣ
селянами а Ноелемъ и довести его до арѣ-
нагована зъ аренды. Сей зѣдѣгѣ тымъ прав-

дѣдѣбѣнѣишій, шо нѣмѣ обома двѣрами па-
нуе страшна ворожнѣча.

Чтобы самы селяне робили Ноелеви шко-
ду, се рѣчи майже неймовѣрна. Якъ се мож-
ливо, абы жандармы и двѣраки не зловили
нѣ одного шкодника на горячѣмъ (повтарѣмо,
шо всѣхъ арештованныхъ досѣ увѣдѣно лишь
на простѣй зѣдѣгѣ и подозрѣна двѣраковъ та
жандармеріи, безъ найменшѣо причинъ!) мѣ-
мо того, що жандармерія окружила село кор-
дономъ и легко ии зловити винного, якъ вѣдѣ
выградѣе ся зъ зѣ села, а выслѣдити кого не
було дома тодѣ, якъ зроблено шкоду?! Або
чи можна повѣрити, абы самы селяне не ви-
дали винныхъ, черезъ котрыхъ терпѣтъ ве-
лику нужду, бо старѣство наказало имѣ вы-
ганѣти худѣбу на пашу, черезъ шо мусѣтъ
теперѣ годувати ся травѣю, котроу имѣ о-
пбѣла въ зѣмѣ нестане, а до села звалѣлось
имѣ 20 жандармѣвъ, котры своими ревизіями
не дають спокою нѣвъ вѣдѣ нѣвъ вѣдѣ, пе-
рестрашующи жѣвѣвъ та дѣтей?! А вѣрѣнѣтъ
жѣ самы арештованѣй выдѣли бы винныхъ,
коли-бъ ихъ знали, абы спекатѣсь предѣвогѣ
слѣдѣчо арѣшту, тымъ бѣлѣше, що вѣдѣ за-
сочнѣвъ ихъ подчасъ найсильнѣйшихъ по-
левѣхъ робѣтъ. Нѣ, не селяне роблять шкоды,
а хто нѣмѣй, хто зъ того зѣмѣня тягнѣтъ хоче;
селяне хотѣтъ лишь бойкотѣмъ подѣлѣити
свою долю, та, на жалѣ, въ той борѣбѣ зъ
сильнѣйшими стѣпѣають ся зъ рѣзаными пе-
решкодами.

[Въ послѣдній хвѣли надѣслано намъ
про старявску справу отѣю вѣдѣтѣ: „Въ Стар-
явѣ утихомирѣлось. До робѣтъ достѣвъ Фусѣ
при помощи жандармѣвъ трохи людей зѣвѣ
пѣшихъ силъ. Заявѣвъ вѣдѣ уже, шо будѣ зѣ
Старявы якъ найскорѣе вѣтѣвати. Зѣ надѣ
500 морѣдѣвъ его сѣвожѣтей скошено лишь
дуже мало. Теперѣ е въ Старявѣ ажѣ лишь
12 жандармѣвъ, а было ихъ 16 и 18...“
(жѣ и ки арештованныхъ!) до варѣна и
обѣдѣгуваня. Цѣлый повѣтъ симпатизуе зъ
селянами. Фусѣа старѣвъ ся конѣе о сѣроа-
джѣне войска, однакъ старѣста оперѣ ся
тому“. Ред.]

Зъ Угнова. [Бѣсправне розѣзѣанѣ довѣ-
рочныхъ зѣборѣвъ.]

Дни 24. червня мали вѣдѣбутѣ ся въ Угно-
вѣ довѣрочный зѣборы запрошенныхъ зъ судового
пѣвѣта угновского селянъ и мѣщанъ. Зѣборы
мали розпочатѣсь о год. 12 тѣи въ полудне
въ мѣской рѣмѣзѣ, а коли въ послѣдній хвѣ-
ли бурнѣстрѣ вѣдѣказѣвъ рѣмѣзѣ, мали вѣдѣбутѣ
ся въ стѣдѣлѣ на приходѣвъ. Народъ заарѣ-
пѣный зѣбѣвъ ся надѣспѣдѣвано численно,
явилѣсь зѣмѣ 500 селянъ и до 200 мѣщанъ,
7 священнѣковъ, нѣмѣ нѣмѣ виѣмаршалѣвъ
пѣвѣтѣвъ О. Мазнѣвнѣвъ, и кѣльнѣко зъ
сѣвѣтѣскоу интелігенціи. Комитетъ спрѣмующій,
чтобы вѣволѣти „галицкой“ интерпрѣтаціи за-
кона о довѣрочныхъ зѣборахъ, складаея ся зъ
4 осѣбѣ, такъ добрыхъ, чтобы знали запро-
пѣнѣхъ.

Въ полудне явилѣ ся передѣна зѣловѣща
сторожа, двѣ добре знаѣвъ въ повѣтъ выбор-
чѣи, ревизѣры вѣдѣ худѣбу Кручѣакъ и
Густѣвъ; за ними на зѣдѣгѣвъ надѣвъхѣвъ ко-
місаръ старѣства Бохѣнскій.

Черезъ зѣмѣну лѣокалю, чтобы уникѣати
вѣякихъ колѣзѣи зъ знаменитѣмъ интерпрѣта-
торомъ закона п. Бохѣнскимъ, треба было
поправити запрошеня, що прѣтѣлѣлось до 4 го-
днѣи. За той часъ розѣставленѣ шпѣоны и жандар-
мы свѣдѣли почату зѣборѣвъ; а коли о.
Дутѣвнѣвъ, предѣдатель зѣборѣвъ, удѣлнѣвъ го-
лѣсу о. Кипріиновѣ, и той заявѣвъ людѣмъ вы-
слѣпати устрѣй державный и краевый, малѣ-
ючи вѣрѣными красками той правдивый рай
„галицкой“ конституціи, явилѣ ся п. Бохѣн-
скій и вѣдѣбрании зѣ рукъ трохъ селянъ
картки, спѣтавъ о. Кипріана, чи знае тѣхъ
людей. О. Кипріанъ вѣдѣовѣвъ, шо не вѣдѣ
самѣ, але 4 вѣтъ комитѣтовѣхъ, якъ се п. ко-
місаръ бачѣтъ на картѣхъ, а тѣ знаютъ ко-
ждѣго зъ запрошенныхъ. Тодѣ п. комісаръ ро-
зѣзѣанѣ зѣборы, кажучи: „пашу dowód w Sta-
rostwie, że ks. proboszcz zwołal to zgromadze-
nie“ а слова тѣ пояснѣвъ тымъ, шо въ стар-
рѣствѣ е картка (мабѣтъ перехоплена зѣ почты)
запрошующа на зѣборы зѣ подѣсомъ самого
о. Кипріана. Чи жѣ не дѣмѣе было выгадати
жѣ яку нашу причину, отъ хочъ бы „небае-
печенѣство огню“ або яку „заразу“ въ повѣтъ,
якъ розкритѣ передъ повѣтомъ таке нерозумѣ-
не закона? Чи документѣмъ, хто склѣкуе
зѣборы була картка о. Кипріана чи запрошеня
на блѣнѣтахъ зѣ подѣсами 4 комитѣтовѣхъ,
яке кождѣй зѣ участнѣковъ зѣборѣвъ мѣвъ въ
рукахъ?

По розѣзѣаню зѣборѣвъ весь народъ зѣ
пѣвѣскоу „Цѣ не змерла Украина“ черезъ мѣсто,
обѣишовъ головный улицѣ середмѣста и самѣ

між собою нараджувалися о справах зближених з виборів.

Нехай пам'ятати м'яродатий чинник, що такий неправий розважання зборів не убивають духа в народі, а навпаки впливають у збільшенню його гурту енергію в силу.

О. Г.

Рух в руских товариствах.

Загальні збори „Народної Рада“ в Турці.

По десяти літах слухавку збудила ся вибори „Народної Рада“ в Турці і скликала загальні збори на день 1-го липня. Була надія, що тепер збере ся пимпуюче число патріотів, там більше, що оголошено про збори в обох політичних часописках і заарештовано особисто двадцять і більше патріотів. Коли б був кождий лише з арештованих самі приїхали, а звязав з собою хоч двох-трох людей, уже збори були б зборили. Число ся п на те, що чейже хтось приїде і на збори філії Общества Качковського, скликав на той самий день. Тимчасом тоді останній чомусь в останній хвилині відложено, а патріотів зборило ся 11 священиків і 11 селян, найбільше з Борнів. Не даво отже, що і наразі відбули ся мило, сухо і к ртко. Але най буде! Хотіло тільки зроблено, що вибрано новий виділ, до якого ввійшли: О. Декант Прухницький головою, о. Мороз заступником, о. Солгачев секретарем, о. Стояловський касиром і о. Борись, а заступниками Д. Мортвицець, дядько з Борнів і Іосиф Яворський Мартиня з Турки. А тепер будемо видіти нову діяльність нових людей, котрі чейже зрозуміють, що їм, зборяним в політичне товариство, не вольно в теперішніх часах дармувати ані навіть ходити між дощ з усякою зловжально етикетальністю. Нам борба ся треба отверто і рішучо або піддати ся цілком. Середній дороги наш противник не знає, і ми є покиньмо!

Сойм краевый.

[XIV. засідання 6-ого липня 1901.]

В дискусію над справозданням комісії банковон о субліках щадничих і позичок під патронатом виділу краєвого забрав голос пос. Новаківський жалуючись, що бюро патронату відмовило поміч при заважанню субліки щадничон в Торках, мотавуючи відмову тим, що в громадському громада кава з навіталом 10.000 ар.

Бесідник розказує о хрунівській господарстві в той час, з котрим загальні селянства не має хосна, та викazuje практиковані там надужити. В справі той забирала еще голос пос. Овчаренко і д-р Оленіцкій. Сей высказав жадає, щоб в тих місцевостях, де розходять ся о піднесені годівлі худоби і торговлі, уділювано селянам більшого кредиту, і наводять село Сыне відсеко виже, в котрім селяне ведуть на великий розмір торговлю овочами, а не можуть достати дешевого кредиту, бо заложена там недавно кава Райфайзена розпоряджає дуже скучними фондами.

По промові справоздавця прийнято внесення комісії, відкинуто резолюцію пос. д-ра Оленіцкіого.

З черги приступлено до справоздання комісії дорожовон з чинностей IV деп. в справах дорожових (реф. пос. Урбанський). В резолюціях домагаєся комісія від правительства удержанне тих доріг, що мають для держави значіне під зглядом відносимих і економічних, і законодавчого заведення стаон дотаций з державного скарбу на будову і удержанне доріг повітових і громадських.

Пос. Сенковський выступає против внесення недавно пос. кс. Стояловським резолюції о знесенні рогачок на краєвих дорогах.

Справоздавець пос. Урбанський заявив, що о знесенні рогачок так довго не може бути бесіды, поки не найде ся инше жерело доходу.

Внесення комісії прийнято.

Пос. Кшиштофович реферував справоздання комісії господарства краєвого в справі краєвого заведення садбничого в Залішанках. Резолюція комісії о заважанні правительством до субвенціонування того заведення до висоти 50% загальних коштів п о припущенні виділу краєвому закупка 4 моріові грату на розширення заведення садбничого прийнято.

Ухвалено даліше резолюцію адміністраційної комісії, вызываючі правительством до законодавчого переведення: 1) щоб рекруты, резервісти і воляк оборони краєвою доставали цюне відшкодовані і зворот коштів за подорож до військових вправ; 2) щоб всяка шкода матеріальна, як поносить військовий, коли не в власній провини в час військовон служб наважить ся хоробы або жаліття, винагороджувано пошкодованому або его родня зб скарбу державного; 3) щоб синів рільників не повликувано в час військовон до військових вправ, а тих, що відбувають постійну службу, щоб звільнювано на той час; 4) щоб відним урядовникам, що вслужили 2 або 3 роки при війську, в хвили урядованія давано даром старе військове убрання. Внесення комісії ухвалено без дискусії.

Ухвалено на внесення комісії адм. (реф. пос. Каратинський), виділяти прасілок Юзефову зб звяз зб громадско Купчинцями і утворити з неї самостійну громаду.

З черги приступлено до справоздання комісії бюджетовон о стані фундації Стан. гр. Скарба за 1900 р.

Перший забрав голос пос. Роттер. Наводить війн деякі похибки в адміністраційній фундації, але тїшит ся, що багато злого вже усунуто, і надє ся, що і малі тепершні хиби щезнуть незабаром.

По виводах референта комісія пос. Левенштайна прийнято до відомості справоздання виділу краєвого разом з резолюцією о заведенні рівноваги бюджетовон в адміністраційній фундації.

В статі краєвого бюро зельничого ухвалено побільшити персонал о і посаду стат. інженера, ковалента для справ тарифових і комерційних, 2 посади інженерів і одну посаду ад'юнкта концертного.

Пос. Ігнатович реферував справу о охороні зальшено і декотрих зараджених поліційно-дєсових і водних. В дискусії пос. кс. Стояловський, хвалить внесення комісії; пос. Среднякський бажає деяких поправок в законі; а намєстник об'єдн., що з одної сторони закон буде виконуваний і не остане на папері, з другої сторони виконувана его буде ослідне, щоб не доскулювати тим, котрих право власности бюджетом законом до яконє м'ри обмежено.

Тром зводам по учителях народних шкіль призначено річні датки з ласки, а то: Текли Дмитріковій, Павліні Манічевській і Марії Бурястиковій.

При справозданні комісії промисловон о школах заводових і вартатах інструкційних домагав ся пос. Маревський від правительства закона о обезпеченні робітників на старість; пос. Михальський домагав ся, щоб тим законом обнято також само стійних майстрів; а кс. Стояловський був тої гадки, щоб всіх людей обезпечити і нарівняв на жидів, що ведуть нечесну конкуренцію. Пос. Среднякський говорив о секаторах при доставі робіт для армії і просит послів до ради державної, аби заопікували ся тою справою; на те відповів ему пос. Абрагамович, що коло польске дає о тую справу [В сали сміє]. Кс. Стояловському дбало ся мало почесне від пос. Роттера і Романовича за его нападі на жидів, бо після нх гадки, занепад в промисл краєвий — се вина нашої непрадності, а не жидівска конкуренція. Кс. Стояловський не дуже взяв собі тую науку до серця і заявив, що він знає від давна о прихильности польскон демократії до жидів.

По погодженню еще кількох менше важних справ, відложив маршалок засідання о год. 3 45 до год. 7 вечером.

Вечірнє засідання розпочалося о год. 7 справозданням комісії податковон в справі незаконного поштування властей скарбових при знятті в статиско податків. Матеріалу до тої справи достарчили з'явди обшарників з Рогатинь, Підгайців, Бережань, Станіславов, Чортков і Снятинь. В тої справі забирала голос пос. гр. Кл. Дьдушицький, жалуючись дуже на нечесному „ро дака“ екец. Коритового, що дунять шкуру зб шляхти; пос. Малаховський відплачується за компромітацію его в Сзас-в, доказував, що у Львові етгас ся більше податку, як щорічний прирост виносит; пос. Роттер піддержував передбєдника, бо в Кракові сама бда. Потім забрав слово намєстник і заявив послам, що соймови брак компетенції до давання директив властям скарбовим. Гнету податкового нема в Галичині, а як дє трафят ся, то хіба припадков; коли б війн, намєстник, довадав ся о такім випадку, то зараз покрав б провинившого ся урядника. (Д-р Окуневич: авансом!) Кому бда вже дуже надобеть, тому радить намєстник звернутися „pro zryjacielsku“ до него, а він вже якось порадить.

По промові намєстника поспускала шляхта носы, аж ту до голосу записав ся пос. Абрагамович і стала ся рчє нечувана, бо выступив війн, а дав ся, першій раз в житті против выводів намєстника і против поштування державних властей. В краі бда — каже — лупат шкуру, не звязуючи на нікого; на дохід, поданий у асін, не дають поважним людям в'ри; рекурсы не помагають, а бдаки не мають грошей на рекурсы; реформу законів податкових уважає за необхідну.

Перед промовою пос. Абрагамовича прийшло до смішного інтермеца. Пос. Абрагамович, промавляючи передчека, гнївав ся на соймову службу, що не подала ему води, бо війн в час промови любить собі попивати. Запам'ятав собі се пос. кс. Стояловський і скоро лише Гекс. Абрагамович зажадав голосу, а зв'язав ся з м'єю, а наповнивши шклянку водою, подав ся пос. Абрагамович з таким наміщенням, що ціла палата голосно резем'ялася, а декотрі послы почали бити браву.

Резолюція комісії, вызываючі виділ краєвий до збрани в тої справі матеріалу, — ухвалено.

Комісія адміністраційна предложила начеб закона о організації публичних бюр посередництва праці. Пос. Малаховський хвалів ся, що у Львові заложено вже таке бюро коштом громади, а пос. д-р Оленіцкій витав з вдоволеням провект комісії і жалув дуже, що внесено его так пізно, бо було б запобігло ся масовій еміграції населення. Давує ся, що між названими в проектє закона повітми пропущено повіт східног Галичинь, так як б там не було известі робітничон і як б там не треба було рятунку для зарбників; пригадує справу борщівського стрейку, вказуючи на те, що дохідними судовими доказано, що ро-

бїтникам плачено там по 10 і 15 кр. денно. А що не предложено рівночасно взорового статута, о котрім в агдака в § 12 статута, домагає ся б єдиний відбєслана цілон справы виділу краєвому до розелдженя проекту враз зб взоровим статутом.

В справі той забирала еще голос пос. Гурка, Гурка, кс. Стояловський і кн. Чарторський, почіть проект відбєслано наздт до комісії.

При справозданні о чинностях VI деп. виділу краєвого забрав голос пос. Бойко, п выступав остро против мордована горожан жандармерією, та домагав ся, щоб перевести ревизію інструкцій для жандармерії що-до уживаня оружя.

Недвничон оборони жандармів підняв ся намєстник, заявляючи, що в кождім раз, коли жандарм уживе оружя, переводит ся дуже остро слідство.

Пос. д-р Оленіцкій говорив о шупах, а змїст его бесіды подамо побіжше.

Внесення комісії прийнято, і доперва при голосуванні над резолюцією пос. Бойка сконстатував маршалок брак комплету і замкнув засідання о год. 12 45 по півночі.

Слїдуюче засідання сьогодні, в понеділок. Сойм буде замкнений вв второк в 40 вв сєреду рано.

[XV засідання 8-ого липня 1901.]

Засідання розпочалося о год. 10 1/2 рано. На сали появил ся о. митрат Фадєєвич. Секретар пос. Урбанський відчитує спис петцій, між котрими більша часть протестів руских громад против закона о рентових послїях.

Перед приступленнєм до порядку денного зажадав голосу комісар правительствоний гр. Дос і відповідав на кілька інтерпелляцій, між ними на інтерпелляцію пос. Кремля що-до лабівництва вв колїбушівській старості. Після заяви комісара правительствоний выславший президію намєстництва радник Зімний вв цілі розелдженя піднесенних против урядників староства замтів, зложив справоздання, що в тої справі переводит ся слідство судове, але не против у адників староства, а против б. дітара староства Рогалі, обжалованого о ефаліт-анє підпису старости на книжцї робітничій; Рогалі обвинув вв слідстві так упрасителя староства як і урядників староства о лабівництво, а обовязуючись перевести докази правди повликав ввкладаєть свідків.

На інтерпелляцію пос. Кшиштофовича в справі шкіль, роблених через слави на Черемошу вв повгв ксєвськьх і Снятиньськьх, відповів комісар, що зрава тая буде рішучо погоджена при відволенні концесії на сплавляне дерева, котра гасне з концєм 1901 р; тоді буде уважати ся на інтереси побержних сєль.

На інтерпелляцію пос. д-ра Окуневського що-до виплати відшкодованя за убиті без роги, навщених пощєстю, заявив комісар правительствоний, що вина спбненон виплати спадє на вєтє пияра повітвого, котрий за пізно предложив справоздання, за що одержав вату.

На кількє менше важних інтерпелляцій відповідали члєны виділу краєвого, почім відчитано наглядчї внесенє пос. Крамарчука о запомогу для погорльцїв вв Дворах мєлєцког повіта і пос Гурки о запомогу для погорльцїв Угнова. Оба внесенє відбєслано до комісії буж товон.

З порядку денного погоджено кількє петцій громад о знесені престаций на платі учителей; громад Тїшатинь з Касєлевом, арелєзского повіта, знизжено початки від 1-ого сїчня 1900 престацию на платню учителя з 21% до висоти 10% податков. При справозданні комісії бюджетовон вв справі управлїння престаций шкільнон м. Кракова від 1883 р. забрав голос пос. Цоля і домагав ся, щоб квоту зальгачочон престаций, высказану комісією вв квоті 124.653 ар. 31 в, котру комісія пропонує стягнути від м. Кракова вв 20 річних ратах, знизжено на 75.000 ар. Пос. Цоля поправив пос. Роттер; за те пос. Вешицький противит ся жаданю пос. Цоля, а так само і референт комісії пос. Колєзкий; внесенє комісії прийнято.

Пос. Романович реферув справоздання комісії бюджетовон о зазначенні рахунків фондів, обнятих бюджетом з 1899. Комісія вносєть на удїленє виділов краєвом абсолютній зб рахунків, а також абсолютній для краєвой ради шкільнон зб видатків краєвого фонду шкільнон і емеритального за 1899; на силату пачив, зятягненон на покритє недобору фонду краєвого з 1899, вставлено до сєторбного бюджету суму 43.265 ар. Внесенє комісії прийнято. Справоздання комісії правничон о внесеню пос. д-ра Окуневського в справі актів закона о лихв вв напрям спєненя спекуляцій грунтам, реферував пос Гурка, і внесенє відбєслано до виділу краєвого.

З черги наступало голосуванє над резолюцією пос. Бойка вв справі уживаня оружя через жандармів; резолюція відкинєно.

Серед олесків ухвалено вв третім читанні закон о рентових послїях, а з порядку денного прийшла черга на справоздання комісії бюджетовон о бюджеті краєвий на 1901.

Перед відчитаннєм справоздання зажадав голосу пос. Барвіньський і серед великого напруження вв сали відчитав слїдуючу

Заяву.

Зь уповажнення руских послів маю честь зложити слїдуючу заяву:

Від 1883 р. выступають рускі послы соймові зб домаганнями поступенного заспокоєня культурно-національних, економічних і політичних потреб руского народа.

Домагання нх на томь поли були завжди мінімальні і обмежали ся до найкращих і найбільше печуних пожеланій.

І вв тепершній сєсін, не пошли жадає руских послів по-за тую градицію. Мы межі ншымь подєсли именно конечау н нагу потребу поступенного заснованя рускої гімназії вв Станіславові зб огляду, що в 1790 учеників-Русинів не мають можности поборати науку вв середній школі вв родній мові.

Се мінімальні і всесторонно оправданє жадає руских послів не полагожено.

Крім сєго підєсли рускі послы на основі протівних даних опєртї інтерпелляції до правительства, дотикаючі найважнїших і найважнїших справ політичних і краєв руского народу на томь поли.

Всї ті інтерпелляції остали без відповіди.

Супротив того, що також закон о рентових сєслях прийнято против застереженя руских послів і загальнон обіян руского народа, заявляємо, що рускі послы дальшої участі вв соймових обрадах брати не можуть.

По відчитанні сєй заяви, котра викликала вв польскьх таборі велику констєрацію, опустила рускі послы демонстраційно соймову сали; лїшав ся лише о. Мандичевський і о. митрат Фадєєвич.

Година 1 1/2 промавляє пос. кс. Стояловський против бюджету.

НОВИНКИ.

Русини! Пам'ятайте на народний фонд!

— Пос. Остапчук просить насє занотувати, що війн не поклав свого підпису на адресі послів для маршалка гр. Вадєного.

— Звичайне засідання Головного Виділу Товариства „Прєсьвіта“ відбудє ся вівторок дня 9 в. ст. липня, о годні 1 1/2 вечером.

— Прєсьба до руских послів. Від Старого Самбора пишуть нам: На XI засіданні соймовім комісар правительствоний вв відповіди на інтерпелляцію пос. Роттера сказав, що ц. к. староста Річчі доставив „wytknięcie“ за те, що щиро заопікували ся п. Реваковичем, не сьматєв ся его, чи не сьматєв бы зараз відтхати. Се мимоволї нагадує нам справу Івана Макуха, бувшого дозорця при забудованні потоків вв Тершові. Прівхав війн був як раз день перед вибором зб вв курії до Старого Самбора, щоб продати свій ґрунт вв Тершові, а ц. к. староста Річчі казав его сєчасє без наймєшї причини арештувати, перетримав его вв арештї через цілий день вибору і аж вв третього дня випустив его по відсиджєнню 52 годін. Цєлу справу точно війн сам описав вв „Свободі“ і підписав ся повнимь именем під нею; ц. к. староста Річчі не заперечив того, отже і признає правдивість факту. За п. Реваковичем уїмнули ся у Відні, а за Макухом вїхто ані чєтирьх, хоч о томь писало ся до руских послів. То само і вв соймї уїмнули ся за першим, а за другого вїхто і не агадає. Для того просимо руских послів порушити і справу Макуха, бо мы хочемо також чути, яку то опіку росягнув над ним п. Річчі і яке признає за те достав від ц. к. намєстництва. Польскі послы людий повинні інтерпелляцію підписати радо, бо Макуха арештовано зб обави перед агітацією за Станіським.

— Конкурс „Львівського Бояна“. Квоту 100 корон, яку одержало товариство від „Дністра“ у Львові з нагоди десятилітнього ювілею, призначив виділ „Львівського Бояна“ на премію за найліпшу композицію до слів Т. Шевченка на мішаний хор, по можности з оркєстрою. Речєнь до прислання (Львів, ривок ч. 10, І. пов.) таких композицій назначив виділ до 1 грудня 1901 р. — Львів дня 5 липня 1901 р. За виділ „Львівського Бояна“! В. Шугевич, голова. П. Чайківський, секретар.

— 3 Наукового Товариства імени Шевченка. В сєреду дня 10 липня буде засідання історично-філософської і фізйологічної сєкції точно о 5 годінї вечером із таким порядком: 1) Др. І. Франко: Піщєке чудо в Корєні. 2) Ст. Томашівський: Найдавнїша польська судова записка. 3) Біжучі справи.

— 3 товариства ім. Котляревського у Львові. Засідання Виділу відбудє ся в сєреду дня 10 с. м. о 7 1/2 год. вечером вв локалі тов. „Руска Бєсєда“.

— Зь руского театру. Вв вівторок дня 9 в. ст. липня „Украдене щастє“ народній драмат зб співам і танцями д-ра І. Франка. — Ц. К. Підвєсоцкій, артист кїєвского театру выступит вв ролі М. Задорожного гостинно.

— Вечєрниця вв пам'яті М. Драгомановича відбудут ся заходами і силами української молодіж вв суботу 13 с. м. вв великій салі готєльн „Belle Vue“. Програму подаєть ся пізнішє. Вілєтн можна замавляти у т. з. Кузєлі в „Громаді“ (Ривок ч. 10.) Цїна місць Першорядні крісла 80 вр., другорядні 60 вр.

треторядні 50 кр., вступ на сальо 25 кр., італія 15 кр., для селян, міщан і учеників по 10 кр. — За Комітет: *З. Кузаль, Ф. Маріш, В. Шухевич, Л. Ганкевич, Ж. Бичинський.*

— На дохід стипенді. фундації ім. бл. п. Кліма Сніженича, буюного директора гімназії в Ясї, відбуде ся в Ясї в середині 10 п. ст. червня концерт зааранжований в переїзд до Клімачів п. А. Носалевичем, баритомом крп. опери драдзевським при співучасті дра Теодора Сніженича п. Макошеском, абітурієнтка львівської консерваторії.

— Książ Jan — porządną Rusin! Надбелано намъ зъ Каменичанин такім документом: Kwit. Na 24 koron 19 h. wyrażnie dwadzieścia sztyrku koron 19 h. który niżej podpisany jako Emeretury dawniejszych czasach 19¹⁹⁰⁰ dzień co teraz wynosi za mieszczki czterć i lipiec roku b. 24 koron 19 h. z. ck. Urzędopodatkowego w Radziechowem w góluwie olczy malem. Id est. 24 Koron 19 helery. Kolesniki dnia 2 Lipca 1901. Andreas Rozczka — Ze powyższej Emeryt żeje i w naszej parafy mieszka twierdza Urząd parafyalny obr. kat. ks. Jan Zegalski paroch. — Dla поясненя треба додати, що не уміють писати «emeritoni» паше вітати жидів в дла выгоды священника самъ дописує в угрдовымъ языку поєвѣдчене, що «emerit» жиде, а от. парохъ не соромить ся повласти свой подіисъ підъ теди-весне поєвѣдчене!

— Зъ Тернополя пишуть намъ: В неділю дня 14 п. ст. липня 1901 уладжує тов. «Тернопільський Боян» в Золочеві концерт зі слідукою програмою: 1. Матю: «До весни» солю співанове п. н. Ем. Крушельницької і хор міщанів в супроводі фортепьяна. 2. Лисенко Шевченко «Зацїла каліна» дуєт на сопран і тенор в супроводі фортепьяна — п. н. Ем. Крушельницької і п. С. Сіака. 3. Колесса Шевченко «Було колись» хор мужеский. 4. Beethoven: «Sonate pathétique» солю фортепьянове — п. н. Г. Терлецка. 5. Вахнянин: 3 опери «Купало» хор міщанів в супроводі фортепьяна. 6. Ch. de Beriot: «Air varié» солю скрипкове в супров. форт. п. Л. Левинцев. 7. Колесса: «Вулиця» хора міщані і мужескі з солами соланованими і тергетамі. Акомпаніамента фортепьянові обіме п. н. Г. Терлецка. По концерті устроєно місцевий комітет забаву з танцями. Цїна місць: крісло першого 2 кр., другого 1 кр. 50 с., треті 1 кр. 20 с. вступ на сальо 80 сот. — Виділа тов. «Тернопільський Боян» доложив всяких заходів, щоб концерт вїгав як найлучше а і комітет місцевий поставив о добрих дансєрів і надїєсь, що забави лишитъ по собі красні спо-мани.» — *Виділа.*

— Изъ Старосамборского пишутъ намъ: Передъ нами лежить роспоряджене ц. к. староства въ Старомъ Самборѣ зъ дня 17. червня 1901 р. Ч. 8.492.

Do Zwierzchności gminnej w — Celem przeprowadzenia wymiaru taksy woj-skowej na rok 1900 do jej placenia obowiąz-pum podług stosunków majątkowych, zarobko-wych, jakoteż czystego przychodu tydzień po-dług kwoty rocznych podatków stałych, wzywam naczelnika gminy, by wraz z dwoma mężami zaufania dobrze obznajomionymi ze stosunkami taksiśtanów tamtejszej gminy wreszcie z pisarzem gminnym i tabelą podatkową jawił się nieza-wodnie w dniu... o godzinie 8 rano pod ry-gorem nałożenia grzywny w kwocie 10 koron. C. k. Starosta Ricci.

Подобныхъ роспорядженъ дѣлають вѣйти въ нашѣмъ повѣтъ бездѣль такъ вѣдъ ц. к. староства якъ и вѣдъ рады повѣтвон. Часті взымания тѣ такъ вже надѣли вѣйтамъ, що тѣ, котрі не любять вѣчно волочити ся до мѣста, просто вленуть тую годну, коли а-стали вѣйтими. И такъ: на сесіи ходи, зъ на-годы рѣжнихъ выборовъ ходи, въ справахъ податковхъ ходи, въ справахъ шарварковхъ, въ справахъ школьнхъ и рѣжнихъ конкурен-ційнхъ ходи и вѣчно лаше ходи тай ходи, що и прїстанѣву тому нема. Зважмо-жъ те-перъ, вѣлько то лѣде мусятъ повести труду и коштівъ, щобъ на означену годну лавити ся точно! Зъ сѣль прим.: Турього, Быстрого, Головецька, Болосны и пншихъ вѣдлеленыхъ 4-6 миль вѣдъ Старого Самбора треба день передъ тымъ або що найменше о пѣвночи вы-ѣжджати. И чи-жъ оно конечно потребѣе? Чи вѣйти всього того письменно не може залаго-дѣти? Отъ хочъ бы въ справѣ вышєе наведе-ной: чи вѣдъ не має на стѣлькѣ вѣры у сво-ю властѣ, чтобы самъ вѣдѣлелъ вѣдлеленъ вѣдъ мужъ въ доверѣя о вѣдлеленыхъ маєтковхъ таєкѣтовъ? А если вже такъ, то чи не може зробити того урядникъ ц. к. староства, коли прїѣжджає до села справдзувати списъ по-писовыхъ? Отъ, абы только людей неоптѣбно нуждати.

При тѣй нагодѣ доносно, що въ нашѣмъ повѣтъ громады мусятъ за справдзуваня оо пасовыхъ платити грубій таксъ комисіи въ ц. к. староствѣ. Вправдъ ц. к. намісництво зааказало тѣ таксъ поборати, але ц. к. стар-оство въ Старомъ Самборѣ вѣдъ повѣтъ стар-ше вѣдъ намісництва.

— Жидовскій судъ. Въ Старомъ Самборѣ при ц. к. повѣтвомъ судѣ вѣдѣлѣ карный має жидъ Райцесъ, ц. к. адьюнкъ судовый. Заступникомъ прокуратора при томъ судѣ такъ само є жидъ ветеринарь Рафѣ. До того въ мѣстѣ є адвокатъ жидъ и лѣкаръ жидъ. Отже луче ся и такъ: судити жидъ, проку-раторію заступає жидъ и выступають адво-каты и лѣкаръ жиды. И хлопы наші дуже часто стають передъ такимъ складомъ суду. Чи добре такъ дѣє ся, — надъ тымъ повинні бы застановити ся вышѣй власти.

— Въ буювиньскѣмъ сѣймѣ пп. Смалъ-Стоцкій и Пѣтулякъ при обговорюваню зѣ-лѣвничихъ справъ критиковали поведєне до-тячныхъ властей, що доєа не постарались о

инструкції для вышѣхъ слугъ зѣлѣвничихъ въ руской и румынской мовѣ, черезъ що у-трудняє ся умѣщенє амотхонѣвъ навѣтъ на найвышѣхъ посадахъ. Въ наслѣдокъ того принято резолюцію, чтобы постарати ся о вы-данє такихъ инструкцій та чтобы всякій опѣ-вѣщенє и наивнє, вѣдлеленъ ся до буювинн, булѣ выдаванъ такъ-жъ въ мовѣ руской и ру-мынской.

— О. Атанасій Левиньскій довголѣтній со-трудникъ парохіальный въ Черновцѣхъ и су-дѣнъ при вышѣй гимназії, аменований ста-лымъ учителемъ религіи при ц. к. II. гимна-зії въ Черновцѣхъ до котораго мають въ ча-сомъ (въ прѣтягу трехъ лѣтъ) перейти всѣ Русскыя та-жъ пр. кат. якъ и православного вѣроисповѣданя.

— Пишуть намъ зъ Сасова: Сами днями булѣ мы свидѣкамъ, якъ жандармы вхопили до Иваново хаты важну у насъ особу «воглонда-ча» Вас. Гаврака. А було оно такъ: На близькомъ фѣльварку на Каліницѣ вхуєла гадина посероку корову. Посероку клече дла лѣкарскон порады «воглондача» п. Га-врака; але сей «вогд» гадина не знає ничѣго, та за те высылєа корову до сасѣсон рѣши-цѣ. Мѣсо пошло мѣжъ люде и около 20-ро людей покушало зъ него; вѣдъ того «вогд» ся нѣмъ недобрѣ, а одєнь хорый старецъ пошовъ таки до колыкохъ годнѣхъ у сѣру аемлю. Донесєна на «воглондача» зробила славуа тутешна «Иоганна», спеціалістка вѣдъ всякихъ процесѣвъ, протєствѣхъ, жалѣвъ и агитаторка при всякихъ выборахъ. Она по-вѣхала же зъ одними сусѣдами до посерока на Каліницѣ абы то пытати о раду дла сво-ей коровы, що єи вѣбъ то вхуєла гадина; сусѣда мавъ бути вѣбъ лѣкаремъ, що не знає вѣчѣго порады коровѣ. Посероку не по-дозрѣваючи ничѣго, сказавъ: «Та и я клє-кавъ до своєй коровы Гаврака; але вѣбъ вѣ-чѣго не знає, только засѣдѣчавъ, що корова може пойти до ягнѣ». Того только и треба було Иоганнѣ, а сусѣдъ буѣвъ вѣа свѣдѣка. Оттакъ и пошовъ Гавракъ подъ ключъ. Та не знати теперъ, якъ вѣйти Почєкалєвчѣ и п. староста Родєр обѣдуть ся безъ такогъ «за-служєного», якъ Гавракъ. Годилось бы єго якусь поратувати; аде и выборы недалеко... — *Нєхручѣ.*

— П. Ориса Шухевичѣвна, перша сораніст-ка «Львовского Бояна», продукувалася на по-писѣ ученицъ п. З. Козловскон изъ мученич-шкѣды Милулього. Попнѣ вѣдѣбувъ ся въ сѣ-ли Народного Дому при великомъ натѣвнѣ публики. П. н. Ор. Шухевичѣвна вѣдѣлєла крѣмъ нпшихъ творѣвъ и Лисєнкову компо-зицію «Тебе моя любѣа», а въ интерпретаціи сєго лѣриччѣго твору выказала такую вѣжнѣсть та гнучкѣсть своєго голоса, що смѣло можемо признати вѣи першєство въ супернѣствѣ зъ рѣвно жъ талантовю о ширѣкомъ голосѣ спѣ-вачкою п. о. Кубальєвною. П. н. З. Козловска може справдъ повелѣчатисъ успѣхамъ своєй науки. — *М. В.*

— Огнѣ. Зъ брѣдєкого пишуть намъ: Дня 5-го липня о 2½ рано выбухъ огонь въ сѣлѣ Ясєновѣ въ брѣдєкомѣ повѣтъ и зничавъ до бѣлы годны 6 найзачѣвнѣшихъ госпо-дарствъ. Люде еще спали, тожъ пробуджєнъ нагло зѣ сау ратували житє и до найпотрѣб-нѣйше зъ одєжнѣхъ, а рєшта, якъ знарядя господарскі, вѣдѣвъ, дрѣбъ, пошло зъ ды-момъ. Замѣтне те, що въ томъ сѣлѣ горѣть уже лѣдъ Великодѣю по разѣ шєстѣй и то рєгуларно що три тѣждѣ. Народъ, въ ро-зпѣцѣ, не спитъ цѣлыми нѣчами, пѣлнующъ своєй кєрваницѣ, та годъ выслѣдѣти обѣдѣ-ниєа. Цѣлованя сєла буювалѣо зничєна. Вѣдѣбуванємъ своихъ осєлѣ мало хто зня-мєє ся, бо бѣнтє ся, що ворогъ зновъ подѣ-лєть, дѣлятогъ тынѣють ся зъ клѣками подъ голымъ небомъ и одєнь другого пытає, що буѣе, якъ прїѣде зовѣти зъ поля своєй мѣ-зєры, котрѣ не зничѣла посуха и градъ. А ту прїѣде платити податокъ! Наші власти повинні выдѣти стрѣгий приказъ жандармеріи, абы слѣдила за вносивкомъ, бо такъ красєе село, якъ Ясєновъ, зникне зъ лица зємль, а народъ поѣе за морє шукати лучшѣго долѣ. — Зъ Угѣова пишуть намъ: Дня 6 с. м. о год. 10 въ нѣча половина мѣста въ поломѣнѣхъ; около 200 домѣвъ уже згорѣло; ратунокъ по-прѣчѣвъ сѣльного вѣтру и посухи дуже у-труднєннѣ. Отакъ роданѣ остались безъ да-ху; народъ безрадѣно ходитъ по мѣжѣ недогар-ка та руєи комитъ. Дуже мала частъ по-горѣлѣнѣхъ була обезпечєна, частію въ Кра-ковскѣмъ товариствѣ, частію въ Славѣи в Фєнісѣхъ; «Дивєтеръ» мабуѣ не повєсє жа-дон шкоды, бо вѣдъ довшого часу Угѣовѣвъ не прїймає. Ё то въ прѣтягу року уже дру-гій такъ грѣзний пожаръ, що навѣвѣтъ пашє и такъ крайно бѣднє мѣстѣчко. Огонь, зда-єсь, буѣвъ подложєнъ злобною рукою. — Вє-лѣкій пожаръ навѣвѣтъ оногодѣ Садагѣру на Буювинѣ. Жєртѣю огню учалѣ 21 домѣвъ и богато роданѣ осталоє безъ хлѣба и даху. — Въ Жидѣчєвъ зничавъ огонь маѣно 5-хъ най-бѣднѣйшихъ мѣщанъ, зъ котрыхъ лишѣ 2 булѣ обезпечєнѣ. Шкода оцѣнєна на 8000 корѣвъ.

— Смерть все помагодитъ. К. Кочоровскій, увязєннѣй недавно за дефравдацію въ зарѣдѣ выдѣлєлєтєа рускихъ книжѣвъ школьнхъ, померъ въ шпиталѣ въ наслѣдокъ нирвовѣхъ хорѣвъ.

— Испытѣ зрѣлости въ мужеской семна-рїи учительской у Львовѣ вѣдѣбувъ ся въ дняхъ вѣдъ 17-26 червня подъ проводѣмъ инспектора Бол. Баранорского. Испытѣ здалѣ: Адамѣвичъ Левъ, Гадлєцъ Карѣль, Гарабѣвъ Олєксандєръ (зѣ вѣдѣн.), Гєльштѣйнъ Мартинъ, Городєскій Альфрєдъ, Кацъ Хаимъ, Коваль-скій Иванъ, Кульєа Семєнъ, Кузьмичъ Волод. (зѣ вѣдѣн.), Маєвскій Станиславъ, Мальскій Мартинъ, Михайлѣвъ Иванъ, Михалєвскій Иванъ, Опалєвъ Мєчиславъ, Островскій Пєтро, Пѣжъ

Донгнѣвъ (зѣ вѣдѣн.), Семєръ Іосєфъ, Сюда-чинскій Агєнѣвъ (зѣ вѣдѣн.), Скорєцкій Яковъ, Стєцкій Болєславъ, Стрѣвєръ Євгєній, Сум-єрѣвъ Антонъ, Шмаєвскій Кєлєстинъ, Ши-хулєскій Антонъ, Трушь Євгєній, Вѣяковскій Мѣх. (зѣ вѣдѣн.). Сѣдалѣ до испыту 42. Зъ тѣхъ 1 вѣдѣстувѣвъ, 12 позволено поправити ноту зѣ одного предмету по заваціяхъ, а 3 рєпрѣовано на рѣбѣ.

Выдавніцтва надѣслані Редакції.

— Кобзар. Вѣбір творѣвъ Тараса Шевченка дла ужитку молодѣжи. Цїна 1 ар. 20 кр. Під такимъ заголовкомъ выдалѣ руске Товариство педагогічне книжку, котрѣ бракъ вже вѣд дав-на вѣдѣував ся, а котроу можуть користува-ти ся не лѣш молодѣж шѣдїна, але всѣ, котрі хотѣть познакомити ся зъ житѣмъ и творѣми нашѣго найбєршого поєта. Крѣмъ обширної житєннєй и поглядѣ на літературну дѣяль-нѣсть Т. Шевченка, котрѣй то вступ займає 78 сторѣвъ, доданѣ ще до поодинокихъ поєзій поясненя в ноткахъ, котрі богато причинають ся до зрозумѣня поєзій, їхъ красѣ и духа. Книжку сю можна дієтѣа в рускѣмъ Товари-ствѣ педагогічнѣмъ у Львовѣ, ул. Чарнєцкогѣ, ч. 26.

— Руско-народній колыбельнѣй пѣснѣи. Со-бравъ пѣзъ устѣхъ женщинъ Михайлѣ Ив. Бѣлоусъ. Коломѣя 1901. — «Изда-тєль» пашє в переднѣмъ словѣ, що выдѣаючѣ «ко-лыбельнѣй» (колысєкѣ) пѣсанъ, хотѣвъ ихъ захѣвати дла будучинѣ, бо вони стають затрачуєтєсь. Але рѣчъ пєвна, що вінъ своѣмъ выданємъ сєго не вѣдѣвъ. В цѣлѣмъ збѣрникѣ є 31 пѣсєнѣ, а того-только 18 колысєкѣвъ и то — изъ вынѣкою двѣхъ-трѣхъ коротєнєкѣхъ (чѣтѣрострѣчєкѣхъ) та загалѣно звичєні, якъ: «Колєсѣла баба дїдѣ», «Спѣ, дѣтѣно, колыну ти», «Ой, ходитѣ сонъ і т. п. Ма-буѣ сєго трѣхъ за мало, чтобы справдѣ захо-вати нашѣ колысєкѣвъ пѣснѣи вѣдъ зачѣбєлѣ. Тѣль-ко одна зъ колысєкѣвъ пѣсєнѣ якъ находитѣ ся в збѣрникѣ п. Вѣлоуса, справдѣ замѣтна и гарна (нѣмер. 10): вѣтѣ, колынуцѣ дѣтѣну, проситѣ милогѣ ча мѣжа, абы вѣдѣдѣи звавъ її а дѣтѣ-ною; де вінъ буѣе конька пописєти, тамъ вона буѣе дѣтѣну колыєти; де вінъ буѣе конька наувѣтѣти, тамъ вона буѣе дѣтѣноуку купѣти. Крѣмъ влаєтєвѣхъ колысєкѣвъ пѣсєнѣ є в збѣр-

Господарство промыслъ и торговля

— Въ Берєжанѣхъ вѣдѣбулѣ ся дня 29 червня с. р. зѣ ряду шєстѣ рѣчнѣй загалѣнѣй аборѣ товариства кредитовѣго «Надѣя». Пѣслѣ справѣданѣя Дирєкціи зничєло се товариство зѣ днємъ 31 грудня 1900 878 члєвѣвъ; по при священнѣхъ, уряднѣхъ, мѣщанѣхъ и вышнѣхъ було найбѣльше сєлянъ 60 члєвѣмъ 700. Декларована квѣта на удѣлы тѣхъ члє-новъ выносѣла дня 31 грудня 1900 40.480 к. Товариство сплатило въ прѣтягу року 1900 на довгъ власнѣй, зятѣгнєннѣй въ р. 1899 на купѣо дому въ загалѣнѣй сумѣ 14.400 к. въ кр. Сюєвъ кредитѣамъ у Львовѣ, квѣту 4.400 к. Загалѣннѣй оборѣтъ насѣвнѣй выносѣвъ въ ро-цѣ 1900 квѣту 346.392.60 к. а чѣстѣнѣй зыскъ выносѣтъ 1272 к. 16 с. Той зыскъ роздѣлєно якъ слѣдує: фондъ резервнѣй 127.21 корѣвъ фондъ стрѣтъ 63.61 к., дивѣдєнда 460 00 корѣ, тапѣтєма 1272 к., цєрковѣ въ Берєжанѣхъ 200 00 к., бурсѣа въ Берєжанѣхъ 60.00 к., бурсѣа въ Новѣмъ Сончѣ 50.00 к., цєрковѣ въ Новѣмъ Сончѣ 50.00 к., Бєсѣда въ Берє-жанѣхъ 78.62 к., читальня въ Берєжанѣхъ 30 00 к., рємунєраціѣ 140.00 к.

До управлѣячѣго совѣта вѣйшѣти: о. шамбєланъ Сєнєвицкій, совѣтѣа Танѣчєвчєвъ, Карѣчєвскій, оо. Фєдѣукъ, Мосѣра а Садов-скій; на заступнѣчѣковъ: госп. Комарѣнскій, о. Кончєвчѣ и купѣцѣ Шѣврпѣвъ. Дирєкцію ставѣють: Дрѣ Чѣйковскій, о. дек. Корѣда и о. Кузѣвъ; ихъ заступнѣчѣкѣ: проф. Су-чаньскій, о. Чубѣтѣнъ и мѣщанѣ Рѣльѣо мол. Чѣнѣстѣи контролнѣнѣи комисіи выкопуєтѣа бу-дѣтѣ: совѣтѣа Танѣчєвчєвъ, офѣціѣлъ Гѣльѣо бѣвѣтскій и купѣцѣ Шѣврпѣвъ. Рєвалъ и по-хвалѣну бухгалтерію прѣвадѣвъ и прѣвадѣтѣ пєнсїонованнѣй совѣтѣнѣкъ «сарѣвѣнѣй Теѣфѣль Маѣдѣльнѣскій. Сѣ аборѣ, на котрыхъ буѣвъ совѣтѣнѣй посѣлъ п. Васѣль Яворскій, булѣ оживлєнъ зѣ огладу на многѣ пѣтерлєлѣціѣ. Па-зытѣе помершѣхъ члєвѣвъ о. Стєтєкєнчєа а о. Лєпкогѣ почтєно зѣ способѣ прѣналєжнѣй.

Именованя, перенєсєня, вѣдѣзначєня и пр.

Миністеръ просвѣты выдѣвъ опѣроженнѣй посады: В. Влѣтнѣцѣмѣу зѣ Ясѣла въ IV гѣмѣ. въ Краковѣ, П. Вѣберєкомѣу зѣ Дрогобычѣ а вѣ-адѣмъ. гимназії у Львовѣ, д-ровѣ Л. Вѣратнѣн-скѣмѣу въ Подѣжѣ въ IV гѣмѣ. въ Краковѣ, И. Вѣстрицѣмѣу зѣ Ясѣла въ Корєсѣнѣ, В. Добрян-скѣмѣу зѣ Золѣчєва въ V гѣмѣ. у Львовѣ, И. До-рєвѣнскѣмѣу зѣ Вадовичѣ въ Тѣрноувѣ, И. Гавлѣ-ковскѣмѣу зѣ Ярославѣ въ академѣчнѣй гѣм-назії у Львовѣ, Ф. Конѣрєкомѣу зѣ акаде-мѣчнѣи гимназії до V. гѣмѣ. у Львовѣ и И. Ко-начєвѣи зѣ Тернополѣ въ акад. гѣмѣ. у Львовѣ, д-ровѣ И. Лєцєвєскѣмѣу зѣ Стрѣя въ IV гѣмѣ. у Львовѣ, И. Мѣчнѣнскѣмѣу зѣ Бохнѣ въ Новѣмъ-Санчѣ, Іос. Нѣжѣвъ зѣ Вадовичѣ при рєалнѣй школѣ въ Краковѣ, Е. Рѣмѣцъ зѣ Рѣмєва въ III. гѣмѣ. у Львовѣ, А. Сєнѣцѣмѣу зѣ I. гѣмѣ. въ Коломѣѣ, д-ровѣ В. Бѣауєтовѣи зѣ Ярославѣ въ III. гѣмѣ. въ Краковѣ, С. Зѣрємѣвъ зѣ Новѣго-Санчѣ въ I. гѣмѣ. въ Коломѣѣ. — Далѣнє именованнѣй сѣдѣстѣнѣи учителями: А. Вѣлякѣ въ Санѣцѣ, А. Дорожнѣнскій зѣ Стѣни-славѣна въ Тернополѣ, В. Духовнѣчѣ въ Терно-полѣ, І. Г. Гаврѣнѣвъ зѣ Новѣго-Санчѣ въ Вадовѣ-чѣхъ, В. Гадалѣа въ Ясѣлѣ, К. Екєль въ Рѣмєвѣ, Р. Ямрѣгєвчєвъ зѣ Львовѣ въ Бохнѣ, П. Янѣвъ зѣ Львовѣ въ Ярославѣ, И. Кантѣръ зѣ Новѣго-Санчѣ въ Ярославѣ, Фѣл. Колєсєа зѣ Стрѣя въ Самборѣ, Ст. Конѣрѣнчѣа зѣ Краковѣ въ Ясѣлѣ, д-рѣ Ст. Козловскій зѣ Краковѣ въ Подѣжѣ,

д-рѣ Фр. Крѣчєвъ зѣ Львовѣ въ Ярославѣ, И. Кукучѣ въ Тѣшинѣ въ Золѣчєвѣ, А. Марѣнѣн-скій зѣ Бохнѣ въ Тѣрноувѣ, Вол. Масѣякѣ зѣ Зо-лѣчєва при II. гѣмѣ. въ Коломѣѣ, И. Нѣмѣчѣвъ зѣ Перємѣшлѣа въ Ясѣлѣ, В. Попаєвъ зѣ Львовѣ въ Дрогобычѣ, И. Пѣчѣвскій зѣ Краковѣ при шѣ. рєалнѣй въ Ярославѣ, П. Рѣбѣчукъ зѣ Перємѣ-шлѣа въ Стѣниславѣвъ, д-рѣ М. Шєнєтѣ зѣ Льво-ва при шѣ. рєалнѣй въ Тѣрноувѣ, В. Стємпєнѣ въ Золѣчєвѣ, д-рѣ Вас. Шѣратѣ зѣ Перємѣшлѣа въ Бродѣхъ, И. Шаѣа зѣ Новѣго-Санчѣ въ Дєм-бѣцѣ, М. Шѣдлѣвскій зѣ Бохнѣ въ Ясѣлѣ, Яр. Вѣрѣнѣцкій зѣ Тѣрнова въ Золѣчєвѣ, А. Волєкъ зѣ Новѣго-Санчѣ въ Ярославѣ и кє. Адамъ Фрѣнч-кєвчѣ кѣтѣхѣтѣомъ въ Тѣрноувѣ, И. Шєнѣскій зѣ зѣ Львовѣа въ Золѣчєвѣ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу рѣ-мѣснѣичѣо-промыслѣу у Львовѣ.

Телеграммы.

Прага 8 липня. Чєскій сѣймъ прѣнѣмѣвъ законъ о введєнѣи въ житѣа бєзпосєрєднѣхъ сѣймѣвѣхъ выбѣрѣвъ зѣ курїи громадѣ и зго-дѣвъ ся на бѣжѣвѣ правѣтєлєства, абы гро-мада допєрѣа тогдѣ творѣла самѣстѣннѣй вы-бѣрѣнѣй округѣ, коли числѣтъ 500 мѣщѣнѣцѣвъ. — Сѣймъ замѣкнєно.

Лѣндѣнъ 8 липня. Въ пѣлатѣ лѣорѣдѣвъ рєпрєзєнтѣнтѣвъ правѣтєлєства вѣдѣловѣданѣи на закидѣ, що флѣта на сєрєдѣсєнѣмѣмъ морѣа за слаба, зѣявѣвъ, що всѣ бѣльшѣй держѣвы мають 318 кораблѣвъ, зѣ того сама Англіѣа мѣє 120. Нєма сєнєу, абы сєрєдѣсєнна флѣта була постѣнѣно на военнѣй стѣпѣ, бо хѣба трєба бы прѣпѣсѣкѣти гѣдѣну бєзъ прѣготованѣа и вышѣвѣдѣжєна, що є немыѣлѣрнє.

Мѣнѣя 8 липня. Гєнєралъ Фѣлпѣнѣцѣвъ Балємєоръ подѣвѣвъ ся Амєрѣканѣцѣмъ разѣмъ зѣ 1000 повѣстанѣцѣмъ.

Йѣкагамѣа 8 липня. Въ Мѣнджурїѣи шпѣ-рѣтѣ ся бѣувѣтѣ зѣвєрнєннѣй прѣтивъ Корѣвъ. Вѣдѣдѣлѣ хѣнѣсѣхъ вѣтѣжѣкѣвъ прѣєрѣшѣвъ рѣву Ялѣо але корєанѣскє вѣйсѣко вѣдпєрло ихъ. Корєанскій цѣсаръ заборѣнѣвъ своѣмъ вѣйсѣкамъ послѣдуєтѣа ся карѣбѣнами похода-чѣнѣи зѣ Япану.

Прѣторїѣа 8 липня. Дѣя 5 с. м. спѣлѣли Бурѣа зѣлѣвнѣчу стѣцію Рѣдєпѣрѣвъ и допєрѣа по тѣмъ вырѣтѣо ихъ. Бурѣа стрѣлѣли одѣного убѣитѣго и 7 ранєнѣхъ. Англіѣцѣи мѣли одѣного ранєного.

Вѣшингтѣнъ 8 липня. Амєрѣканскій по-сѣлъ въ Бѣуѣнѣсѣ Айрєсѣ пѣтѣрѣдѣжѣвъ вѣєтѣ о заведєнѣи стану облѣгѣи.

Цѣтнѣя 8 липня. Положєна хрѣстїѣанъ на тєрѣторїѣи Турєчѣннѣи що разѣ горѣмє. Турѣки выганѣють хрѣстїѣанъ зѣ сєлѣ. Чѣстѣна прѣ-ганѣнѣхъ схѣрѣнѣла ся на чѣрногорєку тєрѣ-торію. Чѣрногорскій посѣлъ въ Цѣрѣгородѣ зѣвѣрѣувѣ ся до турєцѣкогѣ правѣтєлєства зѣ прѣдѣставлєнѣмъ, що такє постѣпуєтѣа загро-жує єврѣпєйскѣмѣу мѣровѣи.

Рѣмъ 8 липня. Въ нѣчи дня 5 с. м. арєш-товано тутѣа анѣрхѣста Пѣларѣльѣго. Италїѣскє правѣтєлєство выслѣло до Амєрѣки дѣжє бо-гато поліцїѣннѣхъ агєнтѣвъ зѣ причѣны дѣнє-сєнѣ, що тамъ жѣвѣ дѣжє богато италїѣннѣхъ анѣрхѣстѣвъ.

Лѣндѣнъ 8 липня. Пѣслѣ урадовѣго спра-вѣозданѣа выслѣано до полѣднєчѣо Африкѣи вѣдѣ 1 сєрпѣня 1899 до 1 липѣя с. р. 337.721 воѣкѣвъ. Прѣдѣ тѣмъ було въ Африцѣ 9.940 воѣкѣвъ, разѣмъ отжє англіѣсѣа армїѣа въ полу-днєвѣй Африцѣ числѣла 347.661 воѣкѣвъ. Зѣ того чѣсла до дня 1 липѣя сєго року лѣпнѣло ся зѣ Африцѣ 249.416 воѣкѣвъ. Англіѣсѣа армїѣа стрѣлѣла отжє до того часу мѣжѣе 100.000 людѣй. Якє чѣсло зѣ тѣхъ, що є щє въ Африцѣ, нє є способнѣхъ до военнѣи служ-бѣ, справѣозданє нє подѣє.

Переписка Редакції и Адміністраціи.

Вп. І. Бє. въ Хо. Годѣтъ ся. — Л. Ба. въ Бу. Таѣтъ. — М. Мо. въ По. Тєпєрѣ лишѣ за май. — Л. Гє. въ Но. к. Пі. До кѣнѣа року прїѣдє до 2 корѣвъ, бо за I вѣвѣрѣкѣ выдѣлє-но лишѣ 14 кор. — Хв. Чѣт. въ Бу. Тєпєрѣ за-плачєно лишѣ до кѣнѣа сєрпѣня. — Вп. В. Лє. въ Ра. к. Та. Тєпєрѣ заплачєно за чє

Породилена на „ДЗМО“ и изискувања се извршени
вместо у Љубови.

[illegible]

Сецесія рускихъ пословъ — говоритъ
онъ — выликала загальне эдаковане. Всѣ
становили, бо Русины не мали найменшон

причини, щось такого устроити. На кождім кроці шановано тутка права руского народу. Ми, Поляки — казав п. Потоцкій — в'язних народів чьоло не підбавляти, але горнули їх по доброду до себе. Нині в' двох „dzielnicach“ тяжить на нас рука нападника. Годь-жъ припускати, щоби такий народъ хотів кривдяти вищихъ. (Опяски). В' нашихъ серцяхъ — виводить даліше бесѣдникъ — палає щира п правдива емпатія до Русинівъ; але за се они часто воддячуютъ намъ по просту ненавистію. „Може бути — вбичить панъ графъ, — що се в'пливъ суспѣднои силъ нон державы, про котру Русины не хотять знати, якъ она поступає зъ другими“.

До сихъ безлічньхъ слобъ, якими графъ Потоцкій закнчивъ свою бесѣду, мы ще вернемо.

Ратункова акція.

Коли зломивъ ся „зедѣзна рука“ п Казиміръ графъ Бадені удавъ ся на добровольне заточенє до свого Буєска, ще тоді загальна була оцінка, що п його братъ, краєвий маршалокъ Станіславъ гр. Бадені має уступити зъ занимаемого нимъ найвишого становища зъ галицької автономіи. Версія на разѣ не збѣснила ся, та за се зъ упірною постійністю виривала водъ часу до часу п набирала чимъ разъ то більше правдоподѣбности. Особливо вага набрала она зъ именованємъ графа Ціліньского намѣстникомъ Галичини. Все жъ таки удало ся якось графови Станіславови дотягнути на становищі маршалка до самого вѣдѣня соймовон наденціи. Зъ надблженємъ однаке розв'язана сойму п розписана новихъ соймовихъ виборѣвъ давна версія воджыла на ново зъ здовною силою. Стало певнымъ, що деякимъ кругамъ, такъ у Львовѣ, якъ п у Вѣдн дуже залежить на томъ, щоби разъ уже позбути ся графа Станіслава.

Ой замѣры однакъ стрѣнули ся зъ рѣшучою неохотою зб стороны галицкои шляхты, що поставовила за всяку цѣну оборонити „свого“ чоловіка. И зачала ся планова та систематична ратункова акція, котра амѣрає до выказана, що цѣлий „край“ якъ оденъ мужъ бажає мати своимъ маршалкомъ п надаліше тѣлько графа Станіслава Баденюго.

Якъ сказано, акція веде ся систематично п зъ добре збудуманымъ планомъ. Цѣлий соймъ, зглядно соймова більшість выговляє до маршалка адресъ та справляє ему велику овацію. Однакъ на томъ ще не конецъ! Аранжує ся ще одна „шопка“. Зъ цѣлю Галичини збѣдять ся повѣтові маршалки п зновъ нова овація.

Якъ водбула ся перша овація, нашѣ читачѣ се знають, бо свого часу про се було у насъ писано. Друга-жъ овація, що водбула ся передвѣчера (въ недѣлю) о 11-тій годинѣ рано выглядала такъ:

Въ маршалковскій соймовій салі збѣрало ся 54 повѣтовихъ маршалковъ. Спирваджено тамъ п графа Станіслава Баденюго. Именемъ повѣтовихъ маршалковъ промовивъ ярославскій маршалокъ князь Чарторискій, выхвалюючи дѣяльнѣсть краєвого маршалка, дякуючи за помѣчь п проводѣ, якихъ вѣдъ самъ удѣлявъ та выказуючи ему повне признанє п довѣра. Графъ Бадені, дякуючи за овацію, розвинувъ свои погляды на дѣяльнѣсть п задачу автономичныхъ инстатуй, а на законченє попрацувъ всѣхъ повѣтовихъ презе совѣтъ кождого зъ особна дуже сердчно. Вѣчеромъ того дня водбувъ ся у краєвого маршалка великій приемъ такъ, якъ се було п по оваціи соймовѣй.

Намъ рѣвнодушій були бы оваціи для графа Станіслава Баденюго, коли бы шляхта, устроюючи ихъ, не надавала имъ значаьного значѣня. Однакъ вже черезъ самѣ офіціалный — репрезентаційный характеръ повѣтовихъ маршалковъ овація набирѣ значѣня выказау оцінка цѣлого краю, що в'єсть замѣромъ шляхты. Сей замѣръ пробиває ся п зъ оваційныхъ промовахъ. Говорить ся такъ, про „край“, про „обѣ краєвій народности“, про „всѣ версты краєвого населеня“ п т. п. Що больше! Зъ уваги на надходячі соймовѣй выборы роблять ся навітѣ цѣлкомъ выразні заходы, абы въ камѣнечѣмъ повѣтѣ, зъ водка послусъ зъ сѣльскои куріи краєвий маршалокъ, вѣдъ зновъ перейшовъ, п то, не маючи нѣякого контркандидата. Ажъ тогдѣ мѣгъ бы графъ Станіславъ Бадені смѣло сказати, що за нимъ стоить усе населенє краю безъ рознѣць народности п верстовъ.

Супротивъ такого генералізованя довѣра до маршалка п розтягана его на нарѣдъ рускій та на наше селянство мусимо рѣшучо застеречи ся. Рускій народъ п руске селянство не думає прилучати ся до шляхотскихъ овацій для одного зъ Баденіхъ п нѣкому не дає права ані уповажнєня его именемъ се

робити. Рускій народъ п руске селянство не мають нѣчого до заведѣня теперѣшному маршалкову, а протівно, мають зъ нимъ езон неполадженій ратунки. Найближші выборы покажутъ, якъ довѣра має рускій народъ до каменецкого посла, а краєвого маршалка.

Промова пос. д-ра Олесницкого,

виголошена на засѣданні Сойму д. 6 липня 1901 при дебати над справозданємъ бора патронату спілок Райфайзена.

Високий Сойме! Я зъ признанємъ мущу піднести, що касп Райфайзена суть інстатуйи способніи принести користь для селянства п рільництва в' нашімъ краю, думаю однакъ, що законн дотепер видані на основі котрихъ касп ті і кредит імъ прелюдуючий суть з'організовані не зовсімъ відповідають потребамъ випливающимъ зъ економічнихъ відносин селянства. Після закона і після дотеперішної практики приймаючи ся під патронатъ Вѣдлу краєвого і підпомагаючи ся повчачами лише такі спілки Райфайзена, котрі відповідають стисло рільничимъ потребамъ деякихъ сфер селянства. Суть однакъ в' краю случаи вправдѣ спорадичні не менше однакъ уваги достойні в' котрихъ людність селянська потребує ширшого кредиту не лиш зі зглядомъ на свої рільничі потреби, але зі зглядомъ на певного рода промиселъ або торговлю, котра по за рамѣ рільництва не виходить, протівно єсть стисло зъ рільництвомъ сполучена і зъ тогожъ випливає.

Знаю громаду стрийского пов. Синеvidско вичке, котра веде на широку скалю торговлю овочами. Предпримство сеї громади заслуговує на увагу і поміч краю — бо се однакъ того рода селянська торговля в' цѣлмъ краю і она заслуговує, щобъ її піддержати. Тимчасомъ торговля таа не може стати добре на ногахъ і громада тымъ самимъ не може прийти до доброту черезъ бракъ відповідного кредиту. Рік-річно потребують спілки торговельні Синеvidска около 30.000 зр. кредиту і затагують его у приватнихъ людей переважно жидів на 18—20%. Сего року заснована тамъ спілка Райфайзена і виділ краєвий прийшовъ їа зъ всею готовостою в' поміч — однакъ для того рода предпримства, яке ведуть жителі Синеvidска кредит такій не вистарчає. Того рода торговля не може природно зовсімъ користати зъ кредиту банкового — для неї можливимъ і хотеннимъ лише кредитъ місцевий, якъ то могла дати касп Райфайзена — лиш касп в' такихъ місцевостяхъ мусѣлибъ самі мати кредитъ вистай відповідаючий потребамъ предпримства.

Длятого прошу вис. соймъ о ухваленє резолюцій: Поручаєсь виділови кр. щоби в' случахъ, де іде о піднесенє промислу або торговлі звязаної стисло зъ рільнимъ господарствомъ удѣляв касамъ Райфайзена кредиту високого надъ границі закономъ організаційнимъ означені в' міру выказаної потреби і забезпеченя.

Промова пос. д-ра Олесницкого.

виголошена на засѣданні Сойму д. 6 липня 1901 при дискусій над справозданємъ VI Департаменту Краєвого.

Висока Палато! Я хочу порушити одну справу, котра стисло вяже ся зъ діяльностю VI департаменту. Просту одже о кілька хвиль уваги не лиш Вис. Палату, але такожъ і п комісаря правительственного, бо се єсть справа вымагаюча не лиш рішенє Сойму, але такожъ і его інтервенція.

Хочу іменно говорити про справу шупасництва. Справа шупасництва суть урегульовані закономъ державнимъ зъ 25 липня 1871 р. і розпорядженємъ Намісництва і Вѣдлу краєвого на основі того закона виданими. Після того закона о шупасництвѣ тамъ лише бути може мова, де дотичний шупасникъ відставлюєсь на підставі вирѣзу черезъ компетентну власть виданого, если зайде причина закономъ предвиджена, а видалєне оправдуюча. На основі того закона і пізнійшихъ розпоряджень висталя утворені етації шупасничі, котрі відставляють шупасника на місце призначеня, если ся выкаже документомъ шупасничимъ. Тимчасомъ іменно зъ огляду на шупасників зъ Угорщин зайшли у насъ такі аномальні відносини, що довели ті справи до правдивого curiosum.

Зъ Угорщини видалають не на основі виданого правдиво вироку, але лише щоби позбавити конкуренці закраєвого робітництва. Тамъ ловлять сотні цілі нашихъ робітників і кризъ тунелі Бєскада мовъ черезъ вѣно вкидають до Галичини.

Виділ краєвий узнає рішенємъ 10 вересня 1895 ч. 18120, що поступованє то єсть протівно законномъ і заломунікованъ товъ Виділамъ краєвимъ всѣхъ короннихъ краївъ зъ тымъ заявленємъ, що не буде звертати комѣ шупасництва тымъ краємъ, котрі відобравши зъ Угорщини нашихъ шупасників будуть їхъ відтакъ доставляти до

Галичини а то на той основі, що поступованє Угорщини зъ шупасниками узнає яко зовсімъ протівно законномъ. Зъ той причини бувъ вже навѣть оденъ процесъ міжъ Виділомъ краєвимъ галицькимъ а нижноавстрійскимъ передъ трибуналомъ державнимъ, котрий вигравъ Виділ краєвий галицький на основі вироку тамтого трибуналу зъ 19 січня 1901.

Тимчасомъ в' практиці ідуць річи зновъ инакше.

Помимо того стану правового присилає Угорщина рік-річно по кількохъ шупасників на нашѣ етації шупасові і то безъ документівъ шупасовихъ або зъ картками незрозумілими по мадарски писаними.

Знаю таку етацію в' пов. стрийскімъ іменно громаду Лавочне, котра від кількохъ літъ дістає цілими масами подібні приемні транспорти. Що мала бідна громада робити зъ такими гостями? Бувъ перше в' Стрию староста, чоловікъ давної дати і практичний, котрий вѣдѣтовъ зъ Лавочного, якъ той радивъ ся що зъ тымъ робити, давъ коротку а просту раду: „predz, dziecko, na sztery wiatry!“ (веселість). Таа інтерпеляція законівъ шупасничихъ була дуже розумна і вѣдъ до неї стисло стосувавъ ся. І було зовсімъ добре — авдовлеєе було староство — авдовлеєа громада — а такожъ адаєсь і шупасники (веселість). Теперъ однакъ змінилися відносини. Прайшовъ вищий староста і сей загрозивъ вѣдѣтовъ дисциплінарною і суспензєю за то, що пускає шупасників і велівъ ему держати кождого шупасника таа довго, доки не розсѣдять его місця приважености.

Якѣжъ зъ того консеквенції для громади?

Позаякъ шупасничі документи зъ Угорщини суть писані лише по угорски, отже переведемъ мусить громада держати переводчикъ для угорского языка і платити ему зъ якихъ 1000 зр. річно. Даліше якъ знайти місце приважености, коли жаде шупасникъ его не хоче сказати — і дурний би бувъ якъ би сказавъ коли вінъ собі може дармо в' Лавочнімъ сидѣти — а громада обовязана ему дати цѣле удержанє. Позаякъ однакъ такихъ шупасників буває наденленихъ річно по кілька сотъ більше-менше тѣлько, якъ цѣле Лавочне має жителівъ — то громада Лавочне мусить побудувати якийсь готель або пенсіонатъ (велика веселість), або ні то опорожнити всѣ свои хати і відсутити шупасникамъ. Зновъ-жежъ удержанє їхъ певно коштувати би мусѣло тѣлько — кілька коштівъ удержанє всѣхъ мешканцівъ громади. І зъ відні бідна гірка громада може повести такий тагар? — і на якій основі може она бути до сего обовязана?

Після обовязуючихъ постановъ має вправдѣ громада право жадати відъ Вѣдлу краєвого зачисленє на удержанє шупасників, але дістає лише ричалт, котрий вистарчити може на оден-два днѣ удержаня, але не на цілі тиждні або і місяці.

Супротивъ тыхъ аномальнихъ відносинъ прошу Високий Соймъ о ухваленє слѣдуючої резолюцій:

Визнає ся правительство, щоби управилило якъ найскорше відносини шупасові зъ огляду на Угорщину в' той спосібъ, щоби: а) галицькі етації шупасові не були обовязані приймати зъ Угорщини шупасників безъ шупасовихъ документівъ або лише зъ угорскими документами або вѣдѣнцъ зъ такими документами, в' котрихъ не є поданє місця приважености шупасника; б) ті-жъ етації не були обовязані розсѣдзувати місце приважености шупасників і ажъ до часу розсѣдження їхъ у себе держати; в) виділ краєвий виплачувавъ етаціямъ шупасовимъ не лиш ричалтъ але всѣ дійсно повнесені кошти удержаня шупасників.

Соймъ краєвий.

[XV засѣданє 8 ого липня 1901.]

По промовѣ пос. Барвѣньского, коли рускѣ послы опустили оймову салу, запанувало въ салі велике занепокоєнє. Послы всѣхъ сторонництвъ, позбавивъ гуртками, розправляли о заявѣ рускихъ послѣвъ, всѣ видѣли, що стало ся щось надзвичайного, а повнати се було п по мінахъ головачѣвъ краєвыхъ, маршалка і намѣстника, котрі велъ межъ собою дуже оживлену розмову.

Середъ такого настрою въ салі мало хто звертає увагу на промову кс. Стояловского, одногокого бесѣдника протівъ бюджету; прелудувавъ ся їй хіба пос. Девенштайнъ, котрому більшу часть своєї промови присвятивъ кс. Стояловскій, водплачуясь ему за онюгдѣшну згадку о єрусалимскій лампѣ. Розповѣвши причини, котрі спонукали его сторонництво до вступленя въ польске „коло“, збѣдѣвши бесѣдникъ на жидѣвъ п тутъ уже на добре розгукувъ ся. Жиды засѣли на добрахъ шляхотскихъ, въ ихъ рукахъ торговля і промиселъ, а посѣдаючи капіталы заволоділи і прасою, Вилывъ жидѣвъ — сказавъ бесѣдникъ — шкідливий для населєня християнського не лише підъ зглядомъ політичнимъ а суспільнимъ, але такожъ п етичнимъ. Бесѣд-

никъ не дуже бонть ся пейсатыхъ халатѣвъ цѣвъ-жидѣвъ, бо передъ ними стереже сѣдалєко горшмъ ворогомъ уважає поступованє жидѣвъ, якъ пос. Девенштайнъ. Говоривъ такожъ о гнѣтѣ податковѣмъ, повнлукуючись на авторитетъ пос. Абрагамовича.

Тимчасомъ въ салі велісь нарады межъ вызначѣніями послами, якъ би ту выдѣли зъ немилон ситуаціи, въ яку поставили ихъ рускѣ послы своєю заявою.

Затѣнено порядкомъ записанихъ до промовъ бесѣдниківъ п маршаломъ удѣлявъ тѣмъ пос. Войтхови Дѣдушицкому, котрий полемізувавъ зъ заявою рускихъ сѣсѣдовъ. Зъ черги заставъ голосъ намѣстника етѣвъ п старавъ ся обезсилити закиды, які рускѣ послы высказали въ своїй заявѣ підъ адресомъ правительства. Обѣ сѣ промовы подаємо на окремихъ мѣсцѣхъ.

Зъ черги за бюджетомъ промавивъ пос. Яблоньскій, захвалюючи солідарнѣсть польского кола п заповѣдаючи, що будучи настѣпаєть до польского демократіи. Гр. Стаднѣльскій хвалить соймъ, що богато зробивъ пніцкій хвалить соймъ, що богато зробивъ пніцкій економічного піднесеня краю. Пос. Войподи економічного піднесеня краю. Пос. Войко звертає ся до центрального правительства, абы всѣхъ трактовано на ровнѣ; робить шляхтѣ докѣртъ, що зашкарупила ся въ своихъ настовыхъ переконаняхъ; згадує о підвисшеню платнѣ учителямъ, хвалить рѣшотный законъ о посѣдѣстяхъ, а що-до вступленя людювѣвъ до кола каже, що до того недалєко в' повнлукуючєсь на ухвалу послѣднього конгресу людюгого въ Тарновѣ, розказує, що залежить се водъ деякихъ заперукъ кола.

Пос. Романовичъ говорить о піднесеню промислу въ краю, що спровадить водродженє краю; жалує, що не підвисшено платѣвъ учителямъ, домагає ся реформы выборовъ пошаны правъ горожанськихъ при выборахъ. Намѣстникъ боронивъ поведєня властей адміністраційныхъ при выборахъ. Бажає, абы выборы переводились зъ пошаномъ правъ конституційныхъ.

Петиція громадъ: Дубравка, Мельничъ п Володимирѣвъ, повѣту жидачѣвского, внесеніи п. д-ромъ Олесницкимъ о регуляцію Свѣянъ п Дѣвстра, полагаючи соймѣ тымъ, що водступлено ихъ правительству, а то зъ той причини, що регуляція тыхъ рѣкъ входить вже въ програму будовы каналѣвъ, ухваленой державною радою, має отже перевести ся правительствомъ въ обовязъ каналовыхъ робѣтъ.

На засѣданні 8-го липня с. р. вѣдѣсь п. д-ръ Олесницкій інтерпеляцію до правительства, щоби сейчасъ оголосило результати консекрипції зъ року 1900 зъ цѣлого краю, а то для того, бо побѣла числа мешканцівъ, въ кождій громадѣ установити ся має число виборѣвъ, а при соймовыхъ выборахъ конечно є, щоби громады знали, чи число виборѣвъ водповѣдає дѣйсному становѣ, який ствердила консекрипція.

Той-же посолъ вѣдѣсь ще інтерпеляція: 1) въ справѣ надужити староства жидачѣвского, при выарендованю права пользования въ громадѣ Рудѣ, котре мимо правосильного выарендованя селяниновъ признало староство водтакъ иже садисо обшарно двѣркомъ въ Лѣвчичахъ; 2) въ справѣ регуляції доплыву Дѣвстра Нежухѣвки коло Устя въ повѣтѣ жидачѣвскімъ.

На вѣчѣрнімъ засѣданні промавивъ пос. Козловскій, выхвалюючи маршалка, п нарѣкавъ на тыхъ послѣвъ, що обѣцяють выборовъ больше, нѣжъ можна зробити. Пос. Девенштайнъ доказувавъ, що пос. Стояловскій в' найдорожшимъ посломѣ, що промавивъ дуже часто, коштує соймѣ богато.

Пос. Потоцкій обговорювавъ бюджетъ, гадуючи о заявѣ рускихъ послѣвъ. Бесѣду го подаємо окремо.

При дискусіи спеціальной ухвалено кѣлька позавіцій бюджету посля внесеня комісіи; а въ генеральной дебатѣ забиравъ голосъ межъ иншими пос. Божиньскій, доказуючи неправдивѣсть замѣтѣвъ зб стороны рускихъ послѣвъ.

Засѣданє скнчилось о год. 12 мін. 45. Слѣдуюче нинѣ о год. 10 рано.

[XVI. засѣданє 9-ого липня 1901.]

Засѣданє розпочалось о год. 10½, але більша часть послѣвъ веда вже нарады въ кульсарахъ.

Підъ сумнимъ вражѣнємъ розпочались нинѣ нарады. Інтерпеляція, внесеніи вчера пос. д-ромъ Олесницкимъ зъ трудомъ водчитує пос. Меруновичъ. Передъ будинкомъ соймовимъ збѣралося тымъ часомъ товпы голоднихъ робітниківъ п домагають ся „хлѣба п працѣ“. Пос. Брайтеръ зъ проводирами робітниківъ переговорює зъ кѣлькома послами. Въ салі соймовѣй чути якусь думу атмосферу, щось бурить ся; такого поважного настрою, якъ нинѣ, давно вже не бувало въ салі.

Зъ порядку дневного на внесенє видѣлу краєвого яко комісіи ухвалено признати на основіи опроцентованя для потерѣвшихъ водъ нечастѣ елементарныхъ въ р. 1901 суму 40 000 кор. На внесенє комісіїи бюджетомъ ухвалено погорѣльцямъ въ Дворѣхъ бальского повѣта запомогу въ сумѣ 300 коронъ, а погорѣльцямъ въ Угновѣ 3000 коронъ до розпорядности видѣлу краєвого.

Опѣсла ухвалено внесенє комісіїи водновъ въ справѣ участі краю въ покритю коштівъ будовы сплавныхъ каналѣвъ, зглядно сканалізована рѣвъ въ цѣлмъ сплавного сполучєня каналу Дунай-Одра зъ дорѣчѣмъ Вислы.

Даліше признато резолюцію комісіїи до правительства о сполучєня мѣста Львова зъ сѣтєю водныхъ дорѣгъ, о сполучєня каналу

Одра-Васла відносною з Освенціма з сівєю водних доріг Нмеччини під Ілівіцями на Шлеску пруській, о сполучені каналу Васла-Сян коло Надбжез відносною сплавною з Вислою і в справі поведення каналу коло Бродів.

По промові пос. Войт. Дедушацко, Яна і реферата пос. Меруновича внесені комісія і резолюція прийнято. З черги поправок пос. Малаховський своє внесення о ухвалення окремого закону для міста Львова о поборках службових учителів шкіль народних і о поліпшенні додв учителів шкіль народних в краю. Комісія шкільна пропонує відблати внесення до крайового відділу для розслідження і прагатовлення соймови, коли відносини фінансові краю на се позволять, проекту піднесення платні народних учителів.

Пос. Малаховський не годить ся на таке полагоджене справу, котре рівнає ся запропаченню єи, покликую ся на 81 внесеннях петицій і просять, щоби сойм не кінчав ся своєю каденцією таким неспітатичним полагодженем справу учителів. Бесідники ставля поправку, щоби у внесеню комісії пропущено слова „коли відносини фінансові краю на се позволять“, бо відносини фінансові краю як раз тепер поліпшили ся через новий дохід з податку консумційного. Выводи бесідники попрали гарячо п. с. Роттер, Стояловський і Берядаковський. Референт пос. Каз. Вадеї противить ся поправці пос. Малаховського, прарікаючи, що коли лише найдуть ся фонди, комісія сама прийдє з відповідним внесенням о підвищенні платні для учителів, бо справа тая лежить всьм на серці.

Внесення комісія прийнято з поправкою кс. Стояловського, аби відділ крайовий предложив справозданє в той справі на найбільшій сесії.

По головоуванню, просять маршалов по-слів, аби не утїкали зб салі.

Год. 1½ засіданє триває далше.

НОВИНКИ.

Русини! Памятайте на народный фонд!

— Вп. членам Руско Бесѣды у Львовѣ пригадуемо, що завтра, в среду, о год. 7-ой веч. надзвичайний загальний збор з порядкомъ дневнымъ: Справки театральны.

— Рускимъ посламъ соймомъ честь и слава! Честь и слава Вамъ, борцъ за свату справу Руса! Зъ Вами весь вѣданий Вамъ народъ! — Зъ Мостянского, д. 9 липня 1901. З. Скарко, Дамько Гузълъ, Иванъ Харатонъ, Дмитро Присмацкій, Никола Буню, Мих. Лутчинъ.

— Звычайний загальний збор членовъ „Руско Бесѣды“ в Бережанахъ відбудуть ся дня 13 с. м. о 10½ год. рано вь льокал товариства.

— Рѣдкій метеоръ, що важить по-надъ 300 фунтовъ упавъ оногодъ вь землинськомъ комітѣ на Угорщанѣ, недалеко Satoraj-Ujhelju.

— Зельзнична катастрофа. Великій циркъ Барнума, який недавно дававъ представлень в Краковѣ, постигла катастрофа на естаці Витомъ. Циркъ має три власні зельзничні поѣзды, котримъ переѣздить зь мѣсяца на мѣсеце. Вь суботу стояли два поѣзды ч. 2 и 3 на естаці готові до выѣзду. Нечаянно поѣздъ ч. 3 рухнувъ зь мѣсця и зь цѣлою силою ударивъ вь задній вагонъ поѣзду ч. 2. Чотирь воян поѣзду ч. 2 и три передній вози поѣзду ч. 3 поторошєны, а 15 осібъ що спали вь вагонахъ, понесли тяжкі раны. Одна зь ранєнєхъ осібъ померла по пѣвъ години а кѣлькомъ нашимъ грозить смерть. Жертвою катастрофы упало такожъ 20 коней и одинъ слонъ.

— Дѣ корабельні катастрофы, що привели до утраты жита немало людей, лучали ся сими днями вь вьюорскій пристані. Перше нещастє стало ся вь вѣретахъ корабельныхъ, де транспортный корабель „Іагельсъ“ перевернувъ ся вь часѣ направи, коли вь ньому находило ся повно робѣтниківъ. вь наслѣдокъ чого 2 людей було забитыхъ, а 25 покальченыхъ. Друге нещастє наступило вь наслѣдокъ збурєння ся перевозного корабля „Чинъ“ зь кораблемъ „Нортфільдъ“. Вь обохъ корабляхъ везло ся до 2000 людей, переважно робѣтниківъ, и заразъ позбударєню ся, корабель „Нортфільдъ“ почавъ потапати. Закн спустили човна и надѣйшла помябъ, корабель поїшовъ на дно, а разомъ зь нимъ (якъ кажуть) втопило ся и кѣлька сотъ людей.

— Арбѣний вѣсти. Инстатутъ „Народный Дѣмъ“ у Львовѣ оголосивъ конкурсъ зь речєнємъ до 15. серпня с. р. на безплатный мѣсяць вь бурѣ гимназіальной и ремєсничѣй. Зь днемъ 15. с. м. отирає ся почтовый урядъ вь Рошицѣ рускѣй.

Посмертний — * — оповѣсти.

Григорій Камѣньскій, убиєченъ студентъ правъ, померъ дня 6 с. м. вь домѣ своихъ родичѣвъ вь Угновѣ. Покойный членъ основатель тов. „Академічна Громада“, вь часѣ університетскихъ студій бравъ живу участь вь житю академічної молодѣжи вь загалѣ, а згаданого товариства особливо; при томъ ви-значавъ ся покійный незвичайною добротою серця, гарними товарискими прикметами, и дейністю и способностями, якъ лагодивъ ся посвятити на користь своему рѣдному народу. То на жалѣ незвичайний неугѣ-хачотка — станувъ на перепонѣ покойному вь сповненю его мрій и бажанъ; не помѣгъ вѣ-

чого и здоровий закованський воздухъ. Не-умолима смерть перетяла нитку его жита и забрала зновъ одного сповѣдного робѣтника на нивѣ народній зь нашего гурту. Не за-бувъ покойный о томъ товариствѣ, де вь ча-сѣ своихъ университетскихъ студій, провѣвъ не одну гарну хвилю и вже задалегѣдъ пе-редъ смертю відкававъ свою неслучку, але добру бібліотеку тов. „Академічна Грома-да“. Прощай Товаришу; нехай перомъ буде Тѣ тѣ рѣднѣ руска земля, котру Ты такъ за жита горячо любивъ!

Відозва.

Приходить для нас велика хвилина, важна для нас, якъ одиниць та важійша ще, більша ще для нас, якъ загалу, якъ частини суспільности, що становить-ме свої перші кроки на далекому, на камінному шляху, що зовѣсть ся житємъ народу.

Се жите, що усьміхало ся до нас до пнѣ з далека через рѣшотку шкільнихъ вікон. Житє вільнихъ членівъ суспільности — стає від нинѣ нашимъ житємъ, має повести нас у дале-кі простори, де жєврє боротьба, де падуть жертви, та де усе висше та висше сяє стєл вселюдськихъ свѣтлѣхъ ідеалівъ.

Вєлєкі обовязки стають від нинѣ на-шимъ удѣломъ, великій татар прадѣ мусимо ми узяти від нинѣ на свои плєчє. Се у першій мірі обовязокъ згалядомъ нас самихъ, обовязокъ згалядомъ власного умового та морального роз-вою — а далѣ, якъ його наслѣдокъ та продов-женє єі членівъ свѣтлѣхъ обовязки, що повина іхъ сповнювати образована людина для своєї суспільности та цѣлого людства. Вони тяжкі та великі самі собою — ще свѣтлїші та більші для нас, для снѣвъ віками неволєної, окраденѣй, мучєної України, для нас, якъ члє-нівъ інтелігенції, що тільки разѣв та такъ тяж-ко, якъ жадна нѣша, прогрїшила ся, потоптала у багню своєї обовязки.

І нинѣ стає передъ нами яснїше чимъ ко-ли, потреба порозумїня організації, konieczнєсть звєсти у одно наші бажаня та порыви, полу-чати наше жите у одєо велике русло су-спільної праці.

Для важнихъ питань, що стають нинѣ пе-редъ нами, ми спїзньо мусимо знайти від-повіді.

І тому влєчємо Вас нинѣ, ТОВА-риші, на спїзньому нараду, влєчємо в імя спїзньої нашої віри, спїзньихъ ідеалівъ, влєчємо в імя усього, що непорочнимъ огнемъ запалу жєврє нинѣ у нашихъ душахъ.

Прибувайте усе, а усіхъ заквітківъ нашого краю, на першу спїзнь у стрічу зь будучими товаришами праці, зь будучими супутниками на однімъ шляху праці!

Прибувайте усе до Львова, де ждуть нас уже і просять до нас руки товариші, що скорше нас на сей шляхъ поспутили.

Програма нашого зѣзду слїдуюча: В суботу дня 13 липня вєчернєчї в па-мять М. Драгоманова в салі готелю „Belle-Vue“. В недѣлю (14) липня нарада, на якій обговоримо: 1) тепєрїшнє положєнє україн-ської молодѣжи, 2) наші обовязки згалядомъ суспільности. Вєчеромъ спїзньє вєчєра. Комітетъ зѣзду абітурієнтівъ у Львові.

Наука, штука и література.

З рускої сцени.

В суботу (6 с. м.) відігравъ наш театр „Чорноморцѣ“, а в недѣлю (7 с. м.) „Не хо-ди Грицю та на вєчернїю“. На першій пред-ставленю публіки було досить багато, хоч штука, а передовсімъ Лисєнкова музика з-слєдувала на те, аби її було бѣльше, за те на другимъ представленю натовп бувъ величєзний. І до той публіки — чѣйї мало, чѣйї багато — ма-ло-б ми просьбу, аби вона входила до салі вже підчасъ павзи, а не шєвєдєлась людямъ попорєдъ очѣ, коли вже грають на сценѣ, та не перешаждала займатися ся грою. До па-нівъ зновъ і панѣ спеціальна просьба, аби вони підчасъ гри на сценѣ були ласкаві познати ся свої казєлюхи, бо се брідкомъ полоза закрѣ-вавъ всю сцену. Вірте, що Ваші гарні головки бѣльше намъ подобають ся, якъ найгарнїші ка-пєлюхи, а при тїмъ і прислугую намъ арбѣте.

„Чорноморцѣ“ се штука, звѣстна на-шій публіцѣ не від нинѣ. Ї се гарна и мила етнографічна картина, написана отаманомъ чор-номорскихъ козаківъ Яковомъ Кухарєнкомъ не-редъ кількадесять роками. І управа театру така скривдила памѣть письменни ка, не за-давши на аїши ві слѣдємъ прѣ него. Було бодай такъ агадати, якъ се зроблено в премі-рєнєку, котрий артисти мали під рукою: Лі-брєтто по Кухарєнку склєпєнувавъ М. С., бо промовчувати зовѣсімъ явна насмєшниківъ, котрі годі писали по нашому, коли наша на-родна література ще в пєдєнєхъ була, такъ не годить ся...

Короткий змістъ штуки такий, що вдова Яєдохъ Драбєннихъ (панна Левицєвъ) хоче ви-дати свою дочку Марусєю (п. Рубчєнкова) за-мужъ за старого, богатого козака Кабєцю (п. Рубчєк), але дізнавшя ся, що вінъ звѣв дав-нїйше дѣвичну Куляну (панна Бучманєвна), при помочи снѣтєка Тушєцї (п. Нижанков-ський) і Цєвіркухєнхъ (с. Оєпєновичєва) до-водѣ до того, що Кабєця женить ся таиъ а Куляноу, а вона видає свою дочку за козака Івана (п. Григорович), котрий уже здавна любивъ Марусєю. Коли-б третій актъ кінчѣв ся вже всѣмъ Кабєцѣ, а не протягавъ ся ажъ до заручинъ Івана а Марусєю, то ефектъ штуки бувъ бѣльшій, але за те етнографічїй и музич-ний менше, о що тутъ власнє авторови и ком-позиторєви ходило... Зі штуки безъ найменшої страти можна було повикладати такі „комплї-мєнта“, якъ „матєрі його ковінька“, „кука те-бе брикнула-б задноу ногоу“ і бєзлімъ тѣмъ подібнихъ...

Гра артистівъ випала зовѣсімъ удачно. П. Рубчєкъ дуже добре арозумівъ і відтворивъ тѣп підстаркуватого козака-бурлака, котрий і на-пѣтєсь любить і під влєвомъ житєвихъ обста-вин адедацій трохи, але все таиъ має добре серце, котре вєршѣ доводять його до добро-го вчєнєку, до вчєнєня а Куляноу. При тїмъ го-лосъ п. Рубчєка такъ добре пригадуєвъ нашъ голосъ козарлюги. — Панна Бучманєвна віді-грала роль Куляни з житєвою правдоу, отже й мусїла подобатися, а до поводженя причи-навъ ся і її голосъ. — З п. Нижанковського ви-шовъ прєславний старий снѣтєка, чєвєга сєрєдъ молодшого козацького поколѣня. Коли-б лишє в третій актѣ бѣльше гєстєвуєвавъ, то ще бѣльше було-б. — П. Григоровичъ в ролі коза-ка-молодця бувъ знаменитий, якъ звичайно в та-кихъ роляхъ. — П. Рубчєкова і панна Слобо-дївна (в ролі Драбєннєйшї снѣтєки Наталки) своєю грою і снѣвками чарували публіку. Осо-блєво паннї Слободївнї в ролі снѣтєкѣ козар-дїчєнхъ дуже до лиця. — Хвиля цѣрого снѣм-ку виклєкувала гра „пара“ (Цєвіркухєнхъ і Цєвіркухєнхъ) п. Шєрємєтє і п. Оєпєновичєва. Вона, якъ звичайно в роляхъ всєсєлѣхъ молодїцѣ сєрєдѣхъ лїт, грала знаменито, а п. Шєрємєтє тѣп нарєвного старого злєсєнка, що бувъ жінку що хвиля, виївъ таиъ, що вже бѣльше хѣба не можна. — П. Петровичъ в ролі молодого хлоп-ця Ілєка в першій актѣ занадто трїпав ся на сценѣ, черезъ що не ставало єму духу до снѣ-ву, але описєля вже гравъ лєчше. — Паннї Ле-вицєвъ лишє тѣ можна закєнєтити, що на вдову, маму дорослої дочкѣ, виглядала за молодо. — Дєкѣ артисти повинні вистєрїгатися вымови „то твердєму“, якъ пр. „в одної“ замѣсть „в одній“ та таиъхъ провинціалїзмівъ, якъ „сєбѣвъ“ замѣсть „себѣю“, котрі на „Чорноморцѣхъ“ чу-ті було кѣльканадцѣ разѣвъ.

Тєперъ перєйдемо до вистави штуки „Не-ходи Грицю...“ Дѣвнѣ рїч! Хоч ся штука під-літературнимъ згалядомъ не є безъ похѣбокъ, і то значнєкѣ, то вона все вѣсімъ дуже подобаєсь і мабуть вѣчно подобатися будє... Чудові снѣви, а при тїмъ драматичний засновокъ, таиъ нашъ, таиъ рїдний, все будуть притягати руськє серце до себе. При тїмъ артисти грають ту штуку такъ знаменито, зь таиъмъ житємъ, що мо-гли бѣ поспєсуватися нею на якій-нєбудь євро-пєйський сценѣ.

Коли говорити про гру кожного зь нихъ а осѣбно, то перше мѣсцє належить ся п. Костє-ви Підєсоцєкєму, бо вінъ и нашъ гїстѣ, що при-їхавъ зь України, де стало перебувавъ в театрі, заграли на нашій сценѣ, і зь такою вѣрністю відтворивъ Хому, ту погану людину з чорною душею, що стає причиноу всѣхъ нещастѣ у драмі, що наша публіка давно вже такого Хомѣ не бачила на сценѣ. — Гра п. Гємбїц-кого (Максимъ Пурай), п. Оєпєновичєва (Ка-терина, жінка Максимє) п. Рубчєка (Потан), п. Рубчєкової (Галина Шєнєва) і п. Стєчєн-ської (хазяйка на вєчєрнєцѣхъ, а в 4. актѣ ча-рївницѣ) знава и сїй штуцѣ нашій публіцѣ не від нинѣ, тожъ нові похвали тутъ злєшнї. — П. Стадєнєкъ в ролі підзарубочного Дмитра за кож-дємъ разомъ лєчше гравъ. — На похвалу згад-ку заслуговують панни Сїрїєвна, Кравчєнєвна, Левицєвъ і Малєнчєвна, що виступають в збїрнїхъ роляхъ. — Найлучшихъ лїшиъ а на ко-нєцѣ. І такъ п. Григоровичъ виступавъ в ролі Гриця, панна Гємбїцка в ролі єго сєстри Да-рини, а панна Слободївна в ролі Марусѣ. Усі грали чудово, грали на нєрвахъ публіки, сер-цями її володіли. Козацькє завзятє і снѣвъ п. Григоровича доходили до зєнїту. Панна Гєм-бїцка в ролі Дарини вєнесла тїлькѣ драма-тизмъ, тїлькѣ жита, що та роля, хоч менше змїстомъ, вибѣвєсьєсь побѣ Марусєної, а навѣть чєрєзъ неї Марусєнна роля зєнесъ. Марусєю гра-ла панна Слободївна. Вона-жъ її и повинна грати, бо в вїй снѣвъ, то половина артизму, і чєрєзъ те, чєрєзъ бракъ снѣву, знаменита гра панни Гємбїцкѣ в тїй ролі не робила такого сального вражѣня. Зразу всєсєла, жартоблєва, розкїшна, стає Марусєа що-разъ сумнїйшою, що-разъ нещаснїшою, що-разъ бѣльше серця чули-ка підбѣває. Нарєштї трѣть Грицька, божє-волїє, чудова пієса нєсєсь зь сценѣ. Таиъмъ сѣ-момъ по салі нєсєть ся і сповєвавъ серця в я-кѣйсь пієсонъ розкїшнїхъ, що забутємъ бѣльшѣ вти хомїрає. Що разъ тѣше, що разъ жалїбїйше нєсєть ся пієна, вриваєсь незамїтно...

М. Лєвицєвський.

Конкурс.

Товариство „Шкільна Поміч в Коломай“ приїмє зь початкомъ 1901/2 року шкільного кодо 33 учениківъ рускої гімназії (якє прї-отєвлюєчї і I—VIII кл.) до свого Інстатуту. Своімъ нєвомѣмъ дає Інстатутъ цѣє удержанє, надѣир і прѣвідъ домовинъ, а такожъ і меншу помічъ в науцѣ. Оплата вносить на рікъ 4 К на інвєнтаръ, 2 К на корєспєндєнцїйні вѣдѣ-ки, 2/40 К за рїчну вкладку члєнєску і мї-сєчно від 16—34 К. а за правє бїльш 1 К — платнихъ кожного мѣсєца зь гори. Тотѣ, що хо-тіла бѣ бути прїятнї за нєзисноу оплатоу, якъ 34 К, мають залучити до просьбѣ крїмъ де-клараций мѣсєчнїхъ оплати свѣдѣчтво убо-жєства. Питомцѣ мусять при прїятнїю вкѣзати ся, що мають три рази змѣнити бѣльш на постѣль, 6 пар бѣльш, 6 ручнїкѣвъ, 6 хусточок до носѣ, снѣвнїкъ і 2 пари обуви. Кождїй прї-ятнїй дїстѣє карту прїятнїя, безъ котрої не сємѣє сєровѣдати ся до Інстатуту. Золоту-вати ся трєба до Товариства „Шкільна Помічъ в Коломай“ на руки директора рускої гімна-зії до 25. сєрєпня с. р.

(Інші рускі часєписи просять ся о да-єкавє повторєнє сєго конкурє.)

Відъ Вѣдїлу „Шкільна Помічъ в Коломай“ дня 5. липня 1901.

Гр. Нєлївайко секретаръ.

Родимцї! Памятайте про будову руского театру!

Телеграмы.

Чернівцѣ 9 липня. На вчєрашнїхъ засѣ-даню сойму прїйшло до острого конфліктѣ мѣжъ прѣзидентѣмъ краю бар. Бурїніємъ и а-румуньскѣмъ посломъ Флєондорѣмъ. Бурї-нієвъ називавъ вѣрѣкѣня Флєондєра, що пра-вѣтельство неувѣзлєдливѣхъ інтерєсѣвъ Румунийъ патологичними. Коли прѣзидентъ відмовѣвъ выєсєнє, Флєондоръ пославъ єму сєкундѣн-товѣ. Прѣзидентъ такожъ просивъ двоєхъ по-слѣвъ на свѣдѣчѣвъ.

Прага 9 липня. Відбуло ся тутъ сємѣє вѣчє вѣсковыхъ вєтеринарѣвъ зь Чєхїи. У-хвалєно на прїстѣпѣти до загальнѣхъ держав-нѣхъ організації, але утворити новий союзъ вєтеринарѣвъ, до котрого мають належати такожъ Шлєсєкъ и Галичина.

Вѣдєнь 9 липня. Вчєра відбуло ся тутъ 8 социалѣстичнѣхъ збѣрѣвъ, котрі запротєсту-вали прѣтивъ ухвалєноу соймомъ вєнесєня п. Колєсєка, котрий домагєсь ся зєвєдєнѣ нѣмєц-кого язѣка, якѣ виключно выкладового язѣ-ка вь народнѣхъ школахъ Долѣшнѣхъ Авєстрїи. Соймъ ухвалєвъ бувъ вже разъ таке вєнесє-нє але оно не одержало цѣсарєскѣхъ санцїї. Ре-зольуцїя поухвалєновѣ на збѣрѣвахъ робѣтнї-ковѣхъ высєказують надѣю, що може п ємѣмъ разомъ — ухвалєна не стане ся закономъ.

Бєрлїнъ 9 липня. Цєсарѣ Вїльгєльмъ не затвєрѣдивъ вѣбору Кауєманна на вїцєбургї-стра Бєрлїна, мѣнємъ того, що Вїльгєльмъ и цѣлѣй кабинетъ поручаєть єго до затвєрѣженя. Прї-чєнно було се, що передъ 20 роками офі-цєрєка гонєрєва рада відбєрала єму шаржу за полїтичнѣ аїтацїю вь користь поступо-выхъ кандидатѣвъ. Говорять, що мѣсєка рада вѣбєрє Кауєманна другїй разъ.

Парижъ 9 липня. Рїгаго доносєть, що Ва-тїканъ казєвъ французькому правѣтельству доручити дипломатичну ноту прѣтивъ зако-на о конфрєгацїяхъ.

Гага 9 липня. Тутъ стрѣтила надѣю скорого покѣнчєнѣя вѣйны вь Афрїцѣ. Коман-дантѣ Бурѣвъ потрафлять ще зь пѣвѣтора ро-ку провадити партизантѣу. Самѣ Дєсєтѣ по-трафлять выдєржати 3 до 4 роєвъ.

Лондонъ 9 липня. Днєвнїкѣ доносєть, що кабинетѣва рада обговорєвала справу, чи не трєба бѣ выслати Робєртєса другїй разъ до Трансвалѣ, вь цѣлѣ скорѣйшого покѣнчєнѣя вѣйны. Вь палатѣ послѣдѣхъ рєпрєзєнтантѣвъ правѣтельства заявѣвъ, що вь послѣднѣхъ 4 мѣсєцѣхъ 300 Бурѣвъ убитѣ, ранєно або по-лѣно. Вь полуднєвой Афрїцѣ є тепєрѣ 251.000 антїлєнєхъ вѣзѣвѣвъ, мѣжъ ними 14.000 недужнѣхъ.

Капштадъ 9 липня. Антїлѣцѣ напали ко-ло Глєнбурга на збѣдѣлѣ Бурѣвъ. Вь битѣхъ погнѣло 19 Бурѣвъ зь командантомъ. Коман-дантѣ Шєпєрєвъ убїєнѣвъ до опорожнєного зь вѣєнка Марѣдєбурга и спаливъ тамъ всѣ пуб-лїчнї буднѣви разомъ зь кѣлькома прї-ватнѣми.

— Русини! Памятайте на бурсу фїліи Рус-кого Товариства пєдагогїчного вь Станєславѣ!

Переписка Редакции и Администрации.

— Вп. Т. Ян. вь 36. До кѣнєца сєго кварталу прїйдє намъ ще 5 к. 40 с. и проси-мо о скорє вѣрѣванє аби выслєку не выдєржѣ-вати. — А. Вє. вь 36. До кѣнєца вєрєснѣ ще 3 к. 80 с. — А. Кн. вь 36. За сєн кварталъ 1 к. — Л. Сѣ. вь 36. Мп. к. Ва. Налєжєть ся ще 1 к. бо вь мїнѣлѣхъ роцѣхъ зєстала така залєзєчєть. — Ю. Ст. Тепєрѣ є вь Рїманѣвъ. — А. До. вь 36. Выслєно 2 липня рахунокъ по 2 к. 16 с. — Ф. По. вь 36. Родѣть ся. — М. Кн. вь 36. Тепєрѣ заплачено за май а не лїєнє.

— Русини! Памятайте на Руску Бурсу ре-мѣснїчно-промыслову у Львовѣ.

Дирекція ц. к. зельзничъ державныхъ.

Урядѣва „Газєта Львївська“ оголѣшує роз-писанє публічнїхъ лїцїтаций на вѣложєнє фун-даментівъ і робѣти мулярєскѣ, каменярєскѣ, бля-харєскѣ і штукатєрїй, якъ такожъ на доставу і осадєнє трєсєрѣ до буднѣви водєнного і на роботу при тунєляхъ на дѣрѣцї зєлѣнїчїхъ у Львові.

Кѣшти сєї будови вносєть околѣ 1,325,425 корон. Офєрти належєть вєнесити надалѣше до 20 липня 1901 до год. 12 в полуднє до ц. к. Дирєкцїи зєлѣнїчѣхъ державныхъ у Львові.

Услїна, пїани будѣви і т. я. можна перє-глянутѣ в ц. к. Дирєкцїи зєлѣнїчѣхъ и в пїдлїцѣ для будѣви и консерваций зєлѣнїчѣхъ на III. по-чєрєтѣ ч. дѣрѣви 309.

По мѣстѣ рєскрїпту ц. к. мїністрєства зєлѣнїчѣхъ зь дня 6 чєрвєня с. р. ч. 945 упрѣнавъ ся о якъ найскорѣше надѣлєнє вѣзѣву осібъ упрѣ-влєннѣхъ, пієлѣ заключєної умови, до користѣни зь прїзнаннѣхъ на II пїрїкѣ 1901 картъ вїльнѣй їздѣ.

Заразомъ замѣчає ся, що пієлѣ розпорѣджен-є мїністрєствѣного, не можна перєнєсѣти непѣ-браннѣхъ в однімъ пїрїкѣ картъ вїльнѣй їздѣ на другїй пїрїкѣ.

Рухъ граничнїхъ номїкѣ Росїєю а Фораль-бєргомъ вкљючєно зї стѣпнѣми Брєгєнцїи, Лїндѣ-дав, Романєгорнѣ і Рорнѣхъ лєжачими надъ озє-ромъ Вѣдєнєскимъ.

Зь днємъ 1 сєрпня 1901 увїдє в жите новѣ-тарнѣа частѣ II для поєлѣкъ товарнѣхъ номїкѣ стѣпнѣми Брєгєнцїи, Букє, Фєльдбїрхъ, Лїндѣ-дав, Романєгорнѣ, Рорнѣхъ і Ст. Маргарєтєнъ зь одного а Росїєю зь другѣго бѣку.

Господарство, промисль и торговля.
— Справозданє з діяльности «Краєвого
Союзу кредитового», стоваришства зареєстро-
ваного з обмеженою порукою у Львові, за
місяць червень 1901.

I. Стань довжний:

1. Удѣлы членствъ	20.115 95 кор.
2. Фондъ резервовый	956 82 "
3. Вклады: Стань зъ початк. мѣс. червня 328.792 66 кор. вложено	14.398 43 "
вынято	8.938 02 "
Стань зъ концемъ мѣсяця червня 1901 р.	334.253 07 "
4. Сальдо процентѣвъ	5.862 55 "
5. Специальная резерва	125 18 "
6. Дивиденда неубитая за 1900 р.	762 87 "
Сума 371.076 44 кор.	

II. Стань чинный:

1. Удѣленъ позички: Стань зъ початкомъ мѣсяця червня	339.337 36 кор.
сплачено въ червня	9.363 70 "
удѣлено	9.600 — "
Стань зъ концемъ мѣсяця червня 1901	339.573 66 "
2. Движимости	736 70 "
3. Люкация	10.847 20 "
4. Паперы фонду резервового, спеціальной резерви в тов.	911 51 "
5. Коты админістраційный	2.129 22 "
6. Готівка	12.515 78 "
7. Друки для товариствъ	646 86 "
8. Паперы цѣный Товариствъ	3.715 51 "
Сума: 371.076 44 кор.	
Товариства	136.890 00
На скрипты	107.585 66
Вексѣвъ	95.098 00
339.573 66	

Членствъ прибуло 3, убуло 1, оставало зъ концемъ червня 1901 342 зъ 762 декларова-
ными удѣлами въ сумѣ 38.100 кор. — Стопа
процентова водъ вкладокъ 4 1/2%, водъ позич-
окъ 5 1/2%—7%.

Львовъ дня 5. липня 1901.
Дирекція.

В сали тов. „Gwiazda“
при ул. Францішканскій ч. 7.

Руский Народный Театр
під дирекцію д-ра Івана Грикевича

Ві Второк дня 9 н. ст. липня 1901.

Виступ п. К. Цидисовича, артиста малорус-
ких театрів в Росіи.

УКРАДЕНЕ ЩАСТЕ
Драма з сѣльського життя зі сцѣнками і танцями
д-ра Ів. Франка.

Режисер п. І. Стадник.

ЦІНИ МІСЦЬ: Крісло першорядне 2 кор. дру-
горядне 1 кор. 60 гел., тріторядне 1 кор. 20 гел.,
Партер стоячий 80 гел., для пп. студентів, селян і
військових 10 гел.

Продаж білетів в склени „Народної Торговлі“
ринок ч. 86, і в тов. „Руска Бесіда“ ринок ч. 10.

Початок точно о год. 8 вечером.

Надбране.

Комітет Лежайської Церкви

пятаєсь „Товариства для развою рускої шту-
ки“ у Львові, що воно думає зробити зі сво-
єю недовиченою роботою в Лежайській церкві.
Коли відповіди не буде, то комітет буде зму-
шений викинути ту роботу на вулицю, бо в
церкві місце для парохіян, а не на склад, про
що зі сторони комітету повідомляється.

866 1—1

На Горіши в Делятині (на краю Деляти-
на близько Дора) в у газди Василя Писенчу-
ка гарний новий домок (простора комната,
кухня і сінки) на літне мешканє. Домок від-
дѣлений від цѣсарського госпонація садком; до
Прута 150 кроків; ліс остопа близько; до
заліз. стації Делятин недалеко. Для родичи
потребуємої спокійного віддиху місце дуже
добре. Що-до цѣни за сезонъ вакаційний мож-
на порозумітись письменно.

Сполза для господарства и торговль

въ ПЕРЕМЫШЛИ пошукує заразъ помічника торговельного до
веденя склепу залізного и наєвного. Рефлектує на тую
посаду довжний зложити кавцію въ высотѣ 300 кор., або дати
достаточну поруку. Подана на тую посаду належить внести
на руки Вп. Іларіона Липецкого; начальникка „Народной
Торговль“ въ Перемышлѣ, котрий удѣлить всѣхъ ближихъ
информаций. — Дирекція.

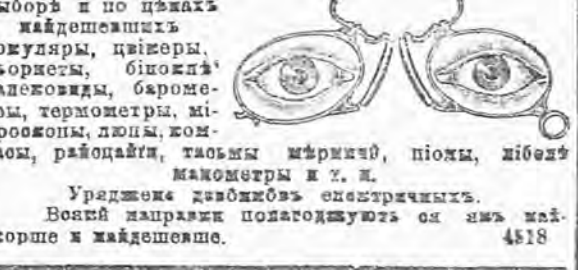
Ц. І. К. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ

А. & Ц. ГАРДТМУТ
кафельні печи білі и кольорові, ванни, кухні и т. п.
по найприступнійшихъ цѣнахъ.

Для Галичини винятокний склад фліальний у
Львові в пасажі Гавсмана 8. —
Телефон 596. 245 5—36

КОПЕРНИЦКІЙ И СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Га-
лицка ч. 1., протязъ Банку Гіпотечного на
підприємствъ площа Галицкая

порука въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевше
окуляры, цѣпери,
лоретки, бінокль,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
крометры, лупы, ком-
пасы, райоцѣпны, тахометры, піометры, міометры и т. п.
Урядженє дѣлать электротехнически.
Всѣмъ направики податковануть ся зъ най-
сворше и найдешевше.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.
4 н. ст. Липня 1901.

[Цѣна подана въ коронахъ за 50 кілограмовъ.]
Львовъ: Пшеница стара 7 60 до 7 80
пшеница нова — до —, жито старе 6 30
до 6 45, жито нове — до —, овесъ стар-
ый 6 50 до 6 65, овесъ новыи — до —,
ячмень пашинный 4 85 до 5 05, ячмень бро-
варный 5 70 до 5 95, горохъ пашинный 6 10
до 6 50, до варени 7 10 до 8 45, вика 6 85 до
7 20, наєвнє льняне — до —, наєвнє ко-
нонне — до —, бѣбѣ — до —, бѣ-
бикъ 5 45 до 5 65, гречка — до —, коню-
шина червова 35 — до 42 50, конюшина бѣла
25 — до 30 — конюшина шведска — до —
— кукурудза стара 5 30 до 5 45, кукуру-
дза нова — до —, рѣпакъ 13 75 до 14 —,
хмѣль старыи 15 — до 16 —, хмѣль новыи за
65 кіло 45 — до 50 —, оковита готова за
50 літровъ 36 30 до 56 70, на термизъ — до —.

Курсъ Львовскій
зъ дня 9 н. ст. Липня 1901.

Акція за штуку безъ купона.	Штат.	Жад.
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	575 —	590 —
Банку для торговль и промыслу 200 зр.	850 —	858 —
Банку кредит. галиц. по 200 зр. а. в.	—	—
Зелѣв. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. ж.	424 —	431 —
Зелѣв. Львов.-Чернов.-Ясы по 200 зр.	523 —	533 —

Листы заставный за 100 зр.	Штат.	Жад.
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. въ 10%, прем.	109 50	—
Банку гипот. гал. 4 1/2% а. в. выдѣл. 50 л.	93 —	98 70
Банку для торговль и промыслу 4% а. в. выдѣл. 60 л.	90 —	90 70
Банку кредит. галиц. 4 1/2% а. в. выдѣл. въ 51 л.	99 3	100 —
Банку Кар.-Людв. 4% а. в. выдѣл. въ 57 л.	92 —	92 70
Банку Львов.-Чернов.-Ясы 4% а. в. выдѣл. въ 41 1/2 л.	93 —	93 70
Банку Львов.-Чернов.-Ясы 4% а. в. выдѣл. въ 56 л.	91 10	91 80

Облиги за 100 зр.	Штат.	Жад.
Галиц. фонду промисловый 4% а. в.	96 40	97 10
Вуков. фонду промисловый 5% а. в.	101 50	—
Коммунальн. Банку крив. 5% (П. е. м.)	101 70	102 40
Банку 4 1/2% (П. е. м.)	98 70	99 40
Позички краєвой въ 1873 по 6% а. в.	—	—
Позички краєвой въ 1893 по 4% а. в.	92 —	92 70
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	87 30	88 —
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	97 25	97 95

Львовъ:	Штат.	Жад.
Мѣста Кракова по 20 зр. (40 п.)	75 —	75 —
Мѣста Станиславова	—	—

Мѣстны:	Штат.	Жад.
Дуэать цѣсарскій	11 17	11 25
20 франковъ	18 90	19 15
100 Губльвъ сѣбныхъ	251 50	254 —
100 Губльвъ паперовыхъ	252 —	254 —
100 марокъ нѣмецкихъ	117 20	117 60

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
у Львові рынокъ ч. 10
выдало новыи накладъ друковъ

I. Друки правничі:

1. Позовъ въ справкѣхъ дробныхъ лібра по 25 кор.
2. Контрактъ купни и продажы I. ліб. по 40 "
3. " " " II. " по 40 "
4. " " " III. " по 40 "
5. Позовночія " " по 40 "
6. Поданъ о екс- и интитуляціи, взоръ а) б) в) г) лібра по 40 "
7. Намыслъ до поданъ о интитуляціи ліб. по 20 "

II. Друки для насъ позичковыхъ:

8. Дневникъ кассовый лібра по 40 "
9. Книга довжниковъ " 40 "
10. Книжочка для позичковачого 100 прям. " 2 — "
11. Скупячій довжний " 1 20 "
12. Книжочка вкладкова (щадн.) " 3 — "

III. Друки для крамничі:

13. Книжечка товаровъ лібра по 40 "
14. Книжечка кассова " 40 "
- IV. Друки для читалень и насъ позичковыхъ:
15. Списъ членствъ лібра по 40 "
16. Грамоты членскія читалень " 2 "

„Просвѣтъ“ примѣрникъ по 2 "

За опаконанє и оплату почты дочислє ся нає-
жатѣсть особно.

Першій рускій складъ машинъ
до шитя!

Незрѣваной доброты ма-
шины до шитя и гафту
Зингера

Ножный водъ 27 до 65 зр.
Ручной " 25 до 48 зр.
Веч. Свѣщенникамъ, пп.
Урядникамъ продаю на раты
Удѣлы салаты приступный. Готѣ-
вою о 10% дешевше. Наука шитя
и гафту безплатно. Цѣнники на жа-
данє даромъ. 60—104

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ
Львовъ, Галицка 6.

Товариство „Просвѣта“
при зближающихъ ся іоси-
тахъ в школахъ народныхъ
подає до відомости Свѣти.
Радъ Шкѣльных, Вуов. свѣя
щеникъ, катихетѣвъ, учи-
телѣвъ и родичѣвъ, що княж-
ки наклады товариства,
призводені краєвъ. Радюю
шкѣльному на преміи для
учениковъ, красю оправле-
ні, можна купити
в канцелярні товари-
ства Ринокъ ч. 10,

по скупочной цѣнѣ:

Розказъ про силы природы 40 сот.	
Описание о житио св. Во- рыса і Гліба	40 "
Повѣстка для дѣтѣй	54 "
Сестра	30 "
Вайки	44 "
Исторія Руси ч. I.	60 "
Исторія Руси ч. II.	48 "
Лен і конопль	43 "
Про живоноты і лѣси	40 "
Вѣстники Франціи	82 "
На досвѣткахъ	44 "
Середъ лѣдового моря	50 "
Житє св. великомучени- ка і лікаря Панталей- мона	40 "
Дробна птица господарска а ведикъ грошѣ	40 "
Видѣрты Америка	44 "
Звѣрята шкѣдні і поже- точні	84 "
Киралъ і Методій	44 "

Шкѣльному правосписно:

Финляндия і Сахара	24 сот.
Повѣстка (Гітѣчка Гали- цка і два старці о галицѣхъ) 86 "	
Житє св. вѣдѣ Галицка	40 "
Пѣснька	7 "
Молитвенникъ народный (звѣстна оправа)	60 "
Молитвенникъ народный (звѣстна оправа)	80 "
Хвалитє Роскода в Небесъ (вед- ный молитвенникъ по цѣнѣ 1 кор. 50 сот., 2 кор. 40 сот., 3 кор. 20 сот., і 3 зр. 60 сот.)	

Всѣмъ замовленія высла-
ють ся скоро і точно.

Півець церковный

жонатий, літ 30, характерный,
з голосомъ теноровымъ, з добримъ
свѣдѣнствомъ, знающій сѣвъ, у-
ставъ церковный, може такожъ
заниматись господарскою ус-
сваєннємъ, може обняти міс-
це заразъ. Стефанъ Крицишинъ,
Глібова, Буковина п. Іосо,
839 5—5

Укїпченый абитурант

пошукує лекцій на селі. Зголо-
шенє: І. С. Голанъ ад Калущ.
350 8—8

Матуристъ гімназійный
пошукує на часъ
вакацій лєкцію на провинці.
Жадає тільки одержанє і аво-
ротъ комтѣвъ подорожї. Зголо-
шенє під „Русинъ“ примѣє ад-
357 міністрація „Діла“. 2—3

Іспанськихъ вишєвъ

до смаженя по 5 клтр. в ко-
пнѣхъ вислєдє франсо за задат-
комъ 5 К. — Д. С. Розенбергъ,
Залицки ч. 57. 365 1—1

СІМ морську, каміану,
Сірку французьку,
Сірку утробяну
Зелізні кулі

порукає

В. ЧОП

найстаршій галицькій складъ фарб,
поковствъ і лєкерівъ

Львів, ул. Жовківська ч. 2.
(Телефонъ 288.)

Цѣнники gratis і франсо.

Рѣкъ заложєня 1843. 847

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и
господарске для народу.

Редатѣль д-ръ Евгєнъ Левинскій. —
Выдає і за редакцію водновѣдає:
Александръ Борковскій.

Цѣлєрѣзня передплата выноситьъ
2 зр., на повѣ року 13 зр. Редакція і
админістрація: Львовъ, улица Вато-
рія ч. 24.

Водъ 1 (13) сѣчня 1897 выходить
у Львові що четверта (на мѣсцѣ
популярныхъ газетокъ „Батьківщина“
и „Галичина“) тиждєва попу-
лярна газетка.

Велику ошаднѣсть

осагнуть купчи-
чѣ, заготовку дѣ-
лыми штуками
полотна бавовня-
нѣ, льнянѣ и накрыты столовъ, бо
дѣстануть товаръ впрямѣ зъ за-
бритъ по цѣнѣ фабричной. Такъ само
свѣтло Apollo, выробы чѣи то
срѣбнѣи и платиновѣи, насъ отнєтєвалѣ
и всѣхъ рода вина. Дробѣждѣ
выключно для крамарѣвъ въ найменшій
скѣлькѣсти 5-по
Переводить обезпечєня житєвъ,
посаговъ и градовъ.
Ласкавъ замовленя прошу підъ адресою:

Михайло Петрицкій,
заступникъ фабрикъ, Львовъ Вѣрменска 2.

172 18—2

Вода коросняньска
з жерела „Стефана“

знаменита алыкалічно-солоня шаса, дуже помічна в хоро-
бахъ горла, дишокъ і легкихъ, в нежатахъ жолудка і кишокъ
в хоробахъ нирокъ і міхура. — Дістати можна в аптекахъ
і складахъ мінеральнихъ водъ. — Головний складъ для Львова
і сѣднѣй Галичини в торговлі

В. ЧОП
Львів, ул. Жовківська ч. 2.

362 2—10

Зелізничні поїзди після середно-європейского часу від 1 мая 1901 р.

До Львова приходять:	рано	перед пол.	по пол.	вечер.	в нощі	Зі Львова відходять:	рано	перед пол.	по пол.	вечер.	в нощі
з Кракова (231. 950 ніч)	6 10	8 50	1 35*	5 35	8 40*	до Кракова (840 рано).	4 15	8 30	2 55*	6 20	10 —
з Підволочиска (золотий дворець)	8 35	8 —	2 35*	5 35	10 20	до Підволочиска з золотого двірця	6 30	9 25	1 55*	7 10	12 45
з Тернополь-Красно-Бродъ (на Підзамчє)	8 12	7 40	2 20*	5 —	10 02	до Підзамчя	6 43	9 42	2 08*	7 35	11 —
з Вірокъ Вел.-Гришків-Копичинь	8 35	—	2 35	5 35	10 20	до Вірокъ Вел.-Гришків-Копичинь	9 25	—	—	—	11 32
з Радова	—	11 45	—	5 35	12 15	до Радова	9 35	1 55*	3 30	11 10	11 10
з Чернівцѣ-Іцкан (12 15 п.)	6 20	11 55	1 45*	5 40	9 20	до Чернівцѣ-Іцкан	—	9 55	2 40*	6 10	10 30
з Ходорова-Підвисокого	8 10	—	1 10	5 40	10 20*	до Ходорова-Підвисокого	6 35	9 55	2 45*	6 10	10 30
зі Стрия, Лавочного, Будачешту	8 10†	1 10	—	5 40	10 50	до Стрия, Лавочного, Будачешту	6 35	10 25	2 45*	6 35	10 30
зі Стрия, Хрива, Сухой (†)	8 10	1 10	—	5 40	10 50	до Стрия, Хрива, Сухой (†)	—	9 —†	3 05	7 —†	10 30
зі Стрия, Станиславова	—	—	—	5 35	12 15	до Стрия, Станиславова	—	9 10	—	7 —	10 30
з Бєлиць	—	—	—	5 35	—	до Бєлиць	—	10 20	—	—	—
з Рави Руской і Сокала	6 —	8 15	8 14	5 35	—	до Рави Руской і Сокала	—	10 20	—	—	—
з Янова (9 рано)	7 45	—	12 55	8 28*	9 41*	до Янова (9 рано)	9 15	1 55†	3 15	7 25	9 10†
з Бруховицъ	6 45†	8 15	—	7 35	8 60	до Бруховицъ (2 51† в неділі і свѣята)	5 45†	10 20	2 15†	7 32	8 55†
з Замної Воды (7 10 рано)	6 10	9 —	11 15	5 45	8 49	до Замної Воды (3 20†)	4 10	8 45	5 25	6 40	10 50

† Поспичні поїзди (Sehnelzüge): * від 1/4, до 31/4, і від 16/IX, до 30/IX, що дня, а від 1/4 до 15/IX в неділі і свѣята; † від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ‡ від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; § від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ¶ від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ** від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; *** від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; **** від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ***** від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; †† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; †††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; †††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ††††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; †††††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ††††††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; †††††††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ; ††††††††††† від 1/4 до 15/IX в будні днѣ;

Виходить у Львові ще один (пробіть кофти і рушники святі) о 5-й годі по полудні. Літературний відділок „Вісник“ найкращим чином не тільки виходить до згорі, а й згорі і пачки на переміну разом із Діагоном.

Передплата і інсерати приймаються: у Львові Адміністрація „ДВЛО“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети ул. Карла Людвіга 9, і А. Ольшевського ул. Килинського 2; — в Яссах: Д. Крижановський; — у Відні: М. Duker, I. Seilerstrasse; F. A. Richter, Nibelungenstrasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; H. Kautzsch & Co. ul. I. Wallfischgasse 12; в Франкфурті і Гамбурзі: M. Haezelstein & Söglar.

Передплата на „ДВЛО“ і находинки на інсерати краще у Львові.

ДВЛО

Передплата на „ДВЛО“ за місто, додому

в Австрії:	за границю:
на дванадцять місяців . . . 16 гр.	на дванадцять місяців . . . 22 гр.
на шість місяців . . . 8 гр.	на шість місяців . . . 11 гр.
у Львові:	
на дванадцять місяців . . . 14 гр.	на дванадцять місяців . . . 7 гр.
на шість місяців . . . 8 гр.	на шість місяців . . . 1 гр. 20 гр.

Реклама. Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рухомі виставки на виставках попереду виставки. — Рекламні послуги виставки виставки.

Модельна книга кешує 4 гр. на пров. 7 гр.

Удешевлення приватних на поштові 16 гр. від однієї сторони інсератом або за вказівкою в редакції „ДВЛО“ по 25 гр. а. н.

Копії в інших державах: Австрія, Німеччина по 16 гр. в годі виставки.

Замкнене сойму.

Як звичайно, так і сим разом працювали послідки обох країв, автономічний і державний промови, в котрих, хоч в дуже загальних начерку водбивався результат шістьлітньої праці сойму і погляд на ситуацію в дні замкнення соймової ваденції. Мусимо признати, що промови маршалка крайового і намісника о цілє небо рбнелися ся так під виглядом ораторських, як під виглядом такти, а рівниці випала в користь першого достойника.

Помінаючи се, чи ми годимо ся на висказані бесідниками гадки, мусимо піднести обставину, що маршалок крайовий промовляв зб становища достойника краю, заселено двом народами, котрі в правовій законодавстві тіль мають — бодай теоретично — рівні права, і супротив крайові власті мають рівні обовязки. Хоч руських послідки в соймі не було, гр. Ст. Бадені виголосив часті свої промови по руськи а часті польським промови посвятив руській справі. Пань намісник промовляв не як урядник мшаного під національним виглядом краю, не як до сойму репрезентуючого так польськй як і руськй народ. Гр. Пінінський виголосив свою промову лише по польськ, так як був намісником польським провінції і промовляв до польського сойму. Чи не мали руськй послідки рації, що покинули соймі?

О скільки знаємо переконана маршалка крайового, мусимо замінити, що его промова була наскрізь щира; він говорив се що думав, так як диктувало ему его внутрішнє переконання. Доказом того було глукоче зворушення, яке зраджувало при деяких уступах своїх промови. Комедіянта вкоти не зворушати его власні слова. Комедіянт, фарисей і брехун, говорить без зворушення, мило, сухо як таракальце, нікого не загриє, нікого не переконує.

Чи намісник мав велику охоту промовляти, сумніваємо ся. Промовив, бо такий

е вже звичай, що не лиш маршалок крайовий, але і намісник краю працює повертаючи до послідки. Руським винув пань намісник в лице закид, що они до своїх жалоб і нарівань не мають реальної підстави. Закид сей мстив ся в одновимірному реченню, котрим промова намісника русько-польського краю зраджує потворення Руським на світ і в котрим „безсторонній“ шеф краю висказує свій жал, що руськй послідки не беруть участі в законно зареєстрованій, але запевняє, що „як досі“, так і в дальше буде сильно старати ся, аби руськй послідки не мали реальних причин до жалоб і нарівань. Симь незвичайним, ледя замінитим словцям „як досі“, намісник зазначив, що він і досі старає ся, аби Руським не мали причин жалувати ся на поступованні адміністративних органів Галичини. Пань намісник сам не вірить в се, що сказав. За те добре потішив нас сей найвищий політичний достойник в нашом краю. Він буде старати ся, аби Руським не мали реальних причин до жалоб і нарівань; буде старати ся о се, але тільки так „як досі“. Так потішив нас шеф старостів і то перед самим вибором до сойму. Руським одержали з найповажніших політичних уст в краю запевнене, що вибори будуть відбувати ся так „як досі“, підрай політичній власті одержали емь сподіватися поступати при виборах супротив Руським так само лояльно, в такім самим пошанованім законів, „як досі“.

Не дармо пань намісник просив овогди в приватній розмові одного з наших послідки, аби дав ему запевнене, що виборча акція буде зб сторони Руським провадити ся спокійно. „Proszę, aby był spokojny“, були слова намісника. Коли сей посол ватагував до него руку в сказав: добре, буде спокій, як одержав від вас поруку, що власта будуть поступати лояльно. „Скажіть нам, чи політичній власті будуть поступати безсторонно?“ спитав наш посол. Намісник не відповів, лише ще раз повторив, аби „był spokojny“. Відповів на

задаване питання дав намісник доперва в соймі, де зазначив, що буде старати ся „як досі“.

Симь словами, в котрих намісник порушив справу причаї арриван руських послідки, зробив також нашим послідкам закид, що не було реальних причин, котрі спонукали їх до сецесії.

Цілком противний подб тимь виглядом був дух промови маршалка крайового. Він говорив душе обережно, але щиро. Він, окрім жалю який висказав з причаї, що не може повертати ся публічно з руськими послідками і що они не упередили его о своїм намірі, не порушив ні одним словом справу рації сей сецесії. Як би був не бачив рації, то як маршалок сойму був би певно перший ставив зб прог руських послідки, як не безпосередно по факті, то при працях промови. Своєю мовчальною маршалок признав руським сецесіоністам рацію а тимь самим ствердив, що в реальній практиці до нарівань і жалоб. Не перший се раз, що два найвищі політичній достойники в краю ставили до себе в різкій суперечності.

Письма з краю.

З-за Кракова. (Діста до землікова про маршала наших сил).

Велика дана належить ся Ви. Редації за те, що так глибоко заглянув руськй загаль до старань о зрост руської інтелігенції і збергав бачку увагу на горяче намь небезпеченство злого залягу. Відозва терпимості Філія Товариства Педагогічного, покліч д-ра Франка о людській руській інтелігенції, вступна стаття „Діла“ з окликом „Інтелігенція“ і зазив до закладання повитових бурь — порушують важну і важку справу нашого народу, і було би непростимим грехом, коли би сей глас зброї не був безслідно серед руського загалу. Народ може обійти ся без шляхти, не вболю без інтелігенції. Не маючи духовних проводників в народном житю, буде хвоб житю самю тобою інерцією, доки не знаде і не змарує. Намь тимчасом великий брак

інтелігенції, а розуміємо тимь не тільки духовенство, урядників, учителів і т. д., але і загал всіх інтелігентних людей, чи то купців, чи селян, чи ремісників. Інтелігенцію втворює школа, а тимчасом в середній школі нас всего 3,343, коли Польків зб жидами 15,375. Сй застрашаний цифри і для нас грозним мemento на будуче, а зразом і доказом намь байдужности о зрості нашой інтелігенції; а предь ми могли хоч бз недавног минушости науцяти, як то тяжко в житю народомь відлучає ся і мстив ся бракь проводників, бракь інтелігенції, котра би популяризувала одне зб народомь, боролася за его діло в праві, була в борбі его передньою стороною. Та як жалі ми зб нашою минушости научили дуже мало. Про нас не можна і сего сказати, що Поліак про себе кажує: „Mądry Polak po szkodzie“, бо мы наперед шкоди ні в чім не в мудрий. Вже то можна собі признати, що уміємо знаменати, як в одній народі в світ, змарувати свої сили. Колько ми змарували власних сил і ще досі маруємо, в тому дамо бз бачку говорити; а через те не втворюємо у нас народна сила — і ми остаточно за наслідком народомь по задру. Коли вміємо і розуміємо на переборі наших сердечних згорі, то завдаки трудомь одиначи в тому розвою життєвої сили нашой народности, що хоч в давлені і понечужені чужими в своїм, життєвість свого все проваля аде не в наслідок згоріанізовані і свідомі сили роботи народног.

У нас же житє народног не бачку у кожній частині народног, у кожній одиначі, як се приміромь бачимо у Чехів. У нас працюють одиначі, жертвують сили, таланти і здоров'я, а загал приглядає ся, так від часу обурять ся на гнет, рушуть ся, в новий пораді в звичайну апатію в медвежий анимовий сон, та все найде ся шіж нами до воли людей, що готові за юдині гроші послужити нашим згорі за оруду против нас.

Середь сварів і гонен за правдами фантазія „про одиначу“ марифоль нашій силі; не оди важне поле народног роботи лежить переломом; а при томь наша інтелігенція не арестує, бо ми про те не доiamo нік слід, хоч намь в треба як найбільше, бо не маємо т. зв. вміє уродженних верств, ба навіть „благітї“ майжезового уу-зпанія — хоч се ще найменше лихо — змучити ся не можемо. Намь бз раз треба докладно розважити і обчислити, колько мы

Віно козацької сотниківної з половини XVIII-го віку.

Нашим паням і панночкам безперечно цінаво буде дізнати ся, як вивинувало дочок в середноміаючих родинах нашого козацтва, що становило у нашого народу ту верству, яку у польського народу творила шляхта, у московського боярство.

Послідня книжка „Кіевской Старини“ подала документ з 1748 го року, що в цінавим образом для характеризації родиног і го сподарского побуту тих часів. Сей документ — се список віна, одержаного Меланією, дочкою іванського сотника Павла Минайського при її виході замуж за військового канцеляриста Петра Стороженка. Для ліпшого зрозуміння річи годить ся пояснити степень і суспільне значінє обох згаданих урядових становців. Хібно було би думати, що козацькій „сотник“ дійсно був тільки військовим начальником одної сотні. „Сотник“ на козацькій Україні, т. зв. Гетманщині, — се начальник найменшого козацького адміністративного, судейського і військового округу з малим містечком або більшим селом або осередком. Сотня — се наче малий повіт або „окружна громада“. Сотенна канцелярія з сотником на чолі і з сотенною старшиною: писарем, осяудом і т. д. при его боці, — се управа сотні в справах військових, судейських і адміністративних. Сотенній канцелярії підчинені сільські та міські атамани з своїми прибічними радами. Сама ж сотенна канцелярія і сотник підлягали полковій канцелярії, а остаточно генеральній гетманській канцелярії. Виходить з того, що уряд сотника належить вже до вищих степенів серед козацької організації. Не внаше від него

стоїть і становище „військового канцеляриста“. Військовій канцелярії — се урядники козацьких канцелярій: генеральної (гетманської) та полкових — то урядники вишого степеня. Ставали ними найбільше образовані люди того часу. З військового канцеляриата можливі були ще тільки такі аванси: на полковника, на члена генеральної старшини при гетманській боці або на який високий духовний чин.

По сих поясненнях зрозумілим стане нам суспільне становище, а тим і маєтокво положення осіб, з поміж котрих виншов згаданий документ. Документ сей виставля згаданавжо Меланію для судової справи з сотником Стефаном і Андрієм Стороженками, своїми шуринами і братами свого мужа Петра Стороженка, що по смерті Петра з его спадком присвоїли собі і віно его жінки Меланії в Минайських. Назве того списку такій: „Реестръ сколько якого имѣнія въ дому родителіи моихъ при выданіи мене въ замужество Стороженку мѣ дано и вынѣ по смерти одного мужа моего братами его сотникомъ вакансовымъ Стефаномъ да вчанськимъ Андрѣемъ Стороженками за браго 1748 года.“ Зазначено в ній і ціни поодиноких предметів, що також цікаво для поділих економічних відносин.

Отже з того списку виходить, що пань сотник Минайський вивинував свою дочку неаб-як. Всего там було. Не признавмо на нічо приваляе та тамлено про всякі потреби. Пань військова канцеляристича, а дому панна сотниківна, мусіла не раз і не два виступати в параді, — звісно, як сего вимагав репрезентація дому і становище її мужа та її вітця. Тож дістала вона з дому: „полукаретом“

(відириту паризу) і то на ставку літнім зимовим (санковим), „арадаку пареконую“ та „валубъ дощатій малюванній“. Відповідно до того і ціна і упряж, а то „бляшні шоры“, „хомуты“, „узда“ і т. д.

Для зличайного ужитку мало одужити двоє саней і „дорожних“ возів теж два. Десятъ „іжжальх“ (цугових) коней мало служити до вижду.

Одним для наших пань цікавийша певно річ буде пізнати гардеробу та домашню обстанову пані Меланії. Ту розписує ся перед нами справдішное багатство. Самих кунтугов в тім списку 8 і то всілякої матерії і всілякої краси. 6 кунтугові суковні, „штовні“ (матеріальні), одамашкові, а навіть і „златоглавіні“ та „сріблоглавіні“, чи то золотом і сріблом гачтовані. Були кунтугові зимові, підбирані „смірками“ або лисами. Краска кунтугові всіляка: шатірова, олівкова, жовта, блакитна, соломкова, червона, різноцвітєва; прикрашені вони золотими чи срібними „уза-ментами“ або „сітєлами“.

Сніданець дістала пані Меланія 6, а то три червоні, одну „штовну“ біло-різноцвітєву, одну блакитну; всі прикрашені „цвітєвом“ то „сітєвом“. Між ними була навіть сотниківна в приданні і три шнурівки. Те треба знати, що се цілком не теперішній гардероб до тортування жінок, а народній гардероб „шнурівки“ ті роблені з оксамиту та упряжені золотим шпалом або сітєвом. Барва їх черна або червона. Завітає в тім віні багатство запасок, бо в їх аж 9. А що ту за різноманітність! 6 запаски „штовні“, 6 „табіннові“, 6 „супотарчеві“, а в 6 „златоглавіні“. Кольора їх всілякі, як і кунтугові.

З дальшої, більше дискретної гардероби

подібуємо в списку лїняних сорочок з убривами 10, мужеских шавбєрєх 5 і жіночих шавбєрєх і „самодільних“ позначенє а може пропущене число. Про дальші часті білої гардероби нема згадки.

За те всіляка постіль заступлена богато, Ковдер матеріальних дуклевих в там 2, „заволочок“ (пошевок) шавбєрєх 3, кузильних теж 3, сїткових 6, та всілякі сїткові і шавбєрєх простирала. Крім того в дві цілі „постели“ одна „шавбєрєх“, золотом шита, з 3 наволочок і простиралами та червоною, головою, заповною, і друга постіль дуклева, червона, теж з трима наволочками і простиралами, з широкими срібними сїтками і з подушечкою заповною. Подушок (більших) дістало ся пані Меланії 3, подушечок теж 3, дві з блакитними дуклевими наволочками, а одна з наволочкою а венієткого оксамиту, — всі а золотими сїтками. Перина одна. Уладжені постели доповнюють два ковєрєці.

З настільного біля знаходимо в списку снєтерєх 33, тонких лїняних сервет 30, кожда по 30 дощєх (!), та ще менших сервет 30. Було чєн заставляти столи! Для настільного ж заставля придано: срібних євангєлєв 6, чарок срібних 12, дошок срібних 12, між ними 4 позолочєні, чайників 2, хрустєльні карафєзи 2, а крім того позолочєні (мабуть срібних) 2 і дощєх з мідної або цинкової обстанови.

Крім вичислєних річей є ще в списку всєчинна: рушники, ліжко, столи, килими, ковєрє, чєщє золотом гачтовані, пчєли, чєрєда овец, збіжя пашного 100 чєрєтєк, чєрєвєнік вїльєк пар, два зеркала, горєчєвєх кує аж 6 і т. д.

Все те разом, як на ті часи, було великим маєтком. Рівнож великою сумою було 700 рублів, доданих до приданого готівкою.

втратами і потерями через брак потрібного числа інтелігенції, свідомі свого національного честі і гідності. *Wolność i bractwo* б. п. шляхеткою Польща в практиці суцільної досла до того, що у нас на Галицькій Русі не стало інтелігенції і тоді говорили словами Тараса:

«Ката знущалися над нами
А правда наша була мала».

Зачепа за часом Австрії витворили руську інтелігенцію духовну та, не маючи потрібної кількості духовних, не маючи духовних за користями духа наших народів, не могли зрозуміти свого становища з народів і подіти їх з нами шляхеткою Польща була стала водночас водночас народом і за була своєю мовою. До 1898 р. з високим відношенням руських священників рідше ми ілюстрували не мали руської інтелігенції; а вислідом того єдина руська родина, тах за Польщу непереможно руських побити, шили бороди і в 1831 і 1848 р. як цілості шляхеткою Польща, щ. виками цілості ми невеликої руської народ. Декотрі знають, що почули себе Русинами, не мали свідомості свого народного достоїнства і не могли порозуміти, що наш народ тільки із демократичних особах жити і розвиватися може; і не давши, що виховані на Русині Зу-бровиці, що писав о *poizbie paizszczyzny*. Тому то в одній, що відношенні божою істерою постачаючи таланту, мали менш погляд на народ і вго жити, страждали зразу з такою неохотою і недовірчавості до мериного духом руського загалу. Прийшов р. 1848, настала щасливийша хвиля для нас на короткий час, та знову бракло нам в свій важкий хвили потрібної інтелігенції. Мвдця, що тоді повинні були достатні Русинами, заторнули через те або наші противники або люди, що доперва, видячи перед собою кар'єру, пристали до Русинів і уважали за герівство, що навчили руського буржера; але так само скоро відступили від нас, скоро тільки втерли звернувши на против нас. Декотрі з них те саме так-таки признавали і поінніше до Русинів, хоч не сміло, але їх дати перейшли вже виступити в ворожій нам таборі і в вяди за те, що їх батьки на руських вичах зробили кар'єру, стали нині завзятыми гонителями Русинів і руського народу.

Колажі одісла наш приятель з 48 р. гр. Голуховскій експонував з себе овеку шкуру і почала реакція супротив Русинів, то знову в тяжкій борбі бракло нам інтелігенції. Передові наші люди, що давали і будили жити народне, не маючи коло себе до статочного числа свідомі руської інтелігенції, на котрій би могли опертися і котра дло попрацювала би ширше, зневірили не тільки у власні сили, але і в сили своєї народу, і мвдця праці над дальшим духовним розвитком зачали експериментувати з «готовими літературними язиками», з «єдністю», котрі те до нас на шоду нашого розвитку морочили голови значаю часті галицьких Русинів. Що нам допомогло та що значить дезінформація «Галацанона» і вго адресований про «єдині народи», коли самі Москвляки, коби здорові, до сего єдності призналися не хотіли. Оні шукають порозуміння в алагоді з Польками, а як нам «их братам по єдності», з Польками живесі, — ах о те голова із трох

До сего віна належала ще в кінці і «бібліотека» наві Меланії, а то: Акафист великомуч. Варвари, Полуустав і катехізіс.

Для екстракції тодішніх російських звичаїв цікаве, що жінки обдаровували свою молоді на «випи», значить, по весілю. Сторожено обдарували свою молоді зеленню золотоголаною запаскою, блакитною срібногланною матерією і парю гафтованих черевичів.

Наконець варто ще подати ціни деяких предметів. Так приміром іжжаль (цугувий) кінв коштував в тім часі менше-більше тільки, що найдешевший з приданих кунтушів, — се єсть, около 20 рублів. Дорогі в прирізанню до новий шори (вузлеп в Глухові), бо коштують 33 рублів. Тані за те сани, воан, тарайки і полукарети. Звичайні сани в ціні по 40 копійок, тарайка 8 рублів, а полукаретка 30 рублів. Не так кунтуші і заглом строї. Златогланні і срібногланні кунтуші коштують по 70—85 рублів. Ціна пречих кунтушів важить ся між 40—70 рублів. Не дешеві і сідниці: їх ціна від 5 р. 40 коп. до 14 рубл. 30 коп. Та пропороційально з номіж жіночих приборів навідорожні запаски. Звичайні їх ціна 2, 6 або 9 рублів, а і запаска (супотарчева) за 25 рублів — значить, дорожша від цугового коня. Страшно дорогі ковдри. На тодішню вартість гроші, коли цугового коня куповано за 25 рублів, ціна ковдри (7—8 рублів) дуже висока. Коли б сего вартість замінити на теперішні ціни, то при ціні цугового коня 200—300 ар., ковдра коштувала б 70—110 ар.

Загалом, як то вже сказано, наві ситини Минацької вивинували свою дочку дуже багато. Коли-ж звичайний сотник міг дати дочці таке вино, то можна собі виставити багатства вешної козацької старшини, полковників та генеральних старшин. Їх маєтки — се міліонові добра. Їх потомки ще тепер перші мати на лівобережній Україні.

не болить. Десьте буде пригадати, як то російські газети жалі розводили, коли наш приятель Бадені у Вднв проваляв ся. Всей тої замішаности в повностях і тої сварки не було би, коли-б у нас була тоді свідомість свого народного достоїнства інтелігенції, котра би з духом часу, а не з нямі на розбав, і не дозволяла би лишатися назіт до заду просвічених народів. Прийшла одісла еміграція Русинів до Росії і вгоні не нашіх людей за Мазури, а до решти (стабл: нечисленні ради руської інтелігенції). Наші таланти змарнувалися в Росії, наші вили виділи і топилися за Мазурами; а твч часом в 70-тих роках заперло руське жити по мвдцях і мвдцях східної Галичини, наше духовенство з виником немилосерддя пришло серед партійної слави, пошло в алагоді, жити духовне літературне ледва бачило на галицькій Русі, а народ погнав ся в олівку агентів народного «гладу», котрих тепер вже і в цілості мундурах не бракувало, і, не видячи коло себе своїх інтелігентних людей, дав ся отуманити тмлім, що вилучили духовенства зручно підбавно, та дав ся свідомі противникам здеморалізувати, як здеморалізувалися і вго інтелігенція і то не тільки при виборах, але і в наших важних справах.

(Дальше буде.)

Рух в руських товариствах.

Загальні Збори Тов. дяків церкви А. Епархії Львівської відбули ся д. 2 с. м. в духовній семінарії при ул. Коперника ч. 36 при участі дяків дієцезії Львівської і делегатів Товариства дієцезії Станіславської і Черемиської. Збори розпочали ся Службою Божою о год. 10, котру відправив Вір. о. Митраті Л. Туркевич, предводитель Товариства дяків церкви. По промові о. предводитель наступили справоздання секретаря і касієра. На голову зборів обрано о. Д. Танячєвича, на заступника голову о. Решетєловича з Глинян, на секретаря о. Тупиця. З справоздання касієра оказалось ся, що більша часть маєтву Товариство складає ся переважно з субвенцій союму і тов. «Дієцезія», котрим належать ся в імени Товариства прилюдна та шира подіяка. Відтак наступив довгий а дуже вичерпуючий референт о. Танячєвича, в котрому референт розвіз широку причину повольного розвитку Товариства і матеріального та морального уладу стану дяківського. Референт сказав далше в своїй бесіді, що провідною гадкою нині уладженню фанатон лютерія, яка відбула ся в р. 1901 у Львові, було щоб дивити запапачений стан дяківський і найти спосіб забезпечення дяків на випадок старости, хвороби і неспособности до праці. В тмлі направи поставив референт 3 внесення слдуючого амбу:

1) Загальні Збори Товариства взаєм. пом. дяків Асп. львівської на дні 2 липня 1901. поручають виділити віднести ся з просьбою до Виреев. Митрополита, яко покровителя Товариства, щоб зволели своїм впливом допомогти до скоршого і успішного сповнення тяжкої задачі статуту Товариства, с. в. нести моральну і матеріальну поміч своїм членам. А сс може статись лиш тоді, коли край і держава, узавіючи, що наше дяківство для служби церковної і загальної потрібне, а для народу і суспільности великі услуги принесати може, винагородити сей стан покритишками, достарчаючи до руху верховної церковної дієцезії, власті фонди, котрі уложивали Товариству статуту обовязання: улекшати дякам образовані в їх знанні, а тмлі самими виробили поважне становище серед суспільности, та дати їм забезпечення на випадок старости і старости, а на випадок смерті забезпечення їх вдов і сиріт.

2) Заг. Збори приймають до відомости заявлені о. Танячєвича, що дохід призначений ним до фантону лютерія має бути обернений на фонд желізний Товариства, а проценти від него мають обертати ся для неспособних до праці дяків і для вдов і сиріт по них.

3) Щоб те забезпечення як найскорше в жити увести, треба доповнити статут докладним статистикою підпартим рахунком вкладов і поборотів. То чинить вочичую амбу статуту. Тому загальні Збори поручають виділити по довершеному призначеному скликати надзвичайні збори для зміни статуту, конечно перед концем с. р.

Внесення о. Референта приняли збори до відомости, побачив заснувши вибрати виділу, до котрого увдшли: Веч. о. Ф. Решетєлович, Козюк П., М. Тупиця, М. Яцковскій і п. ітдці: Т. Янїшевскій, Врєцьона, Оскунь, Мацєлюх.

Союм краевий.

[XVII. засідання 9-ого липня 1901.]

Пос. Цоль реферув справоздання комісії шкільної о внесенні посла Романовича в справі видання закона о поступованні дисциплінарному з учителями шкіль народних і шкільної комісії проиную поручити виділу краєвому, аби в порученню з краєвою радою шкільною застановив ся над тмлі, чи артикули 23 33 закона краєвого з дня 1. січня 1889 вимагають переини або доповнення що-до переводження поступовання дисциплінарного, і аби о успіху здав справу на найближшій соймовій сесії.

Пос. Романович жадає, щоб закондотно забезпечено учителям виконувати права горожанських ібела їх переконань; домагає ся справедливого переводження слдств дисциплінарних при участі репрезентантів учительського звана; жалув ся на часто практикуване перенесення учителів з одгладов школових і ставляє поправку до внесення комісії в черемну або доповненні артикулу з закона краєвого з р. 1889.

Пос. Барнадіковскій обговорює відносини инспекторів шкільних до учителів, пригадає голосну справу учителя з Жавця Росла і поступовані з ним властей шкільних та багато наших кривд учителів і посправ внесення пос. Романовича.

Віцепрезидент ради шкільної краєвої пос. Бобжанскій розповідає, що доходячи дисциплінарні переини ся дуже собою. Розказує далше про справу Росла, котрий самі боронив ся перед комісією дисциплінарною ради шкільної краєвої; але вго проина була так очевидна, що мусів бути покараний. На жалобу Росла внесену против инспектора шкільного до суду признав судья инспектора винним обиди чести Росла, але засуду той увважив ся з уряду найвышшій трибунал. Бєсідник посправ внесення комісії, котрі в прино.

З черги предкладає пос. Влад Чайковскій именем комісії краєвої справоздання о внесенні пос. Романовича в справі інтелекції 579 реуламину соймового.

Комісар правительственный гр. Досє заявляє, що не має вчого против того, аби ухвала союму з 27/11 1885 відносила ся тако до відповідей комісара правительственного на інтелекції, як того домагає ся комісія і внесення комісії прийнято.

Раді повітовій в Бучачі признано на довнечен будови дороги Нижнєв-Язловць субвенцію в висоті 60 проц. дійствних коштів будови.

Цетію м. Черемисли що-до будови або перенесення мвского шпиталу переказано виділу до розслдженя.

Наступила з черги далша дебата над бюджетом без жадного заінтересованя аб сторони послов. Послы людські робили до деяких позицій бюджету поправки, але палата їх відкидала.

О год. 4.20 по пол. відложив маршалок засідання до год. 7 вечером.

Вечірне засідання розпочалося над XV рубрикою бюджету краєвого. Пос. Михайльскій домагав ся більшою сумою на стипендії для участників курсу кованя коней, який істнує при львівській ветеринарії, і ставляв відповідну резолюцію. Збїшов опіла з ковалів на промисел краєвий, бо хотів би, аби всі убралі ся в край, а не спроваджували одні з Парижа або Берліна. Ця його надія в тмлі, що маршалок краєвий, котрого енергію війн добре знає, переймету справу в свої руки, а тоді промисел піднесе ся.

При пос. 280 забрав голос пос. Челецкій обговорював справу «кулк» рільничих і виказує, що «кулка» можуть бєтє причинити ся при виборах, як се робить «кулка» в Познавіччя, та ставляє резолюцію, що союм унає успішну діяльність «кулк» рільничих і потребу піддержувати їм інституції: якби заклали послов, аби в разі, коли би війн до союму більше не дбав ся, пам'ятали на «кулка».

По промові референта прийнято внесення комісії і резолюцію пос. Челеця ого.

Пос. Марєвскій промаля за поправкам промислу домоного і ставляв відповідну резолюцію. При пос. 433 [удержав убогих в шпиталах] ставляв член виділу краєвого Байгінєр поправку о підвшені пропозованю комісією к воти 4.200 К. на 7.000 К. При голосованні поправка вго упала.

Решту позицій перепитовано без дискусії.

З черги реферував пос. Іордан справоздання комісії бюджетової в справі підвищення платів членів виділу краєвого на 12.000 кор.

Пос. Гушка додав поправку, аби тому членови, що заступає маршалка, не вилучувати більше за заступство квоти 2.000 кор. Внесення комісії і поправку пос. Гушка прийнято з тмлі, що підвищення платів обовязує від 1 січня 1902.

Над справозданням комісії шкільної о стеві шкіль народних і семінарії учительських в р. шкільному 1899/900 на підставі справозданя краєвою радою шкільною, котре реферував пос. кн. Чарторьскій, пришло до горячон дискусії.

Пос. Вуїчів критиковав підручник шкільний, в котрому за багато уступів з історії Австрії, виступав против плану шкільних і поділу науки на класи, відблв, тмлі і т. п.; наводив багато слухав надужити инспекторів шкільних між ними инспектора в Жидч в, котрий наказував учителям в Роздоль при виборах до ради громадської агітувати за калгально-пропівіційною клікою, і инспектора шкільного в Калущі обговорюючи справу заусуспендованя учителя Шулманьон.

Пос. кс. Стяловскій не радив амбанті підручник шкільних так довго, не ки не жукають ся старі, бо нові дорого коштують.

Пос. Ем Михайльскій хвалить поступовані властей шкільних і посправ внесення комісії. По промові референта прийнято внесення комісії.

Савітарна комісія представила резолюцію до правительства, аби в як найкоротшій час зложив при львівському університеті клініки недуг дїточих, недуг нервових і ума, клініки недуг горла і носа,

клініки недуг ушних і клініки дентистичнон та постарав ся о відповднїше помвчєнє клініки дерматологічнон і окулістичнон.

Намєстник заявляє, що справа тая задежить від сибльаго діяла держави і краю та жалув ся на острій тон резолюції. Скоро край причинить ся в части до компетов зложених тмлі клінік, то правительство радо доложити решту.

За внесення комісії промаляв член виділу краєвого пос. Домбєлін, почбм внесення комісії прийнято.

При справозданні комісії адміністраційнон о внесенні пос. Скалковского в справі признав торговлі солодженним напоєм концесіонарним промислом, пос. Среднявскій виступав против внесення комісії.

По промові внескодвця пос. Скалковского в референта пос. Яблоньского внесення комісії прийнято.

Опєла по прийнятті цїлого бюджету і закона фінансового в третій читанні, уділав маршалок голосу намєстникови, котрий заявляє, що з найвышшого припорученя замыкає сойм.

По намєстнику забрав голос маршалок і, вгадуючи о успішних працях сойма в цїлості шестилїтнього періоду, указав му в цїлості закон для 181 мвдєт, закон на ухвалення закону для 181 мвдєт, закон будовний для громад, закон конкуренційний, закон дороговий, шпитальний, коїтасційний, шкільний, на зміну статута краєвого, побільшенє числа послов, на каси Райфайзеневскій та на закон о реалових Райфайзеневскій та на закон о реалових Райфайзеневскій, жалувчися, що закон сей не був одностру ухвалений. Упевнює, що інтенція виділу краєвого в тій справі була свобідна від яких небудь цїлей національних, і ручить, що закон сей не буде ніколи в сей спосіб виконаний, як сего побюкуют ся руські послы. Складає комісії реалови дати їм відповдний влітєв на цїлості акції, а тоді переконують ся, що супротив їх волі ухвалений закон віддасть обмї народностям рівну прислугу.

Підгладом фінансовим видати краєвій збільшили ся о 5 млі. кор.; сам бюджет шкільний піднєс ся о 2 1/2 млі. кор., а стан довгів краєвих зменшав ся о 9 600.000 кор.; додатки краєві не були підвищені, а навть додаток до податку ґрунтового зменшав ся о 2 сот.

Бажанєм вго було перевести реформу законодавства громадского, хотів починати до тов реформи не вийшов ані від него ані від виділу краєвого. Потреба тов реформи в необхідна, але бєсідник думає, що видл краєвий внесе дотичні провєт аж тоді, коли край на в прийняте буде достаточо приготовлений; на тепер не треба драгнати загалу для відновлення одиної. Бєсідник противний штучному форсованню тов реформи; треба заждати, аж она достигне; а не дати ся она ичанне перевести, як через сплученє тмлі, котрих злучив Бог і исторія. Заслугую союму було зблизненє сторонацтв, усунєнє неодного непорозуміння і недорв; маршалок дякує всім сторонацтв за поправку вго.

По руські: «Прикро мені дуже, що не могу в тій хвилі безпосередно звернути до руських послов пращана: Прикро мені тмлі більше, що не уважала за потрібне ані одних словм повдмити мене о своїх намірах і постановках, а то вже не лише на становище, яке займаю, на особнєй відносини, як менє з ними зучали, але і з уваги на те, що зветий імє суть дуже добре моя погляди на їх національнє бажання, і то не від нині ані від вчєра, але без перерви і неохотно від хвилі, коли я почав брати участь в житю публічнєм».

Помвмо того без якого небудь жалю переслаю імє з сего мвдєта вираз сердечного пращана і дякую імє за поперте, якого мені уділяли і за приятельскій відносини, які були між ними а мною. Подїляю з мною і цїлій сойм бажання, аби се, що стало ся вчєра, не погоршило відносини в край, а щобьомо вже в найближшій будучности найшли ся при сибльой праці без жалю і огорченя, з гадкою о будучности і добрі краю. Думаю, що при взаємній добрій волі се не лише можливе але і певне, а з мови сторони зроблю все, аби се зблизненє уможливити».

Опєла промаляв маршалок знов по польськ і ввчєс трикратний оклик в честь цїсаря; палата, вставши з мвдєт, повторила сей оклик.

По промові маршалка забрав слово лат. архієпископ кс. Вільчєвскій і в вчєннєх послєдв дякував маршалкови за вго успішну і неутомну працю для добра краю, подякував також намєстникови і комісареві правительственному гр. Досє за гержанське сповнюванє трудних обовязків.

Намєстник дякував від себе і від гр. Досє за слова признаня, убоїнає, що руські послы не брали участі в замненю сойма і прирєкає, що як досє, так і далше не чинити до жалоб. Супротив Русинів будє поступити обєтвено і справедливо.

Маршалок подакував архієп. Вільчєвскому і намєстникови за їх промови, дякував неспростуемо еп. Чеховичови за за в працях.

Вквдн промовив епє в імени селян пос. Крамарчєк, дякуючи маршалкови за его труды.

Засідання замкнено о год. 11 1/2 вночі. Офіційні послы сідв в сали дорого до по сали, переучуючи мабуть, що послдний раз перебував в тмлі як послов.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.
10 н. ст. Липня 1901.

[Цѣна подана въ коронкахъ за 50 килѡграммѣвъ.]

Львовъ: Пшеница стара 7'65 до 7'80
пшеница нова — до —, жито старе 6'25
до 6'40, жито нове — до —, овесъ ста-
рый 6'70 до 6'95, овесъ новыи — до —,
ячмѣнь пашинный 5'05 до 5'25, ячмѣнь бро-
варный 5'60 до 6'—, горохъ пашинный 6'30
до 6'65, до варена 7'45 до 8'50, вика 6'75 до
6'90, насѣне льняне — до —, насѣне ко-
ношине — до —, бѣбѣ — до —, ко-
ношине 5'— до 5'20, гречка — до —, ко-
ношина червова 35'— до 40'—, коношина бѣла
25'— до 30'— коношина шведска — до —
— кукурудза стара 5'95 до 6'10, кукуруд-
за нова — до —, рѣпакъ 11'25 до 11'75,
хмѣль старыи 43'— до 48'—, хмѣль новыи за
65 килѡ 45'— до 50'—, оковита готова за
50 литрѣвъ 36'95 до 57'25, на термѣвъ —
до —.

В 8-класовій вѣсній нѣмецкій
дѣвочій школі панни ДИТТЕР
у Львові починаєть слѣдующій
шкѣльній рікъ 5 вересня с. р.
Пенсіонарки і учениці при-
ймаєть підъ какъ найкористѣйшаму
услѣвіямъ. З пенсіонатомъ полу-
ченій обчислений на два рокі
курсъ дальшого образованія і
приватный курсъ праготованія до
матури на польскій або нѣмец-
кій мові.

Близші інформації череа
проспекти. Підчасъ вакацій про-
сятъ настѣлютька прасилать
листовно аголошеня до 25 серп-
ня, а устно в пенсіонаті.
8-17 1-1

БЕЗРОГИ

худі найменше 8 місячній купуе
Першій галицкій за-
клад опасу безрог
у Львові, ул. Снопківска ч. 46
1-360 2-3

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручає

своє переплетниче і галитерійне заведење

у Львові ул. Академічна ч. 8. 866

Подоиная ся вѣснѣхъ робѣтъ, особливо переплету служебни-
хъ, Евангелій, Молитовниківъ, Библіотечныхъ книгъ Альбу-
мѣвъ, Матъ, Динамонѣвъ и т. н. по умѣреннѣхъ цѣнахъ.

Незвычайный случай!!

4 1/2 к. netto Кавы лучшого сорта

абъ случайного корисного закуна, въ почтовыхъ паке-
тахъ franco

въ цѣнѣ по 18 кор.

выслать — о сколько запасть старчить — „НАРОДНА
ТОРГОВЛЯ“ у Львові.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ у Львові

має вже готовый

Мѣдъ питный, домашного выпробованого выробу
въ бѣдъ мая почавши выслать въ бѣдъ около 100, 50
и 25 литрѣвъ въ цѣнѣ по 120, 124 и 128 сот. за литру
разомъ зъ бѣдъ. 243 11-7

Рѣкъ вѣснованія 1892.

**ТОВАРИСТВО
ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ**

„ДИТСТЕРЪ“

Львовъ, Ринокъ ч. 10 (домъ „Просвѣты“.)

однако руске товариство асекураціане,
обезпечаетъ будяки и всѣ предметы дажакимъ протѣвъ
шкѣдъ огневыхъ.

„Дитстеръ“ припорукаетъ Пресвѣщ. ординаріати
Всѣхъ Духовенству и вѣрнымъ всѣхъ трехъ
Епархій.

Фонды гаранцій „Дитстра“ зъ днемъ 31

грудня 1900
Фондъ резервовый 311.540 к. 11 с.
Резерва премій 171.942 „ — „ разомъ
Резерва спеціальна 6.000 „ — „ 520.406 к. 65 с.
Фондъ смеритальный 30.924 „ — „

Тарифы „Дитстра“ умѣрнованъ. Надвышка рѣчна роз-
дѣлая ся мѣжъ членѣвъ въ формѣ вѣротѣвъ. За рѣкъ 1900
дѣстають членѣ 8% звороту зъ преміи.

„Дитстеръ“ выплативъ до 31 г. удія 1900 вѣдмѣно-
ванъ 2.120.834 кор. Шкѣды дѣвѣдують ся безпрѣвѣчно въ
прѣсутности Дѣлѣгата и 2 членѣвъ.

Полісы „Дитстра“ приймають при позичкахъ гіпо-
течнѣхъ: Банкъ краевый и Каса ошадности у Львові Ко-
домы, Самборъ, Долинъ, Сянжынъ, Городенцъ, Терѣбовля,
Залѣщицка, Городку, Ярославъ и Богородчанъхъ.

НА ЖИТЕ треба обезпечивать только черезъ „Дитстеръ“
въ Товариствѣ взаимн. обезпеч. въ Краковѣ; зъ тажнѣхъ обез-
печенъ черезъ „Дитстеръ“ иде часть провизіи на рускій пу-
бличный добродѣльнѣ цѣмъ; полісы и кнѣты выдає Краковскіи
Товариство рускій.

„Дитстеръ“ пошукое способныхъ агентѣвъ, особливо
опалять господарствѣ въ окрестностяхъ, де еще нема близ-
ко агентѣвъ „Дитстра“. — Агенты зарѣбали вѣе 274.964 кор.
провизіи. — Зголошеня о агентѣвъ треба вносити до Ди-
рекціи у Львові.

Селяне! убѣдѣйте ся только о агентѣвъ „Дитстра“.

Надѣслане.

Спеціалістъ недугъ шкѣрныхъ, по-
ловыхъ

Д-ръ Леонъ Раппъ

ординує вѣдъ год. 9—12 и 2—5 улця Ягй-
лоньска 13 — II поверхъ. 88 10—48

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львові площа Га-
лицка ч. 1., протѣвъ Банку Гипотечного на
плантаціяхъ площи Галицкой

поручає въ вѣснѣхъ
выборѣ и по цѣнахъ
каждешовшѣхъ
окуляръ, цѣкоры,
зорнѣтъ, бѣжѣтъ,
далековидъ, бароме-
тры, термометры, ми-
крозоны, люпы, ком-
пасы, райсѣйги, таомы мѣржѣвъ, піомы, лібѣтъ
махометры и т. н.
Урядище дѣвѣдѣвъ ослѣднѣхъ.
Всѣмъ направиъ погоджуютъ ся зѣтъ на-
скорше и каждешовше. 4518

Від І вересня во Львові

приймають учениківъ зъ низшихъ
шкѣлъ середнѣхъ — опіка роди-
тельска.

Близша вѣдомість І. К.
Poste restante Болехівъ. 849 4—4

БРИНДЗА

гірска маєва, паєка 5-кѣльогра-
мова 2 зр. 15 кор. — **БУЛІОН**
найліпшій по 5 зр., 6 зр., 7-50
и по 10 зр.

Двѣр Лапшин, п. Бережани.
278 11—12

**До Всечестнѣйшого Ду-
ховенства!**

Прочъ зъ жидѣвскою блягою!

!!!Свѣдѣ до свѣдѣ!!!

Выробы ножѣвнѣхъ, захвалюванъ
пумнымъ анонсамъ вѣдѣвскихъ
фірмъ, продаю о 10% дешѣ-
ше зъ гарантією на мѣсѣцъ.

Бритвы англійскіи, власніи, со-
литенскіи и швейцарскіи у вели-
комъ выборѣ въ цѣнахъ вѣдъ 80 кр.
до 2 зр. 80 кр. Кожду бритву пе-
редъ выслѣкою самъ выпробовую
на случай, зѣтъ не надає ся до во-
лока, вымѣною охотно безъ деплатъ
або звороту грошѣвъ. Бритвы безпѣ-
ченствѣ (окалѣчене выключене на-
вѣтъ у не умѣющихъ голѣтъ ся)
Геннеаєсь зъ охороняніямъ, цѣна зъ
вѣдъ 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

ножѣвнѣхъ

Львовъ, ул. Галицка ч. 6.

Заразомъ поручаю всѣмъ выро-
бѣмъ ножѣвнѣхъ въ мой робѣтнѣ
выконанъ.

Вытягъ зъ мѣдѣвъ признанія:

За присланный мѣдѣвъ годъ латоу
17 (і) 1901 бритвы посылано на-
дежнѣхъ. Бритвы суть дуже добры,
а прѣдѣтъ дешѣвъ, аємъ зъ нихъ
вдовольнѣхъ. 483 60—104
О. Копытнѣхъ въ Гойску.

МУЖЕСКУ

Безсилность

вызвану именнѣ страшнѣхъ грѣ-
хѣвъ насѣдками тайныхъ грѣ-
хѣвъ молодости и розпутнѣхъ,
уеуно напѣвно ина довго оди-
нокѣ, розширена въ многѣхъ
выданѣхъ иллюстрирана книга

Самохорона Д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.

Тысячъ людей найшли въ
нѣдъ похоронѣ своихъ недугъ
и направили своимъ мужескѣ
силамъ при помощи вѣданого
въ книжѣхъ способу дѣянія.
По одержанію франко надежнѣ-
ности, выслать ся франко
книга въ кувертѣ магнѣномъ
выданѣхъ Р. Ф. Бирей въ
Липсу. (R. F. Birey's Ver-
lagsbuchhandlung in Leipzig.)

Товариство „Просвѣта“

при зближающихъ ся испи-
тахъ в школахъ народныхъ
подає до вѣдомости Сѣвѣдъ.
Радъ Шкѣльнѣхъ, Впов. сѣвя-
щеннѣхъ, катихитѣвъ, учи-
телѣвъ і родичѣвъ, що книж-
ки наклады товариства,
приаволеніи вравѣ. Радѣю
шкѣльному на преміи для
учениківъ, красно оправле-
ніи, можна купити
в канцелярнѣ товари-
ства Ринокъ ч. 10,

по слѣдующій цѣни:

Розкази про силъ природу 40 сот.
Оповіданя о житіи св. Бо-
риса і Гайба . . . 40 „
Повѣсти для дѣтѣй . . . 61 „
Сестра . . . 80 „
Байки . . . 44 „
Історія Руси ч. I. . . 50 „
Історія Руси ч. II. . . 48 „
Лен і конюші . . . 46 „
Про жывотнѣ і піє . . . 40 „
Вѣнѣжнѣ Франклін . . . 32 „
На досѣдѣхъ . . . 44 „
Середъ лѣдового моря . . . 50 „
Житѣ св. великомучени-
ка і лікарѣ Панталей-
мона . . . 40 „
Дрѣвна птица господарска
а великі гроші . . . 40 „
Видѣрѣтѣ Америкѣ . . . 44 „
Звѣрѣта шкѣдні і пожи-
точні . . . 84 „
Кирил і Методій . . . 44 „

Шкѣльному правѣднѣ:

Финляндія і Сахара . . . 44 сот.
Повѣсти (Титочка Ганна
і два старці бѣгомѣльнѣ) 86 „
Житѣ св. Отця Никодѣя . . . 40 „
Паска . . . 70 „
Молитвеннѣ народнѣй
(зачайна оправѣ) . . . 60 „
Молитвеннѣ народнѣй
(душа оправѣ) . . . 80 „
Хвалѣте Господа зъ Небесъ (вели-
кій молитвеннѣ по цѣнѣ 1 кор. 80
сот., 2 зр. 40 сот., 3 кор. 20 сот.,
і 3 кор. 60 сот.)

Всѣмъ замовленія висла-
ють ся скоро і точно.

ОГОЛОШЕНЕ.

„КРАСВЫЙ СОЮЗЪ КРЕДИТО-
ВЫЙ“ выдаєтъ для рускѣхъ то-
варнѣвъ кредитовѣхъ потріб-
нѣхъ друку і продаєтъ ихъ по от-
снѣхъ цѣнахъ:

Книга довѣжнѣхъ арк. по 10 сот.
Замѣненія мѣсѣчнѣхъ . . . 5 „
Инвентарѣ довѣжнѣхъ . . . 5 „
„ вѣдѣжнѣхъ . . . 5 „
„ удѣловъ . . . 5 „
Книга головна . . . 10 „
„ лѣкѣдѣційна . . . 10 „
„ вѣдѣжнѣхъ пади . . . 10 „
„ удѣловъ членѣхъ . . . 10 „

Купувати і замовляти належитъ
въ „Красвѣмъ Союзѣ Кредито-
вѣмъ“ у Львові, Ринокъ ч. 10,
I. поверхъ.

ТОВАРИСТВО

РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

етоваришене зареєстроване въ ограниченѣю порукою

у Львові, Ринокъ ч. 34, II. поверхъ

выконує всѣмъ працѣ въ обѣдѣ артѣстичного малярства, рѣз-
ьбарства и золотарства пося композицій своихъ членѣвъ, а
именнѣ: образы релігійнѣ до иконостаѣвъ, олтарѣвъ, хорѣ-
говъ, на тетраподѣ, плацѣнѣхъ и пр., кнѣвѣтъ, иконостаѣвъ,
олтарѣ, образы и кресты процесійнѣ и т. д.; образы свѣтскіи;
историчнѣ, портрѣты зъ натурѣ і фотографіи, ерѣвѣды, и пр.;
рѣвножъ украшає внутра церкѣвъ, выговляє планы церкѣвъ,
каплѣцъ и пр.

Щобѣ дати можѣтъ переконаѣтѣ ся о со-
вѣстнѣмъ и артѣстичнѣмъ выконанію робѣтъ утри-
мує Товариство въ компанѣхъ своего збѣноаю

ВЫСТАВКУ ОБРАЗѢВЪ

плѣнѣвъ, шкѣдѣвъ, працѣ рѣзѣбарскѣхъ и пр., котру кожнѣй
замовляющій або потребующій зѣсѣченнѣ инѣформѣціи що-до
робѣтъ може щоденно въ годинахъ урядѣхъ вѣдѣ 4—6 по-
роуднѣхъ зѣвѣдѣтѣ безплатно. Для прочѣхъ Р. Т. Публики инѣ-
ресующѣхъ ся штукѣю выставка отвѣрта выключѣно що вѣдѣтрѣ-
ка вѣдѣ год. 4—6 безплатно.

Замовленія приймає **ВЫКЛЮЧѢНО ЛИШЬ**

Дирекція Товариства

и за такий гарантусъ, а членѣ, котры робѣты выконують, одѣвѣчаютъ пе-
редѣ Товариствомъ зѣложеннѣмъ кѣвѣннѣмъ. За робѣты, котры членѣ
тѣхъ товариства годѣтъ на вѣзѣну руку Товариство не бере на
себѣ жѣаднѣю отвѣдѣльности, тому просѣмо вѣдѣдѣннѣхъ
впрѣдѣ до Дирекціи.

ДИРЕКЦІЯ

182

ПРОШУ СГЛЯДѢТИ

Найдѣшевша торговля галитерійнѣхъ товарѣвъ

АДОЛЬФА РАППА

у Львові, Ринокъ число II.

Припорукає великій вѣбѣръ мужеского бѣля, краватѣвъ,
рукавѣчѣвъ, парасолѣвъ, пѣльчѣвъ, шкѣряннѣхъ выробѣвъ, ро-
сѣйскѣхъ калѣшѣвъ, дѣтнѣхъ забѣвѣвъ, вѣсѣльнѣхъ альбу-
мѣвъ, картъ зъ вѣдѣми, мылъ тоалетѣвѣхъ і перѣфумерій.
11—18

По цѣнахъ найдѣшевнѣхъ.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШІ

вѣдѣначена двома орѣбнѣмъ медаліямъ

выконує **ДЗВОНЪ** рѣзѣнѣ ваги и приймаєтъ ушнѣдженѣ
дѣвѣны до передѣлѣнія въ найкорѣтнѣмъ часѣ, а та-
кожъ має на складѣ готовѣ дзвѣны рѣзѣнѣ ваги.

Дѣкуючи всѣмъ Вп. приходнѣкамъ и фундаторѣмъ зѣ
вѣсѣ дѣтѣперѣшнѣхъ замовленія, прошу о ласкавѣй замовле-
нѣ такъ на поодинокѣй новѣй дзвѣны лѣтъ и на цѣлѣ гру-
пы. За трѣвалѣсть матеріалу и гармонійнѣмъ аэуѣвъ мо-
нѣхъ дзвѣнѣвъ ручѣ і дѣлятого осмѣляю ся припорукаѣти
нѣхъ Вп. П. Т. Публѣцѣ.

Зъ глубѣннѣмъ поважаніємъ

АНТОНІЙ СЕРАФІНЪ.

49

Вода коросняньска
з жерела „Стефана“

знаменита алыкалічно-солѣна щѣва, дуже помѣчна в хоро-
бахъ горла, дишокъ і легкѣхъ, в нежѣтахъ жѣлудка і кишѣвъ
в хоробахъ нѣрокъ і мѣжура. — Дѣстѣти можна в апѣкаѣхъ
і складахъ мѣнеральнѣхъ вѣдѣ. — Головнѣй складъ для Львова
і сѣвѣднѣ Галичинѣ в торговлѣ

В. ЧОПТА

Львѣвъ, ул. Жѣвкѣвска ч. 2.

362 8—10

Зелѣзничіи поїзды після середно-европейского часу від 1 мая 1901 р.

До Львова прихѣдѣтъ:					Зъ Львова відхѣдѣтъ:				
	рано	передъ пол.	по пол.	вѣчер.	внѣчѣ		рано	передъ пол.	по пол.
зъ Кракова (2-31, 9-50 нѣч)	6:10	8:50	1:35*	5:50	8:40*	до Кракова (8-40 рано)	4:15	8:30	2:55*
зъ Пѣвдволицѣхъ (головнѣ дворѣцѣ)	8:35	8—	2:35*	5:35	10:20	до Пѣвдволицѣхъ зъ головнѣмъ дворѣцѣ	6:30	9:25	1:55*
зъ Тарнополя-Краснѣ-Бродѣ	8:12	7:40	2:20*	5—	10:02	зъ Пѣвдволицѣхъ	6:48	9:42	2:08*
зъ Бѣрокъ Вѣд-Грамѣлѣвъ-Копичнѣхъ	8—	—	—	—	10:20	до Тѣрополя-Копичнѣхъ	9:25	9:35	7:35
зъ Рѣшова	8:35	—	2:35	5:35	—	до Бѣрокъ Вѣд-Грамѣлѣвъ	9:35	9:55	1:55*
зъ Черновѣцѣхъ-Цѣканъ (12-15 нѣ.)	6:20	11:45	1:45*	5:40	12:15	до Рѣшова	9:55	10:20	3:30
зъ Хѣдѣрова-Пѣвдволицѣхъ	8:10	—	1:10	5:10	10:20*	до Черновѣцѣхъ-Цѣканъ	6:35	9:55	2:40*
зъ Стрѣя, Лѣвѣчѣного, Будѣвѣшту	8:10*	—	1:10	5:10	10:50	до Хѣдѣрова-Пѣвдволицѣхъ	6:25	10:25	2:45*
зъ Стрѣя, Харѣва, Сухѣи (†)	8:10*	—	1:10	5:10	10:50	до Стрѣя, Харѣва, Сухѣи (†)	6:35	—	—
зъ Стрѣя, Стѣнѣславѣва	8:10*	—	1:10	5:10	12:15	до Стрѣя, Стѣнѣславѣва	—	9—†	3:05
зъ Бѣлѣцѣ	—	—	—	5:55	—	до Бѣлѣцѣ	—	9:10	7—
зъ Рѣви Рускѣй і Сокаля	6—	8:15	3:14	5:55	—	до Рѣви Рускѣй і Сокаля	—	10:20	—
зъ Яновѣ (9 рано)	7:45	—	12:55	8:28*	9:41*	до Яновѣ (9-30 вѣчер.)	9:15	1:25††	7:25
зъ Бруковнѣ	6:45*	8:15	—	7:36	8:50	до Бруковнѣ (2-51? в нѣдѣлі і сѣвѣтѣ)	5:45*	10:20	2:15*
зъ Зѣмнѣй Вѣдѣ (7-10 рано)	6:10	9—	11:15	5:45	8:49	до Зѣмнѣй Вѣдѣ (3-20?)	4:10	8:45	5:25

Пѣспѣніи поїзды (Schneellzüge): * вѣдъ 1/V. вѣдъ 31/V. вѣдъ 16/IX. до 80/IX. що дѣна, а вѣдъ 1/V. вѣдъ 16/IX. в нѣдѣлі і сѣвѣтѣ; † вѣдъ 1/V. вѣдъ 31/V. вѣ

— Вліски на І робѣ женської семінарії учительской у Львовѣ, на курсѣ фрѣблевской, до школы вправѣ а до огорода фрѣблевской, водѣдуть ся въ дняхъ 29, 30 а 31 серпня, а на р. II, III и IV, дня 2 вересня водѣ годѣ до 12 рано. Кандидатки зголошующя ся на І робѣ и на курсѣ фрѣблевскій, мають предложити: 1) метрику на доказъ учателского 15 [на курсѣ фрѣблевскій 16] року жытя, 2) последнее свидѣство школьное, вгладѣ такожъ 3) свидѣство моральное, 4) свидѣство здоровья и зацѣпленого вѣсны. Кандидатки на І робѣ поддѣдуть ся вступному испытаню зъ русскому 7 клѣсъ выдѣловыхъ, зъ религіи, польского языка, русского, нѣмецкого, французского, геометріи, географіи, исторіи, исторіи натуральной и фізика. На курсѣ фрѣблевскій: зъ религіи, польского [реаліи] и русского языка. Зъ кандидатки мусѣть поддѣти ся пробѣ голюею и слуху та предложити пробѣи зъ каліграфіи, рисункавъ и ручныхъ робѣхъ. По силѣ розпорядженія школьной власти вправѣи,

збъ зманоу точностію и дешевостію
подо фирмоу :
Давидъ Шварцвальдъ и Сынъ
Августъ Каніульнъ, площа. ч. 3 1898.

ЛИТЕРАТУРА

из постановления НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улица Трябу-
нальска 4-12 домъ владѣльскій, можна достати щоденно
вже з годинъ 8-00 рано гарячій сніданок.

ЦЬ НИИКЪ.

Печенга впродъ въ мѣстную	15 вр.
Омский легион	13 "
Финляки	12 "
Нѣмца толпача въ хрѣномъ	10 "
Ковбаска въ хрѣномъ	5 "
Кавшаръ	15 "
Обѣда въ абсентомъ	40 "

Войскъ напикъ въ майлѣншихъ родахъ по най-
ушрѣтѣншихъ цѣнахъ; для познати, що походитъ
въ мѣстъ реставраціи, даю водѣражати жарни. —
Найдѣнный вѣкъ по майлѣншихъ цѣнахъ печавши
водѣ 40 вр. цѣна.

По театрѣ все ожива, въ волеий выборѣ страсти
и напикѣмъ засмотрѣна мѣна.

79 293—? Въ высочайшъ повѣзанкѣ

НАФУДА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ І СЫНЪ
Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицка ч. 1., протавъ Банку Гіпотечного на
плянціахъ площа Галицкоз

поручає въ величій
выборъ і по дѣлахъ
малодешныхъ
окуляръ, цѣхеры,
пюржеты, біокулы,
далековиды, бароме-
тры, термометры, мі-
кроскопы, лупы, ком-
пюсъ, райоцѣлы, табыны мѣрничъ, плюжы, лібелы,
мамометры и т. п.

Уряджене довѣсивъ електричнхъ.
Всѣмъ напрямкѣ податковують ся нѣмъ кай-
сворше и малодешнхъ.

4518

Матурист ц. в. семинарий
учительской по-
шукуе лекцій на час Ферій
Йосиф Пацавовский. Перемішля
870 Стрихарска 101. 1-8

Пошукую жещины въ се-
реднабъ вѣку,
котра бы заняла ся зародити
думу и вихованъмъ двоухъ до-
нчочокъ. Первенства мають
вдовы по священникахъ. Зголо-
шеня до уряду парохіальнаго
въ Гавусовцяхъ, почта Гаурбл
351 8-8

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ
просто въ фабрики въ скринкахъ водъ 30 кильо по-
чавши по цѣнѣ фабричной а именно:
I-а по 156 кор. за 100 кильо
II-а по 136 кор. за 100 кильо
кромѣ транспорту выносаго около 6 коронъ за 100 К.
заовлати просимо черезъ
НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ у ЛЬВОВѢ
Скринки и опаковане даромъ. 123 19-?

На компоти
 дуже добрі, великі ренгльоти
 по К. 3'12, великі, повні море-
 лі по К. 3'72 розсидає в 5-кі-
 лограмових ковшах добре о-
 паковані франко.
A. Hoffmann, Nyiregyaza
 (Ungarn.) 852 6-10

**Домъ банковый и Кон-
тора вымѣны**
Викторъ Хаесъ и Спѣлка
у Львовъ ул. Сикстуска ч. 8.
купуе и продаетъ эффекты, злосы и мо-
меты. Злосы на раты съ правомъ
до выгнанныхъ по зложению першоп
раты. — Календарь банковый вы-
181 сказы сѣ безплатно. 17—50

ДЛЯ
Щ. малярів вивісок, компати-
вних. ляркярників, столярів, то-
карів, фарбярів, капелюшників,
бляхарів і взагалі всяких про-
фесіонастів повная я вишкочі
ціня анижені на всякі потрібі
матеріалы; се подаю до загаль-
ної відомости Ви. щ. Маєстрів.

Головний склад фарб і ма-
теріалів припоруцає найдешевше

Вольф Чоп
найстарший галицький склад
фарб, покростів і лякерів
Львів, улица Жовківска ч. 2.
Рік заложення 1843.

У д-ра Іосифа М'яльницького
у Львові, ул. Коперника ч. 36, можна обстати:

1. „Житія Святых“ въ двоух томахъ въ 8^ю стор. 882+545. Р. 1894. Коронъ 14. Выпускъ I. сего дѣла („Времена бѣ сотворена мира до р. 117 по Христъ“) 3 к. Выпускъ III. 2 к., Выпускъ IV. 6 т. Пересылка за I. 20 г., за III. 10 г., за IV. 30 г.
2. Теофилъ або Выклады гомилет. Апостолѣвъ и Евангелій на недѣлѣ и празники въ трехъ томахъ 8^ю стор. литогр. 480+344+413. Р. 1900. Коронъ 8 и 60 гел. Вып. V. сего дѣла въ пересылкою 1 к. 40 гел. Вып. VI. або III. томъ (Гомиліи о Евангеліяхъ страстныхъ, Апостолахъ и Евангеліяхъ неподвижніи и на рѣжніи потреби) 2 к. и 60 г., а съ пересылкою 1 к. 90 г.
3. Пѣдручійа для Катехизіовъ, Сновѣднікѣвъ и Клирикѣвъ, литогр. изданіе Р. 1897 1 к., въ пересылкою 1 к. 10 г.
4. Грамматика церковно-словенскаго языка 8, стор. печат. XII+164+8. Р. 1900—1901. 3 к., въ пересылкою 3 к. 20 г.

348 2—

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКИЙ
АРХИТЕКТ-КАДРА
мешка 20 летъ у Львовѣ, принимае заглавно, що входитъ въ украсу церковну и проситъ уклонио Высо. Пр. Духовенство о заготовленіи адресовъ до дальшихъ услугъ въ искусствѣ
Львовѣ, улица Крайовска число 20. 205

Фабрика парова
Райха и Опёлки въ Знесенію
почта Львівъ
порукає свои выробы :
шварць и вазеліну до чоботъ а такожъ кро-
хмаль до натираня бѣля.
На жадає цѣнники даромъ. 113 70-50

Аптекаря А. Thierry'я
 бальсам з зеленою охоронною маркою з монахиною
 12 малих або 6 більших (подвійних) флашюв К. 4 —
 без дальших коштів.

А. Thierry'я мазь з центифолій на рани
 з епоки К. 357 6 в дальших коштів, розсилає за
 готівку **А. Thierry'я** аптека під ангелем хранителем
Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Відень, головний склад: Apotheker K. Brady, Fleisch-
 markt 1. 28 4—9

Будапешт: Apotheker J. v. Török u. Dr. Egger,
 Загреб: Apotheker S. Mittelbach.

В дрібній розпродажі можна дістати всюди.

НОВЫЕ МИЛЫ „НА БАШТАХЪ“ в на лѣто 30 умѣбл. комнатъ, власнѣтъ о. пароха по 15 зр. мѣсячно безъ постели, на прекраснѣй полянѣ, середѣ лѣвѣй шпальковыхъ и гѣбръ до 1000 метр. высокнхъ. Вѣтъ по 35 зр. вѣдъ особы мѣсячно. 6 ту жерело воды сѣчаное и друге желѣзнов. Купель рѣчнй побѣщ межн скалами. Почта, телеграфъ и лѣзварь въ Переганынску. До стаціи Креховачъ на желанъ за 2 зр. фѣру высласъ

308 11-15 **ЗАРЯДЪ.**

В Книгарні Науков. Тов. ім. Шевченка
можна дістати:
 Історія України Руси М. Грушівського
 т. I. і II. неопр. на гіршім папері по 4 к. на ліш. 5 к.
 т. III. неоправний " " 5 " " 6 "
 Оправні томи дорожчі о " " 1 к. 40 сот.
 Кобзар Тараса Шевченка комплет в 4 томах, ціна 10 к.
 Твори Руданського в 5 томах неоправ. 5 к. оправл. 7 к. 50с.
 Книгарня ім. Шевченка має також на складі
 — **музичні композиції Лисенка.** —

Ц. І К. ДОСТАВЦІ НАДВОРНІ

Л. & Ц. ГАРДТМУТ

кафльові печі білі і кольорові, ванни, кухні і т. п.
по найприступнійших цінах.

Для Галичини виключний склад філіяльний у
Львові в пасажі Гавсмана 8. —
Телефон 596. 246 6—86

ПОРУЧАЄМО НАШ ГОЛОВНИЙ
СКЛАД ВИН
УГОРСКИХ, АВСТРИЙСКИХ І ЗАГРАНИЧНИХ ОРИГІНАЛЬНИХ.

Зокрема поручаємо дешеві а дуже добрі молдавські вина по 56 вр. за літру, вина **Magyarader** по 48 вр. за літру і старі семигородські **Riesling**. — Висилка на провінцію в 5-кілограмових бочівках відгородженою поштою.

Крім того поручаємо оломунецьке пиво з міщанського бровару і просимо, аби наші Р. Т. відбачачі зводили при закупні докладно вважати на напие „з міщанського бровару“ і на охоронний знак „червоний орел на білих полях“.

Висилки на провінцію в бочівках від 25 літрів і в бутельках від 25 бутелькою почавши.

263 10—52 3 поважнем

МАКС ВІКСЕЛЬ і СИН
Львів, ул. Краківська 14, (п-р. телефону 97).

Першій рускій складъ машинъ
до шитя!

Незрѣванной доброты ма-
шины до шитя и гафту
Зінгера

Нѣжный водъ	27 до 65 ар.
Ручный	26 до 48 ар.

Всѣ. Священникамъ, и
Урядникамъ продаю на рать
Удѣлы слѣдаты преступникъ. Годъ
къ 100% дешевише. Наука шитя
и гафту бесплатно. Цѣны на жа-
488 дане даромъ. 61—10

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ механикъ
Львовъ, Галицка 6.

Вода коросняньська

з жерела „Стефана“

знаменита алькалічно-солоняча, дуже помічна в хворобах горла, дишок і легких, в нежитках жолудка і кишок в хворобах нарток і мішура. — Дістати можна в аптеках і складах мінеральних вод. — Головний склад для Львова і східної Галичини в торгівлі

В. ЧОПЛА

Львів, ул. Жовківська ч. 2.

362 4—10

Цве. корол. уприв.

Рафінерія спиритусу, Фабрика рому, лікерівъ и оцту
Юлія Миколаяша Наслѣдниківъ

Якова Шпрехера и С-ки
У ЛЬВОВѢ

поручає старй горьки польскій, розсѣлы, лікеры,
румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Vongout“ на наливки, такъжъ правдивый оцегъ спиритусовый. 366

Склады для ибета: улиця Галкича ч. 1. — и улиця
Бокерника ч. 2. 222

Зелізничні поїзди після середно-європейського часу від 1 мая 1901 р.													
До Львова приходять:		рано	перед пол.	по пол.	вечер.	вночі	Зі Львова відходять:		рано	перед пол.	по пол.	вечер.	вночі
з Кракова (231, 9-50 ніч)		6:10	8:50	1:35*	5:50	8:40*	до Кракова (8:40 рано).		4:15	8:30	2:55*	6:20	(10)
з Підволочиска (головн. дворець)		3:35	8—	2:35*	5:35	10:20	до Підволочиска з головного двірця		6:30	9:25	1:55*	7:10	(12)
(на Підзамче)		3:12	7:40	2:20*	5—	10:02	з Підзамча		6:48	9:42	2:08*	7:35	11—
з Тернопілля-Красне-Броди		8—				10:20	до Тернопілля-Копичинців			9:25			11—
з Бірок Вел.-Гришків-Копичинець		8:35		2:35'	5:35		до Бірок Вел.-Гришків			9:35	1:55*		11—
з Рашова			11:45			12:15	до Рашова				3:30		11—
з Чернівців-Іцкан (12:15 н.)		6:20	11:55	1:45*	5:40	9:20	до Чернівців-Іцкан		6:35	9:55	2:40*	6:10	(10)
з Ходорова-Підлаского						10:20*	до Ходорова-Підлаского		6:25	10:25	2:45*		(2)
зі Стрия, Лавочного, Будапешту		8:10			1:10	10:50	до Стрия, Лавочного, Будапешту		6:35			6:35	
зі Стрия, Хирова, Сухой (?)		8:10†			1:10	10:50	до Стрия, Хирова, Сухой (?)			9—†	3:05	7—†	
зі Стрия, Станиславова		8:10			1:10	12:15	до Стрия, Станиславова			9:10		7—	
з Белзця					5:55		до Белзця			10:20			
з Рави Рускої й Сокаля		6—	8:15	8:14	5:55		до Рави Рускої й Сокаля			10:20			
з Янова (9 рано)		7:45		12:55	8:28§	9:41●	до Янова (9:30 вечер.)§§		9:15	1:25†‡	3:15	7:25	(9-1)
з Бруховиць		6:46?	8:15		7:36	8:50	до Бруховиць (2:51? в неділі і свята)		5:45?	10:20	2:15?	7:52	3:3
з Замної Води (7:10 рано)		6:10	9—	11:15	5:45	8:49	до Замної Води (3:20?)		4:10	8:45	5:25	6:40	10

? Поспішні поїзди (Schnellzüge); § від 1/V. до 31/V. і від 16/X. що дня, а від 1/V до 15/X в неділі і свята; ● від 1/V до 16/X в будні дні; † від UVI до 15/X в неділі і свята, §§ від 1/V до 31/V і від 16/X до 30/X ?

Високосний рік відходить зі Львова о 8:40 год. рано; приходить до Львова о 8:40 год. вечером.
 В місті видають білети атестації дневників І. Ст. Сомоволованів в пасажі Гавсманга, ч. 9 від 7 год. рано до 8 год. вечером, а звичайні і всякого ямського рода білети, ліктовозні провідники, розкладні їзда і т. п., інформарійне бюро п. в. державних залізниць, ул. Крассіца ч. 5, в подвір'ю, сходи II ч. дверей 54, в урядових годинах (3—8, в свята 9—12). Середно-європейський час значніший від ляргового о 22.

Передплата на „ДВНО“ и наложеностъ за изпращане
платил у Львовъ.

ДЪЛО

[illegible]

Треба намъ заны великой практичнои любви, великой дбалости о матеріяльнй и культурнй добра народу та почути зъ его крайнимъ сусильнымъ томленьемъ, чтобы той народъ не дойшовъ до крайнои зневѣры, до дѣль розлуки. И коли мы, рускій клиръ, на поступкахъ нашихъ боремо ся зъ вкрадающею ся коу разъ больше зневѣрою и рознукою, — насъ скандализувати и на поталу соціалізму насъ выдвати годъ поступкамъ тыхъ зъ нашего стану, що паче всего соймове имъ ближе, чимъ страждучій вѣдь несправедливости и въ своѣмъ вже пачѣтъ бытъ затакованый власный народъ. Ихъ бо невозможенный до скваліфікованя поступокъ стане знаный широкимъ масамъ народу; а боны

В. АДАМСКИЙ
давнійше Іргенс
ЛВІВ, УЛ. СОВІСКОГО Ч. 4.

Велику ошадність

ий, даний і накриває столовий, бо достануть товарів впродовж з'являється по ціні фабричної. Так само світло Арло, виробу чисто срібний і п'ятерковий, який виготовляють в Австрії, вельми дешево. Дрожджі, виключно для крамарів в найменшій скляній банці 5-коп. Переводять безпечення життєві, посягові і градові. Ласкавий замовлення прошу під адресу:

Михайло Петрицький,

заступник фабрики, Львів Ворменська 2.

172 19-7

ІВОНІЧ

жерельно-купелеве заведе в Галичині
Солоної йодово-бромові цаци.

Гірське положення, 410 м. н. р. м. Кругомчотинні ліси. Солоної йодові, боровинні, четинні, зимні купелі. Гідротерапія, масаж, гімнастика. — Вигідні улаштування. — Електричне освітлення. — Чотирі лікарі уділяють лікарської поради. — Сезон від 20 мая до кінця вересня. — Свідчення убожества уваляються тільки в І і ІІІ сезоні, коли і мешкання танці о 30%. 225 Лікар і управитель заведе Др. Клим Дембичкий.

„СЛАВІЯ“

Банк взаємних забезпечень в Празі
закладає

обезпечення на случай смерті і на дожиття, на вна для дітей, на пенсії і забезпечення комбіновані.

25-літній мужь забезпечить чвертбачною премією К. 642 с. позбавившись капіталу К. 1000 платний зарплат по его смерті або пра дожиття 60 року. По п'ятилітньому плачено премія зменшає ся о дивіденду.

Условия найдобудливіші. Цілий зиск належить до членів забезпечених.

Въ послѣднихъ лѣтахъ выплачено 10% премій.

Выплачена дивиденда К. 812.291.84

Резервы и фонды К. 22.914.972.10

Дотепершій выплаты К. 66.195.901.65

Поясненія и тарифы высылаю радо

Головне Заступництво банку „Славія“

у Львові, ул. Коперника ч. 15 а

а також и Головна Дирекція в Празі

и головній Репрезентаци в Берлі, Відні, Любляні и Загребі.

836 1—1

Прощу сглядати

Найдешевша торговля галантерейних товарів

АДОЛЬФА РАППА

у Львові, Рипов число 11.

Припоручає великий вибір мужеского біля, краватов, рукавичок, парасолів, паличок, шкіряних виробів, роєвських калюшів, дитинних забавок, весілях альбумів, карт з видами, мид тоалетових і перфумерий. 825 12—78

Лінія Голяндія-Америка Роттердам-Нью-Йорк.

Найближній від'їзд:

18 липня „Амстердам“ о год. 3 по пол.; 25 липня „Статендам“ о год. 8 пер. пол.; 1 серпня „Потсдам“ о 2 год. по пол.; 8 серпня „Маадам“ о год. 6 мин. 30 зрана.

Нові пароплави з подібними турбурами:

Роттердам 8302 тонн, Статендам 10.320 тонн, Потсдам 12.500 т.

Ціни перших кают воді 264 кор. и выше } воді }
других кают 228 к. и выше } при- }
III. класу 185 к. 40 с. в Відні. } стані. }

Бюро у Відні: Для кают: I. Kolowratring 10; для III. класу: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій фліт в Берлі, Писбрук и Трієсті. 87

Товариство взаємного кредиту

„ДНІСТЕР“

стотаршене аарестроване з обмеженою порукою,

Львів, ринок ч. 10 (дому „Провсвѣты“.)

прймає вкладки до опрощення на 4%

Позички уділяють ся членам за оплатою 5 1/2%

и 1% додатку на к. шта адміністр. и п. поч. вна воді

200 корон и выше, до половини вартости гіпотек

на сплату в ратах до 10 лѣтъ.

Позачки наді 500 корон и выше бути внта-

бутовані, а до 500 кор. або внтабутовані, або

з поук до 2 ручат. лѣтъ відповіднихъ.

Смщення не поспідають гіпотек мусять

крѣпъ широкъ 2 ручателѣвъ преложити по іхъ жи-

тєвъ; обезпечення на житє треба тільки черезъ

„Дністер“ в Товариствъ взаємнихъ обезпечень

в Краковѣ.

Удѣль членскій выносите 50 кор., ачтє 2 кор.

Членомъ бути може тільки члн. обезпечений

в „Дністрі“. 81

Зъ д. ежъ 31 грудня 1900 станъ:

число членівъ 6.018 кор. 46 сот.

фондъ резервовий 7318

выдачей удакъ 805.03

вклады щ. еж. 76.77

удѣловъ позачекъ 2.421.15

касовый оборотъ в 1900 році

г. Енформаци до позачекъ удыля Дирекція лєстово

або агиты Товариства взаємнихъ обезпечень „Дністер“.

Рідка нагода!

300 штук за 1.80 зр.

Чудовий позолочений годинник з електричним ланцюжком, добре звучить, з 8-літньою гарантією; 1 чудовий зі срібних перел, найкращий ішамська оздаба о рами, шню або волоса (пат. замос); 1 елегант. шкіряна мотомка; 1 елег. кишеньовий кишеньовий прилад до писаня; 1 елег. дамська брошка (новітє); 1 пар. елег. ковтіз з імітованими бриліантами (дуже зводчї); 1 елегант. шпилька до краватки (зводчї); 1 елег. гарнітур до манжетів і нагрудника; 1 елег. кишеньове тоалетне зеркала (белдїйське шкло) з етїю; 1 штука пахучого тоалетового мила; 1 елег. пратримувач до краватки; 35 англїйських предметів до кореспонденції; 20 штук різних річї, все для домашньої потреби. Вєі 300 штук разом з елег. годинником, що сам собою і гроші, можна дістати за послїднєго тїлькo за 1.80 зр. ще лиш короткий час М. В. Вгачманн, Краків. Коли що не подобаєсь, то гроші звертають ся. 519 3—7

БЕЗРОГИ

худі найменше 8 місячї купує
Першій галицькій за-

клад опасу безрог

у Львові, ул. Снопківська ч. 46

569 2—3

Артистично-РЕТОВНО

ЗАВЕДЕНЕ

А. ЗІМНА

у Львові, ул. Сикстуса ч. 14

доставляє и виконує якь найде-

шевше и найстараннїше:

Стампіль металевї и кавчу-

ковї, герби, монограми,

стампільні марки, станцы,

таблиці лїтї и гравїрованї

и проче.

Цїныки даром и франко.

Замовленя зъ провинці

полагають ся

водворотною

почтою.

252

XXXXXX

До Всечестїйшого Ду-

ховенства!

Прочъ зъ жидовскою блягою!

!!!Свій до свого!!!

Виробы ножовничї, захвалюванї

шумными аносами вѣдєньскїхъ

фірмъ, продаю о 10% дешє-

ше зъ гарантією на мѣсцѣ

XXXXXX

Бритвы англїйскї, власнї, со-

дїтєнскї и швейцарскї у вєдѣ-

комъ вѣдѣ зъ цїнахъ воді 80 кр.

до 2 зр. 80 кр. Кжду бритву пер-

едь высалюю самъ випробовую а

на случай, якъ не надає ся до во-

дєся, вымѣнюю охотно безъ доплаты

або звертаю грошѣ. Бритвы безпо-

чєньства (скальченє выключєнє на-

вѣтъ у не умѣющихъ голїтї ся)

Генєральє зъ охоронїємъ, цѣна зъ

єтїю 2 зр. 20 кр.

Иванъ Ляврукъ

НОЖОВНИКЪ

Львовъ, ул. Галицька ч. 6.

Заразомъ поручаю всакъ выпр-

омъ ножовничї въ мой роботѣ

выконанї.

Вытягъ зъ листѣвъ признаня:

За прїхданїє мєнѣ лѣтъ датою

17 (і) 1901 бритвы посланю наде-

жѣтѣсь. Бритвы суть дуже добрѣ,

а прѣ томъ дешєвѣ, ємѣ зъ нихъ

вдовольненї. 483 61—104

О. Колєстєвскї въ Гойску.

XXXXXX

В 8-класовій вѣшій нѣмєцкїй дївоцїй школі паннї ДІТТЕР у Львові починаєсь слїдуєчий шкільний рік 5 вересня с. р. Пенсіонарї и учєницї прїня- шавєсь під якь найкористїйшїмъ условіямъ. З пенсіонатомъ полу- чєний обчислений на два рокї курсє дальшого образованя, і прїватний курсє прїгтованя до матурї на польськїй або нѣмєцкїй мовї.

Близїй інформації черезъ просєктї. Підчасъ ваканцїї просї- тєсь настоятелька прїслати листовно зголошеня до 25 серп- ня, а устїю в пенсіонатї. 837 2—5

Маєток земский ДОБРЯНИЦЯ

п. Перемишляни

до розпарцєлованя. Близша

відомість тамже. 8—8

АДВОКАТЪ

Д-ръ Алекс. Рогольскїй

перевѣзъ ся

зб Львова до Дрогобича

улиця Борьславска. 2—3

855

100 до 300 зр. МѢСЯЧНО

можуть заробити особы всѣ-

кого стану въ кождїй мѣсє-

цѣи лєзно и честїю, безъ ка-

піталу и рїзика, черезъ про-

дажъ законно дозволенныхъ

паперѣвъ державныхъ и лѣо-

совъ. Зголошеня до: LUDWIG

WESTERMEIER, VIII. Deutsch-

gasse 8, BUDAPEST. 96

БРІНДЗЯ

гірська злєва, пачка 5-нїльогра-

мова 2 зр. 15 кр. — БУЛІОН

найліпшїй по 5 зр., 6 зр., 7-50

и по 10 зр.

Двір Лапшин, п. Бережани.

478 11—12

Найвєстїй відзначєні від Дирєкці дїбр Єго ц і к. Вєл. Цєсаря Франца Йосєфа І, від ц. к. Тов.

господ. і Вєл. Міністерства рїзнь. у Відні и від Академії внаходїть в Парижї.

Оригінальні машини рїзньчї Ф. Віхтерлє

Модель, Полонїя ТН і ТНА з 3 і 4 ножа-

тїльнї з кованими цїацїми, кратї керата

Бакєра початкї від 78 К., зваряди ковальскї, прєса до оїлю, ваги, сїкавки огнєвї и ма-

шини до шитя з першихъ фабрик, прєпоручають найдєшевше

XXXXXX

в Прєстїйовї, як: знанї сїкакарї Нєв

ми, сїкачє рядовї „Монтанїя“, моло-

іт. и. Машини до чїщеня збіжа систєми

Бакєра початкї від 78 К., зваряди ковальскї, прєса до оїлю, ваги, сїкавки огнєвї и ма-

шини до шитя з першихъ фабрик, прєпоручають найдєшевше

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

XXXXXX

Водѣ року 1868

БЕРГЕРА ЛЬЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями

выпробованє на клінікахъ и многїми практичними лѣкарями